

Chương 1: Quyển 1

Thành Đô, đêm khuya.

Đường Dần ngồi ở một nhà tên là 'Dạ hỏa' phòng khiêu vũ quầy bar trước uống rượu. Đây là lần đến Thành Đô ngày thứ năm.

Hắn thích rượu, cũng thích nhà này phòng khiêu vũ trong hoàn cảnh, càng thích nghe bên trong nổi lên bản tình ca.

"Một mình người?"

Một vị hơn hai mươi tuổi cô nàng ngồi vào Đường Dần bên cạnh, mỉm cười nhìn hắn.

Đường Dần dáo dáp anh tuấn đẹp trai, da trắng nõn, lông mày rậm mắt to, khoe miệng trời sinh thượng thiêu, cho dù ở hắn phụng phịu thời điểm cũng giống đang mỉm cười, hé ra đẹp trai khuôn mặt tươi cười rất dễ làm cho sinh lòng hảo cảm, đương nhiên, đó là đúng người xa lạ mà nói, đúng người quen biết hắn mà nói, hắn cười, đúng sẽ cho người cảm giác rộn cả tóc gáy.

Bởi vì hắn là sát thủ, giết người không chớp mắt sát thủ.

Đường Dần quay đầu, không giải thích được nhìn cô nàng, không hiểu hỏi ngược lại: "Chúng ta quen biết à?"

Cô nàng dáo dáp không tính là xinh đẹp, nhưng là tuyệt đối không khó xem, trên người mặc mát mẻ lộ ra nội y, phía dưới là nóng bỏng quần chip, lộ ra hai cái hấp dẫn lại thon dài đùi đẹp, kêu gọi quần áo khiến nàng đáng người quyến rũ thoát nhìn càng thêm mê người. Cô nàng mỉm cười, lắc đầu, nói ra: "Ta là nơi này người phục vụ, đã liên tục chừng mấy ngày xem một mình người qua đây uống rượu."

"A!" Đường Dần lắc lắc chén rượu trong tay, cười ha hả không có nói thêm nữa. Đầu óc của hắn rất thông minh, chỉ ít so với người bình thường muốn thông minh nhiều lắm, đúng có thể khiến cho hắn chú ý người có thể đã gặp qua là không quên được, cho dù là chỉ nhìn quá liếc mắt, lại trải qua mấy năm sau đó. Chỉ là trên cái thế giới này có thể khiến cho hắn chú ý cũng không có nhiều người.

Đường Dần khuôn mặt tươi cười dụ cho người thân cận, thật là đi đón xúc hắn thời điểm, sẽ gặp tình huống cảm giác được khuôn mặt tươi cười phía sau lạnh lùng, cái loại này từ trong khung thấu đi ra ngoài lạnh lùng.

"Nghe giọng nói người không phải là Thành Đô người nữa? ! Tôi Thành Đô làm cái gì? Đi công tác à?" Cô nàng tựa hồ đối với Đường Dần rất cảm thấy hứng thú, đúng lạnh lùng của hắn cũng làm như không thấy, tựa như quen hỏi.

Đường Dần nhìn chén rượu trong tay, vẫn như cũ trầm mặc không nói gì. Hắn không muốn hiểu người, tuyệt không sẽ đối với hắn nói hơn một câu.

Đang ở cô nàng cảm giác lúng túng thời điểm, một cái bàn tay đột nhiên từ Đường Dần phía sau đưa ra ngoài, đặt tại trên vai của hắn, đồng thời, thô thanh thô khí thanh âm sau lưng hắn vang lên: "Cậu em, người ngồi vị trí này có người chiếm, nhường một chút nữa!"

Nghe vậy, Đường Dần cùng một bên cô nàng không hẹn mà cùng nữa quay đầu lại.

Chỉ thấy ở Đường Dần đứng phía sau có bốn gã ăn mặc đáng vẻ lưu manh thanh niên, khác không khiến cho Đường Dần chú ý của, nhưng này bốn quả lại quang lại phát sáng đại ngọc đầu phá lệ bắt mắt, dường như bốn ngọn đèn đèn lớn đèn bài ở phía sau hắn. Thấy rõ ràng bốn người này, cô nàng trên mặt của liền lộ ra vẻ chán ghét, nhưng trong ánh mắt lại mang theo vài phần kính nể cùng e ngại.

Đường Dần đầy mặt mờ mịt, nói ra: "Ta vẫn luôn là ngồi ở chỗ này."

"Luôn luôn?"

"Đúng vậy!" Đường Dần chính sắc nói ra: "Đã năm ngày."

"Hắc hắc. . ." Đưa tay đè xuống bả vai hắn đầu trục hắn từ cười lạnh một tiếng, dùng ngón tay cái dựa vào xuống dưới cái mũi của mình, nói ra: "Mẹ nó, huynh đệ chúng ta đều ở đây dậm lẫn lộn năm năm. Người trẻ tuổi, thức thời mau nhanh khôn nạn, đừng tìm phiền toái, không phải có khổ cho người đầu ăn!" Đang khi nói chuyện, hắn cầm quần áo vật áo hơi vén lên, lộ ra dường như y xuống dưới một thanh giấu đao.

Đường Dần hai mắt trực câu câu nhìn đao, sau một lúc lâu, hắn dường như khiếp đảm mà nuốt nước bọt, đứng lên hình, hàm cười nói: "Chỗ ngồi này đúng là của người." Nói, hắn cầm chén rượu lên, hướng đi xa xa bàn trống.

"Ha ha ——" nhìn Đường Dần 'Chạy trốn chết' bóng lưng, bốn gã đầu trục đại hán cuồng tứ mà cười to lên. Sau đó, thân thể nhoáng lên, đều ngồi vây quanh ở cô nàng tả hữu.

Cô nàng đứng Đường Dần nhu nhược hoàn toàn thất vọng, nhìn nữa này bốn gã đầu trục, trên mặt chán ghét tình càng tăng lên, nàng làm bộ đứng

đây muốn đi, cầm đầu tên kia đầu trục hán từ một tay lấy cổ tay của nàng nắm, cột nhà mà hỏi thăm: "Đẹp đẽ đẹp đẽ, đi đâu? Thế nào chúng ta thứ nhất người muốn đi a?"

Cô nàng dùng sức bỏ qua đầu trục hán từ tay của, tức giận nói ra: "Ta muốn đi công tác!"

Đầu trục hán từ ngoài cười nhưng trong không cười mà nói ra: "Vừa mặt trắng nhỏ kia tại đây ngồi thời điểm, người cũng không có muốn đi công tác ý tứ, vẫn cùng hán vừa nói vừa cười, thế nào huynh đệ chúng ta thứ nhất người sẽ đi công tác, đẹp đẽ đẹp đẽ, người quá không cho huynh đệ chúng ta mặt mũi nữa!"

"Đúng, đúng!" Mặt khác ba người đầu trục hô theo.

Cô nàng nhận thức bốn người này, biết bọn họ là vùng này nổi danh cuộn cuộn, tựa hồ vẫn cùng địa phương đại hắc bang tổ chức có quan hệ, đối với bọn họ vừa đáng ghét, lại không dám đắc tội. Nàng thở sâu, dịu dàng nói: "Các người rốt cuộc muốn làm gì nha!"

Đầu trục hán từ cười nói: "Cũng không ý tứ gì khác, liền là muốn mời người uống chén rượu." Vừa nói chuyện, hán nghiêng người tiếp cận đồng bọn gạt đầu. Một tên đầu trục hội ý, từ trong túi móc ra một chai rượu đỏ, ngã tràn đầy một ly, đổ lên cô nàng trước mặt của.

Cô nàng hơi biến sắc, lắc đầu nói ra: "Ta không biết uống rượu. . ."

Không đợi hán nói xong, đầu trục hán từ ngắt lời nói: "Ta mời người uống rượu, cho dù là chỉ uống một hớp cũng là ý đó, nói cách khác đừng không để cho ta mặt mũi này!"

Cô nàng biết bọn họ những người sống tạm bợ coi trọng nhất đúng mặt, nếu như hôm nay bản thân không uống chén rượu này, bọn họ chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ. Để phách bọn họ, cô nàng bắt đắc dĩ, đem tâm đưa ngang một cái, nói ra: ". . . Vậy ta chỉ uống một hớp."

"Tốt, tốt, tốt! Ha ha ——" đầu trục hán từ đắc ý cười ha ha, liên tục gạt đầu.

Cầm chén rượu lên, cô nàng lấy dũng khí, ngửa đầu uống một hớp rượu lớn.

Rượu xuống bụng, một cay độc vị từ trong dạ dày luôn luôn vọt tới tóc của nàng ti, nàng cảm giác mình hơi thở thì đều đã phun ra lửa, trắng nõn khuôn mặt cũng liền biến thành màu đỏ, này hầu gái lang đáng đáp thoát nhìn càng thêm kiều diễm động nhân. Đầu trục hán từ thấy mất đều nhanh thẳng, một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại, vỗ tay cười to, liền thanh nói ra: "Turu lượng giỏi, turu lượng giỏi, ha ha, lại uống một hớp, tới, lại uống một hớp!"

"Ta. . ." Cô nàng còn muốn từ chối, nhưng đầu trục hán từ cũng cầm chén rượu lên, cứng rắn đi trong miệng của nàng rót. Thoảng qua trong lúc đó, còn dư lại hơn phân nửa ly rượu đều bị cứng rắn rót vào cô nàng trong bụng, sắc mặt của nàng cũng càng phát ra phi hồng. Nàng xóa sạch xóa sạch khước miệng rượu dấu vết, thở hổn hển nói ra: "Ta hiện tại có thể đi được chưa?"

Đầu trục hán từ cùng vài tên đồng bọn liếc nhau, không hẹn mà cùng lộ ra cười xấu xa, gạt đầu nói: "Tốt! Người đi giúp nữa!"

Nghe nói lời này, cô nàng như trút được gánh nặng, vội vàng đứng lên hình, thế nhưng nàng vừa nãy vừa đứng lên, chợt cảm thấy thiên toàn địa chuyển, dường như toàn bộ thế giới đều đã bay lên.

Nàng đứng thẳng không được, thân thể ngay cả hoảng, sau cùng lại ngồi trở lại đến ghế trên, suy nghĩ choáng váng trầm trầm, lại đau lại sưng, lúc này nàng rốt cục ý thức được không được bình thường, mình turu lượng lại kém, cũng không đến mức như thế chẳng tề, đối phương khẳng định ở vì 1Ulf rượu đậm hạ mê huyền được các loại từ đông sang tây. Có thể nàng hiện tại mới nghĩ rõ ràng điểm này cũng đã chậm, ý thức một chút xiu ở trong óc nàng biến mất, ngồi ở ghế trên, thân thể lung lay lắc lư, biểu hiện trên mặt đại ra, thỉnh thoảng lại nhìn mọi người chung quanh cười khúc khích.

Gặp đã đắc thủ, bốn gã đầu trục hán từ trên mặt cười xấu xa càng đậm, cho nhau nháy mắt, ba chân bốn cẳng đem cô nàng đỡ lên tới, còn thỉnh thoảng lại nói ra: "Uống nhiều rồi nữa! Không thể uống cũng không cần uống nha, chúng ta đưa người đi nghỉ ngơi!"

Bốn gã đầu trục hán từ cái dụng tâm thức không rõ cô nàng đi qua sàn nhảy, thẳng tiếp cận phòng khiêu vũ đi cửa sau đi.

Bọn họ bên này phát sinh tất cả, đều bị cách đó không xa Đường Dần nhìn rõ ràng. Hán có cổ phát động, nghĩ xông lên phía trước đem bọn họ cản lại, bất quá rất nhanh hán liền đem này cổ phát động ép xuống, mình không phải là người lương thiện, không cần thiết đi cứu người nào, ( ) gây phiền toái chẳng khác nào vì mình gây nên phiền phức.

Tuy rằng lý trí chiếm thượng phong, bất quá, cô nàng thân ảnh của cũng không ngừng ở trong đầu hán hiện lên, để hán có chút tâm phù khí táo.

Đáng chết! Đường Dần ở trong lòng thầm mắng một tiếng, hán đáng ghét loại này phát động không bị khống chế cảm giác. Ngửa đầu một cái, đem rượu trong ly uống sạch sẽ, lập tức hán giờ tay lên tới, đánh ra một giòn giã hưởng chỉ.

Cách đó không xa một tên người nữ phục vụ đã đi tới, hàm cười hỏi: "Ngài, có cần gì không?"

"Rượu!" Đường Dần dứt khoát nói ra.

"Rượu gì?" Người nữ phục vụ bị hấn chọc cười, tới phòng khiêu vũ, tám chín phần mười cũng là chút rượu.

"Rượu mạnh!"

"Phục ngươi thêm?"

"Có thể!"

"Một ly?"

"Một chai!"

Người nữ phục vụ ngẩn người, nghi ngờ xem mắt Đường Dần, dùng một chút mới hàm cười nói: "Tốt, ngài, xin chờ một chút!"

Không lâu sau, cô nàng bụng khay đi trở về, đem một chai phục ngươi thêm phóng tới Đường Dần trước mặt của, sau đó lại thâm sâu sâu nhìn hấn một cái, phương chậm rãi đi ra ngoài.

Mở che, Đường Dần đảo mắt một ly, chỉ giữa đầu một cái, rượu trong ly đã bị hấn uống cạn.

Rượu nồng độ cao xuống bụng, hình như vô số cây đao, ở trong cơ thể hấn cắt tới vạch tới, hấn nhắm mắt lại, ngón tay ở trên bàn gấp rút gõ. Qua một hồi lâu, hấn chậm rãi giương đôi mắt, trong nháy mắt đó, phảng phất có hai đạo tinh quang từ ánh mắt hấn giữa bắn ra, chỉ là rất ngắn, lóe lên rồi biến mất.

Uống xong một chai cao độ vào hệ ngươi thêm sau, Đường Dần loạn choạng lắc lư đi lại khách sạn nghỉ ngơi!

Vong du hay main không yy không nào tàn không đại hấn tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Quyển 1

Không lâu sau, cô nàng bụng khay đi trở về, đem một chai phục ngươi thêm phóng tới Đường Dần trước mặt của, sau đó lại thâm sâu sâu nhìn hấn một cái, phương chậm rãi đi ra ngoài.

Mở che, Đường Dần đảo mắt một ly, chỉ giữa đầu một cái, rượu trong ly đã bị hấn uống cạn.

Rượu nồng độ cao xuống bụng, hình như vô số cây đao, ở trong cơ thể hấn cắt tới vạch tới, hấn nhắm mắt lại, ngón tay ở trên bàn gấp rút gõ. Qua một hồi lâu, hấn chậm rãi giương đôi mắt, trong nháy mắt đó, phảng phất có hai đạo tinh quang từ ánh mắt hấn giữa bắn ra, chỉ là rất ngắn, lóe lên rồi biến mất.

Đường Dần dài thở giọng điệu, đem bình rượu cùng chén rượu về phía trước đẩy, sau đó móc ra bóp tiền, rút ra tám vé trăm nguyên tiền mặt, bản bản tròn để lên bàn, đứng lên hình, tiếp cận phòng khiêu vũ đi cửa sau đi.

Biết rất rõ ràng không nên tiếp cận bên này đi, có thể hấn hai chân lại không bị khống chế.

Phòng khiêu vũ ngăn nắp hoa lệ, trang sức được xanh vàng rực rỡ, mà phòng khiêu vũ hậu thân ngõ còn lại là mặt khác một phen cảnh tượng, âm u, ẩm ướt, dơ bẩn, lộn xộn, chỉ một bức tường đó các, cũng là một mặt thiên đường, một mặt địa ngục.

Ra hậu môn, một cận bã mùi thối rữa nát trước mặt phác lai, Đường Dần không thể ngừng nhú mày một cái.

Lúc này, ở ngõ ở chỗ sâu trong truyền ra một tiếng rên rì. Thanh âm rất thấp rất yếu ớt, thường nhân sẽ không nghe được, nhưng chạy không khỏi Đường Dần cái lỗ tai.

Hắn xoay người hình, thẳng tiếp cận ngõ ở chỗ sâu trong đi đến.

Chật hẹp ngõ hẻm ánh sáng, hắc được dọa người, giữa đêm khuya khoắt, có loại không nói ra được kinh khủng, càng đi ở chỗ sâu trong đi, càng giống đúng đến gần hể ra thật lớn quái thú trong miệng.

Đi ra hơn mười mét xa, chỉ thấy ngõ góc tường chỗ ngồi chồm hồm được một đám người, bốn gã đầu trục hán tử đem thần trí mơ hồ cô nàng để dưới đất, y phục đã sớm bị lột được tinh quang, bốn người vây chung quanh, đối diện ngoài giờ trò, thỉnh thoảng lại phát sinh tiếng cười cùng cúi đầu nói nhỏ tiếng.

Lạnh lùng đang lúc, bọn họ nghe được phía sau có tiếng bước chân, bốn người sợ đến một kích linh, cấp vội vàng ngẩng đầu lên, quay đầu lại quan vọng.

Vừa mới bắt đầu, khoảng cách giác viễn, bọn họ vẫn chưa thấy rõ ràng Đường Dần đáng đáp, chờ hắn đến gần sau đó, bốn gã đầu trục lúc này mới xem rõ ràng, đồng thời thở ra một hơi dài, nguyên lai là phòng khiêu vũ dâm việc ấy hèn yếu mặt trắng nhỏ.

Chuyện tốt mới vừa bắt đầu đã bị người quấy rối, cầm đầu đầu trục hán tử nhảy đứng thẳng thân thể, trên mặt bộc lộ bộ mặt hung ác, hai mắt mạo hiểm hung quang, hung tợn nhìn chăm chăm Đường Dần, giống vừa... vừa bị đoạt ăn ác lang, bất cứ lúc nào đều có thể sẽ nhào tới hung hăng cắn Đường Dần một mực.

Đường Dần ISNq5e lúc này trong lòng cũng rất mâu thuẫn, cúi thấp đầu, đi qua bốn gã đầu trục cùng cô nàng bên người thì, cước bộ của hắn vẫn chưa dừng, mà là chậm rãi đi tới.

"Xuy!"

Đầu trục giữa có người xuy cười ra tiếng, Đường Dần lạnh lùng xem ở trong mắt bọn họ biến thành nhu nhược, cũng được bọn họ không chút kiêng kỵ chất xúc tác, có người lạnh giọng nói ra: "Đoán tiểu tử ngươi thông minh, tiến lên gây phiền toái, lão tử con mẹ nó một đao thùng chết ngươi!"

"Ha ha! Lão tam, ngươi đừng hù dọa hắn, nhìn hắn tóc máu không thuê có vẻ, không đúng còn là một học sinh đâu!"

"Học sinh nào! Mẹ nó, lão tử nhìn hắn đúng một tạp chủng. . ."

Vài tên đầu trục hán tử ngươi một lời ta một lời kêu gào trào mắng, thanh âm càng lúc càng lớn, ngôn ngữ cũng càng ngày càng khó nghe.

Nghe được 'Tạp chủng' này hai chữ, vốn là vốn đã đi tới Đường Dần đột nhiên dừng lại thân hình, ngừng lại. Tạp chủng! Hai chữ này hắn đã có đã nhiều năm chưa từng nghe qua. Hắn là cô nhi, bị người thu dưỡng sau một mực sống ở đông bắc một cái hẻm lạnh tiểu sơn thôn dậm. Lúc hắn còn nhỏ, rất nhiều người đều dùng hai chữ này mắng quá hắn, chỉ là hiện tại, những người đó đều đã không tồn tại.

Hắn đứng ở ngõ giữa, đưa lưng về phía đầu trục hán tử, nửa quay đầu trở lại, cười ha hả hỏi: "Ngươi mới vừa nói cái quái gì?"

"Nói cái gì?" Một tên đầu trục hán tử khí nở nụ cười, cả tiếng mắng: "Nói ngươi là khốn nạn, đúng con mẹ nó tạp chủng."

Đường Dần haiz xà giận, thoạt nhìn, hắn không có tức giận, lại thêm giống ở trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

Hắn chậm rãi quay người lại, thẳng tiếp cận bốn gã đầu trục hán tử đi tới.

Bốn người kia đầu tiên là sững sờ, sau đó tương đối châm phong đón Đường Dần đi, ở trước mặt hắn trình hình quạt đứng vững, cầm đầu đầu trục hán tử cười lạnh nói: "Người trẻ tuổi, ngươi muốn làm gì? Nghĩ tìm phiền toái sao. . ."

Hắn lời còn chưa dứt, trong lúc bất chợt, bóng tối ngõ giữa lờ lờ ra một đạo phát sáng được kinh người điện quang, vành tai giữa chỉ nghe răng rắc một tiếng, nhìn nửa tên kia đầu trục hán tử, hình tròn rầm rầm đông đại đầu trục dĩ nhiên từ trên cổ rớt xuống, ngã trên mặt đất, khùng khục cổn xuất thật là xa, tiếp tục, bỏ nhào một tiếng, một lồng ngực nóng hổi máu tươi từ hắn đoạn nơi cổ xì ra, dường như một đạo màu đỏ suối phun, ở trong đêm tối, đẹp đẽ, mà quý mị.

"A ——"

Mặt khác ba người đầu trục gần như không thể tin được hai mắt của mình, ngơ ngác giờ tay lên tới, sờ sờ tiên ở máu trên mặt châu, nhìn nhìn lại thân thủ dị xử, không đầu thân thể nhưng đứng tại chỗ còn chưa ngã xuống xác, nhất tề phát sinh một tiếng kẻ khác rộn cả tóc gáy mà thét chói tai.

Chẳng biết lúc nào, Đường Dần trong tay nhiều hơn một thanh trăng tàn hình loan đao. Thân đao chật hẹp, trình bán nguyệt hình cung, mắt lạnh nhìn lại, cũng giống một thanh liêm đao. Chỉ bất quá đó là có thể nhào rồi đi hồn phách tử vong liêm đao.

Hắn là như thế nào rút đao, từ trên người người nào bộ vị rút ra đao, lại là như thế nào ra chiêu, ba người đầu trục hán tử kể cả chết vị kia đều không thấy rõ, bọn họ chỗ đã thấy chỉ là đột nhiên sạ hiện ra điện quang.

Tồm!

Một tên đầu trục hán tử hai chân mềm nhũn, ngồi chồm hổm trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch, không có chút huyết sắc nào, thân thể mau run run thành một đám, hán tử run rẩy mà ngửa đầu, nhìn Đường Dần, run giọng nói ra: "Đại. . . Đại ca, ta. . . Chúng ta. . ."

Đường Dần căn bản không để cho hán tử cơ hội nói chuyện, trong tay trăng tàn loan đao chỉ là hơi chao đảo một cái, đao sắc bén tiềm đã đâm thật sâu vào đầu trục bột rã cây. Vẫn là trí mạng một đao, đầu trục tiếng cũng không cổ họng một chút, ngã xuống đất bị mất mạng.

"Má ơi. . ."

Người sống tạm bợ cửa nhiều nhất đứng tham dự một đánh nhau ẩu đả, lúc nào gặp qua trường hợp như vậy, lại chưa đụng phải lợi hại như vậy lại hung ác chính là nhân vật. Hai gã khác đầu trục sợ vỡ mật, song song tiêm kêu thành tiếng, xoay người chạy.

Hai người bọn họ bỏ qua hai chân, xuất ra bú sữa mẹ khí lực chạy trốn chết, có thể ở Đường Dần trong mắt, vậy đơn giản cùng rùa đen bò được tốc độ không sai biệt lắm. Thân hình hán tử hoảng động, chỉ một cái bước xa để lên đến hai người phía sau, giơ tay chém xuống, theo bỏ nhào bỏ nhào hai tiếng muộn hường, hai người kia đều là hậu tâm bị đâm mặc, lao điên cuồng thân thể lại về phía trước đoạt ra vài bước, mới vừa... vừa ngã quỵ, cự tuyệt khí bỏ mình.

Mau! Đường Dần đao há là một cái chữ mau rất cao.

Thu dưỡng người của hán, cũng chính là của hán sư phụ đã từng nói, võ học đúng ẩu đả, xuất thủ tuyệt không có thể lưu tình, chính là muốn dồn đối thủ của người vào chỗ chết, muốn làm đến điểm này, nhất định phải phải có tốc độ, thiên hạ không có chưa cửa công phu là ở chậm rãi dưới tình huống còn có thể đem đối thủ giải quyết hết, bao quát thái cực ở bên trong.

Mà lực lượng quyết định tốc độ. Cho nên, khi Đường Dần chỉ có tám tuổi thời điểm, cho dù là ở băng thiên tuyết địa dưới tình huống, hán cũng muốn cảm so với cùng hán thân cao không sai biệt lắm đáng đáp đại phủ đầu đi rừng sâu núi thẳm giữa chặt cây so với hán thân thể còn lớn hơn tráng đại thụ. Nếu như không đạt được sư phó hán yêu cầu, sau khi trở về, hán chỉ có thể đi cùng sư phó hán nuôi chó săn đi cướp miếng ăn.

Khi hán mười lăm tuổi thời điểm, hán rốt cục không cần lấy thêm đại phủ đầu đi phạt cây, sư phó hán cho hán một thanh đại khám đao; khi hán mười tám tuổi thời điểm, Đại Khám Đao đổi thành thái đao; khi hán hai mươi tuổi thời điểm, hán giết chết sư phó của hán, là ở quang minh chính đại trong quyết đấu với thực học giết hán.

Ở tuổi thơ của hán dặm, hán cho tới bây giờ sẽ không từng hiểu rồi quá cái gì gọi là vui vẻ. Trong đoạn thời gian đó, hán đã đem người bình thường vài buổi từ ăn bất tận khổ luyện đều ăn xong rồi, cho nên đến khi ngày sau vô luận đối mặt nhiều khổ luyện nhiều khó khăn tình huống, hán đều có thể kiên trì, cắn răng cố gắng đi tới.

Đây là Đường Dần.

Một cái ngày sau lệnh vô số người tôn trọng, sùng bái, sợ hãi, căm hận đàn ông.

Khi cô nàng rõ ràng lúc tỉnh lại, nàng đã nằm ở trong bệnh viện, nàng hỏi hộ sĩ tại sao mình vào lúc này, hộ sĩ nói cho nàng biết, đứng người đàn ông đem hán đưa tới. Nàng hỏi: Là một tuýp đàn ông như thế nào. Hộ sĩ sức sống hoảng hốt một chút, sau đó cười nói: "Là một rất tuấn tú vô cùng đáng yêu cười nam sinh!"

PS: Hết hồn chim én mấy thím ạ, uukansu thiếu mất chương 2, may phước là mị download được file txt

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Quyển 1

Sáng sớm. Rừng rậm.

Một giọt trên lá cây thùy rơi xuống sương sớm rơi vào trên mặt của hắn, nằm thẳng dưới tàng cây Đường Dần mí mắt hơi giật động một cái, lập tức lo lắng chuyển tỉnh.

Không biết tại sao, hắn nhúc nhủ đầu lẩm, dường như trong óc dài quá vô số cương châm, ở chung quanh đâm loạn.

Hắn rên rỉ thống khổ một tiếng, giơ tay lên dùng sức xoa xoa cái trán, qua một hồi lâu, hắn mới cảm giác hơi chút mạnh chút. Hắn chậm rãi tỉnh xem mắt, quan sát cảnh vật chung quanh, càng xem mắt mở càng lớn, đến sau cùng, hắn bất tri bất giác đứng lên, đầy mặt mờ mịt nhìn xung quanh rừng cây rậm rạp.

Nếu như nhớ không lầm, bản thân rõ ràng là ở tại trong khách sạn, thế nào đột nhiên chạy vào trong rừng cây tới nơi?

Không biết rõ sở đứng trạng huống gì, Đường Dần vùng xung quanh lông mày vặn thành một khúc chịu. Nếu như nói là có người thừa dịp bản thân lúc ngủ đem mình lên lên bàn tới đây, gần như không có khả năng, một đứng không ai phải làm như vậy, thứ hai cũng không có ai có thể làm được điểm này, cho dù là ở lúc ngủ, bản thân vẫn như cũ rất cảnh giác, không ai có thể chút nào không một tiếng động mà tiếp cận bản thân.

Chính suy nghĩ, trong rừng cây một phen gió núi thổi qua, lệnh Đường Dần kích linh linh rừng mình một cái, trên người nổi lên một tầng nổi da gà. Hắn cúi đầu nhìn lên, nét mặt già nua đỏ bừng đỏ lên, lúc đầu hắn thân thể đứng quang lưu lưu, tắc tị vị treo, y phục dĩ nhiên không cánh mà bay.

Này đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra? Rõ là trúng tà! Đường Dần mềm cả người, dựa vào ở bên cạnh một quả cây già, xFEzu nhắm mắt lại, lắng lắng hồi ức tới hôm qua đến tốt cùng chuyện gì xảy ra.

Hắn ở phòng khiêu vũ dấm uống rượu, có một cô nàng tới đến gần, kết quả lại nữa rồi bốn gã tên côn đồ tìm đến sự tình, hắn lúc đó không để ý đến, qua đi ở phòng khiêu vũ phía sau tiểu hồ đồng đem bốn gã tên côn đồ toàn bộ giết, lại sau lại hắn đem giữa mê huyền được cô nàng đưa đến y viện, bản thân trở lại từ điểm nghỉ ngơi, có thể tỉnh lại sau đó, đứng ở chỗ này, hơn nữa y phục trên người cũng mất, này thực sự thật là quỷ dị.

Nghĩ, Đường Dần không thể ngừng lắc đầu cười khổ.

Là kẻ thù tìm tới mình? Nếu là như vậy, đối phương sớm đem mình giết, sẽ không phí lớn như vậy tay của. Là bằng hữu trò đùa quái đản? Hắn không có bằng hữu, nghiêm chỉnh mà nói chỉ có một, mà người kia đứng vô luận như thế nào cũng sẽ không làm như vậy chuẩn bị hắn. đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra đâu? Đường Dần suy nghĩ nát óc cũng nghĩ không thông.

"Rõ là gặp quỷ!" Đường Dần tự nhủ lẩm bầm một tiếng, hắn quay người lại hình, nhìn sau lưng cây già, sau đó rút lui vài bước, trong giây lát thân thể vọt về phía trước, dụng cả tay chân, mạnh mẽ thân thể dường như con báo giống nhau, vài cái dễ leo đến trên ngọn cây.

Hắn ra sức leo đến một chỗ cao giờ, tay đập mái che nắng, đưa mắt tiếp cận xa xa quan coi. Đạp vào mí mắt đứng một mảnh bạch lục, khá lấm mênh mông vô bờ đại rừng rậm, hình như không có đầu cùng giống nhau, cùng trời liền thành một đường. Không nhìn còn khá giờ, sau khi xem xong, Đường Dần âm thầm nhếch miệng, hiện tại hắn có thể khẳng định, ở đây nhất định không phải là Thành Đô, bởi vì Thành Đô tuyệt đối không có lớn như vậy nguyên thủy rừng rậm.

Này, là vùng nào?

Đường Dần cắn môi một cái, theo thân cây, chậm rãi từ trên cây tuột xuống. Nếu là đối thành người bên ngoài, lúc này sợ rằng lại cảm thấy tuyệt vọng, thân vô trường vật, không giải thích được đi tới một tòa thật to rừng rậm, nghĩ sinh tồn được, cơ bản không có khả năng, mà Đường Dần chỉ là giật mình mà thôi, nhưng trong lòng hợp lại không sợ hãi.

Hắn từ nhỏ ngay đông bắc rừng sâu núi thẳm giữa trà trộn, rừng rậm đối với hắn mà nói là một không gì sánh được quen thuộc nơi ấy, so sánh với giác mà thôi, đông bắc rừng rậm so với ở đây lại thêm gian khổ, không có đã ném thử nhỏ một bãi nước miếng rơi xuống đất thì đã biến thành băng hạt người của đứng sẽ không hiểu. Ở dưới 0 bốn, năm mươi độ đông bắc rừng rậm hắn cũng có thể còn sống, huống đứng ở đây đâu?

Bất quá hắn thường dùng song đao vô dụng, điểm ấy cũng lệnh Đường Dần rất đau lòng. Đối với hắn như vậy vô giả mà nói, vũ khí chính là sinh mạng, mất đi song đao, bằng không có nửa cái mạng.

Hắn liếc nhìn chung quanh, từ dưới đất nhặt được một cái đứt cành cây, thuận thực đem phía trên phần chi bài mất, làm thành một cây côn gỗ, xa lạ rừng rậm, nguy hiểm không chỗ nào không có mặt, có cây gãy, chỉ ít coi như là món bảo mệnh vũ khí.

Tiếp tục hắn lại dùng bài mất cây nhỏ chỉ trở thành một cái vòng tròn, đội lên mình nhảy qua xuống dưới, đem * che lại.

Các chuẩn bị xong liều chi sau, Đường Dần tiện tay giờ giờ gây gộc, cắn răng nói ra: "Nếu để cho ta biết là ai làm, ta cự tuyệt không tha cho hắn!"

Hắn căn cứ mặt trời hướng đoán được đại khái phương hướng, hơi suy nghĩ một chút, đi nhanh hướng bắc phương đi đến.

Hắn cũng không biết tiếp cận phương hướng nào đi có thể nhanh nhất rời khỏi chỗ ngồi này rừng rậm, hoàn toàn là bằng cảm giác.

Chỗ ngồi này rừng rậm dường như không có đầu cùng, Đường Dần từ hừng đông đi thẳng đến chính ngọ, vẫn là thân ở ở rừng rậm bên trong, đồng thời hắn cũng càng ngày càng mê hoặc, ở đâu ra lớn như vậy miếng rừng rậm, sự tình thật là làm người khó có thể lý giải, có ai hội phí lớn như vậy công phu đem mình chuẩn bị tới nơi này đâu? Trong lòng hắn có nhiều lắm quá nhiều nghi vấn.

Giữa lúc hắn nghĩ lên cây lại nhận rõ một chút phương hướng thì, đột nhiên, nghe được phía trước truyền đến một loạt tiếng gào thét, bởi cách xa nhau quá xa xôi, thanh âm rất mơ hồ, cũng rất thấp vi. Đường Dần sức sống hơi bị rung lên, từng sột chỉ chốc lát, cổ sức nắm tay giữa mộc côn, bỏ qua hai chân, theo thanh âm truyền tới phương hướng thật nhanh chạy tới.

Càng về phía trước chạy, thanh âm lại càng rõ ràng, hơn nữa rất lộn xộn, có thiết khí va chạm thanh âm đánh nhau, có kêu to thanh âm, còn có té thanh liệt phé gào thán thanh âm. . .

Quá nhiều thanh âm hỗn tạp cùng một chỗ, loạn nghe không ra mỗi người đếm, điều này làm cho Đường Dần cảm giác mình giống đang đến gần một cái đại hình chiến trường. Bất quá ngẫm lại cũng rất buồn cười, người nào lại ở trong rừng rậm chiến tranh đâu? Hơn nữa còn là dùng vũ khí lạnh, nếu như nói đúng xã hội đen, vậy thì càng khôi hài, bọn họ tại đây hoang vu người ở nơi ấy đánh cái quái gì?

Dần dần, rừng rậm cây cối càng ngày càng thưa thớt, mảng lớn mảng lớn bãi cỏ nhiều hơn, cảm giác đã tiếp cận đến hỗn loạn chỗ nơi ấy, Đường Dần dần dần chậm lại tốc độ, thân thể cũng theo bản năng cong xuống, dè dặt về phía trước tiếp cận.

Sự chú ý của hắn đều tập trung ở phía trước, đột nhiên dưới chân mềm nhũn, bị một mềm nhũn từ đông sang tây phan một chút, Đường Dần đứng thẳng không được, vừa... vừa đoạt trên mặt đất, cũng may đúng bãi cỏ, rơi ở phía trên cũng không cảm giác đau đớn, hắn thấp giọng chửi bới một câu, từ dưới đất bò dậy, quay đầu trở lại nhìn lên, trên mặt liền lộ ra kinh sắc, lúc đầu phan đến hắn là một người, một cái cả người đứng máu, nằm trên mặt đất vẫn không nhúc nhích người của.

Đường Dần cũng hấp miệng lương khí, cau mày dừng ở người nọ.

người mặc trên người màu đen trường sam, trước ngực quần áo nón này được bị màu đen thuốc màu bôi xóa được áo giáp, dưới chân đúng bước giầy, trong tay nắm thật chắc một thương, tiếp cận trên đầu xem, mang theo hắc thiết đánh chế mũ sắt, chỉ nhìn một cách đơn thuần hắn này nhất thân hành đầu, cùng cổ đại binh sĩ gần như không có gì khác nhau.

Đây là đang đóng phim? Đường Dần xì bật cười, đưa mắt hướng bốn phía nhìn, vành tai giữa lộ vẻ chém giết có tiếng, mà thu hút giống cơ lại không nhìn thấy. Rất rõ ràng, thu hút giống cơ căn bản không ở bên cạnh, này diễn người chết diễn viên thực sự quá chuyên nghiệp nữa? Nghĩ, hắn cầm lấy gây gộc tại nơi trên thân người thọt, nói ra: "Đứng lên đi, cậu em, của ngươi làm trò kết thúc!"

Người nọ nằm trên mặt đất không phản ứng chút nào, cũng không nhúc nhích, thậm chí ngay cả hô hấp dường như cũng không có, tái nhợt tro tàn sắc mặt thật cùng người chết không giống.

Đường Dần khoi mào lông mày, chậm rãi đem gây gộc thu hồi lại, thấy đầu côn dính người vết máu trên người, hắn dùng ngón tay dính dính, ( ) dính dính, cúi đầu vừa nghe, có cổ ngọt mùi. Đường Dần kinh nghiệm phong phú, lập tức ý thức được đây là thật máu, mà cũng không phải là giả, hắn tròn to hai mắt, tiến đến người nọ phụ cận, đưa tay sờ sờ người kia cổ, nhiệt độ cơ thể lạnh lẽo, tĩnh mạch một chút mạch đập cũng không có.

A! Đường Dần thâm kinh hãi, đây là thật người chết, mà không phải giả, như vậy mà nói, đây cũng không phải là đúng một nhọc đóng phim, mà là thật đánh nhau! Chỉ là rất kỳ quái, hiện tại chưa còn có người mặc y phục như thế. Đường Dần nhảy đứng lên hình, nghĩ truyền quá rừng rậm, đi ra bên ngoài vừa nhìn đến tột cùng, đi hai bước, hắn lại dừng lại, cúi đầu nhìn một chút bản thân * lộ ra chỉ có một vòng cành cây che giấu thân thể, này so với kia người chết trang phục và đạo cụ lại thêm hải thể kinh tặc.

Hắn thờ dài, quay đầu lại nhìn thi thể trên đất, lại đi trở về, thì thảo nói ra: "Bạn bè, ngưng ngưng, y phục của ngươi ở trên người ta so với ở trên người ngươi lại thêm chỗ hữu dụng!" Vừa nói chuyện, hắn bên đem thi thể y phục coi, nhanh chóng mặc ở trên người mình. Chỉ là lúc này Đường Dần cũng không biết, khi hắn mặc vào mặc quần áo này sau, cuộc đời của hắn bắt đầu phát sinh hoàn toàn chuyển biến.

Đường Dần đứng vốc dáng trung bình, chỉ cần quần áo số đo không quá đặc thù, hắn cơ bản cũng có thể mặc vào. Mặc vào người chết y phục, tuy rằng dính máu để Đường Dần cảm thấy khó chịu, nhưng cuối cùng so với quang trợt chân phải tốt hơn nhiều. Sau cùng, hắn cầm lấy áo giáp, ở trong tay cân nhắc, cảm giác phân lượng thật nặng, tiện tay ném xuống, vẫn đem thi thể trong tay thương rút ra, linh ở trong tay, rõ là dụng tới tình

hình nguy hiểm, thương có thể sánh bằng hán vừa chế luyện cây gậy kia muốn xen vào dùng nhiều lắm.

Y phục có, vũ khí cũng có, Đường Dần nhìn thi thể trên đất liếc mắt, hắc hắc tà cười một tiếng, sau đó thở sâu, khom lưng tiếp cận ngoài bia rừng chui vào.

Khi hán ra rừng cây, đẩy ra nồng đậm cỏ hoang, ngừng đầu hướng ra phía ngoài nhìn xung quanh thì, liền bị tình cảnh trước mắt sợ ngây người.

P/S: Đừng thắc mắc vì sao không có chương 2. Do ông Lục Đạo quán số nhầm sót chương thôi chứ truyện vẫn liên tục

Võng du hay main không yy không não tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Quyển 1

Ngoài bia rừng đúng miêng vô biên không mếp đại thảo nguyên, trời xanh, mây trắng, cỏ xanh mon mơn, vốn là vẻ đẹp đồng quê, nhưng lúc này lại không hề xinh đẹp tuyệt trần đáng nói, thêm chỉ là máu và lệ tề giết.

Ở trên thảo nguyên, đều biết với thiên kế người của đang tiến hành nguoi chết ta sống chiến đấu, trong đó nhất phương ăn mặc hắc khôi hắc y hắc giáp, cùng Đường Dần hiện tại mặc quần áo giống nhau y chang, mà bên kia còn lại là thanh nhất sắc màu ngân bạch áo giáp, ở ánh mặt trời chiếu rọi xuống dưới, lờ lờ sinh huy, thứ mắt người con mắt.

Song phương tranh đấu đã không thể dùng kịch liệt để hình dung, mà là chân chân chính chính ác chiến, hợp lại không phải là nguoi chết chính là ta sống, trên chiến trường, mọi người quơ vũ khí trong tay, ở nghĩ hết tất cả biện pháp dồn đối phương vào chỗ chết, thành phiến thành phiến người của thụ thương ngã xuống đất, lập tức lại có nhiều người hơn trào lên tới, các loại các dạng vũ khí đủ roi, đem ngã xuống đất người của thứ chém thành thịt nát.

Đường Dần giết qua rất nhiều người, cũng tham dự qua rất nhiều lần đại quy mô hắc đạo sống mái với nhau, có thể cho tới bây giờ chưa thấy qua như vậy chân thực lại tàn khốc chiến đấu tình cảnh, cũng từ chưa thấy qua điên cuồng như vậy gần như cho đã thú mọi người. Giờ khắc này, hán bị tình cảnh trước mắt sợ ngây người.

"A —— "

Đường Dần thân thể ở trong bụi cỏ, suy nghĩ lộ ra tới nhìn xung quanh, giữa lúc hán kinh ngạc chờ ra thời điểm, một con chiến mã từ hán phía bên phải vọt tới, lập tức ngồi có một tên bạc khôi ngân giáp kỵ sĩ, hai mắt đỏ lòm nhìn chăm chăm, gắt gao nhìn chăm chăm Đường Dần suy nghĩ, trong tay thương về phía trước vuren, kích tiêm đâm thẳng tiếp cận Đường Dần cổ.

Chiến mã tốc độ quá nhanh, mau dường như một mũi tên rời cung, Đường Dần đang đứng ở cực độ trong khiếp sợ, căn bản không nhận thấy được nguy hiểm đã phủ xuống đến trên đầu của hán.

Đang ở này chỉ mảnh treo chuông đó khắc, một tên mặc hắc giáp người trung niên chợt một phác Đường Dần, theo tõm nhất thanh muộn hưởng, Đường Dần và người trung niên nhất tề ngã vào trong bụi cỏ. Cùng lúc đó, vèo một tiếng, chiến mã từ hán hai bên người thân xẹt qua, lập tức kỵ sĩ thương đúng xoa hán hai đầu người bì hoa đi tới.

"* . . % — ¥ — "

Người trung niên từ dưới đất ngồi dậy thân, từng ngum từng ngum thở hổn hển, đồng thời nắm Đường Dần cẳng cổ người, cả tiếng gầm chất vẩn.

Lời hán nói cường điệu quá đi, Đường Dần là có nghe không có hiểu, hán đi qua Trung quốc nơi ấy không tính là ít, đúng các nơi phương ngôn cũng đều có thể phân biệt ra được, bất quá trung niên nhân này nói cũng không giống bất kỳ chỗ nào phương ngôn. Tuy rằng không biết đối

phương ở tự nhủ cái quái gì, nhưng hẳn biết này người trung niên vừa nãy cứu mình một mạng.

Đường Dần nhìn thẳng người trung niên, há mồm vừa muốn nói chuyện, muốn hỏi một chút này đến tột cùng là vùng nào, những lại là người nào, có thể nghĩ lại vừa nghĩ, hẳn đem lời ra đến khoe miệng lại nuốt trở vào. Đối phương nói, hẳn nghe không hiểu, mà tự nói, đối phương cũng chưa chắc có thể nghe hiểu rồi, người này sợ dĩ cứu mình, khẳng định là bởi vì mình này áo liền quần, hiển nhiên hẳn là đem mình làm 'Người một nhà', nếu như mình mở miệng nói ra hẳn nghe không hiểu nói, không đúng lại đem mình làm gian tế, lúc này cảnh này, tức quý dĩ lại hung hiểm, nếu như này hắc bạch hai phe đều đem mình làm bên địch, vậy coi như không xong.

Gian khổ lại tàn khốc lúc nhỏ, dường thành Đường Dần đa nghi lại tính tình cẩn thận.

Hắn không có mở miệng hỏi lời nói, chỉ là há to mồm, phát sinh a a thanh âm.

Người trung niên sững sốt, nghi hỏi một câu.

Đường Dần không biết hẳn hỏi cái quái gì, chỉ là gật đầu.

Người trung niên lắc đầu thở dài, trong ánh mắt loại chứa lại tiếc hận ý. Đường Dần nghĩ, đối phương đúng đem mình làm cầm điếu. Người trung niên còn muốn nói chuyện thì, tên kia đã tiến lên kỵ sĩ lại quay đầu ngựa lại, một lần nữa chiết trở về, nguyên nhân phần nộ ngũ quan đều vận vẹo thành một đám, trong miệng bạo gọi liên tục, tựa hồ đối với vừa một kích không đâm chết Đường Dần dĩ thường tức giận.

Lúc này Đường Dần GVVG đã khôi phục thần trí, nhìn đối phương lại giục ngựa mà đến, trong mắt hẳn hung quang vội hiện, phát tay đem người trung niên đẩy ra, đồng thời bút ra từ trong bụi cỏ chui ra, đứng trên đất bằng, quả đâm cảm kích, mắt mở trừng trừng thấy kỵ sĩ thúc nã hướng mình đánh tới.

Vừa cứu Đường Dần tên trung niên nhân kia quá sợ hãi, hướng về phía Đường Dần liên tục gọi, ý tứ đúng để hẳn lập tức mau tránh ra, hẳn thấy, một cái bộ binh nghĩ một mình đấu một cái kỵ binh, đơn giản là muốn chết.

Đường Dần không hề động. Hẳn cho tới bây giờ liền không hiểu được cái gì gọi là thoái nhượng.

Kỵ sĩ cách hẳn càng ngày càng gần, Đường Dần thậm chí có thể thấy rõ ràng đối phương trên mặt lộ ra âm lãnh lại tàn khốc nụ cười.

Hắn cũng đang cười, hơn nữa cười lại thêm âm lạnh hơn.

Trong nháy mắt, kỵ sĩ giục ngựa đã đến Đường Dần phụ cận, trong tay thương chọt về phía trước tìm tòi, đâm thẳng Đường Dần ngực.

Đường Dần nguyên bản trực đỉnh đỉnh thân thể đột nhiên động, không có bất kỳ diêm báo, thân thể lại như điện chớp hoành dõn ra nửa thước, tách ra đối phương phong mang, cũng tách ra chiến mã đánh, cùng lúc đó, trong tay hẳn thương hướng về phía trước vừa nhắc, chỉ nghe xi một tiếng, kích tiêm chính đâm vào tên kia kỵ sĩ cổ họng trên.

Đường Dần cũng không có cố sức, thể nhưng chiến mã vọt tới trước quán tính quá lớn, kỵ sĩ cổ của trong nháy mắt bị kích gai nhọn mặc, ngay cả tiếng kêu cũng không phát sinh, cả người từ trên chiến mã bay xuống, tồm một tiếng té xuống đất, hai mắt trừng tròn xoe, vẫn không nhúc nhích, tại chỗ khí tuyệt, mất đi chủ nhân chiến mã loảng tuếch hí dài một tiếng, trốn vào đồng hoang mà chạy.

Một kích đâm chết một tên lập tức kỵ sĩ, Đường Dần có thể nói là đem 'Nhanh, chuẩn, độc' ba chữ yếu quyết phát huy đến cực đến nỗi, xung quanh này còn đang tê giết hắc bạch song phương nhân viên cũng tất cả gật mình, hoảng sợ nhìn Đường Dần. Tên trung niên nhân kia bỗng nhiên phục hồi tinh thần lại, huơ tay múa chân từ trong bụi cỏ bò ra ngoài, liên tục gào thét.

Nghe được hẳn gọi, chung quanh hắc y nhân viên môn cũng theo gọi ra, Đường Dần không biết bọn họ kêu là cái gì, nhưng có thể cảm giác được này hàng loạt tiếng kêu rất phản chấn nhân tâm, làm cho lòng người máu dâng trào. Cho đến không lâu sau sau đó, hẳn mới hiểu rõ, bọn họ kêu đúng 'Phong', cũng là bọn hắn quốc gia tên.

Đường Dần kỹ kinh bốn tọa, đem chung quanh người áo đen thành viên ý chí chiến đấu kích thích, đồng dạng, cũng đưa tới này rõ ràng khô rồ ràng giáp mọi người cảm hận và phẫn nộ.

"Gào rú —— "

Gần như trong cùng một lúc, có mười mấy tên màu trắng khôi giáp chiến sĩ tiếp cận Đường Dần vọt tới, có đem trường kiếm, hữu dụng kén chiến đao, còn có hai tay cảm kích, nhóm người này hung thần ác sát vậy hẳn từ phác lai, nếu là người bên ngoài sớm bị hù dọa, thể nhưng Đường Dần lại không thêm quan tâm, hẳn cười lạnh một tiếng, đưa tay từ xác trên cổ của đem thương rút ra, không lùi mà tiến tới, đón đối phương phản tiến lên.

Trong nháy mắt, song phương dễ đụng vào nhau, mới vừa giao thủ một cái, Đường Dần đoạn quát một tiếng, trong tay thương như linh xà, đâm thẳng ở một tên sát tây khôi giáp hẳn từ ngực, chớ nhìn hẳn vóc người cũng không tráng kiện, khí lực lại lớn kinh người, một kích dễ đem đại hẳn trên người áo giáp đâm thủng, máu đầm dề kích tiêm do ngoài phía sau lộ ra.

Đường Dần quả đảm ác kích, cổ sức vung lên, đem lộ về thương trên xác mặc kệ bay ra ngoài, lúc này, một gã khác rõ ràng khôi đại hán ngã hán phụ cận, kén đao liên phách, Đường Dần nghiêng người né tránh, tiếp tục xoay tay lại đúng một khuỷu tay. Đây một khuỷu tay trọng trọng nện ở mặt của đối phương trên cửa, người sau kêu thảm một tiếng, đầy mặt phun máu, lao đao trở ra.

Không đợi Đường Dần thu kích, còn lại bên địch đã vọt tới phụ cận, quay chỗ yếu hại của hán lại chém lại thứ.

Đường Dần có thể cảm giác được, những người này tuy rằng không biết công phu, nhưng khẳng định kinh qua cận chiến ẩu đã huấn luyện, xuất thủ lại ngoan vừa nhanh, từng chiêu cũng là chạy muốn hại mà đến. Vũ khí của hán đúng trắng tàn song đao, sử dụng thương tới cực không thuận lợi, hán rút ra lui về phía sau, tránh ra vài địch nhân tiến công, thuận thế đem thương thu hồi lại.

Hai tay hán cầm kích, cổ sức nắm chặt, xuống phía dưới thả đề, tiếp tục hét lớn một tiếng, nhắc chân dùng đầu gối ném mạnh thân mâu.

Rắc rắc! Thân mâu cây gỗ lên tiếng trả lời mà chiết, Đường Dần song chưởng cổ sức vận động, đem thương một phân thành hai.

Hán đột nhiên này cử động, không chỉ có để rõ ràng giáp bọn đại hán lảng lảng giật mình, ngay cả các người áo đen cũng đều không hiểu rồi ý đồ của hán, hoài nghi hán có phải hay không suy nghĩ xảy ra vấn đề, dĩ nhiên ở trên chiến trường đem vũ khí của mình làm hỏng.

Bọn họ nào biết đâu rằng, Đường Dần thuận lợi chính là binh khí ngắn, bề gãy thương mặc dù không bằng song đao, nhưng ít ra có thể phát huy ra uy lực lớn hơn.

"A —— "

Đường Dần đột hô lên tiếng, lần thứ hai xông lên phía trước, lúc này đây hán toàn lực đánh ra, thân thể coi như cá chạch giống nhau, ở trong đám người của đối phương ghé qua như thường, trong tay nửa đoạn đầu mâu thỉnh thoảng tràn ra rùng rùng máu tươi, đồng thời kèm theo chói tai tiếng kêu thảm thiết.

Mười mấy tên binh sĩ giáp bạc, nếu không không thương tổn được Đường Dần may may, bị hán ngay cả thiếu mạng thứ giết hơn mười người.

Thấy hán như vậy dừng mãnh, bên không thể đỡ, rõ ràng khôi bọn lính sợ hồn phi phách tán, đều lui về phía sau, mà hắc khôi bọn lính thì quân tâm đại chấn, gầm rú được xung phong liều chết tiến lên.

Toàn bộ chiến trường, phe trắng đều bị vây truy sát địch nhân tình thế, giữ lấy ưu thế tuyệt đối, mà hắc mới là bại trận nhất phương, bị vây tuyệt đối hoàn cảnh xấu, duy độc Đường Dần chỗ ở cái sừng này thông minh tình thế phát sinh nghịch chuyển, hắc phương khi hán đại động hạ triển khai phản kích, đem phe trắng truy binh giết Tiệt tiệt bại lui.

Chỉ là bọn hán này một góc đứng toàn bộ chiến trường không tạo thành ảnh hưởng quá lớn, Đường Dần chính giết hưng khởi thì, chợt nghe có người sau lưng kêu to, hán phệ máu như mạng, đã cầm lấy sát tâm thu đều thu lại không được, hơn nữa hán cũng nghe không hiểu người phía sau ở Hồ cái gì, cũng không để ý tới, còn muốn tiếp tục truy sát rõ ràng khôi binh sĩ.

Lúc này, cổ tay hán căng thẳng, bị người vững vàng nắm, Đường Dần không chút nghĩ ngợi, xuất phát từ bản năng xoay tay lại một kích muốn đã đâm đi, có thể thấy rõ ràng kéo hán người nọ nguyên lai là vừa nẩy cứu hán một mạng hắc khôi người trung niên, hán thứ đi ra thương lại vội vàng thu hồi lại, mờ mịt nhìn đối phương.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Quyển 1

Đường Dần đứng người ân oán phân minh. Tuy rằng trời sinh tính lạnh lùng tàn nhẫn, nhưng đó là bi thảm cảnh ngộ lúc nhỏ gây, hán đời này không có mấy người chân chính đối tốt với hán quá, cũng chính là bởi vì như vậy, chỉ cần có một cho hán định giờ ân huệ, hán đều có thể nhớ cho kỹ,

huống người trung niên này đúng đã cứu mạng của hắn.

Người trung niên không biết mình vừa nẩy suất nữa trở thành Đường Dần kích xuống dưới đó quý, hắn đầy mặt lo lắng, hướng về phía Đường Dần liên thanh rống to hơn, đồng thời lôi kéo hắn về phía sau chạy.

Chạy cái quái gì? Bản thân cũng không phải đánh không lại bọn hắn? Đường Dần cau mày, cứng rắn đứng vững bước chân, một bất động.

Người trung niên nhìn ra hắn quật cường, hướng về phía phía trước chỉ chỉ, lại liên thanh gọi.

Đường Dần theo ngón tay hắn phương hướng nhìn, vùng xung quanh lông mày lập tức nhíu lại, chỉ thấy phe trắng phía bụi bặm phi dương, pho thiên cái địa, gần như đem nửa bầu trời đều che lại.

Bão cát? Đây là Đường Dần trong óc sinh ra một chữ, thế nhưng rất nhanh hắn liền biết mình sai rồi, cũng không phải bão cát, mà là khổng lồ đội kỵ binh ngũ ở tốc độ cao nhất xung phong giữa sở vắng lên bụi bặm.

Dần dần, mặt đất bắt đầu rung động, dường như sấm rền vậy tiếng oanh minh từ xa đến gần, còn chưa thấy đối phương cụ thể đáng đáp, mà bài sơn đảo hải khí thế đã đè ép qua đây, áp người của suyễn không hơn khi.

Đường Dần không phải người ngu, lúc này hắn đương nhiên sẽ không kiên trì nữa lưu lại đi, không cần người trung niên lại kéo hắn, hắn trở tay chế trụ tay của trung niên nhân cổ tay, chạy đi bỏ chạy.

Theo phe trắng đại đội kỵ binh cản cũng, chiến trường thế cục càng nghiêng về - một bên, hắc phương sĩ binh buông tha chống lại, thành nhóm thành nhóm về phía sau tan tác.

Này chạy, đúng và tử thần chống lại chạy trốn, không ít binh sĩ đem trên người hắc khôi hắc giáp cùng với vũ khí trong tay đều ném đi, tan tác đó thể, thật tốt giống tiết hồng nước sông.

Đường Dần lôi kéo người trung niên, theo hắc phương đại bộ đội chạy trốn, càng chạy càng bức mình, bản thân không trêu ai không chọc ai, thế nào hết lần này tới lần khác chọc như vậy phiền phức? Đầu tiên là không giải thích được ngu thẳng trong rừng rậm, lại không giải thích được cuốn vào trận này vũ khí lạnh thời đại chiến đấu, này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?

Cho tới bây giờ hắn chưa từng làm rõ ràng bản thân vì sao rơi vào như vậy tình cảnh.

Thế nhưng cuốn vào dễ, lại muốn rút người ra đi ra ngoài liền khó khăn.

Có thể nói khi hắn mặc vào hắc phương sĩ binh quân trang một khắc kia trở đi, vận mệnh của hắn cũng đã phát sinh chuyển biến, cũng để cho hắn đi lên một cái kinh tâm động phách lại đặc sắc tuyệt luân con đường.

Trốn chết đang tiếp tục, phía sau địch nhân ở theo đuổi không bỏ, trốn càng về sau, Đường Dần đều không nhớ rõ mình rốt cuộc chạy ra khỏi rất xa, chỉ nhớ rõ người trung niên thể lực không kè, dần dần theo không kịp tốc độ, hắn dứt khoát đem người trung niên chống ở trên vai của mình.

Đường Dần vóc người gầy, vừa vác một mình chạy, có thể tốc độ của hắn căn bản không so với những người chung quanh chậm, hơn nữa cũng không giống những người khác như vậy thở hồng hộc, mồ hôi chảy đầy mặt, hắn bước xa như bay, thảnh thơi đem phía trước đảo binh mặc kệ đến phía sau, lúc này hắn mới phát hiện, đây không phải là chỉ mấy trăm người chiến đấu, chỉ là hắc phương bên này đảo binh liền có mấy ngàn đó chúng.

Chính nếu nói vội vàng không chọn đường. Này một nhóm lớn trốn chết hắc phương sĩ binh vừa vận dẫn chứng cái từ này.

Không biết là người nào đi đầu dẫn đường, khi bọn hắn đi qua một đạo cốc khẩu thì còn muốn về phía trước chạy đã chạy không được, lúc đầu tòa sơn cốc này đứng chết cốc, bên trong trình viên hình, ngoại trừ cốc khẩu một cái lối đi bên ngoài không nữa những đường ra khác, nhưng lúc này nghĩ quay đầu lại trở lại, đã rồi không còn kịp rồi, cốc khẩu đã bị vô số phe trắng binh sĩ vì đồ chặt chẽ hợp phòng, đừng nói là người, coi như là con chuột đều khoan bắt quá đi.

Hắc phương hơn ba ngàn người đảo binh bị ngành sinh sinh mà vây ở chỗ ngồi này chết cốc dậm, mà cốc khẩu bên kia phe trắng binh sĩ lại càng tụ càng nhiều, xa xa nhìn lại, trắng loá một mảnh, phòng chừng có ít nhất năm vạn đó chúng.

Dẫn đường người của thật nên thiên đao vạn quả! Đường Dần bên nhìn chung quanh thung lũng bên ở trong lòng yên lặng trớ chú.

Thung lũng rất sâu, bốn phía đều là vách núi vách đá, dường như là bị một to lớn búa phách chém mà thành, đen kịt vách đá trơn trượt trong như gương, không có một ngọn cỏ, cho dù là đứng đầu thể thao leo núi thành viên đều rất khó leo lên, huống chi hiện tại ở trong tay không có bất kỳ leo lên lên công cụ.

Đường Dần là một thái sơn áp đỉnh mà mặt không lại thêm mặt thật người của, thế nhưng hiện tại lại không thể ngừng chảy ra mồ hôi lạnh.

Nhìn nữa chung quanh hắc phương bọn lính, trên mặt đều treo đầy tuyệt vọng, cũng khó trách bọn hắn tuyệt vọng, hiện tại người của song phương

đếm căn bản kém xa, yUTKZ hơn nữa đại thể binh sĩ vừa không khôi giáp lại không có vũ khí, trên người có thương binh sĩ càng số bất thối số, hơn nữa lúc này lại lâm vào tuyệt cảnh, gần như không ai còn ôm hy vọng sống còn.

"Ừng ực. . . Ừng ực ừng ực. . ."

Cửa son cóc chỗ đột nhiên truyền đến kêu gọi đầu hàng tiếng, thanh âm to, cách ra thật là xa đều có thể nghe rõ ràng.

Kêu gọi đầu hàng tiếng dẫn tới không hề tức giận hắc phương sĩ binh một phen rối loạn, không ít người chậm rãi đình trực thân thể, tiếp cận cóc khẩu phương hướng đi đến. Đúng lúc này, một tên thân nhóm màu đen chiến bào, dáng vẻ tướng quân đại hán ngạo nổi giận gầm lên một tiếng, hướng về phía này nghĩ tiếp cận cóc khẩu đi binh sĩ gọi liên tục, còn lại ngồi dưới đất không nhúc nhích binh sĩ cửa cũng đều là lộ ra vẻ khinh bỉ.

Tiếp cận cóc khẩu đi binh sĩ cửa đều cúi đầu, mặt đỏ tới mang tai, từ từ lại ngồi trở lại tới đất trên.

Đường Dần không biết bọn họ đang nói cái gì, bất quá cũng đoán ra một đại khái, hiển nhiên phe trắng vừa kêu gọi đầu hàng chiêu hàng, mà hắc phương bên này có động lòng người, chỉ là dẫn đội chiếu tướng lại đem bọn họ uống dừng lại.

Vị tướng quân này vẫn rất có khí phách, không phải là hạng người ham sống sợ chết! Nghĩ, Đường Dần không thể ngừng đưa mắt nhìn nhiều mấy lần. Vị tướng quân kia ăn mặc đại hán hơn - ba mươi tuổi có vẻ, tướng mạo thô khoáng hung ác, trên mặt, trên người cũng là máu tươi, dùng cả người thoát nhìn càng thêm dữ tợn, kinh khủng.

Đường Dần thu hồi ánh mắt, quay đầu vừa nhìn về phía bên người người trung niên.

Người trung niên nhận thấy được ánh mắt của hắn, hướng về phía Đường Dần lắc đầu cười khổ, thấp giọng nói một ít lời, Đường Dần tuy rằng nghe không hiểu, nhưng từ trong giọng nói có thể cảm giác được hắn thương cảm và tuyệt vọng.

Đối phương kế tiếp muốn thế nào đối phó bọn họ? Đường Dần cau mày yên lặng suy nghĩ.

Gặp trong son cóc bên địch không có động tĩnh, thung lũng bên kia lại truyền ra uống tiếng kêu, chỉ là lúc này đây giọng nói thay đổi nghiêm khắc lạnh như băng, có sau cùng cảnh cáo ý tứ hàm xúc.

"Gào rú —— "

Cầm đầu chiếu tướng đột nhiên quay đầu lại hét lớn một tiếng, đã bị hấn triệu hoán, toàn bộ binh sĩ đều đứng dậy, đồng thời đem đầu tự vũ khí cũng cầm lên.

Muốn làm sau cùng quyết chiến à? Đường Dần một bên cười khổ vừa đi theo mọi người đứng lên. Hắn không biết mình đến tốt cùng đi dạng gì môi vận, không giải thích được rơi vào đến này trong hiểm cảnh, cho tới bây giờ, hắn đều không rõ ràng lắm bản thân ở hà xứ, chung quanh những binh lính này đến tốt cùng là những người nào.

Hắn chính suy nghĩ, chợt nghe cóc khẩu phương hướng vang lên một phen tiếng rít, thanh âm từ xa đến gần, do cao xuống, Đường Dần theo bản năng đưa mắt nhìn lên, mắt liền trừng lưu viên, chỉ thấy vô số chỉ màu đen điều linh tiến phi ở trên trời, số lượng nhiều, phổ thiên cái địa, giống như một xem to lớn miếng vải đen, () ngay cả mặt trời đều sắp bị che đậy, mà những như mưa rơi dày đặc mũi tên chính hướng mình vị trí phương hướng cấp tốc bay tới.

"A?" Đường Dần đời này còn chưa thấy qua cảnh tượng như vậy, không thể ngừng kinh kêu thành tiếng, đồng thời bản năng phản ứng ngồi chồm hổm thân đi.

"Phác, phác, phác —— "

"A. . . A. . ."

Thung lũng trống trải, không mà tránh được, cũng không có chỗ có thể ẩn nấp, vũ tiễn cơ hồ là không hề ngăn trở khuynh tiết xuống.

Trong lúc nhất thời, đầy cóc bên trong thiết khí tiếng va chạm, nhân thể bị đâm thủng qua muôn hướng tiếng, tê tâm liệt phế tiếng kêu thảm thiết nói thành một mảnh, dày đặc, không lồ lại hung ác độc địa vô cùng tiến trận giống như tứ thần trương khai bàn tay, không chút kiêng kỵ làm nhục được nó có khả năng tiếp xúc đến tất cả sinh mệnh.

Bài được ngoài làm hại đúng này đang lẫn trốn chạy thì ném xuống tấm chắn binh sĩ cửa, bọn họ không có bất kỳ phòng cụ đón đỡ gào thét mà đến mũi tên, thân thể cơ hồ là trong nháy mắt liền bị đình thành con nhím, dường như con nhím giống nhau ngã trong vũng máu.

Mà này cầm trong tay tấm chắn binh sĩ cũng không có kiên trì lâu lắm, tấm chắn tuy rằng thành công bảo vệ bọn họ nửa người trên muốn hại, nhưng không che chở được bọn họ hai chân cùng hai chân, thỉnh thoảng có binh sĩ chân, bị điều linh bắn thủng, kêu thảm té trên mặt đất, cũng không các bò lên, liền bị sau đó bay tới vũ tiễn bắn máu thịt không rõ.

Đây không phải là chiến tranh, mà là một hồi đơn phương tàn sát.

Võng du hay main không yy không não tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dàn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Quyển 1

Hơn ba ngàn tên lính, ở sắc nhọn tiến trận xuống dưới, trong khoảnh khắc đã có hơn phân nửa trận vong.

Đường Dàn thân thủ đúng tốt, nhưng ở như vậy đây đặc tiến trận xuống dưới cho dù tốt thân thủ cũng trở nên vì bất túc đạo. Hắn nửa ngời chồm hồm dưới đất, đem thân thể của chính mình lui đến nhỏ nhất trình độ, khéo tay nắm chặt nửa đoạn thương, đem thỉnh thoảng bay tới điều linh đánh rớt. Chỉ một hồi công phu, hắn đã mệt đầu đầy mồ hôi.

Tiếp tục như vậy không có thể như vậy biện pháp! Đường Dàn bớt thời giờ lau một cái mồ hôi lạnh trên trán, quay đầu nhìn lên, gấp thung lũng vách đá rẽ cây chỗ được vũ tiền công kích ít, hắn quyết định thật nhanh, lôi kéo bên người người trung niên y phục, vội la lên: "Chúng ta đi bên kia tránh một chút!" Dưới tình thế cấp bách, hắn đã không để ý tới giả bộ câm, cũng không quan đối phương có thể hay không nghe hiểu lời của hắn, chỉ là dùng sức kéo người trung niên y phục tiếp cận vách đá rẽ cây chỗ chạy. Thế nhưng lôi vài cái, người trung niên thân thể vẫn ty không nhúc nhích, dường như căn bản không có cùng hắn đi ý tứ. Đường Dàn khẩn trương, quay đầu lại quát lên: "Tại sao không đi? Ở lại chờ chết sao. . ."

Lời nói đến phân nửa, còn dư lại lại bị hắn nuốt trở vào. Người trung niên không phải là không muốn cùng hắn đi, mà là đã không đi được, một chi màu đen mũi tên chẳng biết lúc nào bắn trúng đầu của hắn khô, cường đại lực đạo trực tiếp thủng lỗ sắt lá, hợp lại bắn thủng đầu của hắn, mũi tên do sau đó nổ lộ ra, đỏ thẫm máu tươi tích tấp chảy ra tới.

Phải chết một mũi tên, người trung niên khi chết liên thanh cũng không kịp gọi một chút.

Mới vừa rồi còn hoạt binh loạn khiêu đại người sống, trước đây không lâu còn cứu mình một mạng 'Đại thúc', mới thời gian một cái nháy mắt liền chết, Đường Dàn trong lúc nhất thời có chút không phản ứng kịp, nhìn xác, trợn to hai mắt, kinh ngạc sờ ra.

Nhưng ngay khi hắn sờ ra trong nháy mắt, một mũi tên nhọn lộ về hí hí tiếng gió thổi, hung hăng dính ở bờ vai của hắn chỗ, theo phác nhất thanh muộn hướng, y phục cùng da thịt lập tức bị xò xuyên qua, mũi tên thiết mũi tên thật sâu tiến vào máu thịt của hắn giữa.

"Oh. . ." Đường Dàn như vậy kiên cường người, lúc này cũng là đau phát sinh kêu đau một tiếng, nửa ngời chồm hồm thân thể được lực đánh vào đặt mông ngời dưới đất.

Căn bản không có trì hoãn khẩu khí thời gian, kế tiếp lại có thêm mũi tên nhọn bay tới. Đường Dàn không chút suy nghĩ, xoay tay lại nắm lộ ra trên bả vai bên ngoài tiến thân, chợt hướng ra phía ngoài xé ra, cười khúc khích, mũi tên nhọn bị hắn ngạnh sinh sinh rút ra, liền đối một đạo máu tươi bắn ra, trong nháy mắt đó đau triệt cốt tủy con đau không để cho hắn một chút nhíu mày, khoe miệng ngược lại thật cao khoi mào.

Hắn thân như thỏ khôn, chợt tiếp cận nhai rẽ cây thấp phi nhào qua.

Vèo, vèo, vèo —— ba mũi tên nhọn cơ hồ là sát thân thể hắn gào thét mà qua.

Đường Dàn động tác mau, nhào tới trước lực đạo cũng cực đại, lẳng không nhảy ra ba thước xa, sau khi hạ xuống thân thể không ngừng nghỉ chút nào, thuận thế tiếp tục về phía trước cuộn cuộn. Ngắn ngủi hai mươi thước khoảng cách, hắn đủ đỡ năm mũi tên nhọn, tránh thoát mũi tên không dưới hai mươi chi.

Chờ hắn thành công trốn được vách đá dưới thì, rốt cục thật dài phun ra ngụm trọc khí. Chính như hắn vừa phán đoán như vậy, bắn tới nhai nền tảng xuống dưới mũi tên cũng không nhiều, rất nhiều điều linh còn phi ở giữa không trung liền bị vách đá nhô ra tảng đá ngăn cản mất, thỉnh thoảng bay tới mũi tên nhọn đúng Đường Dàn đã không cấu thành quá đại uy hiếp.

Mãi đến lúc này, hắn mới rút ra cơ hội tỉ mỉ quan coi thung lũng tình hình thực tế hướng.

Đối phương tiến trận không biết đã bắn quá mấy vòng, toàn bộ thung lũng đều bị rậm rạp chằng chịt mũi tên bao trùm, vô số mũi tên lung tung cắm đầy mặt đất, hắc áp áp một mảnh, đồng thời cũng đem thi thể của các binh lính che giấu ở, chỉ là nó không lần át được đỏ thắm máu, máu tươi ở tầng đá trong khe hở chảy xuôi, tụ tập thành điều điều sông nhỏ, thử mắt người con mắt.

Kẻ khác cảm giác kỳ quái đứng, máu ở cuộn cuộn không ngừng tiếp cận hần bên này chảy xuôi, Đường Dần cũng không để ý, chỉ là cho rằng là đã biết vùng biên cương thế hơi thấp quan hệ.

May mắn tránh thoát tiến trận binh sĩ của còn đang thông khổ khóc thét được, tiếng khóc kêu, thê lương thanh âm dường như tới từ địa ngục, chắc là nói lúc này thung lũng đã biến thành địa ngục.

Hình như qua một thế kỷ dài như vậy, tiến trận rốt cục ngừng.

Bên trong sơn cốc không có gió, nhưng Đường Dần lại nghĩ thân thể lạnh buốt, hần đưa tay sờ sờ y phục trên người, sớm bị mồ hôi ướt đầm, dường như vừa nãy để vũ lâm quá dường như.

Thân thể khí lực lập tức bị bớt thời giờ, Đường Dần có chút cháng váng đầu hoa mắt, đứng thẳng không được, dựa vào vách đá chậm rãi ngồi xuống.

Hần nghĩ trì hoãn giọng điệu, nghỉ một chút, nhưng đối phương cũng không cho hần cơ hội này.

Ầm, ầm, ầm—— cốc khẩu phương hướng truyền đến chinh tề lại tiết tấu vụ nổ tiếng, liên đới, toàn bộ mặt đất đều hơi bị rung động run rẩy.

Đường Dần trên mặt hiện lên một chút vô cùng kinh ngạc, hần quay đầu tiếp cận cốc khẩu bên kia quan vọng, không nhìn còn khá giờ, này vừa nhìn, Đường Dần lòng của nguội nửa đoạn. Chỉ thấy nơi cốc khẩu, rất nhiều mặc ngân sắc áo giáp binh sĩ cấu thành chinh tề đội ngũ hình vuông, mọi thống nhất bước tiến, đi bước một * áp qua đây.

sắp hàng dày đặc lại bạc phát sáng áo giáp ở mặt trời ánh xạ xuống dưới, dường như là một mặt to lớn cái gương, phát sáng làm cho không cảm xúc nhìn thẳng.

Cùng lúc đó, một cỗ vô hình rồi lại chân chân thật thật tồn tại áp lực đập vào mặt, áp người của hoảng hốt, cũng áp người của suyền không hơn khí.

Đường Dần chưa từng có cảm thụ qua áp lực như vậy.

Không cần chạy đến phụ cận đi tan vỡ, chỉ rất xa quan vọng, nghe chân người hồn phách tiếng bước chân của, sẽ không khó khăn đoán ra nhân số của đối phương. Này phương trận, số ít cũng có hơn vạn người, nhiều người như vậy, không cần động vũ khí, một người chỉ đánh một quyền của mình hoặc đá một cước nói, mình cũng phải biến thành thịt vụn.

Hần là một trải qua sóng to gió lớn người của, đã từng vô luận đối mặt như vậy nguy cấp tình hình thực tế hướng, cũng có thể bảo trì trầm ổn cùng bình tĩnh, thế nhưng hiện tại, hần luống cuống, hơn nữa vội vàng rất hoàn toàn, bởi vì trong lòng hần rất rõ ràng, với hiện nay loại tình huống này, hần là vô luận như thế nào cũng không có còn sống khả năng. Đường Dần thêm thêm môi khô khốc, mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu người theo hần thái dương không ngừng tích tụ, xuất phát từ bản năng phản ứng, hần ngồi dưới đất thân thể dùng sức về phía sau cọ.

Đáng tiếc sau lưng của hần đứng cứng rắn lạnh như băng vách đá, căn bản không có đường lui.

Haiz! Đường Dần thở dài, lác đầu cười khổ, rõ là không tưởng được, mình ở hắc đạo mưa bom bão đạn giữa cũng có thể còn sống sót, lúc này lại muốn chết tại đây gặp quỷ vũ khí lạnh trên chiến trường, càng thêm châm chọc đứng, hần ngay cả mình là như thế nào cuốn gần đây đều không rõ ràng lắm, chết đều chết không minh bạch.

Lẽ nào đây là ông trời đối với hần sát nghiệt quá nặng nghiêm phạt? Hần tự giễu suy nghĩ, đúng lúc này, hần đột nhiên phát hiện dề xuống đất tay của cảm giác có chút xóp.

Trong sơn cốc khắp nơi đều là tảng đá, tác thảo vị sinh, không có bùn đất, làm sao có thể lại xóp cảm giác? Hần vội vàng cúi đầu kiểm tra, khi hần cái móng hậu phương vách đá có thật nhiều vết rạn, mà chảy xuôi tới được máu tươi toàn bộ theo vết rạn khe chảy đi vào, rất rõ ràng, ở bên trong là trống không.

Phát hiện điểm này, Đường Dần dường như phát hiện tân đại lục dường như, mặt lộ vẻ ngạc nhiên, hần nắm lên nửa đoạn thương, cố sức tiếp cận vết rạn dậm cảm xuống, chỉ nghe phác một tiếng, toàn bộ kích tiêm chưa từng nhập trong đó, nếu quả thật là tảng đá, với hần bây giờ khí lực không có khả năng đem thương đâm vào sâu như vậy.

Quả nhiên là trống không, ở đây lại có một sơn động? ! Hần tìm đập nhanh hơn, cắn răng khởi động một mồi thân thể, dụng cả tay chân, liều mạng đào bích dưới chân cục đá 782Wr vụn.

Rầm, rầm!

Rất nhanh, hoạt động đá vụn bị hấn đào ra, bích dưới chân nhiều hơn một cái chuồng chó vậy lớn nhỏ huyết động, bên trong đen như mực, cái quái gì đều nhìn không rõ lắm. Bởi cái động khẩu quá nhỏ, hấn còn muốn oạt lớn một chút, thế nhưng chung quanh huyết động vách đá quá kiên cố, cho dù hấn đem thương kích tiềm đều bẻ gãy cũng không đào ra chia ra.

Đường Dần nhìn này chỉ có một thước tăng trưởng huyết động nhỏ, quay đầu lại lại nhìn một cái càng ngày càng gần đối phương phương trận, không có thời gian do dự nữa, hấn phục hạ thân khu, dùng sức tiếp cận trong huyết động chui vào.

Hấn vóc người tuy rằng gầy, nhưng huyết động đối với hấn mà nói không ngờ quá hẹp, khi hấn tiếp cận dặm khoan thì, bốn phía tảng đá góc cạnh đường như dao nhỏ đường như, cắt vỡ y phục của hấn, thật sâu cắt gần da hấn thịt giữa.

Rất đau, đau hấn mồ hôi như mưa xuống dưới, nước mắt chảy ròng, nhưng hấn cũng không dám kêu to, thậm chí ngay cả tiếng cũng không dám cổ họng một chút.

Đối phương binh sĩ đã rất gần, bởi đây cốc hôn ám, hấn vừa ở vào nhai cắn hạ, đối phương có thể còn chưa thấy hấn, thế nhưng hấn chỉ cần càng ra tiếng kêu, vậy khẳng định sẽ đem sức chú ý của đối phương hấp dẫn qua đây.

Hấn không dám mạo hiểm, chỉ có thể cắn răng gắng gượng được.

Khi hấn thật vất vả đi qua cái động khẩu, tiến nhập bên trong động thì, cảm giác mình cả người đều đã mệt là, mồ hôi chảy qua vừa nãy cắt thương vết máu, đau rất đau.

Đường Dần hư nhược ngồi dưới đất, từng ngum từng ngum thở hổn hển, đồng thời quan sát cái sơn động này. Mượn cái động khẩu bắn gần đây yếu ớt ánh sáng, hấn phát hiện sơn động này không ngờ cố gắng rộng mở, đương nhiên, này rộng mở chỉ là tương đối vu chật hẹp cái động khẩu mà nói.

Sơn động đứng một cái tròn trịa đường hành lang, bên trong cụ thể sâu đậm, hấn còn nhìn không rõ lắm, vẫn từ cái động khẩu loại gần đây máu tươi ở luôn luôn tiếp cận bên trong chảy xuôi.

Hấn ngồi dưới đất ngừng không lâu sau, chợt nghe bên ngoài vang lên một loạt tiếng kêu thảm thiết.

Hấn sợ một kích linh, vội vàng quỳ rạp trên mặt đất, xuyên thấu qua cái động khẩu, nhìn lên tình huống bên ngoài.

Này mặc ngân sắc khôi giáp binh sĩ đã đi vào đáy cốc, hơn vạn người đội ngũ hình vuông, giống một sắt thép cự thú, vô tình trùng tên được thi thể trên đất, ( ) một ngày phát hiện còn có sống sót binh sĩ, mặc kệ có bị thương không, thương đủ rồi, tương kì thứ thành tổ ong vô vè.

Đường Dần cảm giác mình coi như là cỗ tay tàn nhẫn người, có thể bên ngoài những binh lính này so với hấn máu lạnh hơn, ác hơn độc, quả thực chính là không có tình cảm cỗ máy giết người. Bọn lính trong mắt bắn ra hàn quang để là máu như mạng Đường Dần đều cảm giác khó chịu.

Tròn ba nghìn người, chỉ thời gian một cái nháy mắt đều phơi thây thung lũng, đây là chiến tranh tàn khốc.

Đường Dần tránh né cửa sơn động chật hẹp, lại bị vây vách đá bích sừng, rất khó phát hiện, hấn cho là mình lúc này có thể tránh thoát một kiếp này, bất quá rất nhanh hấn dễ phát hiện mình sai rồi. Đối phương càn quét qua đi vẫn chưa vì vậy dừng tay, lại đang bên trong sơn cốc vắng đây dầu hỏa, trước khi rời đi đem dầu hỏa châm, trong nháy mắt, thung lũng biến thành một cái biển lửa.

Nồng nặc khói đen do cái động khẩu bên ngoài rót gần đây, huân Đường Dần trước mắt ứa ra sao Kim, hấn nghĩ ngăn chặn cái động khẩu, có thể bên trong động dừng nói bần đất, ngay cả hòn đá cũng không có, rơi vào đường cùng, hấn chỉ có thể kiên trì tiếp cận trong sơn động đi, nhưng sơn động không có hấn trong tường tượng sâu như vậy, đại khái đi ra không được hai mươi mét, sơn động đã đến đầu cùng.

"Khụ khụ ——" hấn một bên kịch liệt ho khan, một bên rất nhanh sờ vách động, hy vọng có thể tìm được lối ra, tìm một hồi, hấn tuyệt vọng, sơn động đứng chết, căn bản không có những thứ khác thông đạo, sau cùng, Đường Dần vừa bắt đắc dĩ vừa mệt mỏi chậm rãi ngồi dưới đất, nơi bà vai trùng tên còn đang không ngừng chảy máu, đưa hấn thể lực một chút xiu hút ra thân thể.

Lẽ nào, bản thân liền phải chết ở chỗ này? Không giải thích được chết ở không giải thích được nơi ấy? Đường Dần vén góc áo, bịt miệng mũi, cúi đầu cười khổ.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hấn tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dàn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Quyển 1

Bên trong sơn động dường như càng ngày càng loãng, ý thức của hắn cũng đang một chút xiu tróc thân thể, mí mắt thay đổi càng ngày càng trầm trọng, hắn biết rõ, bản thân một ngày nhắm mắt lại, khả năng liền cũng không mở ra nữa, muốn còn sống, nhất định phải được bảo trì thanh tỉnh.

Khói đặc từ lâu rót đầy sơn động, nếu là người bình thường sợ rằng sớm té xỉu, Đường Dàn sở dĩ còn có thể kiên trì, hoàn toàn là dựa vào hắn siêu cường ý chí lực cùng bản năng cầu sinh chống đỡ.

Hắn không có chú ý tới mình vai miệng vết thương chảy ra tới máu tươi sau khi hạ xuống không có biến mất, mà là giống được nào đó hấp lực đất, tiếp cận cách đó không xa mặt đất chảy xuôi đi tới, biến mất, mà từ cái động khẩu chỗ loại gần đây máu cũng hết thấy loại tới đó, sau đó biến mất không còn tăm hơi.

Ngay Đường Dàn tội liên đới tư đều bảo trì không được, thân thể lung lay sắp đổ thời điểm, đột nhiên cảm giác dưới móng mặt đất chấn động một cái.

Hắn không phải là rất khẳng định, bởi vì hiện tại ý thức của hắn càng ngày càng không rõ, cũng có thể là ảo giác của hắn.

"Thình thịch!"

Trầm mặc trong sơn động đột nhiên phát sinh muện hưởng tiếng, Đường Dàn lại càng hoảng sợ, cố sức mà khơi mào tầm mắt, tìm theo tiếng nhìn lại.

Nhìn hai mắt, hắn hoài nghi hai mắt của mình có phải hay không bị khói đặc hun cho hoa mắt, dĩ nhiên thấy như vậy chuyện quái dị tình, hắn không thể ngừng giờ tay lên tới, dùng sức xoa xoa con mắt, nhìn nữa, ánh mắt hắn dần dần trở to, tất vào mồm cũng theo bản năng chậm rãi mở.

Ngay hắn cách đó không xa nơi ấy, từ dưới mặt đất dĩ nhiên vươn một cánh tay, cùng với nó là cánh tay, chẳng nói là xương tay, khả năng niên đại đã lâu lắm xa, xương tay đã biến thành thâm đen, lõi vá trong lúc đó có đen sì thịt khô liên kết.

Ở một cái nguyên bản không có khả năng có người phát hiện hắc động dậm, dưới mặt đất đột nhiên vươn một cánh tay, đây quả thực quý dị tới cực điểm, Đường Dàn da đầu tê dại, cộng tóc đều nhanh căn cứ dừng đứng, nếu như không phải là dùng y phục ngăn chặn miệng mũi, hắn lúc này khẳng định đã kinh kêu thành tiếng.

"Ca, ca —— "

Theo tầng đá vỡ tan thanh âm, cánh tay chung quanh mặt đất bắt đầu xuất hiện vết rách, tiếp tục, vết rách càng lúc càng lớn, càng ngày càng nhiều, mặt đất dường như ở hồ hấp dường như, nhấp nhô bất định.

Gần trong gang tấc Đường Dàn trốn mất há hốc mồm mà nhìn, hắn có loại phát động, muốn lập tức thoát đi nơi đây, nhưng thân thể dường như đột nhiên không thuộc về hắn, động cũng không thể động, chỉ có thể ngơ ngác ngồi ở tại chỗ.

"Haiz! Hô lạp lạp!"

Trong giây lát, mặt đất đá vụn văng ra, một không có ngoài da chỉ có thịt khô khô lâu từ dưới đất ngồi dậy, bên trong động tuy rằng tràn đầy khói đặc, nhưng Đường Dàn tựa hồ nhưng người được một hư thối mùi vị.

Quý. . . Đúng là quý nữa? !

Đường Dàn chưa bao giờ tin tưởng trên đời có quý, bị giết quá người nhiều như vậy, dưới đao vong hồn không biết có bao nhiêu, nhưng còn chưa bao giờ một Quý Hồn tìm tới quá hắn, thế nhưng hiện tại, hắn giải thích không rõ ràng lắm là chuyện gì xảy ra, nói chung, ngày này thế giới của hắn thay đổi hoàn toàn.

Rầm, rầm!

Khô khô lâu chậm rãi từ dưới đất đứng lên, Đường Dần lòng của giạt cũng càng lúc càng nhanh, hần nghe được khô lâu hoạt động tiếng xương cốt phát ra quang quắc tiếng, thấy khô lâu suy nghĩ một chút xiu chuyển hướng hần.

Hần nhìn không thấy khô lâu con mắt của, chỉ thấy hai hắc động, bên trong lóe ra quý mị hồng quang, khi hai đạo hồng quang rơi xuống Đường Dần trên mặt của thì, hần hình như lập tức quên mất hô hấp, một cổ áp lực vô hình đột nhiên kéo tới, giống là phải đem thân thể hần áp bạo nện lộn xộn.

Vốn là bản không có mạng sống khô lâu lúc này lại có sinh mệnh, đồng thời đi bước một tiếp cận Đường Dần đi đến.

Đường Dần thân thể không thể hoạt động, trơ mắt nhìn khô lâu đến gần bản thân, cúi người xuống, suy nghĩ tiến đến bản thân phụ cận, xem không có máu thịt, dữ tợn kinh khủng mặt gần như sắp cùng mặt của mình lỗ dán đến cùng nhau.

Không hề dự triệu, khô lâu giữa hai đầu lông mày đột nhiên phát sinh một đạo chói mắt tia sáng, bắn thẳng đến đến Đường Dần cái trán giữa, người sau chỉ cảm thấy suy nghĩ vu vu một tiếng, tiếp tục trước mắt tối sầm, cái gì cũng không biết.

* Đường Dần cảm giác mình làm việc một cái thật dài mơ, trong mộng, hần biến thành một tên tối đó tu linh người, tên của hần gọi Nghiêm Liệt.

Hần thật sâu yêu nữ nhân kia, việc ấy tên là Thủy Tinh phụ nữ.

Hần có thể cho là nàng đi làm tất cả, đi kính dâng tất cả, dù cho đúng tánh mạng của mình.

Đề nàng, hần cùng với năm người đứng đầu cấp quang minh hệ tu linh người ở cả sâu trong núi cốc triển khai quyết đấu.

Cuộc chiến đấu kia có thể cũng coi là quang minh hệ linh võ và ám hệ linh võ một lần điển phong quyết đấu.

Kết quả song phương người nào cũng không có đạt được thắng lợi, sau cùng rơi vào lưỡng bại câu thương kết cục.

Hần không cầu cảm kích của nàng, cũng không xin nàng đền ơn, nhưng chăm chọc đúng, Thủy Tinh lại phản bội hần, phản bội bọn họ đã từng hứa thề non hẹn biển, khi hần vì nàng làm xong tất cả sau đó, nàng dĩ nhiên tìm tới huyền thật người, đem thân chịu trọng thương hần tàn nhẫn giết chết.

Hần vĩnh viễn đều sẽ không quên huyền thật người ở trước mặt hần cuồng tiếu, còn có hần cùng với Thủy Tinh thân mật tư thái.

Trong mộng, Đường Dần có thể rõ ràng cảm giác được Nghiêm Liệt trước khi chết đau đớn, đó không phải là thân thể đau đớn, mà là đến từ nội tâm, in vào linh hồn trên thống khổ, cái loại này phản bội chua xót khổ sở dường như acid sunfuric giống nhau, đem thân thể của hần từng tầng một hoá táng, ăn mòn. . .

* "Thủy Tinh. . ."

Đường Dần chợt mở mắt, thì thảo nói ra này đối với hần mà nói tức quen thuộc lại tên xa lạ.

Nghiêm Liệt là chết, thể nhưng ở trước khi chết, hần sử dụng ám hệ linh võ học giữa tử vong hiển tế. Tử vong hiển tế có thể rút cuộc ám hệ linh võ học giữa duy nhất một kính dâng loại kỹ năng, ngộ máu sống lại, hợp lại và cách hần gần nhất sinh mệnh kết hợp với nhau, dùng đối phương chuyển thừa trí nhớ của hần, kế thừa năng lực của hần.

Năm trăm năm sau, phát sinh ở cả sâu trong núi thung lũng trận này thảm liệt chiến đấu, dùng Phong quốc hơn ba ngàn tên lính chết thảm đầy cốc, bọn lính máu tươi tỉnh lại Nghiêm Liệt, mà Đường Dần này duy nhất còn sống sót lại cùng hần gần trong gang tấc người hiển nhiên trở thành hần chuyển thừa thể, chỉ tiếc hần linh khí đã tiêu hao hầu như không còn, Đường Dần vẫn chưa kế thừa bao nhiêu linh khí.

Khi Đường Dần tỉnh táo lại thì, Nghiêm Liệt hài cốt nghiệp đã biến mất, nó đã hóa thành linh khí, ở Đường Dần hôn mê thì bị hần hấp thu.

Tuy rằng lấy được linh khí cũng không nhiều, nhưng Nghiêm Liệt ký ức đã làm cho Đường Dần được lợi không cạn, chỉ ít hần đã giải bản thân vị trí thể giới này.

Hần chỗ ở quốc gia danh hào làm hạo trời, do ân cho phép sáng tạo, lập thủ đô trên kinh, hạo trời bên trong đế quốc có chín đại chư hầu nước, theo thứ tự là trịnh, ngọc, chớ, phong, ninh, an, Xuyên, hoàn, thần tri, ở ân cho phép kiến quốc hai trăm năm sau, giữa hoàng quyền dần dần suy nhược, mà nơi ấy chư hầu quyền thế tăng nhiều, từng bước, nơi ấy thế lực đã đạt tới và giữa 7Fefa hoàng thất địa vị ngang nhau nông nổi, chỉ là Nghiêm Liệt ở thì, các chư hầu quốc chỉ đang lúc mặc dù thường có mâu thuẫn cùng ma sát, nhưng bận tâm trên kinh hoàng thất thế lực, không dám đơn giản phát sinh xung đột, có thể Đường Dần vừa nãy trải qua trận chiến tranh này, với Nghiêm Liệt ký ức cũng giải thích không rõ ràng lắm, chỉ biết là này thân mặc màu đen áo giáp binh sĩ là đến từ Phong quốc, đó cũng là Nghiêm Liệt cố hương.

Nhưng cả sâu trong núi vùng này cũng không phải là Phong quốc lãnh thổ, không biết Phong quốc binh sĩ tại sao lại xuất hiện ở nơi này.

Có Nghiêm Liệt ký ức, coi như là để Đường Dần cùng Nghiêm Liệt hai cái này chút nào người không liên hệ hợp lại hai làm một, hóa thành nhất thể, nhưng này vẫn chưa để Đường Dần cảm thấy dễ dàng, ngược lại tâm tình càng thêm trầm trọng.

Một là hấn hiểu tại sao mình lại từng trải những các loại không giải thích được sự tình, đó là bởi vì không biết xuất phát từ nguyên nhân gì, hấn từ hấn vị trí thế giới đột nhiên tới nơi này một lạ lại thế giới thần kỳ, phải chết là hấn tìm không được trở về biện pháp, thứ hai, hấn thừa kế Nghiêm Liệt trước khi chết cái loại này bị thông muốn quyết định lòng của tình. Hấn thống hận Thủy Tinh phản bội, đồng thời lại không tự chủ được thật sâu yêu người nữ nhân này, tuy rằng năng cho hấn vĩnh viễn cũng vô pháp cọ rửa mắt sỉ nhục.

Nhất định phải tìm được Thủy Tinh!

Đường Dần chợt từ dưới đất ngồi dậy, trong đầu cũng là Thủy Tinh thân ảnh của. Nghĩ, hấn lại dùng sức lắc lắc suy nghĩ, muốn đem Thủy Tinh thân ảnh của mặc kệ ra suy nghĩ của mình, dù sao Thủy Tinh đúng Nghiêm Liệt vấn đề, mà không phải hấn Đường Dần vấn đề, thế nhưng vô luận hấn dùng sức thế nào, trong đầu luôn luôn lại không tự chủ hiện ra Thủy Tinh một cái nhãn mày một tiếng cười.

Sau cùng, hấn chỉ có thể buông tha, hợp lại suy nghĩ mình bạch một việc, Nghiêm Liệt linh hồn đã hoàn toàn và linh hồn của chính mình kết hợp chung một chỗ, Nghiêm Liệt quan tâm người, quan tâm sự tình cũng trở thành hấn quan tâm người, quan tâm sự tình, nói cách khác, hấn hiện tại đã Đường Dần, cũng là Nghiêm Liệt.

Xem ra chỉ có thể đi trước tìm Thủy Tinh, đem chuyện này giải quyết hết. . . Đường Dần trong lòng yên lặng lắm lắm.

Về phần tìm được Thủy Tinh sau đó giải quyết như thế nào, Đường Dần cũng không rõ ràng lắm, chỉ ít Nghiêm Liệt đúng Thủy Tinh đúng lại yêu lại ngoan, hận đến khắc cốt minh tâm, yêu đến không đành lòng thương nằng một cộng lòng phát ra, đúng một người cảm giác có mãnh liệt như vậy tương phản, đây là Đường Dần sở không trải qua, loại cảm giác này cũng để cho hấn rất lạ.

Thở dài một tiếng, hấn từ trong trầm tư phục hồi tinh thần lại, cho đến lúc này hấn mới phát hiện, trong sơn cốc hỏa đã tắt, bên trong sơn động khói đặc cũng sớm biến mất. Hấn chậm rãi đứng lên, cảm giác thân thể phá lệ nhẹ nhàng, nếu không không có bị thương cảm giác, nhưng lại mạnh hơn quá trước đây. Ngay cả vết thương trên người đều khỏi hẳn, hoàn hảo như lúc ban đầu.

Đây cũng là hấp thu linh khí kết quả. Đường Dần đứng vững, ngừng thở, lắng lắng cảm thụ được trong cơ thể lưu chuyển linh khí, tuy rằng thua Nghiêm Liệt vốn có linh khí một thành, nhưng ít ra đã điện định cơ sở, phải biết rằng ám hệ linh vũ khó khăn nhất đúng nhập môn, đây cũng là tu luyện ám hệ linh vũ người của muốn xa xa ít hơn so với quang minh hệ linh vũ giả nguyên nhân chỗ.

Đường Dần trong cơ thể linh khí không nhiều lắm, không cách nào đem cửa động cự thạch lấy ra, nhưng đem con chó kia động lớn nhỏ nhập khẩu khuếch trương lớn hơn một chút không ngờ không có vấn đề. Hấn bỏ ra ngoài sơn động, nhìn chung quanh tả hữu, lớn như vậy thung lũng, ánh mắt có thể đạt được chỗ, bên trong khắp nơi đều là thiêu đốt, vụn vụn xác, trong không khí tràn ngập nồng nặc tiêu mùi hôi vị, kẻ khác buồn nôn.

Những thi thể này, cũng là chết tha hương tha hương Phong quốc chiến sĩ. Hấn chậm rãi nắm chặt nắm tay, hàm răng cắn chặt môi. Trong lòng hấn bị phần không phải tới từ Đường Dần, mà là xuất thân từ Nghiêm Liệt.

Lá rụng muốn về, chỉ tiếc hấn không có năng lực đem nhiều như vậy xác đều chở về Phong quốc, cũng không có năng lực ngay tại chỗ vùi lấp, chỉ có thể trở mắt nhìn chúng nó phơi khô hoang dã.

Ai! Hấn dài thở dài, đem tâm đưa ngang một cái, đi nhanh tiếp cận ngoài cốc chạy đi, hấn nghĩ lại tại đây ở lâu một giây đồng hồ bản thân sẽ điên mất rồi.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hấn tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Quyển 1

Ra sâu trong hang núi, hấn hướng bắc đi vội, nơi đó là Phong quốc lãnh địa, cũng là Thủy Tinh nơi ở.

Cả sâu trong núi khoảng cách phong mà không tính là xa, khả dĩ không gần, nếu là bộ hành, chỉ ít cần ba, năm ngày mới có thể đến.

Cùng nhau đi tới, nơi đi qua đều lưu hữu chiến tranh vết tích, tàn khí, lộn xộn giáp tùy ý có thể thấy được, thậm chí còn có thể tìm tới sứt mẻ kinh khủng quân kỳ, mà những đại thể đều chúc Phong quốc, có thể thấy được trận này tranh đấu, Phong quốc đứng thất bại, hơn nữa bại cực thảm, sở từ trận binh sĩ cũng cự tuyệt không chỉ là táng thân sâu trong hang núi hơn ba ngàn người.

Sắc trời dần tối, Đường Dần cũng gấp được rồi thật lâu một đoạn đường, đang muốn tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút, chợt nghe phía trước có mờ mờ hết mờ.

Có chiến đấu! Đường Dần sức sống hơi bị chấn động, nhanh hơn bước chân.

Không lâu sau, hắn phát hiện phía trước bóng người hoảng động, cẩn thận để..., hắn không có trực tiếp tiến lên, mà là trốn vào ven đường trong bụi cỏ, một bên tiếp cận một vừa tra xét tình hình chiến đấu.

Chỉ thấy trên chiến trường vậy có một đoàn mặc ngân sắc khôi giáp binh sĩ, ít nói cũng có hơn trăm người, mà giữa đám người đứng tình huống gì còn thấy không rõ lắm, chỉ có thể nghe được kêu giết cùng tiếng kêu thảm thiết.

Đường Dần quan sát chiến cuộc, trong lòng nhanh chóng tính toán, trầm mặc chỉ chốc lát, hắn chợt đứng lên hình, dự định xông ra. Nhưng vào lúc này, khi hắn trắc hậu phương đột nhiên vang lên trầm thấp đang nói: "Người chỉ một mình, làm sao có thể đánh thắng được hơn họ hơn trăm người, hiện tại đi ra ngoài, coi như là chịu chết."

Nghe vậy, Đường Dần chợt cả kinh, vội vàng quay người lại hình, lấy ra tấn công tư thế. Bởi từ nhỏ luyện võ quan hệ, hắn giác quan thứ sáu luôn luôn vượt qua thường rất nhiều người, mà bây giờ đối phương tiếp cận sau lưng của hắn dĩ nhiên không hề phát hiện, ở Đường Dần xem ra đơn giản là chuyện bất khả tư nghị.

Sau lưng hắn năm mét xa trong bụi cỏ ngồi chồm hóm có một người, mặc Phong quốc màu đen áo giáp, đi trên mặt xem, tuổi tác cũng không lớn, chỉ đáng về chừng hai mươi, trong tay còn ác có một thương.

"Người. . . Đứng Phong quốc người?" Đường Dần ánh mắt lạnh như băng nhìn chăm chú vào thanh niên. Nếu như không phải cùng Nghiêm Liệt kết hợp, Đường Dần căn bản nghe không hiểu đối phương đang nói cái gì, lại không biết nói bọn họ ngôn ngữ.

"A!" Thanh niên khẽ cười một tiếng, nói ra: "Nếu như ta không phải là phong người, người bây giờ chết sớm."

Lời của đối phương tuy rằng cuồng vọng, bất quá Đường Dần không thừa nhận cũng không được đúng sự thực, hắn nếu có thể vô thanh vô tức tiếp cận đến sau lưng của mình, muốn giết hắn cũng dễ như trở bàn tay.

Hắn nhíu mày một cái, lạnh lùng nói: "Các hạ thân thủ không tệ nha, vì sao không đi ra giết địch, mà trốn ở chỗ này?!"

Thanh niên nhếch miệng nở nụ cười, lắc đầu nói ra: "Đi ra ngoài giết địch? Ta căn bản cũng không có tu luyện qua linh võ, đi ra ngoài chỉ sẽ chết rất nhanh."

Đường Dần trong mắt lóe lên một chút vô cùng kinh ngạc, nghi vấn hỏi: "Vậy là người chạy thể nào đến sau lưng ta?"

"Ta vẫn ở ở đây, chưa từng di chuyển."

". . ." Đường Dần không nói gì, vốn tưởng rằng thanh niên đứng cao thủ, nguyên lai là đánh giả cao hân.

Hắn không còn và thanh niên nhiều dây dưa, quay đầu lại tiếp cận chiến trường náo náo, hỏi: "Nơi đó là thể nào một tình huống?"

Thanh niên bất đắc dĩ nhún nhún vai, nói ra: "Có hơn hai mươi một cậu em bị địch quốc một đội binh sĩ vây khốn, đã đánh nửa nén hương thời điểm, phỏng chừng bên trong còn sống cậu em không còn lại mấy."

Đối với thanh niên lúc nói chuyện sự tình không liên quan mình lạnh lùng, Đường Dần vừa bực mình vừa buồn cười, hắn khoi mào lông mày xuy cười nói: "Đồng bạn của người chính ở trên chiến trường liều mạng, mà người lại trốn ở chỗ này xem náo nhiệt?"

Thanh niên bất đắc dĩ nhún vai nói: "Ta cho dù đi ra ngoài cũng vụ sự vô bổ."

Đường Dần sắc mặt âm trầm, chợt một cái bước xa, trực tiếp lên đến thanh niên phụ cận, không đợi người sau phản ứng kịp, hắn một tay lấy thanh niên trong tay thương đoạt đi, sau đó thay đổi thân hình, lặng lẽ nhắm phía chiến trường.

"Này. . ." Đường Dần tốc độ quá nhanh, khi thanh niên muốn ngăn hắn thì đã rồi không còn kịp rồi.

Chỉ thấy Đường Dần thân như hắc báo, hai con túng nhảy dễ xuyên ra bụi cỏ, đến trên chiến trường, trong tay thương thuận thế về phía trước ngoan thứ.

Xi!

Binh sĩ giáp bạc cửa chú ý lực đều đề ở trong đám người ương trên người địch nhân, nào nghĩ tới phía sau lại đột nhiên tuôn ra bên địch. Theo hét thảm một tiếng, một tên binh lính hậu tâm bị thương xỏ xuyên qua, treo máu kích tiêm từ ngoài trước ngực lộ ra.

"A —— "

Chung quanh binh sĩ giáp bạc cửa thấy thế theo bản năng kinh kêu thành tiếng, không chờ bọn hấn quay đầu lại công kích Đường Dần, người sau song chưởng cố sức, chọt khươi một cái, theo vèo một tiếng, động ở thương trên xác bị ngành sinh sinh mặc kệ bay ra ngoài, liền đối dụng vào một mảnh binh sĩ.

"Nơi này có bên địch!" Binh sĩ giáp bạc cửa rốt cục phản ứng kịp, trong nháy mắt nhắm phía Đường Dần hơn mười người.

Vừa xem cuộc chiến thời điểm Đường Dần đã xác nhận đối phương nhân số tuy nhiều, nhưng cũng không tu linh người, đều là binh lính bình thường, người như vậy đừng nói bắt đầu mười mấy, cho dù chừng một trăm người đều tới công kích hấn hấn cũng không đề vào mắt.

"Hừ!" Đường Dần khoe miệng khoi mào, cười lạnh một tiếng, quả đấm cầm kích, toàn lực chém ra.

Bá —— gần ba thước đáng đáp thương bị hấn khi đao dùng, sắc bén kích tiêm trên không trung vẽ ra một đạo hình bán nguyệt hàn quang, hướng ở phía trước vài tên binh sĩ bộ ngực ngân giáp vỡ tan, ngực phun máu, ngửa mặt ngã quy.

Binh bị Vĩy lính phía sau không nghĩ tới Đường Dần lợi hại như vậy, xem ngoài ăn mặc chỉ là Phong quốc binh lính bình thường, nhưng thân thủ lại mạnh cùng linh chiến sĩ không sai biệt lắm.

Đang lúc bọn hấn sững sờ trong nháy mắt, Đường Dần trong tay thương nếu như cùng linh xà giống nhau ngay cả đâm ra đi.

Phác, phác, phác! Liên tục đâm ra ba kích tinh chuẩn đâm thủng ba tên lính cảnh tăng yết hầu, ba người ngay cả tiếng kêu cũng không phát sinh, bị mất mạng tại chỗ.

Nói đến chậm, kì thực cực nhanh. Đường Dần thân pháp mau, xuất thủ nhanh hơn, hơn nữa từng chiêu đều đã mệnh, giải quyết hết hơn mười tên lính, chỉ là trong khoảnh khắc chuyện.

Lần này binh sĩ giáp bạc cửa bắt đầu rối loạn, đứng ở phía trước nhìn rõ ràng, bị Đường Dần chấn nhiếp, sợ liên tiếp lui về phía sau, mà binh lính phía sau không biết phía trước chuyện gì xảy ra, vẫn còn tiếp tục vọt tới trước, này vừa lui vừa vào đụng vào nhau, khiến cho trận hình đại loạn.

Đường Dần nhân cơ hội mở một đường máu, nhảy vào chiến trường giữa.

Bên trong sân quả thật bị nhốt Phong quốc binh sĩ, ngổn ngang trên đất nằm có hơn hai mươi dư xác, có địch nhân, cũng có phong người, sống sót phía dưới Phong quốc binh sĩ đã không đủ mười người.

Đường Dần đưa mắt nhìn thoáng qua, chỉ chốc lát cũng không đình lại, đem vật cầm trong tay thương vung lên, quát to: "Theo ta chạy!" Nói xong, hấn lại đường cũ trở về giết.

Vài tên Phong quốc binh sĩ rơi vào địch nhân ôm chặt, đều cho là mình chết chắc rồi, ở làm thú bị nhốt xâu xé nhau, có thể tuyệt đối không nghĩ tới ở chỉ mình treo chuông chi tế, lại có phe mình viện binh chạy tới, mặc dù chỉ là một mình, ( ) hơn nữa ăn mặc binh sĩ khôi giáp, nhưng xem ngoài thân thủ lại dị thường lợi hại, ở trận địa địch bên trong như vào chỗ không người, địch quân binh sĩ còn chưa tới trước người hấn ba bước đã bị ngoài đầu tảo ngã xuống đất.

"Giết!" Vài tên Phong quốc binh sĩ ý chí chiến đấu tăng nhiều, bằng vào cầu sinh ham muốn, cứng rắn là theo chân Đường Dần lao ra ôm chặt.

Đường Dần cố ý thả chậm tốc độ, roi xuống sau cùng, sau đó một ngón tay hấn vừa ẩn thân bụi cỏ, quát to: "Các ngươi tiếp cận bên kia chạy, ta tới đoạn hậu!"

Lưu hấn lại một người đoạn hậu, bọn binh lính cửa hiển nhiên không yên lòng, nhưng khẩn cấp thời khắc cũng không quản được nhiều như vậy, đủ ứng với một tiếng, tiến vào ven đường trong buổi cây rậm rạp.

Đường Dần sờ dĩ đem đường tiếp cận bên kia dựa vào, một là hấn mới vừa từ nơi đó xuất hiện, biết xung quanh không có ẩn núp bên địch, còn nữa, người thanh niên kia đã ở trong bụi cỏ, bọn lính tiếp cận bên kia chạy, hấn khẳng định cũng sẽ theo chạy, Đường Dần lúc này không hy vọng có người lưu lại.

Mất thấy muốn tiêu diệt bên địch lại muốn từ mí mắt của mình người dưới chuồn mắt, binh sĩ giáp bạc cửa sao có thể cam tâm, nhất tề truy sát qua đây.

Đường Dần đứng tại chỗ không nhúc nhích, quả đấm cầm thương, tiếp cận bên cạnh thân đưa ngang một cái, nhìn chung quanh trước mắt đông đảo bên địch, âm lạnh lùng nói ra: "Không cần lại đuổi, đối thủ của các ngươi tại đây."

"Trước hết giết mắt hần!"

"Đứng! Trước đem người này giết chết!"

Binh sĩ giáp bạc cửa nhìn ra Đường Dần không đơn giản, nhưng ý nhiều người thế chúng, cũng không e ngại hần. Hơn mười hào xúm lại tiến lên, đem Đường Dần vây ở ở giữa.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hần tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Quyển 1

Hừ hừ! Đường Dần trong lòng cười nhạt, hần muốn chính là như vậy hiệu quả. Hần chậm rãi thu hồi thương, lập tức nhưng đầy đất trên.

"A?" Binh sĩ giáp bạc cửa cùng là cả kinh, hoài nghi đầu óc của hần có phải hay không xảy ra vấn đề, phe mình nhiều như vậy, hần dĩ nhiên món vũ khí ném, đây không phải là chờ chết nha? !

Có kích nơi tay, mọi người đứng Đường Dần còn kiêng kỵ ba phần, hiện tại hần đem kích ném xuống, bọn lính không không cho là cơ hội tới. Một tên vóc người khô ngo binh sĩ giáp bạc hét lớn một tiếng, dẫn đầu làm khó dễ, hai tay hần cầm đao, giơ cao khỏi đỉnh đầu, nhắm ngay Đường Dần suy nghĩ tàn bạo bỏ xuống.

Đường Dần không chút hoang mang, cũng không nóng lòng né tránh, mắt mở trừng trừng nhìn cương đao lộ vẻ kinh phong kéo tới, hần đem thân hình hơi hơi nghiêng, thù cho chân trái quả đấm của đột mở, ở nơi lòng bàn tay sinh ra một đám màu đen ngọn lửa, vừa mới bắt đầu chỉ có đạn châu đại tiểu, nhưng trong nháy mắt, lan tràn đến toàn bộ bàn tay, bởi ngọn lửa màu đen quá quý dị, mắt lạnh nhìn lại, dường như bàn tay của hần bị một đám hắc vụ bao phủ.

Xuất đao binh sĩ không thấy được những, sự chú ý của hần đều đặt ở Đường Dần trên đầu, chỉ một đao xuống phía dưới đưa hần chém một phát làm đôi.

Khi mũi đao khoảng cách Đường Dần cái trán không đủ ba tấc thì, người sau rút cục động, thân thể coi như con lươn, hoành dờ ra nửa thước, không nhiều không ít, khó khăn lắm tách ra phong mang, không đợi đối phương thu đao lại công, Đường Dần bàn tay trước dò, một thanh nắm người kia mặt, mà hần lòng bàn tay ngọn lửa thật tốt giống hỏa gặp phải đốt dầu, theo người kia mặt lập tức bao trùm ở toàn thân.

Haiz!

Màu đen lửa cháy bùng bùng trong nháy mắt đem tên lính kia thân thể đốt một tinh quang, theo leng keng lang giong tiếng vang, khô giáp, vũ khí rơi là tả trên mặt đất, mà người đã hư không tiêu thất, ngay cả té ngã phát ra cũng không còn lại, thiêu đốt mất thân thể hóa thành nhân nhạt sương mù màu đen, phảng phất có sinh mệnh giống nhau, sương mù phân giải thành vô số điều yên lữ, theo Đường Dần quanh thân lỗ chân lông tiến vào trong cơ thể hần.

Tĩnh! Toàn bộ chiến trường lập tức an tĩnh lại, chúng binh sĩ giáp bạc cửa thẳng nhìn tròn mắt hốc mòm, tát vào mòm đại trưng, lại quên mất hô hấp. Một cái đại người sống, cứ như vậy bị Đường Dần 'Thay đổi' không có, trước mắt kỳ cảnh đừng nói chưa thấy qua, đứng ngay cả nghe cũng không từng nghe nói qua, bọn họ thậm chí hoài nghi Đường Dần sử dụng đúng ma thuật chắc là ma pháp, nồng đậm sợ hãi cảm xúc do lòng bàn chân hần luôn luôn lên đến cọng tóc.

Bọn họ không biết, Đường Dần sử dụng ngọn lửa màu đen đúng là ám hệ linh võ học giữa khó tu luyện nhất cũng là trụ cột nhất kỹ năng —— Hắc ám hóa. Thiêu huỷ mất binh sĩ thân thể, khiến cho chuyển hóa thành linh khí cung mình hấp thu, đó là Hắc ám hóa tầng thứ nhất, từ vong thiêu đốt.

Ám hệ linh võ học cũng có phe phái đó phần, tổng kết lại có hai đại phe phái, vừa là nội tông, hai làm bên ngoài tông. Bên ngoài tông ám hệ linh võ học và quang minh hệ linh võ học cũng không bản chất khác nhau, đều cần tu luyện giả dựa vào tự thân tu hành để tăng trưởng linh khí, chỉ là sở

học kỹ năng bất đồng mà thôi, mà nội tông ám hệ linh võ học thì hoàn toàn bất đồng, tu luyện giả không cách nào dựa vào tự thân tu hành để tăng trưởng linh khí, chỉ có thể đi qua không ngừng chiến đấu, với Hắc ám hóa giết chết đối thủ tới hấp thu linh khí. Hắc ám hóa có thể nói là nội tông trụ cột nhất kỹ năng, thế nhưng cũng khó tu luyện nhất thành công, sơ luyện Hắc ám hóa thì có cực lớn có thể sẽ phản phệ tự thân, dùng tu luyện giả rơi một hải cốt không còn nòng nổi, này cũng được ám hệ tu linh người số lượng không nhiều lắm một trong những nguyên nhân, mặt khác, chính là bởi vì ám hệ có nội tông loại này cực đoan lại hung tàn phe phái tồn tại, mà liên lụy đến toàn bộ ám hệ linh võ học lần được bài xích cùng động lại, thậm chí bị quang minh hệ linh võ giả coi là thể bất lương lập đối tượng, ngay cả có người muốn tu luyện ám hệ linh võ cũng cường bức áp lực phải buông tha.

Nghiêm Liệt đúng ám hệ linh võ giả giữa người nổi bật, hắn tu luyện cũng chính là rất xú danh chiêu được, rất kẻ khác nghe tin đã sợ mất mặt ám hệ nội tông.

Đường Dần và Nghiêm Liệt kết hợp, nhưng đoạt được linh khí cực nhỏ, hiện tại cực dương cần linh khí bổ sung, trước mắt những địch quân binh sĩ không thể nghi ngờ là hắn bổ sung tu vi điều kiện tốt nhất đối tượng, thế nhưng hắn không hy vọng mình là ám hệ linh võ giả chuyện phổ biến, cho nên trước canh chừng nước binh sĩ để chạy, tốt có thể để hắn buông tay chân ra.

"Người. . . Người là người hay là yêu?" Một tên binh sĩ giáp bạc dẫn đầu phản ứng kịp, khó khăn nuốt nước bọt, tràn ngập sợ hãi nhìn Đường Dần, thanh âm run rẩy hỏi.

"Ha ha. . . Ha ha. . ."

Đường Dần đầu tiên là cười khê, tiếp tục ngửa mặt cười to, hấp mất một tên binh lính đoạt được linh khí rất ít, thế nhưng lại đem hắn trong khung là máu bản tính kích thích ra tới. Hắn mười ngón uốn lượn, song chương Hắc ám hóa càng đốt càng mãnh liệt, cười lạnh nói: "Người quân ta là người hay là yêu, ngày hôm nay, các ngươi hết thấy cũng đừng nghĩ rồi thôi!"

Hắn lời còn chưa dứt, thân hình hoành tưng đi ra ngoài, tiến vào trong đám người, song chương vung vẩy ra, gặp người dễ đốt, ngộ người vừa đốt, hình cùng lệ quý, thật tốt giống như hổ như bầy dê giống nhau.

Đường Dần thi triển Hắc ám hóa, có thể nói so với Nghiêm Liệt càng thêm thuận buồm xuôi gió. Thế giới này không có công phu, mọi người tu luyện linh mẫn khí cùng linh võ các loại kỹ năng, mà Đường Dần từ nhỏ tập võ, các loại môn phái võ học hoặc nhiều hoặc ít đều có tiếp xúc, nhất là thân pháp của hắn, linh mẫn, quý dị, phiêu hốt bất định, hỗn chiến bên trong vu viễn uy lực.

Hắn bây giờ là đem công phu cùng linh võ kết hợp chung một chỗ thi triển, uy lực hiển nhiên nhân, cho dù là vậy linh chiến sĩ đều chưa chắc là đối thủ của hắn, huống chi những binh lính bình thường này đâu!

Gần trăm người, ở Hắc ám hóa thiêu hủy xuống dưới, trong khoảnh khắc biến mất hơn phân nửa, mà Đường Dần thân hình tốc độ nếu không không có giảm bớt, ngược lại càng lúc càng nhanh, trong cơ thể linh khí ở theo chém giết cấp tốc tích lũy được, càng ngày càng mạnh, đến sau cùng, hắn gần như không khống chế được thân thể của chính mình, trong đầu chỉ còn lại có sát niệm.

Leng keng lang! Giải quyết hết một tên sau cùng chạy trốn chết binh sĩ, hút khô trong không khí phiêu đảng linh khí, Đường Dần bàn tay Hắc ám hóa lúc này mới biến mất, hắn hồng học thở hổn hển, tuy rằng trên mặt, trên người đều thấy mồ hôi, nhưng cũng không cảm giác mệt nhọc, ngược lại có loại không rõ hưng phấn, trong thân thể cũng có loại phong phú cảm xúc.

Chạm một hồi, Đường Dần lòng của tình mới khôi phục lại bình tĩnh, nhìn nữa bốn phía, đã tìm không được một tên địch quân binh sĩ, trên mặt đất nơi nơi tán lạc binh khí cùng khối giáp.

Hắn cảm thụ được trong cơ thể chậm rãi lưu động linh khí, lại cúi đầu nhìn một chút mình song chương, đây là Hắc ám hóa, ám hệ linh võ học giữa rất kẻ khác cảm giác kinh khủng kỹ năng một trong, Đường Dần lộ ra tiểu ý, và Nghiêm Liệt kết hợp cũng không phải không có lợi. . .

"Hắc. . . Hắc ám hóa?"

Phía sau đột nhiên truyền tới đang nói lệnh Đường Dần bỗng nhiên hoàn hồn, không hề dự triệu, nguyên bản khi hắn vỗ lên biến mất ngọn lửa màu đen một lần nữa bốc cháy lên, cùng lúc đó, hắn toàn bộ thân thể hình như hóa thành rời dây cung tiến, chọt về phía sau thoáng qua.

"Là người?" Xuất hiện ở Đường Dần người phía sau đúng là hắn vừa ở trong bụi cỏ gặp phải người thanh niên kia người, hắn cho rằng thanh niên đã sớm theo những thứ khác Phong quốc binh sĩ chạy trốn, không nghĩ tới hắn dĩ nhiên giữ lại, không cần hỏi, thanh niên khẳng định đã đem phát sinh hết thấy đều nhìn rõ ràng.

"Người không có chạy?" Đường Dần cau mày, lạnh lùng dừng ở thanh niên, mặc dù đối phương đúng Phong quốc người, nhưng hắn vỗ lên Hắc ám hóa cũng không có biến mất, ngược lại, trong mắt hắn chủ tâm giết người tiệt nung.

Thanh niên cảm thụ được sát khí của hắn, trong lòng chấn động, âm thầm rùng mình một cái, bắt quá biểu hiện ra vẫn trấn tĩnh lại, hắn lộ ra tốt như thế nụ cười, nói ra: "Người. . . Người không cần lo lắng, tuy rằng ta đều thấy được, nhưng ta tuyệt đối sẽ không nói ra. . ."

Không chờ hắn nói hết lời, Đường Dần lạnh cười ra tiếng, chậm rãi nói ra: "Chỉ có người chết mới có thể vĩnh viễn ngậm miệng!" Hắn cho tới bây

giờ đều không phải là nhân từ nương tay người của, từ nhỏ đến lớn, để sinh tồn, hán đao không biết dính quá máu của bao nhiêu người, hiện tại cũng không kém nhiều thanh niên này một cái, tuy rằng hán là phong người.

Bất quá lệnh Đường Dần kỳ quái đúng, trước mắt người thanh niên này rõ ràng không cụ bị linh khí, nói cách khác hán căn bản không sửa qua linh võ, làm sao có thể lại nhận ra mình sử dụng đúng Hắc ám hóa đâu?

Hán dự định trước hỏi cho rõ. Thở sâu, đem chủ tâm giết người đè ép đè ép, Đường Dần ngưng tiếng hỏi: "Người gặp qua Hắc ám hóa?"

Thanh niên qua loa thờ phào. Khi Đường Dần sát khí toàn bộ dựa vào hướng mình thời điểm, hán cảm giác mình không khí chung quanh đều hình như ngưng kết thành thể rắn, vô hình mà lại thật thật tại tại tồn tại áp lực dường như muốn đem thân thể của mình vắt làm thịt đập vụn dường như, hán biết, đó là 'Linh áp'.

Hán khẽ thở dài, cười khổ nói: "Ta chưa thấy qua Hắc ám hóa, đây là lần đầu tiên nhìn thấy." Gặp Đường Dần lông mày khơi mào, trong mắt lóe lên nghi ngờ, hán vội vàng lại giải thích: "Bất quá, ta xem qua sách rất nhiều, trên hiểu thiên văn, dưới rành địa lý, ám hệ linh võ thư tịch cũng xem qua không ít, cho nên đối với Hắc ám hóa dkTme cũng biết chút."

Đường Dần trực câu câu trừng mắt thanh niên, hồi lâu, hán thổi phồng một tiếng nở nụ cười. Hán gặp qua rất nhiều tự ngạo nhân, thanh niên này có thể rút cuộc trong đó người nổi bật, dám tự xưng "Trên hiểu thiên văn, dưới rành địa lý", da mặt không phải là dày.

Nhìn ra sát cơ của hán lại yếu bớt, thanh niên tiếp tục nói: "Cho nên, người không thể giết ta, ta chết, đối với người không có lợi, chỉ có tổn thất."

Đường Dần cười hỏi: "Tại sao?"

Thanh niên vội la lên: "Bởi vì ta sáng suốt uyên bác, ở lại bên cạnh người lại gây cho người trợ giúp rất lớn!"

Đường Dần thực sự không thể ngừng, lên tiếng cười ha ha đứng dậy, bàn tay Hắc ám hóa cũng theo đó biến mất. Hán cảm giác mình liền đủ điên, thanh niên này so với hán còn điên. Hán giễu cợt nói ra: "Người nếu quả thật là sáng suốt uyên bác nói, không còn sớm liền làm quan à? Sao còn là một tiểu binh?"

Thanh niên quái dị mà nhìn Đường Dần, hỏi ngược lại: "Bình dân làm sao chức vị?"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Quyển 1

Đường Dần ngẩn ra, yên lặng tìm tòi Nghiêm Liệt ký ức, không sai, ở đế quốc Hạo Thiên bình dân dQXI2 quả thực không thể làm quan, chỉ có thu được tước vị sau mới có tư cách cùng cơ phải nhận được quan giai, Phong quốc cũng là như vậy.

Hán gật đầu, lo lắng hỏi: "Cho nên người lựa chọn tòng quân, dự định với giết địch lập công tới thu được tước vị?"

Thanh niên cũng không giấu diếm, đáp: "Đúng vậy. Cũng chỉ có trong quân đội thu được tước vị nhất dễ."

Đây là lời nói thật, Phong quốc cũng có thượng võ truyền thống. Ở chiến loạn thời kì, trong quân luôn luôn với lấy địch người của đầu con số tới luận công ban thưởng, mang về bên địch đầu càng nhiều, công lao lại càng lớn, tích góp từng tí một đến nhất định mức, để có tước vị phong thưởng.

Đường Dần buồn cười nhìn thanh niên, nói ra: "Thoạt nhìn, người không có luyện qua linh võ?"

Thanh niên chính sắc nói ra: "Ta là người đọc sách."

Đường Dần nhún nhún vai, nói ra: "Đem vũ khí đều trác trở, làm sao có thể giết địch? Không thể giết địch, làm sao đạt được người của địch nhân đâu? Không ai đâu, người thì như thế nào thu được tước vị?"

Thanh niên nở nụ cười, cười rất khẽ, nói ra: "Cho nên ta một mực tìm, tìm một có thể cùng ta phối hợp người, trước đây luôn luôn không tìm được, bắt quá. . ." Hắn hai mắt sáng lên nhìn Đường Dần, cười dài nói ra: "Hiện tại, ta tìm được rồi."

Đường Dần hé mắt, đưa tay chia chia cái mũi của mình, nói ra: "Người tìm được không biết là ta đi?"

Thanh niên hưng phấn mà liên tục gật đầu, vội la lên: "Người có võ, ta có văn, ta người cùng nhau phối hợp, khẳng định thiên y vô phùng, không bao lâu, chúng ta đều có thể xong tước vị."

Đường Dần không hứng thú lắm mà cười nhạt, nói ra: "Ta sẽ không mang một trời buộc bên người." Với hắn mà nói, thanh niên không có sửa qua lĩnh võ, đúng một người vô dụng. "Hơn nữa, ta đứng tước vị cũng không có hứng thú, trận chiến tranh này cùng ta cũng không có vấn đề gì, ta trước phải đi giải quyết chuyện của chính ta."

Hắn hiện tại chỉ có một ý niệm trong đầu, đi mặt trời lặn ngọn núi xuống dưới thung lũng thành, tìm được Thủy Tinh cùng Huyền Chân Tử, báo thù huyết hận.

Thấy trên mặt hắn biểu tình trong nháy mắt thay đổi lạnh như băng, thanh niên dè dặt hỏi: "Người muốn đi đâu?"

"Thung lũng thành!"

"Thung lũng thành?" Thanh niên cả kinh, nghi vấn hỏi: "Có phải hay không mặt trời lặn ngọn núi xuống dưới thung lũng thành?"

"Không sai." Đường Dần ứng với dứt khoát.

Thanh niên đầy mặt nghi ngờ, nghi ngờ hỏi: "Người đi vào trong đó làm cái gì? Hơn nữa thung lũng thành mấy trăm năm trước cũng đã biến thành phế tích, hiện tại phỏng chừng đều không có mấy người còn có thể nhớ kỹ thung lũng thành tên này."

"Cái quái gì?" Đường Dần kinh hãi, thung lũng thành biến thành phế tích? làm sao có thể? Nghiêm Liệt rời khỏi thung lũng thành đi tìm nhìn thật lúc quyết đấu, thung lũng thành không ngờ một mảnh phồn vinh, làm sao có thể sẽ biến thành phế tích, hơn nữa còn là mấy trăm năm trước liền biến thành phế tích? Lẽ nào Nghiêm Liệt đứng gặp quỷ phải không? Hắn biết tuyệt không có khả năng này.

Hắn cười lạnh một tiếng, giọng nói lạnh như băng nói ra: "Người gạt ta."

"Ta tại sao muốn lừa người? Huống loại chuyện này căn bản không lừa được người, người có thể đi hỏi thăm một chút, bây giờ còn có người nào nhớ kỹ thung lũng thành này địa danh, nó sớm liền trở thành lịch sử."

Gặp thanh niên nói chuyện đáng đáp không giống đúng nói láo, Đường Dần nguyên bản kiên định lòng tin bắt đầu thay đổi dao động, trong đầu linh quang lóe lên, đột nhiên nhớ tới thấy Nghiêm Liệt xác thì đã một bộ xương khô, lẽ nào. . . Hắn không dám nghĩ tiếp nữa, nhẹ giọng hỏi: "Hiện tại. . . Đứng vương lịch bao nhiêu năm?"

Vương lịch đúng để quốc Hạo Thiên nhớ năm phương pháp, với để quốc Hạo Thiên kiến quốc là để lịch nguyên niên.

Thanh niên không giải thích được nhìn Đường Dần, nói ra: "Bây giờ là vương lịch 80 năm năm a, người. . . Người không có vấn đề gì chứ?"

Làm sao có thể không thành vấn đề? !

Đường Dần suy nghĩ vu vu một tiếng, hắn biết rõ, Nghiêm Liệt tìm nhìn chân quyết đấu thì đúng vương lịch ba 0 năm năm, mà bây giờ cũng là 80 năm năm, nói cách khác, bây giờ là Nghiêm Liệt thời kỳ năm trăm năm sau.

Hắn một tay lấy thanh niên cái cổ chế trụ, lớn tiếng hỏi: "Người không gạt ta?"

Thanh niên bị đáng vẻ của hắn lại càng hoảng sợ, lắp bắp nói: "Này. . . Điều này sao có thể gạt người? Hiện tại đúng là vương lịch 80 năm năm a!"

Đường Dần chậm rãi buông tay ra, trong nháy mắt, dường như quả cầu da xỉ hơi, hai chân như nhũn ra, chậm rãi ngồi dưới đất.

Rõ là khó có thể tưởng tượng, Nghiêm Liệt dĩ nhiên đã chết tròn năm trăm năm. Năm trăm năm, đáng đáp đủ để cải biến rất nhiều sự tình, ngay cả như vậy huy hoàng thung lũng thành đều biến thành phế tích.

Bản thân không thuộc về thế giới này, hiện tại ngay cả cùng mình kết hợp Nghiêm Liệt cũng không lại thuộc về thế giới này, Đường Dần nhắm mắt lại, vậy mình sinh tồn ở thế giới này còn có ý nghĩa gì?

Thủy Tinh không có khả năng sống năm trăm năm, Huyền Chân Tử cũng không có khả năng sống năm trăm năm, nguyên bản thuộc về hắn nghi vấn, cừu hận đều theo năm trăm năm thời gian mà thay đổi không tồn tại, vừa này tìm được mục tiêu Đường Dần dường như lập tức bị móc sạch,

không biết mình nên đi nơi nào.

"Ngươi. . . Ngươi đến tốt cùng làm sao vậy?" Thanh niên không biết Đường Dần đâu xảy ra vấn đề, nhỏ giọng hỏi.

Đường Dần lắc đầu, hần vốn tưởng rằng thế giới này còn có hần quan tâm người, quan tâm sự tình, quan tâm nơi ấy, nhưng bây giờ hết thấy đều hóa thành tro tàn. . . Hần thì thảo nói ra: "Ta không biết mình nên đi nơi nào, không biết mình nên."

Thanh niên ngẩn người, sau đó lớn tiếng nói: "Này có cái gì suy tính? Hiện tại chánh xử loạn thế, đương nhiên là muốn làm ra một phen đại sự kinh thiên động địa. . ." Nói đến đây, hần cũng cảm giác mình quá nói bốc nói phét, lập tức lại sửa lời nói: "Bất quá liền hiện nay đến xem, chủ yếu nhất đại sự là chúng ta làm sao có thể chạy trôi chết?"

"Chạy trôi chết?" Đường Dần ngẩng đầu.

Thanh niên yếu ớt nói ra: "Xuất chinh lần này ninh nước, căn bản là ở sai lầm thời gian, sai lầm địa điểm phát động một hồi sai lầm chiến tranh, tròn hai mươi vạn người bị đánh tan, chân chính có thể đem về phong mà không biết có mấy người. Hiện tại, có chừng hơn mười vạn ninh người trong nước đang đuổi giết chúng ta những tàn binh bại tướng, không trốn mệnh còn ở tại chỗ này các không chết được?"

Đi qua Nghiêm Liệt ký ức, Đường Dần biết phong, ninh hai nước đứng trước khi nước, nhưng trong lúc đó tranh đấu chẳng bao giờ ngưng hần quá, xét đến cùng đứng hai nước đứng ĐÔNG địa khu tranh đoạt đưa tới, ĐÔNG khu đất đai màu mỡ, khoáng sản cũng phong phú, vốn là phong, ninh hai nước các chiếm phân nửa, sau lại nguyên nhân ninh nước chịu khổ, tìm Phong quốc hỗ trợ thì, ninh nước quốc quân đồng ý đưa bọn họ nửa ĐÔNG khu tặng cho Phong quốc, chỉ là Phong quốc đang tiếp thụ ninh nước điều kiện sau, vẫn chưa toàn lực hiệp trợ ninh nước, dẫn phát người sau bất mãn, đến khi sau, ninh quốc xí tranh phải về bọn họ nửa ĐÔNG khu, lọt vào Phong quốc cự tuyệt, hai nước bắt đầu trở mặt, chiến tranh cũng theo đó triển khai. Trong lúc, phong, ninh hai nước đều chiếm lĩnh quá toàn bộ ĐÔNG khu, hai nước cũng đều tuyên bố qua sông đông khu làm mình nước lãnh địa. Chiến tranh luôn luôn duy trì liên tục xuống, song phương tổn thất càng để lâu càng nhiều, khó có thể đánh giá, đến sau cùng, ai cũng nói không rõ sông đông khu đến tốt cùng là thuộc về Phong quốc không ngờ thuộc về ninh nước.

"Lần này chiến tranh không ngờ nguyên nhân ĐÔNG lên?" Tuy rằng đã qua năm trăm năm, nhưng Đường Dần suy đoán nhưng không có sai.

Thanh niên gật đầu đáp: "Đúng vậy. ( ) đoạt lại ĐÔNG khu cũng không sai, chỉ là, mấy năm nay chúng ta trọng đã có nhiều lắm, cùng ninh nước đánh, cùng ngọc nước đánh, cùng an quốc đánh, quốc gia đã sớm thiên sang bách khổng, mà ninh nước đi qua nghỉ ngơi lấy lại sức, thực lực của một nước tương đối trước đây mạnh hơn thịnh nhiều lắm, chúng ta phòng thủ đều trắc trở, chủ động xuất kích nào có phần thắng đáng nói? Quân vương quá gấp, này bại một lần, không biết lại được đến khi năm nào tháng nào mới có thể thu hồi ĐÔNG khu."

Đường Dần khước miệng giật giật, không nói thêm gì. Phong quốc tự kiến quốc tới nay, chiến tranh liền chẳng bao giờ ngừng quá, phong người thượng võ, trời sinh tính cũng bừa hăn, sớm đã thành thói quen dĩ chiến đường chiến, bất quá hai mươi vạn đại quân thảm bại ở Phong quốc trong lịch sử không ngờ rất hiếm thấy.

"Được rồi, ta là Khâu Chân, ngươi tên là gì?"

"Đường Dần."

"Ngươi có tính toán gì không? Còn chuẩn bị đi tháng linh thành à?"

Đường Dần lắc đầu, hiện tại nửa tháng linh thành còn có ý nghĩa gì?

"Vội ta xem, ngươi liền lưu trong quân đội nữa, vội thân thủ của ngươi, nhất định có thể thắng quan tiến tước, ta cũng có thể có một chỗ dựa vững chắc có thể dựa." Tự xưng Khâu Chân thanh niên lấy lòng cười khan. Hần tuy rằng nghĩ Đường Dần người này rất cổ quái, nói tới nói lui chẳng biết tại sao, giống đầu óc có chuyện, nhưng trực giác nói cho hần biết, theo Đường Dần, đối với mình tuyệt không chỗ hỏng, chỉ ít sinh tồn được có bảo đảm.

Đường Dần quái dị xem ngắm hần liếc mắt, nói ra: "Ngươi muốn cùng ta lẫn lộn?"

Khâu Chân cười ha ha gật đầu, nói: "Có thể nói như vậy. Huống, ta đã biết bí mật của ngươi, đem ta mang theo trên người ngươi hần là lại thêm yên tâm mới đúng chứ!" Hần nói là Đường Dần đứng tới đó tu linh người chuyện này.

"Giết ngươi, ta không chỉ có yên tâm, nhưng lại bớt lo." Đường Dần mặt không thay đổi nói ra.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hần tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dàn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Quyển 1

"Người không sẽ làm như vậy." Khâu Chân lòng tin tràn đầy mà nói ra.

Đường Dàn không biết sự tin tưởng của hắn là từ đâu tới, bất quá hắn quả thực đúng Khâu Chân đã không hề được chủ tâm giết người. Nghiêm Liệt đứng thuộc về thế giới này, nhưng dù sao đã cách xa nhau năm trăm năm, hiện tại vừa bình hoang mà loạn rung chuyển thời kì, hắn muốn sinh tồn được, bên người cần phải có một quen thuộc ở đây hết thấy người, liền hiện nay đến xem, Khâu Chân không thể nghi ngờ là thí sinh tốt nhất.

Hắn cố ý đe dọa mà hỏi thăm: "Cho ta một cái không giết lý do của người."

"Giết ta, bên cạnh người liền thiếu một một bày mưu tính kế người của."

Đường Dàn cười nhạt, nhún vai nói ra: "Ta căn bản không cần."

Khâu Chân nghiêm mặt nói: "Hiện tại có thể không cần, nhưng sau đó người sẽ biết ta nặng bao nhiêu muốn."

"Vậy ta mỗi mắt mong chờ." Đường Dàn căn bản không đem lời của hắn để ở trong lòng, hiện tại, ngoại trừ cảm giác Khâu Chân người này mười phần tự ngạo ở ngoài, vẫn chưa phát hiện hắn có cái gì khác sở trường.

Thế nhưng Đường Dàn thế nào cũng không nghĩ ra, trên thực tế thật đúng là bị Khâu Chân nói trúng, ngày sau, Khâu Chân còn thật thành đối với hắn vô cùng trọng yếu người của. Khâu Chân mưu lược thôi Đường Dàn không ngừng hướng về phía trước leo, cũng quây đến toàn bộ Phong quốc thậm chí đế quốc Hạo Thiên long trời lở đất. Rất nhiều năm Hậu Đường dần nói qua, ở lớn mưu lược phương diện, mười người Đường Dàn trời cùng một chỗ cũng so ra kém một cái Khâu Chân, nhưng ở đoàn binh giao tiếp cục phương diện, hắn lại thêm tin tưởng trực giác của mình.

"Chúng ta tại đây không thể ở lâu, đi nhanh đi!" Khâu Chân tiếp cận nhìn chung quanh, phòng chừng không bao lâu, ninh nước đại đội nhân mã sẽ chạy tới.

Đường Dàn hỏi: "Muốn đi đâu?"

"Đương nhiên đúng Đồng Môn!"

Đồng Môn đứng Phong quốc tây bộ biên cảnh trọng yếu thành trì, cũng là Phong quốc phía tây môn hộ, Đồng Môn bên ngoài đứng phong, ninh hai nước người tranh ta đoạt ĐÔNG khu, mà lướt qua Đồng Môn, còn lại là vùng đất bằng phẳng, có thể nối thẳng Phong quốc đô thành 'Muối thành', trung gian căn bản không hiểm có thể thủ. Cho tới nay, Phong quốc ở Đồng Môn đều trú có trọng binh, lần này Phong quốc hai mươi vạn đại quân xuất chinh ninh nước, kết quả thảm bại, ngoài chiến bại quân lính tản mạn cơ bản đều ở đây tiếp cận Đồng Môn ở đây chạy tán loạn.

Đường Dàn cùng Khâu Chân để tránh né ninh nước truy binh, không dám đi đại đạo, tiến vào trong bụi cỏ ghé qua.

Đường Dàn là một trăm mặc ít nói người, ngoại trừ trời sinh tính lạnh lùng bên ngoài, cũng cùng hắn trưởng thành hoàn cảnh có quan hệ, mà Khâu Chân vừa vận ngược lại, tự và Đường Dàn đồng hành, cái miệng của hắn sẽ không khép lại quá, hỏi lung tung này kia, cho dù Đường Dàn không để ý tới hắn, hắn cũng có thể một mực tự lảm bảm xuống phía dưới.

"Đường Dàn, của người linh khí tu vi tựa hồ không quá cao."

Phải không cao. Đường Dàn lười nhiều lời, chỉ gật phía dưới. Và Nghiêm Liệt kết hợp, hắn không có chuyển thừa đến bao nhiêu linh khí, mà vừa tuy rằng sử dụng Hắc ám hỏa, nhưng giết chết cũng là người thường, hấp thu linh khí hiển nhiên ít đến thấy thương.

Khâu Chân hỏi dPsKK tới: "Có thể đạt được mấy tầng?"

Linh khí tu vi cùng sở hữu chín tầng, từ thấp đến cao chia ra làm linh sơ, linh động, Linh Chân, linh phá, linh hóa, linh nguyên, linh trời, linh thần, linh khoảng không.

Đường Dàn hỏi ngược lại: "Rất trọng yếu sao?"

"Đương nhiên trọng yếu." Khâu Chân chính sắc nói ra: "Ta phải trước giải thực lực của ngươi, chỉ có như vậy mới có thể ở thời khắc mấu chốt làm ra quyết đoán chính xác."

Đường Dần nở nụ cười, ra mòì Khâu Chân đơn giản là đem mình làm tứ chi phát đạt mà ý nghĩ đơn giản vũ phu. Hắn không muốn làm nhiều giải thích, chỉ đạm nhiên nói ra: "Miễn cưỡng có thể đạt được linh động."

Khâu Chân gật đầu, một bộ 'Ta nhiên' đáng đáp, nói lầm bầm: "Ta đã nói rồi, tu vi của ngươi không cao."

Đường Dần thuận miệng hỏi: "Làm sao nhìn ra được?"

Khâu Chân nói ra: "Ngươi dùng Hắc ám hỏa là tử vong thiêu đốt, nếu như ta nhớ không lầm, đây là Hắc ám hỏa tầng thứ nhất."

Đường Dần có chút kinh ngạc, Khâu Chân có thể nhìn ra hắn dùng chính là Hắc ám hỏa liền đủ kẻ khác giật mình, nghĩ không ra hắn còn có thể xem ra bản thân Hắc ám hỏa là tử vong thiêu đốt. Hắn cười nói: "Ta hiện tại có điểm tin tưởng ngươi sở học tri thức quả thực rất tạp."

Đây là Đường Dần lần đầu tiên khích lệ hắn, Khâu Chân có chút lảng lảng, cũng để cho hắn giật lại mấy hất, cười nói: "Ta biết đến còn không chỉ những đâu! Hắc ám hỏa cùng sở hữu ba tầng, tầng thứ nhất là tử vong thiêu đốt, có thể hoá tắng trên thế giới tất cả sinh vật thân thể, hấp thụ sinh vật trong cơ thể 50% linh khí. Tầng thứ hai là linh hồn thiêu đốt, có thể hoá tắng sinh vật linh hồn, trăm đó trăm hấp thụ linh khí. Tầng thứ ba đúng hủy diệt thiêu đốt, có thể thiêu thế gian tất cả, từ trời đất vạn vật giữa hấp thụ linh khí. Bất quá, dường như tự linh võ học sinh ra tới nay, còn từ không có người có thể đem Hắc ám hỏa luyện đến tầng thứ ba, "đang khi nói chuyện, hắn gặp Đường Dần mặt mang cười khổ, cho rằng đã kích tự tin của hắn tằm, vội vàng lại đổi giọng nói ra: "Ngươi rất lợi hại, theo ta được biết, ám hệ tu linh người có thể luyện thành Hắc ám hỏa căn bản không có mấy người, chắc là nói, căn bản là cho tới bây giờ không có nghe nói có ai luyện thành qua, đây chẳng qua là trong truyền thuyết kỹ năng, nghĩ không ra gặp phải ở trên người ngươi. . ."

Không cần Khâu Chân giải thích Đường Dần cũng biết Hắc ám hỏa có bao nhiêu khó tu luyện, đừng nói mình, đừng năm đó tu vi đạt được đang thịnh trạng thái Nghiêm Liệt cũng không có thể đem Hắc ám hỏa luyện đến tầng thứ hai cảnh giới, nói cách khác, lại làm sao và nhìn thật hợp lại một lưỡng bại câu thương, sau cùng chết thảm ở tiểu nhân Huyền Chân Tử trên tay.

Chính đi về phía trước, Đường Dần đột nhiên dừng bước chân, đồng thời đem bên người Khâu Chân kéo.

Khâu thật không biết chuyện gì xảy ra, đầy mặt nghi ngờ nhìn về phía Đường Dần, hỏi: "Làm sao vậy?"

"Hu!"

Đường Dần giờ ngón trỏ lên, để hắn chớ lên tiếng, đề thấp tiếng nói, nói ra: "Phía trước có sát khí."

Không nhìn thấy bên địch, cũng không có nghe được bất luận cái gì không đúng thanh âm, nhưng Đường Dần đúng có thể cảm giác được phía trước có nguy hiểm, hắn gần như như đã thủ trực giác đúng và sinh đạo cụ tới, vượt lên trước thường nhân rất nhiều, cũng dị thường chuẩn xác, là hắn bảo mệnh pháp bảo một trong.

Khâu Chân tự tình hội thần về phía trước phương nhìn, thế nhưng ánh mắt có thể đạt được chỗ, ngoại trừ nồng đậm lùm cây, căn bản nhìn không thấy một tên địch nhân. Nhưng Đường Dần sắc mặt của lại không giống đang nói đùa, Khâu Chân dè dặt nói ra: "Ta cái gì cũng không thấy. . ."

"Ngươi lui ra phía sau!" Nói xong, Đường Dần rút ra ở trên chiến trường nhặt được bội kiếm, chậm rãi đi về phía trước.

Sa, sa, sa!

Bốn phía hình như lập tức yên lặng xuống, chỉ còn lại có hắn thổi đập bụi cỏ thanh âm.

Tại hậu ngắm nhìn Khâu Chân khẩn trương, tâm đều nhanh nói cổ họng, mắt không nháy mắt nhìn về phía trước.

Đang ở Đường Dần chậm rãi đi trước thời điểm, trong giây lát, từ hắn bên cạnh trong bụi cỏ đột bắn ra một đạo hàn quang, đâm thẳng Đường Dần cổ.

Hàn quang tới đột nhiên, cũng tới quá nhanh, đổi thành người bên ngoài, đừng nói né tránh, sợ rằng nhìn liền cũng không nhất định có thể thấy. Nhưng giác quan thứ sáu hơn người Đường Dần nhưng ở hàn quang mầu thuẫn đến cổ hắn trong nháy mắt hơi chút phiên diện thân, dễ dàng né qua phong mang, ngay sau đó trong tay kiếm thép do xuống dưới hướng lên khươi một cái, vành tai giữa chỉ nghe rằng rắc một tiếng, bắn ra hàn mang lên tiếng trả lời mà đoạn.

Cho đến lúc này, phía sau Khâu Chân mới nhìn rõ, từ trong bụi cỏ thứ đi ra ngoài là một cây thương, mà Đường Dần chém ra một kiếm đem thương do giữa bề gãy, kích tiêm lên tiếng trả lời rơi xuống đất.

Tốt phản ứng nhanh tốc độ, thật nhanh một kiếm, Khâu Chân theo bản năng sờ sờ cổ của mình, hắn một trăm hai mươi tin tưởng, nếu như Đường

Dần một kiếm này đúng mĩa hướng mình, bản thân chỉ có trọn mắt chờ chết nông nổi. Lúc này, hán càng thêm kiên định theo Đường Dần đứng bản thân lựa chọn tốt nhất.

Đường Dần một kiếm chặt đứt thương, đồng thời đưa tới một tiếng thét chói tai, sau đó bụi cỏ hoảng động, chỉ thấy một cái bóng đen từ thảo trong đồng thoát ra, không có nhằm phía Đường Dần, mà là quay đầu bỏ chạy.

Khóe miệng hơi khoi mào, Đường Dần không tiếng động cười nhạt, không thấy hán làm sao sức lực, cả người như điện giống nhau bắn đi ra ngoài, trong nháy mắt đã đến bóng đen kia phía sau, đưa tay nắm đối phương sau cần cổ người, lánh cái cánh tay đứng vững người kia ngang lưng mắt, ( ) cánh tay cố sức trở về kéo, đồng thời quát lên: "Năm xuống!"

Đối phương mặc áo giáp trầm trọng thân thể cánh bị Đường Dần trở về kéo lực, bay qua đỉnh đầu của hán, nganh sinh sinh mà rơi ở dưới chân của hán, không đợi người nọ giây dựa đứng dậy, Đường Dần kiếm đã để ở cổ họng của hán.

"A ——" tên kia đại hán đầu tiên là kinh kêu thành tiếng, chờ hán thấy rõ ràng Đường Dần đáng đáp, con mắt to xem, cả kinh nói: "Là người?"

Đường Dần cúi đầu tỉ mỉ nhìn lên, hán cũng không nhận ra tên này đại hán, bất quá đối phương mặc trên người cũng là Phong quốc khôi giáp.

Không đợi hán nói chuyện, bốn phía bụi cỏ truyền ra một mảnh tiếng xào xạc, tiếp tục, từ thảo trong đồng lại thoát ra sáu, bảy tên Phong quốc binh sĩ.

"Là người một nhà! Mọi người không nên động thủ, đứng tự chúng ta người!" Bị Đường Dần sử dụng kiếm chế trụ đại hán tiếp cận mọi người liên tục phát tay.

Mọi người lúc này cũng đều thấy rõ ràng Đường Dần, đều đem vũ khí trong tay buông xuống, một ủng mà lên vây quanh, bảy môi tám lưỡi hỏi: "Người không chết?" "Dĩ nhiên trốn ra được!" "Chúng ta đều nghĩ đến người dữ nhiều lành ít đâu!" ". . ."

Đường Dần sợ run một hồi mới phản ứng được, này vài tên Phong quốc binh sĩ đứng là mình vừa từ ninh người trong nước trong vòng vây cứu ra mấy vị kia.

Nguyên lai là bọn họ! Biết là trường hợp lại, Đường Dần chậm rãi thu hồi kiếm thép, tùy tiện quay đầu lại về phía sau phương Khâu Chân vẫy tay.

Ngã trên mặt đất đại hán mặt đỏ tới mang tai bò dậy, ném xuống trong tay nửa đoạn thương, xoa xoa tay, ngượng ngùng cười khan nói: "Này. . . Vị huynh đệ này, thực sự xin lỗi, ta tưởng ninh người truy sát tới rồi, cho nên mới. . ."

Khoát khoát tay, Đường Dần không nhin được cắt đứt hán nói lời vô ích, không vui hỏi: "Các người không chạy, trốn ở chỗ này làm gì?"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Quyển 1

Đại hán gục đầu xuống, cười khổ nói: "Các huynh đệ thực sự chạy hết nỗi rồi."

Đường Dần nhìn chăm chú nhìn lên, trước mặt này vài tên lính đáng đáp thật đúng là đủ chặt vật, người trên thân người đều có thương, toàn thân cũng là máu, mang theo khôi giáp, vũ khí cũng đều sứt mẻ kinh khủng, một các mặt như màu đất, hốc mắt thâm hãm, hai mắt đỏ bùng, không giống đúng binh sĩ, lại thêm giống chừng mấy ngày vị ăn, không ngủ chạy nạn người.

Tối thờ dài, Đường Dần không có ở hồi nhiều. Lúc này, Khâu Chân bước nhanh tới, khuôn mặt nụ cười, nói ra: "Lúc đầu đều là người một nhà, mới vừa rồi còn thật bị các người lại càng hoảng sợ." Vừa nói chuyện, hán con người xoay chuyển, còn nói thêm: "Các người là muốn chết không ngờ muốn sống?"

Bọn lính gác cổng cũng là sừng sốt, không hiểu rồi ý tứ của hân.

Khâu Chân nói ra: "Muốn chết, các ngươi liền ở tại chỗ này, không bao lâu, nình nước truy binh sẽ giết đến nơi đây, muốn sống nói, liền theo chúng ta đi. . ."

Không chờ hân nói hết lời, Đường Dần ánh mắt sắc bén đã trừng trên hân. Một cái Khâu Chân liền đủ phiền toái, hân không hy vọng bên người lại ra mấy người trời buộc.

Tuy rằng cùng hân quen biết không lâu sau, nhưng Khâu Chân đứng Đường Dần bản tính đã có hiểu biết, bản thân hân trời sinh tính lạnh lùng, mang tương hân kéo đến một bên, thấp giọng nói ra: "Đường. . . Đường huynh, nhiều người không phải là phiền phức, chính ngược lại, càng nhiều người chúng ta tình cảnh liền càng an toàn, chỉ ít nhiều vài người trợ giúp cuối cùng không có hại. Còn nữa nói, nếu như ngươi mặc kệ bọn họ, bọn họ thật là sẽ rất khó sống về đến cố hương."

Bởi vì có xin cho Đường Dần, Khâu Chân đối với hân xưng hô cũng do gọi thẳng kỳ danh, mà đổi tên làm 'Đường huynh' .

Khâu Chân phó chính khí nghiêm nghị đáng đáp Đường Dần hợp lại không cho là đúng, bất quá hân nói không ngờ lệnh Đường Dần nhủ mảy, không thể ngừng quay đầu lại nhìn nhìn vài tên Phong quốc binh sĩ, người sau cửa cũng đang tội nghiệp mà trốn to hai mắt nhìn hân. Nếu là lúc trước, Đường Dần căn bản sẽ không quản những người này chết sống, thế nhưng và Nghiêm Liệt kết hợp sau, bản chất của hân đã bắt đầu phát sinh cải biến, thay đổi nhiệt huyết, thay đổi không thể giống trước kia hân làm như vậy giòn, lạnh như vậy tàn khốc tuyệt tình, như vậy cải biến lệnh chính hân đều cảm giác sinh chán ghét.

"Tùy ngươi!" Đường Dần bỏ rơi một câu, không nói thêm lời nào, tiếp tục đi về phía trước.

Khâu Chân hi hi cười, quay đầu hướng mọi người hô: "Đường huynh đã đáp ứng mang bọn ngươi đi, mau theo kịp!" Khâu Chân cũng không phải lòng nhiệt tình người của, những binh lính này sống hay chết hân cũng căn bản không quan tâm, hân có một câu nói là lời nói thật, càng nhiều người hân và Đường Dần tình cảnh liền càng an toàn như thế thực sự.

Đường Dần lạnh lùng, làm cho khó có thể tiếp cận, còn chân chính quen mặt trái tim độc ác Khâu Chân cũng rất nhanh và vài tên lính hoà mình.

"Ta là Khâu Chân." Khâu Chân cười tủm tỉm làm tự giới thiệu, sau đó lại tiếp cận đi ở phía trước Đường Dần nỏ nỏ môi, nói ra: "Hân gọi Đường Dần, thân thủ lại thật lợi hại các ngươi đều kiến thức qua nữa? Vừa vây công các ngươi mười mấy nình người trong nước cũng làm cho một mình hân giết chết!"

"A? Hân. . . Hân chỉ một mình đem nhiều như vậy địch nhân đều giết đi?" Bọn lính gác cổng nhìn Đường Dần bóng lưng có chút khó có thể tin, vô luận như thế nào xem, hân đều rất phổ thông, vóc người không cao không trắng, tướng mạo cũng không hung ác, hơn nữa mặc không ngờ binh lính bình thường ăn mặc.

"Đương nhiên! Ta tận mắt nhìn thấy."

"Vậy tại sao không đem đầu của địch nhân gờ xuống?" Bọn binh lính lại không hiểu hỏi.

Bởi vì Đường Dần căn bản là không có cho mình lưu cơ hội! Nhiều như vậy nình người, trên trăm một suy nghĩ, đó là bao nhiêu công lao a! Khâu Chân rất tiếc hận, đương nhiên, cũng chỉ có thể ở trong lòng tiếc hận, biểu hiện ra hân còn nghĩa chánh nghiêm từ mà nói ra: "Chúng ta bây giờ đứng đang chạy trốn chết, mang như vậy người của đầu không phải là gánh vác à? Đúng mệnh trọng yếu không ngờ quân công trọng yếu? Huống các ngươi lúc đó lại không ở tại chỗ, nói cách khác. . ." Hân thở dài mà lắc đầu.

"Cũng đúng a!" Mọi người gật đầu, đều nói ra: "Sớm biết rằng Đường Dần lợi hại như vậy, chúng ta lúc đó liền không chạy!"

Khâu Chân mặt nhăn xuống dưới vùng xung quanh lông mày, chính sắc nói ra: "Ngươi đã cửa bây giờ cùng Đường huynh, phải nghe theo mệnh lệnh của hân hành sự, không thể gọi thẳng kỳ danh, sau đó gọi Đường đại ca!" Nhiều người tự nhiên là tốt, nhưng nếu như là năm bè bảy mảng, ngược lại chuyện xấu, cho nên phải có lực ngưng tụ, được có một hạch tâm, Khâu Chân tự nhận mình là không được, Đường Dần khi nhiên chính là cái này hạch tâm

Loạn thế ở giữa, ai mạnh người đó chính là chúa, ai yếu người đó chính là tỳ, nhất là ở thượng võ Phong quốc, cường giả chỉ tôn quan niệm từ lâu thâm nhập nhân tâm. Mọi người qua lại nhìn, gật đầu, nghĩ Khâu Chân nói có đạo lý, bọn họ nhanh hơn bước chân, đuổi theo Đường Dần, đều tự giới thiệu mình: "Đường đại ca, ta là xem báo." Ở trong bụi cỏ đâm Đường Dần một kích đại hân tỳ số mở miệng trước.

"Ta là lưu vũ."

"Ta là xem dịch."

"Ta là. . ."

Nghe tên của bọn họ, Đường Dần biểu hiện ra không phản ứng gì, trong lòng đã yên lặng ghi nhớ, những người này bản cùng hắn đứng thuộc về hai con thế giới bất đồng, tâm thần đều đánh không người của, nhưng bây giờ lại cùng đi tới, chỉ có thể nói là vận mạng an bài nữa!

Biết thể lực của bọn họ đã đến nò mạnh hết đà trình độ, lại đi một hồi, Đường Dần dừng bước lại, hồ hững nói ra: "Chúng ta tại đây nghỉ ngơi một chút."

"Tốt!" Nghe xong lời này, bọn lính gác cổng như trút được gánh nặng, đều ngồi trên chiếu, từng ngum từng ngum thở hổn hển, bao quát Khâu Chân ở bên trong

Chậm một hồi, hắn na đến Đường Dần bên cạnh, nói ra: "Ở đây khoảng cách Đồng Môn chỉ ít còn có ba trăm dặm, nếu có ngựa nói, chúng ta đi vội một ngày đêm không sai biệt lắm có thể chạy tới, nhưng nếu như bộ hành, sợ rằng còn phải đi ba, bốn ngày a!"

Đường Dần lên tiếng, các Khâu Chân nói tiếp.

Khâu Chân lại nói: "Cho nên phải tìm được ngựa."

Đường Dần kỳ quái hỏi: "Bộ hành không thể được sao?"

Khâu Chân lắc đầu, nói ra: "Ta lo lắng bộ hành đi Đồng dLMla Môn, chờ chúng ta đến, cũng không đi vào!"

Đường Dần khơi mào lông mày, nghi vấn hỏi: "Có ý tứ?"

Khâu Chân chính sắc nói ra: "Chúng ta ở tiếp cận Đồng Môn phương hướng chạy tán loạn, mà nhìn người trong nước làm sao thường không phải là ở tiếp cận nơi nào xuất phát đâu?" Vừa nói chuyện, hắn khẽ thở dài, nói: "Đồng Môn là ta Phong quốc phương tây môn hộ, tiến có thể công, lui có thể thủ, cho tới nay, nhìn nước đứng Đồng Môn cũng là thêm nhỏ dãi ba thước, nghĩ chiếm làm mình có, chỉ là Đồng Môn địa thế hiểm yếu, phòng vệ lại thâm nghiêm, nhìn nước mong muốn mà không thể thành. Lần này chúng ta chiến bại, binh lực tổn thất thảm trọng, Đồng Môn phòng ngự suy yếu, ta phỏng chừng nhìn nước nhất định sẽ không bỏ qua này tuyệt hảo thời cơ, khẳng định quy mô tiến công, hiện tại, Đồng Môn bên ngoài đã không biết tụ tập bao nhiêu nhìn người trong nước, nếu như chúng ta lại kéo trước ba, bốn ngày, đâu còn có cơ hội tiến vào?"

Đường Dần cúi đầu trầm tư, suy nghĩ một hồi, hắn nói ra: "Người là nói nhìn quốc hội thừa cơ tiến công Đồng Môn? Đây chỉ là suy đoán của người."

Khâu Chân cười khổ nói: "Mặc dù chỉ là suy đoán của ta, nhưng ta dám khẳng định, và sự thực kém tám chín phần mười."

Đường Dần nói ra: "Cho dù rõ là như vậy, chúng ta lại đi nơi nào tìm được ngựa?"

"Chỉ có một biện pháp?"

"Chém giết?"

"Đúng vậy!" Khâu Chân nói ra: "Chúng ta mai phục tại đường hai bên, mặc kệ đi qua đứng phong nhân hay là nhìn người, chỉ cần đối phương ít người lại có ngựa, chúng ta liền xông ra đoạt, với thân thù của người, hơn nữa những huynh đệ kia, ta muốn đối phó một đội người không được vấn đề!"

Đường Dần đeo gọt chỉ chốc lát, gật đầu đáp: "Có thể."

Hai người nói chuyện mới vừa cáo một đoạn rơi, một tên thanh niên Phong quốc binh sĩ chậm rãi đến gần Đường Dần, cầm trong tay túi nước, mặt mang khiếp đảm mà đưa tới Đường Dần phụ cận, lắp bắp nói: "Đường. . . Đường đại ca, uống nước."

Đường Dần dáng dấp cũng không đáng sợ, ngược lại, hắn dáng dấp mười phần anh tuấn, khỏe miệng hiển nhiên trên cong, thoạt nhìn giống đứng cười ha hả, chỉ đứng ánh mắt của hắn quá lạnh mạc, đôi mắt chuyển động trong lúc đó tổng hội nhanh chóng lộ ra tinh quang, làm cho không dám nhìn thẳng.

Nước? Đường Dần xem mắt thanh niên, năm nào tuổi không lớn, chỉ có mười sáu, bảy có vẻ, ở thế giới của hắn, tuổi như vậy còn chỉ có thể rút cuộc nửa đại giả nhỏ, ( ) mà tại đây, thanh niên đã danh thủ cầm lưỡi dao sắc bén lên sân khấu giết địch chiến sĩ. Hắn nhớ kỹ thanh niên tên là tôn bảo, xem môi hắn khô nứt, đạm nhiên nói ra: "Ta không khát, chính mình uống đi."

". . . tại sao có thể. . ." Thanh niên quay đầu lại nhìn nhìn cái khác đồng bọn, nhanh chóng đem túi nước đặt ở Đường Dần dưới chân của, sau đó lại lấy ra một giấy dầu túi, mở, bên trong là chút thịt khô cùng bánh bột ngô. Việc này vật cùng nước là bọn hắn cùng nhau gần đi ra ngoài, bản thân luyện tiết ăn uống, toàn bộ lưu cho Đường Dần. Đem đồ ăn lưu cho người mạnh nhất, để người mạnh nhất bảo trì thể lực, này theo bọn họ đứng thiên kinh địa nghĩa sự tình.

Đường Dần nhìn thanh niên, lại nhìn chung quanh mấy tên lính khác, nhìn từng cái trắng bệch không còn chút sức lực nào mặt, không khó đoán ra

bọn họ hiện tại cũng là vừa khát lại bỏ đói, mà dưới tình huống như vậy còn có thể đem ăn cùng uống đưa cho mình, để trong lòng hẳn đột nhiên có loại khác thường cảm nhận, đó là một loại hẳn chưa bao giờ có uất ức cảm xúc.

Hắn đứng lên, lặng lẽ về phía bụi cỏ ở chỗ sâu trong đi đến.

"Đường đại ca, người đi đâu?"

Cử động của hắn đem mọi người lại càng hoảng sợ, cho là mình chưa làm không để chọc phát hỏa Đường Dần, ném bọn họ bất kể.

Đường Dần quay đầu lại cười, nhẹ giọng nói ra: "Ta đi một lát sẽ trở lại!"

Khi hắn phát ra từ nội tâm đi cười thời điểm rất mê người, cũng rất có sức cuốn hút, không có lạnh như băng, để người chung quanh có loại ấm áp cảm giác.

Hắn đi mau, trở về cũng mau, chỉ là chạy hai tay trống trơn, khi trở về trong tay nhiều hơn hai lại lớn lại mập thỏ hoang.

Đem thỏ đem trước mặt mọi người ném một cái, hắn dứt khoát nói ra: "Ngày hôm nay, chúng ta ăn cái này."

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Quyển 1

Y theo Khâu Chân chủ ý, Đường Dần đám người ẩn núp đến đường hai bên trong bụi cỏ, dự định cướp giật ngựa trở về Đồng Môn, chỉ là sự tình xa không có trong dự đoán thuận lợi vậy.

Phong quốc hai mươi vạn đại quân bị Ninh quốc đánh tan, chinh chi bộ đội đã bị đánh tan, không có biên chế đáng nói, nhân viên thất linh bát lạc, mà Ninh quốc truy kích cũng mười phần phân tán, song phương khuấy cùng một chỗ, trở thành người giữa có ta, ta giữa có tình trạng của người, chiến trường cục diện chỉ có thể dùng hỗn loạn kinh khủng để hình dung.

Đường Dần đám người ẩn núp không lâu sau, liền phát hiện phía trước nói đường có đội binh sĩ từng từng khoa khoa tiếp cận bọn họ bên này chạy, ở sau đó phương, cờ xí phi dương, có đúng Ninh quốc cờ hiệu. Không cần nhìn kỹ cũng biết, đây là Ninh quốc quân đội đang đuổi giết Phong quốc quân lính tàn mạt.

Khâu Chân quan vọng chỉ chớp lát, liên tục nhếch miệng, đứng bên người Đường Dần thấp giọng nói ra: "Đây đội số lượng địch nhân không ít a, được có hơn một trăm người nữa!"

Đường Dần nhãn lực kinh người, so với Khâu Chân thấy rõ sinh ra, hắn khẳng định nói ra: "Có hai chừng trăm người."

"Nhiều người như vậy!" Khâu Chân hút một cái lương khí, vòng xung quanh lông mày sâu khóa, dặn dò: "Chúng ta không ngờ không nên khinh cử vọng động thật là tốt. Có muốn hay không trước tiên lui vừa lui, đỡ phải bị địch nhân phát hiện?" Tuy rằng xung quanh có kỹ càng bụi cỏ làm yểm hộ, nhưng hắn nhưng cảm thấy rất không an toàn.

Đường Dần không có ý kiến, ở chung xuống, hắn phát hiện Khâu Chân ý nghĩ quả thực không đơn giản, cũng không phải là nói bốc nói phét lại không có thực học hạng người, có hắn ở bên cạnh mình bày mưu tính kế, hắn cũng lười động não lo lắng.

Lúc này, cùng bọn chúng mai phục ở chung với nhau xem báo nói ra: "Địch nhân ở truy giết huynh đệ của chúng ta, nếu như không hỗ trợ, hơn mười tên cậu em sợ rằng đều chạy không được."

Khâu Chân bất đắc dĩ cười khổ, nói ra: "Đó cũng là chuyện không có cách nào khác, chiến tranh luôn luôn muốn chết người nha, còn nữa nói, chúng ta chỉ có mười người người, xông ra tức cứ không được người, còn có thể không không chịu chết."

Lời của hán lãnh khốc vô tình, nhưng lại đúng sự thực, xem báo lòng có bất mãn, muốn phản bác rồi lại không theo mở miệng, thở sâu, bực mình không nói chuyện.

Bị đuổi giết hơn ba mươi tên lính quả thực đã tinh trạng kiệt sức, một các quảng mũi còi giáp, có vài người ngay cả vũ khí cũng không có, chờ bọn hán khoảng cách Đường Dần đám người còn có mười mét xa thời điểm, rốt cục bị phía sau Ninh quốc binh sĩ vượt qua.

"A —— "

Theo một tiếng thất thanh kêu thảm thiết, một tên Phong quốc binh sĩ hậu tâm bị rễ cây ngân bạch trường thương đâm thủng. Trường thương chủ nhân đứng tên người vạm vỡ, trên người không giáp, thân trên xích bạc, da ngăm đen, tướng mạo hung ác, vóc người khôi ngô, ở Ninh quốc binh sĩ ở giữa như hạc giữa bầy gà, từ xa nhìn lại, thật tốt giống cầu hùng trở thành tinh đường như.

Đâm chết một người, đại hán không hề dừng lại, trường thương trong tay vung lên, đem động ở mũi thương xác mặc kệ phi, sau đó trường thương quét ngang, vừa hết thảm một tiếng, lãnh tên Phong quốc binh sĩ nhanh chóng tránh không kịp, bị tiếng súng ngành sinh sinh đập gãy xương sống thất lưng, quay đơ trên mặt đất, đau gọi liên tục.

Này căn bản không phải tranh đấu, mà là đơn phương chém giết.

Mai phục tại trong bụi cỏ binh sĩ của nhìn rõ ràng, vừa thương xót lại phẫn, thế nhưng lại không dám lên tiếng, chỉ có thể trơ mắt nhìn phe mình đồng bào bị đối phương như thiết thái vậy từng cái giết chết.

Đừng nói xem báo đám người kích động không thôi, ngay cả lãnh huyết trái tim độc ác Khâu Chân cũng không nhẫn nhìn tiếp nữa, hán khề thờ dài, không dám nói lời nào, chỉ nhẹ nhàng lôi kéo Đường Dần tay áo, ý bảo hán tạm ra khỏi.

Hán không sót Đường Dần hoàn hảo giờ, mới vừa lòi một chút, Đường Dần nếu không vị ra khỏi, ngược lại động thân thoát ra bụi cỏ, trên mặt không có đối mặt địch nhân ý sợ hãi, trong mắt vẫn toát ra khó có thể ức chế hưng phấn.

Đường Dần tư duy đúng người bình thường khó có thể hiểu, cũng chính là bởi vì như vậy, nhận thức Đường Dần người của tám chín phần mười đều coi hán là thành người điên.

Tên kia người vạm vỡ chính giết hưng khởi, đột nhiên phát hiện một tên mặc Phong quốc quần áo binh sĩ không giống những người khác như thể chạy trốn, mà là hướng mình vọt tới, hán cười ha ha, cầm trong tay ngân thương luân khởi, nhắm ngay Đường Dần suy nghĩ, hưng hăng đập xuống.

Đường Dần không né không tránh, có ý định muốn thử xem đối phương lực đạo, hán đem vật cầm trong tay kiếm thép hướng về phía trước đưa ngang một cái, đón đỡ đối phương đòn nghiêm trọng.

"Leng keng lang —— "

Một tiếng này chói tai thiết khí tiếng va chạm, thẳng đem đại hán sau lưng Ninh quốc binh sĩ chấn màng tai đau nhức, ngực khó chịu.

Đại hán vốn cho là mình toàn lực một kích có thể đem Đường Dần đập làm thịt, mà trên thực tế, người sau chỉ là rút lui hai bước, không chỉ vị cũng, còn có thể hảo đoan đoan đứng thẳng.

Đại hán giật mình không thôi, mà Đường Dần đã ở thất kinh, hán thuở nhỏ theo biến thái sư phụ phó tập võ, căn cơ thật tốt, đừng xem vóc người gầy, có thể khí lực lớn kinh người, khi hán thế giới cũ, gặp phải nhiều như vậy đối thủ, còn không có ai có thể ở khí lực trên cùng hán chống lại, bị địch nhân một kích đẩy lui càng tuyệt vô cận hữu sự tình, nghĩ không ra tại đây lại đụng phải như vậy nhân vật lợi hại.

Rất nhanh, trong mắt hán kinh ngạc biến mất, hưng phấn lại kích động ánh sáng hiển lộ, hai tay hán cầm kiếm, nhảy lên thật cao, lập chém Hoa Sơn quay đại hán suy nghĩ đứng một kiếm.

Đại hán căn bản không đem Đường Dần tiến công để vào mắt, hắc hắc cười lạnh, quả đám mang dùng súng, trong giây lát, ác súng bàn tay tàn sát ra đặc hơn sương trắng, sương trắng dường như có sống mệnh dường như quần ở thân thương, hợp lại nhanh chóng và ngân thương dung hợp, mà dung hợp sương trắng ngân thương trong nháy mắt tăng trưởng năm xích có thừa, đồng thời thân thương to thêm, ở mũi thương chỗ sinh ra hai rễ cây bạc thứ.

Nói đến chậm, kì thực cực nhanh, ngân thương phát sinh biến hóa chỉ là chuyện trong nháy mắt.

Các Đường Dần kiếm tiếp cận đại hán đầu không chịu nổi năm tắc thời điểm, người sau đem biến hóa hình thái ngân thương chọt hướng ra phía ngoài một vòng, đồng thời quát to: "Đi tìm chết nữa!"

"Khi —— "

"Răng rắc!"

Đầu tiên là một tiếng vàng minh, tiếp tục lại truyền ra vũ khí đứt thanh âm.

Chỉ thấy Đường Dần trường kiếm trong tay bị ngân thương tảo vừa vặn, lên tiếng trả lời mà đoạn, được kỳ trùng lực, đang ở giữa không trung hán thẳng về phía sau bay đi.

"Này. . . Đây là. . ." Trong bụi cỏ xem báo nhìn đối phương đại hán trong tay biến hóa trường thương, thẳng sợ trợn mắt hốc mồm, lắp ba lắp bắp nói không ra lời.

Khâu Chân sắc mặt cũng rất khó xem, thấp giọng thì thào nói ra: "Đây là 'Bình đồ linh hóa', đối phương đúng tu linh người!" Trong lòng hán thầm kêu không xong, Đường Dần không nghe khuyên ngăn xông ra cũng thì thôi, lại hết lần này tới lần khác đụng với một tu linh người, hơn nữa còn là một có thể hoàn thành 'Bình đồ linh hóa' giữa cao cấp tu linh người.

Tu linh người đem tự thân linh khí và sử dụng vũ khí dung hợp với nhau, dùng vũ khí bản chất, hình thái giai phát sinh cải biến, trở thành uy lực to lớn linh vũ khí, đây là bình đồ linh hóa. Mà có thể hoàn thành bình đồ linh hóa tu linh người, ngoài linh khí tu vi rất lần cũng đạt tới 'Linh phá' trạng thái, mà Đường Dần linh khí tu vi mới miễn cưỡng đến 'Linh động' giai đoạn, và đối phương khi xuất chỉ ít kém hai con đẳng cấp, thực lực sai biệt quá cách xa, căn bản không có thủ thắng khả năng.

Khâu chân đứng một người thông minh, đứng mình muốn cái quái gì, muốn làm cái gì cùng với đúng cuộc sống của mình định vị đều hết sức rõ ràng, biết mình không có thể trở thành một cái người lãnh đạo, thích hợp hơn làm phụ tá người, làm người khác bày mưu tính kế, bày mưu nghĩ kế, chỉ là cho tới nay, hán có thể nhìn trúng người của địa vị đều rất cao, căn bản sẽ không đem hán này bình dân để vào mắt, mà Đường Dần xuất hiện để hán hình như thấy một chút ánh rạng đông, nghĩ có thể phụ tá người đàn ông này ngày sau mình cũng có thể đạt được bất phẩm thành tựu, chỉ tiếc, Đường Dần xuất hiện mau, biến mất cũng sẽ rất nhanh, liền hiện nay tình thế đến xem, hán căn bản chiến đấu không thắng nổi đối thủ, lại thêm miễn bản bảo mệnh khả năng.

"Xong rồi. . ." Khâu Chân vô lực quỳ rạp trên mặt đất, không muốn nhìn nữa phía ngoài tranh đấu, nghĩ không ra bản thân vừa nãy mới có giờ hy vọng, hiện tại khen ngược, vừa giở trúc người mức nước, công dã tràng.

Bình đồ linh hóa! Người trước mắt này tu vi đã đạt 'Phá' cảnh nữa! Đường Dần bị đại hán một súng đánh bay, nhưng vẫn chưa ngã xuống đất, trong tay hán kiếm đã đứt, hang cộp cũng bị đánh rách tả tơi, máu tươi theo ngón tay tích tấp chảy xuôi rơi xuống đất, nhưng hán nhìn thẳng đại hán hai mắt lại càng ngày càng sáng, nháy mắt cũng không nháy mắt, cho đại hán cảm giác đứng, hán xem bản thân không giống là ở xem người, mà giống đang nhìn một bánh ngọt to tướng, đang nhìn một bản mỹ thực.

Đại hán đáng ghét cảm giác như vậy.

Lúc này, những thứ khác Ninh quốc binh sĩ muốn xông tới vây công Đường Dần, đại hán đưa cánh tay đuổi một cái, lạnh giọng quát lên: "Người nào cũng không muốn trên, hán là của ta!" Vừa nói chuyện, hán hướng về phía Đường Dần lắc lắc linh hóa sau ngân thương, xuy vừa cười vừa nói: "Người trẻ tuổi, ngày hôm nay xem ta như thế nào đem ngươi thứ thành tổ ong vò vẽ!"

Đối với đối phương khinh thị Đường Dần không giận phản tiểu, ( ) là lưỡi, quỳ dị liếm môi một cái, chậm rì rì nói ra: "Ồ trong mắt ta, ngươi không phải là tổ ong vò vẽ, mà là mật, ta, muốn ăn ngươi!" Đang khi nói chuyện, hán thân hình thoát một cái, vọt đến này sớm bị sợ ngây ngô Phong quốc binh sĩ phụ cận, từ một người trong đó trong tay đoạt lấy một chi thương, sau đó lại tiếp cận đại hán phóng đi.

"Đây là ngươi bản thân mau chết!" Đại hán không rõ Đường Dần nói ăn hán là có ý gì, nhưng hán có thể chẳng bao giờ bị người như vậy khinh thị quá, gặp Đường Dần không biết sống chết lại xung phong liều chết qua đây, hán gầm một tiếng, vận đủ lực cánh tay, nhắm ngay Đường Dần ngực toàn lực đâm ra một súng.

Vô luận là Đường Dần không ngờ linh khí tu vi chỉ đạt được linh động giai đoạn Nghiêm Liệt, cũng không thể chiến thắng trước mặt này đại hán, mà hán hai người kết hợp lại sinh ra vừa cũng chỗ tốt diệu dụng, dùng Đường Dần ngoại trừ một thân nổi tiếng công phu bên ngoài, có thể dùng linh khí cơ sở, thân thể thay đổi càng thêm bén nhạy linh hoạt.

Đại hán trong tay lưỡi lê mau, Đường Dần thân hình nhanh hơn. Khi đại hán một lưỡi lê khoảng không sau, lại trước mắt, đã tìm không được Đường Dần thân ảnh của. Mà lúc này Đường Dần đã dùng 'Quá cấp bước lướt' chuyển tới sau lưng của hán, thương vô thanh vô tức đâm về phía đại hán hậu tâm.

Bằng vào tu linh người trực giác, đại hán cảm giác được sau lưng nguy cơ, hán không kịp ngẫm nghĩ nữa, thân thể cố sức tiếp cận bên cạnh hơi nghiêng, phác, thương vị đâm trúng hậu tâm hán, nhưng ở hán uy hiếp chỗ rách ra một cái vết máu.

"Ồi chào!" Đại hán vừa sợ vừa đau, không thể ngừng gào lên một tiếng, đồng thời sợ ké tiếp lui về phía sau. Đường Dần đứng lúc nào vọt đến phía sau mình, hán căn bản không thấy rõ. Này. . . Này đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra? Hán pTwUZ suy nghĩ nát óc cũng nghĩ không thông, lẽ nào thanh niên này lại yêu thuật gì phải không?

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dàn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Quyển 1

Đường Dàn đương nhiên không biết yêu thuật, sẽ chỉ là một thân bề bộn nếu như hòa thuận thanh hảo công phu. Hắn không để cho đại hán cơ hội thờ đốc, lần thứ hai tiến bộ, vọt tới đại hán phụ cận, cổ tay hoảng động, thương phong mang trong nháy mắt văng ra ba đóa hoa bạc, phi tập đại hán tả hữu ngực cùng bụng dưới.

Linh võ giả quyết đấu từ trước đến nay cũng là trực lai trực vãng, so đấu chính là của người đó linh khí tu vi thâm hậu, của người nào linh vũ kỹ có thể cao siêu, chưa bao giờ có giống võ công như vậy hư hư thật thật chiêu thức.

Đại hán trong lúc nhất thời khó thích ứng, bị Đường Dàn khoái công * luồng swc1K cuồng tay chân, một thân cao cường linh khí tu vi không chỗ thi triển.

Ở Đường Dàn mãnh công gián đoạn trực bánh xe biến tốc, đại hán cũng có thể phản kích một chiêu nửa thức, có thể đã xong giải thực lực của hắn Đường Dàn căn bản không cho hắn cứng đối cứng cơ hội, tiếp tục linh xảo bước tiến cùng với tứ lạng bạt thiên cân kỹ xảo, đưa hắn phản kích buông lỏng nhất nhất hóa giải.

Đoạt công nhất phương tiêu hao khí lực, mà bị động bị đánh phương thể lực tiêu hao càng sâu, tranh đấu không lâu sau, Đường Dàn còn không có thể nào, đại hán lại một mũi ao thái dương cũng là giọt mồ hôi, đồng thời tức giận oa oa bạo gọi, nhưng lại đem Đường Dàn không có biện pháp nào.

Trận này tranh đấu, lại thêm giống hồ ly và gấu chiến đấu.

Dần dần, đại hán khó có thể chống đỡ, khí lực càng ngày càng yếu, động tác cũng càng ngày càng chậm, trên người bị thương đã chảy ra bốn, năm chỗ vết máu, tuy rằng không nguy hiểm đến tính mạng, nhưng có chật vật như vậy đã làm cho hắn dị thường nan kham.

Gặp đem đối phương tiêu hao không sai biệt lắm, Đường Dàn trong mắt lóe lên tinh quang sáng hơn, nắm lấy thời cơ, chợt tiếp cận đại hán bụng dưới đâm ra một kích.

Bị Đường Dàn mài lâu lắm, đại hán lúc này tiến nhập nửa điên cuồng trạng thái, gặp đối phương thương đâm tới, hắn không còn né tránh, chỉ là ở kích tiêm lập tức muốn đâm tới da hắn thịt thì, hắn đem vòng eo vặn một cái, * khai phong mũi nhọn, chỉ là hơi chút kém nửa bước, kích nhọn ngọn gió hay là đang hông của hắn trượt xé mở một cái lỗ hồng lớn.

Đại hán cố nén đau đớn, rào rú, toàn lực thu cánh tay về, đem ba sườn thân mâu kẹp lấy, lánh cái tay vút bỏ ngàn thương, một tay lấy Đường Dàn cổ của nắm ở, hét lớn: "Lão tử bóp chết ngươi!"

Đường Dàn phản ứng cực nhanh, dứt khoát khí mất thương, hai tay phản giữ lại đại hán cổ của.

Kể từ đó, hai người do người tới ta đi chiến đấu kịch liệt biến thành dây dưa ở chung với nhau tê đầu, mà Đường Dàn mong muốn cũng chính là loại này thân thể trực tiếp tiếp xúc.

Thừa dịp đại hán cố sức trước áp thời cơ, Đường Dàn thuận thế về phía sau một cũng, hai người song song ném tới trên mặt đất, tiếp tục quán tính, Đường Dàn cứng rắn lôi kéo đại hán một đường cuộn cuộn, trực tiếp cút ven đường trong bụi cỏ.

Mọi người tại đây người nào cũng không nghĩ tới chiến đấu lại diễn biến thành như vậy, cùng là sừng sốt, có chút không phản ứng kịp.

Đúng lúc này, trong bụi cỏ đột nhiên truyền đến một tiếng chói tai kêu thảm thiết, mọi người còn chưa hiểu đến tột cùng chuyện gì xảy ra, chỉ thấy chuyện vật hoảng động, Đường Dàn mặt mang tà cười từ trong bụi cỏ đi ra, trong tay còn cầm một đám quần áo và đồ dùng hàng ngày, mọi người nhìn chăm chú nhìn kỹ, đoàn quần áo và đồ dùng hàng ngày không phải là của người khác, đúng là tên kia đại hán.

Trận trên Ninh quốc binh sĩ choáng váng, Phong quốc đào binh cửa cũng choáng váng, người nào cũng không biết Đường Dàn cùng đại hán cút

vào bụi cỏ sau đó rút cuộc chuyện gì xảy ra, tại sao chỉ có Đường Dần một mình xuất hiện, nhưng lại cầm đại hán quần áo và đồ dùng hàng ngày.

Muốn nói không ai có thể hiểu rồi, vậy cũng chỉ có Khâu Chân, nhìn Đường Dần trên mặt so với vừa càng tăng lên dung quang tia sáng kỳ dị, trong mắt phát sáng kẻ khác không dám nhìn thẳng tinh quang, không cần hỏi, chính như hán vừa theo như lời, hán đem đại hán 'An', chắc là nói hán dùng Hắc ám hỏa đem đại hán hoá tảng hấp thu.

Một cái tu vi đạt được 'Phá' cảnh tu linh người bị Đường Dần hấp thu, không thể nghi ngờ khiến cho hán linh khí tu vi đề thăng thật là cao một đoạn, ở trên người hán nhìn không thấy chiến đấu kịch liệt sau uể oải ngược lại thần thái sáng láng cũng liền có thể lý giải.

Chỉ là cho tới bây giờ Khâu Chân đều không nghĩ ra, Đường Dần và tu vi của đối phương rõ ràng kém khá xa, thế nào đến sau cùng cũng là hán thắng đâu? Hơn nữa thắng một chút đều không khó coi, có thể nói từ đầu tới cuối hán đều đem đối phương chế trụ.

Chắc là, người đàn ông này chân chính là mình người muốn tìm nữa!

Khâu Chân khó có thể ức chế vui sướng trong lòng tình, chợt từ trong bụi cỏ xông ra, tựa như điên vậy điên cuồng gào thét nói: "Ninh quốc rõ ràng hợp lý bị giết, các huynh đệ, phản kích a!"

Hán đột nhiên đứng tới, canh chừng nước đào binh cửa giết này mình, có thể hán gọi cũng tỉnh lại mọi người ý thức. Thắng! Dĩ nhiên thắng! Phe mình cậu em thật đúng là đem đối phương đầu mục giết đi!

Trong lúc nhất thời, Phong quốc đào binh cửa từ lâu vút xuống cửu tiêu vân ngoại ý chí chiến đấu lại lần nữa trở về trong cơ thể, mấy ngày liên tiếp bị đuổi giết sợ hãi, tuyệt vọng lúc này chiếm được hoàn toàn thả ra cùng phát tiết, mọi người cùng Khâu Chân như thế, cũng giống tựa như điên vậy các * vũ khí, tròng mắt đỏ thắm mắt, đứng hai trăm đó chúng Ninh quốc bọn lính triển khai phản kích.

Trái lại nhân số đông đảo Ninh quốc bọn lính thì bị sợ vỡ mật, phải biết rằng Đường Dần giết tên kia đại hán không có thể như vậy thông thường tiêu đầu mục, mà là Ninh quốc đường đường Thiên phu trưởng, từ trước đến nay dùng mãnh thiện chiến, một thân linh võ lợi hại phi phàm, lúc này lại bị đối phương chém giết, Ninh quốc bọn lính đem có thể không e ngại.

Gần như vị làm ra bất kỳ chống cự gì, hơn hai trăm tên Ninh quốc binh sĩ dễ bắt đầu về phía sau bại trốn, mất đi đầu lĩnh chỉ huy, trốn có thể nói hỗn loạn kinh khủng, qua lại trùng tên thời tằng, mà bọn họ hỗn loạn càng thêm con gió mạnh nước bọn lính đáng về bề vế, chỉ ba mươi mấy người, lại các đều giống từ trong địa ngục bỏ ra ma quỷ, dùng hết trên người tất cả vũ khí, điên cuồng mà truy sát Ninh quốc binh sĩ.

Trường hợp như vậy, lệnh Khâu Chân lòng của dậm đều bốc cháy lên hùng hực ngọn lửa, hán không ngừng hô lớn: "Đừng để chạy một tên địch nhân, chúng ta cần địch đầu của người ta trở lại linh công!"

Hán gọi nghe vào Phong quốc binh sĩ trong lỗ tai dường như đều bị đánh thuốc kích thích dường như, càng thêm không quan tâm truy sát bên địch, có chút không có vũ khí binh sĩ đuổi theo bên địch sau, dụng quyền đầu đánh, dùng đá, đánh bất động, thậm chí dùng răng xi đi hí cắn, nổi điên đáng dấp cùng dã thú không giống.

Trên chiến trường tình thế chính là như vậy thay đổi trong nháy mắt, vừa nãy truy sát nhất phương thoáng qua trong lúc đó liền biến thành bị đuổi giết nhất phương, cho nên ở trên chiến trường, chỉ cần chiến đấu còn chưa kết thúc, vô luận thực lực của hai bên chênh lệch có bao nhiêu cách xa, ai cũng không dám bảo chứng bản thân liền nhất định là người thắng sau cùng.

Nghiêng về một phía chiến đấu rất nhanh kết thúc, ở hơn - ba mươi tên phong người dưới sự đuổi giết, hơn hai trăm tên Ninh quốc binh sĩ bỏ lại quá bán xác cùng người bị thương, đám người còn lại toàn bộ chạy không còn tầm hơi.

Đường Dần không có tham dự truy sát, ngồi ở ven đường, từ áo bào trên kéo xuống một vãi, tùy ý cuộn lấy hé hang cộp.

Khâu Chân đi tới hán phụ cận, nhìn trên tay hán lung tung băng bó, nhú mảy, ngồi xổm người xuống hình, chính sắc nói ra: "Ta giúp ngươi!" Nói, mặc kệ Đường Dần có đồng ý hay không, mở ra vãi, một lần nữa giúp hán băng bó.

Vừa hán thấy Đường Dần tay của đang chảy máu, cảm giác thương không nhẹ, nhưng là bây giờ đang nhìn vết thương, không đang rỉ máu, đã rồi bắt đầu khép lại, chỉ còn lại có một cái nhàn nhạt hồng tuyến. Trong lòng hán âm thầm kinh ngạc, tới đó tu linh người thân thể tự lành năng lực chân đúng mạnh kinh người.

"Lần sau không nên còn như vậy!" Khâu Chân gục đầu xuống, nói ra.

Hán không đầu không đuôi một câu nói đem Đường Dần nói sững sờ, hỏi: "Cái quái gì không nên còn như vậy?"

Khâu Chân trầm giọng nói ra: "Không nên còn như vậy mạo hiểm, đây là đang đem tánh mạng của mình hay nói giỡn."

Chưa thấy qua hi hi ha ha Khâu Chân cũng có sắc mặt ngưng trọng như thế thời điểm, Đường Dần đầu tiên là ngẩn ra, sau đó nở nụ cười, lo lắng

nói ra: "Đó là của chính ta sự tình."

"Trước đây có lẽ là, nhưng bây giờ không phải là." Gặp Đường Dần tính trẻ con mà khoi mào lông mày, Khâu Chân thần sắc âm đạm xuống, thì thào nói ra: "Chỉ ít khi ta đuổi kịp người sau đó, liền không phải như vậy, mạng của người không chỉ có là chính mình, cũng là của ta, ta không hy vọng người chết, càng không hi vọng ta ký thác vào trên người người hy vọng thất bại."

Chưa từng có người cùng Đường Dần nói qua nói như vậy, cho tới nay, hẳn cũng là một người cô đơn, hẳn làm tất cả cũng đều rất đơn giản, chỉ là để cho mình tốt hơn sinh tồn được, thế nhưng hiện tại có chút không giống, bên người nhiều hơn một cái Khâu Chân, để hẳn cảm giác tựa hồ nhiều hơn một phần. . . Trách nhiệm

"Người ký thác vào trên người ta hy vọng là cái quái gì?" Phần này ý thức trách nhiệm để Đường Dần cảm giác lạ, thế nhưng cũng không ghét, chỉ ít, hẳn cảm giác mình không còn là một cô cũng được không có cũng được người của, trên thế giới còn có người đang vì hẳn lo lắng.

"Ta bây giờ còn nói không rõ sở, thế nhưng, ta có một cảm giác mãnh liệt, chỉ cần chúng ta cùng một chỗ, nhất định có thể làm ra một phen oanh oanh liệt liệt đại sự xuất hiện! Ở cái loạn thế này ở giữa, nhất định sẽ có chúng ta nơi sống yên ổn!" Nói chuyện giữa, Khâu Chân giọng của đậm lộ ra kiên định, trên mặt biểu tình cũng thay đổi thần thái phi dương.

Đường Dần nhìn Khâu Chân một lúc lâu, đột nhiên nhếch miệng mà cười, yếu ớt nói ra: "Ta vẫn cho là người chỉ là trái tim độc ác, nghĩ không ra máu không ngờ nóng."

Nghe vậy, ngược lại thì Khâu Chân ngây ngẩn cả người, ngơ ngác hỏi: "Người có thể nhìn ra lòng ta hắc? Kỳ thực, tự ta cho tới bây giờ không cảm thấy như vậy." Đường nhiên, hẳn nói như vậy cũng coi như là thăm chấp nhận.

"Ha ha ——" Đường Dần ngửa mặt mỉm cười. Hẳn sẽ không xem người, nhưng đứng trực giác của hẳn từ trước đến nay đều rất linh mãnh.

"Lời của người nói, ta nhớ kỹ." Hẳn đứng lên, hướng về phía Khâu Chân gật đầu, lại cười nói: "Bất quá người cũng phải nhớ kỹ, ta người này đứng chưa bao giờ lại đem mạng của mình đem làm trò đùa. Vừa sợ dĩ không nghe lời người khuyên cáo xông ra, là bởi vì ta cho là ta có thể thắng, mà trên thực tế, ta cũng quả thực thắng, không phải sao?"

Đường Dần trả lời không kẻ khác thoả mãn, nhưng Khâu Chân không thừa nhận cũng không được đó là sự thực.

Càng và Đường Dần tiếp xúc, và nghĩ hẳn là một quái nhân, theo lý thuyết, với hẳn lợi hại như vậy thân thủ, linh khí tu vi phải rất cao mới đúng, nhưng sự thực lại tuyệt nhiên ngược lại, thậm chí hẳn ngay cả cố định vũ khí cũng không có, một hồi dùng kích, một hồi sử dụng kiếm, tựa hồ vũ khí gì hẳn có thể sử dụng, hơn nữa cũng đều mười phần tinh thông.

Thời gian còn dài đâu, sau đó luôn luôn có cơ hội đi giải hẳn. Khâu Chân lại khôi phục bình thường cột nhà đáng đáp, hẳn cúi đầu phiên liễu phiên tên kia đại hán lưu lại quần áo và đồ dùng hàng ngày, rất nhanh, từ đó tìm ra một cái nhỏ quân bài, cầm lấy tò mò thì thầm: "Triệu Viễn, thứ hai mươi ba bộ binh đoàn, thứ tám trận, Thiên phu trưởng. . ."

Thấy Thiên phu trưởng này ba chữ, Khâu Chân con mắt tròn tròn, kinh ngạc nói: "Ông trời, mới vừa rồi bị người. . . Ăn tươi cái tên kia dĩ nhiên là Thiên phu trưởng a!"

Đế quốc Hạo Thiên quân chế, ba mươi bởi vì tiểu đội, trăm người làm đại đội, thiên bởi vì trận, vạn bởi vì đoàn, mười vạn bởi vì tập đoàn, ở nước và nước đại quy mô trong xung đột, cơ bản cũng là với trận cùng đoàn làm đơn vị, Thiên phu trưởng chức vị có thể rất cuộc không thấp.

"Cái này người có thể lập công lớn!" Khâu Chân hai mắt sáng lên nói.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 15: Quyển 1

Cho tới bây giờ, Đường Dần vẫn là không có đem nếu nói quân công nhìn quá nặng, hơn nữa hẳn vốn là không thuộc về quân đội, chỉ là ở vô tình xuống dưới mặc chết đi binh sĩ y phục mà thôi. Hẳn thuận miệng nói ra: "Trong quân đội không phải là với số người mà tính à? Người kia số người đúng không tìm được."

"Không quan hệ, có quân bài cũng giống vậy, hơn nữa còn có nhiều như vậy cậu em làm chứng đâu!" Khâu Chân cười ha hả chiếu tướng bài đưa cho Đường Dần. Người sau vị nhận, chỉ ngửa đầu nói: "Trước thả người nơi nào được rồi." Vừa nói chuyện, hẳn đưa mắt nhìn về phía những người khác, lúc này hơn - ba mươi hào Phong quốc binh sĩ đang đánh tảo chiến trường, có người ở thu nạp vũ khí, có người ở tìm kiếm lương thực, vật tư, còn có người đem không chết Ninh quốc bắt tù binh long đến cùng nhau, không hề thương hại tình mà chém đứt cổ của bọn họ. . .

Khâu Chân theo Đường Dần ánh mắt nhìn lại, cười tùm tùm nói ra: "Đường đại ca, xem ra chúng ta giúp đỡ lại tăng nhiều, hiện tại đủ để gần thành một tiểu đội người!" Bất tri bất giác, hẳn đứng Đường Dần xưng hô lại thay đổi.

Đường Dần cùng Khâu Chân nằm vùng ở đường hai bên, vốn định cướp giật quân mã, có thể một ngày xuống, quân mã vẫn chưa cướp được, vẫn thu nạp mấy nhóm bại trốn xuống Phong quốc tán binh, các đến tới thì, bọn họ tụ tập nhân số đã vượt lên trước một trăm hào.

Nhiều người như vậy tụ chung một chỗ, không thể không có quân chế, Đường Dần không để ý tới, nhưng Khâu Chân không thể không quản. Hẳn đem này hơn một trăm hào binh sĩ chia làm bốn tiểu đội, lại chọn lựa ra bốn gã lính già phân làm bốn đội đến lúc đội trưởng, về phần đại đội trưởng, đương nhiên rơi xuống Đường Dần trên người, mà chính hẳn thì tự phong đội phó.

Hẳn tổng quân thời gian không ngắn, đáng tiếc vẫn luôn là binh lính bình thường, hiện tại có hơn một trăm người thổi kèn xuống dưới, rất cực thương thức được chức vị tuyệt vời, loại cảm giác này để hẳn có chút hưởng thụ.

Thấy hẳn vội vàng bắt diệp nhạc hồ, Đường Dần lại không cao hứng nổi, càng nhiều người, đứng sớm thành thói quen độc tới độc hy vọng hẳn mà nói lại càng không thích ứng, hẳn không có Khâu Chân vui sướng, thêm chỉ là cảm giác mình trên lưng một cái không bỏ rơi được đại bao phục.

Hiện tại Phong quốc chiến bại, ĐÔNG khu là người nhà Ninh quốc địa bàn, bọn họ tại đây, có thể nói nguy cơ tứ phía, bất cứ lúc nào cũng có thể có thể gặp phải Ninh quốc quân chủ lực đoàn, với bọn họ này chừng một trăm người, sợ rằng không đủ nhét kẻ rặng cho người ta.

Đường Dần hồi tưởng lại vậy ở trong sơn cốc khi đó trăng cảnh, ngoài thâm liệt, tàn khốc tình cảnh để hẳn ký ức hãy còn mới mẻ, ở tề chinh quân đoàn trước mặt, sinh mệnh yếu ớt dường như cỏ khô, dù cho hẳn lĩnh khí tu vi cao tới đâu, cũng không có khả năng đi và quân đoàn chiến đấu.

Lúc này, nhìn khâu chân chánh cùng bốn gã đến lúc tuyển ra tiểu đội trưởng trò chuyện với nhau quá nhanh, Đường Dần đi ra phía trước, đem Khâu Chân kéo đến một bên, thấp giọng hỏi: "Chúng ta còn có muốn hay không trở về Đồng Môn?"

Khâu Chân nói ra: "Đương nhiên muốn."

Đường Dần nói ra: "Thế nhưng người thu nạp nhiều người như vậy, chúng ta lại đi nơi nào tìm nhiều như vậy ngựa?"

Khâu Chân nhúc nhúc đầu phát ra, vô tội nói ra: "Lời là nói như vậy không sai, nhưng chúng ta cũng cũng không thể thấy chết mà không cứu được, ném bọn họ mặc kệ nữa? ! Hiện tại chỉ có thể đi một đoàn một, bộ hành trở về Đồng Môn, xem ở nửa đường trên có thể hay không tìm được cơ hội."

Hẳn nói miễn cưỡng, nhưng Đường Dần thực sự không nhìn ra hẳn có miễn cưỡng có vẻ, ngược lại là làm không biết mặt.

Tối thờ dài, bắt đầu sấm sét đầu, Đường Dần nói ra: "Tùy theo người nữa!" Nói, hẳn muốn bỏ đi, Khâu Chân liền vội vàng kéo ống tay áo của hẳn, cười nói: "Bốn người tiểu đội trưởng đều đã chọn được, người trước quen biết một chút bọn họ nha!"

Đường Dần bị Khâu Chân lôi kéo, đi tới bốn gã tiểu đội trưởng phụ cận.

Bốn người này theo thứ tự là Trương Báo, Chung Chân, cho hoa, lý ngọc. Đường Dần đứng Trương Báo coi như quen thuộc, đứng ba người khác thì rất lạ. Bất quá Chung Chân ba người giống như Trương Báo, đứng Đường Dần thái độ có thể nói là vô cùng cung kính, ba người đã sớm nghe nói Đường Dần bằng sức một mình giết chết bên địch một tên Thiên phu trưởng chuyện, tức tâm chiết lại bội phục.

"Đường đại ca!" Gặp Đường Dần qua đây, bốn người nhất tề khom lưng thi lễ.

Bọn họ khách khí như vậy, Đường Dần có chút không quá thích ứng, khoe miệng khẽ động, lộ ra một nụ cười mỉa mai, gật đầu tiếp cận bốn người ý bảo.

"Chân không nhìn ra, Đường đại ca linh mẫn võ cao thủ!" Chung Chân thái độ làm người hào sảng, nhanh mồm nhanh miệng mà nói ra.

Chỉ nhìn một cách đơn thuần bề ngoài, Đường Dần cùng bình thường không người nào dị, ăn mặc binh lính bình thường y phục, khuôn mặt tuấn tú mặt cười, chỉ là nhìn giống cười, mà sau khi đến gần lại làm cho lạnh như băng cảm giác.

"Đó là dĩ nhiên, theo Đường đại ca sẽ không sai." Đường Dần trầm mặc ít nói, nhưng có Khâu Chân ở, vĩnh viễn cũng sẽ không nhạt nhẽo. Hẳn

tiếp lời đầu, tiếp tục nói: "Chúng ta nghỉ ngơi một đêm, ngày mai sáng sớm nhích người, đi đi Đồng Môn, các vị không có ý kiến chứ?"

"Không ý kiến!" Trương Báo bốn người nhất tề gật đầu xác nhận.

Khâu Chân lại nói: "Vậy tối nay cảnh giới nhiệm vụ liền giao cho Trương huynh, người phụ trách an bài nhân thủ canh gác."

Trương Báo nghiêm mặt, dứt khoát nói ra: "Đúng!"

Khâu Chân lại nói với Chung Chân: "Chung huynh mang thủ hạ cậu em đi thu thập thức ăn nước uống, càng nhiều càng tốt, đi Đồng Môn, lộ trình hung hiểm, trong lúc còn không biết sẽ gặp phải chuyện gì chứ, nhiều lắm làm chút chuẩn bị."

"Không thành vấn đề, việc này giao cho ta!" Chung Chân đáp.

Đường Dần ngồi ở một bên, bên quan vọng bên âm thầm gật đầu, dừng xem Khâu Chân miệng lưỡi trơn tru, nhưng thiết lập sự tình tới không ngờ ngay ngắn rõ ràng, chu đáo, cho dù đặt ở hẳn trước đây chỗ ở thế giới, cũng có thể rút cuộc một khó được nhân tài.

Hắn ngừng đầu, ngưỡng vọng bầu trời đêm, phía chân trời hời hợt mờ mờ, ảm đạm không ánh sáng, hắn nhẹ giọng nói ra: "Mọi người sớm nghỉ ngơi một chút, ngày mai đường sợ rằng lại không dễ đi."

Chung Chân tò mò hỏi: "Nói như thế nào?"

Đường Dần đạm nhiên nói ra: "Ngày mai có vũ."

Chính như Đường Dần theo như lời, rạng sáng ngày hôm sau, mọi người mới vừa nhích người không lâu sau, bầu trời dễ bắt đầu xuống dưới nhận mỏng mỏng mưa phùn.

Loại này mưa phùn so với trận mưa muốn đáng ghét hơn, hi hi lạp lạp liên tục, không biết muốn xuống dưới tới khi nào, bầu trời mây đen rậm rạp, dường như một tảng đá lớn đặt ở lòng của người ta trên đầu, làm cho cảm giác không nói ra được áp lực.

Khi tiếp cận buổi trưa thì, lộ trình càng ngày càng lầy lội, mọi người tiến lên tốc độ cũng theo đó chậm lại. Trong mưa tiến lên, tức tiêu hao khí lực tốc độ lại chậm, có thể nói là cố sức không được cảm ơn, nhưng mọi người không dám dừng lại nghỉ, người đang ở hiểm cảnh, nhiều đình lại một giây là hơn chia ra nguy hiểm.

Vũ có lớn dần xu thế, mà mọi người cũng đều đi lại bỏ đói vừa mệt.

Nghe bên người Khâu Chân thở hổn hển liên tục, Đường Dần quay đầu hỏi: "Mệt mới?"

Làm sao có thể không phiền lụy? Nhìn mặt không hồng, không thở mạnh Đường Dần, Khâu Chân quả thực hoài nghi hắn không phải người mà là một quái vật, đủ đi vội cho tới trưa, trên mặt hắn nhưng ngay cả giờ mệt mỏi ý tứ cũng không có. Hắn khổ luyện thân một tiếng, nói ra: "Đường đại ca, không chỉ có là ta, các huynh đệ cũng đều lụy thảm!"

Đường Dần quay đầu lại nhìn một cái, cũng không phải sao, bọn lính gác cổng một các vô tình, cúi đầu, mấy móc tính bước chân.

Ở Đường Dần trên thế giới, không ai sẽ đi quan tâm hắn, hắn lại không biết chủ động đi quan tâm người khác, nếu như không phải là Khâu Chân nhắc nhở, hắn thật đúng là không phát hiện bọn lính sớm đã mệt mỏi kinh khủng.

Đường Dần dừng bước, đồng thời giơ cánh tay lên, quay đầu lại chân tiếng quát lên: "Dừng! Nghỉ ngơi tại chỗ."

"Chờ đúng người câu này." Đường Dần vừa dứt lời, Khâu Chân đã không để ý tới cái khác, đặt mông ngồi ở ven đường, ( ) lấy ra túi nước, rầm rầm còn uống một ngụm lớn. Thở hổn hển miệng khí thô, cảm giác thư thái chút, hắn nói ra: "Chúng ta này cho tới trưa hẳn là đi ra ba, bốn mươi dặm nữa?"

Đường Dần ngấm hần liếc mắt, không biết Khâu Chân là thế nào tính toán, hắn khẳng định nói ra: "Nhiều nhất hai mươi dặm, chiếu tốc độ như vậy, đừng nói ba ngày, đứng đi mười trời, chỉ sợ cũng không đến được Đồng Môn."

"Ai!" Khâu Chân hai tay diêm cho sau đầu, thân thể thuận thế ngửa về sau một cái, nằm trên mặt đất, nhìn vù mông mông bầu trời, cười nói: "Bầu trời không làm vẻ đẹp, ta cũng không có biện pháp, bất quá như đã nói qua, chúng ta tiến lên chậm, nhìn người cũng sẽ không mau đi nơi nào, mọi người cũng vậy nha!"

Đường Dần từ chối cho ý kiến, lấy ra một cục thịt thô, tinh tế nhai nuốt chậm ăn.

Bởi không có gia vị, thịt thô cũng không tốt ăn, có cở tao sấp mùi lạ, khó có thể nuốt xuống, nhưng Đường Dần hợp lại không kén ăn, chỉ cần có thể điền đầy bụng, cho dù là đôi cở khô hẳn cũng có thể nhai nuốt ăn đi.

Ăn hai cái, Đường Dần chợt nhớ tới cái quái gì, hướng về phía cách đó không xa Trương Bảo vẫy tay, người sau thấy thế, vội vàng chạy tới, cung kính hỏi: "Đường đại ca, chuyện gì?" Đây chính là Đường Dần lần đầu tiên chủ động tìm hân, Trương Bảo lúc nói chuyện hiển được cẩn thận từng li từng tí.

"Tìm chút cậu em đi ra ngoài canh gác, bảo đảm một dặm bên trong an toàn."

Trương Bảo đầu tiên là ngần ngại, sau đó gạt đầu, chính phải ly khai, Đường Dần càng làm hân gọi ờ, nói ra: "Sau đó chỉ cần ngừng thời gian vượt lên trước năm phút đồng hồ, liền lập tức phái ra cậu em canh giới, bảo đảm chỉ ít một dặm bên trong không lại đột nhiên xuất hiện bên địch."

"Rõ ràng. . . Hiểu!" Lối là nói như vậy, nhưng Trương Bảo nhưng không có rời khỏi, khó xử mà nhìn Đường Dần.

Đường Dần hỏi ngược lại: "Còn có việc?"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Quyển 1

"A. . . Đường đại ca, năm. . . Năm phút đồng hồ là có ý gì?"

Vỗ vỗ đầu của mình, Đường Dần thầm mắng mình đứng ngu ngốc, nơi này nhớ thì phương thức cùng mình trước đây cái thế giới kia nhớ thì phương thức đúng không đồng dạng như vậy. Hân giải thích: "Đúng thời gian một nén nhang."

"A!" Trương Bảo này mới hoàn toàn biết rõ ràng, liền thanh đáp ứng chạy ra.

Nằm ở bên YMjDH cạnh hân Khâu Chân cười nói: "Quá cẩn thận nữa, ngừng một nén nhang thời điểm sẽ phái người canh gác. . ."

Cẩn thận đúng Đường Dần sinh tồn chi đạo, hân đạm nhiên nói ra: "Cẩn thận có thể dùng vạn năm thuyền, cẩn thận một chút luôn luôn không có chỗ xấu."

"Có đạo lý!" Khâu Chân mỉm cười gạt đầu, biểu thị tán thành.

Bọn họ chỉ ngừng nghỉ hai ngọn trà (hai mươi phút) thời gian, xếp vào tại hậu phương thám tử liền vội vã chạy vội trở về. Thấy hân cảnh tượng hùng hực, Đường Dần biết chắc xuất hiện địch tình, không đợi Trương Bảo đi tới hỏi, hân đã bước nhanh về phía trước, hỏi: "Làm sao vậy?"

"Đường đại ca, sau. . . Đuổi theo phía sau địch nhân rồi!" Thám tử bên thờ hân hân bên gấp giọng nói ra.

"Có bao nhiêu người?" Đường Dần tỉnh táo hỏi.

"Khoảng cách quá xa, thấy không rõ lắm, nhưng ít nói cũng có số trăm người, trong đó còn có đoàn ngựa thồ."

Nhiều người như vậy. . . Đường Dần thân thể chấn động, với bọn họ này chừng một trăm hào đào binh mà nói, vô luận như thế nào cũng không có khả năng và nhiều như vậy bên địch chống đỡ được, chỉ hơi suy nghĩ chỉ chốc lát, hân quyết định thật nhanh, lập tức đứng cùng tới được Khâu Chân nói ra: "Đề các huynh đệ hết tay tránh né đứng dậy, còn có, đem đồ vật thu thập sạch sẽ, đừng lưu lại bất kỳ vết tích."

"Hiểu rồi!" Thời khắc nguy cấp, Khâu Chân thu hồi binh thời cọt nhả, lập tức tổ chức mọi người tiếp cận đường hai bên trong bụi cỏ ẩn dấu.

Thả ra ngoài cơ sở ngầm vì bọn họ tranh thủ đến không ít thời gian, các Đường Dần này hơn một trăm người đem hiện trường thu thập sạch sẽ, toàn bộ ẩn náu đến trong bụi cỏ sau đó, mới ở con đường hậu phương mơ hồ thấy đại đội nhân mã bóng dáng.

Bởi khoảng cách quá xa, khí trời vừa vù mông mông, Đường Dần nhìn cũng không phải rất rõ ràng, nhưng chính như cơ sở ngầm theo như lời,

nhân số của đối phương cũng không ít, rậm rạp chẳng chịt bóng đen tống ra thật lâu.

Khâu Chân suy nghĩ cũng lộ ra bụi cỏ, đưa mắt nhìn xung quanh, nhìn một hồi lâu cũng không nhìn ra một nguyên cớ tới, không nhìn được thăm nói: "Ta thế nào cái quái gì đều xem không thấy."

Đường Dần đem hân kéo lại đi, thấp giọng nói ra: "Đừng thò đầu ra, đối phương sắp tới!"

"A!" Khâu Chân háp miệng lãnh khí, ghé vào trong bụi cỏ, nếu không tiến lên ngẩng đầu.

Dần dần, trên đường đi tới chỉ này nhân mã càng ngày càng gần, Đường Dần vùng xung quanh lông mày cũng càng mặt nhăn càng sâu.

Lúc này, hân đã có thể thấy rõ ràng đối phương sở có cờ hiệu, ở trước mặt nhất cờ xí trên rồng bay phượng múa thêu một cái lớn chừng cái đầu 'Vũ' chữ, sau đó kỳ mang lay động, chừng hơn mười mặt nhiều, xem lái xe, đối phương cũng không phải thông thường tiểu nhân vật.

Các đối phương khoảng cách lại tiếp cận chút thì, Đường Dần thấy đúng thân mặc áo đen hắc giáp binh sĩ. Chẳng lẽ là phong người? Đường Dần ngồi xổm người xuống, hỏi bên người Khâu Chân nói: "Chúng ta bên này, có thể có với 'Vũ' làm tiêu chí tướng quân?"

"Vũ?" Khâu Chân sững sốt, mờ mịt gật đầu nói: "Đương nhiên là có, tại sao hỏi như vậy?"

"Đối phương có cờ hiệu đúng 'Vũ', xem y phục khôi giáp, chắc là phong người."

"A?" Khâu Chân mặt lộ vẻ kinh sắc, hồ nghi nói: "Chẳng lẽ là vũ nhà người?"

Phong quốc có tứ đại thế gia, cũng là chống đỡ Phong quốc vương đình tứ đại quyền quý, vũ nhà chính là một cái trong số đó. Nếu có vũ chữ cờ hiệu, vừa mặc Phong quốc y phục, chủ kia đem chắc là vũ nhà người không sai. Khâu Chân dùng chỉ chốc lát, mặt lộ vẻ ngạc nhiên, gấp giọng nói ra: "Nói như thế, đối phương đúng tự chúng ta người!"

Đường Dần nhún nhún vai, hân đứng Phong quốc quyền quý không có quá nhiều ấn tượng, nhưng nếu biết người tới không là kẻ thù, cũng sẽ không dùng lại trốn trốn tránh tránh. Hân động thân đứng lên, không đợi Khâu Chân nói chuyện, đã đi ra bụi cỏ, đứng ở đường giữa.

Lúc này, mọi người khác cũng đều thấy rõ ràng người tới cờ hiệu, lại thấy Đường Dần đứng ở trên đường, bọn họ nói cổ họng lòng của rốt cục hạ xuống, theo Đường Dần đều từ trong bụi cỏ chui ra.

Bọn họ này chừng một trăm người đột nhiên xuất hiện, ngược lại đem đi tới chỉ quân đội này cũng lại càng hoảng sợ, lập tức ngừng tiến tới, cơ hồ là theo thói quen giật lại giả sử, làm tốt chiến đấu chuẩn bị, có thể thấy rõ ràng bọn họ quần áo sau, đối phương mặt binh sĩ cửa cũng thờ dài một hồi.

Không lâu sau, hai gã mặc màu đen khôi giáp, bối phi màu đen áo choàng binh sĩ tiếp cận Đường Dần bên này rất nhanh chạy tới, đến khi phụ cận sau, đầu tiên là quan sát bọn họ một phen, sau đó mặt mang lạnh lùng hỏi: "Các người là người nào binh đoàn?"

Nghe xong đối phương câu hỏi, Đường Dần ngậm cười khổ, bọn họ những người này cũng là quân lính tàn mạn, người nào binh đoàn đều có, chỉ là đến lúc tổ cùng một chỗ mà thôi, trong lúc nhất thời còn thật không biết nên trả lời như thế nào.

Hân đáp không được, những người khác lại thêm không nói nên lời, thấy bọn họ trầm mặc không nói, hai tên lính cảm thấy không kiên nhẫn, một người trong đó lại hỏi: "Các người ai là dẫn đầu? Lập tức đi với ta gặp vũ tướng quân!"

Gặp đối phương dáng vẻ bệ vệ khá thịnh, Đường Dần sinh lòng bất mãn, lập tức nhíu mày.

Khâu Chân thấy thế, rất sợ Đường Dần phát động chống đối, vội vàng kéo lại cánh tay của hân, đồng thời đáp: "Đây là của chúng ta dẫn đầu."

Hai tên lính trên dưới quan sát Đường Dần vài lần, sau đó hất đầu nói ra: "Người theo chúng ta đi." Nói xong, không đợi Đường Dần tiếp lời, dẫn đầu phản hồi bản đội.

Đường Dần đứng tại chỗ không hề động, hai mắt lóe ra tinh quang lại phát sáng kinh người.

Khâu Chân ở bên thấp giọng nhắc nhở: "Vũ nhà thế nhưng tay cầm quyền cao nhà giàu có, tuyệt đối đắc tội không nổi a! Còn nữa nói, có thể đuổi kịp vũ nhà người, chúng ta bảo mệnh tỷ lệ cũng sẽ tăng nhiều."

Đường Dần liếc hân liếc mắt, trầm mặc chỉ chốc lát, nói ra: "Người theo ta cùng đi!"

Mang theo Khâu Chân, ngược lại không phải là muốn cho mình đánh bạo, mà là Đường Dần đúng Phong quốc quân đội tình hình thực tế hướng không hề hiểu rõ, nhớ ra bị đối phương phát giác không thích hợp, tự mình rút không thể nói là, chỉ sợ sẽ liên lụy đến phía sau hơn một trăm hào cậu em, có Khâu Chân ở bên, có thể tiết kiệm đi những phiền phức.

Theo hai tên lính đến đối phương trận doanh phụ cận, trước mắt những binh lính này có thể cùng những thứ khác đảo binh không giống với, ăn mặc chỉnh tề, cả vật thể hắc khôi hắc giáp, phía sau màu đen áo choàng, bên hông bội kiếm, khéo tay mang dùng súng, khéo tay cầm thuẫn, xem vóc người, một đội một khối ngũ trang kện, chỉ mắt lạnh nhìn lên là có thể phán đoán cho ra tới đây nhóm binh sĩ đứng tình nhuệ đồ quân.

"Này, chắc là vũ nhà thân quân." Khâu Chân vừa đi vừa thấp giọng nói ra, đồng thời trong lòng hắn đã ở bồn chồn, nếu như là vũ nhà thân quân ở đây, dẫn đội tướng quân nhất định là ở vũ gia cụ có nhất định thân phận địa vị người của.

Đường Dần vẫn không có tỏ thái độ, lạnh lùng biểu tình nhất thành bất biến, dường như hết thấy trước mắt đều không có quan hệ gì với hắn dường như.

Hắn hai người bị hai tên lính mang vào trong trận, sau cùng ở hai gã người cười ngựa tướng quân đứng trước mặt bình tĩnh.

Này hai tên tướng quân giai được màu đen giáp trụ, bên tay trái chính là vị nữ tướng lĩnh, không đội mũ trụ, vừa... vừa mái tóc đen nhánh rơi là tả, tiếp cận trên mặt xem, mặt trái xoan, mặt trắng như ngọc, đôi mắt xinh đẹp giống như thu thủy, nhào người hồn phách, ngồi trên lưng ngựa, đẹp đẽ đẹp đẽ yếu ớt có vẻ, có thể nói là phong tình vạn chủng; bên tay phải tướng lĩnh cũng ngũ quan tuần mỹ, tướng mạo vô song, và bên người nữ đem tướng mạo có chút tương tự, lại lại thêm vài phần anh khí, chỉ là biểu tình âm lãnh, trên mặt hình như che một tầng sương lạnh.

Nhìn thấy hai người này, Khâu Chân đã xem năng thân phận của hai người đoán ra một đại khái, trong lòng kinh ngạc không thôi, vội vàng quỳ một chân trên đất, nói ra: "Thuộc hạ Khâu Chân, tham kiến hai vị vũ tướng quân."

Trong lúc nói chuyện, gặp Đường Dần xử ở bên cạnh hắn không hề động, Khâu Chân cấp thẳng căn rằng, lặng lẽ kéo hắn một cái vạt áo, ý bảo Đường Dần mau nhanh thì lễ.

Không nghĩ tới Phong quốc trong quân đội còn có phụ nữ, hơn nữa còn là một lại mị lại diễm nữ tướng quân, Đường Dần có chút mờ mịt, cảm giác vạt áo bị khẽ động, hắn lúc này mới hoàn hồn, nhưng vẫn chưa giống Khâu Chân như vậy quỳ một chân trên đất, chỉ là gật đầu thi lễ, nói ra: "Ta là Đường Dần."

Gặp Đường Dần trầm mà không quy, lập tức hai người cùng là cau mày, Đường Dần tên này rất lạ, khẳng định không phải là phe mình tướng lĩnh, còn nữa nói, cho dù là phe mình tướng lĩnh, thấy vũ nhà người cũng không dám dùng gật đầu tới gặp lễ. Đáng đáp diễm lệ, thần thái quyền rũ tuổi còn trẻ cô nàng phủ môi cười, chia chia xa xa bọn lính, cười hỏi: "Bọn họ là thù hạ của ngươi?"

Cô nàng thanh âm lại ngọt lại nhẹ nhàng, làm cho nghe xong có loại tâm cảm giác nhột, bất quá Khâu Chân lại mở hôi lạnh chảy ròng, đứng này vũ nhà tiểu thư bản tính, hắn thế nhưng sớm có nghe thấy.

Đường Dần cái thế giới kia không có cao thấp phân biệt giàu nghèo, mà cùng hắn kết hợp Nghiêm Liệt cũng nhiều năm sinh hoạt tại hoang dã, ít cùng người tiếp xúc, đẳng cấp quan niệm mười phần mỏng, hơn nữa đối với Phong quốc nhà giàu có thế gia hợp lại không biết, cho nên Đường Dần biểu hiện cũng đặc biệt tùy ý. Hắn suy nghĩ một chút, ( ) phương đáp: "Cũng có thể nói như vậy."

Hắn đứng mực đáng đáp vẫn khiến cho cô nàng hứng thú, tò mò hỏi: "Cái gì gọi là cũng có thể nói như vậy?"

Đường Dần nói ra: "Những người này cũng là đem về bốn quốc tán binh, ta chỉ đứng đem bọn họ đến lúc tổ chức mà thôi."

"A!" Cô nàng giống như hiểu rõ mà gật đầu, sau đó lại lắc đầu, nói ra: "Các ngươi một đường 'Trốn' cực khổ, sau đó về ta sai nữa!"

Đường Dần ngơ ngẩn đưa tới cô nàng bất mãn, nàng cố ý nặng thêm 'Trốn' chữ, trong đó châm chọc ý tứ hàm xúc mười phần.

Không đợi Đường Dần nói chuyện, Khâu Chân vội hỏi: "Vũ tướng quân, chúng ta dọc theo đường đi cũng cùng Ninh quốc người tranh đấu đếm rõ số lượng lần."

"A?" Cô nàng khoi mào lông mày, ánh mắt một nghiêng, rốt cực rơi xuống Khâu Chân trên người.

Khâu Chân chính sắc nói ra: "Ngay ngày hôm qua, chúng ta còn giết chết Ninh quốc hơn trăm người, mặt khác, còn có một Thiên phu trưởng!"

Giết chết một tên Thiên phu trưởng? Như thế kẻ khác cảm thấy giật mình. Lập tức hai người đủ đứng động dung.

Khâu Chân có thể sẽ không bỏ rơi hiến công cơ hội tốt, hắn lập tức từ trong lòng chạy ra khỏi lấy tới quân bài, nói ra: "Đây là đối phương quân bài, xin vũ tướng quân xem qua."

Một tên thân vệ tiến lên, đem Khâu Chân giơ lên cao quân bài tiếp nhận, cung cung kính kính đưa cho quyền rũ cô nàng.

Cô nàng cúi đầu vừa nhìn, hơi biến sắc mặt, chuyển giao cho bên cạnh thân đồng bọn, nhỏ giọng nói ra: "Nguyên lai là. . ."

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dàn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Quyển 1

Cô nàng cúi đầu vừa nhìn, hơi biến sắc mặt, chuyển giao cho bên cạnh thân đồng bọn, nhỏ giọng nói ra: "Nguyên lai là Triệu Viễn cái tên kia."

Hiển nhiên, nàng đứng bị giết này Ninh quốc Thiên phu trưởng hợp lại không xa lạ gì.

Cô nàng hứng thú mười phần mà nhìn Khâu Chân, hỏi: "Người đứng người giết?"

Khâu Chân suy nghĩ dao động giống trống bỏi dường như, liên thanh nói ra: "Không, không, không phải là ta, đứng Đường đại ca giết!" Hắn vội vàng đem Đường Dàn đẩy đi ra ngoài.

Cô nàng cười ha hả một lần nữa quan sát Đường Dàn, Đường Dàn xưng là tướng mạo anh tuấn, tuấn tú lịch sự, ngoài thái cũng tự nhiên chuyên gia, vô câu vô thúc, khỏe miệng hẳn tự nhiên mà vậy trên cong, cảm giác đứng đang mỉm cười, nhưng trong mắt lộ ra lạnh lùng lại làm cho không người nào có thể bỏ qua, trong đó còn mơ hồ lộ ra tà quang, chỉ là trong mắt hắn tà quang cũng không phải lỗ mãng háo sắc cái loại này.

Nàng nhìn kỹ Đường Dàn hồi lâu phương ôn nhu hỏi: "Người là cái gì quân hàm?"

Đường Dàn nói ra: "Chỉ đứng một tên binh lính."

Ừ? Cô nàng không thể tin được lời của hắn, cũng không thể nào tin nổi lời của hắn, một tên binh lính bình thường có thể giết chết địch quốc tiếng tăm lẫy lừng Thiên phu trưởng, quả thực trời thiên hạ to lớn kể.

Thấy nàng mặt lộ vẻ không tin, Khâu Chân nói theo: "Đường đại ca đúng là binh sĩ, nhưng là đứng người tu linh!"

Vậy kỳ quái. Cô nàng nghi ngờ càng sâu, nếu như nàng không có nhớ lầm, ở đứng Ninh quốc động binh trước, Phong vương đã ban bố mấy lần chiêu hiền sách, quảng gây vạ nước linh võ tài, Đường Dàn nếu là người tu linh, lại có tâm đi bộ đội, tại sao không đi chiêu hiền quán, đi khi một tên binh lính bình thường?

Nàng nhắm mắt lại, dừng lại hai giây, tiếp tục bỗng nhiên mở, hai đôi mắt xinh đẹp đột bắn ra ánh sáng, roi thẳng ở Đường Dàn trên người. Nàng sử dụng linh hồn vũ kỹ có thể —— thấy rõ, đây cũng không phải là công kích kỹ năng, mà là nhìn đối phương linh khí tu vi.

Nghĩ không ra nàng đột nhiên đối với mình sử dụng thấy rõ, Đường Dàn thầm kêu không xong. Quả nhiên, ngưng mắt nhìn Đường Dàn một lát sau, cô nàng biến sắc, kinh ngạc nói: "Tối đó người tu linh!"

Và nàng sóng vai tên kia tướng lĩnh cũng là cả kinh, hai mắt trực câu câu nhìn Đường Dàn, chỉ đứng nét mặt của nàng quá lạnh như băng, làm cho nhìn không ra nàng đang suy nghĩ gì.

Từ đối phương trong miệng nghe được 'Tối đó người tu linh' này năm chữ, Đường Dàn vô ý thức lùi lại một bước, cũng trong lúc YtGjl đó, tay phải nâng lên, đặt ở bội kiếm bên hông trên.

Ở Nghiêm Liệt trong trí nhớ, hệ Ánh sáng người tu linh đứng hỏa, mà ám hệ người tu linh đứng nước, nước và hỏa sao có thể cùng tồn tại, hai con phe phái người tu linh đụng vào nhau, quả thực tựa như cùng cừu nhân gặp mặt, không hợp lại một người chết ta sống đứng tuyệt không sẽ bỏ qua.

Hiện tại, trước mặt hai gã tướng lĩnh cũng là hệ Ánh sáng người tu linh, mà ở chung quanh, hắn có thể cảm giác được, cũng không thiếu người tu linh tồn tại, xem ra, muốn bảo mệnh tránh không được muốn cùng đối phương triển khai một hồi ác chiến.

Cảm giác được địch ý của hắn cùng dày đặc sát khí, quyền rũ cô nàng nụ cười trên mặt làm sâu sắc, hỏi: "Thế nào? Người không hy vọng người khác biết người là tối đó người tu linh?"

Đường Dần không sợ hãi chút nào chống lại ánh mắt của nàng, híp mắt suy nghĩ con người, không có trả lời.

"Người không biết sao? Từ lúc năm trước, Phong vương cũng đã hạ lệnh không còn bài xích tôi đó người tu linh, chỉ cần có thể tận trung vì nước, ra trận giết địch, đứng rừng cột nước nhà." Gặp Đường Dần đầy mặt mê hoặc, nàng lại cười nói: "Người sẽ không thực sự không biết nữa? Lễ nào, người không đi chiêu rỗi rảnh quán, liền là bởi vì mình đứng tôi đó người tu linh?"

Cái chiêu gì rồi rảnh quán? Phong vương lại ban bố quá cái quái gì pháp lệnh? Đường Dần căn bản nghe không rõ, cũng không biết nàng đang nói cái gì.

Gặp Đường Dần thật lâu không nói gì, Khâu Chân hoà giải nói: "Là như vậy, nhất định là như vậy, Đường đại ca, như thế rất tốt, đã có như vậy pháp lệnh, người cũng không cần lại ẩn giấu thực lực!"

Kỳ thực, hắn cũng không từng nghe nói qua Phong vương có ban bố quá như vậy pháp lệnh, bản thân hắn cũng không phải người tu linh, đối với phương diện này chuyện tình cũng không quan tâm, còn nữa nói, hiện tại trong thiên hạ căn bản không có mấy người tôi đó người tu linh, hệ Ánh sáng linh võ chiếm tuyệt đối chính thống, gần như không ai sẽ đi quan tâm loại sự tình này không liên quan mình pháp lệnh.

A! Lúc đầu tôi đó linh võ đã ở Phong quốc bị tiếp nhận rồi! Như thế đại xuất Đường Dần dự liệu, hơn nữa ở trên người đối phương cũng cảm giác không ra bất kỳ chủ tâm giết người, hắn cánh giới tình hình thực tế tự hơi chút chậm trì hoãn, cầm kiếm đem tay của cũng chậm chậm buông xuống.

Quyển rũ cô nàng vui vẻ ra mặt, thăm nghĩ vận khí của mình không sai, lại đang phản hồi thủ đô trên đường còn lấy khối bảo. Nàng thở sâu, quyển rũ trên mặt khó lộ ra chính sắc, nói ra: "Đường Dần, người giết chết Triệu Viễn, lập được đại công, nghĩ muốn cái gì tướng thưởng?" Không để cho Đường Dần cơ hội nói chuyện, nàng vừa tiếp tục nói: "Ta xem như vậy đi, vừa vận ta bước thứ ba binh đoàn thiếu khuyết một tên Thiên phu trưởng, do người tới làm làm sao?"

Phong quốc đệ tam, bước thứ tư binh đoàn vẫn luôn là vũ nhà trực hệ quân đội, có thể nói là vũ nhà thân binh đoàn, có thể ở bên trong giành một một quan nửa chức đã chúc không đổi, về phần Thiên phu trưởng, càng đông đảo tài giỏi đẹp trai người tranh ta đoạt đoạt phá suy nghĩ chức vị.

Khâu Chân biết Đường Dần có thể được đến tướng thưởng, chỉ là không nghĩ tới phải nhận được cao như vậy tướng thưởng, về mặt của hắn so với lẫm đứng tại chỗ Đường Dần cao hơn hưng gấp trăm lần, dùng cánh tay mặt nhấn cấp thống Đường Dần uy hiếp, khản trương nói: "Mau! Mau cảm ơn Vũ tướng quân a!"

Đường Dần cười khổ. Hắn bản không có ý định ở trong quân đội ở lâu, nhất tâm chỉ muốn mau ly khai phong, ninh chiến trường, giữ được tánh mạng, phản hồi Phong quốc sau liền lập tức thoát ly quân đội, sau đó lại nghĩ biện pháp phản hồi bản thân thể giới cũ, nhưng bây giờ đối phương cấp cho hắn Thiên phu trưởng chức vị, chẳng khác nào đem hắn chết chết vây ở trong quân đội, hắn sao có thể nguyện ý?

"Này, ta sợ rằng . ."

Quyển rũ cô nàng căn bản không cho hắn từ chối cơ hội, cũng không quản Đường Dần có tiếp nhận hay không, lúc này nói ra: "Chúng ta bây giờ ở chỗ sâu trong hiểm cảnh, tình huống nguy cấp, lời khách sáo cũng không cần nói thêm nữa, sự tình cứ như vậy bình tĩnh, chỉ là ta hiện tại không cho được người một phen người (một nghìn người), người không ngờ tạm thời chương quân người lúc đầu tổ chức những binh lính kia nữa!" Nói xong, nàng hai chân kẹp một cái ngựa bụng, tay thuận thế vung về phía trước một cái, quát lên: "Đi!"

Quân lệnh như núi, nàng tiểu thư ra lệnh một tiếng, dừng lại trận doanh lại bắt đầu về phía trước đẩy mạnh.

Xem tình tình nhìn nàng cười con ngựa cao to từ trước mặt mình đi qua, Đường Dần có chút dở khóc dở cười, hắn cho tới bây giờ chưa thấy qua như vậy ngang ngược không để cho người ta nói lời nói cơ hội phụ nữ.

"Đường đại ca, chúc mừng người, không, ta hẳn là quân người gọi Thiên phu trưởng!" Khâu Chân ở Đường Dần bên người cười hai mắt cong cong, liên tục chấp tay chúc mừng.

Đường Dần liếc hắn một cái, gục đầu xuống, yếu ớt nói ra: "Ta đứng này Thiên phu trưởng có thể cũng không hứng thú."

Khâu Chân ngăn ra, tiếp tục cười nói: "Đúng đúng đúng, muốn làm làm ngay đại, chính là Thiên phu trưởng đoán cái quái gì, Đường đại ca ngày sau được làm binh đoàn dài, làm tướng quân!"

Đường Dần không rõ Khâu Chân đứng lòng tin của mình đứng từ đâu xuất hiện, lười sẽ cùng hắn nhiều lời, chỉ nhẹ khẽ thở dài.

Hắn không nói lời nào, Khâu Chân môi cũng không nhàn rỗi, liên thanh nói ra: "Đường đại ca, mau hạ mệnh lệnh nữa!"

Đường Dần mờ mịt nói: "Hạ mệnh lệnh? Xuống dưới cái quái gì mệnh lệnh?"

"Đương nhiên đứng lên ta làm của người Phó Thủ, trước đây chúng ta không phải đã nói rồi sao, ta sẽ luôn luôn theo người lăn lộn, người cũng sẽ luôn luôn mang theo ta." Khâu Chân lời thề son sắt nói.

"Có đã nói như vậy à?" Đường Dần khí vui vẻ, hỏi ngược lại: "Ta chỉ nói qua mang theo người, mà không có nói qua 'Luôn luôn' nữa?"

"Thêm, ta chắc chắn sẽ không nhớ lắm!" Khâu Chân hậu trứ kiểm bị, mặt không hồng không thờ mạnh nói.

". . ." Đường Dần không lời nào để nói, hơn nữa hấn đứng chính hấn một khoảng không hạ xuống Thiên phu trưởng danh hiệu đều không chú ý, đâu còn sẽ ở hỗ trợ thủ của mình là ai?

Lúc này, một tên năm màu trắng chiến mã thanh niên tướng quân tiếp cận Đường Dần đi tới, đến phụ cận sau, hấn đầu tiên là tự giới thiệu mình: "Ta là vũ dịch, đứng bước thứ ba binh đoàn đội trưởng."

Đường Dần nhìn về phía người tới, người này ba mươi ra mặt tuổi tác, vóc dáng trung bình, da hơi hắc, tướng mạo thật thà, hấn nếu là bước thứ ba binh đoàn đội trưởng, chính là mình lệ thuộc trực tiếp cấp trên. Đường Dần gật đầu nói: "Vũ tướng quân, chào người!"

Vũ dịch đứng vũ người nhà, ( ) nhưng cũng không phải là trực hệ, hấn thái độ làm người mười phần hiền hoà, trên dưới nhìn coi Đường Dần, cười nói: "Nói lý ra không cần tướng quân tướng quân gọi, sau đó mọi người chính là mình người, ta xem ta so với người muốn lớn tuổi vài tuổi, người kêu ta Vũ đại ca, ta là người Đường huynh đệ nữa!"

Đường Dần không có ý kiến, cười nhạt nói: "Cúng kính không bằng tuân mệnh."

Vũ dịch hài lòng gật đầu. Một người lính đoàn, nhất là ở chiến loạn thời kì, trên dưới nhất tâm đứng rất trọng yếu, hấn tuy rằng quý vi binh đoàn dài, nhưng cùng phía dưới Thiên phu trưởng chỗ tốt quan hệ cũng là rất có cần phải.

Hấn nói ra: "Các ban đêm lúc nghỉ ngơi, ta sẽ đem mới quân bài cùng quân phục cho người, về phần nhân thủ nha, ta thực sự điều không được, trận chiến này có quá thảm, đệ tam, bước thứ tư binh đoàn bản hơn hai vạn người, hiện tại cũng chỉ còn lại có trước mắt những thứ này." Nói, hấn mặt mang bi thương mặt thật mà lắc đầu.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Quyển 1

Kỳ thực, sự thực không phải là giống cô nàng nói như vậy, bước thứ ba binh đoàn chỉ thiếu một tên Thiên phu trưởng, xuất chinh thì mười người Thiên phu trưởng đã trận vong năm người, có khác hai người bản thân bị trọng thương, còn có thể lãnh người tác chiến chỉ còn lại có chính là ba người, nói cách khác, nàng cho dù cố tình đề bạt Đường Yk4vF Dần, cũng không có khả năng lập tức liền cho hấn cao như vậy chức vị, huống hấn vừa không có tước vị.

Và Đường Dần giản đơn nói chuyện với nhau qua đi, Vũ Dịch vội vã rời khỏi, chờ hấn đi rồi, Đường Dần mới chợt nhớ tới bản thân còn không biết quyền rũ cô nàng là ai, hấn hỏi bên người Khâu Chân nói: "Người biết nữ nhân kia là người nào không?"

"Phụ nữ?"

"Chính là cho ta Thiên phu trưởng đầu hàm vị kia."

Khâu Chân nháy nháy mắt, sau đó giống tựa như nhìn quái vật nhìn Đường Dần, khó có thể tin nói: "Người. . . Người sẽ không ngay cả vũ nhà hai vị kia tiểu thư cũng không nhận ra nữa?"

Đường Dần nhún nhún vai, biểu thị hấn quả thực không biết.

Khâu Chân than thở: "Vừa bên vị kia là vũ nhà tiểu thư, Vũ Mị, bên phải vị kia là vũ nhà nhị tiểu thư, vũ anh."

"Bên phải vị kia lúc đầu cũng là nữ." Bởi vũ anh bội đội mũ trụ, tóc vẫn chưa lộ ra, hơn nữa gương mặt lạnh như băng khối, từ đầu đến cuối lại không nói một câu, Đường Dần thật đúng là không nhìn ra nàng là phụ nữ.

Khâu Chân vô lực tròn mắt một cái, sau đó lại tiếp cận nhìn chung quanh, thấy chung quanh không người, hần phương nhỏ giọng nói ra: "Đối với người mặt cười như hoa, vị tất đúng nhẹ nhàng, mà mặt lạnh như băng, cũng chưa chắc liền là thật không nhà thông thái tình. . ."

Đường Dần biết Khâu Chân lời này đúng có ám chỉ gì khác, nhưng vẫn chưa quá để bụng, bất quá sự thực rất nhanh đã chứng minh Khâu Chân nói không sai.

Đường Dần cùng Khâu Chân thu nạp chừng một trăm người đều bị Vũ Mị tiếp thu, tạm thời sắp xếp bước thứ ba binh đoàn, vẫn như cũ về Đường Dần chỉ huy.

Đêm đó, bộ đội đóng quân lúc nghỉ ngơi, Vũ Dịch lại tới tìm Đường Dần, đồng thời đưa tới quân bài cùng quân phục, ngoài ra còn có một thanh thép chế tạo bội kiếm.

Đường Dần sau khi nói cảm ơn nhất nhất nhận sau, cầm lấy quân bài vừa nhìn, trên viết: Bước thứ ba binh đoàn, trận thứ hai Thiên phu trưởng, Đường Dần.

Này Vũ Mị tiểu thư thật đúng là nói được thì làm được, chân cho mình Thiên phu trưởng chức.

Đường Dần không có bỏ qua Khâu Chân nóng rực ánh mắt, thuận tiện tiếp cận Vũ Dịch đưa ra để Khâu Chân làm bản thân Phó Thủ chuyện, Vũ Dịch cười nói: "Việc này chính mình quyết định là được. Thời kỳ phi thường, tất cả giản lược, không cần gì trình tự. Được rồi, tướng quân tìm người, có chuyện quan trọng thương nghị, mau nhanh đi tới nữa!"

Đường Dần hỏi: "Vũ đại ca cũng biết ra sao sự tình?"

Vũ Dịch thần sắc âm trầm, khoe miệng giết giết, muốn nói chuyện, nhưng đúng là vẫn còn không nói ra miệng, chỉ nhẹ giọng nói: "Thấy tướng quân, tự nhiên sẽ biết."

Vũ Mị cùng vũ anh hai tỷ muội làm trong quân chủ tướng, chỉ tiếc hiện tại bại đã quân phải không quân, đội phải không đội, không có quân trưởng đáng nói, chỉ đến lúc dùng tướng bố trí giản đơn vậy nhận một đất trống, rốt cuộc quân trưởng.

Đường Dần theo Vũ Dịch tiến nhập trong - trưởng, chỉ thấy vũ gia tỷ muội hai người chính ngồi trên chiếu, trước mặt cửa hàng có một tấm bản đồ, xung quanh còn hoặc ngồi hoặc đứng đều biết danh tướng lĩnh, một các sắc mặt ngưng trọng, bầu không khí nặng nề.

Dự cảm thấy có chuyện xảy ra sinh, Đường Dần âm thầm nhíu mày một cái, hần đi ra phía trước, hướng về phía vũ gia tỷ muội chấp tay thi lễ.

Thấy Đường Dần, Vũ Mị trên mặt của lộ ra nụ cười quyến rũ, nhiệt tình hướng về phía Đường Dần vẫy tay, lại chia chia bên cạnh mình, cười nói: "Đường tướng quân, qua đây ngồi." Giọng nói của nàng rất khách khí, với đế quốc quân chế luận, chỉ có binh đoàn dài đã ngoài cấp bậc tướng lĩnh mới có thể xưng là tướng quân.

Đường Dần không có nhiều lời, yên lặng đi tới Vũ Mị bên người đất trống, chậm rãi ngồi xuống.

Gặp Đường Dần cảm mới bội kiếm, vũ cười quyến rũ nói: "Này thanh kiếm mới, Đường tướng quân dùng còn thuận lợi à?"

Đường Dần vừa nãy lĩnh đến kiếm, còn chưa tới kịp dùng, vậy mà thuận không thuận lợi, hơn nữa hần vốn là vũ khí là song đao, ngoài vũ khí của hần đối với hần mà nói đều không thể nói là, nhưng lời không thể nói như vậy, hần hàm cười nói: "Hoàn hảo."

Vũ Mị trực câu câu nhìn Đường Dần, một đôi đôi mắt xinh đẹp mềm mại có thể để cho sắt thép đều hóa thành nhiều dựa vào nhẹ nhàng, nàng yếu ớt nói ra: "Thanh kiếm này, là ta mười tám tuổi thì cha đưa quà sinh nhật, ta hy vọng Đường tướng quân có thể mang theo bên người."

Lời nói này, vô luận để người nào nghe xong đều sẽ cảm thấy tới mười phần, nhưng Đường Dần hết lần này tới lần khác là một ngoại lệ. Từ nhỏ đến lớn, Đường Dần không có thân nhân, cũng không có bằng hữu, đứng giữa người và người cảm tình, hần tức miễn cảm lại trì độn, hần cũng cho tới bây giờ không muốn quá chắc là nói chưa từng hy vọng xa vời sau đó có nữ nhân nào thích bản thân.

Chính nếu nói vô sự xum xoe, không gian tức đạo. Hạo đoàn đoàn đưa cho mình bội kiếm, không biết là đánh bản thân cái quái gì chủ ý nữa? ! Hần hướng về phía Vũ Mị khách khí cười, hỏi hột lại không mất lễ phép nói ra: "Cảm ơn vũ tướng quân ưu ái."

Nghĩ không ra đã biết lần lời nói chỉ phải đến Đường Dần một câu như vậy hỏi phục, Vũ Mị thực sự có chút bất ngờ. Ở bên cạnh nàng vũ anh cũng không nhận được nhìn nhiều Đường Dần vài lần, ở nàng trong ấn tượng, tỷ tỷ của mình có thể rốt cuộc tất cả nam nhân 'Công địch', gần như không có người nam nhân nào cũng nhận được ở nàng mê hoặc, mà này Đường Dần lại hết lần này tới lần khác có miễn dịch lực, bất vì sở động.

Vũ Mị ngọc diện ửng đỏ, lưng túng thấp khịu một tiếng, sau đó cúi đầu nhìn địa đồ, cùng sử dụng tinh khiết như ngọc nhẹ nhàng đề nhẹ nhàng chỉ chỉ, chính sắc nói ra: "Chúng ta bây giờ tại đây, mà Đồng Môn tại đây."

Đường Dần theo tay nàng dựa vào, vừa nhìn vừa gật đầu, các nàng nói tiếp.

Vũ Mị đôi mi thanh tú nhìn vặn, điểm trụ địa đồ, nói ra: "Vừa nãy xong tình báo chuẩn xác, Ninh quốc ở đi đi Đồng Môn nhất định trải qua chi lộ thượng đã gần kề thì xây nhận một tòa trạm kiểm soát, ngăn cản ta Phong quốc binh sĩ đem về Đồng Môn, một thân đến ở tám thiên đã ngoài, nói cách khác, chúng ta muốn rút về Đồng Môn, nhất định phải được xông qua chỗ này trạm kiểm soát, phá tan tám thiên quân địch!"

Phá tan tám thiên quân địch, này mới có thể à? Đường Dần âm thầm cười khở, vũ gia tỷ muội trong tay binh sĩ nhiều nhất có năm trăm, hơn nữa bán thân mang tới chừng một trăm hảo, ( ) tổng cộng mới chừng sáu trăm người, cho dù binh sĩ lại tinh nhuệ, sức chiến đấu cường thịnh trở lại, với sáu trăm người đi trùng kích tám hơn ngàn địch, coi như là đem đầu hủ gặp trở ngại, tự tìm đường chết.

Hắn nghi vấn hỏi: "Lẽ nào không có đường khác có thể đi à?"

Vũ Mị lắc đầu, nói ra: "Ninh người trạm kiểm soát tuyến quá mức dài, ngăn cách tất cả lộ tuyến."

Đường Dần thì thảo nói ra: "Như vậy mà nói, sự tình thì phiền toái."

"Là rất phiền phức, bất quá cũng không phải là không có biện pháp." Vũ Mị nhìn Đường Dần, hai mắt tỏa ánh sáng.

Ở Vũ Mị nóng hừng hực nhìn soi mói, Đường Dần đột nhiên có loại bị người mưu hại cảm giác. Hắn bản muốn hỏi cái gì biện pháp, có thể lập khác lại thông minh đem đến bên môi câu hỏi nuốt trở lại trong bụng, không nói tiếng nào.

Hắn không hỏi, Vũ Mị vẫn chủ động nói, nàng đôi môi hé mở, giọng nói mềm mại mà nói ra: "Số lượng địch nhân tuy nhiều, nhưng chiến tuyến quá dài, nhân lực phân tán, chỉ cần chúng ta phân ra một đội tinh nhuệ, chủ động công kích địch nhân giữa giải đất, như vậy thế tất lại hấp dẫn hai cánh trái phải bên địch, dẫn đôi phương tiếp cận giữa giải đất tập trung, đến lúc đó, chúng ta chủ lực vô luận từ cánh tả hay là từ hữu quân tiến công, đều có thể dễ dàng đột phá."

Biện pháp tuy tốt, chỉ là, người nữ nhân này không biết là để cho mình đi làm tiến công trong địch nhân ương giải đất mới nữa? Đường Dần đã dự cảm đến Vũ Mị đang đánh cái quỷ gì chủ ý.

Quả nhiên. Không để cho Đường Dần cơ hội nói chuyện, Vũ Mị lại nói: "Đường tướng quân đứng ta coi trọng người của mới, cũng là nhân trung long phượng, tiến công trong địch nhân ương nội địa nhiệm vụ giao cho người và thuộc hạ của người cửa, ta rất yên tâm."

Phác! Đường Dần bực mình gần như thổ huyết. Rõ ràng bầu trời không có rõ ràng mất hãm binh. Thảo nào nữ nhân này vừa lên mình làm Thiên phu trưởng, vừa đưa bội kiếm, nguyên lai là muốn bản thân đi làm. . .

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Quyển 1

Bỏ nhào! Đường Dần bực mình gần như thổ huyết. Rõ ràng bầu trời không có rõ ràng mất hãm binh. Thảo nào nữ nhân này vừa lên mình làm Thiên phu trưởng, vừa đưa bội kiếm, nguyên lai là muốn bản thân đi làm pháo hôi! Khá lắm tâm kế âm trầm, lòng dạ sâu nặng phụ nữ! Nếu như không phải là chung quanh linh võ cao thủ nhiều lắm, hẳn lúc này đã muốn chửi ầm lên.

Vũ Mị dùng nàng cặp kia nhào người hồn phách như một cái đầm thu thủy đôi mắt xinh đẹp mắt lom lom nhìn Đường Dần, người gặp ưu liên mà nói ra: "Ta nghĩ, Đường tướng quân sẽ không cự tuyệt ta nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy nữa? !"

Nàng có thể mị hoặc ở những người khác, nhưng mị hoặc không được Đường Dần, chỉ là người sau nhưng không cách nào không đáp ứng, hẳn

có thể cảm giác được, bản thân nếu như cự tuyệt, sợ rằng rất khó lại đi ra này quân trưởng.

"Ha hã!" Đường Dần đột nhiên nở nụ cười, gật đầu nói: "Vũ tướng quân đúng thuộc hạ 'Ưu ái có thừa', ta mang ơn, hiện tại nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy, cho dù hung hiểm vạn phần, ta thì sẽ toàn lực ứng phó, cúc cung tận tụy, không có nhục sứ mệnh."

Hắn lời này châm chọc ý tứ hàm xúc mười phần, không biết Vũ Mị là thật không nghe được vẫn giả bộ không thèm để ý, vỗ vỗ Đường Dần vai, ý vị thâm trường nói: "Ta quả nhiên không có nhìn lầm Đường tướng quân." Vừa nói chuyện, nàng thân thể nghiêng về trước, gần kề Đường Dần, ghé vào lỗ tai hắn thổ khí như lan, thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ nói: "Nếu như Đường tướng quân nguyên ý, ban đêm có thể lưu lại."

Như thế chủ động mời, cho dù ở hiện đại cũng không có mấy người phụ nữ có thể nói ra khỏi miệng. Đường Dần trễ nải nửa cũng có thể nghe ra ý tứ trong đó, hắn khoi mào lông mày, nhìn Vũ Mị, đồng dạng hạ giọng, lại mất hứng mà hàm cười nói: "Ta không am hiểu hầu hạ phụ nữ, chỉ am hiểu giết người." Nói xong, hắn không còn nhìn hơn Vũ Mị, chợt đứng lên hình, bên tiếp cận ngoài - trưởng tẩu biên nói ra: "Vũ ý của tướng quân ta đã hiểu, thuộc hạ xin được cáo lui trước, bất cứ lúc nào chờ vũ tướng quân điều khiển."

Vũ Mị không có bởi vì Đường Dần * khóa thân cự tuyệt mà tức giận, ngược lại yếu ớt thờ dài. Các Đường Dần đi rồi, nàng mệt mỏi phát phát tay, đứng trong - trưởng mọi người khác nói ra: "Các người cũng tất cả đi xuống nữa!"

"Đứng! Tướng quân" mọi người đều thi lễ rồi khỏi quân trưởng.

Lúc này, trong - trưởng chỉ còn lại có Vũ Mị cùng vũ anh hai người.

"Này Đường Dần rất đặc biệt!" Vũ Mị nói ra.

Vũ anh từ chối cho ý kiến, mở miệng nói ra: "Có thể người lại đem hắn đi hồ lừa dặm thôi."

Vũ Mị gục đầu xuống, thật lâu không nói gì.

Vũ anh nhìn đại tỷ, nghi ngờ hỏi: "Ta không biết đại tỷ tại sao hết lần này tới lần khác chọn hắn đi, người rõ ràng nhìn ra được, hắn linh khí tu vi cũng không cao!"

Vũ Mị thờ dài, nói ra: "Nhưng ta nghĩ, chỉ có để hắn đi mới sẽ thành công."

Vũ anh thật sâu nhìn Vũ Mị liếc mắt, không thèm nói (nhắc) lại.

Rời khỏi quân trưởng, Đường Dần trong lòng nung nấu phản hồi đặt chân nơi.

Mới vừa thấy hắn, Khâu Chân lập tức tiến lên đón, thân thiết mà hỏi thăm: "Vũ tướng quân tìm người chuyện gì?"

"Chuyện tốt!" Đường Dần cố ý nói móc nói: "Thiên đại hảo sự."

"A?" Khâu Chân nghe vậy càng hiếu kỳ, hỏi tới: "Rốt cuộc chuyện gì?"

Đường Dần xuy cười một tiếng, đem Vũ Mị mờ mờ ma chúc quý từ đầu chí cuối tiếp cận Khâu Chân giảng thuật một biên.

Khâu Chân nghe xong, hai mắt mở tròn vo, quái khiếu đạo: "Gi? Này. . . Đây không phải là bảo chúng ta đi chịu chết à?"

Đúng vậy! Đúng đi chịu chết a! Đường Dần cười hỏi: "Khâu Chân, hiện tại người còn cho là ta bị thăng làm Thiên phu trưởng đúng món đáng giá ăn mừng sự tình à?"

Trong nháy mắt, Khâu Chân mồ hôi lạnh chảy ra, đây cũng không phải là việc nhỏ, càng không phải là đùa giỡn, với đã biết hơn một trăm người đi công kích bên địch trạm kiểm soát giữa giải đất, đơn giản là điên rồi!

Gấp sắc mặt hắn thay đổi trong nháy mắt, trầm mặc không nói gì, Đường Dần lừa gạt trong lòng ngược lại thờ bình thường lại, hắn nửa đùa nửa thật nói: "Người không phải là luôn luôn xưng mình mới thức uyển bác, học giàu có năm xa à? Hiện tại dùng của người thời điểm đến, làm phiền người giúp ta nghĩ ra một bảo mệnh thượng sách nữa!"

"Này. . . Này. . ." Khâu Chân đứng thộn mụ, nhưng đứng dịp phụ cũng khó làm không bột đổ gột nên hồ người đàn bà khéo cũng khó có thể thoải com khi không có gạo a, cho dù ở nhân lực lực lượng ngang nhau dưới tình huống, phe tấn công cũng muốn so với phòng thủ nhất phương có hại, huống chi phe mình chỉ chừng một trăm người, làm sao đi công đối phương mấy nghìn đó chúng? Đừng nói và bên địch tiếp xúc, sợ rằng không đợi được phụ cận, đã bị địch nhân tiền trận bắn thành con nhím.

Hắn giống quả cầu da xì hơi, đặt mông ngồi dưới đất, thật lâu nói không ra lời.

Không biết qua bao lâu, hắn đánh ngoài đầu, nhìn thẳng Đường Dần, nói ra: "Bây giờ muốn bảo mệnh, chỉ có một biện pháp!"

Đường Dần hỏi: "Biện pháp gì?"

"Chạy!" Khâu Chân xem tả hữu không người, thấp giọng nói ra.

"Chạy?" Đường Dần lắc đầu cười khổ, giống Vũ Mị như vậy lòng dạ thâm trầm phụ nữ, không có khả năng không để phòng đã biết khéo tay nữa, nếu như hấn chỉ là một người, có thể còn có chạy mất khả năng, nhưng nếu là mang theo Khâu Chân cùng với hơn trăm hảo cậu em, căn bản không khả năng thành công.

Hấn bất đắc dĩ cảm thán, vô luận là tình bằng hữu, tình yêu không ngờ thân tình, chỉ phải bỏ ra cảm tình đúng phần phức, giống trước đây bản thân cùng nhiên một thân, vô khiến vô quái, muốn làm cái gì thì làm cái đó, nhưng tình huống bây giờ không giống nhau, tuy rằng và Khâu Chân đám người quen biết không lâu sau, nhưng đã không bỏ xuống được bọn họ.

"Làm đảo bình nếu là bị bắt, hậu quả là cái gì?"

"A. . . Đúng, đúng trọng tể!" Khâu Chân sắc mặt khó coi mà nói ra. Ở Phong quốc, lâm trận bỏ chạy đúng trọng tội, bị bắt sau, án quân pháp là muốn bị loạn trọng đánh chết.

Đường Dần lắc đầu, nói ra: "Không thể chạy, hơn nữa cũng chạy không thoát. Nếu như chúng ta không phải đi tiến công Ninh quốc trạm kiểm soát, chân liền một chút hy vọng sống còn cũng không có?"

Khâu Chân cười khổ nói: "Làm sao có thể sẽ có hy vọng sống còn, cho dù có thể cùng bên địch tiếp xúc được đều trắc trở, phải biết rằng Ninh quốc tiến trận thế nhưng độc nhất vô nhị, chúng ta chỉ hơn một trăm người, vừa không có trọng hình khôi giáp cùng tầm chắn, cũng không có có thể đấu tranh anh dũng khoái mã lương câu, chỉ sợ mới vừa một thò đầu ra, liền bị địch nhân loạn tiễn bắn chết!"

Hồi tưởng sâu trong hang núi bên trong ninh quân tiến trận, Đường Dần lòng còn sợ hãi, hấn suy nghĩ một chút, nói ra: "Vậy người đã nghĩ ra một có thể tiếp cận địch nhân biện pháp, tốt nhất là có thể tiếp cận địch nhân chủ tướng." Bất giác phải bắt vua trước! Đây có lẽ là bảo mệnh biện pháp duy nhất.

Khâu Chân dùng sức bắt nắm tóc, nói ra: "Cho ta nghĩ nghĩ, cho ta nghĩ nghĩ. . ."

Đường Dần khẽ cười một tiếng, thân thể tiếp cận trên mặt đất một cũng, hai mắt một bễ, nói ra: "Người từ từ suy nghĩ, ta ngủ trước."

"Ngủ? Người bây giờ còn ngủ được?" Khâu Chân khó có thể tin nhìn Đường Dần.

"Mặc kệ nói như thế nào, ngày mai khẳng định có trận ác chiến, không trước bỏ sung * lực đúng bất thành." Đường Dần bản thân đứng một người điên cuồng, cho nên vô luận gặp phải điên cuồng cỡ nào chuyện, hấn cũng có thể thân nhiên chỗ đó.

Khâu Chân con người ngay cả chuyển, cảm xúc nhấp nhô bất định, sau cùng hấn dùng sức cầm nắm tay, tựa hồ hạ quyết tâm thật lớn, cợ đến Đường Dần bên người, nhỏ giọng nói ra: "Đường đại ca, kỳ thực. . . Người có thể bản thân chạy mất, người dù cho chạy trốn, ta nghĩ vũ tướng quân cũng sẽ không khó khăn cho chúng ta."

Đường Dần mở một con mắt, liếc một cái Khâu Chân, nói ra: "Đúng vậy, chắc là sẽ không khó khăn cho các người, nhưng là các người cũng đồng dạng lại mất mạng, sẽ bị tiếp tục phải đi làm mồi dụ, sẽ ở tại chỗ này sau cùng bị đuổi tới ninh người vậy mà tìm đó."

Khâu Chân cắn môi, hấn không phải không thừa nhận, Đường Dần nói không sai.

"Người chỉ phụ trách nghĩ ra tốt đối sách là được, về phần chuyện của ta, người không cần lo ngại, hiện tại, ta chân buồn ngủ, đừng quấy rầy nữa ta." Đường Dần nhắm mắt lại, không lâu sau, dễ truyền ra cân xứng tiếng hít thở.

Ai! Nhìn chân đang ngủ Đường Dần, Khâu Chân có loại cảm giác khó không ra nước mắt, trên thế giới này, muốn tìm đến một cái đáng giá bản thân đi phụ tá đồng thời cũng nguyện ý tiếp thu bản thân phụ tá người của đúng món khó khăn đường nào chuyện, vốn tưởng rằng theo Đường Dần sau có thể có một phen làm, có thể kết quả. . . Chỉ sợ qua ngày mai, hấn và Đường Dần sẽ ở hoàng tuyền gặp nhau. Rõ ràng sinh không gặp thì, tạo hóa trêu người a!

Mặc kệ Khâu Chân làm sao cảm khái, Đường Dần đêm nay vẫn ngủ say sưa, cũng là mấy ngày liên tiếp ngủ an ổn nhất vừa cảm giác.

Rạng sáng ngày hôm sau, Đường Dần tỉnh ngủ, sức sống gấp trăm lần, trái lại Khâu YL1aZ Chân, hai mắt đỏ bừng, uể oải không phấn chấn, hiển nhiên, hấn là tròn đau khổ một buổi tối.

Đường Dần đứng dậy, mở rộng mở rộng gân cốt, lại nhắc tới siêu tốc miệng, phương đi tới Khâu Chân phụ cận, hỏi: "Có thể tường tượng ra thượng sách?"

Khâu Chân lặng lẽ gật đầu, nói ra: "Muốn tiếp cận trại địch, biện pháp duy nhất đúng cái trang giả dạng, giả dạng làm ninh binh đáng đáp. Về phần tiếp cận địch nhân chủ tướng, liền phải xem vận khí, bất quá cơ hội cũng không lớn." Nói không lớn coi như đúng khách khí, với Khâu Chân phong

chừng, căn bản không có đụng với bên địch chủ tướng khả năng.

"Cái trang giả dạng!" Đường Dần thì thảo lắm lắm, yên lặng suy nghĩ Khâu Chân chủ ý, suy nghĩ một hồi, hấn gật đầu, nói ra: "Ừ, như thế cái biện pháp, cứ làm như vậy! Ta đi tìm nữ nhân kia, xem nàng có thể hay không cho tới ninh bình y phục."

Khâu Chân biết Đường Dần nói 'Nữ nhân kia' là chi Vũ Mị, ( ) hấn nói ra: "Đường đại ca, chúng ta thật muốn đi Ninh quốc trạm kiểm soát?"

Đường Dần không rất quan tâm nhún vai nói: "Đương nhiên. Bất quá không phải chúng ta, mà là ta."

Khâu Chân không hiểu rồi ý tứ của hấn, hỏi: "Thế nào?"

Đường Dần chính sắc nói ra: "Chuyến này dị thường hung hiểm, đoán chừng là dữ nhiều lành ít, người ở tại chỗ này, theo vũ gia tỷ muội đột phá vòng vây, cũng không cần đi với ta."

Khâu Chân chống lại Đường Dần ánh mắt, chính sắc hỏi: "Đường đại ca thế nhưng cho là ta Khâu Chân đứng rất sợ chết người?"

Trên thực tế, chính là người như vậy nha! Đường Dần trong lòng thầm nhủ, nhưng ngoài miệng hiển nhiên không sẽ nói như vậy, hấn nói ra: "Người sẽ không lĩnh võ, cho dù đi cũng không giúp được gì, ta ngược lại còn phải phân tâm đi chiếu cố người."

"Đường đại ca dự định một mình đi?"

"Một mình không được, ta sẽ dẫn ngoài các huynh đệ của hấn đi!"

"Chỉ riêng ném xuống ta?"

"Ta chỉ phải không nghĩ. . ." Đường Dần mỉm cười nói.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hấn tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Quyển 1

"Ta chỉ đúng không muốn xem được người đi chết." Đường Dần mỉm cười nói.

Nghe vậy, Khâu Chân nói không rõ sở trong lòng mình đúng cảm động không ngờ phần nộ, hấn cắn răng nói ra: "Khi ta quyết định theo Đường đại ca khi đó nhận, cũng đã hạ quyết tâm muốn cùng Đường đại ca đồng sinh cộng tử, cho nên, ta nhất định phải đi."

Đường Dần nhìn Khâu Chân một hồi lâu, đột nhiên nở nụ cười, nói ra: "Đồng sinh cộng tử, đây là người vừa nảy mới làm ra quyết định đi!"

Một lời bị nói toạc ra ý muốn, Khâu Chân mặt dày đỏ bừng, có thể lập khắc lại tỉnh hạ tâm lai, động tình nói ra: "Bất kể là trước kia còn là vừa nảy, nói chung, Đường đại ca là ta cam tâm tình nguyện muốn đi phụ tá người của, nếu như người chết, ta nghĩ ta cũng nữa tìm không được một cái có thể giống Đường đại ca người như vậy, ta sống còn có ý gì? !" Dừng một chút, hấn giọng kiên định nói: "Ta muốn hòa người đồng hành!"

Khâu Chân lời nói này lệnh Đường Dần dị thường cảm động, còn chưa từng có người có thể như vậy đối với hấn, như vậy mà coi trọng hấn, lạnh như băng tâm đột nhiên thay đổi âm áp, có thể càng như vậy, hấn càng không cách nào để cho Khâu Chân đồng hành.

Hấn đề lại Khâu Chân vai, chính sắc nói ra: "Khâu Chân, kỳ thực. . . Ta cũng không phải thuộc về trên cái thế giới này người của, nếu quả như thật chết trận, cũng không thường không là một chuyện tốt, có thể ta từ đâu tới đây, là có thể trở về đi nơi nào. Trên thế giới này, có thể giao cho một người bạn, ta đã rất tri túc." Cho dù sau cùng thực sự chết. Hấn ở trong lòng lại yên lặng bổ sung một câu.

Một cái từ không có bằng hữu người của, một ngày chân nhận thức đúng bạn bè, lại thêm lại gấp bội đi quý trọng.

Khâu Chân nghe không hiểu Đường Dần lời này vì sao ý, cái quái gì thế giới này cái thế giới kia, nhưng Đường Dần cự tuyệt ý hấn là nghe rõ. "Đường đại ca, ta. . ."

"Không cần nói thêm nữa, ta nói không thể đúng không thể." Nói xong, Đường Dần hướng về phía Khâu Chân gật đầu, thẳng tiếp cận Vũ Mị lều trại đi đi.

Đúng Đường Dần có thể chủ động tìm đến mình, Vũ Mị đặc biệt bất ngờ.

Đường Dần không có có thể lời nói khách sáo, khai môn kiến sơn địa nói ra: "Ta trực tiếp đi tiến công bên địch trạm kiểm soát, sợ rằng rất khó tiếp cận, cho nên muốn trước chuẩn bị chút Ninh binh y phục, trang phục thành Ninh binh đáng đáp trả trộn vào trạm kiểm soát đậm."

Vũ Mị tán thưởng mà lớn một chút ngoài đầu, cười nói: "Lúc đầu ngươi đã nghĩ đến cái chủ ý này, vậy cũng không cần ta nói thêm nữa, Ninh binh y phục, khôi giáp ta chỗ này có một chút, nhưng số lượng không nhiều lắm, chỉ có hơn - ba mươi bộ, bắt quá ta có biện pháp. . ."

Đường Dần trực tiếp cắt đứt lời của nàng, nói ra: "Đủ."

"Ừ?" Vũ Mị mờ mịt nhìn hấn.

"Hơn - ba mươi bộ vậy là đủ rồi." Đường Dần giải thích.

"A? Ta nhớ kỹ thủ hạ của ngươi có hơn một trăm người nữa?"

"Không sai! Ta chỉ lại mang tự nguyện đi trước người của, sẽ không miễn cưỡng bọn họ, hơn - ba mươi bộ sợ rằng đều không dùng được đâu!" Đường Dần nói ra.

Vũ Mị không thể ngừng đại niếu, khó có thể tin hỏi: "Ngươi liền dự định mang hơn - ba mươi người đi?"

Đường Dần hỏi ngược lại: "Và mấy nghìn bên địch khi xuất, hơn mười nhân hòa hơn trăm người lại có gì khác nhau?" Nói trắng ra là cũng là làm pháo hôi mệnh.

Vũ Mị gục đầu xuống, nếu như có thể, nàng cũng không muốn mắt mở trừng trừng nhìn Đường Dần đi chịu chết, nhưng tình thế bức bách, luôn luôn có người làm ra hi sinh, không phải là Đường Dần, phải là người khác, cùng với hy sinh hết này tình cảm thâm hậu nàng lại hiểu rõ bộ hạ cũ của, còn không bằng hy sinh hết Đường Dần tương YvmQv đối thực tế.

Cho dù nàng đứng Đường Dần lại cảm thấy hứng thú, ở nơi này trước mắt, nàng sẽ không tồn có bất kỳ tư tâm.

Nàng hít và một hơi, lại lộ ra phong tình vạn chủng nụ cười, ôn nhu nói: "Hy vọng ngươi có thể còn sống trở về, chúng ta ở Đồng Môn gặp lại."

Đường Dần không ôm như vậy hy vọng xa vời, hấn đạm nhiên cười cười, nói ra: "Ta cũng hy vọng vũ tướng quân ngươi có thể mang theo mọi người sống phá tan trạm kiểm soát, không nên lãng phí ta làm ra nỗ lực!"

Vũ Mị thật sâu xem mắt Đường Dần, thật lâu không nói gì, ở Đường Dần thẳng thắn dưới ánh mắt, nàng cũng không biết nên nói cái gì.

Đường Dần từ Vũ Mị nơi nào lĩnh trở về Ninh binh quân y cùng khôi giáp, sau đó đem thủ hạ mình hơn một trăm người gom lại cùng nhau, hấn như được ánh mắt đầu tiên là chậm rãi đảo qua mọi người, sau đó nói: "Ninh binh ở đi đi Đồng Môn nửa đường bày một đạo trạm kiểm soát, chúng ta phải về Đồng Môn, nhất định phải được đi qua đây trạm kiểm soát, thế nhưng bên trong quân địch đông đảo, chừng tám thiên đi lên, nếu là xông vào, với chúng ta này mấy trăm người, sợ rằng đều không qua được, cho nên, vũ tướng quân nghĩ đến một cái chủ ý, do một nhóm người làm chính diện đột kích, hấp dẫn địch nhân lực chú ý, những người khác lại tìm kiếm trục bánh xe biến tốc, đột phá trạm kiểm soát. Rất may mắn, này làm chính diện đột kích nhiệm vụ rơi xuống trên người chúng ta." Vừa nói chuyện, hấn dừng lại, quan sát về mặt của mọi người, cùng hấn theo dự liệu phản ứng không sai biệt lắm, mọi người đều đứng đầy mặt hoảng sợ, kinh hoàng như gà gồ. Đường Dần đương nhiên có thể hiểu được tâm tình của bọn họ, không có người nào đứng không sợ chết, mà bọn họ nhiệm vụ lần này vừa hấn phải chết không thể nghi ngờ nhiệm vụ. Hấn nhún vai cười, còn nói thêm: "Nếu nhiệm vụ rơi xuống trên đầu, trốn đứng trốn không xong, bắt quá ta cũng không muốn khó có thể các vị cậu em, có nguyện ý theo ta cùng đi, ta hiển nhiên hoan nghênh, không muốn đi theo ta, ta cũng không miễn cưỡng, , các ngươi liền lưu lại theo vũ tướng quân chạy trốn chết nữa!"

Đối với mọi người mà nói, Đường Dần mang tới tin tức thực sự quá rung động, trong lúc nhất thời không phản ứng kịp, hai mặt nhìn nhau, người nào đều không nói gì tỏ thái độ.

Mọi người ở đây trầm mặc không nói gì là lúc, Trương Báo động thân đứng ra, chần tiếng nói ra: "Nếu như không có Đường đại ca, ta Trương Báo sớm đã chết ở nình tay của người lên, mạng của ta đứng Đường đại ca cho, Đường đại ca đi đâu, ta phải đi chưa!"

Hấn lời nói này, làm cho đa tâm sinh khiếp ý người của ngưng ngưng cúi đầu, bọn họ bản cũng là đào binh, được ninh người truy sát, thân ở tuyệt

cảnh, nếu như không phải là Đường Dần, bọn họ có thể hay không sống đến bây giờ cũng là cái vấn đề.

Trương Báo vừa dứt lời, Chung Chân, Vu Hoa, Lý Ngọc ba người cũng đều đứng ra, cùng kêu lên nói ra: "Ta nguyện và Đường đại ca đồng hành, lên núi đao, xuống dưới sông biển, không chối từ!"

Bốn gã đội trưởng không hề sợ sinh tử, đều nguyện ý đi trước, phía dưới bọn lính lòng của khí cũng bị kích thích ra tới, một các khí huyết sôi trào, thất chùy bất thiết nói ra: "Ta nguyện đi!" "Ta cũng nguyện đi!" "Đường đại ca đem chúng ta đều mang theo nữa!" Lúc này, cho dù có trong lòng người sợ hãi, không muốn đi vào cũng không dám nói ra khỏi miệng, chỉ có thể theo đại đa số người phụ họa.

Nhìn xung quanh từng cái tuổi còn trẻ lại sức sôi mặt của lũ, Đường Dần không khỏi âm thầm cảm thán, biết rõ trước đi chịu chết, dĩ nhiên không có người nào rời khỏi, phong người tỉnh tỉnh có thật không chính trực cương liệt a!

Lúc này, Đường Dần trong lòng lần đầu tiên sinh ra quyền luyện tình, đúng Phong quốc, đúng phong người quyền luyện, khả năng ngay cả chính hắn cũng không có phát giác, tim của hắn đã bắt đầu bị dần dần 'Phong hóa'.

Cho dù không thể trở lại thế giới cũ, cho dù phải ở chỗ này vĩnh viễn sống được, tựa hồ cũng là tốt. . . Đường Dần bị trong đầu đột nhiên nhô ra tìm cách lại càng hoảng sợ, hắn lắc đầu, ép buộc bản thân dứt bỏ tạp niệm, nhìn chung quanh mọi người, mặt mang tà cười yếu ớt hỏi: "Cùng ta đồng hành, đúng sẽ chết, các người chẳng lẽ không sợ à?"

"Có Đường đại ca ở, chúng ta cái quái gì còn không sợ!" Mọi người trăm miệng một lời mà đáp.

Không rõ bọn họ vì sao đối với mình như vậy tin cậy, Đường Dần có chút bất đắc dĩ, hắn nói ra: "Ta nói lại lần nữa xem, nguyện ý lưu lại mau nhanh đứng ra, bây giờ còn có cơ hội. ( ) "

"Đường đại ca, người không nên nói nữa, chúng ta nguyện ý đi theo người!"

"Đúng vậy, Đường đại ca, người liền đem chúng ta đều mang theo nữa!"

Nghe lời của mọi người, Đường Dần tức cảm động vừa tức phẫn, ngay cả chính hắn cũng không biết tức giận cái quái gì, hắn bót phóng tung nộ cười, lạnh giọng nói ra: "Tùy các người, bất quá xấu nói trước, đến khi thời điểm chiến đấu đừng hy vọng ta có thể đi cứu các người, muốn sống, được xem các người bản lãnh của mình." Nói xong, hắn đứng thẳng thân thể, quyết đoán mà hạ lệnh: "Trương Báo, các người một đội toàn bộ thay Ninh binh y phục, mặt khác ba đội, thì hết thay trang phục thành bắt tù binh."

Ba mươi người áp giải hơn bảy mươi bắt tù binh, coi như đúng bình thường, muốn lừa dối quá quan tiếp cận địch nhân trạm kiểm soát, đây là biện pháp duy nhất.

Trương Báo, Chung Chân, Vu Hoa, Lý Ngọc bốn gã đội trưởng chính là sắc mặt cùng là nghiêm, cùng kêu lên đáp: "Đúng! Đường đại ca!"

Các Đường Dần đem nên giao phó đều giao phó xong, Vũ Dịch tới nơi, nhìn thấy Đường Dần sau, hắn nhẹ giọng nói ra: "Tướng quân truyền lệnh, Đường huynh đệ hiện tại có thể xuất phát!"

"Tốt!" Đường Dần thuận miệng lên tiếng, quay thủ hạ mọi người đem vung tay lên, nói ra: "Đi!"

Thấy hắn nói đi là đi, không chút do dự, Vũ Dịch đưa tay kêu: "Đường huynh đệ."

Đường Dần dừng bước chân, quay đầu lại không hiểu nhìn hắn, nghi vấn hỏi: "Còn có việc?"

Vũ Dịch già mặt đỏ lên, ngẩng người một hồi lâu, phương thấp giọng nói ra: "Đường huynh đệ một đường cẩn thận."

Đường Dần nở nụ cười, không nói thêm gì, chỉ khẽ gật đầu một cái.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Quyển 1

Nhìn Đường Dần dần dần đi xa bóng lưng, Vũ Dịch tâm tình phức tạp, nếu như không phải là có Đường Dần xuất hiện, nhiệm vụ hôm nay tám chín phần mười lại rơi xuống trên đầu của hắn, hiện tại có Đường Dần thế thân, hắn vốn nên vui vẻ mới đúng, có thể đứng trong lòng của hắn lại một chút đều không cao hứng nổi, Đường Dần càng biểu hiện bình thản tùy ý, hắn càng đối với mình nhu nhược cùng khiếp đảm cảm thấy xấu hổ.

Khi Đường Dần mau phải ly khai doanh địa thì, Khâu Chân đuổi theo.

Tựa hồ ngờ tới hắn đuổi theo mục đích, Đường Dần thu bước, các thủ hạ mọi người sau khi đi xa, hắn mới cười nói: "Khâu Chân, ngươi tới làm gì?"

Khâu thật không có cười, sắc mặt âm trầm, hỏi ngược lại: "Ngươi thật không dự định mang ta đi?"

Đường Dần nói ra: "Ngươi được hỏi trước một chút chính mình, ở hỗn chiến giữa có thể giúp trên ta cái quái gì."

"Chỉ ít thời khắc nguy cấp ta có thể giúp ngươi ra một chủ ý."

"Coi như hết, chỉ sợ của ngươi đầu óc còn không có sinh nghĩ kế, suy nghĩ liền dọn nhà. Nếu như ngươi thật muốn chết, ta ngăn không được ngươi, nhưng ngươi phải chết xa một chút, đừng chết ở trước mắt của ta."

Khâu Chân bị Đường Dần nói sắc mặt của một phen hồng, một phen rõ ràng, hắn thông minh như vậy, đương nhiên có thể nghe ra Đường Dần là cố ý nói ra tuyệt tình như vậy nói, mà lúc này hắn lại hận thấu mình thông minh, nếu như nghe không ra Đường Dần bản ý, trong lòng hắn có thể còn có thể thoải mái chút, chỉ ít sẽ không giống như bây giờ, đối với hắn càng trở nên không muốn.

Không thời gian đình lại, thấy thủ hạ mọi người đã đi ra thật là xa, Đường Dần xoay người rời đi, cũng không quay đầu lại khoát khoát tay, nói ra: "Cứ như vậy, cúi chào."

"Cúi chào?" Khâu Chân mờ mịt.

"Đứng gấp lại ý tứ." Đường Dần bên cười bên đập đập đầu của mình.

Khâu Chân đuổi theo ra vài bước, hỏi: "Chúng ta còn có thể gấp lại à?"

"Ta không biết." Đường Dần đột nhiên quay đầu trở lại, mang trên mặt nụ cười sáng lạn, nói ra: "Nhưng ta sẽ làm hết sức, cùng ngươi gấp lại!"

". . ." Khâu Chân cúi đầu, hắn từng quân đã lâu, xem qua rất nhiều đồng bọn, chiến hữu chết thảm cho địch nhân súng dưới kiếm, có thể còn chưa từng có như bây giờ, hai mắt đau đớn, nước mắt muốn rơi cảm giác.

Hành tại đi đi Đồng Môn trên đường, Đường Dần đám người đi rất chậm, bọn họ lòng biết rõ, phía trước mở ra cũng không phải là về hương đường, mà là một cánh tử vong đó cửa.

Cảm giác bầu không khí có chút nặng nề, Trương Báo đột nhiên mở miệng hát nói: "Quốc gia nguy nan, ta khi xuất chinh; da ngựa bọc thây, tráng ta hùng phong!"

Rất nhanh, hắn tiếng ca lây mọi người, mọi người theo hắn đồng ca, một lần lại một lần.

Bài hát này tên là 《Đại Phong Ca》, nội dung giản đơn, chỉ có ngắn ngủi bốn câu mười sáu chữ, nhưng là Phong quốc quân ca, làn điệu trước thấp sau cao, sục sôi giữa lại lộ ra bi tráng.

Phong quốc đứng chín đại chư hầu nước giữa xuất hiện trễ nhất một cái, ở vào đế quốc Hạo Thiên đông bắc bộ, đối nội, nó muốn cùng chúng chư hầu nước chống lại, chu toàn, đối ngoại, nếu không thì chống đỡ đế quốc trước khi bang —— chẳng lẽ tư liên bang vương quốc quấy rầy cùng xâm chiếm, có thể nói tự kiến quốc tới nay, chiến tranh liên chẳng bao giờ gián đoạn quá, tám trăm năm qua, không biết có bao nhiêu Phong quốc tướng sĩ chết trận sa trường, chết tha hương tha hương, nhưng phong người dám bằng vào cương liệt không chịu thua tính tình can đảm tới đỉnh, hợp lại ở bên trong đế quốc hạ được một mảnh rộng lãnh địa.

《Đại Phong Ca》 đúng Phong quốc về hình người, cũng là dùng vô số phong người huyết lệ sách viết ra.

Nghe bên tai một loạt tiếng ca, ngay cả tính tình lãnh khốc Đường Dần cũng không tự chủ theo hát nhận.

Trời đến nổi chính ngọ, ở vào đội ngũ hàng đầu Trương Báo vội vã chạy tiếp cận Đường Dần, gấp giọng nói ra: "Đường đại ca, phía trước có địch

tình!"

Nghe nói lời này, Đường Dần mừng rỡ, đi được đội ngũ đằng trước, đưa mắt nhìn lên, cũng không phải sao, phía trước nói Luffy mau đi tới một đội nhân mã, thanh nhất sắc kỵ binh, số lượng có hơn trăm người, có nhìn quân mỵ kỳ hào.

Sau khi thấy rõ, Đường Dần quay đầu lại quan coi, phe mình tất cả mọi người đã giặt lại tư thế, làm ra ngênh chiến chuẩn bị. Hấn quát lớn: "Món vũ khí đều thu, an tâm một chút chớ nóng, đừng quên, chúng ta bây giờ thế nhưng Ninh binh!"

Đường Dần lúc nói chuyện, có loại kẻ khác khó có thể kháng cự lực lượng. Nghe xong lời của hắn, mọi người hốt hoảng tâm tình bình định xuống, phát sáng đi ra ngoài người cũng đều thu về.

Ánh mắt nhất nhất đảo qua mọi người, Đường Dần còn nói thêm: "Qua lại kiểm tra một chút, đừng lộ ra kẻ hở!" Bên địch tuy rằng chỉ có trên dưới một trăm tới hảo, hấn hợp lại không để vào mắt, bất quá hấn muốn đứng trà trộn vào trận địa địch, mà không phải ở bên ngoài liên phát sinh chiến đấu.

Ngoại trừ Trương Báo đội người bên ngoài, còn lại tất cả mọi người trang phục thành bắt tù binh dáng dấp, trên người buộc chặt dây thừng, chỉ là nhìn như buộc rắn chắc, thực tế đều có tới trứ, lõi kéo tức từng, bọn họ y xuống dưới cũng đều giấu giếm lưỡi dao sắc bén.

Không lâu sau, đội kỵ binh kia nhanh như điện chớp đến Đường Dần đám người phụ cận, dẫn đầu đội trưởng thúc mã tiến lên, đầu tiên là đưa mắt nhìn, sau đó vòng xung quanh lông mày vắn thành khó chịu, lạnh giọng hỏi: "Đây là có chuyện gì?"

Trương Báo vừa muốn tiến lên nói chuyện, Đường Dần lặng lẽ kéo hấn lại, ngẩng đầu, hướng về phía lập tức đội trưởng cười, nói ra: "Những thứ này là Phong quốc bắt tù binh. . ."

Không chờ hấn nói hết lời, đội trưởng kỵ binh đã bắt mẫn ngắt lời nói: "Ta không mừ, đương nhiên biết bọn họ là bắt tù binh, ta là hỏi các người mang những tù binh này làm gì? Tại sao không phải mà tử hình?" Trong lúc nói chuyện, hấn từ trên lưng ngựa lấy ra trường thương, bắt chuyện cũng không đánh, thẳng tiếp cận đứng ở trước mặt nhất tên kia Phong quốc binh sĩ cổ của đâm tới.

Ai cũng không nghĩ tới hấn lại đột nhiên sợ sát thủ, tên lính kia sắc mặt tái nhợt, nhưng lúc này lại muốn tránh thoát trên người buộc thẳng né tránh đối phương công kích đã rồi không còn kịp rồi, đúng lúc này, Đường Dần xuất thủ như điện, khi mũi thương lập tức muốn đâm tới binh sĩ cổ họng thì, hấn nâng kiếm tay của hướng ra phía ngoài giương lên, vẫn chưa rút kiếm, chỉ là lấy kiếm sao đánh thân thương, đem đội trưởng kỵ binh một sủng va chạm thiên.

Bá! Mũi thương xoa tên lính kia bột trắng xẹt qua.

Đội trưởng kỵ binh biến sắc, Đường Dần ăn mặc cùng binh lính bình thường không giống, nhiều nhất chỉ là tên tiểu đội trưởng, lại dám như thế chống đối bản thân, quả thực ăn gan hùm mặt gấu. Hấn tức giận quát lên: "Người. . ."

Đường Dần nụ cười trên mặt không giảm, không nhanh không chậm nói ra: "Đội trưởng đại nhân, ta là phụng mệnh áp giải này nhóm bắt tù binh, thượng cấp ra lệnh cho ta không dám không nghe theo, hy vọng đội trưởng đại nhân không để cho ta khó xử."

Hấn ngôn từ khá lịch sự, chỉ là giọng nói chuyện đúng mực, khí sắc thông dong, giống là một bộ có lai lịch lớn có vẻ.

Đội trưởng kỵ binh trên mặt sắc mặt giận dữ thu liễm một chút, nghi tiếng hỏi: "Các người là việc ấy bộ binh đoàn?"

Đường Dần từ bên hông cỡi xuống quân bài, thuận thế về phía trước một độ, nói ra: "Chúng ta lệ thuộc đệ ngũ bộ binh đoàn."

Đội trưởng kỵ binh chỉ là ngăm hấn quân bài liếc mắt, liên tiếp cũng không nhận, lại hỏi: "Này nhóm bắt tù binh muốn giải đến chưa?"

Đường Dần nào biết muốn đem bắt tù binh áp giải đến chưa, chỉ ăn nói - bịa chuyện nói: "Phía trước chiến trường."

Đội trưởng kỵ binh mặt lộ vẻ vẻ nghi hoặc, thì thào lẩm bẩm nói: "Lẽ nào những tù binh này giữa có người nắm giữ Đồng Môn trọng yếu tình báo?"

Đồng Môn? Bản thân chỉ nói phía trước chiến trường, như thế nào cùng Đồng Môn liên hệ quan hệ. Trong lúc bắt chợt, Đường Dần trong đầu linh quang lóe lên, nhớ tới Khâu Chân đã từng nói lời nói, Ninh quốc cự tuyệt sẽ không bỏ qua cơ hội lần này, nhất định sẽ tiến quân Đồng Môn. Thật chẳng lẽ bị Khâu Chân nói trúng, ninh quân đã bắt đầu chuẩn bị tiến công Đồng Môn?

Ai! Hấn tới thở dài, xem ra, lần này đại bại đã dùng Phong quốc thế cục tràn ngập nguy cơ. Trong lòng hấn tiền tư hậu tường được, ngoài miệng cũng không nhân rồi, ( ) cười ha hả nói ra: "Ai biết được! Ta chỉ phụ trách áp giải bọn họ, về phần cụ thể chuyện gì xảy ra ta là không biết chuyện."

Đội trưởng kỵ binh tức giận liếc hấn một cái, giống ở oán giận hấn nói là nói lời vô ích, người nếu có thể biết nội tình cũng sẽ không chỉ làm một tên lính quen.

Hấn không nhịn được quay đầu ngựa lại, dương bài nói ra: "Phía trước là quân ta trạm kiểm soát trọng địa, còn không biết có thể hay không tha

các người đi tới, ta về trước đi bắt báo." Vừa nói chuyện, không để ý tới nữa Đường Dần đám người, mang theo thủ hạ hơn trăm tên kỵ sĩ đường cũ trở về.

Đường Dần âm thầm nhếch miệng, Ninh quốc trọng yếu như vậy trạm kiểm soát, làm sao có thể lại đối với mình đột nhiên này nhô ra một đội Ninh binh cho đi đâu, hơn nữa trên người mình chỉ có Ninh binh quân bài, không có bất kỳ quân đội công văn, chỉ cần đối phương một sâu hỏi, đã biết những người này khẳng định lời.

Nghĩ, hẳn nếu không tiến lên đình lại, đối thủ xuống dưới mọi người gấp giọng nói ra: "Đi mau! Thừa dịp đối phương còn chưa có trở lại, chúng ta được trước nghĩ biện pháp trà trộn vào Ninh quốc trạm kiểm soát bên trong!"

Đội kỵ binh kia chân trước mới vừa đi, Đường Dần đã bắt đầu giục thủ hạ mọi người nhanh hơn bước chân, tốc độ cao nhất tiếp cận trạm kiểm soát phương hướng đi vội.

p/s: hết quyển 1

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Quyển 2

Sợ làm lỡ thời cơ, Đường Dần đoàn người tốc độ cực nhanh, về phía trước đi vội không lâu sau, đã có thể thấy Ninh quốc trạm kiểm soát.

Chỗ ngồi này trạm kiểm soát mặc dù là đến lúc đáp xây, nhưng quy mô khổng lồ, chỉ là vòng ngoài hàng rào liền dọc theo vài dặm dài, tiếp cận bên trong xem, quân trưởng san sát, kỳ mang lay động, ở giữa một mặt to lớn cờ xí tú có lớn chừng cái đầu 'Ninh' chữ.

Hào một tòa Ninh quốc quân trại! Đường Dần chỉ đại thể quan sát một phen, đã bắt đầu âm thầm liú lười, nhìn đối phương doanh trại quy mô, sợ rằng xa không chỉ mấy nghìn người, Vũ Mị cung cấp căn bản là giả tình báo nha!

Đường Dần còn tâm lương, những thứ khác Phong quốc bọn lính càng khủng hoảng không ngớt, một các sắc mặt tái nhợt, ngay cả đem vũ khí tay của đều thẳng run run.

Cảm giác được mọi người sợ hãi, Đường Dần bên mau đi bên quay đầu lại tiếp cận mọi người cười hỏi: "Sợ à?"

Phong quốc bọn lính nhìn nhau một cái, người nào đều không nói tiếng nào, đối mặt nhiều như vậy bên địch, biết rõ đứng đi chịu chết, nhưng hết lần này tới lần khác còn phải chạy tới, trong lòng làm sao có thể không sợ?

Đường Dần cười nhạt một tiếng, hào hiệp mà thân nhiên nói ra: "Nếu như ông trời lọt mắt xanh huynh đệ ta người, nghĩ sớm ngày vùi ta cửa đi tới đưa tin, vậy cũng cũng không thường không phải là một bộ chuyện đẹp."

Xi! Nghe xong hẳn lời này, mọi người không thể ngừng gai bật cười. Chết, đúng bất cứ người nào mà nói cũng là đáng sợ, nhưng do Đường Dần nói ra, lại có vẻ như vậy dễ dàng tùy ý, dường như là món không sao cả sự tình.

Bất quá hẳn nói cũng thành công để mọi người tâm tình khẩn trương hơi chút buông lỏng chút. Trương Bảo thấp giọng hỏi: "Đường đại ca, nếu như chúng ta thật có thể trà trộn vào trại địch dặm, sau đó làm sao bây giờ?"

"Không thể nào bạn!" Đường Dần về phía trước phương nỏ nỏ môi, nói ra: "Thấy Ninh quốc doanh địa giữa tọa lớn nhất lều trại à? Sau khi đi vào, liền toàn lực tiếp cận bên kia xung phong, chỉ cần có thể vọt tới phụ cận, dù cho chúng ta thắng lợi!"

Hắn từ lâu hạ quyết tâm, bất giác phải bắt vua trước, một ngày giao thủ, địch nhiều ta ít, tuyệt không còn sống khả năng, chỉ có dẫn đầu chế trụ địch nhân chủ tướng, có thể còn có một đường sinh cơ. Mà Ninh quốc doanh địa giữa tọa lều lớn, nhất định là địch quân chủ tướng chỗ chỗ, về phần có thể hay không thuận lợi tiến lên, có thể hay không bắt chủ tướng của đối phương, vậy toàn bằng vận khí.

"Hiếu!" Trương Bảo gật đầu lên tiếng.

Trong lúc nói chuyện, bọn họ khoảng cách Ninh quốc trạm kiểm soát cửa chính càng ngày càng gần, lúc này, vài thủ vệ bước nhanh đón, tương kì ngăn cản, cầm đầu đầu mục chấn tiếng quát lên: "Đứng lại!"

Đường Dần tốc độ không giảm, cho đến đi tới tên kia đầu mục phụ cận mới đoán dừng bước chân, hắn bắt động thanh sắc hàm cười nói: "Cậu em, chúng ta có việc gấp, phải lập tức quá quan!"

Thủ vệ đầu mục lắc đầu, giọng kiên định nói: "Không được! Mặt trên còn không có cho đi mệnh lệnh, ta không có quyền tha các người đi tới."

Đường Dần nói ra: "Chúng ta xác thực có việc gấp!"

"Lại cấp cũng không được. Huống cho đội trưởng đã đi vào bẩm báo, các người ở chỗ này chờ nhất đẳng nữa."

Biết hắn nói cho đội trưởng chắc là mới vừa mới ra ngoài câu hỏi vị kia đội trưởng kỵ binh, nếu như chờ hắn xuất hiện, chi sợ cũng muốn lộ hãm. Đường Dần cười cười, giống như tùy ý hỏi: "Vị kia cho đội trưởng được lúc nào có thể xuất hiện?"

"Ta làm sao biết?"

"Cậu em thực sự không thể dàn xếp?"

"Không thể!"

Nghe nói đối phương dứt khoát quyết tuyệt, Đường Dần cười ha hả gật đầu, quay người lại đi, mặt IruP0K hướng thủ hạ chính là hơn trăm người, nói ra: "Đã như vậy, chúng ta ở tại nơi đây đợi lát nữa." Tuy là nói như vậy, nhưng nụ cười trên mặt hắn lại đã biến mất, mắt hướng về phía mọi người trát liễu trát, làm ra chuẩn bị động thủ ám chỉ, cùng lúc đó, tay phải hắn nhắc tới, chậm rãi cầm chuỗi kiếm.

Bởi Đường Dần đưa lưng về phía thủ vệ đầu mục, người sau đương nhiên nhìn không thấy hắn mờ ám, nhún vai nói ra: "Nếu như các người mệt mỏi, an vị xuống dưới nghỉ ngơi một chút, phỏng chừng cho đội trưởng nhất thì bán hội ra không được."

"A?" Đường Dần hỏi: "Tại sao?"

"Vương. . ." Lời mới vừa xuất khẩu, thủ vệ đầu mục lập tức ý thức được mình nói không lời nên nói, sắc mặt âm trầm sửa lời nói: "Người không cần hỏi nhiều như vậy!"

Đường Dần con người xoay chuyển, không trì hoãn nữa, chợt một loại bỏ kiếm thép, đồng thời nửa quay người lại, xem cũng không xem, xoay tay lại đúng một kiếm.

Quá nhanh!

Một kiếm này dường như tia chớp giống nhau, trong nháy mắt đâm xuyên qua thủ vệ đầu mục cổ họng. Người sau nhìn liền cũng không thấy rõ ràng, khi hắn ý thức được không tốt thời điểm, trong cổ họng đã một mảnh lạnh lẽo, hắn há to mồm, nghĩ phát sinh gọi, thế nhưng một chữ đều phun không ra, thân thể mất đi cân đối, ngã mặt rồi ngã xuống.

Không đợi thân thể hắn ngã xuống đất, Đường Dần trước một bước đem kiếm thép từ hắn nơi cổ rút ra, ngay sau đó, thân hình trên tưng, đầu ngón chân giờ xuống dưới xác ngực, trực tiếp từ ngoài đỉnh đầu phóng qua, bỏ nhào hướng về phía sau vài tên thủ vệ.

Người nào cũng không nghĩ tới này mặc phe mình chiến giáp binh sĩ lại đột nhiên đối với mình người động thủ. Vài tên thủ vệ trên mặt còn mang theo mê hoặc cùng mờ mịt, Đường Dần khoái kiếm đã không kém chút nào mà xóa sạch quá bọn họ cổ muốn hại.

Đường Dần từ vài tên thủ vệ ở giữa đi qua, thẳng đến trạm kiểm soát cửa chính phóng đi.

Bỏ nhào —— khi hắn lao ra mười mét có hơn thời điểm, máu tươi mới từ vài thủ vệ trong thân thể phun ra, mấy người đều là cổ họng bị kiếm phong cắt đứt, đỏ thắm máu tươi hóa thành một đám đoàn hồng vụ, phiêu đăng trên không trung.

Gặp Đường Dần đã rồi chạy ào bên địch trạm kiểm soát bên trong, hơn trăm tên Phong quốc binh sĩ qua lại nhìn, không do dự nữa, kiên trì, cắn chặt răng, cũng theo nhảy vào trạm kiểm soát.

Ninh quốc trạm kiểm soát đúng không hề chuẩn bị, có thể coi là phản ứng chậm nữa, lúc này cũng ý thức được tình huống không tốt.

Khi Đường Dần tiến nhập trạm kiểm soát thì, toàn bộ doanh địa giống nổ oa dường như, gọi mấy ngày liền, cảnh la tiếng không ngừng.

Không có thời gian chiếu khán sau lưng hơn trăm tên Phong quốc binh sĩ, Đường Dần tay cầm kiếm thép, bước xa như bay, dẫn đầu tiếp cận trạm kiểm soát giữa nội địa chạy đi.

Nhưng hắn chạy ra không vài bước, trước mặt dễ dàng chắn tiến ra trên trăm hào Ninh binh, trong tay đúng thanh nhất sắc trường kích, như hung thần ác sát giông nhau tiếp cận Đường Dần xúm lại qua đây.

Kích so với kích muốn đáng đáp nhiều, rốt cuộc chúng binh khí giữa dài nhất vũ khí, chừng ba thước nửa dài, bình thường là ở quân đoàn phương trận đang lúc đối kháng thì sử dụng, có thể thứ có thể câu, uy lực thật lớn, nhưng ở thiếp thân cận chiến giữa sử dụng thì cực không có phương tiện.

Mắt thấy Đường Dần vọt tới, trước mặt nhất Ninh quốc bọn lính đều gào thét lớn cầm trong tay trường kích trước thứ.

Tục ngữ nói một tắc dài một tắc mạnh mẽ. Hơn mười chỉ lóe ra hàn quang mũi kích trước mặt đâm tới, Đường Dần cũng không dám khinh thường, vọt tới trước thân thể chột dừng lại, bản năng về phía sau rút lui hai bước.

Hắn vừa nảy tránh thoát đối phương vòng thứ nhất công kích, thân thể còn không có đứng vững, chỉ thấy hàng thứ hai Ninh binh lướt qua hàng thứ nhất, trong tay trường kích về phía trước mãnh liệt, chia ra tấn công vào Đường Dần quanh thân muốn hại.

Đường Dần bất đắc dĩ, chỉ có thể lui nữa, thế nhưng đối phương hàng thứ nhất binh sĩ lại chạy tới, trường kích thứ càng thêm hung ác độc địa.

Rất rõ ràng, đối phương đứng kinh qua nghiêm ngặt chiến trận huấn luyện, tiến công đứng dậy một ba hợp với một ba, trong lúc đó không hề không rãnh, căn bản không cho Đường Dần cơ hội thở dốc, hơn nữa kích lại quá dài, Đường Dần ngay cả phản kích đều không thi triển được, chỉ có thể bị động chịu đòn.

Hắn thở sâu, tiếp tục như vậy, bản thân không đã thương được bên địch, ngược lại được bị địch nhân tươi sống một chết.

Đối phó binh khí dài, phải thiếp thân cận chiến!

Đường Dần kinh nghiệm thực chiến phong phú, ý nghĩ phản ứng cũng mau, hắn hé mắt, gặp đối phương lại một vòng công kích cuốn tới, thân hình hắn chột xuống phía dưới một ngồi chồm hóm, hơn mười rễ cây trường kích cơ hồ là kê phía sau lưng của hắn xẹt qua. Không đợi đối phương tiến hành tiếp theo đột công kích, hắn ngồi xổm xuống thân thể thuận thế về phía trước cuộn cuộn, kẻ đất bánh xe đến Ninh binh dưới chân của.

"A —— "

Chúng Ninh binh cửa thất kinh, muốn lui về phía sau gạt lại khoảng cách, thế nhưng đã rồi không còn kịp rồi.

Đường Dần còn chưa đứng dậy, kiếm trong tay đã hoành chém ra đi, theo hai tiếng xì muộn hưởng, hai binh sĩ bình bấp chân bị hắn một kiếm tước mất, thừa dịp địch binh khóc thét ngã xuống đất khe hở, hắn thân như bắn hoàng, từ dưới đất vọt lên, nhảy vào Ninh binh ở giữa.

Khi song phương gạt lại khoảng cách thì, Ninh binh trong tay trường kích có thể phát huy trăm phần trăm uy lực, nhưng bây giờ song phương lẫn lộn cùng một chỗ, trường kích thì thay đổi không dùng được, ngược lại vướng chân vướng tay.

Tiến nhập trận địa địch ở giữa, Đường Dần như hổ nhập bầy dê, trong tay kiếm thép vung vẩy mở, ngay cả thứ mang chém, chỉ trong khoảnh khắc, chung quanh hắn đã có hơn mười tên Ninh binh ngã xuống đất không dậy nổi.

Giữa lúc Đường Dần giết hưng khởi thì, chột nghe có người sau lưng hô lớn: "Đường đại ca, ở đây giao cho chúng ta!"

Đường Dần nghe tiếng, cấp múa mấy kiếm, đem địch nhân ở chung quanh * ra khỏi chút, quay đầu lại quan coi, lúc đầu Trương Báo các hơn trăm tên Phong quốc binh sĩ đã theo sau, và Ninh binh hỗn chiến ở một chỗ.

Tới đúng lúc! Đường Dần không chút suy nghĩ, lên tiếng hào, buông tha và Ninh binh dây dưa, cũng nói kiếm thép, tiếp tục tiếp cận phương trận địa địch giữa cấp hướng.

Trạm kiểm soát bên trong, Ninh binh số lượng đúng nhiều, nhưng là vô cùng phân tán, hơn nữa lại không hề phòng bị, đột nhiên phát hiện tao ngộ bên địch tập kích, có vẻ dị thường hoảng loạn.

Thừa dịp trại địch hỗn loạn, Đường Dần một đường vọt tới trước, gặp phải tiểu đội địch binh, hắn liền trực tiếp giết qua đi, nếu là gặp phải đại đội bên địch, hắn cũng không ham chiến, lập tức cải biến lộ tuyến, tương kì tách ra.

Hắn một đường đánh một chút giấu giấu, bất tri bất giác thật đúng là để hắn tiếp cận đến trạm kiểm soát bên trong giữa lều trại.

Chỉ là đến nơi này, Ninh binh số lượng nhiều lắm, thành đội thành đội Ninh binh đem lều trại vây chặt chẽ hợp phùng, đừng nói người hướng không đi vào, sợ rằng ngay cả con ruồi cũng đừng nghĩ bay vào đi.

Nhưng càng như vậy, Đường Dần càng có thể xác định chỗ ngồi này trong doanh trường chủ tướng thân phận không phải so với tầm thường.

Hắn trốn ở giữa lều trại cách đó không xa một tòa không người tiền buộc-boa giữa, dùng kiếm thép ở bố trí trường trên cất điều lỗ nhỏ, ( ) bên hướng ra phía ngoài quan vọng bên ở trong lòng suy nghĩ như thế nào phá địch.

Hắn đứng thân thủ của mình một cách tự tin, có thể tin tâm cũng không lớn đến đan thương thất mã đi và thành bách thượng thiên địch binh tác chiến trình độ.

Giữa lúc hắn vắt óc suy nghĩ đối sách thời điểm, chợt nghe phía sau tiếng bước chân nhận, tiếp tục lều trại trường mãnh khơi mào, một tên Ninh binh sải bước đi gần đây.

Hắn ăn mặc cùng phổ thông Ninh quốc binh sĩ không cũng không khác biệt gì, bạc khôi ngân giáp, chỉ là trước ngực nhiều hơn một cái ám hồng sắc đánh dấu.

Tên kia Ninh binh hiển nhiên tại đây thấy Đường Dần cảm thấy mười phần bất ngờ, mặt lộ vẻ kinh sắc, nghi vấn hỏi: "Ngươi là ai? Tại sao tại đây?"

Đường Dần mặc ninh giả bộ, đối phương vẫn chưa. . .

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Quyển 2

Đường Dần mặc Ninh trang, đối phương vẫn chưa lập tức nhận ra hắn là kẻ thù.

Hắn tùy cơ ứng biến năng lực cũng mạnh mẽ, không chút suy nghĩ, thuận miệng nói ra: "Bên địch lợi hại, ta tại đây tránh một chút!"

"Trốn?" Ninh binh mũi thiếu chút nữa khí sai lệch, tức giận nói: "Ngươi đây là lâm trận nao núng, án quân pháp khi chém. . ."

Đường Dần nào có tâm tình cùng hắn nói lời vô ích, không chờ đối phương nói hết lời, hắn cười lạnh nói: "Ta nghe ngươi ở thối lắm!" Lời còn chưa dứt, trong tay hắn kiếm thép đã tàn bạo múa đi ra ngoài.

Ngoài dự đoán của mọi người đứng, tên lính kia nếu không đưa hắn kiếm này ngăn trở, ngược lại còn trở về một cái trọng đao.

Mũi đao xé gió, phát sinh chói tai tiếng rít.

Đao chưa đến, kinh phong trước quét tới, cạo da người phụ đầu rất đau.

Hành gia đưa tay, để biết có hay không. Đối phương mới vừa vừa ra đao, Đường Dần lập tức ý thức được người này cũng không bình lính bình thường, mà là lính võ giả.

Nếu như là hiểu rõ Ninh quốc nội tình người của, chỉ nhìn binh sĩ bộ ngực tiêu chí sẽ không khó khăn đoán được thân phận của hắn.

Ninh quốc đứng để quốc Hạo Thiên bên trong trước hết thành lập lính võ học viện chư hầu nước, phá tan các lính võ giữa hệ phái vật ách tắc, đứng người tu linh tiến hành tập trung, hệ thống huấn luyện, ấy cứ coi như là mở đế quốc khơi dòng, đồng thời cũng vì Ninh quốc bồi dưỡng được một nhóm lớn ưu tú linh quân nhân mới, dùng Ninh quốc thực lực quân sự xong tài công chính đề thắng.

Tên này Ninh binh hung giáp trước đỏ sạm đồ án, đúng là Ninh quốc lính võ học viện tiêu chí.

Chỉ là Đường Dần hợp lại không biết những, cho nên cũng không nhận thấy được đối phương đúng người tu linh.

Ninh binh phản kích một đao thế tới rào rạt, Đường Dần không kịp thu kiếm chống đỡ, bắt đắc dĩ, chỉ có thể bứt ra lánh.

Bá!

Mũi đao không có quét Đường Dần, lại đem lều trại xé mở một cái hai xích dài hơn lỗ hồng lớn.

Lều vải bố bị cắt nứt ra thanh âm lập tức khiến cho giữa quân trường xung quanh Ninh binh chú ý của, không đợi bọn họ biết rõ ràng chuyện gì xảy ra, chợt nghe vừa hí một tiếng, tiếp tục, Đường Dần từ trong Ir7Z1D doanh trường chui ra, nhưng thân hình hắn còn không có đứng vững, tên kia Ninh binh cũng theo tung ra, đồng thời hô lớn: "Có gian tặc lẫn lộn vào được!"

Đáng chết! Đường Dần trong lòng tức giận mắng, đứng tên này phá hoại bản thân hành động Ninh binh hận chi như cốt, hắn trở tay cầm kiếm, trước vọt thân hình chợt dừng lại, đồng thời cầm trong tay kiếm về phía sau xước mang rô, ngoan kích đối tượng ngược.

Ninh binh phản ứng cũng mau, bản năng đem thân hình hơi nghiêng, khó khăn lắm tránh thoát Đường Dần này một kích trí mạng, thế nhưng hắn vạn lần không ngờ, Đường Dần kiếm này chỉ là hư chiêu, kế tiếp còn có chuẩn bị ở sau, ngay hắn né tránh thời điểm, Đường Dần cổ tay vừa lộn, đem kiếm thép quét ngang đi ra ngoài.

Không xong! Ninh binh ý thức được không tốt, nhưng còn muốn lánh, cũng đã không còn kịp rồi.

Vành tai giữa chỉ nghe xì một tiếng, Đường Dần kiếm ở Ninh binh hông của thân cắt qua, lực đạo đó cương mãnh, gần như tương kì thân thể chặn ngang chặt đứt, Ninh binh thân thể còn đứng thẳng, nhưng trong bụng trắng bụng đã chảy xuôi đầy đất.

"A ——" mắt mở trừng trừng nhìn tên kia Ninh binh chết thảm ở Đường Dần dưới kiếm, binh lính chung quanh cửa đều bị cũng hấp miện lương khí, một là bởi vì Đường Dần lãnh khốc vô tình thủ pháp, mặt khác, tên kia Ninh binh thế nhưng có chứa linh võ học viện tiêu chí, rõ ràng cho thấy trong học viện người tu linh đến trong quân đội mạ vàng, nghĩ không ra ngay cả một cái hiệp chưa từng đi tới đã bị đối phương quải chiêu cho giết chết, đây quả thực thật không còn nghĩ ngờ gì nữa.

Bọn họ ngây người, có thể Đường Dần không nhân rồi. Giết chết bại lộ bản thân bộ dạng Ninh binh, hắn rồi lập tức tiếp cận còn lại Ninh binh lướt đi.

Đường Dần kiếm vừa nhanh lại độc, binh lính bình thường rễ cây bản không phải là đối thủ của hắn, song phương vừa mới tiếp xúc, thì có vài Ninh binh trúng kiếm ngã xuống đất, bất quá Ninh binh số lượng nhiều lắm, chết một cái, lập tức lại bổ khuyết trên hơn mười người, Đường Dần đành chỉ khi lúc trước mãnh đột mây thước, ngay cả chính hắn đều nhớ không rõ chém giết bao nhiêu Ninh binh, thế nhưng địch nhân ở chung quanh nếu không không có giảm bớt, ngược lại càng tụ càng nhiều, đến sau cùng, ánh mắt có thể đạt được chỗ cũng là hoa bạc hoa bên địch, đem chung quanh hắn vì đồ chật như nêm cối, các loại các dạng vũ khí thỉnh thoảng từ chung quanh hắn kéo tới.

Ở như vậy dày đặc trận địa địch bên trong, lại linh hoạt thân pháp cũng không thi triển được, dần dần, Đường Dần ra chiêu ít, chống đỡ nhiều, càng ngày càng mệt mỏi ứng phó, giọt mồ hôi theo hai gò má của hắn không ngừng nhỏ xuống dưới rơi.

Đúng lúc này, Ninh binh trong trận doanh đột nhiên có người cao quát một tiếng: "Các ngươi đều tránh ra cho ta!"

Theo tiếng kêu, vây công Đường Dần Ninh binh cửa giống như nước thủy triều lui xuống, nhường ra một hình tròn đất trống, tiếp tục, vài nin đem từ trong đám người đi ra.

Này vài tên nin đem cũng là mặc khôi giáp dày cộm nặng nề, từ đỉnh đầu bao vây đến dưới chân, bạc phát sáng giầy lính đi nhận đường tới leng keng rung động, cầm đầu một gã đại hán ngoài bốn mươi có vẻ, vóc người khôi ngô, tướng mạo đường đường, bày tỏ tề chỉnh râu cá trê cho hắn tăng vài phần đáng vẻ thư sinh.

Khôi ngô đại hán mắt lạnh quan sát vài cái Đường Dần, cúi đầu lại nhìn một cái thi thể khắp nơi, hắn lạnh giọng nói ra: "Các hạ là phong người?"

Mượn Ninh binh tạm ra khỏi khoảng không cơ, Đường Dần từng ngậm từng ngậm hít hơi, dùng hết khả năng khôi phục thể lực, nghe nói đại hán câu hỏi, hắn giọng cao sống lưng, nhún vai nói ra: "Không sai."

Khôi ngô đại hán nói ra: "Xem thân thủ của ngươi, hẳn không phải là hạng người vô danh, báo danh!"

"Đường Dần!"

"Đường Dần?" Khôi ngô đại hán cau mày trầm tư chỉ chốc lát, lắc đầu nói ra: "Chưa từng nghe qua."

Đường Dần nở nụ cười, nếu như đối phương nghe qua tên của mình, đó mới gọi quái, hắn có ý định kéo dài, vì mình tranh thủ khôi phục thể lực thời gian, hỏi ngược lại: "Ngươi là ai?"

Khôi ngô đại hán chấn tiếng nói ra: "Viên Khôi."

Đường Dần học đại hán mới vừa có về, làm bộ mà cúi đầu suy nghĩ một chút, sau cùng lắc đầu cười nói: "Ta cũng chưa từng nghe qua."

Lời vừa nói ra, xung quanh vang lên một mảnh tức giận hừ tiếng. Nhất là Viên Khôi sau lưng vài tên tướng lĩnh, đều bị lòng đầy căm phẫn, tròn mắt, hận không thể đem Đường Dần sống bác nuốt sống dường như.

Viên Khôi đứng Ninh quốc nổi danh thượng tướng quân, quyền cao chức trọng, danh tiếng hiển hách, nhưng Đường Dần tới về phần di giới, mà Nghiêm Liệt lại sống ở năm trăm năm trước, đứng Viên Khôi tên này đương nhiên chưa từng nghe qua.

Lần này Ninh quốc tập trung binh lực, chống đỡ Phong quốc tiến công, ĐÔNG đánh một trận, đại bại Phong quốc hai mươi vạn đại quân, Ninh quốc trên dưới dị thường phấn chấn, thủ thắng sau đó đại quân vẫn chưa khai hoàn trở về đều, mà là thừa cơ thắng lấy Đồng Môn.

Đồng Môn là Phong quốc trọng địa, cũng Phong quốc họ Tây Môn hộ, Ninh quốc đông cửa chắn, vô luận do gió, ninh hai nước nhất phương chiếm lĩnh, đều có thể tiến có thể công, lui có thể thủ, ở vào thế.

Ninh quốc đứng lần này Đồng Môn chi chiến cũng cực kỳ coi trọng, tập trung bốn người tập đoàn quân gần bốn mươi vạn quân đội ở Đồng Môn bên ngoài tập kết, hợp lại có hai vị vương tử tự thân tới chiến trận độc chiến.

Hai vị này vương tử theo thứ tự là Ninh quốc thứ hai thuận vị người thừa kế, dư gia, một vị khác tên là dư hỷ còn, Ninh quốc đệ tam thuận vị người thừa kế, nhưng dư hỷ còn xa thua Kỳ huynh có quyết đoán, người này trời sinh tính nhu nhược nhất gan, cho dù hiện nay Ninh quốc chiếm chủ động, cũng không tiến lên đích thân tới Đồng Môn chiến trường, mà là lựa chọn lưu thủ hậu phương, về đẹp kỳ danh viết cách trở Phong quốc đại quân lui về, chỗ ngồi này trạm kiểm soát cũng coi như là vì hân mà xây.

Dư hỷ còn quý vị vương tử, ninh quân đối với hân hiển nhiên nghiêm gia bảo hộ, Viên Khôi liền là bảo vệ người một trong, không phải với thân phận của Viên Khôi cùng địa vị tuyệt không lại nghẹn tại đây cam nguyện làm tên không hề kiến thụ Thủ tướng.

Mấy ngày liên tiếp, đại cổ phong quân vẫn chưa gọi được, văn tiểu đội Phong quốc tán binh trở giết không ít, Viên Khôi đối với lần này cảm giác sắc sảo xấu hổ, mà dư hỷ còn lại thích thú, mỗi ngày chuyên cần cho tiếp cận Ninh quốc vương đình báo công, căn bản không có phản hồi Đồng Môn đại chiến trận ý tứ.

Nghe Đường Dần ngôn ngữ hết sức lỏng lẻo, một tên ninh đem phần nô quật: "Khá lắm đồng dục người trẻ tuổi, ta lấy đầu của ngươi!" Đang khi nói chuyện, hân rút ra bội kiếm liền muốn tiến lên và Đường Dần chiến đấu.

Viên Khôi khoát khoát tay, đưa tay xuống dưới chiến tướng ngăn cản, hướng về phía Đường Dần cười nhạt một tiếng, nói ra: "Đường Dần, ngươi thâm nhập quân ta, có chạy đằng trời, dường như ngươi bây giờ đầu hàng, ta có thể lo lắng. . ."

Đường Dần cười nhạo được cắt đứt lời của hân, nói ra: "Các hạ muốn chiến dễ chiến đấu, không nên này nói lời vô ích?"

Viên Khôi tâm tình vốn cũng không cao, lại bị Đường Dần này một kích, giận từ tâm nhận, hỏa đi lên va chạm, tay phải hân bình thân, lạnh lạnh mà nói ra: "Ta vốn có ý cho ngươi con đường sống, ngươi đã bán thân muốn chết, đã có thể trách không được ta!"

Lúc này, một tên binh lính chạy tiến lên đây, đem can ngân thương đưa tới trong tay của hân.

Viên Khôi quả đấm ác súng, cánh tay về phía trước mở rộng, mũi thương nhắm thẳng vào Đường Dần chóp mũi.

Hân không có bất kỳ động tác gì, cũng không có bất kỳ ra chiêu, ở chung quanh người xem ra, Viên Khôi chỉ là yên lặng đứng tại chỗ, bắt quá, ở vào hân chính đối diện Đường Dần lại cảm giác hoàn toàn bất đồng.

Khi Viên Khôi ngân thương dựa vào hướng mình thì, một cổ áp lực vô hình cuốn tới, không khí chung quanh tựa hồ cũng đột nhiên thay đổi trầm trọng, áp Đường Dần sườn không hơn khí, * hân khó có thể hô hấp.

Thật mạnh linh áp!

Đường Dần khó có thể tin nhìn Viên Khôi, đối phương linh khí tu vi viễn siêu ra tưởng tượng của hân, hân vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, ở Ninh quốc trạm kiểm soát đậm lại vẫn cất dấu lợi hại như vậy linh võ cao thủ.

Vài giây, đối với Đường Dần mà nói lại giống có mấy người thế kỷ dài như vậy.

Viên Khôi rút cục động, hân quả đấm mang dùng súng, động tác chậm rãi tiếp cận Đường Dần đi bước một đi tới.

Đây cũng không phải là mình bây giờ có thể ứng phó đối thủ! Đường Dần trong lòng rất rõ ràng, hân hiện tại và Viên Khôi thực lực chênh lệch quá xa, lớn đến hân không có chia ra một chút nào thủ thắng hy vọng.

Muốn sống, hiện tại cũng chỉ có thể chạy thoát!

Bình sinh lần đầu tiên, Đường Dần trong lòng sinh ra bất chiến trở ra tìm cách, thế nhưng hiện tại hấn nghĩ ra khỏi, thân thể cũng không được hấn chỉ huy, dường như bị rễ cây vô hình gông xiềng trói trói lại dường như, động cũng không thể động.

Bản thân ngay cả đối phương linh áp đều để đỡ không nổi, nói gì giao thủ? Đường Dần cầm kiếm tay của không thể ngừng khẽ run, trơ mắt nhìn Viên Khôi đến gần bản thân, lại mất mở trừng trừng nhìn đối phương chậm rãi ra súng, mũi thương thẳng tắp thứ tiếp cận lồng ngực của mình.

Trốn! Phải né tránh! Đường Dần cảm thấy được, đối phương một thương này tốc độ tuy chậm, nhưng trong đó giấu diếm lực đạo lại lớn kinh người, chỉ ít đủ để đâm thủng trên người mình áo giáp, cùng với thân thể của mình.

Có thể người đang trong tuyệt cảnh thật có thể bộc phát ra không thể nghĩ ngờ lực lượng, khi mũi thương lập tức muốn đâm tới Đường Dần hung giáp thì, người sau chợt hét lớn một tiếng, eo cổ sức, nguyên bản khó có thể di chuyển mấy may thân thể kỳ tích vậy tiếp cận bên cạnh ngắt đi ra ngoài.

Xi!

Chỉ tiếc động tác của hấn không ngờ hơi chút chậm nửa bước.

Viên Khôi một súng mặc dù không có đâm trúng Đường Dần ngực muốn hại, lại đâm thật sâu vào bên trái của hấn uy hiếp.

Thâm nhập trong cơ thể lạnh như băng, xé rách vậy đau nhức, để Đường Dần thất thanh đau gọi, ( ) không biết thân thể từ đâu bính vọng lại khi lực, đâm phá tan Viên Khôi linh áp, liên tục rời khỏi mấy bước.

Cho dù không sử dụng thấy rõ, Viên Khôi cũng có thể cảm giác được, Đường Dần linh khí tu vi cũng không đoán cao, theo lý thuyết hấn không có khả năng phá tan bản thân thi phóng linh áp, nhưng trên thực tế hấn không chỉ có ở thời khắc mấu chốt né tránh mình một kích trí mạng, nhưng lại từ mình linh áp giữa thuận lợi lui ra ngoài, như thế kẻ khác cảm thấy bất ngờ.

Trước mắt tên này thanh niên có thể xưng là là một ý chí lực cực mạnh người, bất quá dù vậy, Viên Khôi nhưng có mười trên mười lòng tin đưa hấn tể cho thương hạ.

"Các hạ rất ngoan cường, chỉ bất quá, nguoi chọn sai đối thủ!" Viên Khôi cười lạnh, lần thứ hai đem ngân thương nâng lên, dựa vào tiếp cận Đường Dần

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Quyển 2

Đường Dần cho dù không thụ thương đã không phải là đối thủ của Viên Khôi, huống hiện tại ba sườn còn bị thật sâu đâm một súng.

Gặp Viên Khôi lại muốn phóng ra linh áp, Đường Dần không kịp ngẫm nghĩ nữa, cánh tay cố sức vung lên, cầm trong tay kiếm thép văng ra ngoài.

Leng keng!

Viên Khôi run run ngân thương, dễ dàng đem Đường Dần đầu tới kiếm thép xóa sạch, nụ cười trên mặt làm sâu sắc, đã không có vũ khí, Đường Dần chỉ sẽ chết nhanh hơn.

Thế nhưng lần này hấn nghĩ lầm rồi. Ném ra kiếm thép sau, Đường Dần bắn lên thân hình, bất quá hấn không có nhằm phía Viên Khôi, mà là vừa... vừa ghim vào chung quanh Ninh binh ở giữa.

Chỉ thấy hấn song chưởng mở, trong lòng bàn tay bốc cháy lên ngọn lửa màu đen, tiến nhập đoàn người sau, hai tay đều xuất hiện, phân biệt nắm

hai gã Ninh binh cổ của.

hai tên lính còn không có phát sinh kêu lên, Đường Dần bàn tay hắc hỏa đã đốt lần hai người toàn thân, theo hoa lạp lạp giòn vang, chỉ có khói giáp cùng vũ khí rơi xuống đất, hai tên lính ngay cả cùng tóc cũng không còn lại, biến mất không còn tăm hơi.

Này chỉ là bắt đầu. Với Hắc ám hỏa hỏa táng hai tên lính sau, Đường Dần không ngừng nghỉ chút nào, lập tức lại chạy về phía những người khác. .

Thieu huỷ thân thể hóa thành từng sợi khói đen, phiêu đăng trên không trung, dường như là có sống mệnh dường như, quay chung quanh ở Đường Dần xung quanh, sau cùng nhét vào trong cơ thể hắn.

Theo linh khí không ngừng bị hút vào trong cơ thể, Đường Dần ba sườn vết thương máu dần dần ngừng, hợp lại bắt đầu nhanh chóng khép lại, đây là tối đó linh khí diệu dụng.

Vài tên ninh đem nhìn rõ ràng, sắc mặt đều hơi bị đột biến, trăm miệng một lời mà kinh ngạc nói: "Người tu linh hệ Bóng Tối!"

Viên Khôi sắc mặt khó coi, chợt uống kêu một tiếng, vác súng tiếp cận Đường Dần đuổi theo. Tốc độ của hắn cực nhanh, cơ hồ là trong nháy mắt đã đến Đường Dần phía sau, trong tay súng hóa thành một cái bạc tuyến, đâm thẳng Đường Dần hậu tâm.

Biết hắn tu vi thâm hậu, bản thân không phải là đối thủ của hắn, Đường Dần căn bản không cùng Viên Khôi so chiêu, cảm giác ngàn thương đâm tới, hắn liên tục ngăn chặn cũng không ngăn cản, thân hình hoành vọt ra ngoài, chỉ đi Ninh binh tập trung nơi ấy khoan.

Đường Dần thân pháp quỷ dị, người như bùn thu, hơn nữa lại xen lẫn trong đám người, Viên Khôi liên tục truy thử đếm súng, có thể ngay cả hắn y bên cũng không dính đến, chỉ thấy phe mình binh sĩ thỉnh thoảng ở đối phương Hắc ám hỏa xuống dưới đốt làm sương mù.

Lúc này Viên Khôi cũng thật sự nổi giận, hắn ngửa mặt lên trời gầm, trong tay ngàn thương đột nhiên hiện ra ra vạn đạo sáng mờ, tiếp tục, mũi thương dường như biến ảo thành vô số cây cương châm, tiếp cận Đường Dần quanh thân mang tất cả đi.

Đứng truy hồn thứ!

Đường Dần nhận ra Viên Khôi xuất ra sát chiêu, không chút suy nghĩ, xuất thủ như điện, lấy tay cánh tay nắm lên bên người một tên Ninh binh, đón Viên Khôi cổ sức ném đi.

Bỏ nhào, bỏ nhào, bỏ nhào!

Thương cảm tên kia Ninh binh còn không có biết rõ ràng chuyện gì xảy ra, thân thể đã bị Viên Khôi thi triển truy hồn thứ thứ trở thành cái sàng, khi thân thể của hắn té xuống đất thì, chỉ còn lại có một đám mơ hồ máu thịt, căn bản nhận không ra hình người.

Tuy rằng dùng Ninh binh làm việc cách ngăn cản, nhưng phía sau Đường Dần cũng không có thể may mắn tránh khỏi, cũng may hắn phản ứng rất nhanh, ném ra Ninh binh sau lại thuận thế lăn ra ngoài, tách ra muốn hại, chỉ là cánh tay trái đã bị vạ lây, bị đâm ra hơn mười máu lỗ thủng.

Bị thương Đường Dần trốn nhanh hơn, Hắc ám hỏa sử dụng cũng càng thêm nhiều lần, thỉnh thoảng có Ninh binh ở tử vong thiêu đốt dưới thét lên biến mất, bị hắn 'Ấn' sạch sẽ.

Thấy tình cảnh này, Viên Khôi hai mắt phun hỏa, tức giận mau đem ngực của hắn nghẹn tặc, các loại linh vũ kỹ có thể càng liên tục thi triển, nhưng Đường Dần thân pháp quá bén nhạy, cũng quá quỷ dị, ở trong đám người phiêu hốt bất định, Viên Khôi sát chiêu nếu không không có thương tổn đến hắn, ngược lại ngộ sát không ít Ninh binh.

Giờ này khắc này, số lượng đồng đảng Ninh binh của phản trở thành Đường Dần thịt lá chắn, lệnh Viên Khôi vương chân vương tay, không thi triển được.

"Đây là có chuyện gì?"

Theo đang nói, một tên mặc bạc bào, đầu đội màu đen dài quan thanh niên tòng quân trong lều đi ra, ở ngoài xung quanh, ngoại trừ có ngân giáp hộ vệ bên ngoài, còn có mặc diêm lệ thị nữ.

Thấy hắn, dân chúng Ninh quốc đem cửa đều là cả kinh, đều ủng tiến lên, tương kì vững vàng bảo vệ, một tên trong đó quan giai khá cao ninh đem vô cùng cung kính nói: "Điện hạ, bên ngoài nguy hiểm, xin người về trước trong - trướng."

Thanh niên kiêu được, rướn cổ lên, tiếp cận chiến đấu kịch liệt phương hướng nhìn, sau đó ánh mắt chưa dứt đến ninh đem trên mặt của, trong giọng nói toát ra bất mãn, nói ra: "Nghe nói đột kích người chỉ có một người, thế nào đến bây giờ còn không có giải quyết hết?"

Tên kia ninh đem âm thầm nhếch miệng, nhỏ giọng đáp: "Điện hạ, viên tướng quân đã đứng ra nghênh địch, tin tưởng không bao lâu là có thể đem

bên địch chế trụ, điện hạ không ngờ xin về trước trong - trước nữa!"

Đứng vị thanh niên này, ninh đem cũng không dám có chút qua loa, hẳn nếu là thật có mệnh hệ nào, trạm kiểm soát bên trong chúng tướng suy nghĩ sợ rằng cũng phải dọn nhà.

"Ha hã!" Thanh niên xi nhủ cười, không nghe ninh đem khuyển cáo, điều đầu hoảng não nói ra: "Bên ta chiến tướng Như Vân, còn đối với phương chỉ là một chính là tiểu tặc, sợ hẳn làm quá mức?" Vừa nói chuyện, hẳn trắng đem ngăn cản ở trước mặt mình ninh đem liếc mắt, đưa tay tương kì đẩy ra, sau đó tuyển một chỗ bãi đất, đưa mắt quan vọng Đường Dần bên kia tình hình chiến đấu.

Vị thanh niên này không phải là người bên ngoài, đúng là Trữ vương đệ tam thuận vị người thừa kế, Tam vương tử Dư Thượng.

Vừa nghe nói trạm kiểm soát tao ngộ bên địch đánh lên, hẳn trước tiên trốn được quân trong lều, sau đó nghe bên ngoài tiếng kêu nổi lên, hẳn ở trong - trước sợ thẳng run run, sau đó không lâu lại nghe thủ hạ người đi theo hầu đến on, nói quân tướng ở ngoài chỉ có một tên bên địch, tìm của hẳn lúc này mới hạ xuống, là gan cũng lớn lên, có xuất ngoại xem cuộc chiến nhân tình nhà trí.

Dư Thượng hăng hái bùng bùng quan chiến, Đường Dần nghĩ không phát hiện hẳn đều khó khăn, dù sao ở bên cạnh hẳn hội tụ đông đảo Ninh binh ninh đem, xa xa nhìn lại, mặt áp áp một đoàn, hơn nửa đứng ở chỗ cao Dư Thượng dị thường chói mắt, chúng quân ở giữa, mặc cảm bảo chỉ có hẳn một cái.

Không cần ngẫm nghĩ Đường Dần cũng có thể phán đoán cho ra tới thanh niên này nhất định là quân địch chủ tướng, nếu hẳn xuất hiện lộ đầu, bản thân lại có thể buông tha này cơ hội thật tốt.

Nghĩ thôi, Đường Dần thở sâu, tiếp cận Dư Thượng chỗ chỗ mãnh tiến lên.

Viên Khôi kinh nghiệm nhiều lão đạo, chỉ nhìn Đường Dần hành động phương hướng lập tức đoán ra ý đồ của hẳn. Nếu là Tam vương tử ở Đường Dần thủ hạ hơi có một thất lạc, vậy mình có thể khó thoát ngoài cữu a!

Hắn kêu lên một tiếng đau đớn, thả ra linh khí, bàn tay ngân thương tùy theo biến thành đỏ như máu, thân thương cũng tăng dài hơn nhiều, hoàn thành 'Bình đồ linh hóa' sau, INwnHb hẳn bước xa đuổi theo, thời khắc nguy cấp hẳn cũng không doái hoài tới làm không giết làm, chỉ cần có thể đem Đường Dần tể cho thương hạ, bảo chứng Dư Thượng an toàn, chết bao nhiêu người cũng không quan hệ.

Đường Dần tốc độ nhanh, Viên Khôi tốc độ nhanh hơn, mấy người bước xa thoát ra, đã đuổi tới Đường Dần phía sau, hẳn cầm trong tay súng giờ cao khỏi đỉnh đầu, nhắm ngay Đường Dần sau lưng cửa, lập chém Hoa Sơn, ngoan đập xuống.

Vù vù —— trường thương cắt không khí, phát sinh chấn người hồn phách muộn hưởng tiếng.

Đối phương một kích này lực đạo bao lớn, Đường Dần chỉ nghe thanh âm là có thể phán đoán cho ra tới, hẳn đem cắn chặt hàm răng, đá phát điện nhiệt điện nhanh chóng vậy đoạt tới một cây chiến đấu kích, giờ cao khỏi đỉnh đầu, xoay người lại đón đỡ.

Leng keng, răng rắc!

Linh hóa sau trường thương dính chặt như sam nện ở chiến đấu kích trên, đầu tiên là một tiếng chói tai vàng minh tiếng, tiếp theo là vũ khí gãy nứt ra thanh âm, Đường Dần trong tay chiến đấu kích cứng rắn tiếng mà chiết, được kỳ lực nói trùng kích, hẳn toàn bộ thân thể coi như đứt gãy, về phía sau bay rớt ra ngoài.

Tồm!

Viên Khôi này toàn lực một kích lực đạo quá lớn, ngay cả binh lính chung quanh đều bị khí áp * liên tiếp lui về phía sau, mà đứng mũi chịu sào Đường Dần kết cục thảm hại hơn, hẳn trên không trung đụng ngã lăn hơn mười tên Ninh binh, đủ bay ra tám mét rất xa mới đoán té xuống đất, cho dù sau khi hạ xuống thân thể của hẳn cũng không ổn xuống, lại về phía sau cuộn cuộn ra mấy thước.

Hắn nằm ở mà, chỉ cảm thấy ngực khó chịu, tiếng nói mất phát ra ngọt, tiếp tục một búng máu tiến phun ra.

Chỉ là hẳn không thời gian khôi phục, bốn phía Ninh binh đã chen chúc mà đến, vô số chi thương, chiến đấu kích tiếp cận quanh người hẳn ngoan thứ.

Đường Dần hai mắt tròn tròn, đầu lười đứng vững trên nha ngực, súc súc chân khí, bỗng nhiên từ dưới đất vọt lên, thân hình như điện, do đối phương công kích trong khe hở bắn đi ra ngoài, thẳng đến tiếp cận cách đó không xa Dư Thượng.

Hắn đón đỡ Viên Khôi đòn nghiêm trọng không có thể như vậy rõ ràng nhận, người sau đứng đưa hẳn chấn thành trọng thương, khả đã để Đường Dần rút ngắn thật nhiều hẳn cùng với Dư Thượng trong lúc đó khoảng cách.

"A?" Gặp Đường Dần như quỷ mỵ vậy lao ra đoàn người, thẳng tiếp cận Dư Thượng mà đến, dân chúng Ninh quốc binh ninh đem cửa đều bị kinh

kêu thành tiếng.

Dur Thượng chung quanh mình đem cùng bọn hộ vệ theo bản năng đều tiến lên, đem Dur Thượng ngăn cản sau lưng tự mình, tiếp tục đều cầm vũ khí, đứng phác sát tới được Đường Dần xuống tay độc ác.

Bọn họ những người này cũng là linh võ cao thủ, tu vi thâm hậu, tùy tiện lấy ra một người đều không ở Đường Dần dưới, hợp lực xuất kích, thanh thế hạng kinh người!

Đường Dần trong tay còn nắm nửa đoạn chiến đấu kích, miễn cưỡng tiếp được trước mặt bỏ tới hai đao, có thể tả hữu hai bên đâm tới trường thương cũng rút cuộc né tránh không mở, theo bỏ nhào bỏ nhào hai tiếng, hai cây trường thương giai đâm trúng hán uy hiếp, cũng may Đường Dần làm việc chuẩn bị, chỉ mảnh treo chuông cơ hội tránh khỏi muốn hại, nhưng ngay cả như vậy, này hai súng cũng đủ hấn chịu.

"Nhìn người còn có thể trốn nơi nào? Từ kỳ của người đến!" Sau đó đuổi tới Viên Khôi gào thét lớn, đem trường thương lần thứ hai luân nhận, nghiêng đại an toàn bối mảnh chém Đường Dần.

Linh hóa sau ngân thương mũi thương to thêm dài hơn, hai bên phong mang như đao, hơn nữa Viên Khôi tu vi thâm hậu, nếu thật bị bỏ trúng, cho dù mặc linh khải đều không đỡ được, huống chi Đường Dần bây giờ còn không cách nào hoàn thành 'Linh khải hóa'.

Phía sau Viên Khôi thế tới rào rạt, mà Đường Dần trước mặt mình đem cùng vương đình bọn thị vệ cũng đều không nhàn rỗi, đao, kiếm, phù, kích, súng, kích, các loại các dạng vũ khí gào thét kéo tới, ( ) từng đạo hàn quang trên không trung bện thành hế ra lưới lớn, đem Đường Dần lung bao ở trong đó.

Bây giờ Đường Dần, có thể nói là hai mặt thụ địch, hơn nữa đối phương mỗi một kích cũng là hạ tử thủ, trong khi gãy chết, đâm vào hán tả hữu uy hiếp hai súng dường như kim sắt giống nhau, đưa hán gắt gao tạp ở, dùng thân thể của hán khó có thể di chuyển mây may.

Trốn, tránh không thoát, ngăn cản lại đỡ không được, này có thể như thế nào cho phải?

Đường Dần mắt mở trừng trừng nhìn giấu ở sau lưng mọi người cùng hán liền gần trong gang tấc Dur Thượng, chỉ cần lại hướng trước một thước, cho dù là nửa thước, hán liền có thể chế trụ đối phương, thế nhưng thất chỉ chút xíu, kém đó thiên lý, đứng này không được một thước khoảng cách, sinh sôi đem Đường Dần cách ngăn trở, khiến cho hán rơi vào vạn kiếp bất phục tuyệt cảnh.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Quyển 2

Răng rắc —— leng keng lang —— hơn mười món vũ khí đòn nghiêm trọng ở Đường Dần trên người, thế nhưng vành tai giữa chỉ nghe được vũ khí tiếng va chạm, nhưng không có phá thịt chém lòi thanh âm.

Viên Khôi cũng hấp miệng lương khí, vô ý thức lùi lại một bước, nhìn chăm chú nhìn nữa, nguyên bản bị vây vào giữa Đường Dần dĩ nhiên vô căn cứ biến mất không thấy.

Một cái đại người sống, không có khả năng hư không tiêu thất, trừ phi. . . Viên Khôi trong đầu đột nhiên hiện lên hai chữ —— ảnh giết!

Nguy rồi! Hấn kích linh linh rừng mình một cái, hai mắt tròn tròn, hét lớn: "Bảo hộ điện hạ. . ."

Đáng tiếc lúc này hấn lên tiếng nữa nhắc nhở, đã rồi không còn kịp rồi.

Ngay Đường Dần rơi vào tuyệt cảnh, sống còn chi tế, hấn sử xuất ám hệ linh võ học giữa đặc biệt kỹ năng, Âm Ảnh Phiêu Di, nó còn có một người xưng hô, cũng gọi là ảnh giết.

Ám Ảnh Phiêu Di có thể rút cuộc ám hệ linh võ học tuyệt kỹ một trong, nó có thể cho người sử dụng ở trong phạm vi nhất định bóng ma giữa làm trong nháy mắt di chuyển, linh khí tu vi càng cao thâm, có thể trong nháy mắt di động phạm vi để càng rộng, trước đây Nghiêm Liệt và nhìn chân đám người quyết chiến thời điểm liền từng sử dụng quá chiêu này.

Thế nhưng Ám Ảnh Phiêu Di thuộc về giữa cao cấp kỹ năng, với Đường Dần bây giờ linh khí tu vi còn không cách nào tự do sử dụng, nhưng ở sinh tử tồn vong một khắc kia, ngoại trừ Ám Ảnh Phiêu Di hẳn không nữa cái khác tự bảo vệ mình chiêu số, mặc dù có thể đủ sử dụng, hoàn toàn là bị trong cơ thể hần mãnh liệt cầu sinh ham muốn kích vọng lại.

Tuy rằng hần sử dụng Ám Ảnh Phiêu Di chỉ để hần di chuyển ra một thước khoảng cách, nhưng này đã đủ rồi.

Dur Thượng đang ở hăng hái bùng bùng xem náo nhiệt, xung quanh có nhiều như vậy linh võ cao thủ bảo hộ, nằm mộng cũng muốn không được đối phương lại đột nhiên xuất hiện sau lưng tự mình.

Hắn còn không có hiểu rõ chuyện gì xảy ra, chợt cảm thấy được cổ họng căng thẳng, cái cổ bị chỉ tay lạnh như băng gắt gao chế trụ.

Hắn bản năng hét lên một tiếng: "Người nào?" Tiếp được nữ quay đầu lại, chống lại một đôi đen kịt sâu thẳm đôi mắt.

"Người. . ." Dur Thượng quả thực không thể tin được hai mắt của mình, đối phương vừa nãy còn đang trước mặt của mình, thế nào đột nhiên vọt đến phía sau mình?

"Tất cả chớ động! Không phải ta sẽ đem hần đốt thành tro bụi!" Đường Dần dường như hồn ma giống nhau kẻ sát sau lưng Dur Thượng, trên mặt không có bất kỳ biểu tình, khóe miệng hơi vung lên, lộ ra nhẹ nhàng lạnh lùng, hần khéo tay bụng uy hiếp xuống dưới vết thương, khéo tay hung hăng nắm Dur Thượng cổ của, bất cứ lúc nào cũng có thể dùng Hắc ám hóa tương kì thiêu huỷ mất.

"A —— "

Biến cố bất thành linh, đưa tới một mảnh tiếng kêu sợ hãi, Ninh quốc binh tướng cửa vừa kinh vừa sợ, thẳng sợ mặt như màu đất, không tự chủ được đều lui về phía sau.

Hiểu rõ ám hệ linh võ cũng không có nhiều người, bên trong sân ngoại trừ Viên Khôi ở ngoài, những người khác đều không làm cho hiểu Đường Dần đến tốt cùng là thế nào tách ra phe mình vây công, vừa thế nào đột nhiên vọt tới vương tử điện hạ sau lưng.

Lúc này, kinh nghiệm như vậy phong phú Viên Khôi cũng vô pháp tĩnh táo đi nữa, hần cả tiếng kêu lên: "Không nên thương tổn điện hạ!"

Đường Dần tuy rằng còn không biết Dur Thượng đích xác thiết thân phân, bất quá chỉ nhìn đối phương mọi người đáng đáp, không khó đoán ra Dur Thượng địa vị cao quý.

Xem ra, bất giác phải bắt vua trước này bước hiểm kỳ bản thân thật đúng là đi được rồi, có người này chất, thuận lợi lao ra trại địch cũng không thành vấn đề.

Nghĩ thôi, hần đưa mắt nhìn một cái bốn phía, lúc này xung quanh tụ tập Ninh binh càng nhiều, người lần lượt người, người gạt ra người, trắng loà phân không ra mỗi người đếm, có thể nói là người ta tấp nập.

Đường Dần hơi phán đoán một phen trận trên tình thế, sau cùng ánh mắt rơi vào Viên Khôi trên mặt, hần lạnh giọng nói ra: "Nghĩ bảo nhà ngươi chủ tử mạng sống cũng rất đơn giản."

Viên Khôi âm thầm thôn khẩu thổ mật, cắn răng quát: "Người có điều kiện gì, cứ việc nói ra, nhưng ngươi nếu là dám can đảm thương tổn điện hạ nhà ta, ta thề nhất định cho ngươi bầm thây vạn đoạn!"

Hắn biểu hiện ra một bộ cuồng nộ có vẻ, nhưng nói lý ra lại len lén thả ra linh áp, dự định lần thứ hai đem Đường Dần vây khốn.

"Ha ha ——" Đường Dần ngửa mặt cuồng tiếu, nói ra: "Chủ tử của các ngươi ở trên tay của ta, ngươi bây giờ đã không có tư cách cùng ta đàm điều kiện." Vừa nói chuyện, trên tay hần tăng lực, ngưng giọng nói: "Không nên lại đối với ta sử dụng linh áp, ngươi có thể có thể sử dụng linh áp ngăn chặn ta, nhưng ta cũng có thể bảo chứng, nhà ngươi chủ tử sẽ ở trước tiên chết ở Hắc ám hóa giữa, không tin, chúng ta cũng có thể thử một lần!"

Theo trên tay hần tăng lực, Dur Thượng lập tức thay đổi hô hấp khó khăn, hai mắt nhô ra, tát vào mồm đại trương, mặt trắng chợt đỏ bừng, hình như bất cứ lúc nào đều đã tắt thở.

Dur Thượng này phó nửa chết nửa sống đáng đáp, đem Viên Khôi sợ thiếu chút nữa ngất đi, hần vội vàng thu hồi thả ra ngoài linh áp, đứng Đường Dần liền tục khoát tay nói: "Đừng. . . Đừng phát động! Người. . . Đến tốt cùng có điều kiện gì? Nói đi!"

Đường Dần lạnh giọng quát lên: "Đầu tiên, đem người của ta hết thảy buông tha tới." Hần không có quên hần mang tới chừng một trăm hào cậu em.

"Có thể!" Viên Khôi ngay cả không hề nghĩ ngợi, gật đầu đồng ý, sau đó nói: "Người còn có điều kiện gì, nói tiếp."

Đường Dần lắc đầu, nói ra: "Trước đem ta nói điều thứ nhất làm được."

Lúc này hần lẻ loi một mình, xung quanh cường địch vờn quanh, trong tay mặc dù có thủ lĩnh của đối phương làm người chất, nhưng không có giúp đỡ cũng khó tránh khỏi phát sinh bất ngờ.

Viên Khôi cúi đầu trầm tư, không có lập tức đáp ứng.

Thấy hần do dự, Đường Dần nguyên bản buông lỏng thủ kinh bỗng nhiên lại gia tăng, thương cảm Dư Thượng vừa nãy thở hổn hển hai cái khí thô, lại trở nên sắp hít thở không thông.

"Đừng!" Viên Khôi thân thể chấn động, liền thanh nói ra: "Ta đáp ứng ngươi!" Vừa nói chuyện, hần nghiêng đầu kêu đến một tên thanh niên tướng lĩnh, thấp giọng phân phó vài câu, người nọ liền thanh ứng thị, thật nhanh chạy ra.

Không lâu sau, tên thanh niên kia tướng lĩnh đi mà quay lại, đồng thời còn mang về hơn mười tên bị trói dường như bánh chưng bắt tù binh.

Viên Khôi nghiêng đầu nhìn một chút, đứng Đường Dần nói ra: "Người của ngươi đều ở đây ăm!"

Đường Dần liếc một cái, ngưng giọng nói: "Những người khác đâu?"

Lúc này không đợi Viên Khôi nói chuyện, bị bắt mười mấy người giữa có người hô lớn: "Đường đại ca, ngoài huynh đệ của hần đều. . . Đều chết hết! Ô ô ——" vừa nói chuyện, người nọ đau khóc thành tiếng.

Đường Dần trong lòng rung động, này mới bấy lớn lại công phu, hơn trăm tên cậu em dĩ nhiên chỉ còn lại có mười mấy người.

Không có thời gian bi thương, Đường Dần trong mắt thương cảm chợt lóe lên, hần đề xuống phạm phòng tâm tình, nói với Viên Khôi: "Đem bọn họ thả, lập tức!"

Tam vương từ rơi vào tay đối phương, Viên Khôi phải nghe Đường Dần nói hành sự.

Hần hung hăng cầm nắm tay, hướng về phía người thủ hạ gật đầu, ý tứ đứng đề xuống Đường Dần nói làm.

Viên Khôi hạ lệnh, Ninh binh ninh đem cửa nào dám cãi lời.

Bọn họ đều đem bị mười mấy người buộc thẳng cời ra, thả bọn họ đi Đường Dần bên kia.

Đường Dần đang cùng Viên Khôi các chúng địch cẩn thận giằng co đồng thời, cũng chia tâm hai dùng, cẩn thận mà quan sát đi tới thủ hạ cậu em, rất sợ trong đó lẫn lộn có Ninh quốc gian tế.

Cũng may hần trí nhớ siêu quần, đứng người thủ hạ đáng đáp đều nhớ rõ ràng, ánh mắt đảo qua mặt của mọi người bâng, rất nhanh để xác định cũng là người thủ hạ không sai.

Không lâu sau, hơn mười người Phong binh đi qua Ninh binh vòng vây, đi tới Đường Dần phụ cận.

Lúc này thấy Đường Dần, tất cả mọi người có loại sau khi sống lại làm cảm xúc.

"Đường. . . Đường đại ca!" Người nói chuyện đứng Trương Báo, trên người hần nhiều chỗ quái thai, vết máu loang lổ, không biết là chính hần còn là kẻ thù, hần dè dặt quan sát một vòng xung quanh đông đảo Ninh binh ninh đem, lại nhìn bị Đường Dần chế Dư Thượng, hạ giọng chiến hỏi: "Này. . . Người kia là ai a?"

Đường Dần cũng không biết Dư Thượng đích xác thiết thân phân, hần chỉ là ừ một tiếng, không có trả lời, mà nói nói: "Các ngươi ở ta xung quanh đứng ngay ngắn, đừng làm cho ninh người tiếp cận." Nói, hần rồi hướng Viên Khôi quát lên: "Thứ hai, lập tức chuẩn bị cho ta ba mươi con khoái mã!"

Bọn họ chỉ mười mấy người, cần ngựa cũng chỉ muốn hơn mười con là đủ rồi.

"Ngươi muốn nhiều như vậy ngựa làm cái gì?" Viên Khôi không hiểu hỏi.

"Bớt nói nhảm!" Đường Dần quát lên: "Dựa theo lời của ta đi làm, trừ phi ngươi muốn cho hần chết!" Đang khi nói chuyện, hần đem trước mặt Dư Thượng về phía trước đẩy một cái.

Từ lúc chào đời tới nay, Viên Khôi còn chẳng bao giờ bị người dùng thế lực bắt ép quá, trong lòng ngực trong con giận dữ, hai mắt tức giận đỏ bừng, nhưng lại đem Đường Dần không có biện pháp chút nào, hần không có khả năng không để ý tới Dư Thượng tính mệnh mà phát động xuất thủ.

"Theo lời hấn nói, chuẩn bị ngựa!" Viên Khôi tức giận gầm nhẹ nói.

"Đứng! Viên tướng quân!"

Theo ứng với tiếng, phía dưới Ninh bình nhanh chóng dất ra ba mươi con chiến mã, đang định đưa đến Đường Dần phụ cận, nhưng vương đình thị vệ đoạt trước một bước tiếp nhận chiến mã, tiếp cận Đường Dần đi đến.

Bọn họ dự định thừa dịp đưa ngựa cơ hội tiếp cận Đường Dần, tìm cơ hội đột nhiên động thủ, có thể hay không thương tổn được đối phương vẫn thứ yếu, mấu chốt là trước đem vương tử điện hạ giải cứu ra.

Đường Dần tức thông minh lại xảy ra tính đa nghi, sao có thể nhìn không ra ý đồ của bọn họ.

Không đợi đối phương dẫn ngựa tiếp cận, hấn giành trước quát bảo ngưng lại nói: "Các người đứng lại!" Tiếp tục, đứng thủ hạ bên người cậu em nói ra: "Các người đi đem ngựa dắt lấy tới, thuận tiện kiểm tra một chút, zPdy xem có vấn đề hay không, đừng làm cho đối phương động tay chân."

"Hiểu rồi!"

Lúc này, hơn mười người Phong binh cũng đều đã nhìn ra, Đường Dần chế ở này hoa y thanh niên nhất định là trại địch giữa mười phần nhân vật trọng yếu, không phải đối phương sẽ không đứng Đường Dần nói ngoan ngoãn phục tùng.

Lá gan của bọn họ lớn dần, chậm rãi đến gần đối phương.

Trương Bảo tốc độ nhanh nhất, dẫn đầu tiếp xúc bên địch, hấn lấy can đảm từ Ninh quốc thị vệ trong tay tiếp nhận chiến mã dây cương, gặp đối phương tuy rằng trừng mắt mắt lạnh lẽo, nghiêng răng nghiêng lợi, cũng không dám động bản thân mấy may, hấn mừng rỡ trong lòng, được một tác lại muốn tiến một thước mà nói ra: "Người trẻ tuổi, đem đao của người cho ta!"

"Người —— "

Vương đình thị vệ thân cận cũng là lĩnh võ cao thủ, ở Ninh quốc địa vị cao, cũng bị người kính trọng, bao thuở bị người xưng quá 'Người trẻ tuổi', huống đối phương còn đồng dạng muốn hấn vũ khí trong tay, đây quả thực là ngay mặt nhục nhã.

"Thế nào?" Gặp đối phương làm ra chuẩn bị rút đao động tác, Trương Bảo cũng lại càng hoảng sợ, theo bản năng lùi lại một bước, khẩn trương nói: "Người muốn động thủ à? Người không sợ hấn không có suy nghĩ?" Nói, hấn xoay tay lại chia chia Dư Thượng.

Không đợi thị vệ nói chuyện, ( ) Dư Thượng đã sợ thét to: "Không thể động thủ, người nào đều không thể động thủ, các người nếu như đem ta hại chết, các người cũng hết thầy được chết!"

Nghe xong lời này, thị vệ kia giống quả bóng xì hơi, ù xù một chỗ.

Hấn hưng hăng dậm chân, tâm bất cam tình bất nguyện cầm trong tay bội đao đưa cho Trương Bảo.

Ninh quốc vương đình thị vệ chiến đao, lại hẹp lại dài, cùng loại Trung quốc Đường triều thịnh hành đường đao, chỉ là cần tinh thép đánh chế, tài liệu sang quý.

Đối phương đem bản thân không có biện pháp, trái lại món vũ khí giao ra, điều này làm cho Trương Bảo lá gan lớn hơn nữa. Hấn tiếp nhận thị vệ bội đao, rút ra phân nửa nhìn một chút, cười nói: "Không sai, đúng đem đao tốt, lão tử giúp người bảo quản!"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Quyển 2

Trương Báo thu ngựa lại thu đao, những thứ khác Phong bình đều noi theo, Ninh quốc vương đình thị vệ vốn định tiếp cận Đường Dần, kết quả không tới người ta bên người không nói, còn bị đối phương đoạt đi đeo trên người chiến đao.

Các người thủ hạ đem chiến mã khiên trở về, Đường Dần nắm bắt Dư Thượng cổ của, đơn tay cầm hấn sải bước một con chiến mã.

Không cần hấn lên tiếng, Trương Báo đám người cũng theo đều lên ngựa, sau đó ánh mắt đủ nhìn về phía Đường Dần, chờ hấn bước tiếp theo mệnh lệnh.

Lên ngựa sau, Đường Dần đem Dư Thượng hoành để xuống yên ngựa trên, tiếp tục đứng Viên Khôi quát lên: "Để thủ hạ của ngươi người tránh ra, ta muốn quá quan."

"điện hạ nhà ta. . ."

"Chờ thêm quan sau đó, bảo đảm an ủi toàn bộ, ta tự nhiên sẽ để hấn trở về!" Đường Dần nói ra.

Viên Khôi giận dữ hét: "Ta dựa vào cái gì tin tưởng lời của ngươi? !" Nhỡ ra Đường Dần lọt qua cửa không tha Dư Thượng hoặc là đem Dư Thượng giết, vậy hấn tìm ai nói rõ lý lẽ đi?

Đường Dần nhún nhún vai, nói ra: "Nếu như ngươi không tin, ta cũng không có biện pháp, vậy ta chỉ có thể cùng hấn đồng quy vu tận." Nói, hấn dùng trong tay dây cương quật hai cái Dư Thượng sau lưng của.

Hấn dùng lực đao cũng không lớn, nhưng Dư Thượng không tự chủ phát sinh tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt, khua tứ chi, khóc thét nói: "Đừng giết ta! Đừng giết ta ——"

Kiểu sanh quán dưỡng Dư Thượng, bình thường cuộc sống ở trong vương cung, bị người đang cầm che chở, chưa gặp qua hiện tại như vậy trần thế, đã sớm sợ hồn phi phách tán, hoang mang lo sợ. Hấn gầm rú nói: "Viên Khôi, ần hấn nói làm, mau dựa theo hấn nói làm!"

Viên Khôi suy nghĩ từng đợt đau đầu, Dư Thượng khàn cả giọng tiếng kêu cũng sáo đầu hấn lẫn lộn tương tương, nghĩ không ra một cách đối phó.

Sau cùng, hấn tới thờ dài, hiện tại chỉ có thể là đi một xem một! Hấn phát tay hô: "Thả bọn họ quá quan."

Quân lệnh như núi cũng.

Theo Viên Khôi ra lệnh một tiếng, xung quanh người ta tập nập Ninh quốc bọn lính giống thủy triều giống nhau đi trái phải hai bên thoái nhượng, nhường ra một cái hai thước gấp rộng thông đạo.

Đường Dần không chút do dự, đứng người thủ hạ vậy đầu nói: "Đi!"

Có thừa hãy còn lá vương bài này nơi tay, Đường Dần đám người thông suốt tiêu sái ra vòng vây, tiếp cận xuất quan cửa chính giục ngựa mau hơn.

Dư Thượng còn ở trong tay của đối phương, Viên Khôi nào dám cứ như vậy để chạy bọn họ, đại lĩnh thủ hạ liên can binh tướng, cũng rất nhanh đuổi theo.

Hiện tại, Đường Dần các mười mấy người phía trước, Viên Khôi các mấy nghìn Ninh binh ninh đem tại hậu, giữa song phương chỉ vẫn duy trì mười mấy thước khoảng cách.

Ra trạm kiểm soát, gặp đối phương còn đang nghèo cùng không muốn, Đường Dần lôi kéo chiến đấu dây cương, ngừng lại, quay đầu lại cao giọng kêu quát lên: "Các ngươi tất cả đứng lại, không nên lại đuổi!"

"Ngươi trước đem điện hạ thả!" Viên Khôi đáp lời.

"Không có khả năng." Đường Dần cự tuyệt dứt khoát.

"Vậy ta cũng không có khả năng cứ như vậy tùy ý các ngươi rời khỏi!" Viên Khôi ngưng giọng nói.

Đường Dần hai mắt híp lại, chống lại Viên Khôi ánh mắt, ở đối phương trong mắt, hấn thấy được Viên Khôi kiên quyết, hấn biết đây cũng là đối phương lần ranh.

Hấn chính suy nghĩ nên như thế nào đem đối phương bỏ rơi thời điểm, vành tai giữa mơ hồ nghe được phía nam truyền đến tiếng kêu, bởi khoảng cách quá xa, nghe không phải là rất rõ ràng.

Hắn nhủ này, chẳng lẽ còn có người đang xông vào Ninh quốc trạm kiểm soát? Trầm tư chỉ chốc lát, hắn mới đột nhiên nhớ tới Vũ Mị cùng vũ anh một đám.

Xem ra, cho dù bản thân hấp dẫn ninh người chủ lực, Vũ Mị một bên tiến triển cũng không phải rất thuận lợi.

Đường Dần vốn định hướng đông thẳng đến Đồng Môn, nhưng bây giờ hắn thay đổi chủ ý, hướng về phía Trương Báo đám người bắt chuyện một tiếng, theo Ninh quốc trạm kiểm soát, hướng nam đi vội.

Trương Báo thấy thế không giải thích được, vội vàng đuổi theo Đường Dần, hỏi: "Đường đại ca, chúng ta không phải là phải về Đồng Môn à? Hiện tại đây là đi đâu?"

Đường Dần nói ra: "Đi tìm Vũ Mị, không có bọn họ hiệp trợ, chỉ dựa vào chúng ta mười mấy người, chỉ sợ cũng rất khó trở về được Đồng Môn."

"Vũ tướng quân?" Trương Báo nghi ngờ nói ra: "Vũ tướng quân bên kia hắn là đã sớm đi qua trạm kiểm soát nữa!"

"Vị tất!"

Đường Dần giác quan thứ sáu hơn người, nhãn lực rất mạnh, có thể mơ hồ nghe được xa xa chém giết tiếng, nhưng Trương Báo cái quái gì chưa từng nghe.

Bọn họ mười sáu người, ba mươi con chiến mã, tiếp cận trạm kiểm soát nam bộ bay đi.

Viên Khôi đám người cũng không muốn bắt khí, theo sát phía sau.

Khoảng chừng chạy hết tốc lực chừng mười phút đồng hồ, nhìn nữa phía trước Ninh quốc trạm kiểm soát bên trong, bụi bặm phi dương, đao quang kiếm ảnh, tiếng kêu rung trời, đang tiến hành một hồi kịch liệt ác chiến.

Xa xa nhìn lại, thỉnh thoảng có thể thấy đỏ tươi huyết vụ phun ra đến giữa không trung.

Đường Dần xem thôi, càng nhanh hơn ngựa tốc, toàn lực vọt tới trước.

Không lâu sau, hắn tiếp cận đến chiến trường sát biên giới, siết chặt cương ngựa, cao quát một tiếng: "Tất cả dừng tay!"

Kêu một tiếng này uống, dường như đất bằng phẳng tiếng sấm, để nguyên bản hỗn loạn kinh khủng, thảm liệt dị thường chiến trường trong nháy mắt an tĩnh lại.

Không đợi Đường Dần nhìn kỹ, trong đám người có người cả kinh kêu lên: "Đường Dần!"

Đường Dần tìm theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một tên vàng khôi vàng khải chiến tướng đang dùng một đôi thủy uông uông mắt to nhìn hắn, tên này chiến tướng cả người đều bị vàng khải bao lại, trên mặt cũng có chứa màu vàng mặt nạ, chỉ chứa có đôi ở bên ngoài, tuy rằng thấy không rõ lắm bộ dáng của đối phương, nhưng đi qua đôi mắt này, Đường Dần không ngờ đoán được người này là ai.

Dù sao, có thể chính mình như vậy đôi mắt xinh đẹp cũng không có nhiều người.

Vũ Mị!

Nàng nguyên bản mặc đúng Phong quốc hắc khôi hắc giáp, mà lúc này trên người kim giáp còn lại là chính nàng thả ra linh khải.

Người tu linh đem tự thân linh khí thả ra cho bên ngoài cơ thể, hợp lại ngưng kết thành trạng thái cố định áo giáp, đây là 'Linh khải hóa'. Về phần linh khải màu, đúng căn cứ thả ra người tự thân thuộc tính mà bình tĩnh. Người thuộc tính có năm loại, theo thứ tự là vàng, mộc, nước, hỏa, thổ, linh khải màu cũng lớn dần làm vàng, rõ ràng, lam, hồng, hắc năm loại.

'Linh khải hóa' đúng người tu linh cơ sở kỹ năng, so với 'Bình đó linh hóa' muốn dễ dàng hơn nhiều, cho dù là tu linh sơ cấp người, cũng có thể thả ra phần linh khải hóa hoặc nửa linh khải hóa, nhưng muốn giống Vũ Mị như vậy hoàn thành toàn thân linh khải hóa đồng thời muốn ở trong chiến đấu thời gian dài duy trì, thì cần khá cao linh khí tu vi.

Đường Dần ánh mắt bên cạnh dời, thấy Vũ Mị trong tay nắm một thanh biến hình chiến đao, chiến đao chừng bốn thước dài, thân đao rộng mà mỏng, một mặt làm ngọn gió, một mặt làm cũng xỉ, loại này quái trạng vũ khí vừa nhìn cũng biết là bình đó linh hóa sau linh vũ khí.

Có thể đồng thời hoàn thành linh khải hóa cùng bình đó linh hóa, Vũ Mị linh khí tu vi chỉ ít đạt tới linh đạt đến trình độ tuyệt vời giới.

Đường Dần trong lòng có chút kinh ngạc, thật không nghĩ tới này trời sinh khúm núm tính tình lại phóng đảng không câu nệ vũ tiểu thư dĩ nhiên là linh khí tu vi cao thâm linh võ giả.

Và Vũ Mị sóng vai mà chiến đấu một vị màu đen linh khải chiến tướng, cùng là nhìn không thấy mặt, nhưng lạnh như băng hai mắt để Đường Dần vừa nhìn cũng biết là vũ anh.

Hảo một đôi lợi hại phi phạm chị em, xem ra vũ nhà có thể trở thành là Phong quốc nhà giàu có hiển quý, cũng cũng không phải là lăng đắc hư danh.

Đường Dần không có lập tức nói chuyện, ánh mắt đảo qua vũ gia tử muội hai người, quan sát những thứ khác Phong binh Phong Tương, muốn từ giữa tìm ra hấn lo lắng nhất Khâu Chân, kết quả xem một vòng cũng ZazY không thấy được Khâu Chân thân ảnh của.

Đang ở hấn miên man suy nghĩ Khâu Chân có phải hay không ở loạn chiến giữa xảy ra bất ngờ thì, từ Phong binh trong đám người bài trừ một quả đầu nhỏ, tặc lưu lưu con mắt của thấy Đường Dần sau, trên mặt lập tức lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, hô lớn: "Đường đại ca, người. . . Người không chết? !"

Đường Dần tập trung nhìn vào, nói chuyện này không phải là người bên ngoài, đúng là Khâu Chân.

Thấy hấn còn hảo đoan đoan sống, trên người gât liên tục thương cũng không có, Đường Dần lạnh như băng biểu tình rốt cục có biến hóa, khoe miệng một cách tự nhiên tiếp cận giờ lên dương.

Trong lòng hấn cười thầm, bản thân tựa hồ có chút quá thấp đánh giá Khâu Chân tự bảo vệ mình khả năng của.

"Người là người phương nào?"

Không đợi Đường Dần nói chuyện, một tên cười màu đen chiến mã ninh đem lấy tay giữa kiếm thép đốt mũi hấn tức giận quát hỏi.

Đường Dần mặc Ninh trang, tên kia ninh đem vốn cho là hấn là người một nhà, có thể thấy được đến địch nhân đều nhận thức người, hấn lúc này mới ý thức được không thích hợp.

Không có dư thừa nói lời vô ích, Đường Dần trực tiếp đem ngựa an trên Dư Thượng nhắc tới, lớn tiếng quát lên: "Đem người của người toàn bộ triệt mở, lập tức thả bọn họ!"

"Thối lắm!"

Cầm đầu ninh quan tướng giai không cao, cũng không nhận ra Dư Thượng, càng không biết hấn là Tam vương tử, nghe Đường Dần đồng dạ, mũi thiếu chút nữa khí sai lệch, nghiêng đầu quát lên: "Đem hấn vây lại cho ta!"

"Chờ một chút!"

Người nói chuyện không phải là Đường Dần, mà là sau đó đuổi tới Viên Khôi.

Tên kia ninh đem không biết Dư Thượng, có thể nhận thức Viên Khôi, vừa thấy được người lãnh đạo trực tiếp tới nơi, vội vàng tung người xuống ngựa, khom người thi lễ nói: "Viên tướng quân, người. . . Người thế nào tới nơi?"

Viên Khôi không để ý tới hấn, đưa mắt quan sát chiến trường, ngổn ngang trên đất nằm có trên trăm cỗ thi thể, trong đó đại đa số cũng là ninh người, hiển nhiên phe mình bên này đã bị thua thiệt nhiều.

Gặp Viên Khôi sắc mặt của càng ngày càng lạnh, tên kia ninh đem tối rùng mình, liền vội vàng nói: "Viên tướng quân, bên địch ở giữa có linh võ cao thủ, bên ta tuy rằng tử thương thảm trọng, nhưng đã đem bọn họ vây lại. . ."

Không chờ hấn nói hết lời, Viên Khôi ngắt lời nói: "Thả bọn họ đi!"

"Đúng. . ."

Ninh đem bản năng đáp ứng một tiếng, nhưng sau đó thân thể chấn động, đầy mặt kinh ngạc, khó có thể tin lập bấp nói: "Đề. . . Thả bọn họ đi? Viên tướng quân, bọn họ. . . Bọn họ thế nhưng gió người a, là kẻ thù!"

"Ta biết, không cần người ở nơi này nói nhiều!" Viên Khôi quát lớn một tiếng, sau đó nhìn về phía Đường Dần, tận lực để nhẹ nhàng giọng của mình, nói ra: "Đường. . . Tướng quân, ta có thể đem người của các người hết thảy để mất, nhưng chỉ có một điều kiện, lưu lại trong tay người con tin."

Đường Dần cười nhạt một tiếng, nói ra: "Nếu như ta đem hấn trả lại cho người của, các người sẽ thả chúng ta đi à?"

"Đương nhiên!"

"Hón hết ta không tin lời của ngươi."

"Ngươi làm sao mới có thể tin tưởng."

"Được chờ ta an toàn trở lại Đồng Môn."

"Ngươi. . . Ngươi đem điện hạ đưa Đồng Môn?"

"Không sai!"

"Này. . . Hy vọng hảo huyền. ( ) "

"Ngươi không tin ta, ta cũng không tin ngươi, dường như luôn luôn như vậy giằng co nữa, ta có thể bảo chứng, thứ nhất người chết nhất định là hân!" Đường Dần cười lạnh nhìn vận Dư Thượng tế bị nộ nhục hai gò má.

Hân hai người đối thoại cực nhanh, đồng thời cũng khiến cho Vũ Mị cùng vũ anh hai người chú ý của.

Hai chị em tỉ mỉ quan sát bị Đường Dần kèm hai bên Dư Thượng, chỉ nhìn áo của hân, hai người liền có thể xác định, hân ở Ninh quốc thân phận khẳng định dị thường cao quý, nhất là bên hông hệ thủy văn đai lưng, vậy chỉ có Ninh quốc trong vương cung người mới có thể mang theo, hơn nữa Viên Khôi lại gọi hân là điện hạ, hai trong lòng người đột nhiên khẽ động, lẽ nào, hân là Trữ vương người bên cạnh?

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hân tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Quyển 2

Dựa Đường Dần có người chất nơi tay, Vũ Mị uống mờ túi vây chung quanh Ninh bình, thúc mã đi tới Đường Dần phụ cận, trong tay linh đao một ngón tay Dư Thượng mũi, ngưng tiếng hỏi: "Ngươi là người phương nào?"

"Ta. . . Ta. . ." Dư Thượng nhát như chuột, một cái Đường Dần liền đem hân sợ hồn bất phụ thể, lúc này lại tới một cả người bao trùm linh khai địch đem, thân thể càng đau lợi hại, lắp bắp nói không ra lời.

Vũ Mị nào có tâm tình nghe hân dài dòng, dùng linh đao đao mặt trọng trọng chụp được ót của hân, đồng thời quát to: "Nói!"

"Ta. . . Chính là dư. . . Dư Thượng!"

Đường Dần không biết Dư Thượng là người ra sao cũng, nhưng Vũ Mị thể nhưng mùi phản hiểu rõ.

Dư Thượng tự báo danh hào sau, nàng thân thể chấn động, trùng lớn một đôi đôi mắt xinh đẹp, đem Dư Thượng tỉ mỉ lại quan sát một phen, sau đó không xác định mà hỏi thăm: "Ninh quốc Tam vương tử, Dư Thượng?"

Tam vương tử? Đường Dần thất kinh, không thể ngừng cúi đầu xem xem sắc mặt tái nhợt thân thể run run một không ngừng Dư Thượng, hân biết mình bắt người thanh niên này thân phận không đơn giản, thế nhưng cũng tuyệt đối không nghĩ tới dĩ nhiên sẽ là Ninh quốc vương tử, này quá ngoài dự đoán của mọi người.

"Đứng là. . . Đúng bốn điện xuống dưới!" Dư Thượng chất phác gật đầu, tiếp tục con ngươi xoay chuyển, lấy can đảm giả vờ trấn định mà nói ra: "Nếu biết ta là ai, ta. . . Ta khuyên các ngươi tốt nhất thả lập tức ta, nói cách khác. . ."

"Ha ha ——" không chờ hân nói hết lời, Vũ Mị đã ngửa mặt cười to, trong lòng thầm thờ dài nói: Ta mệnh không lo vậy!

Nàng không nghĩ ra được Đường Dần chỉ dùng để biện pháp gì cùng thủ đoạn đem Dur Thượng bắt, nhưng có Ninh quốc Tam vương tử tở này đại bùa hộ mệnh nơi tay, đủ để bảo đảm phe mình những người này bình an phản hồi Đồng Môn.

Lúc này, lòng của nàng hoàn toàn để xuống, hướng về phía Đường Dần gật đầu, cười khen: "Đường tướng quân, ta quả nhiên không có nhìn lầm ngươi, lần này ngươi có thể lập công lớn!" Nói xong, không đợi Đường Dần nói tiếp, nàng lại nhìn tiếp cận Viên Khôi, nói giọng to, quát hỏi: "Các hạ thế nhưng Viên Khôi viên tướng quân?"

Viên Khôi tối giật mình, đối phương có thể một mực gọi ra bản thân tên họ, hiển nhiên cũng không phải thường thường hạng người. Hắn trầm giọng nói ra: "Không sai, đúng là bản tướng quân, các hạ là ai?"

"Vũ Mị!" Vũ Mị ôn nhu cười nói.

A! Lúc đầu nàng đúng Vũ Mị! Viên Khôi đúng Vũ Mị hợp lại không xa lạ gì, đã sớm nghe nói qua Phong quốc hiền quý một trong vũ nhà có Vũ Mị này nhất hảo, nàng cũng là vũ nhà Đại Tân sinh giữa người nổi bật.

Viên Khôi âm thầm thở dài, chính nếu nói một sai, từng bước sai, nếu như không phải là Dur Thượng điện SK7GL hạ trước bị đối phương bắt, trước mắt những địch nhân này ai cũng chạy không thoát, nếu có thể bắt sống Vũ Mị, đây là bao nhiêu công lao, nhưng bây giờ, hắn đã không cầu có công, sáng xin không quá, chỉ cần có thể đem Dur Thượng bình an cứu trở về liền cảm ơn trời đất.

Hắn thở sâu, chính sắc nói ra: "Vũ tướng quân, ngươi chỉ cần để người của ngươi buông ra điện hạ, ta có thể dùng danh dự của ta đảm bảo, sẽ không đã thương các ngươi mấy may, lập tức tha các ngươi rời đi nơi này."

Vũ Mị cười khanh khách, chậm rãi lắc đầu.

Viên Khôi sắc mặt trầm xuống, lạnh giọng hỏi: "Vũ tướng quân có thể là không tin ta Viên Khôi thái độ làm người?"

Vũ Mị nhún nhún vai, giọng nói bình thản nói ra: "Hiện tại, ta sẽ không tin tưởng bất luận kẻ nào. Viên tướng quân, ta có thể đem lời nói làm rõ, ta chỉ muốn dẫn được bộ hạ của ta cửa thuận lợi phản hồi Đồng Môn, đến lúc đó, quý quốc vương tử điện hạ nhất định sẽ lông tóc không hao tổn trả lại cho ngươi!"

Viên Khôi mặt dày âm trầm, nanh tiếng hỏi: "Không nữa thương lượng đường sống?"

Vũ Mị không có trả lời, chỉ là quay đầu nhìn về phía Đường Dần.

Đường Dần nhiều thông minh, không cần Vũ Mị nói chuyện, chỉ nhìn ánh mắt dễ hiểu rồi ý của nàng. Hắn nắm Dur Thượng cổ tay của hơi buộc chặt, cũng không có dùng bao nhiêu lực đạo, nhưng người sau đã đau khóc thét liên tục, tay chân loạn múa.

Không sợ trời không sợ đất Viên Khôi chỉ sợ Dur Thượng có một không hay xảy ra, thấy thế, hắn thân thể đầu tiên là bản năng về phía trước khuyh khuyh, tiếp tục, cấp kéo dây cương, cũng lùi lại mấy bước, giơ tay lên, vội la lên: "Hảo, hảo, hảo, chỉ cần không làm thương hại điện hạ, điều kiện của các ngươi ta đều tiếp thu!"

"Thông minh!" Vũ Mị ha hả cười duyên nói: "Đã như vậy, chúng ta sẽ không dừng lại lâu, viên tướng quân, ta ngươi sau này còn gặp lại!" Nói xong, nàng tiếp cận thủ hạ mọi người vẫy đầu nói: "Chúng ta đi!"

Mắt mở trừng trừng nhìn Vũ Mị, Vũ Anh hai chị em mang theo Đường Dần đám người đi qua trạm kiểm soát, tiếp cận Đồng Môn phương hướng đi vội đi, vài ninh đem chạy đến Viên Khôi phụ cận, khẩn trương hỏi: "Viên tướng quân, lẽ nào, cứ như vậy đem bọn họ bỏ qua?"

"Không phải còn có thể làm sao?" Viên Khôi nhìn chung quanh mọi người, cắn răng nói ra: "Điện hạ ở trong tay bọn họ, nếu là hơi có một thất lạc, ta ngươi ai có thể tha thứ được nhận?"

Dân chúng Ninh quốc đem ngươi nhìn ta một chút, ta nhìn ngươi một chút, ai cũng nói không ra lời.

Viên Khôi cau mày, cúi đầu trầm tư chỉ chốc lát, lập tức đứng một tên thân tín tướng lĩnh nói ra: "Tam vương tử rơi vào địch quân tay, sự quan trọng đại, không thể giấu giếm nữa, ngươi lập tức cười khoái mã đi thông báo nhị vương tử, để điện hạ sớm làm chuẩn bị."

"Hiểu rồi!" Tên kia tướng lĩnh đáp ứng một tiếng, không tiến lên đình lại, lập tức quay lại đầu ngựa, giơ roi tiếp cận Đồng Môn phương hướng chạy vội.

Chờ hắn đi rồi, Viên Khôi cũng không nhân rồi, đài lĩnh mấy nghìn thủ hạ binh tướng, theo sát Vũ Mị một đám phía.

Lại nói Đường Dần đám người, thuận lợi ra Ninh quốc trạm kiểm soát sau, đều bị thờ dài một hơi.

Vũ Mị tán đi trên người linh khải, lộ ra vốn có đáng dấp, nàng đôi mắt xinh đẹp cong cong, cười nhìn Đường Dần, nói ra: "Đường tướng quân, lần

này có thể thuận lợi thoát khỏi, thế nhưng nhờ có ngươi!"

Đường Dần đứng Vũ Mị điểm quang bắn ra bốn phía, quyền rũ động lòng người dấp dấp không có cảm giác gì, có thể ghé vào trên lưng ngựa. Dư Thượng lại nhìn thẳng mắt, ánh mắt trực câu câu rơi vào Vũ Mị trên mặt của, tát vào mồm bất tri bất giác chậm rãi mở lớn, chỉ kém không tích xuất nước bọt, trong lúc nhất thời cũng đã quên mình bị phụ hung hiểm tình cảnh.

"Đây đều là vũ tướng quân lãnh đạo có cách, suy nghĩ sâu xa viễn lự, mưu lược hơn người kết quả, hơn hết, hy vọng tiếp theo vũ tướng quân không nên sẽ đem gian cự như vậy nhiệm vụ an bài đến trên đầu của ta." Nửa câu đầu chậm chọc, nửa câu sau Đường Dần nói còn lại là lời nói thật, không ai lại ngốc đến cam tâm tình nguyện đi làm pháo hôi, hấn đương nhiên cũng không ngoại lệ.

Trong lúc nói chuyện, hấn cỡi trên người Ninh binh khô giáp, đem nội y kéo xuống một cái, tùy ý ở bên hông quần dây dưa.

Cho đến lúc này, Vũ Mị mới nhìn đến Đường Dần hai lặc huyết lưu không ngừng, thậm chí đem hạ thân quần đều nhiễm đỏ một mảnh lớn.

Không chờ nàng đặt câu hỏi, Khâu Chân đã thúc mã mau đã chạy tới, rướn cổ lên, khẩn trương nói ra: "Đường đại ca, ngươi bị thương?!"

Hấn vốn có không có chiến mã, nhưng Đường Dần và Vũ Mị hội hợp thì mang nhiều tới hơn mười con, hấn may mắn phân một.

"Không có gì, tiểu thương mà thôi." Đường Dần khoe miệng giờ giờ lên, miễn bắt tại hồ đáp.

Sát thủ xuất thân hấn, thụ thương đúng chuyện thường xảy ra, so với này nặng hơn nhiều hơn nữa thương hấn cũng không phải không trải qua, huống hấn bây giờ là người tu linh hệ Bóng Tối, trong cơ thể tối đó linh khí có thể nhanh hơn vết thương khép lại, chỉ là này hai nơi vết thương đều rất sâu, dùng linh khí khép lại lại tạo thành cực lớn tiêu hao, lúc này tình cảnh còn chưa an toàn, hấn không dám quá nhiều tiêu hao linh khí.

Vũ Mị thật sâu nhìn Đường Dần liếc mắt, xoay tay lại như nghi ngờ, móc ra một cái nhỏ cái chai, phất tay tiếp cận Đường Dần vùng, nói ra: "Cầm."

Đường Dần phản ứng cực nhanh, theo bản năng đưa tay tiếp được, cúi đầu nhìn một chút, nghi vấn hỏi: "Đây là cái gì?"

"Thuốc giảm đau."

"A, cảm tạ!" Đường Dần nhỏ nắp bình, làm bộ tiếp cận muốn trong miệng cũng, Vũ Mị thò người ra, đoạt trước một bước đem cổ tay hấn kéo.

Đường Dần không hiểu nhìn nàng.

Vũ Mị thổi phù một tiếng vui vẻ, ánh mắt dời xuống, nhìn về phía Đường Dần hai lặc vết thương, hàm cười nói: "Thuốc này không phải là ăn, đúng bôi ở trên vết thương."

Đường Dần nháy nháy mắt, mặt dày đón đúng đỏ lên, bỏ qua Vũ Mị tay của, bắt miễn nhỏ giọng nói lầm bầm: "Nói sớm đi!"

Hấn đem được ngã vào trên bàn tay, tiếp cận uy hiếp chỗ vết thương lau, sau đó dùng vải đem vết thương một lần nữa bao vây hảo.

Vũ Mị cùng hấn sóng vai mà đi, đúng vết thương của hấn cũng nhìn rất rõ ràng, hai nơi vết thương cũng là bị súng, kích một loại vũ khí sở thứ gây, vết thương không lớn, nhưng sâu đậm, nếu là người thường bị thương nặng như vậy, đừng nói kỵ mã, chỉ sợ sớm đã không đứng dậy nổi, nhưng Đường Dần dường như không có cảm giác chút nào, cho dù bôi thuốc thời điểm, vùng xung quanh lông mày cũng không nhú một cái, thậm chí ngay cả tiếng cũng không có hống.

Nếu như không phải là hấn không - cảm giác đau đớn, đó chính là hấn ý chí lực quá kiên cường! Vũ Mị tự giác duyệt vô số người, thấy rõ nhân tâm, nhưng đối với Đường Dần, nàng lại nhìn không thấu, không biết hấn đến tột cùng là một hạng người gì, có thể càng như vậy, đối với hấn cũng lại càng tốt kỳ.

"Ngươi là thế nào bắt được Dư Thượng?" Vũ Mị bên kia Vũ Anh đột nhiên mở miệng hỏi.

Đây là nàng lần đầu tiên cùng Đường Dần nói chuyện.

Đường Dần sững sờ một hồi mới phản ứng được nàng là ở hỏi mình lời nói, hấn suy nghĩ một chút, nói ra: "Khả năng, đúng vận khí của ta tương đối khá nữa!"

"Vận khí?" Trong vận quân, cầm địch chủ tướng, đương nhiên cần vận khí, hơn hết Vũ Anh nghĩ Đường Dần không đơn thuần là dựa vào vận khí.

"Hấn. . . Hấn lại ma thuật!" Dư Thượng rốt cuộc tìm được xen mồm cơ hội, ( ) lớn tiếng nói.

Vũ Mị cùng Vũ Anh hai chị em cùng là xinh đẹp vô song, nhưng khí chất lại tuyệt nhiên ngược lại, nóng lên lạnh lẽo, các hữu mê người chỗ, mỹ sắc trước mặt, Dư Thượng là gan cũng lớn lên.

"Ma thuật?" Vũ Mị cùng Vũ Anh đủ tiếp cận Đường Dần nhìn lại.

Dur Thượng nuốt nước bọt, nói ra: "Lúc đó hẳn rõ ràng ở trước mặt của ta, cũng không biết dùng cái quái gì ma thuật, lập tức chạy tới lưng của ta sau, nói cách khác, hẳn không có khả năng đem ta. . ."

"Đừng!"

Theo một tiếng giòn vang, Dur Thượng nói bị găng gượng cắt đứt.

Đường Dần ở đỉnh đầu của hắn ngoan đánh một cái tát, mặt không thay đổi nói ra: "Không cần ngại tới lắm miệng, ở đây cũng không cần giải thích của ngại."

Dur Thượng thiếu con mắt nhìn nhìn Đường Dần, vừa lúc chống lại hắn vậy đối với lạnh như băng không có bất kỳ cảm tình gì con mắt của, không thể ngừng kích linh linh rung mình một cái, tát vào mồm lập tức bé được gát gao, nếu không tiến lên nói nhiều một câu.

Vũ Mị cùng Vũ Anh lòng hiếu kỳ bị nhắc tới, đang muốn tiếp cận Đường Dần đặt câu hỏi, người sau đoạt hỏi trước: "Chúng ta muốn đem hắn làm sao bây giờ? Đừng giết không ngờ để?"

Vũ Mị nở nụ cười, cười phong tình vạn chủng, cũng xinh đẹp mê tâm hồn người, hơn hết lời nói ra lại suýt nữa đem Dur Thượng sợ đã bất tỉnh.

"Đương nhiên không thể thả! Chờ chúng ta thuận lợi trở lại Đồng Môn, liền dẫn theo đầu của hắn trở về muối thành đi gặp vua trên! Trận chiến này ta gió to tuy rằng tổn thất thảm trọng, nhưng kiếm được một cái Ninh quốc Tam vương tử, coi như là mất giữa hiểu được, có điều bồi thường."

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Quyển 2

"Ngươi. . . Các ngươi muốn giết ta?" Dur Thượng sắc mặt trắng bệch, hoảng sợ nhìn Vũ Mị.

Vũ Mị cười quyền rũ, đưa tay thò người ra, sờ sờ hai gò má của hắn, thanh âm mềm mại mà nói ra: "Vương tử điện hạ xin yên tâm, dù cho giết ngươi, cũng sẽ để ngươi chết rất sung sướng."

"A ——" Dur Thượng giống bị rấn cắn một cái dường như, bắt đầu liên thanh hét chói tai, tay chân loạn vũ, kịch liệt giãy dụa, trong lúc vô ý cánh tay của hắn khuỷu tay chính đụng vào Đường Dần ba sườn miệng vết thương, người sau cau mày một cái, một câu nói cũng chưa nói, chỉ là phui cho hắn một cái nặng nề lỗ tai.

Theo giòn giã tiếng vang, Dur Thượng lập tức an tĩnh lại, suy nghĩ bị đánh ông ông tác hưởng, trước mắt ứa ra sao Kim, hắn ánh mắt tan rã, suy nghĩ cũng vô lực mà đập kéo xuống.

Đồng Môn vị trí địa lý xưng là đúng gặp may mắn. Nơi này là hai sơn kẹp một câu, mà Đồng Môn đang đứng ở câu giữa, đem lộ khẩu lá chắn chặt chẽ hợp phùng, muốn đi qua, nhất định phải được kinh qua Đồng Môn.

Lúc này, Đồng Môn ở ngoài đã trú đầy Ninh quốc quân đội.

Xa xa nhìn lại, chỉ thấy liên doanh hợp với liên doanh, lều trại theo sát lều trại, thật cao cây đứng lên cờ xí chi chít như sao trên trời, dày đặc dường như rừng rậm giồng nhau, trình nửa đi vòng khổng lồ doanh trại xa lánh ở Đồng Môn ở ngoài, liên miên ra hơn mười dặm dài, liếc mắt nhìn không thấy bờ tể.

Khi bọn hắn đi tới một chỗ bãi đất, nhìn ra xa Đồng Môn thì, thấy đúng lần này tình cảnh.

Sau khi xem, Vũ Mị cùng Vũ Anh tròn tròn mắt, Phong binh Phong Tương cửa tròn tròn mắt, Đường Dần cũng đồng dạng há hốc mồm.

Kỷ thực Vũ Mị từ lâu nhận được tin tức, Ninh quốc đại quân đã bình trước khi Đồng Môn dưới thành, chỉ là nàng tuyệt đối thật không ngờ Ninh quốc dĩ nhiên tụ tập được nhiều người như vậy, xem ấy tư thế, đơn giản là tối quyết nhất tử chiến, rất có không dám xuống dưới Đồng Môn không bỏ qua ý tứ.

Đường Dần trách hậu phương Khâu Chân qua loa quan sát một vòng, không tự chủ được phát sinh hấp khí thanh, hân ngự ngạc lẫm bẫm nói: "Này. . . Này ít nhất phải có bốn người tập đoàn quân, hơn bốn mươi vạn người nữa?"

Sau đó đuổi kịp Vũ Dịch cười khở một tiếng, nói ra: "Cho dù không có, có thể cũng không xê xích gì nhiều!"

"Nhiều như vậy bên địch, chúng ta làm sao có thể đi qua?" Khâu Chân nói xong, ánh mắt một cách tự nhiên rơi vào ghé vào Đường Dần trên chiến mã Dư Thượng trên người.

Vốn có cho là có Dư Thượng nơi tay, đủ để bảo đảm bọn họ thuận lợi trở lại Đồng Môn, có thể bây giờ thấy Ninh quốc khổng lồ như vậy quân đội, Khâu Chân trong lòng cũng bao nhiêu có chút không dễ.

"Có thể hay không thuận lợi đi qua quân địch, liền xem này vương tử điện hạ phân lượng." Đường Dần ánh mắt sâu thẳm mà nói ra.

Vũ Mị biểu tình phức tạp, trầm tư không nói. Nàng và Khâu Chân tìm cách như thế, tuy rằng trong tay có thừa hãy còn làm con tin, nhưng đối mặt hơn mười vạn quân địch, muốn nói không lo lắng đây tuyệt đối là gạt người.

Thấy nàng đứng tại chỗ không nhúc nhích, cũng không nói lời nói, Đường Dần nhủ chắc vùng xung quanh lông mày, thấp giọng nhắc nhở: "Vũ tướng quân, chúng ta là không phải là cần phải đi."

"Đi?" Vũ Mị trong lúc nhất thời không phản ứng kịp, mờ mịt nhìn hân, hỏi: "Tiếp cận chưa đi?"

Đường Dần tròn mắt một cái, nói ra: "Đương nhiên đứng tiếp cận Đồng Môn đi."

Vũ Mị tối rùng mình, khoát khoát tay, nói ra: "Không cần phải gấp gáp, ta suy nghĩ lại một chút."

Phụ nữ đứng phụ nữ, mặc kệ xuất thân làm sao, gặp chuyện luôn luôn không quá quyết. Đường Dần bất mãn bĩu môi, trầm giọng nói ra: "Ồ tại chỗ này, chỉ biết đối với chúng ta lại càng không lợi." Nói, hân quay đầu lại chia chia hậu phương, lại nói: "Hậu phương Viên Khôi một đám truy binh lập tức tới ngay, không có gì bất ngờ xảy ra, địch nhân phía trước cũng có thể phát hiện chúng ta, nếu là dừng lại ở đây co vòi, sẽ chỉ làm bên địch nhìn ra lòng của chúng ta hư, làm cho nhà thừa cơ lợi dụng, cùng với bị động các bên địch tìm tới cửa, không bằng chủ động đi tìm trên bên địch, như vậy, chỉ ít chúng ta ở trong lòng trên không ăn một, vũ tướng quân, người cứ nói đi?"

Lời nói này, để Vũ Mị giật mình không thôi, cũng để cho mọi người khác phải đứng Đường Dần vài phần kính trọng, nhất là Khâu Chân, ở bên liên tục gật đầu, thậm chí khen Đường Dần không chỉ có can đảm khá lớn, ý nghĩ cũng không đơn giản.

Trầm ngâm chỉ chốc lát, Vũ Anh đáp: "Đường tướng quân nói cũng đúng. Nếu như đối phương không chú ý Dư Thượng sinh tử, có ý muốn đẩy chúng ta vào chỗ chết, chúng ta cho dù ở tại chỗ này cũng là đường chết một cái, không bằng chủ động nghênh đón, có thể còn có thể nắm giữ chủ động, thắng được một đường sinh cơ."

Nghe Vũ Anh cũng nói như vậy, Vũ Mị không đang do dự, nàng thở sâu, chậm rãi giơ tay lên tới, trên không trung dừng lại chỉ chốc lát, chợt vung về phía trước một cái, quát lên: "Đã khởi ta gió to cờ xí, tiến tới!"

Nàng ra lệnh một tiếng, thủ hạ chính là mấy trăm binh tướng đều đem từ lâu thu hồi Phong quốc cờ xí cùng băng triển khai, treo nhận, trong lúc nhất thời, đội ngũ phía trên trở thành màu đen hải dương.

Khi bọn hân khoảng cách Ninh quốc quân doanh còn hai trăm mét tả hữu khoảng cách thì, doanh địa viên môn mở rộng ra, ngay sau đó, từ bên trong lao ra một đại đội kỵ binh, ít nói cũng có hơn năm ngàn chúng, lập tức kỵ sĩ thanh nhất sắc bạc khôi ngân giáp, đỉnh đầu rõ ràng anh, cầm trong tay ngân thương, ngay cả phía dưới chiến mã cũng bị mặc giáp trụ trên bạc liên khải, mắt lạnh nhìn lại, chính chỉ đội ngũ bạc lóng lánh, phát sáng thứ mắt người con mắt.

Hào chói mắt một đội kỵ binh! Đường Dần siết ở nhảy qua xuống dưới chiến mã dây cương, hơi hít mắt thu hút con người, lẫm lẫm đánh giá đối phương cuội đội.

Hai khoảng trăm thước, đứng kỵ binh mà nói chỉ là trong nháy mắt chuyện.

Không lâu sau, năm nghìn Ninh quốc kỵ binh đã đến Đường Dần đám người phụ cận.

Không có bất kỳ truyền lệnh tiếng, Ninh quốc kỵ binh đều đứng vững, liệt ra chỉnh tề phương trận, tiếp tục, phía trước kỵ binh ăn ý phần tiếp cận

tả hữu tản ra, trung gian nhường ra một cái ba thước rộng thông đạo, sau đó từ bên trong đi ra nhóm kỵ sĩ.

Cầm đầu một vị đứng tên mặc cẩm bào thanh niên, chưa tới ba mươi tuổi, dáng dấp lông mày rậm mắt to, tướng mạo đường đường, bảo vệ khi hần tả hữu kỵ sĩ, đều là lưng hùm vai gấu người vạm vỡ, một cái khí thần mười phần, mắt lờn phát sáng, không cần sử dụng thấy rõ cũng có thể nhìn ra những kỵ sĩ này đều là tu vi thâm hậu linh võ cao thủ.

Thanh niên kia cũng không có trực tiếp đi ra phương trận, thân ở trận doanh bên trong, dừng lại chiến mã, mắt sáng như đuốc, quan sát phía trước Đường Dần đám người, nhìn chỉ chốc lát, ánh mắt của hắn ngưng lại một hồi, chần tiếng nói ra: "Các người ai là người chủ sự?"

Hắn đang nói không cao, nhưng mười phần phần khích, trong giọng nói một cách tự nhiên toát ra một người uy nghiêm.

Vũ Mị cùng Vũ Anh qua lại nhìn, không hẹn mà cùng về phía trước thúc mã, đi ra vài bước dừng lại, Vũ Mị nói ra: "Các hạ là người phương nào?"

"Dư gia!" Thanh niên thấy Vũ Mị, trong mắt tinh quang đôn thịnh, dường như song đao người, đâm thẳng ở Vũ Mị trên mặt của.

A! Lúc đầu này đứng Ninh quốc nhị vương tử, dư gia!

Vũ Mị âm thầm kinh ngạc, không tự chủ được nhìn nằm ở Đường Dần trên lưng ngựa Dư Thượng, hai người này đứng thân huynh đệ, tướng mạo, vóc người cùng với trên người quần áo đều mười phần tương tự, nhưng khí chất trên người đã có cách biệt một trời.

Dư Thượng nhất gan lại thích mặt thật, vừa nhìn cũng biết là cái loại này sống an nhàn sung sướng ăn chơi trác táng, mà dư gia thì hoàn toàn bất đồng, ánh mắt trong suốt lại sắc nhọn, trán trong lúc đó anh khí bùng bùng VxS9h phần chấn, giờ tay giờ chân có loại kẻ khác thần phục khí chất, dĩ nhiên không phải và bẩm sinh tới, mà là đang thời gian dài phát ra hào người tham mưu giữa từ từ thôi luyện ra được.

Người này cùng Dư Thượng bất đồng, không thể coi thường. Vũ Mị sinh lòng cảnh giác, trên mặt lộ ra kẻ khác tiêu hồn cười - quyến rũ, sa nhẹ nhàng tiếng nói nũng nịu nói ra: "Nguyên lai là nhị vương tử điện hạ, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu. Chúng ta chỉ là đi ngang qua nơi đây, đâu lao nhị vương tử điện hạ tự mình ra nghênh tiếp, rõ ràng. . ."

Dư gia hiện tại cũng không tâm tình cùng Vũ Mị đã ách mê, hắn toàn bộ ý muốn đều đặt ở ngoài đệ an nguy trên. Hắn lạnh giọng cắt đứt Vũ Mị nói, nói ra: "Các hạ không cần lại đóng kịch, ta chỉ muốn biết, đệ đệ của ta ở nơi nào."

Hắn và Dư Thượng đứng một là đồng bào, cùng phụ cùng mẫu, Trữ vương con nối dòng rất nhiều, hắn cùng với Dư Thượng cảm tình đứng thâm hậu nhất, tuy rằng Dư Thượng cũng không không chịu thua kém, cũng thường xuyên để hắn xem không vừa mắt.

Nguyên bản nằm ở trên lưng ngựa mơ mơ màng màng Dư Thượng đột nhiên nghe được Kỳ huynh tiếng nói chuyện, lập tức chấn tác tinh thần, không biết từ khí lực ở đâu ra, hắn ra sức mà nâng lên suy nghĩ, thấy Ninh quốc kỵ binh phương trận giữa dư gia, hắn vành mắt đỏ lên, lớn chừng hạt đậu nước mắt ngã nhào ra, run giọng thét to: "Nhị ca, cứu ta!"

Dư gia thân thể chấn động, vội vàng tìm theo tiếng nhìn lại, vừa lúc chống lại Dư Thượng làm bộ đáng thương cầu cứu ánh mắt.

Cơ hồ là xuất phát từ bản năng, hắn hai chân kẹp chặt bụng ngựa, muốn thúc mã vọt tới trước, có thể rất nhanh hắn lại tỉnh táo lại, cấp kéo dây cương, dừng chiến mã.

Ánh mắt của hắn rơi vào Dư Thượng trên người một hồi lâu mới chậm rãi trên dãi, nhìn về phía an tọa cho yên ngựa trên Đường Dần, giọng nói âm trầm quát lên: "Thả hắn!"

Ánh mắt của hắn lạnh như băng, gần như có thể đông chết vừa... vừa vui, có thể Đường Dần bất vi sở động, ngồi ở yên ngựa trên, tiếng cũng không cổ họng, thậm chí không nhiều xem dư gia liếc mắt, dường như đối phương không phải là ở nói chuyện với hắn.

Thấy thế, dư gia giận dữ, thân là Ninh quốc nhị vương tử, cũng là Trữ vương nể trọng nhất nhi tử, bình thường bị người kính được cung đang cảm, bao thuở bị như vậy coi thường, hắn cắn chặt hàm răng, sắc mặt đỏ lên.

Nhìn hắn bộ dáng này, Vũ Mị trong lòng cười thầm, ( ) Đường Dần tựa hồ là trời sinh nghịch lữ, cũng không đem người khác để vào mắt, bao quát mình ở bên trong, lúc này dư gia cũng đụng tới này rễ cây cái đinh lên.

Nàng cười khúc khích, nói ra: "Dư gia điện hạ hà tất nổi giận đâu? ! Muốn chúng ta thả đệ đệ của ngươi, đương nhiên cũng có thể, hơn hết điều kiện tiên quyết là, ngươi được cho đi để chúng ta đi tới, chờ chúng ta bình an tiến nhập Đồng Môn, tự nhiên sẽ đem Dư Thượng điện hạ giao trả lại cho ngươi."

"Nhị ca, đừng nghe nàng! Đây. . . Người nữ nhân này mới vừa rồi còn nói chờ bọn hắn trở lại Đồng Môn liền giết ta, muốn dẫn đầu của ta đi gặp Phong vương. . ." Thấy dư gia, Dư Thượng lá gan cũng lớn, đây là bản năng phản ứng, cho tới nay, hắn gây họa cũng là dư gia giúp hắn đầu đuôi, chùi dít, có thừa gia ở, hắn chẳng khác nào tìm được rồi người tâm phúc, cái quái gì còn không sợ.

"Câm miệng!"

Đường Dần tức giận quát lớn một tiếng, đồng thời trở tay lại cho hắn một cái lỗ tai.

Dur Thượng bị đánh khóc thét kêu thảm thiết, nước mắt nước mũi nhất tề chảy ra.

Dur gia con mắt của chợt tròn tròn, nhìn Đường Dần hai mắt gần như muốn phun ra lửa.

Liên tục làm việc mấy người hít sâu, hắn tâm tình kích động mới hơi chút thông thả chút, mặc dù đang trong lòng hận không thể đem Đường Dần băm thầy vụn đoạn, nhưng dù sao cậu em ở tay của người ta trên, hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Hắn nhìn về phía Dur Thượng, tức giận quát lên: "Người cho ta nói vài lời!" Nói xong, hắn vừa nhìn về phía Vũ Mị, nói ra: "Chỉ có các người trước thả người, ta mới có thể cho đi, đây là ta có thể tiếp nhận điều kiện duy nhất!"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Quyển 2

"Người trước cho đi, chúng ta lại thả người, này cũng là của ta điểm máu chốt." Vũ Mị cười ha hả nói ra, nhưng ánh mắt lại hết sức kiên định, không cho người cự tuyệt.

Dur Thượng là bọn hắn bảo mệnh duy nhất vương bài, vô luận như thế nào, nàng cũng không thể trước đem người thả mất.

"Xem ra, chúng ta là không cách nào đạt thành chung nhận thức." Dur gia khòe miệng hạ xuống.

Vũ Mị bót phóng túng nụ cười, chính sắc nói ra: "Nếu như nhị vương tử điện hạ không tin lời của ta, ta có thể với ta vũ nhà danh dự làm đảm bảo, người cho đi, ta thả người, sẽ không thất lời."

"Hừ! Ta cũng đồng dạng có thể dùng ta Ninh quốc nhị vương tử danh dự làm ra bảo chứng, người thả người, ta lập tức tha các người đi tới, lẽ nào, vũ tướng quân không tin được ta à?"

Đây là rúc vào sừng trâu, hai người các không lùi để, đều ở đây tiếp cận rúc vào sừng trâu đâm khoan.

Vũ Mị ngưng mắt nhìn Dur gia, bất đắc dĩ nói ra: "Nói chung, ta là không có khả năng trước thả người."

Dur gia lạnh cười ra tiếng, nói ra: "Chúng ta đây cũng chỉ có thể ở tại nơi đây giằng co nữa."

Vũ Mị trong lòng nhanh như nường, có thể lại không biết nên làm thế nào cho phải, đối phương kiên trì không tha đi, nàng cũng không có cách nào.

Phía sau Đường Dần cầm nắm tay, thúc mã tiến lên đi mấy bước, đi tới Vũ Mị bên cạnh, thấp giọng hỏi: "Vũ tướng quân, người ở đây cùng hắn dài dòng cái quái gì?"

Bọn hắn bây giờ thân ở trại địch, tình thế nguy hiểm, nhiều đình lại một giây là hơn chia ra biến cố, mà Vũ Mị lại hết lần này tới lần khác và đối phương giằng co không dưới, Đường Dần sao có thể không vội.

Chống lại Dur gia cũng khó dây dưa như vậy chính là nhân vật, Vũ Mị cũng chỉ là biểu hiện ra trầm ổn, trong lòng đã bắt đầu rối loạn. Nàng thấp giọng hỏi lại: "... Chúng ta nên làm cái gì bây giờ?"

Đường Dần nghi ngờ nhìn nàng một cái, có người chất nơi tay, lẽ nào còn không biết nên làm cái gì bây giờ?

Hắn thở sâu, nói ra: "Để cho ta tới cùng hắn nói đi!" Nói xong, hắn đưa mắt nhìn về phía Dư gia, quát lớn: "Dư gia, ta bây giờ không phải là đang cùng ngươi đàm điều kiện, ta chỉ muốn ngươi cho đi, đương nhiên, đồng ý cho không, đều ở đây quyết định của ngươi, thế nhưng ta phải nhắc nhở ngươi, đệ đệ ngươi sống hay chết, đã ở cho quyết định của ngươi."

Dư gia cười nhạt, hỏi ngược lại: "Nếu như ta không tha đi ngươi có thể làm sao?"

"Vậy là ngươi ở đem đệ đệ ngươi tính mệnh hay nói giỡn."

"Ta nói thật cho ngươi biết, nếu như ngươi dám can đảm thương hắn một cọng tóc gáy, ta lập tức cho ngươi chết không . ."

Hắn còn chưa có nói xong, Đường Dần đã ngửa mặt cười to cắt đứt lời của hắn, tiếp tục không hề dự triệu, hắn giơ tay lên tay, hung hăng ném Dư Thượng tai trái, cổ tay chọt cổ sức xuống phía dưới xé ra, chỉ nghe hí một tiếng, Dư Thượng tai trái cánh bị hắn gắng gượng tê xuống, cũng trong lúc đó, Dư Thượng phát sinh thất thanh tiếng kêu thảm thiết.

Đường Dần trên mặt biểu tình nhất thành bất biến, nắm bắt trong tay máu đầm dề đoạn nhĩ, như không có chuyện gì xảy ra nhìn một chút, sau đó tìn vung tay lên, tương kì mặc kệ tiếp cận Dư gia, mặt không thay đổi nói ra: "Đây chỉ là bắt đầu, ta động thủ lần nữa, đã có thể không chỉ là lỗ tai, có thể là mũi hắn, cũng có thể là ánh mắt của hắn."

"A?"

Đường Dần bất thành linh cửu động, đừng nói đem đối phương kinh trọn mắt hốc mồm, ngay cả Vũ Mị cùng Vũ Anh đám người cũng dọa run run một cái, nghĩ không ra trời sinh mặt cười, bề ngoài hào hoa phong nhã Đường Dần hạ thủ dĩ nhiên lại ác độc như vậy vô tình.

Hắn trước kia là sát thủ, lẫn vào đúng hắc đạo, rất rõ ràng nhân tính là cái gì, rành mạch từng câu làm sao lợi dụng con tin đánh tâm lý đối phương phòng tuyến.

Quả nhiên. Thấy đệ đệ cái lỗ tai bị hắn sinh sôi kéo xuống tới, Dư gia lòng của sắp hé, người cũng muốn điên rồi, nhãn bạch treo đầy tơ máu, khoe mắt đều cơ hồ tỉnh nứt ra, ngũ quan na vị, biểu tình dữ tợn, hắn rào rú, xoay tay lại đem bội kiếm bên hông rút ra, thấy thế, chung quanh Ninh bình ninh đem cửa cũng đều đem vật cầm trong tay ngăn thương nâng lên, mũi thương dựa vào về phía trước phương, làm ra chuẩn bị xung phong tư thế.

Nếu như nói vừa song phương đứng giằng co không dưới, như vậy hiện tại là được hết sức căng thẳng.

Vũ Mị âm thầm nhếch miệng, hướng về phía Đường Dần gằm nhẹ nói: "Ngươi đang làm gì?"

Đường Dần không để ý tới nàng, hai mắt nhìn thẳng Dư gia, dính đầy máu tươi ngón tay của hơi thành hình móc câu, nhắm ngay Dư Thượng hai mắt, lạnh lùng nói ra: "Dư gia, ngươi có phải hay không còn muốn nhìn một chút tròng mắt của hắn người mất xuất hiện đúng bộ dáng gì?"

Cái lỗ tai bị xẻo mất, Dư Thượng đã đau đến ngất lịm, hiện tại vừa nghe lại muốn móc đôi mắt, hắn lại thêm sợ hoang mang lo sợ, hướng về phía Dư gia gọi liên tục, không lâu sau, cổ họng của hắn liền hàm ách, chỉ còn lại có ô ô tiếng ngẹn ngào.

Dư gia nguyên bản đầy ngập phần nộ tùy theo hóa thành làm sợ hãi, nâng lên kiếm thép cũng rất nhanh buông xuống, nhìn về mặt máu tươi, yễm yễm nhất tức Dư Thượng, lại nhìn một cái lãnh khốc không có bất kỳ cảm tình gì Đường Dần, hắn sợ, từ ở sâu trong nội tâm sinh ra nhè nhẹ hàn ý, hắn có thể cảm giác được, Đường Dần là một nơi được thì làm được người của, hắn thật có thể đem Dư Thượng tròng mắt trừ xuất hiện.

Hắn nuốt nước bọt, vội vàng ngăn cản nói: "Đừng, đừng ... nữa thương tổn hắn. . ."

"Có thể! Hơn hết ngươi muốn lập tức cho đi!"

"Không thành vấn đề! Ta có thể tha các ngươi đi tới, thế nhưng, ngươi phải bảo đảm, không còn thương tổn hắn, đồng thời muốn để hắn trở về."

Đường Dần không có nói tiếp, mà là chuyển con mắt nhìn về phía Vũ Mị.

Hiện tại làm chủ người không phải là hắn, mà là này vũ tiểu thư, có thể làm ra quyết định người hiển nhiên cũng là nàng.

Bị Đường Dần nhìn chăm chú một hồi lâu, Vũ Mị mới từ trong khiếp sợ phản ứng kịp, dè dặt ngắm Đường Dần liếc mắt, rồi mới hướng Dư gia nói ra: "Ta. . . Ta vừa cũng đã làm ra bảo chứng, chỉ cần nhị vương tử điện hạ thả ta cửa an toàn trở về Đồng Môn, đến lúc đó ta nhất định tha ngươi."

Dư gia thật sâu xem xét nàng liếc mắt, chần chờ lại giờ phía dưới, nói ra: "Hảo, ta tin tưởng ngươi." Nói, hắn nghiêng đầu quát lên: "Thả bọn họ đi tới!"

"Điện hạ ——"

Vài ninh đem chính nghĩ ra được khuyên can, Dư gia ánh mắt lạnh lùng mà nhất nhất đảo qua mọi người, hỏi ngược lại: "Các người thế nhưng đang chất vấn quyết định của ta?"

Khi hấn ánh mắt sắc bén xuống dưới, mọi người đều gục đầu xuống, không có người nào dám ra đây nói chuyện.

Nhị vương tử Dư gia đứng Ninh quân người cầm đầu, quân lệnh như núi, phía dưới binh tướng nào dám không theo, đều tiếp cận tả hữu tránh lui, nhường ra một cái rộng mở thông đạo.

Đường Dần quay đầu đứng Vũ Mị gật đầu, nói ra: "Chúng ta đi!"

"Hào!" Vũ Mị một cách tự nhiên đáp ứng một tiếng, cùng Vũ Anh một tả một hữu, chi nhánh ngân hàng ở Đường Dần tả hữu, tương kì kẹp ở giữa, rất sợ đi qua trận địa địch thì đối phương xuất thủ đánh lên.

Nguyên bản Vũ Mị cùng Vũ Anh đứng chủ tướng, mà bây giờ lại thêm giống Đường Dần đứng chủ tướng, mọi người đang nghe mệnh lệnh của hấn hành sự.

Ninh quân đại doanh.

Từ bên ngoài quan vọng, Ninh quân đại doanh đã nhiên không nhỏ, mà tiến vào trong đó, càng lộ vẻ khổng lồ. Tục ngữ nói người quá một vạn, vô biên không mếp, mà hơn bốn mươi vạn người tụ chung một chỗ, quả thực tựa như cùng một mảnh đại dương mệnh mỏng biển rộng, ánh mắt có thể đặt được chỗ, kỳ mang pháp phối, quân trưởng như rừng, binh sĩ nhiều dường như thành đàn con kiến hồi.

Lộ trình còn chưa quá bán, chỗ đã thấy chuồng sẽ không xuống dưới hơn mười chỗ, này đương nhiên chỉ là đại doanh một góc băng sơn, Ninh quân chiến mã nhiều, quân lực mạnh, kẻ khác lưu luyến.

Vũ Mị bên cạnh thận đề phòng địch nhân ở chung quanh, bên nhỏ giọng nói ra: "Đường Dần, thật có của người, người lúc đó làm sao biết Dư gia lại trái lại đi vào khuôn khổ, mà không phải giận dữ công tâm, cùng chúng ta liều mạng?"

"Đây là nếu nói thân tình, nếu nói nhân tính." Đường Dần nói ra: "Nếu như Vũ Anh tướng quân bị bắt, bên địch với ấy uy hiếp, ta nghĩ vũ tướng quân người cũng sẽ làm ra lựa chọn giống vậy nữa!"

Hấn là cô nhi, không có thân nhân, lại thêm không biết cái gì là thân tình, hấn kết thân tình thái độ đúng tức khát vọng lại cười nhạt, tuy rằng hấn từ không thừa nhận bản thân kết thân tình từng có khát vọng.

Đường Dần loại chuyện đó không liên quan mình lại tràn ngập châm chọc thái độ lệnh Vũ Mị cau mày, nhưng không thừa nhận cũng không được hấn nói là sự thực, nếu quả thật là Vũ Anh bị bắt, nàng nghĩ chính nàng cũng sẽ hoảng thủ hoảng cước.

Hơn hết nàng thật tò mò, hiếu kỳ Đường Dần tại sao lại kết thân tình như ấy lạnh lùng.

Nàng giống như tùy ý hỏi: "Người nhà của người đâu? Bọn họ hiện tại ở đâu?"

Đường Dần không giải thích được nhìn nàng một cái, sau đó ngón tay hướng về phía trước chỉ chỉ, nói ra: "Ở nơi nào!"

Vũ Mị ngẩng đầu nhìn lên, nghi nói: "Bầu trời?"

Đường Dần có ám chỉ gì khác mà yếu ớt nói ra: "Ta tình nguyện bọn họ sống ở trên trời."

Hấn hy vọng người nhà của mình đều chết, này so với bọn hấn còn sống lại thêm có thể để cho hấn tiếp thu. Nguyên nhân người nhà mà chết trở thành cô nhi, cùng bị người nhà vứt bỏ trở thành cô nhi, hoàn toàn là hai khái niệm, hấn hiển nhiên càng hy vọng đúng người trước.

Rất khó lý giải hấn trong lời nói ý tứ, cũng rất khó hiểu rõ tâm tư của hấn, Vũ Mị mê hoặc mà nhìn Đường Dần, cảm giác hấn liền giống một mê, mê như thể nam tử.

Đi qua Ninh quân đại doanh đoạn này đường cũng không tốt đi, dọc theo đường đi, bọn họ bị ngàn vạn Ninh quân nhìn kỹ, ở * khóa thân vừa như vậy đông đảo cừu thị dưới ánh mắt, cho dù ai cảm giác cũng sẽ không quá thoải mái.

"Không tòng quân trước, người là làm cái gì?" Vũ Mị mở miệng lần nữa. Nàng nghĩ nếu như không nói giờ lời nói, bản thân sẽ bị loại này đè nén bầu không khí nín chết.

Trái lại bên cạnh nàng Đường Dần, vẫn dường như không có việc ấy, đứng xung quanh người ta tấp nập quân địch làm như không thấy, nàng thật tò mò, không biết là dạng gì hoàn cảnh có thể tạo thành Đường Dần loại này lãnh khốc gần như tê liệt cá tính.

"Sát thủ." Đường Dần cũng không giấu diếm.

"Sát thủ?" Vũ Mị không giải thích được.

"Cũng chính là thích khách. ( )" Đường Dần đổi một cái có thể để cho Vũ Mị nghe hiểu được tên.

"A!" Vũ Mị khẽ cười một tiếng, giống mới quen hần đường như nhìn từ trên xuống dưới Đường Dần.

"Thế nào?" Đường Dần hỏi: "Ta không giống à?"

"Nghe người vừa nói như vậy, thật là có chút giống." Vũ Mị ngồi trên lưng ngựa thân thể tiếp cận Đường Dần khuyh khuyh, nhỏ giọng hỏi: "Người làm thích khách thời điểm, giết qua bao nhiêu người?"

Đường Dần trả lời giản đơn: "Vô số kẻ."

Mặc dù chỉ là thật đơn giản bốn chữ, Vũ Mị lại không tự chủ được rung mình một cái, ánh mắt lom lom nhìn mà nhìn Đường Dần, nói cái gì cũng không nói.

Bị nàng như thế nhìn chăm chăm xem, Đường Dần thần kinh lại nét phác thảo cũng sẽ cảm thấy không được tự nhiên. Hắn cười hỏi: "Người đối với ta có hứng thú?"

Vũ Mị cũng không phủ nhận, hỏi ngược lại: "Vậy người đối với ta có hứng thú à?"

Đường Dần còn chưa trả lời, bên kia Vũ Anh đã lạnh giọng nói ra: "Hai vị, bây giờ không phải là lúc mất đưa tình thời điểm nữa!"

Đường Dần không tiếng động mà cười, vẫn chưa trực tiếp trả lời Vũ Mị, chỉ hơi hột nói: "Người rất đẹp."

Vũ Mị nghe qua ca ngợi không biết có bao nhiêu, Đường Dần đứng ca ngợi của nàng đơn giản nhất, nhưng cũng để cho mặt nàng hồng tâm giật.

Nàng đột nhiên cảm giác, và Đường Dần cùng một chỗ, Ninh quân đại doanh đoạn này nàng bình sinh đi qua khó nhất đi đường tựa hồ cũng không lại khó khăn như vậy đi.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Quyển 2

Không biết qua bao lâu, Đường Dần đám người rốt cục hoảng sợ không hiểm địa đi ra Ninh quân đại doanh, lại hướng nhìn đằng trước, đó là kếp ở hai sơn trong lúc đó, tường thành cao vót trong mây Đồng Môn.

Đồng Môn địa thế hiểm trở, tường thành lại cao lại dày, phòng thủ thành phố công sự chuẩn bị cũng sung túc, dễ thủ khó công, xưng là đúng một chông ngăn cản quan, vạn người không thể - khai thông, nếu như là ở nhân lực sung túc dưới tình huống, đừng nói bốn mươi Vạn Ninh quân, cho dù nhiều gấp đôi đi nữa người của lực chỉ sợ cũng rất khó công xuống, nhưng tình huống bây giờ bất đồng, Phong quốc vừa nãy từng trải một lần thảm bại, hai mươi vạn đại quân suy sụp ở ĐÔNG khu, Đồng Môn quân coi giữ không đủ hai vạn, trong đó còn có thật nhiều bại trốn về tàn binh bại tướng, quân tâm tan rã, ý chí chiến đấu không đủ, sau đó phương viện quân lại chậm chạp chưa tới, tình thế nguy cấp, không cần lạc quan.

Hiện tại, Đồng Môn cửa thành đã ở bên trong bị phá hỏng, người ở bên trong ra không được, đồng dạng, đừng mặt người của cũng vào không được.

Thấy được Đồng Môn, chẳng khác nào thấy được về hương cửa chính, ở đây mỗi người cũng là lại kích động lại hưng phấn, không hèn mà cùng nhanh hơn tốc độ.

Bọn họ mới vừa đi ra không lâu sau, chỉ nghe có người sau lưng la lớn: "Đứng lại!"

Mọi người nghe tiếng, đều quay đầu lại, lúc đầu Dư gia đám người cũng cùng ra quân doanh.

"Càng đi về phía trước đứng Đồng Môn, hiện tại các ngươi có thể thả người nữa?" Dư gia chịu nhịn tính tình trầm giọng nói ra.

"Nếu như bây giờ thả người, chỉ sợ chúng ta còn chưa đi ra vài bước, phải biến thành con nhím." Đường Dần không nhanh không chậm nói ra. Đứng Ninh quân tiến trận, hấn ấn tượng quá khắc sâu, phe mình này mấy trăm người, chỉ sợ ngay cả đôi phương một vòng bắn một lượt cũng không đỡ nổi.

Dư gia hận hàm răng đều trực dương dương, nắm nắm tay quát hỏi: "Vậy ngươi muốn như thế nào?"

"Vừa đã nói qua, chờ chúng ta bình an tiến nhập Đồng Môn, tự nhiên sẽ đem hấn để mất. Ngươi có thể yên tâm, chúng ta nói được thì làm được, sẽ không lật lọng!"

"Tốt nhất như vậy! Nếu không. . ."

Lười nghe hấn nói lời vô ích, Dư gia đe dọa nói còn chưa nói ra khỏi miệng, Đường Dần đã giục ngựa đi về phía trước.

Dư gia trong lòng là vừa vội vừa giận vừa hận, nhưng đối với Đường Dần, hấn lại không có biện pháp nào, chỉ có thể giương mắt nhìn, nhìn hấn từ trước mặt mình dần dần đi xa.

Đối phương kinh ngạc đáng đáp, để Vũ Mị trong lòng cười thầm, cho tới nay, nàng là vũ nhà tiểu thư, mọi người ngưỡng mộ đối tượng, nàng chẳng bao giờ dựa vào quá người khác, chỉ biết bị mọi người chố ý lại, nhưng bây giờ, đột nhiên có người có thể đứng ở phía trước của nàng che gió che mưa, loại cảm giác này tức kỳ diệu lại để cho nàng hưởng thụ.

Đường Dần đám người chính tiếp cận Đồng Môn dưới thành đi, lạnh lùng đang lúc, một đạo kinh phong từ thật cao trên đầu tường bay vút xuống.

Thình thịch!

Một chi điều linh nhanh như thiểm điện, thật sâu đỉnh ở Đường Dần nhảy qua xuống dưới chiến mã đề trước, cùng lúc đó, đầu tường trên có người quát to nói: "Người tới dừng lại!"

Đường Dần vội vàng siết ở dây cương, dương trên đầu hy vọng.

Trên thành tường, đứng đầy Phong quốc binh sĩ, mọi người từng lớn hai mắt, tò mò đánh giá bọn họ. Một tên trong đó đội trưởng bộ dáng quan quân một tay cầm trường cung, một tay vịn tiến đồng, dò được thân thể, lớn tiếng hỏi: "Không nên lại hy vọng trước đi, các ngươi là ai? Trước báo họ tên!"

Vũ Mị một đám cũng là gió người trang phục, có cũng là Phong quốc cờ hiệu, nhưng vấn đề là bọn họ là từ Ninh quân đại doanh dặm bình an vô sự đi ra, hơn nữa phía sau còn cùng đều biết lượng đồng đảo Ninh binh ninh đem, đầu tường trên Phong quốc bọn lính cũng không phân rõ sở bọn họ là người một nhà còn là kẻ thù.

"Ta là Vũ Mị, cho các ngươi tướng quân qua đây nói chuyện với ta!" Vũ Mị giục ngựa đi về phía trước ra vài bước, đáp lời.

Vũ Mị? Đúng vũ nhà người! Đầu tường trên tên kia đội trưởng trong lòng thất kinh, không dám chậm trễ, gấp giọng nói: "Xin chờ chút lát!" Nói xong, hấn quay người lại bước nhanh chạy đi.

Đại khái qua nửa giờ đầu thời gian, đầu tường truyền lên tới một phen gây rối, ngay sau đó, một tên người khoác chiến bào trung niên tướng lĩnh xuất hiện ở trên thành tường, hấn thăm dò xuống phía dưới quan vọng, thấy Vũ Mị, hấn không thể ngừng dụi dụi con mắt tỉ mỉ quan coi.

Gặp đối phương nhìn mình chằm chằm thật lâu không nói gì, Vũ Mị nhú mày, hô lớn: "Chỉ mấy ngày không gặp, tông chính tướng quân cũng không nhận ra ta sao?"

Nghe nói đang nói, trung niên kia tướng lĩnh thân hình chấn động, vui vẻ nói: "Quả nhiên là vũ tướng quân! Nhưng ngươi. . . Bọn họ. . ." Hấn vốn muốn hỏi Vũ Mị đám người là thế nào đi qua Ninh quân đại doanh, vì sao phía còn cùng có nhiều như vậy Ninh quốc người, nhưng lời này lại không quá dễ làm chúng hỏi ra lời, dường như là tại hoài nghi Vũ Mị thông đồng với địch dường như.

"Đừng ngươi, ta, hấn, trước mở cửa thành, thả ta cửa đi vào!" Vũ Mị tức giận mắng.

"Hào, hào, hào! Hơn hết, vũ tướng quân, cửa thành đã bị phá hỏng, chỉ có thể hạ mình các ngươi ba bức tường vào được. . ." Xác nhận người tới đúng là Vũ Mị không sai, trung niên tướng lĩnh tuy rằng trong lòng tràn ngập nghi ngờ, có thể cũng không dám nói thêm gì nữa, vội vàng kẻ khác chuẩn bị dây thừng, từ đầu tường trên ném xuống.

Đùng, đùng, đùng —— trong lúc nhất thời, đầu tường trên ném xuống hơn hai mươi rễ cây vừa to vừa dài dây thừng.

Vũ Mị thấy thế, tung người xuống ngựa, đồng thời đối với thủ hạ binh tướng cửa vẫy đầu nói: "Trên!"

Mọi người nghe lệnh, chen chúc tiến lên, đem ném xuống dây thừng treo ở bên hông, sau đó sẽ bắt chuyện trên tường thành binh sĩ tương kì tạo nên đi.

Vũ Mị cùng Vũ Anh vừa định tiếp cận dưới thành đi, gặp Đường Dần ngồi ở trên ngựa không hề động, người trước nghi vấn hỏi: "Đường Dần, người không dưới ngựa còn chờ cái gì?"

Đường Dần vỗ vỗ thần trí mơ hồ Dư Thượng, hỏi: "Hắn làm sao bây giờ?"

Vũ Mị giật mình, nói ra: "Người không cần phải để ý đến!" Nói, nàng mau tay nhanh mắt, từ bên người kéo qua một tên binh lính, nói ra: "Người lưu lại, nhìn người kia, chờ chúng ta đều an toàn lên tường thành, người liền đem hắn. . ." Vừa nói chuyện, nàng làm ra một xuống dưới phá tay của thế.

Tên lính kia khiếp khiếp giờ phía dưới, run giọng đáp: "Vũ tướng quân, ta đã biết."

Đường Dần nhũm mày, bên xuống ngựa bên đem Dư Thượng từ trên lưng ngựa kéo xuống, hỏi: "Người muốn giết hắn?"

"Đương nhiên!" Vũ Mị buồn cười nhìn Đường Dần, hỏi ngược lại: "Người sẽ không chân dự định thả hắn nữa?"

"Ta chẳng qua là cảm thấy không người nào tin mà không lập, nếu đã hứa hẹn đối phương, nên nói được thì làm được."

Vũ Mị xuy cười ra tiếng, nói ra: "Cùng bên địch nói tin dự, người điên rồi sao?"

Đường Dần trực câu câu nhìn nàng, không nói gì.

Vũ Mị mỉm cười vỗ vỗ bờ vai của hắn, ôn nhu nói: "Trong chuyện này, ta người không cần tranh luận, mau theo ta lên đi!"

Nhìn ra nàng kiên trì, Đường Dần cũng không lại dài dòng, lãng phí thời gian, hắn không để ý Vũ Mị, mà là nhằm vào được tên lính kia nói: "Người đi tới, ta ở lại sau cùng."

"Người muốn làm gì?" Vũ Mị nụ cười trên mặt biến mất, bắt mắt the thế chất vấn.

"Vũ đại tướng quân có thể không nói tin dự, không tuân thủ hứa hẹn, nhưng ta không thể!" Đường Dần có lẽ là một giết người không chớp mắt ma vương, thế nhưng hắn cũng có hắn nguyên tắc, hắn đã nói, thì nhất định phải làm được.

Không rõ hắn tại sao như vậy để tâm vào chuyện vụn vặt, Vũ Mị vừa vội vừa tức, cả giận nói: "Dư Thượng đứng Ninh quốc vương tử, đứng đại địch của chúng ta, vô luận như thế nào cũng để không được. . ."

". . ." Đường Dần đối với nàng lí do thoái thác trầm mặc mà chống đỡ.

Thấy hắn hai người tranh chấp không dưới, Khâu Chân vội vàng đã đi tới, nhìn mặt không thay đổi Đường Dần, muốn nói chuyện, nhưng lời đến khóe miệng lại nuốt trở vào, quay đầu nói với Vũ Mị: "Vũ tướng quân, Dư Thượng chỉ là một người ngu ngốc, giết và không giết, đối với chúng ta ảnh hưởng cũng không lớn, nhưng nói ngược lại, lưu hắn lại, coi như là cho Ninh quốc lưu lại một tai họa, còn nữa, chúng ta nếu là thật giết hắn, sợ rằng sẽ khiến Ninh quốc nhiều người tức giận, Ninh binh nhiều người như vậy, rõ ràng giận dữ nổi điên công thành, đối với rUZrE chúng ta cũng chưa chắc có lợi a!"

Kỳ thực Khâu Chân cũng cho rằng Dư Thượng đáng chết, nhưng hắn từ lâu quyết định đứng ở Đường Dần bên này, nếu là Đường Dần kiên trì, hắn cũng chỉ có thể theo Đường Dần ý tứ bạn, chỉ là lời giống vậy, do trong miệng hắn nói ra, lại thêm có thể để cho người tiếp thu.

Cứ như vậy buông tha Dư Thượng, Vũ Mị trong lòng vẫn cảm thấy khó chịu, nhưng Khâu Chân nói cũng có đạo lý, cũng các vì vậy cho nàng một cái dưới bậc thang.

Trầm ngâm chỉ chốc lát, nàng gật đầu, nói ra: "Được rồi, Đường Dần, lần này ta liền nghe lời người, nhưng tuyệt không lại còn nữa tiếp theo!" Nói xong, nàng thật sâu nhìn Đường Dần liếc mắt, xoay người tiếp cận dưới thành đi đến.

Haiz! Gặp Vũ Mị thỏa hiệp, Khâu Chân thở dài một hơi, hắn đi tới Đường Dần bên người thấp giọng nói ra: "Đường đại ca, người quá trùng động, dường như là vì Dư Thượng mà cùng vũ tướng quân xích mích, cái được không bù đắp đủ cái mất a!"

Đường Dần đương nhiên biết và Vũ Mị xích mích đối với mình rất bất lợi, hơn hết Vũ Mị đối với hắn mà nói còn không có trọng yếu đến có thể thay đổi thay đổi hắn xử sự nguyên tắc trình độ.

Hắn hướng về phía Khâu Chân cười nhạt một tiếng, nhẹ giọng nói ra: "Cảm tạ."

Có thể nghe được Đường Dần nói lời cảm tạ không có thể như vậy một chuyện dễ dàng. Khâu Chân tát vào mồm liệt mở, hắc hắc hắc nhạc một liên tục.

Vũ Mị cùng Vũ Anh một đám mây trăm người, không lâu sau đã bị kéo đến trên tường thành hơn phân nửa, Đường Dần nói với Khâu Chân: "Không nên ở lại chỗ này nữa, người cũng lên đi!"

"Ta cùng người."

"Không cần." Đường Dần quyết tuyệt dứt khoát.

"Ta kiên trì." Khâu Chân trả lời cũng dứt khoát.

"Chết cũng đừng trách ta!" Đường Dần lạnh lùng nói.

". . ." Khâu Chân lặng lẽ.

Các Vũ Mị thủ hạ chính là binh tướng cơ bản đều bị tạo nên tường thành sau đó, ( ) Ninh quốc doanh trước Dư gia một đám đông, tốc độ chậm rãi tiếp cận Đường Dần * gần.

Mặc dù là ở phe mình thành dưới chân, tuy rằng còn có Dư Thượng người này chất ở trên tay mình, nhưng đối mặt như vậy đông đảo bên địch * gần, Khâu Chân nhưng khẩn trương lòng bàn tay đỏ mồ hôi.

Hắn nhìn lên nhìn một cái bên người Đường Dần, không có bất kỳ bất ngờ, người sau vẫn là khuôn mặt bình tĩnh.

Khâu Chân đột nhiên phát giác, Đường Dần vô luận đối mặt cỡ nào hung hiểm tình hình thực tế hướng tựa hồ cũng có thể làm được mặt không đổi sắc, lãnh khốc lại ánh mắt sắc bén sẽ không xuất hiện bất kỳ ba động, làm cho không nhìn ra hắn đến tột cùng suy nghĩ cái gì.

Nếu như Đường Dần là kẻ thù nói, đó nhất định là một đối thủ cực kỳ đáng sợ! Hắn ở trong lòng âm thầm làm bầm, đồng thời vừa tối tụt may mắn.

"Hiện tại, các hạ có thể thả người nữa?" Dư gia hai mắt hung quang bắn ra bốn phía, gắt gao nhìn chăm chăm Đường Dần.

"Đương nhiên!" Đường Dần khom lưng, cầm lấy Dư Thượng phía sau y phục, tương kì nhắc tới, tiếp tục về phía trước hai bước, chợt cố sức vung, lạnh lùng nói: "Vốn là vật xin trả!"

Dư Thượng hơn trăm cân thân thể giống chỉ vài rách túi, bị Đường Dần đủ ném ra hơn mười mét xa, theo tồm nhất thanh muện hưởng, trọng trọng té xuống đất.

Hắn nhếch miệng đau gọi, suýt nữa bối quá khí đi, thấy thế, Dư gia thị vệ chung quanh cửa vội vàng giục ngựa tiến lên, đem Dư Thượng bao quanh vây quanh, rất sợ đối phương sẽ xuất thủ đánh lên.

Đường Dần không trì hoãn nữa, kéo xuống Khâu Chân, nói: "Đi!"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Quyển 2

Đường Dần cùng Khâu Chân còn muốn chạy, nhưng Dư gia đâu chịu để hắn hai người rời khỏi, nhất là Đường Dần, hắn kéo Dư Thượng một cái lỗ tai, Dư gia sớm đem hắn ngoan đó như lõi, lúc này thấy hắn muốn chạy trốn, Dư gia hét lớn một tiếng, thôi động chiến mã, tay cầm ngân thương, thẳng đuổi theo.

Đã đứng ở Đồng Môn trên thành tường Vũ Mị dường như đã sớm ngờ tới sẽ có kết quả như vậy, trong lòng nàng hừ lạnh, thế nào? Người nói tin dự không giết Dư Thượng, còn đối với phương có thể sẽ không cùng người nói tin dự!

Đứng Đường Dần tức thì tức, nhưng không cách nào đối với hân khí đó không để ý tới. Vũ Mị nghiêng đầu quát lên: "Bất luận, yểm hộ Đường tướng quân trở về thành!"

Vũ Mị tuy rằng không phải là Đồng Môn Thủ tướng, nhưng nàng quan giai cao, đứng mạng của nàng lệnh, bọn lính gác cổng không dám không nghe theo.

Theo lời của nàng âm, đầu tường thượng đứng lên mấy trăm tên cung thủ, nhắm ngay truy sát Đường Dần Dư gia, loạn tiễn tề phát.

Vèo, vèo, vèo —— mũi tên như mưa rơi từ trên tường thành khuynh bỏ ra tới, mục tiêu tuy rằng không phải là nhắm ngay Đường Dần cùng Khâu Chân, nhưng hai nhân hay là bản năng khom lưng cúi đầu, theo bản năng né tránh.

Được loạn tiễn tập kích Dư gia vẫn không chút hoang mang, hân vung xuống trong tay ngân thương, thân thể đột nhiên tản mát ra tầng tầng sương mù màu trắng, sương mù bao phủ toàn thân của hân, trong nháy mắt ngưng kết thành một tầng màu trắng áo giáp, tương kì quanh thân bao gồm nghiêm nghiêm thật thật, chỉ chừa ra hai con mắt ở bên ngoài.

Nói đến chậm, kì thực cực nhanh. Dư gia hoàn thành linh khai hóa chỉ là trong nháy mắt chuyện.

Hân linh khai vừa nãy hoàn thành, loạn tiễn cũng đến phụ cận, vành tai giữa chỉ nghe đinh đinh đang đang một phen giong tiếng vang, nhìn nữa Dư gia, quanh thân trên dưới tia lửa văng khắp nơi, mũi tên sắc bén, lại từ trên cao đi xuống, quán tính cực đại, nhưng nhưng căn bản thứ không ra trên người của hân linh khai, đều bắn ngược rơi xuống đất.

Trong nháy mắt, chung quanh hân mặt đất cũng một mảnh dậm được một vòng tàn tiễn, hơn hết mũi tên lực đánh vào không ngờ đưa hân vọt tới trước thân hình gắng gượng mà ngăn trở.

"Nhị ca. . ."

Giữa lúc Dư gia bên vung vẫy ngân thương gọi trước mặt bay tới loạn tiễn bên đèo gót làm sao lao ra đối phương tiến trận thì, chợt nghe Dư Thượng thanh âm ở sau người truyền đến.

Hân cũng không quay đầu lại mà hỏi thăm: "Chuyện gì?"

"Nhị ca, đừng đuổi theo. . ."

Dư gia không muốn buông tha, thế nhưng lúc này đầu tường thượng Phong quốc cung thủ lại tăng lên rất nhiều, gào thét mà đến mũi tên cũng càng mã hóa tập sắc nhọn, nhìn nữa phía trước Đường Dần cùng Khâu Chân, đã chạy đến tường thành dưới chân, bắt đầu theo dây thừng hướng về phía trước bò, trong lòng hân thầm than một tiếng, hướng về phía Đường Dần bóng lưng xa xa kêu quát lên: "Đường Dần, một ngày kia ta nhất định lấy chỗ của ngươi đâu!"

Lúc này Đường Dần đã theo dây thừng bị kéo đến giữa không trung, hân quay đầu lại bao quát xa xa khí cấp bại phôi Dư gia, hừ lạnh một tiếng, cười nhạt, giống như tự lẩm bầm mà nói ra: "Vững vàng nhớ ở tên của ta nữa, để cho lần chạm mặt, người nào lấy của người nào tính mệnh còn chưa nhất định đâu!"

Dư gia quay lại đầu ngựa, thối lui đến Phong quốc tên tầm bắn ở ngoài.

Hân đi vào Dư Thượng, thấy hân đoạn nhĩ chỗ vết thương đã giản đơn làm việc băng bó, sắc mặt tái nhợt dọa người, hân thở sâu, ngưng tiếng hỏi: "Người cảm giác thế nào? Ngoại trừ nhĩ thương, còn có chỗ nào bị thương?"

Dư Thượng chậm rãi lắc đầu, nói ra: "Nhị ca. . . Đường Dần tuy rằng bị thương ta, hơn hết, hân vừa cũng đã cứu ta!"

"Cái quái gì?" Dư gia mê hoặc mà khơi mào lòng mày.

"Vốn có Vũ Mị nếu muốn giết ta, là hân đứng ra ngăn cản, mới bảo ở tính mạng của ta." Dư Thượng hữu khí vô lực nói ra.

"A?" Dư gia nghe vậy, cảm thấy chẳng biết tại sao, hân suy nghĩ nát óc cũng nghĩ không thông Đường Dần vì sao phải bảo hộ Dư Thượng, hơn hết Đường Dần tên này hân thế nhưng thật sâu khắc ở trong đầu.

Đường Dần cùng Khâu Chân bị tạo nên Đồng Môn trên tường thành, không đợi đem bên hông dây thừng cỡi ra, Vũ Mị đã bước nhanh tới, cười lạnh nói: "Thấy được chưa, người nói tin dự, mà địch nhân sẽ không nói tin dự, sau đó không nên làm tiếp như vậy việc ngược!"

Bỏ rơi trên người dây thừng, Đường Dần đạm nhiên nói ra: "Ta chỉ xin bản thân để tay lên ngực không thẹn, về phần người khác thế nào muốn làm gì, đều là của người khác sự tình."

Vũ Mị khơi mào lòng mảy, đang muốn nói chuyện, lúc này, tên kia trung niên tướng lĩnh đã đi tới, hần trên dưới quan sát một phen Đường Dần, hỏi: "Vị tiểu huynh đệ này đúng . . ."

"Hắn gọi Đường Dần!" Vũ Mị giúp hắn giới thiệu, nói xong lại bổ sung một câu, nói: "Ta bước thứ hai binh đoàn đội trưởng."

Lời vừa nói ra, mọi người ở đây cũng là sững sờ.

Không biết nội tình người của đứng Đường Dần hiển nhiên tám tác lấy làm kỳ, binh đoàn dài không có thể như vậy tiểu chức vị, trông coi hơn vạn người, Đường Dần thoạt nhìn chỉ có hơn hai mươi tuổi, tuổi còn trẻ liền trở thành binh đoàn dài, có chút không thể tưởng tượng nổi, rất có thể và Vũ Mị quan hệ không đơn giản. Mà hiểu rõ nội tình người của càng kinh ngạc không thôi, Vũ Mị nguyên bản cho Đường Dần chức vị chỉ là Thiên phu trưởng, thế nào hiện tại lại trở thành binh đoàn trưởng đâu? Đây chức vị tăng lên cũng quá nhanh đi? !

Khâu Chân trước hết phản ứng kịp, trong lòng hắn vừa mừng vừa sợ, len lén lôi kéo Đường Dần vạt áo, thấp giọng nói ra: "Mau cảm ơn vũ tướng quân!"

Đường Dần không nói gì, chỉ là không hiểu nhìn Vũ Mị, bản thân vừa rõ ràng chống đối nàng, thế nào Vũ Mị nếu không không tức giận, ngược lại còn đề thăng mình chức vị?

Kỳ thực Vũ Mị cũng có ý tưởng của nàng.

Lần này đứng Ninh quốc đánh một trận, nàng dưới trướng hao binh tổn tướng, tổn thất thảm trọng, đúng là cần dùng gấp người chi tế, mà đi qua và Đường Dần tiếp xúc, không khó nhìn ra hắn là một hữu dũng hữu mưu kỳ tài, đương nhiên cần mượn hơi, mặt khác, nàng bản thân đứng Đường Dần cũng hết sức cảm thấy hứng thú, có ý định đưa hắn ở lại bên cạnh mình.

"Lần này ngươi mạo hiểm tóm Ninh quốc vương tử Dư Thượng, đã cứu ta, cũng cứu mọi người, cho ngươi tương ứng thưởng xứng đáng đúng chuyện đương nhiên, điều này cũng không có gì hảo kinh ngạc." Vũ Mị hơi hơi giải thích, lời này tức là đứng Đường Dần nói, cũng là nói cho những người khác nghe.

Đồng Môn quân coi giữ nghe xong lời này đều bị cũng hấp miệng lương khí, bắt đầu một lần nữa quan sát Đường Dần, thanh niên này dĩ nhiên có thể bắt Ninh quốc vương tử, thật không còn nghi ngờ gì nữa!

Tên kia trung niên tướng lĩnh cũng đang thăm giạt mình, vừa hắn ở đầu trướng thượng cũng đã chú ý tới Đường Dần áp giải bắt tù binh, chỉ là không nghĩ tới vậy sẽ là Ninh quốc vương tử.

Thảo nào Vũ Mị dám người có thể thông suốt đi qua Ninh quân đại doanh, thảo nào Ninh quân chỉ dám xa xa theo đuôi mà không tiến lên khảo tiền, hiện tại đều có thể với giải thích rõ.

Hắn đứng Đường Dần cũng không dám lại còn có ý khinh thị, mặt mang chính sắc, vội hỏi: "Ta là Tông Chính Nghiễm Hiếu, đứng Đồng Môn Thủ tướng. Đường huynh đệ tài năng ở trong vạn quân, cảm địch chủ tướng, rõ ràng anh hùng xuất thiếu niên, hậu sinh khả uý a!"

Đường Dần âm thầm buồn cười, mình có thể nắm Dư Thượng, có thể nói vận khí chiếm ba phần, Dư Thượng đại ý chiếm sáu phần, võ lực của mình nhiều nhất chỉ chiếm chia ra mà thôi.

Hắn lắc đầu, thành nói: "Đây chẳng qua là đối phương quá lớn ý, mà vận khí của ta lại quá tốt quan hệ."

"Đường huynh đệ quá quá khiêm nhượng!" Tông Chính Nghiễm Hiếu vừa nhìn về phía Vũ Mị cùng Vũ Anh hai người, khom người thi lễ nói: "Hai vị tướng quân một đường tân khổ, hiện tại có thể đến đi quán nghỉ tạm."

Một đường trốn chết, ăn không thom, ngủ bất an, vũ nhà hai chị em đều là thể xác và tinh thần uể oải, hiện tại bình an trở lại Đồng Môn, mấy ngày liên tiếp nói cổ họng lòng của cũng rất cực rơi trở về chỗ cũ, Vũ Mị cùng Vũ Anh rõ ràng cảm giác lại bị lại quyền.

Vũ Mị gật đầu đáp: "Hào." Dừng một chút, nàng còn nói thêm: "Thủ hạ ta các tướng sĩ cũng đều mệt nhọc kinh khủng, Tông Chính tướng quân phải giúp ta đem bọn họ dần xếp thỏa đáng."

"Đây là đương nhiên, vũ tướng quân cứ việc yên tâm!" Tông Chính Nghiễm Hiếu liền thanh ứng thị.

"Tông Chính tướng quân theo ta đi một chuyến, ta nghĩ nhiều tìm hiểu một chút Đồng Môn tình trạng." Vừa nói chuyện, Vũ Mị lại quay đầu lại hướng Đường Dần nháy mắt nháy mắt đôi mắt xinh đẹp, cười tủm tỉm nói: "Đường Dần, ngươi cũng theo ta đi."

Đường Dần không có ý kiến, theo Vũ Mị đi. Bên cạnh Khâu Chân có thể không muốn một mình lưu lại, lấy can đảm theo Đường Dần bên người,

gặp Vũ Mị vẫn chưa nói cảm, hẳn lúc này mới sáo cảm xúc an tâm.

Đồng Môn cũng không phải là thị trấn, mà là quân sự tất yếu, bên trong thành cư dân cũng không nhiều, chỉ có mấy vạn người, trong đó đại thể cũng là kiến trúc công sự công nhân cùng đi theo gia thuộc, có khác một phần là tiểu thương.

Bọn họ đoàn người theo cầu thang hạ tường thành, tiếp cận bên trong thành đi đến.

Trên đường.

Vũ Mị sắc mặt ngưng trọng hỏi: "Tông Chính tướng quân, Đồng Môn bây giờ quân coi giữ có bao nhiêu người?"

"Không đủ hai vạn!" Tông Chính Nghiễm Hiếu mặt lộ vẻ đau khổ mà nói ra: "Xuất chinh Ninh quốc thì, Đồng Môn quân coi giữ cơ bản bị điều không còn, nếu như không phải là có phần tướng sĩ bại trốn về, sợ rằng ngay cả một vạn người gần không đồng đều!"

"Người dương tướng quân đâu?" Vũ Mị nói người dương tướng quân tên là người dương hao thuận, người dương nhà cùng vũ nhà như thế, cùng là Phong quốc tứ đại quyền đất một trong những gia tộc.

Người dương hao thuận đứng lần này Phong quốc xuất chinh Ninh quốc điều khiển, cũng là Phong quốc vương đình bên trong chủ chiến phái, chính là bởi vì hắn ở Phong vương trước mặt cường liệt xin chiến đấu, mới có lần này Phong quốc đứng Ninh quốc xuất binh, cũng có thể nói hắn là dẫn đến Phong quốc thảm bại đầu sỏ gây nên.

"Người dương tướng quân từ lâu trở về muối thành. Có người nói, " Tông Chính Nghiễm Hiếu nhìn hai bên một chút, hạ giọng, nói ra: "Có người nói ĐÔNG bại một lần, quân vương tức giận, giận dữ, chỉ sợ người dương tướng quân tiền đồ khó giữ được, còn sẽ liên lụy đến toàn bộ người dương gia tộc, mặt khác, vũ nhà. . ." Lời nói đến nơi đây, hắn không có tiếp tục nói hết.

Tuy rằng Tông Chính Nghiễm Hiếu và vũ nhà giao tình có chút thâm hậu, nhưng có mấy lời cũng không tiện nói thẳng rõ ràng.

Vũ Mị hiểu rồi ý tứ của hắn, than nhẹ một tiếng, nói ra: "Vũ nhà cũng vô pháp không đếm xỉa đến, đúng không?"

Người dương hao thuận chủ động xin chiến đấu, vũ nhà cũng là lực mạnh ủng hộ, hiện tại tác chiến bất lợi, hao binh tổn tướng, vũ nhà được ngoài liên lụy, hiển nhiên cũng là như đã đoán trước chuyện.

"Cũng may quân vương trời sinh tính thuận hậu, nghĩ đến cũng sẽ không quá khó khăn làm vũ nhà." Tông Chính Nghiễm Hiếu an ủi.

Vũ Mị khẽ cười một tiếng, xua tay nói ra: "Không chỉ nói nhà họ Vũ, không ngờ người nói một chút nữa, chỉ bằng trên tay người chừng hai vạn người, ( ) người cho rằng thật có thể giữ được Đồng Môn? Cứ ta quan sát, Ninh binh chừng hơn bốn mươi vạn, cho dù Đồng Môn phòng ngự phòng thủ kiên cố, cũng khó bảo không mất." Suy nghĩ một chút, nàng lại hỏi: "Được rồi, lẽ nào muối thành không có phái tới viện quân à?"

"Quân thượng đương nhiên là có phái viện quân."

"Người phương nào dẫn đầu?"

"Lương Khải!"

"Là hắn?" Vũ Mị nháy nháy mắt, sau đó lắc đầu liên tục.

Lương gia cũng là Phong quốc tứ đại quyền quý một trong, mà Lương Khải đúng là Lương gia đại công tử.

Phong quốc tứ đại quyền quý trong lúc đó cũng không phải là sống chung hòa bình, để tự thân lợi ích, qua lại đang lúc lục đục với nhau, mâu thuẫn trọng trọng, vũ nhà và mặt khác ba đại gia tộc trở mặt sâu nhất là thuộc Lương gia. Xuất chinh lần này Ninh quốc, Lương gia đứng kiên quyết phản đối, ngoài dưới trướng chừng quân mười người binh đoàn, một binh không phái, này ngược lại để Lương gia thực lực xong bảo tồn.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dẫn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Quyển 2

"Muối thành đến Đồng Môn, hành quân gấp chỉ cần chính là năm ngày là có thể đến, theo lý thuyết, Lương Khải sở tỷ số viện quân sớm nên đến." Vũ Mị đôi mi thanh tú trối chặt, yếu ớt nói ra.

"Đúng vậy! Sớm nên đến!" Tông Chính Nghiễm Hiếu cười khổ, than thở: "Lương tướng quân từ lúc bảy ngày trước cũng đã từ muối thành xuất phát, có thể đến bây giờ, nhưng ở trên đường, ta từng vài lần phái người giục, nhưng Lương tướng quân cuối cùng có lý do, sẽ vật tư nặng nề hành quân từ tốn, sẽ đứng trời giáng mưa to bất lợi hành quân chờ một chút thiên hình vạn trạng mượn cớ. Có thể lý giải, Lương gia nghĩ bảo tồn trong tay mười người binh đoàn, không muốn quá sớm tới Đồng Môn và Ninh quốc giao chiến."

"Bại hoại!" Vũ Mị đầy mặt trong sạch, cắn chặt răng, thấp giọng mắng chửi: "Nếu không có viện quân, Đồng Môn nhất định mất, Tông Chính tướng quân cũng ứng với sớm làm dự định."

Tông Chính Nghiễm Hiếu lắc đầu, cười khổ không nói.

Đồng Môn đi quán rất đơn sơ, thật đơn giản một cái nhà, tả hữu các một gian sương phòng, nhà giữa đứng đồng tầng hai tiểu mộc lâu.

Đường Dần phân căn phòng của ngay Vũ Mị sát vách.

Đây là lần đầu tiên tiếp xúc để quốc Hạo Thiên ở phòng, cảm giác tức quen thuộc vừa xa lạ, trong phòng hé ra giường, một cái bàn, một cái ngăn tủ, bốn cái ghế, lại không cái khác, nếu là na đến hiện đại, chỉ có thể dùng nhà chỉ có bốn bức tường để hình dung. Cũng may Đường Dần bình thời cuộc sống liền rất đơn giản tùy ý, chưa nói tới thích ứng hoặc là không thích ứng, lúc này hắn cũng đứng một mội thật sự, vừa... vừa ngã xuống giường, ngay cả y phục đều lười cởi, chuẩn bị trước ngủ một giấc.

Ánh mắt hắn mới vừa nhắm lại, chợt nghe ngoài cửa có người gõ cửa.

"Mời đến!" Đường Dần cau mày nói ra.

Cửa phòng mở ra, Khâu Chân cùng một tên hơn bốn mươi tuổi người trung niên đi gần đây.

Đường Dần mặt mang nghi ngờ nhìn Khâu Chân, không tiếng động hỏi.

Khâu Chân cười, nói ra: "Vị này chính là Tông Chính tướng quân tìm tới đại phu."

"A!" Đường Dần hiểu rõ địa điểm phía dưới, đúng đại phu nói nói: "Ta chỉ bị thương nhẹ, không có trở ngại."

Trung niên đại phu dường như không có nghe được lời của hắn, lôi kéo một cái ghế, ngồi ở bên giường, xem mắt Đường Dần ba sườn, nói ra: "Tướng quân không thể khinh thường, tiểu thương nếu như trẻ xử lý cũng sẽ biến thành trí mạng đại thương, hơn nữa, ta xem Đường tướng quân chịu cũng không giống là nhỏ thương a!" Hắn vừa nói chuyện, bên cỏi ra Đường Dần hệ cho bên hông vải.

Đường Dần độc lai độc vãng quen, không có thói quen cùng người có tứ chi tiếp xúc, lúc đó để 8ryEm hắn sản sinh không an toàn cảm xúc.

Trung niên đại phu tay của mới vừa đụng tới vải, trong mắt hắn tinh quang vội hiện, bịch một tiếng đem đại phu tay của cổ tay chế trụ, mặt trầm như nước, lạnh lùng trừng mắt đối phương.

Bản thân hắn khí lực sẽ không tiểu, hiện tại có thể dùng linh khí tu vi, bàn tay sức nắm cực đại, trung niên đại phu bị hắn bắt đầu kêu một tiếng, ngũ quan vận vẹo, ở ghế trên ngồi lập không được, thân thể ngay cả hoảng, suýt nữa chảy xuống tới đất.

Bên cạnh Khâu Chân lại càng hoảng sợ, vội vàng kéo lại Đường Dần cánh tay, san vừa cười vừa nói: "Đường đại ca, đại phu không có ác ý, chỉ là giúp người xem một chút vết thương, hơn nữa, bên ngoài hơn mười vạn Ninh quân không biết lúc nào liền sẽ bắt đầu công thành, người nếu không dưỡng cho tốt thân thể, ở trong chiến đấu sợ rằng lại bỏ tay bỏ chân a!"

Nghe nói Khâu Chân nói, Đường Dần suy nghĩ chỉ chốc lát, này mới chậm rãi bắt tay buông ra.

Hắn hai tay gối sau đầu, nhắm mắt lại nói ra: "Đại phu, người xem nữa!"

Đường Dần tuy rằng quật cường, nhưng cũng không phải một nghe không vào khuyến cáo người của, chỉ là nhìn đối phương có hay không bị hắn tiếp thu, Khâu Chân là hắn ở thế giới này thứ nhất chặt chẽ tiếp xúc người, hơn nữa Khâu Chân thật tâm thật ý đối với hắn hắn cũng có thể cảm giác được, cho dù ngoài miệng chưa nói nhưng ở trong lòng hắn đã dần dần đón nhận Khâu Chân.

Trung niên đại phu sắc mặt khó coi, lắc lắc vừa đau lại tê đại tay của cổ tay, cúi đầu nhìn lên, thật sao, hai cổ tay thanh một vòng, giống mang theo

hai cái tay vòng tay.

Nếu là đổi thành người bên ngoài, hấn đã sớm trở mặt, nhưng Đường Dần đứng Tông Chính Nghiễm Hiếu xem trọng người, vừa Vũ Mị bên người 'Cận thần', hấn không dám đắc tội, chỉ có thể kiềm nén lửa giận giúp hấn chữa thương.

Ở Đường Dần trong mắt, hấn ba sườn hai nơi vết thương không coi vào đâu, thực sự không được, hấn cũng có thể tiêu hao tự thân linh khí tới trị liệu, có thể theo người ngoài, này hai nơi vết thương quả thực cũng là vết thương trí mệnh.

Chiến tranh thượng, súng, kích một loại vũ khí so đao, kiếm chỗ đáng sợ ngay cho đã thương người sau không đổi khép lại, một khi bị đâm trúng, lưu lại đúng một máu lỗ thủng, thường xuyên có thể tạo thành thụ thương người chảy máu quá nhiều bỏ mình, mà Đường Dần này hai nơi vết thương đều là lại thâm sâu lại lớn, nhưng kỳ quái đúng máu lại kỳ tích vậy dừng lại.

Trung niên đại phu vừa giúp hấn bôi thuốc bên tám tác lấy làm kỳ, hấn cũng không biết Đường Dần đứng người tu linh hệ Bóng Tối, chỉ cảm thấy thân thể hấn khác hẳn với thường nhân.

Mặc kệ trung niên đại phu y thuật làm sao, nhưng hấn ở miệng vết thương sờ thượng được hiệu kết quả không sai, để Đường Dần nghĩ thư thái rất nhiều, vết thương không còn đau rất đau, phần có cổ cảm giác mát mẻ.

Các trung niên đại phu đem miệng vết thương để ý hết, một lần nữa băng bó thỏa đáng, Đường Dần gật đầu nói cảm ơn, trắng nõn mặt tuấn tiểu thượng mang theo nồng nặc tiểu ý, và vừa hưng thần ác sát vậy có vẻ tưởng như hai người.

Trung niên đại phu tới thờ dài, nói ra: "Đường tướng quân sở thụ đó thương không nhẹ, trong vòng nửa tháng tốt nhất không nên vọng động, bằng không thượng thể chuyển biến xấu, cho dù thần y khám và chữa bệnh cũng không diệu thủ hồi xuân lực!"

"Nhiều Tạ tiên sinh khuyến cáo, ta nhớ kỹ." Đường Dần ngoài miệng đáp ứng hảo, cũng là có nghe không có để trong lòng.

"Đường tướng quân, ta trước cáo từ!"

"Ngài đi thông thả."

Các trung niên thầy thuốc sau khi rời khỏi, Khâu Chân mặt mang ngưng trọng đứng ở bên giường, nhìn Đường Dần, cũng không nói lời nói.

Thấy thế, Đường Dần nở nụ cười, khoát khoát tay, nói ra: "Tìm cái ghế ngồi đi, đừng giống đầu gỗ cọc đường như xử ở bên cạnh ta."

Đường Dần rất ít nói lời nói dí dỏm, nhưng bây giờ Khâu Chân cũng không ý muốn hay nói giỡn.

Hấn yếu ớt nói ra: "Đại phu nói thượng thể của ngươi rất nặng."

Đường Dần miễn bất tại hồ nói ra: "Đại phu sở trường nhất bản lĩnh đúng nói ngoa."

Khâu Chân đập đập cái trán, thấp giọng nói: "Đường đại ca, Đồng Môn đánh một trận cùng chúng ta không có vấn đề gì, ngươi không bằng tìm vũ tướng quân nói chuyện, để cho nàng sớm ngày rời khỏi Đồng Môn phản hồi muối thành!"

Hấn đứng Đồng Môn chi chiến quả thực không quá quan tâm, bởi vì chuyện này không liên quan mình, nhưng muốn hấn đi tìm Vũ Mị tị chiến đấu, lời này hấn cũng không mở miệng được. Hấn con ngươi xoay chuyển, ha hả cười, thần nhiên nói ra: "Vũ Mị lá gan sẽ không so với ngươi lá gan của ta đại, Đồng Môn nếu là thật không thủ được, nàng sẽ ở trước tiên lựa chọn rời đi."

"Ta sợ. . ." Khâu Chân thì thầm nói ra: "Tông Chính tướng quân không đi, vũ tướng quân lại liệu mình đáng về bởi. Phải biết rằng Tông Chính tướng quân cùng vũ nhà quan hệ có thể không giống tầm thường, hấn có thể làm được Đồng Môn Thủ tướng, cũng cùng vũ nhà lực mạnh hỗ trợ cời không ra can hệ."

Nghe thế, Đường Dần đột nhiên hứng thú, hấn nói ra: "Có một số việc, không cần chúng ta * tâm, lưu không để lại ở Đồng Môn, tự sẽ có người đi làm quyết định, ta hiện tại vẫn thật tò mò vương đình nội bộ sự tình, nghe, quyền quý trong lúc đó tựa hồ cũng mâu thuẫn trọng trọng, Khâu Chân, nếu như ngươi hiểu rõ lời nói nói cho ta một chút."

Khâu Chân nhưc đầu phát ra, than thở: "Này lại nói tiếp liền lời nói dài quá. . ."

Phong quốc tứ đại quyền quý theo thứ tự là người dương nhà, Lương gia, vũ nhà cùng với Chung gia. Tứ đại gia tộc này không sai biệt lắm trông coi Phong quốc quá bán binh lực.

Người dương nhà nắm trong tay mười lăm người binh đoàn, vượt lên trước mười lăm vạn người, tộc trưởng người dương hào thuận quý vì Phong quốc đại tướng quân, tước vị làm hầu tước; Lương gia nắm trong tay mười người binh đoàn, tộc trưởng sống hưng quan cư tả tướng, tước vị cũng là hầu tước; vũ nhà nắm trong tay tám binh đoàn, trong đó dễ bao quát Phong quốc thứ hai, đệ tam binh đoàn, tộc trưởng vũ ngu quan cư hữu tướng, tước vị làm hầu tước; Chung gia nắm trong tay sáu binh đoàn, tộc trưởng chung thiên đứng Phong quốc thượng tướng quân, tước vị làm hầu

tước.

Chỉ là này tứ đại quyền quý không chế binh lực liền vượt lên trước bốn mươi vạn người, mặt khác, triều đình lệ thuộc trực tiếp binh lực có hai mươi vạn, còn có các quận các huyện nơi ấy binh lực cũng không sai biệt lắm có hai mươi vạn đó chúng, này cơ bản cũng là Phong quốc tổng binh lực.

Xuất chinh lần này Ninh quốc, người dương nhà xuất động mười người binh đoàn, triều đình lệ thuộc trực tiếp binh đoàn xuất động sáu, vũ nhà cũng phái ra bốn người binh đoàn tham dự.

Hai mươi vạn người, tiến công Hà Đông khu, vừa xuất kỳ bất ý đánh úp đánh lên, vốn tưởng rằng có thể dễ dàng thủ thắng, kết quả, Ninh quốc tựa hồ sớm có dự kiến, lại đang Hà Đông khu bí mật tập kết nhận bốn mươi vạn đó chúng đại quân, bày thiên la địa võng, giống như một chỉ mở miệng rộng túi tiền, đem tiền nhập Hà Đông địa khu Phong quốc đại quân đoàn đoàn vây quanh.

Song phương ở Hà Đông địa khu thẳng thắn lãnh thảo nguyên triển khai cuối hội chiến, Phong quốc hai mươi vạn đại quân bị hoàn toàn đánh, kế tiếp Đường Dần gặp phải tình cảnh, Phong quốc tàn binh bại tướng toàn diện tiếp cận Đồng Môn phương hướng bại trốn, nhưng dọc theo đường đi đã bị Ninh quân truy sát cùng chặn đường, chân chính đem về Đồng Môn kỳ thực lác đác không có mấy.

Đường Dần rút cuộc tương đối may mắn, bất kể có phải hay không là đã bị Vũ Mị lợi dụng, nhưng nếu như không có gặp phải nàng, hẳn cũng rất khó trở về được Đồng Môn, hiện tại sợ rằng còn đang Hà Đông khu trốn đông trốn tây đâu!

Đúng Phong quốc mà nói, trận chiến này tổn thất có lẽ nghiêm trọng, nhưng Phong quốc nguyên khí còn đang, chân chính đã bị trọng đại ảnh hưởng đúng tứ đại quyền quý địa vị và quan hệ giữa.

Người dương nhà tổn thất rất lớn, ( ) mười người binh đoàn toàn quân bị diệt, cho dù tan hết gia tài cũng rất khó nặng hơn xây, người dương nhà không thể nghỉ ngơi lại do tứ đại quyền quý giữa cực mạnh biến thành yếu nhất, là trọng yếu hơn đúng, Phong vương vẫn thờ đối ngẫu dương nhà tuyệt không lại lại giống từ trước như vậy tín nhiệm.

Vũ nhà tổn thất tuy rằng cũng đồng dạng nghiêm trọng, nhưng bốn người binh đoàn trùng kiến tương đối muốn dễ rất nhiều, huống hồ vũ nhà dù sao không phải là chiến tranh khởi xướng người, Phong vương đối kỳ trách phạt cũng sẽ không quá nặng.

Sau trận chiến này, trước đây phản chiến Lương gia tất nhiên sẽ đã bị Phong vương tán thưởng cùng trọng dụng, hiện tại tay cầm mười người binh đoàn Lương gia đã là tứ đại quyền quý giữa thực lực mạnh nhất. Về phần Chung gia, luôn luôn không muốn vô cầu, nhưng theo người dương nhà xuống dốc, hiển nhiên cũng sẽ nước lên thì thuyền lên.

Nghe xong Khâu Chân giảng thuật cùng phân tích, Đường Dần đúng Phong quốc tình hình thực tế hướng rất cực đoán có đại khái hiểu rõ.

Hắn hai mắt sáng lên nhìn chăm chăm Khâu Chân, cười mà không ngữ.

Khâu Chân bị hắn nhìn có chút không được tự nhiên, theo bản năng sờ sờ mặt, hỏi: "Làm sao vậy?"

Đường Dần cười nói: "Ta đột nhiên nghĩ đến người trước đây dự đoán rất chuẩn xác."

"Dự đoán?"

"Người đã nói, Ninh quốc nhất định sẽ không bỏ qua cơ hội lần này, lại thừa thắng tiến công Đồng Môn, trên thực tế người nói đúng, Ninh quốc quả nhiên tới đánh."

"Ha ha!" Khâu Chân khẽ cười một tiếng, đôi mắt sâu thẳm mà nói ra: "Ninh quốc rõ ràng đến có chuẩn bị, tiêu diệt chúng ta hai mươi vạn đại quân chỉ là bước đầu tiên, công chiếm Đồng Môn đúng bước thứ hai, kế tiếp, sợ rằng muốn thẳng lấy muối thành." Dừng một chút, hắn hạ giọng, ở Đường Dần bên tai lời nói nhỏ nhẹ nói: "Ta dám cất ngôn, vương đình nội bộ khẳng định có Ninh quốc gian tế, ít nhất là có người và Ninh quốc thông đồng!"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Quyển 2

Đường Dần nghe vậy, thăm kinh hãi, hỏi: "Ngươi thế nào dám khẳng định như vậy?"

Khâu Chân cười khỏ nói: "Bốn mươi vạn người tập kết, được tốn hao bao nhiêu công phu, gây ra nhiều động tĩnh lớn, chỉ là giai đoạn trước chuẩn bị vật tư cùng lương thảo, phải tốn hao vài tháng. Mà Ninh quốc chỉ một cái người hoàn thành, cái này chẳng lẽ không kỳ quái sao? Nếu như ta suy đoán không sai, khi vương đình đang ở trù bị thời điểm tiến công, Ninh quốc bên kia cũng đã chiếm được tin tức xác thực, hợp lại bắt đầu ở Hà Đông khu bí mật tập kết nhân lực, chế định hảo kế hoạch tác chiến, làm tốt tương ứng chuẩn bị. Người ta đối với chúng ta rõ như lòng bàn tay, mà chúng ta đối với người nhà lại không biết chút nào, vừa đem hai mươi vạn đi va chạm bốn mươi vạn, khởi hữu bất bại đạo lý?!"

Đường Dần vừa nghe vừa gật đầu, cho dù hắn không biết quân sự, cũng có thể cảm giác được Khâu Chân phân tích có đạo lý.

Suy nghĩ một hồi, Đường Dần lắc đầu, vương đình bên trong có phải hay không có gian tế, là có người hay không cùng Ninh quốc thông đồng, cũng không phải hắn có thể quản sự tình, lại * tâm cũng là bạch mang hoạt. Hắn vô vị lạnh nhạt cười cười, nói ra: "Việc này, không nên chúng ta đi quán, chúng ta bây giờ chuyện cần làm chỉ có một."

"Cái quái gì?" Khâu Chân tò mò hỏi.

"Ngủ!" Đường Dần cười nói: "Ta chỉ biết là không dưỡng túc sức sống, khôi phục thể lực, chuyện gì cũng làm không được."

Khâu Chân sừng sốt, nhìn Đường Dần một hồi lâu mới hiểu rõ mà cười ha ha nói: "Có đạo lý. Xem ra, là ta nghĩ nhiều lắm."

Đường Dần cởi áo khoác, kéo chăn, thay đổi một tư thế thoải mái, nguyên lãnh không rõ mà nói ra: "Cửa ở bên kia, không tiện."

Khâu Chân lắc đầu mà cười, đứng dậy cáo từ.

Đường Dần này ngủ một giấc rất an ổn, cũng rất thơm ngọt, ngay cả cơm tối chưa từng ăn, từ buổi chiều luôn luôn ngủ thẳng ngày thứ hai buổi sáng, nếu như không phải là cái bụng bồn chồn hát không thành kệ, hắn sợ rằng còn có thể tiếp tục ngủ.

Trong mơ mơ màng màng, hắn nghĩ được một mùi thơm mê người, mở mắt nhìn lên, bên trong phòng trên bàn chẳng biết lúc nào đã thả đèn bàn thái hào, còn có một chén lớn cơm tẻ.

Khùng khục, bụng của hắn không tự chủ kêu lên, Đường Dần nuốt nước bọt, vùng lên ngồi dậy.

"Đường tướng quân, người đã tỉnh!" Nữ hầu thanh âm do giường trác vang lên.

Hắn quay đầu nhìn lên, lúc đầu cuối giường chỗ còn đứng có một thiếu nữ. Nàng chỉ có mười sáu, bảy tuổi có vẻ, ăn mặc bố y bố trí váy, mái tóc đen nhánh vén lên thật cao, tiểu mạch mặt thật da sáng bóng lại khỏe mạnh, thanh tú tương mạo hợp với một đôi linh động mắt to, cho người cảm giác tươi mát lại sạch sẽ.

"Người là. . ." Hắn mê hoặc mà nhìn thiếu nữ.

"Ta là đi người hầu ở quán." Giọng cô gái mềm mại, nhìn ở trần Đường Dần, sắc mặt nàng ửng đỏ, có chút ngượng ngùng đáp.

Đường Dần ồ một tiếng, sau đó chia chia thức ăn trên bàn, hỏi: "Người đưa tới?"

"Đúng vậy!"

"Người tên là gì?"

"Tất cả mọi người gọi tiểu Ngọc."

"Tiểu Ngọc tiểu Ngọc, con gái rượu, cùng bộ dáng của người vẫn rất chuẩn xác." Đường Dần thuận miệng ứng với một tiếng, quay đầu tìm y phục của mình, nhìn một vòng cũng không tìm được, thì thảo nghị ngờ nói: "Quần áo của ta đâu?"

Thị nữ tiểu Ngọc vội hỏi: "Đường tướng quân y phục phá, cũng ô uest, Tông Chính tướng quân đã giúp ngài chuẩn bị cho tốt quần áo mới." Vừa nói chuyện, nàng xoay người lại từ trên kệ áo gở xuống mới tinh y phục, rất cung kính đặt ở Đường Dần trước mặt của.

Hắn dùng tay sờ sờ, cảm giác tính chất mềm mại thư trượt, cùng hắn trước đây mặc bố y tuyết nhiên bất đồng.

Hắn ngẩng đầu, vừa nhìn về phía giá áo, mặt trên còn treo có tinh xảo hắc khô hắc giáp, nó cùng binh lính bình thường mặc da khải không giống với, bởi vì có ánh sáng trạch, nhất định là kim loại đánh chế, trên khô giáp còn có tinh điều tinh tế mài hoa văn cùng đồ án, hắn đúng loại này khô giáp hợp lại không xa lạ gì, vũ gia tử muội cùng Vũ Dịch cũng là mặc loại này.

". . . Cũng là của ta?" Đường Dần không xác định mà hỏi thăm.

Tiểu Ngọc gật đầu, nhỏ giọng đáp: "Đúng vậy, tướng quân."

Nàng là đi người hầu ở quán, hầu hạ quá rất nhiều người, nhưng cảm giác Đường Dần và những người khác bất đồng, nói chuyện kỳ kỳ quái quái, có thể vừa không có cái giá, trên mặt anh tuấn treo có như có như không nụ cười, rất mê người, theo lý thuyết hắn hẳn là làm cho cảm giác thân thiết mới đúng, có thể trên người hắn rồi lại hết lần này tới lần khác mang có một loại khó có thể hình dung lạnh như băng cùng khoảng cách cảm xúc.

Đường Dần không để ý đến suy nghĩ lung tung tiểu thị nữ, hắn nhìn tân áo giáp, ngẫm cười khổ, xem ra Vũ Mị trước mặt mọi người tuyên bố mình là thứ hai binh đoàn binh đoàn dài cũng không phải là chỉ nói là nói mà thôi, mà là chân định cho chính hắn một chức vị, nhưng mình phải tiếp nhận à? Muốn trở thành chinh chiến cả đời tướng quân à?

Tự đi tới thế giới này, hắn một mực chạy trốn chết, không có thời gian hào hào tự hỏi bản thân ngày sau nên đi dạng gì đường, hiện tại hắn tình hạ tâm lai, bắt đầu chăm chú tự hỏi nhận vấn đề này.

Ở hiện đại xã hội giữa, hắn không trải qua học hành gì, am hiểu nhất bản lĩnh đúng từ nhỏ tu tập công phu, mà bây giờ đến thế giới này, hắn vẫn là không có có thể nuôi sống mình nhất nghệ tinh, muốn còn sống, chắc là sống thư thái chút, tựa hồ chỉ còn lại có tông quân con đường này.

Nếu không có lựa chọn, cũng không sao hảo do dự!

Còn nữa nói dùng võ lực đi chinh chiến sa trường, kiến công lập nghiệp, bản thân hắn cũng không bài xích cuộc sống như thế.

Ở xã hội hiện đại, hắn trôi qua đúng vết đao liếm máu sát thủ cuộc sống, chỉ bất quá đó là vì pháp, mà bây giờ nhưng muốn quá cuộc sống như thế, thì biến thành đúng hợp pháp, đứng quang minh chính đại giết người, đây càng phù hợp hắn chủ yếu trong dã tính.

Mỗi một người nam nhân trong khung đều có chinh phục ham muốn, Đường Dần đương nhiên cũng không ngoại lệ.

Ở cái thế giới xa lạ này, ở nơi này binh hoang mã loạn thế đạo, hắn cũng muốn làm có thể chinh phục hết thủy cường giả.

Nếu không về được bản thân thế giới cũ, vậy không bằng tại đây buông tay đánh một trận, làm ra một phen đại sự, cho dù không thể oanh oanh liệt liệt mất xanh thiên sử, ít nhất cũng phải thành hắn một đề tiếng xấu muôn đời.

Nghĩ tới đây, Đường Dần nụ cười trên mặt dần dần làm sâu sắc, trong thân thể máu cũng không tự chủ được bắt đầu sôi trào, thiêu đốt.

Hắn cũng không phải người nhát gan sợ phiền phức người của, cũng không phải không ôm chí lớn, trời sinh tính nhu nhược hạng người, kịp thời lại xảy ra trước mắt thời điểm, hắn tìm không được bất kỳ lý do gì tương kì buông tha mắt.

Nghĩ thông suốt mấy vấn đề này, Đường Dần giống tá mắt một cái túi lớn phục, thở ra một hơi dài, trong lúc bất chợt thân thể tựa hồ cũng buông lỏng rất nhiều.

Thấy hắn nhìn cái giá thượng khô giáp, sắc mặt biến đổi bất định, biểu tình thì chìm thì cười, thị nữ tiểu Ngọc có chút lo lắng, thân thiết mà hỏi thăm: "Đường tướng quân, người. . . Người làm sao vậy?"

Đường Dần phục hồi tinh thần lại, hướng về phía nàng mỉm cười, nói ra: "Ta không sao!" Nói, hắn cảm quần áo lên, vừa muốn đứng dậy, lại rụt trở về, đứng tiểu Ngọc nói ra: "Tiểu thư, ta phải thay quần áo." Ngụ ý, nói đúng là nàng có thể đi ra.

Tiểu Ngọc đứng thị nữ, cũng chính là nha hoàn, nàng vẫn là lần đầu tiên bị người xưng hô tiểu thư, kinh ngạc há to mồm, thật lâu nói không ra lời, sững sờ một hồi lâu mới đoán phản ứng kịp, hai gò má đỏ bừng, hoảng thủ hoảng cước cảm quần áo lên nói ra: "Đường tướng quân, ta giúp người đổi!"

Hắn cảm thấy đau đầu cau mày một cái, ý của mình đã rõ ràng như vậy nàng còn nghe không hiểu? Hắn vô lực nói ra: "Ta tự mình tới là được, người có thể đi ra."

"Tiểu Ngọc. . . Tiểu Ngọc có phải hay không đầu làm không tốt, đắc tội Đường tướng quân?" Vừa nói chuyện, nàng vành mắt đỏ.

Ở ý của nàng thức dậm, nha hoàn hầu hạ chủ nhân thay y phục đúng chuyện rất bình thường, nhưng không rõ Đường Dần vì sao cự tuyệt.

Đường Dần vốn cũng không phải là thời đại này người của, hơn nữa hắn cũng không thích cùng người thân thiết tiếp xúc, mặc kệ đối phương đúng nam không ngờ nữ.

Xem tiểu Ngọc xấu hổ muốn khóc, người gấp giống như đánh đập, hấn bắt đắc dĩ khoát khoát tay, tận lực để cho mình nói khéo léo, nói: "Ngươi làm tốt, là ta còn không có thói quen, nếu như ngươi không ngại mời đi ra ngoài trước, đợi lát nữa lại gần đây. . ."

Không chờ hấn nói hết lời, tiểu Ngọc anh một tiếng, khóc chạy ra ngoài.

Đường Dần 'Trợn mắt hốc mồm' mà nhìn thân ảnh của nàng biến mất ở ngoài cửa, một lát sau, hấn khề thờ dài, nói lầm bầm: "Cái quái gì mao bệnh? !"

Hấn nhanh chóng mặc quần áo vào, bởi vì không có cái gương, không nhìn ra hiệu quả làm sao, nhưng mặc lên người rất hợp thể, cũng rất cảm giác.

Đúng lúc này, Vũ Mị từ bên ngoài đi gần đây.

Thấy một thân gấm vóc bộ đồ mới Đường Dần, nàng hai mắt phóng xuất tia sáng kỳ dị.

Đường Dần vóc người thon dài cân xứng, bởi vì từ nhỏ khổ luyện quan hệ, toàn thân tìm không được một chút thịt dư, xưng là đúng hoàn mỹ thể trạng, hấn mặt trắng như ngọc, tướng mạo tuấn lãng, tuy rằng không thể dùng anh tuấn vô song để hình dung, nhưng là của hấn trời sinh mặt cười, trên người hấn tự nhiên mà vậy toát ra âm tà khí chất lại làm cho người hoa mắt, mê luyện.

Vũ Mị trực câu câu nhìn mình chăm chăm, Đường Dần nhú lông mày, hỏi: "Vũ tướng quân, lỗ mũi của ta thượng trường hoa à?"

Nàng hoàn hồn, phản mặt ứng đỏ, dùng cười - quyến rũ che giấu bối rối của mình, giống như tùy ý nói ra: "Mặc quần áo này rất thích hợp ngươi."

Đường Dần cúi đầu nhìn nhìn, lão thần khắp nơi mà nói ra: "Ta cũng cảm thấy như vậy." Dừng lại, hỏi hấn: "Vũ tướng quân tìm ta có việc?"

"Nói lý ra ta cho phép ngươi có thể gọi tên của ta." Vũ Mị tăng háng, ( ) ở bên cạnh bàn ngồi xuống, nghe ngữ khí giống là cho Đường Dần thật là lớn ân huệ.

Đường Dần vẫn nghĩ không cho là đúng, nhún nhún vai, không nói thêm gì, gấp góc tường đã chuẩn bị chậu nước, hấn gián đơn rửa mặt, sát tỉnh sau đó ở Vũ Mị đối diện ngồi xuống, cầm chén đưa lên, ngậm lớn ăn.

Nhìn ăn không chút nào nhả nhận Đường Dần, Vũ Mị chính sắc nói ra: "Đồng Môn không phải là chỗ ở lâu, ta dự định xế chiều hôm nay nhích người trở về muối thành."

Đường Dần nuốt xuống trong miệng cơm nước, nói ra: "Ta không ý kiến."

"Ta cũng không có hỏi ý kiến của ngươi."

"Vậy ngươi nói những làm gì?"

"Ta chỉ đúng bắt chuyện ngươi một tiếng!"

"A! Vậy ta đã biết."

"Ngươi đây là thuộc hạ nên chống lại ti thái độ à?" Vũ Mị nghĩ Đường Dần liền giống con ngựa hoang, kiệt ngạo vô lễ, bản thân căn bản không không chế được hấn, loại này không cách nào nắm giữ cảm giác vô lực để cho nàng rất không thích ứng.

Đường Dần buông xuống chén đĩa, nhìn thẳng Vũ Mị.

"Ngươi. . . Ngươi nhìn cái gì?" Khi hấn lấp lánh ánh mắt nhìn soi mói, Vũ Mị không khỏi một phen tim đập nhanh, lo lắng không đủ mà hỏi thăm.

"Ta nghĩ Vũ đại tiểu thư thiếu không phải là thuộc hạ."

"Đó là cái gì?"

"Bạn bè."

"Bạn bè?" Vũ Mị ngăn ra, có lẽ là xuất phát từ phần nộ, có lẽ là xuất phát từ chột dạ, nàng the thé hỏi: "Ngươi là nói ngươi muốn trở thành bằng hữu của ta?"

Võng du hay main không yy không nảo tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dàn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Quyển 2

Ở Vũ Mị từ điển dậm đúng chưa từng có bạn bè hai chữ. Thân là tiểu thư nhà họ Vũ, vũ nhà tương lai người thừa kế, năng địa vị cao quý, từ nhỏ đã bị quán thái đẳng cấp khái niệm, ở cuộc sống của nàng trong vòng, ngoại trừ đối thủ cạnh tranh đúng có KHR3o thể cung cấp bản thân lợi dụng đối tượng, còn nữa đúng thuộc hạ, căn bản là tìm không được bạn bè.

Xem nàng phó bộ dáng giặt mình, cái miệng nhỏ nhắn xem có thể nhét vào một trứng gà, Đường Dàn cảm giác buồn cười, hần học Vũ Mị vừa không ai bì nổi giọng của, ngạo mạn mười phần mà nói ra: "Nói lý ra, ta có thể cho phép ngươi trở thành băng hữu của ta."

Vũ Mị vừa bực mình vừa buồn cười, đôi mắt xinh đẹp trừng mắt Đường Dàn, thật lâu không nói nên lời.

Nín hồi lâu, nàng rốt cục thôi phù một tiếng nở nụ cười, hỏi: "Ngươi có biết hay không thân phận của ta?"

"Tiểu thư nhà họ Vũ nha, bá tước tước vị, chương quân thứ hai, đệ tam binh đoàn."

"Vậy ngươi còn dám với loại này giọng điệu nói với ta lời nói, ngươi tin hay không chỉ ấy một chút ta có thể lập tức xử tử ngươi?"

Vũ Mị sắc mặt âm trầm xuống, mặt lạnh như sương, mềm mại đáng yêu ánh mắt của trong nháy mắt thay đổi sắc nhọn, nhìn thẳng Đường Dàn.

Đường Dàn đối với nàng lạnh lùng làm như không thấy, không sợ hãi chút nào chống lại ánh mắt của nàng, nói ra: "Ta đương nhiên biết ngươi có năng lực này, thế nhưng ta cũng biết, ngươi không phải làm như vậy."

Không biết hần phần tự tin này đúng từ đâu tới, nhưng Đường Dàn thân nhiên tự đắc lại kích khởi Vũ Mị phản bội, nàng là không đành lòng giết chết Đường Dàn, nhưng là tuyệt đối không cho phép hần ở trước mặt mình như vậy làm cần, hơn nữa cho tới nay cũng không có ai cảm đi loại thái độ này nói với nàng nói như vậy.

Trong mắt nàng tinh quang càng tăng lên, nắm chặt nắm tay, vừa muốn vỗ án, lúc này Đường Dàn còn nói thêm: "Ngươi có nghĩ tới hay không, kỳ thực bạn bè muốn xa so với thuộc hạ có thể tin nhiều. Thượng cấp cùng thuộc hạ trong lúc đó chỉ là người với người quan hệ, mà bạn bè cùng giữa bằng hữu cũng là tâm và tâm quan hệ."

Tâm và tâm quan hệ! Vũ Mị trong lòng chấn động, vốn là muốn đứng lên thân thể lại ngồi trở xuống, yên lặng hàm lượng nguyên tố trong quặng này Đường Dàn lời nói này.

Đường Dàn ánh mắt sâu thẳm, yếu ớt nói ra: "Cho tới nay, bằng hữu của ta cũng không nhiều, cho dù coi là ngươi, cũng sẽ không vượt lên trước ba cái, chính là bởi vì như vậy, ta mới có thể bội cảm quý trọng, làm bằng hữu có thời điểm khó khăn, ta nhất định sẽ thể chân vác tương trợ, cũng chỉ có thể có tầng này quan hệ, ta mới có thể thật tâm thật ý giúp ngươi làm việc. Ta không phải là một có thể để cho người tùy tâm điều khiển, nghe người ta phát ra hào tư lệnh người, lại thêm không có thói quen có người giam ở trên đầu của ta khoa tay múa chân, điểm này mời hiểu rồi."

Vũ Mị yên lặng nghe Đường Dàn nói, có thể lời của hần cũng không thể để cho nàng hoàn toàn tiếp thu, nhưng nàng từ trong ánh mắt của hần có thể nhìn ra hần chân thành.

Đúng vậy! Đường Dàn quả thực không phải là một có thể để cho người điều khiển người của.

Hần tùy tính, tà khí lại kiệt ngạo vô lễ, toàn thân đều tràn đầy không ổn định nhân tố, nhưng cũng chính vì vậy, Vũ Mị mới có thể bất tri bất giác bị hần hấp dẫn, nếu như Đường Dàn và những người khác như thế, quen nếp nghe người ta chỉ huy, bị người sai khiến, Vũ Mị đúng hứng thú của hần chỉ sợ cũng sẽ không giống hiện tại tại như vậy đại, lớn đến có thể đi động dao động nguyên tắc của mình.

"Khâu thật là của ngươi bạn bè?" Qua hồi lâu, Vũ Mị rốt cục mở miệng.

Đường Dàn nghiêm túc suy nghĩ một chút, sau cùng giờ phía dưới, nói ra: "Rốt cuộc."

Vũ Mị lại hỏi: "Trước đây, ta phái người đi Ninh quốc trạm kiểm soát làm mồi dụ, người lại giữ hẩn lại tới, là bởi vì. . ."

"Đó là xuất phát từ ta đối với bằng hữu bảo hộ."

Vũ Mị ánh mắt lom lom nhìn mà nhìn Đường Dần, giống làm ra quyết định trọng đại, thật sâu giờ phía dưới, nói ra: "Tốt lắm, ta cũng muốn làm bằng hữu của người, thế nhưng ta muốn người bảo chứng, ta ở trong lòng người phân lượng sẽ không so với Khâu Chân nhẹ!"

Đường Dần nở nụ cười, người nào ở trong lòng mình phân lượng nhẹ, người nào ở trong lòng mình phân lượng nặng, loại chuyện này lại không phải hẩn có thể không chế được? Hẩn đột nhiên phát giác Vũ Mị bề ngoài thành thực, nhưng tâm tính lại giống đứa bé.

Mà Vũ Mị nói xong, chính nàng cũng không nhịn cười được, cảm giác mình hiện tại liền giống một tranh giành tình nhân tiểu nữ nhân, hơn nữa còn là cùng người đàn ông tranh chấp, trong khi giãy chết, từ Đường Dần ánh mắt trong suốt giữa, nàng nhìn không thấy hẩn đối với mình có bất kỳ động tâm thành phần tồn tại.

Nàng vẫn luôn biết mình dung mạo điểm lệ động nhân, cũng luôn luôn tin tưởng thế giới này không có người nam nhân nào không phù hợp quy tắc phục ở mị lực của mình dưới, nhưng đụng tới Đường Dần, nàng ngoại trừ thất vọng dễ chỉ còn lại có nặng nề cảm giác vô lực, có thể nói Đường Dần là người thứ nhất đối với nàng hoàn toàn miễn dịch, thậm chí là nhìn như không thấy người của.

Các Vũ Mị đi rồi, Khâu Chân chặt đi theo gần đây, đứng xoa mồ hôi lạnh gần đây.

Vừa Đường Dần cùng Vũ Mị đối thoại hẩn ở ngoài cửa đều có nghe được, toàn bộ tâm luôn luôn treo ở tiếng nói mất, rất sợ một cái không tốt, Vũ Mị trách tội xuống, Đường Dần khó giữ được tánh mạng, nhưng kết quả sau cùng lại ngoài dự đoán của mọi người hảo, đương nhiên, do giữa cũng không khó coi ra Vũ Mị đứng Đường Dần coi trọng, còn có đối với hẩn dung túng.

Thấy hẩn vẻ mặt mất tự nhiên biểu tình, Đường Dần không cần hỏi cũng đoán được hẩn có nghe được mình và Vũ Mị nói chuyện. Không đợi Khâu Chân mở miệng, hẩn trước tiên là nói về nói: "Khâu Chân, bên trong thành có hay không vũ khí điểm?"

Khâu thật không nghĩ tới hẩn lại đột nhiên hỏi cái này, gãi gãi cái trán, không xác định mà nói ra: "Phải có nữa! Đường đại ca, người tìm vũ khí điểm làm cái gì?"

"Đương nhiên đứng đỉnh làm vũ khí!" Đường Dần nuốt hạ tối hậu một miếng cơm, lau miệng, đứng dậy nói với Khâu Chân: "Nếu như người không có chuyện, theo ta đi một chuyến."

Hẩn tiện tay vũ khí là nửa vòng tròn trắng tàn song đao, nhưng đế quốc Hạo Thiên rõ ràng không có loại này hình thù kỳ lạ vũ khí, nghĩ phải lấy được, cũng chỉ có thể đi vũ khí điểm chế tạo.

"Trong quân dạng gì vũ khí không có? Tại sao muốn hiện tại làm đâu?" Khâu Chân mười phần không giải thích được.

Đường Dần cười, nói ra: "Ta muốn vũ khí, chỉ có thể hiện tại làm."

"A, nguyên lai là như vậy." Khâu Chân theo Đường Dần nghĩ bên ngoài đi.

Không đi ra vài bước, hẩn dừng bước chân, mặt lộ vẻ khó khăn mà đứng vững.

Đường Dần tò mò hỏi: "Làm sao vậy?"

"Đường đại ca, người. . . Có tiền à?"

"Tiền?" Đường Dần bừng tỉnh đại ngộ mà vỗ đầu một cái, thăm mắng mình hồ đồ, tuy rằng thay đổi một cái thế giới, nhưng ở đây mua đồ cũng muốn dùng tiền, hẩn hiện tại người không có đồng nào, túi tiền so với giấy trắng còn làm tịnh.

Khâu Chân sờ túi tiền, móc ra vài mai tiền đồng, cười khổ nói: "Ta chỉ những thứ này tiền, sợ rằng thiếu a. . ."

Đường Dần thở dài, nói ra: "Chỉ có thể tìm vũ đại tướng quân mượn chút hoa hoa."

Nghe Đường Dần tìm đến mình vay tiền, Vũ Mị cười mắt to cong cong, biến thành hai Tiểu Nguyệt nha, hơn hết nàng vẫn rất lớn phương, từ túi tiền dậm lấy ra một thỏi vàng giao cho Đường Dần, đồng thời hỏi: "Người dùng tiền làm cái gì?"

"Chế tạo một thanh tiện tay binh khí."

"Lẽ nào trong quân không có sao?"

Đường Dần lắc đầu.

Vũ Mị nghiêm mặt nói: "Đây là chính sự, tiền rút cuộc ta đưa cho ngươi, không cần còn." Thân là linh võ giả, nàng đương nhiên hiểu rồi tầm quan trọng của vũ khí, ở trên chiến trường, vũ khí liền đứng sanh mạng thứ hai của mình, không có thích hợp vũ khí nơi tay, chẳng khác nào tính mệnh không chiếm được bảo đảm.

Đường Dần nói một tiếng cảm ơn, nhưng trước khi đi vẫn là nói: "Sau đó ta sẽ trả lại ngươi." Gặp Vũ Mị muốn đẩy từ, không để cho nàng cơ hội nói chuyện, hần lại bỏ sung: "Đây không phải là ta ở khách khí với ngươi, bởi vì ta cho tới bây giờ liền không có thói quen hoa tiền của nữ nhân." Chắc là nói hần cho tới bây giờ sẽ không hoa quá tiền của nữ nhân.

Nghe nói lời này, Vũ Mị sững sốt.

Đế quốc Hạo Thiên dân phong đứng rất khai phóng, phụ nữ không giảng cứu tam tòng tứ đức, cũng không có Khổng gia tư tưởng đi ải hóa phụ nữ, với quyền kế thừa mà nói, nữ nhân và đàn ông như thế sẽ bị đứng vào kế thừa thuận vị, bao quát hoàng gia ở bên trong, cho nên đế quốc Hạo Thiên qua nhiều thế hệ hoàng đế giữa từ trước đến nay không thiếu hụt nữ hoàng.

Đường Dần không tự chủ loại lộ ra ngoài đại nam tử chủ nghĩa ngược lại lệnh Vũ Mị cảm giác rất lạ, thế nhưng, lại có một loại không nói ra được thư thái cảm xúc.

Đồng Môn quả thực không lớn, dọc ba điều chủ đạo, ngang sáu điều chủ đạo, chủ đạo và chủ đạo trong lúc đó đem bên trong thành quân doanh cùng dân cư phân chia rõ ràng.

Đường Dần cùng Khâu Chân tùy tiện sau khi nghe ngóng, dễ rất dễ tìm được một nhà thợ rèn cửa hàng.

Trận này, Ninh quân nguy cấp, thợ rèn cửa hàng sinh ý cũng phá lệ hảo, quân đội đỉnh chế số lớn vũ khí không nói, dân chúng bình thường cũng đỉnh vũ khí, định dùng tới phòng thân. Hần hai người đến lúc đó, thợ rèn cửa hàng bên trong đã một mảnh bận rộn, đinh đinh đương đương đập thiết tiếng bên tai không dứt.

"Ông chủ ở đây không?"

Khâu Chân đứng ở cửa không dám đi vào trong, hần ăn mặc cũng là bộ đồ mới, cục cưng rất, rất sợ trong lò rèn chung quanh loạn mạo Hỏa Tinh đem y phục đốt tới.

Đường Dần vẫn chẳng hề để ý, đi thẳng vào.

Mới vừa gần đây, một vị lão giả tóc hoa râm dễ ra đón.

"Khách quan nghĩ đỉnh làm vũ khí à?" Đường Dần cùng Khâu Chân cũng là thân mặc tiện trang, lão giả hiển nhiên không nhìn ra hai người bọn họ là quân nhân.

"Đúng vậy." Đường Dần nói ra: "Ta muốn làm song đao."

"Trường đao, đoản đao, hoành đao, mạch đao, bình đao. . . Khách quan muốn làm loại nào?" Lão giả một hơi thở nói ra hơn mười loại đao.

Đường Dần mỉm cười lắc đầu, cúi đầu nhìn coi, từ dưới đất giẫm khỏi một lộn xộn thiết, trên mặt đất vẽ ra trắng tàn cong hình dáng của đao, nói ra: "Ta muốn đao đứng loại này kiểu dáng."

Lão giả nhìn Đường Dần họa đồ án, hoa râm lông mày mau mặt nhăn đến cùng nhau, nghi tiếng nói: "Khách quan muốn chế tạo loại này đao vẫn hiếm lạ rất, ta từ chưa thấy qua. . . Loại này đao tên gì tên?"

Đường Dần đơn giản nói: "Loan đao. ( )"

"A!" Lão giả trầm ngâm không nói.

"Lẽ nào đánh không tạo được à?"

"Đó cũng không phải. Chỉ là đao hình kỳ lạ, chế tạo đứng dậy được tốn hao chút thời gian."

Đường Dần đem Vũ Mị cho hần đỉnh vàng xuất ra, tiếp cận ông chủ trước mặt một đệ, nói ra: "Ta nghĩ ngày hôm nay sẽ, nếu như ông chủ có thể chế tạo xuất hiện, những vàng liền đều là ngươi. . ."

Hần lời còn chưa nói hết, Khâu Chân đã sau lưng hần ngay cả kéo chéo áo của hần. Xem đại tiểu, Vũ Mị cho Đường Dần này đỉnh vàng chừng mười hai nặng, nhiều tiền như vậy, mười cây đao cũng có thể mua.

Hắn hướng về phía Đường Dần ngay cả nháy mắt, ám chỉ hắn không cần xài nhiều tiền như vậy.

Đường Dần thờ ơ nhún nhún vai, chỉ cần có thể xong hắn mong muốn song đao, hoa nhiều tiền Tiền thiếu đều không coi vào đâu, cho tới nay, hắn đúng tiền khái niệm cũng không phải rất coi trọng.

Thấy vàng lóng lánh vàng đĩnh, lão giả hai mắt tỏa ánh sáng, hắn sờ tay áo, nói ra: "Được, khách quan hào phóng như vậy, người này sống ta tiếp nhận, lão phu tự mình cho người đánh đao!"

Đường Dần ha hả cười, nói ra: "Vậy làm phiền người già rồi. . ."

Hắn còn chưa có nói xong, vành tai giữa chỉ nghe xa xa ầm ầm một tiếng kinh thiên động địa vụ nổ, thanh âm cực lớn, ngay cả mặt đất đều hơi bị trận trận rung động.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Quyển 2

"Ông trời! Đây là thế nào?" Khâu Chân bị chấn thiếu chút nữa nằm sát xuống đất, sắc mặt hắn đột biến, kinh hô nhìn chung quanh.

Trong lò rèn các công nhân cũng đều đều thả tay xuống giữa sống, không hẹn mà cùng đi tới, quan vọng là chuyện gì xảy ra.

Đường Dần cau mày nghiêng tai lắng nghe, mơ hồ giữa, hắn nghe được Ninh quân đại doanh bên kia truyền đến tiếng kêu.

Không đợi hắn nhận rõ ràng, vừa một tiếng vang thật lớn vang lên, thanh âm cực lớn, dường như trời quang tiếng sấm giống nhau.

Hắn phản ứng cực nhanh, chỉ hơi sùng sốt một chút thần, lập tức ý thức được việc lớn không tốt. Hắn lao ra thợ rèn cửa hàng, bên tiếp cận cửa thành bên kia chạy, bên đứng Khâu Chân quát lớn: "Ninh quân khả năng bắt đầu công thành, người không nên cùng qua đây, trở về đi quán đi!"

Khâu Chân không có nghe hắn, bỏ qua hai chân, thật nhanh đi theo Đường Dần phía sau.

Thấy hắn theo bản thân, Đường Dần trầm giọng quát lên: "Người theo ta làm gì? Ở trên chiến trường người có thể làm cái gì?"

Lời của hắn tuy nói không nể mặt, nhưng cũng là sự thật, với mưu lược tăng trưởng Khâu Chân ở hai quân gần người tề giết trên chiến trường quả thực không được tác dụng.

Khâu Chân nuốt nước bọt, thở hổn hển nói ra: "Chỉ ít ta có thể giúp người đánh trợ thủ, hoặc là tìm vài người trợ giúp!"

Đường Dần liếc hắn liếc mắt, lười nói thêm nữa nói lời vô ích, thuận miệng nói: "Tùy người!"

Hắn đoán không lầm, Ninh quân quả thực bắt đầu công thành.

Không lò đầu đá xa đem từng viên một tấm mâm lớn nhỏ cự thạch không ngừng đập tiếp cận Đồng Môn tường thành, phát sinh đinh tai nhức óc vụ nổ, to lớn lực đánh vào biến thành lực phá hoại, đem tường thành đập thiên sang bách không, thổ tiết bay ngang.

Trên thành tường, thỉnh thoảng có binh sĩ né tránh thua, bị từ trên trời giáng xuống cự thạch đập vừa vụn, trong nháy mắt dễ hài cốt không còn, hóa thành thịt nát.

Trong lúc nhất thời, tiếng đánh, tiếng kêu, tiếng kêu thảm thiết, thét to tiếng còn có đầu khớp xương nát bấy tiếng ở trên tường thành nổi thành một mảnh.

Đầu đá xa tiến công chỉ là khúc nhạc dạo, theo sát phía sau đó là Ninh quân phương trận áp gần.

Ninh quân công thành tốc độ cũng không nhanh, bọn họ chú ý trận hình cùng với phương trận trong lúc đó hàm tiếp cùng phối hợp.

Trong trận binh sĩ tiến tới từ tốn, thận trọng, đương nhiên cái này cũng cùng bọn lính trên người khôi giáp có quan hệ.

Ninh binh không giống Phong binh ăn mặc áo giáp, nhẹ nhàng thuận tiện, bọn họ quần áo nón nẩy chính là thiết khôi áo giáp, ở tốt bảo hộ tự thân đồng thời cũng hy sinh hết tốc độ, bọn lính hoạt động thì thoạt nhìn đều mười phần ngốc.

Ninh quân với vạn người binh đoàn làm căn bản phương trận, lại do năm binh đoàn phương trận cấu thành tấn công yển loại người trước trận, sau đó là do mười người binh đoàn tạo thành giữa trận, sau cùng còn lại là năm binh đoàn tạo thành hậu trận.

Lần đầu tiên công thành thường thường cũng là thăm dò tính, mà Ninh quân lại lớn khác thường để ý, lập tức đầu nhập hai mươi vạn đó chúng, chỉ trước trận thì có năm vạn người, ngoài thành thế cũng đủ kinh người.

"Bên địch bắt đầu công thành, chuẩn bị cung tên, chuẩn bị lăn cây ném đá —— "

Trên đầu tường Thiên phu trường, đội trưởng chính là tiếng quát tháo liên tiếp, hơn nữa ngoài thành bên địch phương trận tiến tới thì phát sinh rầm rầm thái đập tiếng, bầu không khí khẩn trương tới cực điểm, ở đây mỗi người đều căng thẳng thần kinh, chiến đấu kịch liệt hết sức căng thẳng.

Ầm, ầm —— cự thạch còn đang không ngừng đập lên tường thành, Phong quốc bọn lính trốn ở tiến đông phía, một các ôm chặt vũ khí, biểu tình đều là tức khẩn trương lại sợ hãi.

Đối mặt như vậy đông đảo bên địch, ở cường đại như vậy áp lực dưới sự uy hiếp, không có người nào có thể buông lỏng xuống.

Khi Ninh quân trước trận khoảng cách Đồng Môn dưới thành chỉ có một khoảng trăm thước thì, kẻ khác rộn cả tóc gáy đầu thạch khí rất cực ngừng phát xạ, có thể ngay sau đó dưới thành hét hò nổi lên, Ninh quân binh sĩ nhanh hơn bước chân, bắt đầu công thành.

"Nghe ta chỉ huy!"

Tông Chính Nghiễm Hiếu chẳng biết lúc nào leo lên toà nhà hình tháp, cúi người, cư cao lâm hạ la lớn.

Đồng, đồng, đồng —— ngoài thành tiếng bước chân của càng ngày càng gần, lính phòng giữ cửa trên mặt chảy ra tới mồ hôi lạnh cũng càng ngày càng nhiều, mọi người cầm vũ khí tay của cũng không tự chủ run rẩy.

Không có người nói chuyện, toàn bộ lầu trên tường thành như chết sự yên lặng, chỉ còn lại có hô xích hô xích tiếng thở dốc cùng với ngoài thành truyền đến chính tề tiếng bước chân của.

Loại này trước khi đại chiến yên lặng so với chiến đấu tiến hành thì càng làm cho người ta khó chịu, áp lực, tâm tình khẩn trương không chiếm được thả ra, chỉ có thể giấu ở trong lòng, điều này làm cho người gần như muốn nổi điên.

Khi Ninh quân lúc đầu nhân viên khoảng cách tường thành chỉ có năm mươi thước thời điểm, Tông Chính Nghiễm Hiếu rất cực hạ tấn công mệnh lệnh, hấn vận đủ khí lực, huy động cờ lệnh trong tay, đồng thời hét lớn: "Bắn cung!"

"Bắn cung, bắn cung —— "

Gần bên, xa xa các quân quan nhất tề tái diễn mệnh lệnh của hấn.

Theo xôn xao một tiếng đủ vang, nguyên bản trốn ở tiến đông sau Phong binh đồng loạt đứng lên hình, quay dưới thành Ninh binh triển khai bắn một lượt.

Vù vù —— tên mật như mưa giò. Trong lúc nhất thời, chỉ thấy lầu trên thành bay ra một loạt mây đen, tiếp cận dưới thành Ninh quân phương trận cấp tốc rơi đi.

Đình đình đang đang! Bỏ nhào, bỏ nhào, bỏ nhào!

Thiết khí tiếng va chạm, phá giáp đến xương tiếng, thất thanh tiếng kêu thảm thiết ở dưới thành nổi thành một mảnh, chỉ là trong nháy mắt, Ninh quân phương trận liền có hơn trăm người trúng tên ngã xuống đất.

Có thể cái này cũng không ảnh hưởng Ninh quân tiến tới tốc độ, dày đặc binh sĩ dường như là không có cảm tình cơ khí, quên mất sinh tử, quên mất sợ hãi, máy móc vậy về phía đẩy về trước vào được.

"Bắn cung, bắn cung, tiếp tục bắn cung!"

Ở các quân quan tiếng gào giữa, Phong binh cửa triển khai đợt thứ hai, vòng thứ ba, đệ tứ luân. . . Bắn một lượt.

Rất nhanh, bọn lính cũng đều tê dại, chỉ là một mũi tên tiếp được một mũi tên càng không ngừng xuống phía dưới loạn xạ, lúc này hậu căn bản không dùng nhắm vào, dưới thành phô thiên cái địa cũng là quân địch, mỗi một nhanh như tên bắn ra, chỉ cần lực đạo khá lớn gần như cũng có thể bắn bị thương bên địch.

Cho dù ở như vậy dày đặc vũ tiễn xuống dưới, Ninh quân đập những đồng bạn xác nhưng đẩy mạnh đến Đồng Môn dưới thành. Từ lâu chuẩn bị xong thang mây đều nhắc lên, tiếp tục, Ninh binh cửa đường như con kiến giống nhau chen chúc thượng ba.

Lúc này, lầu trên thành chuẩn bị lăn cây ném đá phái lên công dụng, bọn lính có nhưng lăn cây, có đập hòn đá, có cũng thiêu đốt dầu hỏa, còn có cầm thật dài cây gậy trúc đem thang mây đẩy ra.

Trên tường thành xuống dưới dường như nổ oa dường như, người hô ngựa hý, thỉnh thoảng có thể thấy leo đến một nửa Ninh binh từ giữa không trung kêu thảm rơi rơi xuống, quả thực giống xuống dưới bánh chèo giống nhau.

"Bắn cung —— "

Ninh quân trước trận ở công thành, mà giữa trận mười vạn người đã tiến nhập tầm bắn bên trong, theo Ninh quân tướng lĩnh hô lớn, mười vạn Ninh quân, mười vạn chỉ mạnh mẽ cung cứng rắn nổ đủ xem, đem cung tên đồng thời phát ra bắn ra.

Ninh quốc cung tên mạnh, ở chín đại chư hầu nước giữa đứng số một, tầm bắn xa, uy lực lớn, sát thương tính mạnh mẽ, kẻ khác nghe tin đã sợ mất mật.

Mười vạn mũi tên thi từ trên trời giáng xuống, hạ kinh người.

Trên tường thành Phong binh căn bản không thấy rõ chuyện gì xảy ra, đột nhiên phát giác trời tối, ngẩng đầu nhìn lên, nguyên lai là phô thiên cái địa bao phủ tới được tên đem mặt trời đều che đậy.

Lúc này mọi người còn muốn tránh né, căn bản không còn kịp rồi.

Chỉ là trong khoảnh khắc, lầu trên thành này đập lăn cây ném đá, cũng dầu hỏa Phong binh cửa liền bị bắn trở thành con nhím, có chút trực tiếp ngã xuống đất bỏ mình, có chút thì từ lầu trên thành tãi đến dưới thành, ngoài hình vô cùng thể thảm.

"Đưa khiên lên, đưa khiên lên, cẩn thận bên địch cung tên!"

Toà nhà hình tháp địa thế tối cao, không có đã bị Ninh quân cung tên lan đến, Tông Chính Nghiễm Hiếu trên cao nhìn xuống nhìn cũng rõ ràng, đối phương chỉ một vòng bắn một lượt tự lệnh phe mình hao tổn mấy trăm hơn người, nếu là ngành kháng, sợ rằng không dùng được mấy vòng, phe mình này hai vạn người được ăn nói ở trên tường thành.

Hắn bên quan chiến cũng bên ở trong lòng lú lủi, cảm thán Ninh quốc tiến trận quả nhiên danh bất hư truyền, Đồng Môn tường thành cực cao, phổ thông tiến trận rất khó bắn bắt đầu, cho dù có thể bắn đến, uy lực cũng sẽ giảm đi, mà Ninh quân tiến trận thì quá kinh khủng, ở khoảng cách trên tường thành ngoài trăm thước còn có thể giống như uy lực này, làm cho không thể nghĩ ngờ.

Nghe nói Tông Chính Nghiễm Hiếu nói, Phong binh cửa đều nhận lá chắn, kể từ đó, đối phương tiến trận uy hiếp đúng yếu bót, có thể bởi hành động bất tiện, bọn họ đối công thành Ninh binh phản kích cũng lớn đại suy yếu.

Gần như không quá bao lâu thời gian, liền có phần tường thành bị Ninh binh đột phá, nhóm lớn Ninh binh theo thang mây MkMDFba cút bắt đầu, và Phong quốc lính phòng giữ ở trên tường thành triển khai mặt đối mặt gần gũi tê giết.

Ninh quốc tiến trận mạnh mẽ, nhưng bàn về gần người ẩu đá, Ninh binh thì xa không bằng Phong binh dừng mảnh thiện chiến.

Phong quốc là ngay cả năm chinh chiến quốc gia, tiêu hao đại, cho nên vũ khí khô giáp phân phối so với cái khác chư hầu nước muốn lạc hậu, nhưng bọn lính ở trong chiến đấu lại dị thường dũng mãnh, giao nhận tay tới có liều mạng sức mạnh, Ninh quốc nhân số tuy nhiều, nhưng đánh nhau cũng không chiếm ưu thế.

Khi Đường Dần cùng Khâu Chân chạy tới dưới thành tường thời điểm, thấy đúng là lần này tràng cảnh, chính mặt tường thành đã loạn thành nhất đoàn, có gần người tê giết, có công kích thang mây thượng địch nhân, còn có xuống phía dưới bắn cung, giao chiến tiếng chói tai, trong không khí tràn ngập mùi máu tươi nồng nặc.

Nếu là đối thành người bên ngoài, lạnh lùng thấy lần này tràng cảnh đều có thể dọa cho giật mình, mà Đường Dần thì không phải, nếu không không sợ, trong đáy lòng ngược lại dâng lên không rõ hưng phấn.

Bản thân hắn liền phệ máu như mạng, hơn nữa đúng người tu linh hệ Bóng Tối, chiến đấu đối với hắn mà nói chẳng khác nào đúng tu luyện.

"Người thế nào không mặc khôi giáp lại tới? Mau trở lại đi quán đi!"

Tường thành nội trạch phía dưới còn đứng có không ít Phong binh Phong Tướng, dù sao tường thành chật hẹp, trạm không dưới hai vạn binh sĩ, dư đi ra ngoài người trốn ở chân tường dưới tránh né Ninh quân tiến trận.

Đường Dần tìm theo tiếng nhìn lên, người nói chuyện đứng là xen lẫn trong binh sĩ ở giữa Vũ Mị.

"Thành thượng ở giao chiến, ( ) người trốn ở chỗ này làm gì?" Đường Dần hỏi ngược một câu, tiếp tục, đoạt lấy một tên binh lính trong tay cương đao, nói ra: "Cậu em, đao của người cho ta mượn dùng một chút!" Nói xong, xoay người liền hướng trên tường thành chạy.

Vũ Mị thấy thế kinh hãi, kêu lên: "Người điên rồi? ! Người có thương tích trong người, vừa không có khôi giáp, còn sinh cái gì có thể?"

Đường Dần cũng không quay đầu lại, cười ha ha một tiếng, nói: "Không dám trượng, thương thế của ta làm sao có thể hảo?"

Vũ Mị sững sốt, không rõ hắn lời này là có ý gì.

Nàng còn muốn ngăn Đường Dần, lúc này Khâu Chân thở hổn hển chạy tới, hồng hộc mà thở hổn hển, nói ra: "Vũ tướng quân, Đường đại ca tu luyện đúng tới đó linh khí, chiến đấu quả thật có thể dễ vết thương trên người hắn nhanh hơn khép lại."

Đối với Vũ Mị mà nói, người tu linh hệ Bóng Tối chỉ là một truyền thuyết, nàng căn bản không hề hiểu rõ, về phần tới đó linh khí có cái gì kỳ diệu, nàng hiển nhiên cũng không thể nào biết được.

Nàng mặt nhăn mặt nhăn tú khí vùng xung quanh lông mày, thì thào nói lầm bầm: "Còn có chuyện như vậy, hơn hết dù cho như vậy, hắn hiện tại đi tới cũng quá nguy hiểm!"

"Đúng vậy! Nhưng ai có thể ngăn được hắn đâu?" Khâu Chân cười khổ nói.

Vũ Mị lo lắng Đường Dần an nguy, ở chân tường xuống dưới không sống được, nàng nhích người nói ra: "Ta đi trợ hắn!"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Quyển 2

Đường Dần nói đao xông lên tường thành, thấy phía bắc diện tình thế hỗn loạn, rất nhiều Ninh binh đã hướng lên đầu thành và Phong binh hỗn chiến ở một chỗ, hắn không chút suy nghĩ, trực tiếp chạy tới.

Vừa xong chiến trường phụ cận, trước mặt chém liền tới một kiếm, thân hình hắn hơi nghiêng, tách ra phong mang, tiếp tục trong tay đao thuận thế về phía trước rạch một cái, theo hí một tiếng, xuất kiếm tên kia Ninh binh cổ họng bị cắt đứt, máu tươi lấp bắp ra, thân thể thẳng tắp mà ngã xuống.

"A —— "

Theo rống lên một tiếng, hai gã giết cả người đứng máu Ninh binh tiếp cận hắn xung phong liều chết qua đây, hai người các kén trường đao, phần chém đầu của hắn cùng trước ngực.

Đường Dần cúi đầu, tựa đầu thượng một đao né tránh, cùng lúc đó, trong tay đao bên ngoài tảo, đem bỏ về phía bộ ngực hắn một đao ngăn.

Không đợi đối phương thu đao, hắn bước nhanh về phía trước, giang bàn tay ra, một tay lấy một tên trong đó Ninh binh mặt của lỗ nắm, chỉ thấy

hắn lòng bàn tay hắc quang hiện lên, tên kia Ninh binh trong nháy mắt hóa thành khói xanh, vô chủ khôi giáp kể cả binh khí rơi là tả trên mặt đất.

Lánh một tên binh lính chưa gặp qua Hắc ám hỏa, thẳng sợ kinh kêu thành tiếng, theo bản năng lui về phía sau.

Có thể tốc độ của hắn và Đường Dần khi xuất kém khá xa, không thấy hắn làm sao sức lực, hai bước dễ đuổi theo tên kia Ninh binh, thiêu đốt Hắc ám hỏa bàn tay đảo qua đối phương cổ, này một tên Ninh binh cũng theo đó hư không tiêu thất.

Giải quyết hết ba người, chỉ là muối bỏ biển, càng nhiều hơn Ninh binh tiếp cận Đường Dần chen chúc mà đến.

Hắn thân pháp mềm mại lại quý dị, phiêu hốt bất định, khi thì dùng đao, khi thì dùng Hắc ám hỏa, không lâu sau, chung quanh hắn đã lung tung nằm có hơn hai mươi cỗ thi thể, còn có mất đi chủ nhân xếp la đứng dậy thật là cao Ninh binh áo giáp.

Thân thể cuộn cuộn không ngừng hấp thu linh khí để Đường Dần trong cơ thể mỗi một cái tế bào đều ở đây hưng phấn, ba sườn vết thương cũng kỳ tích vậy dài ra tân thịt, bắt đầu khép lại.

Lúc này, thân thể hắn đã đạt được trạng thái tốt nhất, nhưng tim của hắn chỉ lại càng ngày càng không rõ, chỉ còn lại có đơn thuần chém giết, hưng phấn thân thể muốn nhận nạp nhiều linh khí hơn.

Hắn Hắc ám hỏa không chỉ có để Ninh binh tâm kinh đảm hàn, ngay cả Phong quốc binh sĩ cũng đều vừa kinh vừa sợ, theo bản năng nhượng bộ lui binh, trốn ra thật là xa, rất sợ được ngoài liên lụy, kể từ đó, ngược lại cho Đường Dần sáng tạo ra lớn hơn không gian, hắn linh hoạt thân pháp cũng có thể phát huy đến cho đến, tiến công, né tránh, đạo trở về thay đổi càng thêm như cá gặp nước.

Hơn hết Ninh binh số lượng thực sự nhiều lắm, chết một nhóm, lập tức sẽ bổ khuyết thượng người nhiều hơn, hình như vĩnh vô chỉ cảnh, giết cũng giết không xong.

Tranh đấu giữa, Đường Dần đao chặt đứt, dễ tiện tay đổi một thanh kiếm, kiếm chiết, lại đổi một thương, rất nhanh kích cũng bẻ gãy, hắn lại lần nữa lấy cây cương đao.

Tê giết thời gian không tính là quá lâu, nhưng hắn đã không biết mình xài chung tổn hại bao nhiêu vũ khí, cùng 'Ăn tươi' bao nhiêu địch quân binh sĩ, chẳng qua là cảm thấy trong cơ thể linh khí càng ngày càng sung túc, nhưng thể lực lại tiêu hao nghiêm trọng, mũi ao thái dương cũng là mồ hôi, y phục trên người cũng là dính cháo, không biết là bị ướt đầm mồ hôi vẫn bị máu tươi của địch nhân ướt đầm.

Đường Dần ở chiến đấu kịch liệt, sau đó đi lên Vũ Mị đã ở chiến đấu kịch liệt, chỉ là nàng không cùng Đường Dần hội hợp đến một chỗ, nàng mới vừa leo lên tường thành, liền bị đột phá đi lên Ninh binh cuốn lấy, các nộ lên tay sau đó, còn muốn thoát thân đã có thể khó khăn càng thêm khó khăn, Ninh binh nhận MvKee ra Vũ Mị mặc đứng tường quân khôi giáp, biết thân phận nàng không giống tầm thường, tựa như điên vậy tiếp cận nàng vây công.

Bên kia khâu thật không có trực tiếp tham dự chiến đấu, đầu óc hắn tỉnh khôn rất, cũng không và Ninh binh tiếp xúc, có thể trốn liền trốn, thực sự tránh không thoát dễ giấu đến phe mình đám người phía. Nhưng hắn ở trên chiến trường không chỉ có riêng đứng trốn, mắt một mực nhìn chung quanh, tả hữu dò xét, quan sát chung quanh tình hình chiến đấu, tìm kiếm phe mình linh võ cao thủ.

Hắn sẽ không linh võ, ở trên chiến trường không thể giúp Đường Dần giúp, nhưng hắn khả năng tìm người hỗ trợ, trợ Đường Dần giúp một tay.

Kết quả thật đúng là bị hắn tìm được hai người, hai vị này trong quân đội chức vị tuy rằng không cao, nhưng linh khí tu vi đều rất tốt, một vị tên là cổ cang, am hiểu dùng đao, một vị khác tên là yên vui, thiện cho dùng tên.

Hai người này ở trên chiến trường mười phần chơi mất, một cái không ngừng bắn cung, người ở ngoài bên người làm hộ vệ, phối hợp vừa khen ngược chỗ, đã thương địch thù vô số.

Khâu Chân tìm tới hai người bọn họ sau đó vẫn chưa phí bao nhiêu khẩu thiết, chỉ là ngón tay Đường Dần chỗ ở phương hướng nói bên kia quân địch đông đảo, muốn hắn hai người đi tới tương trợ, hai người chút nào không thoái thác, lập tức theo Khâu Chân giết đi tới.

Lại nói Đường Dần, hắn còn đang ác chiến, chung quanh phe mình binh sĩ càng đánh càng ít, mà Ninh binh thì càng tụ càng nhiều, đến sau cùng, ánh mắt có thể đạt được chỗ gần như cũng là bạc lóng lánh Ninh binh ninh đem, không phân rõ một đếm, đưa hắn bao quanh vây khốn ở ở giữa.

Biết rõ Đường Dần đao pháp kỹ càng xảo quyết, Hắc ám hỏa lại ác độc không gì sánh được, nhưng chung quanh Ninh binh liền giống không muốn sống dường như tiếp cận hắn đánh một liên tục, rồi ngã xuống một nhóm, lập tức lại xông lên một nhóm, từng cái nguyên nhân sợ hãi, phần nộ mà thay đổi vận vẹo, dữ tợn mặt quả thực như ma quỷ giống nhau.

Đường Dần tìm không được nghỉ ngơi trực bán xe biến tốc, thậm chí ngay cả nhiều thờ một cái thời gian cũng không có, hiện tại, hắn thể lực đã sớm hao hết sạch, sở dĩ còn có thể chiến đấu hoàn toàn là dựa vào linh khí cùng với cứng cỏi ý chí đang khổ cực chống đỡ.

"Đi tìm chết nữa!"

Gặp Đường Dần ra chiêu tốc độ chậm dần, sau lưng hắn hai gã Ninh binh cho là có cơ có thể ngồi, đột hạ sát thủ, hai chi trường thương phần thứ

hông của hấn mắt cùng hậu tâm.

Hấn nghe được phía sau ác phong không giới, biết có người xuất thủ đánh lén, nhưng vô lực né tránh, cũng không có né tránh cơ hội, bởi vì ở trước mặt hấn kéo tới mấy con đao kiếm đã làm cho hấn đáp ứng không xuể, khó có thể chống đỡ.

Hấn thở sâu, chột hét lớn một tiếng, thân thể không nhanh chóng, ngược sau lui nhanh, cũng trong lúc đó, hấn trở tay trở về tảo một đao.

Vù vù!

Một đao này Đường Dần đúng vận đủ linh khí quét ra, mũi đao xẹt qua không khí thì đột nhiên sản sinh ba động, ba động dường như nước choáng văng giống nhau rất nhanh tán ra, đụng tới hai chỉ trường thương sau, thân thương trong nháy mắt nát bấy, nhưng ba động không giảm, tiếp tục về phía trước đẩy mạnh.

Vành tai giữa chỉ nghe 'Bồ nhào, bồ nhào' một phen muộn hường, sau lưng hấn vài Ninh binh bị ba động quét trúng, tựa như cùng cương đao thiết thái, vài Ninh binh ngay cả người mang giáp bị chặn ngang cắt đoạn, máu tươi đầy đất, bẻ gãy nửa người trên té xuống đất, mà nửa người dưới hai chân còn đứng đầy đất mặt, lê sách trơn trượt trong như gương, ngoài hình máu tanh kinh khủng ngà cực điểm.

Đây là linh ba. Linh võ giả thả ra tự thân linh khí làm tiến công thủ đoạn, sinh ra to lớn lực phá hoại, đương nhiên, sử dụng linh ba đối với linh khí tiêu hao cũng là cực lớn.

Đường Dần hiện tại không thiếu linh khí, thiếu hụt đúng thể lực cùng thở dốc khoảng không cơ.

Xoay tay lại quét ra một đao linh ba, hấn không ngừng nghỉ chút nào, quả đâm cầm đao, lại toàn lực tiếp cận chính diện quét tới.

Vù vù! Linh ba lại hiện tại, chỉ là lúc này đây linh ba hấn sử dụng càng thêm thuận lợi, so với vừa nhớ quá nặng, cũng sắc bén hơn.

Ở một mảnh giữa tiếng kêu gào thê thảm, ở vào Đường Dần ngay phía trước hơn mười tên Ninh binh thân thủ dị xử, hơn mười đao cụ không đầu xác đứng trên mặt đất, dường như hơn mười chỗ suối phun, máu tươi phun ra đến giữa không trung, hình thành đỏ tươi huyết vũ.

Xôn xao —— nếu như nói mới vừa Đường Dần liên đủ kinh khủng, như vậy hiện tại Đường Dần còn lại là kinh khủng gấp bội.

Chung quanh Ninh binh nhìn đem cửa sợ liên tiếp lui về phía sau, trong khoảnh khắc dễ nhường ra một năm mét tăng trưởng đất trống.

Thừa dịp cái này chẳng lẽ cơ hội, Đường Dần đơn đao trụ mà, liên tục thở dốc.

Hấn đao không trụ mà hoàn hảo giờ, này một trụ, trực tiếp hóa thành thiết bọt.

Hấn sử dụng linh ba thì không có thi triển binh đó linh hóa, thông thường vũ khí không chịu nổi thả ra linh ba thì áp lực, cương đao bị hoàn toàn phá đi.

Đường Dần thân thể một lão đạo, cũng may hấn phản ứng rất nhanh, đúng lúc dừng thân hình mới không có tè ngã xuống đất.

Có thể hấn này sao hơi lộ ra kẽ hở lại kéo vang lên Ninh binh tấn công kèn lệnh, đếm với trăm nhớ Ninh binh lần thứ hai tiếp cận hấn vây công qua đây.

Đường Dần tối thở dài, hơn hết kinh qua vừa trong nháy mắt ngừng, hấn đã cảm giác được bản thân hiện nay linh khí đã đạt được 'Linh phá' cảnh giới, hoàn thành linh khai hóa chắc là binh đó linh hóa đều đã không có vấn đề.

Linh phá cảnh giới, không đủ để để người tu linh đồng thời hoàn thành linh khai hóa cùng binh đó linh hóa, ở trên chiến trường, đến tột cùng là sử dụng linh khai không ngờ linh binh, đó là một lựa chọn khó khăn, muốn tiến công phải hy sinh hết phòng ngự, mà muốn phòng ngự phải hy sinh hết tiến công.

Với Đường Dần cái loại này điên cuồng cá tính hựu khởi hội yếu phòng ngự cùng không nên vào đánh.

Hấn một chân trên mặt đất một câu, thật nhanh khoi mào một thanh cương đao bắt bỏ vào bàn tay, tiếp tục, bàn tay thả ra linh khí, thuần túy sương mù màu đen đem cương đao bao phủ ở, trong nháy mắt, cương đao do ngân sắc biến thành màu đen, thân đao ở kéo dài đồng thời hợp lại bắt đầu phát sinh uốn lượn.

Linh của hấn đó linh hóa vừa này hoàn thành, Ninh binh nghiệp đã đến phụ cận, Đường Dần khoe miệng khê nhếch, trong tay linh đao cắt ngang ra.

Răng rắc!

Linh hóa sau vũ khí không có thể như vậy phổ thông binh khí có thể đỡ nổi, theo một phen giòn vang, trước hết bắt đầu bài Ninh binh, vũ khí trong

tay nhất tề bị chém đứt, bọn họ đi lên mau, ra khỏi nhanh hơn, một các mồ hôi chảy đầy mặt lão đảo trở ra, và sau đó vọt tới trước phe mình nhân viên hỗ trợ vào nhau, đoàn người hơi bị đại loạn.

"Các người tất cả lui ra, để cho ta tới!"

Ninh binh trong đám người đột nhiên có người cao quát một tiếng, tiếp tục, đoàn người tiếp cận tách ra hai bên, từ đó đi ra một tên cả người màu trắng linh khôi chiến tướng.

Người này vóc người cao trắng, một thước chín lè, cao lớn vạm vỡ, trong tay một cán trường thương, hình dạng quái dị, rõ ràng cho thấy linh hóa sau linh vũ khí.

A! Đường Dần xem thôi, thâm kinh hãi, người này có thể đồng thời hoàn thành linh khôi cùng linh binh, ( ) ngoài linh khí tu vi chỉ ít đạt được linh đạt đến trình độ tuyệt vời giới, so với chính mình cao hơn ra một bậc.

chiến tướng mặt của lỗ bị linh khôi che đỡ, chỉ chừa ra hai tròn vo con mắt của ở bên ngoài, nhanh như chớp loạn chuyển, quan điểm ở Đường Dần trên người quét tới quét lui.

Nhìn một hồi, khôi ngô chiến tướng cười lạnh một tiếng, nói ra: "Người tu linh hệ Bóng Tối! Nói vậy các hạ đúng bị thương tam diện hạ Đường Dần nữa, ngày hôm nay, bản tướng lấy đầu của ngươi!" Trong lúc nói chuyện, hắn cất bước tiến lên, trong tay linh thương giờ lên, nhắm ngay Đường Dần đỉnh đầu, lực chém Hoa Sơn ngoạn đập xuống.

Ồ —— linh thương xé gió, phát sinh chói tai tiếng rít.

Không cần đi đón, chỉ nghe tiếng gió thổi là có thể đoán được đối phương này đập một cái lực bao lớn.

Đường Dần không dám đón đỡ, bứt ra né tránh.

Đừng!

Một thương này không rơi trúng Đường Dần, đập sau lưng hắn tiến đồng thương, do kiên làm bằng đá tạo mà thành tiến đồng bị một thương này gắng gượng mà thất bại một nát bấy, văng từ phía hòn đá nhỏ khối đem Đường Dần y phục rách ra có vài lỗ hồng, liên đới, da cũng sẫm ra tia máu.

Thật là bá đạo một thương, thật là lợi hại linh chiến sĩ! Đường Dần âm thầm lưu luyến, hơn hết trong lòng hợp lại không úy kỵ, hắn lạnh cười ra tiếng, kế tiếp bước lướt, vọt đến khôi ngô chiến tướng bên cạnh thân, trong tay linh đao do xuống dưới mà lên chọn đi ra ngoài.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Quyển 2

Đường Dần tốc độ cực nhanh, dường như tia chớp, mà chiêu thức lại quỷ dị, ngoài dự đoán mọi người, khôi ngô chiến tướng trong lòng thất kinh, không dám tồn có chút đại ý, vội vàng kéo dài qua một, tách ra phong mang, sau đó trở tay một cái đâm nghiêng, linh thương thẳng lấy Đường Dần ngực.

Hợp lại tốc độ, hợp lại chiêu thức, trên cái thế giới này sợ rằng còn không có ai có thể đứng Đường Dần đối thủ.

Gặp đại hán một thương đâm tới, hắn xuy cười một tiếng, trong tay linh đao hướng ra phía ngoài vung lên, với tư lạng bạt thiên cân kỹ xảo tương kì đây ra, thân thể thuận thế tiến lên nửa bước, lánh chỉ treo đá đối phương *.

"A!" Khôi ngô chiến tướng không thể ngừng kinh kêu thành tiếng, xuất ra lớn nhất khí lực, về phía sau lui nhanh né tránh, chỉ đáng tiếc vẫn là hơi

chậm nửa nhịp, Đường Dần chân này dù chưa đá trúng hân *, lại liều đến bấp dùi của hân nội trác, cũng may có linh khải hộ thể, không phải Đường Dần chân này cũng đủ hân gãy xương gân chiết.

Không nghĩ tới Đường Dần ở khổ chiến lâu như vậy sau đó còn có như vậy thực lực cường hân, mà càng làm khô ngô chiến tướng xấu hổ khó chống chọi đúng đối phương linh khí tu vi lại rõ ràng không có bản thân cao thâm, nhưng mình lại hết lần này tới lần khác bị người ta * luống cuống tay chân.

Hân thẹn quá thành giận, hú lên quái dị, khẩu súng khi đao dùng, kén thương tiếp cận Đường Dần bên hông mãnh táo.

Đường Dần thân thể xách vừa chuyển, dường như con quay, trong nháy mắt lại trở đến khô ngô chiến tướng phía sau, lúc này hân không có xuất đao, mà là vron lãnh chỉ thiêu đốt Hắc ám hóa tay của, tiếp cận ngoài phía sau vỗ tới.

Bỏ nhào!

Khô ngô chiến tướng linh khí tu vi linh mãnh đạt đến trình độ tuyệt vời giới, đây đối với Đường Dần mà nói quả thực liền là một khối to lớn bánh kem, nếu như đem hân hấp thu hết, đối với hân tự thân linh khí tu vi sẽ là một vượt bậc đề thăng.

Thế nhưng khi bàn tay của hân vỗ tới khô ngô chiến tướng sau lưng của thì, hân lập tức phát hiện mình sai rồi, đối phương linh khí tu vi xa so với hân trong dự đoán cao hơn, hân Hắc ám hóa căn bản đốt không thay đổi trên người đối phương linh khải, chỉ phát sinh nhất thanh muện hưởng, mà ngoài linh khải vẫn ti không hư hại, vẫn đang vẫn duy trì nguyên trạng.

Gặp! Đường Dần trong lòng thầm kêu không tốt, thế nhưng hân vừa mới mới vừa ý thức được không tốt, đối phương linh thương đã nhanh như tia chớp trở về đâm tới.

Xi! Một thương này, Đường Dần thực sự nhanh chóng không tránh khỏi, cái bụng bị dính chặt như sam đâm trúng, cũng may khô ngô chiến tướng này đây cán thương trở về thứ, chưa kịp dùng mũi thương, nói cách khác, đủ để đem Đường Dần thứ lạnh thấu tim.

Ngay cả như vậy, Đường Dần nhưng thụ thương không nhẹ, được kỳ trùng kích, toàn bộ thân thể đều cách mặt đất dựng lên, bắn bay ra thật là xa.

Theo tồm nhất thanh muện hưởng, hân trọng trọng té xuống đất, người không đợi bò lên, chợt thấy tiếng nói mát phát ra ngọt, một cỗ nhiệt lưu từ trong bụng phản ra.

"Oa!" Đường Dần nghiêng đầu, phụt lên ra một ngụm lớn máu loãng, sắc mặt tái nhợt dường như giấy trắng giống nhau.

"Ha ha ——" khô ngô chiến tướng chậm rãi quay người lại, hoành thương cười to, ngạo nghễ nói ra: "Đường Dần, người đối với ta dùng Hắc ám hóa, đáng tiếc người còn kém xa đâu! Ngày hôm nay sẽ là của người tử kỳ!" Trong lúc nói chuyện, hân đi bước một tiếp cận Đường Dần đi đến.

Nhìn đối phương * gần, Đường Dần âm thầm cảm thán, và cao thủ so chiêu chân là không thể có hơi chút qua loa, một cái sai lầm liền có thể tạo thành tánh mạng của mình đó ưu, vừa mình quả thật quá thác đại.

Hân bị thương rất nặng, nhưng còn không nguy hiểm đến tính mạng, hơn nữa tới đó linh khí có chữa trị công năng, hân cần chỉ là thời gian. Dù cho đối phương có thể cho nhiều hân mấy phút thậm chí hơn mười giây như vậy đủ rồi.

Hân hu giọng điệu, khoe miệng vung lên, trên mặt không có chút nào vẻ thống khổ, ngược lại lộ ra nụ cười, lo lắng nói ra: "Các hạ cho dù muốn giết ta, cũng có thể phát sáng ra danh hiệu của mình nữa!"

Hân đây là đang cố ý kéo dài thời gian.

Khô ngô chiến tướng cười đắc ý, đi tới Đường Dần phụ cận chiến đấu bình tĩnh, trong tay linh thương giơ lên thật cao, mũi thương nhắm ngay Đường Dần cổ họng, nói ra: "Cho người chết một hiểu rồi, người nhớ kỹ cho ta, bản tướng tên là Ngũ Khôi, là Ninh quốc trấn điện tướng quân!"

Trấn điện tướng quân, chức vị này nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, ngoài tượng trưng tính ý nghĩa xa so với thực tế quyền lợi muốn lớn. Giống nhau mà nói, trấn điện tướng quân đứng sừng mặt tiền của cửa hàng, tác dụng cùng môn thần không sai biệt lắm, lựa người cũng là vốc người vừa khô ngô lại hùng tráng, về phần có hay không thực học cũng râu ria, đương nhiên là có bản lĩnh thật sự đó là tốt nhất bất quá.

Trấn điện tướng quân giống nhau sẽ không tùy quân xuất chinh, nhưng lần này Ninh quốc đánh Đồng Môn có hai vị vương tử tham dự, cho nên ngoại lệ cũng phái ra hai gã trấn điện tướng quân làm hộ vệ, này Ngũ Khôi dễ là một cái trong số đó.

Đường Dần không hiểu được trấn điện tướng quân vì vật gì, nhưng Nghiêm Liệt trong trí nhớ có thể hiểu rồi trấn điện tướng quân là một chức vị gì, hân nghe vậy không khỏi âm thầm cười khổ, bản thân dĩ nhiên thua ở bực này phế vật tay, chân rớt cuộc thật đáng buồn đến cực điểm a!

"Hiện tại biết bản tướng quân là người phương nào, người liền an tâm chịu chết đi!"

Trong lúc nói chuyện, Ngũ Khôi vận đủ lực cánh tay, làm bộ liền muốn đâm xuống.

Chính ở thời khắc mấu chốt này, không trung đột nhiên truyền đến vèo tiếng xé gió.

Ngũ Khôi còn không có biết rõ ràng chuyện gì xảy ra, một chi bị linh hóa sau tên bắn trúng xương bả vai của hắc chổ.

Vành tai giữa chỉ nghe đùng một tiếng, Ngũ Khôi noi bả vai linh khai lên tiếng trả lời mà lộn xộn, hơn hết linh khai không ngờ đem tên lực đạo hóa điếu, theo leng keng giòn tiếng vang, linh tiến rơi xuống đất.

"Người nào? Người nào đột bắn tên trộm?" Võ khôi kinh hãi, đối phương có thể một mũi tên bắn lộn xộn mình linh khai, hiển nhiên cũng là một linh chiến sĩ, nhưng sử dụng cung tên làm vũ khí linh chiến sĩ thực sự quá hiếm thấy.

Không ai trả lời, cũng là có người cao giọng gào lên: "Đường đại ca, người không sao chứ, ta tới trợ người giúp một tay rồi!"

Kêu gọi đầu hàng này không phải là người bên ngoài, đúng là Khâu Chân, ở bên người hắc, còn đứng có hai vị, đó là hắc tìm tới hai vị giúp đỡ, cổ cẳng cùng yên vui, vừa mũi tên kia, cũng chính là yên vui sở bản.

Tôi thật là đúng lúc a! Đường Dần thở phào nhẹ nhõm, không dám lãng phí thời gian đáp lời, hắc ngồi cơ hội khó có này, vận dụng trong cơ thể tối đó linh khí khôi phục vừa chịu nội thương.

Yên vui một mũi tên tuy rằng bắn trúng lại không thể đã thương địch thủ, hắc sắc mặt ngưng trọng, cảm giác được đối phương là một linh khí tu vi sâu đậm cao thủ, hắc xoay tay lại từ túi đựng tên bên trong lại rút ra một chi thuần túy thiết chế tên, theo tay vung lên, linh khí và tiến thân dung hợp, nguyên bản trơn trượt tiến thân lập tức sinh ra kinh người xóc mang rô, ngoài hình dường như lang nha tiễn.

Hắc đáp cung thượng tiến, nhắm ngay Ngũ Khôi.

Mà đứng cho bên cạnh hắc cổ cẳng ả ý nói đao vọt tới, lên đến Ngũ Khôi phụ cận sau đó, múa cánh tay ngay cả chém tam đao.

Hắc không có linh khai, nhưng trong tay đao cũng là linh hóa sau, uy lực không thể khinh thường.

Ngũ Khôi cũng không đưa hắc để vào mắt, trên người linh khí thả ra, vừa noi bả vai nghiền nát linh khai lập tức khôi phục nguyên trạng, tiếp tục, hai tay hắc mang dùng súng, đem cổ cẳng bỏ Uiwu tới tam đao nhất nhất chống đỡ ở, xoay tay lại lại phản đâm hai thương.

Cổ cẳng tam đao, đối với hắc cơ bản không cấu thành uy hiếp, mà hắc trở về thứ hai thương, lại đủ đem cổ cẳng * ra khỏi tam đại bước, giữa hai người trên dưới lập kiến rất cuộc.

Có thể giữa lúc Ngũ Khôi nghĩ thừa thắng xông lên cổ cẳng thời điểm, không trung kinh phong lại nhận, hắc chỉ thấy một đạo hàn quang vọt đến bản thân phụ cận, có thể lại muốn né tránh, đã rồi không còn kịp rồi.

Đùng!

Yên vui linh tiến lúc này lại bắn trúng ngực của hắc, hơn hết hiệu quả lại cùng vừa mũi tên, chỉ là đem Ngũ Khôi noi ngực linh khai đánh nát, mà không bị thương đến hắc thân thể mấy may.

Rõ ràng thảo nhân ghét cung thủ! Ngũ Khôi ngoan thẳng cắn răng, thả ra linh khí, đem ngực linh khai tu bổ hảo, muốn tiến lên và yên vui liều mạng, nhưng cổ cẳng lại quán bắt đầu, khiến cho hắc khó có thể thoát thân.

Cổ cẳng thực lực và Ngũ Khôi kém khá xa, nếu như không phải là có vui trời ở phía sau xuất tiến tương trợ, hắc ở Ngũ Khôi thuộc hạ sợ rằng ngay cả ba cái đối mặt đều không kiên trì nổi.

Khi cổ cẳng cùng yên vui đem Ngũ Khôi gắt gao cuốn lấy này trục bánh xe biến tốc, Đường Dần cũng mượn linh khí của mình đem sở thụ nội thương trị hết.

Hắc nằm trên mặt đất không có lập tức đứng dậy, dự định nhiều nghỉ ngơi một chút dưỡng tức thể lực, sẽ tìm Ngũ Khôi báo vừa phát súng kia đó thù.

Hắc bất động, mà chung quanh Ninh binh cửa cho là hắc đứng nặng không đã thương nổi, gặp hiện tại hữu cơ có thể ngồi, lại đều tiếp cận Đường Dần chậm rãi * gần.

Vừa nãy trị liệu nội thương, Đường Dần chính tâm đau tiêu hao hết linh khí, mà dân chúng Ninh quốc binh cửa chủ động tìm tới cửa, coi như là qua đây hiến thân, để hắc khôi phục linh khí.

Trong lòng hắc cười thầm, không ngờ nằm trên mặt đất vẫn không nhúc nhích.

Chung quanh Ninh binh đều đã đến Đường Dần phụ cận, xem hắc vẫn là không có lên ý tứ, tất cả mọi người hoàn toàn yên tâm, xem ra ngũ tướng

quân quả thực đem thương thế hấn rất nặng, lúc này không hạ thủ, còn chờ đợi bao thuở?

Ninh binh cửa qua lại nhìn, không hèn mà cùng giờ lên trong tay vũ khí.

Có thể nhà của bọn họ hóa không đợi hạ xuống, nguyên bản nằm trên mặt đất yếm yếm nhất tức Đường Dần lại đột nhiên biến thành mảnh hổ xuống núi, ngao một tiếng từ dưới đất vọt lên, song chường bốc cháy lên đặc hơn Hắc ám hỏa, hai cánh tay trong lúc huy động, sáu gã Ninh binh trong nháy mắt biến mất, hóa thành từng sợi khói xanh.

"Ôi chao —— má ơi —— "

Dân chúng Ninh quốc binh cửa chuẩn bị không đủ, bị biến cố bất thành linh giai dọa tay chân, đều lui về phía sau.

Bọn họ nếu không phải trở về tốt một chút, này vừa lui, toàn bộ trận doanh đều thay đổi hỗn loạn kinh khủng, đây càng cho Đường Dần cơ hội hạ thủ.

Đường Dần làm sao khách khí, dứt khoát buông tha sử dụng vũ khí, đơn dùng Hắc ám hỏa, đứng Ninh binh mở chém giết.

Trong nháy mắt, lầu trên tường thành trên lại ra hơn mười phó trống không áo giáp.

Gặp Đường Dần ở đại hạ sát thủ, Hắc ám hỏa để phía dưới bọn lính gần như sợ vỡ mật, ( ) Ngũ Khôi nổi giận gầm lên một tiếng, khí mở cổ càn, phản giết tiếp cận Đường Dần, hét lớn: "Đường Dần, chớ có can rờ, đối thủ của ngươi tại đây!"

Hấn lờ còn chưa dứt, trong tay linh thương tinh quang hiện ra, hình như hóa thành hơn mười điều linh xà, chia ra tấn công vào Đường Dần quanh thân muốn hại.

Đây là hệ Ánh sáng linh vũ kỹ có thể —— Huyết Hồn Truy.

Ấy kỹ năng linh mẫn võ giả phóng xuất ra nặng hơn linh ba, uy lực thật lớn, phạm vi công kích cũng rộng, Đường Dần không có linh khai hộ thân, không dám để kỳ phong mũi nhọn, bất quá hấn phản ứng cũng mau, thân thể coi như con lươn, vừa... vừa tiến vào Ninh binh trong đám người.

Các đối phương thi triển Huyết Hồn Truy qua đi, hấn lại từ trong đám người nhanh chóng chui ra, trong tay còn đang nắm một tên Ninh binh, vịn đủ lực cánh tay, nhắm ngay Ngũ Khôi toàn lực đập tới.

Ngũ Khôi bất đắc dĩ, chỉ có thể nghiêng người né tránh, tên kia Ninh binh mới vừa từ hấn bên cạnh thân bay qua, Đường Dần cũng theo đó đến hấn phụ cận, một chân nhắc tới, trọng trọng nói ở Ngũ Khôi ngực.

Ngũ Khôi có linh khai bảo hộ, bình thường linh binh khí đều không gây thương tổn được hấn, Đường Dần chân của lực đối với hấn mà nói càng không đến nơi đến chốn.

Hon hết Đường Dần sức của đôi bàn chân rất nặng, vũ khôi bị đá trạm lực không được, liên tiếp lui về phía sau.

Thân hình hấn còn chưa ổn định, phía sau cổ càn đã đuổi theo, trong tay linh đao lộ về kinh phong chặn ngang chém tới.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Quyển 2

Vũ Khôi bị ép bất đắc dĩ, xuất ra vô lại chiêu phương pháp, ngay tại chỗ nằm cũng, cút tiếp cận hai bên trái phải, khó khăn lắm đem cổ càn đao này tách ra.

Hắn còn chưa từ dưới đất bò dậy, yên vui linh tiến lại đến, một mũi tên này ở giữa hậu tâm của hắn, chỉ tiếc vẫn là tương kì linh khai bắn lộn xộn, mà không bị thương đến thân thể hắn.

Hon hết Đường Dần ánh mắt lại đúng sáng ngời, cho rằng cơ hội tới, bước nhanh về phía trước, thiêu đốt Hắc ám hỏa bàn tay trọng trọng tiếp cận Vũ Khôi hậu tâm vỗ tới.

Hắn mau, có thể Vũ Khôi linh khai khôi phục tốc độ nhanh hơn, cơ hồ là ở linh khai nghiền nát trong nháy mắt đó hắn dễ bắt đầu thả ra linh khí, đem miệng vỡ chỗ chữa trị, khi Đường Dần một chương vỡ đến lúc đó, hậu tâm hắn chỗ linh khai đã hoàn hảo như lúc ban đầu.

Đừng! Đường Dần này thế lớn lực trăm một chương lại sờ hắn thật dày linh khai thương, không bị thương đến mấy may.

Khá lắm khó đây đưa người! Đường Dần âm thầm nhếch miệng, Vũ Khôi linh khí tu vi thâm hậu, trên người linh khai cũng kiên cố, này dường như là cho hắn bộ một tầng thật dày giáp xác, căn bản không cách nào thương tổn được hắn.

Vũ Khôi nhìn ra Đường Dần ý đồ, ngửa mặt cuồng tiếu, khinh miệt nói: "Bọn người bọn chuột nhắt, muốn thương ta, còn phải luyện nữa một mười năm!" Nói, trong tay hắn linh thương do bên trái cùng bên phải, quét ngang ra, như vậy đồng thời, linh ba khuếch tán, giống như một đem hình bán nguyệt đích thực khoảng không đao, thẳng tiếp cận Đường Dần cùng cổ càng bay tới.

Hắn hai người né tránh chật vật, Đường Dần nhảy lên thật cao, mà cổ càng còn lại là nằm ở mà, linh ba cơ hồ là xoa hai thân thể của con người xẹt qua.

Đối phó giống Vũ Khôi loại này linh khí tu vi cao thâm người, toàn thân đều bảo vệ nghiêm nghiêm thật thật, Đường Dần trong lúc nhất thời cũng tìm không được biện pháp quá tốt, hắn cùng với cổ càng hai chiến đấu Vũ Khôi, nhưng tình cảnh nhưng không chiếm thượng phong, thường xuyên bị đối phương thả ra linh ba * chật vật kinh khủng.

Tranh đấu một hồi, Đường Dần gấp tiếp tục như vậy không phải là biện pháp, hắn hướng về phía cổ càng hô lớn: "Người ở phía trước mặt tha trụ hắn, ta đánh sau lưng của hắn!"

Cổ càng không có suy nghĩ nhiều, bản năng lên tiếng, quơ đao nghênh tiếp cận Vũ Khôi, ở ngoài ngay phía trước đoạt đánh, mà Đường Dần thì bằng vào linh xảo thân pháp, đi vòng qua Vũ Khôi phía sau, ngay cả thí sát chiêu.

Đường Dần trong tay không có vũ khí, mà hắn Hắc ám hỏa rồi hướng Vũ Khôi không tạo thành bất cứ uy hiếp gì, người sau căn bản cũng không để ý tới hắn, chuyên tâm và trước mặt cổ càng đối chiến.

Hắn phớt lờ, cũng chính là Đường Dần muốn hiệu quả.

Không lâu sau, cổ càng đã khó có thể chống đỡ, bị Vũ Khôi cương mãnh thương chiêu * kế tiếp lui về phía sau.

Đúng vào lúc này, yên vui linh tiến lại đến, lúc này đây, linh tiến đứng bắn về phía Vũ Khôi sau bột rễ cây.

Bởi không có cùng Vũ Khôi chính diện tác chiến, Đường Dần áp lực không lớn, tranh đấu giữa cũng có ý muốn mắt quan lục lộ, tai nghe bát phương, khi WbaZe hắn liếc về yên vui linh tiến lần thứ hai phóng tới thì, lập tức ý thức được cơ hội của mình lại nữa rồi.

Hắn trước một bước đoán được linh tiến sở bắn hướng, tiếp tục, Đường Dần làm ra một cái ngoài dự đoán của mọi người cử động.

Ở linh nhanh như tên bắn giữa Vũ Khôi trước trong nháy mắt đó, tay hắn trước một bước đặt tại Vũ Khôi sau bột rễ cây chỗ, thoạt nhìn, hắn giống đang giúp đối phương ngăn đỡ mũi tên, kì thực không phải.

Bỏ nhào!

Linh nhanh như tên bắn giữa Đường Dần tay của bối, lực đạo chút nào chưa giảm, trực tiếp đem bàn tay của hắn xô xuyên qua, tiếp tục trước thứ, chính đình ở Vũ Khôi nơi cổ linh khai, vành tai giữa chỉ nghe răng rắc một tiếng, linh khai nghiền nát, bị đánh ra một lớn chùng bàn tay lỗ thủng.

Nhưng đây đối với Đường Dần Hắc ám hỏa mà nói vậy là đủ rồi.

Ngay linh nhanh như tên bắn tới linh khai đồng thời, hắn Hắc ám hỏa cũng theo đó ở lòng bàn tay thiêu đốt, ngọn lửa màu đen coi như hóa thành có sinh mạng màu đen hỏa xà, theo linh khai miệng vỡ chui vào.

Đang cùng phía trước cổ càng tác chiến Vũ Khôi nằm mơ cũng không nghĩ ra Đường Dần sẽ dùng như vậy quỷ chiêu, trong một sát na, hắn cảm giác mình hình như lập tức rơi vào hố lửa bên trong, trên người mỗi một tác da thịt, mỗi một gân lồi đều đang thiêu đốt, thất thanh chúc đau làm cho hắn không tự chủ được ngửa mặt lên trời kêu thảm thiết.

Nhìn nữa Vũ Khôi, trên người linh khai còn đang, nhưng hai mắt lại mạo nhận nồng nặc khói xanh, theo tởm nhất thanh muộn hưởng, hắn thân thể

cao lớn quỳ rạp xuống đất, mười ngón uốn lượn, càng không ngừng thủ sẵn mặt đất, không quá mấy giây, tiếng kêu của hán yếu đi xuống phía dưới, trên người linh khải dần dần bị ngọn lửa màu đen thay thế, hóa thành khối xanh, phiêu đăng trên không trung.

Đây là do hướng nội bên ngoài thiêu hủy.

Hào đoàn đoàn đại người sống, linh khí tu vi kỹ càng linh chiến sĩ, chỉ ở trong vòng mấy giây, liền bị đốt liên can hai tỉnh, mặt đất chỉ để lại một đồng thiếp thân quần áo và đồ dùng hàng ngày, còn có chỉ khôi phục thành nguyên hình ngân thương.

Mọi người ở đây đều tròn mắt, bất kể là Ninh binh không ngờ Phong binh, đều bị tình cảnh trước mắt kinh tròn mắt hốc mồm, thật lâu không trở về được thần, bao quát cở càng cùng yên vui ở bên trong.

Có thể Đường Dần không có đỡ ra, Vũ Khôi hóa thành linh khí với hán mà nói thể nhưng khó gặp bữa tiệc lớn.

Hán thật sâu hô hấp, không trung phiêu đăng linh khí theo hán tỵ không, cả người lỗ chân lông cuộn cuộn không ngừng mà tiến vào trong cơ thể hán.

Có thể trong nháy mắt hấp thu linh khí quá nhiều, Đường Dần thân thể cũng có chút khó có thể chống đỡ, hán thân thể run rẩy kịch liệt được, chậm rãi cong xuống phía dưới, toàn bộ thân hình tự mình giống như một chi đụn sỏi đại hà, hán chậm rãi cảm Vũ Khôi lưu lại ngân thương, sâu rử suy nghĩ dừng lại một hồi lâu, sau đó chợt đỉnh trực thân thể, ngửa mặt lên trời gầm.

Hao tiếng như lôi, đỉnh tai nhức óc.

Cùng lúc đó, trên người hán tản mát ra đặc hơn sương mù màu đen, tương kì ngay cả người đeo thương, hết thấy bao lại, trong nháy mắt, hắc khí hóa thành thực chất, ở trên người hán động lại thành đen thui mặt thật hợp lại tản ra kim loại sáng bóng áo giáp, tương kì quanh thân bao gồm chặt chẽ hợp phùng, mặt khác, trong tay hán ngân thương ở dung hợp hắc khí sau đó cũng phát sinh biến hóa, ngân sắc bị màu đen thay thế được, mũi thương nảy sinh bất ngờ, đâm nghiêng đâm sinh ra một ba thước có thừa loan đao, mắt lạnh nhìn lại, Đường Dần nắm trong tay đã không phải là thương, lại thêm giống một thanh cực lớn hình hào liêm đao, lưỡi hái của tử thần!

Leng keng!

Hán kéo liêm đao, về phía trước bước ra một, dưới chân linh khải đăng đạp tường thành hòn đá, phát sinh giong giã âm hưởng.

Hán chậm rãi ngừng đầu, nhìn về phía cách đó không xa Ninh binh mọi người.

Cho đến lúc này, mọi người mới phát hiện ánh mắt của hán đã biến thành thuần túy màu đen, không có nhãn bạch, chắc là nói mất của hán rõ ràng đã bị trong mắt chảy xuôi cồn động sương mù màu đen sở đáp lại.

"Giết —— "

Đường Dần đột nhiên đoạn quát một tiếng, trong tay liêm đao ngang chém ra, trong lúc nhất thời, mũi đao phá khải phá thịt có tiếng nổ thành một mảnh, Ninh binh trong đám người trước nhất một hàng kia không có người nào may mắn tránh khỏi cho khó khăn, đều bị chém thành hai đoạn.

Đỏ thắm máu tươi nhuộm đỏ mặt đất, dùng trên đất đá cục gạch giống bị hồng nước tắm một lần dường như.

"A. . ." Thẳng đến lúc này, Ninh binh mọi người mới phản ứng được, không hẹn mà cùng về phía sau đủ ra khỏi, thế nhưng tường thành cứ như vậy rộng, nào có khoảng cách cho bọn hán tránh lui, theo mấy tiếng kêu thảm thiết, phía sau chính bài Ninh binh bị vất xuống dưới tường thành, trực tiếp té xuống.

"Ha ha!" Đường Dần ngửa mặt cười to, trong tay màu đen liêm đao lần thứ hai chém ra, lúc này chém ... nửa giết Ninh binh, thật tốt giống đao chém chuyện vật giống nhau, soàn soạt trong ánh đao, thỉnh thoảng còn có linh ba tuôn ra.

Đồng thời hoàn thành linh khải hóa cùng binh đó linh hóa, Đường Dần tu vi không thể nghi ngờ là nâng cao một bước, đạt tới linh đạt đến trình độ tuyệt vời giới, đương nhiên, này tất cả đều là Vũ Khôi công lao, nếu như không có hán, Đường Dần linh khí không có khả năng trong nháy mắt tăng vọt nhiều như vậy.

Hán điên cuồng liên tiếp xuất đao, ngay cả cở càng cũng không dám tới gần quá.

Hán nhanh chóng thối lui đến yên vui bên cạnh thân, xem Đường Dần ở phía trước chém giết Ninh binh dường như hổ nhập bầy dê giống nhau, hán thở sâu, nói với Khâu Chân: "Hán. . . Đứng người tu linh hệ Bóng Tối? !"

Khâu Chân nhìn ra Đường Dần linh khí tu vi có vượt bậc tính đột phá, hán so với bất luận kẻ nào đều vui vẻ, hăng hái bùng bùng quan vọng đại khai sát giới Đường Dần, thuận miệng đáp: "Không sai! Thì tính sao?"

Cổ càng cắn cắn miệng môi, trầm mặc không nói gì.

Ở đại đa số hệ Ánh sáng linh võ giả trong mắt, ám hệ linh võ giả liền là kẻ thù, Đường Dần tuy rằng cùng hắn là đồng nhất trận doanh, đối mặt với cùng chung địch nhân, nhưng không có nghĩa là hắn đứng ám hệ linh võ giả không có địch ý.

Cảm giác được bên người cổ càng xuất kỳ trầm mặc, Khâu Chân rốt cục hoàn hồn, thu hồi ánh mắt, quay đầu nhìn về phía cổ càng.

Chỉ nhìn người sau trên mặt biểu tình, hắn dễ đem cổ càng lòng của suy nghĩ đoán ra một đại khái, lại nhìn một cái bên kia yên vui, hắn vẫn diện vô biểu tình, hơn hết ánh mắt lại toát ra tinh quang, nhìn thẳng phía trước Đường Dần.

Khâu Chân tối thờ dài, đứng cổ càng hỏi nói: "Cổ càng, ngươi nói ám hệ người tu linh cùng hệ Ánh sáng người tu linh có cái gì bất đồng?"

Cổ càng nhú mày, lạnh giọng nói ra: "Với hi sinh người khác phương thức để tăng trưởng tu vi của mình, loại tu luyện này chẳng lẽ không ác độc à?"

Khâu Chân nhún nhún vai, nói ra: "Đường đại ca giết là kẻ thù!"

"nếu như không có địch nhân rồi đâu?"

Khâu Chân chính sắc nói ra: "Ta chỉ biết là, Đường đại ca hiện tại bởi vì quốc gia, anh dũng giết địch, mà ngươi lại đứng ở phía sau, đồng dạng nói lời châm chọc!"

Cổ càng nghe vậy, sắc mặt đột biến, biểu tình cũng âm trầm xuống.

Không đợi hắn mở miệng, Khâu Chân còn nói thêm: "Trên thực tế, cũng không có phương thức tu luyện bất đồng, thêm chỉ là tu luyện giả bất đồng, nếu như hệ Ánh sáng linh võ bị ác nhân học được, cũng không sẽ trở thành nguy hại nhất phương tai họa à? Nếu như ám hệ linh võ bị người quang minh lỗi lạc học được, bất đồng dạng có thể tạo phúc quốc gia cùng bách tính à? Ở đương kim như vậy loạn thế, cần gì phải như vậy để ý hệ Ánh sáng cùng ám hệ đó phần đâu?"

Cổ càng như có điều suy nghĩ, ( ) hắn ngừng đầu nhìn phía trước tác chiến Đường Dần, hỏi: "Ngươi nói hắn là quang minh lỗi lạc người?"

Khâu Chân cười ha hả lắc đầu, nói ra: "Đường đại ca là hạng người gì, ta không cách nào giản đơn bình luận, hơn hết, " trong lúc nói chuyện, ánh mắt của hắn thay đổi thâm thúy, trong đầu hiện lên hắn nghe trộm đến Đường Dần cùng Vũ Mị trong lúc đó những lời này, thờ sâu, tiếp tục nói: "Hơn hết, trong mắt của ta, hắn là một đáng giá ta đi nỗ lực đi theo đàn ông, ta cũng tin tưởng, cùng Đường đại ca cùng một chỗ, cũng nhất định có thể làm ra một phen đại sự!"

Cổ càng xem được hắn một lúc lâu, không có nhiều lời nữa, mà là một lần nữa hoàn thành binh đồ linh hóa, đón nhận này còn đang cuộn cuộn không ngừng leo lên thành bức tường Ninh binh.

Trận này công thành chiến đấu, do buổi sáng luôn luôn chém giết đến buổi trưa, Ninh quân thế tiến công rốt cục bắt đầu yếu bớt, ngoài đầu nhập tấn công trước trận năm vạn người tử thương đã qua nửa, mà Phong quốc tử thương tuy ít, cũng giảm quân số cũng có ba thành tả hữu, trên tường thành xuống dưới khắp nơi đều là cụt tay cụt chân, xác xếp la, chồng chất như núi, máu chảy thành sông, trong không khí tràn ngập mùi máu tươi kẻ khác buồn nôn.

Chiến đấu đến bây giờ, song phương binh sĩ đều đã tình trạng kiệt sức, đứng hai phe địch ta mà nói, còn dư lại chỉ là dày vò.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Quyển 2

Ninh quân trước trận tiến công bất lợi, nhưng cũng không có vì vậy dừng tay ý tứ, kế tiếp, trước trận còn sống sót binh sĩ toàn bộ lui lại, do hậu trận năm vạn binh sĩ tiếp nhận, tiếp tục công thành.

Cho dù là trung gian đổi vị này ngăn ngại trục bánh xe biến tốc, Ninh quân cũng không cho Phong quốc quân coi giữ thời gian nghỉ ngơi, giữa trận mười vạn người tiến trận lần thứ hai phát động, dày đặc tên như mưa giờ giống nhau bắn lên đầu thành.

Trong nháy mắt, tên phúc đáp lên xác, đem Đồng Môn tường thành biến thành tiên biển.

Bởi lúc trước ăn xong đối phương tiến trận mệt, lúc này đây Phong quốc lính phòng giữ cửa trả lời đã dậy chưa quá hoảng loạn, mọi người đều tản ra, hoặc trốn được tiến đồng sau, hoặc chạy xuống tường thành nấp trong chân tường xuống dưới, hoặc chỉ nhận tấm chắn đón đỡ vũ tiễn.

Rốt cục đến khi Ninh quân tiến trận đi tới, nhưng theo sát mà năm Vạn Ninh binh công thành lần thứ hai triển khai.

Nhìn dưới thành mặt áp áp Ninh binh chen chúc bò thang mây, Phong quốc quân coi giữ đều có chút tuyệt vọng, mọi người nghĩ cái này căn bản là một hồi không có phần thắng chút nào công phòng chiến, địch ta thực lực của hai bên kém quá cách xa, với hai vạn người nghĩ chống đỡ ở bốn mươi vạn người tiến công, đơn giản là Thiên Phụng dạ đàm.

Đang ở quân coi giữ cửa quân tâm rung chuyển là lúc, Đồng Môn bên trong thành do phổ thông bách tính tự phát tạo thành đội cứu viện đến, bọn họ không có kinh qua đặc biệt đánh nhau kịch liệt huấn luyện, không cách nào ra trận giết địch, nhưng có thể giúp bọn lính đánh trợ thủ, cứu viện thương binh, dọn đi xác, vận chuyển phòng thủ thành phố khí tài chờ một chút.

Bọn họ đến tuy rằng bù đắp không được song phương trên thực lực chênh lệch, nhưng lệnh bọn lính trong lòng ám áp, cũng cho bọn hắn tiếp tục liều mạng chiến đấu tiếp động lực, cho dù không vì quốc gia, bọn họ cũng có trách nhiệm đi bảo hộ Đồng Môn bên trong thành này mấy vạn bách tính sinh mệnh.

Chiến đấu nhưng đang tiếp tục, Đường Dần ở lại tại chỗ không hề động.

Hắn ở đây rốt cuộc 'Trọng Tai Khu', Phong quốc tại đây lính phòng giữ cơ bản đều hợp lại hết, còn dư lại chỉ có hắn, Cổ Việt, Nhạc Thiên cùng với không hề sức chiến đấu Khâu Chân.

Gặp Ninh binh lại nhấc lên thang mây, điên cuồng đi lên ba, cả người lính khải Đường Dần cầm trong tay lưỡi hái, chợt kén ra một cái lính ba.

Theo rằng rắc một tiếng giòn vang, hắn chính phía dưới thang mây do trung gian bẻ gãy, thang mây trên hơn mười tên Ninh binh kêu thảm té xuống.

Hắn lính khí tiêu hao có quân địch có thể giúp hắn bổ sung, Cổ Việt cũng không dám loạn hao tổn lính khí, hơn hết cũng may hắn lực lớn, mang lên lần cây ném đá không tổn sức chút nào, cho leo lên thang mây Ninh binh cũng tạo thành tổn thương cực lớn.

Mà Nhạc Thiên còn lại là chân sau giẫm ở lầu trên thành, một mũi tên tiếp được một mũi tên xuống phía dưới cuồng bắn, đối phó Ninh quân binh sĩ, không cần đem tiến thân lính hóa, bắn ra cũng là thông thường tên, nhưng lực sát thương thể nhưng lớn kinh người, cơ bản mỗi một tên cũng có thể bắn trúng địch binh muốn hại, mỗi một lần cung tiếng vang lên, đều đại biểu cho một tên địch binh trúng tên bỏ mình.

Khâu chân không có tham gia chiến đấu, có thể hắn cũng không nhân rồi, một hồi thu thập tên, đưa đến Nhạc Thiên bên người, một hồi lại vận chuyển lần cây ném đá qua đây giao cho Cổ Việt, vội vàng đầu đầy đại hán, thở hổn hển liên tục.

Nhưng bọn hắn dù sao chỉ có bốn người, làm sao có thể giữ được dài đến hơn mười thước tường thành, rất nhanh, Ninh binh dễ đột giết bắt đầu, và Đường Dần đám người triển khai gần người ầu đá.

Cận chiến, đứng Nhạc Thiên ghét nhất, hắn cung bắn hoàn toàn không cách nào phát huy, mà Đường Dần lại thích chiến đấu như vậy, thành đàn Ninh binh với hắn mà nói liền giống đón phong phủ mẫn hán toàn tịch, hắn khéo tay vung vẩy lính hóa sau màu đen lưỡi hái, khéo tay thiêu đốt Hắc ám hòa, bên giết địch bên hấp thụ lính khí.

Nếu như là người bình thường, trong cơ thể lính khí như vậy nhiều lần tăng vọt, thân thể khẳng định không chịu nổi, lại tạo thành trong cơ thể cơ năng hư hao, nhưng Đường Dần thu nhỏ tập võ, thể trạng mạnh mẽ, cường tráng, lính khí bạo tăng chỉ biết tạo thành hắn trong thời gian ngắn không khỏe, nhưng thân thể rất nhanh liền có thể thích ứng qua đây.

Bên cạnh hắn Ninh binh càng tụ càng nhiều, mà thi thể trên đất cùng khoảng không áo giáp cũng đang nhanh chóng tăng, bây giờ Đường Dần cũng hoàn toàn giết tê dại, xung quanh đồng đảo Ninh binh trong mắt hắn đã không còn là người, là heo, đúng chó, đúng súc sinh, cho dù thi không phải là người, cũng chỉ có ôm như vậy tâm lý, hắn mới có thể tiếp tục chiến đấu tiếp.

Đường Dần không cách nào tính toán mình đã giết bao nhiêu người, chỉ là hắn gây khoảng không khôi giáp sẽ không xuống dưới mấy trăm phó nhiều, về phần bị hắn từ lầu trên thành tảo đi xuống bên địch, lại thêm đúng vô số kẻ.

Giữa lúc bị giết trời đen kịt là lúc, chợt nghe có aNWz6 người sau lưng hô lớn nói: "Đường đại ca, cứu ta!"

Có thể gọi hán Đường đại ca, ngoại trừ Khâu Chân sẽ không còn nữa người khác.

Đường Dần cấp múa hai đao, giết ra khỏi địch nhân ở chung quanh, tiếp tục nhân cơ hội nhảy lên tiến đồng, long con mắt nhìn lên, thật sao, dường như dáng dấp trên thành tường chẳng biết lúc nào đã đứng đây Ninh bình, mà Khâu Chân, Cổ Việt, Nhạc Thiên bị địch nhân * đến một góc, Cổ Việt một người yểm hộ hai người, đôi mắt người ta tấp nập quân địch, đau khổ chống đỡ, trên người tựa hồ cũng bị thương, máu loãng theo trên người của hán áo giáp không ngừng tích lạc.

Hán chỉ liếc một cái, mới vừa rời bị * ra khỏi Ninh bình lần thứ hai vây công tới, Đường Dần xác nhận Khâu Chân đâm người chỗ ở hướng, sau đó nhảy xuống tiến đồng, trong tay lưỡi hái liên tục ba cái nặng chém, chém ra ba đạo linh ba, xung phong liều chết tới Ninh bình tới được mau, khi đến nhanh hơn, hơn mười người bị linh ba tảo vừa vụn, thân thể lập tức bị một phần thành hai, trơn trượt lẽ sách quả thực giống bị laser cắt qua đường như.

Đường Dần nghẹn sức chân khí, tiếp cận Khâu Chân bên kia toàn lực xung phong liều chết, linh hóa lưỡi hái vung vẩy ra, bèn không thể đỡ, Ninh bình bị giết kêu khóc mấy ngày liền, thành biến thành biến xuống phía dưới cũng.

Trên đường đi, hán cơ hồ là đập thi thể của địch nhân đi tới, trên người linh khai bị vẩy ra máu tươi cọ rửa một lần lại một lần, đến bây giờ, đã không phân rõ sở linh khai đứng màu đen không ngờ màu đỏ.

Cuối cùng đã tới Khâu Chân bên này, gặp ba người hán chưa từng sự tình, hán tới thở dài giọng điệu, nói với Cổ Việt: "Người trước lại đỡ một chút bên địch!" Nói xong, không đợi Cổ Việt phản ứng, hán đã đi tới phía sau hán, hợp lại ngồi xổm xuống.

Cổ Việt thấy thế, mới thiếu chút nữa khí sai lệch, vốn tưởng rằng Đường Dần qua đây có thể giúp mình ngăn cản ngăn cản bên địch, phân tán đối phương tiến công, kết quả Đường Dần khen ngược, thứ nhất là trốn được phía sau mình đi.

Nếu như còn có dư lực, hán nhất định sẽ nộ xích Đường Dần vài câu, chỉ tiếc trước mặt địch quá nhiều người, hán ngay cả tự bảo vệ mình đều khó khăn, không tính lực đi cùng Đường Dần phí khẩu thiệt.

Đường Dần trốn được Cổ Việt phía có thể không phải là vì nghỉ tạm.

Hán ngồi xổm người xuống hình, quỳ một chân trên đất, dùng dính đầy máu tươi ngón tay của trên mặt đất vẽ ra một lục giác tinh quang, sau đó bàn tay mở, ẩn cho lục giác tinh quang ngay chính giữa, ở trong lòng mặc niệm đồng thời, hán lòng bàn tay tràn đàng đàng hắc vụ, hắc vụ tản ra, do máu tươi vẽ thành lục giác tinh quang đột nhiên chiếu rọi ra chói mắt hồng quang, hán lạnh giọng quát to: "Xuất hiện! Hắc ám đó nó!"

Hoa lạp lạp —— mọi người còn không có nhận rõ ràng chuyện gì xảy ra, nguyên bản ngã vào Cổ Việt dưới chân năm đạo cụ Ninh bình xác đột nhiên đứng thẳng lên.

Xác con mắt của đứng chỗ trống, nhưng thân thể lại đang hoạt động, từ mặt đất nắm lên vũ khí, không có tiếp cận Cổ Việt tiến công, mà là giết tiếp cận chung quanh Ninh bình.

Người chết sống lại, vô luận là đứng Ninh bình hay là đối với Cổ Việt hoà thuận vui vẻ ngày qua nói, cũng là một bộ cực kỳ chuyện bất khả tư nghị, mọi người quả thực không thể tin được hai mắt của mình, mà sự thực rồi lại hết lần này tới lần khác xảy ra trước mắt.

Chỉ thấy năm đạo cụ Ninh bình xác, hai mắt đen kịt, trên mặt không có bất kỳ biểu tình, dường như năm con cái xác không hồn, nhưng thân thể khi lực lại lớn kinh người, một kiếm chém ra, gần như có thể đem Ninh bình ngay cả người mang khỏi do ở giữa bỏ ra.

"Này. . . Đây là tử vong khế ước?" Khâu Chân nhìn nửa quỳ trên mặt đất Đường Dần, giọng nói có chút nói lắp mà nói ra.

Đường Dần quay đầu lại, nhìn Khâu Chân cười, nói ra: "Người hiểu được thật đúng là thật nhiều."

Hán vừa sử dụng kỹ năng, đúng là ám hệ linh võ học giữa tử vong khế ước. Tử vong khế ước cùng Nghiêm Liệt ở trước khi chết sử dụng tử vong hiển tế là cùng loại hình kỹ năng, chỉ bất quá người sau đúng hi sinh tính, trước người đúng tiêu hao tính.

Tử vong khế ước chỉ có thể nhằm vào tử vong người, nó có thể cho người chết sống lại, hóa thân làm không có bất kỳ tình cảm hắc ám đó nó, nghe lệnh của thi thuật giả chỉ huy, về phần triệu hoán hắc ám đó nó số lượng, sống lại thời gian dài ngắn, năng lực cao thấp thì và thi thuật giả tự thân linh khí tu vi có quan hệ.

Tử vong khế ước chúc ám hệ linh võ học giữa cao cấp kỹ năng, Đường Dần trước đây không có năng lực sử dụng, nhưng bây giờ tu vi của hán đạt được linh đạt đến trình độ tuyệt vời giới, trong cơ thể linh khí chưa từng có sự dư thừa, cảm giác mình không sai biệt lắm có thể sử dụng, lúc này mới ẩn náu đến Cổ Việt phía sau lên lên thi thuật, với làm thí nghiệm. Tử vong khế ước ở trong tối hệ linh võ học giữa coi như là cực kỳ ác độc kỹ năng, năm đó Nghiêm Liệt mặc dù sẽ, nhưng cũng chưa từng sử dụng quá, Đường Dần kỳ thực cũng chỉ là ôm thử nhìn một chút lòng của đệ ý, không nghĩ tới thật đúng là bị hán thành công dùng được.

Năm người Ninh binh chết mà sống lại, không có tiến công bên địch, ngược lại hướng mình người khởi xướng công kích, biến cố bất thành linh lệnh đông đảo Ninh binh trở tay không kịp, hơn nữa trong lòng sợ hãi, toàn bộ trận doanh tùy theo đại loạn.

Rút ra khe hở Cổ Việt rút lui hai bước, thừa cơ từng ngum từng ngum mà thở hỗn hển, thở dốc một hồi lâu, hần nuốt nước bọt, quay đầu nhìn về phía Đường Dần, đứt quãng cố sức nói: "Người. . . Người dĩ nhiên. . . Còn có thể loại này ám hệ linh võ kỹ năng!"

"Ha hả!" Đường Dần mặt của chôn ở linh khải dưới, nếu như hần không phải là cười ra tiếng, không người biết hần là đang cười.

Hần chậm rãi nói ra: "Đây không coi vào đâu, ta sẽ kỹ năng còn nhiều nữa!" Nói xong, hần quan sát Cổ Việt vài lần, nói ra: "Cùng người kẻ vai chiến đấu lâu như vậy, còn không biết tên của người, người tên gì?"

"Cổ Việt!" Cổ Việt trả lời ngắn gọn. ( )

Đường Dần quay đầu lại, ánh mắt mang theo hỏi vừa nhìn về phía Nhạc Thiên.

"Nhạc Thiên!"

"Hai người linh khí tu vi cũng không tệ." Đường Dần dừng lại chỉ chốc lát, thở sâu, giãy dụa cổ, nói ra: "Trì hoãn không sai biệt lắm nữa, lại giờ đến phiên chúng ta ra sân. Năm hắc ám đó nó chỉ có thể lấy ra nữa dọa dọa người, không dậy được tác dụng quá lớn!"

Cổ Việt hoà thuận vui vẻ thiên tương nhìn kỹ cười khổ.

Hai người bọn họ cũng là lần đầu tiên nhìn thấy người tu linh hệ Bóng Tối, cũng cho tới hôm nay hai người bọn họ mới đoán hiểu rồi ám hệ linh võ chỗ đáng sợ, vốn có và Đường Dần phối hợp cộng đồng ngăn địch chắc là món rất buồn lòng sự tình, chỉ tiếc hai phe địch ta nhân số chênh lệch quá lớn, trọng mới có như vậy lao lực, ngay cả hảo hảo nghị khẩu khí thời gian cũng không có.

Cổ Việt cúi đầu kiểm tra một lần trên người mình vết thương, xác nhận không có sau khi trọng thương, ngay cả băng bó cũng không làm, phát tay một cái giữa linh đạo, hướng về phía Đường Dần gật đầu, chính sắc nói ra: "Lên đi!"

Người này trả thù đúng một tên đàn ông chính hiệu! Đường Dần âm thầm gật đầu, ngửa mặt cười một tiếng dài, tiếp tục nói lưỡi hái lại nhằm phía trận địa địch.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Quyển 2

Hắc ám đó nó cũng không có giống Đường Dần giảng thuật đơn giản như vậy, không chỉ là dọa người, sức chiến đấu cũng rất mạnh.

Chúng nó không có tình cảm, không có tâm tình sợ hãi, đối mặt nhiều hơn nữa bên địch cũng có thể dũng mãnh xông lên; chúng nó không có cảm giác đau, không có mạng sống, cho dù bị vết thương trí mệnh, cho dù là cánh tay cùng chân đều bị chém đứt, cũng có thể dùng răng xi đi hí cắn gần đây bên địch.

Ở số lượng địch nhân đông đảo hỗn chiến ở giữa, năm hắc ám đó nó có khả năng phát huy được lực sát thương có hạn, nhưng sinh ra lực uy hiếp cũng là cực lớn, có không ít Ninh binh căn bản không tiến lên tới gần bọn họ, giống thấy quỷ đường như trốn ra thật là xa.

Kể từ đó, Đường Dần cùng Cổ Việt áp lực cũng giảm bớt không ít.

Rất nhanh, hai người bọn họ dễ hợp lực đem trên tường thành Ninh quân giết ra khỏi, thắng được ngăn ngừa thở dốc thời gian. Nhìn nữa năm hắc ám đó nó, có hai con đã bị hoàn toàn phá đi, cơ hồ bị chém thành thịt nát, mặt khác ba cái cũng là cụt tay gãy chân, vết thương trên người vô số, nhưng còn đều có thể kiên trì chiến đấu.

Khâu Chân ngồi bên địch thối lui khoảng không cơ, tò mò đi tới ba người kia hắc ám đó nô phụ cận, sợ hãi trong lòng mà quan sát chúng nó.

Nhìn một hồi, hắc quay đầu đứng Đường Dần cười nói: "Đường đại ca, làm nhiều ra chút hắc ám đó nô, có thể giúp chúng ta không ít việc đâu!"

Đường Dần cười cười, nói ra: "Với tu vi của ta bây giờ, gọi ra năm con hắc ám đó nô đã là cực hạn!" Vừa nói chuyện, hắc đi tới Khâu Chân hai bên trái phải, trong tay to lớn lưỡi hái tin vung tay lên, theo tam thanh giong vang, còn thừa lại ba cái hắc ám đó nô nhất tề bị chém làm hai đoạn.

"A?" Khâu Chân, Cổ Việt, Nhạc Thiên ba người cùng lại càng hoảng sợ, kinh kêu thành tiếng, không rõ Đường Dần vì sao đem ba cái hắc ám đó nô giết chết. Hắc ám đó nô tuy rằng đã không còn là người, nhưng dù sao mới vừa rồi còn vì bọn họ chiến đấu, như vậy lãnh khốc mà tương kì chém giết, ba trong lòng người hoặc nhiều hoặc ít đều cảm giác không quá thoải mái.

Đường Dần nửa quỳ trên mặt đất, với máu tươi một lần nữa vẽ ra lục mạng tinh, mượn Ninh binh xác, lại gọi ra năm mới hắc ám đó nô.

Thấy thế, Khâu Chân ba người giờ mới hiểu được ý tứ của hắc.

Đường Dần đi tới tường thành bên, xuống phía dưới bao quát, ánh mắt có thể đạt được chỗ, cũng là thành đàn thành phiến Ninh binh, mặt áp áp nhét chung một chỗ, phần không ra một đêm.

Hắc nhẹ khẽ thở dài, đưa mắt lại nhìn tiếp cận cái khác phương hướng tường thành, có nhiều chỗ đang tiến hành công a4JNv phòng chiến, có nhiều chỗ ở triển khai gần người tề giết, địch ta binh lính của hai bên lẫn lộn cùng một chỗ, người hô ngựa hý, kêu la tiếng, thiết khí tiếng va chạm còn có thỉnh thoảng truyền tới tiếng kêu thảm thiết nổi thành một mảnh, khắp nơi đều là xác, khắp nơi đều có tổn hại vũ khí, chính mặt tường thành đã biến thành người sống sờ sờ đang lúc địa ngục.

Hiện tại hắc rốt cuộc hiểu, một người thực lực cường thịnh trở lại mạnh nữa, ở như vậy đại quy mô trong chiến tranh sờ sờ có thể tạo được tác dụng cũng chỉ là cực kỳ bé nhỏ. Đường nhiên, đây chỉ là hắc hiện tại giai đoạn nhận thức.

Hắc dựa vào tiến đồng, ngồi trên chiếu, sờ sờ cái bụng, nói ra: "Nếu có thể chuẩn bị giờ ăn thì tốt rồi."

Khâu Chân cười khúc khích nở nụ cười, lần lượt Đường Dần cũng ngồi xuống, lắc đầu nói ra: "Hiện tại dù cho để ta ăn tổ yến, vậy cá ta cũng không ăn được." Ở cụt tay cụt chân cùng máu tươi vòn quanh xuống dưới, hắc vừa nghĩ tới ăn cũng cảm giác một loạt buồn nôn.

"Người là sắt, phạn đúng thép, dừng lại không ăn bỏ đối với vàng!" Đường Dần thì thảo nói ra, hắc ngẩng đầu, ngưỡng vọng phía chân trời, yếu ớt nói ra: "Không biết ngày hôm nay trận chiến này muốn đánh tới khi nào."

Đường Dần tuy rằng trời sinh tính phệ máu như mạng, nhưng từ buổi sáng giết đến bây giờ, cũng thật sự là giết chán, thể xác và tinh thần có loại không nói ra được cảm giác mệt mỏi.

"Trời biết. . ." Khâu Chân cười khò.

Hắc đứng phe mình đến tột cùng có thể hay không bảo vệ cho Đồng Môn, không hề lòng tin, nếu là không có viện quân, nếu là còn như vậy kiên trì, đến sau cùng sợ rằng đều chạy không thoát."Không biết vũ tướng quân hiện tại ở đâu. . ."

Hắc đang nói còn chưa rồi, để nghe được dưới thành vang lên tiếng kèn.

Thổi hào tiến công, Minh Kim thu binh, đây là thiên hạ chung quân lệnh.

Đường Dần chấn tác tinh thần, nhanh chóng đứng lên, nói ra: "Bên địch lại muốn lên đây!"

Cổ Việt đứng điển hình quân nhân, giống mau chóng dây cốt cơ khí, vết thương trên người mới vừa băng bó phân nửa, nghe nói quân địch kèn lệnh, người nhảy một chút từ dưới đất vọt lên, nắm lên chiến đao, thả ra linh khí, hoàn thành binh đó linh hóa, làm ra chuẩn bị chiến đấu tư thế.

Quả nhiên. Ninh quân tiến công lại nữa rồi.

Ninh binh lần này tiến công, khi hắc cửa đoạn này tường thành đầu nhập binh lực càng nhiều, thang mây trong lúc đó bài không hề khe, hắc áp áp Ninh binh leo lên thang mây, gào thét giết lên đầu thành.

Kế tiếp, vừa trận không ngừng không nghỉ ác chiến.

Ninh quân lần thứ hai công thành, từ đó ngộ duy trì liên tục đến chạng vạng, cho đến sắc trời bắt đầu tối, bắt lợi cho công thành, lúc này mới Minh Kim thu binh.

Đây là một hồi song phương tiêu hao chiến đấu, Ninh quân đầu nhập công thành nhân số trước sau cùng sở hữu mười vạn, hoàn hảo vô khuyết

triệt đi xuống chỉ có năm vạn, thương vong đạt được quá bán, mà Phong quốc quân coi giữ cũng không chiếm được tiện nghi, ngày kế, hai vạn quân binh, gần như tìm không được mấy người đứng trên người không thương, chỉ tử trận nhân số liền đạt được tám thiên đó chúng

Phong quốc binh sĩ xác, Ninh quân lưu lại xác, sau cùng thu tập được cùng nhau, đủ la thành mười ngọn núi thầy.

Máu tươi đọng lại, khô, màu xám tro lâu trên tường thành đã biến thành hắc màu đỏ, rơi là tả mủ giáp cùng vũ khí khắp nơi đều là, vô số kẻ, uể oải kinh khủng Phong binh ngay tại chỗ nằm đổi ngày làm việc thành ngày nghỉ hơi thở, lung tung phủ kín lâu trên tường thành. Hiện tại, mọi người trên mặt đã nhìn không ra là vui duyệt không ngờ sợ hãi, không có bất kỳ tâm tình, đập vào mắt giữa chính là nghìn bài một điệu chết lặng mặt.

Không có người nói chuyện, cũng không ai cố tình tình nói chuyện, toàn bộ lâu trên tường thành còn dư lại chỉ có tiếng thở dốc cùng với người bị thương hơi yếu tiếng rên rĩ.

Đường Dần, Khâu Chân, Cổ Việt, Nhạc Thiên bốn người bước chậm tiếp cận toà nhà hình tháp đi đến, dọc theo đường đi bọn họ thấy đúng cảnh tượng như vậy.

Đột nhiên, Đường Dần trong lòng có cỗ phần nộ, hấn không khí ngoài thành Ninh quân, tức giận đứng tứ đại quyền quý giữa Lương gia, khí Lương gia viện quân chậm chạp chưa tới.

Đồng Môn quân coi giữ ở dùng tánh mạng của mình đền đáp quốc gia, chảy máu chảy mồ hôi, với hai vạn nhân lực địch Ninh quân bốn mươi vạn, mà Lương gia nhưng bởi vì như vậy như vậy tư lợi mà chậm chạp không đem viện quân phái đến, ghê tởm đến cực điểm.

Hấn đứng Phong quốc tứ đại quyền quý bản không hi ác, cho dù được Vũ Mị đề bạt cũng chỉ là trùng hợp gặp phải nàng mà thôi, thế nhưng lúc này, hấn đứng Lương gia sinh ra khó có thể hình dung bài xích cùng phần nộ cảm xúc, này cũng trở thành ngày sau hấn cùng với Lương gia trở mặt nguyên nhân chủ yếu.

"Đường Dần!"

Bốn người bọn họ mới vừa đi tới toà nhà hình tháp chỗ, chợt nghe phía trên có người kêu tên của hấn.

Hấn ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy Vũ Mị từ toà nhà hình tháp thượng lộ ra nửa người, trừng lớn hai mắt, chính vừa mừng vừa sợ mà nhìn hấn.

Lúc này, Đường Dần trên người linh khải từ lâu tán đi, lộ ra vốn có đáng dấp. Hấn hướng về phía Vũ Mị mỉm cười, thấy nàng bình an vô sự, trong lòng của hấn tựa hồ cũng thở ra một hơi dài.

Hấn leo lên toà nhà hình tháp, đi gặp Vũ Mị.

Toà nhà hình tháp không lớn, chiều dài bốn thước, chiều rộng hai thước, không đủ mười thước vuông không gian.

Toà nhà hình tháp bên trong không chỉ có Vũ Mị cùng Vũ Anh hai chị em ở, trong đó còn có Đồng Môn Thủ tướng Tông Chính Nghiễm Hiếu.

Tông Chính Nghiễm Hiếu luôn luôn ở toà nhà hình tháp bên trong chỉ huy đại cục, vẫn chưa tự mình tham chiến, nhưng một ngày đêm quang cảnh xuống, cả người hấn nhìn qua tiêu tụy rất nhiều.

Vũ Mị cùng Vũ Anh hiển nhiên là tham dự vào ác chiến ở giữa, trên người vết máu loang lổ, nhưng tinh khí thần còn rất đủ, ra mòi vẫn chưa thụ thương.

Không đợi Đường Dần nói chuyện, Vũ Mị đã giành nói trước: "Người chạy đi nơi nào? Ta thế nào vẫn luôn không tìm được người!"

Đường Dần cười nói: "Ta luôn luôn ở thành bắc."

"A!" Vũ Mị lên tiếng, lại thân thiết mà hỏi thăm: "Phía bắc diện bên kia tình thế làm sao? Ninh quân công thành thì, ta phát giác bọn họ ở phía bắc diện đầu nhập nhân lực rất nhiều."

Đường Dần nhún nhún vai, thuận miệng nói ra: "Còn có thể làm sao? !" Nói, hấn quay đầu lại chia chia Khâu Chân ba người, nói ra: "Sau cùng cũng chỉ còn lại có chúng ta bốn người, những người khác đều chết sạch."

Vũ Mị đứng Khâu Chân, Cổ Việt, Nhạc Thiên chỉ giản đơn nhìn lướt qua, không nói thêm gì, nàng than nhẹ một tiếng, xoay người hình, đứng Tông Chính Nghiễm Hiếu nói ra: "Tông Chính tướng quân, với hiện nay loại này tình thế, người là vô luận như thế nào cũng không thủ được Đồng Môn. . Không thể trì hoãn nữa, hay là theo ta đi thôi, quân thượng sâu rõ ràng lí lẽ, dưới loại tình huống này chắc là sẽ không trách phạt của người."

"Ha ha. . ." Tông Chính Nghiễm Hiếu nở nụ cười, cười thê lương vừa khổ sấp, hấn lắc đầu nói ra: "Hiện tại ta đâu còn đang hồ quân thượng đối với ta trách không trách phạt? ! Quân thượng nếu đem Đồng Môn giao cho hấn làm ta trấn thủ, đó là đúng tín nhiệm của ta, mà ta, sợ rằng phải có phụ quân thượng sự phò thác!"

"Tông Chính tướng quân. . ."

Tông Chính Nghiễm Hiếu khoát tay, cắt đứt Vũ Mị phía dưới khuyến cáo, nói ra: "Vũ tướng quân cùng ta chức trách bất đồng, không cần phải ... Lưu lại nữa."

Gặp Vũ Mị còn có nói chuyện, hẳn lại chính sắc nói ra: "Phong quốc thiên hơn trăm năm, từ trước đến nay chỉ có chết trận sa trường đó tướng quân, mà không có lâm trận bỏ chạy đó tướng lĩnh, ta Tông Chính Nghiễm Hiếu tuy rằng không e rằng có thể, cũng không tiến lên mở ấy khơi dòng, kiêu ngạo gió tội nhân. Ngày hôm nay ngay cả địch nhiều ta ít, cứu tử nhất sinh, nhưng ta cũng sẽ cùng Đồng Môn tướng sĩ cùng tồn vong, không có nhục ta gió to quốc gia uy."

Nghe nói này tịch thoại, mọi người tại đây không không động dung. ( )

Chung quanh bọn thủ vệ không thể ngừng đều cúi đầu xuống, chà lau khóe mắt, Vũ Mị cùng Vũ Anh cũng vành mắt phiếm hồng, nghẹn ngào nói không ra lời, ngay cả Đường Dân, cũng là trong lòng lên men, tự đáy lòng kính phục Tông Chính Nghiễm Hiếu loại này anh kiệt không khúc khí phách.

"Ta chỉ có một việc ta van người vũ tướng quân." Tông Chính Nghiễm Hiếu sờ tay vào ngực, móc ra một phong thư, đưa cho Vũ Mị phụ cận, nói ra: "Này Phong gia sách, ta hy vọng vũ tướng quân ở trở lại Diêm thành sau có thể đưa đến trong nhà của ta."

Vũ Mị bàn tay khê run tiếp nhận thư, trầm mặc một lát, lần nữa mở miệng nói: "Tông Chính tướng quân, người. . ." Lời mới vừa xuất khẩu, nhưng thấy Tông Chính Nghiễm Hiếu kiên định nét mặt, nàng càng làm phía dưới nuốt trở vào, cảm giác mình khuyên tiếp nữa, đã đúng Tông Chính Nghiễm Hiếu bất kính cùng vũ nhục.

Nàng đem thư cẩn thận đo hảo, sau đó trọng trọng giờ phía dưới, nghiêm mặt nói: "Tông Chính tướng quân xin yên tâm, ta nhất định lại đem thư nhà đưa."

"A, cảm ơn vũ tướng quân!" Tông Chính Nghiễm Hiếu lộ ra nụ cười, nhẹ giọng than thở: "Như vậy, ta an tâm."

Hắn tiếp cận ngoài thành Ninh quân đại doanh nhìn, lại nói: "Không biết đêm nay Ninh quân có thể hay không lại đánh, vũ tướng quân hiện tại hẳn là động thần."

Vũ Mị hàm răng cắn cắn đôi môi, đem tâm đưa ngang một cái, quyết định không trì hoãn nữa, nàng nói ra: "Ta ở Diêm thành, chờ Tông Chính tướng quân ra khỏi địch tin tức tốt!"

Lời này, ngay cả chính nàng cũng không tin, nói như vậy nàng không chỉ là cổ vũ Tông Chính Nghiễm Hiếu, cũng là ở cho mình một hy vọng, hy vọng Tông Chính Nghiễm Hiếu có thể sống được đi.

"Ha ha, hữu duyên, ta cùng với vũ tướng quân Diêm thành gặp lại!"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dân Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Quyển 2

"Tông Chính tướng quân, cáo từ!" Vũ Mị nói xong, cũng không dừng lại, xoay người tiếp cận tháp xuống dưới đi đến.

Gặp Đường Dân đứng tại chỗ không nhúc nhích, rất sợ hẳn lại phạm tánh bướng bỉnh, phải kiên trì ở lại Đồng Môn, Khâu Chân cấp kéo chéo áo của hắn, thấp giọng nói ra: "Chúng ta cũng nên đi."

Đường Dân có thể không có ý định ở lại Đồng Môn, chỉ đúng đang suy nghĩ chuyện gì.

Hắn đứng Khâu Chân giò phía dưới, ý bảo hắn an tâm một chút chờ nóng, sau đó đứng Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời nói ra: "Hai người theo ta cùng đi nữa!"

"Cái quái gì?" Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời cùng là sừng sốt, hai người bọn họ thế nhưng Đồng Môn quân coi giữ, có thể nào cùng Đường Dần cùng nhau rời khỏi?

Xem hắn hai người vết máu trên người cùng vết thương, Đường Dần nói ra: "Hai người hiện tại đều có thương trong người, đừng nói chiến tranh, ngay cả đi lại cũng thành vấn đề, lưu lại có thể làm được cái quái gì?"

Cổ Việt nghe vậy giận dữ, cá giận: "Người cho là ta đứng rất sợ chết người à? Tông Chính tướng quân đều nhìn và Đồng Môn cùng tồn vong, ta lại có thể nao núng?!"

Đường Dần xuy cười một tiếng, nói ra: "Cho là mình làm ra hy sinh vô vị, đứng nếu nói tình trung báo quốc à?"

"Người..." Nếu như không phải là Đường Dần quan giai cao hơn tự mình, Cổ Việt chân muốn xông qua hung hăng tấu hắn hai quyền, đương nhiên, có thể hay không đánh thắng được hắn còn lại là một khác vấn đề.

Nguyên bản muốn xuống dưới toà nhà hình tháp Vũ Mị dùng bước chân, quay đầu lại tò mò nhìn Đường Dần, không rõ luôn luôn lạnh lùng bạc tình Đường Dần thế nào đột nhiên như thế cổ ý mà muốn dẫn hai người kia rời khỏi.

Kỳ thực, Đường Dần có hắn quyết định của chính mình.

Hắn nếu quyết định lưu trong quân đội phát triển, đã nghĩ để cho mình làm tốt làm mạnh mẽ.

Vũ Mị mặc dù cho hắn bước thứ hai binh đoàn đội trưởng chức vị, nhưng đây chẳng qua là một khoảng không chức, bước thứ hai binh đoàn từ lâu ở Hà Đông khu đánh hết, các trở lại Diêm thành sau, nhất định lại nhận người trùng kiến, về phần có thể chiêu đến hạng người gì, hắn không rõ ràng lắm, nhưng Cổ Việt hoà thuận vui vẻ ngày năng lực hắn vẫn nhìn kỹ, muốn hai người này nhét vào dưới trướng, còn nữa nói, hắn tự mình chọn lựa ra người của, cũng dễ bồi dưỡng thành thân tín, nếu như cũng chỉ có một cái Khâu Chân, như vậy có thể nào đủ?

Vũ Mị không rõ Đường Dần trong lòng là nghĩ như thế nào, cho là hắn và Cổ Việt, Nhạc Thiên kẻ vai chiến đấu cả ngày, bồi dưỡng được cảm tình, không đành lòng nhìn hai người ở lại Đồng Môn chờ chết.

Nàng lắc đầu mà cười, nói ra: "Hai vị này đúng Tông Chính tướng quân người, Đường Dần, không nên lại ép buộc!"

Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời tông quân không lâu sau, quan giai cũng không cao, chỉ là quản lý trăm người đội trưởng mà thôi, Tông Chính Nghiễm Hiếu căn bản không nhận thức hai người bọn họ, gặp Đường Dần kiên trì muốn dẫn đi hai người bọn họ, mà hai người lại quả thực bị thương trong người, Tông Chính Nghiễm Hiếu cũng nguyên ý làm một thuận nước giong thuyền, đứng cổ, nhạc hai người nói: "Đường tướng quân nói không sai, ta xem hai người thương thế không nhẹ, cho dù lưu lại cũng chưa chắc có thể có làm làm, còn là theo chân Đường tướng quân đi thôi!"

"Tông Chính tướng quân..." Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời nhất tề quỷ xuống đất, đồng thanh nói ra: "Thuộc hạ cũng không sợ chết!"

"Ta biết." Tông Chính Nghiễm Hiếu cười nói: "Kỳ thực chính như Đường tướng quân theo như lời, làm hy sinh vô vị còn không bằng lưu lại hữu dụng đó khu, ít hôm nữa sau lại báo đáp hiệu quốc gia!"

"Tông Chính tướng quân..."

"Không cần nói nữa, hai người người đi thôi!" Nói, hắn lại nói với Vũ Mị: "Vốn không dự định phiền toái nữa vũ tướng quân, hơn hết trong thành thụ thương tướng sĩ đông đảo, không biết vũ tướng quân có thể không đưa bọn họ nhất tịnh mang đi?"

Như thế món chuyện phiền toái, thương binh... ít nhất ... Quá thiên người, Vũ Mị trong tay có thể dùng đó binh cũng không nhiều, làm sao có thể mang đi này rất nhiều người? Nàng trầm ngâm chỉ chớp lát, nói ra: "Ta làm hết sức, có thể mang đi bao nhiêu là bao nhiêu."

"Rõ ràng quá phiền phức vũ tướng quân."

"Tông Chính tướng quân khách khí."

Cứ như vậy, Vũ Mị đám người ly khai Đồng Môn, Đường Dần cũng đạt thành mong muốn mà mang đi Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời, đồng thời, bọn họ còn mang theo mấy trăm tên thương thế nặng hơn quân coi giữ.

Ở trở về đi Diêm thành trên đường, Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời đều là biểu tình âm lãnh, trầm mặc không nói gì, đúng Đường Dần không có sắc mặt tốt.

Biết hán hai trong lòng người khó chịu, Đường Dần cũng không thấy quái, đi tới hán bên cạnh hai người, nói ra: "Đừng tưởng rằng không sợ chết liền đại biểu bản thân tận trung, cao thượng, trên cái thế giới này người không sợ chết có rất nhiều, không có chút ý nghĩa nào chết, chỉ đại biểu được ngu xuẩn cùng ngu muội!"

Đường Dần nói chuyện, trực lai trực văng, sẽ không lưu cái quái gì tình cảm

Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời hai người nghe vậy, sắc mặt cũng càng thêm khó coi.

"Chết có nặng cho... Nặng cho son, cũng có nhẹ cho mao, nếu như hai người người cứng rắn thì nguyện ý lựa chọn người sau, vậy ta cũng không lan hai người, ở đây khoảng cách Đồng Môn còn không đoán xa, hai người người hiện tại liền có thể đi trở về!" Hán vốn muốn nói chết có nặng cho thái son, nghĩ lại vừa nghĩ, hán hai người sẽ không biết thái son vì vật gì, để dứt khoát tình lược mất.

Cổ Việt muốn nói chuyện, khí đã nhắc tới, có thể tát vào mồm mở một chữ cũng không nhỏ ra, trầm mặc chỉ chốc lát, hán nhắc tới khí lại tiết rút.

Kỳ thực Đường Dần nói không sai, với hai người bọn họ trạng tKzxp hướng trước mắt, dù cho ở lại Đồng Môn cũng không hề tác dụng, chỉ là có thể để cho Đồng Môn quân coi giữ tăng thêm hai cái anh linh.

Hai người bọn họ bất mãn chỉ là Đường Dần không trung cầu hai người bọn họ ý nguyện mà mạnh mẽ làm chủ thái độ, này đã kích hai người lòng tự trọng.

Cúi đầu không nói gì hồi lâu, Cổ Việt mới từ trong kẻ rằng bài trừ hai chữ: "Cảm tạ."

Mặc kệ nói như thế nào, trên thực tế Đường Dần đứng đem hán và Nhạc Thiên cứu, hán cảm giác mình hán là nói lời cảm tạ.

Đường Dần thật sâu nhìn Cổ Việt liếc mắt, khước miệng hơi vung lên.

"Sau đó, hai người theo ta!" Hán ném xuống một câu, xoay người bỏ đi.

"Ta tuy rằng cảm ơn người, nhưng hợp lại không có nghĩa là sau đó nên vì người làm việc!" Đường Dần lúc nói chuyện cái loại này chuyện đương nhiên, không cho người thái độ cự tuyệt quả thực kẻ khác rất khó tiếp thu, còn nữa nói, hán vẫn người tu linh hệ Bổng Tối, tuy rằng cùng hán kẻ vai chiến đấu cả ngày, nhưng Cổ Việt trong lòng vẫn mơ hồ ước ước có loại cảm giác bài xích.

Đường Dần cũng không quay đầu lại hừ cười, chỉ là tùy ý phát tay một cái, nói ra: "Nếu như sau đó hai người có tốt hơn nơi quy tụ, ta cũng không ngại hai người rời khỏi."

"Người..." Cổ Việt tay chỉ Đường Dần cái ột, cũng không biết nên hán chút gì hảo.

Lãnh khốc, ngạo mạn, không ai bì nổi, đây là Cổ Việt hiện nay đứng Đường Dần cảm giác.

Đường Dần rời khỏi không lâu sau, Khâu Chân lại nữa rời, giao cho hai người bọn họ hai chi bình thuốc nhỏ, hợp lại có ý định nói rõ đó là Đường Dần đi tìm Vũ Mị muốn cầm máu, thuốc giảm đau.

Được đứng là Đường Dần đi muốn, nhưng là được Khâu Chân nhắc nhở hán mới làm như thế.

Đường Dần có tình thu nạp hai người này, Khâu Chân đứng cử hai tay tán thành, muốn thành đại sự, đương nhiên cần một nhóm lớn người có năng lực tương trợ, theo Khâu Chân, Cổ Việt hoà thuận vui vẻ ngày năng lực đều rất tốt, thái độ làm người cũng trung hậu thiết thực, một ngày thật tình đầu nhập vào Đường Dần, là có thể làm cho yên tâm.

Dọc theo đường đi, bọn họ không có dừng tới đi trước Đồng Môn viện quân, cũng không biết điều khiển viện quân Lương Khai đem quân đội mang đi nơi nào, Vũ Mị cùng Vũ Anh bọn người có vẻ u buồn không vui, bọn họ lòng biết rõ, không có viện quân, Đồng Môn căn bản chống đỡ không được Ninh quân vòng kế tiếp tiến công, lần này và Tông Chính Nghiễm Hiếu ly biệt liền chân trở thành vĩnh biệt.

Trong khi giã chết, Đồng Môn nhục thất, gió đều Diêm thành đem lại không hiểm có thể thủ, vương đình lại thời khắc bị Ninh quân uy hiếp, Phong quốc cũng đem vĩnh viễn không ngày yên tĩnh.

Vũ Mị quan tâm Đồng Môn tình hình thực tế hướng, phái ra mười mấy tên thủ hạ, cười khoái mã đi tới đi lui cho Đồng Môn và đội ngũ trong lúc đó, có thể để cho nàng thời khắc biết được Đồng Môn bên kia tin tức.

Ngày mai.

Đợt thứ nhất thám tử mang về tin tức, Ninh quân đã đến nay ngày sáng sớm lần thứ hai phát động đại quân công thành. Tin tức này, để Vũ Mị đám người tâm cũng treo lên.

Đội thời gian luôn luôn trôi qua từ tốn. Trời đến nỗi buổi chiều, đợt thứ hai thám tử trở về, tin tức kẻ khác tuyệt vọng, xưng Đồng Môn phòng thủ thành phố bị phá, Ninh quân tiến nhập Đồng Môn, Tông Chính Nghiễm Hiếu mang thặng dư quân coi giữ ra khỏi vào thành bên trong, và quân địch làm chiến đấu trên đường phố.

Bên địch phá vỡ vào thành, này không sai biệt lắm chẳng khác nào thành trì đã ném, nhận được tin tức sau, tất cả mọi người trầm mặc.

Kế tiếp, lại thỉnh thoảng có thám tử phản hồi, báo cáo Đồng Môn công phòng chiến tình huống cụ thể.

Ninh quân tiến nhập Đồng Môn sau đại khai sát giới, bất kể là quân coi giữ không ngờ phổ thông bách tính, giống nhau chém giết.

Ở trong thành và bên địch giao chiến Tông Chính Nghiễm Hiếu bị Ninh quân vây khốn, sau khi được quá liều mạng tề giết, tỷ số tàn chúng lao ra ôm chặt, hợp lại ở thành tây tập kết tán loạn quân coi giữ, sau đó tiếp cận Ninh quân khởi xướng phản kích.

Chiến đấu có dị thường thảm liệt, ở địch nhiều ta ít dưới hình thế, Tông Chính Nghiễm Hiếu dám đem người đem giết trong thành ương Ninh quân * lui về thành đông, sau đó Ninh quân đầu nhập càng nhiều binh lực phản giết trở về, song phương ở Đồng Môn giải đất trung tâm người tranh ta đoạt, giao chiến hơn mười nhận, đều là không nhượng chút nào.

Này chân ấn chứng 'Một tác sơn hà một tác máu' những lời này.

Cuối, với Tông Chính Nghiễm Hiếu cầm đầu quân coi giữ quả bất địch chúng, bị ép do cửa tây rời khỏi Đồng Môn, đến tận đây, Ninh quân hoàn toàn chiếm lĩnh Đồng Môn.

Lại sau lại, hí kịch tính chuyện tình xảy ra, ngay Ninh quân vừa này chiếm lĩnh toàn bộ Đồng Môn, đang ở chém giết bên trong thành bách tính, bắt đầu tàn sát hàng loạt dân trong thành thời điểm, với lương khái cầm đầu mười vạn Phong quốc viện quân thần kỳ vậy mà xuất hiện.

Đồng Môn mặt đông trực tiếp đối mặt với Ninh quốc, tường thành lại cao lại dày, kiên cố dị thường, phòng thủ thành phố cũng hoàn thiện, mà Đồng Môn phía tây đứng Phong quốc bản thổ, tường thành chỉ là tượng trưng tính, có bằng không, lương khái này mười vạn viện quân cơ bản không phí nhiều khí lực dễ giết vào Đồng Môn, và Ninh binh ở Đồng Môn bên trong triển khai thành chiến đấu.

Ninh quân ưu thế ở chỗ cự ly xa nhanh như tên bắn, mà Phong binh sở trường đặc biệt đứng mặt đối mặt gần người tề giết, với phe mình dài công kích đối phương ngắn, ( ) vừa bản thổ tác chiến, hơn nữa Đồng Môn thành trì không lớn, Ninh quân nhân số tuy nhiều nhưng lại không cách nào toàn bộ xâm nhập bên trong thành, không thi triển được, gió quân khởi hữu không thắng đạo lý.

Đáng tiếc Ninh quân binh lực đông đảo, lại bị đột nhiên xuất hiện gió quân giết trở tay không kịp, quảng mũ cỡi giáp, chặt vật kinh khủng, giao chiến chỉ duy trì hai canh giờ, vừa này đánh vào bên trong thành Ninh quân liền bị * đi ra ngoài.

Lúc này, Đồng Môn Thủ tướng đổi thành Lương Khải, quân coi giữ thì đổi thành Lương gia dưới trướng mười người binh đoàn, đã liên tục chiến đấu hai ngày Ninh quân còn muốn đánh vào Đồng Môn, đã khó khăn càng thêm khó khăn.

Về phần Tông Chính Nghiễm Hiếu, cũng coi như là phúc lớn mạng lớn, tìm được đường sống trong chỗ chết, chỉ bất quá Lương Khải dựa xuất thân hiển quý, tâm cao khí ngạo, trực tiếp đem hán lượng qua một bên, căn bản không để ý đến hắn.

Phòng thủ thành phố còn chưa hoàn toàn củng cố, này lập công sốt ruột Lương gia đại công tử lại bắt đầu kẻ khác bản mở ngăn chặn cửa thành cản trở, chuẩn bị sẽ đối ngoại thành Ninh quân thực thi phản xung đầu tiên.

Đồng Môn đánh một trận đánh thành thứ hiệu quả này, có thể nói là ngoài dự liệu của tất cả mọi người, Ninh quân bên kia cũng là trượng nhị hòa thượng không nghĩ ra, ai có thể đoán được Lương Khải một đám lại ở thời khắc mấu chốt này quý thần xui khiến đột nhiên nhô ra.

p/s: hết quyển 2 rồi, mai đăng quyển 3 nhé :3

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dẫn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Quyển 3

Dùng Lương Khải lời của mình nói, đây hết thảy đều ở đây mưu hại của hắn ở giữa. Hắn cố ý kéo dài cứu viện thời gian, phải không muốn cho hai vạn quân coi giữ lưu có hi vọng, để cho bọn họ cảm thấy tuyệt vọng, chỉ có như vậy mới có thể ở sống chết trước mắt bộc phát ra sức chiến đấu mạnh nhất, cũng có thể lớn nhất hạn độ tiêu hao quân địch.

Ninh quân không quen không thể buông tha cận chiến, hơn nữa Đồng Môn tây thành bức tường lại mười phần bạc nhược, có bằng không, cho dù để Ninh quân đánh vào Đồng Môn, nghỉ với tây thành bức tường làm cái chắn, cũng không có khả năng giữ được, mặt khác, quân địch uế oải, phe mình tiến công vừa xuất kỳ bất ý, đánh úp, ở Đồng Môn bên trong thành tác chiến, nhất định sẽ đối địch quân tạo thành tổn thương cực lớn.

Kết quả, Ninh quân ở công thành thì hao tổn hơn năm vạn người, ở Đồng Môn bên trong và Lương Khải một đám chiến đấu lại thương vong năm vạn có thừa, thứ tư mười vạn đại quân đã ngâm nước đến không đủ ba mươi vạn, này một thủ một công hai trận chiến đấu kịch liệt đúng Ninh quân tiêu hao quả thực khá lớn.

Ở Tông Chính Nghiễm Hiếu trong mắt, Lương Khải đúng điển hình ăn chơi trác táng, dựa xuất thân cao quý, mắt cao hơn đội, chỉ biết nói bốc nói phét, có hoa không quả, về phần có thể đánh ra như vậy hiệu quả, hắn không biết là Lương Khải mưu kế hảo còn đúng vận khí của hắn tốt.

Lương Khải đoạt lại Đồng Môn, lúc này liền phải phản kích Ninh quân, Tông Chính Nghiễm Hiếu tuy rằng không chú ý sống chết của hắn, nhưng cũng không muốn để Phong quốc mười vạn đệ tử uống phí đi chịu chết, kiên trì đứng ra ngăn.

Hắn đứng Lương Khải không có ấn tượng tốt, mà Lương Khải nhìn hắn lại thêm không vừa mắt. Gặp Tông Chính Nghiễm Hiếu đứng ra khuyên can, hắn lạnh cười ra tiếng, nói ra: "Tướng bên thua, còn có mặt mũi ở trước mặt ta đồng dục!"

Tông Chính Nghiễm Hiếu bị hắn nói mặt dày một phen hồng, một phen rõ ràng.

Lương Khải rung đùi đắc ý mà nói ra: "Ngươi chính là đồ thiếu não! Với hai vạn người nghỉ phòng ở bốn mươi vạn người tiến công, cho dù Đồng Môn phòng thủ thành phố lại kiên cố cũng không có khả năng làm đến, mà Tông Chính tướng quân biết rõ không địch lại, lại không nghĩ tới mưu thay đổi, thực sự bọn có thể. Dường như nếu đổi lại là ta, căn bản sẽ không lá chắn cái quái gì cửa thành, tự tuyệt sinh lộ. Ninh quân tuy nhiều, nhưng không quen cận chiến, bốn mươi vạn người ở ngoài thành tập kết, trước đây sao mà hỗn loạn, hơn nữa Ninh quân biết rõ Đồng Môn quân coi giữ không đủ, cự tuyệt đoán không được sẽ chủ động xuất kích, nếu như lúc đó Tông Chính tướng quân dẫn đầu hai vạn quân coi giữ phản tuôn ra đi, thừa dịp đêm đánh lén, nhất định có thể đại bại Ninh quân. Tông Chính tướng quân, ngươi tin hay không?"

"A. . ." Với hai vạn người chủ động tiến công bốn mươi vạn người, chỉ có người điên mới phải làm như vậy. Tông Chính Nghiễm Hiếu toét miệng, nói không nên lời nói.

"Ta chỉ hỏi ngươi tin hay không?"

"Này. . ."

"Dường như ngươi không tin, đêm nay, ta liền dẫn hai vạn tướng sĩ ra khỏi thành đánh lén Ninh quân đại doanh, để ngươi xem một chút đến tột cùng có thể thủ thắng hay không!"

"A?"

"Bốn mươi Vạn Ninh quân, không có gì không dậy nổi, ở trong mắt ta, hình cùng chuyện vật!"

"A. . ."

"Cứ như vậy quyết định!"

"Thế nhưng. . ." Tông Chính Nghiễm Hiếu bị Lương Khải nói sững sốt một chút, không biết này Lương gia đại công tử đến tột cùng ở phát ra cái quái gì thần kinh.

Hơn hết Lương Khải không có thể như vậy nói một chút mà thôi, mà là thật bắt đầu từ mười người binh đoàn dậm chọn hai vạn tinh binh, chuẩn bị đêm đó tuôn ra thành đi đánh lén Ninh quân đại doanh.

Gặp Lương Khải không phải là hay nói giỡn, Tông Chính Nghiễm Hiếu có thể nóng nảy, Lương Khải bản thân nổi điên đừng lo, lại muốn lôi kéo hai vạn cậu em cùng hắn đang đi chịu chết, hắn không cách nào ngồi yên không lý đến.

Nhưng Lương Khải căn bản không nghe hắn, hắn khuyên can nghe vào Lương Khải trong lỗ tai đều được gió bên tai.

Đang ở Tông Chính Nghiễm Hiếu gặp đến độ giống kiến bò trên chảo nóng, không biết nên làm thế nào cho phải thì, Diêm thành lại người đến.

Lần này tới chính là vị thanh niên tướng lĩnh, người này làm Lương gia thân tín, được sống hưng sai khiến, truyền lại thư nhà cho Lương Khải.

Lương Khải xem qua kỳ phụ thư sau, không cần người khác khuyên bảo, chính hắn chủ động bỏ đi đánh lên Ninh quân đại doanh kế hoạch, sau đó bắt đầu ban chỉ huy xuống dưới, tăng mạnh Đồng Môn phòng thủ thành phố, nguyên bản ngăn chặn cửa thành cự thạch đồng đất đã bị bần mỗ, hắn lại kẻ khác dời trở lại.

Ngày mai, Ninh quân lần thứ hai quy mô công thành, kết quả lọt vào với Lương Khải cầm đầu quân coi giữ đón đầu thống kích, cuối không có đạt được bất kỳ thành quả nào, qua loa lui lại.

Mấy ngày kế tiếp, Ninh quân cùng phát động ba lần công thành, chém giết xuống, Đồng Môn phòng thủ thành phố vẫn như cũ kiên cố, mà Ninh binh thương vong lại rất lớn, sau cùng, Ninh quân không dám lại tùy tiện tiến công, đại quân trú đóng ở ngoài thành, chuẩn bị và Đồng Môn triển khai kéo dài giằng co.

Lương Khải thừa cơ tiếp cận vương đình tấu lên điều, thỉnh cầu Phong vương lại tăng phái năm binh đoàn, với tăng mạnh Đồng Môn phòng ngự.

Hiện tại Lương Khải thế nhưng Phong quốc nhân vật phong vân, chạm tay có thể bóng, hắn không chỉ có đánh bại Ninh quân tiến công, một lần nữa đoạt lại Đồng Môn, hơn nữa do hắn trấn thủ Đồng Môn, vững chắc như núi, hơn mười Vạn Ninh quân chỉ có thể vọng thành than thở.

Phong vương thấy tấu chương sau đó, gần như ngay cả nghĩ cũng không nghĩ, nghị cũng không nghị, trực tiếp để dành cho phê chuẩn.

Năm binh đoàn điều đến Đồng Môn sau, không quá nhiều lâu, Lương Khải lần thứ hai tấu lên điều, thỉnh cầu vương đình tiếp tục tăng phái năm binh đoàn người của lực, hắn đem đứng ngoài thành Ninh quân thực thi phản công.

Lần này Phong vương kinh qua và đại thần trong triều thương nghị, lần thứ hai phê chuẩn, từ các quận huyện rút ra năm binh đoàn binh lực, phái đi Đồng Môn.

Hiện tại, Lương Khải trực tiếp quản hạt được hai mươi binh đoàn, ngoài Lương gia thế lực hoàn toàn ngáng đầu, lực áp ba nhà khác quyền quý.

Diêm thành, Phong quốc đô thành, cũng Phong quốc hạch tâm, tại đây không - cảm giác biên quan chiến sự, đô thành sầm uất, ngựa xe như nước, tiểu thương như rừng, phi thường náo nhiệt, đây cũng là Đường Dần đến thế giới này sau nhìn thấy chân chính đại đô thị.

Trở lại Diêm thành sau đó cũng không lâu lắm, Đường Dần tước vị xong liên tục gia phong.

Lần đầu tiên là nguyên nhân hắn ở Hà Đông khu chém giết quân địch Thiên phu trưởng, gia phong hắn làm cho phép tước, lần thứ hai gia phong thì là bởi vì hắn ở loạn quân bên trong lực cầm Ninh quốc Tam vương tử, làm phe mình nhân viên thoát khốn lập được đại công, gia phong hắn làm Nam tước, ngay sau đó, lần thứ ba gia phong lại đến, nguyên nhân hắn ở Đồng Môn giữ chiến đấu giữa biểu hiện ra mặt thật, giết địch vô số, hợp lực chém Ninh quốc trấn điện tướng quân, gia phong hắn làm tử tước.

Một ngày bên trong, ngay cả thêm ba tước, này có thể rốt cuộc cực kỳ hiếm thấy.

Mặt khác Khâu Chân, Cổ Việt, Nhạc Thiên cũng đều bị trao tặng cho phép tước tước vị.

Ở Đường Dần thêm tước ngày thứ hai, chính thức nhậm mệnh hắn làm bước thứ hai binh đoàn đội trưởng nghị định bổ nhiệm cũng đến.

Nghị định bổ nhiệm cùng quan án là do Vũ Mị tự mình đưa, giao cho Đường Dần sau, nàng cười nói: "Đường tướng quân, theo ta đến thành bắc đại doanh đi một chuyến nữa!"

Ở Diêm thành mấy ngày này, Đường Dần cũng là ở tại Vũ Mị vì hắn an bài chỗ ở, còn chưa đi qua quân doanh.

Hỏi hắn: "Đi thành bắc đại doanh làm cái gì?"

"Lẽ nào người làm quang can tư lệnh binh đoàn dài à? Bước thứ hai binh đoàn muốn trùng kiến, vừa lúc thành bắc đại doanh mới vừa tuyển nhận mấy vạn tân binh, ta nghĩ người phải có hứng thú đi tự mình chọn nữa?" Vũ Mị nói ra.

Đường Dần liền hứng thú, cười nói: "Đương nhiên là có hứng thú, đi thôi!"

Khâu Chân, Cổ Việt, Nhạc Thiên ba người đều và Đường Dần ở cùng một chỗ, bọn họ cũng có hứng thú đi xem náo nhiệt, theo Đường Dần cùng Vũ Mị đang đi trước.

Ngày hôm nay Vũ Mị ăn mặc thường phục, một thân đồ tươi, hồng y quần đỏ quần đỏ hồng giày, giống như một đoàn hỏa diễm nóng rực, hơn nữa nàng tướng mạo diễm lệ vô song, khúm núm trời sinh, phong tình vạn chủng, vô luận đi đến nơi nào cũng là bị người chăm chú nhìn tiêu điểm.

Mà Đường Dần cũng là thường phục, cùng Vũ Mị ngược lại, hắn một tịch quần áo màu trắng, màu trắng vạt áo bào, quần dài màu trắng, màu trắng ngắn giày, tục ngữ nói 'Nếu muốn tiểu, một thân hiếu', Đường Dần khí chất bất phàm, tướng mạo đẹp đẽ, mang trên mặt trời sanh cười nhạt, hợp với một thân quần áo màu trắng, càng lộ ra tiêu sái lỗi lạc.

Hắn hai người cưỡi ngựa, sóng vai mà đi, tuần nam mỹ nữ, luôn luôn để qua lại người qua đường không thể ngừng quay đầu lại nhìn hơn vài lần.

Trên đường, Vũ Mị nói ra: "Thiên phu trưởng đứng binh đoàn nồng cốt, Đường Dần, trong lòng ngươi có thể có lý tưởng người của chọn?"

Mấy ngày liên tiếp ở chung, hắn giữa hai người đã dị thường quen thuộc, nói lý ra nói chuyện với nhau, cũng là gọi thẳng đôi phương tính danh.

Đường Dần lắc đầu, nói ra: "Tạm thời còn không có, hơn hết ta sẽ chăm chú chọn lựa."

Vũ cười quyền rũ nói: "Có cần hay không ta giúp ngươi đề cử mấy người?"

Kỳ thực nàng nếu muốn xếp vào Thiên phu trưởng, căn bản không cần Đường Dần đồng ý, bất quá hắn ở trong mắt của nàng địa vị cùng người khác bất đồng, Vũ Mị phá thiên hoang địa tôn trọng nhận Đường Dần ý kiến.

Biết Vũ Mị xuất phát từ hảo ý, hợp lại không phải là bởi vì không tín nhiệm hắn mà muốn ở bên cạnh hắn an bài cơ sở ngầm, hắn đạm nhiên mà cười, nói ra: "Chờ một chút nữa, nếu như tìm không được chọn người thích hợp, lại nhờ ngươi hỗ trợ."

"Tôi hôm nay, vũ phủ có tiệc, ngươi muốn tới tham gia."

"Nhất định phải đi à?" Đường Dần đứng loại chuyện này không quá cảm thấy hứng thú.

"Gia phụ cũng muốn gặp ngươi một chút nha!" Bước thứ hai binh đoàn đứng vũ nhà lệ thuộc trực tiếp binh đoàn, vũ ngu thân là vũ nhà mọi người dài, hiển nhiên cũng muốn nhìn một chút bị nữ nhi cường liệt đề cử Đường Dần đến tốt cùng là một hạng người gì.

"A!" Đường Dần gật đầu, nếu vũ ngu muốn gặp hắn, hắn là thoái thác không xong, nhún vai cười nói: "Trông thấy cũng tốt."

"Nhìn thấy gia phụ cũng không cần quá khẩn trương, hắn rất hiền hoà."

Đường Dần nửa nói đùa: "Ta cho tới bây giờ cũng không biết khẩn trương là cái gì."

Vũ Mị tức giận liếc hắn một cái, nhưng là bị hắn chọc cười, cười khanh khách một liên tục.

Nhìn hắn hai người ở phía trước hữu thuyết hữu tiểu, ( ) theo ở phía sau Khâu Chân, Cổ Việt, Nhạc Thiên ba người không thể ngừng nhìn nhau một cái.

Cổ Việt ngồi trên lưng ngựa thân thể tiếp cận Khâu Chân bên kia quyền góp gần, thấp giọng hỏi: "Vũ tướng quân cùng Đường tướng quân trong lúc đó có phải hay không . ."

Thấy hắn biểu tình tối, hiểu rồi hắn Ngụ ý, Khâu Chân cười nói: "Không có người trong tương tượng tầng kia quan hệ."

"A! Ta còn tưởng rằng Đường tướng quân có thể trở thành là bước thứ hai binh đoàn đội trưởng là bởi vì . ."

"Không phải là cạp vấy quan hệ." Khâu Chân chính sắc nói ra: "Hơn hết, vũ tướng quân thưởng thức Đường đại ca cũng là thật."

"Nhưng hắn đúng người tu linh hệ Bóng Tối."

Khâu Chân không thể ngừng đảo cặp mắt trắng dã, tức giận nói ra: "Ngươi cho là người người đều giống ngươi có sâu như vậy dòng dõi đó gặp à? Vũ tướng quân thưởng thức đúng Đường đại ca người này, ngươi có hiểu hay không?"

Cổ Việt cái hiểu cái không mà gật đầu, còn muốn nói chuyện, bên kia Nhạc Thiên lão thần khắp nơi mà nói làm bầm: "Cổ Việt, ngươi chừng nào thì biến thành bà ba hoa? Chuyện không liên quan tới ngươi, ngươi hỏi thăm nhiều như vậy làm cái gì?"

Nhạc Thiên cùng Cổ Việt không tòng quân trước liền nhận thức, từ nhỏ đến lớn bạn chơi, quan hệ quá quen, nói tới nói lui cũng không cần phải lo lắng, suy nghĩ gì để nói cái gì.

"Ta chỉ đúng hiểu cXZHe kỳ mà thôi. Hơn nữa thế nào không quan hệ? Dù sao ta ngươi sau đó muốn ở Đường tướng quân thủ hạ làm việc nha!" Hắn vẫn dần dần tiếp nhận rồi sự thật này. Tuy rằng Đường Dần không phải là hắn mười phần thưởng thức người, nhưng vài ngày ở chung xuống, hắn nghĩ ở Đường Dần thủ hạ làm việc cũng không phải môn làm cho nghĩ khó có thể chịu được sự tình.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dàn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Quyển 3

Thành bắc đại doanh, ở vào Diêm thành bắc thành bên ngoài chừng năm dặm nơi ấy.

Đại doanh diện tích hơn mười dặm, doanh trại đông đảo, chỉ giáo quân trận liền có năm sáu bãi bóng đại tiêu.

Đường Dàn vô tâm suy nghĩ đi chọn binh sĩ, một người lính đoàn hơn vạn người, hần sao có thể từng cái một đi qua con mắt chọn, hần muốn tìm chính là Thiên phu trưởng.

Vũ nhà bốn người binh đoàn muốn trùng kiến, Thiên phu trưởng người của chọn triệu tập năm mươi hào nhiều, lúc này đồng loạt đứng ở rộng giữa trong quân trưởng.

Các Đường Dàn đám người đến sau, mọi người đủ là tả tiếp cận Vũ Mị khom người thi lễ.

Nàng mỉm cười gật đầu, sau đó nhìn phía Đường Dàn, nhìn hần làm sao chọn.

Đường Dàn mắt sáng như đuốc, chậm rãi nhìn chung quanh mọi người, trên người bọn họ giai ăn mặc Phong quốc truyền thống hắc khôi hắc giáp, đỉnh đầu hồng anh, ba sườn các phổi đao kiếm, một các tư thế oai hùng hiên ngang, tinh khí thần mười phần.

Xem thôi sau đó, hần chấn tiếng nói ra: "Ta là bước thứ hai binh đoàn đội trưởng, Đường Dàn, ngày hôm nay muốn từ trong các người chọn lựa ra mấy vị Thiên phu trưởng."

Nghe được hần đơn giản tự giới thiệu, mọi người cùng là cả kinh. Đường Dàn tuổi còn trẻ, hơn hai mươi tuổi có vẻ, vừa thân mặc tiện trang, ai cũng không nghĩ tới hần dĩ nhiên sẽ là binh đoàn dài, hơn nữa còn là thứ hai binh đoàn binh đoàn dài, làm cho cảm giác không thể nghi ngờ.

Phong quốc bộ binh đoàn cũng là có sự phân chia mạnh yếu, càng bài danh kháo tiền để đại biểu thực lực càng mạnh, chẳng hạn như bước đầu tiên binh đoàn, đó là triều đình lệ thuộc trực tiếp thân binh đoàn, sức chiến đấu cực kỳ cường hãn.

Binh đoàn dài thống lĩnh hơn vạn người, chức trong quân trọng yếu tướng lĩnh, nói như vậy, có thể làm được binh đoàn đáng đáp người sẽ xuất thân hiển hách, hoặc là kinh nghiệm phong phú tướng lĩnh, giống Đường Dàn loại này tên điều chưa biết thanh niên nhân, không ngờ tuyệt vô cận hữu.

Xem mọi người mặt mang vẻ kinh ngạc, Đường Dàn cũng không nghĩ là, mấy ngày này, hần đã gặp rất nhiều vẻ mặt như thế.

Khóe miệng hần vung lên, đạm nhiên cười cười, hỏi: "Các vị ở giữa có linh khí tu vi xin giới tay."

Mọi người qua lại nhìn, cơ bản đều bắt tay giới lên. Thiên phu trưởng không có thể như vậy vẫn chức chức vị, có thể trở thành là Thiên phu trưởng chọn người cũng là linh khí tu vi tốt linh võ giả.

Đường Dàn còn nói thêm: "Tu vi đạt được linh động cảnh giới giới tay."

Năm mươi người, giai bắt tay giới lên.

"Tu vi đạt được Linh Chân giới tay."

Mọi người vẫn là đồng loạt giới tay lên.

Đường Dàn âm thầm gật đầu, thấy nhóm người này chọn thực lực cũng không tệ. Hần còn nói thêm: "Tu vi đạt được linh phá cảnh giới giới tay."

Lần này, năm mươi nhân trung có ba mươi người tả hữu giới tay.

Đường Dàn có chút giật mình, thật không nghĩ tới ngay trong bọn họ lại có này rất nhiều người tu vi đều đạt được linh phá cảnh giới. Hần tiếp tục nói: "Linh hóa cảnh giới giới tay."

Lần này, năm mươi nhân trung chỉ còn lại có ba người giới tay.

Hắn ngừng câu hỏi, tỉ mỉ quan sát ba người này.

Ba người cũng là hơn - ba mươi tuổi không được bốn mươi có vẻ, mắt lần phát sáng, vừa nhìn dễ biết là linh khí tu vi kỹ càng cao thủ.

Chỉ bất quá Đường Dần sau khi xem xong nhưng ở âm thầm lắc đầu, thuận miệng hỏi: "Ba người các ngươi ở giữa, có thể có đạt được linh nguyên cảnh giới?"

Ba người cau mày, cùng nhau lắc đầu.

Linh khí tu vi có thể đạt được linh đạt đến trình độ tuyệt vời, đúng người tu linh mà nói đã rất cuộc có thành tựu, muốn từ linh đạt đến trình độ tuyệt vời lại hướng sâu một tầng tu luyện, đạt được linh nguyên cảnh, vậy đơn giản quá khó khăn, Phong quốc trên dưới cũng tìm không được mấy người tu vi có thể đạt được linh nguyên cảnh giới người tu linh, về phần linh trời, linh thần, linh khoáng không cảnh giới người tu linh, gần như đều tồn tại ở trong truyền thuyết.

Đường Dần gật đầu, làm được trong lòng hiểu rõ, sau đó không để ý tới nữa ba người này, đưa ngón tay ra, ở trong đám người gạt liên tục mười người, nói ra: "Các ngươi đều đứng ra."

Mười người kia đầu tiên là ngẩn ra, sau đó đầy mặt mồ mịt từ trong đám người chậm rãi đi tới. Tu vi của bọn họ đang lúc mọi người giữa cũng không phải cao nhất, không rõ Đường Dần đem mình giờ đi ra ngoài là dụng ý gì.

Mười người này cộng đồng đặc điểm đúng tuổi còn trẻ, ra đời đều không vượt lên trước hai mươi lăm tuổi, tu vi đều bị vây linh phá cảnh giới.

Đường Dần cười ha hả nhìn bọn họ một chút, giọng nói bình thản hỏi: "Các ngươi tu luyện linh võ đều đã bao lâu?"

Mười người giữa có người đáp mười năm, có người đáp năm năm, còn có người đúng ba năm, bốn năm.

Đường Dần trầm mặc chỉ chốc lát, tiếp tục ở mười người giữa rất nhanh điểm mọi nơi, ngón tay điểm qua bốn người, đứng vũ cười quyền rũ nói: "Bốn người này ta muốn."

Lời vừa nói ra, mọi người tại đây cùng là cả kinh, bao quát Vũ Mị cùng với bị hắn giờ đến bốn người kia ở bên trong.

Người nào cũng không nghĩ tới, Đường Dần lại bỏ qua ba vị tu vi cao thâm nhất linh võ giả, mà lựa chọn bốn người tu vi coi như không tệ thanh niên nhân.

Vũ Mị mặt nhăn mặt nhăn đôi mi thanh tú, đi tới Đường Dần phụ cận, thấp giọng hỏi: "Đường Dần, ngươi không phải là nói đùa sao?"

Đường Dần buồn cười thấp giọng trả lời: "Loại chuyện này có thể nào hay nói giỡn. Bốn người này ta muốn, mặt khác hơn nữa Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời, coi như đã có sáu gã Thiên phủ trưởng chọn người, về phần cái khác bốn người ghé trống, liền phiền phức vũ tướng quân ngươi, người đề cử người ta có thể tin được."

"Thế nhưng. . . Ngươi chọn bốn người này đều rất bình thường, hơn nữa cũng quá trẻ tuổi!" Vũ Mị phải nhắc nhở Đường Dần, hắn chọn lựa ra cũng không phải là thí sinh tốt nhất, chắc là nói đơn giản là không xong cực độ.

Theo Vũ Mị, Thiên phủ trưởng không chỉ có muốn tu vi cao thâm, cũng đồng dạng cần kinh nghiệm, thanh niên nhân hợp lại không thích hợp chức vị này.

Nhưng Đường Dần cùng ý tưởng của nàng tuyệt nhiên ngược lại.

Hắn chọn lựa bốn người này, tuy rằng chỉ đạt được linh phá cảnh giới, tu vi cũng không xông ra, nhưng bọn hắn tu luyện linh võ thời gian ngắn nhất, tài năng ở trong khoảng thời gian ngắn có thể đạt được linh phá cảnh giới, nói rõ bốn người thiên phú hơn người, rất có tiềm lực có thể đào.

Mặt khác, bọn họ đều rất tuổi còn trẻ, đây đối với Đường Dần mà nói dễ dàng hơn khổng chế, cũng dễ tương kì bồi dưỡng thành thân tín của mình, hắn luôn luôn tin tưởng vững chắc, mình ở gió trong quân địa vị có thể hay không vững chắc, một trong mấu chốt đó là nhìn hắn có thể hay không xây dựng nổi một chi trung thành với hắn hạch tâm thế lực.

Còn có một điểm rất trọng yếu, bốn người bọn họ trong quân đội không có kinh nghiệm, này dễ dàng hơn tiếp thu hắn quán thâm tư tưởng. Hắn không học qua làm sao lĩnh binh chiến tranh, nhưng hắn thấy, chiến tranh cùng săn thú không sai biệt lắm, hắn từ nhỏ sinh hoạt tại đồng bắc núi sâu lỗ mắng lâm bên trong, sau lại lại làm sát thủ, thế nhưng 'Săn thú' cao thủ.

Hắn mỉm cười nhìn lo lắng Vũ Mị, ngữ khí kiên định không cho người cự tuyệt nói ra: "Ta chỉ muốn bốn người bọn họ."

Đối với hắn táng bưng binh Vũ Mị đứng tràn đầy hiểu rõ, nếu khuyến bất động hắn, cũng chỉ có thể tùy hắn đi. Nàng nói ra: "Tùy ngươi! Thế nhưng có một chút ta phải nhắc nhở ngươi, bước thứ hai binh đoàn có thể là trừ bước đầu tiên binh đoàn ngoại tại trong toàn quân mạnh c0UcU

nhất binh đoàn, ta hy vọng nó ở trùng kiến sau đó, vẫn như cũ có thể có vốn có địa vị."

Đường Dần cười híp mắt vươn ba ngón tay, ở Vũ Mị trước mặt hoảng hốt hoảng.

Nàng không giải thích được nhìn hắn, hỏi: "Cái gì?"

"Cho ta ba tháng, ta sẽ nhường bước thứ hai binh đoàn khôi phục nguyên trạng." Đường Dần tràn đầy tự tin nói ra.

Vũ Mị nhìn thẳng Đường Dần hồi lâu, sau đó yếu ớt thở dài.

Đường Dần đứng nàng sở kiến quá rất có tự tin người, cũng là rất một nghèo hai trắng chút nào không có căn cơ người của, nàng thường thường không hiểu rõ tự tin của hắn là từ đâu sanh ra, nhưng đến sau cùng, Đường Dần lại hết lần này tới lần khác thật có thể nói được thì làm được.

Khóe miệng nàng một vút, bất mãn nói lầm bầm: "Thời mùa mếp khua môi, người người đều có thể."

Đường Dần cười mà không lời.

Hắn hiện tại tràn đầy tự tin, nghĩ dứt khoát hẳn hoi trọng chính thứ hai binh đoàn, trong lòng phỏng chừng ba tháng hẳn là không sai biệt lắm đủ, có thể hẳn vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, hẳn này thứ hai binh đoàn đáng đáp chức vụ còn chưa tới ba tháng liền bị triệt đã đổi, đương nhiên, đây là nói sau, tạm thời không đề cập tới.

Rời khỏi thành bắc đại doanh, trở lại Diêm thành, Đường Dần tiếp cận Vũ Mị cáo từ, mang theo hắn tinh khiêu tể tuyển đi ra ngoài bốn gã thanh niên đẹp đường hồi phủ.

Vũ Mị mượn hắn nhà cửa diện tích không nhỏ, cũng rất chính quy, nhà giữa, sương phòng, nội viện, ngoại viện, mọi thứ không thiếu, bên trong phủ có khác vài thị vệ phụ trách cảnh vệ, vài người hầu phụ trách tạp vụ.

Đoàn người tiến nhập nhà giữa, phân chủ khách ngồi xuống, nhà cửa tôi tớ lập tức đưa lên nước trà.

Đường Dần nguyên bản sinh hoạt tại hiện đại, nhưng đối với loại này cổ đại cuộc sống cũng chưa nói tới không thích ứng, này ít nhất phải so với hẳn nhi đồng thời đại thư thái nhiều hơn nhiều.

Hắn nâng chung trà lên nước, hơi thổi thổi, tiếp tục ngửa đầu một cái, rầm một tiếng, đem nước trà uống sạch sẽ, sau đó hoảng hốt hoảng hoảng không chén trà, đứng tôi tớ cười nói: "Làm phiền người, trở lại một ly."

Hắn không có chính và phụ quan niệm, nói tới nói lui cũng rất khách khí, vừa mới bắt đầu những người làm thái độ đối với hắn tức kinh ngạc lại có chút không thích ứng, có thể mấy ngày liền ở chung xuống, bọn người hầu cũng dần dần thói quen.

"Tướng quân xin dừng!" Không lâu sau, tôi tớ lại đảo mẫn một ly trà, vô cùng cung kính đặt ở Đường Dần bên người trên bàn.

Đường Dần giờ phía dưới, nhìn về phía bốn gã thanh niên, hỏi: "Các người đều tên gọi là gì?"

"Đường tướng quân, thuộc hạ tên là Lý Uy."

"Lư Trung Thắng."

"Trần Phóng."

"Ngã Gia."

Khi bọn hắn tự báo tên họ thời điểm, ( ) Đường Dần mới đột nhiên phát hiện, vị kia tên là Ngã Gia thanh niên nhỏ giọng lời nói nhỏ nhẹ, hắn tỉ mỉ quan sát, người này tế bì nộn nhục, lông mày rậm mắt phượng, tuy rằng tướng mạo giữa lộ ra một anh khí, nhưng tính tế nhận vẫn có thể cảm giác được và đàn ông bất đồng.

Hắn nghi vấn hỏi: "Ngã Gia, người. . . Đúng phụ nữ?"

Ngã Gia chần chờ một chút, gật đầu, nhỏ giọng nói ra: "Đúng vậy, tướng quân."

Đường Dần chậm rãi nhíu mày.

Tuy rằng đế quốc Hạo Thiên dân phong mở cửa, đứng nữ tử cũng không kỳ thị, nhưng nữ nhân ở trong quân đội, đặc biệt vừa ở tầng dưới chót, thực có chứa nhiều bất tiện, hơn nữa từ Đường Dần nội tâm mà nói, hẳn nghĩ quân đội cũng không thích hợp phụ nữ, hắn cũng không cho là phụ nữ có thể ăn trong quân nổi khổ, càng chưa nói ra trận giết địch.

"Làm sao không nói sớm? !" Đường Dần bắt mắt trong lòng, giọng nói cũng lạnh xuống. Chọn người thì, năm mươi người đứng mặc giống nhau Phong quốc khôi giáp, căn bản không phân biệt được ai là nam ai là nữ, hơn nữa cũng không có tiếp cận hẳn nhắc tới trong đó còn lẫn lộn có phụ nữ.

"Đường tướng quân lúc đó cũng không có hỏi." Ngã Gia bất ty bất kháng nói ra.

Đường Dần khoi mào lông mày, liếc nàng liếc mắt, hơi trầm ngâm chỉ chốc lát, nói ra: "Người trở về thành bắc đại doanh đi, ta chỗ này cũng không cần người."

"Đúng không cần ta, không ngờ Đường tướng quân khinh thường phụ nữ?"

"Cái gì?" Đường Dần nheo mắt lại, này tiểu nữ nhân vẫn gan lớn rất, cũng dám như thế tự nhủ lời nói.

Ngã Gia chính sắc nói ra: "Đường tướng quân thí sinh, có một phong cách riêng, ta vốn tưởng rằng Đường tướng quân không giống với người bên ngoài, bất quá bây giờ xem ra, ta nghĩ lầm rồi." Nói xong, nàng đứng lên hình, làm bộ muốn đi ra phía ngoài.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Quyển 3

Nhìn bóng lưng nàng rời đi, Đường Dần một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại, quay đầu nhìn một cái những người khác, hiển nhiên mọi người cũng là mới vừa mới phát hiện Ngã Gia đứng phụ nữ, trong ánh mắt tức hoảng sợ nhạ lại không tự chủ toát ra nông nặc hứng thú.

Đường Dần đập đập cái trán, lập tức nói ra: "Chờ một chút."

Ngã Gia dừng lại thân hình, nửa trắc xoay người lại, hỏi: "Đường tướng quân còn có việc à?"

"Người tạm thời lưu lại. Hơn hết từ tục tĩu ta trước tiên là nói về đến phía trước, ở chỗ này của ta, ta sẽ không đối với người nào đặc biệt chiếu cố, mặc kệ hẳn là nam không ngờ nữ." Đường Dần hợp lại không coi trọng Ngã Gia, thế nhưng hẳn đột nhiên nhớ tới một câu tục ngữ, nam nữ phối hợp, làm việc không phiền lụy, lưu lại Ngã Gia chỉ làm một bình hoa, cũng vị thường bất khả với ném thử, cho dù hiện tại thứ hai binh đoàn ghé trống chức vị nhiều lắm.

Ngã Gia xoay người, chính sắc nói ra: "Ta cũng không cần Đường tướng quân đối với ta đặc biệt chiếu cố, chỉ cầu Đường tướng quân có thể đối với ta đối xử bình đẳng là tốt rồi."

"Tốt." Đường Dần thái độ đối với Ngã Gia rất hài lòng, gật đầu, xua tay nói ra: "Mời về ngồi đi!"

Chờ Ngã Gia ngồi xong sau, hẳn chậm rãi nói ra: "Các vị cũng là ta chọn kỹ lựa khéo ra người tới, các người ngày sau chức vị, nói vậy các ngài trong lòng cũng đều có đếm, ta mặc kệ các người bài trí, gia thế làm sao, ở chỗ này của ta, ta thì sẽ đối xử bình đẳng." Vừa nói chuyện, hẳn đặc biệt nhiều nhìn Ngã Gia liếc mắt, sau đó lại nói: "Nguyên tắc của ta rất đơn giản, thích người sinh tồn, không khờ người đầu loại, người có khả năng lên, không thể người xuống dưới. Hiện tại thứ hai binh đoàn một lần nữa tổ kiến, ta hy vọng các ngài có thể cùng ta đồng tâm hiệp lực, tướng quân đoàn xây xong, xây mạnh mẽ, không để cho ta thất vọng, lại thêm không để cho ta nghĩ ta hôm nay quan điểm là sai lầm!"

"Đường tướng quân xin yên tâm, ta đợi thì sẽ toàn lực ủng hộ!" Lý Uy, Lưu Trung Thắng, Trần Phóng, Ngã Gia bốn người đều đứng dậy, cùng kêu lên đáp.

Đường Dần cười ha hả nhìn chung quanh mọi người, dừng chỉ chốc lát, hẳn thở sâu, cao giọng nói ra: "Cổ Việt, ta nhậm mệnh người làm thứ hai binh đoàn trận thứ nhất Thiên phu trưởng."

Hắn nói cho hết lời, Cổ Việt ngồi ở ghế trên một lát không phản ứng kịp.

Hắn biết Đường Dần muốn để cho mình vì hắn làm việc, nhưng không nghĩ tới hắn lại cho mình Thiên phu trưởng chức vị.

Ngồi ở bên cạnh hắn Khâu Chân tăng hắng, dùng cùi chỏ thôi thôi hắn, khẽ cười nói: "Đường đại ca lên người mặc cho Thiên phu trưởng, người còn phát ra cái gì ngây ngô?"

Cổ Việt phục hồi tinh thần lại, lắp bắp nói: "Đường. . . Đường tướng quân. . ."

"Thế nào? Người không tiếp thụ?" Đường Dần buồn cười nhìn hắn.

"Không, không, không!" Cổ Việt trước đây chỉ là một đội trưởng, hiện tại nhảy trở thành Thiên phu trưởng, hắn nào có không tiếp thụ đạo lý. Hắn lắc lắc suy nghĩ, chính sắc nói ra: "Cảm ơn Đường tướng quân, thuộc hạ lĩnh mệnh!"

Đường Dần lại tiếp tục nói: "Nhạc Thiên, ta nhâm mệnh người làm thứ hai binh đoàn trận thứ hai Thiên phu trưởng; Lý Uy, ta nhâm mệnh người làm thứ hai binh đoàn đệ tam trận Thiên phu trưởng; Lưu Trung Thắng, ta nhâm mệnh người làm thứ hai binh đoàn đệ tứ trận Thiên phu trưởng; Trần Phóng, ta nhâm mệnh người làm thứ hai binh đoàn đệ ngũ trận Thiên phu trưởng; Ngã Gia, ta nhâm mệnh người làm thứ hai binh đoàn thứ sáu trận Thiên phu trưởng. Còn có, " lời nói đến nơi đây, hắn nhìn về phía Khâu Chân, nửa hay nói giỡn mà hỏi thăm: "Khâu Chân, người với phó binh đoàn dài một chức năng không tiếp thụ?"

Tuy rằng sớm có dự liệu, nhưng khâu thật vẫn còn trong lòng nóng lên, thân thể không tự chủ được khẽ run, hắn tông quân chờ chính là vì ngày này, có thể thăng chức rất nhanh ngày này, hiện tại càng thêm chứng minh, hắn trước đây làm ra phụ tá Đường Dần quyết định đúng chính xác nhất hơn hết.

Hắn sực sật mũi, cường chế tâm tình kích động, khom người thi lễ, trên mặt cứng rắn bài trừ mỉm cười, hơn hết tiếng nói vẫn còn có chút khàn khàn, nói ra: "Cảm ơn đường đại. . . Đường tướng quân!" Hắn sâu rõ ràng lý lẽ, tại đây loại công cộng trường hợp, hắn lại xưng hô Đường Dần làm Đường đại ca liền có vẻ không quá hợp, cũng quá công và tư chẳng phân biệt được.

"Kỳ thực, ta hắn là cảm ơn người mới đúng!" Đường Dần yếu ớt nói ra.

Hắn mặc dù có thể lưu trong quân đội, Khâu Chân đưa đến tác dụng cực kỳ trọng yếu, nếu như không phải là có Khâu Chân khuyên bảo, hắn hiện tại cũng không biết chạy đến địa phương nào đi.

Khâu Chân, Cổ Việt, Nhạc Thiên, Lý Uy, Lưu Trung Thắng, Trần Phóng, Ngã Gia bảy người này đúng Đường Dần nhóm đầu tiên gđP1S đề bạt lên thân tín, ngày sau, những người này cũng đều trở thành Đường Dần trung thành nhất người theo đuổi, cũng cơ bản hợp thành Đường Dần thế lực hạch tâm nồng cốt.

Lúc đầu chạng vạng, được Vũ Mị mời đến, Đường Dần chỉ mang Khâu Chân một người, trước đi tham gia vũ phủ tiệc.

Phong quốc với Ninh quốc động binh, chịu khổ thất bại, vũ nhà mặc dù là chủ chiến người một trong, nhưng và người đương nhà khi xuất muốn may mắn nhiều, vẫn chưa đã bị quá nhiều trách phạt, Phong vương với vũ nhà vẫn như cũ mười phần coi trọng cùng tín nhiệm.

Vũ nhà quý vì Phong quốc một trong tứ đại gia tộc, môn khách đông đảo, thế lực khổng lồ, tổ chức tiệc, đô thành danh môn vọng tộc cơ bản đều có phái người tham gia.

Vũ cửa phủ trước, ngựa xe như nước, kín người hết chỗ.

Đường Dần cùng Khâu Chân đến lúc đó, từng chiếc một hoa lệ xe ngựa gần như bài đầy đường nói, trước tới tham gia tiệc tối rất ít người có giống hai người bọn họ như vậy kỳ mã tới.

Hắn và Khâu Chân bên nhìn nhau cười, song song xuống ngựa, đem dây cương buộc cho cọc buộc ngựa thượng, tiếp cận bên trong phủ đi đến.

Vừa xong trước đại môn, còn chưa tiến vào, hai người liền bị thủ vệ thị vệ ngăn cản.

Thị vệ đầu lĩnh quan sát hắn hai người vài lần, lạnh giọng hỏi: "Hai vị có được mời à?"

Vũ Mị chỉ để Đường Dần tới tham gia tiệc, vẫn chưa cho hắn cái gì thiệp mời, hắn lắc đầu, nói ra: "Cũng không có thiệp mời."

"Như vậy xin lỗi, ta không thể thả hai vị đi vào."

Đường Dần khoi mào lông mày, vừa muốn nói chuyện, lúc này, Vũ Mị từ bên trong cửa mau bước ra ngoài, với thị vệ đầu lĩnh lạnh giọng nói ra: "Hai người bọn họ là ta mời khách nhân, vì sao ngăn?"

Thị vệ đầu lĩnh thấy Vũ Mị, thân thể đốn đứng chấn động, vội vàng thi lễ nói: "Nguyên lai là tiểu thư khách nhân, thuộc hạ không biết, xin tiểu thư thứ lỗi."

Vũ Mị không để ý đến hấn nữa, ánh mắt lưu chuyển, nhìn về phía Đường Dần, thân nhiên cười, ôn nhu nói: "Đường Dần, theo ta vào đi thôi!"

"Làm phiên tiểu thư!" Đường Dần học thị vệ đầu lĩnh giọng điệu nói ra.

"Ôi! Ngươi kêu còn ngọt vô cùng nha!" Vũ Mị cười khanh khách.

Nói giỡn trong lúc đó, hai người đã đi vào bên trong phủ.

Vũ bên ngoài phủ mặt nhiều người, bên trong phủ người càng nhiều, quan to hiển quý, sở bất thắng sở, tôi tớ ở trong đám người xuyên tới xuyên lui, đưa rượu đưa món ăn, vô cùng náo nhiệt.

Vũ Mị dẫn Đường Dần, trực tiếp hướng đi phủ đệ dặm đoan, nơi đi qua, thỉnh thoảng có người đứng dậy tiếp cận Vũ Mị chào hỏi, càng nhiều hơn chính là các nam nhân đầu tới ánh mắt nóng hừng hực.

Thẳng đến lúc này, Đường Dần mới phát hiện Vũ Mị được hoan nghênh trình độ vượt quá tưởng tượng.

Với Vũ Mị tướng mạo cùng với nàng xử thế tác phong, hấn cảm giác nàng không thích hợp trong quân đội nhậm chức, thích hợp hơn làm tên giao tế hoa, để cho nàng đi xã giao đàn ông, sợ rằng không có ai sẽ không quý mị lực của nàng dưới.

Vũ phủ chánh đường.

Một tên vóc người khôi ngô tướng mạo đường đường người trung niên bị bảy người như chúng tinh phùng nguyệt bao quanh vòn quanh. Vũ Mị dẫn Đường Dần xa nhau đoàn người, đi tới người trung niên phụ cận, trong giọng nói hiềm thấy toát ra tôn kính, lại mang chút nũng nịu giọng điệu, khinh thanh khinh ngữ mà nói ra: "Cha đại nhân, này đúng Đường Dần Đường tướng quân!"

"A?" Người trung niên nghe tiếng xoay người hình, lấp lánh hữu thần mắt hồ nhìn thẳng Đường Dần.

Hấn đang quan sát Đường Dần, người sau cũng đồng dạng đang quan sát hấn.

Lúc đầu này đứng vũ nhà gia chủ, Vũ Ngu.

"Thuộc hạ Đường Dần, tham kiến Vũ Tương." Vũ Ngu đúng Phong quốc hữu tướng, Vũ Tương là đúng hấn tôn xưng.

"Ha hả! Ta với Đường tướng quân thế nhưng nghe tiếng đã lâu, ngày hôm nay nhìn thấy, quả nhiên khí độ bất phàm, tuần tú lịch sự!" Chính như Vũ Mị theo như lời, Vũ Ngu thái độ làm người hòa ái, không hề cái giá, làm cho một cách tự nhiên đối với hấn sản sinh một loại cảm giác thân thiết.

"Vũ Tương quá khách khí, thuộc hạ không dám nhận." Đường Dần với lời khách sáo ứng phó.

"Ai?" Vũ Ngu khoát khoát tay, cười nói: "Nếu như không có Đường tướng quân, tiểu nữ hiện tại sợ rằng còn vây ở Hà Đông, khó có thể thoát thân đâu!"

Đường Dần cũng không kể công, xem mắt Vũ Mị, đạm nhiên nói ra: "toàn dựa vào vũ tướng quân mưu lược hơn người, chỉ huy có cách, thuộc hạ chỉ là y theo vũ tướng quân mệnh lệnh hành sự mà thôi."

Ở bên người nghe tới, hấn là ở tán thưởng Vũ Mị, chỉ có Vũ Mị có thể nghe ra hấn trong lời nói nói móc vẻ cười nhạo.

Này lòng dạ hẹp hòi Đường Dần, bây giờ còn đối với chuyện này nhớ mãi không quên! Vũ Mị len lén phi cho hấn một rõ ràng mắt. Chính nàng cũng hiểu rồi, trước đây để Đường Dần đi làm mồi dụ mưu kế quá mức dễ tiện, nhưng này dù sao đã là chuyện đã qua, dường như đổi thành hiện tại, nàng vô luận như thế nào cũng sẽ không lại để cho Đường Dần đi mạo nguy hiểm như vậy.

Bất minh ý tưởng Vũ Ngu đương nhiên nghe không ra Đường Dần trong lời nói lánh tăng hàm nghĩa, nghĩ Đường Dần tuổi còn trẻ, lại kể công không ngạo, sâu rõ ràng lí lẽ, thực sự khó.

Vốn có hấn cũng không hy vọng Vũ Mị và Đường Dần quá mức thân cận, nhưng ngày hôm nay nhìn thấy Đường Dần, hấn cũng có chút thay đổi cái nhìn.

Hấn cười ha ha, hiển nhiên với Đường Dần rất là thoải mái, nói ra: "Tại đây, Đường tướng quân không cần khách khí, có gì cần, xin cứ việc phân phó phía dưới người hầu."

"Đúng, Vũ Tương!"

Bởi khách quá nhiều người, Vũ Ngu không cách nào và Đường Dần nhiều nói chuyện với nhau, lại giản đơn hàn huyên vài câu, liền đi xã giao ngoài khách của hấn.

Vũ Ngu chân trước mới vừa đi, Vũ Mị dễ không khách khí ở Đường Dần bên người ngay cả hừ mấy tiếng.

Đường Dần đương nhiên biết nàng có ở đây không hết cái gì, ( ) cười hỏi: "Thế nào? Đau răng?"

Vũ Mị cũng chân mau bị hấn tức giận đau răng. Nàng khề cắn môi, thấp giọng hỏi: "Ngươi vừa nói như vậy là có ý gì?"

Đường Dần cười ha hả nói: "Ta đương nhiên là đang khen ngươi, cho ngươi trước mặt mọi người được lợi chân mặt mũi nha!"

"Đừng cho là ta nghe không ra ý tứ của ngươi."

"Ta có ý gì?"

"Ngươi đang tỏ khổ ta, cười nhạo ta. . ."

"Đây là ngươi nói, không có thể như vậy ta nói."

"Ngươi. . . Ngươi này tên đáng chết!"

"Ha ha ——" Đường Dần cười to. Ngay cả chính hấn cũng không có phát giác, hiện tại hấn cùng với Vũ Mị thì, cười số lần mau so với hấn đời này cười số lần đều đã nhiều, thậm chí còn học xong đầu võ mồm.

Tiệc cũng không có Đường Dần trong tưởng tượng nhàm chán như vậy, đương nhiên, có Vũ Mị làm bạn tả hữu đúng trọng yếu nhân tố.

bốn phương tám hướng bay vút mà đến đó kị ánh mắt, không để cho Đường Dần nghĩ không được tự nhiên, ngược lại thích thú, mùi phấn hương thụ.

Tính cách của hấn, tự hỏi phương thức luôn luôn không giống với người bình thường.

Tiệc kết thúc thì, đã canh ba trời.

Vũ Mị tự mình đưa Đường Dần cùng Khâu Chân rời khỏi.

Trước khi biệt ly thì, nàng chợt nhớ tới cái gì, chính sắc nói ra: "Được rồi, mặt khác bốn vị Thiên phu trưởng người của chọn ta đã giúp ngươi tìm xong rồi, ngày mai ta dẫn bọn hấn đi ngươi nơi nào."

"Đa tạ." Đường Dần phát tay nói cảm ơn, và Vũ Mị qua lại nói lời từ biệt sau, cùng Khâu Chân kết bạn rời đi.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Quyển 3

Trở về phủ trên đường, Khâu Chân thỉnh thoảng há mồm lại cảm miệng, một bộ muốn nói lại thôi đáng đáp.

Đường Dần nói ra: "Có lời gì cứ nói, không nên ấp a ấp úng, làm cho nhìn đều giúp ngươi khó chịu."

Khâu Chân thở dài, nói ra: "Đường đại ca, ta nghĩ ở nơi công cộng, ngươi không nên và Vũ Mị đi gần quá."

Đường Dần nhú mày, nghi vấn hỏi: "Có ý tứ?"

Khâu Chân nói: "Vũ Mị xuất thân cao quý, lại mạo mỵ võ song, đô thành rất nhiều danh môn vọng tộc đều từ đầu đem coi là vật trong bàn tay, Đường đại ca đường như và nàng quả thân cận, sợ rằng sẽ chọc cho người đồ kỵ, tao tới tai họa. Chúng ta bây giờ ở đô thành đặt chân chưa ổn, lại không có rễ cây không cơ, một ngày sinh ra sự cố, sợ rằng gây bất lợi cho chúng ta."

Lời của hắn, không phải là không có đạo lý, Đường Dần suy nghĩ chỉ chốc lát, ngửa mặt mà cười, cũng không có trực tiếp trả lời, mà là ngạo nghễ nói ra: "Ta mong muốn từ đông sang tây, tự nhiên sẽ nghĩ hết biện pháp tranh thủ tới tay, nếu như ta thật muốn muốn Vũ Mị, nữ nhân của ta lại có thể cho người khác rình cùng dựa vào nhuộm?"

Lời từ hắn giữa, Khâu Chân không phân biệt được hắn với Vũ Mị đến tột cùng là thích còn chưa phải thích, bất quá hắn loại này muốn làm làm ngay, tùy tính nhi vì cá tính cũng rất lệnh Khâu Chân lo lắng, nhưng cũng không biết nên như thế nào khuyên hắn.

Ai! Khâu Chân thở dài trong lòng một tiếng, nói ra: "Mặc kệ nói như thế nào, Đường đại ca luôn luôn gia tăng chú ý, nhiều một chút cẩn thận."

"Ta đã biết." Đường Dần vùng lên càng dưới, đạm nhiên nói ra.

Đường Dần là một tức kiêu ngạo lại tự ti, vừa nhiệt tình lại lạnh khốc người, sự hiện hữu của hắn bản thân đúng một mâu thuẫn tổng hợp thể.

Ngày thứ hai, Vũ Mị đem bốn gã Thiên phu trưởng người của tiến cử đến Đường Dần nơi nào. Bốn người này cũng là nàng do cái khác binh đoàn cẩn thận tỉ mỉ chọn lựa ra tinh anh, không chỉ có lĩnh võ Cao Cường, hơn nữa kinh nghiệm thực chiến phong phú, đều là lão tư cách Thiên phu trưởng. Kế tiếp, Vũ Mị lại mang Đường Dần cùng với thứ hai binh đoàn liên can hạch tâm nồng cốt cửa đều đi thành bắc đại doanh tiếp thu tân binh.

Đường Dần cô độc, độc lai độc vãng thói quen, sợ nhất phiền phức, hắn hành sự không biết làm đến thân lực thân vi trình độ. Tiếp thu tân binh thì, hắn không có nói ra quá yêu cầu nghiêm khắc, chỉ là qua loa nhìn qua một lần sau rồi rời đi, về phần tân binh nên như thế nào huấn luyện, cùng với phía dưới đội trưởng, tiểu đội trưởng chọn người, toàn bộ giao cho các trận Thiên phu trưởng tự hành đi xử lý.

Lúc đầu buổi chiều, hắn đem Khâu Chân cùng mười tên Thiên phu trưởng toàn bộ cho đến đến trụ sở của mình.

Hơn mười người phần ngồi tả hữu hai hàng, chính sảnh vốn cũng không lớn, ngồi ở người phía sau đã bị vất tới cửa chỗ.

Đường Dần thấy thế, vẫy tay, nói ra: "Ngồi xa như vậy làm gì, tất cả mọi người vây lại đây ngồi đi!"

"Này. . ." Mọi người qua lại nhìn, ai cũng không dám động. Trong quân đội, trên dưới quan hệ đúng không thể vượt qua, chú ý lễ nghi cấp bậc lễ nghĩa, vây đi tới ngồi còn thể thống gì?

Xem tất cả mọi người không nhúc nhích, Đường Dần ngoe suy nghĩ, bất mãn hỏi: "Thế nào? Mọi người có vấn đề gì không?"

"A. . ." Mọi người qua lại nhìn, không dám trả lời.

Khâu Chân tiếp xúc Đường Dần thời gian lớn nhất, biết hắn thái độ làm người không câu nệ tiểu tiết, tiếp cận mọi người phát tay nói: "Mọi người không cần lại câu nệ, cứ dựa theo đường ý của tướng quân làm nữa!" Vừa nói chuyện, hắn dẫn đầu di chuyển cái ghế, na đến Đường Dần ngồi xuống bên người.

Chúng người biết Khâu Chân cùng Đường Dần quan hệ nhất thân mật, thấy hắn như vậy, mọi người sáo cảm xúc yên tâm, đều ngồi vây quanh qua đây.

Thấy bọn họ ngồi vây quanh một vòng, Đường Dần lúc này mới cảm giác thoải mái chút, hắn đầu tiên nhìn về phía Vũ Mị vì hắn chọn bốn gã Thiên phu trưởng, lo lắng nói ra: "Ta biết bốn vị cũng là kinh nghiệm phong phú lĩnh già, với binh đoàn kiến thiết nếu như có ý kiến gì, không cần khách khí, xin cứ việc nói ra."

"Đường tướng quân quá khách khí!" Bốn người này cũng là hơn - ba mươi tuổi, phân biệt gọi Đặng Minh Dương, Lục Băng, Trương Cửu, Lý Phi Băng.

Chính như Đường Dần theo như lời, bọn họ đều là trong quân lính già, trải qua nhiều năm lão du điều, xem qua, trải qua sự tình nhiều lắm. Bọn họ với Đường Dần mặt ngoài tôn kính, trên thực tế trong lòng không cho là đúng, cho rằng Đường Dần chút nào không bối cảnh lại tuổi còn trẻ, mặc dù có thể làm được binh đoàn dài cao như vậy chức vị, toàn dựa vào Vũ Mị đề bạt, về phần hắn hai người nói lý ra là quan hệ như thế nào, cũng liền không cần nói cũng biết.

Đường Dần họp lại không chú ý bọn họ là nghĩ như thế nào, chỉ cần không ngại đến bản thân, tùy bọn hắn đi để gọt.

Hắn tăng hăng, chính sắc nói ra: "Các người làm sao huấn luyện tân binh, ta không muốn hỏi đến, thế nhưng có một chút ta phải nói rõ, ta mong muốn binh, không biết là đơn thuần bộ binh, bọn họ muốn trở thành lên ngựa đúng kỵ binh, xuống ngựa đúng bộ binh, cầm lấy cung tên đúng cung binh, thiếp thân lúc chiến đấu đúng phác binh, có thể làm được à?"

Cổ Việt, Nhạc Thiên, Lý Uy, Lưu Trung Thắng, Trần Phóng, Ngã Gia sáu người không có ý kiến gì, nghĩ hắn yêu cầu như vậy tốt vô cùng, binh sĩ

năng lực càng toàn diện, kéo ra chiến trường sau cũng liền càng linh hoạt, tác dụng cũng càng lớn.

Hon hết Đặng Minh Dương, Lục Băng, Trương Cửu, Lý Phi Bằng bốn người lại nhủ mảy, nghĩ làm như vậy đơn giản là mù hồ đồ.

Thứ hai binh đoàn đúng bộ binh đoàn, huấn luyện ra liền nhất định phải đúng bộ binh, muốn để cho bọn họ chuyên tâm học gần người kỹ xảo cận chiến, muốn học các loại trận hình cùng với trận hình biến hóa là đủ rồi, học tập những thứ khác kỹ năng có ích lợi gì? Hon nữa nếu là thật dựa theo Đường Dần yêu cầu như thế huấn luyện xuống, sợ rằng không có mấy người tân binh có thể kiên trì ở.

Vừa nghe Đường Dần nói chỉ biết hần là một người thường

Đặng Minh Dương cười khan một tiếng, nói ra: "Đường tướng quân, ta nghĩ làm như vậy không thích hợp khi. Nếu chúng ta binh đoàn đúng bộ binh đoàn, như vậy học tập cười ngựa không dùng được, mặt khác, cung bắn hiển nhiên có cung binh binh đoàn đi làm, chúng ta chỉ làm tựa-hình-đường như mình thuộc bốn phận chuyện là được rồi, hà tất lại cố sức đi học cái khác đâu? Cho dù học xong, bọn lính ở trên chiến trường cũng chưa dùng tới a!"

Làm sao có thể lại chưa dùng tới? ! Đường Dần với Ninh quân tiến trận ấn tượng quá khác sâu, nhưng bọn hần không quen cận chiến, mà gió quân am hiểu cận chiến rồi lại không quen nhanh như tên bắn, nếu như đem giữa hai người sở trường tổng hợp lại đến cùng nhau, vô luận chừng đều có thể phát huy ra lực sát thương to lớn, như vậy binh đoàn sức chiến đấu không thể nghi ngờ bằng tăng trưởng gấp đôi.

Mặt khác, ở đại quy mô trên chiến trường có thể được đến ngựa cơ hội nhiều lắm, mà kỵ binh mạnh cùng tác dụng đúng bộ binh xa xa không cách nào địch nổi, nếu như binh đoàn dặm binh sĩ sẽ không cười ngựa, cho dù xong số lớn ngựa cũng không dùng được, ngược lại sẽ trở thành trời buộc.

Đường Dần đúng người hiện đại, tư tưởng của hần hiển nhiên cũng cùng bọn họ một trời một vực. Khi hần lý niệm giữa, tổng hợp lại tố chất càng cao binh sĩ đúng càng mạnh binh sĩ, chỉ tinh thông một loại kỹ năng binh sĩ sớm muộn gì cũng bị đấu loại mất, hiện tại đã có cơ hội cũng có thời gian để làm như vậy rèn đúc, vì sao còn không làm chứ?

Hần lười tốn nhiều khẩu thiệt đi thuyết phục gBRBr Đặng Minh Dương đám người tiếp thu tư tưởng của hần, đây cũng là hần trọng dụng Cổ Việt, Nhạc Thiên chờ con người mới nguyên nhân chỗ.

Khỏe miệng hần khơi mào, nhẹ giọng cười nhạt, dò lại thân thể, với Đặng Minh Dương gần từng chữ nói ra: "Thiên phu trưởng, ta hiện tại cũng không phải đang trưng cầu ý kiến của các người, mà là đang cho các người dựa theo yêu cầu của ta đi làm, ta chỉ hỏi các người, các người có thể hay không làm đến."

Nghĩ không ra cười ha ha Đường Dần nói tới nói lui như vậy không nể mặt, Đặng Minh Dương bị nói sắc mặt của một phen hồng, một phen rõ ràng, cứng họng, một lát không trả lời được.

"Nếu như mọi người cho rằng yêu cầu của ta quá phận, chắc là con người của ta quá không thể nói lý, như vậy hiện tại xin đứng ra, ta sẽ tiếp cận vũ tướng quân nói rõ, đem người của điều đi cái khác binh đoàn." Đường Dần hai chân treo nguẩy, ngạo suy nghĩ cười tủm tỉm nói ra.

Không ai lại ngốc đến chủ động đưa ra điều binh đoàn, như vậy chẳng khác nào đắc tội binh đoàn dài, vậy sau này còn như vậy làm sao trong quân phát triển. Còn nữa nói, Đường Dần này binh đoàn dài cũng không đơn thuần, mặt trên có Vũ Mị làm chỗ dựa vững chắc, đắc tội hần chẳng khác nào đắc tội Vũ Mị, không phải là đúng tự đoạn sinh lộ nha!

Cổ Việt, Nhạc Thiên, Lý Uy, Lưu Trung Thắng, Trần Phóng, Ngã Gia sáu người vốn cũng không cho rằng Đường Dần yêu cầu có cái gì quá phận chỗ, nghe hần nói như vậy, nghĩ cũng không nghĩ, không hện mà cùng đứng lên hình, cùng kêu lên nói ra: "Thuộc hạ không có ý kiến, cũng nhất định sẽ dựa theo Đường tướng quân yêu cầu đem tân binh luyện hảo."

Đặng Minh Dương bốn người qua lại nhìn, đều bị âm thầm nhếch miệng, với hiện tại đến xem, Đường Dần muốn hồ đồ, bọn họ cũng chỉ có theo Đường Dần cùng nhau hồ nháo.

Trầm mặc chỉ chốc lát, bốn người phương chậm rãi đứng lên hình, nói ra: "Thuộc hạ tuân mệnh!"

"Tốt."

Mặc kệ bọn họ là thật tình tiếp thu hoặc ý ứng phó, nhưng Đường Dần mong muốn hiệu quả cuối cùng là đạt tới, hần cười ha ha, nói ra: "Nửa tháng sau, ta sẽ đích thân đi kiểm nghiệm các vị huấn luyện tân binh thành quả, đạt được yêu cầu, ta sẽ làm các vị tiếp cận vũ tướng quân xin phần thưởng, nhưng nếu là không có đạt được yêu cầu, vậy ta chỉ có thể với thất trách tội đưa hần đá ra thứ hai binh đoàn."

Mọi người không thể ngừng cũng háp miệng lương khí. Nhất là Đặng Minh Dương bốn người, đều bị cắn răng lắm lắm, thật là ác độc Đường Dần a! Thất trách tội có thể lớn có thể nhỏ, chỉ khi nào trên lưng cái tội danh này, vậy sau này trong quân đội con đường làm quan đường cũng liền cơ bản xong đời.

Lúc này, Đặng Minh Dương bốn người cũng không dám lại khinh thị Đường Dần, mặc kệ người này có không có năng lực, ( ) nhưng cổ tay cũng

là đủ âm hiểm ác độc.

"Đường tướng quân!" Đặng Minh Dương mặt lộ vẻ khó khăn mà nói ra.

"Thiên phu trưởng, người còn có chuyện gì?"

"Cưỡi ngựa, tài bắn cung huấn luyện không có thể như vậy chỉ dùng môi nói một chút là được, mà là muốn thực tế ứng dụng, cung tên hoàn hảo chuẩn bị, mợn cũng có thể mợn đến, nhưng muốn mợn tới ngựa cũng không dễ dàng a!"

Phong quốc đứng coi trọng bộ binh chứ hầu nước, kỵ binh binh đoàn vốn cũng không nhiều, hơn vạn tân binh cần hơn vạn con chiến mã, trong lúc nhất thời đi đâu có thể làm cho tới nhiều như vậy?

Đường Dần gật đầu, như thế cái vấn đề. Suy nghĩ chỉ chốc lát, hắn nói ra: "Điểm này ta sẽ tiếp cận vũ tướng quân đi nói, các người không cần * tâm"

"Đúng, thuộc hạ hiểu." Hắn nếu nói như vậy, Đặng Minh Dương cũng không tiện nói thêm gì nữa.

"Mọi người dường như không có những chuyện khác, có thể đi về nghỉ ngơi!"

"Đúng! Đường tướng quân, thuộc hạ xin cáo lui!"

Mọi người đều đứng dậy, lần lượt rời đi. Không lâu sau, trong phòng chỉ còn lại có Đường Dần cùng Khâu Chân.

Toàn bộ quá trình, Khâu Chân cũng là ở cúi đầu, một câu nói không. Hắn không có ở bên tai mình tiếng huyền não, xuất kỳ trầm mặc lệnh Đường Dần ngược lại không thích ứng, cười hỏi: "Khâu Chân, người không có lời?"

Khâu Chân ngẩn ra, vội vàng lắc đầu, nói ra: "Không có! Nền như thế nào huấn luyện tân binh, ta cũng không hiểu, hơn hết, Đường đại ca yêu cầu nghe đúng hà khắc rồi chút, nhưng nếu Đường đại ca như thế nói ra, trong đó khẳng định có đạo lý của nó, ta không có ý kiến."

Đường Dần cười ha hả gật đầu, đứng lên hình, thật sâu nhìn Khâu Chân liếc mắt, tiếp tục đưa tay về phía sau một búi, bên đi ra phía ngoài vừa nói nói: "A dua nịnh hót! Hơn hết, ta thích nghe!"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Quyển 3

Ngày thứ hai, khi Đường Dần đi tìm Vũ Mị, để cho nàng nghĩ biện pháp cho tới một vạn con chiến mã thời điểm, người sau kinh ngạc cảm thấy nửa không rớt xuống.

Nàng the the quái kêu lên: "Đường Dần, người lại giờ trò quỷ gì? Mợn xài nhiều như vậy chiến mã làm gì? Người không phải là muốn đem thứ hai binh đoàn biến thành kỵ binh đoàn nữa? Người nếu như chân dám làm như thế, ta giống như người không dứt!"

Nàng pháo liên châu dường như lên tiếng.

"Người nếu đem thứ hai binh đoàn giao cho ta, nên tin tưởng ta. Ta hiện tại chỉ hỏi người có thể hay không mợn đến chiến mã, người nói nhiều như vậy làm gì?" Đường Dần lão thần khắp nơi mà nói ra.

"Vậy ta dù sao cũng phải biết người đến tới cùng muốn làm gì nữa!" Ở Đường Dần trước mặt, Vũ Mị khí thế của luôn luôn không kiên trì được lâu lắm, rất nhanh dễ yếu đi xuống phía dưới.

"Người biết kỵ binh rất sợ cái gì à?" Đường Dần phản vấn.

"Không biết." Vũ Mị thành thực mà lắc đầu.

"Cho nên nói, chỉ có kỵ binh hiểu rõ nhất kỵ binh nhược điểm. Ta huấn luyện binh sĩ cưỡi ngựa, cũng chẳng khác nào để cho bọn họ nắm giữ kỵ binh nhược điểm, sau đó ở trên chiến trường gặp phải bên địch kỵ binh thời điểm cũng đã biết nên như thế nào ứng đối." Đường Dần ăn nói - bịa chuyện nói. Hắn thực tế mục đích đương nhiên liền giống chính hắn nói, hắn muốn binh lính của hắn lên ngựa thành kỵ binh, xuống ngựa đó là bộ binh, nhưng hắn lo lắng nói như vậy Vũ Mị không cách nào tiếp thu.

"Nguyên lai là như vậy." Vũ Mị nâng thòm mát má, như có điều suy nghĩ, thì thào nói ra: "Vậy cũng không cần lớn như vậy phí trắc trở nữa?"

"Ta có ta dự định, xem ra Vũ đại tiểu thư vẫn không tín nhiệm ta!" Đường Dần bắt đầu dĩ nhún nhún vai, làm bộ phải đi.

Vũ Mị vội vàng đem hắn gọi ở, nín một hồi, phương thuyết nói: "Cho tới một vạn con chiến mã quá khó khăn, mượn đến năm nghìn con đúng cực hạn của ta."

"Thành giao, liền năm nghìn con!" Đường Dần không chút suy nghĩ, rất sợ Vũ Mị hỏi hạn đường như, lập tức đáp ứng.

Nhìn hắn cười hài lòng, Vũ Mị đột nhiên có một loại làm tiếp cảm giác bị lừa gạt.

"Một hồi có chuyện gì sao?" Vũ Mị hỏi.

"Ừ! Có chút việc."

"Cái gì?"

"Bỏ lấy đao."

"Nhận lại đao?" Vũ Mị không hiểu nhìn hắn.

Hắn nói ra: "Nguyên bản ở Đồng Môn đỉnh làm song đao, nhưng vừa lúc đụng với Ninh quân công thành, đao cũng không có làm thành, đến Diêm thành sau lại đỉnh làm hai thanh, coi như ngày hôm nay cũng nên làm tốt."

"Rõ ràng không hiểu nổi, người đến tốt cùng dùng là dạng gì đao còn phải đặc biệt đỉnh làm, ta đi chung với người, vừa lúc thấy trước mới thích." Xem đao đúng mượn cơ, nàng muốn cùng Đường Dần nhiều ở chung một hồi cũng là thật.

Đường Dần không có ý kiến, hướng bên người có vị mỹ nữ đáng vẽ bồi, cũng là món chuyện đẹp.

Đường Dần, Vũ Mị hai người kết bạn mà đi, không có kỵ mã, bộ hành đi Diêm thành khu náo nhiệt.

Phong quốc ở vào đế quốc Hạo Thiên đông bắc bộ, và nhiều quốc gia giáp giới, mua bán hưng thịnh, rất nhiều nước khác đặc sản ở khu náo nhiệt giữa đều có buôn bán, linh lang trước mắt, làm cho không kịp nhìn.

Đi tới Diêm thành mấy ngày, Đường Dần vẫn là lần đầu tiên như vậy buông lỏng đi dạo, phố xá sầm uất tiếng động lớn rầm rĩ cùng sầm uất, bốn phía người đến người đi đoàn người, ầm ĩ thét to tiếng, để hắn có loại trở lại hiện đại cảm giác.

"Người sau đó có tính toán gì không?" Vũ Mị đi dạo phố xá sầm uất cơ hội cũng không nhiều, bên tò mò nhìn chung quanh bên thuận miệng hỏi.

Dự định? Đường Dần thật đúng là không có tính toán gì. Hắn nói ra: "Sau đó cũng liền giống như bây giờ."

"Người đã hơn hai mươi tuổi!" Vũ Mị nặng thêm giọng nói.

"Hai mươi lắm!" Đường Dần hỏi ngược lại: "Vậy thì thế nào?"

"Không có suy nghĩ qua lấy vợ sinh con à?" Vũ Mị tinh phát sáng đôi mắt trực câu câu nhìn hắn.

Đường Dần sững sốt, trầm mặc một hồi lâu mới lắc đầu nói ra: "Không có suy nghĩ qua."

Dừng chỉ chốc lát, hắn lộ ra nụ cười, nửa hay nói giỡn nửa tự giễu nói ra: "Giống ta người như thế, khả năng cả đời đều không thích hợp lấy vợ sinh con, cũng có thể có thể cả đời cũng sẽ không bị người thích."

Hắn xuất thân, tuổi thơ của hắn cũng làm cho hắn nghĩ tự ti, nhưng hắn thân nổi tiếng bản lĩnh lại để cho hắn không gì sánh được kiêu ngạo, hắn trong tính cách mâu thuẫn cũng là có nguyên nhân.

Hắn lúc nói chuyện là ở cười, nhưng không biết tại sao, Vũ Mị đó là có thể cảm giác được hắn nụ cười phía sau cô đơn.

"Không nên nói như vậy, ngươi là một ra mặt thật người của, chỉ ít trong lòng ta, ngươi là xuất sắc nhất." Vũ Mị tự đáy lòng nói ra, nàng không tự chủ vươn tay, nghĩ cầm Đường Dần bàn tay.

Không biết là trùng hợp không ngờ Đường Dần có ý định lảng tránh, đúng lúc này, hắn giơ tay lên tới, ngón tay phía trước, nói ra: "Thợ rèn cửa hàng thì ở phía trước, chúng ta mau nhanh đi tới nữa!"

"A!" Vũ Mị phục hồi tinh thần lại, trong lòng một phen rung động, sắc mặt cũng có chút hơi hồng nhuận, hơn hết điều này cũng làm cho nàng đáng đáp thoạt nhìn càng thêm mê người.

Căn này thợ rèn cửa hàng ở Diêm thành bên trong nổi danh nhất, không chỉ có đức kỹ thuật kỹ càng, nhưng lại có thể làm được đặc thù chất liệu gỗ, đương nhiên, ngoài giá cũng là xa xỉ.

Khi chủ quán ông chủ đem chế tạo tốt song đao giao cho Đường Dần thì, người sau lập tức dễ thích.

Dựa theo yêu cầu của hắn, đây đối với loan đao làm hình nửa vòng tròn, chủ yếu tài nSa6K liệu đúng thép, nhưng bên trong lại dung nhập tiểu bộ phân vẫn thạch, dùng thân đao trình âm sắc, ô tình thích hợp lại không thấy được, nhưng thân đao cứng cỏi, phong mang sắc nhọn, phân lượng cũng nặng, Đường Dần tiện tay giờ giờ, cảm giác mười phần thuận lợi.

"Khách quan, có muốn thử một chút hay không đao?" Chủ quán ông chủ tiện tay từ dưới đất giản khỏi hai đoạn thiết phiến, đưa tới Đường Dần trước mặt.

Đường Dần nhìn một chút, tiện tay bắn ra, thiết phiến phát sinh giòn giã âm hưởng, cảm giác coi như cứng rắn, hắn gạt đầu, lùi lại một bước, trong tay đao do xuống dưới hướng lên khươi một cái, chỉ nghe răng rắc một tiếng, hai đoạn thiết phiến, lên tiếng trả lời mà đoạn.

"Đao tốt!" Hắn hai mắt sáng lên nhìn trong tay song đao, tự đáy lòng tán thán.

"Khách quan, tám lượng vàng ở bên trong điểm không có thể như vậy rõ ràng hoa, sau đó nếu như đánh lại tạo vũ khí, hy vọng khách quan còn có thể đến dự tiểu điểm." Chủ quán ông chủ mười phần lại việc buôn bán, thái độ cũng khiêm tốn.

Đường Dần thuận miệng lên tiếng, cánh tay rũ xuống, song chương đồng thời thả ra linh khí, sương mù màu đen và loan đao dung hợp, dùng loan đao lập tức dài ra gấp đôi có thừa, thân đao cũng theo đó biến thành thuần túy màu đen.

Hai tay hắn rất nhỏ giờ giờ, tiếp tục, đem song đao hợp lại đến một chỗ, với linh khí liên tiếp song đao, khiến cho hợp lại hai làm một, ngay sau đó đao hình lại phát sinh biến hóa, trong đó một thanh loan đao hóa thành thẳng hình, một ... khác đem loan đao viên hồ tăng lớn, hai thanh loan đao hợp thành một thanh có thể hai tay sử dụng thật dài lưỡi hái.

Biến hóa như thế linh cảm là đến từ hắn ở Đồng Môn trên tường thành trận chiến ấy.

Hai tay hắn cầm đao giờ giờ, sau đó tán đi linh khí, dùng song đao khôi phục nguyên hình, cổ tay run run, song đao ở trong bàn tay hắn trở mình đi một vòng, hắn hướng về phía một bên Vũ Mị cười tủm tỉm nói: "Có song đao nơi tay Đường Dần, mới thật sự là Đường Dần!"

Vũ Mị cùng chủ quán ông chủ ở bên quả thực đều nhanh xem tròn mắt, nhất là Vũ Mị, không nghĩ tới Đường Dần có thể đem binh đó linh hóa vận dụng như vậy như thường, hơn nữa còn là ở binh đó linh hóa sau đó còn có thể lần thứ hai tiến hành linh hóa, thấy những điều chưa hề thấy, vẫn sở vị vẫn.

Nàng tròn mắt há hốc mồm mà nhìn Đường Dần, kinh ngạc nói: "Ngươi. . . Ngươi làm như thế nào?"

Đường Dần không giải thích được hỏi ngược lại: "Cái gì làm sao làm được?"

"Liên tục hai lần binh đó linh hóa!"

"Này không có gì, rất bình thường a." Đường Dần cũng không biết mình là làm sao làm được, hắn chỉ là tùy tâm mà phát ra, vẫn chưa tận lực đi làm.

Vũ Mị không cách nào hiểu được mà lắc đầu, lập tức lại thoải mái, cùng Đường Dần tiếp xúc lâu như vậy, tựa hồ ở trên người hắn vô luận phát sinh cỡ nào thiên hình vạn trạng sự tình đều rất bình thường, không cần đi kinh ngạc.

"Chúng ta đi thôi!" Nàng xem mắt thợ rèn cửa hàng ông chủ, nghĩ nếu không đem Đường Dần lĩnh đi, ông chủ trông mắt đều nhanh trừng ra ngoài.

"Hào!" Đường Dần thu hồi song đao, đứng cho y xuống dưới, và Vũ Mị đi ra thợ rèn cửa hàng.

"Cự cách nơi này không xa, có nhà tốt tiệm cơm, chúng ta đi ăn một chút gì thế nào?" Vũ Mị nghiêng đầu hỏi hân.

Trời gần buổi trưa, Đường Dần cái bụng cũng có chút đói bụng, hào sảng mà đáp: "Đi thôi, ngày hôm nay ta mời khách."

Vũ Mị cười hỏi: "Trên người người có tiền à?"

Đường Dần đứng binh đoàn dài, mỗi tháng bổng lộc vẫn chưa tới một trăm lượng bạc, hơn nữa hân nhậm chức không lâu sau, hiện nay còn chưa lĩnh quá bổng lộc.

"Đương nhiên." Hân trả lời dứt khoát.

Lần trước ở Đồng Môn, Vũ Mị từng đã cho hân mười lượng vàng, đánh làm song đao dùng hết tám lượng, bây giờ còn còn lại hai lượng. Hân ăn ở đều có vũ nhà an bài, binh thường cơ bản không có gì tiêu tiền, tiền cũng luôn luôn lưu ở trên người.

"Người làm sao có thể sẽ có tiền?" Vũ Mị không hiểu hỏi.

Đường Dần mỉm cười giải thích một phen, Vũ Mị mới chợt hiểu ra, không thể ngừng quái dị mà nhìn hân vài lần.

Nàng sở biết này quan to hiển quý cửa, người nào không phải là xài tiền như nước, mà Đường Dần khen ngược, tự đến Diêm thành, ngoại trừ chế tạo song đao bên ngoài, lại liên xu không tốn, kẻ khác cảm giác không thể nghĩ ngờ.

"Không cần như vậy tiết kiệm, nếu như người thiếu tiền, có thể trực tiếp tới tìm ta." Vũ Mị hào tâm nhắc nhở.

Nàng là hào ý, hơn hết nghe vào Đường Dần trong lỗ tai lại bội cảm khó chịu, với tính cách của hân, cũng không cho phép hân đi hoa tiền của nữ nhân.

"Nếu như người cho ta là bằng hữu, sau đó liền không muốn nói như thế nữa."

Gặp Đường Dần sắc mặt đột nhiên lạnh xuống, Vũ Mị không biết mình nói sai cái gì, nàng vội vàng hỏi: "Làm sao vậy?"

"Ta nói lại lần nữa xem, ( ) ta sẽ không đi hoa tiền của nữ nhân, người cho ta mượn mười lượng vàng, ta sau đó cũng nhất định sẽ trả lại cho người."

Vũ Mị để ý không giải được ý nghĩ của hân, cũng không hiểu hân vì sao đối với chuyện này thật tình như thế.

Nàng bắt mắt trong lòng, thờ phỉ phò nói ra: "Người đến tốt cùng đang cùng ta không được tự nhiên cái gì?"

Đường Dần khoi mào lông mày, dừng bước, mắt lạnh nhìn chăm chú vào Vũ Mị.

Dừng một hồi, hân xoay người đi trở về, xua tay nói ra: "Không đi tiệm cơm, ta về nhà ăn bữa thân được rồi."

Thấy hân tính trẻ con cử động, Vũ Mị vừa bực mình vừa buồn cười, bất quá vẫn là bước nhanh về phía trước kéo hân, nói ra: "Hào hảo hảo, sau đó ta không còn nói như vậy cũng có thể nữa?!"

Bị Vũ Mị lôi kéo, Đường Dần chậm rãi đi chậm, nhìn nàng khuôn mặt cười làm lạnh, hân không có buông lỏng, ngược lại ở trong lòng nhẹ khẽ thở dài, hân lần đầu tiên phát giác, mình và thân phận của Vũ Mị, địa vị tựa hồ thực sự kém rất cách xa.

Ở Vũ Mị phía trước, hân thân là nam nhân tự tôn đường như cũng trở nên vì bất tức đạo, càng biểu hiện ra ngoài cũng càng giống là ở làm bộ làm tịch, làm ra vẻ.

Hân đáng ghét loại này bị áp lực, bó tay bó chân cảm giác, liên đới, hân với tình cảnh trước mắt mình cũng không tại nơi sao thoả mãn.

Hân tùy tính quen, hân cũng tôn trọng tự do, thích cái loại này tự do tự tại, tùy tâm sở dục cuộc sống, nhưng đó là cần nhờ thực lực làm cơ sở, hiển nhiên hiện tại hân căn bản không có tùy tâm sở dục thực lực và quyền lợi.

Giờ khắc này Đường Dần, khả năng ngay cả chính hân cũng không có phát giác, đã tâm của hân chính đang dần dần thức tỉnh, hợp lại bắt đầu bành trướng.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hân tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dàn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Quyển 3

Mặc kệ thứ hai binh đoàn mười vị Thiên phu trưởng với Đường Dàn lý niệm có tiếp nhận hay không, nhưng không ai không muốn trên lưng thất trách tội danh, với tân binh huấn luyện có thể nói là nghiêm khắc tới cực điểm, cơ hồ là ma quỷ thử huấn luyện.

Buổi sáng đứng rèn đúc thể năng, buổi sáng đứng huấn luyện kỹ xảo cận chiến, đến khi buổi chiều lại tiến hành cưỡi ngựa hoặc tài bắn cung huấn luyện, cho dù đến buổi tối còn có tiến hành phương trận huấn luyện cùng trận pháp diễn biến huấn luyện, gần như suốt cả ngày cũng là ở sâm nghiêm khổ luyện giữa vượt qua, lớn như vậy cường độ, tân binh lại đâu chịu được.

Ba ngày, một vạn tân binh rời khỏi bốn thành tả hữu, chỉ có sáu thiên người kiên trì nổi. Các Thiên phu trưởng đem tình huống báo cáo cho Đường Dàn, hán cũng không ngoại lệ, hán nguyên tắc đứng thích người sinh tồn, đã có người chịu không nổi, hán cũng sẽ không đi miễn cưỡng. Hán tìm tới Vũ Mị, tiếp cận nàng muốn tân binh. Người sau đương nhiên đáp ứng.

Bổ sung thượng tân binh, lại qua ba ngày, vẫn có hai ngàn người rời khỏi, Đường Dàn như cũ, lại đi tìm Vũ Mị đòi tân binh, điền vào chỗ trống. Lúc này đây Vũ Mị cũng kỳ quái, không biết Đường Dàn đang làm cái gì, tại sao binh sĩ ở dưới tay hán lại rời khỏi nhiều như vậy, lại nhanh như vậy.

Nhưng nàng giải Đường Dàn tính tình, cũng không có nhiều hơn truy vấn, lại sai cho hán hai nghìn tân binh.

Thế nhưng không quá hai ngày, Đường Dàn lại nữa rồi, lúc này đây lại muốn tám trăm tân binh điền vào chỗ trống.

Như vậy nhiều lần, đến sau cùng Vũ Mị đều nhanh thay đổi tê dại, chỉ cần thấy được Đường Dàn tìm đến mình, không cần hán lên tiếng, nàng chủ động đặt câu hỏi, có phải hay không lại tới yếu nhân.

Loại tình huống này, mãi đến nửa tháng sau mới rốt cuộc hơi có giảm bớt.

Đường Dàn với nửa tháng này huấn luyện thành kết quả coi như thỏa mãn, hán này một cả ngày đều ở quan sát tân binh huấn luyện, tuy rằng ngoài miệng không nói gì, nhưng trong lòng đã xem huấn luyện quá trình nhất nhất nhớ kỹ, lo lắng trong đó có hay không có chỗ không ổn.

Cùng ngày buổi chiều, hán càng làm mười tên Thiên phu trưởng tìm được trụ sở của mình, đầu tiên cho thấy với mười vị Thiên phu trưởng tận lực hán rất hài lòng, tiếp tục, hán lại nói ra yêu cầu của mình.

"Trên chiến trường, tốc độ cực kỳ trọng yếu, chúng ta binh đoàn đứng bộ binh đoàn, vô luận là lặn lội đường xa không ngờ đột nhiên đánh lén, đều cần dựa vào hai cái đùi, cho nên, thể lực cực kỳ trọng yếu. Chỉ là buổi sáng làm thể năng huấn luyện còn chưa đủ, ta xem như vậy đi, " vừa nói chuyện, hán nhìn về phía Khâu Chân, hỏi: "Ta xem thành bắc đại doanh phụ cận có tòa sơn, sơn tên gọi là gì?"

Khâu Chân đáp: "Ngũ Dương Sơn, khoảng cách đại doanh có mười chừng năm dặm "

"Ừ!" Đường Dàn gật đầu, nói ra: "Sau đó huấn luyện thể năng, để tân binh tiếp cận Ngũ Dương Sơn làm hành quân gấp, qua lại ba mươi dặm, một canh giờ bên trong hoàn thành, còn có, không thể quần áo nhẹ ra trận, phải chiến giáp vũ khí đủ, mặt khác lại thêm hai mươi cân phụ trọng "

Bỏ nhào! Mười vị Thiên phu trưởng thiếu chút nữa đều đã thổ huyết. Ba mươi dặm, hai mươi cân phụ trọng, một canh giờ bên trong hoàn thành, với không có tu luyện qua lĩnh võ binh lính bình thường cửa mà nói có điểm quá khó khăn, hiện tại tân binh đội hình thật vất vả mới vững chắc xuống, dường như là như thế này luyện, sợ rằng lại được có một nhóm lớn người không kiên trì nổi.

"Như vậy. . . Có phải hay không quá nghiêm khắc chút?" Mười vị Thiên phu trưởng không dám nói lời nào, đều đưa mắt thấu tiếp cận và Đường Dàn quan hệ thân cận nhất Khâu Chân. Khâu Chân hiểu rồi mọi người khổ trung, hán dò được thân thể, thăm dò tính mà hỏi thăm.

"Ăn khổ luyện giữa khổ luyện, mới là người trên người, đây là thiên cổ không đổi đạo lý." Đường Dàn nói ra: "Bước thứ hai binh đoàn muốn trở thành Phong quốc mạnh nhất bộ binh đoàn, lẽ nào ngồi ở nhà bất động, mạnh nhất danh hiệu sẽ từ trên trời rơi xuống tới sao?"

Vừa nói chuyện, hán đứng lên, nhìn chung quanh mọi người, yếu ớt nói ra: "Người đi lên, nước chảy xuống, người sống trên đời, sẽ có chí khí. Các vị cậu em, ta hy vọng chúng ta binh đoàn có thể trở thành là Phong quốc thậm chí toàn bộ đế quốc tốt nhất mạnh nhất binh đoàn, lẽ nào các ngài chỉ an vu hiện trạng, mà không nghĩ nâng cao một bước à? Chúng ta nếu lựa chọn tòng quân, chẳng khác nào bỏ qua tham sống sợ chết cuộc sống, nếu như không có bóc đồng, không có về phía trước động lực, chúng ta đây trong quân đội ý nghĩa làm sao ở?"

Mọi người nghe vậy, không không động dung, qua lại nhìn, giải thật sâu giờ phía dưới, sau đó đồng loạt đứng lên hình, chấn tiếng nói ra: "Đường tướng quân dạy phải, thuộc hạ nhất định làm hết sức!"

Có thể vừa mới bắt đầu Đặng Minh Dương, Lục Băng, Trương Cửu, Lý Phi Bằng bốn người khinh thường Đường Dần, cho là hắn là dựa vào cạp vấy quan hệ đi lên, nhưng bây giờ, bọn họ với Đường Dần ấn tượng đã thay đổi rất nhiều, chỉ ít hắn không phải là cái loại này lẫn lộn ăn chờ chết trong quân đội không lý tưởng người của.

"Tốt!" Đường Dần nhìn mọi người, nói ra: "Chỉ cần chúng ta đã hết lực, dù cho không có làm được tốt nhất, dù cho không có đem người khác so với xuống phía dưới, nhưng ít ra chúng ta có thể yên tâm thoải mái, không có sở hổ thẹn cùng tiếc nuối."

"Đúng vậy, Đường tướng quân!"

"Nửa tháng này tới, tất cả mọi người cực khổ, ngày mai nghỉ ngơi đi!"

Đây đối với mọi người mà nói thế nhưng một đại tin tức tốt, nửa tháng xuống, các tân binh tân khổ kinh khủng, bọn họ cũng mệt mỏi quá, có thể được đến một ngày không rảnh, trong lòng hiển nhiên nhảy nhót. Mọi người mặt lộ vẻ vui mừng, trong phòng bầu không khí cũng theo đó buông lỏng.

"Được rồi, ta muốn nói chỉ những thứ này, các vị nếu như không có chuyện gì đều có thể xin trở về."

"Đường tướng quân, thuộc hạ cáo từ!"

Tâm tình mọi người sung sướng mà lần lượt rời đi, Khâu Chân thật không có đi, mà là hai mắt lóe ra tia sáng kỳ dị, cười ha hả nhìn Đường Dần.

Hắn nghi ngờ nhưn mày, nghi vấn hỏi: "Đang nhìn cái gì? Lỗ mũi của ta thượng trường hoa?"

"thật không có, ta chẳng qua là cảm thấy, người càng ngày càng thích hợp làm hiện tại ở chức vị này, thậm chí nói người so với ta trong tương tượng làm còn tốt hơn." Khâu Chân nói ra trong lòng ý tưởng chân thật.

Đường Dần vui vẻ, nói ra: "Người đây là đang khích lệ ta?"

Khâu Chân gật đầu nói: "Đương nhiên."

"Ta còn cần của người khích lệ?" Đường Dần trên dưới quan sát Khâu Chân, thoải phong nhất chuyển, nói ra: "Người này phó binh đoàn dài tựa hồ rất rảnh rồi a!"

Khâu Chân có loại muốn bị mưu hại dự cảm, vội vàng nói: "Nào có? Ta cũng có rất nhiều chuyện tình muốn làm."

"Không phải đâu? !" Đường Dần con người xoay chuyển, nói ra: "Phòng chừng lần này huấn luyện bắt đầu, lại muốn có rất nhiều binh lính chịu không nổi rời khỏi, sau đó tiếp cận Vũ Mị muốn tân binh chuyện giao cho người đi làm, mặt khác, ta xem trang bị của binh lính cũng không đoán quá chính tề, người công tác thống kê một chút, xem đều thiếu khuyết cái gì, lại hướng quan tiếp liệu đi muốn. Sau đó giống mọi việc như thế việc vật, người tự động tự giác đi làm là tốt rồi, không cần tìm ta hỏi đến."

"Ta. . ." Khâu Chân có chút dở khóc dở cười, bắt đầu đi lắc đầu.

Cho thủ hạ binh lính thả cửa nghỉ một ngày, Đường Dần cho rằng hôm nay lại rất nhẹ nhàng, không có gì sự tình cần phải tìm được trên đầu của mình, kết quả, hôm nay ra sự tình hết lần này tới lần khác phiền toái nhất.

Sáng sớm, Đường Dần rời giường, sau khi rửa mặt, dựa theo quen nếp ở trong viện đánh một chuyển quyền, hoạt động gân cốt. Sau khi com nước xong, để bắt đầu ở trong phòng đọc sách.

Hắn trong khoảng thời gian này nhìn sách khả năng so với hắn đời này nhìn sách đều đã nhiều, một là hắn nóng lòng hiểu rõ thế giới này, sẽ nghiêm trị mãnh liệt trong trí nhớ đạt được tri thức thực sự quá có hạn, mặt khác, hắn nếu đã đi bộ đội, nhất định phải được quen thuộc các loại binh pháp, binh thư, nắm giữ chút tác chiến kỹ xảo, cho dù nghỉ trong sách vở gì đó tác dụng không lớn, nhưng ít ra cũng phải làm đến trong lòng hiểu rõ.

Đến khi buổi trưa, Khâu Chân, Cổ Việt, Nhạc Thiên ba người kết bạn mà đến.

Bọn hắn bây giờ đều có trụ sở của mình, không cần lại sống nhờ ở Đường Dần ở đây, hơn hết chỉ cần có rảnh rồi, bọn họ không ngờ thích đi Đường Dần ở đây chạy.

Khâu Chân tới, chỉ là đơn thuần để nói chuyện phiếm, chắc là đàm luận binh đoàn phương diện sự tình, hắn ở Diêm thành không có thân thích cùng

bạn bè, có thể nói được với lời nói chỉ có Đường Dần một cái. Văn nhân ngạo mạn, đây là sự thực, có thể để cho Khâu Chân để mắt người của cũng không có mấy người.

Mà Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời còn lại là có mục đích khác.

Hắn hai người trong lúc vô ý xem qua Đường Dần luyện tập công phu quyền cước, vừa mới bắt đầu cảm thấy rất tân kỳ, nhưng chân chính tiếp xúc sau đó mới phát hiện ảo diệu bên trong cùng uy lực.

Hai người đều hy vọng có thể từ Đường Dần ở đây học được chút tức giận đơn lại thực dụng công phu chắc là chiêu thức, một là có thể tăng cường thực lực của tự thân, còn nữa cũng có thể dạy dỗ hắn hai người binh lính dưới quyền, đề cao binh lính của sức chiến đấu.

Đường Dần với công phu của mình sẽ không đi tuyên dương khắp chốn, nhưng cũng sẽ không tàng trữ. Cổ Việt hoà thuận vui vẻ thiên đô có linh võ cơ sở, thân thể tổ chất hảo, căn cơ vững chắc, học nhận công phu tới cùng rất thuận tiện, Đường Dần đem sở học mình cũng truyền cho hắn hai không ít người.

Bọn họ cùng một chỗ thì, cho nhau cũng luận bàn, không sử dụng linh võ, đơn thuần so đấu quyền cước.

Ngày hôm nay cũng không ngoại lệ. Cùng thường ngày, Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời hai người hợp lực đánh Đường Dần một cái, ( ) Khâu Chân thì ở bên xem náo nhiệt.

Ứng phó hắn hai người, Đường Dần mười phần dễ dàng, hai tay bối ở sau lưng, chỉ bằng mượn linh hoạt thân pháp tả hữu du động, dễ dàng một cổ, nhạc hai người thở hồng hộc.

Đánh hồi lâu, ngay cả y phục của hắn bên chưa từng dính đến, Cổ Việt hoà thuận vui vẻ thiên đô bỏ qua, ngồi ở trong viện trên băng đá ngum lớn thở hổn hển.

Nhìn đầy mặt buồn lòng Đường Dần, Cổ Việt không thể ngừng hỏi: "Đường đại ca, thân pháp của ngươi là thế nào luyện?"

Bởi vì cùng Đường Dần quan hệ dần dần quen thuộc, Cổ Việt, Nhạc Thiên giống như Khâu Chân, nói lý ra cũng gọi là hắn Đường đại ca, mà Đường Dần không có đẳng cấp quan niệm, người khác đối với hắn xưng hô cũng không phải rất để ý.

"Luyện rất thống khổ." Đường Dần nhún vai cười nói.

"A?" Cổ, nhạc hai người không hiểu rồi ý tứ của hắn.

Đường Dần ngồi xuống, ánh mắt dần dần thay đổi thâm thúy, nói ra: "Ta tiếng đồng hồ hầu, sinh hoạt tại rừng sâu núi thẳm giữa, mỗi ngày đều muốn lên sơn đồn củi, nhưng trong núi chỉ chập cây xoa nhiều lắm, bình thường lại câu y phục rách rưới, mà ta vừa không có dư thừa y phục có thể đổi, muốn giữ ấm, không ở trong núi đông chết, chỉ có thể chú ý tránh né này chập cây, một lúc nửa ngày sau, phản ứng cùng tốc độ liên tục luyện nhanh."

"Nguyên lai là như vậy!" Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời thầm giật mình không ngớt, thật không nghĩ tới, đáng đáp sáng sủa Đường Dần dĩ nhiên xuất thân như vậy nghèo khó.

Nếu như hắn hai người biết, Đường Dần còn có vị sư phụ, một ngày phát hiện y phục của hắn có hư hao đều có thể phần thưởng hắn dừng lại gây gộc nói, hai người bọn họ nói vậy lại kinh ngạc hơn.

Tuổi thơ gian khổ, để Đường Dần tính cách thay đổi vận vẹo, thay đổi hận đời, mãi đến hắn đi tới thế giới này, mới chậm rãi thay đổi giống một người, thay đổi lại vui mừng, lại giận, sẽ có lo lắng, mà không phải lúc đầu việc ấy chỉ biết cỡ mấy giết người.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Quyển 3

Buổi trưa sau khi ăn cơm xong, bốn người ngồi ở tiền đình nói chuyện phiếm.

Đường Dần hỏi Khâu Chân nói: "Hiện tại có nghe nói hay không Đồng Môn tình huống bên kia?"

Khâu Chân nói ra: "Ninh quân trú đóng ở ngoài thành, Lương Khải thống lĩnh hai mươi binh đoàn giữ ở trong thành, Ninh quân không dám đơn giản tiến công, mà Lương Khải cũng không phát động phản kích, song phương cứ như vậy giằng co, hơn hết, nhất định là Ninh quân rất không kiên trì nổi trước."

"Rất kỳ quái!" Cổ Việt xen vào nói: "Nghe nói trước đây Lương Khải tiến nhập Đồng Môn vận may thế rất thịnh, nghĩ một hơi thở tuôn ra thành đi, hiện tại ở trong tay hán binh lực tăng nhiều, ngược lại từ thủ Đồng Môn."

"Này không có gì thật là kỳ quái." Khâu Chân hiểu rõ cười, nói ra: "Với Ninh quân phản kích, mặc kệ có thể thủ thắng hay không, cuối cùng gặp phải thương vong, tổng hội với Lương gia lệ thuộc trực tiếp binh đoàn tạo thành tổn thất, Lương Khải từ thủ Đồng Môn nhiều thoải mái a, tức không có gió hiểm, có thể thỉnh thoảng tiếp cận vương đình muốn binh tiếp viện. Nguyên bản Lương gia chỉ khống chế mười người binh đoàn, mà bây giờ, trong tay đã nắm trong tay hai mươi binh đoàn, tức kiếm được lợi ích thực tế, lại thắng được danh vọng, có thể nói là hai mùa thu hoạch a!"

"Thì ra là thế!" Cổ Việt bỗng nhiên tỉnh ngộ mà gật đầu, kinh ngạc nói: "Thật là giáo hoạt Lương Khải a!"

Khâu Chân khoát khoát tay, nói ra: "Này chưa chắc là Lương Khải bản ý, ta xem lại thêm giống tả tướng sống hưng chủ ý. Lương Khải có thể rút cuộc một vị thống binh thiên tài, nhưng không phải là trêu đùa quyền mưu cao thủ, mà sống hưng mới là phương diện này lão du điều đầu!"

"Xem ra, ngày sau Lương gia muốn một nhà độc quyền!" Cổ Việt lẩm bẩm nói.

"Ai biết được!" Vừa nói chuyện, Khâu Chân quay đầu nhìn về phía Đường Dần, sau đó người chỉ là yên lặng uống nước trà, tựa hồ đối với bọn họ nói chuyện nội dung không có gì hứng thú.

Trầm mặc ít nói Nhạc Thiên mở miệng nói ra: "Lương gia thế lực mở rộng, sau đó nhất định lại xa lánh ba nhà khác, đây đối với chúng ta cũng sẽ có ảnh hưởng nữa?"

Khâu Chân gật đầu, nói ra: "Hơn hết quân thượng với vũ nhà vẫn là vô cùng xem trọng, với thứ hai binh đoàn, vũ nhà cũng là sẽ không dễ dàng buông tay."

Đang ở nói chuyện trong lúc đó, ngoài cửa đột nhiên truyền đến một phen kêu la tiếng, ngay sau đó, mặc nhung trang thị vệ đầu lĩnh từ bên ngoài bước nhanh chạy vào, đến Đường Dần phụ cận, khom người thi lễ, chấp tay nói ra: "Đường tướng quân, đặng thiên quân cầu kiến!"

Đặng Minh Dương? Hẳn tới làm cái gì? Đường Dần dương đầu nói ra: "Để hán gần đây."

"Đúng!" Thị vệ đầu lĩnh lên tiếng, rất nhanh chạy ra ngoài.

Không lâu sau, Đặng Minh Dương từ bên ngoài vội vã chạy vào.

Hắn ngày hôm nay mặc thường phục, hơn hết nhìn dáng vẻ của hắn, Đường Dần, Khâu Chân, Cổ Việt, Nhạc Thiên bốn người thiếu chút nữa đều cười ra tiếng.

Chỉ thấy Đặng Minh Dương tóc tai bù xù, đen vành mắt, gương mặt sưng lên, y phục bị xé mở hơn điều lỗ hổng, dính đầy bụi bặm, đáng dấp chạt vật, sống giống chạy nạn xin cơm.

Đường Dần trên dưới quan sát hắn hai mắt, cười hỏi: "Ta nói Thiên phu trưởng, ngươi đây là diễn chưa ra làm trò?"

Lời vừa nói ra, Khâu Chân, Cổ Việt, Nhạc Thiên ba người cũng không nhịn được nữa, giai thời phù một tiếng bật cười.

"Đường. . . Đường tướng quân!" Đặng Minh Dương tõm một tiếng quỳ gối quỳ xuống, gấp giọng nói ra: "Chúng ta cùng thứ tám, thứ chín bộ binh đoàn người của đánh nhau, Ngã Gia ngã thiên quân bị bọn họ bắt đi!"

Hắn lời mở đầu không đáp sau ngữ, Đường Dần nghe chẳng biết tại sao.

Hắn trầm giọng nói ra: "Ta, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, ngươi nói cho ta rõ!"

"Là như vậy. . ." Đặng Minh Dương nuốt nước bọt, tận lực chậm lại giọng nói, nói ra: "Buổi trưa hôm nay, mấy người chúng ta Thiên phu trưởng

kết bạn đi uống rượu, kết quả ở trong tửu quán gặp thứ tám, thứ chín bộ binh đoàn hai con binh đoàn dài, còn có mấy cái Thiên phu trưởng, vốn có vừa mới bắt đầu tưởng an vô sự, nhưng sau lại. . . Sau lại đối phương nói thực sự làm cho khó có thể chịu được, chúng ta liền cùng bọn họ tranh luận đứng dậy, kết quả ngôn ngữ bất hòa, song phương đều động thủ, ta. . . Ta bị đánh thành cái dạng này, những huynh đệ khác cũng không hảo đi nơi nào, còn có, Ngã Gia cũng bị bọn họ bắt được, nàng là phụ nữ, rơi vào đám người kia trong tay của nàng sợ rằng. . ."

Không chờ hắn nói hết lời, Đường Dần đã nhảy đứng lên hình, quay đầu nhìn về phía Khâu Chân, hỏi: "Thứ tám, thứ chín bộ binh đoàn binh đoàn dài là ai?"

"Nếu như nhớ không lầm, chắc là sống vốn là cùng ngô lực hùng." Nói xong, hắn lại nhỏ tiếng bổ sung một câu, nói: "Hai cái này binh đoàn cũng là triều đình lệ ISaQhK thuộc trực tiếp binh đoàn, mặt khác, việc ấy sống vốn là bài trí không đơn giản, hắn là Lương gia người của."

Vẫn còn có Lương gia người của? ! Đường Dần theo bản năng nhăn lại lông mày.

Đặng Minh Dương rất sợ Đường Dần nhất gan sợ phiền phức, không dám ra mặt cứu người, vội vàng còn nói thêm: "Lúc đó lời của bọn họ thực sự thật khó nghe, nói. . . Nói cái gì Đường tướng quân đứng vũ tướng quân nhập mạc đó tần, có thể trở thành là binh đoàn dài, không phải là dựa vào thực lực, mà là dựa vào hời hợt, rễ cây bản không có tư cách cùng bọn họ bình khởi bình tọa. . ."

Hắn càng nói thanh âm càng nhỏ, bởi vì Đường Dần sắc mặt của càng ngày càng khó coi, trong mắt hung quang cũng càng ngày càng thịnh.

Cho dù biết rõ hắn không phải là ở hướng bản thân phát hỏa, có thể Đặng Minh Dương nhưng bị trong mắt hắn cỗ âm lãnh gần như như đã thú ánh mắt của hù được, hai chân không tự chủ được run rẩy. Đường Dần không có thả ra linh áp, nhưng hắn xác xác thật thật cảm thụ được áp lực tồn tại, không phải là đè ở trên người, mà giống khối cự thạch đặt ở tim của mình đầu.

"Bọn họ hiện tại ở nơi nào?" Rất nhanh, Đường Dần trên mặt sắc mặt giận dữ biến mất, lấy mà mang đó chính là nụ cười, chỉ là cười không có bất kỳ ôn độ, ngược lại tràn ngập tà khí.

"Ứng với. . . Chắc còn ở tửu quán!"

"Mang ta đi tới!" Đường Dần cười ha hả nắm bờ vai của hắn, lôi kéo hắn dễ sai bước đi ra ngoài.

Hắn là không coi trọng Ngã Gia, nhưng mặc kệ nói như thế nào, nàng bây giờ là thuộc hạ của hắn, Ngã Gia có việc, hắn không thể không cứu, hơn nữa việc này nghe không ngờ bởi vì hắn mà ra, hắn khởi hữu ngồi xem bất kể đạo lý?

Biết việc này khẳng định không nhỏ, Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời vội vàng đi theo ra ngoài, Khâu Chân chạy lên trước, đưa hắn hai người ngăn cản, nói ra: "Hai người nhanh vũ tướng quân nơi nào thông báo một tiếng, ta lo lắng với Đường đại ca tính tình sợ rằng sẽ đem sự tình làm lớn chuyện!"

"Này. . . Hiểu!" Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời đáp ứng một tiếng, sau đó quay Đặng Minh Dương bóng lưng lớn tiếng hỏi: "đang lúc tửu quán tên gọi là gì?"

"Nghênh Tân Lâu!"

Đường Dần bên đi ra phía ngoài bên để người hầu chuẩn bị ngựa, đến bên ngoài phủ, tung người lên ngựa, Khâu Chân cùng Đặng Minh Dương cũng lên đều tự ngựa, ba người tiếp cận tửu quán phương hướng đi vội đi.

Trên đường, Khâu Chân thỉnh thoảng nhắc nhở Đường Dần, chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không, hiện tại Lương gia danh tiếng chánh kính, không lợi ích cùng Lương gia phát sinh chính diện xung đột.

Đường Dần mỉm cười gật đầu, liên thanh đáp ứng, hơn hết ở trên người hắn đã có cỗ son vũ dục lại khí tức.

Nghênh Tân Lâu, đây là một nhà hai tầng lầu đại tửu quán, ở Diêm thành cũng coi như là có chút danh tiếng khí.

Khi Đường Dần ba người đến lúc đó, người còn không có xuống ngựa, từ tửu quán bên cạnh tiểu hồ đồng dậm lập tức lao ra hơn mười người, đưa bọn họ vây quanh.

Những người này đều là tóc mắt trật tự, y sam không chỉnh, có mấy vị trên mặt còn lộ vẻ màu. Đường Dần cúi đầu, long con mắt tỉ mỉ nhìn lên, thật sao, đám này chặt vật kinh khủng thanh niên đứng là mình dưới trưởng mấy vị kia Thiên phu trưởng, Lý Uy, Lưu Trung Thắng, Trần Phóng, Trương Cửu giai ở trong đó, ngoài ra còn có vài tên thanh niên hắn thì không biết.

"Đường tướng quân, người rốt cuộc đã tới!"

"Đám người kia ngay trong tửu quán!"

"Ngã Gia còn trong tay bọn họ đâu, Đường tướng quân, người cần phải đem cứu ra a!"

Mọi người thất chủ ý bất thiết nói ra, trong bọn họ, ngoại trừ mấy vị Thiên phu trưởng bên ngoài, còn lại đều đứng thứ hai binh đoàn các đội trưởng.

Đường Dần tung người xuống ngựa, ánh mắt ở trên mặt của mọi người nhất nhất đảo qua, sau đó lạnh như băng nói ra: "Nếu không có bản lãnh, liền không nên đi chọc là sống không phải, rõ ràng mắt thấy được!"

"Nếu như có thể sử dụng linh võ, chúng ta cũng chưa chắc thất bại. . ." Trương Cửu cầm giận bắt binh nói ra, nhưng lời nói đến phân nửa, liền bị Đường Dần ánh mắt sắc bén cắt đứt.

Gió quân nội bộ cũng không văn bản rõ ràng quy định cấm tư đấu, nhưng nếu như ở tư đấu giữa sử dụng linh võ, vậy thì đúng tội lớn, đem đã bị trọng phạt, nghiêm trọng người lại thêm lại bị xử tử.

Gió nhân tính tình cương liệt, tánh khí nóng nảy, không một lời cùng là được có thể vung tay, trong quân tư đấu vẫn thường có phát sinh, nhưng ở tư đấu trong quá trình đúng cự tuyệt không có người dám can đảm sử dụng linh võ, này đã trở thành gió quân cấm kỵ.

Đặng Minh Dương đám người cùng đối phương phát sinh xung đột, tuy rằng đều cất liễu khuy, nhưng chỉ là bị thương ngoài da mà thôi, cũng không lo ngại, chân chính thua trận chính là mặt, không chỉ có là bọn họ một người mặt mũi của, cũng bao quát toàn bộ binh đoàn mặt mũi của.

Đường Dần thu hồi ánh mắt, nếu không nói lời nói, bước đi vào tửu quán bên trong.

Bởi vừa nảy phát sinh tranh đấu, trong tửu quán mất trật tự kinh khủng, trên mặt đất rơi là tà không ít bầu rượu, cái chén cùng chén đĩa, uống rượu ăn cơm khách nhân cũng cơ bản đều chạy sạch, bên trong chỉ còn lại có ba trác người đang hô to kêu to chèn chén, Ngã Gia liền ở trong đó.

Nàng phía trạm có hai gã vóc người đại hán khô ngô, bàn tay thật to ngăn chặn hai vai của nàng, khiến nàng khó có thể hoạt động, mà ở nàng tả hữu các ngồi có một tên hơn - ba mươi tuổi hán tử, nói giỡn đang lúc thình thoảng cột nhà đối với nàng động thủ động cước, ( ) nhìn ra được, Ngã Gia biểu hiện trên mặt vẫn bình tĩnh, nhưng đây chẳng qua là mạnh mẽ giả bộ trấn định, trên thực tế là ở cổ nén.

"Các ngài uống rượu, muốn tìm nữ nhân tiếp khách, vậy hẳn là đi kỹ viện, mà không nên đem chủ ý đánh tới người của ta trên người." Đường Dần bên tiếp cận bọn họ đi tới bên cười ha hả cao giọng nói ra.

Ba trác đại hán, hơn hai mươi người nghe vậy đều quay đầu, gấp gần đây chính là vị hơn hai mươi tuổi, bạch diện thanh niên tuấn tú, ở ngoài phía sau, còn cùng có thứ hai binh đoàn liền can Thiên phu trưởng, đội trưởng. Không cần hỏi, bọn họ đã xem người tới thân phận đoán xuất hiện.

Ngã Gia bên tay trái hán tử xuy cười một tiếng, có ý hỏi: "Người là ai a?"

"Đường Dần!" Đường Dần cười dài nói ra.

"A! Lúc đầu người chính là Đường Dần a!" Hán tử già vờ bỗng nhiên tỉnh ngộ có vẻ, cười quái dị nói: "Ta biết người, người không phải là cùng Vũ Mị có một chân việc ấy mặt trắng nhỏ à?"

"Ha ha —— "

Lời này vừa nói ra, đang ngồi bọn đại hán cười vang.

Đặng Minh Dương đám người sắc mặt lại khó khăn xem tới cực điểm. Minh người lãnh đạo trực tiếp bị người trước mặt mọi người như vậy cười nhạo, này so với đánh bọn họ dừng lại lại thêm để cho bọn họ nghĩ mất mặt.

Đường Dần vẫn sắc mặt bất biến, nụ cười trên mặt không có giảm bớt chia ra, ngược lại thay đổi càng thêm đặc hơn.

Hắn cười ha hả đi tới đại hán phụ cận, khi hắn còn phải tiếp tục tiếp cận, mặt khác hai trác bọn đại hán cùng nhau đứng lên, trừng mắt mắt lạnh lẽo mà nhìn hắn chằm chằm.

"Không có việc gì!" Đại hán mẫn bắt tại hồ khoát khoát tay, cười đùa nói: "Đúng một mặt trắng nhỏ mà thôi, các người nghèo khổ khăn trương cái gì?!"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Chương 49: Quyển 3

Bị đại hán vừa nói như vậy, mọi người chung quanh vừa một phen cười to.

Lý Uy không thể ngừng tức giận quát lên: "Mẹ nó, Lương Nguyên, ngươi không nên hơi quá đáng!"

"Người trẻ tuổi, ngươi cũng biết ngươi ở đây cùng ai nói chuyện à? Dám mắng chúng ta binh đoàn trưởng, lão tử giết ngươi!" Theo đang nói, một tên tráng hán rời chỗ ngồi, khí thế hung hăng thẳng tiếp cận Lý Uy đi đến.

Khi hắn đi ngang qua Đường Dần bên người thì, người sau vươn tay ra, đưa hắn ngăn cản, cười nói: "Bạn bè, mọi người đều là người một nhà, cũng không phải cừu địch, không cần phải ... Đến tai động đao động thương nông nổi, nếu có cái gì sự hiểu lầm, ta hy vọng mọi người có thể ngồi xuống từ từ nói chuyện, hòa bình giải quyết!"

Lý Uy đám người thăm than, thứ tám, thứ chín binh đoàn người của rõ ràng liền là cố ý tìm phiền toái, cùng bọn họ còn có cái gì thoại hảo thuyết. Nhưng Đường Dần đứng binh đoàn trưởng, hắn thái độ không mạnh cứng rắn, bọn họ cũng cường thế không đứng dậy.

"Người nào mẹ nó cùng ngươi là người một nhà? !" Tráng hán chợt vùng cái tát, đem Đường Dần đưa đến trước mặt hắn cánh tay của mở, sau đó dùng khoeo mắt dư quang liếc nhìn hắn, xuy vừa cười vừa nói: "Ngươi ít đi trên mặt mình dát vàng, giống ngươi loại này dựa vào phụ nữ bò lên người, có tư cách gì cùng chúng ta xưng huynh gọi đệ? Còn cái gì người một nhà, ta phi!"

Đường Dần cười ha hả nhìn hắn, hỏi: "Các hạ là. . ."

"Lão tử là thứ tám binh đoàn trận thứ hai Thiên phu trưởng, triệu mãnh!"

"Thiên phu trưởng? Ngươi chính là một cái Thiên phu trưởng đúng như thế cùng binh đoàn trưởng nói chuyện à?" Đường Dần chấp tay sau đít, cười hỏi.

"Con mẹ nó ngươi rốt cuộc chó thí binh đoàn trưởng. . ." Tráng hán vừa nói chuyện, vươn rộng lớn bàn tay, hung hăng chụp vào Đường Dần cổ của.

Đường Dần vốc người đã rồi không lùn, nhưng cùng tráng hán đứng chung một chỗ không ngờ kém thật lớn một đoạn, hai người ngoại hình kém cách xa, cảm giác thật muốn bị hắn nắm, Đường Dần cổ của cũng có thể bị hắn bóp đoạn.

Đang ở Lý Uy, Đặng Minh Dương đám người nghĩ xông về phía trước hộ vệ Đường Dần thời điểm, người sau thân hình đột nhiên động.

Chỉ thấy hắn thân thể hơi nghiêng, khi tay của đối phương nắm lập tức muốn tiếp cận mình cổ thì, hắn xuất thủ như điện, bịch một tiếng đem cổ tay của đối phương chế trụ, không thấy hắn dùng lực như thế nào, vành tai giữa chỉ nghe răng rắc một tiếng, đại hán tay của cổ tay lên tiếng trả lời mà chết.

Bề gãy bản chất đâm rách da thịt, lộ ra bên ngoài cơ thể, trắng hếu cốt tra rất kinh người.

Không đợi mọi người chung quanh phản ứng kịp, Đường Dần thuận thế một cước đá ra, ở giữa tráng hán ngực.

chùng hai trăm cân thân thể cao lớn coi như điều đứt gãy, từ dưới đất bắn lên, thẳng hướng về phía sau bay đi.

Tôm, hoa lập lập —— tráng hán chính té rớt khi hắn bàn kia trên bàn, bàn gỗ sao có thể thừa thụ hắn áp lực lớn như vậy, liền nghiêng nát, chén rượu, chén đĩa rơi là tả đầy đất. Nhìn nữa tráng hán, ngửa mặt triều thiên năm Irs0BT trên mặt đất, sắc mặt buồn bực hồng, thở gấp gấp hai cái, tiếp tục oa một tiếng phun ra một ngụm tiên huyết, hai mắt trắng dã, tại chỗ đã hôn mê.

Chỉ một cước, dễ giao thân xác hùng tráng đại hán đá gãy, mọi người tại đây thấy thế, không không quá sợ hãi, khó có thể tin, giống tựa như nhìn quái vật nhìn Đường Dần, bao quát hắn thủ hạ mình này Thiên phu trưởng cùng các đội trưởng.

Bọn họ đây cũng là lần đầu tiên thấy được Đường Dần thực lực chân chính.

Do thủy đến nỗi cuối cùng, Đường Dần trên mặt đều mang nồng nặc tiếu ý, dường như động thủ người căn bản không phải hắn.

Hắn đưa mắt nhìn về phía Ngã Gia bên tay trái tên kia đại hán, cười nói: "Nói vậy các hạ đúng Lương Nguyên Lương tướng quân nữa, thuộc hạ của ngươi quá không hiểu quy củ, cũng quá không có lễ phép, ta ra tay giúp ngươi quản giáo một ... hai ..., Lương tướng quân sẽ không trách móc

nữa? !"

"Đường Dần, ta * một tổ tông!" Lương Nguyên còn chưa lên tiếng, thứ tám binh đoàn vãi tên Thiên phu trường nhất tề tiếp cận hấn phác lại, tốc độ nhanh nhất tên kia đại hấn trong tay còn đang nắm một cái ghế, giờ cao khỏi đỉnh đầu, đến Đường Dần phụ cận, nhắm ngay đầu của hấn, toàn lực đập xuống.

Đường Dần chưa đem nhân vật như vậy để vào mắt, hấn hơi súc lực, sau đó cúi phải nhấc tới, chợt hướng về phía trước đá ra, đối phương tuy rằng ra chiêu phía trước, mà hấn ra chiêu tại hậu, nhưng chân của hấn lại trước một bước liêu ở ghế trên.

Răng rắc!

Cái ghế làm bằng gỗ bị hấn một cước đá một nát bấy, hấn không chút nào dừng lại, thân thể trước dò, đá phát điện nhiệt điện nhanh chóng vẩy trên không trung năm một nghiền nát miếng gỗ, chộp vào bàn tay, tiện tay hoành thứ.

Bỏ nhào! Binh thường miếng gỗ ở trong tay hấn lại trở thành phải chết vũ khí. Miếng gỗ do đại hấn kia bên trái bột rắc đâm vào, trước đem từ ngoài bên phải bột rắc mạo nhận, đem đại hấn toàn bộ cái cổ đều đâm xuyên qua.

Đại hấn thân thể bỗng nhiên cứng ngắc ở, hai con mắt trừng dờn dờn như chuông đồng, trực câu câu nhìn chăm chăm gần trong gang tấc Đường Dần, thân thể lay động vài cái, không tự chủ được quỵ rạp xuống đất.

Hai tay hấn bung cái cổ, há to mồm, muốn gọi, lại một chữ đều phun không ra, vẫn mang theo bột khí máu loãng từ trong miệng hấn rầm rầm mà nhô ra.

"A ——" phía mấy vị thứ tám binh đoàn Thiên phu trường thấy tình cảnh như thế, đều bị kinh dờn như gà gổ, bọn họ nằm mộng cũng muốn không được Đường Dần thân thủ lại tốt như vậy, càng không nghĩ tới hấn hạ thủ lại như vậy ác độc, quả thực không có ý định lưu người sống.

"Hắc hắc ——"

Nhìn bọn họ khiếp sợ lại hoảng sợ biểu tình, Đường Dần nụ cười trên mặt càng sâu càng đậm, hấn ngoe suy nghĩ, phát sinh tiếng cười chói tai, chậm rãi hướng đi vài tên Thiên phu trường, nói ra: "Mấy vị muốn so sánh với thử thân thủ, có thể a, ta ở tại nơi đây, các ngươi là đám thượng, không ngờ cùng tiến lên? Hơn hết ta kiến nghị các ngươi tốt nhất cùng tiến lên, cho dù kết quả đều giống nhau, còn có thể tiết kiệm một ít thời gian."

Thứ tám binh đoàn coi như là có thực lực binh đoàn, mà binh đoàn trưởng Lương Nguyên lại xuất thân từ Lương gia, bài trí hùng hậu, binh thường bọn họ vô luận đi đến nơi nào đều bị người kính được, cung chịu, bao thuở giống như bây giờ bị người vũ nhục?

Vài tên Thiên phu trường đề xuống trong lòng sợ hãi, không hẹn mà cùng quái kêu thành tiếng, theo 'Chiếm giữ lang lang' vàng minh tiếng, mấy người đồng thời đem bội kiếm rút ra, sau đó nhất tề tiếp cận Đường Dần đánh tới.

Sáu người, sáu thanh kiếm, phần thứ Đường Dần cổ của cùng trước ngực.

Mấy người đồng thời ra chiêu, cho rằng cho dù không thể thương tổn được Đường Dần, cũng sẽ đem hấn * ra khỏi, nhưng ngoài dự đoán của mọi người đứng, Đường Dần thân hình trượt như bìn thu, lại từ sáu người trong lúc đó trong khe hở dám chạy ra ngoài, tốc độ nhanh như tia chớp, như quỷ mị thân pháp, mọi người tại đây ai cũng không thấy rõ hấn đến tột cùng là làm sao làm được.

Chạy tới sáu người phía sau, Đường Dần nói chân đá liên tục ba, đồng thời quát lên: "Cút ra ngoài!"

Thình thịch, thình thịch, thình thịch!

Này ba, ít phần trước sau đá ở chính giữa ba người hậu tâm thượng.

Hậu tâm là người thể muốn hại, hơn nữa Đường Dần chân của lực lại quá nặng, trúng chiêu ba người Thiên phu trường đều má ửng hỏ lên quái dị, toàn bộ thân hình về phía trước trượt ra mấy thước xa, lần lượt ngã chó ả cút, sau khi hạ xuống, ba người các thổ huyết nước, tứ chi kịch liệt co quắp vài cái, sau đó dễ dàng không có động tĩnh, không biết người sống hay chết.

Mặt khác ba người Thiên phu trường sợ sắc mặt của đột biến, vội vàng quay đầu trở lại, tìm kiếm Đường Dần thân ảnh của.

Bọn họ là thấy được Đường Dần, nhưng đồng thời cũng nhìn thấy Đường Dần trước mặt đánh tới quả đấm của.

Ba người cùng là mũi bị đánh giữa, theo bản chất nghiền nát thanh âm, ba người xương sống mũi lập tức sụp xuống phía dưới, một người trong đó hai tay che mặt, lúc đó dễ dàng quỵ trên mặt đất không đứng nổi, kéo cái cổ sổ chết tru lên, hai người khác coi như cường ngạnh, nhin đau đau, tựa như điên vậy lần thứ hai đánh về phía Đường Dần.

Hai người bọn họ huyết lưu đầy mặt, ngũ quan vận vẹo, hai tờ mặt dữ tợn người tàn tật loại người, dường như là trong địa ngục bò ra lệ quỷ.

Khi hẳn hai thần trí rõ ràng thời điểm đều không phải là Đường Dần đối thủ, hiện tại bị vây nửa điền dưới trạng thái, bại nhanh hơn.

Đường Dần khom lưng, thân hình ngồi xổm xuống, một cái tảo nhà chân, trực tiếp đánh ngã hai người, không đợi hai người từ dưới đất bò dậy, hẳn bước nhanh về phía trước, ở hai người nơi bụng các đá một cước.

Hai gã Thiên phu trưởng, dường như hai quả to lớn bom-bom, kè đất trượt đi ra ngoài, liên đới đụng ngã lẫn đếm xem cái bàn, cho đến hai người thân thể trọng trọng đụng vào tường mới đoán dừng lại, hai vị này mũi miệng vọt máu, người đã tiến nhập nửa trạng thái hôn mê.

Sáu gã Thiên phu trưởng, thêm tiến về phía trước hai vị kia, cùng tám gã Thiên phu trưởng, ở Đường Dần thủ hạ không có một cố gắng quá nhất chiêu, mọi người không nhảy mắt nhìn tình cảnh trước mắt, gần như sắp quên hô hấp.

Không có người nói chuyện, loạn thành nhất đoàn tửu quán xuất kỳ sự yên lặng, bầu không khí quỷ dị, từng đạo vừa kinh vừa sợ ánh mắt đều rơi xuống Đường Dần trên người một người.

Đường Dần từ trước đến nay đều không phải là một nhân từ nương tay người của, hẳn cũng không phải một sẽ đối với người còn có cảm tình hoặc thương hại người.

Ánh mắt của hẳn nhìn quét một vòng, sau cùng, rơi vào quỷ ở bên cạnh hẳn còn đang đang cầm mũi tru lên Thiên phu trưởng trên người.

Thật đáng ghét tiếng kêu a!

Hẳn hai mắt cười cong cong, toét miệng, lộ ra hai hàng hàm răng trắng nõn, trên mặt đất tùy ý một câu, khơi mào một thanh kiếm thép, cầm trong tay tùy ý nhìn một chút, tiếp tục, đem kiếm thép mũi kiếm để ở tên kia Thiên phu trưởng sau bột rễ cây chỗ.

Hẳn cúi người xuống, dán vào Thiên phu trưởng bên tai, thấp giọng nói ra: "Bạn bè, muốn trách thì trách lính của người đội trưởng không có dạy người giỏi, mà không phải ta thủ đoạn độc ác!" Hẳn vừa nói chuyện, kiếm trong tay đã bên chậm rãi đâm xuống phía dưới.

Kiểm tốc rất chậm, tên kia Thiên phu trưởng có thể cảm giác được kiếm lạnh lẽo từng điểm một đâm vào trong cơ thể của mình, ( ) cái loại này lạnh như băng, đứng trước khi chết lạnh, đứng đến xương khắc sâu trong lòng lạnh.

"...xì. . ....xì. . ."

Kiểm thép thủ đoạn Thiên phu trưởng băng ghi âm, hẳn không phát ra được tiếng kêu, trong cổ họng chỉ còn lại có máu tươi giữa hỗn tạp bột khí thanh âm.

Mọi người tại đây cũng là Phong quốc quân nhân, cũng là ở trên chiến trường giết người không chớp mắt chiến sĩ, giết qua người nhiều như vậy, trong lòng bọn họ không có sợ hãi quá, nhưng bây giờ, thấy Đường Dần với loại này gần như làm nhục thủ đoạn giết chết tên kia Thiên phu trưởng, bọn họ từ ở sâu trong nội tâm sinh ra hàn ý, quên mất tiến lên ngăn cản, quên mất lên tiếng ngăn cản, thậm chí quên mất hô hấp.

Tồm!

Trên cổ cầm kiếm thép xác trọng trọng té lăn trên đất, phát sinh trầm muộn âm hưởng, tiếng vang cũng dường như cự chuy, chấn tĩnh ở đây mỗi người.

"Xôn xao —— "

Trong nháy mắt, tửu quán bên trong một mảnh ồ lên.

Tới gần cửa thứ hai binh đoàn tất cả mọi người đứng căn rằng kiên trì được mới đưa đoạt môn mà chạy ham muốn cường chế đi, mà Lương Nguyên, ngô lực hùng cùng với điều tự các bộ hạ thì không tự chủ được rung mình một cái, trước mắt Đường Dần để cho bọn họ cảm giác được sợ hãi thật sâu, tình cảnh trước mắt để cho bọn họ không thể ngừng sắp nhỏ ra.

Đường Dần ngồi chồm hồm dưới đất, với dưới chân xác y phục xoa xoa trên tay vết máu, sau đó đứng dậy, cười tủm tỉm tiếp cận Lương Nguyên đi đến.

Hẳn ngọ đầu, ôn nhu nói: "Lương tướng quân, hiện tại, có thể đem người của ta trả lại cho ta à?" Vừa nói chuyện, ánh mắt của hẳn phiến diện, vừa nhìn về phía Ngô Gia bên kia ngô lực hùng, cười nói: "Chắc là nói, Ngô tướng quân cũng muốn cùng ta tỷ thí một chút!"

Võng du hay main không yy không nảo tàn không đại hán tính thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dân Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Quyền 3

Nhìn chậm rãi đi tới, cười sáng rỡ xán lạn, giọng nói hòa ái dễ gần Đường Dân, Lương Nguyên cùng Ngô Lực Hùng bản năng đứng lên.

Này. . . Này căn bản cũng không phải là người, đúng người điên, là một phe máu quái vật! Sống, ngô hai người đều tự rút ra bội kiếm bên hông, song song gác ở Ngã Gia trên cô của, trăm miệng một lời mà run rẩy nói: "Không nên tới! Người. . . Người tới nữa, ta sẽ giết nàng!"

"Ha ha. . . Ha ha. . ."

Đường Dân đầu tiên là nhẹ cười, tiếp theo là ngửa mặt cười to, bước chân liên tục, chỉ là ôn nhu nói: "Muốn giết cứ giết được rồi, này không uy hiếp được ta, hơn hết ngay trước mặt ta, giết chết bộ hạ của ta, này coi như là ở trước mặt mọi người đánh ta lỗ tai, ta sẽ rất tức giận, lại quát người hai gân, bác hai người da, đập lộn xộn hai người lối, cho dù Thiên Vương lão tử tới cũng không thể nào cứu được người của. Đương nhiên, hai người có thể không tin lời của ta, cũng có thể thử nhìn một chút!"

Ngữ khí của hắn thân thiện mềm mại, nhưng lời nói ra cũng là * khóa thân máu tanh, trên mặt của hắn mang theo cười, nhưng từ hắn lãnh khốc không hề tình cảm trong đôi mắt của lại có thể nhìn ra, lời của hắn không chỉ là uy hiếp, mà là hắn thật có thể nói được thì làm được.

Lương Nguyên không có gì bản lĩnh thật sự, có thể làm được binh đoàn trưởng, đó là chân dựa vào Lương gia quan hệ.

Lúc này, hắn là hoàn toàn bị Đường Dân hù ngã, cổ áp lực vô hình kia gần như phải thần kinh của hắn kéo đoạn, vắt lộn xộn, tuy rằng không muốn thừa nhận, nhưng hắn xác xác thật thật là sợ, ở là máu Đường Dân trước mặt, tựa hồ hiển hách bài trí đã thay đổi bé nhỏ không đáng kể, căn bản không cách nào bảo đảm tánh mạng của hắn.

"A ——" Lương Nguyên hét lên một tiếng, cổ tay giống bị rấn cắn một cái, ném xuống trong tay bội kiếm, về phía sau liên tục rút lui, cho đến thối lui đến tường, lại không đường thối lui, hắn mới đoán chừng, thân thể dán chặt bức tường mặt, chậm rãi trượt ngồi ở mà, nước mắt nước mũi nhất tề chảy ra.

Chân là vô dụng người ngu ngốc!

Thấy hắn này phó đức hạnh, Đường Dân lòng của dậm ngược lại có chút thất vọng, lúc này, hắn phe máu bản tính đã bị kích khởi, cũng không nghĩ cứ như vậy qua loa kết thúc. Hắn quay đầu vừa nhìn về phía Ngô Lực Hùng, cười tủm tỉm nói: "Ngô tướng quân, đồng bạn của người rất không cốt khí." Nói, hắn khinh bỉ chia chia ngồi dưới đất cả người vô lực Lương Nguyên, tiếp tục nói: "Ngô tướng quân cuối cùng sẽ không giống như hắn nữa!"

Ngô Lực Hùng đứng tại chỗ không hề động, không phải là không sợ, cảm kiếm tay trần trần run run đã xuất ra sức tim của hắn hư, chỉ là của hắn tôn nghiêm không cho phép hắn lui về phía sau.

Không rõ Đường Dân nói như vậy là có ý gì, hắn hai mắt trực câu câu theo dõi hắn, nhìn hắn đi bước một đi tới bản thân phụ cận, mà dưới trường hắn này "Trung thành và tận tâm! Thiên phu trưởng của nhưng không có một cái dám lên trước ngăn cản Đường Dân, chỉ là lẳng lặng đứng ở một bên gương mặt nhìn.

"Chỉ bằng vào thân thủ, người không thắng được ta, chỉ có sử dụng linh võ, người mới có phần thắng." Đường Dân ở Ngô Lực Hùng trước mặt của đứng vững, cười ha hả khuyên nhủ: "Các hạ thân là binh đoàn trưởng, cũng không thể ở thủ hạ của mình trước mặt làm rùa đen rút đầu nữa? Nhanh lên một chút, nhanh lên một chút sử dụng của người linh võ, lẽ nào người không muốn giết ta, làm vừa những người đó báo thù à?"

"Người. . . Người. . ." Ngô Lực Hùng không biết Đường Dân đang đánh cái gì chủ ý, càng không biết hắn vì sao * bản thân dùng linh võ.

Đường Dân mục đích rất đơn giản, đối phương một ngày sử dụng linh võ, chẳng khác nào phạm vào trong quân tối kỵ, hắn cũng có thể tên thuận ngón chính giết chết hắn.

Hắn thấy, Ngô Lực Hùng tu vi cũng không đoán yếu, 'Ấn' đứng dậy cũng có thể rút cuộc ngon miệng.

Nghĩ, hần lẽ lười, liếm môi một cái, gần kề Ngô Lực Hùng bên tai, cười hi hi nói: "Ngô tướng quân còn đang chờ cái gì? Ngươi là muốn như thế luôn luôn chịu được ta đối với người nhục nhã à? Làm một danh tướng lĩnh, tôn nghiêm nếu so với sinh mệnh trọng yếu, mà các hạ, thoát nhìn căn bản cũng không phải là một tên binh đoàn trưởng."

Nói xong, gặp Ngô Lực Hùng vẫn là bất vi sở động, Đường Dần đứng trực thân thể, ánh mắt quét về phía thứ chín binh đoàn Thiên phủ trưởng cửa, xuy vừa cười vừa nói: "Đây chính là cửa các người binh đoàn trưởng, mở to hai mắt nhìn này không có ích lợi gì phé vật!" Binh hùng hùng một cái, tướng hùng hùng một ồ, ta xem thứ chín binh đoàn sau đó không ngờ hủy bỏ quên đi, cho các người những người này đi trên chiến trường lĩnh binh chiến tranh, chỉ biết hại chết bên người đồng bào." Nói xong, hần đưa tay lôi kéo Ngã Gia, nói ra: "Ta Thiên phủ trưởng, người tác bồi thời gian cũng đủ dài quá, hiện tại cần phải đi!"

Ngã Gia nhìn Đường Dần, giống là mới vừa mới nhận thức hần dường như, bây giờ Đường Dần, đối với nàng mà nói đúng hoàn toàn xa lạ.

Thế nhưng rất kỳ quái, nàng đối với hần, tức có cảm giác sợ hãi, lại có một khó có thể hình dung cảm giác an toàn, tựa hồ biết hần lĩnh khốc cùng phe máu chỉ biết dựa vào tiếp cận bên địch, mà sẽ không làm thương tổn hần đồng bạn bên cạnh.

Đường Dần lôi kéo Ngã Gia, lại không để ý tới Lương Nguyên cùng Ngô Lực Hùng đám người, xoay người đi ra ngoài cửa.

Nê Bồ Tát còn có ba phần tính năng của đất. Bọn họ những người này bình thường cũng là mất cao hơn đội, lúc này được Đường Dần làm nhục như vậy, trong lòng sao có thể không khí, rất nhanh, bọn họ lửa giận trong lòng ngực dễ áp mất với Đường Dần sợ hãi.

Không biết là người nào rất bắt đầu trước thi triển binh đó lĩnh hóa, theo sát phía sau, còn lại mọi người cũng đều cầm trong tay kiếm lĩnh hóa, mà Ngô Lực Hùng thì đồng thời hoàn thành lĩnh khai hóa cùng binh đó lĩnh hóa, quay Đường Dần bóng lưng, hét lớn: "Đường Dần, dù cho liên lụy tính mệnh, lão tử hôm nay cũng trước hết giết ngươi!"

Ôi chào! Gặp đôi phương đều thi triển ra lĩnh võ, Ngã Gia, Lý Uy, Đặng Minh Dương đám người thăm kê không tốt, thần kinh đều tùy theo kéo chặt, chỉ có Khâu Chân nhủ mảy, cũng chỉ có hần biết đây chính là Đường Dần mong muốn hiệu quả.

Quả nhiên, ở Đường Dần trên mặt cửa, căn bản tìm không được bất luận cái gì tâm tình khẩn trương, trong mắt ngược lại phóng xuất vui sướng lại hưng phấn ánh sáng rực rỡ.

Hần đem Ngã Gia tiếp cận Lý Uy đám người bên kia đẩy, đồng thời nói ra: "Các người không cần xuất thủ, ở đây không có chuyện của các người, bọn họ hết thảy đều là của ta!" Vừa nói chuyện, cổ tay hần hoảng động, bàn tay liền nhiều hơn hai thanh Nguyệt Nha hình loan đao, thân đao phát ra ô, cũng không hàn quang, nhưng tự nhiên mà vậy tản mát ra * người hàn khí.

Động tác của hần quá nhanh, hần là như thế nào rút đao, đao vừa giấu ở trên người hần địa phương nào, ở đây nhiều người như vậy, không có một thấy rõ ràng.

Hai tay hần cầm đao, quay người lại hình, đối mặt với Ngô Lực Hùng đám người, cười nói: "Ừ! Như vậy mới ra cái gì nha! Các vị không cần thủ hạ lưu tình, mặc dù qua đây được rồi!"

"Đường Dần, ngươi để mạng lại —— "

Ngô Lực Hùng dẫn đầu rống to hơn, nói lĩnh kiếm nhắm phía Đường Dần, cũng trong lúc đó, thứ chín binh đoàn Thiên phủ trưởng cửa cũng cùng nhau phát động, trong lúc nhất thời, tứ quán bên trong hiện đầy lĩnh áp và lĩnh ba, lĩnh giữa các võ giả chiến đấu kịch liệt hết sức căng thẳng.

Nhìn đối phương công tới, Đường Dần đứng tại chỗ động cũng không động, chỉ là song chương tản mát ra nồng nặc hắc vụ, đem song đao bao phủ ở, không có lập tức dung hợp, mà là quay chung quanh thân đao bốn phía, ngưng mà không tán.

Ngay vào lúc này, bỗng nhiên tứ quán ngoài cửa có người hét lên một tiếng: "Hết thảy dừng tay!"

Theo đang nói, một đạo đỏ như lửa điểm thân ảnh của từ bên ngoài vọt gần đây.

Nhìn người nọ, Ngô Lực Hùng cùng với dưới trưởng Thiên phủ trưởng cửa đều là trong lòng chấn động, thi triển ra sát chiêu hết thảy cũng đều thu về, vọt tới trước thân hình cũng khó khăn lắm dừng lại, một các biểu tình phức tạp, đứng ở nơi đó cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

Người tới đột nhiên hiện thân, cũng để cho Đường Dần không thể ngừng âm thầm thở dài, có loại thất vọng không nói ra được cảm xúc, mới vừa rồi là nhiều cơ hội tốt, có thể hết lần này tới lần khác ở thời khắc mấu chốt này, nàng lại nhò ra.

Và Đường Dần thất vọng tuyệt nhiên ngược lại, Khâu Chân đám người không khỏi là vừa mừng vừa sợ, ở trong lòng thờ phào nhẹ nhõm.

Có thể vừa xuất hiện để chấn trụ song phương mọi người, hơn nữa vừa nữ nhân, ngoại trừ Vũ Mị không nữa vị thứ hai.

Nàng kiều mị gò má của hiếm thấy toát ra màu sắc trang nhã, mắt sáng như đuốc, chậm rãi dò xét tứ quán, tiếp tục khẽ kêu nói: "Ai có thể nói cho ta biết, này đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra?"

Kỳ thực mặc dù không có ở đây, nhưng chuyện đã xảy ra nàng cũng đoán ra một đại khái.

Nhìn thi thể trên đất còn có hôn mê bọn đại hán, âm thầm nhếch miệng, nàng biết Đường Dần hạ thủ lại ngoan lại độc, nhưng là không nghĩ tới hán đối với mình người cũng như thế vô tình.

Không có xem Đường Dần, mà là trừng tiếp cận cả người linh khái cầm trong tay linh kiếm Ngô Lực Hùng, Vũ Mị giọng nói lạnh như băng quát lên: "Ngô tướng quân, ngươi và thuộc hạ của ngươi cửa cũng dám một mình vận dụng linh võ, ở trong mắt các ngươi có còn hay không quân kỷ?"

"Này. . ."

Ngô Lực Hùng có thể coi thường Vũ Mị, nhưng cũng không INOMYZ dám ở trước mặt nàng làm càn, hơn nữa hán sử dụng linh võ, quả thực có lỗi trước, lại bị Vũ Mị va chạm vừa vặn, đầu còn dám nhiều lời, hán cấp cấp tàn sát trên người linh khái, trong tay kiếm thép cũng khôi phục nguyên trạng.

Hán còn như vậy, phía dưới Thiên phu trưởng cửa lại không dám lỗ mãng, đều tản mất binh đó linh hóa, quy quy củ củ đứng ở một bên.

Thở sâu, Ngô Lực Hùng tiến lên hai bước, gấp giọng nói ra: "Vũ tướng quân, ngươi tới thật đúng lúc, chúng ta cùng Đường tướng quân trong lúc đó chỉ là có chút hơi sự hiểu lầm, mà Đường tướng quân nhưng ngay cả giết vài Thiên phu trưởng, ( ) quả thật tội ác tày trời, hy vọng vũ tướng quân trừng phạt nghiêm khắc!"

"Hừ!" Đường Dần xuy cười một tiếng, tựa đầu ngẩng, xem cũng không nhìn Ngô Lực Hùng, cũng lười giải thích.

Hán không nói lời nào, chẳng khác nào đem tất cả sai lầm đều bói hạ, Khâu Chân lại không cách nào trảm mặc, mở miệng nói ra: "Ngô tướng quân vẫn lại ác nhân cáo trạng trước, nếu như ngươi không phải là nói xấu Đường tướng quân trước đây, lại động thủ đã thương người, hợp lại ý đồ phi lễ ta binh đoàn Thiên phu trưởng, Đường tướng quân lại có thể nào tìm các ngươi lý luận, hơn nữa Đường tướng quân đã thương người đó là xuất phát từ tự bảo vệ mình, rõ ràng là thứ tám binh đoàn Thiên phu trưởng cửa động thủ trước hợp lại lấy ra vũ khí, mà Đường tướng quân do thủy đến nỗi cuối cùng chưa từng động người."

Hán nói những thứ này đều là tình hình thực tế, Ngô Lực Hùng không muốn thừa nhận, có thể lại không có từ nguy biện, sắc mặt chột đỏ bừng, một câu nói cũng không nói được.

Mặt khác chết Thiên phu trưởng cũng là thứ tám binh đoàn, hán này thứ chín binh đoàn binh đoàn trưởng cũng không tiện quá nhiều truy cứu.

Hán không lời chống đỡ, chỉ có thể nhìn tiếp cận Lương Nguyên.

Làm hán bức mình chính là, Lương Nguyên vẫn còn kinh hách bên trong.

Lương gia xuất thân hán, từ nhỏ nuôi dưỡng từ bé, đời này cũng chưa từng thấy qua máu tanh như vậy tình cảnh, lại thêm chưa thấy qua Đường Dần dọa người như vậy người, lúc này cả người đều choáng váng, người đứng còn đang trong tứ quán, nhưng ý thức đã không biết phiêu đến phương nào đi.

Vũ Mị nhìn Ngô Lực Hùng, lại nhìn một cái ngời ở góc tường trắng run run Lương Nguyên, trong lòng nàng cười thầm, biểu hiện trên mặt vẫn như cũ lạnh như băng, nói ra: "Chuyện này, ta sẽ nghiêm tra rõ, hiện tại, các ngươi hết thảy cho ta rời khỏi, còn có, sau đó nếu là lại để cho ta phát hiện các ngươi tụ chúng tư đấu, thậm chí vận dụng linh võ, ta nhất định nghiêm trị không tha!"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Quyển 3

Vũ Mị đến, đúng lúc ngăn trở song phương gần triển khai ác chiến.

Đường Dần không nói thêm gì, mang theo thủ hạ của hắn người chờ tỵ số rồi đi ESU0 trước, lưu lại Ngô Lực Hùng đám người thu thập hậu sự.

Ra tưu quán, hắn không có lên ngựa, lôi kéo dây cương, ở trên đường bộ hành.

Lúc này, trên mặt hắn nụ cười tà khí biến mất, sắc mặt âm trầm như nước, biểu tình lạnh lùng.

Khâu Chân, Cổ Việt, Nhạc Thiên cùng với Lý Uy, Ngã Gia, Đặng Minh Dương đám người yên lặng cùng ở phía sau hắn.

Hiện tại những Thiên phu trưởng, các đội trưởng rốt cuộc hoàn toàn biết Đường Dần, bọn họ vốn tưởng rằng vóc người gầy, uống phí tuấn tuấn Đường Dần đúng người nhất gan người, hiện tại xem ra, lá gan của hắn quả thực so với ai khác đều đại, bọn họ vốn tưởng rằng Đường Dần là dựa vào được Vũ Mị mới ngồi trên binh đoàn trưởng vị trí, hiện tại xem ra, bản lĩnh của hắn cao dọa người, nhất là đang đánh đấu giữa phe máu như mạng có vẻ, tàn khốc, bạo lực, điên cuồng, âm tà, làm cho có loại như đang ở sông băng giữa cảm giác, từ trong đáy lòng sợ hãi.

Có thể nói một trận chiến này, Đường Dần đem thủ hạ chính là tất cả mọi người sợ đến không nhẹ, bao quát hiểu rõ nhất hắn Khâu Chân ở bên trong.

Lúc này, mọi người thái độ đối với hắn có thể nói là vô cùng cung kính, đúng cái loại này tâm phục khẩu phục vô cùng cung kính, mà không còn là biểu hiện ra có lệ.

Hắn đi ở phía trước, mọi người theo sát phía sau, không có người nào tiến lên ra nói chuyện, thậm chí ngay cả cũng không dám thở mạnh.

Không biết đi bao lâu, Đường Dần đột nhiên dừng bước, tiếp tục quay người lại hình, nhìn mọi người, vùng xung quanh lông mày dần dần nhăn lại, lạnh giọng hỏi: "Ta cần các ngươi phải giúp ta xuất đầu ả? Ta cần các ngươi phải đi cho ta chứng minh ta giá trị ả?"

Lý Uy, Ngã Gia, Đặng Minh Dương đám người lần lượt cúi đầu, ai cũng không dám nói tiếp, chỉ là ở trong lòng lầm bầm: Hiện tại xem ra, phải không quá cần. . .

Đường Dần run lên ngựa dây cương, lại nói: "Sau đó các ngươi ít cho ta gây chuyện thị phi, nếu như không nên cùng khác binh đoàn đánh, vậy đem thắng, đánh phục bọn họ, bản thân không có bản lĩnh, chọc sự cố sẽ chờ người khác cho các ngươi chùi dít, đây coi là cái gì? Các ngươi thật đúng là mất mặt lại thấy được, mặt của ta đều sắp bị các ngươi vứt sạch!"

Hắn càng nói, mọi người đầu lại càng thấp, nói xong lời cuối cùng, bọn họ đều nhanh biến thành khom người.

Mọi người có vẻ để hắn tức vừa bực mình vừa buồn cười, yếu ớt nói ra: "Hiện tại các ngươi đều biết nữa, vô luận là ở đâu, nghĩ không bị người ta coi thường, phải có thực lực, có thực học, không phải làm cho mắng, đánh, khi dễ đến trên đỉnh đầu cũng phải giấu ở trong lòng, sau đó, các ngài cậu em tu vi cũng muốn chặt thời gian tu luyện."

"Thuộc hạ hiểu rồi!" Nghe Đường Dần giọng của có chút hòa hoãn, mọi người lúc này mới tiến lên ra ứng với lời nói.

"Được rồi, các ngươi đều trở về đi!" Đường Dần khoát khoát tay.

"Đường tướng quân, thuộc hạ cáo từ!" Vừa nói chuyện, mọi người không khỏi nhanh hơn bước chân, trốn cũng vậy ly khai.

Ngã Gia không giống những người khác như vậy lập tức rời đi, chờ tất cả mọi người đi không sai biệt lắm, chỉ còn lại có Khâu Chân, Cổ Việt, Nhạc Thiên ba người, nàng lúc này mới nhẹ giọng nói ra: "Nhiều. . . Cảm ơn Đường tướng quân can tới giúp ta giải vây!"

Đường Dần nhắm mắt liếc mắt, kéo yên ngựa, tung người lên ngựa, bất mãn nói lầm bầm: "Ta bắt đầu cũng đã nói, phụ nữ đúng phiền phức, ngay cả bình hoa cũng làm không tốt, còn có thể làm tốt cái gì. . ."

Hắn lầm bầm tiếng rất nhỏ, Ngã Gia nghe cũng không phải rất rõ ràng, mơ hồ nghe được bình hoa gì gì đó, nàng không hiểu là có ý gì, hơn hết cũng có thể cảm giác được không là cái gì lời hữu ích, nguyên bản trong lòng với Đường Dần còn có nồng nặc lòng biết ơn, nhưng chỉ chớp mắt, liền bị đầy ngập tức giận thay thế.

"Phụ nữ về nhà sớm, đừng ở bên ngoài gây vạ câu dẫn đàn ông!" Đường Dần nói xong, tiếp cận Khâu Chân ba người bỏ rơi đầu, kỵ mã về nhà, ném xuống cứng họng Ngã Gia.

Bản thân lúc nào câu dẫn nam nhân? Chờ Đường Dần đi một hồi lâu nàng mới hoàn hồn, không thể ngừng ở trong lòng thầm mắng Tam Tự kinh, ân cần thăm hỏi Đường Dần, trong lúc vô ý cúi đầu nhìn lên, nàng hai gò má liền ửng đỏ, lúc đầu nàng ngày hôm nay cũng là ăn mặc thường phục, chỉ là không biết lúc nào áo bị ngăn hảo một khối to, lộ ra bên trong mảng lớn da thịt trắng như tuyết.

Không cần hỏi, Đường Dần mới vừa mới khẳng định đúng thấy được, vừa nghĩ đến điểm này, Ngã Gia sắc mặt đỏ hơn, tâm cũng đập hai phách.

Đường Dần chính tiếp cận trong đi tới, phía truyền đến bất chuyện tiếng, hần quay đầu lại quan coi, nguyên lai là Vũ Mị đuổi theo.

Hần kéo dây cương, nhìn về phía Vũ Mị.

"Người lúc này lại đang giờ trò quý gì? Thế nào đột nhiên gặp phải chuyện lớn như vậy?" Vừa xong phụ cận, Vũ Mị để không kịp chờ đợi đặt câu hỏi, ác liệt giọng của cũng cho thấy nàng tâm tình không xong.

Đường Dần miễn bất tại hồ nhún nhún vai, nói ra: "Chuyện đã xảy ra Khâu Chân không phải mới vừa đã nói qua à? Trên thực tế đúng như vậy."

Vũ Mị cá giận: "Bất kể có phải hay không là đối phương bất thường, nhưng người có biết hay không, thứ tám binh đoàn tám gã Thiên phu trưởng, chết bốn người, trọng thương bốn người, người hạ thủ thế nào ác như vậy, coi như là người ta trước tìm người phiền phức, nhưng bây giờ ngược lại biến thành người từng có sai rồi!"

"A?" Đường Dần nâng cằm, ngẩng đầu lên, lộ ra một bộ suy tính đáng đáp, qua một lát, hần phương thì thảo nói ra: "Ta rõ ràng với năm người hạ thủ, thế nào chỉ chết bốn người, xem ra trong khoảng thời gian này thân thủ của ta có lui bước a!"

Vũ Mị có rất ít tức giận vô cùng không khống chế được thời điểm, nhưng bây giờ, nàng có kéo xuống Đường Dần thống biến hần một bữa phát động. "Người rốt cuộc có hay không đang nghe ta nói cái gì? Người giết bốn người a, hơn nữa còn là bốn gã Thiên phu trưởng, lẽ nào người với tình cảnh của mình liền một chút không lo lắng à? Người cho rằng Lương gia lại đối với chuyện này từ bỏ ý đồ à?"

"Ở trên chiến trường, tìm không được thân ảnh của bọn họ, mà đối với mình người xúc phạm đùa giỡn bắt, lại một cái so với một cái lành nghề, người như thế rất chết tiệt, không phải sao? Ta chỉ đúng giết bốn người người đáng chết mà thôi, nếu như Lương gia không hề hết, để cho bọn họ cứ tới tìm ta được rồi." Đường Dần cười lạnh nói.

"Người này tên gì lời nói? !" Vũ Mị thờ phỉ phò cổ lấy phần má, nói ra: "Mặc kệ nói như thế nào, thứ hai binh đoàn hay là ta dưới trưởng binh đoàn, Lương gia nếu như muốn động người, ta có thể ngồi yên không lý đến à? Người gây phiền toái, người cho là ta là có thể không hề can hệ mà thoát thân à?"

Đường Dần bỗng nhiên tỉnh ngộ mà gật đầu, nói ra: "Lúc đầu người là sợ ta liên lụy đến người, vậy rất tốt bạn, người bây giờ có thể triệt tiêu ta binh đoàn trưởng chức vụ, sau đó trời ta đi Lương gia thỉnh tội, cứ như vậy, Lương gia cũng sẽ không làm khó người."

"Người. . ." Vũ Mị quả thực cũng bị hần giận điên lên, nàng the the kêu lên: "Ta là đang lo lắng người, người có biết hay không? !"

Đường Dần nhìn thẳng Vũ Mị, một lát, hần giọng nói buông lỏng xuống, nói ra: "Nếu như lần này ta chân cho người tạo thành khó có thể ứng đối phiền phức, ta nguyện ý cho người cột ta đi Lương gia thỉnh tội, bởi vì, ta không muốn bởi vì quan hệ của ta mà liên lụy đến trên người của người."

Vũ Mị nghe vậy, đột nhiên cảm giác một phen tâm khôi ý lạnh, đã biết sao giúp Đường Dần, cam tâm tình nguyện vì hần làm tốt tất cả, mà hần không chỉ có không biết tâm ý của mình, quả thực đúng thờ ơ, đến bây giờ còn chỉ là đem mình làm một ngoại nhân đối đãi.

Nàng thần sắc âm đạm xuống, tiếng nói có chút khàn khàn, thấp giọng nói ra: "Người đã nói, coi ta là thành bằng hữu."

"Không sai! Ta nói rồi, hơn nữa ta cũng vẫn luôn coi người là thành bạn bè."

"Người còn nói quá, bạn bè và giữa bằng hữu đúng tâm và tâm quan hệ, mà người bây giờ nói, lại làm cho ta cảm giác rất lạnh, rất bất đắc dĩ, cũng rất lạ."

Đường Dần sững sốt, sau một lúc lâu, hần mới hiểu được ý của nàng.

Hần không thể ngừng cười ha ha đứng dậy.

Vũ Mị không giải thích được nhìn hần, khí hỏi: "Người cười cái gì?"

"Người nghĩ nhiều lắm, ta nói những lời này cũng không phải đang cùng người khách khí, cũng không phải đang cùng người khách sáo, mà chính là bởi vì coi người là thành bạn bè ta mới nói như vậy." Đường Dần bốt phóng tung nụ cười, yếu ớt thờ dài, chính sắc nói ra: "Bởi vì là bạn bè, ta mới quan tâm người, quan tâm người, không muốn để cho người khó xử, càng không muốn liên lụy đến người. Nếu như không coi người là bạn bè, ta quản chết sống của người, ta quản người lại có nhiều phiền phức, chân xảy ra vấn đề, ta cùng lắm thì phải mong một cái đi, còn có thể ngốc đến cho người trời chặt đi thỉnh tội?"

Vũ Mị trên mặt thương cảm biến mất, thay vào đó đúng đầy mặt kinh ngạc.

Nàng ngờ ngác nhìn Đường Dần, sau đó thổi phù một tiếng nở nụ cười. Không sai, đây là Đường Dần lãnh khốc vô tình cá tính, chính như hần theo như lời, nếu quả như thật không chú ý nàng, chân xảy ra vấn đề, hần đâu còn bất kể nàng sống hay chết, chính hần đã sớm trước chạy mất.

Nghĩ thông suốt điểm này, nàng trong lòng đại thạch đầu hình như bị lập tức vén mất, dài trường hư liễu khẩu khí, sắc mặt cũng không giống vừa khó coi như vậy.

Nàng hàm cười nói: "Sự tình tuy rằng phiền phức, nhưng cũng không phải không có thể giải quyết, dù sao Lương Nguyên có lỗi trước, chân đem sự tình làm lớn chuyện, Lương Nguyên kết cục cũng tốt không được."

Đường Dần không sao cả nhún nhún vai.

Lúc này, Khâu Chân rút cuộc tìm được xen mồm cơ hội, hần nói ra: "Vũ tướng quân, ta nghĩ chúng ta hẳn là chủ động đi chuyển Tả tướng phủ!"

Và Khâu Chân quen biết lâu, Vũ Mị cũng biết đến đầu óc của hần thông minh hơn người, lòng dạ cũng nặng, giỏi về mưu tính.

Nàng nhếch lông mày, kinh ngạc nói: "Đi Tả tướng phủ, chủ động tìm tả tướng Lương Hưng? Lẽ nào ngươi cho rằng thật muốn đem Đường Dần buộc đi tới thỉnh tội phải không?"

Khâu Chân liền vội vàng lắc đầu, ( ) nói ra: "Vũ tướng quân sự hiểu lầm ý tứ của ta. Chuyện này, Lương gia chắc chắn sẽ không vì vậy bỏ qua, cùng với bị động đám người nhà tìm tới cửa, không bằng đi trước tìm tới Lương gia, làm như vậy chúng ta chỉ ít có thể nắm giữ chủ động, cũng không cho Lương gia đùa bốn thủ đoạn đùa giỡn tâm kê thời cơ!"

Đường Dần gật đầu, biểu thị tán thành, nói ra: "Khâu Chân nói có đạo lý."

Vũ Mị suy nghĩ một chút, nói ra: "Nếu như chỉ cần là chúng ta đi trước, chỉ sợ phân lượng còn chưa đủ, ta phải sẽ tìm một người theo ta cửa cùng đi."

"Tìm ai?" Khâu Chân tò mò hỏi.

"Phụ thân ta." Vũ Mị cười nói.

Khâu Chân ồ một tiếng, lớn một chút ngoài đầu, cười nói: "Nếu như Vũ Tương có thể tự mình cùng đi đi trước, vậy dĩ nhiên là không thể tốt hơn, chỉ là, Vũ Tương có thể đồng ý không?"

Lần này đi vào Tả tướng phủ, chuẩn bị không tốt sẽ cùng Lương gia tại chỗ xích mích, với Vũ Ngu tao nhã lại bình thản hiền hoà cá tính, sợ rằng cũng sẽ không nguyện ý đứng ra.

Vũ Mị vui vẻ, lòng tin mười phần mà nói ra: "Yên tâm đi, ta đi xin cha hỗ trợ, phụ thân là tuyệt không lại cự tuyệt."

Khâu Chân nghe vậy, cuối cùng là hơi cảm xúc an tâm, Vũ Mị mặc dù là người nhà họ Vũ, nhưng hù dọa người khác còn có thể, nghĩ chân trụ Lương Hưng, thiếu phân lượng, mà Vũ Ngu đúng vũ nhà gia chủ, do hần đứng ra, Lương Hưng hay là muốn cho vài phần bộ mặt.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Quyển 3

Đường Dần, Vũ Mị, Khâu Chân đám người đầu tiên là đi nhà họ Vũ, đi tìm Vũ Ngu, đem sự tình nói rõ.

Nghe xong bọn họ giảng thuật, Vũ Ngu cũng là lại càng hoảng sợ, không phải là bởi vì chết thứ tám binh đoàn Thiên phu trưởng, mà là bị Đường Dần thân thủ lại càng hoảng sợ.

Hần không ít nghe Vũ Mị nhắc tới Đường Dần, cũng biết hần ở trên chiến trường biểu hiện mười phần dũng mãnh, nói cách khác không có khả

năng bắt giữ Dur Thượng, nổi giận chém Ninh quốc trấn điện tướng quân, nhưng hấn cự tuyệt không nghĩ tới Đường Dần sẽ là lợi hại như vậy, một hơi thở đánh bại thứ tám binh đoàn tám gã Thiên phủ trưởng, còn giết trong đó bốn vị, kẻ khác phải mất lệ trước này hào hoa phong nhã không tầm thường chút nào thanh niên nhân nhìn với cặp mắt khác xưa.

Hấn an tọa ở ghế trên, trầm mặc chỉ chốc lát, chậm rãi nói ra: "Đường tướng quân xuất thủ mặc dù là nặng chút, nhưng là đúng sự tình ra có nguyên nhân, hữu tình có thể vốn là."

"Đúng vậy, cha, Đường Dần hợp lại không sai lắm lớn, hơn hết, thứ tám binh đoàn binh đoàn trưởng đúng Lương Nguyên, nói vậy Lương gia sẽ không đối với chuyện này từ bỏ ý đồ, ta nghĩ xin cha theo ta cửa cùng đi chuyển Lương gia, đem sự tình giải nghĩa sở."

Vũ Mị y ôi tại Vũ Ngu bên người, khinh thanh khinh ngữ nửa làm nũng nói.

Nhìn ra được, Vũ Ngu với Vũ Mị đứng mười phần nuông chiều, trong mắt tràn đầy hiền hòa tiểu ý.

Hấn lược lược ngăn nhiệm, giả vờ khó xử mà nói ra: "Do ta đứng ra, khả năng không tốt lắm đâu!"

"Làm sao biết chứ?" Vũ Mị kêu lên: "Nếu như cha không ra mặt, ta đi Lương gia, nhất định sẽ bị Lương lão đầu người người một nhà khi dễ!"

"Ha ha ——" Vũ Ngu ngửa mặt cười to, bắt đầu đi gạt đầu, than thở: "Được rồi, rõ ràng bắt người không có biện pháp." Vừa nói chuyện, hấn vừa nhìn về phía Đường Dần, trầm giọng nói ra: "Lần này cũng chính là Mị nhi xin ta, nói cách khác, ta vô luận như thế nào cũng sẽ không quản chuyện của người. Thanh niên nhân có bốc đồng cố nhiên là tốt, nhưng là muốn làm theo khả năng."

Đường Dần trong lòng không cho là đúng, nhưng biểu hiện ra còn phải giả bộ làm ra một bộ nghe thụ giáo đáng đáp.

Hấn đạm nhiên đáp: "Vũ Tương nói rất đúng."

Vũ Ngu từng trải nhiều phong phú, sao có thể nhìn không ra hấn ứng phó thái độ, âm thầm lắc đầu, Đường Dần có lẽ là vị thanh niên tài giỏi đẹp trai, nhưng quá khó khăn không chế, không lợi ích ở lâu bên người, bằng không ngày sau bình tĩnh sinh mầm tai vạ.

Kỳ thực cho dù Vũ Mị không đến xin Vũ Ngu, hấn đối với chuyện này cũng sẽ không mặc kệ, hợp lại không phải là bởi vì Đường Dần, mà là bởi vì thứ hai binh đoàn.

Nhà họ Vũ không chế tám chi binh đoàn, mỗi chi đều có thể nói là nhà họ Vũ của quý, không được phép xuất hiện bất kỳ thất lạc, Vũ Ngu mặc dù là người hòa ái dễ gần, đây chẳng qua là biểu tượng mà thôi, trên thực tế hấn thế nhưng tinh khôn rất, khéo léo, lòng dạ sâu đậm, ở binh đoàn phương diện này vấn đề thượng, hấn là nửa bước sẽ không để cho, lại không biết làm cho lưu hữu cướp đi binh đoàn quyền không chế nói chuôi cùng cơ hội.

Nhà họ Vũ thế lực khổng lồ như vậy, hơn nữa ở phạm xuống sai dưới tình huống vẫn có thể xong Phong vương trọng dụng, ngoài gia chủ lại có thể đúng mềm yếu hơi hợ hạng người.

Vũ Ngu do Vũ Mị, Đường Dần, Khâu Chân đám người cùng đi, tự mình đi trước Tả tướng phủ.

Hấn và Lương Hưng một vị đứng hữu tướng, một vị đứng tả tướng, một cái chương quân chính vụ, một cái chương quân quân vụ, hai người chức vị nếu là na đến hiện đại, không sai biệt lắm đứng tổng lý cùng Bộ trưởng bộ quốc phòng.

Hai người các đứng hai đại gia tộc gia chủ, lại cùng đứng vương đình trọng thần, tuy rằng âm thầm cho nhau phân cao thấp, mâu thuẫn trọng trọng, nhưng ngoài mặt vẫn là lại giả bộ làm ra một bộ không gì sánh được thân cận có vẻ.

Nghe nói Vũ Ngu tới nơi, Lương Hưng tự mình ra tướng phủ nghênh tiếp, gặp mặt sau đó, hai người đứng tay cặp tay, dường như quen biết nhiều lại đã lâu không gặp lão bằng hữu, làm ra vẻ đáng đáp đề ở bên quan sát Đường Dần thiếu chút nữa bật cười.

Biểu hiện ra cười thoải mái, mà trên thực tế lại ngoan không được thống đối phương vài đao, đây chính là Vũ Ngu cùng Lương Hưng trong lòng đích thực thực vẽ hình người. Đường Dần ở trong lòng yên lặng lắm lắm, mắt cũng không nhàn rời, tự tiến nhập Tả tướng phủ để sau, ánh mắt của hấn lưu chuyển, chung quanh kiểm tra, hiểu rõ bố cục, làm được trong lòng hiểu rõ, với ứng với bất cứ tình huống nào.

Tả tướng phủ cùng hữu tướng phủ quy mô không sai biệt lắm, nhưng bố cục đúng tuyệt nhiên bất đồng, Vũ Ngu là một văn nhân, bố cục ý tứ đúng kín đáo, nơi chốn ẩn mà không lộ ra, mà Lương Hưng đúng võ tướng xuất thân, phủ đệ bố cục cũng mười phần đường hoàng, khí thế mười phần.

Tiến nhập chính sảnh, đầu tiên đón vào tầm mắt chính là trên vách tường một bộ bức họa, vẽ giữa một con mãnh hổ làm ra sơn chụp mỗi tư thái, họa sĩ tinh tế, từ từ như sinh, tiếp cận tả hữu xem, hai mặt cái bàn phía giai trung bày có giá vũ khí, mặt trên sắp có súng kích đao kích, búa rìu nhào xoa, có thể nhìn ra được, không đơn thuần là bài biện, các binh khí giai mở ngọn gió, thỉnh thoảng lóe ra từng đạo hàn quang.

Dường như chỉ từ bố cục cùng bài biện thượng nói, Đường Dần lại thêm thương thức Tả tướng phủ, ở đây cũng càng hợp lại cá tính của hấn.

Lương Hưng cùng Vũ Ngu ở giữa mà ngồi, hai người hàng ngày ở vương đình thượng gặp mặt, có thể nói lý ra tựa hồ nhưng có chuyện nói không hết, trò chuyện chính vụ, trò chuyện việc nhà, thiên mã hành không, đúng mỗi một câu nói thật lòng.

Hai người trò chuyện với nhau thật vui, giống đem những người khác, những chuyện khác đều quên, đúng lúc này, từ chính sảnh dậm quả nhiên cửa hông thoát ra một thân ảnh, bước nhanh chạy tới Lương Hưng bên người, ngón tay Đường Dần, hét to: "Đại bá, chính là hần! Hần đứng Đường Dần! Chính là hần giết tiểu chất thủ hạ chính là bốn người Thiên phu trưởng!"

Mọi người tập trung nhìn vào người, này không phải là người bên ngoài, đúng là vị kia thiếu chút nữa bị Đường Dần sợ bể mặt thứ tám binh đoàn binh đoàn trưởng —— Lương Nguyên.

Cho dù là ở Tả tướng phủ đề, cho dù có Lương Hưng ở bên cạnh hần, thấy Đường Dần, Lương Nguyên nhưng cảm giác trong đáy lòng trợn trợn sợ hãi, không dám nhìn thẳng hần.

"Hồn trưởng! Không hiểu quy củ!" Lương Hưng trừng mắt Lương Nguyên, tức giận tức giận quát lớn.

"Bá phụ, hần. . . Đường Dần. . . Hần. . ." Lương Nguyên nhưng đưa tay chỉ điểm Đường Dần, còn muốn nói chuyện, nhưng thấy Lương Hưng ánh mắt sắc bén sau, sợ vội vàng lui vừa ra đến khoe miệng nuốt trở về.

Lương Hưng hướng về phía Vũ Ngu áy náy cười, nói ra: "Đây là tiểu chất Lương Nguyên, còn trẻ không hiểu quy củ, vũ huynh không lấy làm phiền lòng a!"

"Ha ha ——" Vũ Ngu khẽ cười một tiếng, xua tay nói ra: "Lương huynh thực sự quá quá khiêm nhường, Lương hiền chất tuần tú lịch sự, nói vậy cũng là vị thiếu niên anh hùng."

Hần lời này đúng rõ ràng bao tới phúng.

Lương Hưng hắc hắc cười gượng, nói ra: "Cái gì thiếu niên anh hùng, kỳ thực đúng một gấu túi dân, thân là binh đoàn trưởng, lại mắt mở trừng trừng nhìn thuộc hạ của mình bị giết bị đánh, vũ huynh người nói, hần đến tốt cùng có nên hay không trọng phạt?"

Lời nói đúng nói với Lương Nguyên, nhưng lúc nói chuyện ánh mắt của hần nhìn chăm chăm vào Đường Dần, nếu như ánh mắt có thể biến thành mũi tên nhọn nói, Đường Dần trên người bây giờ nhiều lỗ ra hơn cái lỗ thủng.

Vũ Ngu thông minh như vậy, sao có thể nghe không ra Lương Hưng lời nói có điều dựa vào, hần cười ha hả nói ra: "Mọi việc đều có nguyên nhân, Lương huynh cho dù muốn phạt, cũng có thể hỏi trước một rõ ràng nha!"

"Ừ! Vũ huynh nói cực phải!" Nói, hần cười nhìn kỹ Đường Dần, nói ra: "Như vậy, có phải hay không xin mời Đường tướng quân đem việc này tiền căn hậu quả nói rõ ràng a!"

"Sống đáng về, ta để giải thích. . ." Vũ Mị nghĩ Đường Dần không giỏi ngôn từ, lại xảy ra sợ hần đem lời nói quá mạnh mẽ cứng rắn, không tốt xong việc, dự định giúp hần nói.

Đường Dần hướng về phía nàng xua tay cười, thấp giọng nói ra: "Không quan hệ, để ta nói nữa!"

Chưa ăn qua thịt heo, cũng đã gặp heo chạy trốn. Đi qua Lương Hưng cùng Vũ Ngu nói chuyện với nhau, Đường Dần dễ đem bọn họ phương thức nói chuyện hiểu rõ đại khái.

Hần tăng hăng, nói ra: "Thuộc hạ của ta cửa đi từ quán uống rượu, trùng hợp gặp gỡ Lương tướng quân cùng Ngô tướng quân đám người, nguyên bản mọi người tường an vô sự, nhưng Lương tướng quân cùng Ngô tướng quân lại đem đề tài kéo đến trên người của ta, nói ta và vũ tướng quân quan hệ tới, mới đến binh đoàn trưởng chức vị, lời này nguyên nhân nhận ta bọn thuộc hạ bất mãn, song phương phát sinh tranh chấp, cứ thể động thủ, Lương tướng quân, ta nói không sai chứ?"

Nói, hần hai mắt bắn ra tinh quang, nhìn thẳng Lương Hưng.

Lương Nguyên dọa run run một cái, theo bản năng gật đầu, nói ra: "Không sai đúng không sai, nhưng người giết người đúng bất thường. . ." Hần nói chuyện lo lắng không đủ, đang nói càng ngày càng nhỏ.

"Hừ!" Đường Dần hừ cười một tiếng, nói ra: "Theo ta được biết, binh đoàn trưởng nhậm mệnh cũng là cần quân thượng phê chuẩn, với sống ý của tướng quân, đúng quân thượng biết ta và vũ tướng quân quan hệ tới, mới phê chuẩn ta làm binh đoàn trưởng, không ngờ cho rằng quân thượng không có thức người đó rõ ràng, mà đề bạt một cái người ngu ngốc?"

Nói thế quá nặng, không ai dám nói Phong vương lại bởi vì cạp vấy quan hệ mà nhậm mệnh binh đoàn trưởng, lại thêm không người nào dám nói Phong vương không có thức người đó rõ ràng, coi như là trực tiếp mắng quân thượng ngu xuẩn, quả thật đại nghịch không được.

Lương Nguyên thân thể chấn động, hai chân như nhũn ra, thiếu chút nữa nằm sát xuống đất. Ngón tay hần run rẩy chỉ điểm Đường Dần, lắp bắp nói: "Người. . . Người không nên ngăm ZazY máu phun người!"

"Ta ngăm máu phun người? Lương tướng quân không phải mới vừa đã thừa nhận mình nói qua những lời này à? Trong mắt của ta, Lương tướng quân lúc đó là ở mặt ngoài mắng ta, mà trên thực tế thâm mắng quân thượng!"

"Ta. . . Ta không có!" Lương Nguyên lại ngu xuẩn, ( ) cũng biết mình bối không dậy nổi tội danh như vậy, hần hoảng hoảng trưng trưng quay đầu nhìn về phía Lương Hưng, liên thanh kêu lên: "Đại bá, ta. . . Ta không có mắng quân thượng, ta cần bán không có ý tứ này. . ."

Thật là không có có thứ! Cùng là binh đoàn trưởng, cháu của mình cùng Đường Dần khi xuất, quả thực có cách biệt một trời! Lương Hưng hận ngoài không mạnh, giận ngoài không tranh chấp, thật muốn đi tới mặc kệ hần hai cái tát.

Bất quá hần với Đường Dần phản ứng cực nhanh đã ở âm thầm lưu lười. Với Đường Dần làm việc đến xem, giống một hữu dũng vô mưu mắng phu, nghĩ không ra lúc này sẽ đem quân thượng đòi ra ngoài đề người, kẻ khác bắt ngờ, nên không phải là Vũ Ngu lão già kia dạy hần nữa? !

Nghĩ, hần nhìn lên nhìn về phía Vũ Ngu, người sau vẫn vững như núi Thái, ngồi ở ghế trên, hai chân treo nguẩy, chính tinh tế thường thức trà, bải làm ra một bộ sự tình không liên quan mình đáng đáp, hần càng như vậy, Lương Hưng càng nghĩ trong lòng không đề.

Kỳ thực Đường Dần rất thông minh, ý nghĩ linh hoạt, ý muốn chu đáo chặt chẽ, nhạy bén hơn người, chỉ là của hần thái độ làm người quá tùy tính, muốn làm cái gì thì làm cái đó, cho người cảm giác giống làm việc sẽ không tự hỏi, tứ chi phát đạt mà ý nghĩ quá giản đơn.

Hần một phen nói xuống, Vũ Ngu cũng ở trong lòng vì hần vỗ tay, âm thầm trầm trồ khen ngợi.

Nói chuyện nên nói ở chỗ cần thiết nhất thượng, một lời đánh trúng chỗ yếu hại. Có vài nhân khẩu dường như huyền sông, thực tế lại là nói lời vô ích hết bài này đến bài khác, có thể Đường Dần chỉ nói ba xạo liền đem đối phương * loạn tay chân, trước khí thế thượng ngăn chặn đối phương.

"Đường tướng quân trước không nên vọng tự suy đoán, xin nói tiếp!"

Gùng già thì càng cay. Lương Hưng có thể sánh bằng Lương Nguyên trầm ổn nhiều, lòng dạ cũng sâu nhiều, hần bất động thanh sắc, một lời liền đem Đường Dần nói đầu dễ dàng mang quá.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hần tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Quyển 3

Đường Dần xem mắt Lương Hưng, nói ra: "Chuyện kế tiếp, vũ tướng quân cũng đều có thấy, Lương tướng quân cùng Ngô tướng quân kèm hai bên ta binh đoàn kỳ hạ một tên nữ Thiên phu trưởng, * vội vã nàng bồi rượu, lại động thủ động cước, ta trước đi giải cứu, Lương tướng quân dưới trưởng Thiên phu trưởng cửa đứng ra ngăn cản, sau đó dễ động thủ, bọn họ nhiều người, lại động trước vũ khí, xuất phát từ tự bảo vệ mình, ta rơi vào đường cùng đứng hạ thủ nặng chút, nhưng lúc đó xuất phát từ cứu người sốt ruột, căn bản không muốn quá muốn đả thương hại bọn họ, lại sau này, Ngô tướng quân bọn người sử dụng linh võ, cũng may vũ tướng quân ở đây, không phải, ta hiện tại cũng sẽ không bình yên vô sự đứng ở chỗ này."

Đừng xem Đường Dần bướng bỉnh vô lễ, nhưng nói lên lời nói dối tới cũng là hữu mô hữu dạng, mặt không hồng, không thờ mạnh, đối phương là tiên động người, nhưng này hoàn toàn là bị hần *, đối phương đứng sử dụng trước linh võ, cũng đồng dạng khi hần * vội vã dưới bất đắc dĩ hơi bị.

Sau cùng, Đường Dần nói ra: "Đang đánh đấu trong quá trình, chết bốn gã Thiên phu trưởng, ta là có trách nhiệm, thế nhưng những người này cũng đều đáng chết, ân quân pháp, khi dễ phụ nữ ứng với là từ tội, huống bọn họ còn khi dễ đến trong quân người của mình trên đầu, càng tội đáng chết vạn lần, tả tướng anh minh, nói vậy trong lòng tự có bình tĩnh đoạn!"

Lời của hần nói rất xảo diệu, bắt đầu có nhắc tới Lương Nguyên, kế tiếp dễ chỉ nói này Thiên phu trưởng sai lầm, cố ý khoe mẽ, để Thiên phu

trường của bối trách nhiệm, giúp Lương Nguyên giải vây, nhưng nói ngược lại, Lương Hưng nếu là cần hấn không tha, vậy hấn cũng sẽ kéo Lương Nguyên xuống nước.

Vũ Mị cùng Khâu Chân quả thực giống mới quen hấn dường như, phải đối với hấn lệnh mắt nhìn nhau, đồng thời lại ở trong lòng âm thầm ủng hộ.

Thật là giáo hoạt thanh niên nhân! Lương Hưng mang trên mặt bất động thanh sắc nụ cười, ánh mắt lại đúng Hàn mang lóe ra.

Trầm mặc chỉ chốc lát, hấn giọng nói bình thản nói ra: "Mặc kệ nói như thế nào, Đường tướng quân không phải là chấp pháp quan viên, người nào có tội người nào không tội, còn luận không được người để phán đoán, người nào chết tiết người nào nên sống, người càng không có quyền lợi quyết định, ở tư đấu ở giữa giết chết bốn gã Thiên phu trưởng, sự tình ác liệt, lý nên đã bị ứng hữu trừng phạt!"

Quan lớn một cấp đề chết người, huống Lương Hưng không ngờ tả tướng, hấn cứng rắn nếu như trị Đường Dần tội, ai cũng không có biện pháp.

Lúc này không đợi Đường Dần nói chuyện, Vũ Ngu đặt chén trà xuống, mở miệng nói ra: "Lương huynh nói không sai, Đường tướng quân quả thật có sai, cũng quả thực hấn là định tội, nhưng việc này còn dính đến Lương hiền chất, Ngô IEnTh tướng quân cùng với phía dưới Thiên phu trưởng cửa, phạm vi quá quảng, một ngày sự tình làm lớn chuyện, không chỉ có khó có thể xong việc, đối với ta gió to quân đội hình tượng cũng ảnh hưởng quá xấu. Hơn nữa hiện tại vừa quốc gia nguy nan là lúc, đúng là người hầu chi tể, lập tức trừng phạt nhiều như vậy tướng quân cùng Thiên phu trưởng, thực đối với ta quân bất lợi, huống Lương đại công tử còn đang phía trước và Ninh quân giao chiến, mà trong bên này Lương hiền chất lại làm ra chuyện như vậy, chuẩn bị không tốt quân thượng sẽ giận chó đánh mèo đến phía trước tướng sĩ trên người, ảnh hưởng sĩ khí quân ta, mong rằng Lương huynh nghĩ lại a!"

Lời của hấn nghe hợp tình hợp lý, tức vì quốc gia xã tắc suy nghĩ lại là gió quân suy nghĩ, mà trên thực tế uy hiếp ý tứ hàm xúc mười phần, nếu như Lương Hưng không buông tha Đường Dần, hấn cũng sẽ bắt được việc này không tha, đem sự tình làm lớn chuyện, Lương Nguyên dù sao cũng là Lương gia người của, hấn từng có sai, mọi người sẽ không chỉ đưa ánh mắt chăm chú vào hấn trên người một người, mà sẽ đi gặp toàn bộ Lương gia, hiện tại lương nhà chính được Phong vương trọng dụng, Lương Nguyên gặp chuyện không may, cũng nhất định sẽ để Lương gia ở Phong vương trong lòng ấn tượng giảm bớt nhiều.

Lương Hưng cùng Vũ Ngu cùng hưởng cộng sự hơn mười năm, qua lại trong lúc đó tranh đấu gay gắt không biết giao thủ quá bao nhiêu lần, sao có thể nghe không ra hấn trong lời nói ý tứ.

Với Vũ Ngu này mặt ngoài ôn hòa nhu thuận mà âm thầm âm hiểm giáo hoạt cáo già, trong lòng hấn rất nhiều kiêng kỵ, nếu Vũ Ngu khẳng tự mình đứng ra, nói rõ trong lòng hấn đã có nắm chắc, bản thân truy cứu nữa, khó có thể chiếm được tiện nghi.

Hấn cười ha ha một tiếng, lớn một chút ngoài đầu, theo Vũ Ngu nói mượn sườn núi xuống lửa, biết thời biết thế nói: "Vũ huynh sâu rõ ràng lý lẽ, lo lắng chu toàn, việc này nên xử lý như thế nào, toàn bộ y theo vũ huynh ý tứ bạn!"

Vũ Ngu ha ha nhẹ cười, thờ dài nói: "Ôi chào, Lương huynh thực sự quá quá khiêm nhượng. Lương hiền chất tuổi còn trẻ khí thịnh, làm việc khó tránh khỏi phát động, ăn giáo huấn cũng thì tốt rồi, đối với này sự tình, sau đó người nào cũng không muốn nhắc lại."

"Ừ!" Lương Hưng lên tiếng, không có tỏ thái độ.

Vũ Ngu lại nói: "Về phần Đường tướng quân nha, hay là muốn phạt, ta xem, trọng trách hai mươi quân còn làm sao?"

"Ai?" Lương Hưng khoát khoát tay, giả vờ chuyên gia, phản khuyên như: "Đường tướng quân cũng rất tuổi còn trẻ a, thanh niên nhân nào có không đáng sai đạo lý? ! Quân còn không ngờ miễn đi!"

"Ha ha, Lương huynh quả nhiên lòng dạ rộng. . ."

Kế tiếp, hai người lại bắt đầu bút lên râu ria lời xã giao, cho nhau kính nể, hồ giờ giọng, việc này cũng liền ở hai người đàm tiếu trong lúc đó bị một khoản đại qua.

Cháu của mình không có, cật liễu khuy, Lương Hưng khí hấn về khí hấn, nhưng trong lòng cũng hận hàm răng ngứa, tục ngữ nói đã cầu còn phải xem chủ nhân, Đường Dần khi dễ Lương Nguyên, chẳng khác nào đúng đang khi dễ đến Lương gia, oán thù này rốt cuộc hoàn toàn kết.

Lương Hưng không có trừng phạt nghiêm khắc đến Đường Dần, nhưng cũng đem tên của hấn thật sâu khắc ở trong đầu.

Rời khỏi Tả tướng phủ, phản hồi bên phải phủ trên đường, Vũ Mị thật dài phun ra một ngụm trọc khí, lúc tới nàng còn có chút bận tâm, Lương Hưng sẽ không đối với chuyện này từ bỏ ý đồ, có thể sự tình tiến triển đó thuận lợi, ngoài dự đoán mọi người, cơ bản không phí cái gì trắc trở liền đem sự tình giải quyết rồi.

"Cha, lần này nhờ có có người đứng ra, Lương lão đầu người lớn lối như vậy cũng đem chúng ta không có biện pháp!" Nàng ôm Vũ Ngu cánh tay, hi tư tư nói ra.

Vũ Ngu chỉ là cười cười, chuyển con mắt nhìn về phía Đường Dần, hàm cười nói: "Sớm biết rằng Đường tướng quân như vậy biết ăn nói, ta còn không bằng ngồi ở nhà uống trà, ha ha. . ."

Đường Dần chấp tay nói ra: "Vũ Tương quá khen."

"Thanh niên nhân cơ linh về cơ linh, nhưng làm việc còn ứng với muốn biết thu liễm, không nên phong mang quá lộ ra."

Vũ Ngu là thật có chút thích cùng thưởng thức Đường Dần thanh niên nhân này, nói cũng là xuất phát từ hảo ý nhắc nhở, nhưng nghe ở Đường Dần trong lỗ tai, lại không tốt như vậy nghe.

Hắn đáng ghét bị người quân thức, đáng ghét hơn có người ở đỉnh đầu hắn thượng khoa tay múa chân, Vũ Ngu vốn là cùng hắn không chút nào can hệ người của, hiện tại lại giống một trường bối như thế đối với hắn phát biểu, trong lòng hắn mười phần khó chịu.

Trời sinh tính lạnh lùng Đường Dần đã sớm quen nếp không toát ra mình chân thực cảm tình, vui mừng giận cũng không hiện ra mặt thật, hắn hàm cười nói: "Cảm ơn Vũ Tương nhắc nhở, thuộc hạ thì sẽ ghi nhớ."

Đường Dần giận giết thứ tám binh đoàn bốn gã Thiên phu trưởng chuyện cứ như thế trôi qua, nhưng phong ba cũng không có vì vậy dừng lại.

Không mấy ngày nữa, trong quân tràn đầy lời đồn đãi không phải ngữ, mọi người tư đề hạ đều ở đây đàm luận việc này, đem Đường Dần miêu tả vô cùng kì diệu, hơn hết lời đồn đãi cũng có một chỗ tốt, từ đó về sau, lại không người dám nói Đường Dần là bối vì cùng Vũ Mị quan hệ tối mới được làm thứ hai binh đoàn binh đoàn trưởng, cũng lại không người nào dám đi khinh thị cùng hèn mọn thứ hai binh đoàn người của, vô hình trung Đường Dần cùng thứ hai binh đoàn danh tiếng truyền xa, trong quân đội địa vị cũng đề cao một mạng lớn.

Không có này mập mờ lời đồn, Đường Dần cảm giác dễ dàng không ít, địa vị đề cao, để thứ hai binh đoàn mỗi một vị tướng sĩ đều rất kiêu ngạo, cảm giác tự hào cũng theo đó sản sinh.

Tuy rằng binh đoàn bên trong huấn luyện càng ngày càng gian khổ, nhưng lựa chọn chuyển binh đoàn binh sĩ lại càng ngày càng ít, đến tận đây, thứ hai binh đoàn người của lực kết cấu coi như là hoàn toàn định ra loại người.

Việc này có thể sản sinh như vậy liên tiếp hiệu ứng, vẫn Đường Dần chuẩn bị không kịp.

Mấy ngày sau.

Đường Dần đi vào Vũ phủ họp.

Lần này hội nghị người chủ sự đứng Vũ Mị cùng Vũ Anh, tham dự hội nghị người đứng bốn người trùng kiến binh đoàn binh đoàn trưởng cùng phó binh đoàn trưởng.

Khi Đường Dần đến lúc đó, mặt khác ba cái binh đoàn người phụ trách cực kỳ Phó Thủ đều đã đến đồng đủ.

Này ba cái binh đoàn theo thứ tự là đệ tam, đệ thập nhất, thứ mười hai bộ binh đoàn, Vũ Mị cùng Vũ Anh các chương quản hai con binh đoàn, người trước đứng thứ hai, đệ tam binh đoàn, người sau đứng đệ thập nhất, mười hai binh đoàn.

Đệ tam binh đoàn binh đoàn trưởng đứng Vũ Dịch, cũng là do Hà Đông khu trốn chết trở về đồng bọn, Đường Dần đối với hắn hiển nhiên rất quen thuộc, về phần mặt khác hai vị binh đoàn trưởng thì là người mới, phân biệt gọi vũ trung cùng người hỷ còn, Đường Dần có cùng hai người bọn họ có từng thấy mặt, nhưng cũng không tiếp xúc, chỉ là sơ giao mà thôi.

Hội nghị không phải là mười phần chuyện gấp gáp, chỉ là tìm hiểu một chút binh sĩ huấn luyện tiến độ, bốn người binh đoàn trong lúc đó cũng qua lại làm tương đối.

Liên hiện tại giai đoạn đến xem, thứ hai binh đoàn binh sĩ thể năng tốt nhất, cách đấu kỹ có thể cực mạnh, nhưng kỷ luật kém cỏi nhất, cũng rất tàn mạn, phương trận sắp hàng, tổ hợp cùng biến hóa cũng là kém nhất, mặt khác ba cái binh đoàn thì đều không sai biệt lắm, các phương diện không có xông ra chỗ, nhưng là tìm không được rõ ràng khuyết điểm.

Từng binh đoàn đều có thể có linh hồn của nó, cũng có thể là quân hồn, quân hồn cùng người lãnh đạo tính cách cùng một nhịp thở, nếu như binh đoàn người lãnh đạo là một nghiêm cẩn người, như vậy này binh đoàn binh sĩ cũng sẽ rất giữ kỷ luật.

Đường Dần là một tùy tâm sở dục người của, ( ) thứ hai binh đoàn quân hồn cũng thừa kế tính cách của hắn, dưới tướng taxi tốt từng binh sĩ năng lực tác chiến rất mạnh, nhưng đối với chú ý phối hợp bày trận thì phải kém rất nhiều.

Chờ Vũ Mị cùng Vũ Anh với các binh đoàn trùng kiến làm xong ước định sau đó, hai ánh mắt của người ta cùng nhau rơi vào Đường Dần trên người, hai chị em vẫn tâm linh tương thông, trăm miệng một lời nói: "Đường tướng quân, người không cho là nên giải thích chút gì à?"

Đường Dần bay tới lên chín tầng mây thần trí rốt cục bị kéo lại, hần ngồi thẳng thân thể, chính sắc nói ra: "Bình sĩ phải có mình cá tính, chỉ có như vậy, ở trên chiến trường mới có thể đem thực lực của tự thân làm trình độ lớn nhất phát huy, có lúc chẳng phải chú ý kỷ luật, cũng là có thể tha thứ. Về phần phương trận phương diện vấn đề, ta sau đó lại chú ý, hơn hết trên chiến trường trận vô định thuật, quá giáo điều ngược lại sẽ hoàn toàn ngược lại."

Mọi người nghe xong lời của hần, tất cả đều sững sốt.

Trong phòng lặng ngắt như tờ, châm roi có thể nghe.

Không biết qua bao lâu, Vũ Mị phản ứng kịp, ho nhẹ một tiếng, không tự chủ đề cao tiếng nói, hỏi ngược lại: "Bình lính của ngươi không tuân thủ kỷ luật, ở phương trận phương diện lại làm kém cỏi nhất, ngươi còn lý luận?"

Đường Dần nhún nhún vai, đây là mang binh lý niệm thượng phân kỳ, bản về tới dễ không dứt, không rất thích hợp ở trường hợp công khai xuống dưới tranh luận, hần tránh nặng tìm nhẹ, nói ra: "Ta sẽ đem binh đoàn huấn luyện tốt."

"Hy vọng như vậy!" Vũ Mị vươn ba ngón tay, nhắc nhở: "Đừng quên ngươi trước đây đối với ta hứa hẹn, ba tháng, ba tháng nhoáng lên rồi biến mất a!"

Đường Dần nở nụ cười, gật đầu nói: "Cảm ơn vũ tướng quân nhắc nhở, trong lòng ta tự do đúng mực."

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Quyển 3

Hội nghị qua đi, Đường Dần vốn định tùy những người khác đang rời khỏi, nhưng bị Vũ Mị cùng Vũ Anh gọi lại.

Không biết lại có chuyện gì, Đường Dần lòng tràn đầy kỳ quái, ngồi ở ghế trên không hề động, hần không đi, Khâu Chân cũng không đi được, chỉ có thể ở lại chờ hần.

Chờ những người khác đều sau khi rời khỏi, Vũ Mị mới mở miệng nói ra: "Đường Dần, lần này cần giao cho các ngươi binh đoàn một cái nhiệm vụ."

"Nhiệm vụ gì?" Hần tò mò hỏi.

"Nói dễ dàng cũng dễ dàng, nói trọng đại cũng nhiệm vụ trọng đại." Vũ Mị đập đập cái trán, trầm ngâm chỉ chốc lát, nói ra: "Chúng ta và Ninh quốc đã giao chiến mấy tháng, chó nước rồi hướng ta gió to rục rịch, chiến sự bất cứ lúc nào khả năng bùng nổ, mà hoàng đình đứng không hy vọng thấy các chư hầu quốc chỉ đang lúc xuất hiện đại quy mô chiến tranh, cho nên, lần này hoàng đình lại phái người xuống điều đình, các ngươi binh đoàn nhiệm vụ đứng đến gió chó biên cảnh, đem an toàn hộ tống đến đô thành Diêm thành."

"Nàng? Nàng là người nào?"

"Đế quốc đại công chúa điện hạ."

"Đúng phụ nữ? !" Đường Dần kỳ quái nói ra.

"Nếu là công chúa, chẳng lẽ còn có thể là nam nhân?"

Chính như Vũ Mị theo như lời, đế quốc Hạo Thiên bên trong chín đại chư hầu quốc chỉ đang lúc một ngày xuất hiện chiến tranh, hoàng đình đứng có trách nhiệm đứng ra điều đình, ngăn lại chiến tranh.

Vốn có nếu hoàng đình đứng ra, các chư hầu quốc chỉ đang lúc hấn là tuân thủ thánh dụ, ngừng tranh đấu, nhưng đế quốc hoàng quyền đã càng ngày càng yếu ớt, các chư hầu nước căn bản không nghe hoàng thượng chỉ huy, hoàng thượng thánh chỉ với chư quân vương mà nói đường như không có gì.

Phong quốc đứng chiến tranh nhà giàu, gần như hàng năm động binh, dĩ chiến đường chiến, hoàng đình đi sứ Phong quốc số lần cũng tối đa, nhưng mỗi lần Phong quốc cũng không có phục tòng quá thánh chỉ, đôi kỳ điều đình cũng tràn ngập ứng phó thái độ.

Mà lần này, Phong quốc với hoàng thất điều đình vẫn rất trọng thị, chủ yếu là Phong quốc tình cảnh trước mắt không lạc quan. Ninh quốc đại quân áp cảnh, đóng quân cho Đồng Môn ở ngoài, mà chỗ nước đại quân đã ở tiếp cận gió chó biên cảnh tập kết, bất cứ lúc nào có quy mô tấn công khả năng, Phong quốc lại vừa này tổn thất hai mươi vạn đại quân, binh lực không đủ, còn có Phong quốc cảnh nội, giặc cỏ bạo tăng, chung quanh tác loạn, lúc này có thể rất cuộc loạn trong giặc ngoài.

Nếu là hoàng đình có thể điều giải thành công, ngăn lại chiến tranh, với Phong quốc không thể nghi ngờ là có lợi nhất, cũng có thể thừa cơ trị hoãn quá khẩu khí này.

Lần này hoàng đình phái ra đứng đại công chúa ân nhệ nhàng điện hạ, tức có điều đình ý, cũng có nặng chấn hoàng thất uy nghiêm chi tâm.

Ân nhệ nhàng đầu tiên ra sứ chính là chó nước, không biết có phải hay không bởi vì nàng quan hệ, chó nước cũng thật không có lập tức với Phong quốc động binh. Kế tiếp, ân nhệ nhàng đó là bắc thượng đến Phong quốc, sau đó sẽ tây bước đi Ninh quốc.

Mặc kệ đế quốc hoàng quyền có bao nhiêu yếu ớt, nhưng ân nhệ nhàng dù sao cũng là đại công chúa, đứng hoàng tộc, tiến nhập Phong quốc cảnh nội, Phong quốc nhất định phải được bảo chứng an toàn của hấn, chính là bởi vì như vậy, Phong quốc vương đình mới quyết định phái ra một người lĩnh đoàn hộ giá.

Do một người lĩnh đoàn đi bảo hộ công chúa, vừa ở Phong quốc cảnh nội, không thể nghi ngờ là món tức dễ dàng có thể lập công vẻ đẹp kém, ở vương đình trên, Vũ Ngu và Lương Hưng hảo một phen thần thương khẩu chiến mới đoán đem lần này hộ tống công chúa nhiệm vụ tranh chấp với tay cầm, sau đó lại cùng Vũ Mị, Vũ Anh hai chị em một thương nghị, quyết định phái Đường Dần thứ hai binh đoàn đi trước, đây cũng là rõ ràng làm Đường Dần tăng công tích, đề phòng ngày sau đề thăng đó dùng.

"Chỉ bảo hộ một người, có cần phải xuất động một người lĩnh đoàn à?" Đường Dần khó có thể lý giải.

"Công chúa xuất hành, có thể nào đứng một người? Bên người còn có nhóm lớn cung nữ cùng với hoàng cung thị vệ." Vũ cười quyền rũ nói: "Nhưng mặc kệ nói như thế nào, công chúa điện hạ đứng thiên kim đó khu, ở ta Phong quốc không thể xuất hiện bất kỳ thất lạc, xuất động một người lĩnh đoàn, đứng biểu hiện ta Phong quốc coi trọng, cũng có thể thể hiện ra ta Phong quốc quân lực. Nói chung, nhiệm vụ rất nhệ nhàng, người chỉ đề ý bảo vệ tốt công chúa điện hạ là được, nhưng công chúa nếu là xảy ra bất ngờ, người mười người suy nghĩ đều có lẽ nhất, nhưng lại sẽ liên lụy đến toàn bộ nhà họ Vũ, cho nên nói, nhiệm vụ này cũng sự quan trọng đại, Đường Dần, người hiểu chưa?"

"Hảo, đã biết." Đường Dần hỏi: "Lúc nào nhích người?"

"Do đô thành đến biên cảnh, cho dù hành quân gấp cũng cần sáu bảy ngày hành trình, hậu thiên người phải mang binh đoàn lên đường." Vũ Anh nói ra.

"Không thành vấn đề." Đường Dần đáp ứng dứt khoát.

Nhiệm vụ lần này Đường Dần vẫn thật thích, hấn là lẳng tử tập tính, ở Diêm thành đã ở hảo một đoạn thời gian, vừa mới bắt đầu tân kỳ tình cảm sớm đã biến mất, lần này đi biên cảnh làm hộ tống nhiệm vụ coi như giải sầu.

"Tốt lắm, người trở lại chuẩn bị một chút."

"Cáo từ!"

Rời khỏi tướng phủ, Đường Dần cùng Khâu Chân phản hồi trụ sở của mình. Trên đường, Khâu Chân vui vẻ ra mặt nói: "Đường đại ca, nhiệm vụ lần này đúng môn vẻ đẹp kém, xem ra, Vũ Tương có đề bạt ý tứ của người a!"

Đường Dần ngẩng đầu lên, nói ra: "Ta hiện tại đã binh đoàn trưởng, nhắc lại loại bỏ, còn có thể làm chức vị gì?"

Khâu Chân suy nghĩ một chút, hạ giọng, nói ra: "Hiện tại Lương gia kiêu ngạo, chuẩn bị không tốt nhà họ Vũ cũng chuẩn bị mở rộng dưới tướng binh đoàn, đến lúc đó, đề Đường đại ca chương quản hai ba cái binh đoàn cũng không phải là không thể được."

"Ha hã!" Đường Dần cười khoát khoát tay, nói ra: "Loại này người ô hư thêm suy đoán ta không có hứng thú."

Hấn với nhiệm vụ lần này không có quá đề bụng, nhưng Khâu Chân lại lưu tâm, suy nghĩ cũng bắt đầu bay lộn, lo lắng làm sao có thể đề cho Đường Dần đem nhiệm vụ làm tức hoàn thiện lại phong cảnh.

Hai ngày vô sự, đến lên đường đích đáng ngày, Đường Dần sớm rời giường, và Khâu Chân kết bạn đi binh doanh.

Hắn vừa xong binh doanh không lâu sau, Vũ Mị cũng cần để đưa tiễn, nhìn thấy Đường Dần sau, nàng một nhấc lại, để hắn không thể phớt lờ, cần phải bảo đảm công chúa an toàn.

Đường Dần miệng đầy đáp ứng, về phần có nghe được hay không, chỉ có hắn trong lòng mình hiểu rồi.

Thứ hai binh đoàn cùng với nó binh đoàn có chỗ bất đồng, binh sĩ cũng không phải là đơn thuần cận chiến bộ binh, ngoài binh lính trên người đều có lưng đeo cung tên, bên hông một mặt khoá đao, một mặt khoá tui đựng tên, trong tay còn lại là thanh nhất sắc khéo tay thương khéo tay lá chắn. Thoạt nhìn có chút chẳng ra cái gì cả, không biết là cung tiến binh không ngờ cận chiến thương binh hoặc là phác binh.

Nhưng như vậy trang bị, ngoài phụ trọng bằng so với binh thường binh sĩ nặng còn nhiều gấp đôi, nhưng toàn bộ đoàn trên dưới không có người nào kêu khổ kêu mệt, bởi vì tự bọn họ thêm vào thứ hai binh đoàn nhận vẫn đứng như thế luyện, hơn nữa bọn họ binh thường huấn luyện thì phụ trọng lượng so với này muốn chìm nhiều lắm.

Binh sĩ thể lực tuy mạnh, nhưng toàn bộ đội ngũ thoạt nhìn cũng không chỉnh tề, nhân viên IRKwu hi hi lạp lạp, trước một ba, sau một ba, bên trái một đám, bên phải một đám, một vạn quân tốt, đội ngũ đủ lỏi ra hai dặm dài.

Đường Dần, Khâu Chân hai người cưỡi con ngựa cao to, đi tới đội ngũ hàng trước nhất.

Binh đoàn ra Diêm thành địa giới, hướng nam mà đi, trên đường đi, cũng là tán tăn mạn mạn, nhưng cũng may hành quân tốc độ không chậm, sẽ không làm lỡ hành trình.

Cùng ngày buổi chiều, đội ngũ tiến nhập uyển thành.

Uyển thành thành chủ từ lâu nhận được tin tức, tự mình mang uyển thành quan viên ra khỏi thành nghênh tiếp.

Thành chủ tất nhiên phượng thượng chức vị nhỏ hơn quan viên, và binh đoàn trưởng muốn kém nửa cấp, hướng Đường Dần được nhà họ Vũ chiếu cố đúng mọi người đều biết sự tình, uyển thành thành chủ nào dám chậm trễ.

Để binh đoàn ở ngoài thành đóng quân, Đường Dần, Khâu Chân mang theo hơn mười người thân binh tiến nhập uyển thành bên trong thành.

Uyển thành thành chủ tên là Lý Hiền, thái độ khách khí lại khiêm tốn, hắn đầu tiên là mời Đường Dần cùng Khâu Chân đến phủ thành chủ ăn, sau đó lại muốn lưu hai người ở bên trong phủ ngủ lại.

Đường Dần trườn cự tuyệt, và Khâu Chân vào ở bên trong thành đi quán.

Suốt đêm không nói chuyện, ngày thứ hai sắc trời mới vừa hừng sáng, Đường Dần đãi lĩnh binh đoàn để lại bắt đầu tiếp cận biên cảnh xuất phát.

Trên đường, bọn họ lại đồ kinh phương thành, phong thành, giản thành to như vậy, sau cùng đến hướng thành.

Hướng thành ở vào gió chó hai nước biên cảnh phụ cận, lại hướng đi về phía nam ba mươi dặm, đó là Phong quốc Phách Quan. Phách Quan đứng biên cảnh tất yếu, cùng Đồng Môn không sai biệt lắm, chỉ là địa thế không có Đồng Môn như vậy hiểm yếu, Phách Quan với Bắc là gió thổ, với nam còn lại là chó cảnh. Đường Dần mục đích cũng chính là Phách Quan.

Đừng xem thứ hai binh đoàn tán loạn, nhưng hành quân tốc độ quả thực rất nhanh, nguyên bản sáu bảy ngày lộ trình, bọn họ không dùng năm ngày đã đến. Trên đường đi, có thể nói là gió êm sóng lặng, không có phát sinh bất kỳ bất ngờ, đương nhiên này cũng có thể lý giải, tuy rằng Phong quốc cảnh nội gần nhất phi khẩu ngang dọc, nhưng còn không có người nào phi khẩu đội dám can đảm trên chóc một người lính đoàn, trừ phi là chính bọn họ không muốn sống.

Trên đường, chỉ có ở uyển thành, Khâu Chân là cùng Đường Dần ở chung đi quán, lại sau này, đi ngang qua cái khác thành trì, Khâu Chân cũng là ở tại phủ thành chủ, mặc kệ ngoài thành thành chủ có hay không phát sinh mời, hắn đều có thể hậu trừ kiểm bị ở, Đường Dần không hiểu nổi hắn là tại sao, đi quán điều kiện là đơn sơ chút, nhưng là không đạt được làm cho không người nào có thể ngủ lại trình độ.

Hắn đã từng hỏi qua Khâu Chân hai lần, nhưng người sau cũng là cười mà không ngữ, chính hắn không muốn nói, Đường Dần cũng liền không hỏi tới nữa, tùy hắn đi.

Đến hướng thành thời điểm, mới vừa đúng buổi trưa, Đường Dần nghĩ trực tiếp xuyên thành mà qua, thẳng đến Phách Quan, dù sao chỉ còn lại có hơn - ba mươi trong lộ trình, chạng vạng trước là có thể chạy tới, không nhất định phải ở chỗ này đình lại.

Mà Khâu Chân lại cố ý ở hướng thành đặt chân.

Đường Dần không giải thích được, hỏi hắn nguyên nhân, Khâu Chân nói ra: "Chúng ta đi sớm cũng vô ích, ( ) đến Phách Quan cũng đã làm chờ, hơn nữa nơi đó là chốt hiểm yếu ở vùng biên cương, điều kiện hiển nhiên so ra kém hướng thành, phía dưới huynh đệ ngay cả căn cứ mấy ngày đường, lại bị lại bại, hay là đang hướng thành hảo hảo nghỉ ngơi và hồi phục một ngày đêm nữa!"

Chưa bao giờ biết Khâu thật vẫn còn một sẽ vì bọn lính suy nghĩ tướng lĩnh, Đường Dần không nhịn cười được, hỏi: "Khâu Chân, người đến tốt cùng đang đánh cái quỷ gì chủ ý?"

Khâu Chân thần bí cười, nói ra: "Không bao lâu Đường đại ca thì sẽ biết."

Đường Dần bắt đầu đi lắt đầu, bắt quả vẫn là nghe xong Khâu Chân ý kiến, lệnh đội ngũ ở hướng thành đóng trại.

Hướng thành thành chủ tự mình chiêu đãi hán hai người, ngủ lại thì, Khâu Chân cùng ngày xưa như thế, vừa vào ở phủ thành chủ.

Ngày mai.

Đường Dần cùng Khâu Chân nhích người, đi trước Phách Quan.

Phách Quan chỉ có thể rút cuộc trong đó loại nhỏ tất yếu, còn không có Diêm thành bên trên thành bắc binh doanh đại, cho dù đến thời gian chiến tranh, ở đây tối đa cũng liền có thể chứa nạp một ba, bốn vạn người.

Bốn bề tường thành đều không đoán cao, lại càng không kiên cố, có thật nhiều nơi ấy đều lâu năm thiếu tu sửa, thoát nhìn có chút nghèo túng, bên trong phòng thủ thành phố phương tiện cũng coi như đầy đủ hết, chỉ là số lượng quá ít, Đường Dần tiến nhập tất yếu sau đó, cảm giác nơi này và Đồng Môn khi xuất có cách biệt một trời, bởi vậy cũng có thể nhìn ra, gió chó hai nước cho dù trở mặt, nhưng trong lúc đó chiến tranh cũng không nhiều.

Phách Quan chủ tướng tên là anh bước, một vị hơn - ba mươi tuổi thanh niên tướng lĩnh, vóc người gầy, da vừa đen lại tháo, trên môi giữ lại râu cá trê, xem người thì trông mắt nhanh như chớp loạn chuyển, trên người đem giả bộ áo giáp tựa hồ có mấy người thảng không có tẩy trừ từng lau chùi, dính đầy bụi, có nhiều chỗ thậm chí còn sinh rỉ sắt.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Quyển 3

"Nghe tiếng đã lâu Đường tướng quân đại danh, hôm nay nhìn thấy, quả nhiên oai hùng phi phàm, cậu em bội phục, bội phục a!"

Tất yếu Thủ tướng, chức vị cũng không so với Đường Dần thấp, nhưng hán khen tặng đó từ lại lệnh Đường Dần cảm lấy một thân nỗi da gà.

Như vậy phòng thủ thành phố, như vậy Thủ tướng, hán thật lo lắng một ngày chó nước đại quân đánh tới, Phách Quan sợ rằng ngay cả nửa ngày đều không nhịn được phải bị người ta san bằng.

Nhưng đây không phải là hán cai chuyện, hán cũng lười * tâm, Đường Dần ha ha nhẹ cười hai tiếng, không nói thêm gì.

Phách Quan bên trong không có dân cư, thanh nhất sắc quân binh doanh trại, Thủ tướng phủ đệ cũng mười phần đơn sơ, do đóng đất cùng hòn đá hỗn hợp lũy nhận gần đơn nơi ở, dường như gió lớn giờ là có thể đem nó thổi ngã đường như.

Tiến nhập phòng trong, phân chủ khách ngồi xuống, Đường Dần không có lời khách sáo, khai môn kiến sơn địa hỏi: "Anh tướng quân, không biết công chúa điện hạ bao thuở có thể đến Phách Quan?"

"Này nha. . ." Anh Bộ nâng cằm, lo lắng một lúc lâu phương thuyết nói: "Phòng chừng một hai ngày bên trong là có thể đến."

"Phòng chừng?" Đường Dần với loại này ba phải cái nào cũng được trả lời thuyết phục đương nhiên sẽ không thỏa mãn. Hỏi hán: "Lẽ nào công chúa điện hạ cùng với chó nước bên kia không có phải người sớm tới rồi cáo đó à?"

Anh Bộ cười khan lắc đầu nói: "Đường như còn không có, ta không có được phương diện này tin tức."

Trong quân từ trước đến nay coi trọng nghiêm cấm, không được phép nửa điểm qua loa, cái gì 'Phòng chừng', 'Đường như' chờ một chút loại này mơ hồ từ ngữ cũng là lớn kỵ, nhìn về mặt cười Anh Bộ, Đường Dần thực sự không hiểu nổi hắn là như thế nào ngồi trên Phách Quan giữ đem vị trí này.

Lời không hợp ý nửa câu thấy cũng thừa, Đường Dần từ Anh Bộ nơi này giải không được mình muốn đáp án, hơn nữa đối với hắn ấn tượng lại không tốt, chỉ qua loa hàn huyên vài câu, để cáo từ trở về binh đoàn.

Phách Quan bên trong không có đi quán, hắn và Khâu Chân vào ở binh đoàn trong doanh trường.

Lúc ăn cơm, Đường Dần hỏi: "Anh Bộ người này thoát nhìn không được tốt lắm nha!"

"Ha ha!" Khâu Chân hiểu nở nụ cười, khề thờ dài, nói ra: "Phách Quan điều kiện quá kém, bầu không khí khẩn trương lại vừa không có chiến sự, có mới có thể người của ai muốn ý ghen tại đây?"

Hắn cầm rượu lên vò, phân biệt cho Đường Dần cùng chính hắn các cũng một chén rượu, sau đó đoan khởi uống một hớp lớn, lại nói: "Hiện tại Phong quốc có hai cái địa phương chức vị đúng không ai tranh chấp không ai cướp, xếp hạng đệ nhất một trời một vực quận bình nguyên huyện, nơi nào lảng giềng gần chẳng lẽ tư liên bang, trong huyện hai con thành, năm trấn, chắc chắn thôn trang, bất cứ lúc nào cũng có thể có thể gặp chẳng lẽ tư kỵ binh quấy rầy cùng tập kích, ngàn người mười năm đang lúc, bình nguyên huyện chỉ là huyện giữ đã thay đổi sáu mặc cho, trong đó có năm vị huyện giữ đúng bị thương tử trận, về phần thành chủ, đã không biết thay đổi bao nhiêu vị; xếp hạng thứ hai chính là cái này Phách Quan, Phách Quan quân coi giữ ở không có được vương đình phê chuẩn dưới tình huống là không thể tự ý rồi đi nơi này, nói cách khác quân coi giữ cơ bản một năm tứ quý đều phải bị khốn ở nơi này nhỏ nhỏ tất yếu giữa, hơn nữa ngăn ngại liền có thể là đã nhiều năm thậm chí vài chục năm, khô khan, chán nản, lại người binh thường cũng có thể bị * điên rồi."

"A! Thì ra là thế." Đường Dần nghe vậy, gật đầu, thảo nào Anh Bộ thoát nhìn lời thôi lệch thề, lời thôi, nghèo túng, cũng khó trách hắn thấy bản thân thì nhiệt tình như vậy, phòng chừng hắn ở Phách Quan đã nhiều năm cũng không nhất định có thể thấy hé ra khuôn mặt mới. Hiện tại, hắn ngược lại thì có chút đồng tình nhận Anh Bộ, dường như nếu đổi lại là đem hắn vậy ở chỗ này, hắn phòng chừng bản thân so với Anh Bộ không khá hơn bao nhiêu.

Đường Dần hỏi: "Chúng ta còn có rượu thịt à?"

"Có a! Từ hướng thành xuất hiện thì, ta làm cho chuẩn bị không ít." Khâu Chân cười nói.

"Vậy thì thật là tốt, nhiều bị chút rượu thịt, chúng ta đi Phách Quan ăn uống." Đường Dần mỉm cười, động thân đứng lên.

Hắn đi mà quay lại, vẫn cố gắng ra Anh Bộ dự liệu, nhất là nhìn hắn đem tới rượu thịt, Anh Bộ càng giật mình.

Không cần Anh Bộ thu xếp, Đường Dần đem rượu thịt nhất nhất trưng bày đến trên bàn, xua tay nói ra: "Anh tướng quân sẽ không chú ý theo ta đang uống rượu ăn cơm đi?"

Anh Bộ phục hồi tinh thần lại, lắc đầu liên tục, vội vàng nói: "Làm sao biết chứ? !" Vừa nói chuyện, rất sợ Đường Dần sẽ đem rượu thịt lấy đi dường như, hắn với tốc độ nhanh nhất ngồi xuống, đầu tiên là nắm lên một khối lớn thịt bò nhét vào trong miệng, lại bung chén lên tới, làm bộ muốn uống, có thể oản mếp mới vừa để đến bên môi, động tác của hắn chợt cứng đờ, hắc hắc cười khan một tiếng, nhìn về phía Đường Dần, nói ra: "Đường tướng quân, trong quân không chính xác uống rượu, người. . . Không biết là tôi thử dò ta nữa?"

Đường Dần trước mặt cười to, cầm lấy rượu của hắn oản, nói ra: "Anh tướng quân, ta trước cạn làm kính!" Vừa nói chuyện, rầm một tiếng, đem trong chén uống rượu sạch sẽ.

Gió nhân tính tình cương liệt, rượu cũng cay độc, uống vào trong bụng, thật tốt giống có mấy trăm đem tiểu đao ở cắt cắt mình ruột, nhưng uống thả cửa đứng dậy lại dị thường đã nghiền, thông khoái.

Thấy hắn trước nâng cốc uống, Anh Bộ không do dự nữa, ngửa đầu một cái, cũng đem uống rượu uống phí. Hắn dài a một tiếng, khen: "Hảo tử, rõ ràng hảo tử!" Vừa nói chuyện, hắn nhìn về phía Đường Dần, cười nói: "Nhớ kỹ lần trước lúc uống rượu, chắc là ở năm ngoái, bất thường, dường như. . . Có hai ba năm!"

Nhìn hắn cười thoải mái, Đường Dần lại cảm giác chua xót, cầm rượu lên vò, đảo mắt rượu, chỉ nói: "Uống rượu!"

"Uống phí!"

"Uống phí!"

Hai người va chạm ly, lại đem trong chén rượu uống một hơi cạn sạch. Khâu Chân tử lượng không sai, nhưng cùng hắn hai người không so được,

vài oản xuống bụng, người đã đủ mặt đỏ bừng, hiện ra men say.

Mà Đường Dần cùng Anh Bộ vẫn một chén tiếp tục một chén uống, không lâu sau, tràn đầy hai vò rượu đã thấy để.

Đường Dần tửu lượng thật tốt, lúc này ngay cả vì say đều không đạt được, Anh Bộ tửu lượng tuy rằng cũng không sai, nhưng bây giờ nói tới nói lui đầu lưỡi cũng có chút đăm đăm.

Hắn vỗ Đường Dần vai, lắc đầu thở dài nói: "Đường lão đệ, rõ ràng ước ao người a, tài năng ở đô thành làm việc, chưa giống ta, sáu năm, ta có chừng sáu năm chưa có trở về nhà!" Trên bàn rượu chỉ nói việc tư, không trò chuyện chính vụ, xưng hô cũng thay đổi thành xưng huynh gọi đệ.

"Vì sao không tiếp cận vương đình xin điều đi?" Đường Dần mở một vò rượu mới.

"Tại sao không có? !" Anh Bộ suy nghĩ dao động giống trống bỏi dường như, nói ra: "Vừa tới thời điểm, ta gần như hàng tháng đều xin điều lệnh, có thể mỗi lần đưa đến đô thành, cũng là đá chìm đáy biển, thật vất vả thăm dò lần trước hồi âm, cũng chỉ là nói viết đề ta ở Phách Quan đợi một chút, đừng sốt ruột, giữ nghiêm cương vị của mình, không nên gấp cho trở về cũng chờ chờ mọi việc như thế thì thôi!"

"Hiện tại, ta là hoàn toàn suy nghĩ minh bạch, lại xin điều lệnh cũng là uổng phí, loại này địa phương quý quái, chỉ có người điên mới bằng lòng tới." Anh Bộ lại uống một chén rượu, cười khổ nói: "Có đôi khi ta thật hy vọng chó nước đại quân có thể đánh đánh tới, như vậy ta cũng liền hoàn toàn giải thoát rồi, thế nhưng ta còn không yên lòng phía dưới hơn một vạn cậu em, bọn họ so với ta lại thêm khổ luyện a. . ."

Đối với Anh Bộ cùng với phía dưới quân coi giữ khổ trung, Đường Dần có thể lý giải, thế nhưng hắn cái gì đều không làm được, gấp cái gì đều không thể giúp, chỉ có thể bụng chén lên, nói ra: "Một say giải thiên buồn! Uống phí!"

"Một say giải thiên buồn, nói rất hay, uổng phí!"

Ngày này, Anh Bộ uống say mềm, Đường Dần vì huân, có thể đơn giản dừng lại rượu cũng để cho hai người kết làm giao tình, mà ngày sau Anh Bộ cũng chân giúp Đường Dần đại ân, này chính nếu nói đúng Vô Tâm sát liễu liễu thành âm.

Vị kia đế quốc hoàng thất đại công chúa cũng không có để Đường Dần chờ lâu lắm, ngày mai buổi sáng, công chúa điện hạ đội ngũ liền đến Phách Quan.

Phát hiện trước nhất chính là tháp trên lầu quân coi giữ, xa xa hy vọng đến một chi có chó quân đại kỳ đội ngũ, lính phòng giữ cửa sợ sắc mặt của đột biến, trước tiên chạy xuống tường thành, đi vào thông báo Anh Bộ.

Lúc này Anh Bộ cùng Đường Dần còn đang ngủ say, đột nhiên nghe nói xuất hiện đại đội chó quân, hai người đều tỉnh rượu, đều IBbNH tự quân áo nón này khôi giáp, vội vã lên tường thành.

Hai người đứng ở lầu trên tường thành, long con mắt kiểm tra, chỉ thấy xa xa rất nhanh đi tới một chi hơn hai vạn người đội kỵ binh ngũ, đội ngũ có đúng chó nước đại kỳ, chờ khoảng cách tiền gần, nhìn càng thêm rõ ràng, chi kỵ binh này, chân bị cho là đúng binh hùng tướng mạnh, ngựa phi chiến bào, mặt trên kỵ sĩ nhẹ khôi giáp nhẹ, nhanh như vậy tiến lên tốc độ, nhiều như vậy kỵ binh, vẫn đang có thể bảo trì ở đội hình chỉnh tề, chỉ thanh thế, dễ cũng đủ uy hiếp người ba phần.

Thật là tinh nhuệ một chi kỵ binh! Đường Dần cũng không biết, chó quốc chánh này đây kỵ binh xóc vác được xưng.

"Đây không phải là quân địch!" Anh Bộ chỉ quét hai mắt, dễ đoán được, nói ra: "Trong đội ngũ ương có đánh đế quốc cờ hiệu, đây cũng là công chúa điện hạ bảo vệ quân!"

"A?" Đường Dần mừng rỡ, ti mi quan coi, quả nhiên, ở trong đội ngũ ương có mặt kim hoàng sắc đại kỳ, mặt trên rồng bay phượng múa thêu có hai con chữ lớn —— hạo trời.

Rất nhanh, chi kỵ binh này ở Phách Quan trước một mũi tên mà nơi ấy dừng lại, tiếp tục, từ trong đội ngũ rất nhanh chạy đi tới hai con chiến mã, lập tức hai đem, ăn mặc nhẹ nhàng xích sắt áo giáp, đỉnh đầu màu trắng dây dài, nhanh như điện chớp đến Phách Quan dưới thành, một người trong đó cao giọng quát lên: "Ta là chó nước phi ngựa tướng quân liễu mới vừa, nay hộ tống công chúa điện hạ đến đó, cho các người tướng quân xuất hiện nói chuyện!"

Tên này tướng lĩnh hơn hai mươi tuổi, ( ) lúc nói chuyện mười phần phần khích, chữ chữ to như chuông.

Quả nhiên! Đường Dần hướng về phía Anh Bộ giờ phía dưới, nói ra: "Ta đi nghênh đón công chúa điện hạ, anh tướng quân lưu ở trong thành, để phòng bất trắc!"

"Hào!" Anh Bộ nhắc nhở: "Đường tướng quân cẩn thận a!"

"Không cần lo lắng." Trong lúc nói chuyện, Đường Dần cũng bước nhanh chạy xuống tường thành.

Anh Bộ nằm ở lầu trên tường thành, xuống phía dưới hồ lớn: "Ta là Phách Quan chủ tướng Anh Bộ, các hạ xin chờ chốc lát."

Tự xưng liêu mới vừa thanh niên tướng lĩnh dương đầu quan sát Anh Bộ vài lần, khoe miệng một vút, trên mặt đôn lộ ra khinh thị vẻ, lời nói cũng không trở về, chỉ dùng ty không hừ một tiếng đoán là làm đáp lại.

Không lâu sau, Đường Dần mang theo Cổ Việt, Nhạc Thiên hai gã Thiên phu trưởng cùng với hai nghìn tên lính ra khỏi cửa thành.

Hắn giục ngựa đi tới liêu mới vừa phụ cận, nói ra: "Các hạ có thể cho công chúa điện hạ đội ngũ tới rồi."

Liêu mới vừa cau mày quan sát Đường Dần, cảm giác này tướng lĩnh so với trên tường thành vị kia sức sống rất nhiều, hỏi hắn: "Ngươi là. . ."

"Phong quốc thứ hai binh đoàn binh đoàn trưởng, Đường Dần!"

"A! Lúc đầu chỉ là tên binh đoàn trưởng." Liêu mới vừa xuy cười một tiếng, nói ra: "Xem ra gió ninh giao chiến, các ngươi thua quả nhiên rất thảm, chỉ có thể phái ra một tên binh đoàn trưởng tới đón tiếp công chúa điện hạ, buồn cười đến cực điểm!"

"Ha ha!" Đường Dần nhẹ cười, nói ra: "Bảo hộ công chúa điện hạ an toàn, chỉ binh đoàn trưởng để cũng đủ, chưa giống quý quốc, hưng sư động chúng như vậy, lẽ nào chờ lãnh thổ một nước bên trong chân liền như thế chẳng thái bình?"

Liêu mới vừa bị Đường Dần nói già mặt đỏ lên, cả giận nói: "Đây là biểu thị với công chúa điện hạ tôn kính, lẽ nào ngươi ngay cả này cũng không hiểu sao?"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Quyển 3

"Với công chúa pho không tôn kính, không phải là biểu hiện ở ngoài miệng, càng không phải là biểu hiện ở phô trương thượng!" Đường Dần nói ra: "Các hạ có thể thời gian đầy đủ, nhưng ta không thời gian tại đây cùng ngươi nhiều phê khẩu thiệt, có thể cho công chúa điện hạ đi giá vào thành nữa?"

Liêu mới vừa tức giận thẳng cắn răng, thế nhưng lại không có từ phát tiết, chỉ là ngoan hận mà trừng Đường Dần liếc mắt, sau đó trặc xoay người lại, tiếp cận kỵ binh phía sau đội ngũ vẫy vẫy tay.

Thấy chỉ thị của hắn, đội ngũ chậm rãi đi trước, đến trước cửa thành, bắt quá kỵ binh đều lui ra phía sau, chỉ để lại công chúa xe ngựa cùng với đi theo nhân viên.

Thẳng đến lúc này, Đường Dần mới nhìn rõ, công chúa ngồi xe ngựa do tám con cường tráng hồng tông ngựa lôi kéo, xe ngựa cảnh trí, trên có khắc long phượng hoa văn, gần như mỗi một chỗ góc cũng là kinh qua tinh điêu tinh tế mài.

Xe ngựa rộng thùng thình, cửa sổ đều che có màu đỏ màn vải, thấy không rõ lắm tình huống bên trong.

Ở xe ngựa xung quanh hộ vệ kỵ sĩ đứng thanh nhất sắc nữ binh nữ đem, một các cưỡi con ngựa cao to, mặc ngân sắc lại tinh xảo để quốc mũ sắt giáp, thoạt nhìn tư thế oai hùng hiên ngang, rất mê người.

Đường Dần dò xét một vòng, sau đó giục ngựa tiếp cận xe ngựa tới gần.

Không đợi hắn đến phụ cận, liền bị vài nữ hầu vệ ngăn ở, không có người nói chuyện, chỉ là ánh mắt sắc bén đề phòng mà rơi vào Đường Dần trên người.

Đường Dần rất thông minh, tâm cũng rất nhỏ, xe ngựa cửa sổ màn đều có chống đỡ, thấy không rõ lắm bên trong rốt cuộc có người hay không,

nhờ ra chó nước đùa giỡn một động tác võ thuật đẹp mắt, không để công chúa ở trong xe, đến lúc đó bản thân tìm ai nói rõ lý lẽ đi?

Bị nữ bọn thị vệ ngăn cản, hấn cũng không ngại, hắng giọng, hỏi: "Công chúa điện hạ một đường mạnh khỏe?"

". . ."

Đội một hồi, bên trong xe không người trả lời.

Đường Dần chịu nhịn tính tình, hỏi lần nữa: "Công chúa điện hạ có thể một đường mạnh khỏe?"

". . ." Bên trong xe vẫn không có người tiếp lời.

Giữa lúc Đường Dần chuẩn bị lần thứ ba đặt câu hỏi thời điểm, một tên nữ tướng lĩnh kỵ mã qua đây, với Đường Dần nói ra: "Trên đường xóc nảy một nhọc, công chúa điện hạ đã nghỉ ngơi!"

"Như vậy. . . Xin đem màn xe mở, ta muốn kiểm tra thực hư!" Đường Dần chính sắc nói ra.

"Lớn mật!" Nữ tướng lĩnh sắc mặt của lập tức trầm xuống, tức giận quát lên: "Ngươi là ai? Dám mạo phạm công chúa điện hạ, phải bị tội gì?"

Một nữ nhân, cũng dám ở trước mặt mình như vậy điều võ dương oai, Đường Dần tức vừa bực mình vừa buồn cười.

Hấn ngạo suy nghĩ, nói ra: "Ta phải xác nhận công chúa điện hạ có ở nhà hay không bên trong xe, sẽ để công chúa điện hạ ra, sẽ đẩy ra màn xe để ta kiểm tra, nếu không, chúng ta đây cũng chỉ có thể tại đây giằng co!"

"Ngươi. . . Ngươi thật là lớn gan chó!" Tên kia nữ đem khí sắc mặt của trắng bệch, tuy rằng hoàng thất lực ảnh hưởng từ từ yếu ớt, nhưng công chúa dù sao cũng là công chúa, đứng hoàng gia người thừa kế một trong, vô luận đi tới người nào chứ hầu nước, cũng là bị người kính ngưỡng, bao giờ bị người làm khó dễ như vậy quá?

Nữ đưa ngón tay được Đường Dần, tức giận không chịu nổi, lạnh lùng đang lúc rút ra ba sừng trường kiếm, lấy kiếm tiêm chỉ vào Đường Dần mũi, quát lên: "Ngươi rút ngay cho ta!"

Sự tình không liên quan mình, liễu mới vừa ở bên cạnh nhìn có chút hả hê xem náo nhiệt, người này làm tức giận công chúa thị vệ bên người dài, nhìn hấn làm sao kết thúc công việc.

Mà Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời hai người gặp đối phương động người, giai dọa cho giật mình, hai người tay ấn chuỗi kiếm, làm bộ rút kiếm.

Đường Dần tiếp cận hai người bọn họ khoát khoát tay, ý bảo hai người bọn họ không nên khinh cử vọng động, hấn cười nhìn tên kia nữ đem, với dựa vào đến trước mặt mình trường kiếm làm như không thấy, mặt mỉm cười mà nói ra: "Ta kiên trì."

Lần đầu tiên đụng với giống Đường Dần người như vậy, nữ thị vệ trưởng cũng không biết nên đem hấn làm sao bây giờ, chân đem hấn một kiếm giết, không biết lại dẫn phát dạng gì hậu quả, mà muốn cho hấn kiểm tra xe ngựa, hoàng tộc tôn nghiêm làm sao ở?

Giữa lúc nàng đâm lao phải theo lao, không biết làm sao thu tràng thời điểm, bên trong xe ngựa vang lên nững nịu chuông bạc vậy thanh âm: "Tiểu Mẫn, hấn muốn kiểm tra để để hấn kiểm tra xong, cho dù hiện tại cũng không người quan tâm hoàng đình, lại không người quan tâm ta vị công chúa này!"

Đường Dần nghe tiếng bỗng nhiên sững sốt, không phải là bởi vì bên trong xe người nói, mà đúng bởi vì nàng thanh âm.

Thanh âm này để hấn có loại tức quen thuộc lại cảm giác xa lạ, hấn dám khẳng định, bản thân có ở đâu nghe qua, có thể trong khoảng thời gian ngắn lại nghĩ không ra.

Nhưng đây cũng không hợp với lẽ thường, mình tại sao khả năng nghe qua công chúa thanh âm đâu?

Hấn kinh ngạc đờ ra, thật lâu không có phản ứng qua đây.

Lúc này, nữ thị vệ trưởng đem chiến mã bên cạnh vừa rút lui, khuôn mặt lạnh lùng, tức giận nói: "Ngươi muốn tra liền tra nữa, hơn hết, ngươi nhất định sẽ làm hôm nay liễu lĩnh mà trả giá thật lớn!"

Đối phương lời nói lạnh nhạt uy hiếp để Đường Dần phục hồi tinh thần lại, hấn là rất muốn nhìn một chút bên trong xe công chúa đến tột cùng là người nào, vì sao thanh âm của nàng để hấn như vậy quen tai, thế nhưng hấn cũng biết, làm như vậy thực sự quá thất lễ, vạn vừa về tới Diêm thành làm cho nhà cáo một hình, bản thân lại lại phiền phức không ngừng.

Hấn ở trên chiến mã chấp tay một cái, nói ra: "Công chúa điện hạ không cần nổi giận, thuộc hạ chỉ là đang làm xác nhận, nếu công chúa điện hạ có

ở bên trong xe, thuộc hạ cũng yên lòng." Vừa nói chuyện, hắn nghiêng đầu hạ lệnh: "Hộ tống công chúa điện hạ vào thành!"

Theo tiếng nói của hắn, thứ hai binh đoàn hơn hai ngàn tên lính chen chúc tiến lên, bảo vệ công chúa chỗ ở xe ngựa, chậm rãi tiến nhập Phách Quan.

Đề quá công chúa đội ngũ sau, Đường Dần quay đầu lại nhìn một cái có chút thất vọng liêu mới vừa, hắn nói ra: "Cảm ơn các hạ một đường hộ tống công chúa điện hạ đến đó, cáo từ!" Nói xong, hắn quay đầu ngựa lại, dự định trở về thành.

Hắn phải đi, mà liêu mới vừa lại không có ý định để hắn rời đi, cười hỏi: "Đường Dần, ta người tài năng ở Phách Quan trước gặp nhau cũng coi như hữu duyên, không biết có thể nguyện cùng ta tỷ thí một ... hai ...?" Vừa nói chuyện, hắn từ yên ngựa trên cầu gở xuống một thanh yển thánh đao, cũng nói ở bàn tay, tiện tay giờ giờ.

Đường Dần nở nụ cười, nhìn ra được, này liêu mới vừa tu vi không kém, là một giữa cao thủ, nhưng cùng hắn giao chiến, không có chút ý nghĩa nào.

Đầu tiên gió chó hai nước còn chưa giao chiến, không cùng hắn động thủ lý do, thứ nhì hắn lại không thể giết hắn, bằng không có thể sẽ khiến cho tranh chấp.

Không thể giết hắn thì không thể 'Ăn' mất hắn, Đường Dần cũng không này thời gian rồi phải đi làm như thế một bộ không có chút ý nghĩa nào sự tình.

Hắn lắc đầu nói ra: "Xin lỗi, ta với cùng người tỷ thí không có hứng thú." Hắn giục ngựa trở về thành.

Liêu mới vừa không cam lòng, ở phía sau cả tiếng kêu lên: "Lẽ nào các hạ không dám sao?"

Đường Dần cũng không quay đầu lại mà nhún nhún vai, nói ra: "Tùy người nói như thế nào."

"Hừ, thật là một vô dụng kẻ hèn nhát, người cho dù làm binh đoàn trưởng cũng không đủ tư cách!" Liêu mới vừa hết sức nói móc khả năng sự tình, chỉ * Đường Dần cùng hắn giao thủ.

Vậy mà Đường Dần căn bản không quan tâm lời của hắn. Hắn ngay cả hắn người này đều không để vào mắt, như thế nào sẽ đi quan tâm hắn nói cái gì đó?

Bất quá hắn coi thường theo người ngoài đúng như nhược nhất gan chiến đấu, chó nước các kỵ binh phát sinh một loạt tiếng cười nhạo.

Đường Dần lười để ý tới, trực tiếp trở lại Phách Quan, sau đó quân coi giữ cửa lập tức đóng cửa cửa thành, dường như rất sợ đối phương hướng gần đây dường như.

Thấy thế, liêu mới vừa cũng tự giác không thủ vị, đại lĩnh thủ hạ hơn hai vạn cười, rất nhanh ly khai.

Đường Dần mới vừa vào thành, trước mặt để vọt tới một con, hắn nhìn chăm chú nhìn lên, người tới đúng là công chúa bên người nữ thị vệ trưởng.

Nàng mắt phượng liếc hắn vài cái, vút vút cái miệng nhỏ nhắn, cười nhạo nói: "Mới vừa rồi còn như vậy uy phong, thế nào làm cho một sợ liền tè ra quần trốn về? Thật là không có có, người nhất gan!" Pháo liên châu dường như nói xong câu này, nàng lập tức bắt ngựa, đường cũ chạy về.

Tựa hồ nàng vội vã qua đây chỉ là vì châm biếm Đường Dần câu này.

Đường Dần dở khóc dở cười, này đầu giống công chúa điện hạ thị vệ trưởng a, quả thực giống còn có thể đấu khí không có thành thực đứa nhỏ.

Nàng bao lớn? Chân thành niên à? Hắn ở trong lòng không thể ngừng yên lặng lẩm bẩm được.

Lúc này, Anh Bộ từ trên tường thành bước nhanh chạy trốn xuống, đến Đường Dần trước ngựa, nói ra: "Chó nước kỵ binh đã bỏ chạy."

"Ừ!" Đường Dần cũng không thêm để ý mà lên tiếng.

"Đường tướng quân. . ." Anh Bộ muốn nói lại thôi.

"Anh tướng quân có chuyện mặc dù nói đi."

Anh Bộ chính sắc nói ra: "Ta xem Đường tướng quân tu vi không kém, vừa làm sao không cùng liêu mới vừa tỷ thí, giết giết nhục khí của đối phương?"

Đường Dần lắc đầu, nói ra: "Hắn không xứng."

"Cái gì?" Anh Bộ không hiểu rồi ý tứ của hấn.

"Đề ta giết người, ta sẽ không xoi mói đối thủ, ai cũng có thể giết!" Đường Dần cười tủm tỉm nói: "Nhưng nếu muốn cùng VII3U ta làm đơn thuần tỷ thí, hấn còn xa thiếu tư cách."

"A?" Anh Bộ sững sốt, ngơ ngác nhìn Đường Dần, một lát không phản ứng kịp. Lời nói này cũng quá điên, dường như Đường Dần căn bản không đem này chớ nước đường đường phi ngựa tướng quân để vào mắt.

Sững sốt một hồi, hấn lắc đầu, bắt quá hấn lại thật thích Đường Dần loại này tính tình cao ngạo.

"Anh tướng quân, ta muốn hộ tống công chúa điện hạ trở về đô thành, ta ngại. . . Vì vậy sau khi từ biệt!" Đường Dần ở trên ngựa chấp tay nói dừng

Anh Bộ nhẹ khề thờ dài, nói ra: "Hôm nay từ biệt, chẳng biết lúc nào mới có thể gặp lại."

"Hữu duyên thì sẽ gặp lại!" Đường Dần hào hiệp cười, nói ra: "Cáo từ!"

"Đường huynh đệ một đường cẩn thận."

Nghe hấn gọi bản thân Đường huynh đệ, Đường Dần trả lời: "Nguyên anh huynh sớm ngày phản hồi đô thành, các người sẽ đem rượu ngon vui mừng. () "

Những lời này, thiếu chút nữa đem Anh Bộ nói khóc, hấn gục đầu xuống hít mũi một cái, giả vờ vô tình phát tay một cái, nói ra: "Đi nhanh đi, đừng chậm trễ hành trình!"

"Bảo trọng."

"Bảo trọng!"

Đường Dần chỉ huy thứ hai binh đoàn, hộ tống công chúa một đám rời khỏi Phách Quan, trở về đi gió đều Diêm thành.

Đồ kinh hướng thành thời điểm, bởi sắc trời còn sớm, đội ngũ vẫn chưa ngừng, trực tiếp xuyên thành mà qua.

Chờ ra hướng thành sau đó, Khâu Chân khoái mã đi tới Đường Dần bên người, thần thần bí bí từ trong lòng móc ra tấm vé quyền bố trí, hấn từ đó rút ra hế ra, giao cho Đường Dần trước mặt, cười nói: "Đường đại ca, người xem một chút."

Không biết hấn trong hồ lô muốn làm cái gì, Đường Dần nghi ngờ tiếp nhận quyền bố trí, cúi đầu nhìn lên, nguyên lai là xem gián dị địa đồ, họa mười phần viết ngoáy, mơ mơ hồ hồ. Hấn nghi vấn hỏi: "Đây là cái gì?"

"Tất nhiên tranh!" Khâu Chân nói ra: "Mặt trên đánh dấu nơi ấy đúng hướng thành phụ cận trộm cướp sào huyệt."

Đường Dần không giải thích được nháy nháy mắt, trộm cướp sào huyệt cùng mình có quan hệ gì?

Khâu Chân kẻ trộm cười thấp giọng nói ra: "Đường đại ca sẽ không chân dự định cứ như vậy một đường thái bình hộ tống công chúa điện hạ trở về Diêm thành nữa? Nhiệm vụ lần này thế nhưng lập công cơ hội thật tốt, Đường đại ca nghìn vạn lần không thể bỏ qua a!"

Đường Dần nhếch lông mày, nói ra: "Đem lời nói rõ ràng giờ."

"Tiêu diệt trộm cướp sào huyệt, chống lại bão báo, trộm cướp ý đồ tập kích công chúa điện hạ, chúng ta lực hợp lại cướp đông, liều mình hộ giá, bảo đảm công chúa điện hạ an toàn đồng thời, lại giết chết rất nhiều trộm cướp, ấy công đủ có thể để quân thượng coi trọng Đường đại ca, đều xem trọng nặng phong thưởng!" Khâu Chân ở Đường Dần bên tai cúi đầu lời nói nhỏ nhẹ.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Quyển 3

Nghe xong lời này, Đường Dần hấp khí, đồng thời mắt cũng theo đó sáng ngời, thầm kêu cao minh! Hắn thấp giọng hỏi lại: "Làm như vậy, có thể hay không khiếm khuyết thỏa đáng?"

"Sẽ không!" Khâu Chân khẳng định nói ra: "Tiêu diệt sào huyệt, chúng ta tức lập được chiến công, lại làm dân chúng địa phương bỏ tai họa, nhất cử lưỡng tiện chuyện, sao biết không thích hợp khi nào?"

"Nhờ ra bị người phát hiện làm sao bây giờ?" Đường Dần lo âu hỏi.

"Làm sao biết chứ? Người nào sẽ đi điều tra việc này, hơn nữa chỉ cần chúng ta làm cẩn thận, sẽ không để lộ tiếng gió thổi. . ." Vừa nói chuyện, hần thân thể trắc dò, tiến đến Đường Dần bên tai, xì xồ xì xảo nói.

Nhìn ra được, Khâu Chân đứng sớm có chuẩn bị, kế hoạch thành hình, ngay cả địa đồ đều chuẩn bị xong, hơn nữa không phải là một tấm bản đồ, trong tay hần quyền bố trí đều là đồ kinh các thị trấn thì nghe được địa phương trộm cướp sào huyệt.

Khâu thật không có cùng Đường Dần ngủ nghỉ quán, mà là ở tại các thành chủ phủ đệ, hần không có thể như vậy ham thư thái, mà là mượn dùng chân cơ hội tìm thành chủ nói chuyện phiếm, mượn cơ hội bộ lấy địa phương nạn trộm cướp tình hình thực tế báo.

Có thể nói Đường Dần còn không có ra Diêm thành, Khâu Chân cũng đã nghĩ xong này mưu kế, cùng nhau đi tới đêm đường cũng bày xong.

Có Khâu Chân như vậy trợ thủ ở bên cạnh mình tuyệt đối là loại phúc khí, Đường Dần hiện tại rất cuộc cảm thấy.

Hắn đón nhận Khâu Chân mưu kế, chuẩn bị ở trở về Diêm thành trên đường thuận tiện tiêu diệt phụ cận sào huyệt, vì mình tích lũy chiến công.

Ra hướng thành đại khái hơn hai mươi dặm mà, Đường Dần hạ lệnh đội ngũ ngừng tiến tới, sau đó hần cuống cuống dưới trướng mười tên Thiên phu trưởng, tiếp tục lại hỏi mã chạy về phía công chúa chỗ ở xe ngựa.

Công chúa ngồi xuống nữ thị vệ trưởng với Đường Dần ấn tượng không xong cực độ, xa xa nhìn hần dẫn một đám người kỵ mã qua đây, nàng lập tức nghênh đón, đem Đường Dần đám người ngăn cản, quát hỏi: "Lúc này người lại có chuyện gì? Nên không phải là lại muốn kiểm nghiệm công chúa điện hạ xe ngựa nữa?"

Đường Dần mặt mang chính sắc, nói ra: "Ta có việc gấp tiếp cận công chúa bẩm báo!"

"Chuyện gì?"

"Căn cứ dò báo, phía trước có trộm cướp mai phục, có thể sẽ tập kích bản đội, ta phải lãnh người đi đầu một, đi vào tiêu diệt!"

Lời này vừa nói ra, đừng nói nữ thị vệ trưởng thất kinh, ngay cả phía sau hần mười tên Thiên phu trưởng cũng lại càng hoảng sợ, phía trước lại có trộm cướp bố trí mai phục? Minh tại sao không biết? Thăm từ lúc nào tình báo truyền về?

Sự quan trọng đại, nữ thị vệ trưởng cũng không dám lại chậm trễ, vội vàng dẫn Đường Dần đám người đi tới trước xe ngựa, vô cùng cung kính nhẹ giọng nói ra: "Công chúa điện hạ, vừa này nhận được tin tức, phía trước mai phục có trộm cướp, đội ngũ hiện tại chỉ có thể dừng lại, đường. . . Đường tướng quân muốn đích thân đi vào tiêu diệt phi loạn!"

"A! Vậy tân khổ Đường tướng quân." Công chúa giọng hỏi hột từ bên trong xe truyền ra.

Vô luận như thế nào nghe, Đường Dần đều nghĩ công chúa thanh âm quen tai, có thể hần lại hết lần này tới lần khác nghĩ không ra đến tột cùng ở đâu nghe qua. Hần phách vỗ trán, âm thầm rên rỉ thống khổ một tiếng, tiếp tục chấn tác tinh thần, nói ra: "Công chúa điện hạ khách khí, đây là thuộc hạ phải làm, xin công chúa ở chỗ này chờ, thuộc hạ lại mau chóng chạy về."

Nói xong, hần quay lại chiến mã, với mười tên Thiên phu trưởng ngắn gọn mà hạ lệnh: "Cổ Việt, Nhạc Thiên, hai người người tỵ số cốt lõi tùy ta đi vào tiêu diệt, đám người còn lại, lưu thủ tại chỗ, cần phải bảo vệ tốt công chúa an toàn, người nào dường như dám can đảm thiện tiện rồi cương vị công tác, bình tĩnh chém không tha!"

"Đúng! Đường tướng quân!" Chúng rất ít người thấy Đường Dần như vậy nghiêm nghị hạ đạt quân lệnh, đều bị kinh hãi, nhắc tới hai trăm phần trăm tinh khí thần, trăm miệng một lời mà đáp.

"Ta không ở trong lúc, tạm thời do Lý Uy thiên quân, Đặng Minh Dương thiên quân toàn quyền phụ trách!"

"Hiểu rồi!"

"Đi!" Đường Dần giao phó xong sau, tiếp cận Cổ Việt, Nhạc Thiên hai người bỏ rơi đầu, mang theo hai nghìn quân binh, do Khâu Chân cùng đi, trùng trùng điệp điệp đi phía trước tiêu diệt.

Đàn ông nghiêm túc thời điểm đứng đẹp trai nhất, mà chăm chú phát ra hào tư lệnh đàn ông còn lại là đẹp trai hơn.

Đường Dần dứt khoát quả quyết liên tục hạ đạt quân lệnh, đem vị kia nữ thị vệ trưởng cũng hồ sững sốt một chút, nhìn hẩn kỵ mã đi xa bóng lưng một lát không trở về được thân.

Lại nói Đường Dần một đám, đi về phía trước một đoạn đường trình, quẹo mấy cái cua quẹo sau đó, dễ hạ quan đạo, tiếp cận xa xa rừng sâu núi thẳm chạy đi.

Mọi người càng đi càng xa, Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời cũng càng đi càng cảm thấy được không thích hợp, không phải nói trộm cướp có mai phục, muốn đánh lên bản đội à? Nhưng này cũng mai phục quá xa giờ nữa?

Theo Đường Dần lại chạy ra thật là xa, ở trong rừng chuyển bầy bất tỉnh tám choáng váng, Cổ Việt trước hết không nên được tức giận, thăm dò mà hỏi thăm: "Đường tướng quân, còn. . . Còn chưa tới à?"

Đường Dần từ trong lòng xuất ra Khâu Chân cho hẩn địa đồ, đối chiếu địa đồ tiếp cận xa xa nhìn, nói ra: "Liên sắp tới, đi qua này miếng cánh rừng, lại vòng qua phía trước vậy cũng eo núi liền không sai biệt lắm."

Trong miệng hẩn nói dễ dàng, trong lòng đã ở trong tối mắng sào huyết thể nào chọn như thế một góc góc nơi ấy, thảo nào địa phương quan binh vài lần chưa từng tiêu diệt mất, nếu là đạo tặc trước đó nhận được tin tức, chỉ là ở trong rừng mặt nhiều cũng có thể đem người nhiều che.

Đây là tình hình thực tế, bọn phi đồ ở trong thành cũng là xếp vào có nhãn tuyến, chỉ cần đại cổ quan binh xuất động, bọn họ lập tức có thể được đến tiếng gió thổi, hoặc là tránh né đứng dậy, hoặc là bày mai phục chờ quan binh trúng kế.

Đường Dần này cả đám đếm tuy nhiều, nhưng mặc cho vụ là bảo vệ công chúa, ai có thể ngờ tới bọn họ lại muốn nổi bật, nửa đường tiêu diệt, cho nên lúc này trộm cướp cửa đứng không hề phòng bị, không phải chân ở trong rừng bày mai phục, cũng đủ Đường Dần này hai nghìn người chịu.

Bình an vô sự đi qua rừng cây, đi lên trước nữa cũng là sơn đạo, mặt đất khắp nơi đều là loạn thạch, Đường Dần dứt khoát từ lập tức xuống, bộ hành tiến tới.

"Đối phương thực sự chỉ có năm trăm người nữa?" Trên đường, Đường Dần vừa đi vừa hỏi sau lưng Khâu Chân.

"Hướng thành thành chủ đứng nói như vậy." Khâu Chân mình cũng không xác định.

Lúc này Cổ Việt lại tò mò hỏi: "Không phải nói trộm cướp có mai phục à?"

Đường Dần cùng Khâu Chân bèn nhìn nhau cười, hẩn về phía sau người đương đầu nói: "Nói cho hẩn biết hai tình hình thực tế nữa!"

Khâu Chân đem cổ, nhạc hai người kéo đến bên cạnh, đem kế hoạch của hẩn từ đầu tới đuôi, từ đầu chỉ cuối giảng thuật một lần.

Giấu diếm những thứ khác Thiên phu trưởng, ngược lại không phải là Đường Dần cùng khâu thật không tin mặc cho bọn hẩn, mà là sự quan trọng đại, biết nội tình người của càng ít càng tốt, tương đối mà nói, Đường Dần cùng Khâu Chân với cổ, nhạc hai người nhất tin cậy, cho nên này hành động này chỉ dẫn hẩn hai xuất hiện, về phần phía dưới binh sĩ, bọn họ căn bản không hiểu chuyện gì xảy ra, hiển nhiên cũng không cần phải nói nhiều.

Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời nghe Khâu Chân nói xong, thế mới biết bản thân muốn làm gì, hai người đều nở nụ cười, bản thân cho mình sáng tạo công lao, việc này cố gắng mới mẻ, hơn hết nghe cũng thật có ý tứ.

Cổ Việt hỏi: "Làm như vậy, trở về đồ thành sau đó thật có thể xong tương thưởng?"

Khâu Chân gật đầu nói: "Đương nhiên! Công chúa nếu đi tới giới to, chính là chúng ta giới to trách nhiệm, nếu là phát sinh bất ngờ, này khuyết điểm ai cũng bói không chịu nổi, chúng ta giết địch thì sống chết bảo Vệ công chúa, có thể xa so với một đường thái bình trở về công lao lớn. Đây không phải là đùa giỡn tâm cơ, đây là chính trị, muốn đi lên ba, phải bản thân cho mình sáng tạo cơ hội."

"Lời bàn cao kiến!" Cổ Việt đứng đơn thuần vỗ gối, hợp lại không biết những, có thể nghe Khâu Chân nói đạo lý rõ ràng, hẩn cũng thành tâm bội phục, khoi mào ngón tay cái tán thưởng.

"Hắc hắc!" Khâu Chân cười nói: "Chuyện đánh giặc, ta không thể giúp các ngươi vội vàng, nhưng ở phương diện khác, ta còn là có thể ra chút lực."

Bọn họ vừa đi vừa trò chuyện, vòng qua một chỗ eo núi, lại hy vọng trước đi, đó là đường lên núi.

Nơi này đường càng thêm khó đi, mặt đất gồ ghề, một mặt đứng vách đá, bên kia còn lại là vách núi, đường chật hẹp, gồ ghề, không nghĩ qua là thì có truy nhai nguy hiểm.

Chính đi về phía trước, đột nhiên, phía trước tiếng huyết gió nổi lên bốn phía, trong đó còn kèm theo dồn dập tiếng quát tháo.

Không cần hỏi, phi trong ổ trộm cướp của đã phát hiện bọn họ bộ dạng.

Đường Dần trên mặt lộ ra nụ cười, âm lãnh lại nụ cười tà khí, hiện tại Khâu Chân, Cổ Việt, Nhạc Thiên vừa nhìn hán loại này cười trong lòng đều hiểu, đây là Đường Dần động sát cơ chuẩn bị giết người biểu tình.

Hắn nhanh hơn bước chân, về phía trước đi vội, cùng lúc đó, trên người tản mát ra tầng tầng hắc vụ, đem quanh người hán bao phủ, trong nháy mắt, hắc vụ hóa thành thực chất, bám vào trên người của hắn, hình thành một tầng đen thui mặt thật lóe ra u quang chiến giáp.

Thấy thế, Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời cũng song song xuất ra đều tự vũ khí, quay đầu lại hô lớn: "Chuẩn bị chiến đấu!"

Chiến đấu bất cứ lúc nào khả năng triển khai, Khâu Chân thả chậm bước chân, dần dần thối lui đến đội ngũ sau cùng, không phải là hán nhát gan, mà là hán không có năng lực tự vệ, ở trên chiến trường nếu không giúp không được gì, còn có thể sẽ để Đường Dần đám người phân tâm chiếu cố hắn, không muốn cho người khác thêm phiền phức, hán tự động tự giác rời xa tranh đấu.

Đường Dần người khoát linh khải, xông lên phía trước nhất, lại đi về phía trước ra không xa, chỉ nghe phía trước vèo vèo có tiếng nổi lên bốn phía, trước mặt bay tới trên trăm chi điều linh.

Hắn ngay cả trốn cũng không trốn, mặc cho tên bắn ở trên người của mình. Thiết mũi tên đánh linh khải, đinh đương rung động, tia lửa văng khắp nơi, lại không đủ thương được linh khải chút nào.

Hắn tu vi bây giờ đạt được linh đạt đến trình độ tuyệt vời, ( ) xưng là cao thâm, thả ra linh khải cũng cũng đủ cứng cỏi, chỉ cần không được binh đó linh hóa sau vũ khí công kích được, phổ thông tiến công đối với hán căn bản vô hiệu.

Bước chân hán liên tục, vẫn như cũ đi nhanh về phía trước, trước mặt tên luôn luôn không có ngừng, nơi đi qua, mặt đất đầy tán lác xuống tàn tiến, hình thành thật dài một cái.

Lại một lát sau, đối phương tựa hồ cũng nhìn ra không đủ thương được hán, vũ tiễn ngừng, ngay sau đó, lại truyền tới ừng ực vụ nổ tiếng.

Không biết đối phương lại sử dụng vũ khí gì, Đường Dần ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một chiếc hướng xa từ giữa sườn núi mãnh liệt xuống tới.

Hướng xa trước mặt của đúng thiết, hợp lại hoành buộc có bao nhiêu cây đao kiếm, công kích phạm vi cực lớn, hướng xa phía còn lại là trống không, bên trong hết to lớn hòn đá, toàn bộ hướng trên xe cân xứng một xung, ít nói cũng có thiên tám trăm cân, từ trên cao đi xuống vọt tới, quán tính đầu chỉ nghìn cân, vừa tại đây chật hẹp trên sơn đạo, chân bị vọt tới binh sĩ đội ngũ ở giữa, từ thương khó có thể phỏng chừng.

Đường Dần lại càng hoảng sợ, nghĩ không ra trộm cướp vẫn còn có như vậy vũ khí, hán không cách nào né tránh, hán nếu để cho mô, binh lính phía sau của liền tao ương, không kịp ngấm nghĩ nữa, Đường Dần hai tay trở về sờ, ở sau đó nơi hông linh khải hé hai cái khe hở, từ đó lộ ra hai đao đem, Đường Dần cầm, rút ra song đao.

Màu đen tối đó linh khí từ hán song chưởng chảy ra, và hai thanh trắng tàn loan đao dung hợp, tiếp tục, đem hai linh hóa sau loan đao hợp lại hai làm một, cấu thành một thanh cực lớn hình hào màu đen lưỡi hái.

Nói đến chậm, kì thực cực nhanh, toàn bộ quá trình chỉ là trong nháy mắt chuyện.

Đường Dần một tay cầm lưỡi hái, giơ lên thật cao, lúc này hướng xa nghiệp đã đến hán phụ cận, hán hét lớn một tiếng, lưỡi hái do từ xuống dưới đánh rớt, mũi đao xé gió, phát sinh bén nhọn tiếng rít.

P/S: Hết tập 3

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dàn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Quyển 4 (sửa lại)

Vành tai giữa chỉ nghe rằng rắc một tiếng vang thật lớn, linh hóa sau lưỡi hái trọng trọng bỏ vào hướng xa ngay chính giữa, ở đấy tai 『muốn』 đấy tiếng vang giữa, hướng xa do trung tâm bị xé mở. (quyển sách đăng lại thập lục mạng văn học) 『cứng rắn』 sinh sôi bề thành hai đoạn, phân nửa trang ở vách núi trên vách, một nửa kia bay xuống vách núi.

"A —— "

Một đao đem hướng xa chia làm hai nửa, đưa tới trước sau một trận kinh hô tiếng.

Phía trước kêu sợ hãi tự nhiên là đến từ trộm cướp cửa, mà phía sau sợ hãi than còn lại là Cổ Việt, Nhạc Thiên đám người phát ra.

Không để cho trộm cướp lại phóng thứ hai lượng hướng xa cơ hội, Đường Dàn kéo lưỡi hái xông lên giữa sườn núi.

Tại đây khối to lớn đất trống 『chỗ』, chiến đấu có trên trăm hào mặc lộn xộn ăn mặc trộm cướp, bên trong loại người gì cũng có, cường đạo, bỏ mạng không, phát lệnh truy nã phạm, lưu lạc hán cùng với phá sản nông hộ, thương hộ phiến chờ một chút, bọn họ vũ khí trong tay cũng rất lộn xộn, có đao, có kiếm, có kích, có 『thương』, còn có cầm cái cuốc cùng hạo người.

Thấy Đường Dàn xông lên, trên trăm trộm cướp gào khóc quái khiếu tiếp cận hán phác lai, Đường Dàn chưa đưa bọn họ để vào mắt, trong tay lưỡi hái ngang vung lên, linh ba khuếch tán ra, xì buồn bức tiếng vang nổi thành một mảnh, trong nháy mắt lại hơn mười người bị chặn ngang chặt đứt, đỏ tươi máu, trắng loá ruột chảy đầy đất, mùi hôi thối tức khắc nhồi vào không khí.

Trộm cướp cửa bình thường vào nhà cướp của còn có thể, thật đùng với như Đường Dàn như vậy linh võ cao thủ, lập tức biến thành mềm nhũn.

Bị hán lớn tiếng dọa người linh ba chấn nhiếp, trộm cướp cửa kinh hãi mất 『sắc』, sợ liên tục lui ra phía sau.

Đường Dàn hừ cười một tiếng, không còn ra chiêu, mà là đem thân thể tiếp cận bên cạnh hơi nghiêng, đem bên địch 『giao』 cho binh lính phía sau cửa.

Hán quát lớn: "Giết! Không chừa một móng "

Bởi trộm cướp không mạnh, đúng phe mình sẽ không tạo thành quá lớn uy hiếp, ở Đường Dàn xem ra, đây đối với phía dưới bọn lính đến là một khó được thực chiến cơ hội.

Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời lãnh đạo đều tự thủ hạ quân tốt giết thượng giữa sườn núi, và trộm cướp cửa triển khai 『giao』 chiến đấu.

Trộm cướp chỉ có hơn trăm người, vừa không có kinh qua chính quy huấn luyện đám ô hợp, đâu là hai nghìn chuẩn bị đầy đủ hết quân chính quy đối thủ, 『giao』 chiến đấu không lâu sau, hơn trăm tên trộm cướp sẽ bị giết, sẽ trở thành bắt tù binh.

Khi 『giao』 chiến đấu đến vĩ thanh là lúc, xa 『chỗ』 đột nhiên lại truyền ra tiếng kêu, tiếp tục, từ trên núi theo xuống gần nghìn người trộm cướp.

Đường Dàn long con mắt nhìn một hồi, quay đầu lại hô: "Khâu Chân!"

"Đang ồ!" Khâu Chân không biết từ đâu chui ra, thở phì phò chạy đến Đường Dàn bên người.

"Người không phải nói trộm cướp chỉ có năm trăm bây đâu à? Thế nào lập tức mạo nhận nhiều như vậy?" Đối phương đột nhiên tuôn ra hơn ngàn người, Đường Dàn cũng vô pháp lại đem đối thủ trở thành phe mình luyện binh đối tượng, mà là muốn đánh đám ra trò chiến đấu.

Khâu Chân nhếch miệng, xoa một chút mồ hôi trán hạt châu, không giải thích được nói ra: "Theo hướng thành thành chủ nơi nào lấy được tin tức, nơi này trộm cướp quả thực chỉ có năm trăm bây đâu, thế nào đột nhiên mạo nhận nhiều như vậy?"

Đường Dàn tròn mắt một cái, hay là hướng thành thành chủ mình cũng không có làm rõ ràng nơi này trộm cướp đến tốt cùng có bao nhiêu, cũng may đối phương chuẩn bị không đủ, lại chỉ có hơn ngàn người, nhờ ra đụng phải là có hơn vạn người cướp ồ, hợp lại trước đó bày mai phục, bản thân hoàn hảo nói, nhưng phía dưới binh sĩ không biết được thương vong bao nhiêu.

Không có ăn được giáo huấn, nhưng lúc này Đường Dần vẫn như cũ ý thức được 『 tình 』 báo trọng yếu 『 tính 』, hợp lại ở trong lòng âm thầm quyết định, 『 ngày 』 sau đường như có cơ hội, mình nhất định muốn thành lập một nhánh đặc tlgQy biệt phụ trách 『 tình 』 báo 『 tính 』 duệ bộ môn.

Nhìn trộm cướp cửa từ trên núi lao xuống, Đường Dần thở sâu, quát lên: "Nhận cung, bố trí tiền trận!"

Theo hấn chỉ huy, hai nghìn binh sĩ lập tức liệt nhận phương trận, tiếp tục, đều tự gỡ xuống vai công trường cung, rút ra tên, đáp cung thượng mũi tên.

Trộm cướp khoảng cách càng ngày càng gần, gần đến đã có thể thấy rõ trộm cướp hàng trước nhất người tướng mạo.

Đường Dần hai mắt híp mắt, phát tay quát lên: "Bắn cung!"

Vù vù —— hai nghìn điều linh, đồng loạt lên không, ở trên trời vẽ ra từng đạo hoàn mỹ đường vòng cung, tiếp tục, từ trên cao đi xuống tán lạc xuống.

Bỏ nhào, bỏ nhào, bỏ nhào!

Hai nghìn mũi tên nhọn, không có vào đến trộm cướp ở giữa, mũi tên truyền 『 thịt 』 đến xương không ngừng bên tai, trộm cướp người của loạt trong khoảnh khắc rồi ngã xuống một mảnh.

Ngay sau đó, đợt thứ hai bắn một lượt lại nữa rồi, đếm số dĩ bách kẻ trộm cướp cửa trên người 『 sập 』 hết tên, dường như con nhím dường như bỏ nhào 3 đến trên mặt đất.

Khi khoảng cách của song phương lại tiếp cận một số thì, trộm cướp cửa cũng bắt đầu bắn cung, chỉ là bọn hấn cung yếu, tài bắn cung cũng kém rất nhiều, tên hi hi lạp lạp phóng tới, đứng Đường Dần bên này bọn lính uy hiếp không lớn.

"Cầm cung, nhận kích, xung phong!" Đường Dần hạ đạt hết mệnh lệnh sau đó, đã dẫn đầu đón nhận bên địch.

Đôi bên nhân số chỉ là kém gấp đôi, nhưng thực lực kém quá cách xa, trộm cướp cửa sức chiến đấu cùng với vũ khí, trang bị đều không thể và quân chính quy đánh đồng, chiến đấu mới vừa bắt đầu liền biến thành đơn phương tàn sát (trăm độ) giết.

Những vừa mới tòng quân, huấn luyện còn chưa có tiến hành bao lâu Phong binh cửa thật ứng con nghé mới sanh không sợ cộp câu nói kia, đám đường như là máu quái thú, chém giết không quan tâm, một mặt vọt tới trước giết địch.

Ở trong chiến đấu, Đường Dần yêu cầu toàn diện huấn luyện tác dụng xong 『 thể 』 hiện tại. Vừa mới bắt đầu tiếp xúc thì, bọn họ dùng kích thứ, đứng trộm cướp tạo thành tổn thương cực lớn. Đến khi đôi bên hỗn chiến cùng nhau thời điểm, lập tức khí kích, sửa dùng bội đao.

Đây là một hồi nghiêng về - một bên không huyền niệm chút nào chiến đấu.

Đường Dần do trộm cướp trước trận luôn luôn giết Vĩ trận, quay đầu lại nhìn lên, trộm cướp cửa bị phe mình bọn lính giết kêu cha gọi mẹ, quân lính tan rã.

Đúng lúc này, thỉnh linh nghe trộm cướp trong đám người có người (trăm độ) hô to một tiếng: "『 quan 』 binh chính là tay sai, lão từ giết ngươi!"

Theo đang nói, một cái xây ảnh thoát ra, đồng thời hàn quang thẳng tảo Đường Dần cổ của.

tốc độ của con người mau, ra chiêu nhanh hơn, chỉ tiếc đứng Đường Dần mà nói, tốc độ như vậy không cấu thành bất cứ uy hiếp gì.

Chỉ là làm hấn cảm thấy kỳ quái là, đối phương linh mẫn võ giả, sử dụng vũ khí biến hoa ti linh hóa sau chiến đao.

Hấn đem vật cầm trong tay lưỡi hái giờ lên, dễ dàng lập tức đối phương sát chiêu, cười lạnh nói: "Nghĩ không ra trộm cướp trong còn có người tu linh!"

"Ngươi chết đi nữa!" Người nọ giống hệt đã rơi vào nửa điên cuồng trạng thái, trong tay linh đao nhất chiêu tiếp tục nhất chiêu, dùng bôn Đường Dần muốn hại đi.

Bản thân muốn chết, trách không được người khác! Hấn hai mắt híp một cái, khóe miệng nâng lên, thân như mị ảnh, nhẹ nhàng hoảng động, giống như u linh vọt đến tên kia trộm cướp phía sau, không đợi đối phương phản ứng kịp, hấn kéo tay cầm lưỡi hái, tay kia thiêu đốt hùng hực hắc ám sau bàn tay ở đối phương cái ót.

Haiz!

Hắc 『 sắc 』 ngọn lửa trong nháy mắt hóa thành vô số điều hắc 『 sắc 』 rắn lửa nhỏ, ở người kia quanh thân trên dưới bốn 『 chỗ 』 tán loạn, khiến cho cả người đều bao phủ ở hắc hỏa bên trong.

Đã bị Hắc ám hỏa thiêu hủy nếu so với bình thường ngọn lửa thiêu hủy càng làm cho người đau đớn, thậm chí là đau đớn gấp trăm lần, thiên lần, tên kia đại hán lên tiếng, phát sinh lệ quý vậy tiếng kêu thảm thiết, nhưng rất nhanh, tiếng kêu biến mất, kể cả cả người hán đều không thấy hình bóng.

Trên mặt đất chỉ còn lại có một đám quần áo và đồ dùng hàng ngày, còn có một đống khói phục nguyên trạng cương đao.

Hí hí! Đường Dần hấp giọng điệu, đem không trung phiêu đăng linh khí nhét vào 『 thể 』 bên trong, sau đó cánh tay mở rộng, thư thích than nhẹ một tiếng.

Tên kia đại hán hình như là này ba trộm cướp đầu mục, hán bị đốt không còn một mảnh, liên căn 『 mao 』 phát ra chưa từng còn lại, để chung quanh trộm cướp cửa hoàn toàn mất đi chống cự ý chí chiến đấu, mọi người kêu khóc, khóc thét được đều tiếp cận trên núi chạy.

Không cần Đường Dần lên tiếng, giết đồ cả mắt rồi binh sĩ của làm sao cho bọn hán cơ hội chạy trốn, ở phía sau theo đuổi không bỏ.

Đường Dần muốn nhìn một chút cướp ở đến tốt cùng là một bộ dáng gì nữa, hán bên truy chém trộm cướp, bên theo bọn họ chạy đến đỉnh núi.

Ở đây so với giữa sườn núi đất trống lại thêm rộng, lại vẫn xây cảm lấy một tòa đơn sơ son trại.

Đường Dần lướt qua bốn phía trộm cướp, dẫn đầu tiếp cận son trại bên trong phóng đi.

Vừa xong phụ cận, còn thấy rõ ràng bên trong không có bên địch, xông tới mặt dễ bay tới hơn mười chỉ mũi tên nhọn.

Hán cầm trong tay lưỡi hái tả hữu vung vẩy hai cái, dễ dàng xoá sạch tên, tiếp tục, tiếp cận bắn ra điều linh nơi ấy tung đi.

Không được hán tốc độ nhanh như vậy, trốn ở loạn thạch sau hơn mười người trộm cướp kêu sợ hãi được nhảy ra, ném xuống cung tên, quay đầu bỏ chạy.

Tốc độ của bọn họ ở Đường Dần trong mắt tựa như cùng 『 quy 』 ba, mấy người bước xa dễ đuổi tới trộm cướp cửa phía sau, lưỡi hái vung xuống, tùy theo mà đến là một mảnh gió tanh mưa máu.

Hơn mười người âm thầm bắn cung trộm cướp đều chết thảm ngã xuống đất, quyền sách đăng lại hảo một nhị ba mạng tiếng Trung sau cùng Đường Dần chỉ để lại một tên người sống, hán tương kì đánh ngã xuống đất, với lưỡi hái đại phong mang đứng ở đối phương cổ họng, lớn tiếng hỏi: "Các ngươi đầu mục là ai? Hiện tại ở đâu?"

Tên kia trộm cướp rất tuổi còn trẻ khả năng vẫn chưa tới hai mươi tuổi, trên môi dài xanh nhưng 『 mao 』, "Đừng . . . Đừng giết ta. . . Trại . . . Trại chủ đang ở bên trong . . ."

"Mang ta đi!" Đường Dần thu đao, ôm đồm được tên kia trộm cướp sau cần cổ người, mang theo hán đi về phía trước.

Ở son trại giữa, có vài toà quy mô giác đại nhà lá, thanh niên trộm cướp run rẩy mà chỉ chỉ, nói ra: "Liên. . . Là ở chỗ này. . ."

Đường Dần cái gì cũng chưa nói, chỉ là yên lặng nhanh hơn bước chân, đến ở giữa lớn nhất đang lúc nhà tranh trước, hán đem vật cầm trong tay trộm cướp dùng sức văng ra ngoài.

Răng rắc!

trộm cướp được thân thể trọng trọng đánh vào nhà tranh ván cửa thượng, đơn sơ cửa gỗ đầu có thể chịu được mạnh như vậy lực va đập, lập tức nghiền nát, trộm cướp ngay cả người mang cửa bay vào nhà tranh trong.

"A. . ."

Trộm cướp vừa sợ vừa đau, quỳ rạp trên mặt đất ha không kêu thành tiếng, vài cây đao theo tứ diện đồng thời hạ xuống, nặng nề chém vào trên người của hán.

Cho đến thanh niên trộm cướp thân thể chia làm mấy đoạn, người ở bên trong mới biết rõ ràng bản thân giết lầm, theo vài tiếng gợn dữ quái gọi, có vài thân ảnh theo nhà tranh trong chui ra.

Đường Dần đứng ở trước cửa nhà tranh, lạnh lùng đánh giá trước mắt này vài tên đại hán.

Đối phương cùng sở hữu năm người, trong đó có hai người sử dụng linh mẫn hóa sau vũ khí. Ba người khác tuy rằng cũng là người tu linh, nhưng tu vi thiếu hoàn thành binh đó linh hóa, trên người chỉ là hoàn thành nửa linh khải hóa.

Vẫn còn có nhiều như vậy người tu linh! Thảo nào cú đánh bên này 『quan』 binh tiêu diệt không diệt được hang ổ bọn cướp, đổi thành tu vi binh thường điểm tướng linh qua đây, còn chưa nhất định thật là đối thủ của bọn họ.

"Các hạ là ai? Vì sao đột nhiên công kích chúng ta sơn trại?" Năm người trong, chính giữa tên kia hơn bốn mươi tuổi tướng mạo hung ác đại hán lên tiếng trước nhất câu hỏi, xem những người khác đối với hắn tôn kính có vẻ, hẳn chắc là cướp trong ổ trại chủ.

Đường Dần mắt lạnh nhìn hắn, cái gì cũng chưa nói.

"Ta biết ngươi không phải là hướng thành thành quân, chỉ là đi ngang qua nơi đây mà thôi, ta với ngươi lại không thù không oán, ngươi hà tất ra quân ồ ạt quy mô tới đánh? Nếu như cậu em là vì mối, chúng ta nơi này vàng bạc tiền bạc châu báu tùy tiện cậu em cầm!"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Quyển 4 (sửa lại)

Người đàn ông cao to hung hăng lúc nói chuyện giang hồ vị mườì phần, lại có ý lời kéo làm quen, xưng huynh gọi đệ. (toàn chữ tiểu thuyết xem đều ở thập lục mạng văn học)

Đường Dần lạnh cười ra tiếng, nhưng không nói chuyện.

Lúc này, giết được cả người là máu Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời hai người đã theo sau.

Nghe nói đối phương nói chuyện, Cổ Việt nhảy tới trước một bước, chấn tiếng quát lên: "Các ngươi là cướp, chúng ta là binh, tiêu diệt các ngươi, chúng ta còn cần lý do à?"

"Như vậy mà nói, các ngươi là không dám coi là thả ta cửa sinh lộ?" Người đàn ông cao to hung hăng đáp vồn là hung ác độc địa dọa người, lúc này gương mặt cơ 『thịt』 vằn vẹo, biểu 『tình』 dữ tợn, ngoài đáng đáp như lệ quỷ giống nhau.

Cổ Việt phát phát tay giữa linh đao, lạnh giọng nói ra: "Ra tay đi!"

Không đợi hắn ra chiêu, Đường Dần đưa hấn ngăn cản, đạm nhiên nói ra: "Hai ngươi đi đừng 『chỗ』 thất cổ trộm cướp, năm người này là của ta."

Đối với người tu linh con mồi, Đường Dần thế nhưng cực cung rất, sao có thể để cho bọn họ uống phí chết ở Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời trong tay của nàng.

Biết hắn lại muốn 'Ăn thịt người' tăng trưởng tu vi, Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời mặc dù đã tiếp thu sự thật này, nhưng vẫn cảm giác được không được tự nhiên, song song lắc đầu, lui sang một bên, đi ra ngoài.

"Ngươi dự định lấy một địch năm? Các hạ quá tự cho mình là qua cao nữa!" Người đàn ông cao to hung hăng gắt gao trừng mắt Đường Dần, cắn răng nói ra.

Đường Dần lười cùng bọn họ nói lời vô ích, hắn cũng không có cùng con mồi lãng phí khẩu thiệt quen nếp.

Hắn một tay kéo lưỡi hái, chậm rãi bước tiếp cận năm người đi đến. Lưỡi hái thân đao lau qua mặt đất, phát sinh tiếng vang xào xạc, không khỏi, hắn còn chưa có ra chiêu, nhưng tạo thành áp lực biến dị để năm trong lòng người sinh nhất gan.

"Giết ——"

Khó có thể thừa thụ Đường Dần mang tới áp lực, năm người cướp đầu cùng nhau ra chiêu, nghĩ Đường Dần công tới.

Một người trong đó tốc độ nhanh nhất, trong tay linh kiếm đâm thẳng Đường Dần mặt.

Hắn nghiêng người né tránh, tránh ra phong mang, tiếp tục đem lưỡi hái kén ra, cắt ngang đối phương bụng dưới.

Đại hán kia mặt 『 sắc 』 đột biến, vội vàng thu kiếm chống đỡ.

Leng keng lang!

Hai thanh linh khí va chạm, phát sinh chấn tâm hồn người bên nhọn tiếng.

Đại hán kia chịu không nổi lưỡi hái mang tới lực đánh vào, cả người bị bắn ra, bay về phía không trung, không đợi thân thể của hắn rơi xuống đất, Đường Dần đã lên đến hắn phụ cận, nhảy xuất thủ nắm, cầm một cái chế te8ob trụ người kia mặt.

Không có linh khải bảo hộ, bất luận kẻ nào 『 thịt 』 thân cũng không thể chịu đựng nổi Hắc ám hỏa thiêu huỷ, đại hán kia chỉ phát sinh một tiếng thối kêu sợ hãi, thân 『 thể 』 biến hóa thành từng sợi linh khí.

"Ồi chào!" Mặt khác ra chiêu bốn người bị Đường Dần Hắc ám hỏa sợ đến tiem kêu thành tiếng, cấp cấp thu chiêu, như tựa như nhìn quái vật nhìn Đường Dần.

Bọn họ sững sờ, có thể Đường Dần không có nhân rồi, thay đổi phương hướng, dường như chụp mỗi con báo, tiếp cận bọn họ chạy trốn.

Hắn lưỡi hái vung xuống, hai gã đại hán bản năng lấy tay giữ đao đi ngăn cản, thế nhưng thông thường binh khí thì như thế nào cái được linh binh, theo hai tiếng giòn vang, song đao bẻ gãy, đồng thời, mũi đao đem hai người 『 hung 』 trước linh khải chọn lộn xộn.

Hai người ý thức được không tốt, vừa định lui về phía sau, đã không còn kịp rồi, Đường Dần thân hình như mũi tên, đến hai người phụ cận, tay như quỷ móng, ở hai người 『 hung 』 trước nhanh như tia chớp phách qua.

"Đừng, đừng!"

Hai người bị nắm bắn trúng, thân thể bay rớt ra ngoài, có thể lúc rơi xuống đất, chỉ còn lại có hai luồng y phục.

Chỉ là thoáng qua trong lúc đó, có ba người khi hắn Hắc ám hỏa xuống dưới hóa thành hư không, còn dư lại hai gã đại hán hoàn toàn bị sợ ngây người, lại Vô Tầm ham chiến, phản tiếp cận một tà một hữu hốt hoảng mà chạy.

Đường Dần cười nhạo, hắn đưa cánh tay vung lên, lưỡi hái bay ra, trên không trung có toàn bắn về phía một gã đại hán sau lưng của.

Xi!

Đại hán nghe được phía sau ác phong không giỏi, ý thức gặp nguy hiểm, có thể hắn lúc này làm tiếp tránh né động tác, lưỡi hái đã bay đến phụ cận, thật dài thân đao thứ mặc trên người hắn linh khải, do phía sau nhập, theo 『 hung 』 trước lộ ra, hắn thân thể lay động, về phía trước thất tha thất thểu lại chạy trốn hai bước, sau đó vô lực rơi ngã xuống.

Hắn thân thể ngã xuống đất sát na, Đường Dần đã lên đến phía sau hắn, Hắc ám hỏa đưa hắn còn chưa tắt thở thân thể đốt sạch sẽ.

Trở lại từ đầu, xem mặt khác tên kia người đàn ông cao to hung hăng, đã chạy ra khỏi thật là xa, khốc miệng hắn thật cao nâng lên, thở sâu, bỗng nhiên vận chuyển 『 thể 』 bên trong linh khí.

Trong nháy mắt, hắn thân 『 thể 』 vậy mà hư không tiêu thất, tái hiện thân thì, đã đến người đàn ông cao to hung hăng ngay phía trước 『 âm 』 ảnh giữa.

Thình thịch!

Người đàn ông cao to hung hăng thu bước thua, và Đường Dần đứng thẳng, người sau vẫn ti không nhúc nhích, mà va chạm người người đàn ông cao to hung hăng đằng đằng cũng lùi lại mấy bước, sau cùng, một 『 thí 』 cổ ngồi dưới đất.

Đường Dần dùng đúng là ám hệ linh vũ kỹ có thể trúng 'Ám Ảnh Phiêu Di', cũng gọi là ảnh sát.

Người đàn ông cao to hung hăng chưa từng thấy qua loại kỹ năng này, thậm chí ngay cả nghe cũng không nghe nói qua, Đường Dần ở trước mặt hắn đột nhiên xuất hiện, như thế chuyện quý dị gần như có thể đem hắn sợ đến nổi điên.

Hắn ngồi dưới đất, không cần tự chủ the thé tru lên, dùng run phải không * tiếng người ngữ điệu hỏi: "Người . . Người đến tột cùng là ai?"

Đường Dần chậm rãi đi tới hán phụ cận, thiêu đốt Hắc ám hỏa bàn tay tiếp cận mặt của hán cửa trùm tới, đồng thời nói ra: "Đường Dần!"

Haiz!

Sau cùng tên kia người đàn ông cao to hung hăng đã ở Hắc ám hỏa tử vong thiêu đốt xuống dưới tuyên cáo biến mất.

Đường Dần xa xôi phun ra một hơi thở, những trộm cướp tu vi cũng không coi là cao, nhưng cũng may có năm người, hơn nữa lúc trước vị nào, sở hóa thành linh khí cũng để cho hán được ích lợi không nhỏ, tu vi lại có sở tăng tiến.

Tu vi đạt được linh đạt đến trình độ tuyệt vời giới có thể rút cuộc đạt tới một 『 chỗ 』 bình cảnh, muốn từ linh đạt đến trình độ tuyệt vời giới tu luyện tới linh nguyên cảnh giới quá khó khăn, đối với đại đa số người tu linh mà nói, cho dù nghèo thứ nhất Sinh đã không có thể đột phá bình cảnh này, linh nguyên cảnh cũng trở thành phân chia cao đẳng người tu linh cùng bình thường người tu linh giới hạn.

Đường Dần tu vi bây giờ đúng là 『 chỗ 』 cho để cho người tu linh khó chịu linh hóa giai đoạn, muốn đạt được linh nguyên cảnh, dễ cần 'Ăn tươi' số lớn người tu linh với tăng trưởng tự thân linh khí tu vi, chỉ bằng trước mắt này sáu gã bình thường người tu linh, còn xa xa thiếu.

"Đường đại ca!" Khâu Chân từ phía sau rất xa chạy tới, thở hồng hộc gào lên: "Lần này chúng ta kiếm được, tiêu diệt hơn một nghìn tên trộm cướp, có thể rút cuộc một cái công lớn a!"

Đường Dần xoay người lại, hỏi: "Trộm cướp đều tiêu diệt sạch sẽ?"

"Mười đó **, còn lại một số lẻ tẻ trộm cướp đều núp vào, các huynh đệ đang ở lưng bắt!" Khâu Chân đến Đường Dần phụ cận, xoa xoa mồ hôi trên mặt.

Hán tiếp cận xa 『 chỗ 』 nhìn, quả nhiên, đại quy mô chứng đều đã ngừng, quân tốt cửa đang ở thanh lý chiến trường, còn có tốp năm tốp ba binh sĩ cửa ở bốn 『 chỗ 』 lục soát.

Mặt khác ở sơn trại bên cửa còn tụ có hai, ba trăm hào nhiều bị bắt trộm cướp, đám hai tay ôm đầu, quỳ trên mặt đất, xung quanh có phe mình bọn lính trong coi.

Xem thôi, Đường Dần tán đi trên người linh khải, thu hồi song đao, tiếp cận bắt tù binh bên kia dương dương tự đắc đầu, lạnh giọng nói ra: "Những người này không thể mang theo trên người."

"Không sai." Khâu Chân lớn một chút ngoài đầu, chính 『 sắc 』 nói ra: "Đội lát nữa liền đưa bọn họ toàn bộ 『 chỗ 』 chết."

"Ừ!" Đường Dần nói ra: "Để các huynh đệ lục soát hoàn toàn, tốt nhất không nên để lại xuống dưới người sống."

"Hiểu rồi, Đường đại ca, ta đã 『 giao 』 đại đi xuống." Khâu Chân cười nói.

"Tốt." Có Khâu Chân hỗ trợ, bớt lo dùng ít sức, Đường Dần cũng không cần làm chu đáo, dễ dàng rất nhiều.

Đúng lúc này, Cổ Việt theo sơn trại ở giữa lớn nhất đang lúc nhà tranh trong chạy ra, hét lớn: "Đường đại ca, người mau tới đây xem ở đây!" Nói lời này, hán ngay cả dựa vào phòng trong.

Đường Dần cùng Khâu Chân liếc nhau, đi tới.

Nhà tranh đơn sơ, nhà chỉ có bốn bức tường, lúc này nhà tranh trung gian mà tịch đã bị xóc lên, phía dưới sàn nhà cũng bị na đến một bên, Nhạc Thiên đứng ở một bên, chính hứng thú mười phần tiếp cận ngẫm quan vọng.

Đường Dần cùng Khâu Chân đi tới phụ cận, cúi đầu nhìn lên, phát hiện sàn nhà dưới cát dấu một người không lớn hổ đất, bên trong có hai rương lớn, rương đắp đã bị mở ra, bên trong vàng lóng lánh, trang bị đầy đủ vàng bạc châu báu 『 ngọc 』 khí.

"A?" Khâu Chân đời này cũng chưa từng thấy qua nhiều tiền như vậy tài, theo bản năng kêu thành tiếng, hai con mắt trừng lại lớn lại hình tròn.

Đường Dần tuy rằng cũng chưa từng thấy qua nhiều như vậy tài bảo, bắt quả hán vốn là không coi trọng mấy thứ này, chỉ là hơi cảm xúc kinh ngạc, lập tức lại khôi phục bình thường.

Hán cười lạnh nói: "Thật có tiền một ổ trộm cướp a! Nhiều như vậy vàng bạc châu báu, bọn họ lấy được cướp bao nhiêu người? Còn giết chết bao nhiêu người?" Dừng một chút, hán tiếp cận Cổ Việt vẫy đầu nói: "Gọi vài tên huynh đệ qua đây, đem mấy thứ này hết thảy dọn đi!"

"Này. . ." Cổ Việt không có lập tức nghe lệnh, mà là mặt mang khó khăn 『 sắc 』 nhìn Khâu Chân.

Khâu Chân bao nhiêu có thể hiểu rồi ý tứ của hán, hỏi hán: "Đường đại ca, người chuẩn bị thế nào 『 chỗ 』 đưa những kim nhân?"

Đường Dần nói ra: "Đương nhiên là mang về Diêm thành."

"Sau đó thượng 』 giao 』?"

Đường Dần sững sốt, nghi tiếng hỏi ngược lại: "Ý của ngươi là. . ."

"Nếu là chúng ta tiêu diệt trộm cướp lấy được tài vụ, nên về chúng ta toàn bộ, khởi hữu uống phí thượng 』 giao 』 đạo lý?" Khâu Chân mặt 』 sắc 』 ngưng trọng nói ra: "Đường đại ca, ngươi suy nghĩ một chút, các huynh đệ tông quân xét đến cùng là vì cái gì? Kỳ thực còn không phải là vì tiền sao, nếu có thể nuôi sống bản thân, nuôi sống người nhà, cho nên nói. . ."

Không đợi hắn nói xong, Đường Dần đã liên tục xua tay, nói ra: "Ta hiểu rồi, ta hiểu rồi, không cần nói nữa."

Hắn nhìn Khâu Chân, lại nhìn một cái Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời, không nhìn cười được, bản thân cũng không phải gian ngoan không thay đổi, mọi chuyện giáo điều đồ cổ, cũng không phải đúng vương đình trung thành và tận tâm, thế sống chết thuận phục 』 yêu 』 nước 』 chí sĩ, không cần thiết nói nhiều như vậy nha!

Hắn xoay người hình, Khâu Chân vội vàng đem hắn kéo, nói ra: "Đường đại ca, ngươi sự hiểu lầm ý tứ của ta."

Cũng không thượng 』 giao 』, bọn họ lại không muốn 』 tư 』 phần, lúc này Đường Dần thật không rõ Khâu Chân ý đồ.

Khâu Chân nói ra: "Đường đại ca, số tiền này tài ngươi hắn là lưu lại."

"Lưu lại làm cái gì?" Đường Dần không hiểu phản vấn. Hắn bình thường không có gì tiêu dùng, mỗi tháng lĩnh bổng lộc đều hoa không được, lưu lại những vàng bạc này cũng không dùng a!

Khẽ thở dài, Khâu Chân bắt đầu đi lác đầu, nói: "Cho dù Đường đại ca đúng vàng bạc tiền bạc châu báu không có hứng thú, cũng có thể giữ ở bên người, để phòng bất cứ tình huống nào."

Gặp Đường Dần còn muốn đặt câu hỏi, hắn lại tiếp tục nói: "Hiện tại vương đình tài chính khẩn trương, chắc là nói căn bản cũng không có tiền, bình thường Đường đại ca đúng binh đoàn trong các huynh đệ biểu hiện thoả mãn, đưa ra đem khen ngợi, chương trình học báo lên, mặt trên phát ra xuống dưới cái gì lợi ích thực tế? Cũng chút không hề dùng 』 chỗ 』 trên đầu mỗi thừa nhận. Nhưng có số tiền này, Đường đại ca liền có thể tự hành đúng biểu hiện ra 』 sắc 』 huynh đệ đem khen ngợi, kể từ đó, các huynh đệ nhiệt tình khẳng định canh túc, đúng Đường đại ca cũng sẽ tận tâm tận lực, trung thành không hai!"! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Quyển 4 (sửa lại)

Căn nhắc Khâu Chân lời nói này, Đường Dần âm thầm gật đầu, nghĩ hắn nói không phải là không đạo lý.

Trước đây hắn làm nửa tháng kiểm tra thời điểm, hắn đúng mười tên Thiên phu trưởng biểu hiện đều rất hài lòng, trình báo cho Vũ Mị, lấy được hồi phục là mỗi người ngợi khen, ngay cả chính hắn đều không rõ này ngợi khen đến tột cùng có ích lợi gì đồ, nếu như nói trong quân đội công năng đề qua, như vậy nếu như cả đời chưa từng có sai, luy kế ngợi khen nhiều hơn nữa thì có ích lợi gì đây?

Hắn gật đầu, nói ra: "Ngươi nói không sai!" Hắn vừa nhìn về phía Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời, hỏi: "Hai ngươi ý kiến đây?"

Vốn có Cổ Việt hoà thuận vui vẻ thiên đô nghĩ đem nhiều như vậy vàng bạc tiền bạc châu báu thượng 』 giao 』 vương đình quá đáng tiếc, bọn họ 』 tư 』 phía có thể chia cắt một số, nhưng nghe hết Khâu Chân nói, hai người bọn họ cũng hiểu được trừ giấu đi tác dụng lớn hơn nữa.

Hắn hai người đồng thanh đáp: "Ta đồng ý phó binh đoàn trưởng ý kiến!"

"Ừ!" Đường Dần đi về tới, ngồi xổm người xuống, nhìn một chút hai cái rương vàng bạc châu báu, nháy nháy mắt, tiện tay nắm lên một thanh, cười nói: "Chúng ta tiêu diệt có công, lời đầu tiên mình thưởng cho bản thân một số nữa!" Vừa nói chuyện, đem nắm lên vàng bạc đặt ở chiếu thượng, tiếp cận Khâu Chân, Cổ Việt, Nhạc Thiên ba người vậy đầu nói: "Phản!"

"Ha ha ——" thấy thế, ba người không hèn mà cùng đều nở nụ cười. Không ai lại không thích tiền, Đường Dần chỉ có thể rút cuộc một loại khác.

Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời gặt chăn đơn, đem hai cái rương túi nhận, một người trên lưng một người, rồi mới từ nhà tranh trong đi tới.

Lúc này, phía ngoài lưng bắt đã tiếp cận kết thúc công việc, trộm cướp bắt tù binh lại tăng lên không ít, Đường Dần thấy thế, dứt khoát hạ lệnh, đem số phu trộm cướp hết thấy 『 chỗ 』 chết.

Trong lúc nhất thời, trong sơn trại thảm thiết tiếng khóc kêu, sắp chết tiếng cầu cứu cùng với tuyệt vọng khóc thét liên tiếp.

Binh lính cửa mặc kệ người cầu hay không tha, có thể hay không liên, thượng cấp ra lệnh, bọn họ chỉ để ý chấp hành.

Rất nhanh, mấy trăm bị bắt trộm cướp trở thành bọn lính gác cổng dưới đao đó quý, sau đó Khâu Chân lại hạ lệnh, để bọn lính chuẩn bị một mực quý danh cái rương, lại từ trộm cướp thi 『 thể 』 thượng phá xuống dưới ngón út bỏ vào trong đó, với lưu bằng chứng, trở về Diêm thành sau hảo có thể tiếp cận vương đình xin công.

Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời cũng nhân cơ hội đem trang bị vàng bạc châu báu hai cái rương bỏ vào, dùng máu đầm dề đoạn dựa vào tương kì đắp lại giấu kỹ, dự định trở lại Diêm thành sau đó lại lấy ra.

Trận chiến này có sạch sẽ xinh đẹp, hai nghìn binh lính với không được trăm người thương vong tiêu diệt qua thiên người trộm cướp, đúng là không đổi.

Đường Dần lãnh đạo chúng binh chiến thắng trở về mà về, trước khi rời khỏi sơn trại thì, sợ 『 ngày 』 sau ở đây lại bị những thứ khác trộm cướp lợi dụng, thả một thanh hỏa hoạn, kể cả thi 『 thể 』 ở bên trong, đốt sạch sẽ.

Chờ bọn hắn ra khỏi núi mà, đi qua rừng cây, trở lại bốn phương đội ngũ thì, mặt khác tám gã Thiên phu trưởng từ lâu chờ không nhận được, mọi người cấp như kiến bò trên chảo nóng, nếu như không phải là Đường Dần có quân lệnh trước đây, bọn họ chỉ sợ sớm đã mang thủ hạ cán đã đi tiếp viện.

Nhìn thấy Đường Dần đám người bình an vô sự trở về, tám gã Thiên phu trưởng cùng nhau xông tới, thất chùy bát thiết hỏi: "Đường tướng quân, thế nào đi lâu như vậy? Trộm cướp số lượng rất nhiều à?"

Chiến tranh thì, Đường Dần trên người có linh khải, cho nên lúc này trên người không có vết máu, mà Cổ Việt, Nhạc Thiên đám người bất đồng, một các đầy người vết máu, dường như bị máu loãng vào đầu lâm qua đường như.

"Số lượng địch nhân qua thiên, các người nói số lượng nhiều không nhiều lắm? !" Đi tới lui xa như vậy, Khâu Chân cũng mệt mỏi, hắn ngồi trên chiếu, từng ngậm từng ngậm mà thở phì phò.

"A? Vậy mà có nhiều như vậy trộm cướp? !" Tám gã Thiên phu trưởng mặt lộ vẻ kinh 『 sắc 』.

Khâu Chân tiếp cận binh lính phía sau vẫy tay, hô: "Đem cái rương mang qua tới!"

Không lâu sau, có bốn tên lính đem con kia trang bị đầy đủ đoạn chỉ cái rương đưa đến, mở che, mọi người dò xét được suy nghĩ tiếp cận bên trong nhìn một chút, vừa cau mày, vừa nhếch miệng, Ngã Gia che mũi, thiếu chút nữa nhỏ ra.

"Trộm cướp tuy nhiều, nhưng đã toàn bộ bị chúng ta tiêu diệt, chúng ta lại thuận tiện đánh vào trộm cướp sơn trại, tương kì sào huyết nhất tịnh đoạn mất, cho nên làm lỡ thời gian sinh ra một chút." Khâu Chân nửa thật nửa giả giải thích.

"Thì ra là thế." Tám gã Thiên phu trưởng hiểu rõ mà gật đầu, nhìn giết cả người là máu mọi người, vừa cao hứng lại có chút ước ao, tiếc hận bản thân không vượt qua cơ hội này.

Đường Dần không có xuống ngựa, nói ra: "Các người trước chiếu cổ một chút bị thương các huynh đệ, ta đi công chúa nơi nào bẩm báo một chút."

Vương 『 quốc 』 công chúa không phải của hắn cấp trên, nhưng theo lễ phép cùng tôn kính, vẫn phải là đem chiến đấu kết quả cáo đó cho nàng.

Lúc này tên kia 『 nữ 』 thị vệ trưởng không có lại làm khó dễ hắn, cũng không lại châm chọc khiêu khích, mặc kệ nói như thế nào Đường Dần để các nàng ra trận giết địch, theo trong lòng mà nói nàng là rất cảm xúc 『 kích 』.

『 nữ 』 thị vệ trưởng tiếp cận công chúa thông bẩm một tiếng, sau đó để Đường Dần đi tới.

Đến trước xe ngựa, Đường Dần tung người xuống ngựa, chấp tay nói ra: "Công chúa điện hạ, phía trước trộm cướp đã toàn bộ thanh tiểu, trận chiến này cùng giết địch một ngàn một trăm hơn người, công chúa có thể an tâm khởi hành."

"Đường tướng quân cực khỏe!" Công chúa thanh âm do bên trong xe truyền (toàn chữ tiểu thuyết xem đều ở thập lục mạng văn học) ra, nghe ngữ khí tựa hồ không giống vừa rồi như vậy sinh 『 cứng rắn 』.

『 hy vọng mọi người hỗ trợ bản chính! Tác phẩm thủ phát trực lăng! 』 độc 』 nhà ký hợp đồng trực lăng, mới nhất nhanh nhất đã ở trực lăng! Địa phương khác đều là phi pháp đăng lại! 』

"Đây là thuộc hạ nên làm." Đường Dần thấp giọng đáp.

"Đường tướng quân!"

"Có thuộc hạ."

"Ta. . . Cũng không thể được đi ra ngoài đi một chút, hít thở không khí?"

Không nghĩ tới công chúa lại đột nhiên hỏi chính hắn một vấn đề, hắn không biết nên đáp lại như thế nào, quay đầu nhìn về phía bên cạnh 『 nữ 』 thị vệ trưởng.

『 nữ 』 thị vệ trưởng thấp giọng nói ra: "Dọc theo đường đi, công chúa điện hạ cũng là ngồi ở trong xe ngựa, không dám ra tới."

Cái gì gọi là không dám ra tới? Đường Dần không hiểu nổi, cười hỏi: "Lẽ nào bên ngoài có quái thú phải không?"

『 nữ 』 thị vệ trưởng thiếu chút nữa bị lời của hắn chọc cười, có thể nghĩ lại vừa nghĩ, hắn nói như vậy coi như là đúng công chúa bắt kính, mặt 『 sắc 』 lập tức trầm xuống, lạnh giọng nhắc nhở: "Đường tướng quân, ở công chúa trước mặt xin chú ý lời nói của người!"

Đường Dần cau mày liếc nàng liếc mắt, đứng nàng vênh vào tự đắc thái độ rõ ràng khó có thể chịu được, hắn nhún vai nói ra: "Công chúa điện hạ nghĩ ra được giải sầu liền mặc dù xuất hiện được rồi, cho dù thật có quái thú, thuộc hạ cũng lại liều mạng hộ vệ."

"Hừ! Người so với quái thú càng đáng sợ hơn!" 『 nữ 』 thị vệ trưởng giận mà nói ra.

Rầm ròi!

Theo giong giã tiếng vang, màn xe bị đẩy ra. Đường Dần bản năng đưa mắt coi xem, khi hắn thấy rõ ràng người bên trong tướng mạo thì, cả người đều sợ ngây người.

Bên trong xe 『 nữ 』 người chỉ có mười tám, chín tuổi, nhưng khuôn mặt đẹp vô song.

Nàng mặc hồng phấn giao nhau đồ bông, cùng thắt lưng mái tóc không có bàn chải, như gấm vóc vậy trượt rơi xuống, da trắng như tuyết, nhẵn nhụi, giống dê chi, hình như nhẹ nhàng sờ liền có thể bài trừ nước tối, 『 tinh 』 dòn nắn 『 quan 』 xa hoa, thậm chí là xinh đẹp hư huyền, xinh đẹp làm cho hoa mất, xinh đẹp có thể để cho người đang không tự chưa phát giác ra giữa quên thế gian tất cả, trong mắt chỉ còn lại có nàng một người tồn tại.

Nàng cả người nhìn qua không giống là đến từ trần gian, mà lại thêm giống thiên giới tiên cảnh giữa đi ra tiên tử.

Vẻ đẹp của nàng cũng không điểm lệ, mà là thánh khiết, vẻ đẹp của nàng cũng không chói mắt, nhưng lại không có người có thể bỏ qua.

Gặp Đường Dần kinh đường như gà gổ ngờ ngạc nhìn công chúa điện hạ, 『 nữ 』 thị vệ trưởng ở bên cười nhạt, nàng đứng Đường Dần biểu hiện một chút cũng không tKzxp ngoài ý liệu, phạm là là nam nhân nhìn thấy công chúa đều có thể giống hắn hiện tại ở cái dạng này. Bên ngoài là không có quái thú, nhưng thấy công chúa sau đó, gần như tất cả nam nhân đều có thể sẽ biến thành quái thú.

Đứng Đường Dần biểu 『 tinh 』 thực sự xem không dưới mắt, 『 nữ 』 thị vệ trưởng đem mang sao bội kiểm thọc một chút Đường Dần cánh tay, nói ra: "Thế nào? Trợn tròn mắt? Người sẽ không cần biến thành quái thú nữa?"

Đường Dần rút cục phục hồi tinh thần lại, lại phun ra lệnh mọi người hết ý hai chữ: "Thủy Tinh? !"

『 nữ 』 thị vệ trưởng quái dị mà nhìn hắn một cái, cười nhạo nói: "Ta nghe qua có người đem công chúa điện hạ tán dụ Thành tiên tử, tán dụ thành 『 nữ 』 thần, nhưng Đường tướng quân người rất có sáng ý, lại đem công chúa điện hạ tì dụ thành Thủy Tinh? !"

"

Đường Dần không để ý tới nàng, mà là hai mắt trực câu câu nhìn công chúa.

Đứng gương mặt này, hẳn quá quen thuộc, nghiêm chỉnh mà nói, không phải là hắn, mà là cùng hắn hòa hợp một 『 thể 』 Nghiêm Liệt quá quen thuộc.

Trước mắt công chúa, cùng Nghiêm Liệt thật sâu chí 『 yêu 』 Thủy Tinh quả thực giống nhau y chang, thậm chí ngay cả trên người loại lộ ra ngoài khí chất cũng là giống nhau, ung dung, cao quý, thánh khiết, ở bên người nàng làm cho lại không thể ngừng sinh ra cảm giác tự ti mặc cảm.

Thảo nào thanh âm của nàng như vậy quen tai, không sai, nàng liên thanh âm đều và Thủy Tinh là giống nhau.

Lúc này, Đường Dần cảm giác mình dường như hóa thân trở thành Nghiêm Liệt, nhịp tim mau muốn theo trong cổ họng đập tới, đồng thời, trong lòng lại có loại mãnh liệt đau đớn cảm xúc, cái loại này bị 『 yêu 』 người phản bội đau đớn gần như phải thần trí của hắn xé rách, có thể nói hắn đứng Thủy Tinh 『 yêu 』 có sâu, hận liền sâu đậm.

"Vì sao. . . Như vậy đối với ta?"

Đường Dần theo trong kẻ rằng bài trừ mấy chữ này, 『 thể 』 bên trong linh khí hướng ra phía ngoài khuếch tán, nồng đậm hắc 『 sắc 』 sương mù trong nháy mắt bao phủ toàn thân của hắn, hắn mười ngón uốn lượn được, chậm rãi nắm thành quả đấm, băng bó nhận gân xanh rõ ràng có thể thấy được.

Thẳng đến lúc này, 『 nữ 』 thị vệ trưởng mới đột nhiên phát hiện Đường Dần không phải là bị công chúa khuôn mặt đẹp mà sợ ngây người, từ trên người hắn phát ra nồng đậm sát khí và áp lực, cho dù là kẻ ngu si cũng có thể cảm giác được.

"Đường. . . Đường Dần, ngươi. . . Ngươi đứng công chúa điện hạ muốn làm gì?" Nàng vội vàng về phía trước cất bước, che ở công chúa trước người của.

Đường Dần căn bản không nhìn sự tồn tại của nàng, nóng rực lại ánh mắt sắc bén dường như trực tiếp theo thân thể của hắn 『 thể 』 đi qua, bắn thẳng đến ở phía sau công chúa trên người.

"Vì sao phản bội ta? Vì sao lại muốn hại ta? Lẽ nào đã từng chút thể non hẹn biển đều là người lợi dụng của ta lời nói dối?" Hắn chậm rãi về phía trước tới gần.

Hắn lúc này, hoàn toàn biến thành một người khác —— Nghiêm Liệt.

Nghe lời của hắn, dường như cùng công chúa nhận thức, nhưng 『 nữ 』 thị vệ trưởng có thể xác định, hắn và công chúa khẳng định chưa từng gặp mặt. Nàng từ nhỏ đã bị khi Thành công chúa hộ vệ mà cho đòi vào hoàng cung, có thể nói là cùng công chúa cùng nhau lớn lên, công chúa người quen biết, nàng khẳng định cũng đều gặp, nhưng đối với Đường Dần, nàng có thể xác định hôm nay là lần đầu tiên nhìn thấy.

Công chúa dịu dàng hoàn toàn bị trước mắt đột nhiên biến hóa sợ ngây người, chưa từng có người dám đứng nàng thế này vô lễ, thế này chất vấn, nàng ngồi ở miện điểm thượng động cũng không dám động.

"Không nên càng đi về phía trước!" 『 nữ 』 thị vệ trưởng bắt đắc dĩ, chợt rút ra bội kiếm, dựa vào tiếp cận Đường Dần, cùng lúc đó, chung quanh 『 nữ 』 bọn thị vệ cũng đều giục đều ngựa vọt tới, đem Đường Dần bao quanh vây quanh.

Biến hóa bên này, Khâu Chân đám người hiển nhiên cũng phát giác được, chỉ là không biết ra hồi sự, cho rằng công chúa chuyện gì xảy ra bất ngờ, vội vàng cũng vọt tới.

Chờ bọn hắn thấy rõ ràng là Đường Dần đang cùng công chúa cùng với hoàng cung bọn thị vệ giằng co thì, bọn họ sợ thiếu chút nữa bay hồn phách, hô to gọi nhỏ xông về phía trước: "Chờ một chút! Dừng tay! Đường tướng quân, đến tốt cùng chuyện gì xảy ra?" ! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Quyển 4 (sửa lại)

Đường Dần nghe không được người chung quanh nói chuyện, cũng nhìn không thấy xung quanh chuyện gì xảy ra, trong mắt của hắn chỉ còn lại có và Thủy Tinh giống nhau y chang công chúa Ân Nhu, thần trí của hắn ở 『 yêu 』 và hận bên trong bị cháy sạch hóa thành tro tàn.

Vọt tới phụ cận Khâu Chân đám người cũng không biết đến tột cùng chuyện gì xảy ra, nhưng thấy rõ ràng Đường Dần có vẻ sau, trong lòng không khỏi là bỗng nhiên chấn động. Lúc này Đường Dần dường như hoàn toàn biến thành người khác vậy, đã không còn là bọn họ quen thuộc việc ấy Đường Dần.

Khâu Chân phản ứng nhanh nhất, hét lớn: "Đường tướng quân trúng tà, mau đưa hắn chế trụ!" Lúc này thật sự nếu không chế trụ Đường Dần, thật dễ cho hắn và hoàng cung thị vệ phát sinh xung đột, hết thấy đều không cách nào vẫn hồi rồi.

Mười tên Thiên phu trưởng đầu tiên là sừng sốt, tiếp tục lại qua lại nhìn kìa, không hện mà cùng tiếp cận Đường Dần đánh tới.

Đông!

Cổ Việt tốc độ nhanh nhất, đứng đầu vào Đường Dần sau lưng của, cùng hắn song song ngã nhào trên đất, tiếp tục Lý Uy, Lưu Trung Thắng, Trần Phóng ba người phi nhào lên, đem Đường Dần kê cả không bỏ dấy Cổ Việt đang đè ở trên người.

Lại kế tiếp, Đặng Minh Dương, Lục Băng, Trương Cửu, Lý Phi Bằng người chết cũng gia nhập vào, sau cùng, mười tên Thiên phu trưởng, ngoại trừ Ngã Gia ở ngoài, đều ép thành một đám, hình như đang đùa chòng người.

Ôi chào mẹ của ta a! Thấy mọi người đem Đường Dần đè lại, Khâu Chân lúc này mới thở ra một hơi dài, đồng thời lau mồ hôi lạnh trên trán, thảm kêu một tiếng nguy hiểm thật!

"Các ngươi. . ." Hiện tại 『 nữ 』 thị vệ trưởng ngược lại tròn tròn mắt, tay chỉ xếp la ở chung với nhau mọi người, hỏi: "Hắn. . . Hắn vừa rồi rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Khâu Chân làm bộ thờ dài, nói ra: "Vừa rồi Đường tướng quân đi vào bao vây tiểu trừ trộm cướp, nhất định là bị đối phương làm ma thuật, không phải Đường tướng quân sao biết biến thành cái dáng vẻ kia?" Hắn ăn nói - bịa chuyện, nhưng thực 『 tình 』 làm sao, hắn thật đúng là không biết rõ ràng.

Chính đang lúc mọi người không biết nên đem Đường Dần làm sao bây giờ thì, chợt nghe mọi người phía dưới có người tức giận vô cùng hét lớn: "Các ngươi đang làm gì? Đều cút cho ta taw00 đứng dậy!"

Đó là Đường Dần tiếng kêu.

Khâu Chân đi ra phía trước, khom người, dò xét được suy nghĩ cẩn thận kiểm tra.

Chỉ thấy Đường Dần bị mọi người đặt ở rất dưới, suy nghĩ không biết bị của người nào 『 thí 』 cổ áp vừa vặn, nửa gương mặt tuần tú sát mặt đất, trong mắt tràn đầy rạo rạt lửa giận.

"Đường. . . Đường đại ca, ngươi. . . Còn nhớ ta không?"

Đường Dần ra sức mà khơi mào ánh mắt, trừng mắt Khâu Chân, cắn răng quát lên: "Khâu Chân, ngươi không nhường nữa bọn họ đứng dậy, đợi lát nữa ta thứ nhất trước làm thịt ngươi!"

Lời của hắn tuy rằng dọa người, nhưng thoát nhìn giống là đã khôi phục bình thường.

Khâu Chân rút lui hai bước, hắc hắc cười khan nói với mọi người nói: "Không sao, không sao, Đường đại ca còn nhận thức ta, xem ra là khôi phục bình thường."

"A!" Mọi người đều lên tiếng, lúc này mới một người tiếp tục một cái từ dưới đất bò dậy.

Bị chín tên hơn một trăm cân người vạm vỡ đè ở phía dưới, cho dù Đường Dần có một thân hảo công phu cũng chịu không nổi, chờ tất cả mọi người đứng dậy, nhìn nữa Đường Dần, cả người trình chữ lớn hình quỳ rạp trên mặt đất, một lát không bò dậy nổi.

Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời vội vàng tiến lên nâng.

Hắn cảm giác mình toàn thân bản chất đều vỡ nhanh, phổi trong dưỡng khí đều sắp bị vắt khoảng không, do cổ, nhạc hai người cỡi, hắn mặt 『 sắc 』 đỏ lên, gấp rút thở gấp, đưa mắt nhìn một chút chúng Thiên phu trưởng của, hữu khí vô lực nói lầm bầm: "Các ngươi khỏe dạng, món nợ này. . . Chúng ta sau đó lại coi là!"

Ngoài miệng nói như vậy, kỳ thực hắn đánh tâm nhãn trong cảm xúc 『 kích 』 mọi người.

Vừa rồi hẳn cảm giác mình thật giống biến thành Nghiêm Liệt, tất cả lý trí trong nháy mắt đều bị cừu hận thay thế, nếu như không là bọn hắn đứng lúc tiến lên ngăn cản, lúc đó thật không biết sẽ phát sinh chuyện gì.

Hiện tại hẳn đã hoàn toàn khôi phục thần trí, nhớ tới mới vừa một màn kia không khỏi có chút nghĩ mà sợ.

Ân Nhu tuy rằng cùng Thủy Tinh dáng dấp giống nhau y chang, nhưng nàng dù sao không phải là Thủy Tinh, chỉ là trùng hợp tương tự mà thôi, Thủy Tinh là tám hơn trăm năm trước người của, không có khả năng còn sống, cũng không có khả năng qua tám trăm năm dáng dấp còn không thay đổi, trừ phi nàng là thần tiên.

Bản thân chắc là nói Nghiêm Liệt thấy Ân Nhu thì sinh ra chút 『yêu』 và hận hoàn toàn là bản tên không đích, cũng là biểu sai rồi đối tượng.

Đứng bên trong xe nhưng xuất phát từ hoảng sợ giữa Ân Nhu, hẳn có chút áy náy, đẩy ra trước mặt mọi người, hẳn tiếp cận cô xa tiền chậm rãi đi đến.

Cho là hẳn lại muốn đứng công chúa bất kính, 『nữ』 thị vệ trưởng cầm trong tay bội kiếm, địch ý mười phần mà trừng mắt Đường Dần, nghiêm nghị quát lên: "Người lại muốn làm gì?"

Đường Dần hướng về phía nàng hơi cúi phía dưới, sau đó đưa mắt nhìn về phía trên xe Ân Nhu, chấp tay thi lễ nói: "Công chúa điện hạ, vừa rồi thuộc hạ phát động mạo phạm, mong rằng công chúa điện hạ không lấy làm phiền lòng!"

"Coi là. . . Quên đi!" Đường Dần sát khí trên người cùng áp lực biến mất, để Ân Nhu cũng đột nhiên có loại như trút được gánh nặng cảm giác.

Lần thứ hai nhìn Ân Nhu, Đường Dần ngẫm thờ dài, quá giống, đúng là quá giống, cho dù biết rõ Ân Nhu không phải là Thủy Tinh, hẳn cũng không nhận được tự đáy lòng sợ hãi than, trên thế giới làm sao có thể sẽ có như vậy tương tự hai người, cho dù hai đứa sinh đôi chỉ sợ cũng không cách nào đáng dấp như vậy giống nhau y chang.

Thẳng đến lúc này, Khâu Chân, Cổ Việt đám người mới chú ý tới công chúa Ân Nhu, trong nháy mắt, mọi người cũng đều xem tròn tròn mắt, đám cứng họng, thật lâu không phản ứng kịp, mọi người ở trong lòng đều bị kinh hô một tiếng đẹp quá!

Hiện tại đang lúc mọi người không thể ngừng bắt đầu hoài nghi, lẽ nào vừa rồi Đường Dần là bị công chúa vẻ đẹp 『sắc』 hấp dẫn, mới trở nên thần trí mơ hồ?

Thấy mình liên can các thuộc hạ hai mắt đăm đăm nhìn Ân Nhu kinh ngạc dờ ra, Đường Dần trong lòng có chút khó chịu, dường như là bản thân rất trần 『yêu』 cục cưng đang bị người khác nhìn đường như.

Nghĩ lại vừa nghĩ, ngay cả chính hắn đều nghĩ buồn cười, khả năng này đúng nếu nói 『yêu』 phòng cùng ô nữa, bởi vì Ân Nhu quá giống Thủy Tinh, Nghiêm Liệt đứng Thủy Tinh 『yêu』 ý cũng quá sâu.

Hắn rõ ràng khụ một tiếng, đứng mọi người trầm giọng quát lên "Các người không có chuyện muốn làm à? Còn đứng ở chỗ này làm gì? Trở lại!"

Nói xong, hắn hướng về phía công chúa lại chấp tay, chuẩn bị phải ly khai.

Ân Nhu cau mày gọi lại hắn: "Đường tướng quân!"

Đường Dần sững sốt, quay đầu lại nghi ngờ nhìn nàng.

"Người mới vừa rồi là gọi Thủy Tinh à?" Ân Nhu rất nhạy bén, cũng không giống 『nữ』 thị vệ trưởng như vậy, cho rằng Đường Dần là đem tí dụ thành Thủy Tinh.

Ánh mắt của hắn hơi có ảm đạm, (quyển sách để lại 1 mạng văn học . 6.) gật đầu nói: "Đúng vậy."

Ân Nhu đột nhiên tò mò, thân thể tiếp cận ngoài cửa xe dịch, hỏi: "Việc ấy gọi thủy tinh 『nữ』 hài cùng ta dáng dấp rất giống?"

"Đúng vậy!" Đường Dần hồi tưởng trong trí nhớ Thủy Tinh dáng dấp, Thủy Tinh một cái nhăn mày một tiếng cười, xa xôi nói ra: "Đặc biệt giống."

"Như vậy, nàng là Đường tướng quân. . ."

Thủy Tinh là của mình người nào? Hắn cũng nói không rõ sở. Thủy Tinh là Nghiêm Liệt 『yêu』 người, cùng mình không có bất cứ quan hệ gì, mà bản thân lại hết lần này tới lần khác và Nghiêm Liệt dung hợp, coi như, Thủy Tinh cũng có thể là bản thân rất 『yêu』 『nữ』 người nữa!

Đường Dần cười khổ, nói ra: "Nàng hẳn là rốt cuộc ta rất 『yêu』 『nữ』 người!" Tiếp tục thoại phong nhất chuyển, hắn còn nói thêm "Nếu như công chúa điện hạ nghĩ đợi ở trong xe rất khó chịu, có thể xuất hiện giải sầu một chút, ta bảo chứng sẽ không lại giống vừa rồi như vậy thất lễ!"

"Ừm!" Ân Nhu nhẹ nhàng lên tiếng.

Phát sinh chuyện vừa rồi, ở Ân Nhu trước mặt Đường Dần cũng có chút xấu hổ, hắn không dừng lại nữa, nói ra: "Công chúa điện hạ, thuộc hạ xin cáo lui!" Nói xong, hắn phóng người lên ngựa, chạy đi đội ngũ hàng đầu.

Đường Dần trở về, phát hiện Khâu Chân cùng mười vị Thiên phu trưởng đều tụ chung một chỗ, cùng sử dụng ánh mắt quái dị nhìn hắn.

Hắn không để ý đến, nói ra: "Sắp đến trưa rồi, để các huynh đệ ở đây 『 chỗ 』 dùng cơm, đến khi buổi chiều chúng ta cử động nửa thân."

"Vâng! Đường tướng quân!" Mọi người đáp ứng, nhưng người nào cũng không có rời khỏi, xem ánh mắt của hắn vẫn như cũ là lạ.

Đường Dần nhẫn nại rốt cục đến cực hạn, nghiêng đầu trừng mắt mọi người, quát hỏi: "Các ngươi rốt cuộc đang nhìn cái gì?"

"

"Đường tướng quân!"

Mọi người đều vây quanh. "Vừa rồi chúng ta thực sự quá thất lễ. . ."

Nguyên lai là vì này! Đường Dần cười, xua tay nói ra: "Đó cũng không trách các ngươi." Cũng may có các ngươi đúng lúc xuất hiện! Hắn ở trong lòng lại bổ sung một câu.

"Không!" Mọi người qua lại nhìn kia, biểu 『 tình 』 thần bí nói: "Sớm biết rằng Đường tướng quân đúng công chúa điện hạ có ý tứ, chúng ta liền không đi lên ngăn trở, dù cho liều mạng 『 tính 』 mệnh cũng phải vì Đường tướng quân sáng tạo cơ hội!"

Ở trong mắt bọn hắn, Đường Dần tuyệt đối rốt cuộc một không tốt 『 nữ 』 『 sắc 』 người của, cho tới bây giờ chưa thấy qua hắn đúng người nào 『 nữ 』 người ân cần qua, rất thường tiếp xúc đứng vũ môi, nhưng hai người cùng một chỗ thì đại thể đều đàm luận công sự, không giống ngoại giới tung tin vịt như vậy có cái gì tới không rõ quan hệ.

Bọn họ này vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Đường Dần xem 『 nữ 』 người mắt hờn, tuy rằng công chúa điện hạ thân phận làm cho cao quý, nhưng là chỉ là có hoàng tộc thân phận mà thôi, mà trên thực tế hiện tại ai còn đem hoàng tộc để vào mắt? Nếu như Đường Dần thật đúng công chúa có ý tứ, bọn họ cũng nguyện ý xuất lực hỗ trợ, thậm chí đem công chúa bên người những thị vệ kia cửa dẫn dắt rời đi.

Bỏ nhào! Nghe xong lời của bọn họ, Đường Dần thiếu chút nữa bị nước miếng của mình ế đến, trắng mọi người liếc mắt, nói ra: "Các ngươi ở nói bậy chút gì?!"

"Đường tướng quân cũng không cần không có ý tứ nha, công chúa điện hạ quả thực rất đẹp a. . ."

Không chờ bọn hắn nói xong, Đường Dần lạnh giọng nói ra: "Đều cho ta trở về các ngươi các trận đi, đừng ... nữa để ta nói lần thứ hai!"

Xôn xao!

Khi hắn 『 tình 』 phát sáng mục tiêu nhìn kỹ dưới, mọi người giải tán lập tức, trong nháy mắt, chỉ còn lại có Khâu Chân một người.

Đường Dần từ trong lòng móc ra tấm vé quyền bố trí, vậy cũng là Khâu Chân dọc theo đường đi họa địa đồ, hắn trưng kì vút cho Khâu Chân, nói ra: "Thiếu hủy mấy thứ này!"

Khâu Chân thu hồi tiểu ý, nghi vấn hỏi: "Đường đại ca, chúng ta không còn ven đường. . ."

"Chúng ta không phải là xuất hiện tiêu diệt, nơi đó có nhiều như vậy trộm cướp dễ giết. Lần này tiêu diệt hơn một ngàn trộm cướp đã đủ rồi, làm quá mức, ngược lại dễ dụ cho người hoài nghi." Đường Dần chính 『 sắc 』 nói ra.

Khâu thật suy nghĩ kỹ một chút, nghĩ hắn nói cũng đúng, tiêu diệt hơn một ngàn 'Ý đồ tập kích công chúa điện hạ' trộm cướp đã rồi là một công lao thật lớn, lại làm bộ, vương trong đình sợ rằng thật liền có người muốn khả nghi tâm.

Hắn thu hồi quyền bố trí, gật đầu đáp: "Đường đại ca nói cùng là, ta đây liền bắt bọn nó 『 chỗ 』 để ý mắt."

"Ừm!" Đường Dần gật đầu.

Bọn họ lúc tới, dọc theo đường đi liền đã bị các thành chủ hoan nghênh, hiện tại trong đội ngũ lại thêm vị công chúa điện hạ, hoan nghênh trình độ hiển nhiên càng sâu, trong thành dân chúng cũng muốn thấy công chúa phong thái, đều tụ tập đến đường phố hai bên, khuôn vác nhìn xung quanh.

Nói đúng ra, đi ở thị trấn bên trong so với đi ở hoang dã càng làm cho Đường Dần lo lắng, thị trấn trong bách tính nhiều lắm, cũng quá ửng ửng, vạn nhất có người đột bắn tên trộm, tập kích công chúa, còn thật là khó khăn với dự phòng. ! ~!

Võng du hay main không yy không nảo tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Quyển 4 (sửa lại)

Đường Dần lãnh đạo thứ hai binh đoàn hộ tống công chúa Ân Nhu đi đi gió đều Diêm thành, trên đường đi đến lúc đó bình an, không có phát sinh bất luận cái gì bất ngờ, Đường Dần cũng giữ khuôn phép thực hiện chức trách của mình, không có ở phân tâm đi tiêu diệt.

Tiêu diệt hướng thành phụ cận việc ấy cướp ở thành quả đã cũng đủ lớn, hấn không muốn đem sự tình làm quá mức, quá đường hoàng.

Này ngày, đội ngũ tiến nhập Uyển thành địa giới.

Uyển thành khoảng cách Diêm thành rất gần, trong lúc đó chỉ có không được một ngày đường trình, đến nơi này, cũng liền cơ bản rút cuộc đến nhà, nhiệm vụ hoàn thành hơn phân nửa.

Lúc này đã trời gần chạng vạng, Đường Dần lệnh dưới trưởng binh lính cửa ở Uyển thành bên ngoài đóng quân, hấn và Khâu Chân cùng với Cổ Việt, Nhạc Thiên, Lý Uy, Đặng Minh Dương. Ngã Gia vô danh Thiên phu trưởng lãnh đạo mấy trăm tinh duệ binh sĩ, bảo hộ công chúa Ân Nhu vào thành.

Uyển thành thành chủ Lý Hiền tự mình ra khỏi thành nghênh tiếp, cùng hấn đồng hành còn có Uyển thành liên can đại tiểu quan thành viên.

Rất xa, Lý Hiền bước nhanh đi ra phía trước, ở Đường Dần trước ngựa đứng vững, khom người thi lễ, cười nói: "Đường tướng quân một đường tân khổ, ty chức không có từ xa tiếp đón, mong rằng Đường tướng quân không lấy làm phiền lòng!"

Đường Dần đám người tung người xuống ngựa, cười nhạt nói: "Lý đại nhân khách khí." Mặc kệ hấn có nguyện ý hay không, quan trọng chỉ số thông minh hấn huyền khách sáo cũng phải cần nói.

Lý Hiền nói chuyện đồng thời, ánh mắt thỉnh thoảng tiếp cận Đường Dần phía sau phiêu, thấy Ân Nhu ngồi xe ngựa thì, ánh mắt hấn tức khắc sáng ngời, liền thanh hỏi: "Đường tướng quân, đó chính là công chúa điện hạ xe ngựa nữa!"

Không cần quay đầu lại cũng biết hấn ở chỉ cái gì, Đường Dần mỉm cười gật đầu, nói ra: "Không sai! Công chúa điện hạ đang ở bên trong xe nghỉ ngơi."

". . . Mau mời công chúa điện hạ vào thành nữa! Đường tướng quân, bên trong thành xin!" Lý Hiền đem thân đi trước cũng một bên, đồng thời tiếp cận người thủ hạ dùng mắt sắc, để cho bọn họ giúp Đường Dần đám người dẫn ngựa.

Tiến nhập bên trong thành, Lý Hiền vốn định đem Đường Dần đám người lui qua phủ thành chủ ngủ lại, nhưng Ân Nhu bên người đi theo nhân viên nhiều lắm, phục sức nàng cung nữ, nữ quan phải kể là nhiều hơn mười, hoàng cung nữ thị vệ sẽ hơn ba trăm người, hơn nữa Đường Dần dưới trưởng mấy trăm tinh duệ binh lính, chung vào một chỗ tiếp cận thiên người, nhỏ nhỏ phủ thành chủ lại sao có thể ở xuống dưới.

Lý Hiền chờ Uyển thành quan thành viên đều muốn Ân Nhu lui qua bên trong thành đi quán, bên trong sớm bị thanh không, không có để lại bất luận cái gì nhân tạp nhân viên, đem toàn bộ đi quán trống ra giao cho công chúa cả đám sử dụng.

Bọn họ đã sớm nghe nói công chúa Ân Nhu thiên sinh lệ chất, mạo muội vô song, như tiên nữ, đều muốn thấy phong thái, thế nhưng Ân Nhu người bên cạnh nhiều lắm, đem vây trong ba vòng, bên ngoài ba vòng, cho đến Ân Nhu bị người cửa như chúng tinh phụng nguyệt vòng vây tiến hành bên trong quán, bọn họ cũng không thấy rõ một nguyên cớ.

Đường Dần an bài Cổ Việt, Nhạc Thiên, Lý Uy, Đặng danh dương bốn gã Thiên phu trưởng mang một trăm tên lính, phân biệt trong coi th7gY đi

quán phương hướng bốn người phương hướng, sau đó lại lệnh Ngã Gia thủ hộ Ân Nhu tả hữu, hiện tại, Ngã Gia nữ thân phận của người ngược lại phát huy tác dụng, chỉ ít năng ở công chúa bên người không cần tránh hiểm nghi.

Hắn đem đi quán vòng ngoài phòng vệ đều an bài thỏa đáng, lại tiến nhập trong đó dò xét.

Đi quán nội bộ phòng vệ là có Ân Nhu bên người nữ thị vệ trưởng Tiểu Mẫn phụ trách, thấy Đường Dần chấp tay sau đít, lãnh nghề bên trong quán vừa đi vừa bốn chỗ kiểm tra, hắn lập tức tiến lên đón, giống hệt lãnh địa của mình bị người xâm phạm đường như, mong muốn bất thiện nói ra: "Bên trong quán an toàn ta sẽ phụ trách, ở đây cũng không cần người thao tâm!"

Đường Dần tùy ý liếc nó liếc mắt, đạm nhiên nói ra: "Ta chỉ có tự mình xem qua mới có thể yên tâm."

Lời của hắn lập tức khiến cho Tiểu Mẫn bất mãn, nàng cá giận: "Ta ở công chúa điện hạ bên người làm thị vệ đã hơn mười năm, lẽ nào ngươi không tin nhiệm năng lực của ta?"

Đường Dần nhún nhún vai, đường nhỏ: "Nếu bàn về hộ vệ, ta nghĩ không ai so với ta lại thêm lãnh nghề!"

Hắn đây là lời nói thật, cũng không có nói ngoa, hắn là sát thủ xuất thân, am hiểu nhất đúng tìm kiếm lậu động cùng chỗ trống, nắm lóe lên rồi biến mất cơ hội. Nếu như bên trong quán thủ vệ để hắn đều tìm không được kẻ hở, đây cũng là trên cơ bản rất cuộc làm được tận thiện tận mỹ.

Tiểu Mẫn thoắt nghiêm mặt theo ở Đường Dần bên người, bồi hắn tuần tra.

Ở bên trong quán đi hai vòng, Đường Dần cảm giác coi như thỏa mãn, lúc này mới quay đầu đứng Tiểu Mẫn đường nhỏ: "an bài không sai."

Nghe xong lời này, Tiểu Mẫn vừa bực mình vừa buồn cười, nghe răng nhếch miệng mà hừ hừ nói: "này còn cần người nói?!"

Lúc này, một tên đội trưởng từ bên ngoài chạy trốn phụ cận, đến Đường Dần trước mặt, sáp tay thi lễ, nói ra: "Đường tướng quân, Lý đại nhân cầu kiến!"

"Hắn không phải là đi rồi chưa? Thế nào còn đang!" Đường Dần đứng Lý Hiền ẩn tượng không tốt lắm, cảm giác người này nói năng ngọt xót, giới về a dua nịnh hót, trợt mà không thực.

Nếu là lúc trước, đụng tới người như thế hắn để ý cũng sẽ không để ý, nhưng bây giờ tình huống không giống với, hắn không ở với cô đơn một người, mà là hợp lại đội trưởng, đang ở quan trọng, nhất định phải cùng các loại các dạng người đánh giao nói, làm xã giao, mặc kệ trong lòng hắn làm cho mất hứng hoặc là có nguyện ý hay không.

Không có mời Lý Hiền tiến đến, cho dù hắn là thành chủ, nếu như không có cần phải cũng không phải để tiến hành bên trong quán, dù sao Ân Nhu an toàn tối trọng yếu.

Hắn và Khâu Chân đi ra đi quán, khu đang lúc Lý Hiền.

"Đường tướng quân!" Đường Dần mới ra cửa chính, Lý Hiền để tiến lên đón 1 tiểu nói à. 1κ. 0 bản văn thủ phát, đầy mặt cười làm lạnh, nói ra: "Nay trời công chúa điện hạ đến dự Uyển thành, lãnh Uyển thành oanh suốt đời huy, bên trong thành bách tính đều muốn mắt thấy công chúa điện hạ phong thái, đêm nay ty chức ở quý phủ chuẩn bị một hồi tiệc, không bằng công chúa điện hạ có thể hay không rất hân hạnh được đón tiếp?"

"Này sợ rằng có chút khó khăn. . ." Khâu Chân ở bên nói ra.

Hắn đang định tìm từ khéo léo một chút cự tuyệt, có thể lời nói còn không nghĩ ra tới, Đường Dần đã dứt khoát đem lời của hắn cắt đứt, lạnh giọng nói ra: "Không được! Công chúa điện hạ một đường mệt nhọc, trước đã nghỉ ngơi, không cách nào tham gia Lý đại nhân quý phủ tiệc."

"Này. . ." Lý Hiền nghe vậy, đón lộ ra thất vọng đó sắc, hắn cười gượng hai tiếng, khó xử mà nói ra: "Nếu công chúa điện hạ đã nghỉ ngơi, vậy không dễ miễn cưỡng, Đường tướng quân đi trước cuối cùng không có vấn đề chứ?"

Tiệc đã cử hành, nếu như Ân Nhu cùng Đường Dần cũng chưa tới trận, hắn không cách nào tiếp cận những người khác giao đại, hắn người thành chủ này mặt mũi của cũng ném lớn.

Đối với tiệc, Đường Dần cho tới bây giờ đều không có hứng thú gì, cương muốn cự tuyệt, Khâu Chân giành trước kéo hắn một cái ống tay áo, nói với Lý Hiền: "Lý đại nhân rõ ràng yên tâm, ban đêm Đường tướng quân chắc chắn cuối cùng thì trình diện."

"A!" Lý Hiền thở phào, đầy mặt tươi cười, nói ra: "ty chức ở quý phủ liền cung nghênh Đường tướng quân đại giá. Trước cáo từ!"

Lý Hiền vui tươi hơn hờ đi, chờ hắn sau khi đi xa, Đường Dần bắt mắt xem này Khâu Chân, hỏi: "Ai cho người giúp ta quyết định?"

Khâu Chân cười, nói ra: "Thành chủ chức vị tuy rằng không cao, nhưng dù sao cũng là một thành một chúa, quá mức có thực quyền, Đường đại

ca có thể ứng phó liền tận lực ứng phó, không cần phải ... Đắc tội, nhất là giống Lý Hiền loại này khéo đưa đẩy người."

Đường Dần cau mày suy nghĩ một chút, sau cùng bất đắc dĩ giờ phía dưới, nói ra "Hảo đêm, đêm nay liền đi qua nhìn một chút Lý Hiền người này đến tốt cùng lấy bao nhiêu phò trương."

Đường Dần nơi ở lãnh nghề quán sương phòng, trở lại gian phòng của mình, hẩn trước đem trên người áo giáp cởi xuống dưới thay nhẹ nhàng thường phục.

Hiện tại tuy rằng không phải là giữa hè, nhưng khí trời vẫn như cũ oi bức, cương giáp ở trên người kín không kẽ hở, mặc một hồi sẽ kẻ khác khó chịu, huống hẩn một mặc đứng cả ngày.

Hẩn tùy tiện rõ ràng tắm một cái, mới vừa ngồi xuống, ngoài cửa dễ truyền đến tiếng đập cửa.

"Tiến đến!" Đường Dần ngồi trên ghế, thuận miệng lên tiếng.

Cửa phòng mở ra, Tiểu Mẫn từ bên ngoài đi vào,

Ngắm hẩn liếc mắt, Đường Dần uốn người trác ngồi, hỏi: "Có chuyện gì sao?"

"Công chúa điện hạ tìm người đi tới." Tiểu Mẫn vừa nói lời nói thay đổi bốn chỗ quan sát mười, sáu đã thấy ra hẩn canh tân mau gian phòng bài biện. Ân Nhu chủ động tìm hẩn thời điểm không nhiều lắm, Đường Dần ưu tú kỳ quái, hỏi: "Công chúa điện hạ có chuyện gì?"

"Ta làm sao biết? !" Tiểu Mẫn ánh mắt cuối cùng từ gian phòng trang sức thượng thu hồi lại, rơi xuống Đường Dần trên mặt cửa, cả vú lấp miệng em mà nói ra: "Người nhanh lên một chút, công chúa điện hạ còn chờ người đây!"

Đường Dần khoi mào vùng xung quanh lông mày, nhưng rất nhanh biểu tình lại khôi phục hiển nhiên, hẩn động thân đứng lên. Hướng về phía nàng đương đầu cười nói: "Đi thôi!"

Tiểu Mẫn hừ một tiếng, xoay người đi ra ngoài.

Đường Dần theo sát phía sau, khi hẩn trước khi ra cửa trong nháy mắt, hẩn là hữu ý vô ý đem trước thân, chính nhào ở Tiểu Mẫn mới vừa bước ra chân của lộ ra thượng.

Tiểu Mẫn kinh kêu thành tiếng, thu lực không được, thân thể mất đi cân đối, vừa... vừa nhào tới trên mặt đất.

Đường Dần giống không có cảm giác chút nào, xem cũng không liếc nhìn nàng một cái, bước chân không dừng, trực tiếp theo hẩn ngã xuống đất trên người của mại đi tới, đồng thời phí công khắp nơi mà nói ra: "Bước đi cẩn thận một chút, Phong quốc cánh cửa cao, rất dễ bị sảy."

"Người. . ." Tiểu Mẫn ngồi dưới đất, tức giận mặt sắc phát thanh, hai mắt phun hỏa mà căm tức nhìn Đường Dần. Nàng cũng không phải người mù, lúc ra cửa đương nhiên lại chú ý cánh cửa, không cần hỏi, hại bản thân té ngã nhất định là Đường Dần.

Chỉ tiếc nàng không có chứng cứ, Đường Dần không sẽ chủ động thừa nhận.

Ngươi nhớ kỹ cho ta! Tiểu Mẫn ở trong lòng cắn răng lắm lắm, vỗ vỗ thí cổ, lúng túng từ dưới đất đứng lên, không để ý tới Đường Dần, thờ phỉ phò bước nhanh đi.

Đi tới Ân Nhu phòng ngủ, Đường Dần gõ cửa mà vào.

Lúc này Ân Nhu đã thay cho trang phục, ăn mặc một thân nhẹ nhàng trắng sắc quần áo.

Y phục kiểu dáng tuy rằng giản đơn, nhưng mặc ở trên người nàng lại bội hiển cao quý trang nhã, xuất trần cõi tục, tựa hồ trên cái thế giới này vô luận cái gì y phục mặc ở trên người của nàng đều không thể che giấu mất vẻ đẹp của nàng.

Đường Dần âm thầm thở dài, mỗi lần nhìn thấy Ân Nhu, tim của hẩn tình lục soát sẽ rất phức tạp, có thương thức, có linh tích, có chua xót khổ sở. Cũng có tình đau, ngay cả chính hẩn đều nói không nên lời rốt cuộc là một tư vị gì.

"Thuộc hạ tham kiến công chúa điện hạ!" Ở Ân Nhu trước mặt, Đường Dần không có đi quá lớn lễ, rất xoay mình cũng là chấp tay cúc cung. Ân Nhu nhìn kỹ hồ đối với lần này cũng không thêm để ý, hiện tại hẩn ăn mặc thường phục, nàng cũng không nhận được nhiều quan sát Đường Dần vài lần, sau đó hỏi: "Đường tướng quân, đêm nay Uyển thành có hoạt động à?"

Đường Dần ngẩn người, không biết Ân Nhu là làm sao mà biết được, hẩn trầm ngâm chỉ chốc lát, gật đầu đáp: "Đúng vậy! Thành chủ Lý đại nhân quý phủ có tiệc, hợp lại mời công chúa điện hạ tham gia."

Ân Nhu nhẹ khẽ lên tiếng, còn chưa lên tiếng, Đường Dần lại nói: "Hơn hết, ta đã giúp công chúa điện hạ đẩy xuống."

Nàng ánh mắt sáng lên, trắng bóc lại tinh đồn khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra ngạc nhiên đỏ sặc, bất quá vẫn là hỏi: "Tại sao?"

Đường Dần chính sắc nói ra: "Ta xem công chúa điện hạ là sẽ không thích tham gia loại yến hội này."! ~!

Võng du hay main không yy không não tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Quyển 4 (sửa lại)

Lầu 2

Vài ngày dằng dề chỗ xuống, Đường Dần với Ân Nhu một tính coi như là có hiểu biết, nàng xem giống như lão thành, gặp chuyện chỗ thay đổi không sợ hãi, nhưng bản tính ngượng ngùng, chắc là nói rất sợ sinh, trên đường thời điểm, nàng tình nguyện chịu thiệt ở thu hẹp trong mã xa cũng không chịu xuất hiện thấu giọng điệu.

Lý Hiền tổ chức tiệc khách nhân chắc chắn sẽ không ít, mọi người rồi hướng công chúa tràn ngập hiếu kỳ, hơn nữa nàng phó có thể mê người hồn phách đáng đáp, nhất định sẽ trở thành yến hội tiêu điểm, bị thành đàn người xa lạ vây xem thường thức, cho dù ai cũng sẽ không thoải mái, huống chi tiệc nhiều người, an toàn cũng là cái vấn đề, Đường Dần không dám khinh thường.

Ân Nhu tò mò nhìn Đường Dần, hỏi: "Làm sao người biết ta không thích loại này tiệc?"

Đường Dần nhún vai nói: "Đoán."

"Nếu như người đã đoán sai đây?" Đường Dần lúc nói chuyện luôn luôn tràn đầy tự tin, không giống những người khác như vậy ở trước mặt nàng tất cung tất kính. Nàng là vương quốc công chúa, thân phận cao quý, từ nhỏ nuông chiều từ bé, tuy rằng bình thường thoát nhìn nàng hiểu lễ nghi, thức đại thể, nhưng dù sao còn chưa tới hai mươi tuổi, tính tình giữa còn lưu hữu ít nữ kiều man.

Hơi chút sững sờ một chút, hần chính sắc nói ra: "Nếu như công chúa điện hạ với sắp xếp của ta không hài lòng, ta hiện tại cũng có thể đi tìm Lý đại nhân, nói cho hắn biết công chúa điện hạ lại đi tham gia hần tiệc." Vừa nói chuyện, hần thật muốn xoay người đi ra phía ngoài.

Ân Nhu lại càng hoảng sợ, nàng nào có muốn tham gia cái gì tiệc a, vừa nghĩ tới đều nghĩ đau đầu. Nàng vội vàng đưa tay gọi lại Đường Dần, mắt tự nhiên cười nói: "Đường tướng quân xin dừng bước, ta. . . Với an bài của người rất hài lòng."

Cười giữa cười thâm, cũng không biểu lộ ở trên mặt, Đường Dần mặt không biểu tình mà nói ra: "Dường như là như thế này, thuộc hạ liền an tâm, nếu như công chúa điện hạ không có những chuyện khác, thuộc hạ cáo lui trước."

"Chờ một chút!" Ân Nhu càng làm hần gọi ờ.

Nàng nửa ghé vào trên bàn, khéo tay nâng cầm, khéo tay nhàm chán ở trên bàn tùy ý loạn cắt.

Ngay cả ngày tới, chắc là nói tự rời khỏi đô thành thượng kinh tới nay, nàng vẫn quá cùng cực nhàm chán ngày người, hoặc là ở trên đường xóc nảy, hoặc là xã giao chư hầu quốc đặt quan hiển quý cửa, tìm không được có thể nói chuyện phiếm lòng tham đối tượng. Đường Dần cùng người khác không quá như thế, hần sẽ không giống những nam nhân khác như vậy không chớp mắt nhìn chăm chăm nàng, để cho nàng cả người phát ra mao không được tự nhiên, trong ánh mắt của hần có cuồng dã, có tà khí, nhưng cũng rất trong suốt, cho dù nhìn thẳng hần, cảm giác của hần cũng rất thoải mái.

"Công chúa điện hạ còn có việc?" Đường Dần không hiểu hỏi.

"Không có gì sự tình, chỉ là. . ." Nàng có chút ngượng ngùng muốn ngôn lại chỉ.

"Chỉ là cái gì?" Hấn tuyệt đối có truy hỏi kỹ càng sự việc dừng khi.

"Chẳng qua là cảm thấy rất buồn chán vô vị!" Ân Nhu bắt mắt trắng Đường Dần liếc mắt, nhưng trong lời nói lại toát ra nũng nịu thành phần.

"A!" Đường Dần ngẩn ra, sau đó hiểu rõ cho hung mà gật đầu. Nàng còn chưa đầy hai mươi, bình thường lớn như vậy nữ hài đúng là vô ưu vô lự tận dụng tình huống lạc thời điểm, nhưng nàng lại muốn lưng đeo nhận điều đình chư hầu quốc trong lúc đó chiến tranh gánh nặng, này cũng có thể rút cuộc thân là vương quốc công chúa đau buồn, nhất là hạo thượng đế quốc đang ở hướng đi suy sụp thậm chí diệt vong.

Đường Dần vốn là muốn rời đi, nghe xong Ân Nhu nói, hấn ngược lại đi tới trước bàn, kéo một cái cái ghế, ở Ân Nhu đối diện ngồi xuống.

Trong phòng thị nữ cửa đều bị hấn đột nhiên mà cử động lại càng hoảng sợ, hơn hết xem Ân Nhu không có ý tức giận, các nàng lúc này mới tới thở phào.

"Đường tướng quân tòng quân đã bao lâu?" Ân Nhu nâng chung trà lên, thuận miệng hỏi.

"Cũng không dài, còn chưa tới hai tháng."

Ân Nhu có chút kinh ngạc, đúng lúc với quân sự không phải là rất giải, nhưng nàng cũng biết binh đoàn trưởng cũng không phải tiểu chức vụ, nàng nghi ngờ hỏi: "Không được hai tháng liền trở thành binh đoàn trưởng?"

Đường Dần không có trực tiếp trả lời, mỉm cười hỏi ngược lại: "Công chúa điện hạ không tin năng lực của ta?"

Nàng thất thần lắc đầu. Nàng còn nhớ rõ ngày đầu tiên và Đường Dần chạm mặt thì tình cảnh, ngay lúc đó Đường Dần cả người tàn nát ra hắc sắc linh khí, mặc dù không có tay với nàng, nhưng toát ra khí thế của cũng rất kinh người, ngày nào đó cũng thật đem hù ngã, biết hiện tại vẫn là lòng còn sợ hãi.

Mấy ngày nay nàng cũng luôn luôn vì chuyện này hoang mang.

Nàng hỏi: "Ngày đó, người cũng không phải giống những người khác nói như vậy là cái gì trùng tà, mà là đem ta làm nhận thức thành những người khác, đúng không?"

Đường Dần ngơ ngẩn, nghĩ không ra Ân Nhu này kiêu sanh quán đường công chúa còn có thể này tinh tế tra ti mỉ lòng của suy nghĩ. Hấn không biết trả lời như thế nào, cái bù thêm suy nghĩ chỉ chốc lát, phương thuyết nói: "Cũng có thể nói như vậy."

"Việc ấy gọi Thủy Tinh nữ hài?"

"Ha ha!" Đường Dần cười khở. Có Ân Nhu trong miệng nói ra tên Thủy Tinh, luôn luôn có vẻ quái dị.

"Nàng hiện tại ở đâu?" Ân Nhu mặc cho không được hiếu kỳ. Hỏi.

"Hấn là đã sớm chết rồi, " Đường Dần giả vờ thờ ơ tung xuống dưới vai.

"A!" Ân Nhu nghe xong, không biết tại sao, trong lòng nàng không tự chủ được thở phào nhẹ nhõm, có thể nàng cũng không hy vọng trên cái thế giới này có một cùng nàng đáng đáp giống nhau y chang nữ hài tồn tại, có thể nàng càng không thích mình bị người khác sự hiểu lầm thành những người khác.

Không muốn ở Thủy Tinh cái đề tài này thượng dây dưa, Đường Dần thoái phong nhất chuyển, nói (quyển sách đăng lại 1 mạng văn học . 6.) nói: "Công chúa điện hạ dự định ở Phong quốc dừng ở lại bao lâu?"

Ân Nhu đô nhận đô tươi cái miệng nhỏ nhắn, lắc đầu nói ra: "Không biết, chủ ý này được xem Phong vương thái độ. Nếu như nàng có thể rất nhanh tiếp thu ta điều đình, ta đang đợi quốc thời gian sẽ không quá dài, phản chi, có thể phải làm lỡ một đoạn thì ngày."

Đường Dần cười thầm, với Phong quốc hiện nay chỗ cảnh, Phong vương làm sao có thể lại không tiếp thụ điều đình đây? Hấn mỉm cười chắc chắn nói: "Công chúa điện hạ rõ ràng yên tâm, người ở đây Phong quốc thời gian chắc chắn sẽ không quá dài lâu."

"A? &qu; Ân Nhu hứng thú, hấn rất muốn nghe nhiều nghe Phong quốc bên này tin tức. Tại sao nói như vậy?"

"Chờ công chúa điện hạ đến Diêm thành, dĩ nhiên là có thể thể sẽ tới." Đường Dần không phải là một lắm miệng người của, không nên lời hấn nói, hấn sẽ không nói nhiều.

Bất tri bất giác, Đường Dần ở công chúa trong phòng của đã ngồi hồi lâu, cho đến Khâu Chân tới tìm hấn, hấn mới ý thức tới mình cùng Ân Nhu

trò chuyện thời gian quá lâu, này mới đứng dậy tiếp cận nàng cáo từ.

Ân Nhu cũng rất kỳ quái, nàng không phải là một giỏi về nói chuyện lâu người của, nhất là với nam nhân xa lạ, nhưng và Đường Dần cùng một chỗ nhưng thật giống như quên mất thời gian, nhưng lại cùng hắn trò chuyện với nhau thật vui, không biết tại sao, Đường Dần trên người ngay cả có loại lệnh nàng khó có thể hình dung cảm giác thân thiết, nhìn hắn; rồi đi, trong lòng nàng thậm chí còn sinh ra cảm giác mất mát.

Ra công chúa căn phòng của, Đường Dần cùng Khâu Chân sóng vai đi ra phía ngoài.

Xem trên mặt hắn nhưng lưu lại tiểu ý, Khâu Chân thăm dò tính mà nói ra: "Công chúa điện hạ rất đẹp a!"

"A!" Đường Dần bất trí khả phũ lên tiếng, đối với Ân Nhu về đẹp, vậy là ai cũng không có cách nào phủ nhận.

"Đường đại ca với công chúa điện hạ. . ."

Không đợi hắn nói tiếp, Đường Dần ngắt lời nói: "Chỉ là thưởng thức mà thôi."

Có thể theo Đường Dần trong miệng nói ra thưởng thức hai chữ cũng không dễ dàng, cho dù với Vũ Mị, hắn cũng chưa từng đề cập qua thưởng thức.

Khâu Chân như là phát hiện tân đại lục dường như, cảm giác buồn cười hỏi: "Công chúa điện hạ trên người tản nhiên có khả năng lệnh Đường đại ca thưởng thức nơi ấy?"

Đường Dần quái dị mà nhìn hắn liếc mắt, nói ra: "Này tên gì lời nói? ! Công chúa điện hạ tuy rằng tuổi nhỏ, nhưng rất nhạy bén, cũng rất nhạy bén!"

"Nói thật đi, ta không nhìn ra." Khâu Chân thành khẩn do dự đường.

". . ." Đường Dần không nói gì.

Hắn không cách nào phủ nhận bản thân với Ân Nhu còn có mạnh mẽ lỗi thật là tốt cảm xúc, hơn nữa loại này hảo cảm căn bản không được khống chế của hắn, là tự nhiên mà vậy sanh ra, hắn không cách nào bỏ qua xem cùng Thủy Tinh mặt giống nhau như đúc, giống nhau y chang thanh âm, còn có giống nhau y chang xuất chúng khí chất. . .

Buổi chiều.

Đường Dần cùng Khâu Chân hai người kết bạn đi phủ thành chủ.

Lý Hiền chuẩn bị tiệc tối phô trương không nhỏ, trong bụng giăng đèn kết hoa, như gặp việc vui, trước tới tham gia khách nhân cũng rất nhiều, ngoại trừ Uyển thành đại tiểu quan viên ngoại, còn lại đều là bản địa phát ra phú thương nhà giàu, trong đó đủ quý tộc.

Đây là vương quốc công chúa lần đầu tiên đến Phong quốc tới, có cách Uyển thành, đối với người của già nói thật sự là một cơ hội khó được, đều muốn nhìn một chút công chúa hình dạng thế nào, kết quả kẻ khác thất vọng chính xác là chúa cũng không có tới, chỉ tới nơi làm phụ trách công chúa an toàn Đường Dần.

Hơn hết có Đường Dần ở, cũng có thể hỏi thăm chút có Quan công chúa tin tức.

Chỗ ngồi, Lý Hiền đem Đường Dần cùng Khâu Chân hai người reo lên chính tịch chủ vị, ngồi cùng bàn đều là Uyển thành bên trong thành rất có tài lực phú hào, địa chủ.

Giản đơn hàn huyên qua đi, mọi người bắt đầu không ngừng đặt câu hỏi.

"Công chúa điện hạ đáng đáp bộ đáng gì nữa?"

"Cao quý thánh khiết."

"Công chúa điện hạ thái độ làm người thế nào?"

"Tú bên ngoài tuệ giữa."

"Công chúa điện hạ nói về lời nói tới làm sao?"

"Linh mẫn cơ trí."

"Công chúa điện hạ. . ."

Mọi người người một lời ta một lời không ngừng đặt câu hỏi, Đường Dần ngược lại bình tới tướng đỡ, nước tới đất ngăn, giản đơn lại không mất lễ nghi mà đem vấn đề của bọn họ nhất nhất giải đáp.

Hắn biểu hiện ra trả lời như thường, trên thực tế cũng ở trong lòng kêu khổ thấu trời, lúc tới hắn liền dự cảm đến trận này tiệc không dễ dàng ứng phó, nhưng không nghĩ tới đang ngồi mọi người vấn đề thế này sờ, nghe thấy đứng dậy không dứt, từng cái một ăn mặc người khuôn nhân dạng mà trên thực tế lại giống loạt bà ba hoa, dong dài,

Cảm giác được hắn không nhận được, Khâu Chân ở bên cạnh hắn thấp giọng dặn dò: "Ồ kiên trì một hồi, tiệc rất nhanh đã kết thúc."

Đường Dần rất ngoan trừng hắn, nếu như không phải là Khâu Chân nhanh nhất đáp ứng rồi Lý Hiền, bản thân chưa về phần tới đây được phần này tội.

Rốt cục chờ mọi người đặt câu hỏi cáo một đoạn roi, Đường Dần còn chưa kịp thở phào, một tên vóc người mập mập, mặt mày hồng hào người trung niên cầm bầu rượu cùng chén rượu đi tới Đường Dần phụ cận, đường nhỏ: "Đường tướng quân, tiểu nhân tình cảm người một ly!"

Lý Hiền vội vàng ở bên giới thiệu: "Đường tướng quân, vị này chính là Uyển thành Phó thành chủ, Trương Viễn!"

"a, là lớn lên người!" Đường Dần bung ly rượu lên, và Trương Viễn đối ẩm.

Trương Viễn mời rượu rót cuộc giết lại mở màn, kế tiếp, mọi người đều vây bắt đầu, về mặt tươi cười tiếp cận Đường Dần mời rượu.

Hắn tửu lượng là hảo, nhưng cũng không chịu nổi nhiều người như vậy thay phiên mời rượu, không lâu sau, Đường Dần sắc mặt của đã rồi đỏ lên,

Cảm giác được bản thân đã có ba phần say, Đường Dần có ở đây không nhiều uống, lúc này vô luận ai tới mời rượu, hắn giống nhau từ chối, đây là hắn nhiều năm như vậy đã thành thói quen, thân là sát thủ hắn, bất cứ lúc nào cũng có thể bị cừu gia tìm tới cửa, phải đức thời khắc bảo trì ý nghĩ thanh tỉnh, ba phần say đã là của hắn cực hạn, hợp cách quen nếp cũng không có bởi vì đi tới dị giới mà thay đổi.

Thấy mọi người căn bản không quản mình chối từ, còn đang không ngừng hướng mình mời rượu, Đường Dần không khỏi một phen tâm phiền ý loạn, đồng thời trong lòng trong mơ hồ có loại không tốt lắm cảm giác, nhìn kỹ hồ có chuyện gì tình muốn phát sinh.

Hắn kéo qua Khâu Chân, để hắn hỗ trợ bản thân đỡ một chút, mà hắn thì vội đi nhà cầu tiếp lời nhân cơ hội bước nhanh ra ngoài. ! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Quyển 4 (sửa lại)

Đến yến trận ở ngoài, Đường Dần ngửa mặt lên trời dài hấp hai cái không khí mới mẻ, đối với hắn mà nói, trận này tiệc tối buồn chán cực độ.

Không có cùng bất luận kẻ nào chào hỏi, hắn bước nhanh đi ra phủ thành chủ, trực tiếp trở về đi quán, về phần Khâu Chân, nếu là hắn chọn sự tình để hắn ở bên trong xã giao nữa, hơn nữa nhìn đứng dậy hắn cũng rất hưởng thụ như vậy trường hợp.

Vốn tưởng rằng rời khỏi phủ thành chủ, tâm tình lại thư thái một số, kết quả hoàn toàn không có chuyển biến tốt đẹp.

Hắn cau mày, không tự chưa phát giác ra giữa nhanh hơn bước chân.

Lúc này đêm đã khuya, trong thành bách tính đã sớm nghỉ ngơi, trên đường phố không có ban ngày sầm uất hi như, đưa mắt nhìn lại, tối như mực, trống rỗng, thỉnh thoảng có gió đêm trước mặt thổi tới, làm cho có loại lạnh suu suu cảm giác.

Đường Dần trong lòng bất an tâm tình ở tăng lên.

Không có tại sao, đây chỉ là một loại đơn thuần cảm giác.

Lẽ nào đi quán có ý định bên ngoài phát sinh? Nhưng lại không quá khả năng, bản thân an bài thủ vệ cũng không ít, hơn nữa Ân Nhu mang tới chút hoàng cung thị vệ, cộng lại có người thời nay, nếu thật gặp phải địch tấn công, không có khả năng một chút động tĩnh cũng không có, còn nữa nói, người nào lại dám ở trong thành tập kích công chúa đây?

Trong đầu nghĩ như vậy, có thể trong lòng hần nhưng bất ổn, cước bộ của hần cũng theo đó thay đổi nhanh hơn.

Rất xa, hần đã có thể thấy đi quán, bên kia gió êm sóng lặng, một mảnh an bình, căn bản không giống có việc phát sinh có vẻ, xem thôi, tim của hần tình lúc này mới hơi chút an ổn một số, lại đi về phía trước, thân thể của hần chợt cương cứng rắn ở.

Linh áp!

Rất khó tưởng tượng, linh áp có thể cường đại trình độ như vậy, khi hần cách đi quán đủ còn có khoảng cách mấy chục thước thì, để có thể cảm nhận được phía trước truyền tới trận trận áp lực.

Đây nhất định không phải là phe mình nhân viên phát ra, bởi vì mình bên này không có người nào tu vi có thể cao đến trình độ như vậy, bao quát chính hần ở bên trong.

Như vậy, là có bên địch? !

Nguy rồi! Đường Dần thầm kêu một tiếng không tốt, cổ tay hoảng động trong lúc đó, song đao xuất hiện ở bàn tay, cũng trong lúc đó, hần trong cơ thể linh khí tràn, đem quanh người hần bao phủ, trong nháy mắt hóa thành áo giáp, đồng thời song đao cũng hoàn thành bình độ linh hóa.

Hần bước đi như bay, thẳng tiếp cận đi quán chạy trốn.

Càng tiếp cận đi quán, không trung linh áp cường độ càng lớn, dần dần, ngay cả hần đều có chút khó có thể thừa thụ.

Tu vi của hần đạt được linh đạt đến trình độ tuyệt vời giới, ngay cả hần đều không thể thừa nhận linh áp, ngoài thả ra người tu vi liền quá kinh khủng.

Rất nhanh, hần dễ cảm giác được linh áp không phải là do một người gờ thả ra, mà là nhiều gờ, đi quán bốn phương tám hướng đều có linh áp thả ra người tồn tại.

Lại tiếp cận đi quán một số, Đường Dần cũng nhìn càng thêm rõ ràng, chỉ thấy đi quán ngay phía trước, bản thân an bài bốn lính đều giống đầu gối cộc đường như đứng tại chỗ không nhúc nhích, mọi người không chỉ có thân thể không nhúc nhích được, ngay cả lời âm đều không phát ra được, toàn thân duy nhất năng động đứng đôi.

Mà ở đối diện bọn họ, còn đứng có bốn gã người áo đen, bọn họ đều là hắc y quần đen trang phục, trên mặt ngu dốt có mặt đen khăn, thấy không rõ lắm đáng đáp tương mạo, hơn hết khuếch tán trên không trung linh áp đúng là do bốn người bọn họ phát ra, nhưng cũng không phải toàn bộ, không cần hỏi, an bài lãnh nghề quán mặt khác ba mặt binh sĩ cửa cũng bị những hắc y nhân này với thủ đoạn giống nhau chế trụ.

Những đến tốt cùng là gì? ! Vậy mà có thể với linh áp dễ chế trụ bản thân an bài lãnh nghề quán bên ngoài mấy trăm tên lính, trong đó còn bao quát bốn gã tu vi đạt được linh phá cảnh giới Thiên phu trường.

Giữa lúc hần lo lắng bản thân có muốn hay không lập tức xông ra thời điểm, chợt nghe đi bên trong quán truyền ra một tiếng ngân ngui tiếng kêu sợ hãi, theo trong thanh âm có thể đoán được, đó là nữ nhân kêu lên.

Không tốt! Xem ra địch nhân đã tiến nhập đi bên trong quán!

Đường Dần không cách nào đợi lát nữa, tay hần cầm song đao, vận chuyển cả người linh khí, thẳng tiếp cận đi quán cửa chính bốn gã người áo đen đánh tới.

Ở cường đại như vậy linh áp hạ, Đường Dần cũng vô pháp hành động như thường, muốn tiến vào đi quán nghĩ cách cứu viện Ân Nhu, nhất định phải phải đem thả ra linh áp người của diệt trừ, cho dù là diệt trừ trong đó một bộ phận.

Hần đột nhiên xuất hiện, dùng linh áp sản sinh ba động, lập tức khiến cho bốn gã người áo đen cảnh giác.

Bốn người thân thể không hề động, nhưng mắt cùng nhau tiếp cận Đường Dần nhìn lại.

Gặp người tới là tên cả người Linh Khai màu đen, cầm trong tay linh đao màu đen người tu linh, bọn họ trong lòng cùng là chấn động.

Bốn người không nói gì, chỉ là dùng ánh mắt làm đơn giản giao lưu.

Người tu linh đang toàn lực thả ra linh áp thời điểm, tự thân lực phòng ngự cũng vì linh, một ngày bọn họ linh áp áp không chế trụ được đối thủ, vậy đối với thả ra người mà nói cũng là cực kỳ nguy hiểm.

So với như bây giờ.

Bốn người đi qua ánh mắt giao lưu, lập tức quyết định rút khỏi một người, đi ngăn trở Đường Dần.

Theo một người triệt mất linh áp, không trung áp lực suy giảm.

Phụ trách nhiệm này thủ vệ Thiên phủ trưởng là Cổ Việt, tuy rằng binh lính bình thường không ngờ không nhúc nhích được, nhưng hắn đã có thể hành động, chỉ là không trung áp lực vẫn đang rất lớn, dùng động tác của hắn thoát nhìn giống là trong điện ảnh pha quay chậm.

Hắn từ lâu thấy Đường Dần chính đi bước một chặt vật tiếp cận này vừa đi tới, hắn bên nhằm phía đối diện bốn gã người áo đen, bên cả tiếng kêu lên: "Đường tướng quân cẩn thận, tới địch lợi hại, mục tiêu của bọn họ là công chúa điện hạ, người nhanh đi nghĩ cách cứu viện, ở đây giao cho ta. ."

Không chờ hắn nói hết lời, tên kia triệt mất linh áp người áo đen chợt tiếp cận hắn chạy trốn, người còn trên không trung, để đã đồng thời hoàn thành linh khai hóa cùng binh đồ linh hóa, trong tay hắn linh vũ khí là đem đại kiếm, thân kiếm lại rộng lại dài, coi như phượng đao giống nhau.

Ở linh áp áp bức xuống dưới, Đường Dần cùng Cổ Việt hành động bất tiện, tên kia người áo đen cũng giống như vậy, tuy rằng dụng hết toàn lực, nhưng bỏ nhào đi ra khoảng cách cũng không xa.

Bất quá hắn dù sao so với Đường Dần khoảng cách gần, trước một bước vọt tới Cổ Việt phụ cận, trường kiếm trong tay luân ra, chém thẳng vào Cổ Việt cổ.

Người áo đen so với Cổ Việt tu vi cao hơn rất nhiều, động tác cũng nhanh hơn hắn hơn, Cổ Việt mắt mở trừng trừng nhìn đối phương một kiếm bổ tới, nghĩ ra đao đón đỡ, nhưng hắn lúc này động tác đó tử tôn, căn bản không kịp ngăn cản đối phương.

Đang ở người áo đen kiếm đã dính đến Cổ Việt cổ da thì, lại hướng xuống dưới chém, lại đột nhiên chém không nổi nữa.

Chỉ thấy chỉ mảnh treo chuông chỉ tế hai thanh loan đao đưa hắn đại kiếm gắng gượng cái ở.

Đường Dần loan đao.

Ở linh áp dưới, với Đường Dần tốc độ quả thực không kịp ngăn trở người áo đen sát chiêu, nhưng hắn là người tu linh hệ Bóng Tối, lại sử dụng ám hệ linh vũ giữa tuyệt kỹ —— Âm Ảnh Phiêu Di.

Ở đêm tối, Âm Ảnh Phiêu Di cơ hồ không bị hạn chế, có thể ở bất luận cái gì khu vực tự do thi triển. Đường Dần mắt nhìn mình căn không nổi tốc độ của đối phương, rơi vào đường cùng, chỉ có thể tiêu hao linh khí, xuất ra Âm Ảnh Phiêu Di, giúp Cổ Việt đỡ này trí mạng một kiếm.

"Người đi vào bảo hộ công chúa, ở đây trước giao cho ta!" Đường Dần cũng không quay đầu lại mà nói ra, đồng thời nói chân một cước, ngoan đá đối phương ngược.

"Đường tướng quân. . ."

Đối phương linh mãnh võ cao thủ, hơn nữa còn là bốn người, lưu lại không thể nghi ngờ là dữ nhiều lành ít.

"Đừng dài dòng, mau vào đi bảo hộ công chúa điện hạ!"

Đường Dần giọng nói lạnh như băng, lớn tiếng hạ lệnh.

"Biết rồi!" Khẩn cấp thời khắc, không có thời gian quá nhiều dây dưa, Cổ Việt không dám cãi lệnh, xoay người tiếp cận đi quán cửa chính chạy đi.

Tên kia người áo đen đỡ Đường Dần nặng đá, vốn định lướt qua hắn, lại dồn Cổ Việt vào chỗ chết, nhưng hắn quá coi thường Đường Dần, muốn từ bên cạnh hắn đi qua không phải dễ dàng như vậy.

Hắn mới vừa lau qua Đường Dần bên người, người sau xoay tay lại một đao, thẳng lấy sau óc của hắn.

Người áo đen sợ vội vàng rút cổ, loan đao cơ hồ là kè da đầu của hắn xẹt qua, không đợi hắn theo hoảng sợ giữa hoàn hồn, Đường Dần lách đem loan đao lại đến, lần này, loan đao là chọn hắn bụng dưới.

Thậm kê một tiếng lợi hại, người áo đen bất đắc dĩ, chỉ phải bứt ra trở ra.

Đường Dần tốc độ cùng phản ứng đều quá nhanh, cùng hấn thiếp thân chiến đấu, gần như không ai có thể chiếm được tiện nghi.

Người áo đen rời khỏi hai bước, giật lại khoảng cách, buông tha lại đuổi theo giết Cổ Việt, chuyên tâm và Đường Dần đối chiến.

Tựa hồ đối với Đường Dần rất giải, biết cùng hấn đơn thuần so với chiêu thức không cách nào thủ thắng, người áo đen bắt đầu dễ thi triển linh kỹ, chỉ thấy hấn trường kiếm trong lúc huy động, không khí chung quanh lập tức cảm lấy ba động, năm đạo linh ba gào thét ra, phân tảo Đường Dần thượng, giữa, xuống dưới ba đường.

Hành gia đưa tay, dễ biết có hay không

Đối phương có thể lập tức phóng xuất ra năm đạo linh ba, Đường Dần đã có thể kết luận tu vi của đối phương ở bản thân trên, rất có thể đã đạt tới linh nguyên cảnh giới.

Hấn thở sâu, thân thể đầu tiên là xuống phía dưới GTSHA một ngòi chồm hồm, sau đó hoành bánh xe đi ra ngoài. Động tác tuy rằng chặt vật, nhưng đi hữu hiệu, đem đối phương gọi tới năm đạo linh ba toàn bộ tách ra.

"Hắc!"

Người áo đen khẽ quát một tiếng, trường kiếm trong tay huy động liên tục, vừa thả ra mấy đạo linh ba.

Đường Dần trong lòng cười nhạt, tu vi của đối phương tuy cao, nhưng đầu óc cũng không quá linh quang.

Phải biết rằng linh ba đối với linh khí tiêu hao là cực lớn, như vậy liên tục thả ra, coi như là tu vi đạt tới khoảng không cảnh cũng đồng dạng chịu không nổi.

Người áo đen liên tục thả ra linh ba, là dự định tốc chiến tốc cự tuyệt, đầu nghĩ đến ở cường đại như vậy linh áp dưới, Đường Dần thân pháp nhưng nhanh nhẹn như vậy linh hoạt, đem mình linh ba nhất nhất dễ dàng tách ra.

Biết không sử dụng tuyệt kỹ là không chế phục được Đường Dần, người áo đen thùy đại trường kiếm, thả ra linh khí, bỗng nhiên, khi hấn chung quanh đột nhiên xuất hiện sáu cùng hấn thân ảnh giống nhau như đúc.

Đường Dần xem thôi, lại càng hoảng sợ, loại kỹ năng này hấn là chưa thấy qua, nhưng ở Nghiêm Liệt trong trí nhớ có ghi chép, đó là hệ Ánh sáng linh vô tuyệt kỹ, gió nứt ra phân thân thuật!

Gió nứt ra phân thân thuật là người tu linh đem tự thân linh khí thả ra đến bên ngoài cơ thể, hóa thành hư ảnh, đưa đến nhiều loạn đối thủ thị giác hiệu quả.

Loại kỹ năng này rất khó trả lời, với gió nứt ra phân thân thuật huyền hóa ra tới phân thân cũng có chứa linh khí, cho dù sử dụng thấy rõ kỹ năng đều nhìn không ra người nào là chân thân, người nào là ảo ảnh, vô hình trung, bằng đồng thời muốn cùng nhiều tên địch nhân tác chiến, bởi vì bất kỳ một cái nào phân thân đều có thể là thật, bất kỳ một cái nào phân thân công kích cũng đều có thể là trí mạng sát chiêu.

Không ngờ tới đối phương có thể sử dụng ra loại này lợi hại kỹ năng, Đường Dần theo bản năng rút lui hai bước.

Hấn ra khỏi, thế nhưng người áo đen không dám coi là dễ hấn rút đi, chân thân kể cả sáu phân thân, nhất tề tiếp cận Đường Dần chạy trốn, bảy thanh kiếm, phần thứ Đường Dần quanh thân muốn hại, chỉ thấy khắp bầu trời kiếm ảnh, hàn quang thứ mắt người con mắt, giờ này khắc này, cho dù thần tiên cũng chia không ra người nào là thật, người nào là giả.

Đường Dần lắc đầu, buông tha nhận, dứt khoát coi như đối mặt mình là bảy tên địch nhân, song đao vung vẩy ra, đang chống đỡ.

Một người áo đen liền đủ kẻ khác đau đầu, hiện tại muốn đồng thời ứng phó bảy, Đường Dần lợi hại hơn nữa, lúc này cũng lộ vẻ bó tay bó chân, đáp ứng không xuê.

Không lâu sau, Đường Dần đã bị buộc chỉ có chống đỡ công, không còn sức đánh trả chút nào, ngoài hình đó chặt vật, tình thế đó bị động, ngay cả chính hấn đều nhanh nổi điên.

Tiếp tục như vậy nữa, đánh bất bại đối thủ, cứu không được công chúa không nói, mình cũng được bị hấn tươi sống một chết!

Đường Dần âm thầm cắn răng, sau cùng đem tâm đưa ngang một cái, hạ quyết tâm, dứt khoát xuất ra và đối phương ngọc đá cùng với chiêu phương pháp. ! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hấn tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dàn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Quyển 4 (sửa lại)

Đường Dàn hai cánh tay cố sức, không phải là đương đối phương công tới kiếm, mà là cầm trong tay song đao rất rất cắm xuống mặt đất, kể từ đó, hấn cũng chẳng khác nào bỏ qua phòng ngự.

Bảy thanh kiếm, phần theo bảy độ lớn của góc đồng thời đâm vào trên người của hấn, trong đó sáu thanh trực tiếp mặc thân mà qua, đây chẳng qua là hư ảnh mà thôi, mặt khác một thanh còn lại là thực thể, theo xì một tiếng, trường kiếm không có vào Đường Dàn hung ngực. ,

Linh kiếm sắc bén, thứ lộn xộn bộ ngực của hấn Linh Khải, lực đạo không giảm, do hấn trước hung như, mũi kiếm tái khởi phía sau lộ ra, máu tươi theo trường kiếm rãnh máu bổ nhào bổ nhào thoát ra.

"A —— "

Mắt mở trừng trừng nhìn Đường Dàn bị đối phương một kiếm đâm thủng, chút ở linh áp hạ khó có thể hoạt động binh sĩ cửa đều bị kinh hô thành tiếng, không thể tin được ở trong mắt bọn hấn không gì làm không được binh đoàn trưởng vậy mà sẽ chết ở thích khách trong tay của nàng.

Người áo đen kim thân bao phủ ở Linh Khải bên trong, nhìn không thấy hấn lúc này biểu tình, nhưng theo hấn hít mắt con mắt của có thể nhìn ra hấn lúc này ở cười, bất quá hấn cười gần mới giằng co nửa phần chung.

Đường Dàn cũng chưa chết, chỉ ít không có lập tức bị đâm chết, tánh mạng của hấn lực luôn luôn rất ngoan cường.

Không có song đao nơi tay, lòng bàn tay bốc cháy lên hừng hực Hắc ám hòa, hấn xuất thủ như điện, một tay lấy người áo đen cổ của nắm.

Hấn muốn dùng Hắc ám hòa hoá táng trên người đối phương Linh Khải, hơn hết, hấn lại đánh giá thấp người áo đen linh khí tu vi.

Hấn Hắc ám hòa đốt ở đối phương Linh Khải thượng, chỉ phát sinh hí hí tiếng vang lạ, nhưng Linh Khải lại không hư hại chút nào.

Người áo đen không nghĩ tới Đường Dàn ở muốn hại trúng một kiếm sau đó lại vẫn năng động, nhưng lại có thể thả ra Hắc ám hòa, hơn hết cũng may hấn và tu vi của mình kém khá xa, không cách nào phá phá hư Linh Khải đối với mình thân thể bảo hộ.

"Ha ha —— "

Người áo đen phát sinh chói tai tiếng cười to, cánh tay thu về, muốn thanh kiếm theo Đường Dàn thân thể bên trong rút ra.

Có thể chứng thực lúc này, Đường Dàn lách hai tay dựa vào uốn lượn, chợt tiếp cận hấn hai mắt trừ đi.

Hấn có thể dùng chiêu này là ưng trao thủ.

Chiêu này đại xuất người áo đen dự liệu, hấn vốn tưởng rằng Đường Dàn đã dùng hết đòn sát thủ sau cùng, nào biết hấn vẫn còn có dư lực xuất ra chiêu này vừa hận lại độc quái chiêu.

Hiện tại người áo đen còn muốn rút kiếm trở ra, đã rồi tới không vội, không có cách nào, chỉ có thể khí kéo dài kiếm.

Thế nhưng hấn quên mất một chút, Đường Dàn con kia chặt bắt hấn cổ tay của trừ gát gao chết, dường như sinh trưởng ở trên người hấn tựa như, hấn ra khỏi, Đường Dàn kẻ trộm theo tiến về phía trước, khi người áo đen bỗng nhiên ý thức được việc lớn không tốt thời điểm, Đường Dàn hai ngón tay đã chà sát đến trước mắt hấn.

"Ồi chào &qu;&qu;&qu;" người áo đen không tự chủ được phát sinh sợ hãi than.

Chỉ nghe xì một tiếng, Đường Dàn hai ngón tay dường như móc sắt, thống nát người áo đen nhãn cầu, thật sâu cắm nhập trong đầu của hấn, cùng lúc đó, Hắc ám hòa theo ngón tay của hấn chui vào người áo đen thể bên trong.

Đây là chân chân chánh chánh tự bên trong mà bên ngoài thiêu đốt.

Hắc ám hòa trong nháy mắt đã đem người áo đen ngũ tạng lục phủ hoá táng, tiếp tục đi gân cốt, cuối cùng là máu thịt cùng ngoài da.

Không có phát sinh bất kỳ gọi, người áo đen trên người Linh Khải tàn mất, nhìn nửa da tay của hắn, đã biến thành hắc hạt sắc, không lâu sau, cả người biến mất, kể cả sáu phân thân ở bên trong, chỉ còn lại có từng sợi khói đen ở a không trung phiêu đảng.

Đường Dần thu về, nắm cầm ở bộ ngực trường kiếm, cổ sức hướng ra phía ngoài loại bỏ.

Mỗi lần rút ra, đều có máu tươi hướng ra phía ngoài phun ra tuôn ra, ngay cả như vậy kiên cường Đường Dần lúc này cũng không nhìn được ngửa mặt lên trời gầm rú.

Mọi người chung quanh, vô luận là thích khách áo đen, không ngờ số dĩ bách kế gió quốc bọn lính, đều tròn tròn mắt, bọn họ theo chưa thấy qua trước mắt như vậy tình cảnh, mỗi gặp qua giống, Đường Dần người như vậy, quả thực dường như quái vật giống nhau.

Khi vang vang!

Trường kiếm rốt cục bị hắn toàn bộ rút ra, ném xuống đất, phát sinh giong giã âm hưởng. Ngay sau đó không trung phiêu đảng khói đen giống hết có sống mệnh tựa như, toàn bộ tiếp cận Đường Dần bao phủ qua đây, do mũi miệng của hắn, quanh thân mao tinh tế lỗ còn có hung trước vết thương chỗ không ngừng nhớ hắn thể bên trong khoan.

Này cỗ linh khí đối với bây giờ Đường Dần mà nói quá mức khổng lồ, theo linh khí cuộn cuộn không ngừng dũng mãnh vào, cả người hắn chậm rãi ngồi xổm xuống.

Nếu như lúc này trên người hắn không có Linh Khải, mọi người chung quanh nhất định sẽ bị đáng về của hắn hù được.

Hắn cả người huyết quản tăng vọt, theo da xuống dưới thật cao lồi lên, dường như cây già cùng để bắt mất toàn thân của hắn, trên da mỗi một chỗ mao lỗ đều có chảy ra giọt máu, dùng da tay của hắn hóa thành máu đỏ sắc, thể bên trong giống hết bị ngàn vạn con kiến ở khẳng cố, gân cốt thấy không được rõ ràng đã thôn thôn đứt, loại đau khổ này, tuyệt đối là người bình thường không cách nào thừa nhận.

"A "

Đường Dần quỳ trên mặt đất, ngửa mặt lên trời tru lên, sau đó, thân thể lung lay vài cái, về phía trước gục, quỳ rạp trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích.

"A!" Xung quanh truyền đến một trận kinh hô tiếng, mọi người tròn to hai mắt, nhìn không nhúc nhích Đường Dần, gần như đều quên hô hấp.

Lẽ nào, hắn cũng đã chết?

Bị đối thủ một kiếm đâm lạnh thấu tim, vô luận đối với người nào mà nói cũng là vết thương trí mệnh, hơn hết bọn lính hy vọng Đường Dần còn sống, còn có thể giống G718T ngày xưa như vậy, sáng tạo ra không thể nghĩ ngờ kỳ tích.

Thời gian thấy không được rõ ràng bất động.

Không biết qua bao lâu, hay là chỉ là mấy giây, nhưng lại giống hết có mấy người thế kỷ dài như vậy, lúc đầu quỳ rạp trên mặt đất Đường Dần đột nhiên giật giật, tiếp tục, chậm rãi bò dậy, trên người vẫn như cũ mặc giáp trụ được thật dày Linh Khải, nhưng là của hắn hung trước vết thương đã hoàn hảo như lúc ban đầu, nghiền nát Linh Khải đã bị tu bổ.

Hắn buông xuống được suy nghĩ bỗng nhiên nâng lên, đầy hắc không lóe ra này u quang con mắt của nhìn thẳng đâm ba người người áo đen.

Ánh mắt kia âm lạnh mà lại lễ rửa tội. Không khỏi, ba người người áo đen tâm trạng cùng là chấn động, đến xương lạnh như băng cảm xúc du nhiên nhi sinh, theo bọn họ bàn chân luôn luôn lên đến cộng tóc.

"Phân thân thuật, ta biết!"

Đường Dần lời của so với ánh mắt của bọn họ càng thêm lạnh như băng.

Theo đang nói, linh khí lợi ích chỗ, tập trung ở hắn bên mạn sườn, đó chớp mắt một cái, ở bên cạnh hắn nhiều hơn một người cùng hắn giống nhau y chang người của cùng là cả người hắc sắc Linh Khải, người chủ đồng dạng kẻ khác phát ra mao ánh mắt của, trên người tản ra đồng dạng lãnh khốc âm tà khí tức.

Đây là An Tức linh vũ kỹ có thể ảnh phân thân.

Huyễn hóa ra tới phân thân lại thẳng tiếp cận ba người người áo đen đi đến.

Ba người người áo đen giết nãy mình, bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy người tu linh hệ Bóng Tối cũng có thể huyền hóa ra phân thân, trước đây thậm chí ngay cả nghe cũng không từng nghe qua.

Nhìn Đường Dần phân thân tiếp cận bọn họ đi tới, ba người khẩn trương tĩnh lại từ từ bình thần xuống.

Phân thân chỉ là hư ảnh, có thể tạo được nhiều loạn bên địch tầm mắt tác dụng, cũng có thể dùng để dọa người, thế nhưng hư ảnh dù sao không phải là chân thân, bản thân hẳn cũng không thể thương tâm.

Đường Dần phân thân đã đi tới ba người người áo đen phụ cận, hai vươn tay ra, lòng bàn tay bốc cháy lên Hắc ám hỏa.

Xem thôi, một tên trong đó người áo đen lạnh cười ra tiếng, quát lên: "Người với phân thân tới dọa chúng ta à? Người cho chúng ta là ngu ngốc à?"

Đường Dần nở nụ cười, khóe miệng cao độ nâng lên, chỉ tiếc đối phương nhìn không thấy nụ cười của hắn, chỉ có thể nhìn đến trên mặt hắn Linh Khải mặt nạ.

Hắc y nhân kia vừa dứt lời, Đường Dần phân thân hai tay của trừu nắm cổ của hắn.

Ngay hắn cùng với phân thân tiếp xúc trong nháy mắt, người áo đen lập tức ý thức được bản thân sai rồi, sai thái quá, trước mắt phân thân cũng không phải là hư huyền, mà là thực lực thể.

Nhưng lúc này mới ý thức tới điểm này, đã rồi không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Hắc ám hỏa do cổ của hắn lên đến hắn quanh thân, cháy, thiêu hắn thân thể.

Mãi đến người áo đen trước khi chết hắn cũng không có hiểu rõ, tại sao Đường Dần huyền hóa ra tới phân thân sẽ là thực thể, mà không phải hư ảnh.

Kỳ thực, đây là ám hệ linh võ và hệ Ánh sáng linh võ bất đồng đó chỗ.

Ảnh phân thân cùng phân bào phân thân bất đồng, hắn phân hoá xuất hiện đích thật là là thực thể, mà cũng không phải là hư huyền, đương nhiên, này thực thể hoàn toàn là do linh khí tạo thành, điều này cần tiêu hao nhiều linh khí hơn, cũng vô pháp giống gió nức ra phân thân thuật như vậy huyền hóa ra nhiều phân thân, người tu linh hệ Bóng Tối thường thường ở thả ra ảnh phân thân sau đó, tự thân linh khí liên cơ bản bị hao hết sạch, toàn bộ tái giả đến phân thân này trên thân người.

Ảnh phân thân cùng cái khe phân thân thuật tác dụng cũng bất đồng, người sau có thể ở trong thực chiến ứng dụng, nhiều loạn đối thủ đường nhìn, trước người không phải, sử dụng ảnh phân thân, tự thân sức chiến đấu giảm mạnh, không cách nào tái chiến đấu, thi thuật giả thường là dùng phân thân thay thế mình đi làm nào đó chuyện nguy hiểm tình, cho dù bị giết, chết cũng chỉ là phân thân.

Mà phân thân bị giết sau đó, người tu linh hệ Bóng Tối nội tông cùng bên ngoài tông lại không giống nhau bên ngoài tông phân thân bị giết sau, cấu thành phân thân linh khí sẽ gấp biến mất, mà nội tông phân thân bị giết sau, linh khí lại trở về thi thuật giả thân thể bên trong, đối kỳ ảnh hưởng cũng không lớn, ở điểm này thượng, nội tông là cực nhỏ người có thể tiếp xúc được được, cho dù tu luyện, cũng rất có thể sẽ bị Hắc ám hỏa phản phệ, chết oan chết uổng.

Đường Dần phân thân đã Hắc ám hỏa xuất kỳ bất ý giết chết tên kia người áo đen, sau đó giống như đối mà liều mạng hút người không trung phiêu đảng linh khí, chờ hắn hút sạch sau đó, quanh thân trên dưới một cách tự nhiên tản mát ra đẳng đẳng sương dày đặc, ngón tay thượng Linh Khải tùy theo tăng vọt, khiến cho song chưởng biến thành sắc bén móng vuốt.

Mặt khác hai gã người áo đen giai bị kinh ngạc đến ngây người hải ngốc, đối với hắn hai người mà nói, phát sinh trước mắt tất cả thật không còn nghi ngờ gì nữa, vượt qua hắn hai có thể hiểu được phạm trù.

Huyền hóa ra tới phân thân làm sao có thể xuất ra kỹ năng? Lại làm sao có thể dùng kỹ năng giết người? Thấy những điều chưa hề thấy, mới nghe lần đầu.

Đương phân thân đem thân hình chuyển hướng hắn hai thì, hai người đứng thấy quái dị mà, song song kinh kêu thành tiếng, ở không để ý tới thả ra linh áp, hai người đều tự thu hồi linh khí, rút lui hai bước, không hẹn mà cùng xoay người chạy.

Hai gã hắc y tốc độ của con người cực nhanh, nhảy mấy cái, thân hình liền biến mất ở màn đêm miêng.

"Đường tướng quân!"

Chờ hắn hai người đi rồi, không trung lại không linh áp, bọn lính toàn bộ khôi phục bình thường, có thể tự do hoạt động, lúc này bọn họ nhất tề tiếp cận Đường Dần chạy đi, chờ đến hắn phụ cận, đám đều là nghĩ tiếp cận lại không quá dám tới gần có vẻ.

Đề nguyên nhân nhìn chung quanh mọi người, tuy rằng cái gì cũng chưa nói, nhưng thấy thủ hạ các huynh đệ không có việc gì, trong lòng không ngờ thở phào nhẹ nhõm.

Hắn đưa mắt nhìn mình huyền hóa ra tới phân thân, không cần phát ra hào người tham mưu, thi thuật giả phân thân tâm linh tương thông, phân thân cũng rất nhanh trở lại Đường Dần bên người.

Thần bí từ đông sang tây rất dọa người, cũng rất có thể để cho nhân sinh ra sợ hãi.

Bọn lính không biết trước mắt này và Đường Dần giống nhau y chang có thể giết người quái vật đến tột cùng là cái gì, hoảng sợ liên tục nhượng bộ.

Chia đều thân đến Đường Dần phụ cận sau đó, thực thể hóa hư, sau cùng tán thành nồng nặc sương dày đặc, trở về Đường Dần thể bên trong.

Thu hồi phân thân linh khí, hắn lập tức hạ lệnh đến: "Báo tin ngoài thành huynh đệ, lập tức phong tỏa Uyển thành, chỉ được phép vào, không cho phép ra!"! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Quyển 4 (sửa lại)

Lúc này, đi bên trong quán chiến đấu từ lâu triển khai, thích khách áo đen nhân số của cũng không nhiều, nhưng nhưng đều là tu vi kỹ càng cao thủ, Ân Nhu mang tới hoàng thất thị vệ căn bản không ngăn cản được bọn họ, phần thích khách cũng đã sát nhập Ân Nhu chỗ ở đi quán nhà giữa.

Nhà giữa phân thượng xuống dưới hai tầng, Ân Nhu chỗ ở gian phòng ở vào lầu hai ngay chính giữa, hiện tại, như ở Tiểu Mẫn, Ngã Gia cùng với hơn mười thiệp mời thân nữ hầu vệ dưới sự bảo vệ rời phòng, đổ lên hàng lang phía trong cùng.

Trong hành lang, còn có trên trăm tên hoàng cung thị vệ trận địa sẵn sàng đón quân địch, phóng nhãn nhìn lại, chật hẹp hành lang người ta tấp nập, mặt áp áp cũng là người.

Lầu dưới tiếng đánh nhau càng ngày càng gần, bọn thị vệ thần kinh cũng thẳng băng bó càng chặt, mắt đồng loạt nhìn về phía thang lầu bên kia.

Bá bá bá!

Trong lúc bất chợt, đều biết điều bóng đen theo thang lầu chạy trốn bắt đầu, mấy người này cũng là cả người linh khái, trong tay cầm vũ khí cũng là linh binh.

Hoàng cung thị vệ cũng không yếu, nhưng cùng linh cao thủ khi xuất còn thì kém rất nhiều, nhìn thấy bên địch vọt tới, trăm tên thị vệ một ứng mà lên, tiếp cận đối phương khởi xướng tiến công.

Bọn họ đi lên mau, ngã xuống nhanh hơn, chỉ chớp mắt trong nháy mắt, liền có vài thị vệ bị đối phương phát ra linh ba quét trúng, máu tươi ba thước, thân thủ hợp lại chỗ.

Đôi bên thực lực sai biệt cách xa, xông lên chỉ sẽ chết nhanh hơn.

Lẫn trong đám người chiếm càng thanh nhập quát: "Không nên cận chiến, giết lại khoảng cách, bắn cung!"

Hắn kêu tiếng mất lực kiệt, cũng không có nghe hắn chỉ huy, hoàng cung thị vệ khá không có sợ chết sức mạnh, nhưng không quan tâm vọt tới trước đi.

Trên trăm tên hoàng cung thị vệ, đừng nói thương tổn được đối thủ, mặt thích khách bên người cũng không có dính đến, liền bị đều đánh ngã xuống

đất, có người tại chỗ bỏ mình, có người thì thân chịu trọng thương, trong khoảnh khắc, trên trăm hào thị vệ rồi ngã xuống hơn phân nửa, còn dư lại càng không ngần ngại được đôi phương.

Cổ Việt cùng Ngã Gia liếc nhau, đem tâm đưa ngang một cái, kiên trì nghênh đón.

Hai người bọn họ lòng biết rõ, đừng nói sáu gã thích khách, hẳn hai người cho dù hợp lực chiến đấu một tên thích khách cũng là rất trắc trở, thế nhưng ở nguy cơ trước mắt, cũng không quản được nhiều như vậy, chức trách chỗ, coi như là chịu chết cũng phải cần răng cứng rắn.

Hai người song song xuất đao, theo leng keng lang tiếng vang, hai người đao bị cái ở, hai người bọn họ không đợi thu thập, ngực các giữa một cái nặng đá, hai người giống cung không đủ cầu điều, thân thể về phía sau bay rớt ra ngoài, cho đến đụng vào tường coi là ngừng, tõm hai tiếng, Cổ Việt cùng Ngã Gia cũng rơi vào mà, các phun một búng máu, cả người vô lực, không đứng nổi.

Hai gã Thiên phu trưởng, ngay cả vừa đối mặt cũng không có đi tới đã bị đối phương đánh bại, có thể thấy được những bọn thích khách thực lực.

Tiểu Mẫn đem Ân 757A5 Nhu gắt gao bảo vệ sau lưng tự mình, tay nàng cầm linh hóa sau kiếm thép, lớn tiếng quát hỏi: "Các ngươi là ai? Tại sao muốn ám sát công chúa điện hạ?"

Không ai trả lời, thậm chí không ai nhiều liếc nhìn nàng một cái, bọn thích khách ánh mắt đều tập trung ở sau lưng nàng Ân Nhu trên người.

Bọn họ giống ác lang gặp được sơn dương, trong mắt bắn ra kinh người quang mang, sáu gã thích khách đủ bước tiến lên.

"Giết ————— "

Ân Nhu hơn mười người thị vệ thân cận cũng nữa không nén được tức giận, đều huy kiếm nghênh đón. Những thị vệ thân cận tu vi cũng không tệ, các nàng cũng là Ân Nhu bên người một đạo phòng tuyến cuối cùng, có thể cùng bọn thích khách khi xuất nhưng có chênh lệch không nhỏ, sáu gã thích khách chỉ phân ra bốn người, ngăn cản các nàng, hai người khác thì tiếp tục tiếp cận Ân Nhu đi đến.

Tiểu Mẫn vận đủ linh khí, lăng không bỏ ra một cái trọng kiếm, linh ba tùy theo gào thét ra, hai gã thích khách thân hình xuống phía dưới một đề, dễ dàng tách ra, đồng thời hai người một tả một hữu gần người, song đao, phần thứ Tiểu Mẫn tả hữu uy hiếp.

Tối đến một tiếng thật nhanh! Tiểu Mẫn trở về mũi tên đón đỡ, đối phương đao là miễn cưỡng cái ở, nhưng xung lượng là ở quá lớn, nàng không cách nào chống đỡ, thân thể không tự chủ được liên tiếp lui về phía sau, không đợi nàng thân hình ổn định, một tên thích khách như linh hầu giống nhau nhảy đến nàng phụ cận, cánh tay huy động liên tục, bá bá bá chém mạnh tam đao.

Tiểu Mẫn đem hết cả người thể võ chống đỡ, ngoài hình bừa bãi, lại không cách nào bứt ra, bị tên thích khách kia gắt gao cuốn lấy.

Sau cùng tên thích khách kia thông suốt mà đi tới Ân Nhu phụ cận, ở trước mặt nàng đứng vững.

Khoảng cách gần như thế, mặt đối mặt nhìn thích khách, Ân Nhu thậm chí có thể ngửi được trên người đối phương truyền tới dày đặc mùi máu tươi, nàng sợ tới cực điểm, thế nhưng công chúa tôn nghiêm không để cho nàng có thể loại lộ ra bất luận cái gì sợ hãi sức sống, mạnh mẽ trang nghiêm tĩnh, ánh mắt không sợ hãi chút nào chống lại thích khách băng băng ánh mắt của, đầy tiểu cảm cũng hơi nâng lên.

Ân Nhu rất đẹp, vẻ đẹp của nàng là như vậy làm cho không người nào có thể bỏ qua trong lúc vô tình bị ngoài hấp dẫn vẻ đẹp, nhất là bây giờ mặt ngoài kiên cường mà bên trong e ngại thời điểm, cái loại này yếu ớt xinh đẹp để bất kỳ một cái nào đàn ông hơi bị đau lòng, coi như là ý chí sắt đá cũng có thể bị hóa thành nhiều dựa vào nhẹ nhàng.

Thích khách đao trong tay đã giơ lên thật cao, nhưng đối diện Ân Nhu, lại chậm chạp không có loại bỏ.

Thấy vẻ mặt của hắn, nhưng ánh mắt của hắn dần dần thay đổi sâu thẳm, hắn chậm rãi nâng lên cánh tay, tiếp cận Ân Nhu hai gò má phát đi.

Bàn tay của hắn che lấp thật dày linh khải, mặt trên còn có vết máu đang không ngừng nhỏ xuống dưới rơi, những thứ kia là bọn thị vệ máu.

Ân Nhu trơ mắt nhìn, gần như sắp sửa buồn nôn, nhưng nàng đi không có trốn.

Khi thích khách tay của lập tức muốn phù thượng gò má của nàng thì, nàng rõ ràng cảm giác được thích khách thân thể chấn động mạnh, sau đó, thích khách đầu chậm rãi thấp xuống.

Theo tầm mắt của hắn, Ân Nhu bỗng nhiên thấy thích khách nơi bụng vron một thanh đen kịt loan đao.

Người cái bụng đương nhiên không có khả năng dài ra đao, đó là theo sau đó thất lưng đâm vào, do trước phúc lộ ra đao.

A! Ân Nhu cả kinh, cấp vội vàng che cái miệng nhỏ nhắn, đem ngựa mình thượng muốn hô cửa ra tiếng kêu đáp lại.

Cho đến lúc này, nàng mới nhìn đến thích khách phía sau nhiều hơn một người, một vị cả người Linh Khải màu đen, cầm trong tay thật dài liềm đao linh chiến sĩ.

Hắn là bao thuờ xuất hiện, lại là như thế nào xuất đao, Ân Nhu căn bản, không có thấy rõ ràng, giống hệt hắn luôn luôn liền đứng ở thích khách phía sau đường như.

Ông!

Hắc khải chiến sĩ kén động thủ giữa liêm đao, trực tiếp đem thích khách thân thể mặc kệ đến giữa không trung, tiếp tục trong tay liêm đao vung lên, theo rằng rắc giòn vang, thích khách kia bị mũi đao một chém làm hai, bốp đơ máu tươi do không trung tán lạc xuống, tiền Ân Nhu về mặt đầy người.

Không có nhìn hơn bị hắn chặt đứt xác liếc mắt, hắn đầy sương dày đặc hai mắt nhìn thẳng Ân Nhu, có thể bởi vì sương mù ngăn trở, khiến cho hắn hai mắt lạnh như băng, không đeo một chút tình cảm.

Ân Nhu rung mình một cái, đáp lại môi anh đào tay nhỏ bé xuống phía dưới thả phóng, run giọng nói ra: "Đường. . . . Đường Dần!"

Nàng không có xem qua mặc lĩnh khải đường diễn, nhưng chính là có thể cảm giác được trước mắt này lại có thể phách lĩnh chiến sĩ là Đường Dần, không có tại sao, chỉ có thuần túy cảm giác.

Không sai, ngoại trừ Đường Dần ở ngoài, không ai lĩnh khải giáp có thể đen thế này hoàn toàn, đen giống ám dạ giữa một bộ phận.

Đường Dần, không có nói tiếp, đem liêm đao giao tay phải, đưa cánh tay trái ra, ôm Ân Nhu eo nhỏ nhắn, tiếp tục, thẳng tiếp cận và Tiểu Mẫn chiến đấu tên thích khách kia chạy trốn.

Người chưa tới, đao tới trước, từ trên cao đi xuống một cái trọng đao, cắt không khí, phát sinh chói tai tiếng rít.

Tên thích khách kia phản ứng cũng mau, vội vàng hoành đao chống đỡ.

Vành tai giữa chỉ có răng rắc một tiếng, tiếp theo là ầm ầm buồn bực vang.

Lúc đầu hắn một đao này lực đao quá lớn, thích khách dưới chân tám ván gỗ không chịu nổi áp lực, đứt ra, là hắn toàn bộ thân thể vui lấp xuống phía dưới, rơi đến lều một.

Đường Dần vẫn chưa truy kích, lưng không xuống phía dưới vãi ra một đạo linh ba, mặc kệ có hay không thương tổn được đối phương, hắn lại ôm Ân Nhu đón nhận những thứ khác thích khách.

Sự gia nhập của hắn, vô hình chung phá vỡ giữa song phương cân đối, bốn gã thích khách lập tức có vẻ bị động, bị đánh kẻ tiếp lui về phía sau.

Đúng lúc này, đi quán ở ngoài nhân sinh ồn ào, tiếng vó ngựa nổi lên bốn phía, mơ hồ giữa chỉ nghe người hô ngựa hý, loạn thành hỗn loạn.

Không cần nhìn cũng có thể đoán được, là trong thành vệ binh chạy tới. Bốn gã thích khách hào, qua lại tổ tổ, sau đó nhất tề hướng ra phía ngoài triệt hồi.

Hành động của bọn họ quyết đoán lưu loát, đoán được với hiện tại tình thế lại muốn giết Ân Nhu, đã khó khăn càng thêm khó khăn, đành lại xuống phía dưới, phía ngoài binh sĩ chỉ biết càng tụ càng nhiều, tức dùng tu vi của bọn họ ở cao thâm, đến sau cùng, chỉ sợ cũng sẽ rơi vào bị nhốt chịu trời kết cục.

Bọn họ muốn chạy, Đường Dần khả năng không muốn thả bọn họ đi, hắn buông xuống Ân Nhu, bước nhanh đuổi theo.

Chỉ bằng vào tu vi mà nói, đối phương hợp lại không kém hắn, tốc độ cũng không thua hắn, có thể Đường Dần Âm Ảnh Phiêu Di thật là quý dị, nhất là ở trong đêm tối, cơ hồ không bị hạn chế.

Hắn với Âm Ảnh Phiêu Di trong nháy mắt vọt đến một tên thích khách phía sau, đồng thời trong tay liêm đao giơ lên, với đao can toàn lực cuồng đập xuống.

Tên thích khách kia xoa tay thua, trong đầu đến sinh ra né tránh (điện não duyệt đọc . 1 6 .) ý niệm trong đầu, liêm đao đã đến phụ cận.

Răng rắc!

Này nhớ đao can, đập có thể nói là dính chặt như sam, tên thích khách kia phía sau lĩnh khải như nghiền nát cái gương, hóa thành mảnh nhỏ, cùng lúc đó, hắn toàn bộ thân thể cũng đã bị xung lượng về phía trước bay ra ngoài.

Tồm! Thích khách đủ bay ra hơn năm thước xa, thân thể mới coi là rơi xuống đất, người còn chưa có bò lên, một búng máu trước phun tới.

Đường Dần bước xa đến hắn phụ cận, trong tay liêm đao xuống phía dưới đề một cái, để ở đối phương cổ, lạnh giọng nói ra: "Đừng nhúc nhích,

trừ phi ngươi muốn cho đầu của ngươi dọn nhà!" Vừa nói chuyện, hắn vừa nhìn về phía cái khác ba người thích khách.

Chỉ là này đình lại trong nháy mắt, mặt khác ba người thích khách cũng đã bay qua đi quán sân bức tường, chạy không thấy bóng dáng.

"Xem ra các hạ đồng đảng của đã khí ngươi không đề ý!" Đường Dần cúi đầu bao quát trên đất thích khách, lạnh giọng hừ nói. "Nói cho ta biết thân phận của các ngươi, còn có chỉ thị người của các ngươi là ai, ta có thể lo lắng không giết ngươi, thậm chí thả ngươi!"

"Ha ha!" Tên thích khách kia đột nhiên cười to, hắn bị Đường Dần đòn nghiêm trọng, nội phủ lọt vào đòn nghiêm trọng, biết đòn nghiêm trọng đi chạy không thoát, hắn điên cuồng nói ra: "Đường Dần, ngươi này trung với Triệu Hoa chó, của ngươi thời gian cũng sẽ không lâu lắm! Nói xong, ánh mắt của hắn dần dần mất đi cùng vận, trên người linh khải cũng theo đó hoá khí.

Triệu Hoa lộ tin quốc quân vương tên, Phong quốc người không có người nào dám gọi thẳng quân vương tên họ.

Đường Dần sững sốt, khi hắn phục hồi tinh thần lại, thích khách hai mắt đã một mảnh tro nguội, trên người linh khải cũng đã tàn mất, lộ ra màu đen quần áo nịt.

"Đáng chết!" Hắn mắng nhỏ một tiếng, ngồi xổm người xuống, nắm thích khách cổ của, đối phương mạch đập ngưng đập, ầm ập thân thể đang ở thay đổi lạnh, sắc mặt nổi lên một tầng thanh hắc, đó là trúng độc biểu hiện.

Một tên tu vi như vậy kỹ càng người tu linh, vậy mà cam nguyện uống thuốc độc tự sát, này ở Đường Dần xem ra là món rất chuyện bất khả tư nghị.

Thích khách không có gì cả ăn nói liền chết, hắn là thân phận gì, vừa được người nào sai khiến, Đường Dần hoàn toàn không biết gì cả, kết quả như vậy làm hắn phát điên. ! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Quyển 4 (sửa lại)

Đường Dần tự thân xuất thân sát thủ, ngay cả chính hắn đều làm không được giống thiệp mời ăn khách như vậy, bị bắt sau đó bên không chút do dự uống thuốc độc tự sát, này không đơn thuần là cần nhưng năm sau cảm xúc hòa khí phách.

Mẹ nó, hắn chợt đứng lên, cảm tức xác thích khách, thật lâu không nói gì.

Đây là, Nhạc Thiên, Lý Uy, Đặng Danh Dương cùng với đông đảo bọn lính dừng mảnh vào hành cung, thấy Đường Dần sau đó, mọi người cùng nhau tiến lên, bảy môi tám lưỡi hỏi "Đường tướng quân, công chúa điện hạ không có sao chứ? chút thích khách đây? Đều chạy mất à?"

Bọn họ vừa rồi chưa từng thích khách an bài ở bên ngoài cao thủ với linh ngăn chặn, hiện tại thích khách toàn bộ bỏ chạy, bọn họ này mới khôi phục tự do.

Đường Dần hiện tại nhìn kỹ mọi người, trầm giọng nói ra: "Công chúa không có việc gì!" Dừng một chút, hắn lại quát lên: "Lập tức đem Lý Hiền tăng lên ta!"

Hắn không phải là đứa ngốc, lần này Hệ Khoa ám sát Ân Nhu, sự tình ra kỳ hoặc.

Nơi này là Uyển thành, và gió đều Diêm thành gần trong gang tấc, thích khách tại sao có thể có lá gan lớn như vậy, cản ở trong thành ám sát công chúa, hơn nữa thời cơ lại bắt vừa đúng, hết lần này tới lần khác cản ở bản thân không ở đi quán thời điểm hạ thủ, xem ngoài hành động, lại rõ ràng cho thấy sớm có kế hoạch có chuẩn bị mà đến, nếu như mình lúc đó không có chán ghét Lý Hiền tổ chức tiệc tối, không thể len lén rời khỏi, đứng lúc chạy về đi quán, Ân Nhu Tây An há còn sống ở?

Nhắc tới hết thấy đều là trùng hợp, vậy thật là làm cho người ta nan đề tương tín, mời mình Lý Hiền không thể nghi ngờ có trọng đại hiem nghi.

"Vâng! Đường tướng quân!" Xem Đường Dần ngay cả linh khôi chưa từng tán đi, biết khả năng còn có thể có việc phát sinh, mọi người nào dám đại ý, đều nhúng tay lĩnh lệnh.

Thấy mọi người phải đi, Đường Dần lập tức lại bổ sung: "Không phải là đem hấn mang theo, là bắt hấn cho ta giải tới, như có phản kháng, có thể sử dụng vũ lực chế phục!"

"Vâng!"

Mọi người lên tiếng, xoay người đi ra ngoài.

Đây là, đi quán ở ngoài cũng là Phong bình, tự trọng có thứ hai binh đoàn taxi tốt, cũng có Uyển thành bên trong quân binh, đem đi quán vây quanh một trong ba tầng, bên ngoài ba tầng, cẩn thận.

"Đường. . . Đường tướng quân!" Cổ Việt cùng Ngã Gia bị hai tên lính theo đi quán nhà giữa trong nâng xuất hiện hai người và thích khách giáo sư thì đều bị nội thương, sắc mặt tái nhợt, môi hiện lên thanh.

Đường Dần quan sát hai người, lạnh như băng giọng nói hơi trì hoãn, nghi tiếng hỏi: "Hai người không có sao chứ?"

Cổ Việt cùng Ngã Gia cùng nhau lắc đầu, hai người thanh âm thấp mà nói ra: "Xin lỗi, Đường tướng quân, ta không có thể bảo vệ tốt công chúa điện hạ. . ."

"Không nên nói nữa những thứ này." Đường Dần nghiêng đầu hô: "Quân y! Quân y ở đâu?"

Theo tiếng la của hấn, hai gã trung niên đại phu bước nhanh chạy tới, ở Đường Dần ý bảo xuống dưới, hai người bắt đầu kiểm tra Cổ Việt cùng Ngã Gia thương thế.

Sờ qua không lâu sau, Lưu Trung Thắng, Trần Phóng, Lục Băng, Trương Cửu, Lý Phi Bằng vô danh Thiên phu trưởng đem theo ngoài thành nơi dùng chân chạy tới.

Thấy bọn họ, Đường Dần sắc mặt đột chìm, lớn tiếng quát hỏi: "Các người tới đây làm gì? Ta không phải là đã truyền lệnh xuống, cho các người bảo vệ cho Uyển thành các nơi cửa thành à?"

Năm người liên tục gật đầu, Lưu Trung Thắng lấy can đảm nói ra: "Đường tướng quân, chúng ta vừa rồi đã an bài chuyên gia giữ nghiêm cửa thành, cho nên mới cần tới xem một chút Đường tướng quân ở đây có cần hay không chúng ta nơi ấy." Vừa nói chuyện. Ánh mắt của hấn xuống dưới dò, rồi xuống xác thích khách thượng.

"Thích khách đều đã chạy, ở đây không có chuyện của các người, hết thấy trở lại, nghiệm thu bốn người cửa thành, phóng chạy một người, ta bắt người chờ thử hỏi!"

&qu; a? A, là, Đường tướng quân!" Năm người Thiên phu trưởng tới nhanh, chạy nhanh hơn, đều lên tiếng, quay đầu lại tự vãng ngoại bảo.

Bọn họ rời khỏi không bao lâu, Lý Hiền liền bị trói gô đưa, ở kỳ tả hữu có tháng trời, Lý Uy, Đặng Minh Dương đám người, mặt khác Khâu Chân cũng theo trở về.

Khâu Chân ở phủ thành chủ tiệc tối thượng uống đầy mặt đỏ bừng, hiện tại đã từ tỉnh hơn phân nửa, tiến nhập đi quán trong viện, thấy thi thể khắp nơi cùng người bị thương, lưu lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hấn bước nhanh đi tới Đường Dần bên người, dè dặt thấp giọng hỏi: "Đường đại ca, nghe nói có thích khách ám sát công chúa điện hạ, này. . . Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?"

"Chuyện gì xảy ra? phải hỏi hấn!" Đường Dần lúc nói chuyện, giận dựa vào này bị áp tới được Lý Hiền.

Lý Hiền sợ cả người với run run, hai chân như nhũn ra, đứng thẳng không được, phịch một tiếng quỵ xuống đất, đầu gối khi đi, leo đến Đường Dần phụ cận, kêu khóc nói: "Đường tướng quân, ta và việc này cũng không quan hệ a! Ta vẫn luôn ở bên trong phủ uống rượu, này. . . Này người cũng biết a, hơn nữa khâu phó hợp lại đội trưởng cũng có ở đây a. . ."

Không chờ hấn nói hết lời, Đường Dần đá chân đưa hấn đá văng ra, lạnh giọng nói ra: "Lý Hiền, người chân trước mời ta đi uống rượu, bên này liền xảy ra ám sát công chúa chuyện, thiên hạ nào có trùng hợp như vậy chuyện, nói đi, người đến tột cùng là làm sao cùng thích khách thông đồng, là bị người chỉ thị cũng là người đúng chủ mưu?"

Má ơi! Lý Hiền nghe vậy, suy nghĩ vì một tiếng, suýt nữa tại chỗ sợ ngất đi.

Ám sát công chúa, cái tội danh này hán sao có thể lưng đeo được nhận, cho dù có mười người suy nghĩ cũng không đủ chém. Hán há to mồm, nước mắt nước mũi cùng nhau chảy ra, khóc thét nói: "Oan uổng a, Đường tướng quân, ta oan uổng a, ta. . . Ta cho dù có gan lớn như trời người cũng không dám ám sát công chúa, dù cho tự ta không muốn sống, ta còn có một gia lão tiểu a. . ."

Đường Dần lạnh lùng xem này một thanh nước mũi một thanh lệ Lý Hiền, ngưng thần hừ nói: "Ngươi không nói, lại có biện pháp để ngươi nói, ngươi đã thân là thành chủ, nói vậy ngươi cũng có thể hiểu rõ tra tấn nỗi khổ nữa? !"

Vừa nghe đến tra tấn, Lý Hiền kích linh linh đại ca chiến tranh lạnh, tiếng khóc lớn hơn nữa, cầu xin tha thứ: "Đường tướng quân, ta oan uổng, ta thật là bị oan uổng!"

Lười nghe hán kêu khóc, Đường Dần tiếp cận Lý Uy cùng Đặng Minh Dương hai người bỏ rơi đầu, uống được: "Đem hán kéo xuống!"

"Đường tướng quân, tha mạng a! Đường tướng quân ----- "

Lý Hiền sợ cực, liên tục cầu cứu, chỉ tiếc Đường Dần căn bản không nghe giải thích của hán.

Lúc này, Khâu Chân nhỏ giọng nói ra: "Đường đại ca, ta xem việc này vị tất cùng Lý đại nhân có can hệ."

Đường Dần ngưng mắt nhìn hán, hỏi: "Thế nào?"

Khâu Chân thở dài, nói a a: "Tuy rằng ta và Lý Hiền tiếp xúc không lâu sau, thế nhưng cũng có thể nhìn ra, người này tính tình khéo đưa đẩy, nhất gan sợ phiền phức, ám sát công chúa, đây là bao nhiêu tội danh a, một khi bị bắt được tới, hán và cả nhà của hán suy nghĩ đều không bảo, còn nữa nói, ở tiệc tối trên, Lý Hiền luôn luôn dễ dàng như thường, mọi nơi xã giao, căn bản không như trong lòng có quỷ có vè, cho dù Đường đại ca len lén rời khỏi, hán cũng không có phát giác, nếu hán thật cùng việc này có can hệ, vậy hán giả bộ liền rất giống có thể, bản lãnh như thế, lại có thể nào làm quan mười năm nhiều không ngờ làm thành chủ đây?"

"Ừm!" Đường Dần như có điều suy nghĩ gật đầu, nghĩ Khâu Chân phong thư đã ở để ý, hán hồ nghi nói &qu; "Có thể dường như a hoà giải việc này không quan hệ, chuyện kia như thế nào lại trùng hợp như vậy, hết lần này tới lần khác ta không có ở đây trong khoảng thời gian này phát sinh bất ngờ, hơn nữa, đối phương rõ ràng cho thấy sớm có kế hoạch cùng chuẩn bị, đầu tiên là dùng tu lính cao thủ thần không biết quỷ không hay ngăn chặn đi quán phía ngoài thủ vệ, sau đó sẽ phản ra chịu được ả núp đến đi bên trong quán ám sát, toàn bộ hành động không có bất kỳ Tokyo, nếu như nói là đến lúc bGRE0 hành sự, không có khả năng an bài như vậy thiên y vô phùng."

"Này đến cũng là!" Nghe xong Đường Dần phong thư, Khâu Chân cau mày, cúi đầu trầm tư. Thay đổi suy nghĩ bên thì thảo nói ra: "Có phải hay không là Lý Hiền bị người lợi dụng?"

"Nói như thế nào?"

"Có thể là có người tiếp cận hán đề nghị tổ chức trận này tiệc tối. Điện thoại di động xem tiểu thuyết phỏng vấn. 1 . Nữa?"

"Này. . ." Đường Dần còn không có đáp lời, Tiểu Mẫn theo hành chính quán nhà giữa đi ra, bước nhanh đến Đường Dần, cắn cắn miệng môi, thấp giọng nói ra: "Đường tướng quân, công chúa điện hạ cho mời!"

"Hào, ta lập tức đi tới!" Đường Dần tiếp cận nàng giờ phía dưới, sau đó nằm ở Khâu Chân bên tai lời nói nhỏ nhẹ nói: "Ngươi đi kiểm tra Lý Hiền, việc này không thể cứ như vậy không giải quyết được gì, sau cùng dù sao cũng phải muốn có một người xuất hiện gánh tội thay, ngươi hiểu ý của ta không? !"

Khâu Chân hấp khí, hán vẫn thật không nghĩ tới được một chút, bị Đường Dần vừa nói như vậy, hán mới chợt tỉnh ngộ.

Đúng vậy, ám sát công chúa không phải là làm việc nhỏ, nếu như không tìm ra manh mối trở về Diêm thành, dù cho mặt trên không trách tội, lần này hộ tống nhiệm vụ cũng không thể coi là tận thiện tận mỹ, uống phí lãng phí cơ hội lần này không nói, còn có thể để cho người khác với ắt phương năng lực làm việc sinh ra nghi vấn.

Thật không nhìn ra, Đường Dần vậy mà có thể nghĩ xa như vậy! Khâu Chân lớn một chút ngoài đầu, liên thanh đáp: "Đường đại ca, ngươi yên tâm đi, ta biết nên làm như thế nào."

"Ừ!" Đường Dần giờ phía dưới, lúc này mới tùy Tiểu Mẫn đi gặp Ân Nhu.

Trên đường, Tiểu Mẫn đi ở phía trước, trước sau không nói gì, mãi đến lên lầu hai, tha phương nhẹ giọng nói ra: "Vừa rồi, rõ ràng cảm ơn ngươi."

Mặc kệ nàng có bao nhiêu đáng ghét Đường Dần, nhìn hán nhiều không vừa mắt, nhưng hán vừa rồi cứu công chúa là sự thực, cái này cũng bằng cứu mạng của nàng.

"Người ở đây tiếp cận ta nói lời cảm tạ?" Đường Dần gần như hoài nghi lỗi tai của mình có nghe lầm hay không, này mắt cao hơn đội ngang ngược tiểu nha đầu vậy mà lại nói với tự mình cảm tạ.

"Này! Người đây là ý gì a?" Tiểu Mẫn trên mặt lòng biết ơn còn chưa có dừng lại ba giây đồng hồ liền biến mất, nàng thở hắt hắt mà quay đầu trở lại, trừng mắt Đường Dần, quát nói ra: "Người biểu hiện hảo, ta cảm ơn người cũng là nên nha!"

"Là, là, vâng! Nhận được người tiểu thư coi trọng!" Đường Dần không yên lòng thuận miệng ứng phó nói.

"Người. . ." Tiểu Mẫn đột nhiên phát hiện, bản thân căn bản cũng không có biện pháp cùng Đường Dần sống chung hòa bình.

Đường Dần cùng Tiểu Mẫn đi tới Ân Nhu căn phòng của trước, coi cửa sau đó, một trước một sau đi đến.

Như thế một lúc, Ân Nhu đã thay quần áo mới, máu bắn trên mặt dấu vết cũng đã rửa sạch.

Thấy cả người linh khải Đường Dần, nàng không khỏi nhớ tới vừa rồi hấn ôm bản thân lúc chiến đấu mô dạng, ngọc diện ngu dốt nhận một tảng đồ ừng, dừng chỉ chốc lát, nàng ho nhẹ hai tiếng, che giấu sự thất thố của mình, hỏi: "Đường tướng quân, thích khách đều bị khu đi rồi chưa?"

Lúc này Ân Nhu trên mặt nhưng có chưa tính hồn yếu đuối cùng nhu nhược, trong lòng hấn sinh ra vài phần yêu quý cùng thương tiếc, cũng có vài phần áy náy, khom người thi lễ nói "Rất xin lỗi, vừa rồi để công chúa điện hạ bị kinh sợ, đây là ta sai lầm. Thích khách đã đào tẩu, hơn hết ta đã kẻ khác phong tỏa uyển thành, tin tưởng thích khách hẳn là không trốn thoát được!"

Hấn nói như vậy chỉ là thoải mái Ân Nhu mà thôi, với chút thích khách tu vi, thật muốn là đánh bạc tính danh cứng rắn ra bên ngoài xông, sợ rằng không ai có thể ngăn được bọn họ, bao quát chính hấn ở bên trong.

Ân Nhu căn bản không quan tâm có thể hay không bắt được chút thích khách, nàng xa xôi thở dài, mặt lộ vẻ ai oán phảí nói: "Có ai hội yếu dòn ta vào chỗ chết đây?" Đây là nàng rất không nghĩ ra cũng rất canh cánh trong lòng vấn đề. ! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Quyển 4 (sửa lại)

Đúng vậy! Đến tột cùng là người nào muốn giết chết này quanh năm sinh hoạt tại trong cung công chúa đây? Đường Dần cũng nghĩ không thông vấn đề này.

Nhìn Ân Nhu gương mặt đau buồn, hấn đột nhiên có đùi nghĩ ừng vào ngực nàng kích thích, hơn hết lý trí của hấn trước tiên ngăn lại hấn tâm khẩu phần này kích thích.

Mặc kệ Nghiêm Liệt cùng Thủy Tinh là dạng gì quan hệ, hấn và Ân Nhu hoàn toàn là người của hai thế giới, trong lúc đó có không có khả năng vượt qua hồng cầu.

"Đường tướng quân!"

Ân Nhu tiếng gọi cắt đứt hồ tư loạn tưởng của hấn, hấn mừng rỡ, nhìn về phía nàng, hỏi: "Công chúa điện hạ có gì phân phó?"

"Thích khách còn có thể trở lại à?" Ân Nhu có chút khẩn trương hỏi.

Đường Dần lắc đầu, khẳng định nói: "Ừng với sẽ không. Trừ phi bọn họ nguyện ý đi tìm cái chết."

". . ." Ân Nhu chia chia hấn, nghi tiếng hỏi: " trên người người thế nào còn xuyên qua linh khải này?"

Nàng nếu không nói, Đường Dần gần như muốn đem trên người linh khai quên hết. Hoàn toàn linh khai hóa là rất tiêu hao linh khí, bất quá hán ngày hôm nay liên tục kiểu dáng Âu Tây hai gã tu linh cao thủ, trong cơ thể linh khí bạo tăng nhiều lắm, thời gian dài tiến hành linh khai hóa cũng hoàn toàn không có cảm giác.

Hán Ha ha cười khan một tiếng, vỗ vỗ mình đến tai, cười nói: "Ta quên triệt rồi!" vừa nói chuyện, hán tán đi trên người linh khai.

Hán không tá mắt linh khai hoàn hảo giờ, đem linh khai tán đi sau đó, đưa tới một trận kinh hô tiếng, Ân Nhu theo bản năng mở cái miệng nhỏ nhắn, hai mắt thật to trừng mắt lưu viên.

Làm sao vậy? Ân Nhu cùng với chung quanh các thị nữ kinh ngạc có thỉnh linh biểu tình làm hán mờ mịt, hán cúi đầu nhìn lên, mình bị lại càng hoảng sợ, hán nguyên bản mặc chính là màu trắng thường phục, nhưng lúc này thường phục đã hoàn toàn bị nhuộm thành màu đỏ sậm, giống hệt mới vừa bị máu loãng tắm một lần dường như.

Tại sao có thể như vậy! Đường Dần cũng không hiểu này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, không hiểu nhủ mảy.

"Đường. . . Đường tướng quân bị thương à?" Ân Nhu thanh âm run rẩy giữa lại mang thân thiết.

Đường Dần là có thụ thương, và thích khách áo đen chiến đấu từng bị đâm một kiếm, nhưng vết thương sớm bị linh khí khép lại, hơn nữa lúc đó chỉ là trước ngực thụ thương, không có khả năng toàn thân cũng là máu a!

Nếu như lúc này trước mặt hán có cái gương nói, hán sẽ bị hình dạng của mình hù được. Hán không chỉ có trên người là máu, trên mặt cũng là, vốn là mặt trắng biến thành đánh mặt đỏ, ngoài hình nếu như ác quỷ địa ngục giống nhau, thật là dọa người.

Nhưng thật ra là hán hút linh khí quá nhiều, thân thể không cách nào thừa thụ, dẫn đến cả người sẫm máu kết quả. Hiện tại hán từ lâu khỏi phục bình thường, lại thêm bản không có cảm giác chút nào.

Hán lắc đầu, với Ân Nhu cười khổ nói: "Công chúa điện hạ, ta về trước đi tắm, thay quần áo khác, đêm nay không còn sẽ phát sinh bên ngoài, xin công chúa điện hạ yên tâm nghỉ ngơi!"

"Này. . ."

Đường Dần lúc này dằng dấp cố nhiên dọa người, nhưng có hán bên người, Ân Nhu thể nghiệm đến một loại trước nay chưa có cảm giác an toàn, cái loại cảm giác này lệnh nàng rất thư thái, nghe Đường Dần phải đi, nàng bản năng muốn để lại ở hán, thế nhưng có không biết nên mở miệng như thế nào.

"Công chúa điện hạ còn có việc?" Đường Dần không có khiết phích, nhưng ăn mặc máu y theo tư vị cũng không chịu nổi.

Công chúa điện hạ còn có việc? Đường Nghiễn không có khiết phích, nhưng ăn mặc máu y theo tư vị cũng không chịu nổi

"Ta. . . . Ta chỉ là có chút sợ. . . ." Ân Nhu lời của thấp dường như văn ngữ.

"Thích khách tuyệt không lại trở lại, ta có thể bảo chứng" Đường Dần nghiêm mặt nói ra "Nhưng ta chính là rất lo lắng" Ân Nhu mặt lộ vẻ khó xử, đáng thương mà nhìn hán.

". . . Công chúa điện hạ làm sao có thể không lo lắng đây?" Đường Dần nghĩ vấn đề của mình có đủ ngu ngốc.

"Đường tướng quân có thể hay không. . . Lưu lại?" Điện nhẹ nhàng lời của thấp hơn. Sắc mặt bồi hồng, coi như trái táo chín mùi.

Bỏ nhào! Đường Dần thiếu chút nữa bị nước miếng của mình lổ mắng đến, để lại? Đừng nói Ân Nhu là vị công chúa, cho dù là một bình thường nữ hài, hán cũng không có cùng với sống chung một phòng đạo lý.

Hán trầm tư chỉ chốc lát, con ngươi xoay chuyển, giờ mang ngươi đầu, nói ra "Ta đi trước thay quần áo, lập tức quay lại,

Ta sẽ canh giữ ở công chúa điện hạ ngoài cửa, dường như ở có tình hình nguy hiểm, ta cũng có thể gần đây bảo hộ công chúa điện hạ!"

Ân Nhu hiển nhiên cũng biết còn Đường Dần cùng hán sống chung một đêm, không hợp tình lý cùng lễ nghi, chuẩn bị không trả còn có thể liên lụy đến Đường Dần, nghe hán nói giữ ở ngoài cửa, hán cũng thở phào nhẹ nhõm, liên tục gật đầu, nói ra "Vậy thì thật là hán cảm tạ Đường tướng quân"

"Công chúa điện hạ nói quá lời "

Rời khỏi Ân Nhu căn phòng cửa, Đường Dần ra cửa chính, đến đi quán trong viện, đứng tới dưới trường taxi đem, đối phương đều bị hán mô dạng hù được, một các đứng tại chỗ, kinh đường như gà gỗ, cứng họng kinh ngạc chờ ra. Hiểu rồi mình lúc này dằng dấp rất dọa người, Đường Dần nhanh hơn bước chân, trở lại sương phòng gian phòng của mình, làm cho chuẩn bị cho tốt một thùng nước, đầu tiên là hoàn toàn tắm rửa, lại đổi thân thanh khiết y phục, lúc này mới từ trong phòng đi tới.

Mới vừa tới cửa, liền khăng đến Khâu Chân bước nhanh chạy tới. Hân đón nhận vài bước, hỏi: "Vội Lý Hiền kiểm tra hỏi xong "

Khâu Chân gật đầu, lại lôi kéo Đường Dần trở lại phòng của hân, rót một chén nước, sùng sục một tiếng uống sạch sẽ, sau đó xóa sạch lau miệng sùng, rồi mới lên tiếng: "Xem ra, Lý Hiền đích thật là bị người lợi dụng "

Đường Dần không nói chuyện, chờ hân nói tiếp.

Khâu Chân nuốt nước bọt, nói ra: "Lý Hiền đêm nay tổ chức tiệc tối, kỳ thực cũng không phải là hân bán ý, mà là có người ta van ngời hân làm như vậy. Căn cứ Lý Hiền ăn nói, ta van ngời hân người kia là vị cách Uyển thành thương nhân, hân biết được công chúa điện hạ muốn đi ngang qua Uyển thành, hy vọng có thể thấy công chúa xinh đẹp phương cho, nói với bỏ tiền cho Lý Hiền, để hân tổ chức đêm nay tiệc tối, hợp lại thoát khỏi hân mời công chúa điện hạ trộn lẫn thêm, kết quả Lý Hiền là làm như thế, nhưng bị Đường đại ca cho đẩy xuống, phần có Đường đại ca đi vào trộn lẫn thêm tiệc tối, nói vậy thích khách chính là cái này thời điểm lấy được tin tức, sau đó chỉ định ra kế hoạch, ở Đường đại ca trộn lẫn thêm tiệc tối thời điểm, bọn họ với đi quân đột nhiên hạ thủ!"

"Ừ!" Nói như vậy, ngược lại cũng hợp tình hợp lý. Đường Dần môn đạo: "Việc ấy thương nhân hiện tại tại nơi?"

Khâu Chân khổ tâm nhún nhún vai, nói ra: "Ta phải người đi thăm dò, hơn hết không có tra được cùng thương nhân hạ xuống, xem ra là từ lâu trốn."

Đường Dần đưa đến hai tay, nói ra: "Như vậy mà nói, chúng ta với thích khách không ngờ không tìm ra manh mối?"

"Là như vậy" Khâu Chân hỏi: "Đường đại ca cho rằng những thích khách lại là ai?"

"Ta thật sao khả năng biết" Đường Dần ở trong phòng qua lại độ bước, lạnh giọng nói ra: "Bọn thích khách tu vi cũng rất cao, lập tức tụ lại nhiều như vậy lợi hại thích khách, phía sau sai khiến của người kia không biết là một người đơn giản kiểu người "

"Đúng vậy" Khâu Chân tán đồng gật đầu, nói ra: "Kỳ thực hoàng thất suy sụp, công chúa điện hạ đối với bất kỳ người nào không cấu thành nguy hiểm, ám sát hân chỉ có một mục đích."

"Là cái gì?"

"Công chúa điện hạ từ tính mục đích là cái gì?" Khâu Chân hỏi ngược lại.

Đường Dần nghi nói: Là có người không hy vọng công chúa điện hạ điều đình Phong, Ninh, Mạc trong lúc đó chiến tranh?"

Khâu Chân khăng định giờ phía dưới, nói ra: "Ngoại trừ mục đích này, ta lại nghĩ không ra còn có lý do gì đáng giá đối phương mạo lớn như vậy phiêu lưu khu ám sát công chúa điện hạ."

"Nói như vậy, thích khách không phải là Phong nhân?"

" cũng không thấy! Nói không chừng vương đình nội bộ thì có người không hy vọng chiến tranh ngưng hân đây! Đường đại ca, người còn nhớ rõ ta đã từng nói lời nói à? Vương đình bên trong có khoảng cách, không phải với Ninh quốc đánh một trận cự tuyệt sẽ không thua thảm như vậy, ta có loại dự cảm, lần này ám sát công chúa hành động, cũng cùng này gian tế có quan hệ!"

Đường Dần cũng hấp miệng lương khí, lẩm bẩm nói: "Này gian tế. . . Hồi sự ai đó?"

Khâu Chân lắc đầu nói ra: "Có thể là bất luận kẻ nào, Lương gia, nhà họ Vũ, Chung gia, người dương nhà đều có hiềm nghi."

Nghe xong phân tích của hân, Đường Dần ý nghĩ nếu không không tỉnh táo lại, ngược lại càng ngày càng loạn.

Hân phách vỗ trán, xua tay nói ra: "Việc này không phải chúng ta lại có thể quản được, chúng ta chỉ 0WB2F để ý bảo vệ tốt công chúa an toàn, về phần những chuyện khác, không nên lại nhúng tay hỏi đến. Mặt khác, Lý Hiền hiềm nghi vẫn là lớn nhất, hân cũng 'Nhất định' cùng thích khách có quan hệ, phải áp giải hân trở về đô thành, giao cho quân thượng xử lý."

Khâu Chân nhiều nhạy bén, vừa nghe liền hiểu, Đường Dần việc này hạ quyết tâm đòi đi dứt chận trừ đến Lý Hiền trên đầu.

Hân không có ý kiến, Khâu Chân thái độ làm người, là điển hình quen mặt trái tim độc ác, ngoại trừ Đường Dần ở ngoài, không có ai sẽ bị hân để ở trong lòng.

"Đêm nay ta phải thủ hộ công chúa, trợ cho những chuyện khác, người tạm thời giúp ta xử lý, còn có, sáng sớm ngày mai chúng ta liền khởi hành trở về Diêm thành!"

"Vâng! Đường đại ca!" Khâu Chân khom người lĩnh lãnh.

Thích khách ám sát, không có thương tổn đến Ân Nhu, lại lệnh hoàng cung bọn thị vệ tổn thất thảm trọng, gần chết trận thị vệ thì có hơn sáu mươi hào, bị thương người vượt lên trước trăm người, ngoài sức chiến đấu ngâm nước quá bán.

Hon hết có Đường Dần ở ngoài cửa chờ, lệnh Ân Nhu bội cảm an tâm, dù cho thị vệ cũng bị mất, chỉ có Đường Dần một người, nàng cảm giác mình cũng sẽ không lại cảm thấy sợ.

Người với người quan hệ đúng như thế kỳ diệu, Ân Nhu cũng không biết tại sao, Đường Dần lại làm mình sản sinh mãnh liệt như vậy cảm giác an toàn.

Hàng lang đèn đã tắt, trong bóng tối, . Điện thoại di động xem tiểu thuyết phỏng vấn. 16. ờ Đường Dần ở Ân Nhu ngoài cửa ngồi trên chiếu, không biết có phải hay không là bởi vì tu luyện tối đó linh khí quan hệ, ở đen kịt trong không gian hắc nhưng có thể thấy mọi vật, thậm chí ngay cả thể xác và tinh thần cũng càng cảm xúc dễ dàng.

Hắn thư thái mà khê thờ dài.

Hồi tưởng lại đêm nay chiến đấu, hắn không nhin cười được.

Tuy rằng không biết hệ Ánh sáng linh võ tu luyện thì dạng gì cảm giác, nhưng ám hệ linh võ thật sự là diệu dụng vô cùng, hon nữa tu vi càng làm sâu sắc, càng tiếp xúc được cao đẳng kỹ năng, càng có thể cảm nhận được sự thần kỳ của nó chỗ, điều này làm cho say mê và công phu hắn cũng không tự chủ được với ám hệ linh võ khắc sâu mê muội.

Hắn hiện tại và trước đây thời kỳ cường thịnh Nghiêm Liệt còn có chênh lệch, hon hết dựa theo hiện nay linh khí tăng trưởng tốc độ, hắn tin tưởng tu vi của mình rất nhanh đã có thể vượt qua Nghiêm Liệt, đạt được mới cảnh giới.

Bởi vậy cũng nghiệm chứng, tối đó linh võ giả cũng chính là làm chiến tranh mà thành, chắc là nói, chiến tranh với tối đó linh võ giả mà nói đúng thiên đường.

Nghĩ, tâm tình của hắn cũng bắt đầu tước được.

"Đường tướng quân, người đã ngủ chưa?" Bên trong gian phòng, đột nhiên truyền đến Ân Nhu thanh âm êm ái.

Đường Dần nguyên bản dựa vào bức tường thân thể lập tức đỉnh trực, thấp giọng đáp: "Cũng không có. Công chúa điện hạ thể nào còn chưa nghỉ ngơi?"

Bên trong phòng không có trả lời tiếng, chờ giây lát, cửa phòng chợt kẹt một tiếng mở cái khe hở, từ bên trong đưa ra một cái mao nhưng nhưng tấm thảm, Ân Nhu nằm khe cửa, nhỏ giọng nói ra: "Đường tướng quân, cho người đắp này." ! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Quyển 4 (sửa lại)

Nhìn từ giữa khe cửa đưa ra tới tấm thảm, Đường Dần trong lòng tức khắc ấm áp, tấm thảm còn chưa có đắp lên trên người, toàn thân đã nhiệt hồ hồ.

Quý vì đế quốc công chúa quả thực như vậy sẵn sóc, lại có thể nào không làm cho cam tâm tình nguyện đi bảo hộ nàng đây?

Hắn tiếp nhận tấm thảm, thật sâu giờ phía dưới, nhẹ giọng nói ra: "Cảm ơn cảm ơn công chúa điện hạ."

"Đường tướng quân không cần khách khí!" Ân Nhu sắc mặt đỏ sẫm mà nói ra.

Nàng ăn mặc màu trắng váy ngủ, mông lưng ánh trắng khuynh chiếu vào trên người của nàng, hình như không ăn thứ gì của trần gian tiên tử, vừa tựa như ám dạ giữa tinh linh, như vậy được mông lưng, hư huyền cùng cao quý.

Đường Dần ánh mắt sâu thẳm, thật lâu không cách nào hướng mắt về từ Ân Nhu trên người của lấy ra, lúc này, hần tinh tường biết mình không phải là Nghiêm Liệt, mà Ân Nhu cũng không phải Thủy Tinh, hần là đơn thuần bị nàng hấp dẫn.

Khi hần nóng rực ánh mắt nhìn soi mói, Ân Nhu khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ hơn, hấp tấp nói: "Ta đi trở về!" Nói xong, nàng lập tức đem cửa phòng quan nghiêm, sau đó hần nghe được thùng thùng đồng tiếng bước chân của, lại sau đó, vừa bịch một tiếng buồn bực vang, nghĩ đến nàng là đem mình ném tới trên giường.

Đường Dần khoe miệng bất tri bất giác nhếch lên, trên mặt lộ ra nụ cười ảm áp hiềm hoi, cười như vậy, có thể là ngay cả chính hần cũng chưa thấy qua.

Rất khó tưởng tượng, bản thân lại có một ngày đem lại canh giữ ở một cô gái ngoài cửa qua đêm, bất quá hần cũng hiểu rồi bản thân cũng không phải bị ép buộc, vô luận là người nào, vô luận là ở đâu trong, không ai có thể ép buộc hần làm không muốn đi làm sự tình.

Ngồi ở ngoài cửa, đắp lên Ân Nhu cho hần tắm tắm, trong lòng có loại khó có thể nói nên lời hạnh phúc cảm xúc.

Lần này hộ tống nhiệm vụ, là hần và Ân Nhu lần đầu tiên gặp mặt, cũng để cho giữa hai người sinh ra vi diệu cảm tình, cái này cũng làm ngày sau Đường Dần phát triển chuyển biến lớn hạ được cơ sở.

Chính như hần dự liệu như vậy, đêm nay thích khách không có tái hành động, gió êm sóng lặng, đến khi sắc trời hơi sáng thời điểm, Đường Dần tỉnh lại, nghiêng tai lắng nghe thanh âm bên trong phòng, hô hấp cân xứng, hiển nhiên Ân Nhu vẫn còn ngủ say.

Hần không có quấy rầy nàng, lặng lẽ đi xuống lầu, đi tìm Khâu Chân.

Đêm nay Khâu Chân cơ bản không ngủ, luôn luôn ở vội vàng lưng bắt thích khách chuyện. Hần an bài năm người Thiên phu trưởng, chia làm năm đội, với toàn thành tiến hành đại lục soát, hy vọng có thể tra được bọn thích khách bộ dạng, kết quả kẻ khác thất vọng, bọn thích khách hình như hư không tiêu thất dường như, tra xét tròn một đêm, không tìm ra manh mối.

Nghe xong Khâu Chân báo cáo sau đó, Đường Dần vẫn chưa cảm thấy bất ngờ, đối phương đến có chuẩn bị, bọn thích khách cũng đều là nổi tiếng người tu linh, muốn tìm ra đầu mối, nói dễ vậy sao.

Hần không dám coi là ở Uyển thành nhiều đình lại, quyết đoán ngầm lệnh, để toàn quân thu dọn đồ đạc, chuẩn bị khởi hành trở về Diêm thành.

Hần ra lệnh một tiếng, trên dưới tề động, thứ hai binh đoàn taxi tốt cửa bắt đầu nhanh chóng thu thập doanh địa, mang theo đều tự gì đó. Chờ các Thiên phu trưởng lần lượt trở về tiếp cận hần lúc báo danh, Đường Dần lúc này mới đi tìm Ân Nhu.

Lúc này sắc trời đã rồi sáng choang, Đường Dần gõ nhẹ cửa phòng, đợi một hồi lâu, mới nghe được Ân Nhu nguyên lãnh không rõ đáp lời tiếng, tiếp tục, một người nữ cung đem cửa phòng mở ra, nhẹ giọng hỏi: "Công chúa điện hạ còn đang nghỉ ngơi, Đường tướng quân có chuyện gì không?"

Đường Dần nhìn không chớp mắt, nghiêm mặt nói: "Chúng ta muốn tức khắc khởi hành, xin cho công chúa điện hạ rời giường rửa mặt chải đầu, ta ở bên ngoài chờ."

nữ quan mặt lộ vẻ khó khăn mà hỏi thăm: "Hiện tại à?"

Đường Dần nói ra: "Tối hôm qua không có tra được thích khách hành tung, hơn nữa cũng không có bọn họ thoát đi tin tức, nghĩ đến thích khách còn đang Uyển thành bên trong, công chúa điện hạ ở chỗ này nhiều đình lại một khắc dễ nhiều chia ra nguy hiểm."

"A! Ta đây liền hướng công chúa điện hạ bẩm báo!" Thích khách lực uy hiếp quả nhiên khá lớn, nữ quan nếu không đẩy trở, lập tức đưa đến gian phòng.

Đường Dần lãnh nghề quán trong viện đợi không sai biệt lắm nửa canh giờ, Ân Nhu cùng đi theo nhân viên mới từ nhà giữa đi tới.

Gặp qua lễ sau, không có dư thừa nói lời vô ích, Đường Dần đem Ân Nhu để lên xe ngựa, lập tức giục thủ hạ binh lính ra khỏi thành.

Uyển thành đến Diêm thành không xa, cho dù bộ hành cũng chỉ là hơn nửa ngày lộ trình.

Sợ trên đường phát sinh bất ngờ, Đường Dần lệnh thủ hạ nhanh hơn hành quân tốc độ.

Bọn họ sáng sớm do Uyển thành xuất phát, một đường đi vội, mới vừa đến nổi buổi trưa, dễ đến Diêm thành địa giới.

Xa xa thấy Diêm thành tường thành, thứ hai binh đoàn các tướng sĩ giai ở trong lòng thờ phào, đến nơi này, cũng chẳng khác nào hoàn toàn an

toàn.

Lại hướng đi trước, chỉ thấy Diêm thành bên ngoài cờ xí pháp phối, quân binh như rừng, đứng có một nhánh chính tề hùng tráng đội ngũ.

Đường Dần WrO8p trong lòng ngẩn ra, long con mắt tỉ mỉ quan coi, trong đội ngũ có là Vương Kỳ.

Xem ra là quân thượng tự mình ra khỏi thành nghênh tiếp công chúa điện hạ! Nghĩ thôi, hấn thả chậm ngựa tốc, nghiêng đầu gọi tới hậu phương vài tên Thiên phu trưởng, nói ra: "Quân thượng khả năng tự mình ra nghênh tiếp công chúa điện hạ, các ngươi để các huynh đệ lập đội ngũ hình vuông, liệt hảo đội hình!"

"Hiểu rồi!" Vài tên Thiên phu trưởng đều lĩnh lệnh đi.

Đường Dần đội ngũ lười nhác, nhân viên bảy linh tám rôi, lúc này muốn tập trung ở cùng nhau, lại muốn đến đội ngũ nghỉ ngơi và hồi phục, cũng khá phí một phen công phu. Chỉ nghe người hô ngựa hý, chung quanh thét to tiếng bên tai không dứt.

Thấy thủ hạ binh lính cuối cùng đem đội ngũ liệt hảo, Đường Dần lúc này mới đứng vững sống lưng, nhanh hơn ngựa tốc tiến về phía trước phát ra.

Hắn đoán được không sai, Phong vương Triển Hoa quả thật có tự mình ra nghênh tiếp, cùng với cùng đi còn có Phong quốc cả triều trọng thần.

Đường Dần này vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Phong vương, Triển Hoa tuổi gần bốn mươi đáng dấp, đáng dấp tướng mạo đường đường, phong độ chỉ có, trên người có chứa một nho sinh khí chất, nhìn qua rất nhã nhặn, làm cho rất khó cùng Phong quốc nhanh nhẹn dũng mãnh quốc phong họa thượng đẳng hào.

Những người khác hoặc là kỵ mã, hoặc là đứng thẳng trái phải hai bên, chỉ có hấn ăn mặc hoa lệ màu đen cầm bảo, ở giữa ngồi ở xe ngựa trên, không hỏi nữa Đường Dần cũng có thể đoán ra thân phận của hấn, hướng ở vào trong đám người Vũ Mị chính liên tục tiếp cận hấn nháy mắt.

Đến phụ cận, Đường Dần tung người xuống ngựa, bởi mặc áo giáp, chỉ có thể chấp tay thi lễ, nghiêm mặt nói: "Thuộc hạ thứ hai binh đoàn binh đoàn trưởng Đường Dần, tham kiến quân thượng!"

Triển Hoa nghe nói qua Đường Dần tên, tỉ mỉ quan sát hấn một hồi, đạm nhiên mà cười, xua tay nói ra: "Đường tướng quân một đường cực khổ."

Đường Dần nói: "Quân thượng khách khí, thuộc hạ chỉ là tận dụng gửi chức trách."

"Ừm!" Triển Hoa hơi giờ phía dưới, đưa mắt tiếp cận phía sau hấn xe ngựa nhìn lại, hỏi: "Công chúa điện hạ mạnh khỏe?"

Nghĩ đến thích khách ám sát công chúa chuyện đã truyền tới Diêm thành. Đường Dần nói ra: "Nàng quân thượng phúc, công chúa điện hạ bình yên vô sự."

"Vậy là tốt rồi!" Triển Hoa đầu tiên là thở dài, sau đó rồi hướng Đường Dần nói ra: "Lần này ngươi bảo hộ công chúa điện hạ có công, bản vương lại nặng nề phần thưởng ngươi."

"Cảm ơn quân thượng!"

"Ngươi đi xuống trước nghỉ ngơi đi."

"Vâng! Quân thượng!" Đường Dần lần thứ hai chấp tay thi lễ, lúc này mới trác bước lui sang một bên.

Kế tiếp, Triển Hoa đứng lên hình, đi xuống xe ngựa, mang trong triều trọng thần, đón nhận Ân Nhu chỗ ở xe ngựa.

Trong đám người Vũ Mị không có tùy mọi người đồng hành, chậm rãi rơi xuống sau cùng, chờ mọi người toàn bộ đi tới sau, nàng đi tới Đường Dần bên người, đề xuống trong lòng gấp lại vui sướng, thấp giọng hỏi: "Nghe nói trên đường xảy ra bất ngờ?"

Đường Dần gật đầu, nói ra: "Hai lần."

"Hai lần?"

"Một lần là ở hướng thành phụ cận, cảnh ngộ trộm cướp tập kích, một lần khác thực sự Uyển thành bên trong thành, cũng chính là tối hôm qua, lọt vào thích khách ám sát." Đường Dần thật sâu nhìn Vũ Mị liếc mắt, nói ra: "Ngươi giao cho ta nhiệm vụ tựa hồ không có chưa lần là có thể để cho người dễ dàng hoàn thành!"

Vũ Mị bị hấn nói xong ngọc diện ửng đỏ, bất mãn nói lầm bầm: "Ta nào biết đâu rằng sẽ phát sinh như vậy bất ngờ? !" Nói xong, nàng sắc mặt trầm xuống, cắn răng nói ra: "Rõ ràng buồn cười, đến tột cùng là ai như vậy to gan lớn mật?"

Đường Dần nói ra: "Lần đầu tiên ý đồ tập kích công chúa điện hạ trộm cướp đã bị ta toàn bộ tiểu Mai, chừng hơn ngàn chúng, mà lần thứ hai thích

khách thì rõ ràng đến có chuẩn bị, hết sức lợi hại, vừa Uyển thành thành chủ nội ứng ngoại hợp, suýt nữa để cho bọn họ đắc thủ." Hấn biết việc này cùng Lý Hiền quan hệ không lớn, nhưng vì để cho mặt của mình người sống khá giả, cũng chỉ có thể hi sinh Lý Hiền người này.

"Uyển thành thành chủ? Lý Hiền?" Vũ Mị kinh ngạc hỏi.

Hấn gật đầu nói: "Không sai, chính là hấn!"

"Đây cũng thật là kỳ quái!" Vũ Mị mặt mang nghi ngờ, thì thảo nói ra: "Lý Hiền thái độ làm người, từ trước đến nay nhất gan sợ phiền phức, lần này sao biết đột nhiên nổi điên ám sát công chúa điện hạ đây?"

"Người nhận thức hấn?" Đường Dần trong lòng chấn động.

Vũ Mị nhún nhún vai, nói ra: "Trước đây đi Uyển thành du ngoạn thì cùng hấn từng có tiếp xúc, nhưng là chưa nói tới nhận thức."

"A!" Nghe xong lời này, hấn âm thầm hu giọng điệu, cũng may Lý Hiền không phải là nhà họ Vũ người của, không phải sự tình thật đúng là liên không dễ làm.

Thấy hấn cúi đầu suy ngẫm, Vũ Mị chụp được bờ vai của hấn, cười nói: "Lần này người làm được rất đẹp a, hơn nữa vừa rồi quân vương cũng chính mồm nói, lại nặng nề phần thưởng người, xem ra, chức của người vị muốn cao hơn một." Nhà họ Vũ dưới trướng binh đoàn cũng có thể thuận lợi tăng một đến nỗi hai con. Nàng ở trong lòng lại bỏ sung một câu.

Phong quốc trên dưới, với công chúa Ân Nhu xưng là là tôn kính có thừa, không chỉ có quân vương tự mình lãnh đạo cả triều trọng thần ra khỏi thành nghênh tiếp, nhưng lại ở trong vương cung cử hành thịnh đại nghi thức hoan nghênh, có thể nói là cho chân đế quốc hoàng thất mặt mũi.

Đường Dần thân là binh đoàn trưởng, chức vị chỉ có thể nói không tính là thấp, nhưng là không cao đến có thể đi vào vương cung tham gia thịnh yến nồng nức.

Nguyên nhân vì bảo vệ công chúa có công, hấn cùng với dưới trướng thứ hai binh đoàn bị thả ba ngày nghỉ dài hạn, mấy ngày liên tiếp tâm tình khẩn trương rốt cuộc đến thư giãn, chỉ là thấy không được Ân Nhu, Đường Dần trong lòng bao nhiêu có chút mất mát cùng tưởng niệm.

Hấn nghĩ thừa dịp này ba ngày nghỉ ngơi thật tốt một phen, có thể không nghĩ tới ba ngày nay lại trở thành hấn cuộc sống bước ngoặt.

Đường Dần hộ tống công chúa, do Phách Quan đến Diêm thành, dọc theo đường đi phát sinh hai lần bất ngờ, đều bị hấn nhất nhất hóa giải, lần đầu tiên tiêu diệt hơn một nghìn người trộm cướp đội, lần thứ hai mặc dù không có tiêu diệt toàn bộ thích khách, nhưng là thành công bắt được "Cùng phạm tội" Lý Hiền, xưng là là lập được đại công.

Vũ Ngu tại triều đình trên hiển nhiên làm Đường Dần mọi người nói ngọt, đề nghị lên hấn làm trấn tây tướng quân, quản lý ba cái binh đoàn.

Với đề nghị của hấn, thứ nhất đứng ra phản đối đúng tá tướng Lương Hưng.

Đường Dần là nhà họ Vũ người của, Lương Hưng há có thể cho hấn kiêu ngạo, tăng trưởng nhà họ Vũ thế lực, nếu là đổi thành người bên ngoài, hấn có thể cũng sẽ không mãnh liệt như vậy phản đối, nhưng đối với Đường Dần, hấn đúng đánh tâm nhãn trong đáng ghét cùng kiêng kỵ, đồng thời cũng hạ quyết tâm, cự tuyệt không thể đem hấn thăng chức rất nhanh cơ hội.

Lúc này, Đường Dần và Lương gia trở mặt tai hoạ ngầm hoàn toàn trôi lên mặt nước, cũng trở thành hấn con đường làm quan thượng trí mạng cản trở,

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hấn tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Quyển 4 (sửa lại)

Đề Đường Dàn một chuyện, Vũ Ngu cùng W23h0 Lương Hưng tại triều đình trên thần thượng khấu chiến, không ai nhường ai.

Vũ Ngu lý do rất đơn giản, theo như quân quy, có công thì phần thưởng, từng có thì phạt, Đường Dàn bảo hộ công chúa có công, dành cho tướng thưởng cũng là chuyện đương nhiên, hơn nữa quân vương cũng từng chính mồm đồng ý cấp cho Đường Dàn trọng thưởng.

Triển Hoa nghĩ Vũ Ngu nói có đạo lý, liên tục gật đầu, có thể không đợi hắn nói chuyện, Lương Hưng lại đứng ra, cho rằng Đường Dàn tuổi còn trẻ, không thể đảm đương trọng trách, lại thêm không thích hợp trấn tây tướng quân này phong hào.

Với "Trần" làm mở đầu tướng quân tương đương với trong quân tướng quân, gần với thượng tướng quân, tối đa có thể quản lý năm binh đoàn, chúc chư hầu quốc giữa cao tăng tướng lĩnh.

Bằng tuổi còn trẻ đề phán đoán một người năng lực, Triển Hoa cũng hiểu được Lương Hưng lần này quá già mồm át lễ phải. Hắn nhẹ nhàng phát bản, ngăn lại ở vũ, sống hai người tranh luận, mở miệng nói ra: "Trọng thưởng Đường tướng quân, là bản vương trước mặt mọi người làm ra hứa hẹn, không thể nuốt lời, cho nên, Lương ái khanh cũng không cần ngăn trở nữa."

Nghe ra hắn ngữ khí kiên định, Lương Hưng trong lòng run lên, hắn cúi đầu, con ngươi xoay chuyển, lập tức lại muốn ra một kế.

Hắn nhếch miệng lên, mặt lộ vẻ mỉm cười, nói ra: "Ta vương trọng cam kết, nhất ngôn cửu đỉnh, là Phong quốc đó phúc, nếu quyết định đề thăng Đường tướng quân chức vị, thần hạ không tốt nhiều lời nữa, hơn hết Đường tướng quân phong hào phải sửa lại!"

Vũ Ngu theo như nhú, không biết Lương Hưng lại muốn xoẹt hoa chiêu gì.

Triển Hoa ngược lại hứng thú mười phần, cười hỏi: "Lương Tương cho rằng nên như thế nào sửa?"

"Trần tây tướng quân hẳn là đổi thành trấn Bắc tướng quân. Đường tướng quân cũng không phải ở lại đô thành bên trong nhậm chức."

"Lương Tương lời này là có ý gì?"

"Đường tướng quân là người tu linh hệ Bóng Tối, cùng với hắn tướng lĩnh không hợp nhau, nếu là ở lại đô thành nhậm chức, chỉ sợ sẽ khiến cho những tướng quân khác bất mãn cùng kiêng kỵ, dùng trong quân sản sinh phe phái tranh, đối với ta quân bất lợi. Mặt khác, Đường tướng quân tuổi còn trẻ, lợi dụng năng lực hơn người, đương nhiên muốn an bài ở có địa phương cần, dường như chỉ là ở lại đô thành, chẳng phải là lãng phí nhân tài à?"

Nói lời này, hắn liếc mắt một cái Vũ Ngu, đặc ý cười, tiếp tục nói: "Một trời một vực quận huyện Bình Nguyên, thường thường cảnh ngộ Morpheus liên bang quấy rầy cùng tập kích, những năm gần đây, nhiều lần đảm nhiệm huyện giữ năng lực có hạn, căn bản không cách nào ức chế rất giúp xâm lấn, ngược lại làm ta quân hao binh tổn tướng vô số, hàng năm tổn thất của cái vô số kể, cho nên ta kiến nghị quân thượng ban thưởng Đường tướng quân trấn Bắc tướng quân phong hào, hợp lại điều đến huyện Bình Nguyên mặc cho huyện giữ chức, làm quân thượng bảo vệ tốt phía bắc diện môn hộ, phương bắc yên ổn, quân thượng cũng có thể không buồn phiền ở nhà, an tâm cho ninh, chứ hai nước chu toàn."

Nghe xong lời này, Triển Hoa cùng Vũ Ngu phản ánh tuyệt nhiên bất đồng, người trước mắt tức khắc sáng ngời, cử được Lương Hưng đề nghị này quá mức giai, phương bắc là Phong quốc hậu phương, Morpheus liên bang không ngừng xâm lấn quả thực cho Phong quốc tạo thành cực đại mà làm phức tạp, tiêu hao thực lực của một nước, nếu là đem đề nghị đem Đường Dàn sai đi tới, ngược lại một lựa chọn tốt.

Mà Vũ Ngu ở trong lòng mắng to Lương Hưng giao hoạt, bản thân mắt lớn như vậy lòng của suy nghĩ cùng khí lực tài bồi Đường Dàn, hắn khen ngược, câu nói đầu tiên đem Đường Dàn ném tới biên cảnh đi, vậy mình nỗ lực nỗ lực không được đầy đủ đều uống phí nha!

Nhìn dương dương đặc ý Lương Hưng, Vũ Ngu kiềm nén lửa giận, mỉm cười, nói ra: "Quân thượng, Đường tướng quân là khó được nhân tài, nếu là an bài đến huyện Bình Nguyên, chẳng phải là mai một nhân tài. . ."

Hắn lời còn chưa dứt, Lương Hưng giành nói trước: "Cái gì gọi là mai một nhân tài? Lẽ nào Vũ Tương cho là ta gió to phương bắc không trọng yếu? Hoặc là cho rằng phương bắc hiện nay tình thế rất yên ổn à?"

Vũ Ngu nhú mày, vội vàng nói: "Ta dĩ nhiên không phải ý tứ này."

"Đã như vậy, đem Đường tướng quân điều đến huyện Bình Nguyên có cái gì không được?"

"Này. . ." Thông minh như vậy cơ trí Vũ Ngu lúc này cũng không từ, không lời chống đỡ.

Triển Hoa thấy thế, cười ha ha một tiếng, nói ra: "Hai vị ái khanh không cần cãi nữa, hai người người kiến nghị, bản vương đều tiếp thu, bản vương quyết định, phong, Đường Dàn làm trấn Bắc tướng quân, ngay hôm đó nhận, điều đi huyện Bình Nguyên mặc cho huyện giữ chức, huyện Bình Nguyên vốn là huyện giữ lập tức triệu hồi đô thành!"

"Ta vương anh minh!" Không đợi người khác mở miệng, Lương Hưng cả tiếng tán thán.

Lúc này trong lòng hắn đã hồi hộp, Vũ Ngu con lão hồ ly này lúc này là ăn trộm gà bắt thành còn mất nắm gạo, huyện Bình Nguyên việc ấy địa phương quý quái đi ngủ chưa từng dùng, coi như là Đường Dần, sợ rằng qua không được bao lâu cũng sẽ dẫm vào trước vài mặt cho huyện giữ vết xe đổ, chết oan chết uổng, kẻ này có thể xưng là giết người không thấy máu, cho dù Đường Dần may mắn còn sống, ở chỗ sâu trong biển cảnh, rời xa đô thành, đối với mình cũng không lại cầu thành uy hiếp, với nhà họ Vũ cũng sẽ không còn nữa sở giúp đỡ.

Nghĩ tới đây, hắn nụ cười trên mặt càng sâu, chưa xem mắt Vũ Ngu, giả vờ bất đắc dĩ thấp giọng nói ra: "Vũ Tương, ta không có thể như vậy thành tâm cùng người đối nghịch, ta làm hết thấy đều là vì quốc gia xã tắc suy nghĩ!"

Vũ Ngu nghe vậy, mũi thiếu chút nữa khí sai lệch, hắn âm thầm cắn răng, trên mặt dám bài trừ nụ cười sáng lạn, nói ra: "Lương Tương vì quốc gia tận tâm tận lực, rõ ràng khác lão phu xấu hổ a!"

"Ôi chào, Vũ Tương quá khiêm nhường, Ha ha. . ."

Phong vương Triển Hoa đánh nhịp, bằng đem Đường Dần tân chức vị định rồi xuống.

Tan triều sau đó, Vũ Ngu trở lại nhà mình phủ đệ, ức chế không được trong lòng ngực lửa giận, ở bên trong phòng giận dữ, này người cảm mệt ăn thật là làm nhân khí buồn bực, nhưng lại không có biện pháp chút nào, hiện tại quân thượng đã rồi hạ lệnh, ở không cách nào thay đổi, chỉ có thể chiều ý chỉ đi làm.

Hắn phái người đi Đường Dần nơi ở, xin hắn tới tướng phủ nghị sự.

Đường Dần đây là còn không biết chuyện gì xảy ra, khi hắn tiến nhập tướng phủ, thấy Vũ Ngu sau đó, lập tức phát giác bầu không khí có điểm không đúng.

Lúc này chính sảnh trong, Vũ Ngu, Vũ Mị, Vũ Anh bọn người ở, không có người nói chuyện, một các sắc mặt đều rất âm trầm, nhất là Vũ Mị, tầm mắt buông xuống, trên mặt kiểu điểm hiện ra hiếm thấy ai sắc, cả người nhìn qua vô tình.

"Vũ Tương! Hai vị vũ tướng quân!" Đường Dần tiếp cận mọi người chào.

Vũ Ngu nhìn hắn một cái, biết vậy nên tâm phiền ý loạn, sớm biết như vậy, hộ tống công chúa điện hạ nhiệm vụ thì không nên giao cho hắn. Nhưng bây giờ hối hận còn có cái gì dùng, hắn bất đắc dĩ lắc đầu cười khổ. Dùng chỉ chốc lát, hắn mở miệng nói ra: "Đường tướng quân, quân thượng vừa mới tại triều đình trên hạ đạt ý chỉ, phong người làm trấn Bắc tướng quân, mặt khác. . . Mặt khác còn phong người đảm nhiệm binh nguyên Huyện Huyện giữ chức."

Binh nguyên Huyện Huyện giữ? Bị đóng cửa cái gì tướng quân, Đường Dần không có ở ý, nhưng nghe đến huyện Bình Nguyên ba chữ này hắn hơi bị sững sốt.

Nhớ kỹ ở Phách Quan thời điểm, Khâu Chân từng nói với hắn qua, Phong quốc có hai nơi địa phương chức vị thiếu nhất người, cũng không ai nguyện ý đi, nếu như Phách Quan Thủ tướng, còn nữa đúng huyện Bình Nguyên huyện giữ.

Êm đẹp, mình tại sao cũng bị phái đến chỗ đó?

Hắn lưỡng đạo mày kiếm vận thành một khó chịu, đứng tại chỗ, thật lâu không nói gì, cũng không biết nên chút gì hảo.

Vũ Ngu tâm tình phiền táo, nói xong, hắn thở dài, nhìn Đường Dần liếc mắt, sau đó sẽ không nhiều ngôn, đứng dậy lặng lẽ rời đi.

Chờ hắn đi rồi, Vũ Mị chợt ngẩng đầu, nhìn về phía Đường Dần, hỏi: "Đường Dần, binh nguyên Huyện Huyện giữ chức người nguyện ý tiếp thu à?"

Kỳ thực lúc này Đường Dần trong lòng không có gì nguyện ý hoặc là không muốn, chỉ là quá mức kinh ngạc. Hắn nhẹ nhàng gõ cái trán, nói ra: "Nếu là quân thượng ý chỉ, mặc kệ ta có nguyện ý không bại hoại là thế nào luyện thành nửa thích a

Vũ Mị nắm chặt nắm tay, nói ra: "Nếu như người có ý không muốn, ta có thể nhường cho cha nữa van cầu quân thượng, xem có thể hay không để cho quân thượng thay đổi chủ ý."

Đường Dần nở nụ cười, vừa rồi Vũ Ngu phò đầu bại gà trống đáng đập hắn cũng không phải không phát hiện, nếu như còn có biện pháp, hắn đã sớm đi nỗ lực, đầu còn lại chờ tới bây giờ.

Vũ Mị thật là tốt ý hắn có thể hiểu được, cũng không hy vọng nàng quá khó khăn làm Đường Dần nửa đùa nửa thật nói: "Nghe nói huyện Bình Nguyên chiến sự rất nhiều, quân thượng có thể đem ta sai đi tới, ngược lại rất trọng thị ta nha!"

Hắn giọng nói nhẹ nhàng, có thể Vũ Mị dễ dàng không dưới tới, nàng nghiêm mặt nói: "Bây giờ không phải là đùa giỡn thời điểm, ta chỉ hỏi người, người đến tột cùng có nghĩ là đảm nhiệm chức vụ này?"

Đường Dần ngira mặt suy nghĩ một chút, dao động đầu nói ra: "Ta không có ý kiến."

"Người thật muốn đi huyện Bình Nguyên cái loại này địa phương quý quái?" Vũ Mị khó có thể tin chất vấn.

Đường Dần nhún nhún vai, chẳng hề để ý mà nói ra: "Cho dù cũng là lĩnh binh chiến tranh, ở đâu có cái gì khác nhau chứ?"

"Này. . ."

Vũ Mị không biết nên khi hay là nên mắng hần, huyện Bình Nguyên quả thực đúng khối huyện bài đó mộ diện tích lớn, lĩnh phòng giữ ít, điều kiện gian khổ, mà chẳng lẽ tư liên bang kỳ binh lại dừng mãnh thiện chiến, xuất quỷ nhập thần, khó lòng phòng bị, nhiều lần đảm nhiệm huyện bài, hoặc là bị nhốt bên trong thành bỏ mình, hoặc là cảnh ngộ mai phục bỏ mình, không có một có thể làm lâu dài.

Nàng tin tưởng Đường Dần năng lực, nhưng cũng không cho là hần ở bình nguyên Huyền Huyền giữ vị trí có thể bình an vô sự, để hần đi vào trong đó, chẳng khác nào nhìn hần đi chịu chết, trong lòng nàng sao có thể bỏ được?

"Đảm nhiệm bình nguyên Huyền Huyền giữ, không phải là người suy nghĩ một chút giữa đơn giản như vậy, người phải thận trọng lo lắng." Vũ Mị ngữ trọng tâm trường nói ra.

Nàng càng nói như vậy, ngược lại càng kích khởi Đường Dần không chịu thua cá tính. Hần nhếch lông mày, hàm cười nói: "Ta hợp lại không cho là có chuyện gì có thể hiểm thấy cũng ta, hưởng vừa quân thượng ý tứ. Ta không có bất kỳ ý kiến gì, nguyện ý đi vào huyện Bình Nguyên nhậm chức."

"Người. . . Người điên rồi phải không?" Vũ Mị tức giận muốn điên, nhảy đứng lên hình, đi tới Đường Dần phụ cận, nói ra: "Ta không muốn nhìn thấy người với hi sinh cho tổ quốc thân phận bị người đánh trở về đô thành!"

Đường Dần cười ha ha, thần nhiên nói ra: "Yên tâm đi, ta sẽ không chết dễ dàng như vậy!"

Càng nói, thái độ của hần càng kiên định, sau cùng Vũ Mị cũng không có cách.

Nàng xa xôi nói ra: "Người dường như cố ý đi trước, nhất định phải được lưu lại thứ hai binh đoàn."

Đường Dần nghiêm mặt, nói ra: "Ta chỉ có một yêu cầu, mang ta đi chọn lựa mấy vị kia Thiên phu trưởng."

Đây đối với Vũ Mị mà nói căn bản cũng không coi là yêu cầu gì, hưởng hần nhìn trúng Thiên phu trưởng, ở Vũ Mị trong lòng cũng không được khá lắm người của chọn.

Nàng cắn môi một cái, hỏi: "Người thật quyết định?"

Đường Dần trả lời: "Đối với không cách nào sửa đổi sự tình, cần gì phải tốn nhiều suy nghĩ đây?"

Vũ Mị lòng có cảm xúc, đúng vậy, mình là có chút quá trùng động, quân thượng quyết định, nhưng lại ở trong triều đình trước mặt mọi người hạ đạt ý chỉ, lại có ai có thể thay đổi được đây? Cha nếu là có thể tranh thủ, không còn sớm phải đi tranh thủ à?

Có một số việc, không phải là dựa vào nhân lực có thể thay đổi, Vũ Mị trong lòng không hề cam, còn có nặng nề cảm giác vô lực. ! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Quyển 4 (sửa lại)

Xế chiều hôm đó, Phong vương Triển Hoa hạ đạt chính thức ý chỉ đạt được Đường Dần trong tay của nàng.

Đường Dần bị đột nhiên sai đến huyện Bình Nguyên nhậm chức tin tức bất hình nhi tẩu, ở thứ hai binh đoàn bên trong không thể nghi ngờ là vén sóng to gió lớn, mười tên Thiên phu trưởng cùng nhau tụ tập đến nhà của hắn.

Khâu Chân là trước hết đến, hắn và nhà họ Vũ phản ánh tuyệt nhiên ngược lại, cho rằng lần này bị điều đi huyện Bình Nguyên nhậm chức, với Đường Dần mà nói lợi muốn lớn xa hơn tề.

Đường Dần đối với mình tân chức vị chưa nói tới thích hoặc là đáng ghét, nghe khâu thật nói hắn như vậy cũng là hứng thú, hỏi hắn tại sao nói như vậy.

Khâu Chân cười nói: "Bây giờ vương đình đang đứng ở thời buổi rối loạn, tứ đại quyền quý trong lúc đó để tự thân lợi ích tranh đấu gay gắt, giấu ở trong đó gian tế còn chưa có mọi ra, đô thành nhìn như tình trạng hòa bình, kỳ thực sớm đã thành đất thị phi, có thể sớm một chút rời khỏi đường nhiên là tốt nhất, nếu không, chuẩn bị không tốt ngày nào đó Đường đại ca liền có thể trở thành nhà họ Vũ và những gia tộc khác lợi ích tranh vật hi sinh."

Dừng một chút, hắn vừa tiếp tục nói: "Huyện giữ chức vị không thấp, là trọng yếu hơn là, nó là quan viên địa phương, cai quản mấy thị trấn, vô cùng thực quyền, hơn nữa huyện Bình Nguyên cái loại địa phương đó trời cao hoàng đế xa, hơn nữa Đường đại ca có trấn Bắc tướng quân phong hào, cho dù là quận trưởng cũng áp chế không biết Đường đại ca, ta nghĩ cái loại này cuộc sống vô câu vô thúc thích hợp hơn Đường đại ca cá tính, cũng càng có lợi cho Đường đại ca phát triển."

"Cho dù thật sự có một ngày đêm Phong quốc bởi vì loạn trong gác ngoài mà quấy rầy, Đường đại ca thiên ở góc, cũng có thể không đếm xỉa đến, khỏi bị liên lụy."

Nghe xong Khâu Chân phân tích, Đường Dần hai mắt sáng choang, nếu như nói mới vừa rồi là hắn còn có có thể cũng không đi cảm giác, như vậy hiện tại, hắn là hoàn toàn quyết định chủ ý, muốn đi huyện Bình Nguyên nhậm chức.

Hắn ngửa mặt mà cười, nói ra: "Nói như thế, đi huyện Bình Nguyên ngược lại một lựa chọn tốt."

Khâu Chân cười khổ nói: "Hơn hết nơi nào điều kiện gian khổ đến lúc đó thật, nhưng lại gặp thời khắc đề phòng mực phi tư rất giúp quấy rầy, phí sức sức lao động!"

Đường Dần xa xôi nói ra: "Có trọng có thể đánh cuối cùng so với không có chiến đấu phải tốt hơn nhiều, nếu như là chỗ quá tình trạng hòa bình nơi, ta còn thật không muốn đi đây!"

Lời này chỉ có Đường Dần có thể nói được xuất hiện. Khâu Chân cũng cười, kỳ thực đánh tâm nhãn trong đêm, hắn quả thực thích đến xa xôi khu đi phát triển, ở lại đô thành, quan to hiển quý nhiều lắm, chức vị ở cao cũng muốn chỗ chỗ bị người áp chế chen nhau đôi tiền mặt, đến biên cảnh đi, hung hiểm là nhiều hơn chút, nhưng là dễ dàng hơn kiêu ngạo, hình thành một làm cho không người nào có thể khinh thường thế lực.

Khâu Chân không có thể như vậy một câu an ủi, đã tâm của hắn cùng hoài bão luôn luôn rất lớn, mà Đường Dần đã tâm cũng chính là bị hắn một chút kích vọng lại.

Hai người chính trò chuyện với nhau, mười tên Thiên phu trưởng đồng thời đến đây.

Chỉ nhìn mọi người lo lắng xung xung có vẻ, hắn dễ đoán được bọn họ đã nhận được tin tức. Đường Dần cười nhạt một tiếng, hỏi: "Nói vậy các vị đều đã biết ta gần đây đi huyện Bình Nguyên, thứ hai binh đoàn muốn ở lại Diêm thành, binh đoàn trưởng chức cũng muốn do người khác tiếp nhận, các vị huynh đệ, không biết trong các người có ai nguyện ý theo ta cùng đi huyện Bình Nguyên? Đương nhiên, ta tuyệt không lại miễn cưỡng các vị, việc này hoàn toàn do các người quyết định."

Hắn vừa dứt lời, Cổ Việt hoà thuận vui vẻ thiên các tự tiến lên một, chấp tay thi lễ nói: "Nếu như Đường tướng quân không chê, thuộc hạ nguyện ý theo Đường tướng quân đang đi trước."

Ừ! Đường Dần cùng Khâu Chân ngăm âm thầm đồng ý, trước đây mượn hỏi hai người này quả nhiên không sai, thời khắc mấu chốt, quả nhiên là lại đứng ở đã biết bên.

Không đợi Đường Dần tỏ thái độ, Lý Uy, Lưu Trung Thắng, Trần Phóng, Ngã Gia bốn vị này có Đường Dần tự mình chọn lựa ra Thiên phu trưởng cũng đều tiến lên, nghiêm mặt nói ra: "Thuộc hạ nguyện đi!" Bại hoại là thế nào luyện thành nửa thích a.

Mà Đặng Minh Dương, Lục Băng, Trương Cửu, Lý Phi Bằng bốn người còn lại là mặt lộ vẻ khó xử, qua lại nhìn kia, người nào đều không nói tiếng nào.

Bọn họ đang vì điều đến thứ hai binh đoàn trước đã là các binh đoàn Thiên phu trưởng, trong quân đội đã có một chỗ ngồi cho mình sẽ không bởi vì Đường Dần rời khỏi mà ảnh hưởng đến mình chức vị, mặt khác bốn người bọn họ niên kỷ đều không tiểu, sớm đã lập gia đình sống chết ở Diêm thành có gia đình của mình, tuy rằng bọn họ cũng rất bội phục Đường Dần nguyên ý khi hắn thuộc hạ làm việc, có thể không đạt được vứt bỏ thế

tử theo hần cùng đi biên cương trình độ. Nhìn ra bốn người bọn họ khó xử, Đường Dần cũng không khó khăn lý giải bọn họ khổ trung, hần Ha ha cười, nói ra: "Đặng Thiên Quân, Lục Thiên Quân, Trương Thiên Quân, Lý Thiên Quân, các ngươi bốn vị không cần miễn cưỡng bản thân, dù sao nhà của các ngươi phòng đều ở đây Diêm thành, cho các ngươi theo ta đi huyện Bình Nguyên, quá ép buộc, và các vị tuy rằng cộng sự không lâu sau, nhưng mấy vị huynh đệ năng lực ta đều có nhìn ở trong mắt, trong khoảng thời gian này cũng giúp ta đại ân, ta rất cảm kích các vị, hy vọng ta sau khi rời khỏi, các vị huynh đệ trong quân đội đại triển kế hoạch lớn!" Vừa nói chuyện, hần dương đầu người đối diện giữa người hầu nói: "Chuẩn bị rượu và thức ăn, ngày hôm nay, ta muốn cùng các vị huynh đệ chè chén một phen!"

Bọn người hầu liền thanh ứng thị, vội vã đi ra ngoài chuẩn bị.

Đường Dần nói như vậy cũng không có để Đặng Minh Dương bốn người buông được, ngược lại càng thêm không có ý tứ, cảm giác mình giống hệt chỉ có thể cùng người cùng cam mà không có thể cùng khổ luyện.

"Đường tướng quân …… "

"Ha ha!" Đường Dần đại tiểu tiếng cắt đứt bọn họ điện thoại di động phỏng vấn: à. ①[], m lời nói, xua tay nói ra: "Các vị huynh đệ gì chứ đều khóc tang một mặt, ta đi huyện Bình Nguyên nhậm chức, lại không phải đi nơi nào bị tù, huống ta bị thụ phong trấn Bắc tướng quân, mặc kệ nói như thế nào coi như là lên chức, các ngài huynh đệ không muốn cho ta ăn mừng một chút không?"

Nghe hần ngôn từ khôi hài, giọng nói nhẹ nhàng, cảm giác được tâm tình của hần không sai, mọi người cũng đều nở nụ cười, đều nói ra: "Chúc mừng Đường tướng quân thăng chức!"

"Ừ, như vậy mới đúng sao!" Đường Dần ở giữa mà ngồi, lớn một chút ngoài đầu, đem mọi người chúc mừng yên tam thoải mái nhận lấy.

Không lâu sau, bọn người hầu đem tiệc rượu chuẩn bị cho tốt, Đường Dần cho mọi người chè chén.

Khả năng nghĩ thẹn với Đường Dần, tịch đang lúc, Đặng Minh Dương, Lục Băng, Trương Cửu, Lý Phi Bằng bốn người rượu đều uống tương đối nhiều, rượu qua ba tuần, món ăn qua ngũ vị, bốn người đều có chút say.

Đặng Minh Dương bung ly rượu, xa xôi thờ dài, với Đường Dần nói ra: "Đường tướng quân, nếu là đổi thành người bên ngoài đi huyện Bình Nguyên nhậm chức, ta không cần suy nghĩ, chắc chắn sẽ không đi, nhưng Đường tướng quân đi vào đi nhậm chức, ta là thật muốn đi theo

A! Đường tướng quân tuy rằng nghiêm khắc, nói chuyện không nể mặt, nhưng ở Đường tướng quân dưới trướng làm việc rất thoải mái, cho dù Đường tướng quân trong ngày thường không có biểu hiện ra ngoài, nhưng chúng ta cũng có thể cảm giác được, tướng quân đối với chúng ta chiếu cố có thừa, lần trước Đường tướng quân bởi vì ngã thiên quân chuyện mà giận giết Lương Nguyên dưới trướng bốn gã Thiên phu trưởng, tại đây tất cả binh đoàn trưởng giữa, không ai có thể làm được, một là không có can đảm kia, hai là không có cái năng lực kia. Tự chuyện này sau đó, ta liền hạ quyết tâm, muốn thể sống chết theo Đường tướng quân tử hữ, lần này, ta thật phải cùng Đường tướng quân đồng hành a!"

Say rượu thổ chân ngôn, đây là hần lời thật lòng, cũng là mặt khác những người khác lời thật lòng.

Có thể nói sự kiện kia hoàn toàn thay đổi mọi người với Đường Dần cái nhìn, tài cán vì bộ hạ mà không kể một người được mất thậm chí sinh tử cấp trên, các bộ hạ làm sao có thể không cảm động, không thể chết theo đây?

Thấy mọi người đều ở đây nguyên nhân Đặng Minh Dương nói mà lớn một chút ngoài đầu, Đường Dần lòng có cảm xúc, lúc đó bản thân chỉ là tùy tính mà phần nộ hành sự, không nghĩ tới lại ở trong lòng bọn họ sản sinh nặng như vậy dùng ảnh hưởng.

Mọi người trên mặt đều toát ra vẻ cảm khái, Đường Dần không muốn vì vậy sự tình nhiều hơn nữa nói, hần cười ha ha hai tiếng, nói ra: "Nhưng thật ra là năm người" hần giang bàn tay ra hoảng liêu hoảng 》

"Cái gì?" Tất cả mọi người không hiểu rồi ý tứ của hần.

"Lúc đó ta là dự định giết chết năm người, kết quả chỉ treo bốn người." Hần có chút tiếc hận nói.

"Ha ha aZpjo ——" lời vừa nói ra, dẫn tới mọi người một phen cười to. Tiệc rượu bầu không khí cũng dễ dàng không ít.

Lúc này, Ngã Gia bung ly rượu lên, quay Đường Dần nói ra: "Ta hần là tiếp cận Đường tướng quân nói xin lỗi."

Hần mờ mịt nhìn nàng, nghi vấn hỏi: "Chỉ giáo cho?"

"Nếu như không phải là bởi vì ta, Đường tướng quân cũng sẽ không và Lương gia kết thành hận thù, lần này cũng sẽ không có Lương gia trả thù. Ta đã nghe nói, là tả tướng Lương Hưng ở trong triều đình làm khó dễ, cho nên quân thượng mới đưa Đường tướng quân sai đến huyện Bình Nguyên!"

Đường Dần ngẩn người, tiếp tục ngửa mặt cười to, cũng bung ly rượu lên, cười nói: "Nếu thật sự là như thế, ta còn phải hảo hảo cảm ơn người đây! Xem ra trước đây tìm người này bình hoa làm bài biện thật đúng là tìm được rồi!"

Ngã Gia cùng với tuần quyền sách đăng lại | mạng văn học α. 16k. m vậy mọi người tất cả đều sững sốt, tựa hồ Đường Dần đối với mình bị điều đi huyện Bình Nguyên chuyện rất hưng phấn, căn bản không có một chút xấu tai vạ đến nơi ý tứ, nếu như nói hấn là ở giọng cười, có thể hiện tại xem ra lại không quá như.

Không chỉ một lần từ Đường Dần trong miệng nghe được bình hoa này hai chữ, yêu nhà đầy hiếu kỳ hỏi: "Đường tướng quân, người luôn luôn gọi bình hoa, đến tốt cùng là có ý gì?"

Bình hoa đương nhiên là không có giá trị thực dụng chỉ là cung người thưởng thức bài biện. Đương nhiên, lời này hấn có thể sẽ không nói ra miệng, thân nhiên mà cười, nói ra: "ngày sau ngã thiên quân tự nhiên sẽ hiểu rõ."

Này tên gì đáp án? Ngã Gia bất mãn bĩu môi, có thể Đường Dần không muốn giải thích, nàng cũng không tiện hỏi tới nữa.

Bầu không khí hơi có hòa hoãn, Đặng Minh Dương còn nói thêm: "Ta bây giờ là Đường tướng quân bộ hạ, sau đó cũng sẽ là Đường tướng quân bộ hạ, mặc kệ ở nơi nào, mặc kệ lúc nào, chỉ có Đường tướng quân ra lệnh một tiếng, ta Đặng Minh Dương chiếu nghe không làm!"

Lục Băng, Trương Cửu, Lý Phi Băng ba người nghe vậy mừng rỡ, cùng kêu lên nói ra: "Chúng ta cũng là như vậy!"

Đường Dần nhìn chung quanh ba người, như có điều suy nghĩ, híp mắt suy nghĩ kính chậm rãi giờ phía dưới.

Đối xử tử tế Đặng Minh Dương, Lục Băng, Trương Cửu, Lý Phi Băng, một là Đường Dần nghĩ bọn họ làm không sai, còn nữa, bọn họ bây giờ nói nói cũng chính là kết quả hấn muốn.

Rời khỏi đô thành, đi xa xôi huyện Bình Nguyên, hợp lại không có nghĩa là hấn với đô thành bên này không hề quan không hỏi, có thể lưu lại vài tên trung cho thân tín của mình, cũng có thể để cho mình tin tức linh thông hơn một chút, cũng có thể bất cứ lúc nào nắm giữ vương đình hướng đi.

Đường Dần xa xôi nói ra: "Có bốn vị những lời này, dù cho ta không có uống phí kết giao các vị huynh đệ."

Đặng Minh Dương bốn người thân thể chấn động, không hẹn mà cùng đứng lên hình, chấp tay thi lễ, trăm miệng một lời nói: "Đường tướng quân nghiêm trọng!"

"Ta mời các vị!" Đường Dần bụng ly rượu lên, tiếp cận bốn người so đo.

"Thuộc hạ không dám." Bốn người cũng gấp vội vàng bụng ly lên, đem bên trong rượu uống một hơi cạn sạch.

Lúc này Đường Dần là ở cảm liễu, cũng là đang vì ngày sau lột đường, mà Đặng Minh Dương bốn người cũng quả thực đưa đến trọng yếu tác dụng.

Khâu Chân ở bên cười ha hả nhìn, nụ cười trên mặt hấn có thể rót cuộc mọi người tại đây giữa rục rờ nhất một người. ! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72: Quyển 4 (sửa lại)

Ngày mai, Vũ Mị đi tới Đường Dần trong nhà.

Thoạt nhìn, nàng so với muốn đi huyện Bình Nguyên Đường Dần tiêu tụy nhiều lắm.

Ngồi xuống sau đó, Vũ Mị nghiêm mặt nói đến: "Đường Dần, chờ người đến huyện Bình Nguyên sau đó, hành sự vụ nhất định cẩn thận một chút. Không cầu có công, nhưng xin không qua, cự tuyệt không nên chủ động xuất chiến, rất bang không giống với Ninh quốc, không chỉ có dũng mãnh

thiện chiến, hơn nữa giao hoạt đa đoan, bình nguyên Huyền Huyền giữ đủ lòng ôm chí lớn, tài hoa hơn người tướng lĩnh, có thể mỗi lần chủ động xuất kích nghênh địch cũng là lớn bại mà về, rất có mấy vị huyện giữ là bởi vì tiết Trung Phục bỏ mình."

"A!" Đường Dần lắng nghe, thỉnh thoảng lại gật đầu.

Vũ Mị tiếp tục dặn dò: "Chẳng lẽ tư kỵ binh nhất là lợi hại, xuất quỷ nhập thần, lơ lửng bất định, mà sức chiến đấu lại rất mạnh, người nghìn vạn lần phải cẩn thận đề phòng!"

Ở Đường Dần trong ấn tượng, Mạc quốc kỵ binh chỗ lợi hại là tốc độ, mà chẳng lẽ tư kỵ binh chỗ lợi hại là sức chiến đấu, nếu như là chính diện giao phong, Mạc quốc kỵ binh dù cho với nhân số nhiều gấp đôi binh lực cũng đánh không lại chẳng lẽ tư kỵ binh."

Có lợi hại như vậy! Đường Dần mặc hiện tại u quang, trăm mặc không nói gì.

Cho là hấn đang sợ, Vũ Mị lại an ủi: "Người cũng không cần vô cùng lo lắng, chỉ cần ở huyện Bình Nguyên tử thủ một đoạn thời gian, ta sẽ gấp đi tìm người. Công chúa điện hạ tự mình đứng ra điều đình, Mạc quốc tựa hồ đã buông tha đối với nước ta khai chiến, nói vậy Ninh quốc cũng không kiên trì được bao lâu, tin tưởng dùng không mất bao nhiêu thời gian chiến tranh sẽ kết thúc, khi đó ta liền có thể rút ra thân quay lại tìm người, sau đó lại nghĩ biện pháp giúp người triệu hồi đô thành."

Cảm giác ở Vũ Mị trong mắt của, huyện Bình Nguyên quả thực trở thành đất chết. Đường Dần bản muốn ngăn cản nàng không cần lo lắng như vậy, bản thân nguyện ý ở lại huyện Bình Nguyên nhậm chức, có thể nhìn Vũ Mị tràn ngập ánh mắt mong đợi, hấn đem lời đến khóe miệng lại nuốt trở vào.

Sự tình từ nay về sau, ai có thể biết thì như thế nào đây? Trước mặt kế chiến tranh có thể hay không trong khoảng thời gian ngắn ngưng hấn, chỉ Lương Hưng từ đó làm khó dễ điểm này, Vũ Mị muốn bản thân triệu hồi Diêm thành thì không phải là một chuyện dễ dàng.

Không đành lòng dả kích hảo ý của nàng, Đường Dần hàm cười nói: "Người cũng không cần miễn cưỡng, hay là huyện Bình Nguyên không có trong truyền thuyết đáng sợ như vậy, hay là ta đến nơi nào sau đó rất nhanh đã có thể thích ứng. &";

Vũ Mị bất đắc dĩ nhìn Đường Dần, thầm nghĩ trong lòng: Ngây thơ! Nếu như huyện Bình Nguyên không được sợ, thế nào ngăn ngại mười năm ngay cả tiếp theo thay đổi sáu, bảy mặc cho huyện giữ?

Cũng không hy vọng trong lòng hấn gánh vác quá nặng, Vũ Mị Ha ha cười. Nói ra: "Nói chung người nhớ ở của ta lời nói là được, với năng lực của người, tử thủ bên thành không ngờ không có vấn đề." Nàng lo lắng nhất đúng Đường Dần hành sự kích thích. Dùng một chút, nàng đứng lên hình. Nói ra: "Ta mang đến một bộ lễ vật đưa người, ra đến xem."

Đường Dần sững sốt, bên theo nàng hướng ra phía ngoài vừa đi vừa cười hỏi: "Là cái gì?"

Theo Vũ Mị đến trong viện, hấn liếc mắt dễ thấy Vũ Mị người đi theo hầu dắt con chiến mã.

Con ngựa này toàn thân đen kịt, lại cao lại trắng, không sai biệt lắm so với thông thường chiến mã đại xuất một vòng, bộ lông vừa đen vừa sáng, dường như găm vóc giống nhau, toàn thân tìm không được một tạp mao.

Hảo mã! Đường Dần sẽ không thức ngựa, nhưng là có thể nhìn ra con ngựa này cũng không thông thường chiến mã.

Vũ Mị nghiêm mặt nói tìgQy ra: "Nó là thuần chủng Ô Long Câu, vốn là sinh từ Mạc quốc, là hai năm trước ta từ Mạc quốc thương nhân trong tay mua được, luôn luôn không bỏ được cười nó, hiện tại người muốn đi huyện Bình Nguyên, nói vậy so với ta càng cần nữa dùng nó, cho nên đưa cho người!"

Đường Dần mặt lộ vẻ kinh ngạc, hảo mã khó cầu, cho dù có tiền cũng chưa chắc có thể mua được, này con Ô Long Câu cho dù ai cũng có thể nhìn ra là thốt ngựa lương câu, muốn nói Đường Dần không thích, đây tuyệt đối là gạt người, nhưng như vậy lễ vật quý trọng, để hấn khó có thể tiếp thu.

Hấn dùng chỉ chốc lát, lắc đầu cười nói: "Hảo ý ta tâm lĩnh, nhưng. . ."

Không đợi hấn nói xong, Vũ Mị ánh mắt u oán liếc hấn một cái, đi tới Ô Long Câu phụ cận, khẽ vuốt nó bộ lông, sâu kín nói ra: "Người còn dùng khách khí với ta nha?"

"Vũ Mị. . ." Đường Dần rất ít kêu tên của hấn, bởi vì thân phận và địa vị chênh lệch, hấn mỗi lần gọi đều nghĩ không được tự nhiên, mà lần này, lại gọi như thế hiển nhiên.

Hấn không phải là đứa ngọc, cũng không phải đầu gỗ, hiển nhiên có thể cảm nhận được nàng với tâm ý của mình, mà hấn lại bày tỏ không rõ tâm tư của mình.

"Người không thể chết được!" Vũ Mị thân thể có chút run rẩy, đột nhiên xoay người hình, ôm hông của hấn, tái nhợt ngọc diện vui nhập lồng ngực của hấn, nhẹ giọng nói ra: "Chỉ ít ở ta không có tìm được trước người, người nhất định phải cho ta sống sót!"

Giọng nói của nàng không ngờ nhất quán từ tốn, nhưng lúc này lệnh Đường Dần bội cảm uất ức.

Nếu như không có gặp phải Ân Nhu, hẳn tin tưởng mình bản thân sẽ là rất thích Vũ Mị, nhưng bây giờ, hẳn có chút không xác định.

Hắn không thể cũng không đành lòng đi lừa gạt hắn.

Đường Dần yên lặng đứng, cảm giác bộ ngực y phục dần dần ẩm, đó là Vũ Mị nước mắt.

"Nó, tên gọi là gì?" Hắn không biết nên làm sao thoải mái nàng, chỉ có thể chuyển đổi đề tài.

"Như anh." Vũ Mị cúi thấp đầu, liên tục sâu ít mấy hơi, mới dùng miễn cưỡng bình thản xuống giọng nói đáp, đồng thời không để lại dấu vết đem khóe mắt lệ tích lau đi.

Hắn bề ngoài kiêu mị, diễm quang bắn ra bốn phía, mà trên thực tế là cá tính tình kiên cường, cương liệt nữ tử, nàng không muốn ở Đường Dần trước mặt biểu hiện ra tập kích mềm mại một mặt, càng không muốn để hắn thấy nước mắt của mình.

"Tên rất hay." Đường Dần nhẹ giọng cảm thán, cảm giác được hắn mạnh mẽ trang kiên cường, hắn đột nhiên cảm thấy tâm ngực đau, không tự chủ được nâng lên hai cánh tay, nghĩ hoàn ở Vũ Mị vòng eo, nhưng hai tay dừng trên không trung, cuối cùng vẫn không thể hạ xuống đi.

Đường Dần đi, đi vào huyện Bình Nguyên tiếp nhận chức vụ giữ huyện chức.

Cùng hắn đồng hành còn có Khâu Chân, Cổ Việt, Nhạc Thiên, Lý càn, Lư Trung Thắng, Trần Phóng, Ngã Gia cùng với mấy trăm tên thân binh.

Tiến biệt rất nhiều người, thứ hai binh đoàn quân tốt gần như đều đã tới, phóng nhãn nhìn lại, hắc áp áp một mảng lớn người.

Chỉ là Vũ Mị chưa có tới tiễn biệt, điều này làm cho Đường Dần trong lòng bao nhiêu có chút mất mát, mặt khác, không có tìm được cơ hội tiếp cận Ân Nhu từ biệt, hẳn cũng thật đáng tiếc.

Ân Nhu tự đến Diêm thành sau đó đã bị nhận nhập vương cung bên trong, Đường Dần luôn luôn không có thể nhìn thấy nàng, hắn hiện tại Thụy Nhiên có trấn Bắc tướng quân phong hào, nhưng vương cung trọng địa hợp lại không phải có thể tùy tiện xuất nhập.

"Đường tướng quân thuận buồm xuôi gió!"

Không biết cực kỳ người nào dẫn đầu hô to một tiếng, tiếp tục thứ hai binh đoàn taxi tốt cửa theo cùng hô lên: "Đường tướng quân thuận buồm xuôi gió ---- "

Theo tiếng kêu, có không ít người đã chảy ra nước mắt.

Đường Dần ngồi ở trên ngựa, ngựa mặt cười to, hướng về mọi người tùy ý phát phát tay, lớn tiếng nói: "Đều khóc cái gì? Đây cũng không phải sinh ly từ biệt, đến khi ngày sau chúng ta hữu duyên tái tụ!" Nói xong, hắn quay đầu ngựa lại, hào hiệp giờ roi đi.

Khâu Chân đám người thấy thế, đều giục ngựa đi theo.

Nhìn bóng lưng của bọn họ, thứ hai binh đoàn mọi người đứng tại chỗ thật lâu không có tán đi.

Huyện Bình Nguyên ở vào Phong quốc rất đông bắc bộ, khoảng cách Diêm thành có mấy ngàn trong xa, xưng là xa xôi đến cực điểm.

Rời khỏi Diêm thành một lúc lâu, Đường Dần chậm lại ngựa tốc, quay đầu lại nhìn xa Diêm thành đường nét, mặt hơi mê ly.

Khâu Chân đi được bên cạnh hắn, có thâm ý khác mà nói ra: "Một ngày nào đó chúng ta sẽ còn trở lại."

Đường Dần ngấm hần liếc mắt, nhún nhún vai, không được đưa không cười cười.

Bọn họ đoàn người, màn trời chiếu đất, trên đường không có dư thừa đình lại, hai mươi ngày sau, đi đến nổi thiên quan.

Thiên quan vị trí địa lý và Đồng Môn cùng loại, địa thế hiểm trở, trừng phòng cũng hoàn thiện, là dễ thủ khó công tất yếu, chỉ là nó ở vào Phong quốc nội lục, không có quá lớn chiến lược giá trị, bình thời mật đóng quân quân coi giữ cũng không nhiều.

Đi qua thiên quan, lại hướng Bắc đi, đứng trời châu quận địa giới.

Tiến nhập trời châu quận, khí trời tiệp lạnh, cho dù ở ban ngày, trước mặt thổi tới gió thu nhưng hàn lãnh đến xương, lúc này, chúng người y phục trên người cũng đều thêm dày rất nhiều.

Trời châu quận xuống dưới thiết ba cái huyện, theo thứ tự là ba nước huyện, xích phong huyện cùng với Đường Dần đám người muốn đi huyện

Bình Nguyên.

Trời châu quận quận thành tên là Thuận Châu, ở đây có thể coi là cả trời châu quận lớn nhất phồn hoa nhất mà trì, diện tích thậm chí so với đô thành Diêm thành còn muốn lớn hơn thượng rất nhiều, nhưng nào nhiệt tình độ không cách nào đánh đồng, người bên trong thành miêng cũng xa thua Diêm thành, hơn hết nơi này dị quốc phong tình mùi vị càng đậm, dân phong cũng càng mở cửa, trên đường thỉnh thoảng có thể thấy ăn mặc xinh đẹp phú quý phụ nhân.

Trời châu quận quận trưởng tên là Dư Hợp, mặc dù là Đường Dần người lãnh đạo trực tiếp, nhưng đối với Đường Dần thái độ có thể nói là khách khí có thừa, tự mình ra khỏi thành nghênh tiếp, đem Đường Dần đoàn người đón vào Thuận Châu.

Mặc kệ nói như thế nào, Đường Dần chia vào trấn Bắc tướng quân phong hào, luận chức vị là thuộc hạ của hắn, nhưng luận quan giai, cùng hắn không kém là bao nhiêu, hơn nữa hắn vừa Phong vương tự mình sai khiến người của chọn, Dư Hợp không dám chậm trễ chút nào.

Dư Hợp tuổi gần năm mươi, dáng dấp tai to mắt lớn, đầy mặt mặt một bả, nhìn ra được, hắn sinh hoạt hàng ngày thật tốt.

"Đường tướng quân, cửu ngưỡng đại danh, cửu ngưỡng đại danh a, ha ha ——" gặp mặt sau đó, Dư Hợp nhiệt tình hàn huyên.

Hắn vẻ mặt tươi cười, trong lòng cũng đang thăm giật mình, Đường Dần so với hắn trong tưởng tượng trẻ hơn hơn, thoát nhìn chỉ có dáng vẻ chừng hai mươi, như vậy còn trẻ liền bị phong làm trấn Bắc tướng quân, này theo Dư Hợp là món rất chuyện bất khả tư nghị.

"Dư đại nhân, đã lâu!"

Đường Dần hỏi hột làm đáp lại.

Dư Hợp đem Đường Dần đám người đón vào quận trưởng phủ, phân chủ khách ngồi xuống sau đó, hắn đầy mặt tươi cười, ân cần mà giữ lại đường diễn nói: "Đường tướng quân một đường tân khổ, ta xem là hơn ở lại Thuận Châu mấy ngày, hảo hảo dưỡng lòng một chút!"

Đường Dần đạm nhiên cười cười, không có vì vậy nhiều lời, hỏi ngược lại: "Dư đại nhân, không biết huyện Bình Nguyên gần nhất có thể có chiến sự?"

Vừa hỏi đến vấn đề này, Dư Hợp lập tức cảm thấy đau đầu, bình. Điện thoại di động xem tiểu thuyết phỏng vấn. 1 . Vốn là huyện một năm tứ quý không có chiến sự thời điểm quá hiếm thấy. Hắn chà xát lại trắng lại mặt hai tay của, cười ha hả nói ra: "Gần nhất coi như là không tệ, đúng hai ngày trước, biên cảnh thôn trang lọt vào tiểu đùi rất bình tập kích, chết mười mấy thôn dân, đại quy mô tập kích ngược lại không có nghe nói."

Hắn nói hỏi hột, giống hệt chết mười mấy người đối với hắn mà nói không đáng kể chút nào, chắc là nói là đã sớm tập mãi thành thói quen.

"Có thể có tiêu diệt địch binh?" Đường Dần tối nhủ, nghi tiếng hỏi.

"Này nha. . ." Dư Hợp lộ ra vẻ mờ mịt, cười khan nói: "Này ta còn thật không rõ ràng lắm, với huyện Bình Nguyên chuyện tình ta không hiểu nhiều a!"

Nghe xong lời này, đứng Đường Dần sau lưng Khâu Chân, Cổ Việt, Nhạc Thiên đám người hai mặt nhìn nhau, giai lắc đầu cười khổ.

Huyện Bình Nguyên nhiều lần lọt vào tập kích, Dư Hợp thân là quận trưởng vậy mà không đi giải huyện Bình Nguyên tình hình thực tế hướng, vậy hắn muốn biết cái gì?

Có như vậy quận trưởng, huyện Bình Nguyên có thể thái bình đó mới gọi quái!

Không cần tra hắn công tích, chỉ nhìn Dư Hợp lời nói cử chỉ, Đường Dần liền dám phán định người này là một hạng người vô năng.

Với người như vậy, hắn luôn luôn thiếu khuyết tính nhẫn nại.

Hắn đứng lên hình, mặt mỉm cười địa đạo: "Dư đại nhân, đợi lát nữa ta còn muốn tiếp tục chạy đi, ở đất phủ sẽ không làm nhiều làm phiền!"

"Đường tướng quân phải đi?"

Dư Hợp giống thấy quái vật đứng vậy mở to hai mắt, huyện Bình Nguyên cái loại này địa phương quý quái nào có Thuận Châu thư thái, thái bình, không rõ Đường Dần vì sao gấp gấp như vậy chạy đi, hắn là đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ chức, cũng không phải nóng lòng đi đầu thai.

"Sớm ngày chạy tới, sớm ngày an tâm. Dư đại nhân, cáo từ!" Nói xong, Đường Dần cũng không nhìn hắn, tiếp cận Khâu Chân đám người bỏ rơi đầu, sải bước đi ra ngoài.

"Đường tướng quân, ta đã giúp ngươi chuẩn bị tiệc rượu. . ." Dư Hợp nhìn bóng lưng của hắn liền thanh kêu lên.

Đường Dần cũng không quay đầu lại, chỉ là tùy ý phát phát tay, coi là là làm trả lời.

"Hừ!" Chờ Đường Dần dẫn người sau khi rời khỏi, Dư Hợp ha ha hừ cười một tiếng, nói lầm bầm: "Khá lắm không hiểu quy củ người trẻ tuổi, nhìn người còn có thể uy phong bao lâu!" ~!

Võng du hay main không yy không nảo tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Quyển 4 (tạm sửa)

Kỷ Liên Yên lời nói này ngược lại để Đường Dần sinh ra một cái ý nghĩ, có thể mình cũng phải làm đến Lai Dương đi một chuyến, tận mắt xem trận này Phong nhân du hiệp đại tụ hội.

Đường Dần cuối phải cho xem đồng năm người linh võ cao thủ, năm người này, trong đó có ba người đến từ cho linh võ học sân, một người xuất thân từ đều vệ ứng với doanh, tên còn lại tắc lại tự đâm sau lưng. Bọn họ năm người cũng là nổi tiếng linh võ kỳ tài, không chỉ có tu vi cao thâm, kỹ xảo cận chiến cũng kỹ càng, có thể nói tình nhuệ giữa tình nhuệ.

Xem đồng với Đường Dần sai tới được năm người cao thủ hết sức hài lòng, mang theo năm người, chỉ đặc ý hết rồi khỏi Diêm thành, đi đi Lai Dương phó ước. Xem đồng đi không lâu sau, Đường Dần cũng chuẩn bị rời đi Lai Dương, hẳn tìm tới Khâu Chân cùng Thượng Quan Nguyên Cát hai người, đem mình hướng đi tiếp cận hai người nói rõ, gồm trong triều sự vụ ủy thác cho hẳn hai.

Khâu Chân cùng Thượng Quan Nguyên Cát với Đường Dần chuyến này đều bày tỏ phản đối, thứ nhất, du hiệp tụ hội, người tu linh nhiều lắm, vạn vừa phát sinh bất ngờ làm sao bây giờ? Thứ hai, Thiệu Phưong cuối tháng sẽ đến Diêm thành, nếu như Đường Dần cản không trở lại, vậy quá thất lễ.

Đường Dần đã sớm ngờ tới hai người sẽ nói như vậy, đã nghĩ hảo trả lời đó từ, hẳn cười nói: "Chuyến này, ta chỉ là làm làm một người đứng xem nhìn, sẽ không nhúng tay, cũng sẽ không bại lộ thân phận, không thể nào có ý định bên ngoài phát sinh, về phần hội kiến Thiệu Phưong nha, lại không biết đình lại, Lai Dương cách Diêm thành lại không xa, kỳ mã chỉ ba ngày lộ trình mà thôi, hai người người cũng không cần lại lo lắng."

Khâu Chân cùng Thượng Quan Nguyên Cát cho nhau nhìn kìa, người sau hỏi: "Không biết đại vương chuyến này chuẩn bị mang người phương nào đi trước?"

"Giang Phàm cùng Trình Cẩm làm sao?" Đường Dần cười hỏi.

"Rất tốt rất tốt!" Thượng Quan Nguyên Cát gật đầu, không cần phải nhiều lời nữa. Giang Phàm cùng Trình Cẩm cũng là ám hệ linh võ cao thủ, có hẳn hai người ở Đường Dần bên người, Thượng Quan Nguyên Cát quả thật có thể yên tâm không ít.

Sau khi từ biệt Đường Dần sau, Khâu Chân cố ý tìm tới sét đánh, để hẳn bí mật điều khiển đều vệ doanh giữa tình nhuệ, cải trang giả dạng thành du hiệp, đang âm thầm bảo hộ Đường Dần. Đầu vệ doanh lệ thuộc trực tiếp cho Đường Dần, cũng không về Khâu Chân quản chế, nhưng sét đánh nghĩ lời của hẳn có đạo lý, dễ ngay cả ngay cả gật đầu đáp ứng.

Ba ngày sau, Đường Dần thay thường phục, không mang dư thừa tùy tùng, chỉ mang Giang Phàm, Trình Cẩm, Thượng Quan huynh đệ, A Tam A Tứ sáu người lặng lẽ rời khỏi vương phủ, đi đi Lai Dương.

Linh Nam quận vốn là chật trước khi Diêm thành, Lai Dương tuy rằng ở vào Linh Nam quận tây bộ, nhưng khoảng cách Diêm thành cũng liền sáu bảy trăm dặm có vẻ, nếu là ngày đêm chạy đi, hai ngày là có thể đến.

Bởi vì khoảng cách giữa tháng còn có chừng mấy ngày, Đường Dần đoàn người hợp lại không nóng nảy chạy đi, một đường đi chậm, vừa đi vừa nhìn dọc đường phong cảnh. Đường Dần quý vì Phong quốc quân chủ, nhưng có thể giống như bây giờ xuất ngoại du ngoạn cơ hội lại thật là ít ỏi, thậm chí nói là chưa từng có, lần này cũng chánh hảo mượn cơ hội này hảo hảo thưởng thức một phen Phong quốc tráng lệ non sông.

Phong quốc nhiều quần sơn trùng điệp cùng từng lăm, Trường Giang và Hoàng Hà, cảnh sắc ưu mỹ, nước từ trên núi chảy xuống như tranh vẽ, chỉ là để Đường Dần cảm giác sâu sắc đáng tiếc cùng mất hứng chính là, dọc đường dạo quá nhiều người, hơn nữa trong đó rất lớn một nhóm người là du hiệp, mục đích của bọn họ cùng Đường Dần như thế, cũng là Lai Dương.

Nhìn xung quanh nói liền không dứt người của loạt, Đường Dần tối thờ dài, với bên người Giang Phàm đám người thấp giọng nói ra: "Xem ra, lần này Phong nhân du hiệp tụ hội động tĩnh huyền ảo cũng không nhỏ a!"

"Đúng vậy, đại vương!" Trình Cẩm nói ra: "Phàm là là Phong nhân du hiệp bang phái, mặc kệ quy mô đại tiểu, thực lực cao thấp, thành lập sớm muộn gì, cơ bản đều có nhận được mời."

Đường Dần cười khổ, nói ra: "Như vậy quy mô, nói vậy ngược gió loại từ lâu nghe nói đến tiếng gió thổi, không biết ở tụ hội thời điểm, ngược gió loại có thể hay không đột nhiên liễu lĩnh tới quá rối." Dừng một chút, hần lại hỏi Thượng Quan huynh đệ nói: "Lệ thuộc trực tiếp quân đã đến Lai Dương à?"

Xong Ký Liên Yên cảnh cáo, Đường Dần cơ bản buông tha vận dụng vũ lực mạnh mẽ tiêu diệt du hiệp bang phái quyết định, nhưng này hợp lại không có nghĩa là hần bỏ qua vũ lực uy hiếp, một ngày kết quả không bằng người ý, Đường Dần không ngờ nghĩ điều động đại quân, cho dù không dùng tới vũ lực, vậy mà không đánh, cũng muốn chúng du hiệp bang phái ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ.

"Hồi bẩm đại. . . Công tử, lệ thuộc trực tiếp quân sáu binh đoàn đã đến Lai Dương phụ cận, trong đó ba cái binh đoàn trú đóng ở tô uyển trấn, khác ba cái binh đoàn trú đóng ở diệu cử trấn, ấy hai trấn phân biệt ở du hiệp hội nghị mà một nam một Bắc, chỉ cần đại vương ra lệnh một tiếng, hai trấn binh lực đều xuất hiện, trong nửa canh giờ là được đến." Thượng Quan Nguyên Vũ đem hần nhận được tin tức nhất ngữ nhất thập đền ơn cho Đường Dần.

"Ừ!" Đường Dần gật đầu, không còn vì vậy bận rộn hỏi.

Cùng ngày đến nỗi buổi trưa, ngày chính mạnh mẽ, cũng phơi Đường Dần đám người đầu đầy là mồ hôi. Đường Dần đang muốn tìm một chỗ râm mát nơi ấy nghỉ tạm thì, thấy phía trước ven đường có trà bằng, hần tiếp cận Giang Phàm đám người ý bảo một chút, giục ngựa chạy tới.

Đường Dần đoàn người đến trà bằng trước, cúi đầu tiếp cận bên trong vừa nhìn, thật sao, này trước không thôn sau không có nhà trọ quy mô lại nhỏ hoàn cảnh cũng rách rưới trà bằng lúc này đã kín người hết chỗ, không chỉ có vài cái bàn xung quanh ngồi đầy người, ngay cả bàn trong lúc đó trên mặt đất cũng ngồi có người, rất nhiều vất không đi vào du khách thậm chí bùng bát trà, ngồi ở bên ngoài, một vừa uống trà một bên ngậm lớn nhai lương khô. Thấy tình cảnh như thế, Đường Dần ngay cả ngựa cũng không xuống, cảm giác còn không bằng tiếp tục chạy đi.

Thượng Quan huynh đệ liếc nhìn nhau, song song xuống ngựa, Nguyên Vũ cùng Nguyên Bưu đem dây cương giao cho A Tam A Tứ, sau đó cất bước đi vào quán trà bên trong.

Trong ngày thường trà bằng sinh ý thật là ít ỏi, chỉ có bà chủ một người, trong điểm ngay cả tiểu nhị cũng không có, hiện tại cũng là bà chủ một người ở bận việc, thấy Thượng Quan huynh đệ gần đây, có thể năng ngay cả chào hỏi chưa từng thời gian đánh, luôn luôn ở châm trà, bùng trà, lấy tiền, bận rộn bắt diệp nhạc hồ.

Thượng Quan huynh đệ quan sát vài lần đang ở trong quầy châm trà bà chủ, năng hơn - ba mươi tuổi có vẻ, chưa nói tới có bao nhiêu xinh đẹp, nhưng là xưng là dung mạo Thanh Tú, rốt cuộc bộ dạng thủy mị vuơ tòn. Thượng Quan Nguyên Vũ đập đập quầy hàng, bài mở miệng trước nói ra: "Bà chủ, chúng ta bảy người, giúp chúng ta an bài một cái bàn trống, lại ngâm vào nước hai hồ người trong điểm tốt nhất trà."

"Ta nói người mù!" Bà chủ ngay cả cũng không ngẩng đầu, bên châm trà vừa nói nói: "Người không thấy được sao, hiện tại người đầy, nào có ở không trác cho người? Chính các người đi tìm, lúc rảnh rồi mà an vị!"

Thượng Quan Nguyên Bưu nhếch lông mày, chính muốn phát tác, Thượng Quan Nguyên Vũ từ trong lòng móc ra một bạc vụn, dùng một tiếng sờ trên quầy, nói ra: "Chúng ta chỉ cần bàn trống"

Nghe ý của đối phương không giống là tới uống trà, lại thêm giống tìm đến sự tình, bà chủ cuối cùng là cảm trong tay siêu buông xuống, ngẩng đầu nhìn về phía quầy hàng bên ngoài Thượng Quan huynh đệ. Khi năng nhìn thấy trên bàn bạc vụn thì, đốn là sửng sốt, nước trà cũng là luận đồng tiền bán, khi nào gặp qua bạc?

Bà chủ đốn lộ vẻ thương nhân bản sắc, biến sắc mặt như trở mình sách, tay năng ở trên quầy rạch một cái, phía trên bạc lập tức bị cuốn vào năng trong tay áo, trên mặt không nhìn được quét sạch, thay vào đó là quyền rũ nùng cười, năng vội vàng nhiều ra quầy hàng, cười ha hả quan sát Thượng Quan huynh đệ, lại nhìn một cái chờ ở bên ngoài Đường Dần đám người, liên thanh nói ra: "Hành hành hành, không phải là tìm không còn trác à? Tú ở trên người ta!" Vừa nói chuyện, năng đưa mắt nhìn chung quanh bằng bên trong, sau cùng, ánh mắt rơi vào một đám to y tê đại khó thanh niên trên người, năng vận thân hình như rắn nước, bước nhanh đi tới, giống đuổi con ruồi dường như phát tay một cái, nói ra: "Đi đi đi, cũng bên ngoài uống đi, nơi này có người mua!"

Này vài tên thanh niên khuôn mặt chẳng biết tại sao, chính là phá trà bằng còn có người đình trác? Thấy những điều chưa hề thấy, mới nghe lần đầu, trong đó trắng nhọt mặt thanh niên khách khí nói ra: "Bà chủ, chúng ta trà còn không có uống xong, người có thể nào đem chúng ta đi ra ngoài cần?"

Bà chủ ngược lại cũng trực tiếp, đem ống tay áo trong bạc vụn lấy ra nữa, đi trên bàn vừa để xuống, lão thần khắp nơi mà nói ra: "Nếu như các người cũng có thể đào được nhận nhiều tiền như vậy, vậy các người cứ tiếp tục ngồi ở đây, lão nương nữa tìm người khác, nếu như đem không được, lập tức rút đi!"

Chỉ là uống một trà mà thôi, lại không phải thượng phẩm trà ngon, người nào lại nguyện ý hoa nhiều như vậy bạc? Thanh niên giữa một người võ án, chỉ vào bà chủ mũi phần nộ quát: ". . ."

Bà chủ căn bản không đem hấn tức giận để vào mắt, nếu không không bị dọa lui, ngược lại còn đình ngạo nhân bộ ngực về phía trước quyền góp gần, cả vú lấp miệng em mà chất vấn: "Thế nào? Người còn dám đánh người à?"

"Ta. . ."

Không chờ thanh niên nói nữa, bạch diện thanh niên lôi kéo đồng bọn, bắt đầu nói ra: "Quên đi, đã có người khăng hoa bó bạc lớn uống trà, chúng ta liền đem vị trí tặng cho người ta nữa!" Vừa nói chuyện, hấn nhanh chóng cầm chén giữa nước trà uống cạn, sau đó tiếp tục cận tả hữu vài tên đồng bọn dương dương tự đắc đầu, đứng lên hình, đi ra ngoài.

Nhìn ra được, chúng thanh niên đều với hấn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, mọi người trong lòng không phục không cam lòng, nhưng cũng không thể tránh được, không thể làm gì khác hơn là theo hấn đi ra phía ngoài. Khi bọn hấn đi ngang qua bà chủ bên người thời điểm, người sau đưa tay đem bọn họ ngăn cản, giọng nói bất thiện nói ra: "Uống xong trà không cần trả tiền à?"

Mọi người nghe vậy tức giận đến mặt đều nhanh thanh, ngược lại thanh niên mặt trắng bắt đầu vì nhiên cười, trong giọng nói mang theo áy náy nói: "Không có ý tứ, là chúng ta sơ sót."

Hấn sờ tay vào ngực, ( ) lấy ra túi tiền, ngã nửa ngày mới đổ ra vài đồng tiền, tính tế đếm, đang ở coi là có đủ hay không trả tiền thời điểm, bà chủ đã không nhìn được nắm lấy đi, cúi đầu nhìn kia, mặt lộ vẻ vẻ khinh bỉ, vút được môi nói ra: "Còn kém hai tiền đồng? Ta nói, các người cũng nghĩ tương a, lão nương tiểu điểm thế nhưng khái không cho chịu!"

Thanh niên mặt trắng biến thành mặt đỏ, mang theo ánh mắt hỏi thăm tiếp cận đồng bọn nhìn kia, chúng thanh niên bắt đầu tiếp cận trong lòng sờ, tra tìm có còn hay không tiền đồng.

Chờ ở bên ngoài Đường Dần càng xem càng nghĩ có ý tứ, dù chưa dựa vào đến phụ cận, nhưng hấn có thể rõ ràng cảm giác được, những thanh niên cũng là người tu linh, không biết bọn họ cụ thể tu vi làm sao, nhưng đi qua trên người bọn họ phát ra linh áp có thể cảm giác được cảm giác áp bách, nghĩ đến tu vi đều không kém, mà như thế một đám huyết khí phương cương lại linh võ tinh thâm đàn ông lại bị bà chủ khi dễ đến loại trình độ này còn có thể nhìn được, ở Đường Dần xem ra thực sự không đơn giản.

Mặc dù bọn họ là lợi hại người tu linh, nhưng đồng dạng cũng là túi tiền so với mặt còn sạch sẽ người nghèo.

Vài tên thanh niên lật nửa ngày, dám không tìm ra một đồng tiền, một người trong đó ở tìm kiếm tiền đồng thời điểm không cẩn thận đem trong ngực một mặt lệnh bài rơi xuống đất, thanh niên kia phản ứng cũng mau, lập tức cúi người đem lệnh bài捡起, rất nhanh cất vào trong ngực, nhưng liền gần ngửi này một hai giây cũng đủ xung quanh trà khách đem lệnh bài xem rõ ràng, cũng trong lúc đó, xung quanh cũng truyền đến một mảnh hấp khí tiếng.

P/S: Đọc vẫn cảm giác kỳ kỳ, links mình sửa lần 2 thì ko có chương này, còn cái này trên uukansu lần zvwwww -_-

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Quyển 4 (sửa lại)

Huyện Bình Nguyên xuống dưới bố trí hai thành, theo thứ tự là Hoành Thành cùng Biên Thành, có khác tám trấn, chắc chắn thôn trang, bàn về tới coi như là huyện lớn.

Hoành Thành là thị trấn, Biên Thành mới vừa ở Phong quốc biên cảnh, và Mạc Phi Tư liên bang đáng vẻ trước khi, ở đây cũng là rất thường được Mạc Phi Tư quân đội tiến công cùng cướp sạch nơi ấy.

Gió qua trước đây thật lâu liền ban bố qua cảm thiên lệnh, biên cảnh dân chúng chỉ có thể sinh hoạt tại tại chỗ. Chừng bên trong thiên, một khi bị phát hiện bên trong thiên sẽ chỗ với cực hình.

Nếu như không phải là có quy định như thế, huyện Bình Nguyên dân chúng chỉ sợ sớm đã chạy sạch, Hoành Thành cùng Biên Thành từ lâu biến thành hai tòa không thành.

Đường Dần đám người mục đích là thị trấn Hoành Thành.

Hoành Thành khoảng cách Thuận Châu cũng không coi là gần, cho dù kỵ mã, cũng phải cần sắp tới hai ngày.

Ra Thuận Châu. Càng hướng bắc đi càng có một loại hoang vắng cảm giác.

Hành tại đường ống trên, không chỉ có người qua đường rất thưa thớt, tiếp cận đường hai bên xem, cơ bản cũng là thành phiến cỏ hoang mà cùng mất quang lá cây khô rừng cây, tìm không được ruộng, lại thêm nhìn không thấy nông hộ dân cư.

Khâu Chân ngửa đầu nhìn kia sắc trời, mặt trời chiều ngã về tây, hần khoải mã đến Đường Dần bên người, nói ra: "Đường đại ca, phụ cận không có thôn trang đặt chân, đêm nay chúng ta chỉ có thể ở đất hoang qua đêm."

Đối với trời làm bị, với mà làm giường cuộc sống, Đường Dần sớm thành thói quen, hần gập đầu, đưa mắt nhìn bốn phía, nhìn thấy phía trước dưới chân núi có miếng không nhỏ đất rừng, hần dùng ngón tay dựa vào, nói ra: "Chúng ta đêm nay là ở chỗ này qua đêm nữa!"

"Hảo!" Khâu Chân lên tiếng, đem lời của hần nhấn nhủ xuống phía dưới.

Bọn họ ở tiếp cận Đường Dần chỉ rừng cây bên kia đi, đột nhiên, trong rừng cây huyết sáo vang lên, tiếp tục lao tới mấy trăm người thổi kèn cầm đao thương côn báng bọn đại hán.

Đường Dần đám người lại càng hoảng sợ, cho rằng tại đây liền gặp Mạc Phi Tư địch binh, có thể tập trung nhìn vào, đối phương lại không quá giống, bọn đại hán giai mặc Phong quốc phục sức, hơn nữa lại tạp lại loạn, tụ tập cùng một chỗ, cũng không có một đội hình, không có chương pháp gì.

Những người này hần không phải là Mạc Phi Tư quân đội, mà giống trộm cướp bản địa.

Không đợi Đường Dần lên tiếng, Cổ Việt giục ngựa tiến lên, quát lớn: "Các ngươi là ai?"

Muốn làm gì?"

Đối phương trong đám người đi ra hai người, này nhị vị, vóc người như thế, đều chừng sáu xích cao, hình thể khôi ngô tráng kiện, xem tướng mạo cũng giống vậy, đều là lông mày rậm hoàn mắt, đầy mặt râu quai nón, gương mặt hung tợn, đang nhìn vũ khí trong tay, không ngờ như thế, hai người đều cầm một cây trường thương, hai người này đứng chung một chỗ, quả thực giống phục chế người.

Hai gã đại hán trầm miêng một lời mà quát lên: "Áy cây là ta tài, đường này là ta mở, nếu muốn từ nay về sau qua, lưu lại mua đường tài!"

Cổ Việt thiếu chút nữa khí nổ nộ cười, hần dấm mặt lạnh. Trầm giọng nói: "Các ngươi thật to gan, lại dám đánh cướp quan binh. . ."

Không đợi hần nói xong, bên trái người vạm vỡ hi hi cười quái dị hai tiếng, nói ra: "Đừng nói ta không nói cho các ngươi biết quy củ, lưu lại một nửa tiền tài, dễ tha các ngươi rời khỏi, nếu như dám phản kháng, hi hi. . ." Vừa nói chuyện, hần kén kén trường thương trong tay, ngạo nghễ nói: "Vậy coi như đừng trách đại gia ta hạ thủ vô tình, giết các ngươi một không chừa mảnh giáp!"

"Khẩu khí thật là lớn" Cổ Việt giận dữ, giục trong quần chiến mã liền xông ra ngoài.

Đại hán kia thấy thế, nếu không không sợ, ngược lại ra đón.

Cổ Việt ở trên ngựa, mà hần là trên mặt đất, người trước hiển nhiên chiếm hết ưu thế.

Chờ đại hán vọt tới trước ngựa, Cổ Việt không nói hai lời, luân khởi cánh tay đứng một cái trọng đao.

Hắn không đem phi khẩu để vào mắt, xuất đao thì cũng không có thì triển binh đó linh hóa, nhưng cương đao

Lực đạo vẫn đang cực đại, xé gió tiếng rít chói tai.

người vạm vỡ không né không tránh, đứng tại chỗ, hoành thương chống đỡ.

Leng keng lang!

Theo thiết khí tiếng va chạm, Cổ Việt suýt nữa kinh khiếu xuất lai, hắn cảm giác mình đao không giống là bị đối phương cái ở, lại thêm giống chém vào trên một tảng đá lớn, thẳng chân tay mình cổ tay tê dại, hang cộp đau nhức, không đợi hắn phục hồi tinh thần lại, người vạm vỡ chợt nhảy dựng lên, một cánh tay kén thương, quay Cổ Việt suy nghĩ hung hăng đập xuống.

Ô —— thương thế phá không, phát sinh gió cấp chín vậy gào thét.

Không cần nhận cũng biết đối phương một thương này lực đạo bao lớn, Cổ Việt sắc mặt đột biến, có ở đây không dám có chút đại ý, đánh đao trong lúc đó, hoàn thành binh đó linh hóa, sau đó khéo tay nắm chặt trục lợi, một thanh gươm cao ở thân đao, đánh quá ... Đội đón đỡ.

Răng th7gY rắc!

Người vạm vỡ một thương dính chặt như sam nên ở hắn trên thân đao, trong đó lực đạo to lớn, để Cổ Việt có loại thái sơn áp đỉnh cảm giác, hắn còn có thể miễn cưỡng thừa thụ, có thể trong quần chiến mã không chịu nổi, chiến mã tứ chi tận dụng chiết, ngựa thất lưng sụp đổ, phịch một tiếng quỵ xuống đất, miệng lưu máu loãng, chết oan chết uổng.

"A?" Cổ Việt kinh hãi, vừa định từ chết mẹ trên người đứng lên, người vạm vỡ xoay tay lại vừa một thương, đâm thẳng cổ họng của hắn.

Quá nhanh, nhanh đến Cổ Việt liên tưởng tránh thời gian cũng không có.

Đúng lúc này, một đạo hàn quang từ Cổ Việt phía sau bay ra, chỉ lấy người vạm vỡ mắt.

Người sau cười lạnh một tiếng, thứ đi ra trường thương hơi chao đảo một cái, dễ dàng đem phóng tới mũi tên xoá sạch.

Đó là Nhạc Thiên mũi tên.

Mặc dù không có thương tổn được đối phương, nhưng cắt đứt hắn tiến công, thừa dịp này trục bánh xe biến tốc, Cổ Việt giật rời chiến mã, liên tục lui về phía sau ra mấy bước.

Hắn sử dụng binh đó linh hóa, còn đối với phương chỉ dùng một cái thông thường trường thương liền đem hắn hiện tượng nguy hiểm còn sinh, có thể thấy được này người vạm vỡ thân thủ cao mạnh mẽ.

Cổ Việt không phục, còn muốn trở lên, phía sau Đường Dần hét lớn một tiếng: "Cổ Việt, trở về!" Vừa nói chuyện, hắn tung người xuống ngựa, đi về phía trước.

Cho dù không cam lòng, nhưng Đường Dần mệnh lệnh không dám chống lại, Cổ Việt oán hận trừng đối phương liếc mắt, từ từ lui trở về bốn phương phe cánh.

Đi ra ngoài một chuyến, chỉ và đối phương qua hai chiêu, không có thương tổn đến người ta không nói, chiến mã của mình còn bị đánh chết, mặt mũi của hắn có chút không nhịn được, sau khi trở về, xấu hổ mà lắc đầu không nói.

Lại nói Đường Dần, đến người vạm vỡ phụ cận, trên dưới quan sát hắn, sau đó lại nhìn một cái phía sau hắn vị kia cùng hắn giống nhau y chang hán tử, hỏi: "Hai người là huynh đệ sanh đôi?"

"Mắc mớ gì tới ngươi, muốn động thủ, liền phát sáng ngươi!" Người vạm vỡ cuồng rất, hơn nữa vừa rồi dễ dàng chiến thắng Cổ Việt, càng không ai bị nổi, ngược suy nghĩ, vút được miệng rộng, dùng khoe mắt dư quang liếc nhìn Đường Dần.

"Ha ha!" Đường Dần bị bộ dáng của hắn khí vui vẻ, hắn bản tính liền đủ cuồng, mà tên này đại hán so với chính mình còn muốn cuồng.

Hỏi hắn: "Ngươi có biết ta là ai không à?"

"Ngươi là ai a?" Người vạm vỡ thuận lên tiếng nói.

"Đường Dần!"

"Đường Dần? Xin lỗi, đại gia chưa từng nghe qua!" Người vạm vỡ trên mặt khinh thị vẻ càng đậm.

Đường Dần hàm cười nói: "Ta là huyện Bình Nguyên tân nhậm huyện giữ!"

Người vạm vỡ ngăn người, sau đó bỗng nhiên tỉnh ngộ dài 'A' một tiếng, cười nói: "ta nhớ ra rồi, là có nghe nói huyện giữ đôi người rồi, nghĩ không ra tín nhiệm huyện giữ đúng người a. . ."

Hắn chính rung đùi đắc ý mà nói, Đường Dần chợt tương khảm gần người, song đao chẳng biết lúc nào xuất hiện ở bàn tay, phản thủ đại hán yết hầu cùng ngực.

Bất chợt cũng không đánh một tiếng, nói động thủ liền động thủ, hơn nữa tốc độ của hắn lại cực nhanh, người vạm vỡ lại càng hoảng sợ, bản năng hơi thương đón đỡ.

Có thể đâu nghĩ đến, Đường Dần công ra hai đao chỉ là hư chiêu, khi hắn múa giành được trong nháy mắt, Đường Dần thân hình lác một cái, đường như con quay giống nhau chuyển tới phía sau hắn, song đao hoành múa, chém hắn ngang lưng.

Đường Dần thân pháp quá nhanh cũng quá quý dị, hoàn toàn ngoài đại hán dự liệu, người sau thực sự nhanh chóng tránh không thoát, không cách nào toàn thân trở ra, rơi vào đường cùng, không thể làm gì khác hơn là thi triển linh khai hóa, thuận thế cũng đem trường thương trong tay tiến hành binh đó linh hóa.

Leng keng!

Song đao chém vào linh khai thương, tia lửa văng khắp nơi, phát sinh thiết khí va chạm vàng minh tiếng.

Đường Dần đao mau, có thể người vạm vỡ linh khai hóa nhanh hơn.

Chỉ nhìn hắn hoàn thành linh khai hóa cùng binh đó linh hóa tốc độ, Đường Dần liền có thể đoán được, đối phương linh khí tu vi hẳn là đạt được linh nguyên cảnh giới.

Rất khó tưởng tượng, tu vi cao như vậy sâu người tu linh vậy mà sẽ là phi khẩu.

Tu vi của đối phương có thể ở bản thân trên, Đường Dần cũng không dám qua loa, công ra hai đao sau, theo sát mà cũng hoàn thành linh khai hóa cùng binh đó linh hóa,

Hắn đem linh hóa sau song đao hợp lại hai làm một, cấu thành liên đao hình.

Liên tục hai lần binh đó linh hóa, lệnh người vạm vỡ giật mình không thôi, hắn ngưng mắt nhìn Đường Dần, không phục nói: "Của người linh võ là học không sai, nhưng mới vừa mới ra tay đánh lén, có thể thấy được người người này đức hạnh quá kém."

"Bọn người phi khẩu, cũng dám cùng ta nói đức hạnh hai chữ? Huống, người chưa từng nghe qua binh bất yếm trá à?" Đường Dần lạnh cười ra tiếng, vung vẩy trong tay liên đao, lại cùng người vạm vỡ chiến đấu nhận một chỗ .

Lúc này đây, hai người đều nhìn ra đối phương chỗ lợi hại, giai xuất ra bản lĩnh thật sự, thi triển sở học, đánh đấu cũng dị thường kịch liệt.

Đường Dần dự liệu không sai, tên này đại hán tu vi quả thực đạt tới linh nguyên cảnh, so với hắn cao hơn ra một bậc, nhưng Đường Dần thân pháp linh hoạt, xuất thủ bén nhạy, và đại hán đánh vào một chỗ, chút nào không rơi xuống hạ phong, ngược lại thường thường đem đối thủ làm cho luống cuống tay chân.

Gặp huynh đệ một người chiến đấu Đường Dần có chút cật lực, ở phía sau xem cuộc chiến khác tên đại hán không nén được tức giận, rất sợ huynh đệ có hại, hắn hét lớn một tiếng, nói thương chạy tới, vốn là một mình đấu biến thành đây đối với huynh đệ sanh đôi hợp lại chiến đấu Đường Dần một người.

Lấy một địch hai, tu vi của đối phương cũng đều ở bản thân trên, hơn nữa hai huynh đệ thuật bắn súng kỹ càng, các hữu chỗ độc đáo, Đường Dần bắt đầu rơi xuống hạ phong, dần dần, hắn ra chiêu ít, chống đỡ nhiều, tình thế có chút bị động.

Có thể là thân pháp của hắn quá nhanh quá quý dị, cho dù không địch lại hai huynh đệ, nhưng đối phương nếu muốn thương tổn được hắn cũng rất khó.

Thường thường hai huynh đệ sát chiêu lập tức chặn đánh giữa Đường Dần muốn hại thì, người sau thân thể lại coi như quỷ mị, thần kỳ vậy mà lánh đi ra ngoài, tức giận hai huynh đệ oa oa quái gọi, nhưng lại đem hắn không có biện pháp chút nào.

Đang ở đôi bên có lúc túi bụi, lạnh lùng đang lúc, chỉ nghe đường ống thượng gọi mấy ngày liền, chạy tới một đội có Phong quốc cờ hiệu quan binh.

Đây đối với quan binh chừng hơn một nghìn đó chúng. Lúc này sắc trời vừa đen, xa xa nhìn lại, trên đường hắc áp áp một bọn người, cũng không phải không rõ một đêm.

Phi khẩu cửa thấy thế cùng là kinh hãi, và Đường Dần ác chiến hai huynh đệ hiển nhiên cũng có phát hiện, hắn hai người liếc nhau, tâm linh tương

thông, không hện mà cùng khí mở Đường Dàn, nhảy đến ngoài vòng tròn, hai người quay đầu lại nhìn, sau đó bắt đầu về phía sau lui nhanh, đồng thời với Đường Dàn hét lớn: "Của người giúp đỡ tới nơi, coi là tiểu tử người gặp may mắn, lần sau gặp mặt thượng huynh đệ chúng ta, tuyệt không tha cho người!"

Nói xong lời độc địa, hai huynh đệ thổi tiếng huyết sáo cao vút, mang theo mấy trăm phi khẩu, nhanh chóng tiến vào trong rừng cây, bỏ trốn mất dạng

Võng du hay main không yy không não tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dàn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Quyển 4 (sửa lại)

Đường Dàn bên người đi theo nhân viên đã có mấy trăm người, hiện tại hơn nửa Trương Chu đội nhân mã này, sắp tới ba nghìn đám người ấy, nhiều người như vậy đêm khuya vào thành cũng đủ dọa người, cửa thành quân coi giữ không biết chuyện gì xảy ra, vội vàng tiến lên ngăn cản.

"Đứng lại! Người nào?" quân coi giữ đầu mục cả tiếng kêu uống.

"Bình nguyên Huyện Huyện giữ, Đường Dàn!" Đường Dàn giục ngựa tiến lên.

Huyện Bình Nguyên huyện giữ? Tiểu đầu mục ngẩn ra, hẳn ở ban ngày thời điểm không phải là mới ra Thuận Châu à? Thế nào ban đêm lại đã trở về? Hắn bắt đầu hai bước, giọng nói khách khí thật nhiều, hỏi: "Xin hỏi Đường đại nhân đêm khuya vào thành có chuyện gì sao?"

"Ta tìm quận trưởng Dư đại nhân."

"A. . ." theo như quy định, biên cảnh quận huyện thành trì đến khi buổi chiều cũng là muốn giới cẩn nghiêm, ra vào cũng phải có thượng cấp chỉ lệnh. Tiểu đầu mục hỏi: "Có thể có quận bài đại nhân công văn chắc là thủ dụ?"

"Không có." Đường Dàn trả lời dứt khoát.

". . . Xin lỗi, Đường đại nhân, ta không cách nào thả người vào thành. . ."

Không đợi hắn nói xong, Đường Dàn cắt đứt lời của hắn, nói ra: "Ta tìm Dư đại nhân đã công sự cũng là việc gấp, người đường như lại tại đây ngang ngược ngăn cản, vậy coi như đừng trách ta với quân pháp luận xử!"

Khẩu khí thật là lớn a! Tiểu nha đầu kia con mắt chức tuy rằng không cao, nhưng hắn thuộc về quận thành quân coi giữ, Đường Dàn quan giai cao hơn hắn rất nhiều, nhưng hắn dù sao cũng là huyện giữ, còn quân làm được trên đầu hắn. Trong lòng hắn phụt cười, giọng nói cũng biến thành không cho là đúng, nói ra: "Đường đại nhân nói như vậy có chút vượt quyền nữa?!"

Đường Dàn hai mắt hí lại, nghiêng đầu quát lên: "Cổ Việt!"

"Có thuộc hạ!" Cổ Việt bước nhanh về phía trước

Đường Dàn đánh ngón tay dựa vào tên kia tiểu đầu mục, quát lên: "Kéo đến một bên, chém, dường như còn có người ngăn cản ta vào thành, một dụ giết không thiếp!"

Cổ Việt không ngờ sững sốt, hơn hết rất nhanh phản ứng kịp, sau đó hai con đi nhanh để khoe đến tên kia tiểu đầu mục phụ cận, không đợi người sau phản ứng kịp, hắn một tay lấy ngoài mũ giáp xoa sạch, sau đó chế trụ tiểu đầu mục sau bốt rễ cây, không nói lời gì kéo đến ven đường.

tiểu đầu mục sợ đến cả người run run, bên dùng dằng bên liên thanh kêu lên: "Đường đại nhân, người không thể. . . Người có cái gì toàn lực giết ta. . ."

Lời của hắn tiếng chỉ thét lên phân nửa, binh lính chung quanh cửa còn chưa tới kịp tiến lên ngăn cản, chỉ thấy Cổ Việt rút ra bội đao, giơ tay chém xuống, vành tai giữa chỉ nghe xì một tiếng, tiểu đầu mục suy nghĩ cũng rần tiếng mà rơi, bánh xe ra thật là xa.

Cổ Việt là điển hình quân nhân, hắn mặc kệ chuyện của mình làm là có đúng hay không, chắc là lại dẫn phát dạng gì hậu quả, chỉ cần thượng cấp hạ lệnh, hắn giống nhau kiên quyết chấp hành.

"A? " thấy tình cảnh như thế, binh lính thủ thành cửa vừa kinh vừa sợ, đứng tại chỗ, không nhúc nhích, đều sợ choáng váng.

Đường Dần nhìn chung quanh quân coi giữ, hừ lạnh một tiếng, đem vung tay lên, quát lên: "Vào thành! "

Tiến nhập Thuận Châu, không đi nơi khác, Đường Dần trực tiếp thế hệ đi quận trưởng phủ.

Lúc này trời gần canh ba, Dư Hợp từ lâu nghỉ ngơi, quận trưởng phủ cũng một mảnh yên lặng.

Bọn họ này rất nhiều người vội vã qua đây, để cửa thị vệ thất kinh.

Còn tưởng rằng chuyện gì xảy ra bất ngờ, thị vệ thủ lĩnh bước nhanh tiến ra đón, gặp dẫn đầu người phải đi mà quay lại Đường Dần, hắn khuôn mặt chẳng biết tại sao, nghi vấn đến: "Đường. . . Đường đại nhân

? Người. . . Sao người lại tới đây? "

"Ta tìm Dư đại nhân. "

"Đại nhân đã nghỉ ngơi. "

"Không cần hắn xuất hiện gặp ta, ta đi vào tìm hắn! " Đường Dần xuống ngựa, đưa tay đem thị vệ bài

Lĩnh đồ lên một bên, sau đó thẳng tiếp cận phủ đệ cửa chính đi đến.

Sừng sốt chỉ chốc lát, thị vệ thủ lĩnh mới phản ứng được, vội vàng chạy tiến lên, nói ra: "Đường

Đại nhân, người. . . Người không thể cứng như thế xông a, dù cho muốn gặp quận trưởng đại nhân, cũng phải trước hết để cho ta

Đi vào thông bẩm một tiếng a! "

Đường Dần cũng không quay đầu lại nói ra: "Không cần, ta cũng không có thời gian như vậy chờ! "

"Đường đại nhân, Đường đại nhân. . . "

Thị vệ thủ lĩnh biết Đường Dần có trấn Bắc tướng quân xưng hào, nếu bàn về quan giai, cũng không so với Dư Hợp

Thấp, hắn nào dám đắc tội, can không phải là, không can cũng không được, đi theo Đường Dần phía sau, cấp

Vò đầu bứt tai, cái trán chảy ra mồ hôi lạnh.

"Chuyện gì xảy ra? Ôn ào cái gì? "

Theo bất mãn kêu gọi đầu hàng tiếng, quận trưởng phủ quần gia khoác y phục, từ trác phòng đi ra

.

"Dư quản gia, Đường đại nhân muốn gặp quận trưởng đại nhân! " thấy lão quản gia, thị vệ thủ lĩnh tới

Thở phào, thuận tiện đem Đường Dần khối này phồng tay khoai lang ném cho hắn.

"Đường đại nhân? " Dư quản gia về phía trước dò xét được suy nghĩ, mắt mờ nhìn một hồi mới đem

Đường Dần biện nhận ra, hắn kinh ngạc nói: "Đường đại nhân, người tại sao trở lại? "

Ban ngày thời điểm, Đường Dần có từng thấy hắn.

Hắn bước nhanh đi tới Dư quản gia vào trước, ôm đồm cổ tay của hắn, nói ra: "Dư quản gia, dẫn ta đi gặp Dư đại nhân! " nói xong, không đợi lão quản gia trả lời, cứng rắn kéo hắn hướng vào phía trong sân đi đến.

"Đường đại nhân, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, không thể chờ ngày mai hơn nữa à? Đại nhân từ lâu nghỉ ngơi a. . . ". Lão quản gia bị Đường Dần lôi, thân bắt do kỷ cùng hắn đi.

"Sự quan trọng đại, không thể đình lại. " Đường Dần lạnh lùng nói ra.

"Thế nhưng. . . Vậy cũng phải chờ ta thông báo một tiếng. . . " lão quản gia có chút kết nữa.

"Không cần! " Đường Dần cự tuyệt dứt khoát. "Người chỉ để ý dẫn đường, nói cho ta biết Dư đại nhân ở nơi đó gian phòng là tốt rồi. "

"Này. . . Này. . . "

Không đợi lão quản gia tìm lý do, Đường Dần trên tay tăng lực, hất lực đạo, không phải người bình thường có thể nhận được nhận, huống lão quản gia tuổi tác đã cao, bị hất như thế sở xương cổ tay đều thiếu chút nữa bị bóp nát, đau rạo rú.

Theo ở phía sau Trương Chu, Khâu Chân, Cổ Việt bọn người đang âm thầm sạ thiết, vừa rồi ở cửa thành nơi nào đã giết một tên giữ thành đầu mục, hiện tại lại muốn xông vào quận trưởng phủ, sự tình rốt cuộc hoàn toàn làm lớn chuyện, thật không biết Đường Dần làm sao xong việc.

Bị Đường Dần nửa kéo nửa túm kèm hai bên được, lão quản gia kiên trì đem hắn đưa Dư Hợp tẩm phòng.

Đưa mắt nhìn một chút cửa phòng đóng chặt, Đường Dần nghiêng đầu hỏi: "Đúng căn này? "

"Vâng. . . Đúng vậy! " lão quản gia tay của cổ tay đều bị hất bắt tê dại, một gương mặt già nua nhéo thành một đám.

Xong khẳng định trả lời, Đường Dần rút cục buông tay, sai bước đi tới trước cửa, đập cũng không đập, nói chân một cước, trực tiếp đem cửa phòng đá văng ra.

Thình thịch! Này một tiếng vang thật lớn, ở sự yên lặng ban đêm có vẻ phá lệ vang dội, đồng thời cũng đem bên trong ngủ say hai người sợ đến kinh kêu thành tiếng.

"Người nào? "

Dư Hợp trên thân, bản năng từ trên giường ngồi dậy, ở bên cạnh hắn, còn nằm một vị hai mươi

Hơn tuổi điểm lệ ít * phụ.

Đường Dần bàng nhược vô nhân từ bên ngoài bước đi tiến đến, ngưng mắt nhìn trên giường hai người, một lát sau,

Hắn mỉm cười, đi tới bên giường, nói ra: "Dư đại nhân, người cực khổ! "

Dư Hợp xoa xoa mộng lung mắt buồn ngủ, nhìn chăm chú nhìn kỹ một lát mới đem Đường Dần nhận ra,

Hắn đầy mặt kinh hãi cùng mờ mịt, run giọng nói ra: "Đường. . . Đường tướng quân? Người. . . Người thế nào. . . Lại ở chỗ này? "

"Đương nhiên là có chuyện tìm Dư đại nhân! " Đường Dần cười ha hả rút lui hai bước, đi tới bên cạnh bàn, kéo một cái cái ghế, sau đó lại nhớ tới bên giường, chậm rãi ngồi xuống, đồng thời hai cánh tay hắn run run, đem hai thanh Nguyệt Nha hình loan đao sáng xuất hiện, chậm rãi phóng tới mép giường.

Không biết hắn ý đồ đến, nhưng thấy lóe ra ô quang song đao, Dư Hợp kích linh linh rung mình một cái, về phần bên cạnh hắn vị kia ít * phụ, sợ trực tiếp trường kích rúc vào trong chăn, thân thể càng không ngừng lay động.

Dư Hợp dù sao làm quận trưởng nhiều, cho dù trong lòng rất khẩn trương, nhưng vẫn là trang làm ra một bộ trầm ổn biểu tình, hơn hết thanh âm lại run rẩy lợi hại, hỏi hắn: "Đường tướng quân này. . . Đây là ý gì? "

"Dư đại nhân không cần khẩn trương, ta lần này đến đây chỉ là muốn hỏi người một việc. "

"Đường tướng quân có chuyện mời nói! "

"Hiện tại sắp bắt đầu mùa đông, khí trời hàn lãnh, mà ta huyện Bình Nguyên tướng sĩ còn ăn mặc áo đơn, không biết Dư đại nhân bao thuờ có thể đem áo bông đưa đến? " Đường Dần giọng nói bình thản phải hỏi nói.

"Nguyên lai là bởi vì ... này sự kiện a! " Dư Hợp buộc chặt tình hình thực tế tức khắc buông lỏng xuống, nói ra: "Hiện tại trong quận cũng đang cần làm áo bông. Đường tướng quân, người phải biết rằng một trời một vực quận dưới có ba cái huyện, từng huyện đều có hơn vạn tướng sĩ, nhiều

như vậy áo bông, lại không phải nhất thời nửa khắc có thể làm hết. . . "

Không muốn nghe hán dong dài, Đường Dần ngắt lời nói. | . m: "Huyện Bình Nguyên các tướng sĩ khôì giáp từ lâu tổn hại, thiếu, vũ khí, chiến mã còn có những thứ khác tiền của quân đều mười phần thiếu, lẽ nào mấy thứ này, trong quận cũng cần hiện tại làm? Hơn nữa một làm đúng hơn ba năm? "

"Này. . . " bị Đường Dần một phen trách móc, Dư Hợp mặt mũi của không nhìn được, gương mặt nức ních có chút đỏ lên.

Đường Dần tiếp tục nói: "Ngoài ra còn có quân lương, lương thảo, huyện Bình Nguyên chính mình ba cái binh đoàn, vượt lên trước ba vạn tướng sĩ, mà quận trưởng đại nhân nhưng mỗi lần chỉ phát ra một người nửa binh đoàn quân lương cùng lương thảo, đây cũng là dụng ý gì? "

Dư Hợp nói lấp mà giải thích: "Huyện Bình Nguyên là có ba cái binh đoàn, thế nhưng chiến sự liên tục, binh sĩ cuối cùng xuất hiện từ thương, cho nên. . . "

"Cho nên Dư đại nhân cũng chỉ phát ra một lớp binh đoàn quân lương cùng lương thảo? " Đường Dần tức giận mà cười, nói ra: "Ta hiện tại rốt cuộc hiểu, tại sao huyện Bình Nguyên luôn luôn được rất bang quấy rầy cùng công kích, tại sao quân ta tướng sĩ luôn luôn không đỡ được bên địch? Lúc đầu đây đều là bái người Dư đại nhân ban tặng! Tiền của quân không đủ, dẫn đến sức chiến đấu yếu ớt, quân lương, lương thảo không đủ, dẫn đến các tướng sĩ sĩ khí hạ, ta hiện tại quả thực muốn hoài nghi người Dư đại nhân có phải hay không Mạc Phi Tư liên bang lên vào ta gió to gian tế, của người tác dụng chính là muốn phá hoại tP2t9 ta gió to biên phòng. "

Vừa nói chuyện, hán đứng lên hình, đồng thời cũng đem song đao nhắc tới.

Dư Hợp cho là hán muốn đối với mình hạ độc thủ, sợ thét chói tai liên tục: "Bây đầu ! Mau tới người a! "

"Ha ha ——" Đường Dần cười to, đem song đao thu hồi, nói ra: "Dư đại nhân không cần sợ hãi, ta sẽ không giết người, chỉ là sẽ đem các hạ sở tác sở vi trình báo cho quân thượng, với quân thượng nhạy bén tài trí, tự nhiên sẽ hiểu rồi ở đây phát sinh tất cả, đến lúc đó, dù cho người Dư đại nhân chỗ dựa vững chắc cường thịnh trở lại lại cứng rắn, chỉ sợ cũng không chịu nổi người! "

Đường Dần trước đây căn bản cũng không nhận thức Dư Hợp, đối với hán cũng không hề hiểu rõ, hiển nhiên sẽ không biết hán có hay không chỗ dựa vững chắc, hơn hết cảm giác như thể tham lam, hạng người vô năng cũng có thể ngồi vào quận bài vị trí, hơn nữa ngồi xuống đúng hơn mười năm, mười đó ** là có chỗ dựa dựa.

Hán đoán không lầm, Dư Hợp ở vương đình bên trong quả thật có chỗ dựa vững chắc, hơn nữa còn là tứ đại quyền quý giữa Chung gia.

Nghe xong lời của hán, Dư Hợp ngây ngẩn cả người, đem chuyện của mình đăng báo quân thượng? Chưa còn cao đến đâu? Đầu của mình còn có thể giữ được à? Nếu là đổi thành những thứ khác huyện giữ, hán căn bản không quan tâm như vậy uy hiếp, nhưng Đường Dần không giống với, hán là quân thượng thân phong trấn Bắc tướng quân, có quyền đem khẩn cấp công văn trực tiếp trình báo cho quân thượng. ! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: Quyển 4 (sửa lại)

Đường Dần nói xong, làm bộ sẽ đi ra phía ngoài, Dư Hợp dò xét được thân thể, vội vàng đem hán kéo, liên thanh nói ra: "Đường tướng quân, có lúc hảo thương lượng nha! Tiền của quân, quân lương còn có lương thảo, không phải là ta không muốn cho, mà là tài chính phương diện quả thật có trắc trở. . . . "

"Có trắc trở?" Đường Dần thử chỉ đi tị, với khép lại tai to mặt lớn đáng đáp, vô luận như thế nào nhìn kia cũng nhìn không ra tới hán có cái gì trắc trở. Hán nhún nhún vai, nói đến;&qu; tốt, người có trắc trở, vậy liền đem của người trắc trở nói cho quân thượng đi nghe cho kỹ!"Nói, hán một thanh bỏ qua Dư Hợp, lại đi ra ngoài.

"Chờ một chút!" Dur Hợp là thật nóng nảy, miễn cưỡng cười nói: "Đường tướng quân không phải là muốn tiền của quân, quân lương, lương thảo nha, những thứ này đều là có thể giải quyết."

"Lúc nào giải quyết "

"Này. . . Cho bản quan nửa tháng. . ."

"Không được!" Đường Dần cắt đứt lời của hắn, nói ra: "Ta hiện tại sẽ."

"Hiện tại?" Dur Hợp âm thầm nhếch miệng, khó xử mà nói ra: "Này. . . Này có chút quá chạy nữa?"

"Đó là vấn đề của ngươi, không phải vấn đề của ta, nói chung Ta hiện tại sẽ!" Đường Dần giọng kiên định nói: "Tiền của quân, quân lương, lương thảo, toàn bộ đều đã chuẩn bị năm vạn người số định mức?"

"Cái gì? Năm. . . Năm vạn người số định mức?" Dur Hợp tròn mắt, qua một hồi lâu mới phản ứng được, nín thở mà hỏi thăm: "Làm. . . Tại sao muốn nhiều như vậy?"

"Này. . . . Này. . ." Dur Hợp 'này' một lát cũng đáng đáp nói ra một bên dưới.

"Quân thượng để ta tọa trấn huyện Bình Nguyên. Chính là vì yên ổn phương bắc, nếu như bên này tình huống đáng đáp chuyển biến tốt đẹp, như vậy quân thượng tự nhiên sẽ trách cứ ta ta, mà ta cũng tự nhiên sẽ rồi Dur đại nhân ngươi xuống nước." Đường Dần cười ha hả nói ra: "Phối hợp ta, mọi người chúng ta đều tốt qua, ta giữ ta huyện Bình Nguyên, người làm của ngươi thái bình vua giữ. Nếu không ngươi để ta khó chịu, của ngươi ngày người cũng đừng nghĩ trôi qua an ổn, cùng lắm thì ngươi ta cùng nhau xong đời nha!"

Hắn nói dễ dàng tự tại, Dur Hợp lại nghe mồ hôi lạnh chảy ròng.

Hắn giúp đỡ phù đầu nhức cái trán, nói ra: "Đường tướng quân nói lên yêu cầu, ta khẳng định phối hợp, nhưng bây giờ sẽ ta chuẩn bị nhiều như vậy tiền của quân, quân lương, lương thảo, thực sự. . . Thực sự quá ép buộc."

Đường Dần khoe miệng nâng lên. Khuôn mặt tuần tú mang theo giống như cười chế nhạo tà khí, hắn xa xôi nói đến: "Ta vừa rồi đã nói qua, đây là vấn đề của ngươi, không phải vấn đề của ta, có trách trở ngươi liền nghĩ biện pháp giải quyết. Ta ở tại nơi đây chờ một chút đến sáng sớm ngày mai. Nếu như nhìn không thấy vật của ta muốn, như vậy, Dur đại nhân phải theo ta trở về tranh đô thành. Chắc là. . ."

Nói lời này. Hắn đi tới đến Dur Hợp phụ cận, dò xét được suy nghĩ, tuần mặt gần như muốn cùng Dur Hợp mặt to dán cùng một chỗ, cười ha hả gần từng chữ một: "Chắc là. Ta cũng có thể trực tiếp dẫn theo đầu của ngươi trở về Diêm thành. Miễn kiếm quân thượng!"

Dur Hợp sợ đến suýt nữa từ giường thượng té xuống, Đường Dần cười, để hắn không - cảm giác chút nào ôn độ, thêm chỉ là từ đầu đến đuôi lạnh như băng cảm xúc, đó là máu lại tràn ngập tà khí chính là ánh mắt, rõ ràng viết. Hắn thật có thể nói ra làm được.

Hắn sợ. Tự làm quận thủ tới nay lần đầu tiên cảm giác được sợ.

Không biết qua bao lâu, Dur Hợp rốt cục tỉnh táo lại, trên mặt mặt thịt thành thạch đó chiến, run rẩy mà nói ra: "Còn! Ta. . . . Ta đây để người đi chuẩn bị!"

Một trời một vực quận cũng không nghèo, thuộc hạ ba cái huyện, bảy tòa thành. Hai mươi ba một trấn. Hàng năm thu nhập từ thuế không phải số ít, hay bởi vì chiến sự liên tục, hàng năm thuế thu nhập thu không chỉ có không hơn giao vương đình, trái lại vương đình còn muốn chi cho một trời một vực quận, áp đặt bên này phòng ngự.

Dur Hợp cũng không phải trong tay không có tiền cùng vật tư, chỉ là người này trời sinh tham lam. Nghĩ mấy thứ này lưu trong tay tự mình mới là thuộc về hắn, một ngày cho vay xuống phía dưới đúng so với người, có thể cắt xén liền cắt xén, có thể không cho vay sẽ không cho vay, thực sự không chịu nổi, cũng muốn kéo thượng hồi lâu mới bằng lòng cho vay một chút.

Viết Dur Hợp bị Đường Dần làm cho không có cách nào. Để tự thân sinh mệnh cùng tương lai con đường làm quan, chỉ có thể lựa chọn thỏa hiệp, tâm không cam lòng, tình không muốn móc ra vốn ban đầu.

Trước sau ở bên ngắm nhìn Trương Chu gần như cho là mình lựa chọn đang ở cảnh trong mơ, như vậy một mao không loại bỏ Dur Hợp lại muốn cho bình nguyên trấn cho vay năm vạn số định mức tiền của quân, quân lương, bộ này khó tưởng tượng nổi, này tân nhậm hiện giữ đại nhân cùng ngày xưa khoá trước huyện giữ thật to không thông, dám hợp lại dám làm, nhìn như hành sự kích thích. Nhưng lại ngôn ngữ sắc nhọn. Đem Dur Hợp chế dễ bảo.

Còn chưa có cùng một chỗ cộng sự, Trương Chu cũng đã với Đường Dần hao tổn tâm trí không ngớt.

Dur Hợp làm việc hiệu suất hết mau, năm vạn số định mức tiền của quân, quân lương, lương thảo, tổ lắp ráp hơn sáu trăm xa, nhưng vẫn chưa tới

ba canh 6hPT giờ liền chuẩn bị xong.

Từng hàng xe ngựa chỉnh tề mà đứng ở quận thủ môn tường, phóng nhãn nhìn lại, nhìn không thấy giới hạn.

Toàn bộ chuẩn bị thỏa đáng, Dư Hợp thuộc hạ tướng lĩnh chạy vào bẩm báo: "Dư đại nhân, vật liệu người cần đều đã chuẩn bị đầy đủ. Ngài là không tự mình xem qua."

Dư Hợp lúc này từ lâu mặc quan phục, chỉ là gương mặt nhũn mau bài trừ đầu tới, những vật liệu này cùng tiền tài cũng là hấn' thiên tân vạn khổ "Trừ hàng xuống, hiện tại muốn cúi chào tặng người, dường như cất hấn thịt, nơi nào còn muốn nhìn nữa.

Hấn tâm thương yêu không dứt, quay đầu coi tiếp cận Đường Dần, cười khan hỏi: "Trương tướng quân có hay không muốn kiểm tra thực hư?"

"Đương nhiên!" Đường Dần tiếp cận Trương Chu cùng Cỗ Việt hai người nói: "Trương tướng quân, Cỗ Việt, hai người mang chút các huynh đệ đi ra xem một chút!"

"Vâng!" Trương Chu cùng Cỗ Việt đáp ứng một tiếng, bước nhanh đi ra ngoài.

Đến bên ngoài, nhìn bài đầy đường nói xe cộ. Hai người đều có chút quáng mắt. Tiếp cận người thủ hạ muốn cây đuốc, sau đó ai xa kiểm nghiệm.

Trước đoàn xe mặt là một túi túi lương thảo, tùy tiện đẩy ra một lỗ hồng, trắng như tuyết gạo liền từ giữa chảy ra.

Ở sau này, xe cộ trang bị đầy đủ tiền của quân. Mới tinh áo giáp mặt một bả tranh phát sáng, các loại các dạng vũ khí ngọn gió sắc nhọn.

Đứng ở quận thủ cửa phủ trước máy xe đều trang bị đầy đủ cái rương, xung quanh đứng đầy thủ vệ quan binh, mở phía trên che, tiếp cận trong xem, đều chất đồng thật chỉnh tề bạc.

Trong đêm đen, trắng loá ngân quang phá lệ chói mắt.

Thấy này, Trương Chu cùng Cỗ Việt có chút thu không trở về ánh mắt.

Nhiều như vậy nghìn bạc. Phòng chừng ít nói cũng có hơn mười thậm chí mấy vạn hai, cho vay năm vạn người quân lương quả thực cũng đủ dùng.

Một lát sau. Hai người qua lại xem Aquinas, không hẹn mà cùng gật đầu, bày tỏ từ đông sang tây không có sai, lúc này mới song song trở về, tiếp cận Đường Dần giao lệnh.

Xong Trương Chu cùng Cỗ Việt đích xác nhận thức, Đường Dần yên lòng, hướng về phía khép lại cười nhạt một tiếng, nói ra: "Ngày hôm nay cảm ơn Dư đại nhân hỗ trợ, ngày sau chống lại rất bang có công. Hiển nhiên cũng không thể thiếu Dư đại nhân phân công lao!"

"Ha ha!" Dư Hợp ứng phó cười gượng. Hấn mới không chú ý công bất công lao, cái rương hấn chỉ cầu Đường Dần tên sát tinh này có thể mau nhanh cút đi, tốt nhất sau đó cũng không gặp lại.

"Nếu ta cần từ đông sang tây đều đã chuẩn bị đầy đủ, vậy ta liền không quấy rầy Dư đại nhân, sau này còn gặp lại!" Đường Dần tùy ý chấp tay. Sau đó cũng không chờ Dư Hợp mạnh miệng, hấn đã lãnh đạo liên can bộ hạ đi ra ngoài.

Hy vọng không hẹn lần sau, tốt nhất là hấn có thể chết ở huyện Bình Nguyên! Nhìn Đường Dần đám người bóng lưng, Dư Hợp ở không giả bộ được, nụ cười trên mặt biến mất, thay vào đó là đầy ngập hận ý, hai đại mập tay nắm thật chắc.

Qua thật lâu, hấn mới đứng mọi người chung quanh căn răng nói ra: "Chuyện ngày hôm nay, ai cũng không được cho ta phổ biến, nếu có người không quản được miệng mình theo sau, vậy cần thận đầu của mình!"

"A? Là, là, Dư đại nhân!"

Dư Hợp cũng không hy vọng bản thân được Đường Dần hiếp bức chuyện phổ biến, nói cách khác. Hấn này quận trưởng chẳng phải là trở thành người ta trò cười?

Thuộc hạ của hấn cửa đại thể còn không biết chân tướng, chẳng qua là cảm thấy rất kỳ quái, không rõ luôn luôn hẹp hòi quận trưởng đánh người trở nên chuyên gia đứng dậy, lập tức bán phân phối huyện Bình Nguyên nhiều như vậy vật tư cùng quân lương.

Thủ hạ năm vạn phân vật tư, Đường Dần có thể rút cuộc cảm thấy mỹ mãn.

Vốn có đang tìm thượng Dư Hợp trước, hấn thật có giết chết người này kích thích, nhưng thấy mặt sau đó, hấn thay đổi chủ ý, Dư Hợp tuy rằng tham lam lại thảo nhân ghét, nhưng người này nhát gan nhu nhược, dễ khống chế, nếu là thật đem bị giết mất, dù cho vương đình không trách tội, đối một tới mạnh mẽ cứng rắn tân quận trưởng, đối với mình cũng chưa chắc có lợi.

Đường Dần tỉnh tỉnh lại thì là rất táo bạo, kích thích, nhưng đầu óc của hắn cũng rất nhạy bén, ý muốn chu đáo chặt chẽ, tế nhị trình độ muốn vượt xa thường nhân.

Lúc này đây từ Thuận Châu trở về đi Hoành Thành, nửa đường không nữa phát sinh bất ngờ, cũng không có đụng với trộm cướp, dù sao bọn họ là sắp tới ba nghìn người của ngựa, phóng chừng trộm cướp cũng không dám xuất hiện trên chóc.

Đi ngang qua lần trước trộm cướp ẩn núp mảnh rừng cây kia thì, Đường Dần phát tay gọi tới Trương Chu, chính sắc nói ra: "Bên ngoài có cường địch, huyện Bình Nguyên đã đủ rối loạn, cảnh nội quyết định không cho phép xuất hiện ở hiện tại nạn trộm cướp, lần trước nhóm kia trộm cướp, nhất định sớm cho kịp tiêu diệt mất."

"Là, vâng. . . ." Trương Chu liên tục gật đầu đáp ứng, chỉ là biểu tình không được tự nhiên.

Đường Dần không có bỏ qua nó đáng về đoán, khẽ cười một tiếng, hỏi ngược lại: "Thế nào? Lễ nào Trương tướng quân làm không được?"

"Này. . ." Trương Chu chân mày nhíu chặt, lại là một bộ muốn ngôn lại chỉ đáng đáp.

Hắn ghét nhất bị đúng này bức biểu tình, Đường Dần mặt trầm xuống, bất mãn nói: "Có chuyện đã nói, đừng áp ứng vy như người đàn ông!"

"Đường đại nhân, sự tình tình là như vậy." Trương Chu trầm mặc chỉ chốc lát, phương thấp giọng nói ra: "Này ba trộm cướp đầu mục là đúng huynh đệ sanh đôi, phân biệt kêu lên quan Nguyên Vũ thượng quan Nguyên Bưu, là thượng quan Tứ huynh đệ lão tam cùng lão tứ. Thượng quan huynh đệ lão đại thượng về cát ở bốn huyện thể nhưng nổi danh đại thiện nhân, trước đây trong quân lương thảo cũng phần lớn cũng là thượng về cát sở quyền. . ."

Không có chờ hắn nói xong, Đường Dần xoa tay ngắt lời nói: "Chờ một chút! Người nói này thượng quan Tứ huynh đệ, bọn họ lão đại cho chúng ta quyền tặng lương thảo, mà lão tam lão tứ rồi lại là trộm cướp thù lĩnh?"

"Vâng. . . Là như vậy." Trương Chu cười khổ, hắn cũng rất kỳ quái, bản lĩnh một nãi đồng bào thân huynh đệ, thế nào thượng quan nhà Tứ huynh đệ hành sự tác phong chênh lệch lại lớn như vậy. ! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Quyển 4 (sửa lại)

Thượng Quan tứ huynh đệ, đều là nổi tiếng nhân tài.

Lão đại gọi là Thượng Quan Nguyên Cát, là huyện Bình Nguyên bản địa nổi danh đại phú hào, thiên tư thông minh, gia tài bạc triệu, vô luận năng lực không ngờ làm người, cũng có thể quyền có thể giờ, làm cho chọn không mắc lỗi. Huyện Bình Nguyên điều kiện ác liệt, hơn nữa mặt trên có một tham lam quận trưởng, quân coi giữ cuộc sống mười phần gian khổ, Thượng Quan Nguyên Cát thể nhưng ra lực mạnh, vừa quyền tiền vừa quyền lương, còn không xin đền ơn, thâm thù quan quân cùng dân chúng tôn kính.

Lão nhị tên là Thượng Quan Nguyên Nhượng, Thượng Quan tứ huynh đệ giữa đếm hắn thần bí nhất, hành tung cũng lơ lửng bất định, tục truyền hắn là thần linh nhất thể thể chế, chính mình hiếm thấy linh vũ thiên phú, là tu luyện linh võ người điên, quanh năm tại ngoại, chung quanh du đãng, chuyên tìm linh võ cao thủ luận võ, có người nói ở luận võ giữa hắn chẳng bao giờ bị bại, mặc kệ thật hay giả, nhưng Thượng Quan Nguyên Nhượng linh vũ tu làm quả thực đạt được làm cho vọng trần mạc cập trình độ.

Lão tam Thượng Quan Nguyên Vũ cùng lão tứ Thượng Quan Nguyên Bưu là đúng hai đứa sinh đôi, hai người này từ nhỏ liền không an phận, thích tự chúng đánh nhau, nơi nơi gây chuyện thị phi, sau khi lớn lên, hai người tính tình không thay đổi, thậm chí còn làm tăng thêm. Vậy mà vào rừng làm cướp là giặc, tụ tập được một nhóm lớn bỏ mạng đồ trở thành chặn đường đánh cướp cường đạo. Hơn hết hai huynh đệ rất ít giết người, cướp đoạt cũng chỉ đoạt lấy đi thương hộ, hơn nữa rất có nguyên tắc mà không đoạt toàn bộ, chỉ cướp phân nửa.

Huyện Bình Nguyên quan quân cũng từng muốn qua bao vây tiểu trừ này hai huynh đệ, bất quá hẳn hai người cũng là linh võ cao thủ, kẻ đầu đường xó chợ căn bản không chế trụ được hai người bọn họ, hơn nữa ngoài huynh trưởng Thượng Quan Nguyên Cát luôn luôn lực mạnh giúp đỡ quan quân, cho nên đối với này hai huynh đệ, bọn quan binh cũng liền nhắm mắt mở một mắt, chỉ cần làm được không quá phạm, để lại mặc hẳn hai người.

Lần này không biết hai huynh đệ nổi điên làm gì, đột nhiên đem chủ ý đánh tới quan binh trên đầu, hơn nữa muốn có chết hay không còn đừng phải Đường Dần.

"Thượng Quan Nguyên Cát đối với ta tiền của quân trợ, là công lao của hẳn, không nên bởi vậy hãy bỏ qua Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu, trở về Hoành Thành, người chuyển thứ nhất đứng đem này hai huynh đệ cho ta đối phó, ta không nên ở ta cai quản bên trong xuất hiện nạn trộm cướp!" Đường Dần giọng của không cho người cự tuyệt.

"Vâng! Đường đại nhân!" Trương Chu nhếch miệng cười khổ, kiên trì đáp ứng một tiếng. Trước không đề cập tới Thượng Quan Nguyên Cát tăng này mặt mũi, chỉ cần là Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu linh vũ tu làm liền đủ để đầu hẳn đau, với năng lực của hẳn, nghĩ chế phục này hai huynh đệ quá khó khăn, chắc là nói căn bản cũng không có khả năng.

Nhìn hẳn vẻ mặt đau khổ, Đường Dần lắc đầu thở dài, Trương Chu có lẽ là người tốt, nhưng chưa chắc là tốt tướng lĩnh.

Người như thế đứng điển hình bỏ thì tiếc mà giữ ở bên người lại không thể làm cho yên tâm yếu.

Thuận Châu sầm uất trình độ và Diêm thành khi xuất phát kém một cấp bậc, mà Hoành Thành sầm uất trình độ thì nếu so với Thuận Châu kém hơn mấy người đẳng cấp.

Hoành Thành không lớn, nhưng cũng không nhỏ, rốt cuộc ngồi ló giữa thành trì.

Đường Dần đám người là ban ngày tiến nhập Hoành Thành, cho dù được chủ đạo thượng, thấy người qua đường cũng không nhiều, hai bên đường cửa hàng có không ít đều đã ngừng kinh doanh, cho dù doanh nghiệp, tiếp cận bên trong xem, khách nhân cũng lác đác không có mấy, toàn bộ thành trì không hề sinh cơ, làm cho một loại không khí trầm lắng cảm giác.

Huyện Bình Nguyên quanh năm được Mạc Phi Tư liên bang tập kích, cho dù là Hoành Thành cũng bị vây khốn đếm rõ số lượng lần, trong đó rất có hai lần bị rất binh phá thành, dẫn đến huyện giữ bị giết, rất binh tàn sát hàng loạt dân trong thành cướp sạch, đây đối với thành trì tổn thương quá khổng lồ, muốn tu đường trở về thời kỳ cường thịnh đáng đáp, không chỉ có cần phải có yên ổn hoàn cảnh, nhưng lại cần đại lượng thời gian.

Nghênh tiếp Đường Dần không ít người, đại đa số cũng là huyện Bình Nguyên quan viên, ngoài ra còn có chút bản địa phú thương nhà giàu.

Đường Dần đặc biệt lưu ý những giàu có hộ, tỉ mỉ quan sát một lần, không ở bên trong nhìn ra có cái gì không giống tầm thường người của, lập tức thấp giọng hỏi bên người Trương Chu nói: "Người nói việc ấy Thượng Quan Nguyên Cát tới nơi sao?"

Trương Chu nhìn quét tả hữu, lắc đầu, nói ra: "Trở về đại nhân, Thượng Quan Nguyên Cát vẫn chưa tới."

"Thật là lớn cái giá!" Kỳ thực Đường Dần hợp lại không chú ý có người hay không tới đón tiếp bản thân, chỉ là hẳn chống lại quan Nguyên Cát đặc biệt để ý, hiện tại người khác đều tới, chỉ có hẳn chưa tới, điều này làm cho hẳn bao nhiêu có chút bị người sao lãng cảm giác, trong lòng cũng không lớn thống khoái.

"Đường đại nhân!"

Một tên thanh niên tướng lĩnh từ trong đám người đại bước ra ngoài, đến Đường Dần trước ngựa, khom người thi lễ, chấn tiếng nói ra: "Thuộc hạ Bạch Dững, hiện giữ huyện Bình Nguyên thứ hai binh đoàn binh đoàn trưởng, ở đây gặp qua Đường đại nhân!"

Lúc đầu hẳn đứng Bạch Dững! Đối với mình trọng yếu bộ hạ, Đường Dần còn đều cũng có hiểu biết.

Hắn mỉm cười gật đầu, nói ra: "Bạch tướng quân không cần khách khí." Vừa nói chuyện, hẳn khoát tay một cái, ý bảo Bạch Dững không cần đa lễ.

Bạch Dững đứng trực thân thể, nhìn thẳng vào Đường Dần, xem thôi sau đó, đã ở âm thầm gật đầu, Đường Dần trời sinh mặt cười, một bộ cười ha hả có vẻ, nhìn như quen mặt dễ thân, nhưng ánh mắt tinh nhuệ, sắc nhọn, trên người có chứa một kẻ khác sinh ra cuồng dã cùng tà khí, chỉ bằng vào trực giác chỉ biết hẳn không phải là bình thường hạng người. Hơn nữa Bạch Dững từ lâu nghe nói hẳn ở thuận thành uy Dư Hợp (8 hiệu) chuyện, đối với hẳn bội phục không thôi.

Hắn nghiêm mặt nói ra: "Đường đại nhân từ quận thành mang về số lớn vật tư, giải quyết rồi trong quân khẩn cấp, ta đại biểu thứ hai binh đoàn các tướng sĩ, cảm ơn Đường đại nhân!" Vừa nói chuyện. Hẳn chấp tay vừa khom người thi lễ.

Đường Dần ngửa mặt mà cười, nói ra: "Bạch tướng quân đa lễ. Không mặc cho huyện giữ trước, ta cũng trong quân đội nhậm chức, trong quân

tướng sĩ, giai vì huỳnh đệ, hiện tại nếu đi tới huyện Bình Nguyên, ta hiển nhiên nên vì huyện Bình Nguyên các huỳnh đệ tranh thủ lớn nhất lợi ích thực tế, này cũng là chức trách của ta."

Hắn lời nói này, lệnh Trương Chu, Bạch Dững một tập phía dưới huyện Bình Nguyên taxi tốt cửa cảm động không thôi, có như thế một vị huyện giữ, cũng không cần lại buồn sau đó còn có thể tiếp qua cuộc sống khổ.

"Đường đại nhân, thứ ba binh đoàn binh đoàn trưởng Juneau hiện tại chính bản thân chỗ Biên Thành làm phòng ngự, không cách nào thoát thân, không thể bài kiến Đường đại nhân, muốn hy vọng đại nhân thông cảm nhiều hơn!" Nghênh Đường Dần trở về huyện phủ trên đường, Bạch Dững tiếp cận hắn làm giải thích.

Đường Dần đương nhiên sẽ không vì chuyện này chú ý, hắn gật đầu, hỏi: "Biên Thành bên kia có thể có chiến sự?"

Biên Thành, tên nếu như thành, là biên cảnh thành trì, và Mạc Phi Tư liên bang lãnh địa giáp giới, Biên Thành cũng là rất thường gặp công kích thành trì, nơi đó cơ bản quân coi giữ làm một người lính đoàn, tháng này thứ ba binh đoàn luân điều ở nơi nào làm phòng ngự.

"Không có thu được rất nhiều rất binh tới gần tin tức, hơn hết gần nhất tiểu đội rất bình bình thường thường lui tới ở quanh thân thôn trang, nhìn như đang quấy rầy, hơn hết càng giống như là ở làm tìm hiểu." Bạch Dững nghiêm mặt nói ra.

"A!" Đường Dần gật đầu, thuận miệng nói ra: "Ta với Mạc Phi Tư liên bang cũng không phải rất giải, có thể hay không nói nhiều một số quan cho bọn hắn tin tức."

Hắn có hứng thú nghe, Bạch Dững hiển nhiên sẽ không tiếc rẻ khẩu thiệt, lập tức vì hắn giảng thuật đứng dậy.

Mạc Phi Tư liên bang là một thành liên bang liên bang nhà, là do nhiều thành bang tạo thành đại liên minh, quốc thổ diện tích cực lớn, thậm chí vượt lên trước gió qua còn hơn gấp hai lần, hơn hết nội bộ mười phần rời rạc, các thành bang trong lúc đó cũng không phải như vậy đoàn kết, tuy rằng trong lúc đó sẽ không phát sinh chiến sự, nhưng là đủ lực đục với nhau lợi ích tranh.

Và Phong quốc giáp giới thành bang là bối (toàn chữ tiểu thuyết xem, đều ở. 1⑥κ. m(1κ. m. Văn. Học võng) tất thành bang, với Phong quốc tập kích cùng cướp đoạt cũng toàn bộ xuất từ thành này bang.

Bối tất thành bang ở Mạc Phi Tư liên bang bên trong cũng coi là số một số hai Đại Thành bang, dân cư nhiều, lãnh địa quảng, quân sự mạnh mẽ, xưng là là binh hùng tướng mạnh, mà Phong quốc binh nguyên quận là thâm thụ ngoài hại.

Bối tất cường hãn nhất cũng không phải là bộ binh, mà là trọng trang giáp kỵ binh. Bối tất đặc sản khăn bố trí ngựa, con ngựa này thể trạng dị thường cường tráng, phụ trọng cơ hồ là những con ngựa khác loại gấp đôi, cũng chính là bởi vì như vậy, bối tất kỵ binh ăn mặc được thật đầy thuần cương khôi giáp, chiến mã trên người cũng có thể mặc giáp trụ thượng thuần cương đánh chế chiến bào, chạy trốn, tốc độ tuy rằng không hài lòng, nhưng nhưng thật giống như di động pháo đài, viễn trình nhanh như tên bắn không đã thương được bọn họ, mà gần gũi công kích cũng rất khó thương bọn họ, Phong quốc binh lính bình thường cho dù xuất ra toàn bộ lực lượng cũng không dễ dàng bỏ ra trên người bọn họ khôi giáp, như thế phòng ngự, đã đạt được kẻ khác trình độ khủng bố.

Đã từng Phong quân chủ động xuất kích, chính diện đụng với bối tất trọng trang giáp kỵ binh, kết quả một người lính đoàn hơn vạn binh lực, chỉ bị đối phương một nghìn trọng trang kỵ binh giết được thất bại thảm hại, tử thương vô số.

Tự hai nước giao chiến tới nay, Phong quốc ở trên chiến trường còn chẳng bao giờ còn hơn bối tất trọng trang giáp kỵ binh, thậm chí chỉ cần vừa nghe đến đối phương kỵ binh đánh tới, phía dưới đạo đức binh lính cửa sẽ gặp sinh lòng sợ hãi, bắt chiến tự tan.

Nghe Bạch Dững giảng thuật, Đường Dần nhíu mày, hắn vốn tưởng rằng huyện Bình Nguyên chiến sự bất lợi, là bởi vì phe mình ít người, mà rất bình đông đảo, hiện tại xem ra, bản thân đem sự tình nghĩ đơn giản, đôi bên chân chính chênh lệch không chỉ là binh lực, mà có sức chiến đấu, cùng với trong lòng đối với địch nhân sợ hãi.

Sức chiến đấu có thể đi qua huấn luyện đề thăng, mà trong lòng chênh lệch nhất định phải đúc dựng một hồi đại thắng tới khôi phục, có thể là dựa theo Bạch Dững nói, đánh với rất binh muốn thủ thắng cũng không phải dễ dàng như vậy.

Hỏi hắn: "Rất binh chiến mã là bộ dáng gì? Bọn họ chiến giáp lại có nhiều dày? Trong tay chúng ta có hay không hàng mẫu?"

Bạch Dững gật đầu, nói ra: "Có một chút."

"Vậy là tốt rồi, chờ sẽ phái người đưa qua đây để ta xem một chút."

"Vâng! Đường đại nhân!" Bạch Dững chấp tay đáp.

Trung tâm huyện, quy mô không có quận trường phủ lớn như vậy, nhưng là kém không xa, này miếng đại trạch viện xưng là là khu nhà cấp cao, chiếm diện tích không nhỏ, bên trong phòng 606LH ốc ít nói cũng có bốn, năm mươi đang lúc, ngoài ra còn có sau hoa viên, giả sơn, giả hồ chờ

trang sức, bên trong nhà thường dùng tôi tớ thì có hơn hai mươi người, mặt khác hộ viện thị vệ cũng có trên trăm hào nhiều.

Lớn như vậy trích từ, Đường Dần có hay không gia quyến, một thân một mình trụ khỏi tới thật là có chút không thích ứng, hơn hết cũng có một chút chỗ tốt, đó chính là hắn không cần làm ơn đi giúp Khâu Chân, Cổ Việt, Nhạc Thiên đảm người đi tìm chỗ ở, chúng nó đều có thể cùng bản thân ở cùng một chỗ, như vậy liên hệ tới cũng càng thêm thuận tiện.

Hoành Thành thành chủ vốn định tổ chức một hồi thịnh đại tiệc tối, vì hắn đón gió tẩy trần, nhưng bị Đường Dần một nói từ chối, hắn thấy, có tổ chức tiệc tối tiền còn không bằng nhiều mua hai con chiến mã tới thực sự.

Đối với hắn loại này kẻ khác khó có thể cân nhắc phong cách hành sự, huyện, thành quan viên cửa cũng không quá quan tâm thích ứng, hơn hết trong quân các tướng sĩ cũng rất thích cùng tán thưởng, có thể nói Đường Dần nhậm chức ngày đầu tiên liền thắng được huyện Bình Nguyên quân coi giữ cửa quân tâm.

Đối với hắn tự thân mà nói, Đường Dần cũng là trọng quân khinh chính. ! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78: Quyển 4 (sửa lại)

Tiến nhập trung tâm huyện sau đó, Đường Dần vội vàng túi bụi.

Thị trấn quan viên, Phú Giáp Môn muốn ứng phó, chồng chất xuống chính vụ, quân vụ cũng phải kịp thời xử lý, mặt khác từ Thuận Châu kéo trở về tiền của quân, quân lương đều đã cho vay xuống phía dưới, một phen bận rộn xuống, sắc trời đã đại hắc.

Gặp thời gian không còn sớm, cho đến lúc này chúng quan viên cùng Phú Giáp Môn mới đều đứng dậy tiếp cận Đường Dần cáo từ, người sau an bài Khâu Chân đưa bọn họ rời khỏi, hợp lại phân phó Khâu Chân, muốn hắn cùng mọi người chỗ hảo quan hệ, ngày sau chính vụ thượng chuyển toàn bộ do hắn tới xử lý, mà chính hắn thì chuyên tâm bắt quân vụ.

Khâu Chân đối với lần này âm thầm nhếch miệng, muốn hắn bày mưu tính kế còn có thể, nhưng đối với chính vụ, hắn cũng là dốt đặc cán mai, thể nhưng hắn cũng hiểu rồi, hiện tại giai đoạn mà nói, Đường Dần căn bản tìm không được tri kỷ lòng của phúc giúp hắn xử lý chính vụ, mình coi như lại khó xử, cũng phải kiên trì kế tiếp.

Sau đó, Đường Dần lại để cho Trương Chu cùng Bạch Dững hai người an bài chịu được, do Cổ Việt, Nhạc Thiên hộ tống, đem phần tiền của quân cùng quân lương đưa đến quân doanh, cho bọn lính cho vay xuống phía dưới, thặng dư phần toàn bộ gửi ở trung tâm huyện bên trong, ít hôm nữa sau có lúc cần lại dùng, sau đó hắn lại truyền lệnh xuống, ở trong huyện các thành các trấn dán ra bố cáo, tuyển nhận tân binh.

Hắn đưa ra đem huyện Bình Nguyên binh lực mở rộng đến năm các binh đoàn không có thể như vậy tùy tiện nói một chút mà thôi, mà là thật dự định làm như vậy. Sau cùng, hắn lại ta van người Khâu Chân viết phân tấu chương, đem tăng cường quân bị về sự tình báo vương đình, đương nhiên, tấu chương không phải là trực tiếp giao cho Phong vương triển lãm hoa, mà là trước truyền cho Vũ Mị, cố vấn ý kiến của nàng, xem có hay không chỗ không ổn.

Đem chuyện này tình đều an bài hết, Đường Dần mới coi là nhín chút thời gian ăn cơm.

Hiện tại chức vị của hắn đề cao lạc, nhưng thức ăn lại không lớn bằng lúc trước, huyện Bình Nguyên sản vật xa không bằng Diêm thành như vậy phong phú, món ăn ăn thiếu khuyết, thịt để ăn chủng loại cũng không mấy thứ, về phần hải sản, tìm đều tìm không được, cũng may Đường Dần không bắt bẻ, chỉ cần có thể lấp đầy cái bụng, cái gì đều không thể nói là.

Qua loa sau khi ăn cơm xong, Bạch Dững đã làm cho binh lính thủ hạ đem Bối Tát thành bang đặc sản Mạt Bố Mã dất tới, mặt khác còn đưa đến một số rất binh khôi giáp cùng vũ khí.

Mặt Bỏ Mã quả thực hùng tráng, sẫm màu nâu bộ lông ngắn mà sáng, thể to thịt dày, so với gió quốc chiến mã chỉ ít lớn hơn một vòng.

Lý Uy, Lưu Trung Thắng, Trần Phóng, Ngã Gia bốn người tò mò ở chiến mã đảo quanh, đồng sờ sờ, tây đụng đụng, phun phun tán thưởng.

Đường Dần đi lên trước tới, cổ sức phách lạc thúc ngựa bối, chiến mã đứng lên tại chỗ vẫn ti không nhúc nhích, vững như núi Thái, Đường Dần giờ lắc gât đầu, một tay nắm chiến mã bộ lông, vùng lên nhảy lạc đi tới, ở trong viện chuyển lạc hai vòng, cảm giác mặc dù không có Vũ Mị đưa mình con 'Như ảnh' hảo, nhưng so với thông thường Phong quốc chiến mã mạnh hơn thượng rất nhiều, đứng ngựa tốc hơi chút chậm một số.

Xuống ngựa sau, hắn không có tỏ thái độ, lại đi tới Bối Tắt binh phòng cụ phụ cận, tùy tay cầm lên đỉnh đầu mũ giáp, mũ giáp là thuần cương chế tạo, lại dày vừa nặng, phía trước có chứa bảo vệ mặt nạ bảo hộ, chỉ chừa ra hai mắt khe, mang ở trên đầu, đem người bộ mặt hoàn toàn che khuất, nhìn nửa áo giáp, và mũ giáp cơ bản giống nhau, giống nhau tài liệu, giống nhau độ dày, giống nhau phong bế trình độ, này một bộ khôi giáp thượng cân xứng một xưng, ít nói cũng có trên trăm cân nặng, mặc lên người, coi như là tráo một tảng thép xác, nếu không phải dùng linh binh khí, muốn ngoài bỏ ra, độ khó thật thật lớn.

Hắn đem áo giáp nhưng mất, lúc rơi xuống đất phát sinh bịch một tiếng buồn bực vang, hỏi hắn: "Bạch tướng quân, rất binh đều mặc loại này khôi giáp?"

"Không phải là!" Bạch Dũng nghiêm mặt nói ra: "Đây là rất binh trọng trang kỵ binh khôi giáp, phổ thông bộ binh phòng cụ nếu so với này nhẹ nhàng rất nhiều."

"A!" Đường Dần một chút thu.

Lý Uy trong tay thưởng thức một đoạn bảo vệ tay, cười hỏi: "Ta hận hoài nghi, mặc loại này khôi giáp, ở trên chiến trường hay không còn có thể đi lại."

Bạch Dũng xem mắt Lý Uy, nói ra: "Mọi trọng trang kỵ binh không sẽ rời đi chiến mã, cho nên cũng không cần đi lại."

Lý Uy gât đầu, lại giắt khỏi một thanh kiếm thép, kiếm này thân kiếm lại rộng lại dày lại dài, dùng nói dùng tên này chiến tranh, chỉ cần là cầm nó đều lao lức.

Bạch Dũng giải thích: "Loại này kiếm là trọng trang kỵ binh vũ khí, mặt khác còn lại loại này. . ." Vừa nói chuyện, hắn lại từ dưới đất cầm lấy một cây trường thương, ngoài trường độ sắp tiếp cận cột cờ, phía tính tế, trung gian to, trước đoàn tiên, thân thương dị thường sâu nặng, như vậy vũ khí, không khó tưởng tượng ở kỵ binh toàn lực chạy nước rút giữa sinh ra thật lớn lực sát thương.

Với Phong binh hiện nay trang bị, cùng như thế trang bị rất binh ở chiến tranh thượng chính diện giao phong, quả thực không chiếm bất kỳ trò chơi.

Đường Dần xoa cằm, cúi đầu trầm tư.

Hai quân đối chọi cùng cao thủ trong lúc đó quyết đấu không có gì khác nhau, vô luận đối thủ phòng ngự mạnh bao nhiêu hãn, nhưng đúng là vẫn còn có kẻ hở, then chốt đứng xem mình có thể không thể tìm ra đối thủ nhược điểm.

Bối Tắt trọng trang kỵ binh phòng ngự là rất mạnh mẽ, nhưng là nhất định sẽ có nhược điểm, chỉ là cái nhược điểm này ở chỗ nào?

Đường Dần khẽ nhíu mày, trong lúc nhất thời cũng nghĩ không ra một manh mối, hắn nói với Bạch Dũng: "Mấy thứ này người trước không nên mang đi, đều gởi ở chỗ này của ta, có thể chứ?"

"Đương nhiên có thể!" Bạch Dũng liền vội vàng nói.

Đường Dần xoay người trở về phòng, đồng thời nói với mọi người nói: "Tất cả mọi người đi 6vwmF vào một chút, ta có việc cùng các người thương nghị."

Không biết là chuyện gì, mọi người đều theo Đường Dần đi vào trong nhà.

Ngồi xuống sau đó, Đường Dần nói ra: "Chống đỡ rất binh chuyện, có thể tạm hoãn, nhưng huyện Bình Nguyên cảnh nội trộm cướp phải lập tức giải quyết."

Viện trợ nước ngoài trước hết an bên trong đạo lý hắn vẫn hiểu, Bối Tắt binh chỉ là kẻ thù bên ngoài mà thôi, chân chính có uy hiếp là bên trong mất.

Trương Chu cùng Bạch Dũng cho nhau nhìn kìa, người nào đều không nói gì.

Đường Dần tiếp tục nói: "Thượng Quan Nguyên Vũ, Thượng Quan Nguyên Bưu này nhóm trộm cướp, to gan lớn mật, ngay cả ta đội ngũ cũng dám đánh cướp, còn có ai là bọn hắn không dám cướp? Cho nên, muốn trị tận gốc nạn trộm cướp, liền trước phải đem này hai huynh đệ hạ thủ,

Trương tướng quân, Bạch tướng quân, hai người người ý tứ đây?"

"Này .... "

"Ta biết Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu là Thượng Quan Nguyên Cát em trai ruột, mà lên quan Nguyên Cát lại từng lực mạnh tự giúp mình huyện Bình Nguyên quan binh, đối với ta quân có công, nhưng công quy công, qua về qua, hai người không thể nói nhập làm một, huống chúng ta muốn trừng trị chính là hấn hai đệ đệ, cũng không phải bản thân của hấn." Đồn lặc một chút, Đường Dần còn nói thêm: "Hấn dung túng hai con đệ đệ tập kết giặc cỏ, mọi người cướp bóc, ta không trị tội của hấn đã rồi cuộc hấn hấn rất lớn tình cảm, cũng còn hấn lúc trước giúp đỡ quân ta chi ân."

"Là, là, vâng!" Trương Chu liên tục gật đầu. Mặc kệ nói như thế nào, Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu thân là trộm cướp là sự thực, Đường Dần cố ý muốn đi bao vây tiêu trừ, cũng bình không quá đáng.

Bạch Dững cau mày, nói ra: "Đường đại nhân, có muốn hay không. . . Đi trước tìm Thượng Quan Nguyên Cát nói một tiếng?"

"Tại sao muốn nói với hấn rõ ràng?" Đường Dần nhếch lông mày, nói ra: "quan binh tiêu diệt trộm cướp, chẳng lẽ còn được tiếp cận hấn hồi báo sao?"

"Không, không, ta tuyệt không có ý tứ này!" Bạch Dững vội vàng giải thích.

Đường Dần hỏi: "Hai người người cũng biết Thượng Quan huynh đệ sào huyệt ở đâu à?"

Trương Chu cùng Bạch Dững chậm rãi gờ phía dưới.

Thấy thế, Đường Dần nói ra: "Tốt lắm, đầu tiên binh đoàn cùng thứ hai binh đoàn các điều hai nghìn tinh nhuệ, chờ sáng mai, tùy ta đi vào tiêu diệt khẩu!"

"Ngày mai sẽ đi?" Trương Chu có chút kinh ngạc, Đường Dần ngày hôm nay vừa xong Hoàn Thành, ngày mai vừa muốn đi ra tiêu diệt, tác phong của hấn cũng quá mạnh mẽ vang dội nữa? !

"Không phải còn muốn kéo thượng bao lâu? Ta 1 tiểu thuyết W. 1k. m bản văn thủ phát không có thời gian đình lại ở nạn trộm cướp vấn đề này thượng." Đường Dần dứt khoát nói ra.

"Hiểu, Đường đại nhân!" Trương Chu cùng Bạch Dững hai người gật đầu xác nhận.

"Được rồi, hai vị tướng quân hiện tại có thể đi trở về nghỉ ngơi lạc."

"Đường đại nhân, thuộc hạ cáo từ!" Trương Chu cùng Bạch Dững song song xin cáo lui.

Chờ hai người đi rồi, Đường Dần không thể ngừng xa xôi thở dài, mệt mỏi nhắm mắt lại. Tiền nhiệm bình nguyên Huyện Huyện giữ quả thực lưu lại cho mình một đại cục diện rối rắm, chính vụ động lại vô số, quân vụ

Rối tinh rối mù, nội bộ nạn trộm cướp không trừ, ngoại bộ chống đỡ rất binh phòng ngự cũng thùng rỗng kêu to.

"Đường đại ca!"

Khâu Chân đi tới bên người của hấn, nhẹ giọng kêu.

Đường Dần mắt cũng không tỉnh, hỏi: "Chuyện gì?"

"Ngày mai đi vào tiêu diệt, Đường đại ca định làm gì?"

"Ý của người thế nào?" Đường Dần còn chưa có nhiều lời, trực tiếp hỏi Khâu Chân.

"Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu hai huynh đệ cũng là võ linh cao thủ, nếu là cử binh cường công, dù cho cuối có thể thủ thắng, quân ta tổn thất chỉ sợ cũng không cười, biện pháp tốt nhất là có thể đem ấy hai

Người dẫn đi, bày mai phục, tương kì bắt giữ bắt sống, về phần phía dưới chút trộm cướp, không đáng giá nhắc tới."

Chăm chú lo lắng Khâu Chân ý kiến, Đường Dần gờ phía dưới, nghĩ hấn nói có đạo lý.

Khâu Chân lại nói: "Vừa rồi ta cùng với bản địa Phú Giáp Môn cũng trò chuyện lạc rất nhiều, Thượng Quan gia gia nghiệp mười phần khổng lồ, yếu địa có mà, muốn tiền có tiền, những đại thể đều là do Thượng Quan Nguyên Cát một người

Độc sức làm xuất hiện, bởi vậy có thể thấy được, người này xưng là là nội chính kỳ tài, mà Đường đại ca hiện tại thiếu nhất đúng xử lý nội chính đầu bảng, nếu có thể đem Thượng Quan Nguyên Cát thu cho mình sử dụng, Đường đại ca

Này huyện giữ không chỉ có có thể làm tận thiện tận mỹ, nhưng lại lại thay đổi dễ dàng rất nhiều." Đường nhiên, chính hắn cũng sẽ thay đổi một thân nhẹ, không cần đi phí suy nghĩ xử lý chính vụ lạc. Khâu Chân ở trong lòng lại

Yên lặng bỏ sung một câu.

A? Như thế Đường Dần không có nghĩ tới! Hắn nghi vấn hỏi: "Thượng Quan Nguyên Cát khẳng đầu nhập vào ta sao?"

"Mặc kệ hắn khẳng và không chịu, đều không trọng yếu. Chỉ cần Đường đại ca có thể đem Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu nắm, theo như tội khi chém, làm hai người thân đại ca, Thượng Quan Nguyên Cát hiển nhiên sẽ không

Ngồi yên không lý đến, chỉ cần bọn họ tới cửa đi cầu, Đường đại ca liền có thể đã ngoài quan hai tánh mạng của huynh đệ làm làm điều kiện, thúc ép quan Nguyên Cát đi vào khuôn khổ "

"Với loại thủ đoạn này, chỉ sợ hắn sẽ không cam tâm tình nguyện a!" Đường Dần như có điều suy nghĩ nói ra.

Khâu Chân cười to, lòng tin mười phần mà nói ra: "Đường đại ca cũng không phải người vô năng, chỉ cần trước đem Thượng Quan Nguyên Cát kéo đến bên người, không sợ ngày sau hắn không thành tâm thành ý phụ tá."

"Ừ!" Đường Dần gật đầu, khoe miệng nâng lên, cười nói: "Cũng đúng, liền theo như ý tứ của ngươi đi nữa!"

Ngày mai .

Đường Dần mang tìm chứng cứ, Cổ Việt, Nhạc Thiên, Lý Uy, Lưu Trung Thắng, Trần Phóng, Ngã Gia đám người ở Trương Chu cùng Bạch Dũng cùng đi đi lạc Hoành Thành trại lính giáo quân trận.

Giáo quân bên trong sân, cờ xí pháp phối, bầu không khí trang nghiêm.

Dựa theo Đường Dần yêu cầu, huyện Bình Nguyên đầu tiên, thứ hai binh đoàn, phân biệt chọn hai nghìn binh lính tinh nhuệ, thật chỉnh tề sắp hàng ở đây bên trong, ánh mắt của mọi người theo Đường Dần thân ảnh của chậm rãi

Di chuyển. ! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Quyển 4 (sửa lại)

Này bốn ngàn tên lính, cùng Đường Dần ngày hôm qua thấy chút tuyệt nhiên bất đồng, trang phục chỉnh tề, khôi giáp đầy đủ hết, thắt lưng cầm chiến đao, cầm trong tay thương, có lẽ là phân quân lương cùng mặc vào áo bông, tân giáp quan hệ, bọn lính tinh khí thần cũng bảo mãn rất nhiều, đám sống lưng có gắng lưu thẳng, riêng là quan khán, liền có thể cảm nhận được một khí thế. Ừm! Đường Dần âm thầm gật đầu, mặc kệ bọn lính sức chiến đấu làm sao, chỉ cần sĩ khí tăng lên, nhìn qua liền thuận mắt rất nhiều. Hắn đi tới trú quân trận trên đài cao, ánh mắt như điện, chậm rãi nhìn chung quanh phía dưới bọn lính gác cổng, phần khởi nói ra: "Ta là huyện Bình Nguyên tân nhậm huyện giữ, Đường Dần, ngày hôm nay triệu tập các vị huynh đệ đến đó, là vì tiêu diệt nạn trộm cướp" . Phía dưới yên tĩnh, mọi người nín hơi, hết sức chăm chú nghe nói chuyện của hắn.

"Trộm cướp hung hăng ngang ngược, thương nhân cũng không dám tới ta huyện Bình Nguyên kinh thương, không có thương mại, huyện Bình Nguyên liền chưa nói tới giàu có, dân chúng lại thêm chưa nói tới ấm no, dân chúng ăn không đủ no mặc không đủ ấm, làm sao nói yên ổn, ngay cả yên ổn cũng làm không được, làm sao nói chống lại kẻ thù bên ngoài, cho nên, trộm cướp là huyện Bình Nguyên họa lớn, phải thanh tiêu, hy vọng các vị huynh đệ có thể cùng ta đồng tâm hiệp lực, ngay cả không nói bảo vệ quốc gia đạo lý lớn, chỉ ít chúng ta cũng phải không làm ... thất vọng

trên người chúng ta này bức quần trang, còn có chúng ta vũ khí trong tay."

Lời của hắn, hợp tình hợp lý, thành khẩn lại thực sự, cũng rất có kích động tính, hơn nữa Đường Dần tới nay huyện Bình Nguyên liền cho bọn lính mang đến lớn nhất lợi ích thực tế, dùng khi hắn trong quân danh vọng cực cao, nghe xong lời của hắn, bọn lính gác cổng cùng kêu lên hò hét: "Góc chếch trộm cướp! Góc chếch trộm cướp! Góc chếch trộm cướp. . ."

Thời gian, tiếng kêu như sấm, thật lâu không dứt. Cho dù không muốn đi vào tiêu diệt xem cùng lúc này cũng cảm thụ được bọn lính ảnh hưởng, không tự chủ được theo bọn lính vung tay hô to. Bạch Dững ở bên thấy rõ ràng, không thể ngừng lớn một chút ngoài đầu, Đường Dần xưng là là vị linh vị tâm duyệt thành phục người cầm đầu, đáng giá đi liều mình đi theo.

Đường Dần lãnh đạo nhận lấy tướng sĩ hơn bốn ngàn chúng, trùng trùng điệp điệp ra Hoành Thành, đi trước Thượng Quan huynh đệ trộm cướp cứ điểm. Một đường không nói gì, giữa trưa ngày thứ hai, đội ngũ đến ba đạo linh. Ba đạo linh đi vùng núi, Thượng Quan huynh đệ ở giờ bố trí vào trong đó. Trước khi vào núi trước, Đường Dần hạ lệnh đội ngũ dừng lại, đem thủ hạ chính là các tướng lĩnh hô bên người, thương nghị tiếp theo bộ chiến thuật.

Đường Dần tiếp thu Khâu Chân nói lên ý kiến, quyết định tự mình mang năm trăm binh sĩ đi đầu vào núi, một mình khiêu chiến Thượng Quan huynh đệ, sau đó ở đem hai người dẫn đi. Nghe xong lời của hắn, mọi người lắc đầu liên tục, đều nghĩ làm như vậy quá mạo hiểm, Đường Dần dù sao cũng là người cầm đầu, hắn nếu có một thất lạc, vậy đại sự không ổn.

Hơn hết Đường Dần quật cường, Cổ Việt bọn người không dám khuyên can, Bạch Dững ngược lại thẳng thắn, nói ra:

"Làm như vậy sợ rằng không thích hợp."

Đường Dần hỏi ngược lại: "Bạch tướng quân cho rằng nơi nào không thích hợp?" .

Bạch Dững nghiêm mặt nói: "Đường đại nhân là ta quân người cầm đầu, tuyệt không có thể đơn giản kẻ khả nghi."

Với nói như vậy từ, Đường Dần thôi đó với mũi, nếu như hắn đi đều gặp nguy hiểm, người khác đi trước không càng có đi không trở lại à? Không chỉ có nhào không ra Thượng Quan huynh đệ, còn phải uống phí liên lụy tính mạng.

Không đợi hắn nói chuyện, Bạch Dững lại tiếp tục nói: "Huống Đường đại nhân thân là huyện giữ, làm sao có thể chỉ mang năm trăm người đến đây tiêu diệt đây? Thượng Quan huynh đệ tuy rằng không gọi được nhảy bén tuyệt đỉnh, nhưng vẫn là có thể nhìn ra kẻ hờ."

Đường Dần ánh mắt sâu thẳm, này ngược lại hắn không nghĩ trôi qua vấn đề, đúng vậy, Thượng Quan huynh đệ đều biết mình là huyện giữ, chỉ mang năm trăm người đến đây, là có chút không hợp với lẽ thường.

Hỏi hắn: "Vậy theo Bạch tướng quân đó gặp đây?"

"Do ta đi vào!" Bạch Dững nói ra: "Ta chống lại quan hai huynh đệ tuy rằng chưa nói tới quen thuộc, có thể cũng biết hắn hai người tập tính, do ta đi vào dẫn đi hắn hai người, cũng không tính là việc khó!"

"Đại nhân, ta xem Bạch tướng quân đi trước được không!" Khâu Chân ở bên lập tức nói tiếp.

"A. . ." Đường Dần trầm tư chỉ chốc lát, giờ phía dưới, nói ra: "Được rồi, liền do Bạch tướng quân thay ta đi trước, mặt khác, " nói, hắn vừa nhìn về phía Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời hai người, nói ra: "Cổ tướng quân, nhạc tướng quân, hai người cùng đi Bạch tướng quân cùng đi, qua lại trong lúc đó cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau."

Cổ Việt, Nhạc Thiên, Lý Uy, Lưu Trung Thắng, Trần Phóng, Ngã Gia sáu người tạm thời còn cũng không có bị an bài cụ thể chức vị, toàn bộ bị Đường Dần quy nạp làm thiên tướng, chức vị không tính là cao, cũng không coi là thấp.

Bạch Dững cũng không hy vọng những người khác cùng đi, hơn hết cũng không tiện cự tuyệt Đường Dần thật là tốt ý, chấp tay thi lễ nói: "Thuộc hạ tuân mệnh!"

Đường Dần với Trương Chu bỏ roi đầu, nói ra: "Đem vùng này địa đồ cho ta." Trương Chu đáp ứng một tiếng, vội vàng từ trong lòng móc ra địa đồ, đưa cho Đường Dần. Hắn tiếp nhận, bày trên mặt đất, nhìn chỉ chốc lát, ngón tay địa đồ, nói ra:

"Nơi này là trộm cướp ổ giờ, ta và Lý tương quân, Lưu tướng quân, Trần tướng quân, ngã tướng quân mai phục tại ở đây, Bạch tướng quân chỉ cần đem Thượng Quan huynh đệ dẫn ở đây là được!"

Ngón tay của hắn bên hoa địa đồ vừa làm giảng giải. Bạch Dững, Cổ Việt, Nhạc Thiên ba người chăm chú nhìn, liên tục gật đầu.

Đường Dần tiếp tục lại nói: "Trương tướng quân mang còn sót lại ba ngàn năm trăm tên huynh đệ mai phục tại ở đây, chờ Bạch tướng quân dẫn Thượng Quan hai huynh đệ dẫn sau khi đi, để dẫn binh tiến công trộm cướp cứ điểm, hạ thủ phải nhanh, cũng muốn ngoan, đừng và trộm cướp

dây dưa, chiến đấu quyết định!"

"Thuộc hạ hiểu rồi!" Quân lệnh trước mặt, Trương Chu không dám hàm hồ, phẫn khởi lĩnh lệnh.

Mọi việc đều nói rõ ràng sau đó, Đường Dần lúc này mới thu hồi địa đồ, đem người tiến nhập vùng núi. Lại nói Bạch Dững, Cổ Việt, Nhạc Thiên, lãnh đạo năm trăm binh sĩ, với nhanh nhất độ nhằm phía trộm cướp cứ điểm. Ở trong núi đi ra không lâu sau, phía trước dễ truyền ra dồn dập tiếng huyết gió, bên nhọn âm hưởng gyclo một tiếng tiếp tục một tiếng, tiệm truyền xa dần.

Gặp Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời hai người sắc mặt ngưng trọng, tự động nắm chặt vũ khí, Bạch Dững mỉm cười, xua tay nói ra: "Hai vị tướng quân không cần khẩn trương, đây là trộm cướp mất trạm canh gác hiện tại hành tung của chúng ta, ở tiếp cận cứ điểm trong truyền lại tin tức".

"Trộm cướp rất nhanh đã lại giết đi ra rồi hả?" Cổ Việt hỏi. Bạch Dững cùng hấn bằng tuổi nhau, nhưng bàn về kinh nghiệm tác chiến, Cổ Việt có thể kém hấn rất nhiều.

"Còn phải chờ một lát, chỉ nghe tiếng cười là có thể đoán được, trộm cướp đối với chúng ta đến thật bất ngờ, không hề chuẩn bị." Bạch Dững ngồi trên lưng ngựa, dễ dàng nói ra.

Quả nhiên, bọn họ đoàn người lại đi về phía trước hồi lâu, cũng không có đụng với một tên tuôn ra tới trộm cướp, chỉ là thỉnh thoảng có thể nghe được xa xa truyền đến một loạt tiếng cười. Mọi người đi vào son càng sâu, một lát sau, Bạch Dững dừng chiến mã, đồng thời giơ cánh tay lên, lệnh đội ngũ ngừng tiến tới. Cổ Việt không giải thích được, hỏi: "Bạch tướng quân, làm sao vậy?"

"Càng đi về phía trước, khoảng cách Đường đại nhân mai phục nơi ấy liền quá xa." Bạch Dững lưng con mắt như phía trước nhìn, sắc mặt kiện kiện ngưng trọng, nói ra: "Trộm cướp tiếng cười đã dừng, phỏng chừng đã tập kết nhân thủ, muốn ra ngoài đón chiến."

Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời lộ ra hồ nghi biểu tình, không tin Bạch Dững suy nghĩ, phía trước gió êm sóng lặng, thấy thế nào cũng không muốn là có đại đội cướp trừ muốn giết ra có vẻ.

Giữa lúc hấn hai người yên lặng ở trong lòng lảm bảm thời điểm, chợt nghe phía trước truyền đến chấn động cười to, tiếp tục có người giương giọng quát lên: "Ta nói là ai dám dẫn người vào núi, nguyên lai là Bạch tướng quân, ngày hôm nay là gió nào, đem Bạch tướng quân thổi tới ta đây một mẫu ba phần mà?"

Nghe tiếng, mọi người cùng là cả kinh, đưa mắt trước hy vọng. Trước hy vọng bụi cỏ trong đồng mau thoát ra hai người, hai vị này không phải là người bên ngoài, đúng là Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Buru, ở ngoài phía sau, lại 6 tiếp theo rẽ cây ra vô số quần áo tạp nhạp trộm cướp.

Thật đúng là bị Bạch Dững đã đoán đúng! Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời không hện mà cùng nhìn nhiều hấn vài lần. Bạch Dững trên mặt kinh ngạc xuất hiện rất nhanh, biến mất nhanh hơn. Hấn trước đây ở Hoàn Thành bên trong thường xuyên có thể gặp được đây đối với hai đứa sinh đôi, trong lúc đó chưa nói tới có cái gì giao tình, nhưng cũng không có ác ý, sau lại Thượng Quan huynh đệ vào rừng làm cướp là giặc, sẽ không lại cùng xuất hiện. Hấn quan sát hai người chỉ chốc lát, xa xôi nói ra:

"Hai vị, bởi vì người hai huynh đệ quan hệ, ta trước đây với hai người người sở tác sở vi cũng là nhắm một mắt mở một mắt, không nhúng tay vào không hỏi tới, nhưng lần này hai người làm hơi quá đáng, vậy mà đánh cướp đến huyện giữ Đường đại nhân trên đầu, ngày hôm nay ta là phụng mệnh đến đây chinh phạt, có nhiều đắc tội!"

"Ha ha!" Thượng Quan Nguyên Buru ngửa mặt cười to, nói ra: "Bạch Dững, người ở đây huyện Bình Nguyên coi như là nhất hảo chính là nhân vật, người nghe ta khuyên, mau nhanh khí quân nữa, nếu như người thích mang binh đánh giặc, vậy hãy theo huynh đệ chúng ta lẫn lộn, nếu không, người sớm muộn gì có một ngày sẽ chết ở trên chiến trường, ở bình nguyên trong quân nhậm chức, là vừa không tiền đồ cũng không chỗ tốt, người cần gì phải tự tìm khổ luyện ăn đây?"

Bạch Dững lắc đầu nở nụ cười, nói ra: "Nếu là lúc trước, có thể ta thật lại nghe lời người khuyên, độc thân hiện tại không thông. Đường đại nhân là khó gặp anh minh người cầm đầu, ta tin tưởng có Đường đại nhân ở, huyện Bình Nguyên cũng nhất định có thể trùng kiến thái bình. Thượng Quan huynh đệ, ta ngược lại muốn khuyên người hai, buông tha trộm cướp thân phận, tùy ta tòng quân, theo Đường đại nhân, khẳng định có làm làm, cự tuyệt sẽ không làm hai vị thất vọng."

"Thối lắm!" Thượng Quan Nguyên Buru hừ lạnh nói: "Chủ tướng vô năng, bộ hạ trước vong. Huyện Bình Nguyên nhiều lần đảm nhiệm huyện giữ, người nào không phải là lúc tới oai phong tám hướng, cuối hai chết tướng sĩ vô số, này mới tới Đường Dần ta xem cũng không có gì không giống với. Bạch Dững, người không nghe huynh đệ ta khuyên cũng không quan hệ, người vội vàng mang theo người của người cút đi, nói cách khác. . . Hi hi!" Hấn cười quái dị không lời."Không phải thì sao?"

"Không phải cũng đừng trách huynh đệ ta không nói tình cảm, giết người một không chừa mảnh giáp!"

"Hừ!" Bạch Dững cười nhạt, ngao ngễ nói ra: "Một đời làm cướp, đời đời làm cướp. Hai người người không chỉ không biết hối cải, còn già mồm át lễ phải, thương cảm Thượng Quan thể diện gia tộc đều bị hai người người ném sạch, bọn người đồ bày bạ, còn có tư cách gì ở trước mặt ta đại phóng nghịch từ?"

"Ôi chào!" Thượng Quan Nguyên Bưu một bính rất cao, chỉ vào Bạch Dũng mũi tức miệng mắng to: "Mẹ nó, lão tử một mảnh hảo tâm, tiểu tử ngươi toàn bộ khi lòng dạ thú, ngươi đã muốn tìm chết, lão tử hôm nay thành toàn ngươi!"

Nói lời này, hấn vác súng tiếp cận Bạch Dũng phóng đi. Bạch Dũng là có ý làm tức giận Thượng Quan huynh đệ, biểu hiện ra không sợ hấn hai người, trên thực tế cũng không dám có chút đại ý, hấn với này hai huynh đệ tu vi quá quen thuộc, thật động nhận tay tới, bản thân khó có phần thắng, chỉ ít xem kiên trì bao lâu.

Hấn nhảy xuống chiến mã, thời gian sử dụng từ yên ngựa thượng gở xuống mình trường đao, đón nhận Thượng Quan Nguyên Bưu. Đánh nhau, miệng của hấn cũng không nhả rời, luyện một chút nói móc nói:

"Có các ngươi này hai huynh đệ ta đều giúp Nguyên Cát đại ca cảm thấy mặt đỏ, các ngươi đâm mình cũng thì thôi, còn làm hại Nguyên Cát đại ca trên lưng bêu danh, ta nếu là hai ngươi, đã sớm vừa... vừa giả chết quên đi, sống cũng là mất mặt thấy được, liên lụy huynh đệ. . ."

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dã Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Quyển 4 (sửa lại)

Bạch Dũng nói để Thượng Quan Nguyên Bưu tức giận nổi trận lôi đình, Thượng Quan Nguyên Vũ cũng là giận sôi lên, hai huynh đệ không khách khí nữa, song song lên sân khấu, hợp lại chiến đấu Bạch Dũng.

Đối phó hai huynh đệ giữa một người, Bạch Dũng đều dị thường cật lực, hai con đánh hấn một người, càng không còn sức đánh trả chút nào, đó trong nháy mắt, hấn đã bị chủ ép cực kỳ nguy hiểm.

Cổ Việt, Nhạc Thiên hai người thấy thế, không dám tiếp tục quan vọng, hai người đều cầm vũ khí, liền muốn tiến lên trợ trận.

Đúng lúc này, trên chiến trường Bạch Dũng hư hoảng nhất chiêu, chặt vật giạt ra ngoài vòng tròn, thật nhanh chạy về chiến mã của mình trước, tung người lên ngựa, quay đầu lại bỏ chạy, đồng thời cũng không quay đầu lại kêu quát lên: "Hai người huynh đệ lấy nhiều khi ít, coi là cái gì tốt hấn? Ngày hôm nay tạm thời buông tha hai người ngươi, chúng ta ngày mai tái chiến!"

Quan huynh đệ tánh khí nóng nảy, lúc này lửa giận đã bị hấn nhếch lên, vậy còn khẳng định giản phóng hấn đào tẩu.

Hai người mặc kệ những thứ khác quan binh, đều tự giúp thương, thẳng tiếp cận Bạch Dũng đuổi theo, kéo cái cổ kêu ầm lên: "Bạch Dũng, có loại ngươi liền đứng lại không nên!" "Ngươi mới vừa uy phong tình cảm đi đâu rồi? Đứng lại cho ta!"

Bạch Dũng căn bản cũng không nghe hai huynh đệ đang kêu cái gì, giờ roi giục ngựa, chạy trốn vui vẻ hơn. Khi hấn liên tục quát xuống dưới, chiến mã tựa hồ cũng bị hoảng sợ, quay lại phương hướng, chạy vào sơn đạo bên cạnh trong rừng.

Quan huynh đệ thấy thế trong lòng cười nhạt, thầm nghĩ Bạch Dũng vội vàng không chọn đường, bản thân muốn chết. Hấn hai người với địa hình nơi này quá rõ, Bạch Dũng trốn tiếp cận mảnh rừng cây kia diện tích không nhỏ, mấu chốt là bên trong thảo đàng chúng sinh, đừng nói chiến mã, coi như là chỉ con cạp đi vào đêm bị cuốn lấy.

Lúc này Bạch Dũng phía trước chạy, Thượng Quan huynh đệ theo sát phía sau, Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời cũng giục ngựa theo sau, lại sau này thì là bọn hấn mang tới năm trăm tên lính, đôi bên hỗn tạp cùng một chỗ, đội ngũ lòi ra thật lâu.

Rất nhanh, Bạch Dũng kỵ mã vào vào trong rừng.

Quả nhiên, trong rừng sinh hết thảo đàng, thật dài mà cảnh lan tràn khắp nơi đều là, bên trái một cái, bên phải một cái, dường như vô số cùng bán ngựa khóa.

Bạch Dũng tiến nhập trong rừng chạy ra không lâu sau, chiến mã bốn vó đã bị đăng gát gao cuốn lấy, vô luận hấn thế nào quát, ở không cách nào bước lên trước.

Phía sau Thượng Quan hai huynh đệ thấy thế, không thể ngừng cười to lên, đồng thời thả chậm bước chân, Thượng Quan Nguyên Bưu bên chậm rãi đi về phía trước bên cười nhạo nói: "Bạch Dũng, người ngược lại chạy a, lại tiếp tục chạy a, thế nào không chạy?"

Bạch Dũng sắc mặt khó coi, từ ngựa nhảy xuống, hai tay cầm trường đao, nhìn chăm chăm Thượng Quan huynh đệ đồng thời, hai cũng đang từ từ lui về phía sau, thanh âm run rẩy nói ra: "Người. . . Hai người không nên khinh người quá đáng!"

"Hừ!" Nhìn hấn này phó loại nhu nhược hùng dạng, Thượng Quan Nguyên Bưu trong lòng lại thêm khí, hừ cười nói: "Vốn có huynh đệ ta còn tưởng rằng người Bạch Dũng có bao nhiêu rất giỏi, ngày hôm nay xem ra, cũng bắt quá như vậy thôi!"

"Người. . ." Bạch Dũng giống như tức giận vô cùng, tay chỉ Thượng Quan Nguyên Bưu nói không ra lời, Thượng Quan huynh đệ vốn cho là hấn lại hàm phần phản kích, vậy mà Bạch Dũng không hề cốt khí xoay người tiếp cận cánh rừng ở chỗ sâu trong chạy đi, vừa chạy vừa dùng chiến đao chém chém phía trước thảo đằng, ngoài bộ dáng chặt vật thật hình như chó nhà có tang.

"Mẹ chủ, nhìn người còn có thể chạy trốn nơi đâu!" Thượng Quan Nguyên Bưu chỉ hai con bước xa để đuổi tới Bạch Dũng phía sau, một tay đem trường thương giơ lên, nhắm ngay Bạch Dũng sau lưng của, tàn bạo đập xuống.

Súng của hấn mặc dù không có kinh qua linh hóa, thế nhưng với khí lực của hấn, thật rơi trúng Bạch Dũng, cũng đủ người sau chịu.

Ngay rõ ràng dùng muốn tránh cũng không được, tránh cũng không thể tránh thời điểm, chỉ nghe không trung đột nhiên truyền đến một tiếng gấp lại bén nhọn gào thét.

Quan Nguyên Bưu phản ứng cực nhanh, đập đi ra thương cái biến phương hướng, hoành hướng ra phía ngoài rạch một cái, chỉ nghe leng keng một tiếng, đầu thương chính đánh vào tà trắc bay vút mà đến tên thương.

Trong rừng cây còn có bên địch! Thượng Quan Nguyên Bưu thất kinh, bản năng tiếp cận mũi tên phóng tới phương hướng nhìn lại, đồng thời quát to: "Người nào?"

Không có người trả lời, đang ở hấn long con mắt nhìn xung quanh thời điểm, chợt nghe sau lưng huynh trưởng Thượng Quan Nguyên Vũ kêu thành tiếng: "Nguyên Bưu cẩn thận phía sau. . ."

Phía sau? Thượng Quan Nguyên Bưu còn không có biết rõ ràng chuyện gì xảy ra, đột nhiên nghe phía sau ác phong không giới, có vũ khí kéo tới, nhưng lúc này hấn còn muốn trở về thương đón đỡ hoặc là bút ra né tránh đều đã không còn kịp rồi, ngay cả đứng hậu phương sinh đôi ca ca Thượng Quan Nguyên Vũ muốn ra tay cứu giúp cũng chưa kịp.

Vành tai giữa chỉ nghe ca, ca hai tiếng, Thượng Quan Nguyên Bưu nghĩ sau lưng của mình như là bị chạy trốn giữa man ngư thọt tới dường như. Thân thể không tự chủ được về phía trước đánh tới.

Tồm!

Quan Nguyên Bưu về phía trước đột ra bốn thước rất xa mới coi là rơi xuống đất, sau đó lại cuộn cuộn vài vòng, rốt cục dừng lại, nhìn nữa hấn, sắc mặt trắng bệch, không có chút huyết sắc nào, tát vào mồm mở, oa oa ngay cả thổ hai cái máu.

Hấn dùng dằng nghĩ từ dưới đất bò dậy, đột nhiên cái cổ mát lạnh, một thanh linh hóa sau loan đao để ở cổ họng của hấn, Thượng Quan Nguyên Bưu chọn con mắt nhìn lên, ở bên cạnh hấn đứng có một vị người khoác Linh Khai màu đen, cầm trong tay hai thanh linh đao linh chiến sĩ, này không phải là người bên ngoài, đúng là Đường Dần.

Vừa rồi bay về phía Thượng Quan Nguyên Bưu mũi tên kia đúng là Đường Dần bắn, hấn tài bắn cung mặc dù không có Nhạc Thiên như vậy tinh chuẩn, nhưng cũng tuyệt địa không kém, một mũi tên này mục đích cũng không phải là muốn bắn bị thương Thượng Quan Nguyên Bưu, mà là muốn hấp dẫn sự chú ý của hấn, bắn hết mũi tên sau, hấn chỉ chốc lát cũng không đình lại, ném xuống cung, rút ra song đao, với Âm Ảnh Phiêu Di trong nháy mắt vọt đến Thượng Quan Nguyên Bưu phía sau, song đao đều xuất hiện, chỉ là với sống dao nên ở Thượng Quan Nguyên Bưu sau lưng của, hơn hết ngay cả như vậy, thân đao xuống dưới cánh tay mạnh lực đạo nhưng đem Thượng Quan Nguyên Bưu chấn nội thương.

Kỳ thực đã ngoài quan Nguyên Bưu tu vi, không đến mức như thế chẳng tể, chỉ là hấn sơ suất quá, truy địch trong quá trình trên người luôn luôn không có bao trùn linh khải, cũng không biết trong rừng còn có người lại sử dụng Âm Ảnh Phiêu Di loại này quý dị hiếm thấy kỹ năng, hơn nữa lực chú ý đều bị hấp dẫn đến phía trước, cho nên mới bị thua thiệt nhiều.

Hiện tại hấn bị chấn cho Đường Dần dưới đao, nghĩ đôi ý cũng không còn kịp rồi.

"Nguyên Bưu!" Thượng Quan Nguyên Vũ gặp huynh đệ bị đối phương làm bị thương, cấp can đảm muốn nứt ra, hét lớn một tiếng, kén thương tiếp cận Đường Dần phóng đi.

Lúc này không đợi Đường Dần xuất thủ, nguyên bản trốn chạy Bạch Dũng chẳng biết lúc nào lại chiết trở về, hoành chiến đao đem Thượng Quan Nguyên Vũ ngăn trở, cùng với chiến đấu ở một chỗ.

Lúc này Thượng Quan Nguyên Vũ đều nhanh sắp điên, bắt đầu dễ xuất ra toàn bộ lực lượng, linh khái hóa cùng binh đó linh hóa đồng thời hoàn thành, linh áp tự động thả ra, mỗi một lần ra chiêu, mơ hồ đều có linh ba tuôn ra.

Bạch Dũng chỉ cùng hắn đánh ba cái hiệp, dễ đã chiêu không chịu nổi, bị chủ ép liên tiếp lui về phía sau.

Đây là, đuổi tới trước mắt Cổ Việt hoà thuận vui vẻ trời hai người song song tham chiến.

Cổ Việt nói đao, và Bạch Dũng sóng vai mà chiến đấu, hợp lại đấu Thượng Quan Nguyên Vũ, mà Nhạc Thiên thì nhảy lên cành cây, không phải là mà đối chiến đoàn giữa Thượng Quan Nguyên Vũ bắn tên bắn lên.

Cho dù là tán nhân hợp lại chiến đấu Thượng Quan Nguyên Vũ một người, có thể bọn họ nhưng bất chiến thượng phong, nhất là Bạch Dũng cùng Cổ Việt, thỉnh thoảng lại bị hắn có té, tình thế nguy cấp.

Lại nói Đường Dần, hắn chế trụ Thượng Quan Nguyên Bưu, lập tức quát to: "Trời hắn!"

Theo tiếng nói của hắn, trong rừng cây đoan truyền ra sần sật tiếng bước chân của, không lâu sau, Lý Uy, Lưu Trung Thắng, Trần Phóng, Ngã Gia bốn người từ trong bụi cỏ chui ra, người chết trong tay gai đem có cổ tay to xích sắt, đến Thượng Quan Nguyên Bưu trước mắt, không nói lời gì, đưa hắn toàn thân trời một dính chặt như sam, thoát nhìn dường như bánh chưng giống nhau.

Bọn họ sử dụng khóa sắt ngay cả cũng là đặc chế, dị thường cứng cỏi, bị ngoài trời lại, đừng nói Thượng Quan Nguyên Bưu, cho dù là nhất đẳng một linh võ cao thủ cũng đừng nghĩ thoát thân.

Quan Nguyên Bưu bây giờ là hổ rơi Bình Dương, hắn bị mọi người đè xuống đất, mất hung hăng trừng mắt một bên Đường Dần, giận dữ hét: "Đường Dần, ngươi hẳn chủ nợ nó rút cuộc cái thứ gì? Có loại người giống như lão tử đường đường chánh chánh đánh một trận, phía sau đánh lén, không tính là bản lĩnh, chỉ bằng người loại này tiểu nhân hành vi, không có tư cách gì làm huyện giữ? Người này đề tiện không chủ si gian tặc, tiểu nhân. . ."

Đường Dần xem chưa từng nhìn hắn, chỉ là giờ tay lên sờ sờ cái lỗ tai chỗ linh khái, sau đó vẩy đầu nói: "Hào ồm ồm, để hắn câm miệng!"

"Vâng!" Lý Uy đáp ứng một tiếng, không biết từ đâu móc ra một vài rách điều, tùy tiện ở trong tay đoàn đoàn, tiếp tục một thanh nhét vào Thượng Quan Nguyên Bưu trong miệng.

"Ồ, ô ô. . ." Thượng Quan Nguyên Bưu đời này cũng không đã bị bực này dãi ngộ, không bị như thế ác khí, mặt dày ghen đỏ lên, hơn nữa mới vừa được nội thương, thiếu chút nữa bối qua khí đi.

Hắn đang hoảng, Đường Dần lúc này mới nghĩ trên chiến trường Thượng Quan Nguyên Vũ đi đến.

Chỉ đi ra hai bước, hắn thân ảnh đột nhiên biến mất, ở trên quan Nguyên Vũ bên cạnh thân xuất hiện, đồng thời song đao quét ngang hông của hắn.

Lúc này, Thượng Quan Nguyên Vũ đã bỏ thêm cẩn thận, cảm giác bên cạnh thân không khí hơi có ba động, hắn xem chưa từng xem, trong tay thương đâm nghiêng đi tới.

Leng keng lạng!

Linh hóa sau song đao và trường thương đụng nhau, lòe ra liên xuyên Hỏa Tinh, ở âm u trong rừng dị thường thấy được.

Đường điểm song đao không có quét trúng Thượng Quan Nguyên Vũ, sau đó người trường thương cũng không có đâm trúng hắn.

"Gian tặc, xem thương!"

Quan Nguyên Vũ ngoan thấu Đường Dần, trường thương trong tay vẫn ra vô số thương hoa, tiếp cận Đường Dần quanh thân đâm tới.

Đây là linh vũ kỹ có thể trúng Phi Hoa Loạn Vũ.

Phi Hoa Loạn Vũ phạm vi công kích cực lớn, hơn nữa 6sVKE hắn và Đường Dần trong lúc đó khoảng cách lại gần quá, xuất ra loại kỹ năng này, bằng trong nháy mắt liền đem Đường Dần toàn bộ đường lui đều phong kín.

Tu vi của hai người có chênh lệch không nhỏ, Đường Dần đón đỡ chiêu này là không tiếp nổi, ( ) dường như đổi thành người bên ngoài, lúc này chỉ có nhắm mắt chờ chết đường sống, mà Đường Dần đã có bảo mệnh pháp bảo.

Phi Hoa Loạn Vũ lập tức sẽ đâm tới Đường Dần quanh thân thời điểm, người sau thân hình hư không tiêu thất, hình như trong nháy mắt hóa thành không khí.

Quan Nguyên Vũ chỉ hơi sững sờ, lập tức hiểu được, Đường Dần vừa rồi lại sử dụng ám hệ kỹ năng Âm Ảnh Phiêu Di.

Hắn gần như nghĩ cũng không nghĩ, lập tức thu chiêu, với cán thương tiếp cận phía sau mình mãnh liệt.

Thật là lợi hại Thượng Quan Nguyên Vũ! Đường Dần quả thực sử dụng Âm Ảnh Phiêu Di, cũng quả thực vọt đến phía sau của đối phương, nhưng Thượng Quan Nguyên Vũ giống hệt sau đầu dài quá mắt đường như, Đường Dần mới vừa ở sau người hiện thân, súng của hắn cũng theo đâm qua đây.

"Nhận đao!"

Không đợi Đường Dần chống đỡ, Bạch Dũng cùng Cổ Việt song đao lại đánh tới Thượng Quan Nguyên Vũ trước mắt, người sau bắt đắc dĩ, chỉ phải thu thương về đỡ, vừa mới cái ở song đao. Nhạc Thiên linh tiến lại trước mặt bay vút mà đến, có Đường Dần này ám hệ linh võ cao thủ ở bên, Thượng Quan Nguyên Vũ không dám khinh thường, vội vàng khom lưng né tránh.

Hắn vừa mới né tránh linh tiễn, Lý Uy, Lưu Trung Thắng, Trần Phóng ba người cũng hơn nữa chiến đoàn, và Đường Dần, Bạch Dũng, Cổ Việt vây chiến đấu Thượng Quan Nguyên Vũ.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 81: Quyển 4 (sửa lại)

Tục ngữ nói thật là chuẩn, cạp khỏe không chịu nổi bầy sói, song quyền nan địch tứ thủ. Thượng Quan Nguyên Vũ tu vi ở cao thâm, linh vũ kỹ có thể cao 6ctkL tới đâu mạnh mẽ, cũng chiêu không chịu nổi nhiều như vậy bên địch, huống Bạch Dũng, Cổ Việt đám người tu vi cũng không kém, tùy tiện đưa ra một vị đều không phải là cho không tiểu nhân vật.

Bây người đại khái vậy công Thượng Quan Nguyên Vũ hơn ba mươi hiệp, người sau bắt đầu chiêu không chịu nổi, phòng thủ nhiều, đánh trả ít, dần dần chỉ có chống đỡ công, không còn sức đánh trả chút nào.

Gặp thời cơ tới nơi, Đường Dần biểu hiện ra liên tục đoạt đánh đếm đao, làm cho Thượng Quan Nguyên Vũ luống cuống tay chân đồng thời, khiến cho hắn sử dụng Âm Ảnh Phiêu Di, đột nhiên ở ngoài phía sau hiện thân, vô thanh vô tức xuất ra một tảo nhà chân.

Quan Nguyên Vũ cảm giác được mình hạ bàn đụng phải công kích, có thể xung quanh bốn phương tám hướng mà đến vũ khí đã làm cho hắn nghèo cho ứng phó, lại lóe lên tránh không thoát, theo bịch một tiếng buồn bực vang, Đường Dần chính đá vào chân của hắn hỏa thương, Thượng Quan Nguyên Vũ đứng thẳng không được, thất thanh kêu sợ hãi, thân thể cũng không bị khống chế về phía trước khuynh đảo.

Thành thực! Thượng Quan Nguyên Vũ thân hình cao lớn, hơn nữa một thân linh khái, té trên mặt đất, dường như rồi ngã xuống một ngọn núi lớn, ra to lớn âm hưởng.

Không đợi hắn tái khởi thân, Đường Dần, Bạch Dũng, Cổ Việt đám người vũ khí cùng nhau đè ở trên người của hắn.

"Đừng nhúc nhích! Còn dám động một cái, lập tức để cái đầu của ngươi dọn nhà!" Đường Dần cúi đầu bao quát Thượng Quan Nguyên Vũ, lạnh giọng quát lên.

"A!" Thượng Quan Nguyên Vũ đầu khẳng cam tâm, dùng dằng còn muốn đứng lên, Đường Dần trong tay đao tàn bạo bỏ xuống, chính chém vào Thượng Quan Nguyên Vũ nơi ngực, người sau trước ngực linh khái trong nháy mắt từng mảnh nghiền nát, nhận lá thông kêu lên thảm thiết.

Không đợi hắn trì hoãn qua khẩu khí này, Đường Dần hét đầu quát lên: "Trói lại!"

Lý Uy cùng Trần Phóng hai người từ bên cạnh trong bụi cỏ các lối ra một thật dài đường sắt ngầm liên, đem Thượng Quan Nguyên Vũ cũng trói lại một dính chặt như sam.

Mới vừa rồi còn oai phong tám hướng không ai bì nổi Thượng Quan tới hai huynh đệ, hiện tại khen ngược, đều được Đường Dần dưới bậc đá tù, mặt của hai người sắc khổ coi, nằm trên mặt đất chờ Đường Dần trực ma nha, nếu như ánh mắt có thể biến thành dao nhỏ nói, Đường Dần thân thể chỉ ít bị cùn cấn ra mấy trăm lỗ thủng.

Quan hai huynh đệ bị trói buộc dường như đợi làm thịt sơn dương, có Bạch Dững, Cổ Việt đám người mang, đặt ở trên lưng ngựa, sau đó mọi người mới thần thái phi dương từ trong rừng đi tới.

Bạch Dững đi tới Đường Dần còn bên cạnh, cười ha hả nói: "Lần này nếu như không phải là Đường đại nhân xuất thủ trước chế trụ Thượng Quan Nguyên Bưu, chúng ta thật đúng là chống đỡ không biết này hai huynh đệ đây!"

Hắn đây là lời nói thật, Thượng Quan Nguyên Bưu tu vi không ở Thượng Quan Nguyên Vũ dưới, dường như để này tới người huynh đệ kia liên thủ, Đường Dần đám người đừng nói chiếm được tiện nghi, ngay cả tự bảo vệ mình đều khó khăn.

Nghe xong lời của hắn, Đường Dần trên nhẹ giọng cười, cũng không nói thêm cái gì, ghé vào trên lưng ngựa Thượng Quan Nguyên Vũ không phục kêu to: "Các ngươi còn muốn bắt ở lão tử còn phải luyện nữa thượng một trăm năm. . ."

Hắn gọi tiếng hô phân nửa, Lý Uy từ giáp bên trong lại kéo xuống một vãi, hí một tiếng hung hăng nhét vào Thượng Quan Nguyên Vũ trong miệng.

Lúc này khen ngược, hai huynh đệ đều được có miệng không thể nói "Câm điếc".

Bọn họ bên này chiến thắng trở về mà về, bên kia Trương Chu cũng tiến triển thuận lợi.

Hắn thống suất hơn ba ngàn quan binh với trộm cướp nhận tiến công, vô luận là nhân số không ngờ sức chiến đấu, bọn họ bên này cũng là giữ lấy ưu thế tuyệt đối, đã không có Thượng Quan huynh đệ tọa trấn cùng lãnh đạo, trộm cướp của căn bản không phải quan binh đối thủ, rất nhanh liền bị đánh tan, một số người chạy trốn chết, một số người khác chưa kịp đào tẩu trộm cướp thì toàn bộ trở thành bắt tù binh.

Khi Đường Dần đám người cảm thấy thì, chiến đấu đã tiếp cận vĩ thanh, Trương Chu chính mang chủ lực nhân viên giết thượng vị cho đỉnh núi trộm cướp cứ điểm.

Không chờ bọn hắn tiếp cận trên núi đi, Khâu Chân từ lúc tảo chiến trường binh sĩ ở giữa bước nhanh chạy tới, thấy bị bắt làm tù binh Thượng Quan huynh đệ, hắn mừng rỡ mặt mày rạng rỡ, nói ra: "Trận chiến này chúng ta có thể rốt cuộc đại hoạch thành công!"

Tại đây thấy Khâu Chân, ngoại trừ Bạch Dững, những người khác người nào cũng không ngoài ý liệu, chỉ cần có chiến tranh, chỉ cần có chiến sự sinh, mặc kệ quy mô đại tiểu, mặc kệ phe mình bói toán chiếm ưu thế, Khâu Chân đều có thể núp xa xa, dường như sợ mình sẽ bị lan đến gần đường như.

Đường Dần hỏi: "Bên này tình huống thế nào?"

"Trộm cướp kinh khủng một kích, chủ lực đã toàn bộ bị chúng ta đánh tan, còn lại chút tham dự không cấu thành uy hiếp gì." Khâu Chân rung đùi đắc ý mà giảng đạo.

Kết quả như vậy sớm đang lúc mọi người như đã đoán trước, mà thẳng đến lúc này, Thượng Quan huynh đệ mới biết mình không chỉ có giữa người ta mai phục, còn giữa bọn họ kẻ điều hồ ly sơn, thừa dịp bản thân hai người truy sát Bạch Dững là lúc, đại đội quan binh đã tới ấy thanh tiểu.

Hai huynh đệ vừa hận vừa tức, nhưng lúc này bị người ta bắt, hối hận cũng không còn kịp rồi, hai người giống đầu bại gà trống, nguyên bản ngẩng lên thật cao suy nghĩ, tùy theo đạt kéo xuống.

Thấy thế, Bạch Dững đi tới trước ngựa, nhìn một chút hối hận không ngớt lại vô tình đã thái hai huynh đệ, nói ra: "Thế nào? Hiện tại hai ngươi biết Đường đại nhân lợi hại nữa! Nếu như hai vị có thể bỏ gian tà theo chính nghĩa, ta bảo chứng hai ngươi không nguy hiểm đến tánh mạng, ngược lại có thể trong quân đội đại triển thân thủ, nếu là phản chi cháy, vẫn là khẳng khẳng một mực, vậy lần này hai vị sợ rằng thật đúng đắn nhiều lạnh ít, ai cũng cứu không được hai vị!"

Quan Nguyên Bưu chột ngắc đầu, hai mắt mở lưu viên, nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn Bạch Dững.

Biết hắn nói ra suy nghĩ của mình, Bạch Dững đưa tay đem nhét vào trong miệng hắn vãi lấy xuống.

Mới vừa sống nói chuyện tự do, Thượng Quan Nguyên Bưu liền không kịp chờ đợi tức miệng mắng to: "Đi mẹ của ngươi tiểu nhân hèn hạ, chờ lão tử cỏi khôn, ta nhất định đem bọn ngươi băm thây vạn đoạn. . ."

Không đợi hắn nói xong, Bạch Dũng lắc đầu, lại đem vải thi đấu trở về trong miệng hắn, than thở: "Rõ ràng hảo lời hay khó khăn khuyên chết tiết quý a, hai người cho là mình còn có thoát khỏi cơ hội à? Chờ trở lại Hoành Thành, cũng chính là hai vị từ kỳ!"

"Ô... Ô..."

Quan Nguyên Bưu hoàn mắt trừng lớn hơn, tiếng nói trong thỉnh thoảng ra tiếng ô ô, chỉ tiếc một chữ đều mắng không ra ngoài.

Ở dưới chân núi đại khái đợi hơn nửa canh giờ, xem châu rớt cục mạng thủ hạ binh lính há son.

Mọi người tên võ kịch nhìn lại, chấy hiển nhiên chiến quả to lớn, không chỉ có bắt làm tù binh nhóm lớn trộm cướp, mặt khác còn chúc trở về không ít vũ khí, vật tư, trong đó có tám tên lính còn mang bốn con rương lớn, chỉ nhìn bề ngoài, chỉ biết bên trong đựng không phải là bình thường từ đông sang tây, Khâu Chân mắt kính sáng ngời, bước nhanh về phía trước, để bọn lính dừng lại, tiếp tục hắn mở cái rương vừa nhìn, bên trong đựng cũng là vàng bạc.

"Ha ha, đường... Đại nhân, lúc này chúng ta tài!" Khâu Chân quay đầu lại hô lớn.

Đường Dần giục ngựa tiến lên, cúi đầu nhìn một cái, trong lòng chấn động, lại quay đầu lại xem mắt Thượng Quan huynh đệ, xa xôi nói ra: "Hai vị ở bình nguyên bệnh hiểm nghèo, bởi vậy không phải bàn cãi! Ta hiện tại có chút muốn hoài nghi Thượng Quan Nguyên Cát với trong quân giúp đỡ có phải hay không đều do hai người huynh đệ cung cấp, các người căn bản là thông đồng tốt lắm!"

"Ô ô..."

Nghe vậy, Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu cả tiếng đủ gọi, mắt trừng tròn vo, khóe mắt đều nhanh xem nứt ra, lúc này không có thể như vậy hay nói giỡn, nếu như Đường Dần dám nói như vậy, hợp lại với ấy định tội, đại ca kia kết cục sẽ cũng giống như mình, mấu chốt là hai người bọn họ chẳng bao giờ đã cho Thượng Quan Nguyên Cát một văn tiền, trái lại, Thượng Quan Nguyên Cát còn luôn luôn khuyên hắn hai huynh đệ mau nhanh thu tay lại.

Chỉ nhìn hai người bọn họ huynh đệ phản ứng, Đường Dần dễ sai xảy ra chuyện cũng không cũng không bản thân nói như vậy, trong lòng cười thầm, trên mặt cũng không có bất kỳ biểu diễn, biểu tình lạnh lùng, cố ý hù dọa đến: "Chờ trở về hoành thành, ở đem huynh đệ các người vấn tội!"

"Ô... Ô ô ô..."

Quan huynh đệ tiếng kêu lại thêm thường xuyên.

Trương Chu cùng Bạch Dũng cho nhau nhìn kìa, hai người liếc liếc môi, người nào đều không nói gì.

Trận chiến này thuận lợi, không chỉ có thành công bắt được Thượng Quan huynh đệ, nhưng lại thuận lợi phá hủy phi đồ cứ điểm, bắt làm tù binh nhóm lớn đạo tặc, mặt khác còn lục soát ra to lớn vàng bạc, như thế thành quả là mọi người tới thì tuyệt đối không có nghĩ tới.

Đường Dần đem người đắc thắng mà về. Rất sợ sinh ý bên ngoài, đội ngũ suốt đêm kiểm trình, sáng sớm ngày thứ hai, thuận lợi trở về Hoành Thành.

Bọn họ tiêu diệt đại hoạch toàn thắng tin tức cũng đã truyền quay lại Hoành Thành, huyện lý, trong thành quan viên đều ra nghênh tiếp, rất xa thấy Đường Dần, mọi người bước nhanh tiến ra đón, một tự mình tới đất, người một lời ta một lời thờ dài nói: "Đường đại nhân quả nhiên oai hùng bất phàm, chiến đấu ác cướp dễ đại hoạch toàn thắng, ngày sau có Đường đại nhân tọa trấn huyện Bình Nguyên, chính là ta huyện đó phúc, dân chúng đó phúc a!"

"Đường đại nhân uy vũ ——"

Tán ca người người thích nghe, Đường Dần hiển nhiên cũng không ngoại lệ, tuy rằng trên mặt mọi người chất đầy quyền rũ nụ cười khiến cho hắn nghĩ chói mắt, nhưng ca ngợi từ ngữ không ngờ yên tam thoải mái tiếp nhận rồi.

Hắn ngồi ở trên chiến mã, nhếch miệng lên, mắt hồ cong cong, tiếp cận mọi người chấp tay, hàm cười nói: "Chư vị đại nhân cũng đều cực khổ, trong huyện có chư vị đại nhân chủ trì chính vụ, ta tại ngoại hành sự cũng rất an tâm!" Ngoài miệng nói như vậy, ở trong lòng hắn nhưng ở âm thầm tính toán, chờ thời kì thành thực là lúc sẽ đối trong huyện chúng quan viên tới lần thay máu.

"Ôi chào, Đường đại nhân khách khí!" Đám quan gác cổng được sủng ái mà lo sợ, chúng tình phùng vậy đưa hắn vòng vây đến bên trong thành.

Theo lý thuyết, tiêu diệt một ổ quy mô khổng lồ đạo tặc là chuyện vui, có thể Hoành Thành bên trong như trước không khí trầm lắng, ngoại trừ có quan viên ra nghênh tiếp bên ngoài, bên trong thành dân chúng vẫn là thờ ơ, đừng nói sắp hàng hai bên đường hoan nghênh, cho dù vây xem xem náo nhiệt dân chúng đều không có mấy người, hoàn toàn một bộ sự tình không liên quan mình đáng đáp.

Lần này tràng cảnh, lệnh Đường Dần cau mày không ngớt, vui sướng trong lòng cũng lớn giảm, chẳng lẽ mình làm còn chưa đủ được không?

Hắn tiếp cận sau lưng Trương Chu phát phát tay, đem hắn gọi vào bên cạnh mình, thấp giọng nói ra: "Trương tướng quân, tại sao ta cảm giác dân chúng dường như với đạo tặc không quan tâm a!"

"A!" Trương Chu cười khò, nghiêm mặt nói ra: "Thượng Quan huynh đệ mặc dù là đạo tặc, nhưng cũng không đánh cướp qua lại dân chúng, chỉ với thương gia động thủ, cho nên dân chúng đối với bọn họ cũng không có quá sâu ác ý!"

Kỳ thực hắn nói tương đối nhu hòa, trên thực tế ở lòng dân trong, đều nghĩ Đường Dần này làm tân nhậm huyện giữ hảo đại hi công, lại không dám chủ động công kích rất bình, không thể làm gì khác hơn là với cảnh nội đạo tặc động thủ.

Dân chúng đều có tâm lý ghét kẻ giàu, mà Thượng Quan huynh đệ đặc biệt hành vi cướp của người giàu rất là đón ý nói hòa lòng dân để ý, cho nên từ trong lòng mà nói, dân chúng cũng không hận đạo tặc, ngược lại lại thêm chán ghét làm có vẻ nhưng lại không cách nào bảo hộ bọn họ quan bình.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Quyển 5 (sửa lại)

Đường Dần áp giải Thượng Quan Nguyên Vũ, Thượng Quan Nguyên Bưu hai huynh đệ trở lại Hoành Thành sau đó, cũng không có trực tiếp đem hai người đầu nhập bên trong thành nhà tù, mà là giam giữ ở trung tâm huyện bên trong, lập tức kẻ khác dán ra thông cáo, bày tỏ quan bình đã tiêu diệt ba đạo lĩnh trộm cướp, trong huyện dân chúng đi qua ba đạo lĩnh thì không cần lại sợ hãi địa phương nạn trộm cướp.

Tin tức này, đối với người dân bình thường mà nói không quan hệ đau khổ, nhưng đối với Thương Hộ Môn mà nói thế nhưng một thật to tin tức tốt, Thượng Quan huynh đệ bị chế phục, bọn họ ngày sau đường nhỏ ba đạo lĩnh thì nếu không dùng lo lắng đề phòng. Để tỏ lòng cảm tạ, Thương Hộ Môn đều đi tới trung tâm huyện bãi phóng Đường Dần, đồng thời còn mang đến không ít quà tặng.

Đường Dần nhất nhất xin vui lòng nhận cho, đối với những Thương Hộ Môn, hắn vẫn hết khách khí, huyện Bình Nguyên có thể hay không sớm ngày khôi phục phồn vinh, cũng toàn dựa vào những người này. Giữa lúc hắn xã giao mọi người thời điểm, một tên chừng hai mươi gia đình từ bên ngoài chạy vào, đến Đường Dần trước mặt, hiện thực khom người thi lễ, sau đó vô cùng cung kính nói đến: "Đại nhân, Thượng Quan Nguyên Cát cầu kiến! &t;

Nghe nói Thượng Quan Nguyên Cát tới nơi, ở vào Đường Dần bên người Khâu Chân tức khắc lộ ra tiểu ý, khi hắn nhĩ thay đổi thấp giọng nói ra: "Thượng Quan Nguyên Cát rốt cục ngồi không yên đã tìm tới cửa. &t;

Ha ha Đường Dần nhẹ cười, hắn nhìn chung quanh ở đây Thương Hộ Môn, mỉm cười nói đến: "Các ngài lòng của ý ta đã nhận được 'Nếu như mọi người không có những thời điểm khác. Xin về trước nữa! &t;

Thượng Quan Nguyên Cát đến đây, không cần hỏi cũng biết chắc là vì hắn hai huynh đệ chuyện, Thương Hộ Môn cũng là người khôn khéo, lúc này ai còn nguyện ý lưu lại quấy rối, mọi người không hẹn mà cùng đứng dậy tiếp cận Đường Dần cáo từ.

Chờ Thương Hộ Môn đều sau khi rời khỏi, Đường Dần lúc này mới để gia đình mời lên quan Nguyên Cát tiến đến.

Ở Đường Dần nghĩ đến, Thượng Quan Nguyên Cát có thể xưng hô huyện Bình Nguyên bên trong hết sức quan trọng nhà giàu, nhất định là một gian trá, khéo đưa đẩy có lòng dạ sâu đậm người trung niên, có thể thấy được mặt sau đó, hắn phát hiện mình sai rồi, Thượng Quan dự tính là một hạng người gì còn tạm thời không nhìn ra, hơn hết so với Đường Dần trong tưởng tượng trẻ hơn rất nhiều.

Ra tay đánh thò! ! !

Thượng Quan Nguyên Cát nhìn qua biết ba mươi ra mặt có vẻ, vóc người cao gầy, da trắng không râu, xem tướng mạo, lông mày rậm mắt to, mũi thẳng miệng rõ nét, trên mặt góc cạnh rõ ràng, xưng là là quân đội Anh, hợp với một bộ quần áo màu trắng, phong độ chỉ có, khí chất xuất chúng, vũ hân vậy đối với huynh đệ sanh đôi so với khí tới, không hề chỗ tương tự, nếu không phải cảm kích, rất khó làm cho tin tưởng bọn họ là thân

huynh đệ.

Đường Dần đang quan sát hấn, Thượng Quan Nguyên Cát cũng đồng dạng đang quan sát Đường Dần.

Đối với này tân nhậm huyện thủ, hấn bản không để ở trong lòng, như đã nói qua, bao năm qua huyện thủ, không có cho là có thể để cho hấn để mất, về phần Đường Dần, so với trước kia huyện thủ đều đã năm trước, vừa dựa vào vương đình quyền quý lập nghiệp, Thượng Quan Nguyên Cát gió không để hấn vào trong mắt, thậm chí ở Đường Dần nhậm chức đích đáng trời, hấn cũng không tới bái phỏng.

Nhưng hấn nằm mơ cũng không nghĩ ra, này tuổi quá trẻ tân huyện thủ vậy mà có thể đã sét đánh không kịp bưng tai đó thể đem mình hai vị huynh đệ bắt, hợp lại đem cướp ở nhất cử tiêu diệt, đang lo lắng huynh đệ tính mạng đồng thời, hấn cũng đứng Đường Dần xuất chúng năng lực cùng với mạnh mẽ tác phong kinh ngạc không thôi.

Lúc này thấy đến Đường Dần, hấn âm thầm hít và một hơi.

Đường Dần tướng mạo xuất chúng, mày kiếm mắt hổ, sống mũi cao thẳng, khoe miệng trời sinh cong lên, cho dù phụng phịu cũng giống là đang mỉm cười, trắng nõn khuôn mặt sạch sẽ tìm không được bất luận cái gì vết, hấn không phải là cái loại này anh tuấn vô song đàn ông, nhưng trên người tự nhiên mà vậy toát ra cuồng dã cùng tà khí lại có thể kẻ khác xem qua khó quên, nhất là vậy đối với mắt, đen kịt, chuyển động trong lúc đó, thỉnh thoảng lóe ra * người hấn quang.

Người này không đơn giản! Không cần đối thoại, biết xem đáng đáp, Thượng Quan Nguyên Cát trên người tóc gáy liền không tự chủ dừng đứng khí tới, trong lòng sinh ra ý đề phòng.

"Các hạ đứng Thượng Quan huynh, cứu ngưỡng đại danh!" Đường Dần híp mắt này mắt, cười lảnh lảnh mà nói ra.

Hấn ngôn ngữ là rất khách khí, nhưng thái độ dị thường cao ngạo, ngồi trên ghế, đừng nói đứng dậy tôn nhau lên, động liên tục cũng không động, lúc nói chuyện đoan chính trà này, con mắt cũng không nhìn đối phương.

"Tại hạ Thượng Quan Nguyên Cát, bái kiến Đường đại nhân. Với Đường Dần ngạo mạn mười phần thái độ Thượng Quan Nguyên Cát một tí để ý, đang khi nói chuyện, hấn cũng nhận hai tay, một tự mình tới đất.

Nguyên Cát chút nào vị để ý, đang khi nói chuyện, hấn cũng nhận hai tay, một tự mình tới đất.

Theo lý thuyết, Đường Dần lúc này nên xin đối phương ngồi xuống, nhưng hấn không có bất kỳ nhường chỗ ngồi ý tứ, chậm rãi đặt chén trà xuống, đưa mắt ngắm Thượng Quan Nguyên Cát liếc mắt, cười nói: "Thượng Quan huynh thể nhưng đại ân người a, không biết ngày hôm nay vì sao như vậy không rảnh, tài năng ở trăm vọi vàng bên trong bút ra đến phủ của ta?" Hấn lời này tràn ngập ý giễu cợt.

Hiểu rồi Đường Dần là thăm trách hấn nhậm chức lúc đầu bản thân không có thể tới bái phỏng, Thượng Quan Nguyên Cát trong lòng cười khò, thăm nghĩ hảo một người lòng dạ chật hẹp Đường Dần, mặc kệ năng lực của hấn rất mạnh, riêng là phần này lòng dạ liền khó thành đại khí.

Trong lòng hấn vừa thất vọng vừa tức buồn bực, đang muốn nói chuyện, lại nghe Đường Dần nói ra: "Thượng Quan huynh mời ngồi đi! Người hầu hướng phía trước, không cần người hướng sau, lòng người dễ thay đổi, lộ vẻ như vậy, loại chuyện này ta cũng thấy cũng nhiều."

Thượng Quan Nguyên Cát nghe vậy, sắc mặt có chút khó coi.

Đường Dần rất là cao ngạo, mà chính hấn làm sao thường không phải là như vậy. . Đường Dần nếu như là một năng lực hạng người bình thường, hấn sợ rằng để ý đều không để ý tới, mà bây giờ Đường Dần biểu hiện ra hơn người năng lực, lại nói ra hấn hai người đệ đệ, Nguyên Cát chỉ có thể hậu trừu kiềm bị đến đây, bị người châm biếm cũng hợp tình hợp lý. .

Gặp bầu không khí có chút cứng ngắc, Khâu Chân vọi vàng xuất hiện hoà giải, Ha ha cười, nói ra: "Thượng Quan huynh gia đại nghiệp đại, thường ngày để ý khó có thể bút ra cũng là có thể lý giải, ngày hôm nay đến đây, nhất định là có việc nữa?"

Thẳng đến lúc này, Thượng Quan Nguyên Cát mới chú ý tới khâu thật tồn tại. . Khâu Chân vọc người thường thường, tướng mạo thường thường, quần áo cũng phổ thông không có gì lạ, cả người nhìn qua không hề đặc biệt, làm cho rất dễ bỏ qua sự hiện hữu của hấn.

"Xin hỏi vị huynh đài này là. . ."

"Tại hạ Khâu Chân!" Khâu Chân mỉm cười đáp.

"A, nguyên lai là Khâu huynh!" Thượng Quan lễ phép tính mỉm cười thi lễ, sau đó với Đường Dần nói ra: "Đường đại nhân, ta lần này đến đây, quả thật có sự tình!"

"Thượng Quan huynh có việc mời nói."

"Ta là vì hai người bất thành khí huynh đệ!" Thượng Quan Nguyên Cát tâm cao khí ngạo, nhưng huynh đệ ở tay của người ta thượng, hẳn cho dù xem Đường Dần không vừa mắt, lúc này cũng chỉ có thể kiên trì cố nén. "Nguyên Vũ cùng Nguyên Bưu trời sinh tính hiếu chiến, nhưng bản tính cũng không xấu, hy vọng đào bảo võng nữ trang trời mèo đào bảo thương thành đào bảo võng nữ trang trang phục mùa đông áo khoác m Đào bảo võng nữ trang trời mèo đào bảo thương thành đào bảo võng nữ trang trang phục mùa đông áo khoác m Đường đại nhân lần này có thể giơ cao đánh khẽ, phóng hân hai huynh đệ một con đường sống."

"A! Lúc đầu Thượng Quan huynh là vì việc này 》" Đường Dần xa xôi nói ra: "Ta có một chuyện bất minh, không biết Thượng Quan huynh có thể không chỉ giáo?"

"Đường đại nhân xin hỏi!"

"Thượng Quan huynh luôn luôn lực mạnh tài trợ huyện Bình Nguyên quan quân lương thảo, nhất định là trọng nghĩa khinh tài người lương thiện, điểm ấy ta cũng rất cảm kích, hơn hết hai vị lệnh đệ lại hết lần này tới lần khác vào rừng làm cướp là giặc, chặn đường đánh cướp, làm hại một phương, này thật là làm người khó có thể lý giải, lẽ nào Thượng Quan huynh chẳng bao giờ khuyên can qua lệnh đệ, không ngờ Thượng Quan huynh luôn luôn ở dung túng lệnh đệ?"

"Đường đại nhân có chỗ không biết, ta không phải là dung túng hai người đệ đệ, lại thêm không phải là không có khuyên can, mà là hai người bọn họ căn bản cũng không nghe khuyên bảo, khư khư cố chấp. . ."

Không đợi hân nói xong, Đường Dần mỉm cười ngắt lời nói: "Nếu Thượng Quan huynh khuyên không can được lệnh đệ, vậy bây giờ để ta tha người, chẳng phải là để ta thả cạp về núi, cho hân hai người tiếp tục tác loạn cơ hội?"

"Này. . ." Thượng Quan Nguyên Cát nhất thời nghẹn lời, không biết nên đáp lại như thế nào.

Đường Dần trong lòng cười thầm, cố ý thờ dài, nói ra: "Lệnh đệ trời sinh tính bạo ngược lại xúc phạm, để ngăn chặn hậu hoạn, về tình về lý ta chỉ có thể thông hạ sát thủ, ngày mai chính ngọ, ta sẽ đem hai người này chém đầu răn chúng. Thượng Quan huynh làm huyện Bình Nguyên quan quân làm công hiến ta sẽ nhớ cho kỹ, nhưng xin không can lại làm lệnh đệ xin tha!"

Ở trong giọng nói của hân nghe ra hân kiên quyết, Thượng Quan Nguyên Cát trong lòng run lên, mặc kệ Nguyên Vũ Nguyên Bưu hai huynh đệ trong ngày thường nhiều chọc hân tức giận, nhiều để hân thất vọng, nhưng dù sao cũng là thân huynh đệ, cắt đứt; gạch bản chất còn liên gân máu đây, hân sao có thể ngồi yên không lý đến hai người chết sống.

Lúc này, hân cũng có chút nóng nảy, nói ra: "Làm trong quân hiến cho lương thảo, ta cam tâm tình nguyện, ta nghĩ đây cũng là thân ta làm gió to con dân ứng với tận dụng nghĩa vụ, cho tới nay cũng không dám yêu cầu cái gì đền ơn, hiện tại, ta chỉ xin Đường đại nhân có thể võng khai một mặt, thả Nguyên Vũ Nguyên Bưu hai huynh đệ, nếu như hân hai người lại thành trộm cướp, . Không cần Đường đại nhân xuất thủ, ta sẽ đích TaXuê thân đi vào bắt hân hai người trở về, giao cho Đường đại nhân xử lý!"

"Này. . ." Đường Dần cau mày một cái, không có lập tức nói tiếp, trên mặt lộ ra ngượng ngịu.

Thấy hân giọng nói có buông lỏng dấu hiệu, Thượng Quan Nguyên Cát lập tức lại nói: "Nếu như Đường đại nhân không tin lời của ta, ta hiện tại là được lập được chứng từ, nếu thật có một ngày như vậy, cho dù Đường đại nhân muốn ta Thượng Quan Nguyên Cát suy nghĩ, ta cũng không hề câu oán hận!"

"Ha ha!"

Đường Dần nở nụ cười, đứng lên hình, ở trong phòng đi qua đi lại.

Nhìn ra được, hân bây giờ là đang suy nghĩ Thượng Quan Nguyên Cát nói.

Thượng Quan Nguyên Cát không có nhiều lời nữa, chỉ là ánh mắt luôn luôn rơi vào Đường Dần trên người của, tâm cũng theo đó nói cổ họng. Hai huynh đệ sống hay chết, hiện tại toàn hệ cho Đường Dần một câu nói.

Đi lại chỉ chốc lát, thân hình hân dừng lại, quay người lại, chống lại quan Nguyên Cát cười nói: "Thượng Quan huynh nói quá lời, ta tin tưởng lời của người, cũng có thể lo lắng thả ra Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu hai người, hơn hết, ta cũng có một điều kiện."

Điều kiện? Thượng Quan Nguyên Cát đầu tiên là sửng sốt, sau đó lập tức hiểu, trên người mình, không có gì là có thể để Đường Dần xem trọng, ngoại trừ tiền tài.

Hân nói ra: "Đường đại nhân xin yên tâm, tại hạ cự tuyệt sẽ không để cho Đường đại nhân uống phí hỗ trợ, chỉ cần Đường đại nhân yêu cầu có thể để cho tại hạ chịu đựng nổi, ta giống nhau tiếp thu."

"Người đương nhiên có thể chịu đựng nổi!" Đường Dần mỉm cười, đi tới Thượng Quan Nguyên Cát trước mắt, nói ra: "Ta có một dự định, ở huyện Bình Nguyên thiết lập hai vị giữ chức phó huyện, một vị giúp ta quản quân vụ, một vị giúp ta quản chính vụ." Vừa nói chuyện, hân đưa tay dựa vào

xuống dưới Khâu Chân, nói ra: "Khâu Chân giỏi về mưu lược, chủ trương quân vụ, ta rất yên tâm, nhưng do ai tới chủ quản chính vụ, ta luôn luôn do dự."

Nói đến đây, hấn cố ý dừng lại, không có tiếp tục nói tiếp.

Khâu Chân cùng Thượng Quan Nguyên Cát đồng thời sững sốt, người trước sợ run là không nghĩ tới Đường Dần muốn cho mình giữ chức phó huyện chức vụ, trong lòng vừa mừng vừa sợ, sau đó người sững sờ là không hiểu rồi Đường Dần đột nhiên nói lời này là có ý gì.

"Đường đại nhân ý là. . ."

"Ta xem, chủ quản chính vụ giữ chức phó huyện, liền do Thượng Quan huynh tới làm tốt!" Đường Dần híp mắt thu hút con ngươi, khoe miệng thật cao cong lên, cười tủm tỉm nói ra.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 83: Quyển 5 (sửa lại)

Do bản thân đề làm giữ chức phó huyện? Thượng Quan Nguyên Cát kinh ngạc nhìn về mặt tươi cười Đường Dần, quả thực hoài nghi lỗi tai của mình có nghe lầm hay không.

Hắn không tự chủ há mồm ra, một lát không nói nên lời.

Đối với hấn phản ánh một chút cũng không ngoài ý liệu, Đường Dần cười ha hả nói: "Đây là ta thả ra Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu điều kiện, đương nhiên, đây cũng là ta điều kiện duy nhất, không bằng Thượng Quan huynh thị phi có thể tiếp thu?"

"Này. . . Này. . ." Thượng Quan Nguyên Cát tuyệt đối không nghĩ tới Đường Dần lại đưa ra điều kiện như vậy, trong lúc nhất thời phản ánh không tới, ấp úng nói không ra lời,

"Ta sẽ cho Thượng Quan huynh thời gian suy tính." Đường Dần hỏi: "Không biết ba ngày có đủ hay không?"

"Được rồi!" Lúc này Thượng Quan về đầu óc hò hét loạn cào cào, không yên lòng lên tiếng, qua chỉ chốc lát, dường như lại nghĩ tới cái gì, vội hỏi: "bỏ lão đệ. . ."

Đường Dần vừa muốn nói chuyện, nháo giữa đột nhiên linh quang lóe lên, đem lời đến khoe miệng lại nuốt trở về, hấn tròng mắt xoay chuyển, cười nói: "Nếu như Thượng Quan huynh có thể bảo đảm lệnh đệ sẽ không đào tẩu, hơn mười hiện tại đem hấn hai người dạy cho ngươi cũng có thể."

Lời vừa nói ra, mọi người tại đây đều thất kinh.

Hiện tại liền đem Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu dạy cho Thượng Quan Nguyên Cát, vậy hấn hai người nếu như chạy trốn làm sao bây giờ? Đến là Thượng Quan Nguyên Cát lại không tiếp thụ Đường Dần khai ra điều kiện, đã biết bên chẳng phải là giỏ trúc người mức nước công dã tràng à?

Khâu Chân trước tiên kéo chặt Đường Dần một tấc, với ánh mắt liên tục tiếp cận hấn ý bảo, ám chỉ làm như vậy đặc biệt không thích hợp.

Đường Dần đương nhiên hiểu rồi ý tứ của hấn, hướng về phía hấn mỉm cười, bày tỏ không cần lo lắng.

Hiện tại, không chỉ có Thượng Quan Nguyên Cát cảm thấy mờ mịt, ngay cả Khâu Chân đám người cũng không biết Đường Dần trong hồ lô muốn làm cái gì.

"Như vậy. . . Như vậy đương nhiên là tốt nhất!" Thượng Quan Nguyên Cát nhìn Đường Dần, dè dặt nói ra.

Huỳnh đệ bị giam áp ở Đường Dần trong tay của nàng, bất cứ lúc nào cũng có thể có thể phát sinh bất ngờ, đương nhiên không có ở lại bên cạnh mình an toàn, nhưng vấn đề là Đường Dần vì sao đối với mình yên tâm như thế, lẽ nào hẳn không sợ bản thân đem hai người đệ đệ lên lên phóng chạy à?

Tựa hồ nhìn ra hẳn nghi ngờ trong lòng, Đường Dần cười nói: "Ta tuy rằng cùng Thượng Quan huỳnh mới vừa quen, nhưng là có thể nhìn ra được, Thượng Quan huỳnh này đây làm nhất ngôn cửu đỉnh người, chỉ cần người làm ra bảo chứng, ta sẽ rất yên tâm."

Xem Đường Dần ngôn ngữ chân thành, không giống đang làm làm, Thượng Quan nguyên ý không còn cháy hoài nghi, nghiêm mặt nói: "Ta có thể bảo chứng, trong ba ngày qua, ta tuyệt đối sẽ không để Nguyên Vũ, Nguyên Bưu, rời khỏi bị phủ một, ba ngày sau, ta vô luận có chấp nhận hay không Đường đại nhân điều kiện, đều có thể đưa hẳn hai người đuổi về tới, gọi do Đường đại nhân xử lý!"

"Hảo! Quân tử nhưt ngôn, khoái mã một tiên, ta tin tưởng Thượng Quan huỳnh là ngôn mà có tin người!" Vừa nói chuyện, Đường Dần nghiêng đầu nhìn về phía Khâu Chân, nói ra: "Thả ra Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu hai người đem hai người bọn họ mang đến nơi đây!"

"Vâng!" Lời nói đã trước mặt mọi người xuất khẩu, Khâu Chân nghĩ khuyên can cũng không còn kịp rồi, chỉ có thể miễn cưỡng đáp ứng một tiếng, không đợi hẳn đi ra phía ngoài, Đường Dần đột nhiên lại thay đổi chủ ý, nói ra: "Không ngờ do ta đi cho!" Nói xong, không đợi Khâu Chân làm ra đáp lại, hẳn đánh không đi ra ngoài.

Mọi người hoàn toàn bị Đường Dần thay đổi thất thường làm cho hôn mê, biết sớm như vậy dễ dàng phóng mất Thượng Quan huỳnh đệ, trước đây phân hóa học đại việc tổn sức tróc hẳn hai người thay đổi không có chút ý nghĩa nào nha.

Sợ hẳn một thân một mình đi trước có thất, Trương Chu, Bạch Dũng, tháng, Nhạc Thiên đám người đều đi theo ra ngoài.

Đường Dần đám người chuyển tới phủ đệ hậu viện, tiến nhập một gian phong bế tiểu sài phòng, bên trong không gian không lớn, lại đứng đầy võ trang đầy đủ quan binh, Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu hai huynh đệ cả người buộc chặt được xích sắt, bị bọn quan binh hung hăng áp trên mặt đất, ngoài hình đó chặt vật, vậy còn có nửa điểm bình thời uy phong.

Nhìn thấy Đường Dần tới nơi, bọn quan binh đều đình trực thân thể, rất cung kính khom người thi lễ.

Đường Dần khoát khoát tay, ý bảo mọi người không cần đa lễ, sau đó đi tới Thượng Quan hai huynh đệ trước mắt, cúi đầu nhìn một chút hồi đầu thổ kiềm hai người, không thể ngừng nhếch miệng nở nụ cười, phía sau hẳn đưa hẳn hai trong miệng bỏ vào vải triệt mắt, chăm chọc ý tứ hàm xúc mười phần cười hỏi: "Hai vị, cảm giác nơi này rộng mang coi như thư thái?"

"Đi mẹ của ngươi. . ." Thượng Quan hai huynh đệ bao thuở bị ủy khuất như vậy, nhất là thấy Đường Dần trên mặt nụ cười giễu cợt, cũng không nhịn được nữa, chửi ầm lên, hơn hết hai người mới vừa mắng một mới đầu, lập tức đưa tới xung quanh quan binh quyền đâm cước đá, bọn họ là một chút không khách khí, từng quyền như thịt,

Đau nhức trong xương, thương cảm Thượng Quan huỳnh đệ hai người cả người bản lĩnh thi triển không được, bị loạt tiểu lâu la có rên liên tục.

"Được rồi!" Chờ mọi người đánh một hồi, Đường Dần lúc này mới để người thủ hạ dừng tay, cười nói: "Thêm mở hai người bọn họ trên người xiềng xích."

"A?" Lời vừa nói ra, bọn quan binh đồng thời sững sốt, không hiểu nhìn Đường Dần.

Thượng Quan hai huynh đệ cũng đã quên đau gọi, nằm trên mặt đất, giờ lên suy nghĩ kinh ngạc nhìn hẳn.

Đường Dần cười ha hả nói: "Hai người ở trong mắt ta, căn bản không quan trọng gì, không đáng giá nhắc tới, dường như không phải là vì lung lạc lệnh huynh dài Thượng Quan Nguyên Cát, ta nơi nào sẽ dễ dàng tha thứ hai người sống đến bây giờ? Hai người người hẳn là may mắn, may mắn mình tên hảo, có vị rất giỏi đại ca, hiện tại Thượng Quan Nguyên Cát tới nơi, dựa theo ta và hẳn ước định, phóng hai người người rời khỏi."

Lời của hẳn, cùng với trong lời nói khinh miệt, so với trực tiếp giết hai huynh đệ càng làm cho hẳn hai người khó chịu.

Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu mà mắt đều đỏ lên vì tức, căm tức nhìn Đường Dần, khớp hàm cắn khanh khách rung động, hẳn không thể ăn ngoài thịt, nuốt kỳ cốt.

Đường Dần không đem hai người hận ý để vào mắt, chắc là nói hẳn căn bản là không có nữa này hai huynh đệ để ở trong lòng, hẳn hướng về phía bọn quan binh vậy đầu nói: "Theo đuổi!"

"Vâng! Đường đại nhân!"

Hẳn là Thống soái, bọn lính với mệnh lệnh của hẳn không dám không chấp hành. Cảm giác Thượng Quan hai huynh đệ như là bị ràng buộc dã thú,

bọn lính vì hấn hai vạch trần đây thường là cũng là thận trọng, giắt lại lớn nhất khoảng cách, giống hệt hai người khôi phục tự do sau đó bất cứ lúc nào đều có thể nhào lên áp bọn họ vào hộp đường như.

Bọn họ lo lắng không phải là không có đạo lý, quả nhiên, Thượng Quan Nguyên Bưu thu được tự do sau đó, rào rú, thật tốt như mảnh hồ ra hạp đường như, từ dưới đất xông lên, hai tay đều xuất hiện, đem cách hấn gần nhất tên kia quan binh cổ của nắm ở, giữa lúc hấn nghĩ sức lực bẻ gãy tên kia quan binh cổ của thì, chỉ nghe Đường Dần giọng nói lạnh nhạt lo lắng mở miệng nói: "Nếu như ngươi liên lụy Thượng Quan Nguyên Cát cùng ngươi cùng nhau chết oan chết uổng, vậy ngươi bây giờ mặc dù động thủ!"

Những lời này, lực uy hiếp mười phần, Thượng Quan Nguyên Bưu có thể không để ý lợi sinh tử của mình, nhưng tuyệt không nghĩ liên lụy đến đại ca của mình trên đầu.

Hấn nắm ở quan binh cái cổ tay của bỗng nhiên cứng ngắc ở, không có lại tiếp tục phát lực.

Đây là, Thượng Quan Nguyên Vũ cũng từ dưới đất bò dậy, hấn so với hai đứa sinh đôi đệ đệ phải tinh táo rất nhiều, vội vàng tiến lên, đem Thượng Quan Nguyên Bưu tay của giắt lại, thấp giọng quát lên: "Hiện tại đừng kích thích!"

Thượng Quan Nguyên Bưu nhìn huynh trưởng hít một hơi thật sâu, này mới chậm rãi đưa tay buông ra, sau đó xoay quay đầu lại, hai mắt phun lửa nhìn chăm chăm Đường Dần.

Thấy thế, binh lính chung quanh cùng với Trương Chu, Bạch Dĩnh đám người lúc này mới hơi cảm xúc an tâm, nguyên bản muốn lấy ra vũ khí động tác cũng đều dừng lại.

Hơi cảm xúc Nguyên Vũ nhìn Đường Dần, lạnh giọng hỏi: "Đường Dần ngươi thật dự định phóng huynh đệ ta rồi khỏi?"

"Không sai!"

"Ngươi không sợ ta hai người trở về tới tìm ngươi trả thù?"

"Ha ha ——" Đường Dần hình như nghe xong trên thế giới buồn cười nhất truyện cười, ngửa mặt cười to,

Ngao nghể nói ra: Ta vừa rồi cũng đã nói, hai ngươi cho là mình là một nhân vật, nhưng ở trong mắt ta,

Căn bản là không đáng giá nhắc tới phế vật, nếu muốn giết ta, cho dù đội lạt nữa thượng một trăm năm hai ngươi cũng làm không được!

"Hảo, hảo, hảo!" Thượng Quan Nguyên Vũ tức giận thân thể thành thạch thẳng chiến, liên tục gật đầu, nói ra: "

Chúng ta liền chờ xem!"

"Trời làm vậy, có thể vì; tự làm vậy, không thể sống. Hai người ngươi muốn tự tìm khổ luyện ăn, đến lúc đó có thể trách không được người khác!"

Nói xong, Đường Dần có thâm ý khác mà nhìn hai người liếc mắt, sau đó ngao mạn mà lại không để ý tới hai người bọn họ, xoay người đi ra sảnh phòng.

Đến bên ngoài, hấn cũng không quay đầu lại nói ra: "Nghĩ thấy các ngươi huynh trưởng liền đi theo ta!"

Thượng Quan hai huynh đệ lúc này đã bất cứ giá nào, không sợ hãi chút nào đuổi kịp Đường Dần.

Trở lại nhà giữa phòng khách, Đường Dần trên mặt vẻ ngao nghể quét sạch, lại khôi phục mới vừa hiền hoà đáng đáp,

Hấn với chờ ở nơi đó Thượng Quan Nguyên Cát đạm nhiên mà cười, ôn nhu nói: "Thượng Quan huynh hai vị huynh đệ ta đã đưa."

Thượng Quan Nguyên Cát vội vàng đứng dậy đón chào, cảm ơn Đường Dần đồng thời, ánh mắt tự nhiên mà vậy tiếp cận phía sau hấn

Phiêu, quả nhiên, chỉ thấy Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu nổi giận đùng đùng đã đi tới, nhìn hấn hai người có vẻ,

Không giống như là người ta dưới bậc đó tù, càng giống như là tìm tới cửa trả thù.

Ai! Thượng Quan Nguyên Cát không thể ngừng trong lòng thầm than, mình ba cái đệ đệ, không có một để hấn bớt lo, nhất là

Tam đệ, tứ đệ, mau để hấn giao trái tim thao lộn xộn.

Giờ này khắc này, hấn ở hai huynh đệ trên mặt không thấy được một chút hối ý, giận từ trong lòng nhận, hấn

Miền cường tiếp cận Đường Dần cười, sau đó cường chế tiếng lượng, với phía sau Thượng Quan Nguyên Vũ hai người trầm giọng quát lên:

"Đường

Đại nhân rộng lượng, không giết người hai người, cũng không trị hai người người tội, còn không mau nhanh cảm ơn Đường đại nhân!"

"Cảm ơn hử?" Thượng Quan Nguyên Bưu mũi thiếu chút nữa khí sai lệch, nếu như bây giờ không phải là có Thượng Quan Nguyên Cát ở, hửn lòng có lo lắng.

Đã sớm cùng Đường Dần liều mạng.

Hửn tựa đầu chuyển hướng nơi khác, hử lạnh nói: "Chờ kiếp sau nữa "

"Người ——" Thượng Quan Nguyên Cát giận dữ, ngón tay run rẩy dựa vào hướng về phía trước quan Nguyên Bưu mũi, cả giận nói: "Hai người tới đây cho ta!"

Thượng Quan Nguyên Cát không có tu luyện qua lĩnh võ, đứng một tay trói gà không chặt văn nhân, nhưng huỳnh trưởng như cha,

Không sợ trời không sợ đất Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu sợ nhất đứng vị đại ca này. ( )

Bình thường, hửn hai người cực sợ Thượng Quan Nguyên Cát đạo lý lớn, lại thêm cực sợ hửn toái toái niệm, có thể nhanh chóng liền nhanh chóng, có thể không thấy mặt liền không thấy mặt, hiện tại,

Hai người bọn họ muốn tránh cũng không tránh khỏi.

Nghe được huỳnh trưởng kêu uống, hai người đáng về bề vệ tức khắc biến mất hầu như không còn, cúi được suy nghĩ, hử khí vô lực đi tới Thượng Quan Nguyên Cát trước mặt.

Chân của hai người bước còn chưa có đứng vững, Thượng Quan Nguyên Cát vung tay lên, các cho hai người một cái lỗ tai, đồng thời trầm giọng nói: "Tiếp cận Đường đại nhân nói lời cảm tạ!"

Khí lực của hửn không lớn, cái tát đánh vào hai huỳnh đệ trên mặt của cũng không quan đau khổ, bất quá khi chúng chịu đòn, Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu sắc mặt đỏ lên, vừa then lại phần, hận tìm không được một cái lỗ để chui vào.

Biết vị đại ca này là tính bướng bỉnh, không ngờ cảm ơn hửn sẽ không từ bỏ ý đồ, hai huỳnh đệ bất đắc dĩ, tâm bất cam tình bất nguyện về phía Đường Dần hử nói: "Đa. . . đa tạ Đường đại nhân!"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Quyển 5 (sửa lại)

Đường Dần đưa lưng về phía Thượng Quan Nguyên Cát, dùng khoeo mắt dư quang thoáng nhìn Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu hai huỳnh đệ, như biến sắc mặt dường như, trên mặt lại khôi phục không ai bì nổi biểu tình, cười ha hả nói ra: "Hai vị không cần cảm tạ ta, muốn cảm ơn cũng có thể cảm ơn nhị vị huỳnh trưởng!"

Ngôn ngữ của hửn là rất khách khí, nhưng hợp với vẻ mặt của hửn, thay đổi hoàn toàn mùi vị, giống hệt hửn căn bản không đem hai người để vào mắt, thậm chí lười nhiều liếc mắt nhìn.

Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu hận đến cơ hồ muốn cắn lộn xộn cương nha, nhìn lẫn nhau một cái, hai huỳnh đệ tâm lĩnh tương thông, ăn ý người nào đều không nói gì, nhưng trong lòng đã quyết định chủ ý, nhất định phải để Đường Dần trả giá thật lớn.

Rõ ràng cảm giác được trên người của hai người nồng đậm sát khí, Đường Dần trong lòng hiểu rõ, âm thầm làm cười, biểu hiện ra nhưng bất động

thanh sắc, quay người lại, chống lại quan Nguyên Cát nói ra: "Thượng Quan huynh hiện tại có thể đem hai người bọn họ mang đi!"

"Lần này. . . Rõ ràng cảm ơn Đường đại nhân giờ cao đánh khê!" Thượng Quan Nguyên Cát trong lòng cảm kích, khom người bái thật sâu, thành tâm nói lời cảm tạ.

Đường Dần khoát khoát tay, cười nhạt nói: "Thượng Quan huynh không cần khách khí, muốn nói cảm tạ, ta ngược lại hẳn là cảm tạ Thượng Quan huynh những năm gần đây với huyện Bình Nguyên chúng tướng quân nhân chiếu cố."

Hắn khách khí có thừa, khác Thượng Quan kết bình đối với hắn ấn tượng cũng thay đổi rất nhiều, nghĩ mới vừa gặp mặt thì Đường Dần tuy rằng khác bạc một chút, nhưng vẫn là làm người có tình nghĩa.

Đường Dần nhìn đầy mặt cảm kích Thượng Quan kết bình, lại nói: "Ta cùng với Thượng Quan huynh ước định, mong rằng Thượng Quan huynh sau khi trở về suy nghĩ thật kỹ một chút, ta là thành tâm tương yêu, nói vậy Thượng Quan huynh sẽ không làm ta thất vọng nữa?"

"Này. . ." Thượng Quan kết bình là rất cảm kích Đường Dần, nhưng này hợp lại không có nghĩa là nàng nguyện ý tiếp thu điều kiện của hắn, vì hắn làm việc.

Trước mặt kệ Đường Dần thái độ làm người làm sao, nhưng nói chức vụ này thì không phải là tốt như vậy tiếp nhận, làm cho nội chính, phí sức sức lao động, thấy hiệu quả lại chậm, muốn làm ra thành tích rất trắc trở, nhưng muốn làm tao cũng rất dễ, hưởng huyện Bình Nguyên này cục diện rối rắm quá khó khăn tiếp nhận, loạn trong giặc ngoài, xử lý nhận chính vụ so với xử lý quân vụ còn khó hơn thượng gấp mười lần, gấp trăm lần, hắn hiện tại sinh sống dễ dàng tự tại, cần bản không nghĩ tự tìm phiền toái, vì mình tiếp được này cố sức lại không cần thiết thảo hảo tội.

Trong lòng không muốn tiếp thu, nhưng lại không cách nào lập tức cự tuyệt, Thượng Quan Nguyên Cát ứng phó lần thứ hai chấp tay thi lễ, nói ra: "Đương nhiên, sau khi trở về, ta nhất định sẽ tỉ mỉ châm chước, ba ngày sau cho ... nữa Đường đại nhân hồi phục!"

"Ừ! Vậy ta sẽ chờ Thượng Quan huynh tin tức tốt!" Đường Dần tràn đầy tự tin cười nói.

"Đường đại nhân, tại hạ cáo từ!" Thượng Quan Nguyên Cát lại cùng Đường Dần khách sáo có thể một phen, lúc này mới mang theo quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu hai huynh đệ rời khỏi trung tâm huyện.

Bọn họ chân trước mới vừa đi, Khâu Chân, Bạch Dũng đám người dễ dàng vây tiến lên đây, đầy mặt không hiểu hỏi: "Đại nhân, tại sao muốn đi lên quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu? Chúng ta thế nhưng thật vất vả mới đem hai người bọn họ bắt được!"

"Đúng vậy! Giang sơn dễ đổi, này hai huynh đệ hoành hành ngang ngược quen, lần này ở chúng ta trên tay cất liễu khuy, chắc chắn sẽ không vì vậy từ bỏ ý đồ, ngày sau tất nhiên muốn tìm cơ hội trả thù!"

"Còn nữa nói, Thượng Quan Nguyên Cát căn bản quản thúc không được hai người này, không phải hai người bọn họ lại có thể nào đi làm trộm cướp đây?!"

Mọi người người một lời ta một lời, nói ra trong lòng không giải thích được cùng bắt nắn.

Đường Dần đến lúc đó chẳng hề để ý, vừa nghe vừa cười, chờ lời của bọn họ tiếng cáo một đoạn rồi sau đó, hắn phung cười ha hả nói ra: "Các người nói đều rất đúng, Thượng Quan kết bình quả thực không quản được hai người này, hai người bọn họ cũng nhất định sẽ trở về trả thù, như kết quả không có gì bất ngờ xảy ra, tối hôm nay, hai người bọn họ liền lại tìm tới cửa."

Từ nhỏ là cô nhi Đường Dần, coi thường lòng người dễ thay đổi, trần gian hiểm ác đáng sợ, không dám nói xem người trăm phần trăm chuẩn xác, nhưng là không rời mười. Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu cũng là không giấu được tâm sự người ngay thẳng, hai người bọn họ với Đường Dần hận ý căn bản yếm không giấu được, toàn bộ biểu hiện ở trên mặt, hơn nữa hắn hai người cương liệt cá tính, lại lui tao Đường Dần nhục nhã, không tìm tới cửa trả thù mới gọi quái.

Hắn đầy mặt dễ dàng, mọi người chung quanh lại lại càng hoảng sợ, kinh ngạc nói: "Tối hôm nay? Đại nhân. . . Vậy thì càng không nên đem hai người để cho chạy a!"

Đường Dần cười nói: "Nếu không khi đi Thượng Quan huynh đệ, Thượng Quan kết bình như thế nào lại thỏa hiệp? Ta lại có thể nào đem hai người này cũng thu cho mình sử dụng?"

Nghe nói lời này, mọi người tại đây đều lộ ra vẻ kinh ngạc. Nguyên bản bọn họ đều cho rằng Đường Dần muốn mượn hơi chi là Thượng Quan kết bình, không nghĩ tới hắn đem Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu cũng coi như suy tính cho được. Ngay cả Khâu Chân cũng không nghĩ tới Đường Dần có thể tính toán sâu như vậy. . .

Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu cũng là tu vi tinh thâm cao thủ, nếu có thể nạp cho mình sử dụng, sẽ phải thượng trọng dụng trượng, Đường Dần làm sao không có lòng yêu tài, chỉ là hai người này rất cố chấp, cho nên hắn mới dùng lạt mềm buộc chặt mưu kế.

Nếu đã thả hai người, lại biết rõ huynh đệ lại trở về trả thù, trong lòng hẳn kỳ thực từ lâu nghĩ hạo cách đối phó.

Đường Dần rất nhạy bén, vẫn luôn là, khi hắn bắt đầu chăm chú chuyển động đầu óc của mình thì, cũng là rất kinh khủng.

Thấy mọi người hai mặt nhìn nhau, thật lâu không nói gì, hắn đạm nhiên mà cười, nói ra: "Dù cho Thượng Quan huynh đệ thật tìm tới cửa, cũng không có gì phải sợ, ta nghĩ đến một chủ ý, các vị nhìn kia có được hay không."

Nói, hắn đem ý nghĩ của hắn từ đầu chí cuối tiếp cận mọi người giảng thuật một lần.

Nghe xong lời của hắn, mọi người đầu tiên là cả kinh, tiếp tục không hện mà cùng đều nở nụ cười. Đường Dần chủ ý nghe có chút trò đùa, nhưng lại vẫn có thể xem là một biện pháp tốt. .

Khâu Chân lần đầu tiên vỗ tay đồng ý nói: "Ta xem kế này được không! Thượng Quan huynh đệ không đến cũng thì thôi, nếu quả như thật tới rông, đến lúc đó chúng ta có thể muốn xem thật kỹ một chút hắn hai người chặt vật đáng vẽ, ha ha. . ."

Mọi người theo lớn một chút ngoài đầu, nụ cười trên mặt cũng chuyển biến thành cười xấu xa. .

Bạch Dững hơi có lo lắng hỏi: "Làm như vậy. . . Không có nguy hiểm nữa?"

Đường Dần vỗ tay thu lấy, lại cười nói: "Yên tâm! Hai người bọn họ huynh đệ tu vi đều đạt tới lĩnh nguyên cảnh giới, thật muốn thương tổn được hắn hai người, cũng không phải chuyện đơn giản như vậy."

"Ừm!" Bạch Dững như có điều suy nghĩ gật đầu, lại muốn chỉ chốc lát, phương thần nhiên mà cười, nói ra: "Cứ dựa theo đại nhân biện pháp làm nữa!"

"Mọi người cũng không có ý kiến?"

Mọi người cùng nhau lắc đầu. .

Đường Dần thấy thế, cười nói: "Tốt lắm!" Nói, hắn nhìn về phía Lưu Trung Thắng cùng Trần Phóng hai người, nói ra: "Việc này giao cho hai người đi chuẩn bị, động tác phải nhanh, tận lực không nên làm ra động tĩnh."

"Hiểu rồi!" Lưu Trung Thắng cùng Trần Phóng song song đứng dậy, lĩnh lệnh đi.

Sự tình cáo một đoạn rơi, Đường Dần thoai phong nhất chuyển, lại cùng mọi người thương nghị nhận quân vụ.

Hỏi hắn: "Chúng ta bây giờ có thể có trinh sát kị binh. Có thể giám thị man quân động tĩnh?","

Trương Chu cùng Bạch Dững qua lại nhìn kia, gật đầu lại lắc đầu. .

Đường Dần không giải thích được hai người ý tứ.

Bạch Dững giải thích: "Quân ta là có trinh sát kị binh, nhưng là lại không dám bước vào rất bang một, lại thêm chưa nói tới giám thị man quân cử động."

"Đây là vì sao?"

"Mạc Phi Tư mà vốn là mở mang, chúng ta với nơi nào địa hình lại chút nào không biết chuyện, trinh sát kị binh đi tới, đại đô có đi sự hiểu lầm, lâu ngày, cũng sẽ không dám ở tiếp cận bên kia phái trinh sát kị binh."

Đường Dần lắc đầu, trầm ngâm nói: "Rất bình đối với chúng ta cử động rõ như lòng bàn tay, mà chúng ta với rất bình không hề hiểu rõ. Tri kỷ tri bỉ, mới có thể biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng, với hiện tại loại tình huống này, chúng ta nào có cùng người nhà chống lại khả năng?"

Mọi người đều nhũn mảy, ở tán thành hắn nói chuyện đồng thời, cũng ở trong lòng âm thầm kinh ngạc không thôi, Đường Dần nhìn như không phải là quân pháp, nhưng lại có thể thường thường nói ra 'Tri kỷ tri bỉ, biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng' chờ một chút loại này kẻ khác suy nghĩ sâu xa nói.

Bọn họ nào biết đâu rằng, ở Đường Dần thời đại, lời như vậy sớm bị dùng lạm, cùng tục ngữ không sai biệt lắm.

Đường Dần tiếp tục nói: "Ta phải thời khắc có thể hiểu được rất bình hướng đi, cho nên, chúng ta trinh sát kị binh không chỉ có phải nhiều, cũng nhất định phải nghiêm chỉnh huấn luyện, vô luận ở cỡ nào hoàn cảnh lạ lẫm trong, ở cỡ nào hung hiểm dưới điều kiện, cũng có thể sinh tồn được."

Trù Thần hiện tại vừa sát thủ hắn, với tình báo tầm quan trọng hiểu rất rõ. Tình báo thì tương đương với mắt cùng cái lỗ tai, không có tình báo chẳng khác nào một người có mắt không nhìn thấy, có tai nghe không, vô luận thế lực của hắn mạnh bao nhiêu lần, ở trên chiến trường cũng chỉ có

thể rơi vào mặc cho người làm thịt kết cục.

Trương Chu cùng Bạch Dũng nghiêm mặt, song song nói ra: "Đại nhân, sau khi trở về ta sẽ khoa học tự nhiên bắt tay vào làm huấn luyện binh đoàn bên trong trình sát kỵ binh!"

Đường Dần khoát khoát tay, như có điều suy nghĩ nói ra: "Chỉ dựa vào binh đoàn nội bộ trình sát kỵ binh còn xa xa thiếu."

Một người lính đoàn trình sát kỵ binh sẽ không vượt lên trước năm mươi người, ba cái binh đoàn cộng lại nhiều nhất mới một trăm năm mươi người mà thôi, cùng hấn mong muốn khi xuất kém khá xa, biện pháp tốt nhất là thành lập độc lập tổ chức tinh bảo, trực tiếp được hấn chỉ huy cùng không chế.

Nghĩ tới đây, hấn nhìn chung quanh mọi người ở đây. Khâu Chân khoai lang bày mưu tính kế, nhưng yêu thích sống an nhàn sung sướng, không thích hợp làm là vụ, Trương Chu, Bạch Dũng cũng là hợp lại đội trưởng, binh đoàn công việc bề bộn, rất khó nhín chút thời gian, Cổ Việt, Lý Uy đám người tuy rằng năng lực cũng không tệ, nhưng thái độ làm người lại thiếu cơ nhân dân, sau cùng, ánh mắt của hấn rơi xuống trời nhạc trên người.

Nghĩ tới nghĩ lui, không có ở so với Nhạc Thiên thích hợp hơn phụ trách tinh bảo người của,

Nhạc Thiên là tiền thủ, lạnh lùng ít lời lại không mất trầm ổn thận trọng, phần mộ cũng cơ nhân dân, đầu là thông tuệ, vô luận là thấy rõ lực không ngờ tí mĩ trình độ, đều cao hơn người ngoài ra rất nhiều, nghĩ tới đây, trên mặt hấn lộ ra nụ cười, nói ra: "Ta muốn thành lập một độc lập dò hỏi bộ đội!" Nói nhìn về phía trời nhạc, hỏi: "Nhạc Thiên, do người tới làm dò hỏi bộ đội thủ lĩnh làm sao?"

Nhạc Thiên đầu tiên là ngẩn ra, tiếp tục lập tức đứng lên đi, ngay cả bởi cũng không bởi, nói ra: "Thuộc hạ nhận lệnh!"

Tự đến huyện Bình Nguyên tới nay, Nhạc Thiên cùng Cổ Việt đám người như thế, tuy rằng cả ngày đi theo Đường Dần bên người, bị xếp vào một thiên tướng danh hiệu, nhưng cũng không có thực tế phụ trách sự vụ, hiện tại Đường Dần để hấn phụ trách tinh bảo, hấn nơi nào sẽ CSFF cự tuyệt, hơn nữa thân là tiền thủ nhiều lắm hấn đi phụ trách dò hỏi đã ở thích hợp bất quá.

Thấy hấn tiếp nhận thống khoái, Đường Dần cũng thật cao hứng, nói ra: "Nhạc Thiên, dò hỏi không đúng biên chế tạm thời định vì năm trăm người được rồi. Kỳ cụ thể nhân viên người có thể đến các binh đoàn chọn, chỉ cần người xem giữa, vô luận quan giai cao thấp, không cần tiếp cận ta trình báo, có thể tự hành đi tìm các binh đoàn trưởng yếu nhân."

Nghe xong lời này, mọi người ở đây không thể ngừng hít và một hơi, an bài như vậy, coi như là đêm nay vừa mới quyết định thành lập dò hỏi bộ đội giỏi hơn các binh đoàn trên, bởi vậy đó có thể thấy được Đường Dần đối kỳ coi trọng trình độ.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Quyền 5

Đường Dần trao quyền cho Nhạc Thiên quyền hạn lớn như vậy, người sau hiển nhiên hết sức kích động, hấn chấp tay thi lễ nói: "Đa tạ Đại nhân!"

"Ha ha!" Đường Dần cười nói: "Người có nhiều điều kiện đều có thể tiếp cận ta nói ra, chỉ cần là ta phạm vi năng lực bên trong, ta nhất định thỏa mãn người, hơn hết, ta chỉ có một yêu cầu, người muốn trong thời gian ngắn nhất cho ta huấn luyện được một nổi tiếng dò hỏi đội ngũ, đồng thời, còn muốn cho ta thấy thành tích của người, có chuyện à?"

Nhạc Thiên không chút suy nghĩ, lập tức đáp: ", không thành vấn đề, đại nhân!"

"Tốt!" Đường Dần ngửa mặt mà cười, sau một lúc lâu, nàng có đột nhiên dừng lại, trầm tư không nói.

Không biết trong lòng hấn đang suy nghĩ gì, chỉ thấy trông mắt của hấn chuyển động một liên tục.

Một lát, hấn ngẩng đầu lên, trì hoãn tiếng nói ra: "Một người dò hỏi đội ngũ khả năng còn chưa đủ." Nói, hấn vừa nhìn về phía Ngã Gia, nói ra: "Ngã Gia, người giống như Nhạc Thiên, cũng lấy phụ trách tổ kiến một nhánh dò hỏi đội ngũ, ta chỉ muốn nhìn đến hai người hiệu quả. Làm hảo, hiển nhiên ngợi khen, thậm chí mở rộng, nếu là làm không tốt, cũng hiển nhiên muốn phạt, thậm chí sở biên, ta hy vọng đào bảo võng nữ trang trời mèo đào bảo thương thành đào bảo võng nữ trang trang phục mùa đông áo khoác m đào bảo võng nữ trang trời mèo đào bảo thương thành đào bảo võng nữ trang trang phục mùa đông áo khoác m đến sau cùng hai vị người nào cũng không muốn bị đầu loại!"

Ngã Gia nằm mơ cũng không nghĩ tới Đường Dần sẽ an bài bản thân một người hoà thuận vui vẻ trời sờ một cái như thế chức vị, hấn có chút phản ánh không tới, ngồi trên ghế sừng sốt một hồi lâu mới chợt giật mình tỉnh giấc, nhảy mà từ trên ghế đứng lên, không thoải mái trầm giọng nói ra: "Thuộc hạ lĩnh lệnh!"

Đường Dần nói, có thể người khác không có nghe ra cái gì, nhưng Ngã Gia lòng có cảm xúc, cho tới nay, Đường Dần ngẫu nhiên đọc khinh thường bản thân, không cho rằng khác, chỉ vì hấn là nữ nhân, Đường Dần nói lời nói này, không cần sai cũng biết chủ yếu là với nàng nói. Hấn khinh thị, ngược lại kích khởi Ngã Gia không chịu thua cá tính. Bại hoại là thế nào luyện thành nửa thích a huan tay đánh

Không sai, luận phụ trách tình báo, hấn thì không bằng Nhạc Thiên thích hợp, nhưng nàng không muốn chịu thua, càng không muốn bị người xem thường, nhất là Đường Dần.

Với Đường Dần an bài như thế, mọi người tại đây đều thật bất ngờ, bao quát đương sự Nhạc Thiên cùng Ngã Gia ở bên trong.

Kỳ thực hoàn mỹ tình hình thực tế báo đội ngũ một nhánh liền cũng đủ dùng, cần gì phải chuẩn bị hai đây? Lãng phí nhân lực cùng tài lực.

Trong đám người chỉ có Khâu Chân hiểu rồi Đường Dần lòng của để ý. Theo Đường Dần lâu như vậy, với thói quen của hấn sớm đã từ từ thích ứng, Đường Dần đặc biệt thích cạnh tranh, "Thích người sinh tồn, không khỏe người đầu loại" những lời này đừng hấn ứng dụng thuận buồm xuôi gió, từ lúc hấn làm thứ hai binh đoàn đội trưởng thời điểm, hấn để thuộc hạ mười vị Thiên phụ trưởng đi tranh chấp, đi tương đối, đi qua lại phân cao thấp, kỳ thành hiệu ngoài ý liệu hảo, hiện tại hấn càng làm chiều này dùng tới.

Khâu Chân cũng chỉ nghĩ đúng phân nửa, Đường Dần quả thật có ý để Nhạc Thiên cùng Ngã Gia cạnh tranh với nhau, nhưng hấn với Ngã Gia cũng không có ôm hy vọng quá lớn đào bảo võng nữ trang trời mèo đào bảo thương thành đào bảo võng nữ trang trang phục mùa đông áo khoác m đào bảo võng nữ trang trời mèo đào bảo thương thành đào bảo võng nữ trang trang phục mùa đông áo khoác m, mục đích chủ yếu là dùng nàng đi kích thích Nhạc Thiên, để Nhạc Thiên làm được tốt nhất.

Nhưng hấn tuyệt đối không nghĩ tới chính là, này nguyên bản không có bị hấn để mắt Ngã Gia so với hấn trong dự đoán làm phải tốt hơn nhiều, hai tổ chức tình báo, vẫn luôn là chạy song song với, ngày sau cũng phân biệt (Đại Phong Ca) bị đều tự phân trách nhiệm quan thượng đặc biệt kí tên.

Nhạc Thiên sở phụ trách tổ chức tình báo bị mệnh danh là Thiên Nhãn, Ngã Gia tổ chức tình báo bị mệnh danh là "Địa võng", Thiên Nhãn cùng địa võng cùng với ngày sau do người tu linh hệ Bóng Tối tạo thành "Đám sau lưng", này ba tổ chức lớn làm Đường Dần dưới trưởng quan trọng nhất tình báo, điều tra cơ cấu, cũng vì Đường Dần đại nghiệp lập được công lao hấn mã, đồng thời luôn luôn kéo dài tiếp, đương nhiên, những thứ này đều là nói sau.

Định ra rồi dò hỏi an bài sự tình, Đường Dần lại bắt đầu hỏi tân binh trung thu tình trạng.

Trương Chu cùng Bạch Dững cũng là mặt không đổi sắc, hai người với trung thu tân binh tình hình thực tế hướng bày tỏ không lạc quan, mấy ngày qua, lệnh động viên tuyên bố xuống phía dưới, đến đây báo danh đi bộ đội tân binh lại lác đác không có mấy, dân chúng tựa hồ tình nguyện chịu đói cũng không muốn tòng quân,

Đường Dần khó có thể lý giải, hiện tại quân tư quân lương vấn đề lương thảo đều đã giải quyết rồi, thế nào tân binh không ngờ chinh không được?

Bạch Dững cười khổ nói: "Chúng ta mỗi lần và Man binh giao chiến, cũng là hao binh tổn tướng, binh lính tử thương vô số, nhiều lần như vậy, dân chúng đâu lẽ tạ thần ý tòng quân?"

Cũng đúng a! Đường Dần gật đầu, bày tỏ lý giải. Xem ra muốn cải thiện trung binh khốn cảnh, chỉ có thể với Man binh đạt được một hồi thắng lợi, cho dù là trận không tầm thường chút nào tiểu thắng cũng có thể tạo được cổ vũ lòng người tác dụng.

Hấn thở sâu, nói ra: "Mặc kệ tân binh tuyển nhận tình trạng làm sao, thông thường huấn luyện vẫn là phải tiếp tục."

Sau đó, hấn an bài Cổ Việt với toàn quân làm gần người đánh nhau kịch liệt huấn luyện, lệnh Lý Uy làm viễn trình tài bắn cung huấn luyện, lệnh Bạch Dững làm cười ngựa huấn luyện, lệnh Trương Chu làm chiến trận huấn luyện. . .

Một phen dưới sự an bài tới, mọi người đều lĩnh lệnh, chỉ có Trương Chu cùng Bạch Dững thật là không giải thích được, huyện Bình Nguyên ba cái binh đoàn cũng là bộ binh đoàn, vì sao phải làm nhiều như vậy kỹ năng huấn luyện, hai người dám đảm đương trận đặt câu hỏi, đến khi sau đó, tìm được Khâu Chân hỏi.

Khâu Chân nở nụ cười, đem Đường Dần mang binh tác phong tiếp cận hấn hai người làm việc cận kề giảng giải. Nghe xong hấn giới thiệu, Trương

Chu cùng Bạch Dững mới hiểu rõ Đường Dần phong cách. Đây chưa nói tới không tốt, chỉ là như vậy huấn luyện, muốn khổ phía dưới binh lính cửa.

Sau đó, mọi người lần lượt rời đi.

Đường Dần trở lại phòng ngủ của mình, vừa muốn rửa mặt nghỉ ngơi, bên ngoài truyền đến tiếng đập cửa.

"Tiến đến!" :

Theo cửa phòng mở ra, một tên chừng hai mươi gia đình từ bên ngoài đi vào.

"Đại nhân!" Gia đình đi tới Đường Dần trước mắt, một mực cung kính khom người thi lễ.

"Có chuyện gì sao?" Đường Dần tò mò nhìn hắn.

"Này. . ." Gia đình có chút nói quanh co. . .

Bại hoại là thể nào luyện thành nửa phần loạn chúa tay đánh

"Có chuyện gì mau nhanh nói!" Đường Dần rất chịu không nổi người khác ở trước mặt hắn nửa ngày nói không nên lời một câu đầy đủ.

"Là như vậy." Gia đình dè dặt nói ra: "Đại nhân, bên trong phủ đã không món ăn không có lương thực. . . ."

"Liên việc này?" Đường Dần thiếu chút nữa khí vui vẻ.

"Đúng vậy!"

"Tại sao không đi mua?"

"Không. . . Không có tiền!" Gia đình nhỏ giọng nói. . .

"Không có tiền?" Đường Dần nhếch lông mày, hắn từ Diêm thành lúc tới mang ngân lượng không ít, sau lại lại từ quận trưởng Du Hợp nơi nào lấy được hơn mười vạn bạc, tuy rằng cho vay quân lương thời điểm dùng hết một số, thế nhưng thặng dư vẫn là rất nhiều, sao vậy có thể không có tiền?

Gia đình rất cơ linh, nhìn ra Đường Dần làm lại ý của mình, liền vội vàng nói: "Đại nhân không có trả thù lao, cho nên, chúng ta cũng không có tiền đi mua lương. Đại nhân. . . Bên trong phủ hiện tại thiếu khuyết một tên quản gia, mọi việc bất tiện. . ."

A! Thì ra là thế 1 Đường Dần mới chợt hiểu ra, hắn rất ít làm cho này chút việc vặt phiền lòng. Ở Diêm thành thời điểm, hắn ở Vũ Mị cung cấp nơi ở, bên trong hạ nhân quản gia đều rất đầy đủ hết, mọi việc đều có người xử lý, hiện tại đến huyện Bình Nguyên. Thì ra là trung tâm huyện quản gia đã theo huyện thủ trở về Diêm thành, bên trong phủ chỉ còn lại có chút không được cung cấp người hầu.

"Hào, ta biết rồi." Đường Dần gật đầu, trầm tư chỉ chốc lát, gấp gia đình còn chưa có rời khỏi, hắn vỗ vỗ trán của mình, tiện tay từ trong túi móc ra một thỏi bạc, giao cho gia đình, nói ra: "Số tiền này lấy trước đi dùng, quản gia ta sẽ mau chóng tìm tốt."

"Này. . ." Mua lương không dùng được nhiều như vậy bạc, chỉ cần chút tiền đồng là tốt rồi, gia đình nhìn trắng loá nén bạc, không dám đưa tay đón.

Đường Dần không nhịn được, dám đem bạc nhét vào trong tay của hắn, nói ra: "Nếu như không có những chuyện khác, hãy đi về trước nữa!"

"Là. . . Vâng! Đại nhân!" Gia đình nuốt nước bọt, xoay người đi ra ngoài.

Quản gia, đi đâu mà tìm quản gia đây? Đường Dần cũng rõ ràng Bạch quản gia tầm quan trọng, muốn tìm, phải tìm một tin được lại người có năng lực đây.

Nghĩ tới nghĩ lui, hắn cũng không nghĩ tới một chọn người thích hợp, sau cùng vương trên giường nằm một cái, tạm thời không để ý tới chuyện này.

Đêm, vạn vật chìm trong yên lặng, yên lặng đến bất thường.

Trung tâm huyện bên trong yên tĩnh, ngọn đèn dầu đều không, lớn như vậy phủ đệ, ngay cả tuần tra quan binh cũng không có, không khí trầm lắng, quỷ dị giống hệt một tòa quỷ trạch.

Trong bóng đêm, đột nhiên có hai cái bóng người leo tường nhanh chóng nhập trung tâm huyện trong viện.

Chính như Đường Dần sở liệu, Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu quả thực tìm tới cửa trà thù.

Này hai huynh đệ dựa một thân linh võ, vô luận đến chỗ nào đều bội số tôn sùng, lần này bị Đường Dần thi quỷ kế bắt, trong lòng vậy có thể nuốt vào này miệng ác QHtPy khi? Huống Đường Dần đối với hần hai người cực (Đại Phong Ca) tận dụng chế ngạo châm biếm khả năng sự tình, hai huynh đệ hận không thể bác ngoài da, lộn xộn kỳ cốt.

Hai người hạ quyết tâm, lần này lên vào trung tâm huyện chính là muốn ám sát Đường Dần tiết hận, chờ sau khi chuyện thành công, hai người cũng có thể thuận lợi thành chương trở lại tiếp tục làm bọn họ trộm cướp, đồng thời vì để tránh cho được ngoài liên lụy, còn có thể tiếp cận huynh trưởng Thượng Quan kết binh theo hần hai người cùng đi, có thể nói là nhất cử có nhiều.

Hai người tựa hồ đặc biệt hiểu qua trung tâm huyện địa hình cùng tình huống, sau khi đi vào, không đi thượng dư thừa đường vòng, thẳng đến Đường Dần đi ngủ phòng ngủ.

Rất nhanh, hai huynh đệ dễ lặn xuống cửa phòng ngủ bên ngoài.

Hai người đều là một thân linh khải, cầm trong tay linh hóa sau trường thương. Hai người bọn họ đầu tiên là ở ngoài cửa ngòai chồm hồm một hồi, nghe động tĩnh chung quanh, không có nhận thấy được dị thường sau đó, hai người lúc này mới bèn nhìn nhau cười.

Thượng Quan Nguyên Bưu nhẹ giọng nói: "Tam ca, người ở bên ngoài canh chừng, ta vào đi giải quyết mất việc ấy gian tặc!" Bại hoại là thế nào huyện thành nữa thích a huan tay đánh

"Tứ đệ, người canh chừng, ta đi vào!"

"Ta đi trước!"

"Ta đi trước!"

Hai huynh đệ người một lời ta một lời tranh chấp không dưới, sau cùng, hai người quyết định dứt khoát cùng nhau tiến nhập.

Thượng Quan Nguyên Vũ rõ ràng ra khỏi cửa phòng, phát hiện bên trong căn bản không có khóa lại, cửa phòng chậm rãi mở.

Trong lòng hần hừ lạnh một tiếng, xem ra hần hoàn toàn không có phòng bị, nói vậy cho là không người nào dám nghiền nát hần này huyện thủ.

Thượng Quan Nguyên Vũ đem cửa phòng đẩy ra một đường may, sau đó tiếp cận huynh đệ quăng xuống đầu, nghiêng người mà vào.

Hai huynh đệ động tác bén nhạy, không có phát sinh bất kỳ âm hưởng, tiến nhập bên trong phòng, Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu giờ cao chân, nhẹ rơi chân, thẳng tiếp cận giường chiếu đi đến.

Gian phòng hắc ám, long con mắt nhìn kỹ, trên giường tựa hồ nằm có một người, thấy không rõ lắm dáng dấp, chỉ có thể mơ hồ xem một đường nét, vậy có phải hay không Đường Dần hai huynh đệ không biết, hơn hết bên cửa sổ trên kệ áo có thể treo có huyện thủ quan phục.

Không cần hỏi, đây nhất định là Đường Dần phòng ngủ, mà người trên giường, cũng nhất định là Đường Dần không sai.

Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu hai trong mắt người đồng thời thoáng hiện hung quang, không cần bất kỳ ngôn ngữ, hai huynh đệ đồng thời đem vật cầm trong tay linh thương giơ lên, đi tới bên giường sau, chỉ chốc lát đều làm đình lại, hai người hấp chân khí, song song dùng hết toàn lực, đem vật cầm trong tay linh thương hung tợn bổ xuống.

Xi!

Theo hàn quang lóe lên, huyết quang phụt ra mà hiện tại.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hần tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Chương 86: Quyển 5

Thượng Quan huynh đệ hai thương đủ rồi, trực tiếp đem nằm ở trên giường người nọ cứng rắn chém thành ba đoạn. Nghĩ không ra sự tình tiến triển thuận lợi như vậy, Thượng Quan Nguyên Bưu không nên được kích động trong lòng, bật cười, hừ nói: "Đường Dần, đây là người tự tìm, trách không được huynh đệ chúng ta thủ đoạn độc ác!" Vừa nói chuyện, hắn đưa tay ra kéo xác chặt đầu.

Giương mặt của cái đầu đã bị máu tươi nhuộm đỏ, cũng thấy không rõ lắm tướng mạo, đang ở Thượng Quan Nguyên Bưu tỉ mỉ nhận thời điểm, chợt nghe trên giường mới có người lạnh cười ra tiếng, nói ra: "Xem ra muốn cho hai vị thất vọng rồi, lúc ta ngủ luôn luôn không có thói quen ngủ ở trên giường!"

"A! ?"

Lên đỉnh đầu phía trên truyền đến đang nói, này lệnh Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu vừa kinh vừa sợ, hai huynh đệ sắc mặt của cũng thay đổi, song song kêu sợ hãi được về phía sau cấp lùi lại mấy bước, tiếp tục ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy ở giường chiếu đỉnh lại nằm ngang có một người, người mặc rộng rãi thường phục, tiếp cận trên mặt xem, tướng mạo tuấn lãng, trời sinh mặt cười, khóe miệng thượng thiêu, mày kiếm xuống dưới mắt hồ lưu chuyển trong lúc đó thỉnh thoảng dần hiện ra * người tà quang.

Đây không phải là Đường Dần không ngờ người nào?

"Đường Dần?" Thấy rõ ràng người này đáng đáp, Thượng Quan huynh đệ bật thốt lên thét chói tai.

Không sai, nằm ngang giường chiếu đỉnh đoạn người đứng là Đường Dần.

"Ha ha. . ." Theo cười dài một tiếng, Đường Dần thân thủ lưu loát từ nóc giường thượng nhảy xuống, không thấy hắn có động tác gì, nhưng song đao đã xuất hiện ở bàn tay, cùng lúc đó, màu đen linh khải đem quanh người hắn trên dưới chăm chú bọc lại. "Hai vị rõ ràng lấy oán trả ơn a! Ta hảo tâm không giết người hai người, mà hai người nhưng ở đêm khuya tới ám sát, này thực sự có thất quân tử gây nên nữa?"

Lời của hắn, để Thượng Quan huynh đệ sắc mặt một phen hồng,, một phen rõ ràng, mặt mũi không nên được giận, Thượng Quan Nguyên Bưu then quá thành giận, giọng cầm hận đao: "Cùng người loại này tiểu nhân hèn hạ căn bản không cần nói cái gì đạo nghĩa, ngày hôm nay không phải là người chết, chính là ta vong!" Đang nói còn chưa rồi, hắn đã nói đao vọt tới, lao thẳng tới Đường Dần. . .

Quan Nguyên Vũ biết rõ Đường Dần giao hoạt, vừa người tu linh hệ Bóng Tối, cực kỳ khó đối phó, rất sợ huynh đệ có sơ xuất, theo sát phía sau, cũng theo vọt tới. . .

Đường Dần run run hai cánh tay, đem hai thanh trắng tàn loan đao tiến hành binh đó linh hóa, tiếp tục, và Thượng Quan huynh đệ ác chiến ở một chỗ.

Ba người bọn họ cũng là tu vi sâu đậm cao thủ, tranh đấu cùng một chỗ, cho dù không thả ra linh ba, xung quanh cũng sẽ sản sinh cường đại linh áp, bên trong phòng cái bàn bài biện không chịu nổi áp lực, đầu tiên là bị linh áp đổ lên góc tường, sau đó theo tạp sát tạp sát giòn tiếng vang, đều bị vỡ nát bấy.

Ở tu vi thượng, Đường Dần không bằng hai huynh đệ thâm hậu, đánh nhau chỉ có thể bằng vào linh xảo thân pháp du đấu, mà bên trong phòng chật hẹp, thân pháp của hắn khó có thể toàn bộ thi triển, chiến đấu kịch liệt không lâu sau, hắn đã bội cảm cạn lực.

Lại đấu mấy người hiệp, Đường Dần liên không thể thắng, bắt được một người trực bán xe biến tốc, bứt ra trở ra, thân hình hắn như mũi tên, thẳng tiếp cận cửa sổ bắn ra, theo bịch một tiếng buồn bức vang, hắn đem cửa sổ đụng phải một nhỏ vụn, cả người cũng theo đó thoát ra gian phòng.

Hắn mau, Thượng Quan huynh đệ động tác cũng không chậm, theo sát mà giạt song đuổi theo ra, hai người, hai thanh linh thương, trên không trung vẽ ra lưỡng đạo thật dài ngân quang, đâm thẳng Đường Dần hậu tâm cùng ngang lưng.

Đường Dần thảm kêu một tiếng lợi hại, vọt tới trước thân thể ngay tại chỗ cuộn cuộn, khó khăn lắm tránh ra hai huynh đệ một kích trí mạng.

Phía bên ngoài cửa sổ là sau hoa viên, lúc này đã cuối mùa thu, vốn là cỏ xanh đều biến thành uổng phí cỏ úa.

Đường Dần ở cút, sau khi thức dậy, đầu, trên người dính đầy bụi cùng thảo điệp, ngoài hình thật là chật vật.

Hắn thờ sâu, quay đầu lại quan coi, Thượng Quan huynh đệ lại đuổi tới trước mắt. Hai thanh linh thương từ trên cao đi xuống lực chém qua đây.

Đường Dần không kịp né tránh, chỉ có thể hoành nhận trong tay song đao, cắn chặt hàm răng đón đỡ.

Vành tai giữa chỉ nghe leng keng một tiếng chói tai vàng minh tiếng, trong đêm đen vọt lên hai luồng chói mắt Hỏa Tinh người.

Hắn cảm giác mình như là bị vừa... vừa tê ngưi đụng vào dường như, thân thể không tự chủ được bay rớt ra ngoài.

Có lẽ là hai huynh đệ trọng thương lực đạo thực sự quá lớn, hắn đủ bay ra hơn năm thước xa, sau đó tõm một tiếng té xuống đất, lại về phía sau cuộn cuộn mấy té ngã, mới coi là miễn cưỡng dừng lại. Nghĩ trong bụng như là bốc cháy lên một đám hỏa, hắn tiếng nói mất ngọt, một búng máu phản xuất hiện.

Đường Dần cũng vừa cứng rần, ngân nga cầm hợp lại, dăm dăm máu loãng nuốt trở vào, tiếp tục, thật nhanh bò dậy, xem cũng không nhìn Thượng Quan huynh đệ, về phía sau hoa viên trong đoàn bỏ chạy.

Ra hắn đã được nội thương, Thượng Quan hai huynh đệ đâu chịu phóng hắn đào tẩu, nói thương mãnh truy.

Có thể hai huynh đệ gần chạy ra ba bước, chợt cảm thấy dưới chân mềm, mặt đất thăm cò vậy mà vùi lấp xuống phía dưới.

"Ôi chào ——" hai huynh đệ chuẩn bị không đủ, thân thể không chỗ gắng sức, xuống phía dưới cấp trụ.

Chỉ nghe tõm, tõm hai tiếng, hai huynh đệ kể cả dưới chân thăm cò nhất tề rơi vào một hơn hai thước sâu, ba thước gặp rộng hố to trong.

Trong hố không có thể như vậy trống không, phía dưới bóng nhảy cũng là dịch thể. Hai huynh đệ rớt xuống sau, dịch thể vắng khắp nơi, dính hai người bọn họ về mặt đầy người.

Bởi quanh thân đều che lấp linh khải, hơn nữa gài bẫy bên trong vừa đen tối, hai người trong lúc nhất thời không phân biệt ra được gài bẫy bên trong dịch thể là cái gì, nhưng hai người giai ý thức được không tốt, bản thân lại trúng kế! Có thể không đợi hai người bọn họ từ trong hố hướng ra phía ngoài giết, chợt nghe bên ngoài tiếng kêu nổi lên bốn phía, đồng thời vô số cây đuốc từ bốn phương tám hướng phi lạc tiến đến.

Thieu đốt cây đuốc rơi vào gài bẫy bên trong, chút bóng nhảy dịch thể dính hỏa liền, chỉ trong khoảnh khắc, hố sâu liền biến thành hừng hực thiêu đốt hố lửa.

"A! Là dầu hỏa. . ."

Lúc này Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Buru đều biết trong hố giả bộ là cái gì, nhưng lúc này hiểu rồi gắn liền với thời gian đã tới.

Lúc này hai huynh đệ thân ở trong biển lửa, trên đầu, trên người cũng là hỏa, hai người biến thành sống sò sò hỏa nhân, cũng may hai người có linh khải hộ thể, không có bị lửa cháy bùng bùng đốt thành tro bụi, nhưng dù vậy, hai huynh đệ cũng chịu không nổi, nhất là hai mắt, bị lửa cháy bùng bùng cùng khói đặc ngay cả đốt mạng huân, đau đớn khó nhịn, giai ra tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt tiếng.

Hai huynh đệ con mắt của đã không mở ra được, dựa tu vi thâm hậu, dám từ hố lửa trong toàn xuất hiện, đến bên ngoài sau đó, hai người song song nhào tới, đầy đất lăn, tiếng kêu thê thảm lệnh mai phục tại bốn phía mọi người cực sợ.

Đường Dần sớm coi là đến hai người bọn họ sẽ tìm bản thân trả thù, hơn nữa cũng làm tương ứng chuẩn bị.

Ngủ ở trên giường người nọ chỉ là một bị bắt trộm cướp, mà chính hắn thì sớm trốn được nóc giường lên rồi, Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Buru vừa mới vào nhà thời điểm hắn cũng đã giác, chỉ là luôn luôn không nhúc nhích CQAxv thanh sắc, chờ hai người đem tên kia trộm cướp ngộ sát sau đó, hắn lúc này mới ra cười nhạo.

Chủ động chạy trốn tới sau hoa viên, là hắn tính toán tốt lắm, bị hai huynh đệ trọng đao đánh bay ra ngoài sau đó, cũng là vì né tránh trước đó thiết kế tốt lắm cạm bẫy mà cố ý gây nên, đừng nói Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Buru là hung không thành phù thẳng tính, mặc dù là gian trá giao hoạt người cũng chưa chắc có thể nhìn ra trong đó mánh khéo.

Đây là, mai phục tại sau hoa viên bốn phía binh tướng đều đã đều vọt ra, nhìn cả người cháy, hai mắt đỏ bùng, đầy đất cuộn cuộn Thượng Quan huynh đệ, mọi người không biết nên làm thế nào cho phải.

Vừa rồi đào tẩu Đường Dần chẳng biết lúc nào lại tha trở về, hắn xa nhau đoàn người, bước chậm đi ra, nhìn một chút gọi mà thất thanh hai huynh đệ, khỏe miệng hắn nhếch lên, lo lắng mà cười.

Này chính nếu nói là trời làm vậy, do khả vì; tự làm vậy, không thể sống a! Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Buru được phần này mang vạ hoàn toàn là hai người tự tìm.

Hắn xuy cười một tiếng, tiếp cận chung quanh binh tướng cửa vắng đầu nói: "Trước đem hai người bọn họ trói lại!" Cầm xích sắt Cổ Việt, Nhạc Thiên, Lý Uy đám người nghe thấy lệnh, một trói mà lên.

Hiện tại Thượng Quan huynh đệ hoàn toàn mất đi lực năng lực chống cự, trên người còn hỏa, người đã bị Cổ Việt đám người trói chặt một dính chặt như sam.

Đem hai người cột chặt sau đó, Đường Dần lúc này mới hạ lệnh, để binh lính cửa chuẩn bị nước trong, đưa hắn trên người của hai người hỏa tưới tất.

Theo vài thùng nước lạnh đổ xuống, hai người ngọn lửa trên người rốt cục tắt, nhìn nữa hai người bọn họ,

Nằm trên mặt đất đã hấp hối, linh khải bị đốt đen kịt, mắt gần như cũng bị huân mù, lại hồng lại sưng, đều không mở ra được lặc.

Ha ha! Đường Dần trong lòng cười thầm, tán đi trên người linh khải, đồng thời đi tới hai huynh đệ gần tiền, xa xôi nói ra: "Ta nhắc nhở qua hai vị, không nên trở về tới tìm ta trả thù, có thể hai người người chấp mê không lầm, rơi vào hiện tại ở kết cục này, thực sự trách không được người khác!"

" "

Hai huynh đệ tuy rằng bị cháy sạch hận thâm, mắt cũng vô pháp mở, nhưng ý nghĩ coi như thanh tỉnh, nghe Đường Dần lời nói lạnh nhạt, hai người quỳ rạp trên mặt đất cũng không có mở miệng nói chuyện.

Nếu như nói lần trước bị Đường Dần bắt, là giữa lặc hắn quý kẻ, hai huynh đệ trong lòng không phục, vậy lần này bị bắt, hai người là có chút tâm phục lặc, trong mơ hồ còn có chút e ngại Đường Dần.

Cũng không phải e ngại thân thù của hắn, mà là với Đường Dần giáo hoạt đa đoan lòng còn sợ hãi.

Có thể thiết kế ra hoàn mỹ như vậy cái tròng, nhất định là từ lâu coi là đến bản thân lại tìm tới cửa trả thù. Có thể hắn vừa như vậy coi là đến đây? Hai huynh đệ nghĩ như thế nào cũng nghĩ không thông, giống đầu bại công kích, cúi được suy nghĩ, trầm mặc không nói gì.

"Đem chút bông được tới, còn có, đem hai người bọn họ con mắt của cũng trị một chút!" Đường Dần nhưng tiếp theo câu, sau đó mở rộng gân cốt, làm bộ được trở về phòng nghỉ ngơi lặc.

Nghe ra hắn phải ly khai, Thượng Quan Nguyên Vũ không thể ngừng mở miệng hỏi: "Đường Dần, lần này ngươi chuẩn bị thế nào nghiêm phạt đôi ta?"

"Xem ở Thượng Quan Nguyên Cát mặt mũi của, ta còn là sẽ tha hai ngươi rồi khỏi, đương nhiên, nếu như hai người ngươi trong lòng vẫn là không phục, ta cũng bất cứ lúc nào hoan nghênh hai vị trở về tiếp tục tìm ta trả thù!" Đường Dần cười tủm tỉm nói: "Mặt khác, nếu như hai vị nếu như huyển tiếc đi, cũng có thể lưu lại, bên cạnh ta thiếu khuyết hai gã thân thủ hơn người thiếp thân bùa hộ mệnh, ta xem chức vị này rất thích hợp hai ngươi!"

Quan huynh đệ quả thực hoài nghi lỗi tai của mình có nghe lầm hay không, hai người bọn họ huynh đệ hận không thể đem Đường Dần bầm thây vạn đoạn, mà hắn lại khẳng định cho mình hai người lưu ở bên cạnh hắn làm thiếp thân bùa hộ mệnh, lẽ nào Đường Dần là điên rồi phải không?"

Quan Nguyên Bưu thờ phỉ phò nói: " người nào hiếm lạ lưu lại, người nào có hiếm lạ làm của ngươi thiếp thân thị đem ?"

Đường Dần giữa mặt mà cười, nói ra: "Nếu không lạ gì, vậy ngươi hai huynh đệ cũng muộn rồi đi a, ta sẽ không ép ở lại hai ngươi, huống, ta chân chính xem trọng là hai vị huynh trưởng Thượng Quan Nguyên Cát, về phần ngươi nhị vị nha, năng lực thực sự quá kém, thật muốn là lưu ở bên cạnh ta, có thể còn có thể để ta nghĩ trói buộc đây!"

"Ngươi. . ." Thượng Quan Nguyên Bưu sắc mặt đỏ lên, tức giận nói không ra lời, nói ngược lại, ta cũng không thể nói gì hơn, hắn cho là mình thân thủ Cao Cường, tu vi thâm hậu, có thể ở Đường Dần trước mặt hoàn toàn không có biểu hiện ra ngoài, hai lần bị người ta bắt giữ bắt sống, hắn làm sao còn có thể mặt dày vì mình đi tranh luận

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Chương 87: Quyển 5

"Người... Thật dám lưu lại ta hai người làm của người bảo vệ đêm?" Thượng Quan Nguyên Vũ thở sâu, hần nghĩ mở mắt, nhìn kia Đường Dần biểu tình, thế nhưng đau đớn khó nhìn hai mắt căn bản không mở ra được.

"Có gì không dám?" Đường Dần nụ cười trên mặt bớt phóng túng, nhưng trong con ngươi tinh quang càng tăng lên.

"Người không sợ hai ta ở bên cạnh người lại đột hạ độc thủ?" Thượng Quan Nguyên Vũ nghiêm mặt hỏi.

"Hai người người biết sao?" Đường Dần hỏi ngược lại.

"Người hai huynh đệ đều có một thân cao thâm tu vi, không nói chuyện tình trung bảo quốc đạo lý lớn, cũng lý nên trừ bạo giúp kẻ yếu. Hiện tại kẻ thù bên ngoài trước mặt, chung quanh làm nhục, mà hai người người là một khẩu tác loạn, chẳng phải là trở thành mọi đồng lõa? Này làm sao không làm... thất vọng Phong quốc, thì như thế nào cân xứng làm Phong nhân? Cùng ở bên cạnh ta, ta không dám cam đoan hai người ngày sau có thể hay không thẳng chức rất nhanh, có thể hay không đạt được hơn người thành tựu, nhưng ít ra có thể bảo huyện Bình Nguyên một phương thái bình, bảo huyện Bình Nguyên dân chúng không bị mọi chém giết cùng khi dễ. Hai người luôn mồm xưng ta là gian tặc, nhưng bình tĩnh mà xem xét, người ta đôi bên người nào làm gian, người nào lại làm kẻ trộm?"

Hần buổi nói chuyện, thẳng đêm Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu nói xấu hổ không chịu nổi.

Quan Nguyên Bưu nói lầm bầm: "Hai ta không tòng quân là bởi vì không muốn bị trong quân vô năng tướng lĩnh hại chết!"

Đường Dần nghiêm mặt hỏi: "Hai vị có thể cho là ta có hay không hạng người vô năng?"

"Dĩ nhiên không phải." Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu không chút suy nghĩ, trăm miệng một lời mà nói ra. Nếu như Đường Dần vô năng, bị hắn bắt làm tù binh hai lần, bản thân chẳng phải là lại thêm vô năng

"Đã như vậy. Hai vị còn có cái gì hảo do dự?"

"Nếu như ta hai thật theo người, người có thể cho huynh đệ chúng ta cái gì?"

"Cho các người cái gì?" Đường Dần dừng lại, nhìn chung quanh mọi người ở đây. Xa xôi nói ra: "Ta không cách nào bảo chứng các người có thể dài mệnh trăm tuổi, nếu quả thật có một ngày chết trận sa trường, da ngựa bọc thây, ta có thể bảo chứng chính là người cửa sẽ chết được oanh oanh liệt liệt, mà không phải ở uất ức túi, ta không cách nào bảo đảm các người có thể phú quý suốt đời, ta có thể bảo đảm là chỉ cần có ta một miếng cơm ăn, thì có các người mọi người, ta không cách nào bảo chứng các người ngày sau phải nhận được cao cử nào địa vị, ta có thể bảo chứng chuyện ta sẽ luôn luôn đem người cửa mang theo trên người, cùng đi nỗ lực tranh thủ chúng ta mong muốn tất cả. Ta đối với người cửa yêu cầu chỉ có tám chữ, trung thành một lòng, tận tâm tận lực. Ta sẽ nhìn kỹ các người như tay chân, ta hy vọng các người cũng có thể nhìn kỹ ta vì huynh đệ, cùng cam khổ, cùng hoạn nạn."

Hần lời nói này là có tâm mà, đồng thời cũng không chỉ là chống lại quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu nói, mà là nói cho ở đây mỗi người.

Ra lời nói này Đường Dần, là mọi người sở chưa quen thuộc Đường Dần. Trận thượng mọi người đều gục đầu xuống. Trong lòng không khỏi hàng loạt rung động.

Quan huynh đệ không hẹn mà cùng hít và một hơi, Đường Dần nói cũng không xinh đẹp, cũng rất thực tế, trên chiến trường, không ai có thể bảo chứng bản thân lại luôn luôn bình an vô sự, la8s5 trong quan trường, cũng không có ai có thể bảo chứng mình có thể vinh hoa phú quý suốt đời, nhưng chủ tướng nhìn kỹ thuộc hạ vì huynh đệ, nguyện và thuộc hạ đồng cam cộng khổ, này đã rất hiếm thấy.

Hai người bọn họ với Đường Dần là không có quá tốt ấn tượng. Nhưng cũng không khỏi không bội phục năng lực của hắn cùng khí độ.

Không biết qua bao lâu, phảng phất có một thế kỷ dài như vậy, Thượng Quan Nguyên Vũ tựa hồ rốt cục hạ quyết tâm, hần cắn môi một cái, mở miệng nói ra: "Nếu như... Đại nhân không ngại huynh đệ ta hai người, huynh đệ chúng ta nguyện ý lưu đến bên người đại nhân làm việc!"

Có lẽ là bởi vì tâm duyệt thành phục quan hệ, ngay cả vốn là gọi thẳng kỳ danh cũng đổi tên làm đại nhân.

Nghe bảo huynh nói như vậy, Thượng Quan Nguyên Bưu cũng theo đáp: "Vâng!"

Xong Thượng Quan hai huynh đệ khẳng, Đường Dần vừa bất ngờ vừa ngạc nhiên. Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu giai

là chân chánh linh vũ cao thủ, hấn hai huynh đệ khẳng đầu dựa vào chính mình, không thể nghi ngờ có thể làm cho mình như hổ thêm cánh, này thậm chí so với thu phục Thượng Quan Nguyên Cát rất có giá trị!

Mãi đến việc này, Đường Dần không ngờ trung quân nhẹ chính.

Hấn ngửa mặt mà cười, tiếp cận thủ hạ mọi người phát tay nói: "Đem Thượng Quan huynh đệ dây thừng cởi ra, từ nay về sau, hấn hai người chính là ta tả hữu bảo vệ đem, là của các người đồng liêu, huynh đệ!" Hấn một câu nói, lập tức đem Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu từ trộm cướp thân phận biến thành đường đường Phong quốc tướng quân.

"Đa tạ Đại nhân!" Thượng Quan hai huynh đệ cùng kêu lên nói ra.

Hai người bọn họ cũng là thẳng tính, chán ghét và thích đều sẽ trực tiếp biểu hiện ra ngoài, và Đường Dần là địch thì, hấn không thể tương kì bầm thây vạn đoạn, hiện tại nguyện ý vì hấn làm việc, thái độ lập tức tới một một trăm tám mươi độ chuyển biến lớn, thay đổi tức khách khí lại tôn kính.

Nếu như hấn hai người lúc này có thể mở mắt, bình tĩnh sẽ thấy Đường Dần trên mặt nổi lên cái loại này không ức chế được nụ cười. Có thể đem Thượng Quan hai huynh đệ nhét vào dưới trướng, là Đường Dần từ trong ra ngoài cảm thấy vui sướng cùng hưng phấn, đồng thời, lòng tin cũng theo đó nhân.

Quan hai huynh đệ thân hãm hỏa hải, mặc dù có linh khai hộ thể, nhưng hai mắt đều có bóng, Đường Dần lệnh người thủ hạ dẫn hấn hai đi nghỉ ngơi, bôi thuốc, chính hấn thì tìm tới Trương Chu, để hấn lập tức đi Thượng Quan phủ thượng trong thông báo quan Nguyên Cát, không cần phải nói cái khác, chỉ cần đem Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu đêm khuya ám sát lần thứ hai bị bắt chuyện chuyển cáo là được.

Trương Chu lĩnh lệnh đi.

Lúc này Thượng Quan Nguyên Cát vẫn còn ngủ say ở giữa, nghe hạ nhân bẩm báo nói Trương Chu tìm đến, hấn thật là kỳ quái, không rõ đã trở thế này Trương Chu tìm đến mình vì chuyện gì, hấn nằm mộng cũng muốn không được, ban ngày vừa mới đem hai vị huynh đệ giải cứu ra, đêm đó hai người này liền đi ám sát Đường Dần.

Nhìn thấy Chương châu sau đó, Thượng Quan Nguyên Cát giản đơn khách sáo vài câu, sau đó cắt vào chính đề, hỏi hấn ý đồ đến.

Trương Chu nhìn hấn lắc đầu liên tục, giống hệt Thượng Quan Nguyên Cát muốn một bộ tai vạ đến nơi có vẻ, tiếp tục, đem Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu ám sát Đường Dần chưa toại sau đó bị ngoài bắt giữ bắt sống chuyện giảng thuật một lần, đương nhiên, hấn với hai huynh đệ đã đầu nhập vào Đường Dần chuyện không nói tới một chữ.

Nghe xong hấn lời này, Thượng Quan Nguyên Cát đứng như cùng ngũ lôi oanh, sững sờ ở tại chỗ nửa ngày không phản ứng kịp.

Hồi lâu sau, hấn phượng lấy lại tinh thần, với Trương Chu lí do thoái thác quả thực khó có thể tin, lập tức gọi hạ nhân đi Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu trong phòng, nhìn hấn hai huynh đệ còn ở đó hay không, kết quả hạ nhân rất nhanh chạy về tới, hai huynh đệ căn phòng của đều là không có một bóng người, kể cả hai người vũ khí cũng đều không thấy.

Quan Nguyên Cát nghe vậy, suýt nữa tại chỗ xỉu vì tức, mình hai cái này huynh đệ, căn bản là vô pháp vô thiên đến đỉnh, làm trộm cướp còn chưa đủ, lúc này gây lớn hơn nữa, vậy mà đi ám sát huyện thủ, hai người bọn họ không chỉ có là muốn tìm cái chết, cũng là ở đem mình đi tuyệt lộ tiếp cận a!

Hấn không có làm nhiều đình lại, theo Trương Chu suốt đêm đi huyện Trữ phủ tìm Đường Dần, chủ động thỉnh tội.

Khi Đường Dần thấy Thượng Quan Nguyên Cát thì, thiếu chút nữa tại chỗ bật cười.

Quan Nguyên Cát vốn là một quần áo khéo, phong độ chỉ có thanh niên tài giỏi đẹp trai, nhưng bây giờ đầu không bày tỏ, quần áo cũng không chỉnh, mặt như thổ xám, cùng ban ngày thì có vẻ tưởng như hai người.

"Thượng Quan huynh, nghĩ không ra chúng ta nhanh như vậy lại gặp mặt!" Đường Dần ăn mặc thường phục, an tọa ghế trên, trong tay bưng chén trà, có một mực không một mực chậm uống. Ở ngoài phía sau, đứng đều biết tên khôi giáp chỉnh tề chiến tướng, tiếp cận tả hữu xem, trái phải hai bên đứng có đồng loạt cầm trong tay đao phủ quan binh.

Bên trong phòng tiếp khách tràn ngập nồng nặc tiêu sát khí.

Không cần tràng diện đe dọa, Thượng Quan nguyên lòng của đã lạnh nửa đoạn. Ở ban ngày hấn vừa mới vỗ bộ ngực bảo chứng mình hai huynh đệ lại an phận thủ thường, có thể đến buổi tối hai người dễ làm ra như vậy đại nghịch bất đạo chuyện tới, ở Đường Dần trước mặt, hấn xấu hổ không chịu nổi, xấu hổ vô cùng, cho dù bị để cho tọa, hấn ngồi trên ghế cũng như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than.

"Đường đại nhân, ta là tới tiếp cận người thỉnh tội!" Thượng Quan Nguyên Cát đầy mặt đau khổ, lắc đầu nói ra.

Đường Dần giả vờ hồ đồ, nghi vấn hỏi: "Thượng Quan huynh có tội gì?"

Quan Nguyên Cát nói ra: "Ta. . . Ta hai người bắt thành khí huynh đệ lần thứ hai. . . Mạo phạm Đường đại nhân, ta. . . Ta thực sự thẹn với Đường đại nhân tin cậy. . ."

"Ha ha!" Đường Dần nở nụ cười, ôn nhu nói: "Thượng Quan huynh quá lo lắng! Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu làm sai sự tình là hấn hai huynh đệ vấn đề, ta tin tưởng việc này cùng Thượng Quan huynh không hề liên quan"

Nghe hấn nói như vậy, Thượng Quan Nguyên Cát đầu tiên là thở phào nhẹ nhõm, nhưng sau đó tâm lại nói lên. Minh hai huynh đệ làm ra bức này sự tình, lần này muốn như thế nào cứu hấn hai người? Minh còn có mặt mũi nào lần thứ hai tiếp cận Đường Dần mở miệng yếu nhân?

Vô luận như thế nào nghĩ, đều tìm không được có thể để cho Đường Dần lần thứ hai thả người lý do, mắt mở trừng trừng nhìn hai vị huynh đệ chạy trời không khỏi nắng, Thượng Quan Nguyên Cát cấp vò đầu bứt tai, rồi lại nghĩ không ra bất kỳ biện pháp, không thể ngừng ở trong lòng thở dài một tiếng, khó khăn chết ta cũng!

Hấn không nói chuyện, Đường Dần cũng không nói lời nói, mà là bên uống trà bên cười ha hả nhìn hình như ở trong chảo dầu dày vò Thượng Quan Nguyên Cát.

Cũng không biết trầm mặc bao lâu, Thượng Quan Nguyên Cát đem tâm đưa ngang một cái, dứt khoát bất cứ giá nào, hấn ngẩng đầu lên nói: "Đường đại nhân. . ."

Hấn chỉ nhận một câu chuyện, phía dưới còn không có tiếp tục nói hết, Đường Dần dễ ngắt lời nói: "Được rồi, Thượng Quan huynh đêm khuya đến thăm, là không phải là bởi vì ta ta van người Thượng Quan huynh chuyện, Thượng Quan huynh đã suy nghĩ kỹ càng?"

Ở giờ này khắc này ra như vậy hỏi, không thể nghi ngờ là bằng buộc Thượng Quan Nguyên Cát gật đầu đồng ý.

Quan Nguyên Cát nhiều nhảy bèn, sao có thể nghe không ra Đường Dần ý tứ,

Hấn âm thầm nhếch miệng, tiếp thu Đường Dần mời, vì hấn làm việc, chẳng khác nào sau này mình muốn cùng thanh nhân cuộc sống nói vĩnh biệt, còn nếu là không đáp ứng Đường Dần mời, không cần hỏi, bản thân liền muốn cùng hai người huynh đệ nói vĩnh biệt.

Hấn thế khó xử, cũng mặc kệ nói như thế nào, bản thân hai tánh mạng của huynh đệ là quan trọng nhất

Quan Nguyên Cát gõ một cái bản thân đau đớn mặt trời, mặt dày nói ra: "Đường đại nhân yêu cầu, ta có thể tiếp thu, chỉ là. . . Chỉ là hy vọng Đường đại nhân có thể cho ... nữa ta hai người huynh đệ một lần cơ hội, tha. . . Bỏ qua cho hấn hai người. . ." Nói xong lời cuối cùng, chính hấn đều lo lắng không đủ, tiếng càng ngày càng nhỏ.

Đường Dần mắt sáng như đuốc, nhìn thẳng Thượng Quan Nguyên Cát.

Chẳng bao giờ hiện tại ánh mắt của người ta lại như vậy sáng sủa, ánh mắt nếu như ấy tà khí, hình như có thể trực tiếp thấy nội tâm của mình ở chỗ sâu trong. Thượng Quan Nguyên Cát không tự chủ gục đầu xuống, tách ra Đường Dần ánh mắt.

Đường Dần trì hoãn tiếng nói ra: "Ta mời Thượng Quan huynh, là hy vọng Thượng Quan huynh thật tâm thật ý phụ tá ta, mà không phải bị ép bất đắc dĩ ứng phó rồi sự tình."

Quan Nguyên Cát thân thể chấn động, vội vàng nói: "Ta. . . Ta tự nhiên là cam tâm tình nguyện. . ."

Đường Dần khoát khoát tay, nói ra: "Năm có thể nói cho người biết một câu lời nói thật, tối nay quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu là tới ám sát ta không sai, hơn nữa cũng quả thật bị ta bắt, nhưng hấn hai người hiện tại đã quyết bình tĩnh đầu nhập vào cùng ta, hợp lại làm ta ta hữu bảo vệ đem, cho nên, vô luận Thượng Quan huynh có chịu hay không phụ tá ta, ta đều không giết hai người đó."

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hấn tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Chương 88: Quyển 5

"A?" Thượng Quan Nguyên Cát hoài nghi mình có nghe lầm hay không, bản thân hai huynh đệ không phải là với Đường Dần hận thấu xương à? Thế nào đột nhiên quyết định đầu nhập vào hắn, điều này sao có thể đây? Hắn cứng họng, sững sốt một hồi lâu phương hồi: "Đường đại nhân nói thế có thật không?"

"Đương nhiên!" Đường Dần hàm cười nói: "Vừa rồi hẳn hai người đều bị chút vết thương nhẹ, hiện tại đang ở hậu viện nghỉ ngơi, nếu như Thượng Quan huynh không tin, có thể tự mình đi xem!"

Nhìn hẳn không giống như là đang nói dối, hơn nữa hẳn cũng không có nói với tự mình dối cần phải, Thượng Quan Nguyên Cát không tự chủ được đứng lên hình, nghi vấn hỏi: "có thể ... có thể chứ?"

"Đương nhiên có thể!" Đường Dần đi theo, cười nói: "Thượng Quan huynh mời đi theo ta!" Vừa nói chuyện, hẳn tiếp cận phòng tiếp khách trong quả nhiên đi cửa sau đi.

Thượng Quan Nguyên Cát vội vàng theo phía trước đi, dọc theo đường đi, trong lòng hẳn bất ổn, chủ yếu là không nghĩ ra bản thân hai huynh đệ làm sao chuyển biến nhanh như vậy, lại to lớn như thế.

Đường Dần dẫn đường, đem Thượng Quan Nguyên Cát đưa trung tâm huyện hậu viện, lại đi một hồi, ở một gian khách phòng trước cửa dừng lại, gõ nhẹ hai cái cửa phòng, không lâu sau, cửa phòng mở ra, mở cửa là vị mặc thanh sắc áo chùng người trung niên.

Vị này chính là làm Thượng Quan huynh đệ trị mất quân y, thấy Đường Dần, quân y vội vàng khom người thi lễ, một mực cung kính nói ra: "Đường đại nhân!"

Đường Dần giờ phía dưới, nhìn về phía bên trong phòng chính nằm ở trên giường Thượng Quan huynh đệ, hỏi: "Mất hai người bọn họ thế nào?"

"Cũng không lo ngại, chỉ là bị hun thương mà thôi, tu dưỡng mấy ngày là được khôi phục bình thường." Quân y thành nói.

"Ừm! Tốt." Đường Dần nghe vậy, trong lòng cũng âm thầm thở phào nhẹ nhõm, mang theo Thượng Quan Nguyên Cát đi vào bên trong phòng.

Tiến vào phòng, thấy mất che băng gạc cũng không nhúc nhích hai huynh đệ, Thượng Quan Nguyên Cát vội vàng đi ra phía trước, ân cần kêu: "Nguyên Vũ, Nguyên Bru!"

"Đại ca, ngươi ... sao ngươi lại tới đây?" Thượng Quan hai huynh đệ quả thực không bị thương tích gì, chỉ là mất bị hun phá hư mà thôi, hiện tại trải qua được sau đã không bằng vừa rồi đau như vậy. Lúc này đột nhiên nghe được Thượng Quan Nguyên Cát thanh âm, hai huynh đệ đều thật bất ngờ.

Chỉ nghe hẳn hai người mười phần phần khích lòi của, Thượng Quan Nguyên Cát dễ biết hẳn hai quả thực vô sự, hơn nữa quân y còn nói hai người mất thương đều không nặng, hẳn nói cổ họng lòng của lúc này mới rơi xuống.

Tâm tình khẩn trương xong thư giãn, lửa giận lập tức đẩy lên, hẳn tức giận nói: "Ta thế nào tới nơi. Hai ngươi còn không biết xấu hổ hỏi à? Trước đây các ngươi làm xằng làm bậy cũng thì thôi, hiện tại ngược lại làm tầm trọng thêm, dám tới ám sát Đường đại nhân, ngươi ... các ngươi ... "

Thượng Quan Nguyên Cát càng nói càng tức, không biết nên mắng hẳn hai huynh đệ chút gì hảo.

Thượng Quan Nguyên Bru cười hắc hắc, tuy rằng mất nhìn không thấy, nhưng cũng không khó đoán được huynh trưởng lúc này bầu không khí đáng đáp, hẳn cọt nhả nói: "Đại ca, ngươi đừng nóng giận, tam ca cùng ta với đại nhân chỉ là có điểm sự hiểu lầm mà thôi, hiện tại sự hiểu lầm cởi ra, hai ta đã quyết bình tĩnh đi theo đại nhân tả hữu."

Thượng Quan Nguyên Vũ nói tiếp: "Đại ca, ta xem ngươi đừng làm cái gì thương nhân nhà giàu. Cũng đầu nhập vào đại nhân quên đi, cứ như vậy, huynh đệ chúng ta lại có thể cùng một chỗ, cho nhau cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau."

"A?" Thượng Quan Nguyên Cát có chút không phản ứng kịp, ghét nhất Đường Dần hai huynh đệ hiện tại trái lại kéo bản thân nhất tề đầu nhập vào Đường Dần, hẳn vừa bức mình vừa buồn cười, quả thực hoài nghi Đường Dần có phải hay không cho hẳn hai cái cổ.

Đang ở hẳn không biết nên như phản ứng gì thời điểm, phía sau Đường Dần đi lên, không để lại dấu vết hàm cười hỏi: "Thượng Quan huynh, Nguyên Vũ cùng Nguyên Bru nói cực phải, không biết ý của ngươi như đây?"

Thượng Quan Nguyên Cát lắc đầu cười khổ, hiện tại hắn còn có thể nói không à? Chuyện cho tới bây giờ, cũng chỉ có thể liều mạng đánh cuộc một keo, nếu Đường Dần có phúc từng đã biết hai người bướng bỉnh bất tuân huynh đệ thực lực, hay là phụ tá hắn thật sẽ trở thành liền một phen đại nghiệp, nghĩ tới đây, hắn chuyển lại thân, chấp tay thi lễ, nói ra: "Thuộc hạ Thượng Quan Nguyên Cát, nguyện ý tiếp thu đại nhân mời, thành tín phụ tá, làm đại nhân đại nghiệp công hiến non nớt lực!"

Lời này vừa nói ra, mọi người tại đây sức sống đều là một trong chán, nhất là Đường Dần, hắn không chút suy nghĩ, tiến lên dễ đem Thượng Quan Nguyên Cát cánh tay của nâng lên, vẻ mặt tươi cười mà nói ra: "Có Nguyên Cát trợ ta, ta dễ lo toan không lo!"

Đến nỗi lần, Thượng Quan tứ huynh đệ giữa ba người đều đầu nhập vào đến Đường Dần dưới trướng, Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu trở thành Đường Dần rất thiết thân cũng trung thành nhất hộ vệ tướng lĩnh, ngày sau theo hắn tả hữu nam chinh bắc chiến, lập được chiến công vô số, mà lên quan Nguyên Cát thì trở thành Đường Dần nội chính chỗ dựa vững chắc, vì hắn chinh chiến thiên hạ cung cấp kiên cố hậu thuẫn.

Gặp phải Khâu Chân, có thể nói là Đường Dần vận mạng một lần chuyển ngoặt, mà thu phục Thượng Quan Nguyên Cát, vừa một lần đại chuyển ngoặt, cũng mãi đến lúc này, Đường Dần phe hạch tâm khung xương mới coi là cơ bản thành hình.

Bên trong có Thượng Quan Nguyên Cát, bên ngoài có Khâu Chân, hai người này có thể nói là Đường Dần giai đoạn trước quan trọng nhất hai đại người nhiều mưu trí, cũng là chân chính thúc hắn cấp tốc quật khởi mấy gia tốc.

Mấy ngày kế tiếp, huyện Bình Nguyên đều rất thái bình, nạn trộm cướp nguyên nhân Thượng Quan Nguyên Vũ cùng Thượng Quan Nguyên Bưu hai huynh đệ bị chiêu an mà thật to giảm bớt, nước láng giềng Mạc Phi Tư liên bang cũng không có xuất binh quấy rầy, này làm Đường Dần cung cấp hiếm thấy luyện binh thời cơ.

Thượng Quan Nguyên Cát đầu nhập vào thật là tốt chỗ rất nhanh dễ hiển lộ ra, không chỉ có huyện Bình Nguyên hỗn loạn nội chính xong chinh đồn, ngay cả trung thu tân binh cũng biến thành dễ rất nhiều. Thượng Quan Nguyên Cát ở huyện Bình Nguyên uy vọng rất cao, ngay cả hắn đều khẳng định đầu nhập vào Đường Dần, thông thường dân chúng cũng đều trong lòng có để, nguyện ý dấn thân vào quân đội.

Theo tân binh số lớn dũng mãnh vào, huyện Bình Nguyên ba cái binh đoàn trở nên càng phát ra bận rộn, rất nhanh, ba cái binh đoàn nhân số của đều bổ sung chỉnh tề, ngoài nguyên nhân gây bệnh còn có thặng dư, Đường Dần lúc này bắt đầu lo lắng lại trang bị thêm hai người binh đoàn chuyên.

Cũng chính là lúc này, hắn nói báo Diêm thành tấu chương xong hồi phục, Phong vương Triển Hoa phê chuẩn đề nghị của hắn, tán thành Đường Dần ở huyện Bình Nguyên xuống dưới bố trí năm binh đoàn chuyên tình, nhưng bởi vì chiến loạn trong lúc, đô thành không cách nào sai nhân lực qua đây, tân tăng binh đoàn người của lực cần dựa vào Đường Dần tự hành đi giải quyết.

Đường Dần căn bản là không có trông cậy vào Diêm thành có thể nhóm người qua đây, Triển Hoa ý chỉ cũng đang cùng tâm ý của hắn.

Theo Triển Hoa ý chỉ đang đưa tới còn có Vũ Mị thư.

Trong thư nhắc tới Vũ Ngu đối với hắn từng thêm dưới trướng binh đoàn một chuyện đại thêm tán thưởng, nguyên nhân rất đơn giản, Đường Dần là nhà họ Vũ khéo tay đề bạt lên, hắn không chế binh đoàn càng nhiều, cũng chẳng khác nào nhà họ Vũ không chế binh đoàn càng nhiều. Đường nhiên, Phong vương Triển Hoa có thể nhanh như vậy phê chuẩn Đường Dần tấu chương, cùng Vũ Ngu lực mạnh tiến ngôn không thể rời bỏ can hệ.

Vũ Mị đối với chuyện này cũng thật cao hứng, chỉ là nàng và Vũ Ngu tìm cách không giống với, nàng nghĩ huyện Bình Nguyên binh lực tăng nhanh, tự nhiên sẽ lệnh Đường Dần tình cảnh càng thêm an toàn. Trong thư nàng lần nữa hỏi Đường Dần tình hình gần đây, cùng với đến huyện Bình Nguyên sau đó có hay không thích ứng.

Đường Dần đem thư từ đầu tới đuôi nhìn qua một lần sau, cho Vũ Mị viết hồi âm, nội dung cũng là một số râu ria chuyện, cũng cáo rõ ràng Vũ Mị không cần vì mình lo lắng, hắn lại cẩn thận hành sự chờ một chút.

Mặt khác, hắn lại cho Đặng Minh Dương viết một phong thư, hỏi hắn đô thành gần nhất tình trạng làm sao.

Xong phong vương chuẩn tấu, Đường Dần tăng cường quân bị bên cạnh thêm giống trống khua chiêng.

Hắn tân bố trí huyện Bình Nguyên thứ tư, thứ năm bộ binh đoàn, thứ tư binh đoàn đội trưởng định vì Cổ Việt, Phó đoàn trưởng định vì Trần Phóng, thứ năm binh đoàn đội trưởng làm Lý Uy, Phó đoàn trưởng làm Lưu Trung Thắng, tuy rằng hai người binh đoàn người của thành viên tạm thời còn không chỉnh tề, nhưng thêm đến cùng nhau cũng có gần vạn người, rốt cuộc một nhánh không được sao J74gL lãng sức chiến đấu.

Một tháng đang bận rộn giữa vượt qua.

Ngày hôm đó, Đường Dần vừa mới rời giường, ngoài cửa dễ truyền đến tiếng đập cửa.

"Tiến đến!"

Cửa phòng mở ra, từ bên ngoài đi tới một tên ngoài bốn mươi người trung niên.

Vị này chính là Đường Dần tân tìm tới quân gia, vốn tên là gọi xem trung, là trong quân lính già, mặc cho đầu tiên binh đoàn trận thứ nhất sĩ quan hậu cần, huyện Bình Nguyên người địa phương, người nhà sớm đã chết cho Man binh dưới móng sắt, tuy rằng qua tuổi bốn mươi nhưng vẫn là một người cô đơn, bản đã đến xuất ngũ niên kỉ linh, có thể bởi vì không chỗ có thể vẫn giữ trong quân đội, Đường Dần trong lúc vô ý phát hiện hắn, hỏi sau đó dễ xin hắn làm bản thân quý phủ quân gia, xem trung vui vẻ tiếp thu, dòng họ cũng theo Đường Dần đổi thành đường, tên biến thành Đường Trung.

Đường Trung là sĩ quan hậu cần xuất thân, làm lên quân gia tới cũng thuận buồm xuôi gió, hơn nữa hắn có việc từ trong quân đội xuất hiện, thái độ làm người cũng trung hậu thành thật, Đường Dần theo hắn thật là tín nhiệm, trung tâm huyện chuyện lớn chuyện nhỏ đều giao cho hắn một người xử lý.

"Có chuyện gì sao?" Đường Dần hỏi.

"Đại nhân, Thượng Quan đại nhân cầu kiến!" Đường Trung đầu tiên là khom người thi lễ, sau đó nhẹ giọng nói ra.

"A?" Đường Dần nở nụ cười, khả năng bởi vì chính vụ bận rộn quan hệ, Thượng Quan Nguyên Cát thế nhưng rất ít chủ động tìm đến mình. Hắn nói ra: "Xin hắn tới trước phòng khách chờ ta một hồi!"

"Vâng, đại nhân." Đường Trung đáp ứng một tiếng, xoay người bước nhanh đi.

Đường Dần không để cho Thượng Quan Nguyên Cát đợi lâu, người sau ở phòng khách sau khi ngồi xuống mới vừa uống hai hớp trà, Đường Dần đã đến.

"Nguyên Cát, tìm ta có chuyện gì?" Trong khoảng thời gian này, Đường Dần chống lại quan Nguyên Cát biểu hiện ra năng lực mười phần thương thức, đối với hắn xưng hô cũng rất thân phá.

"Đại nhân!" Thấy Đường Dần, Thượng Quan Nguyên Cát vội vàng đặt chén trà xuống, đứng lên hành lễ, chấp tay thi lễ, sau đó nghiêm mặt nói ra: "Nghe nói hiện tại trong quân đội thiếu khuyết chiến mã, không ngừng có thể có việc này?"

Đường Dần ở giữa mà ngồi, ( ) gật đầu nói: "Quả thực như vậy!"

Huyện Bình Nguyên căn bản cũng không có kỵ binh binh đoàn, chiến mã y thiếu, mà Đường Dần lại có tâm thành lập một nhánh kỵ binh, chiến mã đúng là cái vấn đề.

Hắn con người xoay chuyển, thoải phong nhất chuyển, cười hỏi: "Nguyên Cát có thể có biện pháp cho tới chiến mã?"

Thượng Quan Nguyên Cát thầm khen Đường Dần phản ứng bén nhạy, hắn gật đầu nói: "Ta cùng với rất nhiều thương hộ đều có vắng lai, trong đó đủ ngựa thương, mua một nhóm chiến mã cũng không phải việc khó, ta chỉ là muốn biết, đại nhân cần này nhóm chiến mã làm cái gì?"

Đường Dần nói ra: "Đương nhiên là và Man binh tác chiến!"

Thượng Quan Nguyên Cát gật đầu, hắn từ lâu ngờ tới đáp án này, mỉm cười, nói ra: "Man binh dũng mãnh, dũng mãnh thiện chiến, mà ta Phong quốc chiến mã, muốn tốc độ không tốc độ, mạnh hơn tráng không cường tráng, cho dù cấu thành đội kỵ binh ngũ, ta nghĩ đang cùng Man binh trong khi giao chiến cũng không phát huy ra bao nhiêu tác dụng, ngược lại lãng phí tự chúng ta tiền tài!"

"A?" Như thế Đường Dần không nghĩ, hắn như có điều suy nghĩ gục đầu xuống, tí mi lo lắng lời của hắn. Dừng chỉ chốc lát, hỏi hắn: "Vậy theo Nguyên Cát ý của ngươi thế nào? Lẽ nào chúng ta không nên kỵ binh?"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Quyển 5

"Kỵ binh đương nhiên cần, ý của ta chỉ nói là Phong quốc chiến mã không có sở trường đặc biệt, hoa đồng dạng tiền không bằng đi mua nước khác chiến mã!" Quan Nguyên Cát giải thích. Nói xem

"Chiến mã khác?" Đường Dần xoa cằm, thì thảo nói ra.

"Mạc quốc chiến mã?" Quan Nguyên Cát nói ra: "Mạc quốc con ngựa giữa độ là cái khác ngựa loại tròn tròn không cách nào so sánh, mà kỵ binh ưu thế lớn nhất một trong đúng độ, cho nên mua Mạc quốc chiến mã là rất có lời."

Mạc quốc chiến mã lợi hại Đường Dần đương nhiên cũng biết, hơn nữa hẳn hiện tại áp chế ngựa đúng Mạc quốc chiến mã, chỉ là hiện tại gió chó vẫn còn đối địch trạng thái, đi nơi nào có thể mua được Mạc quốc chiến mã? Hẳn xa xôi nói ra: "Người nói mặc dù không tệ, nhưng chúng ta chiếu không tới ngựa nguyên, có tiền cũng mua không được a!"

Quan Nguyên Cát cười, nói ra: "Ta ngược lại có quen biết Mạc quốc ngựa thương, nhưng vấn đề là hiện tại gió chó quan hệ khẩn trương, hai nước biên cảnh hoàn toàn đóng, Mạc quốc ngựa thương đúng lúc có thể đi qua Mạc quốc bên kia trạm kiểm soát, cũng vô pháp đi qua ta Phong quốc bên này trạm kiểm soát."

Đường Dần nghe vậy, trong đầu linh quang tức khắc lóe lên, hỏi: "Chúng ta bên này trạm kiểm soát thể nhưng Phách Quan?"

Quan Nguyên Cát gật đầu nói: "Không sai!"

Đường Dần con người xoay chuyển, nói ra: "Ta và Phách Quan Thủ tướng Anh Bộ tuy rằng chỉ có duyên gặp mặt một lần, nhưng lần đó trò chuyện với nhau thật vui, ta nghĩ hẳn có thể có thể giúp ta chuyện này!"

"A?" Quan Nguyên Cát mặt lộ vẻ vui mừng, liền vội vàng nói: "Nếu là Phách Quan Thủ tướng khẳng từ đó hiệp trợ, đó là đương nhiên không thể tốt hơn, làm ít công to. . ."

Đường Dần khoát khoát tay, lắc đầu nói ra: "Đừng ôm hy vọng quá lớn, ta và Anh Bộ hợp lại không quá quen, hẳn khẳng không được hỗ trợ còn chưa nhất định, ta trước cho hẳn viết một phong thư thăm dò một chút."

Quan Nguyên Cát gật đầu, nói ra: "Cũng tốt! Ta phái người thủ hạ đem đại nhân tín đưa đến Phách Quan, đồng thời cũng có thể liên hệ chủ hệ Mạc quốc bên kia ngựa thương, nếu là tất cả thuận lợi, Mạc quốc chiến mã là được chờ tới đây một nhóm!"

"Ừ!" Đường Dần lên tiếng, lập tức đứng dậy đi đi phòng, chuẩn bị cho tốt đó chỉ mực, cử bút cho Anh Bộ cảm tạ một phong thư.

Tin nội dung chủ yếu chỉ là chút không quan hệ đau khổ, liên lạc tình cảm lời khách sáo, chỉ là đến sau cùng hẳn phương nhắc tới mình thích Mạc quốc chiến mã, muốn mua xuống dưới vài con, không đến Anh Bộ có hay không có thể từ đó hỗ trợ.

Đem tín viết xong sau đó, hẳn giao cho quan Nguyên Cát, hợp lại căn dặn hẳn tín không gì sánh được không thể đánh rơi.

Hiện tại dù sao cũng là gió chó hai nước khẩn trương thời kì, hẳn nghĩ Mạc quốc mua chiến mã, nếu là bị dụng tâm kín đáo đó người biết chắc lại cầm đại làm văn, chuẩn bị không tốt trả lại cho hẳn miệng đội cùng để chụp mũ.

Quan Nguyên Cát đương nhiên hiểu rồi đạo lý trong đó, hẳn nghiêm mật nói ra: "Đại nhân xin yên tâm, ta sẽ an bài có thể tin tâm phúc đi trước, bảo chứng vạn vô nhất thất." Quan Nguyên Cát nhà đại cũng lớn, ngoài thủ hạ đủ năng lực loạt nhân tài.

Đối với hẳn năng lực làm việc Đường Dần rất yên tâm, hẳn hạm cười nói: "Như vậy việc này liền xin nhờ Nguyên Cát người!"

"Đại nhân khách khí!"

Ngày mai, Đường Dần đi phía trước Biên Thành dò xét.

Biên thành, thành nếu như tên, chúc biên cảnh thành trì, ở vào Phong quốc cùng Mạc Phi Tư liên bang chỗ giao giới, theo lý thuyết biên cảnh thành trì phải làm thương mại thịnh vượng, mà Biên Thành cũng là thịnh vượng, sầm uất như vậy từ ngữ hoàn toàn dính không bên. Ở đây một năm tứ quý gặp Man binh tập kích cùng quấy rầy, bên trong thành dân chúng sớm bị tàn sát chủ giết thất thất bát bát, còn dư lại không có mấy, lớn như vậy thành trì thể lương, nghèo túng, đường phố căn bản nhìn không thấy người đi đường, thêm chỉ là thành đội binh lính tuần tra, thành phố đã rồi biến thành quân sự tất yếu.

Đường Dần mang cũng không có nhiều người, bên người chỉ có quan Nguyên Vũ cùng quan Nguyên Buru hai huynh đệ cùng với hai mươi vực tên thân binh thị vệ.

Hiện tại đang phụ trách Biên Thành phòng ngự đúng là Trương Chu vì huyện Bình Nguyên đầu tiên binh đoàn.

Biết được Đường Dần đến đây, Trương Chu lãnh đạo vài Thiên phu trưởng ra khỏi thành nghênh tiếp.

Đây là lần đầu tiên đến Biên Thành, bị dẫn vào bên trong thành, thấy trong thành tình trạng. Đường Dần

Trong lòng thầm than, thảo nào huyện Bình Nguyên thuế sau thật là ít ỏi, tuy rằng dưới có hai tòa thành trì, nhưng trong đó Biên Thành có bằng không, trước còn là một to lớn gánh vác, ngay cả thị trấn Hoành Thành sầm uất

Trình độ sợ rằng đều so với không những thứ khác quận huyện phổ thông thành trì.

Chỉ là ở trong thành xoay chuyển, Đường Dần dễ để Trương Chu lĩnh hấn tường thành kiểm tra.

Biên Thành tường thành đã trước sau củng cố đếm rõ số lượng lần, tức thêm cao cũng dày hơn rất nhiều, các loại phòng thủ thành phố phương tiện chuẩn bị được mười phần hoàn thiện, trong thành lương thảo cũng dự trữ sung túc, nếu thật ngộ địch vây thành, kiên trì một, hai tháng không thành vấn đề, nhưng vấn đề là Biên Thành quá lớn, hơn nửa tứ diện trống trải, không hiểm có thể tự vệ, ngoài thành lại không có sông đào bảo vệ thành, một ngày thật có cường địch tới đánh, tứ diện tường thành lại khi đó có thể thì một người lính đoàn giữ ở.

Không đến thị sát không biết, đích thân tới ngoài cảnh dễ cảm giác được vấn đề tồn tại.

Đường Dần đi tới một chỗ mũi tên đồng trước dừng bước, đưa mắt tiếp cận ngoài thành quan vọng, ngoài thành vùng đất bằng phẳng, là bát ngát thảo nguyên, đó là Bối Tật thành bang lãnh địa. Thấy hấn nghi chân nhìn ra xa, Trương Chu đi lên tới, giải thích: "Đó là Mạc Phi Tư cảnh nội khăn bố trí đại thảo nguyên!"

"A!" Hấn nhẹ khẽ lên tiếng, sau đó gach nhìn về phía Trương Chu, hỏi: "Chỉ một người lính đoàn đóng ở Biên Thành đủ à?"

Trương Chu cười khỏ, nói ra: "Đương nhiên thiếu!"

"Nếu thiếu, vì sao chưa từng phái người lực?"

"Huyện Bình Nguyên nguyên bản chỉ có ba cái binh đoàn, đem một người lính đoàn đặt ở Biên Thành đã không tính là thiếu. Trước đây quả thật có huyện thủ đem hai người binh đoàn đặt ở Biên Thành ở đây, kết quả Mạc Phi Tư Man binh đột nhiên tập kích Hoành Thành, mà Hoành Thành lính phòng giữ không đủ, dẫn đến Biên Thành viện quân còn chưa tới kịp chạy XaWKh tới, thị trấn đã bị công phá, trận chiến ấy tổn thất thảm trọng, ngay cả huyện thủ cũng bị Man binh giết chết!" Trương Chu lắc đầu, thốn thức không ngớt.

Lúc đầu còn có bức này trộn lẫn sự tình." Đường Dần nói ra: "Cho nên nói, tin tức linh thông cực kỳ trọng yếu, nếu như chúng ta có thể bất cứ lúc nào nắm giữ Man binh hướng đi, cũng sẽ không ở sinh luy thì trộn lẫn sự tình!"

Đúng vậy, đại nhân! Trương Chu gật đầu đáp.

Biên Thành phòng vệ mười phần hoàn thiện, vấn đề duy nhất đúng nhân lực không đủ, đối với điểm này Đường Dần cũng không có biện pháp quá tốt, hiện tại trong huyện tuy rằng thiết lập năm binh đoàn, nhưng tân thành lập thứ tư thứ năm vừa mới mới vừa tổ kiến, biên chế không được đầy đủ, nhân viên cũng đều là tân binh, phái không cần trận, nếu như giạt bài đến Biên Thành hai người binh đoàn, thay quân đem trở thành cái vấn đề.

Gần nhất có thể địch tình, ? Đường Dần dò xét hết tường thành, để đi xuống dưới thay đổi hỏi

"Không có bất kỳ hiện tại, Trương Chu thành thật nói

"Trận này Man binh nhìn kỹ hồ rất yên lặng, luôn luôn không có xâm chiếm quấy rầy, Đường Dần lại có nói ra, tự hấn đến huyện Bình Nguyên nhận thức tới nay, còn chưa có ngộ cùng nhau Man binh vượt biên tập kích chuyện, này loáng thoáng có loại giới về kéo tới đó thế,

Trương Chu đối với lần này cũng có chút không tiếp, hấn thì thảo nói ra: " đúng vậy, gần nhất quả thực rất thái bình, còn có một phương thái độ bình thường,

Những người khác cùng phản ứng của hấn như thế, kiệt bày tỏ không được suy nghĩ ý, Đường Dần thấy thế, không nhin cười được, Man binh không đến xâm chiếm là chuyện tốt, hiện tại ngược lại để phe mình cảm giác không phải là ứng

Bên địch nếu không đến, chúng ta sẽ không đi quân hấn, vừa lúc nắm chặt lúc này chính đồn binh lính, Đường Dần nói ra,

Đại nhân nói cực phải!" Trương Chu phù hợp nói

Biên Thành cơm nước coi như phong phú, hơn nữa đều là món ăn thôn quê, tuy rằng nhìn lại không như vậy tinh xảo, nhưng hương vị xông vào mũi bàn ăn, Đường Dần xốc lên một nhẹ nhàng, chỉ là ngửi một cái dễ chắc chắn nói: "Đây là thịt heo rừng!"

Phối ở tả hữu Trương Chu cùng với phía dưới Thiên phu trưởng cửa đồng thời sừng sốt, tiếp tục không hẹn mà cùng hỏi: "Đại nhân làm sao biết?"

Hắn làm sao có thể lại không biết? Đường Dần thuở nhỏ thay đổi sinh hoạt tại trong núi sâu, với trong núi cũng vì rõ như lòng bàn tay. Hắn cười nói: "Trước đây có ăn xong." Dừng một chút, hỏi hắn: "Biên Thành phụ cận có núi trúc thường lui tới?"

"Đúng vậy!" Trương Chu nói ra: "Biên Thành đông sơn lâm rất lớn, bên trong cái gì món ăn thôn quê đều có, vận khí tốt, còn có thể bộ đến hồ cùng gấu."

Gặp Đường Dần trong mắt cắt bỏ dị quang, Trương Chu cười hỏi: "Nếu như đại nhân có hứng thú, buổi chiều có thể đi tới săn bắn, thuận tiện có thể suối nước nóng."

"Suối nước nóng?" Đường Dần nhếch lên vùng xung quanh lông mày.

"Đúng vậy!" Một tên Thiên phu trưởng theo Trương Chu nói đầu nói ra: "Đại nhân, nơi đó suối nước nóng rất tốt, nhất là đến mùa đông, hiệu quả cao hơn, có thể bên suối nước nóng vừa thưởng thức cảnh tuyết!"

Đường Dần ngửa mặt mà cười, nói ra: "Bị các người vừa nói như vậy, nghĩ không đi cũng."

Nghe vậy, Trương Chu đám người cũng cười.

Bữa cơm này mọi người ăn kỳ nhạc hoà thuận vui vẻ, vốn định sau khi ăn xong đi trong núi săn bắn, phạn vừa mới ăn xong, thay đổi nghe bên ngoài truyền đến tiếng bước chân dồn dập.

"Ôm"

Theo thật dài báo tiếng, một tên mặc nhẹ nhàng quân trang taxi tốt từ bên ngoài cũng không phần bản trước mắt.

Tiến nhập trong phòng, binh lính quỳ một chân trên đất, gấp giọng nói ra: "Đường đại ca, Trương tướng quân, việc lớn không tốt, Man binh đột nhiên tập kích nguyện vọng trấn, trấn thủ quân chánh và Man binh giao chiến, nhưng quả bất địch chúng, tình hình chiến đấu nguy cơ!"

"Cái gì?" Vừa nghe lời này, mọi người Kiki biến sắc, theo bản năng đều đứng lên hình.

Nguyện vọng trấn là huyện Bình Nguyên xuống dưới bố trí tám trấn một trong, và Biên Thành chỉ có hai mươi dặm lộ trình, có thể nói đều ở trước mặt, đêm tới cũng là bình thường gặp quân địch công kích nơi ấy.

Trương Chu vội hỏi: "Man binh có bao nhiêu người?"

"Còn không rõ ràng lắm. Nhưng ít ra ở thiên người đi!"

"Nguy rồi!" Nghe nói Man binh qua thiên, Trương Chu lập tức ý thức được không tốt, nguyện vọng huyện quân coi giữ chỉ có tam đại đội, này không đủ một phen, ( ) nhiều nhất

Mới chừng ba trăm người làm sao có thể là qua thiên Man binh đối thủ. Với Man binh hung ác độc địa dũng mãnh, cho dù hiện tại ngựa chạy tới nghĩ cách cứu viện chỉ sợ cũng không còn kịp rồi.

Đang ở hán ngậy ngô thời điểm, Đường Dần sắc mặt âm trầm mở miệng hỏi: "Trương tướng quân, hiện tại ở trong thành có thể có chiến mã?"

"Có là có, nhưng chỉ có trăm con!" Chiến đấu châu mặt lộ vẻ nam sắc nói.

"Cho ta một trăm cưỡi ngựa kỹ càng huynh đệ, tùy ta chạy tới tiếp viện!" Đường Dần vừa nói chuyện thay đổi ra bên ngoài vừa đi đi, quan huynh đệ thấy thế, chỉ chốc lát vị dừng lại, theo sát ở Đường Dần phía sau,

Xem biến đi chờ trong lòng người run lên, vội vàng đi theo, hoảng sợ hỏi: "Đại nhân dự định chỉ mang trăm người đi trước?,, vậy quá nguy hiểm!"

"Không phải làm sao bây giờ?" Đường Dần quay đầu lại xem tờ này tuần, nói ra: "Nếu là không được đi trước, cho dù cảm thấy nguyện vọng trấn, tất cả cũng không kịp

Gặp Trương Chu còn muốn ngăn, hán mỹ quan nhủ chặt, lạnh giọng nói ra: " không cần ở dong dài, nhanh đi chuẩn bị chiến mã, còn có, chờ ta đi rồi, người có thể ở phái 2 thiên huynh đệ tiếp viện, hơn hết của người tọa trấn Biên Thành, không nên trúng địch nhân điều dưỡng chăm sóc lịch sơn đó kẻ, hiểu chưa?"

Bạn đang đọc truyện *Đường Dàn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Quyển 5

Đường Dàn ý muốn chu đáo chặt chẽ, cho dù là ở khẩn cấp thời khắc vẫn có thể thiết tưởng chu đáo, lưu lại Trương Chu cùng với đầu tiên binh đoàn chủ lực, để ngừa Man binh đương đông kích tây.

"Có thể. . . Thế nhưng. . ." Đường Dàn an bài tuy rằng thoả đáng, hơn hết Trương Chu vẫn cảm thấy không thích hợp. Hắn nói ra: "Không bằng như vậy, đại nhân lưu ở trong thành, ta mang các huynh đệ đi đầu đi trước cứu viện!"

Đường Dàn trầm giọng nói ra: "Bây giờ không phải là tranh luận thời điểm, ngựa dựa theo ý của ta đi làm, đây là mệnh lệnh!"

Nghe nói lời này, Trương Chu không dám lại nói nhảm nhiều, vội vàng kẻ khác chuẩn bị ngựa con, lại lấy ra trăm tên cưỡi ngựa tốt binh lính, để cho bọn họ theo Đường Dàn đang đi trước.

Đường Dàn mang quan hai huynh đệ cùng với hơn hai mươi tên thị vệ, thêm một trăm danh sĩ tốt, kỵ mã ra Biên Thành, ra roi thúc ngựa thẳng đến vốn là hy vọng huyện đi.

Bọn họ đoàn người chỉ có hơn một trăm người, đi đầu đi vào tiếp viện gặp qua thiên Man binh công kích vốn là hy vọng huyện, này ở Trương Chu đám người trong mắt là rất chuyện bất khả tư nghị, thậm chí có thể nói là liều lĩnh cử chỉ.

Đường Dàn đương nhiên cũng không liều lĩnh, hắn làm việc kỳ thực mười phần cẩn thận một chút, một nghìn tên Man binh đang bình thường người xem ra có thể rất nhiều, nhưng ở trong mắt hắn đó cũng không coi vào đâu, huống bên cạnh hắn còn có tu vi thâm hậu quan huynh đệ, trả lời qua thiên bên địch căn bản không thành vấn đề.

Mặt khác, trong lòng hắn còn có chút tâm tình hưng phấn, đây là lần đầu tiên đánh với Man binh, hắn cũng nghĩ kiến thức một chút trong truyền thuyết Man binh đến tột cùng có gì chỗ lợi hại, có thể để cho huyện Bình Nguyên lính phòng giữ liên tục có hại, sợ như hổ báo.

Vốn là hy vọng huyện khoảng cách Biên Thành quả thực rất gần, cưỡi khoái mã còn chưa tới một canh giờ là có thể đến.

Khi Đường Dàn đám người tiếp cận vốn là hy vọng huyện thì, rất xa lại nghe được phía trước truyền đến trận trện hét hò, tiếng gào thét cùng với mọi người xét ở giết thì ra tiếng gầm gừ.

Thấy thế, Đường Dàn càng nhanh hơn ngựa, cũng quay đầu tiếp cận người thủ hạ quát lớn: "Chuẩn bị chiến đấu!" Hắn lời còn chưa dứt, linh khí đã khuếch tán ra, khi hắn thân sanh thành đen thui phát sáng linh khải.

Quan Nguyên Vũ cùng quan Nguyên Bưu hai huynh đệ cũng sanh thành linh khải, hợp lại cảm lấy trường thương, tương kì linh hóa.

Tiếp cận đến thôn trấn sát biên giới, đập vào mắt giữa đều là Bối Tát thành bang binh sĩ.

Man binh thể trạng dị thường cường tráng, binh quân đến xem so với giới người cao hơn ra vừa... vừa tả hữu, người mặc thô ráp thiết tạo áo giáp, đầu không khô, phi đầu tán, có vài người mặt còn vẽ loạn được các loại màu sắc, phôi da tay ngăm đen, mắt lạnh nhìn lại, đứng như cùng giống như dã thú.

Man binh tác phong lại thêm giống như dã thú, vô tình chém giết được bọn họ có khả năng thấy tất cả sinh mệnh, điên cuồng cướp sạch được tất cả bọn họ có thể bàn được đi gì đó.

Những ở bên ngoài Man binh chính đem giành được tài vật trang xe ngựa, đột nhiên thấy Đường Dàn này hơn một trăm cưỡi chạy như bay đến, Man binh cửa đều buông xuống vật trong tay, cầm vũ khí lên, một ừng mà.

Đôi bên còn không có tiếp xúc được cùng nhau, chỉ nghe ong ong mấy tiếng, hơn mười đem phi phủ có toàn hoa phá trường không, thẳng đến đội ngũ trước hết mặt Đường Dàn kéo tới.

Phi phủ mau, Đường Dàn động tác nhanh hơn, hắn lập tức buông ra chiến mã dây cương, lấy ra song đao, chỉ thấy ánh đao hiện lên, bay vút mà đến búa đều bị đánh rơi vào f023u mà.

Không đợi Man binh cửa phản ứng kịp, Đường Dần hai chân chợt cố sức thúc vào bụng ngựa, nhảy qua xuống dưới chiến mã như ảnh hưởng rồi tâm ý của hắn, độ trong nháy mắt đề thăng đến nổi nhanh nhất, lúc này như ảnh ngựa nếu như tên, giống chỉ mũi tên rồi cung, điện giống nhau nhảy vào Man binh nhập trong đám.

Đồng!

Theo một tiếng buồn bức vang, khi kỳ trùng tên kia Man binh ngực bị móng ngựa đá vừa vắn, cả người dường như đạn pháo dường như về phía sau đạn bắn ra, liền đối diện ngã lăn phía sau một đoàn Man binh.

Mượn bên địch phe cánh rối loạn không đương, Đường Dần đem song đao linh hóa, hợp lại hai làm một, cấu thành thật dài màu đen liềm đao.

Hắn một tay cầm đao, chợt xuống phía dưới một long, chỉ nghe răng rắc răng rắc mấy tiếng, ba người ở vào ngựa trắc Man binh ngay cả người mạng giáp chém làm hai đoạn.

"A -- "

Đường Dần hung mãnh không có dọa lui Man binh nửa bước, ngược lại kích khởi bọn họ là máu bản tính, mười mấy tên Man binh gào khóc quái khiếu đưa bọn họ vây quanh ở giữa, trường thương, thương đều tiếp cận hắn quanh thân đâm tới.

Chiến mã như ảnh tuy tốt, nhưng Đường Dần còn không thích ứng ở ngựa tác chiến, loạn chiến bên trong hắn không chỉ có phải bảo vệ tựa-hình dường như mình, còn phải bảo hộ nhảy qua xuống dưới chiến mã, trong lúc nhất thời có vẻ có chút lúng túng tay chân. Đúng lúc này, quan hai huynh đệ cùng với phía dưới binh lính cửa chạy tới, không cần người khác xuất thủ, chỉ cần là quan hai huynh đệ trường thương liền đủ Man binh cửa chịu.

Hai cây linh thương, dường như hai thấy máu phong hầu độc xà, mỗi một lần đâm ra tổng hội kèm theo thất thanh tiếng kêu thảm thiết, luôn luôn Man binh phun máu ngã xuống đất, cũng nữa không bò dậy nổi.

Mười mấy tên Man binh, ở Đường Dần đám người hợp lại đánh dưới, trong khoảnh khắc rồi ngã xuống hơn phân nửa.

Đúng lúc này, trong trấn tiếng người ồn ào, tiếng bước chân ầm ầm, Đường Dần đưa mắt nhìn lên, thật sao, từ thôn trấn giữa chỉ ít chen chúc ra tám, chín trăm hào Man binh, hơn nữa nhân số còn đang không ngừng gia tăng.

Trong lòng hừ lạnh một tiếng, Đường Dần tung người xuống ngựa, kéo liềm đao nghiêng đi vào.

Đôi bên vừa mới tiếp xúc, trong tay hắn liềm đao lại ngang chém ra, trong nháy mắt, tiếng kêu thảm thiết nổi thành một mảnh, trước mặt nhất bài Man binh giải được ngực phun máu, ngựa mất té xuống. Phía sau Man binh giống hệt không nhìn thấy đồng bọn chết thảm, đạp xác vọt tới Đường Dần trước mắt, đưa hắn bao quanh vây quanh, tiếp tục, chiến phủ, trường kiếm, rộng đao do bốn phương tám hướng kéo tới, lại chém lại thứ.

Bởi vì có linh khải hộ thể, Đường Dần tránh né cũng không phải rất tích cực, nhưng trong tay liềm đao thỉnh thoảng chém ra, ngoài sắc nhọn mũi đao vô luận thăm dò vũ khí không ngờ khôi giáp dày cộm nặng nề đều có thể lên tiếng trả lời mà đoạn.

Không lâu sau, ngã vào dưới đao của hắn Man binh liền có ba mươi người nhiều, máu tươi đem mặt đất nhuộm được màu đỏ tươi, có thể Man binh tựa như đập lửa phi ngã, còn đang cuộn cuộn không ngừng đánh tiếp cận Đường Dần.

Đôi bên loạn đánh nhau, chỉ là Man binh nhân số của nhiều lắm, rất nhanh Đường Dần lại cùng quan huynh đệ đám người tách ra.

Mơ hồ nghe được thôn trấn giải đất trung tâm còn có tiếng đánh nhau, nghĩ đến nơi đó còn là phe mình quân coi giữ, hắn nghẹn sức chân khí, tiếp cận trong trấn đột giết.

Man binh hung hãn, số lượng lại, rồi ngã xuống một nhóm, ngựa lại lại bỏ khuyết một nhóm, cuộn cuộn không dứt, giống hệt vĩnh vô chỉ cảnh.

Đường Dần không nhớ ra được bản thân tổng cộng chém giết bao nhiêu bên địch, nhưng dần dần trống rỗng linh khí nhắc nhở hắn tác chiến thời gian đã lâu.

Hắn một tay cầm đao, để qua trước mặt phác lại một tên Man binh, chờ đối phương từ bên người mình đi qua thì, hắn xoay tay lại một trảo, chế trụ tên kia Man binh gáy, Hắc ám hỏa do hắn lòng bàn tay thiêu đốt, bỏ nhào một tiếng, tên kia Man binh thân thể lập tức hóa thành sương mù, vô chủ khôi giáp cùng quần áo và đồ dùng hàng ngày rơi là tả trên mặt đất.

Bất thành linh Hắc ám hỏa đem chung quanh Man binh giải lại càng hoảng sợ, nhưng cũng chỉ là hơi lảng chỉ chốc lát, Man binh tiến công lại lần nữa triển khai, thậm chí so với vừa rồi càng thêm hung mãnh, càng thêm liều mạng.

Giết không xong muốn chết quý! Đường Dần khोक miệng đương, liên tục thi triển Hắc ám hỏa, chỉ thấy chung quanh hắn thỉnh thoảng bốc lên

sương mù màu đen, thất linh bát lạc khô giáp roi là tả đầy đất.

Đang ở hán điên cuồng hút linh khí thời điểm, chợt nghe phía sau truyền đến trầm muộn tiếng rít, không đợi hán quay đầu lại quan coi, theo bịch một tiếng vang thật lớn, hán cảm giác sau lưng của mình giống hệt bị chạy băng băng tề ngư đụng vào đường như, thân thể không khỏi tự do về phía trước gục.

Ầm ầm!

Đường Dần thân thể về phía trước bắn ra, đụng vào tường đất, bởi xung lượng quá lớn, cao cỡ một người tường đất đều bị hán va chạm ra một vòng tròn lớn lỗ thủng, cả người hán cũng theo đó bánh xe vào bên trong tường.

Nếu là không có linh khải, một kích này đủ để đem hán đập một gãy xương đứt gân, nhưng lúc này hán thân linh khải đưa đến tác dụng cực kỳ trọng yếu, địa vực ở trí mạng thương tổn.

Hán ngã xuống đất trong nháy mắt lập tức lại từ mà vọt lên, tuy rằng nhìn lại đầy bụi đất, nhưng thân thể vẫn chưa thụ thương, chỉ là cường đại lực đánh vào chấn hán có chút hai mắt hoa.

Hán lắc lắc suy nghĩ, đưa mắt nhìn lên, chỉ thấy ngoài tường đứng có một tên vóc người cao trắng đại hán.

Man binh vóc người đã rút cuộc lực lưỡng, nhưng người này so với chung quanh Man binh còn phải cao hơn vừa... vừa, trắng một vòng, ngoài thân cao có ít nhất hai thước có hơn, cánh tay to dường như người bình thường bắp đùi, đứng ở trong đám người, hạc giữa bầy gà, mắt lạnh nhìn lại dường như chỉ trở thành tinh quái thú.

Tên này trắng hán trong tay đem có một thanh đại hình hào búa tạ, xem ngoài đại tiểu, đoán chừng phải có ba, bốn trăm cân có vẻ, chùy thân phân nửa hắc, phân nửa rõ ràng, chùy đầu bài hết gai nhọn, như vậy quái trạng hiển nhiên là linh hóa sau vũ khí, không cần hỏi, vừa rồi sau lưng mình gặp một kích nhất định là người này gây nên.

Lúc đầu Man binh bên trong cũng có người tu linh! Đường Dần run run thân thể, thân bụi bặm đánh rơi xuống, hán nhảy tới trước một bước, liềm đao chậm rãi nâng lên, dựa vào tiếp cận trắng hán.

Ngôn ngữ tuy rằng không thông, nhưng động tác đã có thể cho thấy tất cả.

Lúc này trắng hán giật mình trình độ muốn hơn xa Đường Dần, hán toàn lực đồn nghiêm trọng, cho dù không thể đem đối phương đập chết, chí ít cũng có thể chấn thành trọng thương, hãy nhìn Đường Dần dáng dấp, không chút nào bị thương có vẻ, nói vậy người này linh khí tu vi dị thường tinh thâm.

Trắng hán sừng sốt một hồi, đột nhiên gào lên một tiếng, đụng vào trước mặt lưng lay sập đổ tường đất, tiếp cận Đường Dần mãnh tiến lên.

Đông, đông, đông!

Trắng hán mỗi một lần cất bước đều ra nặng nề buồn bực tiếng vang, không cần xuất thủ, chỉ cần là phần này thanh thế liền đủ kinh người.

Bất quá hán có thể dọa được ở người bên ngoài, lại sợ không được Đường Dần.

Mắt mở trừng trừng nhìn đối phương hướng về phía bản thân trước mắt, cự chùy tiếp cận đỉnh đầu của mình tàn bạo đập tới, Đường Dần thân hình xách vừa chuyển, giống như quỷ mị giống nhau vọt đến trắng hán phía sau.

Ầm ầm!

Cự chùy không có đập phải Đường Dần, nặng nề đập phải mặt đất, lực đạo to lớn, đem mặt đất đập ra nửa mét nhiều rộng hố to, dưới chân đất đều hơi bị run rẩy mấy cái.

Chờ không trung trôi bụi bặm tán đi, trắng hán cúi đầu nhìn nữa, trước mặt đâu còn có Đường Dần thân ảnh của.

Hán đầy mặt nghi ngờ, chẳng lẽ mình dùng khí lực quá lớn, trực tiếp đem đối phương đập thành nhục binh phải không?

Giữa lúc hán nghĩ nhắc tới cây búa tỉ mỉ kiểm tra thời điểm, ( ) đột nhiên cảm thấy hai vai trầm xuống, giống bị cái gì ngăn chặn.

Không đợi hán phản ứng kịp, chợt nghe đỉnh đầu phương có người nói: *hư* "Các hạ bữa này bữa tiệc lớn, ta nhận!"

Không hiểu Phong quốc ngôn ngữ, nhưng nghe nghe thấy đang nói, trắng hán kinh sắc mặt của đột biến, bản năng ngửa đầu hy vọng.

Hán không nhìn thấy khác, chỉ thấy một chụp vào hán mặt tay chân.

Thình thịch!

Bao trùm linh khải bàn tay dường như kim sắt giống nhau nắm gò má của hắn, từ ngón tay trong khe hở hắn thấy được đứng ở bản thân hai vai đó Đường Dần.

Đối phương rõ ràng chỉ ở trước mặt của mình, thế nào bây giờ trở về chạy đến mình kiên bên cạnh? Tráng hán cho dù suy nghĩ nát óc cũng nghĩ không thông trong đó nguyên do.

Hắn trong lòng giật mình, tự động kinh hô một tiếng, vừa định khom lưng đem Đường Dần từ bản thân thả bỏ rơi đi, nhưng cũng nhưng vào lúc này, Đường Dần lòng bàn tay bốc cháy lên màu đen hóa quang, hùng hực thiêu đốt ngọn lửa màu đen do tráng hán hai gò má luôn luôn lên đến hắn quanh thân.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Quyển 5

Kêu gọi tráng hán ngay cả tiếng kêu cũng không tới kịp ra, thân thể đã rồi hóa thành khói đặc, bị Đường Dần hút sạch sẽ, trong tay hắn đại búa tạ cũng theo đó khôi phục nguyên trạng, nhưng phân lượng nhưng mười phần trăm trọng, sau khi hạ xuống ra Một tiếng trống vang lên buồn bực vang.

Đường Dần đem liêm đao giao cho hắn làm tay trái, dễ dàng nắm lên thiết đảm, không thấy hắn dùng lực như thế nào, chỉ là cánh tay hướng ra phía ngoài giương lên, búa tạ đã bị hắn kén đi ra ngoài.

Vù vù!

Búa tạ trên không trung có toàn, nặng nề đập vào Man binh trong đám người, trong nháy mắt, Man binh trong trận doanh vang lên một mảnh tiếng kêu thảm thiết, có ít nhất năm, sáu gã Man binh bị đập ngã xuống đất.

Xôn xao Man binh phe cánh một mảnh ồ lên, tráng hán kia ở man quân giữa địa vị không thấp, mắt mở trừng trừng nhìn hắn bị đốt làm sương mù, chứng Man binh cửa không khỏi là vừa kinh vừa sợ, do tâm cảm thấy sợ hãi. Mọi người không còn tiếp cận vừa rồi như vậy liều mạng bao vây tấn công Đường Dần, dưới chân giống bị đình cái đình dường như nếu không dám bước lên trước, vậy mà không đánh.

Bọn họ không ra tay, Đường Dần cũng không thời gian cùng bọn họ uống phí hao tổn, chỉ thấy hắn vòng eo một thấp, thân hình như điện vậy lại chạy ào Man binh bên trong, một bên quơ liêm đao, một bên sử dụng Hắc ám hỏa thiêu hủy chung quanh Man binh.

Đường Dần dừng mảnh, bên không thể đỡ, Man binh cửa bị được liên tiếp lui về phía sau. Rất nhanh, Đường Dần liền vọt tới thôn trấn giữa giải đất, nơi này Man binh càng nhiều, ít nói cũng có thiên người, lúc này đang ở bao vây tấn công trong trấn một tòa trạch viện.

Ngôi viện này bị cho là là vốn là hy vọng trấn lớn nhất kiến trúc cao nhất, bốn phía sân bức tường chừng hai thước đi, hiện tại, sân bức tường đứng đầy Phong binh, chính chống đỡ bên ngoài bao vây tấn công Man binh.

Thấy thế, Đường Dần thâm kinh hãi, nghe Trương Chu nói phe mình ở vốn là hy vọng trấn quân coi giữ cũng không nhiều, chỉ mấy trăm người, mà đến công Man binh ra mới được chứ hai ngàn người, quân coi giữ vậy mà có thể chống đỡ lâu như vậy, ngoài dự đoán mọi người. Không kịp ngẫm nghĩ nữa, hắn kén đao hét lớn một tiếng, kêu lên: "Bên trong huynh đệ không cần kinh hoảng, viện quân đã đến!"

Hắn ra gọi, một là muốn hấp dẫn Man binh chú ý của lực, phân tán đối phương tiến công, hai là cho phe mình nhân viên bom hơi, muốn bọn họ chịu đựng.

Này một tiếng nói, không thể nghi ngờ là cho bị nhốt cho trong trạch viện quân coi giữ cửa đánh một châm thuốc trợ tim, đồng thời cũng thành công hấp dẫn Man binh chú ý của lực.

Ở vào Man binh trận doanh trung tâm nội địa có một tên cười con ngựa cao to chiến tướng, người này người khoác linh khải, cầm trong tay linh hóa sau trường đao, ở trong đám người mười phần chói mắt. Hắn nghe rồi đó Đường Dần tiếng kêu, thuận thế nhìn đi tới, nhìn chỉ chốc lát, hắn chậm rãi cầm trong tay đao nâng lên, chỉ vào Đường Dần chỗ ở phương hướng, nhẹ giọng nói vài câu.

Bởi khoảng cách quá xa, Đường Dần không có nghe rõ hắn nói là cái gì, nhưng quân địch phe cánh rõ ràng có biến hóa, số lớn Man binh đều hướng mình bên này vọt tới, gọi mấy ngày liền, nói hắn nghe không hiểu ngôn ngữ Bối Tật.

Giống Đường Dần loại trình độ này người tu linh, Man binh và những người khác không có gì bất đồng, đồng dạng là huyết nhục chi khu, khi hắn linh hóa sau liền đao trước đồng dạng là kinh khủng một kích.

Nhìn người ta tấp nập Man binh chen chúc mà đến, hắn không chút nào sợ hãi khiếp đảm ý tứ, đem liền đao rủ xuống đất, làm ra chuẩn bị xuất thủ tư thế.

Không lâu sau, Man binh vọt tới hắn trước mắt, trước mặt nhất vài tên Man binh vốc người hùng tráng, thuận một sắc cầm trong tay búa lớn, nhắm ngay Đường Dần muốn hại, đều đem búa lớn kén ra.

Đường Dần không né không tránh, cũng không khai cái, chỉ là đem rủ xuống đất liền đao hất ngược lại đi ra ngoài.

Đối phương xuất thủ phía trước, mà hắn xuất thủ tại hậu, nhưng đôi bên độ lại không thể thường ngày mà nói.

Nhanh như chớp liền đao hàn quang lóe ra, trên không trung vẽ ra một đạo hoàn mỹ nửa đường vòng cung, theo liên tục tam thanh giòn vang, ba người Man binh chặn ngang bề gãy, lên tiếng trả lời ngã xuống đất, ba đem búa lớn cũng rơi là tả ra thật là xa.

Này chỉ là giặt lại đồ máu mỡ mìn, Đường Dần cùng người khác nhiều Man binh chiến đấu ở một chỗ.

Man binh thân hình cao lớn, số lượng cũng nhiều, đem Đường Dần vây vào giữa, để hắn dường như bị bao phủ ở trong biển người dường như, nhìn không thấy thân ảnh của hắn ở nơi nào, chỉ có thể nghe được trận người hô ngựa hý, đưa mắt nhìn lại, thỉnh thoảng có máu tươi phun qua đám người đỉnh đầu, bắn tới giữa không trung, lại thỉnh thoảng có người bị Hắc ám hỏa hỏa táng, hóa thành sương mù, phiêu đảng trên không trung, nhưng rất nhanh lại bị hút không còn.

Chiến đấu đang tiếp tục, hơn nữa càng ngày càng trở nên gay gắt, ngã xuống cùng biến mất Man binh cũng càng ngày càng nhiều.

Nếu như là thông thường người tu linh, rất khó thời gian dài duy trì chiến đấu kịch liệt như thế, linh khải hóa cùng binh đó linh hóa đều phải cần tiêu hao đại lượng linh khí cơ sở kỹ năng, đồng thời thi triển hai người, ở chiến đấu kịch liệt bên trong linh khí rất nhanh sẽ gặp hao hết sạch, nhưng Đường Dần không giống với, hắn là nội tông người tu linh hệ Bóng Tối, nhất là ở loạn chiến giữa, với Hắc ám hỏa hút linh khí so với tiêu hao còn nhiều hơn, cho nên theo chiến đấu duy trì liên tục, hắn linh khí nếu không chưa giảm ít, ngược lại càng đánh càng nhiều, đối với hắn mà nói, duy nhất tiêu hao là thể lực, thường thường đến sau cùng hắn thể lực trước hao hết sạch, chỉ có thể dựa vào linh khí chống đỡ hắn tiếp tục chiến đấu.

Thấy qua lâu như vậy, phe mình nhiều người như vậy còn chiến đấu không dưới đối phương một người, tên kia ở vào trong đám người tướng lĩnh cảm thấy không nhịn được, hắn chìm hừ một tiếng, uống mỡ người trước mặt loạt, sau đó giục chiến mã, thẳng Đường Dần phóng đi.

Lúc này Đường Dần từ lâu giết đỏ cả mắt rồi, không lại thi triển chiêu thức gì, chỉ còn lại có đơn thuần chém, chém, đâm, với đơn giản nhất thực dụng phương thức sát thương quân địch.

Chiến đấu kịch liệt say sưa trong đó, đột nhiên phía sau hắn Man binh đều tiếp cận tả hữu né tránh, tránh ra một cái nửa thước nhiều rộng thông đạo, Đường Dần còn không có phản ứng kịp, tên kia tướng lĩnh đã thôi lập tức chạy tới, đến Đường Dần phía sau, cái gì cũng chưa nói, mượn chiến mã trước xông xung lượng, cầm trong tay linh đao mãnh liệt Đường Dần hậu tâm.

Tên này tướng lĩnh linh khí tu vi không ở Đường Dần dưới, nếu là bị hắn linh đao đâm trúng, Đường Dần thân linh khải căn bản chống đỡ không được, tại chỗ phải bị mất mạng.

Cảm giác được phía sau có cỗ cường đại khí lực truyền đến, trời sanh trực giác để hắn cả người tóc gáy đều dựng đứng, Đường Dần lập tức ý thức được nguy hiểm tới gần, không kịp quay đầu lại tỉ mỉ kiểm tra, hắn bản năng đem thân thể ngang xê dịch.

Chỉ tiếc động tác của hắn không ngờ hơi chậm nửa bước, vành tai giữa chỉ nghe răng rắc một tiếng, tướng lĩnh linh đao chính đâm trúng hắn bên trái ngang lưng.

Màu đen linh khải trong nháy mắt hé lộ một cái lỗ hồng lớn, linh đao đâm thật sâu vào Đường Dần trong cơ thể, trong đó lực đạo to lớn, đem Đường Dần đủ đẩy dôi đi mấy thước xa.

"Hừ!" Tướng lĩnh lạnh lùng hừ cười một tiếng, trong tay đao hướng ra phía ngoài cổ sức một kén, trực tiếp đem Đường Dần thân thể văng ra ngoài.

Tồm!

Đường Dần đứng ngã lăn vãi Man binh, té xuống đất, máu tươi theo hấn ngang lưng ồ ồ chảy ra, hấn nằm ở mà vẫn không nhúc nhích, nhìn lại đường như đã bị đối phương một đao đâm chết, chỉ là hấn thân linh khải vẫn chưa tán đi, liêm đao vẫn như cũ chặt nắm trong tay.

Tướng lĩnh ngồi ở yên ngựa, ngay cả ngựa cũng không xuống dưới, tiện tay lắc lắc đao vết máu, ngạo nghễ hạ lệnh: "Đem đầu của hấn loại bỏ tới! Ngón ngữ Bôi Tát!"

"Vâng! Ngón ngữ Bôi Tát." Chung quanh Man binh đều đáp ứng một tiếng, đủ là tả tiếp cận ngã xuống đất Đường Dần xúm lại đi tới.

Tuy rằng hấn là tu vi cao cường người tu linh, nhưng dù sao mới vừa bị một kích trí mạng, Man binh cửa với sợ hãi của hấn cùng cảnh giác giảm đi, chờ đến trước mắt sau đó, loạn đao đủ roi, chém chém hấn quanh thân.

Đỉnh đỉnh đang đang!

Man binh cửa đại đao chém vào hấn thân, tất cả đều bị linh khải ngăn trở, ra liên tiếp thiết khí va chạm thanh âm. Theo như nói nói người tu linh chết đi thân linh khải cho dù không có ngựa tán đi, ngoài cường độ cũng ứng với suy yếu rất nhiều, không có khả năng còn bền bỉ như vậy, chúng Man binh cửa đều có chút giật mình, nhìn bị chấn đau nhức bàn tay, có chút không biết nên làm thế nào cho phải.

Đang khi bọn họ ngẩn ngơ thời điểm, nguyên bản nằm ở mà Đường Dần đột nhiên đứng lên, bất thành linh biến hóa khiến cho xung quanh một trận kinh hô, Man binh cửa đầy mặt hoảng sợ, giống tựa như nhìn quái vật nhìn Đường Dần, đồng thời theo bản năng liên tục về phía sau rút lui, có thể bọn họ độ đầu có thể nhanh hơn được Đường Dần, đứng lên hình sau đó, hấn dường như hoàn toàn không có đã bị vết thương trí mệnh, dường như mảnh hổ chụp mỗi đường như nhảy vào Man binh bên trong, cầm liêm đao hai tay của đồng thời tràn ngọn lửa màu đen, ngọn lửa giống có sinh mệnh, theo đao can luôn luôn vọt thân đao đỉnh.

Lúc này nhìn nữa, thật dài màu đen liêm đao che lấp một tầng ngọn lửa màu đen, dường như toàn bộ liêm đao đều đang thiêu đốt dường như.

Đường Dần đoạn quát một tiếng, chợt đem liêm đao chém ra, đao sắc bén đầu tiên ở chém giết Man binh đồng thời, thân đao đó Hắc ám hỏa đem thuận thể đem đối phương thân thể đốt làm sương mù.

Đem Hắc ám hỏa phụ thuộc vào vũ khí đó, điểm này ngay cả Nghiêm Liệt đều chưa bao giờ làm, nhưng Đường Dần lại làm xong rồi.

Thiêu đốt Hắc ám hỏa liêm đao không thể nghi ngờ tăng thêm sự kinh khủng, mỗi một đao chém ra cùng mỗi một đao chém giết qua đi, không còn bạn có thất thanh tiếng kêu thảm thiết, thêm chỉ là Hắc ám hỏa thiêu huỷ hí lạc giọng.

Chỉ trong khoảnh khắc, liền có mười mấy tên Man binh chết thảm cho Hắc ám hỏa giữa, trong không khí phiêu đảng đặc hơn linh khí, Đường Dần giống như đói, tham lam hút được linh khí, không buông tha bất luận cái gì một luồng, phía sau vết thương tùy theo bắt đầu cầm máu, khép lại, đến sau cùng, chỉ còn lại có một cái nhân nhật hồng tuyến, hế linh khải cũng dần dần hợp lại, hoàn hảo như lúc ban đầu.

Tên kia rất tướng lĩnh nằm mơ cũng không nghĩ ra sẽ xảy ra chuyện như vậy, vừa mới bị bản thân đâm một đao đã rồi yễm yễm nhất tức bên địch lại đang trong nhảy mất lại trở nên sinh long hoạt hổ, hơn nữa nhìn đứng dậy so với không thụ thương thì càng thêm đáng sợ.

Hấn cắn chặt răng, quay lại đầu ngựa, một lần nữa giết trở về.

Theo một tiếng thật dài kêu uống, hấn lần thứ hai vọt tới Đường Dần trước mắt, thực hành trò cũ, mượn chiến mã bóc đồng, linh đao đâm thẳng Đường Dần, chỉ là mục tiêu lần này hấn lựa chọn là Đường Dần cổ họng.

Đường Dần hai mắt hí mắt được, lại không che nổi trong mắt lộ ra tới cuồng dã tả mang, hấn cầm trong tay liêm đao toàn lực hướng ra phía ngoài vung lên, leng keng một tiếng, liêm đao và đối phương linh đao đụng vào nhau, tia lửa văng gấp nơi, bén nhọn âm hưởng chấn xung quanh Man binh màng tai đau nhức, đều không khỏi tự ở ô nhĩ lui về phía sau.

Không nhìn ra Đường Dần như vậy lực lớn, tướng lĩnh hang cạp thiếu chút nữa bị đánh rách tả tơi, chiến đao cũng suất nữa tuột tay mà bay, hấn ở ngựa lưng lay hai hoảng, mới miễn cưỡng đem thân hình ổn định.

tướng lĩnh ở giạt mình, Đường Dần cũng đồng dạng kinh ngạc không thôi, hấn biết rõ tự thân khí lực lại phối hợp linh khí sau đó trong đó lực đạo bao lớn, toàn lực đón đỡ không đem đối phương vũ khí đánh rơi xuống, hiển nhiên tu vi của đối phương cũng cực kỳ thâm hậu, thậm chí không thua kém chi mình.

Hiểu rõ đến điểm này, hấn ngược lại càng thêm hưng phấn, cười một tiếng dài, nói ra: "Người cũng ăn ta một đao thử xem!" Đang nói còn chưa rơi, thân hình hấn nhảy lên, cách mặt đất tiếp cận hơn hai thước cao, trong tay liêm đao ngang quét ra, chém về phía cổ của đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Đường Dàn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: Quyển 5

Gặp Đường Dàn chém tới một đao, tên kia tướng lĩnh cũng không hoảng hốt, bình tĩnh trả lời, hấn cầm trong tay chiến đao dựng thẳng lên, đón đỡ Đường Dàn trọng đao.

Leng keng khoảng tướng lĩnh là đem Đường Dàn này đao kê vào, có thể cả người lẫn ngựa cũng bị hoành chấn ra hơn một thước xa, hai cái cánh tay lại tê dại vừa đau. Thầm kêu một tiếng lợi hại, tướng lĩnh cảm giác được Đường Dàn tu vi cực tuyệt không thua kém chi mình, không dám lại tổn chút nào đại ý, vội vàng tung người xuống ngựa, xuất ra toàn bộ lực lượng, và Đường Dàn chiến đấu ở một chỗ.

Đường Dàn mỗi chiêu mỗi thức đều là vừa nhanh lại quý dị, mà tướng lĩnh cũng không đơn giản, là dũng mãnh thiện chiến, kinh nghiệm phong phú lão tướng, hấn hai người chiến đấu ở một chỗ, chỉ thấy đao quang kiếm ảnh, trong lúc nhất thời khó phân trên dưới.

Số lượng địch nhân đông đảo, Đường Dàn cũng không thời gian cùng hấn hao tổn nữa, và tướng lĩnh đánh hơn mười một hiệp, gặp bình thường chiêu phương pháp khó có thể thương tổn được đối phương, hấn xuất ra tuyệt kỹ.

Trong khi giao chiến, hấn đột nhiên xuất liên tục tam đao, này tam đao vừa vội vừa nhanh, chia ra tấn công vào tướng lĩnh giữa xuống dưới ba đường, người sau thất kinh, ngay cả trốn mạng cái, cẩn thận trả lời. Khi hấn chống đỡ Đường Dàn sau cùng một đao thời điểm, không có cảm giác được chút nào lực đạo, cũng không có ra bất kỳ âm hưởng, dường như đối phương bỏ tới một đao này là hư ảnh dường như. Đang ở hấn mờ mịt không giải thích được là lúc, đột nhiên, phía sau một đạo kinh phong kéo tới, thẳng lấy hấn sau bật rễ cây.

Thầm kêu một tiếng không tốt, hấn phản ứng cũng mau, không chút suy nghĩ, trực tiếp ngã nhào xuống đất, về phía trước lăn đi.

Vù vù! Liềm đao phong mang cơ hồ là kẻ đầu của hấn khô ráo qua, chỉ cần lại hơi chậm nửa bước, đầu của hấn phải bị tước xuống, tướng lĩnh ổn định cuộn cuộn thân ảnh của, lòng vẫn còn sợ hãi nhìn chăm chú nhìn nữa, nguyên bản ở phía trước mình Đường Dàn lại đột nhiên xuất hiện ở phía sau mình, này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, hấn trong lúc nhất thời cũng phân biệt không rõ ràng lắm.

Không để cho hấn suy tính thời gian, Đường Dàn lần thứ hai thi triển Âm Ảnh Phiêu Di, hấn cách tướng lĩnh có năm, sáu mét xa, không thấy hấn làm sao nhích người, cả người đột nhiên xuất hiện ở đối phương trước mắt, trong tay đao cũng đồng thời múa tiếp cận đối phương mặt trời.

Quá nhanh, cũng thật là quý dị, quý dị đến hấn dường như vốn là đứng ở tướng lĩnh trước mặt của dường như.

Lúc này tướng lĩnh có thể thấy rõ ràng Đường Dàn thi triển kỹ năng, cho tới bây giờ chưa thấy qua cũng chưa nghe nói qua như vậy chiêu phương pháp, hấn sợ sắc mặt của đột biến, không thời gian ngẫm nghĩ, hấn lần thứ hai ngay tại chỗ cuộn cuộn, chặt vật không chịu nổi tránh né Đường Dàn công kích.

Có thể thân hình của hấn còn chưa có ổn định, Đường Dàn lại do như quỷ mỵ giống nhau xuất hiện ở bên người hấn, liềm đao mau giống như sao băng, nghiêng đại an toàn bối mãnh táo xuống.

Tướng lĩnh cảm giác được Đường Dàn đao lại công tới, nhưng lúc này thân thể của hấn còn đang cuộn cuộn, không bị không chế của hấn, lúc này lại muốn né tránh đã rồi không còn kịp rồi.

Hấn chỉ có thể tận lực tách ra mình muốn hại, làm cho đối phương đừng đem mình thương tích quá nặng.

Có thể hấn lại không để mắt đến điểm chết người là nhân tố.

Đường Dàn trong tay liềm đao là không có thương tổn đến chỗ yếu hại của hấn, chỉ là quét hấn uy hiếp, sắc nhọn mũi đao dễ dàng mà vỡ ra hấn ba sườn linh khải, liên đới đem phía dưới da thịt đẩy ra một cái năm tấc dài hơn lỗ hồng lớn, đáng tiếc tướng lĩnh còn chưa kịp cảm giác được đau đớn, phụ với liềm đao thân đao Hắc ám hỏa đã dường như có sinh mạng hỏa xà theo vết thương của hấn chui vào trong cơ thể hấn, đáng tiếc này dũng mãnh thiện chiến Bối Sát tướng lĩnh ngay cả tiếng gào cũng không ra, chỉ trong nháy mắt, ngay cả người mang linh khải liền bị Hắc ám hỏa cháy sạch liền can hai tỉnh, hóa thành linh vụ.

Rắc rắc! Đường Dàn lấy tay giữa liềm đao trụ mà, ngẩng đầu lên, há mồm ra, tham lam hút được phiêu tán trên không trung linh vụ.

Xôn xao Man binh phe cánh một mảnh ồ lên, người nào cũng không nghĩ tới, phe mình bách chiến bách thắng tướng lĩnh vậy mà thất bại như vậy đó thảm lại nhanh như vậy, sau cùng còn rơi vào một thi vô tồn kết cục, bây giờ nhìn được giữa sân chính hút linh khí Đường Dần, chúng Man binh cửa không khỏi là vừa kinh vừa sợ, bản năng liên tiếp lui về phía sau.

Đem không trung sau cùng một lũ linh khí hút khô, Đường Dần xa xôi chậm giọng điệu, cảm giác trong cơ thể mình linh khí cuộn trào mãnh liệt dâng trào, và đó vừa rồi so với lại thêm một tầng lầu, hợp lại mơ hồ có đột phá linh đạt đến trình độ tuyệt vời đạt được linh nguyên cảnh dấu hiệu.

Chỉ thiếu chút nữa! Chỉ cần lại nhiều một chút xúi linh khí, tu vi của hắn là được truy trước đây Nghiêm Liệt, đạt được trạng thái toàn thịnh. Đường Dần không nên được hưng phấn trong lòng cùng rung động, nhìn thẳng chung quanh đông đảo Man binh, trong mắt cuồng dã tà quang càng tăng lên.

Trong mắt hắn, những Man binh không còn là người, mà là tăng trưởng hắn tu vi đồ ăn, là trợ hắn đề thăng tu vi công cụ.

Khỏe miệng hắn chậm rãi nhếch lên, lộ ra kẻ khác rợn cả tóc gáy tà cười, chỉ là ở linh khải cách đỡ, người chung quanh căn bản không nhìn thấy hắn lúc này biểu tình.

"Giết!"

Không hề dự triệu, Đường Dần đột nhiên chìm quất một tiếng, vung vẩy trong tay liêm đao, vừa... vừa ghim vào Man binh trong đám người, chỉ thấy liêm đao vung vẩy ra, soàn soạt sinh gió, dựa vào được Hắc ám hóa thân đao trên không trung lưu lại một từng đạo hắc quang, chung quanh Man binh thỉnh thoảng bị hắc hỏa quét trúng, thiêu thành linh khí, sau cùng dung nhập Đường Dần thân thể, trở thành hắn một bộ phận.

Mất đi tướng lĩnh chỉ huy, Man binh phe cánh có vẻ hỗn loạn kinh khủng, sắp tới hai nghìn đám người ấy Man binh chung quanh tán loạn, gọi mấy ngày liền, qua lại trúng tên, loạn thành hỗn loạn, cái này cũng lệnh Đường Dần chém giết thay đổi càng thêm dễ.

Theo chiến đấu tăng lên, hắn đã không nhớ rõ bản thân chém giết bao nhiêu Man binh, hút ăn bao nhiêu linh khí, đến sau cùng, Man binh đều bị hắn sợ vỡ mật, chỉ cần rất xa thấy Đường Dần hướng mình bên này vọt tới, Man binh cửa sẽ gấp không tự chủ được liên tục tránh lui, vô luận hướng tới chỗ nào, xung quanh giải đất nhất định cũng là trống trải bỏ.

Một trận chiến này, có thể nói Đường Dần ở Man binh cửa lòng của trong để lại khắc sâu dấu vết, nhất là trong tay hắn đem liêm đao thật dài, gần như trở thành Man binh cửa ác mộng, sau trận chiến này, Bối Tắt thành bang Man binh rất đem cửa vị tất biết Đường Dần người này, lại đều nhớ ở Phong quốc biên cảnh có một thanh "Thiêu đốt hắc hỏa tử vong đó liêm".

"Đại nhân!" Quan Nguyên Vũ cùng quan Nguyên Bưu hai huynh đệ chẳng biết lúc nào chạy đến Đường Dần phía sau, song song ra kêu to.

Nghe nói tiếng kêu, Đường Dần bay lên chín tầng mây lý trí bị kéo trở lại trong cơ thể, người cũng dần dần khôi phục bình thường, hắn dừng truy sát Man binh bước chân của, hút mất rơi là tà không trung linh khí, nhìn chăm chú nhìn nữa, tàn dư Man binh đã bắt đầu toàn diện tan vỡ, đều tiếp cận ngoài trấn hốt hoảng chạy trốn, mà bản thân mang tới hơn một trăm tên kỵ binh chính ở phía sau đánh lén, ngay cả bị nhốt ở nhà cửa ở giữa quân coi giữ cửa cũng đều đều phân lao tới, còn dư lại thắng truy sát Man binh.

Gặp phe mình thắng cục đã định, Đường Dần âm thầm thở phào, lúc này mới quay người lại hình, nhìn về phía quan huynh đệ.

Thấy hắn chính diện, hai huynh đệ giật nảy mình, Đường Dần phía là Linh Khải màu đen, mà trước mặt linh khải thì bị nhuộm thành đỏ như máu, còn chưa khô héo máu tươi theo linh khải khe tích tấp thẳng xuống phía dưới chảy xuôi.

"Đại nhân, Man binh đã bại, phe ta hai nghìn viện quân đã chạy tới!" Quan Nguyên Vũ trước mặt, nghiêm mặt nói ra.

Đường Dần quay đầu nhìn lên, cũng không phải sao, từ Biên Thành bộ hành chạy tới hai nghìn quân tốt đã tiếp cận thôn trấn sát biên giới, xa xa nhìn lại, chỉ thấy cờ xí phấp phới, bụi bặm phi dương, rất đồ sộ.

Hắn hé mắt, trầm giọng nói: "Truyền mệnh lệnh của ta, truy sát địch binh mười dặm, tận lực nhiều bắt sống miệng!"

"Vâng! Đại nhân!" Quan hai huynh đệ cùng kêu lên đáp ứng, một người về phía trước một người về phía sau, song song đi.

Trận chiến này có thể nói là đại hoạch thành công, mặc dù không có sát thương quá nhiều Man binh, có thể Đường Dần liên tục chém giết man quân giữa hai gã tướng lĩnh, xưng phải là thu hoạch pha phong, là trọng yếu hơn vàng, tự và Man binh giao chiến mà đến, vô luận chiến cuộc đại tiểu, Phong quốc bên này thắng lợi có thể đếm được trên đầu ngón tay, trận này tiểu thắng với man quân thực lực hiển nhiên không cấu thành bất kỳ suy yếu, nhưng đối với huyện Bình Nguyên quân dân taxi khí thế nhưng một người thật to cổ vũ.

Quan Nguyên Vũ cùng quan Nguyên Bưu hai huynh đệ lĩnh lệnh đuổi bắt Man binh, Đường Dần thì ở lại trấn bên trong nghỉ tạm.

Hắn tán đi thân linh khải, tìm được một chỗ hơi cao ngai cao, chậm rãi ngồi xuống.

Ở bên cạnh hắn còn để hai bộ khôi giáp, đó là bị bị giết mất hai gã Man binh tướng lĩnh áo giáp, hắn chuẩn bị tương kì làm vì mình chiến đấu báo cáo thắng lợi chiến lợi phẩm mang về Hoàn Thành đi.

Lúc này, hai gã đội trưởng ăn mặc Phong binh dè dặt đi tới Đường Dần trước mắt, không đợi mở miệng nói chuyện, đã bị canh giữ ở hán thị vệ chung quanh cửa ngăn cản.

Đường Dần nhìn về phía hắn hai người, quan sát hai mắt, trong ấn tượng chưa thấy qua hai người này, hắn tiếp cận thủ hạ thị vệ khoát khoát tay, ý bảo bọn họ lui ra, sau đó hỏi: "Hai người người là. . ."

"Đại nhân, hai ta là phụ trách vốn là hy vọng trấn cảnh vệ đội trưởng! Ta là tiêu mộ thanh, hắn gọi vàng hâm!" Mở miệng nói chuyện tên này đội trưởng là vị hơn hai mươi tuổi thanh niên, mặc sút mẻ kinh khủng lại dính đầy vết máu áo giáp, xem tướng mạo bình thường không có gì lạ, ngược lại đôi phá lệ sáng sủa, toát ra cơ trí cùng mẫn tiệp, một gã khác đội trưởng cùng năm nào kỷ xấp xỉ, vóc người lực lưỡng, tướng mạo hung hăng, trong tay nói chiến đao lại rộng lại dài, vừa nhìn liền biết là dũng mãnh người.

Đường Dần chưa thấy qua hai người này, nhưng đối với hai người bọn họ ấn tượng thật tốt, vốn là hy vọng huyện quân coi giữ chỉ chừng ba trăm người, bị hai nghìn Man binh tập kích dưới tình huống lại vẫn có thể còn sống sót, ngoài dẫn đầu đội trưởng khẳng định có chỗ hơn người. Còn nữa nói nếu như không phải là hắn hai người lãnh đạo thủ hạ quân tốt thủ vững, tha trụ Man binh, phỏng chừng chờ mình lúc chạy đến Man binh sớm bỏ chạy không còn tâm hơi, trận chiến này có thể thủ thắng, hắn hai người cũng là công không được không.

Hắn hướng về phía hai người mỉm cười gật đầu, ( ) nói ra: "Hai vị huynh đệ cực khổ! Chỉ tỷ số ba IINS0Z trăm người có thể ngăn ở hai nghìn Man binh đánh lên, này rất không dễ dàng!"

Bằng tâm mà nói, Man binh vóc người khắp nơi so với gió quốc quân tốt cao trắng, sức chiến đấu cũng rất mạnh, tác chiến lại dũng mãnh, chính diện giao phong, phe mình không chiếm bất kỳ ưu thế nào.

Tiêu mộ thanh nghiêm mặt đáp: "Đại nhân quá khen, thuộc hạ không dám nhận!"

Đã bị Đường Dần khích lệ, vàng hâm có vẻ rất đắc ý, không chút tâm cơ nào Ha ha cười, nói ra: "Kỳ thực lần này Man binh đột kích, chúng ta đã sớm dự liệu được, cũng đã sớm làm tốt phòng bị, cho nên khi Man binh công tới thì, chúng ta trả lời đứng dậy cũng rất nhẹ nhàng!"

"A?" Đường Dần nghe vậy ngẩn ra, tò mò hỏi: "Các người làm thế nào biết Man binh sẽ đến đánh lên?"

"Này. . ." Vàng hâm gãi đầu một cái, không biết nên trả lời như thế nào, chỉ có thể quay đầu nhìn về phía bên cạnh tiêu mộ thanh.

Thăm mắng hắn miệng rộng, tiêu mộ thanh cẩn thận mà nói ra: "Man binh đột kích, trước đó đã có dấu hiệu. Mấy ngày nay, Man binh chỉ quấy rầy vốn là hy vọng trấn quanh thân thôn trang, binh lực cũng không nhiều, đánh xong bỏ chạy, bọn họ mục đích chủ yếu là để thăm dò vốn là hy vọng trấn thủ quân hơn ít, xem có hay không có năng lực phân ra binh lực tiếp viện được tập thôn trang, đây cũng là Man binh thường dùng nhất kỹ lưỡng."

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93: Quyển 5

Nghe Tiêu Mộ Thanh phân tích đạo lý rõ ràng, Đường Dần hứng thú, hỏi: "Người chính là đi qua điểm này đoán được Man binh muốn tới tập kích vốn là Vọng Trấn?"

"Đúng vậy, đại nhân!" Tiêu Mộ Thanh gật đầu nói.

"Người rất giỏi Man binh?" Đường Dần nhếch lông mày.

Tiêu Mộ Thanh không có chính diện trả lời, mà là nói ra: "Thuộc hạ mười sáu tuổi tòng quân, trong quân đội đã tiếp cận mười năm."

Điểm này Đường Dần thật đúng là không nhìn ra, nghĩ không ra này tuổi quá trẻ đội trưởng đã có gần mười năm tuổi quân. Nói ngược lại, tuổi quân gần mười năm vẫn chỉ là tên đội trưởng, làm cho nghĩ không thể tưởng tượng nổi. Hắn không có tiến thêm một bước truy vấn, thoái phong nhất chuyển, lại sửa hỏi: "Vậy người nói, lần này Man binh tập kích vốn là Vọng Trấn, có thể hay không cũng là làm tiến công Biên Thành làm thăm dò?"

Tiêu Mộ Thanh hết sức kinh ngạc Đường Dần phản ứng bén nhạy, sững sờ chỉ chớp lát, nghiêm mặt nói ra: "Vốn là có khả năng này! Nhưng bây giờ đến xem, Man binh nhất định sẽ quy mô tới đánh, nhưng mục tiêu là không phải là Biên Thành liền không nhất định."

"Tại sao?"

"Man binh lòng trả thù để ý từ trước đến nay rất mạnh, cũng từ trước đến nay khinh thường ta Phong quân, lần này ở vốn là Vọng Trấn bị thua thiệt nhiều, nhất định sẽ đưa tới càng nhiều hơn binh lực trở về trả thù, chỉ công kích vốn là Vọng Trấn sợ rằng còn chưa đủ để với tiêu trừ bọn họ tức giận trong lòng, Biên Thành IIBUCn mười đó sẽ trở thành bọn họ chọn mục tiêu!"

Đường Dần thầm giật mình, một là kinh ngạc Tiêu Mộ Thanh với Man binh phân tích, hai là kinh ngạc đầu óc của hắn. Nếu quả thật như hắn theo như lời, bên kia thành tình cảnh đã có thể nguy hiểm. Hỏi hắn: "Y theo người xem Man binh lại bao nhiêu binh lực trả thù?"

"A. . ." Tiêu Mộ Thanh suy nghĩ một chút, nói ra: "Phòng chừng sẽ ở năm vạn đến mười vạn trong lúc đó!"

Nhiều người như vậy! Đường Dần cau mày một cái, trầm tư không nói.

Lúc này, đến đây tiếp viện một tên Thiên phu trưởng đã đi tới, đến Đường Dần trước mắt, khom người thi lễ, sau đó nói: "Đại nhân, chiến trường đã quét dọn xong, hiện tại Man binh xác hơn hai trăm đạo cụ, quân ta trận vong cũng có hơn một trăm người."

Đường Dần phục hồi tinh thần lại, đáp: "Hảo, ta biết rồi."

Kỳ thực chết trận Man binh xa không ngừng hơn hai trăm người, khác có không ít người chết vào Đường Dần Hắc ám hóa giữa, hài cốt không còn. Về phần Phong quân bên này thương vong phần lớn là vốn là Vọng Trấn nơi này quân coi giữ, Đường Dần mạng tới hơn một trăm kỵ binh vẫn chưa hao tổn mấy người, phía tiếp viện bộ binh cửa cảng không tổn thương chút nào.

Hắn nhìn về phía Tiêu Mộ Thanh cùng Kim Hâm hai người, xua tay nói ra: "Hai người đi làm việc, có việc ta sẽ tìm người nữa hai người."

"Vâng, đại nhân, thuộc hạ xin cáo lui!" Tiêu, vàng hai người chấp tay thi lễ, song song lui ra.

Chờ hắn hai đi rồi, Đường Dần hỏi tên kia Thiên phu trưởng, nói: "Người có thể nhận thức hắn hai người?"

Thiên phu trưởng nhìn kia hai người đi xa bóng lưng, gật đầu nói: "Nhận thức, hai người bọn họ là vốn là Vọng Trấn đội trưởng, một người tên là Tiêu Mộ Thanh, một người tên là Kim Hâm, đại nhân, hắn hai người có chuyện à?"

Đường Dần khoát khoát tay, nói ra: "Nghe nói tên kia gọi Tiêu Mộ Thanh đội trưởng ở trong quân đã có mười năm?"

"Đúng vậy!" Thiên phu trưởng lắc đầu cười khổ nói: "Hắn tuổi quân so với ta còn muốn dài rất nhiều đâu!"

"Vậy hắn vì sao vẫn chỉ là tên đội trưởng?"

"Này. . . Nguyên nhân có rất nhiều." Thiên phu trưởng gãi gãi cái trán, nói ra: "Hắn linh võ cũng không mạnh mẽ, vốn có cái này cũng không có gì, theo như hắn tuổi quân kỳ thực cũng sớm nên lên chức, thế nhưng hắn. . . Lá gan quá nhỏ, phạm xuống dưới mấy lần lâm trận bỏ chạy trọng tội, nếu như không phải của hắn tuổi quân đủ dài, lo lắng đến hắn trong quân đội không có công lao cũng có khổ lao tình cảm, hắn đã sớm nên bị quân pháp xử phạt!"

Thì ra là thế! Thiên phu trưởng giải thích lệnh Đường Dần cảm thấy thất vọng, bất quá hắn lại đột nhiên nhớ lại Khâu Chân. Khâu Chân bất chính là như vậy người sao? ! Nhìn như rất sợ chết, kì thực là khôn khéo cực độ, biết rõ bo bo giữ mình chỉ đạo, dùng Khâu Chân nói nói, biết rõ không định lại còn đi làm không có chút ý nghĩa nào hi sinh là ngu xuẩn nhất hành vi, lẽ nào, này Tiêu Mộ Thanh cùng Khâu Chân là cùng một loại người?

Đường Dần nhếch miệng cười cười, hất đầu không nghĩ nhiều nữa, bây giờ việc cấp bách là phải lập tức tăng mạnh Biên Thành phòng ngự, nhờ ra Man binh thật đánh tới, phe mình cũng không đến mức bị đánh trở tay không kịp.

Lúc này, trán nhỏ người bắt đầu hoạt lạc.

Vừa rồi Man binh tới đánh thì, trong trấn dân chúng dường như đều hư không tiêu thất dường như, ngoại trừ Man binh cùng quân coi giữ, một người binh dân đều nhìn không thấy, hiện tại Man binh bị giết ra khỏi, mọi người đều từ giấu kín mà nơi kín đáo đi tới, nghỉ chân ở phía xa, vậy xem Man binh cửa để lại xác, mặt biểu tình không khỏi là lại sợ vừa hận.

Thấy thế, Đường Dần cất bước tiếp cận dân chúng người của loạt đi đến.

Vốn là Vọng Trấn dân chúng cũng không nhận ra Đường Dần, hơn hết thấy hắn tuy rằng tuổi còn trẻ, nhưng quần áo bất phàm, hơn nữa bên người còn có thị vệ, không cần hỏi cũng biết thân phận của hắn không đơn giản, mọi người không hẹn mà cùng tiếp cận hắn đầu đi cúi đầu lại ánh mắt kính sợ.

Đi tới đoàn người trước mắt, Đường Dần đầu tiên là cười, nói ra: "Các vị đừng sợ! Ta là Đường Dần."

A? Dân chúng nghe vậy thất kinh, lúc đầu này tướng mạo thanh niên anh tuấn đứng tân nhậm binh nguyên Huyện Huyện giữ Đường Dần a!

Một huyện nơi, huyện thủ là hành chính cùng quân sự tối cao quan viên, cũng là danh phù kỳ thực thổ hoàng đế, ở người dân bình thường lòng của trong, huyện thủ thế nhưng thật cao ở, không phải là người bình thường có thể gặp lấy được, nghĩ không ra lần này chống đỡ Man binh, huyện thủ đại nhân có thể đích thân tới vốn là Vọng Trấn.

Tiếng nói của hắn vừa, trước mặt vang lên một mảnh ào ào tiếng, tụ tập tại đây mấy trăm tên dân chúng đều quỳ gối quỳ xuống.

Đường Dần lại càng hoảng sợ, có thể nói tự hắn đảm nhiệm binh nguyên Huyện Huyện giữ tới nay còn chẳng bao giờ bị như vậy 'Đãi ngộ' . Hắn vội vàng vờn tay ra, đem cách hắn gần nhất một người trung niên năng dậy, tiếp tục rồi hướng những người khác xua tay nói ra: "Các hương thân không cần đa lễ, tất cả mọi người đứng dậy!"

"Đại nhân. . ." Trong đám người một vị lão giả ngẩng đầu, nhìn Đường Dần run giọng nói ra: "Đại nhân, người. . . Người cần phải mau cứu ta vốn là Vọng Trấn dân chúng a!"

Đường Dần không giải thích được nhìn nói chuyện vị lão giả kia, mình không phải là đã chạy tới cứu viện à? Còn cứu cái gì? Hắn hậm nói: "Lão nhân gia, có chuyện xin nói thẳng!"

Lão giả ai thán nói: "Đại nhân có thể tự mình trước tới cứu viện vốn là Vọng Trấn, hợp lại thất bại thảm hại Man binh, là đại khoái nhân tâm thật là tốt sự tình, thế nhưng, Man binh tại đây người chết, ngày sau nhất định sẽ báo lại phục, đến lúc đó. . . Đến lúc đó trong trấn nam nữ già trẻ của cũng đều phải khó giữ được tánh mạng a!"

"Đúng vậy, đại nhân. . ."

Nghe xong lời của lão giả, cái khác dân chúng cũng đều phụ họa, một các đều là phó muốn tai vạ đến nơi biểu tình.

Như thế cái vấn đề! Man binh lại trở về trả thù, Tiêu Mộ Thanh vừa rồi cũng đã hướng mình nhắc qua, có thể huyện Bình Nguyên hiện nay binh lực, còn chưa đủ để với đồng thời ở lưỡng địa bày nặng phòng, Biên Thành cùng vốn là Vọng Trấn, đương nhiên người trước càng trọng yếu hơn, huyện Bình Nguyên có hạn binh lực hiển nhiên cũng ứng với tập trung ở Biên Thành, về phần vốn là Vọng Trấn, chỉ có thể bỏ qua.

Nghĩ thôi, hắn đưa mắt nhìn chung quanh đoàn người, hỏi: "Thị trưởng ở nơi nào?"

Lời mới vừa nói vị lão giả kia run rẩy mà đứng lên, chấp tay nói ra: "Đại nhân, ta chính là vốn là Vọng Trấn thị trưởng trọng văn!"

"A, lúc đầu ngươi là thị trưởng!" Đường Dần gật đầu, nói ra: "Ngươi tổ chức một chút trong trấn dân chúng, mang toàn bộ có thể mang đi gì đó, đến Biên Thành tạm thời ở lại!"

"A?" Nghe vậy, thị trưởng trọng văn giật mình, trấn nhỏ giữa dân chúng kẻ cả chung quanh bọn quan binh cũng đều ngây ngẩn cả người. Phong quốc thế nhưng ban bố qua cấm thiên lệnh, nhất là biên cảnh, với di chuyển quân chế nhất là nghiêm khắc, Đường Dần để vốn là Vọng Trấn dân chúng di chuyển đến Biên Thành ở lại, mặc dù chỉ là có tính cách tạm thời, nhưng là không hợp Phong quốc luật pháp.

"Đại nhân, này. . . Này không hợp ta gió to luật lệ. . ."

Không chờ hắn nói hết lời, Đường Dần ngắt lời nói: "Sống còn trước mặt, mạng người đương nhiên nặng nhất, về phần luật lệ, có thể không cần phải xen vào nó!"

"Thế nhưng. . ."

"Có chuyện, ta tự nhiên sẽ đi đàm đương, lẽ nào, Trấn trưởng đại nhân còn có những thứ khác biện pháp à?" Đường Dần nghiêng đầu, dùng khóe mắt liếc nhìn trọng văn.

Hắn đã nói như vậy, trọng văn cũng không lời nói có thể nói, hắn lần thứ hai quỳ đến trên mặt đất, phục nói ra: "Tiểu nhân đại biểu vốn là Vọng Trần dân chúng tạ Đại nhân!"

"Thị trưởng khách khí!" Đường Dần cười nhạt, ánh mắt chuyển động đang lúc, đập vào mắt giữa lộ về dân chúng cảm động đến rơi nước mắt biểu tình, nguyên bản còn có chút tâm tình nặng nề đột nhiên cảm giác buông lỏng rất nhiều.

Ngay vốn là Vọng Trần cư dân đều tự về nhà thu dọn đồ đạc chuẩn bị dời đến Biên Thành là lúc, ra đuổi bắt thua trốn Man binh quan huynh đệ đám người trở về, đồng thời còn mang về hơn hai trăm tên Man binh bắt tù binh.

Những bị bắt Man binh dường như đầu bại gà trống, không ít người thân đều treo màu, máu tươi nhễ nhại, đưa mắt nhìn lại, một các ủ rũ, vô tình, mất đi ngày xưa uy phong tình cảm.

Nhìn thấy Man binh bắt tù binh, vốn là Vọng Trần dân chúng vừa mới bắt đầu còn có chút sợ hãi, thật không dám kháo tiền, chỉ là xa xa quan vọng, nhưng sở qua không lâu sau, không biết là người nào trước hết giải khỏi hòn đá nhỏ khỏi ném về phía chúng bắt tù binh, này giống ngòi nổ, ngay sau đó, đếm với trăm nhớ cư dân đều vọt tới, lại là lấy tảng đá lại là lấy búng, hung hăng đập tiếp cận Man binh bắt tù binh, tiết trong lòng lâu dài tới nay áp lực cùng phần nở. ( )

Với dân chúng cử động, chung quanh Phong quân cũng không ngăn cản, bọn họ với Man binh cầm hận không kém chút nào Phong quốc dân chúng, dù sao chết vào Man binh tay Phong quân thực sự nhiều lắm, trong đó có huynh đệ của bọn họ, cũng có cùng bọn chúng kẻ vai chiến đấu chiến đấu cửa.

Phong quân cửa lòng biết rõ, những tù binh này kết cục nhất định là một con đường chết, chết ở đảo phủ dưới đảo cùng chết ở dân chúng trong tay của nòng không có gì khác nhau.

Lúc này, ngược lại là Đường Dần đứng ra ngăn cản vốn là Vọng Trần dân chúng, Man binh bắt tù binh chết sống hắn cũng không thêm để ý, hơn hết, nếu là đem những tù binh này mang về Biên Thành chắc là Hoành Thành, với huyện Bình Nguyên quân dân lòng của khí không thể nghi ngờ sẽ là không nhỏ cổ vũ.

Lo lắng dân chúng tình hình thực tế tự không khống chế được, Đường Dần ở vốn là Vọng Trần không có làm nhiều dừng, mang quan huynh đệ, áp giải này hơn hai trăm tên Man binh bắt tù binh, trước một bước rời khỏi vốn là Vọng Trần, trở về Biên Thành.

Bọn họ ở vốn là Vọng Trần đại thắng Man binh tin tức từ lâu truyền quay lại Biên Thành, này lệnh bên thành Phong quân cửa tâm vui mừng nhảy nhót, có thể nói tự bọn họ tòng quân tới nay, với Man binh tác chiến thắng lợi số lần có thể đếm được trên đầu ngón tay, lần này mặc dù chỉ là một hồi tiểu chiến đấu, nhưng với gây cộm tổn thất đối trở về một hồi ngoan thắng, đúng là không đổi.

Đương nhiên, Đường Dần ở Phong quân trong lòng địa vị lại được đến lớn phó đề thăng.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 94: Quyển 5

Đường Dần trở lại Biên Thành không lâu sau, Khâu Chân cùng với Bạch Dũng, Chu Nặc chờ quân đội hạch tâm nhân viên cũng đều đều nghe thấy tin tới rồi, tọa trấn Hoành Thành chỉ chưa có quan Nguyên Cát một người. Điều ở

Hiển nhiên, mọi người đối với lần này chiến đấu thắng lợi đều rất hưng phấn, thấy Đường Dần sau, đều là đầy mặt vui vẻ trước hồi chiến đấu chi tiết. Hơn hết Đường Dần cũng không có bọn họ tốt như vậy lòng của tình, sắc mặt có chút nghiêm trọng.

Thấy thế, mọi người cảm thấy mờ mịt, không rõ hắn rõ ràng đánh bại tới phạm Man binh, tại sao không có chút nào đáng vẻ cao hứng? Phải biết rằng ở chánh diện chiến trường đánh tan Man binh thế nhưng một bộ rất rất giỏi chuyện đầu!

Nhìn ra lòng của mọi người suy nghĩ, Đường Dần nhún mày hỏi ngược lại: "Chúng ta bây giờ hẳn là chúc mừng à?"

"Đương nhiên!" Chu Nặc là thắng tính, ngay cả không hề nghĩ ngợi, lại bật thốt lên nói ra: "Quân ta đã thật lâu không có đối với Man binh thủ thắng qua, lần này thắng lợi, đánh chấn nhân tâm a!"

"Đúng vậy!" Những người khác cũng đều phụ họa theo đuôi. Quý trọng

Đường Dần lắc đầu, nói ra: "Theo ta được biết, Man binh trả thù tâm lý luôn luôn rất mạnh, lần này ở vốn là Vọng Trấn bị thua thiệt nhiều, nói vậy không bao lâu sẽ cử tạ binh vô đến, các vị có nghĩ tới hay không, đến lúc đó chúng ta khi làm sao chống đỡ?"

"Này" lời vừa nói ra, Chu Nặc tức khắc nghẹn lời, mặt hưng phấn cũng theo đó quét sạch, thay vào đó là đầy mặt nghiêm trọng. Hẳn là huyện Bình Nguyên thứ ba binh đoàn binh đoàn trưởng, hiển nhiên với Man binh tập tính mười phần hiểu rõ, cũng đương nhiên biết rõ Đường Dần suy nghĩ không phải là nói chuyện giật gân, một ngày Man binh ghê gớm thật cử đột kích, với phe mình hiện nay người của lực, chống đỡ đứng dậy có thể là phi thường khó khăn.

Những người khác cũng đều không hện mà cùng cũng hấp miệng lương khí, đều cúi đầu xuống, trầm tư không nói. Thanh xuân

Qua một lúc lâu, Khâu Chân hỏi: "Nếu như Man binh thật trở về trả thù, không biết sẽ có bao nhiêu binh IVA6An lực?"

Không đợi Đường Dần mở trừ nói chuyện, Trương Chu cùng Bạch Dững song song đáp: "Man binh nếu bị thua thiệt, lần thứ hai đột kích binh lực chắc chắn sẽ không ít!" "Hẳn là chỉ ít ở năm vạn đi!"

"Người nhiều như vậy!" Khâu Chân âm thầm lú lười. Hiện nay huyện Bình Nguyên tuy rằng tân tăng hai người binh đoàn, cùng bố trí năm binh đoàn, nhưng nhân lực xa không đạt được năm vạn, hơn nữa trong quân quá bán cũng là không hề kinh nghiệm tân binh, sức chiến đấu rất thấp, thêm phòng ngự khu vực cùng thị trấn đồng đảo, binh lực phân tán, chống đỡ năm vạn đám người ấy Man binh cơ hồ là không thể nào sự tình.

Bạch Dững nghiêm mặt nói ra: "Đại nhân, Man binh trả thù mục tiêu mười đó sẽ là Biên Thành, ta kiến nghị lập tức tăng điều hai người binh đoàn đến Biên Thành, còn dư lại hai người binh đoàn thì trấn thủ Hoành Thành, chỉ cần bảo đảm hai chỗ này không mất, Man binh liền không dám thương được chúng ta nguyên khí!"

"Ừ! Bạch tướng quân nói có lý!" Mọi người đều gật đầu bày tỏ tán thành.

Đường Dần trầm ngâm chỉ chốc lát, hỏi: "Bạch tướng quân, người nghĩ ứng với đem chưa hai người binh đoàn điều đến Biên Thành?"

"Thứ tư, binh đoàn thứ năm!" Bạch Dững không chút suy nghĩ.

"Binh đoàn mới?" Khâu Chân nhíu mày. Thứ tư, binh đoàn thứ năm cũng là mới vừa thành lập không lâu sau binh đoàn mới, là từ đầu đến đuôi tân binh binh đoàn, đem hai cái này binh đoàn sai đến nguy hiểm nhất Biên Thành, không phải là để này hơn một vạn tướng sĩ đi tìm cái chết à? Hắn nghi tiếng hỏi: "Làm như vậy có chút không thích hợp?"

Bạch Dững thở dài, nói ra: "Khâu đại nhân, đây cũng là bất đắc dĩ mà thôi! Tuy rằng Man binh mục tiêu rất có thể là Biên Thành, nhưng chúng ta cũng không khỏi không phòng đối phương lại vòng qua Biên Thành đi đánh lên Hoành Thành, Hoành Thành là thị trấn, trọng yếu nhất, không được phép xuất hiện nửa điểm thất lạc, lưu thủ hai người kinh nghiệm chiến đấu phong phú lính già đoàn tương đối ổn thỏa, còn nữa nói, thứ tư, binh đoàn thứ năm mặc dù là binh đoàn mới, nhưng luôn luôn muốn tham gia chiến đấu, không phải vĩnh viễn cũng là binh đoàn mới, phải không lớn công dụng, lần này cũng là một lần khó được luyện binh cơ hội!" Dừng một chút, hắn vội vàng lại bổ sung: "Đương nhiên, ta cũng không có nhất gan chiến đấu ý tứ, nếu như đại nhân nghĩ đem thứ hai binh đoàn an bài ở Biên Thành tương đối ổn thỏa, ta cũng không hề hai lời!"

Hắn là thứ hai binh đoàn binh đoàn trưởng, đề nghị để lính của mình đoàn lưu thủ Hoành Thành, hẳn cũng sợ những người khác nhất là thứ tư, binh đoàn thứ năm các đồng liêu sự hiểu lầm.

Khâu thật cẩn thận cân nhắc hắn lời nói này, tuy rằng nghĩ Bạch Dững nói cũng có đạo lý, hơn hết để hai một tân binh đoàn đi địa vực địch nhân trọng binh cũng thực sự có chút cân con vịt cái ý tứ, sợ rằng khó có thể đạt được hiệu quả, ngược lại tăng thêm phe mình thương vong. Ở huyện Bình Nguyên huy binh quá khó khăn, với phe mình mà nói là mười phần quý báu, há có thể uống phí hi sinh?

Hắn lắc đầu, với Đường Dần nói ra: "Đại nhân, đem thứ tư, binh đoàn thứ năm điều đến Biên Thành còn chưa phải quá ổn thỏa!"

Lúc này Đường Dần cũng có chút thế khó xử, Bạch Dững nói không sai, Hoành Thành là trọng yếu nhất, nếu như Hoành Thành bị phá, chính hắn một huyện thủ coi như là thất bại hoàn toàn, nhưng nếu như đem hai một tân binh đoàn điều đến Biên Thành, chờ Man binh vô đến khi trở về, không biết được thương vong bao nhiêu người. Đây thật là một lựa chọn khó khăn.

Đường Dần trước kia là một dứt khoát quyết đoán người, đương sự tình lúc tới cũng không lại do dự, lập tức lại sẽ làm ra quyết đoán, nhưng bây giờ không giống nhau, hắn không còn là lẻ loi một mình, hắn bây giờ một người quyết định, lại quan hệ đến huyện Bình Nguyên mấy vạn quân coi giữ sinh tử, thậm chí là toàn bộ huyện Bình Nguyên hơn mười vạn dân chúng sinh tử.

Hắn cân môi một cái, hồi lâu không nói gì.

Đúng lúc này, từ bên ngoài chạy vào một tên thị vệ, đến Đường Dần trước mắt, quỳ một gối xuống, nói ra: "Báo, đại nhân, vốn là hy vọng huyện dân chúng đã đến ngoài thành, chờ bố trí ổn thoả!"

Nghe vậy, Đường Dần phục hồi tinh thần lại, hắt vói thị vệ nói ra: "Việc này do Biên Thành thành chủ an bài là tốt rồi!"

"Này. . ." Tên thị vệ kia mặt lộ vẻ khó khăn.

Trương Chu nói tiếp: "Đại nhân, Biên Thành cũng không thành chủ!"

"A?" Đường Dần sững sốt, nếu không phải Trương Chu làm rõ, bản thân thật đúng là thiếu chút nữa đã quên rồi, đến Biên Thành lâu như vậy, quả thực còn chưa thấy qua Biên Thành thành chủ. Hỏi hắt: "Đây là có chuyện gì?"

Trương Chu cười khỏ nói: "Biên Thành bị Man binh công phá qua rất nhiều lần, thành chủ cũng bị liên tục chém giết đếm rõ số lượng mặc cho, càng về sau, Biên Thành bên trong thành đã mất dân chúng, thành chủ hiển nhiên cũng sẽ không lại cần, hiện tại Biên Thành cùng quân sự tất yếu không giống!"

"Thì ra là thế!" Đường Dần xa xôi hư giọng điệu, lớn như vậy Phong quốc, lớn như vậy huyện Bình Nguyên, lại bị rất giúp khi dễ đến như vậy mà quần cảnh, đây nên là trách nhiệm của ai?

Hắn chậm rãi nắm chặt nắm tay, giống như với mọi người chung quanh theo như lời vừa tựa như ở tự lảm bảm, đốn trầm giọng nói ra: "Ta mặc kệ trước đây huyện Bình Nguyên là dạng gì người, nhưng ở ta đảm nhiệm bình nguyên Huyền Huyền giữ trong lúc, cự tuyệt không cho phép huyện Bình Nguyên bên trong bất luận cái gì thành trì có bị địch nhân công phá khi ấy!"

Hắn quay đầu nói với Trương Chu: "Trương tướng quân, người sai nhân thủ dàn xếp đến đây dân chúng!"

"Vâng! Đại nhân!" Trương Chu động thân đứng lên, xoay người sẽ đi ra phía ngoài.

Đường Dần chợt lại nghĩ tới cái gì, đưa tay đưa hắt gọi lại, lại nói: "Được rồi vốn là Vọng Trán quân coi giữ bên trong nổi danh gọi Tiêu Mộ Thanh đội trưởng, người đem hắt mang đến gặp ta, hiện tại!"

"Tiêu Mộ Thanh?" Trương Chu giật mình, có thể thấy được Đường Dần sắc mặt không tốt, cũng không dám nhiều hơn truy vấn, lên tiếng, bước nhanh ra ngoài.

Với Tiêu Mộ Thanh tên này hắt hợp lại không xa lạ gì, bởi vì người này tuổi quân so với hắt cũng còn muốn lâu một chút, đáng tiếc là chỉ có khổ huyện lao mà không có công lao, luôn luôn không có được thăng tiến cơ hội.

Không biết Đường Dần tìm Tiêu Mộ Thanh vì chuyện gì, nhưng hắt vẫn lão lão thật thật dựa theo Đường Dần ý tứ tìm được Tiêu Mộ Thanh, dẫn hắt đi trước, đồng thời hắt lại an bài thủ hạ chính là vài tên Thiên phu trưởng tổ chức quan binh, dàn xếp đến đây lánh nạn vốn là Vọng Trán dân chúng.

Bởi Biên Thành gần như trở thành không thành, không người ở nhà cửa đông đảo, dung nạp vốn là Vọng Trán mấy nghìn tên dân chúng rất nhẹ nhàng.

Lại nói Trương Chu, dẫn Tiêu Mộ Thanh đi gặp Đường Dần.

Như Trương Chu, Bạch Dững cùng với Chu Nặc những bình nguyên quân coi giữ lão nhân đều với Tiêu Mộ Thanh không cho là đúng, nghĩ người này gian xảo nhất gan, nhưng Đường Dần đối với hắt cũng rất khách khí, gặp Tiêu Mộ Thanh tới nơi, hắt hơi khom người, hết lộ ra nụ cười, xua tay nói ra: "Tiêu đội trưởng mời ngồi!"

"Đa tạ Đại nhân!" Tiêu Mộ Thanh vẫn thật không nghĩ tới Đường Dần sẽ tìm bản thân, có chút được sủng ái mà lo sợ, thêm trong phòng mọi người không phải là quân đoàn trưởng đúng phó quân đoàn trưởng, mà hắt chỉ là tên tiểu tiểu đội trưởng, và chúng thân phận của người không hợp nhau, ngồi ở cái ghế cũng như đứng đồng lứa, như ngồi đồng than, cẩn thận từng li từng tí.

Đường Dần lần thứ hai quan sát Tiêu Mộ Thanh, người sau tướng mạo nói không anh tuấn, nhiều nhất rốt cuộc Thanh Tú, vóc dáng trung bình, không mập không ốm, có thể nói bình thân không có gì lạ, chỉ là một đôi mắt nhanh như chớp chuyển động trong lúc đó không phải là lưu lộ chỉ tinh phát sáng ánh sáng rực rỡ.

Hắn cười hỏi: "Tiêu đội trưởng, người cho là Man binh lần này ở vốn là Vọng Trán bị thua thiệt, nhất định sẽ trở về trả thù?"

"Đúng vậy! Đại nhân!" Tiêu Mộ Thanh đỉnh trực thân thể, một mực cung kính nhỏ giọng đáp.

"Mục tiêu là Biên Thành?"

"Biên Thành có khả năng làm lớn nhất!"

"Vậy người nói, nếu như Man binh thật tới công kích Biên Thành, người cho rằng ở đây ứng với lưu có bao nhiêu quân coi giữ?"

Không rõ Đường Dần tại sao lại đem trọng yếu như vậy vấn đề hỏi Tiêu Mộ Thanh, ánh mắt của mọi người đồng loạt rơi xuống Tiêu Mộ Thanh thân.

Nghe xong Đường Dần nói, Tiêu Mộ Thanh sức sống cũng là chấn động, kinh ngạc đồng thời cũng lập tức ý thức được bản thân cơ hội biểu hiện tới nơi, hẳn con người xoay chuyển, thấp giọng nói ra: "Hai vạn người cũng đủ!"

"Cái gì?"

Trong phòng mọi người sắc mặt đều là biến đổi. Chu Nặc thân thể nghiêng về trước, thấp giọng quát lên: "Tiêu Mộ Thanh, người đang nói cái gì? Ở đây không có thể như vậy người hồ ngôn loạn ngữ nơi ấy. . ."

Đường Dần phát tay quát bảo ngưng lại Chu Nặc, mặt mỉm cười, ôn nhu hỏi Tiêu Mộ Thanh nói: "Người, tại sao chỉ cần hai vạn người liền đủ?"

Tiêu Mộ Thanh nói ra: "Với ta suy nghĩ, Man binh lần thứ hai tới đánh nhân số của sẽ không qua sáu vạn, có thể ngay cả như vậy, binh lực vẫn đang so với ta phương nhiều rất nhiều, bên ta nếu là thủ vững thành trì, sau cùng dù cho miễn cưỡng chống đỡ ở quân địch, tổn thất tất nhiên không nhỏ, cùng với bị động chịu đòn, không bằng chủ động xuất kích!"

"Với hai vạn binh lực chủ động đón đánh Man binh, không phải là bằng tự tìm đường chết à?" Bạch Dững tỉnh táo hỏi.

Tiêu Mộ Thanh cười, nói ra: "Nói qua cứng đối cứng, bên ta đương nhiên không chiếm ưu thế, mà nếu kết quả trước đó phái ra một nhánh phục binh, mai phục tại Biên Thành phụ cận, chờ Man binh công thành thì đột nhiên tuôn ra, và bên trong thành huynh đệ nội ứng ngoại hợp, nội ngoại vây thế gọng kìm, xuất kỳ bất ý, đánh úp, đủ có thể quấy rối Man binh phe cánh, thuận thế tương kì đánh!"

"Đơn giản là hay nói giỡn!" Chu Nặc bĩu môi cả giận: "Biên Thành ở ngoài, vùng đất bằng phẳng, chỉ có đông sơn lâm có thể ẩn nấp phục binh, có thể man quân từ trước đến nay giao hoạt nhiều đoạn, sẽ không không đề phòng, cũng sẽ không không tra, bên ta phục binh làm sao có thể giấu ở?"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 95: Quyển 5

Tiêu Mộ Thanh thật sâu nhìn Chu Nặc liếc mắt, hàm cười nói: "Chu tướng quân, ngoại trừ thành đông rừng cây ở ngoài, kỳ thực còn có một nơi có thể ẩn nấp trọng binh!"

"Là chưa?" Đường nói Chu Nặc, ngay cả mọi người khác cũng không nhận được trong lòng hiếu kỳ miệng đồng thanh hỏi: "Chính lý

Tiêu Mộ Thanh đón mà nghiêm mặt nói: "Đúng vốn là Vọng Trấn!"

Mọi người đang ngồi người đều hoài nghi mình có nghe lầm hay không, cho dù Đường Dần cũng cảm giác rất không thể nghi ngờ, Man binh đúng ở vốn là Vọng Trấn ăn một, một ngày trở về trả thù, nơi nào cũng tất nhiên sẽ là Man binh muốn bình định mục tiêu chủ yếu một trong, ắt phương phục binh làm sao có thể mai phục tới đó? Đó không phải là đi Man binh nòng súng va chạm à?

Hắn nhếch lông mày, nghi ngờ nhìn Tiêu Mộ Thanh, hỏi: "Tiêu đội trưởng, người thế nhưng đang nói đùa?"

"Sự quan trọng đại, thuộc hạ sao dám loạn hay nói giỡn? !" Tiêu Mộ Thanh nghiêm mặt nói ra: "Đại nhân, vốn là Vọng Trấn là binh thường gặp Man binh tập kích thị trấn một trong, theo lý thuyết trong trấn dân chúng sớm hẳn là bị Man binh giết sạch, có thể sự thực lại tuyệt nhiên ngược lại,

nguyên nhân rất đơn giản, vốn là Vọng Trấn gần như nhà nhà đều có xây có ẩn núp địa đạo chắc là hầm, khi Man binh đột kích thì, đồng dạng, chúng ta đem phục binh an bài ở vốn là Vọng Trấn, có thể lợi dụng trong trấn vốn có địa đạo cùng hầm làm ẩn thân nơi, Man binh cho dù tới phạm, hiện tại vốn là Vọng Trấn đã biến thành khoảng không trấn, tuyệt không sẽ ở sâu thêm lục soát, huống Man binh cho dù lại giảo hoạt đa đoan sợ rằng nằm mơ cũng không nghĩ ra chúng ta đem phục binh xếp vào ở bọn họ mí mắt ngầm!"

Thì ra là thế! Nghe xong Tiêu Mộ Thanh phân tích, mọi người mới chợt hiểu ra, âm thầm ở trong lòng tán thán một tiếng cao minh

Đường Dần cũng thật sâu gât đầu, thảo nào Man binh xâm lấn vốn là Vọng Trấn thời điểm trấn bên trong ngay cả một người dân chúng đều nhìn không thấy, chờ Man binh chiến bại chạy trốn thì, dân chúng lại một cổ não tất cả đều nhô ra, nguyên lai là từng nhà đều có địa đạo hoặc hầm có thể dùng để ẩn thân duyên cớ.

Lúc này Chu Nặc không còn cùng Tiêu Mộ Thanh tranh luận, suy nghĩ chỉ chốc lát, với Đường Dần nói ra: "Đại nhân, ta xem . . . Tiêu đội trưởng chính là chủ ý cũng có thể thử xem!"

Nào chỉ là có thể thử một lần, quả thực đúng phá địch kỳ chiêu! Đường Dần nháy nháy mắt, ngửa mặt không tiếng động mà cười, nói ra: "Hảo! Cứ dựa theo tiêu đội trưởng chính là sách lược đủ, ở vốn là Vọng Trấn, chúng ta bày hai nghìn phục binh, Man binh không đến cũng thì thôi, một ngày Man binh đột kích, này hai nghìn huynh đệ có thể ở địch nhân phía sau tuần ra, đánh nó trở tay không kịp!"

Xong Đường Dần khẳng định, Tiêu Mộ Thanh mặt đốn lộ ra ngạc nhiên cùng vẻ đắc ý, cảm giác mình rốt cuộc tìm được có thể thương thức mình mới có thể minh chủ.

Khâu Chân dùng khoe mắt dư quang nhìn Tiêu Mộ Thanh, không biết tại sao, đối với người này hắn không sanh được hảo cảm gì. Kỳ thực rất cũng giản đơn, đồng tính đáng về bài tổ, cho tới nay, ở Đường Dần bên người bày mưu tính kế thủy chung là Khâu Chân, hiện tại đột nhiên xuất hiện một đồng dạng thiện thân kỳ mưu Tiêu Mộ Thanh, để Khâu Chân loáng thoáng có loại cảm giác nguy cơ, cũng để cho hắn loáng thoáng nghĩ địa vị của mình tựa hồ cũng không phải vững như vậy cớ.

Hơn hết Khâu Chân thế nhưng lòng dạ sâu đậm người của, mặc dù trong lòng ở thế nào phiền chán, hắn cũng sẽ không đem tâm tình biểu lộ ở mặt. Hắn than nhẹ một tiếng nói ra: "Tiêu đội trưởng chính là mưu lược quá mức giai, hơn hết do ai lãnh đạo chỉ này phục binh thế nhưng một vấn đề lớn, hai nghìn kì binh, kỹ năng hóa thành một thanh đòn địch nhân cùng tử địa lợi kiếm, cũng có thể biến thành không hề làm tán sa, mấu chốt là xem là lĩnh năng lực. . ."

Không đợi Khâu Chân nói hết lời, Đường Dần mở miệng ngắt lời nói: "Do ta lãnh đạo hai nghìn huynh đệ nằm ở vốn là Vọng Trấn!"

"Không được!" Mọi người gần như ngay cả nghĩ cũng không nghĩ, cùng kêu lên phản đối.

Đường Dần là huyện Bình Nguyên chủ tướng, cũng là mọi người người tâm phúc, hắn ở lại Biên Thành đều nguy hiểm, huống chi là một mình mai phục tại địch nhân hậu phương. Biết rõ Đường Dần tính tình, Khâu Chân suy nghĩ dao động giống trống bỏi đường như, liền thanh ngân cảm nói: "Đại nhân, này quá nguy hiểm, việc này phải làm bàn bạc kỹ hơn, tỉ mỉ nổi lên!"

"Không cần!" Đường Dần nói ra: "Nếu như ngay cả ta đi đều gặp nguy hiểm, như vậy những người khác thì càng khó khăn đảm nhiệm." Gặp Khâu Chân đảm người còn muốn ngăn cản bản thân, hắn khoát khoát tay, giành nói trước: Việc này không cần tranh luận, ý ta đã quyết! Mặt khác. Đem thứ tư, binh đoàn thứ năm điều đi Biên Thành, đầu tiên binh đoàn triệu hồi Hoàn Thành.

A? Ở Biên Thành chỉ chứa có hai một tân binh đoàn, này quá trò đùa? Mọi người kinh ngạc mở to hai mắt, hai mặt nhìn nhau. Hơi chút chỉ chốc lát, Trương Chu vội vàng nói: Đại nhân, như vậy không thích hợp, chí ít ứng với lưu lại ta đầu tiên binh đoàn

Đường Dần nhìn một chút Trương Chu, lại nhìn coi Bạch Dũng cùng Chu Nặc, cười nhạt một tiếng, nói ra: Ba người các ngươi binh đoàn tuy rằng lưu thủ ở Hoàn Thành, nhưng đừng tưởng rằng liền dễ dàng vô sự, nếu như Man binh tấn công mục tiêu rõ ràng Biên Thành, các ngươi phải tùy thời chuẩn bị xuất binh hiệp trợ hoặc tiếp viện, hiểu chưa?

Lúc này Trương Chu, Bạch Dũng, Chu Nặc ba người đều là đầy mặt khó xử, hơn nữa ở như vậy thời khắc mấu chốt bị ở lại Hoàn Thành, ba người trong lòng đều có chút không phải là tư vị.

Rất dễ dàng lại xem thấu ba lòng của người ta suy nghĩ, Đường Dần cười nói: "Kỳ thực Bạch tướng quân nói không sai, lúc này đúng là lần khó được luyện binh cơ hội, các ngươi ba vị và Man binh đã giao chiến qua vô số lần, lần này, liền đem cơ hội nhường cho hai một tân binh đoàn!"

"Đại nhân, chúng ta cũng không phải là tham chiến đấu, tham công!" Bạch Dũng vội vàng nói: "Mà là quan tâm Biên Thành an toàn, đại nhân an nguy!"

Ba người bọn họ đối với mình lo lắng, Đường Dần đương nhiên có thể cảm thụ được đến, trong lòng cảm động đồng thời, mặt phản lộ ra vẻ buồn lòng, thần nhiên nói ra: "Các ngươi không cần lo lắng, Man binh tuy mạnh, nhưng ta còn không để vào mắt!"

"Không sai!" Lúc này, quan Nguyên Vũ cùng quan Nguyên Bưu hai huynh đệ động thân đứng lên, ngạo mạn mui phần mà nói ra: "Ngày hôm nay

giao thủ, Man binh cũng không gì hơn cái này. Hai huynh đệ chúng ta ở bên người đại nhân, bảo chứng đại nhân vạn vô nhất thất!"

Quần hai huynh đệ tuyệt đối có khiếu ngạo kinh nghiệm, ngoài cao lĩnh vũ tu làm, cho dù đặt ở toàn bộ Phong quốc coi như là nhất lưu cao thủ. Hơn hết Trương Chu, Bạch Dũng, Chu Nặc cũng không có bởi vì hấn hai nói mà buông lỏng, quan hai huynh đệ là rất lợi hại, nhưng là không lợi hại hơn Man binh thiên quân vạn mã.

Trương Chu nhưng không buông tha mà khuyên can nói: "Mong rằng đại nhân nghĩ lại a!"

Đường Dần cười híp mắt lắc đầu, đoạn khỏi một bên chén trà, chậm rãi uống nhận nước trà. Hấn không nói gì, nhưng ý tứ đã rất rõ ràng, quyết định của hấn không có thói nhượng đường sống.

Thấy hấn kiên trì như vậy, Khâu Chân hiểu rồi hiện tại đã không cần khuyên nữa, cho dù nói nhiều hơn nữa, Đường Dần cũng sẽ không đổi thay đổi chủ ý. Hấn tiếp cận còn muốn lên tiếng Trương Chu lắc đầu, ý bảo hấn không cần nhiều lời nữa, sau đó với Đường Dần nói: "Đại nhân, mai phục tại vốn là Vọng Trần hai nghìn huynh đệ hấn là từ đầu tiên, hai, ba binh đoàn giữa chọn, dù sao này ba cái binh đoàn huynh đệ kinh nghiệm phong phú, thời khắc mấu chốt có thể trăm trụ khí, sẽ không lộ ra chân ngựa, giao chiến thì cũng có thể cho địch binh tạo thành lớn nhất thương tổn!"

"Ừm!" Với Khâu Chân đề nghị này Đường Dần ngược lại không có phản đối, gật đầu, nói ra: "Hào! Khâu Chân, việc này do ngươi đi làm!"

"Vâng! Đại nhân!" Khâu Chân chấp tay xác nhận.

Đường Dần quay lại ánh mắt, nhìn về phía ngồi ở vĩ đoàn, giả vờ trấn tĩnh Tiêu Mộ Thanh, lo lắng nên cho hấn một chức vị gì.

Tiêu Mộ Thanh người này xưng được rất có ý nghĩ, nếu như nói Khâu Chân là giỏi về bày mưu tính kế kỳ tài, vậy vị này Tiêu Mộ Thanh đúng giỏi về đầu cơ trục lợi, lợi dụng sơ hở thiên tài, Đường Dần nghĩ trọng dụng người này, chỉ là trong lúc nhất thời không biết nên cho hấn dạng gì chức vị.

Trầm tư hồi lâu, hấn nói với Tiêu Mộ Thanh: "Tiêu đội trưởng, ngày sau ngươi liền trong quân đội đảm nhiệm tòng quân chức!"

Tòng quân văn bát cổ quan, chức chủ tướng phụ tá, chức trách cùng quân sư, tham mưu kém bất thường. Tòng quân mặc dù không có thực tế quyền lợi, nhưng là ở người cầm đầu bên người mặc cho sự tình, tham dự người cầm đầu quyết sách, chức trách cùng địa vị trong quân đội có thể coi là là phi thường cao.

Đường Dần một câu nói, đem Tiêu Mộ Thanh này tiểu tiểu đội trưởng trực tiếp đề bạt đến tòng quân, có thể nói là một bước lên IrVxaS trời.

Tiêu mộ lăng nửa thanh ngây ngô vang không phản ứng kịp, cho đến mọi người chung quanh không nhận được rõ ràng cổ họng thì hấn mới chợt giật mình tỉnh giấc, vội vàng đứng lên, đi tới Đường Dần trước mắt, thành hoàng thành khùng quý một chân trên đất, run giọng nói ra: "Thuộc hạ đa tạ Đại nhân tài bồi, đa tạ Đại nhân nâng đỡ!"

Đường Dần nhẹ cười một thân, khoát khoát tay, ý bảo Tiêu Mộ Thanh không cần đa lễ.

Hấn hàm cười nói: "Hy vọng sau đó tiêu tố vua có thể tận tâm tận lực, nhiều hơn kỳ mưu, tráng ta Phong quân!"

"Vâng, vâng, vâng! Đại nhân cứ việc yên tâm, thuộc hạ nhất định lại cúc cung tận tụy!"

Mọi người chung quanh nghe vậy giai không thể ngừng vui vẻ, trong lòng thầm mừng một tiếng nịnh bợ tinh, mặt cũng đều lộ ra bất dĩ vì nhiên biểu tình.

Chỉ có Khâu Chân sắc mặt hơi lộ ra trầm trọng, nhìn kìa Đường Dần, lại nhìn kìa Tiêu Mộ Thanh, trong lòng cảm giác có chút khó chịu.

Ngày hôm nay liền đến nơi đây. Đường Dần nhìn chung quanh mọi người, nói ra: 23e "Vừa rồi thương nghị chuyện tình, nghiêm cấm bên ngoài trể, còn có, Bạch tướng quân cùng Chu tướng quân, hai người người lập tức trở về Hoành Thành, làm tương ứng chuẩn bị, Trương tướng quân thì tạm ở lại Biên Thành, ta có việc xin nhờ, các ngài, còn có nghĩ vấn à?"

"Không có, đại nhân!"

"Tốt lắm, các vị huynh đệ có thể xin trở về nhạc."

"Thuộc hạ cáo từ!" Mọi người đều đứng dậy, đi ra ngoài.

Trương Chu không có tùy mọi người rời khỏi. Không biết Đường Dần có lúc nào muốn thoát khỏi bản thân đi làm.

Chờ tất cả mọi người đi không sai biệt lắm, hấn liền mở miệng hỏi: "Đại nhân, còn có chuyện gì?"

Đường Dần cười, nói ra: "Thứ tư, binh đoàn thứ năm cũng là không hề kinh nghiệm binh đoàn mới, ta nghĩ chờ hai cái này binh đoàn điều đến Biên

Thành sau đó, Trương tướng quân có thể chỉ đạo bọn họ làm sao bố phòng."

"A, nguyên lai là như vậy." Trương Chu nghiêm mặt nói ra: "Đại nhân xin yên tâm, thuộc hạ nhất định sẽ ở thời gian ngắn nhất đầu giáo hội hai binh đoàn huynh đệ bố trí phòng vệ cùng giữ thành kỷ."

Đường Dần hài lòng gật đầu, nói ra: "Vậy phiền phức Trương tướng quân!"

"Đại nhân khách khí!"

Quân lệnh như núi. Theo Đường Dần hạ lệnh, Bạch Dũng, Chu Nặc hai người dẫn đầu trở về Hoành Thành, đồng thời còn mang theo một người lính đoàn, ngay sau đó, thứ tư, binh đoàn thứ năm từ Hoành Thành ra, trú nhập Biên Thành.

Thứ tư, binh đoàn thứ năm tuy rằng đánh số là khác một binh đoàn, nhưng thực tế chỉ cần hơn một vạn người, thêm nhân viên cũng là tân binh, ngoài sức chiến đấu còn so với không đồng nhất một chánh quy binh đoàn, hơn hết tân binh cũng có một chút chỗ tốt, đó chính là huyết khí phương cương, lòng dạ rất cao, với Man binh sợ hãi xa không có lính già sâu như vậy, chính nếu nói là con ghé mới sanh không sợ cạp, tân binh cả đầu nghĩ cũng là giết địch lâu năm, bảo vệ quốc gia.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 96: Quyển 5

Lúc đầu buổi chiều, Đường Dần tìm tới Nhạc Thiên cùng Ngã Gia. Do hấn hai người xây dựng tổ chức tình báo đã có hơn một tháng thời gian, Đường Dần muốn biết một chút tiến độ làm sao, bây giờ có thể không thể phái công dụng.

Không lâu sau, Nhạc Thiên cùng Ngã Gia hai người lần lượt chạy tới, tiếp cận Đường Dần gấp qua lễ sau, song song ngồi xuống. Đường Dần ăn mặc thường phục, một thân hợp thể màu ngân bạch cảm y, khiến cho vóc người có vẻ càng thêm thon dài, cân xứng, cũng làm hấn thoát nhìn càng thêm phóng khoáng bất phàm. Thấy hấn mặt lộ vẻ cười nhạt, không chút nào gặp cường địch khấn trương, Nhạc Thiên cùng Ngã Gia ở trong lòng âm thầm thở phào.

Đường Dần mỉm cười quan sát hấn hai người và ở Diêm thành khi đó khi xuất, hai người bọn họ hiện tại đều sụt cân nhiều, da cũng phoi nắng trở thành màu lúa mì, cảm giác được, hai người với trình sát kị binh huấn luyện đều đặc biệt tận tâm, thậm chí là đem hết toàn lực, hấn cười hỏi: "Nhạc Thiên, Ngã Gia, hai người người huấn luyện trình sát kị binh đã có hơn một tháng, hiệu quả thế nào?"

Nhạc Thiên cùng Ngã Gia nhìn nhau một cái, song song đáp: "Đại nhân, hiện tại đã mới gặp gỡ hiệu quả, hơn hết nếu là muốn phái thực tế công dụng, sợ rằng còn phải chờ một đoạn thời gian." Vừa nói chuyện, hai người giai cục đầu xuống, mặt lộ vẻ về xấu hổ. Theo lý thuyết hiện tại đúng là cần nhất hấn hai người thời điểm, Man binh bất cứ lúc nào cũng có thể có thể dẫn đại quân xâm lấn trả thù, tình báo càng lộ ra cực kỳ trọng yếu, nhưng bây giờ hai người bọn họ lại hết lần này tới lần khác dùng không ra lực, lại thêm miễn bàn giúp Đường Dần giúp đỡ giải nạn.

Hơn hết Đường Dần đối với hấn hai người trả lời cũng không coi là quá thất vọng, tựa hồ sớm ở trong dự liệu, chính nếu nói chậm công ra việc tình tế, Nhạc Thiên là một cực kỳ nghiêm cẩn người, mà Ngã Gia trời sinh tính thật mạnh, không chịu đơn giản chịu thua, hai người đều có tâm đem đều tự tổ chức tình báo xây dựng tốt nhất cực mạnh. Đường Dần gật đầu, lại hỏi: "Còn phải chờ bao lâu có thể phái công dụng?" Đây là vấn đề hấn quan tâm nhất.

Nhạc Thiên cùng Ngã Gia nhú mày, người trước dẫn đầu nói: "Còn cần ba tháng."

Nghe hấn nói như vậy, nguyên bản muốn nói ra đồng dạng câu trả lời Ngã Gia lập tức đổi giọng, nói ra: "Ta còn cần hai tháng."

Nghe vậy, Nhạc Thiên quái dị xem mắt Ngã Gia, có chút dở khóc dở cười. Tự hấn và Ngã Gia tiếp thu Đường Dần chỉ lệnh đều tự tổ kiến sở tình báo đội ngày đó trở đi, hấn cũng cảm giác được, Ngã Gia mọi chuyện đều đã cùng hấn so với, hấn mỗi ngày luyện binh năm canh giờ, Ngã Gia liền luyện binh sáu canh giờ, hấn mỗi ngày huấn luyện thuộc hạ nhân viên phụ trọng chạy hai mươi dặm, Ngã Gia tự lệnh thủ hạ của hấn chạy hai mươi

lắm trong, mọi việc như thể chuyện sổ bất thăng sổ, hiện tại ngay cả huấn luyện hoàn thành thời gian bọn ta muốn cùng mình so với, muốn so với chính mình sớm một tháng. Nhạc Thiên thái độ làm người lão thành, ổn trọng, hiển nhiên không đem Ngã Gia tính trẻ con phân so với động ở tâm, hần mặt mỉm cười, không nói gì.

Đường Dần ánh mắt khi hần hai người thân quét tới quét lui, sau một lúc lâu, hần ngửa mặt mà cười, động thân đứng lên, nói ra: "Hai vị không nên ở lâu Biên Thành, mau chóng chạy về Hoành Thành đi."

Nhạc Thiên cùng Ngã Gia cũng cấp chạy về Hoành Thành huấn luyện thuộc hạ, nhưng bây giờ thời khắc nguy cơ, hai người bọn họ cũng đều lo lắng ở lại Biên Thành nơi này Đường Dần. Hai người mặt lộ vẻ khó khăn, nhìn Đường Dần muốn nói lại thôi.

Đường Dần hiểu rõ hai người bọn họ lòng của ý, Ha ha cười, nói ra: "Hảo lần này chúng ta bị vây thủ thế, tình báo còn không coi là trọng yếu như vậy, ít hôm nữa sau chúng ta muốn chủ động xuất kích rất bang là lúc, vậy coi như là hai người người thi thố tài năng lúc."

Chủ động xuất kích rất bang? Nhạc Thiên cùng Ngã Gia giật nảy mình, từ trước đến nay cũng là rất bang vượt qua biên cảnh xâm lấn gió mà, mà Phong quốc bên này còn chẳng bao giờ chủ động công kích qua rất bang, với Đường Dần lí do thoái thác hai người đều cảm giác không thể nghi ngờ.

Nhạc Thiên dường như đột nhiên nhớ tới cái gì, sờ tay vào ngực, từ trong lòng móc ra một gấp bản bản chánh chánh da trâu, đưa cho Đường Dần.

Đường Dần tò mò tiếp nhận, hỏi: "Đây là cái gì?"

"Đại nhân, đây là thuộc hạ từ Man binh bắt tù binh thân lục soát, chắc là Mạc Phi Tư Bối Tát thành bang địa đồ!"

"A?" Đường Dần hai mắt dừng sáng ngời, tiếp nhận da trâu, triển khai nhìn kỹ. Quả nhiên, đây đúng là tấm bản đồ, hội họa hoàn mỹ lại mùi phân cẩn thận, mặt có núi, có nước cũng có thị trấn, đường, hơn hết đánh dấu chữ viết cũng là chữ như gà bới vậy Bối Tát văn, không phân rõ sở đây tốt cùng là không phải là Bối Tát thành bang địa đồ.

Gặp Đường Dần vừa nhìn vừa nhíu, Nhạc Thiên vội vàng giải thích: "Đại nhân, hiện tại ta cũng xem không hiểu địa đồ, hơn hết ta sẽ mau chóng tìm được lại ngôn ngữ Bối Tát người của tiến hành phiên dịch."

"Ừ!" Đường Dần giờ phía dưới, đem địa đồ một lần nữa xếp nhận, trả lại cho Nhạc Thiên, đồng thời dặn dò: "Tấm bản đồ này rất trọng yếu, ngày sau chúng ta khẳng định dùng được, nhiều vẽ mấy phần, phòng ngừa đánh rơi!" Vừa nói chuyện, hần thấy Ngã Gia chính rướn cổ lên trợn to hai mắt nhìn chăm chăm địa đồ, trong lòng cười thầm, lại bổ sung một câu nói: "Thuận tiện cũng vì Ngã Gia vẽ một phần!"

"Vâng! Đại nhân." Nhạc Thiên thùy xác nhận.

Ngã Gia tức khắc lộ ra sắc mặt vui mừng, phải biết rằng Đường Dần lệnh nài và Nhạc Thiên huấn luyện trình sát kị binh, đó cũng không phải là dùng ở huyện Bình Nguyên cảnh nội, mà là muốn bí mật lên vào Bối Tát thành bang rình Man binh hướng đi, nếu là có Bối Tát thành bang địa đồ nơi tay, ngày sau sẽ bớt đi rất nhiều phiền phức, tiến nhập rất bang nơi tìm hiểu cũng sẽ thay đổi làm ít công to.

"Được rồi, không có chuyện khác, hai người người sớm đi chạy về Hoành Thành!"

"Vâng!" Nhạc Thiên cùng Ngã Gia cùng kêu lên đáp ứng, song song xin cáo lui.

Chờ hần hai người sau khi rời khỏi, Đường Dần ở trong phòng không sống được, mang quan hai huynh đệ, ra nhà cửa, đi trước cửa thành bắc bên kia.

Hiện tại, bắc thành bức tường lầu trên tường thành người đầu bắt đầu khởi động, cây đuốc như rừng, trú nhập Biên Thành thứ tư, binh đoàn thứ năm quan binh dưới sự chỉ huy của Trương Chu chính suốt đêm tăng mạnh phòng thủ thành phố, vận chuyển lẫn cây ném đá, lấp đặt mạnh mẽ cung cứng rắn nỏ, với trả lời bất cứ lúc nào có thể sẽ đánh tới Man binh.

Khoảng cách tường thành còn có đoạn khoảng cách, Đường Dần dừng bước chân, dương đầu quan vọng.

Quan huynh đệ thấy thế đi lên tới, hỏi: "Đại nhân, chúng ta không nhìn tới xem à?"

Đường Dần lắc đầu, đạm nhiên nói ra: "Không cần, đi chỉ biết tranh tăng phiền phức."

Hần với phòng thủ thành phố chuyện vụ thể nhưng không biết chút nào đi sau đó, giúp thông thả không nói, chỉ biết thêm phiền. Hần thu hồi ánh mắt, tiếp cận mọi nơi nhìn lên, hiện tại cách đó không xa có nhà đèn sáng quán rượu nhỏ, này thực sự quá làm khó được, Biên Thành gần như đều được Liễu Không thành, lại đang buổi chiều còn có từ quán doanh nghiệp, Đường Dần tò mò lưng thưng đi tới.

Từ quán không lớn, chỉ có một tầng, không gian bên trong cũng không phải rất rộng sường, miễn cưỡng có thể chứa xuống dưới năm, sáu mươi người có vẻ, lúc này trong từ quán lẻ loi tán tán ngồi có mười mấy người, trong đó quá bán cũng là quan binh, mặt khác mấy vị còn lại là thân mặc tiện trang dân chúng bộ dáng người.

Đường Dần cùng quan huynh đệ gần đây sau đó, lập tức khiến cho tửu quán bên trong chú ý của mọi người, nhất là Đường Dần, hấn mặt trắng như ngọc, một thân cảm y, thêm tuổi còn trẻ, thoát nhìn giống là một con em nhà giàu, mà quan hai huynh đệ vóc người lực lưỡng hùng tráng, dường như hai pho môn thần, ngoài dáng dấp cùng gia đình tay chân không có gì khác nhau.

Đường Dần với ánh mắt của mọi người nhìn như không thấy, đi tới một cái bàn trống trước, chậm rãi ngồi xuống, quan huynh đệ thì phần ngồi ở hấn tả hữu.

Mới vừa ngồi xuống không lâu sau, tửu quán tiểu nhị lại đã đi tới, vẻ mặt tươi cười mà hỏi thăm: "Ba vị khách quan, ăn chút gì?"

Tiểu nhị niên kỷ không lớn, chưa tới hai mươi có vẻ, dáng dấp mi thanh mục tú, mười phần làm cho vui mừng. Đường Dần cười hỏi: "Có rượu không?"

"Đương nhiên, khách quan nghĩ uống gì rượu?"

Đường Dần chuyển con mắt nhìn về phía bên tay trái quan Nguyên Bưu, ý bảo do hấn chút rượu.

Quan Nguyên Bưu hội ý, buồn bực khó chịu mà nói ra: "Tới trước một vò rượu trắng tinh khiết."

"Tốt, khách quan chờ!" Tiểu nhị đáp ứng một tiếng, động tác dứt khoát xoay người đi ra ngoài.

Thừa dịp tiểu nhị rượu khe hở, Đường Dần nhàn nhã quan sát trong tửu quán khách nhân.

Tới gần cửa sổ bàn kia ngồi có sáu gã quan binh, xem quân phục, cũng là tầng dưới chót nhất phổ thông binh lính, khả năng sáu người cũng là tân binh duyên có, vẫn chưa đem Đường Dần nhận ra, tổng, không coi ai ra gì nói nhao nhao ồn ào. Mặt khác hai trác thì phân biệt ngồi có bốn người, đều là mặc to y, hơi lộ ra cổ xưa, cùng người dân binh thường không giống.

Một lát sau, điểm tiểu nhị đem một vò rượu trắng tinh khiết đưa. Đường Dần ngã nửa oản, uống một hơi cạn sạch.

Phong quốc rượu mạnh, mà huyện Bình Nguyên nồng độ rượu càng cao hơn, nửa bát rượu xuống bụng, Đường Dần cảm giác mình sắp phun ra lửa, mặt trắng cũng tức khắc biến thành mặt đỏ.

Hấn bịt miệng mũi, nhẹ ho nhẹ một tiếng, sau đó thở dài một hơi, quay quan huynh đệ cười nói: "Hảo tửu, sáng khoái!"

Quan huynh đệ bèn nhìn nhau cười, học Đường Dần có vẻ, cũng là đem trong chén rượu toàn bộ rót vào bụng trong.

Ba người người tới ta đi, rất nhanh lại đem một vò rượu trắng uống cạn quá bán, lúc này ba người đều có chút vi huân say.

Đường Dần nhìn rượu trong ly, tư tự cuộn cuộn, đột nhiên nhớ lại Vũ Mị, cũng muốn Ân Nhu.

Không biết Vũ đại tiểu thư hiện tại đang làm cái gì, cũng không biết Ân Nhu đi đi Ninh quốc đô thành làm điều đình có thuận lợi hay không, còn có những thần kia bí sát thủ, có hay không lại với Ân Nhu ám sát, hết thấy tất cả, Đường Dần cũng là hoàn toàn không biết gì cả, huyện Bình Nguyên vị trí quá hẻo lánh, tin tức cũng quá bế tắc.

Có thời gian hấn là cho Đặng Minh Dương bọn họ viết phong thư, đề hỏi rõ ràng. Đường Dần trong lòng thầm than một tiếng, bụng chén lên, đang muốn uống rượu, vành tai giữa truyền đến một loạt vui cười tiếng, hấn quay đầu nhìn lên, lúc đầu vài tên binh lính chẳng biết tại sao nguyên nhân cười trở thành một đám, ở thanh tịnh quán rượu nhỏ bên trong, tiếng cười có vẻ dị thường chói tai.

Hấn mím môi một cái, đem đoạn khởi bát rượu lại buông xuống, tăng hắng, lớn tiếng hỏi: "Huynh đệ, các ngươi thế nào như thế có thời gian?"

Vài tên binh lính cùng là sững sốt, đều quay đầu nhìn về phía Đường Dần, ( ) không xác định hấn là không nói với mình.

Thấy bọn họ ánh mắt hướng mình xem ra, Đường Dần khẳng định gật đầu.

Cái này, sáu gã quan binh đều biết hấn là ở đối với mình câu hỏi, trong đó một vị chừng hai mươi quan binh cười lạnh một tiếng, nói ra: "Chúng ta có thời gian hay không thì mắc mớ gì tới ngươi?"

"Thật to gan!" Quan Nguyên Vũ cùng quan Nguyên Bưu gặp đối phương nói năng lỗ mãng, lập tức giận trong lòng, làm bộ sẽ đứng dậy giáo huấn đối phương.

Đường Dần hướng hấn hai người lắc đầu cười cười, ý bảo hai người bọn họ không cần nổi giận, hấn tâm bình khí hòa nói ra: "Vừa rồi ta xem lầu trên tường thành quan quân cửa đều đang chuẩn bị phòng thủ thành phố, dị thường bận rộn, thế nào các vị có thể rút ra không rảnh, chạy đến nơi đây tới uống rượu đàm tiếu?"

"Hừ! Quân gia chuyện còn muốn tiếp cận người hồi báo sao?" Nói chuyện tên kia quan binh hiển nhiên không đem Đường Dần để vào mắt, cười lạnh nói: "Người trẻ tuổi, người tốt nhất ít tìm phiền toái, chộc quân gia không thoải mái, cẩn thận coi người là Man binh gian tế bắt lại!"

Khẩu khí thật là lớn a! Đường Dần nhếch lông mày, vừa muốn nói chuyện, lúc này, mặt khác một bàn tửu khách đột nhiên mở miệng nói ra: "Thừa dịp bây giờ còn sống, có thể uống liền tận lực uống nhiều một chút, một ngày chờ Man binh đánh tới, làm việc người ta dưới đao đó quý, muốn uống cũng uống không được."

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Quyển 5

Nghe xong trước khi khách say rượu tại bàn châm chộc khiêu khích, vài tên quan binh đều là giận tím mặt, đều đứng lên hình, cầm tức nhìn gã khách say rượu, quát hỏi: "Người lòi này là có ý gì?"

"Mặt chữ ý tú, lẽ nào, các người nghe không hiểu à?" Gã khách say rượu chút nào không đem bọn quan binh lừa giận để vào mắt, trong tay hấn bùng ly rượu, khí định thần nhàn lo lắng nói ra.

"Người. . . : Vài tên quan binh bị khách say rượu nói móc mặt đỏ tới mang tai, trong đó có hai gã quan binh không nén được tức giận, song song hướng đi gã khách say rượu, cắn răng nói ra: "Ta xem người chính là Man binh phải vào trong thành gian tế, trước đem người bắt trở về rồi hãy nói!" Trong lúc nói chuyện, hai người đi tới gã khách say rượu trước mắt, đưa tay đã bắt bờ vai của hấn.

Theo thỉnh thỉnh thỉnh hai tiếng, gã khách say rượu hai vai bị hấn hai người bắt tại trận, hai quan binh vốn tưởng rằng người này dám dám đương chúng đồng dặc, nói móc quan binh chắc chắn rất giỏi bản lĩnh, hiện tại đến xem cũng không gì hơn cái này. Một tên trong đó quan binh hừ lạnh nói: "Người trẻ tuổi, chính mình tìm không may, có thể trách không được chúng ta! Đừng dậy!" Nói, hấn dùng lực nắm khách say rượu vai, muốn đem hấn nhấc tới.

Hấn dùng khí lực không hề nhỏ, có thể gã khách say rượu ngồi ở cái ghế vững như bàn thạch, chẳng mấy may suy sụp.

"Ồ?" Tên kia quan binh ra kinh ngạc khẽ hô tiếng, hấn cùng với đồng bọn liếc nhau, lúc này hai người nhất tề có sức, muốn đem đối phương mạnh mẽ kéo lên, có thể hấn hai người xuất ra bú sữa mẹ khí lực, đối phương vẫn là động cũng không động, hai người cảm giác mình không giống là ở kéo một người, phản giống ở kéo một nghìn cân nặng tảng đá.

Thấy thế, đừng nói cái khác vài tên lính kinh trọn mắt hốc mồm, ngay cả ngồi ở một bên quan Nguyên Vũ cùng quan Nguyên Bưu hai huynh đệ cũng đều trầm kinh hãi, hiển nhiên tên này khách say rượu không phải là thông thường dân chúng tầm thường, mà là tu vi tinh thâm lĩnh võ cao thủ. Hai người bọn họ là đứng những quan binh xem không vừa mắt, nhưng dù sao là người một nhà, mà thân phận của đối phương lại quả thực khả nghi, hai huynh đệ không chút suy nghĩ, làm bộ sẽ đứng dậy nghênh đón.

Đường Dần đoạt trước một bước đưa hấn hai người cánh tay nắm, thấp giọng nói ra: "Chúng ta trước yên lặng theo dõi kỳ biến." Hấn cũng tò mò gã khách say rượu thân phận, hơn hết ở không biết rõ ràng tình trạng trước, hấn là sẽ không dễ dàng xuất thủ.

Hai gã quan binh kéo không dậy nổi khách say rượu, lửa giận càng tăng lên, kể cả còn lại quan binh, giai đem ba sườn bội đao rút ra, mấy người trình nửa vòng tròn đứng thẳng, đem khách say rượu vây vào giữa.

"Người là chủ động theo chúng ta đi, hãy để cho chúng ta xuất thủ người theo chúng ta đi?" Một tên giống dẫn đầu quan binh lạnh lùng ngưng mắt nhìn gã khách say rượu sau lưng của, trầm giọng quát lên: "Bất quá ta trước phải nhắc nhở người, nếu để cho chúng ta xuất thủ, người còn có thể giữ được hay không tính mạng đã có thể không nhất định."

Gã khách say rượu để chén rượu xuống, đột nhiên cười ha ha đứng dậy, bên cười bên lắc đầu, nói ra: "Đánh với Man binh, chưa thấy qua các người giống như ủy uy phong khí thế, nhưng đối phó với mình người trong nước, nhưng đều là đáng về bề vệ phách lối rất, thảo nào huyện Bình

Nguyên lũ tao Man binh xâm lấn, thúc thủ vô sách, ta gặp các người quả thực đúng Man binh đồng lõa!"

Lời nói này, thẳng đem vài tên quan binh tức giận sôi lên, hơn hết lại lệnh Đường Dần rơi vào trầm tư ở giữa.

Dẫn đầu tên kia quan binh giận dữ hét: "Ta nghe người nói vậy? !" Hắn nghiêng đầu quát lên: "Các huynh đệ cùng nhau, đem này kẻ xấu bắt lại cho ta, sinh tử bất kể!" Trong lúc nói chuyện, vài tên quan binh cùng nhau khó khăn, sáu người, sáu thanh đao, toàn bộ tàn bạo bổ về phía khách say rượu, đồng thời cũng đưa hẳn tất cả đường lui phong kín.

Bọn họ là hạ tử thủ, rất có không đem đối phương chém thành vài chặn không bỏ qua tư thế.

Nếu như khách say rượu rõ ràng tu vi tinh thâm người tu linh, đại khả với thả ra linh khải, hóa đi sáu gã quan binh sát chiêu, có thể gã khách say rượu hết lần này tới lần khác không có thả ra linh khải, mắt mở trừng trừng nhìn sáu thanh đao chém tới mình trước mắt, lại không đỡ cũng không né tránh.

Tình cảnh này, Lệnh Tửu Quán ông chủ cùng tiểu nhị đều kinh hãi kêu thành tiếng, gục đầu xuống, không dám nhìn nữa, mà Đường Dần cùng quan huynh đệ cũng âm thầm nhủ mảy.

Hi hi! Mắt thấy muốn đem đối phương chém cho dưới đao, sáu gã quan binh mở cò trong bụng, mắt cũng theo bản năng trừng lại lớn lại hình tròn, trong đó lóe ra là máu hung quang.

Đồng, đồng, đồng!

Mọi người vốn tưởng rằng lại đem khách say rượu chém thành mấy đoạn, có thể ở thời khắc tối hậu, thần kỳ một màn sinh, gã khách say rượu thân thể vậy mà hư không tiêu thất, sáu gã quan binh sáu thanh bội đao không có chém trúng đối phương, cũng giai chém vào khách say rượu ngồi xem chiếc ghế, ra liên tiếp buồn bực tiếng vang.

"A?"

Sáu gã quan binh gần như không thể tin được hai mắt của mình, thế giới làm sao có thể có người lại hư không tiêu thất đâu? Lẽ nào đối phương lại cái gì ma thuật phải không? Ngay sáu người đứng tại chỗ kinh hoàng như gà gỗ là lúc, chợt nghe có người sau lưng ra tiếng cười lạnh, nói ra: "Các người hẳn là rất may mắn, không xứng làm đối thủ của ta, không phải, các người hiện tại đã sớm là sáu cổ thi thể!"

"A!" Sáu gã quan binh nghe tiếng vừa kinh vừa sợ, cùng nhau quay đầu, tiếp cận phía sau nhìn lại, chỉ thấy gã khách say rượu chính êm đẹp đứng sau lưng bọn họ, y phục không có một chút mất trật tự, đầu nhưng mang theo che đờ nửa bên mặt mũi, dường như hẳn nguyên bản liền đứng ở chỗ này dường như.

"Người. . . Người. . ." Sáu gã quan binh chưa gặp qua cảnh tượng như vậy, thẳng sợ sắc mặt tái nhợt, ngay cả chém vào chiếc ghế trong bội đao cũng không đoái hoài rút, bản năng phản ứng liên tiếp lui về phía sau, xem khách say rượu ánh mắt của dường như là đang nhìn chỉ biết ăn thịt người quái vật.

Đừng nói sáu gã quan binh kinh ngạc, quan huynh đệ cũng đồng dạng kinh ngạc không thôi, hẳn hai người đưa mắt không hẹn mà cùng nhìn về phía Đường Dần.

Gã khách say rượu đương nhiên sẽ không ma thuật, hẳn thi triển chiêu thức, quan huynh đệ cũng không thể quen thuộc hơn nữa, đó chính là ám hệ linh vũ kỹ có thể trúng Âm Ảnh Phiêu Di, hẳn hai người và Đường Dần là địch thì, người sau không chỉ một lần thi triển qua.

Lúc đầu người này là người tu linh hệ Bóng Tối! Đường Dần trong mắt không tự chủ bắn ra tinh quang, có thể nói tự hắn đến thế giới này tới nay, vẫn là lần đầu tiên thăm dò ám hệ người tu linh, thậm chí hẳn một lần cho là mình là cô đơn một người đâu!

"Dường như giết các người, dễ như trở bàn tay." Rượu kia khách lạnh lùng nhìn sáu gã quan binh, thản nhiên nói ra: "Nếu như thức thời, các người tốt nhất lập tức biến mất, nếu như không phục, vậy thì tìm một ra đáng đối thủ qua đây cùng ta tái chiến!"

Sáu gã quan binh qua lại nhìn kia, hướng ra phía ngoài ra khỏi nhanh hơn, vừa ra đến trước cửa, đầu lĩnh kia quan binh còn giả vờ cường ngạnh nói: "Người trẻ tuổi, có loại người chờ cho ta, lão tử đi một lát sẽ trở lại!" Buông xuống lời độc địa sau đó, hẳn thứ một cái xoay người chạy ra khỏi tửu quán, mặt khác năm người quan binh độ cũng không chậm, theo sát phía sau, bỏ trốn mất dạng.

"Ha ha!" Nhìn sáu gã quan binh chạy trốn chết bộ dáng chật vật, rượu kia khách xuy cười ra tiếng, khuôn mặt chẳng đáng.

"Các hạ hào thân thù!" Theo đang nói, nguyên bản ngồi ngay ngắn ở cái ghế Đường Dần thân hình tùy theo biến mất, trong nháy mắt xuất thân ở gã khách say rượu phía sau, khoảng cách đó gần, hai người gần như muốn dán cùng một chỗ. "Hơn hết thân thù tuy tốt, nhưng không hiểu bớt phóng túng, với các hạ tu vi, đang bình thường quan binh trước mặt lại có cái gì khoe khoang."

Lúc này đối thành gã khách say rượu kinh ngạc, tuy rằng mũi che khuất hẳn nửa khuôn mặt, thấy rõ ràng vẻ mặt của hắn, nhưng khóe miệng rõ

ràng co quắp một chút. Cùng lúc đó, cùng hần ngồi cùng bàn ba người khác cũng đồng loạt đứng lên, ánh mắt sắc bén bắn một lượt tiếp cận khách say rượu sau lưng Đường Dần, màu đen sương mù dày đặc vây linh khí một cách tự nhiên tràn tới.

Ha ha, lại vẫn không chỉ một người tu linh hệ Bóng Tối, mà là bốn người! Đường Dần tinh quang trong mắt mà thịnh, khóe miệng dương, lộ ra xán lạn lại nụ cười tà khí.

Gã khách say rượu tỉnh đứng ba giây đồng hồ, không hề dự triệu, bỗng nhiên giơ cánh tay lên, cùi chỏ thuận thế về phía sau hung hăng đánh tới.

Đường Dần am hiểu nhất bản lĩnh đã gần thân đánh nhau kịch liệt: Khách say rượu đột nhiên khó khăn hẳn nếu không không kinh hoàng, ngược lại từ nội tâm lộ ra hung phấn.

Hắn thân thể hơi bên ngoài trác, tách ra đối phương phong mang, đồng thời xuất thủ như điện, tay phải chế trụ đối phương cùi chỏ, khác cái tay đứng vững đối phương ngang lưng, sau đó tay phải cố sức kéo về phía sau, theo kêu gọi một tiếng, rượu kia khách thân thể bay qua đỉnh đầu của hắn, tiếp cận sau lưng của hắn tường mãnh rơi đi tới.

Rất đơn giản nhất chiêu, hơn hết trong đó lại dung hợp cảm nã thủ và ngã kỹ xảo, ngắn gọn, rất mạnh lại thực dụng.

Gã khách say rượu hiển nhiên cũng không ngờ tới phú gia công tử ăn mặc Đường Dần lợi hại như vậy, người ở giữa không trung bật thốt lên ra một tiếng kêu sợ hãi, ngay hắn ngựa độn vào tường thì, hắn lần thứ hai thi triển Âm Ảnh Phiêu Di, thân hình biến mất, đột nhiên xuất hiện ở Đường Dần bên cạnh, song quyền đều xuất hiện, ngoan kích hắn uy hiếp.

Hắn không hề động có vũ khí, cũng không có thi triển linh khai hóa, hơn hết bằng hắn linh khí tu vi, thật bị hắn song quyền đánh trúng, Đường Dần tư vị cũng khẳng định không dễ chịu.

Tựa hồ sớm dự đến đối phương xảy ra chiêu này, với khách say rượu ở bên người mình hiện thân, Đường Dần không ngạc nhiên chút nào, thân hình hắn tán trác ngồi chồm hổm, né tránh khách say rượu song quyền đồng thời, hắn phía dưới mãnh luân ra một cái tảo nhả chân.

Khách say rượu nhanh chóng tránh không kịp, mắt cá chân bị đá vừa vặn, đứng thẳng không được, tởm một tiếng nặng nề rơi trên mặt đất.

Thấy thế, rất sợ Đường Dần nhân cơ hội hạ sát thủ, và khách say rượu ngồi cùng bàn ba người kia chẳng phân biệt được trước sau xuất hiện ở Đường Dần trước mặt của, đem ngã xuống đất khách say rượu bảo vệ, cùng lúc đó, ba người thân trần sương dày đặc linh khí hóa thành thực chất, ngưng làm đen kịt như mực linh khai, sáu con mắt, lóe ra âm sâu u quang, gắt gao nhìn chăm chăm Đường Dần.

Đối phương đồng bọn tràng, rất sợ Đường Dần có thất, quan Nguyên Vũ cùng quan Nguyên Bưu hai huynh đệ song song phóng ra linh khai, một tả một hữu, bảo vệ Đường Dần.

Mắt thấy đôi bên hỗn chiến vừa chạm vào tức, hơn nữa đôi bên cũng là người tu linh, sợ được ngoài liên lụy, tưu quán bên trong cái khác khách say rượu kể cả điểm lão bản cùng tiểu nhị ở bên trong, đều chạy ra ngoài.

"!"

Ba người khách say rượu ở giữa người nọ khẽ quát một tiếng, thân hình nghiêng về trước, làm bộ muốn đánh về phía Đường Dần, lúc này, tên kia bị tảo ngã xuống đất khách say rượu từ nhận, ra quát bảo ngưng lại nói: "Chờ một chút!"

Nghe được tiếng nói của hắn, ba người khách say rượu vội vàng ổn định thân hình.

Người nọ xa nhau đồng bọn, đi tới Đường Dần trước mắt, xuống dưới quan sát hắn một phen, hỏi: "Xin hỏi, các hạ là. . ."

Hắn đang quan sát Đường Dần, người sau cũng đồng dạng đang quan sát hắn, thẳng đến lúc này, đầu hắn mũ đã rơi mất, Đường Dần mới nhìn rõ bộ dáng của hắn, người này tuổi gần ba mươi, tướng mạo đường đường, lông mày rậm mắt to, mũi thẳng miệng rõ nét, có thể là tu luyện ám hệ linh võ quan hệ, da dị thường trắng bóc.

Xem thôi sau đó, Đường Dần hàm cười nói: "Ta là Đường Dần!"

"Cái gì? Người. . . Chính là Đường Dần!" Người kia kinh ngạc tình cảm hiển nhiên lưu lộ, hắn ba người đồng bọn đang nghe Đường Dần tên này sau đó thân thể cũng cùng là chấn động.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dàn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Quyển 5

"Không sai!" Đường Dàn không biết đối phương nghe được tên của mình vì sao kinh ngạc như thế, hần nhìn chung quanh bốn người, hỏi: "Các hạ lại là. . ."

"Ta là Trình Cẩm, sớm có nghe thấy bình nguyên Huyền Huyền giữ Đường Dàn Đường đại nhân là người tu linh hệ Bóng Tối, cho nên, " vừa nói chuyện, hần nhìn kìa mình ba vị đồng bọn, tiếp tục nói: "Ta cùng với ta ba vị bằng đặc biệt tới tìm nơi nương tựa, hy vọng đại nhân có thể nhận lấy chúng ta bốn người!"

A? Bốn người bọn họ dĩ nhiên là có ý tới tìm nơi nương tựa mình, này cũng lệnh Đường Dàn đặc biệt kinh ngạc.

Cảm giác được Đường Dàn nghi ngờ, tên này tự xưng Trình Cẩm thanh niên giải thích: "Chúng ta đến đó, cũng không phải là tới tìm phiền toái, mà là muốn gặp một lần đại nhân, nhưng tìm không được phương pháp, không thể làm gì khác hơn là đặc tới vừa rồi vài tên tiểu huynh đệ, hy vọng có thể đem đại nhân dẫn tới, không nghĩ tới, đại nhân lúc đầu luôn ở đây!"

Nguyên lai là như vậy! Đường Dàn không nhịn cười được, thảo nào với bọn họ lợi hại như vậy tu vi sẽ đi tìm phổ thông quan binh phiền phức, hơn nữa bọn quan binh đã động dao nhỏ, bọn họ cũng không hạ sát thủ, ngược lại cố ý phóng chạy, lúc đầu chỉ là làm đem mình dẫn tới. Chỉ là có một chút Đường Dàn không có làm cho hiểu, mình tới huyện Bình Nguyên nhậm chức thời gian cũng không lâu, cũng không có biểu hiện ra bất kỳ công tích, đâu được đâu có thể sẽ đem linh võ cao thủ hấp dẫn đến huyện Bình Nguyên, cố ý tìm nơi nương tựa bản thân?

Hần lúc đầu nói ra: "Ta không rõ, các người đến đây tìm nơi nương tựa ta lý do."

"Bởi vì đại nhân là người tu linh hệ Bóng Tối." Trình Cẩm trả lời dứt khoát.

Đợi một hồi, thấy hần không có bên dưới, Đường Dàn không xác định mà hỏi thăm: "Chỉ đơn giản như vậy?"

"Đúng vậy, chỉ đơn giản như vậy." Trình Cẩm khẳng định gật đầu.

Đường Dàn lúc đầu mà cười, hỏi: "Dù cho ta là người tu linh hệ Bóng Tối, nhưng này cùng các người tới tìm nơi nương tựa ta lại có quan hệ gì?"

Trình Cẩm mặt lộ ra đau khổ, ba người khác cũng tán đi thân linh khái, đồng thời lấy xuống mũ, lộ ra chân thật dung mạo, ba người bọn họ biểu tình cùng Trình Cẩm không sai biệt lắm, đều là vừa đắng vừa chất.

Thẳng cho tới bây giờ, ở đế quốc Hạo Thiên ám hệ linh võ nhưng chúc cảm kị, không được các chư hầu quốc dễ dàng tha thứ cùng thừa nhận, Phong quốc tuy rằng bởi vì linh quân nhân mới càng ngày càng khan hiếm mà thả lỏng với ám hệ linh võ bài xích, hợp lại nhằm vào ám hệ linh võ ban bố so chiêu hiền lệnh, nhưng đây chẳng qua là biểu tượng mà thôi, cũng chỉ là mặt ngoài thừa nhận ám hệ linh võ, thực tế, người tu linh hệ Bóng Tối vô luận là tông quân chắc là tham chính đều là nơi chốn đã bị đè ép, cho dù lập được công lao, cũng không tới phiên bọn họ đầu, nhưng nếu có khuyết điểm, nhất định là do bọn họ tới gánh chịu.

Đối với người tu linh hệ Bóng Tối mà nói, dựa vào vào nhà cướp của sống qua, bọn họ chẳng đáng, mà bọn họ nghĩ chỉ trả quốc gia, quốc gia lại đối với bọn họ chẳng đáng. 'Học được văn võ nghệ, lại ra sức để vương nhà' lời này đối với bọn họ là không thành lập, tu luyện một thân bản lĩnh, nhưng học không thể sử dụng, chỉ có thể cùng tầng dưới chót nhất bản dân trăm họ giống nhau dựa vào thể lực kiếm tiền cuộc sống, đây là người tu linh hệ Bóng Tối đau buồn.

Đường Dàn chỉ có thể rút cuộc người may mắn, ngay từ đầu liền và nhà họ Vũ chỗ ngồi này núi dựa lớn nóc, nhưng dù vậy, hần hay là bởi vì ám hệ linh võ giả thân phận mà bị chuyển đi xa đến biên cương, không phải với hần cùng với nhà họ Vũ quan hệ, hiện tại nhất định là ở Phong quốc quân chính trung tâm đô thành đảm nhiệm chức vị quan trọng.

Hơn hết chuyển đi xa biên cương cũng có một chút chỗ tốt, đó chính là không bị chế ước, có thể muốn làm gì thì làm làm chính hần chuyện muốn làm.

Bởi vì hần là người tu linh hệ Bóng Tối, ở đảm nhiệm bình nguyên Huyền Huyền giữ sau đó, tin tức rất nhanh ở trong tối hệ linh võ giới truyền bá ra, cố tình tới tìm nơi nương tựa người tu linh hệ Bóng Tối rất nhiều, tuy rằng huyện Bình Nguyên chúc Phong quốc xa xôi nơi, nhưng tìm nơi nương tựa Đường Dàn chỉ ít không sẽ phải chịu đãi ngộ không công bình, lại thêm sẽ không bị hệ Ánh sáng người tu linh làm khó dễ cùng bắt ép, đây đối với chút không chịu cô đơn muốn tìm đến bản thân nhỏ nhoi người tu linh hệ Bóng Tối mà nói, mê hoặc thực sự quá lớn.

Trình Cẩm đem trong lòng các loại oán hận chất chứa và thất bại một nỗi nói ra, đến sau cùng, hần nhìn thẳng vào Đường Dần, chấp tay nói ra: "Chúng ta thật tình đến đây tìm nơi nương tựa, chỉ cần đại nhân có thể nhận lấy ta đợi, chúng ta nhất định sẽ đổi với đại nhân trung thành một lòng, làm đại nhân làm ngựa làm chó!"

Đây thật là trời rót xuống đại hãm bính đập phải đầu của mình, nếu như không phải là trước mặt người khác, Đường Dần lúc này nhất định sẽ ngửa mặt lên trời cười to tam thanh, đừng nói hần là người tu linh hệ Bóng Tối, mặc dù không phải là, hần cũng không có dòng dõi cùng phe phái đó gặp, nếu quả thật có người tu linh hệ Bóng Tối tới đầu nói, hần cũng lại chiếu đơn toàn bộ thu.

Hần ngưng mắt nhìn bốn người, lúc này hần mới phát hiện bốn người ở giữa còn có một nữ tử, dáng dấp cũng không kẻ khác kinh diễm, nhưng anh khí bột, mày kiếm ngườg, lộ ra một người quật cường và hóa bạo, hỏi hần: "Ba người các người lại tên gọi là gì?"

"Ta là Gia Hi."

"Ta là Giang Mặc."

"Ta là Ngao Tinh!"

Đường Dần gật đầu, ghi nhớ tên của bọn họ, sau đó vỗ vỗ Trình Cẩm vai, cười nói: "Sau đó, các người chính là ta người, chỉ cần có ta một miếng cơm ăn, thì có các người."

Nghe vậy, bốn người đều là vừa mừng vừa sợ, qua lại nhìn kìa, không hèn mà cùng quỳ một chân trên đất, trăm miệng một lời nói: "Đa tạ Đại nhân, ta đợi ngày sau nhất định sẽ vì đại nhân tận tâm tận lực, cúc cung tận tụy!"

Đường Dần cúi đầu nhìn bốn người, hai mắt cong cong, tự đáy lòng mà cười. Bốn người này cũng là linh võ cao thủ, Đường Dần cái gì chưa từng làm, liền đem bốn người này thu nhập dưới trướng, hần có thể nào mất hứng.

Làm hần không tưởng được chính là, này chỉ là bắt đầu, cũng kéo ra người tu linh hệ Bóng Tối đến đây tìm nơi nương tựa khỏi dòng, ngày sau, còn có nhiều hơn người tu linh hệ Bóng Tối mộ danh mà đến, trong đó có Phong quốc, cũng có cái khác chư hầu quốc, huyện Bình Nguyên thậm chí toàn bộ một trời một vực quận đều được người tu linh hệ Bóng Tối tập hợp nơi.

Nhưng là bởi vì người tu linh hệ Bóng Tối đại lượng tìm nơi nương tựa, làm ngày sau phe phái tranh chôn xuống tai hoạ ngầm đương nhiên, đây là nói sau.

Đang khi bọn họ ở tửu quán bên trong trò chuyện với nhau là lúc, chợt nghe bên ngoài gọi mấy ngày liền, tiếng người ồn ào, không biết sinh chuyện gì, mọi người đều đi ra tửu quán, đến bên ngoài nhìn lên, thật sao, chỉ thấy tửu quán bên ngoài người ta tập nập, cây đuốc như rừng, đem đường phố chiếu sáng như ban ngày, ít nhất phải có thiên tên quan binh như lâm đại địch tụ ở tửu quán trước cửa cùng bốn phía, tương kì vây chặt như nêm cối.

"Chính là hần, chính là bọn họ, bọn họ là Man binh trà trộn vào trong thành gian tế!" Vừa rồi vài tên bị Trình Cẩm sợ chạy quan binh lúc này xúm lại ở một tên kỵ mã quan quân tả hữu, thấy Trình Cẩm từ tửu quán xuất hiện, bọn họ sáu người đưa tay ngay cả dựa vào, đồng thời đem Đường Dần cùng quan huynh đệ cũng coi như tiến vào.

Tên quan quân kia thái độ cao ngạo mà hừ hừ, dò xét được suy nghĩ, khép mắt nhìn kỹ.

Khi ánh mắt của hần chậm rãi quét Đường Dần mặt của thì, mắt tức khắc trợn to, rướn cổ lên lại nhìn chỉ chốc lát, vội vàng tung người xuống ngựa, đoạt bước trước, đến Đường Dần trước mặt, hần quỳ một chân trên đất, run giọng nói ra: "Đại, đại, đại nhân, người. . . Người thế nào tại đây?"

Đường Dần ngoe suy nghĩ nghĩ nhìn kỹ quan quân, hỏi ngược lại: "Người mang nhiều như vậy huynh đệ đến đó, lại là vì cái gì?"

"Ta. . . Ta nghe nói nơi đây có Man binh gian tế, cho nên cố ý dẫn người đến đây vây quét!"

"Người có thể là đang nói ta là Man binh gian tế?"

"A?" Sĩ quan kia cảm thiếu chút nữa rót xuống, liền thanh nói ra: "Thuộc hạ không dám, thuộc hạ không dám!"

Đường Dần dương đầu nói ra: "Đứng dậy! Ở đây không có gian tế, mang theo người của người trở lại."

"Vâng, vâng, vâng!" Quan quân hoảng hoảng trương trương đứng lên, hướng về phía thủ hạ quan binh liên tục phát tay, quát to: "Triệt, triệt, đều rút về đi!"

"Chờ một chút!" Quan quân còn chưa đi ra hai bước, đã bị Đường Dần uống ờ.

"Đại nhân còn có chuyện gì?" Quan quân vô cùng cung kính mà nhỏ giọng hỏi.

Đường Dần nhìn về phía sáu gã thông phong báo tin quan binh, hơi hột nói ra: "Bọn họ sáu người, thế nhưng bộ hạ của người?"

"Đúng vậy, đại nhân."

"Bọn họ ở bộ phòng trong lúc thiện tiện rồi cương vị công tác, chạy đến trong tửu quán len lén uống rượu, người cũng biết?"

"Thuộc hạ. . . Không biết!"

"Việc này muốn phạt."

"A. . ." Quan quân thân thể run lên, hung hăng trừng mắt sáu gã quan binh, hỏi: "Đại nhân phải như thế nào xử phạt?"

"Dựa theo quân kỷ, muốn xử trí như thế nào?"

"Ứng với trọng trách năm mươi quân côn!"

"Ừ!" Đường Dần gật đầu, nhìn về phía chung quanh quan binh, chỉ vào tên quan quân kia nói: "Trọng trách hán năm mươi quân côn!"

"A? Chung quanh quan binh đều có chút không phản ứng kịp, phạm sai lầm người của cũng không phải quan quân, nhưng vì cái gì muốn phạt hán đâu? Tên quan quân kia cũng là khuôn mặt mờ mờ, ngơ ngác nhìn Đường Dần, cứng họng không trả lời được.

Đường Dần mặt không thay đổi nói ra: "Ngay cả bộ hạ của mình đều xem không quản được, trách nhiệm của người hiển nhiên lớn nhất. Trong quân không có bất tận trách taxi tốt, chỉ có bất tận trách tướng lĩnh. Lần này phạt người năm mươi quân côn, chỉ là cho người một cảnh cáo, nếu là nếu có lần sau nữa, binh tình trọng phạt không buông tha!"

Bộ hạ phạm sai lầm, cấp bị phạt, tên quan quân kia nghe mồ hôi như mưa xuống dưới, chung quanh bọn quan binh cũng đều kinh hoàng như gà gổ, một lát không trở về được thần.

Thấy mọi người dường như đầu gối cộc dường như vẫn không nhúc nhích, Đường Dần hít một hơi suy nghĩ con người ôn nhu hỏi: "Người là muốn bản thân lãnh phạt vẫn là phải ta tự mình động thủ?"

Quan quân kích thích rùng rùng mình một cái, liên thanh nói ra: "Thuộc hạ bản thân lãnh phạt, thuộc hạ bản thân lãnh phạt!" Vừa nói chuyện, hán tiếp cận thủ hạ quan binh vẫy vẫy tay, sau đó đi tới một bên, ghé vào mà, quay đầu lại quát lên: "Đánh!"

Có Đường Dần ở đây, tra tấn quan binh nào còn dám thủ hạ lưu tình, luân nhận quân côn, dùng dùng mà bạo đánh tiếp.

Đường Dần không thấy sĩ quan kia làm sao bị phạt, hán bên đi ra phía ngoài bên nghiêm mặt nói ra: "Chờ sẽ tự mình đi tìm quân y lĩnh được, năm mươi quân côn không tạo thành trọng thương, có thể cũng không thể bỏ qua, nếu như không muốn ở chiến trường sát nhân thành nhân, cũng không cần đem thương đưa chiến trường."

"Thuộc hạ. . . Hiểu. . ." Quan quân bên lần lượt quân côn, bên cắn răng gật đầu.

Đường Dần cách làm, lệnh mới đến Trình Cẩm bốn người kinh ngạc không thôi, hơn hết quan huynh đệ lại thân nhiên chỗ đó, hai người bọn họ sớm với Đường Dần không tầm thường để ý tập mãi thành thói quen.

Trở lại trụ sở của mình, Đường Dần tìm tới Khâu Chân, Tiêu Mộ Thanh, Trương Chu cùng với thứ tư binh đoàn binh đoàn trưởng binh tinh Cổ Việt, Phó đoàn trưởng Trần Phóng, binh đoàn thứ năm binh đoàn trưởng Lý Uy, Phó đoàn trưởng Lưu Trung Thắng đám người.

Hán đầu tiên là đem Trình Cẩm, Gia Hi, Giang Mặc, Ngao Tinh giới thiệu cho mọi người, sau đó nói: "Ngày mai, ta liền muốn dẫn người đi trước vốn là Vọng Trấn, Biên Thành chuyện nơi đây vụ tạm do Khâu Chân phụ trách!"

Khâu Chân đám người tuy rằng không muốn nhìn thấy Đường Dần tự mình đi qua nguy hiểm, nhưng khuyên cũng khuyên không được hán, không thể làm gì khác hơn là gật đầu xác nhận.

Bọn họ cũng đều biết kế hoạch, nhưng Trình Cẩm bốn người cũng là nghe trọng nhị hòa thượng không nghĩ ra.

Trình Cẩm hỏi: "Nghe nói Man binh sắp tới sẽ đến công kích Biên Thành, nhưng đại nhân thế nào muốn đi vốn là Vọng Trấn?" Lễ nào nơi nào so với Biên Thành còn trọng yếu? Hán ở trong lòng lại yên lặng bỏ thêm một câu.

Võng du hay main không yy không não tàn không đại hán tính thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dàn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99: Quyển 5

Đường Dàn mỉm cười, nhìn về phía Khâu Chân. Người sau hiểu rồi ý tứ của hắn, đem phe mình kế hoạch tác chiến tiếp cận Trình Cẩm bốn người giải thích cặn kẽ một phen.

Chờ hắn nói xong, bốn người lúc này mới hiểu rõ là chuyện gì xảy ra, Trình Cẩm trầm mặc chỉ chốc lát, mở miệng nói ra: "Đại nhân, ta đi chung với người!"

Hắn vừa dứt lời, Gia Hi, Giang Mặc, Ngao Tinh ba người cũng đều tỏ thái độ, nguyện ý và theo Đường Dàn đang đi trước vốn là Vọng Trấn.

Đường Dàn vui tươi hơn hờ mà lắc đầu, nói ra: "Ta cảm ơn trước các ngài thật là tốt ý, hơn hết ta hợp lại không cho là chuyện này nguy hiểm, ngược lại thì nghĩ Biên Thành ở đây mới là chân chính địa phương nguy hiểm. Ta kiểm tra trước kia trận điển hình, hiện tại Man binh tác chiến từ trước đến nay rất mạnh, chú ý chiến đấu quyết định, cho nên dường như tới tiến công Biên Thành, tới liền lại xuất ra toàn bộ lực lượng, Biên Thành ở đây có thể hay không đứng vững đối phương vòng thứ nhất công kích, trong lòng ta thật đúng là không để, cho nên ta hy vọng các người bốn người có thể lưu lại, trợ Biên Thành quân coi giữ giúp một tay."

Trình Cẩm suy nghĩ một chút, nghĩ Đường Dàn nói có thể cũng có đạo lý, hắn thoải phong nhất chuyển, ra khỏi mà cầu kỳ thứ, nói ra: "Đại nhân, ta xem như vậy. Ta và Ngao Tinh theo đại nhân đi trước, giúp đại nhân đánh hạ thủ, Gia Hi cùng Giang Mặc thì ở lại Biên Thành, hiệp trợ quân coi giữ ngăn địch!"

Hắn thật vất vả mới tìm được đất dung thân, là đánh tâm nhân nổi sợ hãi bên trong Đường Dàn sinh ý bên ngoài, nếu như không thể tự mình đi trước, hắn vô luận như thế nào cũng lo lắng.

Thấy hắn trong mắt lộ ra cấp bách, Đường Dàn cũng không tiện cự tuyệt nữa, gật đầu nói: "Hảo! Người và Ngao Tinh tùy ta đang đi trước." Vừa nói chuyện, hắn vừa nhìn về phía Ngao Tinh, hỏi: "Nếu như người không muốn cùng đi, cũng không cần miễn cưỡng."

Ngao Tinh là trong bốn người duy nhất nữ tính, nhưng tính tình lại hết sức cương liệt, chút nào không thua nam tử, nàng nghiêm mặt nói ra: "Ta nguyện cùng đại nhân đồng hành."

"Ừm!" Đường Dàn gật phía dưới, nói ra: "Tốt lắm, chúng ta sáng mai nhích người." Nói, hắn nhìn thẳng vào Khâu Chân, ngữ nặng sâu xa nói: "Tiểu thật, Biên Thành liền giao cho người, mặc kệ thế nào, ở ta không có cản trước khi tới, cự tuyệt không thể để cho Man binh bước vào bên trong thành một!"

"Đại nhân xin yên tâm, ta sẽ tận dụng ta có khả năng." Khâu Chân nghiêm mặt đáp, sau đó lại bổ sung một câu nói: "Đại nhân mình cũng phải cẩn thận."

"Biết." Đường Dàn vỗ vỗ Khâu Chân vai, với ở thế giới này thứ nhất bằng, hắn là phi thường quý trọng, nếu như còn có những người khác có thể trọng dụng, hắn tuyệt đối sẽ không đem Khâu Chân ở lại Biên Thành chỗ này hiểm địa.

Ngày mai, Đường Dàn nhích người đi trước vốn là Vọng Trấn, cùng hắn đồng hành có quan huynh đệ, Trình Cẩm, Ngao Tinh, cùng với hai nghìn tên từ các quân đoàn giữa chọn kỹ lựa khéo xuất hiện tinh nhuệ binh lính.

Theo vốn là Vọng Trấn dân chúng vào ở Biên Thành, chỗ ngồi này trấn nhỏ đã trở thành khoảng không trấn, ban ngày, trong trấn trống rỗng, hình như một tòa quý trấn, đi vào trong đó, làm cho tự nhiên mà vậy sinh ra một cảm giác âm lạnh.

Do quen thuộc ở đây hoàn cảnh binh lính dẫn đường, chính như Tiêu Mộ Thanh theo như lời, trong trấn hộ gia đình gần như mọi nhà đều có ẩn núp hầm chác là địa đạo, thêm có thể chứa nấp hơn mười người, thêm thậm chí có thể chứa nấp trăm người, hai nghìn quan binh từng nhóm giấu vào các nơi hầm cùng địa đạo giữa nhưng có vẻ mười phần rộng mở.

Trước hết để cho binh lính cửa phân biệt ẩn dấu hảo, sau đó Đường Dàn tự mình xuất hiện tuần tra, chọn chút tương đối thiếu ẩn núp hầm chác là địa đạo, sau cùng chỉ bảo lưu hai mươi chỗ, lại đem bọn quan binh chia làm hai mươi nhóm, phân biệt trú nấp trong đó, sau đó hắn cẩn thận làm

tiếp một lần tuần tra, xác nhận không có chỗ không ổn, lúc này mới yên lòng lại.

Lo lắng bại lộ bộ dạng, để lộ tin tức, Đường Dần bắt tay hạ sĩ tốt đều an bài ổn thỏa sau đó thuận tiện hạ lệnh nghiêm cấm ra ngoài, vô luận là người nào, vô luận nguyên nhân gì, một ngày chống lệnh, với quân pháp luận xử.

Đường Dần chỗ ở mình địa đạo ở vào trấn nhỏ trung tâm, nhập khẩu không tính là bí mật, nhưng vị trí thật tốt, vô luận chưa một chỗ quan binh sinh ý bên ngoài, hần cũng có thể ở trước tiên chạy tới cứu viện, mặt khác, địa đạo xuất khẩu nổi thẳng ngoài trấn, núp ở bên trong, có thể bất cứ lúc nào lặn xuống ngoài trấn, quan sát động tĩnh của địch nhân.

Địa đạo bên trong đen kịt, đưa tay không thấy được năm ngón, là lúc, ám hệ linh võ ưu thế xong thể hiện, Đường Dần, Trình Cẩm, Ngao Tinh ba người đều có thể trên mặt đất nổi bên trong mơ hồ thấy vật, mà cùng bọn chúng cùng tồn tại quan huynh đệ trở thành trọn mắt mù, hai người ngồi ở địa đạo trong góc, không nhúc nhích.

Cảm thụ được hai người bọn họ không được tự nhiên, Đường Dần đem sớm chuẩn bị xong tiểu ngọn đèn đem ra, châm, tuy rằng ngọn đèn yếu ớt, nhưng ở đen như mực địa đạo giữa tí hơi ánh sáng cũng có vẻ rất quý giá, quan huynh đệ sức sống đều là rung lên, song song tiến đến tiểu ngọn đèn trước mắt ngồi xuống, có thể là có ánh sáng quan hệ, quan Nguyên Bưu nói lại nhiều hơn.

"Đại nhân, người cho rằng Man binh lúc nào sẽ tới?"

Đường Dần nhún nhún vai, thân thể về phía sau dựa vào một chút, nói ra: "Trời biết! Có lẽ là ở qua một, hai ngày, cũng có thể muốn ở qua năm, sáu ngày."

"Chúng ta đây vẫn nghẹn ở chỗ này chờ?"

"Thì thế nào? Chúng ta mang tới lương thực cũng đủ ăn nửa tháng."

"Nhưng là. . . Chúng ta không thể như thế luôn luôn chờ đợi? ! Nếu như Man binh luôn luôn không đến, chúng ta còn có thể luôn luôn chờ đợi à?"

Đường Dần nói ra: "Mười ngày! Chúng ta ở chỗ này chờ xuống phía dưới à?"

Đường Dần nói ra: "Mười ngày! Chúng ta ở chỗ này chờ mười ngày, nếu như mười ngày sau nhưng không đến, chúng ta còn có thể luôn luôn chờ đợi à?"

"Mười ngày!" Quan Nguyên Bưu cúi đầu lầm bầm một tiếng, sau đó khe khẽ thở dài, nói lầm bầm: "Ồ tại nơi đây nghẹn mười ngày!"

Đường Dần nở nụ cười, nói ra: "Nếu như ngày mai Man binh liền đánh đánh tới, chúng ta đây ngày mai có thể đi về."

Quan Nguyên Bưu cười hắc hắc nói: "Ta ngược lại thật hy vọng Man binh có thể sớm một chút đánh tới!"

Trời đến nỗi buổi trưa, Ngao Tinh từ mang tới bao vây giữa lấy ra diện đoàn cùng thịt khô, gửi đến Đường Dần trước mắt, nhẹ giọng nói ra: "Đại nhân, ăn một chút gì!"

Đường Dần nói lời cảm tạ tiếp nhận, kéo xuống một cái thịt khô, vừa ăn vừa tò mò hỏi: "Ngao Tinh, người năm nay bao nhiêu tuổi?"

Bất luận là hiện đại không ngờ cổ đại, trực tiếp hỏi cô gái tuổi tác đều gọi được quá trực tiếp. Ngao Tinh ngẩn người, không chút nào nhăn nhó thái độ, cười nói: " "

"Tu luyện linh võ mấy năm?"

"3 năm!"

"Mới IruPOK 3 năm?" Đường Dần rất kinh ngạc, cảm giác Ngao Tinh tu vi cũng không yếu, có thể thao vận dụng ám ảnh phóng khoáng, chỉ ít cần nhân linh đạt đến trình độ tuyệt vời giới. Chỉ ba năm lại tu luyện tới linh đạt đến trình độ tuyệt vời, bị cho là linh mẫn võ kỳ tài. Hần cười khen: "Không sai, nếu như chăm chỉ tu luyện, người ngày sau tu vi bất khả hạn lượng."

Bị hần như vậy khích lệ, Ngao Tinh mặt đỏn lỏ ra vẻ hưng phấn, ngọc diện cũng đỏ ửng lên, hần tò mò hỏi: "Đại nhân tu luyện tới võ có bao nhiêu lâu?"

Vấn đề này cũng lệnh Đường Dần rất khó trả lời, nói mấy tháng cũng được, nói vài thập niên thậm chí mấy trăm năm cũng có thể. Hần nhẹ khẽ cười cười, không rõ không rõ nói: "Nói dài cũng không dài lắm, bảo ngắn cũng không ngắn lắm."

Hay là trải qua sự tình nhiều lắm, Ngạo Tinh có và tuổi thật không tương xứng thành thực, gặp Đường Dần không muốn chính diện trả lời, hắn cũng không truy vấn, ngược lại

Có chút hâm mộ nói ra: "Mọi người có thể với tôi tập người tu linh thân phận ngồi huyện thủ vị trí, này rất không dễ dàng."

"Ha ha" Đường Dần chữ lời của hắn chọc cười, xua tay nói ra: "Kỳ thực ta cũng không có làm cái gì, có thể được đến huyện thủ chức vị, toàn dựa vào nhà họ Vũ quan hệ."

Hắn và nhà họ Vũ quan hệ qua lại thân thiết, đó cũng không phải bí mật gì, ngoại giới cũng đều đang đồn hắn là dựa vào nhà họ Vũ thân thế mới trở nên nổi bật, chỉ là lời này do đường sự bản thân hơi hơi nói ra rất không dễ dàng, cái này cũng lệnh Ngạo Tinh cùng Trình Cẩm không khỏi đối với hắn nhìn với cặp mắt khác xưa.

Hắn nói như vậy, Ngạo Tinh ngược lại cảm giác mình lời nói mới rồi có chút thất lễ, hắn nghiêm mặt nói: "Đại nhân quá quá khiêm nhường, nếu như đại nhân thật là năng lực thường thường hạng người, cho dù nhà họ Vũ như thế nào đi nữa đề bạt, đại nhân vẫn đang khó có làm, hiện tại sẽ không lại không biết ở chỗ này chỗ địa đạo trong!"

Đường Dần lần thứ hai bị nàng chọc cười, trong lòng cũng âm thầm gật đầu, khá lắm nhảy bén linh hoạt nha đầu. Giao nói tiếp, hắn với Ngạo Tinh hảo cảm đại từng, đồng dạng, Ngạo Tinh cùng Trình Cẩm đối với hắn cũng bội phục có thừa, cũng càng thêm kiên định muốn lưu ở bên cạnh hắn làm việc.

Trước sau trăm mặc Trình Cẩm đột nhiên mở miệng nói ra: "Ta xem đại nhân cũng sẽ không cam tâm chỉ làm một huyện đó giữ!" Hắn lời này thử dò xét thành phần chiếm đa số, hắn nghĩ thăm dò một chút Đường Dần đã tâm một nhiều, cũng cũng quyết định ngày khác sau xuất lực hơn và ít.

Đường Dần con mắt hiện tại tinh quang, nhìn thẳng Trình Cẩm. Khi hắn ánh mắt tập trung thời điểm. Ánh mắt tinh phát sáng lại tà khí, thật hình như hóa thành thực chất giống nhau, để bị hắn nhìn kỹ người của thân có loại nóng hừng hực nóng rực cảm xúc.

Trình Cẩm cũng không ngoại lệ, ở Đường Dần ánh mắt sắc bén xuống dưới, hắn không tự chủ gục đầu xuống, tách ra cùng hắn đối diện.

Sau một lúc lâu, Đường Dần khoe miệng dương, mỉm cười thu hồi ánh mắt, nhưng không có trực tiếp trả lời, mà là nói ra: "Thời thế tạo anh hùng. Ta cho dù không thành được anh hùng, nhưng là không giống một rất sợ chết, tầm thường vô vị gấu trong chuồng."

Lời của hắn không tính là mật mồi, Trình Cẩm hiển nhiên có thể nghe ra hắn trong lời nói ý tứ, hắn ánh mắt sáng lên, sức sống cũng theo đó đại chấn, thấp giọng nói ra: "Chỉ cần đại nhân có hùng tâm, thuộc hạ cho dù hợp lại tính mạng, cũng lại đội lực phụ trợ!"

Người có thể nói như vậy, ta thật cao hứng mau người đã khăng đem tính mạng giao cho trong tay của ta, ta cũng nhất định sẽ làm nó phóng xuất ánh sáng rực rỡ."

"Đại nhân. . . ."

"Bây giờ nói luận những còn quá sớm, việc cấp bách là Man Bang đó mắc." Đường Dần ánh mắt gần gần thay đổi sâu thẳm, bản thân đảm nhiệm huyện Bình Nguyên huyện thủ, Mạc Phi Tư liên bang chính là phần nửa treo ở đỉnh đầu của mình lợi kiếm, có thể không trị tận gốc Man Bang đó mắc, với bản thân tiền đồ tương lai cực kỳ trọng yếu.

Mà nếu đầu có thể trị tận gốc Man Bang đó mắc đâu? Cho dù lần này thật có thể đánh bại Man binh, người nào lại dám cam đoan đối phương sẽ không đưa tới càng nhiều hơn quân đội trả thù? Cho dù đến lúc đó vẫn có thể đánh bại đối phương, như vậy lại tiếp theo, lại lại tiếp theo. . . . tiến công và tập kích thì như thế nào trả lời đâu? Theo hắn đảm nhiệm huyện Bình Nguyên giữ thời gian càng ngày càng dài, suy tính vấn đề cũng càng ngày càng sâu. Liền hiện nay mà nói, Man Bang đó mắc là đoàn nhiều Đường Dần sâu nhất nặng nhất vấn đề.

Gặp Đường Dần vùng xung quanh lông mày gần gần làm sâu sắc. Trình Cẩm nói ra: "Man Bang đó mắc, cực kỳ không giải quyết được vấn đề, chỉ có cầu hoà một cái lối ra có thể đi!"

"Cầu hoà?" Đường Dần nhếch lông mày. Ở quan niệm của hắn giữa, cầu hoà chính là đầu hàng, mà hắn là tuyệt đối không cách nào dễ dàng tha thứ chuyện như vậy sinh.

Không đợi hắn mở miệng nói ra, quan Nguyên Bưu không nhìn được trước, hắn nắm lên đại quyền, chọt một đấm mặt đất, tức giận quát: "Nã pháo! Đề chúng ta tiếp cận Man Bang cầu hoà, còn không bằng trực tiếp giết chúng ta chúng ta tới một thống khoái!"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Chương 100: Quyển 5

Biết Quan Nguyên Bưu hiểu lắm, Trình Cẩm liên tục xoa tay, nói ra: "Cầu hoà cũng phân là chủ động cùng bị động. Chúng ta chủ động cùng Man Bang cầu hoà, đương nhiên làm cho khó có thể tiếp thu, hơn hết, nếu là có thể để Man Bang chủ động tiếp cận chúng ta tới cầu hoà, vậy không giống nhau."

Lời vừa nói ra, Quan Nguyên Bưu lửa giận tắt hơn phân nửa, hần khờ tiếng khờ khí mà hỏi thăm: "Làm sao có thể để cho Man Bang chủ động tiếp cận chúng ta cầu hoà?"

Trình Cẩm nghiêm mặt nói: "Cái này cần một người chuyển biến, tư tưởng chuyển biến." Dừng một chút, hần giải thích cận kề nói: "Hiện tại Man Bang là lang, chúng ta là dê, sở dĩ chủ động xuất kích vĩnh viễn cũng là Man Bang, chúng ta vĩnh viễn cũng là bị động chịu đòn, bị động chống lại, muốn cho Man Bang tiếp cận chúng ta cầu hoà, nhất định phải phải đem loại tình huống này xoay, chúng ta làm lang, để Man Bang làm dê, chúng ta muốn chủ động xuất kích, chủ động tiến công, thậm chí là chủ động đi cướp đoạt, Man Bang đã man, chúng ta làm ngay so với bọn hần càng thêm đã man, cũng chỉ có chỉ dương, Man Bang mới có thể đánh tâm nhân trong cụ sợ chúng ta, hòa bình cũng sẽ tới càng thêm lâu dài."

Hần lí do thoái thác, và Đường Dàn suy nghĩ trong lòng có thể nói là không mưu mà hợp, Đường Dàn không phải là một bị động người, nhất là ở chiến trường, hần cách chính là không ngừng tiến công, tiến công, tấn công nữa, với sắc nhọn thể tiến công đề chết đối thủ. Hần cũng cân nhắc qua với Man Bang xuất binh, thể nhưng bị hạn chế điều kiện nhiều lắm, trước hần không biết mình làm như vậy có thể hay không đi, nhờ ra thất sách, sẽ hại chết rất nhiều người, mặt khác, huyện Bình Nguyên hiện nay điều kiện cũng không cho phép, một là binh lực không mạnh, mà là tình báo bế tắc, với Man Bang không hề hiểu rõ. Bây giờ nghe Trình Cẩm cũng như vậy phân tích, rốt cuộc hoàn toàn bỏ đi hần đáy lòng lo lắng, nghĩ như vậy sách lược quả thực được không, chỉ là khách quan điều kiện hạn chế không có thể như vậy dựa vào người chủ quan có thể chuyển biến.

Hần mỉm cười gật đầu, khen: "Trình Cẩm, người nói rất có lý, bất quá đối với Man Bang xuất binh cũng cần cường thịnh quân lực cùng thực lực làm cơ sở."

Trình Cẩm nhún nhún vai, thuận miệng nói ra: "Ta nghĩ có đôi khi ra một kì binh, cũng có thể sẽ đạt được kỳ hiệu."

Người nói vô ý, người nghe có thể có tâm. Đường Dàn nghe vậy, trong lòng khẽ động, một cái lớn mặt lại mạo hiểm mưu kế ở trong đầu hần chậm rãi nổi lên.

Hôm nay, Man binh vẫn chưa tới phạm; ngày thứ hai, vẫn là gió êm sóng lặng; ngày thứ ba, Man binh không ngờ không có động tĩnh gì; ngày thứ tư, như nhau thường lui tới, không có bất kỳ gió thổi cỏ lay.

Đường Dàn dẫn người trốn ở vốn là Vọng Trấn, ngắn ngủi chính là sáu ngày.

Thời gian dài đứng ở không gian thu hẹp, ngăn cách, có thể đem người điên, hảo bên người sinh ra Trình Cẩm cùng Ngạo Tinh hai vị này con người mới, cùng hần hai nói chuyện với nhau nói chuyện phiếm, Đường Dàn cũng không coi là quá khô khan buồn chán.

Ngày thứ sáu, hừng đông.

Đường Dàn đám người vẫn còn ngủ say ở giữa, đột nhiên nghe được địa đạo trong đoàn truyền đến thùng thùng đồng tiếng bước chân của. Địa đạo khác quả thực là thông hướng ngoài trấn, truyền đến tiếng bước chân, chỉ có thể nói có người từ ngoài trấn địa đạo miệng gần đây.

Bởi vì từ nhỏ tập võ quan hệ, Đường Dàn giác quan thứ sáu rất mạnh, hiểu biết thông tuệ qua thường nhân, hần thứ nhất giật mình tỉnh lại, cơ hồ là bản năng vùng lên đứng lên. Hần đột như kỳ lai cử động cũng lập tức giật mình tỉnh giấc bốn người khác, quan huynh đệ cùng Trình Cẩm, Ngạo Tinh đồng thời hỏi: "Đại nhân, làm sao vậy?"

"Hu! Có người gần đây!" Trong lúc nói chuyện, hần đem tiểu ngọn đèn tắt, trong nháy mắt, địa đạo rơi vào một mảnh đen kịt ở giữa. Quan huynh đệ cùng Trình Cẩm, Ngạo Tinh nghiêng tai lắng nghe, lại cái gì đều không nghe được, một lát sau, bốn người mới nghe được rất nhỏ tiếng bước chân của từ địa đạo trong đoàn truyền ra, cảnh giác đồng thời cũng kinh ngạc Đường Dàn nỗ lực mạnh quả thực đến nghe rợn cả người trình độ.

Năm người cùng nhau tán linh khí, thả ra linh khí, đồng thời lấy ra đều tự vũ khí, hoàn thành binh đồ linh hóa, bọn họ làm ra ứng chiến chuẩn bị, chỉ cần đối phương từ đường hành lang trong xuất hiện, năm người nhưng đồng thời động trí mạng công kích.

Thời IrTrgU gian trôi qua rất nhanh, tiếng bước chân càng ngày càng gần, thậm chí có thể nghe được đối phương ở chạy trốn thì ra tiếng thờ dắc.

Quan Nguyên Vũ cùng Quan Nguyên Bưu mắt không thể thấy mọi vật, càng lộ vẻ khẩn trương, nghe tiếng bước chân càng gần, gần đến ngựa phải đến bản thân trước mắt trình độ, hai người đồng thời ra hồng hất tiếng, trong tay linh hóa sau ngân thương cũng theo đó ngoan đâm ra đi.

Ngay hai người bọn họ ra thương trong nháy mắt, Đường Dần đột nhiên quát to: "Dừng tay!"

Quan Nguyên Vũ cùng Quan Nguyên Bưu nghe tiếng biến sắc, đâm đi ra thương cũng đã không kịp thu hồi, chỉ có thể tận lực dùng thân thương bên ngoài thiên, đâm về phía nơi khác.

Thình thịch, thình thịch!

Theo hai tiếng buồn bực vang, hai thanh linh thương giai đâm trúng địa đạo tường, kỳ lực nói to lớn, ngay cả tường đều bị đâm ra hai cái lỗ to lung.

Lúc này, Đường Dần đem tiểu ngọn đèn một lần nữa châm, quan huynh đệ nhìn chăm chú nhìn kỹ, lúc đầu từ bên ngoài chạy đi vào là tên thân mặc áo đen thanh niên, chỉ có chừng hai mươi niên kỷ, nhưng xem tướng mạo cùng quần áo, cũng không phải Man binh.

Hắn hai người hai thương phần đâm vào thanh niên suy nghĩ tả hữu, cùng hắn khoảng cách đó gần, gần như muốn dán tại hai gò má của hắn, chỉ cần quan huynh đệ thương lại thành kiến nửa tác, tên này thanh niên phải đi đòi nhà ma. Lúc này, tên thanh niên kia cũng thấy rõ ràng tình huống, hắn trợn mắt há hốc mồm mà nhìn chằm chằm gần trong gang tấc hai thương, mồ hôi lạnh tức khắc chảy ra.

"Đại. . . Đại nhân. . . Ta là Ngã tướng quân thuộc hạ, đặc biệt tới báo tin!" Tên thanh niên kia sờ tay vào ngực, từ trong lòng móc ra một quân bài, run rẩy mà đưa về phía Đường Dần.

Đường Dần đi lên tới, tiếp nhận đồng thời cũng ý bảo quan huynh đệ thu hồi vũ khí. Quân bài là Phong quốc đặc hữu quân bài, trừ lần đó ra, mặt còn thêm khắc lại dò xét chữ, nói rõ dò hỏi thân phận. Đường Dần xem thôi, không nhin cười được, thật một Ngã Gia nghĩ ra! Hắn không hiểu hỏi: "Ngã tướng quân không phải là trở về Hoành Thành à?"

"Là có trở về Hoành Thành, nhưng tướng quân lo lắng Biên Thành, lại thấp thỏm đại nhân an nguy, cho nên trở về Hoành Thành không lâu sau lại lại lãnh đạo chúng ta lộn trở lại Biên Thành phụ cận, tra xét địch tình!"

"Thì ra là thế!" Đường Dần không nói thêm gì, nhưng trong lòng lại là ấm áp, hỏi hắn: "Bên ngoài bây giờ tình huống gì?"

Thanh niên nuốt nước bọt, thở hổn hển mấy hơi, nói ra: "Đại nhân, Man binh đã lướt qua biên cảnh, chính tiếp cận Biên Thành vào, ngoài ra còn có chỉ ít một người lính đoàn Man binh chính tiếp cận ở đây đi vội!"

Nghe nói lời này, Đường Dần thần kinh lập tức căng thẳng, Man binh hành động trả thù rốt cục vẫn phải tới nơi, tâm tình của hắn lúc này vừa hưng phấn vừa khẩn trương. Hắn hỏi tới: "Man binh cùng có bao nhiêu người?"

Thanh niên nhếch miệng nói ra: "Phô thiên cái địa, vô số kể."

Này tên gì đáp án? Đường Dần thiếu chút nữa bị tức vui vẻ, hắn ngưng giọng nói: "Cái gì gọi là phô thiên cái địa, vô số kể, bên địch nhiều hơn nữa, cũng có một con số!"

"Này. . . Bỏ tiếp cận vốn là quên trần vào một vạn Man binh không tính là, tiến công Biên Thành Man binh có ít nhất năm vạn đám người ấy."

Năm vạn? Lại thêm đi về phía bên này một vạn Man binh, vậy đối phương có ít nhất sáu vạn đám người ấy, xem ra phe mình còn đánh giá thấp Man binh lực phản kích độ.

Hiện tại Đường Dần hợp lại không lo lắng cho mình, mà là lo lắng Biên Thành, Biên Thành quân coi giữ không đủ hai vạn, cũng đều là tân binh, cho dù hữu cơ mẫn hơn người khâu thật tọa trấn, nhưng có thể hay không ngăn trở năm vạn địch binh mãnh đánh thật đúng là một không biết bao nhiêu. Hắn trầm mặc chỉ chốc lát, với thanh niên nói ra: "Người mau đi trở về, báo tin Ngã tướng quân, thời khắc nắm giữ địch nhân nhất cử nhất động, như có ý định bên ngoài sinh, lập tức cho ta biết!"

"Hiểu rồi thuộc hạ cáo từ!" Nói xong, thanh niên ngay cả đầu mồ hôi cũng không đoái hoài sát, xoay người hướng ra phía ngoài chạy đi.

"Đại nhân, Man binh người nhiều như vậy, Biên Thành có thể chịu nổi à?" Quan Nguyên Vũ lo âu hỏi.

Đường Dần cũng muốn biết phe mình có thể hay không chịu nổi, bất quá bây giờ lại lo lắng này gắn liền với thời gian với văn, chỉ nghe theo mệnh trời. Hắn thờ sâu, nghiêm mặt nói ra: "Không cần phải xen vào Biên Thành, chúng ta chỉ để ý quản lý tốt bản thân, tất cả theo kế hoạch hành sự!"

"Vâng! Đại nhân!" Đường Dần mặc dù không có nhiều lời, nhưng lời của hắn luôn luôn lại kẻ khác an tâm, quan Nguyên Vũ đáp ứng một tiếng, lại không hỏi thêm nữa.

Lúc này, thời gian bắt đầu thay đổi dài dằng dặc, hiện tại chính thức thời khắc quan trọng nhất, kế hoạch đã định có thể hay không thuận lợi thực thi, cũng liền xem đến đây Man binh có thể hay không hiện tại hắn hành tích.

Không biết qua bao lâu, mọi người nghỉ đỉnh đầu phương truyền ra trện trện mất trật tự tiếng bước chân của, trong đó còn mơ hồ tạp được rống lên một tiếng.

Man binh đã đến vốn là Vọng Trấn! Đường Dần hoạt động thân thể, tiến đến địa đạo lối vào lẳng lặng nghe động tĩnh bên ngoài.

Hiển nhiên, đối với vốn là hy vọng thật Biên Thành một tòa khoáng không trấn ngoài Man binh dự liệu, toàn bộ thôn trấn tìm không được một người người sống Man binh cửa hết lửa giận không chỗ tiết, lại tái giả đến trấn nhỏ phòng ốc, trong lúc nhất thời, va chạm cửa tiếng nhất thập 2 đánh đập không ngừng bên tai, liên tiếp.

Tuy rằng nghe không hiểu rất buộc nghe âm, nhưng Đường Dần cũng có thể đoán được, đối phương quân tốt đang gọi mắng liên tục.

Trong lúc bất chợt, Đường Dần ý tứ đến một vấn đề nghiêm trọng, nếu như Man binh thật đem tức giận tiết ở trấn nhỏ, phóng hỏa đốt trấn làm sao bây giờ? Ất phương hai nghìn binh gọi không được bị tươi sống nín chết trên mặt đất điều cùng địa đạo giữa à?

Nghĩ tới đây, giọt mồ hôi theo hần thái dương chảy xuôi xuống.

Hon hết đề hần lo lắng là dư thừa, Man binh tiến nhập gió qua lãnh địa sau tuy rằng lại giết lại đoạt, nhưng cự tuyệt sẽ không tha nướng thành, bọn họ đem Phong nhân nhìn kỹ vì mình quyền đường lên dề, một ngày đem thành đốt không có, Phong nhân không mà có thể ở, toàn bộ bên trong thiên, này cho bọn hần kinh đoạt cũng sẽ tăng đại phiền toái.

Ở trong trấn tìm không được một người, Man binh lại đập lại náo loạn một phen sau đó, lại phần nộ rời đi, đi trước Biên Thành, chuẩn bị và bên kia Man binh hội hợp một chỗ, cùng đánh Biên Thành.

Chờ Man binh kể hết rời khỏi, Đường Dần nói cổ họng lòng của lúc này mới rơi xuống tại chỗ, thầm nghĩ một tiếng nguy hiểm thật! Cũng may quân địch không có phóng hỏa đốt trấn, không phải ất phương phải toàn quân bị diệt tại đây.

Hần lui về địa đạo trong đoàn, chậm rãi làm ra.

Nghe được đỉnh đầu tiếng bước chân của càng ngày càng xa, Trình Miên hỏi: "Man binh ứng với cần phải đi "

Đường Dần giờ phía dưới, nói ra: "Đi!"

Quan Nguyên Bưu hỏi: "Đại nhân, kế tiếp chúng ta làm cái gì?"

"Chờ!" Đường Dần xa xôi nói ra: "Chờ thám tử của chúng ta truyền quay lại tin tức, xác nhận Man binh bắt đầu công thành, chúng ta liền một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm tuân ra đi!"

Trình Miên thở phào, nói ra: "Man binh đường xa mà đến, tất nhiên uể oải, cũng không tập trung ngựa công thành."

"Nhất định sẽ!" Không đợi Đường Dần nói chuyện, quan Nguyên Vũ nghiêm mặt nói ra: "Man binh từ trước đến nay thích chiến đấu quyết định, chẳng bao giờ thấy bọn họ ở tiến công trước còn muốn tiến hành nghỉ ngơi và hồi phục. Ta ở huyện Bình Nguyên cuộc sống hơn hai mươi năm, ta giải bọn họ tác phong."

Trình Miên cau mày, lẩm bẩm nói: "Với uể oải đó quân mạnh mẽ công thành, là cô đầu ném một cái, đây cũng là binh gia tối kỵ!"

Đường Dần nghe vậy, ngửa mặt mà cười, tụ lại ánh mắt, đón nói: "Cho nên nói, trận chiến này chúng ta tất thắng!" Lập tức hần lại bổ sung một câu: "Cũng thiết yếu đắc thắng!"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hần tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 101: Quyển 5

Biên Thành. Nói xem, Man binh tiến công Biên Thành quân đội quả thật có năm vạn đám người ấy, đứng ở tường thành hướng ra phía ngoài bao quát, chỉ thấy người ta tấp nập, phần không ra một đếm. Man binh ở chiến trường hợp lại không giăng cứu qua lại trong lúc đó phối hợp, bọn họ lại thêm coi trọng từng binh sĩ năng lực tác chiến, tụ tập cùng một chỗ cũng không có đội hình đáng nói, xa xa nhìn lại, lộn xộn một mảng lớn.

Có thể cũng chính là Man binh loại này không có chương pháp gì tác chiến thức lệnh Phong quân ăn nhiều vị đắng, hao binh tổn tướng vô số.

Khâu Chân đứng ở toà nhà hình tháp được, tuy rằng mặt ngoài bình tĩnh, trong lòng cũng là nhấp nhô bất định. Nghiêm ngặt mà tính đây là lần đầu tiên làm chủ đem, lại muốn đối mặt như vậy đối thủ mạnh mẽ, muốn nói không khăn trương đây tuyệt đối là gạt người.

Cùng hán đứng chung một chỗ còn có bị Đường Dần tân đề bạt lên Tiêu Mộ Thanh cùng với hai người binh đoàn binh đoàn trưởng, Thiên phu trưởng đám người.

Tiêu Mộ Thanh thế nhưng so với Khâu Chân trầm ổn nhiều, hán là trong quân lính già, cũng xưng phải là lão du điều, gặp quá nhiều đại tràng diện, trước mắt Man binh tuy nhiều, nhưng trong lòng hán cũng không ý sợ hãi.

Liếc mắt một cái diện vô biểu tình lại ánh mắt sâu thẳm Khâu Chân, Tiêu Mộ Thanh trước một, nhẹ giọng nói ra: "Khâu đại nhân, Man binh đã đến ngoài thành, như kết quả không có gì bất ngờ xảy ra, Man binh rất nhanh đã sẽ phái người xuất hiện khiêu chiến, người cần phải sớm làm an bài a!"

Khâu Chân đã bị Đường Dần nói bát thành huyện Bình Nguyên giữ chức phó huyện, chủ thảo quân vụ, tại chức vị có thể cao hơn Tiêu Mộ Thanh ra một đoạn lớn, cho dù cảm giác được hán đối với mình có địch ý, Tiêu Mộ Thanh thái độ đối với Khâu Chân vẫn là hết sức khách khí.

"Công thành?" Và Man binh không đã giao thủ Khâu Chân rất vô cùng kinh ngạc, hán quay đầu hỏi: "Man binh vừa mới đến, còn chưa có sắp hàng đội hình, lẽ nào cứ như vậy năm bè bảy mảng dường như công thành?"

Theo Khâu Chân, vô luận là chính diện tác chiến không ngờ công thành loại bỏ trại, trận hình đều là vô cùng trọng yếu.

Tiêu Mộ Thanh trong lòng cười thầm, mặt cũng không có biểu lộ ra, hán gật đầu, nói ra: "Không sai, Man binh tác chiến, từ trước đến nay không cầu kết cấu!"

Khâu Chân nghi ngờ xem mắt Tiêu Mộ Thanh, không nói gì nữa.

Rất nhanh, hơn năm vạn chúng Man binh toàn bộ hội tụ đến Biên Thành ngoài thành, chính như Tiêu Mộ Thanh theo như lời, mấy vạn Man binh chỉ là tán loạn đứng chung một chỗ, không hề trận pháp đáng nói. Lúc này, phía trước Man binh tiếp cận tách ra hai bên, từ trong đám người rải bước đi ra một tên người vạm vỡ, người này thân cao tiếp cận hai thước, thân chỉ truyền một bộ da thú áo trần thủ, phía dưới là thuần cương chế tạo bảo vệ đùi cùng giày lính, trong tay nói có một cái vòng trang sức chùy.

Đại hán này đi ra Man binh phe cánh, ở khoảng cách thành Biên Thành bên ngoài một mũi tên mà nơi ấy dừng bước, sau đó ngẩng đầu lên tới, hướng về phía lầu trên tường thành liên thanh kêu uống. Giữ thành Phong quân nghe không hiểu hán đang kêu cái gì, nhưng cũng hiểu rồi hán là đang gọi trận.

Toà nhà hình tháp đó Khâu Chân thở sâu, nửa quay người lại, nhìn phía sau liên can võ tướng, hỏi: "Vị ấy nguyên ý đi ra ngoài và rất đem đánh một trận?" Không đợi mọi người nói tiếp, hán lại tiếp tục nói: "Chiến đấu cực kỳ trọng yếu, nếu có thể thủ thắng, là được đại diệt Man binh sĩ khí, sung quân ta uy phong, cũng có thể hoàn lại Man binh công thành!"

Nghe hán nói như vậy, vốn là còn chút khiếp đảm Thiên phu trưởng cửa đều thay đổi nóng lòng muốn thử, chiến đấu nếu có thể thủ thắng, không thể nghi ngờ là lập được một cái công lớn, không có ai sẽ không muốn tranh thủ như vậy công lao.

Khâu Chân vừa dứt lời, Cổ Việt thủ hạ chính là một tên Thiên phu trưởng nhảy tới trước một bước, chấp tay thi lễ nói: "Khâu đại nhân, thuộc hạ cho Đại Bàng nguyện ra khỏi thành lại lại địch đem!"

Khâu Chân hợp lại không biết cho Đại Bàng thực lực, hán chuyển con mắt nhìn về phía Cổ Việt, hỏi ý kiến của hán.

Cho Đại Bàng thế nhưng thứ tư binh đoàn mười tên Thiên phu trưởng người nổi bật, kỳ thực lực dù cho không bằng Cổ Việt, nhưng cũng không sai biệt nhiều, do hán trước đi thử một chút địch đem đậm nhạt, Cổ Việt cũng hiểu được mười phản thích hợp. Hán hướng về phía Khâu Chân hỏi phía dưới, ý bảo bởi Đại Bàng xuất chiến có thể.

Gặp Cổ Việt khẳng, Khâu Chân không còn làm nhiều lo lắng, gật đầu đáp: "Cho trận dài, chiến đấu liền giao cho người!"

Cho Đại Bàng mừng rỡ trong lòng, nhúng tay lĩnh lệnh, xoay người bước nhanh đi.

Hạ tường thành hẳn không mang người nào, để trông giữ cửa thành quân coi giữ đem thành cửa mở ra một cái khe hở, bệnh giục ngựa liền xông ra ngoài.

Mọi ngôn ngữ không thông, cho Đại Bàng ra roi thúc ngựa, vọt tới rất sắp tới trước, bắt chuyện cũng không đánh, tay run chính là một thương, đâm thẳng cổ họng của đối phương.

Đừng xem rất đem vóc người lực lưỡng, nhưng thân pháp dị thường linh hoạt, chỉ thấy thân hình hắn hơi nghiêng, thân thái buông lỏng tách ra phong mang, khi cho Đại Bàng giục ngựa từ bên cạnh hắn đi qua thì, rất đem vật cầm trong tay vòng trang sức chùy thuận thế văng ra ngoài, thẳng lấy cho Đại Bàng hậu tâm.

Nói đến chậm, kì thực cực nhanh, khi cho Đại Bàng ý thức được không tốt thời điểm, đối phương búa tạ đã bay đến trước mắt.

Tôi không kịp né tránh, lại thêm không thời gian ra thương chống đỡ, cho Đại Bàng bản năng thả ra linh khí, trảo khiêng linh cữu đi khỏi, dự định đã linh khai hộ thể, tá mắt đối phương một kích trí mạng.

Vành tai giữa chỉ nghe làm một tiếng giòn vang, lớn chừng bàn tay thất tín búa tạ nặng nề nện ở cho Đại Bàng phía sau linh khai, linh khai là tá rốt này thể lớn lực trầm đòn nghiêm trọng, lại tá không xong búa tạ sinh ra thật lớn lực va đập.

Cho Đại Bàng kêu sợ hãi sinh ra, thân thể không bị khống chế về phía trước mãnh khuynh, ở chiến mã đứng ngồi không yên ở, chỉ thấy ôi chao từ lưng ngựa bay xuống. Theo tõm một tiếng buồn bực vang, thân thể nặng nề té xuống đất, thẳng chấn bụi bặm phi dương.

rất đem hi hi cười lạnh một tiếng, hai người đi nhanh lần vọt tới cho Đại Bàng trước mắt, không đợi người sau từ nhận, hắn thiết chùy trong tay lần thứ hai luân ra, hơn hết cũng không phải là công kích cho Đại Bàng, mà là với xảo kinh IrIYea để vòng trang sức chùy cuốn lấy cho Đại Bàng cổ, tiếp tục chọt cổ sức về phía sau lôi kéo, mưa lớn bằng được lực, suy nghĩ không có tự chủ ngựa ra sau, hắn muốn tránh thoát xích sắt, có thể bị rút vào linh khí xích sắt cứng cỏi dị thường, vô luận thân thể nào cổ sức, giai khó có thể mở mây may, ngược lại càng ngày càng gấp, ngay cả hắn nơi cổ linh khai đều bị siết thay đổi hình, thật sâu lõm xuống xuống phía dưới.

Không lâu sau, cho Đại Bàng đã hô hấp cực khổ, vùng vẫy cũng trở nên càng ngày càng yếu.

Ai có thể nghĩ tới, bị Cổ Việt coi trọng nhất Thiên phu trưởng chiến trường, ngay cả bên địch nhất chiêu cũng không ngăn trở, lại rơi vào thảm như vậy cảnh, trong lúc nhất thời, Biên Thành tường thành lặng ngắt như tờ, nhân dân mất mở trừng trừng nhìn cho Đại Bàng sinh mệnh ở rất cảm trong tay một chút xiu trôi đi, nhưng không có biện pháp gì.

Trái lại Man binh bên kia, tiếng hoan hô nổi lên bốn phía, mấy vạn Man binh, đứng như cùng đã nhân giống nhau, giơ cao vũ khí trong tay, điên cuồng quơ, từng tiếng tru lên chấn người hồn phách.

Một bên vắng vẻ, một bên hoan hô, chiến trường đôi bên hình thành rõ ràng đối lập.

rất đem kéo yếm yếm nhất tức cho Đại Bàng, tiếp cận trước thành đi mấy bước, tiếp tục khiêu khích dường như ngẩng đầu lên tới, hướng về phía thành Phong quân cười ha ha, chỉ thấy hắn nắm lên vòng trang sức chùy một chỗ khác búa tạ, chọt đâm về phía mưa lớn bằng cái ót.

Răng rắc!

Búa tạ sắc bén, trong nháy mắt đánh nát linh khai, đâm thật sâu vào cho Đại Bàng trong đầu. Người sau liền thanh cũng không cổ họng một chút, tại chỗ khí tuyệt bỏ mình.

Giết chết cho Đại Bàng, rất đem lần hai cười to tam thanh, lập tức nói trong tay vòng trang sức chùy vung, không thấy hắn dùng lực như thế nào, cho Đại Bàng xác đã bay lên không bay lên, rất xa té rơi ở Biên Thành cửa thành trước.

"A?"

Thấy thế, Biên Thành tường thành vang lên một trận kinh hô cùng hấp khí tiếng, mới vừa rồi còn là hoạt binh loạn khiêu đại người sống, trong nháy mắt công phu liền thừa thì thể lạnh như băng, chiến trường tàn khốc và không cũng dự đoán kích thích đến mỗi một tên quân gió ở sâu trong nội tâm.

Toà nhà hình tháp, Khâu Chân sắc mặt khó coi, Cổ Việt sắc mặt của càng khó xem, một là bởi vì đứng lại thất lễ, mà còn lại là hận đau cho Đại Bàng, nguyên bản hắn coi trọng nhất Thiên phu trưởng cứ như vậy bị địch nhân tàn nhẫn giết chết, Cổ Việt vừa vội vừa tức, tâm như lửa đốt.

Cổ Việt trước hết phá tan yên lặng, hắn đi nhanh trước, trực tiếp đi tới Khâu Chân phía sau, trần thẳng nói đến: : Khâu đại nhân, để ta xuất chiến!"

Thật gấp qua thần tới, nhìn hai mắt nhanh lên một chút phun lửa Cổ Việt, hắn âm thầm lắc đầu với Cổ Việt thực lực hắn vẫn rất hiểu rõ, Cổ Việt cho dù so với cho Đại Bàng mạnh mẽ, nhưng là không mạnh hơn bao nhiêu, còn đối với phương chỉ nhất chiêu liền đem cho Đại Bàng đánh bại, để Cổ Việt xuất chiến phòng chừng cũng là uống phí đi chịu chết.

Gặp Khâu Chân đầy mặt ngưng nghịu, không lâu đáp lời, Cổ Việt dù cho ở ngay thẳng cũng có thể hiểu rồi hần lo lắng, hần hít sâu thật đáng giận, nghiêm mặt nói ra: "Khâu đại nhân, thuộc hạ xuất chiến, nếu không thể thắng, nói đầu hẹn gặp lại!"

Kéo đổi thành người bên ngoài, Khâu Chân cũng không có nhiều như vậy lo lắng, nhưng Cổ Việt không giống với, hần có thể rút cuộc đi theo Đường Dân nhóm đầu tiên tâm phúc, và Khâu Chân cũng quan hệ cá nhân thâm hậu, còn nữa nói, nếu như Cổ Việt thật có một không hay xảy ra, bản thân thì như thế nào tiếp cận Đường Dân ăn nói? !

Đang ở Khâu Chân khó xử là lúc, trong đám người đột nhiên có người mở miệng nói ra: "Khâu đại nhân, do ta đi ra ngoài và rất đem đánh một trận!"

Thật không nghĩ tới lúc này còn có người sẽ chủ động xin chiến đấu, mọi người tại đây đều tìm theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy nói chuyện này chính là mới vừa rồi đầu nhập vào Đường Dân người tu linh hệ Bóng Tối một trong Giang Mặc.

Khâu Chân sức sống hơi bị rung lên, hỏi: "Giang Mặc, ngươi có thể có thủ thắng chắc chắn?"

Giang Mặc lo buồn mà cười, chẳng hề để ý mà nói ra: "Chiến trường thay đổi luôn, thay đổi trong nháy mắt, người nào cũng không thể có tin được thắng chắc chắn, hơn hết, ta nghĩ cho dù ta chiến đấu không thắng đối phương, chỉ ít cũng sẽ không thua quá trọn lẫn."

Khâu Chân trầm tư chỉ chốc lát, nhìn kìa Giang Mặc, lại nhìn một cái Cổ Việt, tư tiền tưởng hậu, vẫn cảm thấy do Giang Mặc xuất chiến ỏn thỏa. Từ cảm tình nói, Giang Mặc xa không bằng Cổ Việt, từ linh võ nói, tuy rằng không biết Giang Mặc có hay không có thể thắng được Cổ Việt, nhưng hần là mừng thăm người tu linh, ở chiến trường có thể thật có thể thắng vì đánh bất ngờ cũng không nhất định đâu!

Nghĩ thôi, Khâu Chân nghiêm mặt, nói với Cổ Việt: "Cổ tướng quân, ngươi lui về sau áp trận ấy chiến đấu trước do Giang Mặc nghênh địch, dường như Giang Mặc xuất chiến bất lợi, lại do ngươi đi trước cũng không trễ!"

Khâu Chân là chủ tướng, lời của hần chính là quân lệnh, dù cho quan hệ cá nhân cho dù tốt, với Cổ Việt lúc này cũng không dám nói thêm cái gì. Chỉ có thể cúi đầu lĩnh mệnh.

Giang Mặc hướng về phía Khâu Chân chấp tay một cái, xoay người muốn đi, Khâu Chân vội vàng đem hần gọi ở, không yên tâm dặn dò: "Rất đem lợi hại, vụ phải cẩn thận, ngươi có thể chiến đấu lại chiến đấu, không thể chiến đấu lại lập tức tạt trở về thành bên trong, nghìn vạn lần không được và rất đem dây dưa!"

"Tại hạ hiểu rồi!" Giang Mặc mỉm cười gật đầu, bước nhanh hạ tường thành, ngay cả chiến đấu man cũng không cười, bộ hành đi ra khỏi cửa thành.

Đến ngoài thành, hần cũng là đem và Đại Bàng xác ôm trở về đến bên trong thành, sau đó phương hướng rất đem đi đến.

Rất đem bước đem cũng không tân món, mà Phong quân bên này xuất hiện một vị bước chấp nhận rất làm cho ngạc nhiên.

Tên kia rất đem gặp Giang Mặc chậm rãi hướng mình đi tới, tò mò xuống dưới quan sát hần.

Không lâu sau, Giang Mặc đã đi tới rất đem trước mắt, khoảng cách giữa hai người chỉ có năm bước xa.

Giang Mặc vóc người không tính là cao to, có thể cũng không thấp, nhưng và rất đem đứng chung một chỗ, lại hình thành tên mới đối lập, đối phương còn cao hơn hần ra một đoạn lớn, cũng trắng kiện hơn, mắt lạnh nhìn lại, thật tốt giống một đại tinh tinh cùng con khi đứng chung một chỗ.

P/S: Hết quyển 5, cầu thanks làm động lực - -

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hần tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dân Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 102: Quyền 6

"Hừ!" Man Tương căn bản không đem Giang Mặc để vào mắt, lạnh lùng hừ một tiếng, nghiêng đầu, dùng khóe mắt dư quang vút được hắn, đồng thời một tay kén được búa tạ, ra trầm thấp tiếng rừ rừ.

Giang Mặc vũ khí chỉ là đem bội kiếm, cho đến ở Man Tương đứng trước mặt bình tĩnh hắn mới đem phối đem chậm rãi rút ra, sau đó cánh tay trước thân, mũi kiếm nhắm thẳng vào Man Tương cảnh tăng yết hầu.

Động tác của hắn từ tốn, theo Man Tương, đây quả thực là đối với mình nhục nhã. Man Tương trong mắt hung quang vội hiện, không hề dự triệu, hắn đột nhiên hú lên quái dị, nguyên bản kén hùng hùng hổ hổ búa tạ trực kích Giang Mặc ngực.

Búa tạ độ cực nhanh, lực đạo cũng lớn kinh người, nhưng Giang Mặc không hoảng hốt, chờ búa tạ bay đến bản thân trước mắt thì, hắn cầm trong tay bội kiếm hướng ra phía ngoài vung lên, chỉ nghe đing một tiếng, to lớn búa tạ đầu cánh bị hắn đơn kiếm gắng gượng ngăn.

Ồi chào! Người này khí lực thật là lớn a! Man Tương thất kinh, mặt lộ vẻ ngạc nhiên, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Giang Mặc.

Hắn một kiếm ngăn đối phương búa tạ, thần thái dễ dàng, lệnh tường thành làn gió quân khí thế của tấn đề thăng, tiếng gọi âm ỉ lần thứ hai ở tường thành vang lên, cùng lúc đó, trống trận sấm dậy, gần như nói thành một mảnh.

"Uống!" Lần này, Man Tương thu hồi lòng khinh thị, hắn chìm quát một tiếng, búa tạ lần thứ hai đánh về phía Giang Mặc.

Giang Mặc cũng không có đang bị động chịu đòn, khi chùy đầu tiếp cận hắn bay tới trong nháy mắt, trong tay hắn bội kiếm chợt hoành múa, cũng trong lúc đó, linh khí ba động, linh ba bắn ra chính đánh vào vòng trang sức chùy chùy đầu đó, chỉ nghe leng keng khoảng một tiếng giòn vang, chùy đầu tiếp cận phương bắn lên ba thước rất cao, mà linh ba thể đi không giảm, tiếp tục tiếp cận Man Tương ngực quét tới.

Thâm kêu một tiếng lợi hại! Man Tương sử xuất bản lĩnh thật sự, hắn lẳng không nhảy lên rất cao, nhìn kia đem linh ba bỏ ra, người còn đang giữa không trung, linh khí tràn, linh khai ngưng hóa mà thành, đồng thời trong tay vòng trang sức chùy lại tiếp cận Giang Mặc đỉnh đầu ném tới, nguyên bản tron nhãn chùy đầu đang phi hành bên trong đột nhiên sinh ra vô số bạc đỉnh sắt, tiếng rít chói tai, thanh thể kinh người.

Đối phương xuất ra thực học, Giang Mặc cũng không khách khí, linh khai hóa và bình đó linh hóa đồng thời hoàn thành, thuần túy màu đen linh khai ở ánh mặt trời bắn lên xuống dưới tràn mông mông ô quang, vốn là màu bạc trắng bội kiếm cũng hóa thành một lại tinh tế lại đáng sợ hắc kiếm. Nhìn chùy đầu bay tới, hắn cầm trong tay hắc đâm đón chùy đầu hung hăng đâm tới.

Choang!

Hắc đâm phong mang chính đâm vào chùy đầu trung tâm, một tiếng này kịch liệt âm hưởng, hình như đất bằng phẳng tiếng sấm cho dù khoảng cách chiến trường thật là xa đôi bên bình tĩnh nhưng cảm giác màng tai thật thật đau nhức.

Đôi bên cứng đối cứng một kích, trên dưới đốn phần.

Giang Mặc thu lực không được, đặng đặng đặng liền lùi lại ba bước, mà bay tới chùy đầu được ngoài tác dụng lực mãnh tiếp cận Man Tương ngực bắn ngược trở lại, này có thể đại xuất người sau dự liệu, chuẩn bị không đủ, còn chưa kịp làm ra phản ứng, chùy đầu đã đến trước mắt, theo bịch một tiếng buồn bực vang, chùy nặng đầu nặng nện ở Man Tương ngực, kỳ lực nói to lớn, suýt nữa đem trước ngực hắn linh khai đánh nát, hắn giữa không trung thân thể cũng như điều đứt gãy, xuống phía dưới cấp trụ.

Ừm!

Man Tương thân thể vốn là khổng lồ, lại thêm một thân linh khai, sau khi hạ xuống đem mặt đất đều nện ở ao thật là lớn một.

"Gào rú!" Tên kia Man Tương ở Bối Tát thành bang coi như là có nhất hạo chính là nhân vật, hoành hành ngang ngược quen, lúc nào bị người đánh cho chật vật như vậy, hắn sau khi hạ xuống gần như chỉ chốc lát cũng không dừng lại, chợt lại xông lên, đồng thời ra một tiếng như dã thú tru lên, giương nanh múa vuốt tiếp cận Giang Mặc đánh tới.

Giang Mặc tiết tấu y nguyên, làm địch nhân chưa tới trước mắt là lúc, tác dụng của hắn từ tốn dị thường, mà một khi bên địch tiếp cận, động tác của hắn trong nháy mắt thay đổi nhanh như chớp.

Chỉ thấy thân hình tiếp cận bên cạnh lóe lên, dễ dàng tách ra Man Tương phong mang, người sau giận dữ, quay người lại hình, lần thứ hai tiếp cận hắn phác lại. Giang Mặc nhưng không phản kích, cũng không đón đỡ, chỉ là bằng vào bên nhảy thân pháp liên tục né tránh.

Một lần hai lần là như thế này, có thể mười lần, hai mươi lần vẫn là như vậy, giống hệt hắn căn bản không có đem đối phương để vào mắt, nói đang đánh đấu, mà thực tế lại thêm giống đang đùa bỡn đối thủ, Man Tương hoàn toàn bị hắn làm tức giận, hai mắt sung huyết, hai mắt kính đều biến thành đỏ như máu, nguyên nhân phần nộ ra chửi bậy không ngừng bên tai.

Lúc này, tường thành đó Phong quân đều nhìn ra Giang Mặc chiếm hết ưu thế, góp phần trợ uy tiếng cùng với nổ vang tiếng trống trận càng tăng lên, Man binh bên kia cũng không cam tở ra yếu kém, hơn năm vạn người tiếng quát tháo không kém chút nào Phong quân.

Lại tranh đấu hơn hai mươi một hiệp, Man Trương khí thế yếu dần, hợp lại đã một bắt đầu thở hổn hển, mà nhìn nữa Giang Mặc, từ đầu tới đuôi ngoại trừ né tránh thoát ra ở ngoài gần như không lãng phí bao nhiêu khí lực, thể lực cùng linh khí vẫn như cũ sự dư thừa.

Gặp động tác của đối phương xa không bằng lúc bắt đầu dữ như vậy mãnh, Giang Mặc ẩn dấu cho linh khải dưới khóe miệng dương, thầm nghĩ một tiếng cơ hội tới! Lần thứ hai tách ra Man Trương mãnh đánh, chờ đối phương mới vừa dừng lại nghỉ, hắn ra cười khẩy nói: "Thế nào? Các hạ bản lĩnh chỉ có nhiều như vậy à?"

Nghe không hiểu hắn đang nói cái gì, hơn hết có thể nghe ra hắn trong giọng nói ý khinh thị, Man Trương khí huyết va chạm, ngay cả khí cũng không tới kịp trì hoãn một chút, hú lên quái dị, lần thứ hai tiếp cận Giang Mặc công tới.

Lúc này Giang Mặc ngược lại không có né tránh, mà là trở mắt nhìn Man Trương vọt tới bản thân trước mắt, với vòng trang sức chùy dùi sắt đâm thẳng lồng ngực của mình.

Người đây là muốn chết! Man Trương gặp Giang Mặc không còn né tránh, đem nguyên bản còn bảo lưu lên hai thành khí lực cũng dùng, này đâm một cái, hắn không giữ lại chút nào, liều mạng toàn lực.

Hi!

Dùi sắt xé gió, ra tinh nhuệ gào thét.

Hắn là nhìn trong tay mình dùi sắt đâm vào Giang Mặc trong ngực, nhưng không chút nào phá giáp nhập thịt cảm giác, cũng đang hắn ngạc nhiên trong nháy mắt, Man Trương chợt cảm thấy được ngực mát lạnh, tựa hồ có thứ gì đâm xuyên qua thân thể của chính mình.

Hắn bản năng cúi đầu kiểm tra, chỉ thấy một màu đen dài đâm lại từ bản thân trước ngực ePrmZ lòng của miệng ỏ lộ ra, hình như là trong thân thể của mình vô căn cứ dài ra một hắc đâm dường như.

"A "

Man Trương cứng họng, sững sờ ở tại chỗ, một câu nói đều nói không nên lời, lúc này hắn cũng mất đi khí lực nói chuyện, sinh mệnh đang ở tấn mà từ trong thân thể của hắn hút ra.

Giang Mặc liền đứng sau lưng hắn, hai thân thể của con người gần như muốn dán cùng một chỗ, hắc đâm do Man Trương hậu tâm đâm vào, xỏ xuyên qua trái tim, từ ngoài trước tâm lộ ra. Đây là một kích trí mạng.

Cho đến chết, Man Trương cũng không biết rõ Giang Mặc là như thế nào chạy đến phía sau mình đi, đương nhiên, đây cũng là Âm Ảnh Phiêu Di quỷ dị cho chỗ kinh khủng.

Ừm!

Man Trương xác trực đỉnh đỉnh ngã xuống đất, Giang Mặc thuận thế đem hắc đâm thông qua, hắn tiện tay lắc lắc đâm thân giọt máu, đưa mắt trắc hy vọng Man binh phe cánh, cao giọng quát lên: "Người nào trở ra cùng ta vừa đứng!"

Xôn xao tiếng la của hắn giật mình tỉnh giấc đối phương binh tướng, chiến trường vang lên một mảnh ồ lên. Phong quân bên này hiển nhiên liều mạng hoan hô uống hào, mà Man binh đầu kia thì truyền ra liên xuyên kêu lên.

Man binh chủ tướng là vị hơn bốn mươi tuổi người trung niên, hắn ngồi ở chiến mã, đem chiến trường tình hình thực tế hướng thấy nhất thanh nhị sở, mãi đến Giang Mặc xuất ra Âm Ảnh Phiêu Di kỹ năng hắn mới biết được người nọ là người tu linh hệ Bóng Tối, cứ hắn biết, huyện Bình Nguyên người tu linh hệ Bóng Tối chỉ có một, vậy mặc cho huyện thù Đường Dân.

Lúc này, Man binh chủ tướng đem Giang Mặc tưởng lầm là Đường Dân, buông tha tiếp tục phải đem cùng với đơn đả độc đấu tìm cách, cánh tay vung về phía trước một cái, lớn tiếng quát đến: "Công thành! Vô luận là người nào, chỉ cần gỡ xuống người này đầu, phá thành sau đó, tất cả chiến lợi phẩm tất cả thuộc về hắn toàn bộ!"

Những lời này với Man binh Man Trương mà nói sức dụ dỗ quá lớn, theo lời của hắn tiếng, mệnh lệnh bị từng đạo truyền bá ra, hơn năm vạn chúng Man binh ra kinh thiên động địa hò hét, cùng nhau tiếp cận Biên Thành xung phong liều chết đi tới.

Năm vạn người có thể dùng người ta tấp nập để hình dung, đứng ở tường thành đó, nhìn chạy vội kỵ binh, đúng như cùng sóng biển trước mặt vọt tới giống nhau.

Còn ở lại trước trận Giang Mặc đánh nhứ, vốn có hắn còn có tâm đỡ một chút bên địch, có thể Man binh số lượng nhiều lắm, xa xem không có gì,

đến khi trước mắt sau đó trong tầm mắt cũng là Man binh Man Tương, cái loại này trước mặt phác lại cảm giác áp bách cho dù là lĩnh võ cao thủ cũng không chịu nổi.

Giang Mặc huy động trong tay hắc đảm, liên tục quét ra ba đạo linh ba, đem xông lên phía trước nhất được Man binh chém cũng một mảnh, sau đó không ở đình lại, bứt ra trở ra, nghỉ cửa thành chạy đi. Hết tấn được độ mau, nhưng không mau hơn Giang Mặc, hắc đảm người bước xa đi ra ngoài biên cương Man binh xa xa ném ở sau người, chờ chạy đến trước cửa thành, không đợi hắc đảm ra kêu uống, cửa thành đã mở một cái khe hở, Giang Mặc ngay cả dừng lại cũng không dừng lại, trực tiếp nghiêng người nhanh đi vào, hắc đảm vừa vào bên trong thành, cửa thành đã bị đóng lại đồng thời bên trong truyền ra chầm chầm áp thanh âm.

Cũng trong lúc đó, tường thành đó Phong quân một làm tốt nguyên nhân đứng chuẩn bị, lẫn cây thành đôi trung bày, dầu hỏa nhấc lên từng hàng, nhìn nửa binh lính, đều là đao ra khỏi vỏ, mũi tên dây cung, chỉ chờ ti hạ lệnh công kích.

Khâu Chân yên lặng tính toán quân địch khoảng cách, khi Man binh lúc đầu nhân viên khoảng cách tường thành chỉ có năm mươi mét xa thời điểm, hắc đảm lấy lệnh kỳ cổ sức giờ giờ, quát lên: "Bắn cung "

"Bắn cung, bắn cung, bắn cung "

Truyền lệnh quan truyền lệnh tiếng liên tiếp, liên tục không ngừng, theo sát phía sau đó là dây cung bắn ra tiếng.

Đừng, đừng, đừng!

Tường thành vạn mũi tên hợp kim, như hạt mưa giống nhau xuống phía dưới khuynh hướng.

Chạy ở phía trước Man binh khi kỳ trùng, mấy trăm người bị loạn bay xuống tên bắn vừa vặn, rất nhiều Man binh đều là thân giữa hơn mười mũi tên thậm chí hơn mười mũi tên, dường như con nhím giống nhau bỏ nhào ngã trong vùng máu, cũng nữa sợ không đứng dậy, mà phía sau Man binh hình như không nhìn thấy đường như, đập đồng bọn xác tiếp tục vọt tới trước.

Man binh dừng mảnh dị thường, thể trạng cũng cường tráng, rất nhiều người cho dù người bị trúng mấy mũi tên chỉ cần làm thương tổn được muốn hại vẫn có thể tiếp tục xung phong, chiến đấu, tiền trận cũng không thể ngăn cản bọn họ trùng kích.

Rất nhanh, Man binh bên vọt tới dưới tường thành, từng đạo thang mây nhấc lên, chen chúc mà Man binh dường như con kiến giống nhau, lúc này, tường thành lẫn cây phải công dụng, tất cả lớn nhỏ hòn đá lẫn cây cuộn cuộn không ngừng hạ xuống, leo lên thang mây Man binh thỉnh thoảng bị ngoài rơi trúng, kêu thảm lẫn xuống thang mây, sau khi rơi xuống đất còn không kịp rên rỉ cầu cứu, liền bị sau đó vọt tới đồng bọn đập trở thành thịt nát.

Ở chiến trường đó, sinh mệnh là như vậy bé nhỏ không đáng kể, mới vừa rồi còn sanh long hoạt hổ đại người sống rất khả năng ở trong nháy mắt trong nháy mắt liền biến thành thi thể huyết nhục mơ hồ.

Man binh điên cuồng ở kích thích mỗi một một Phong quân thần kinh, bao quát Khâu Chân ở bên trong.

Mất thấy tiền trận, lẫn cây, đều tổ chức không được Man binh xung phong liều chết, Khâu Chân lần hai giờ lên lệnh kỳ, chuẩn bị một chút lệnh phun dầu hỏa.

Đúng lúc này, đứng và bên cạnh hắc đảm mục thanh đột nhiên đưa tay, đưa hắc đảm lệnh kỳ tay của cổ tay nắm, đồng thời nói ra: "Khâu đại nhân, chờ một chút!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dàn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 103: Quyển 6

"Thế nào?" Khâu Chân nghi ngờ nhìn Tiêu Mộ Thanh

Tiêu Mộ Thanh nói ra: "Hiện tại vận dụng dầu hỏa, gắn liền với thời gian còn sớm, đại nhân an tâm một chút chờ nóng!"

Khâu Chân vùng xung quanh lông mày vặn thành một khó chịu, nói ra: "Hiện tại bên ta đã trở nên không được Man binh, nếu không dùng dầu hỏa, Man binh sẽ sa tới nơi!"

Tiêu Mộ Thanh buông lỏng cười, nói: "Chờ đến lúc đó lại dùng cũng không trễ." Gặp Khâu Chân khuôn mặt không cho là đúng, Tiêu Mộ Thanh nhảy tới trước một bước, dẫn đến bên người hắn, ở ngoài bên tai thấp giọng nói ra: "Khâu đại nhân tài học hơn người, là khó được mưu đem, hơn hết kinh nghiệm thực chiến sợ rằng không bằng thuộc hạ, với thuộc hạ kiến nghị, xin hãy đại nhân nghĩ lại!"

Khâu Chân ngưng mắt nhìn Tiêu Mộ Thanh, trầm mặc không lời.

Tiêu Mộ Thanh lại nói: "Hiện tại đối đầu kẻ địch mạnh, một ngày phá thành, ta đợi tất cả đều tính mạng khó bảo toàn, cho nên nếu không có mười phần chắc chắn, ta cũng tuyệt không sẽ ở ấy tiếp cận đại nhân nêu ý kiến."

Khâu Chân tối thờ dài, Tiêu Mộ Thanh nói mặt ngoài khách khí, kì thực lại một chút không lưu tình mặt, bất quá hắn nói cũng phải sự thực, bản thân đối địch kinh nghiệm quả thực xa không bằng ở tuổi quân tiếp cận mười năm Tiêu Mộ Thanh, nhất là đánh với Man binh.

Hoi chút trầm mặc chỉ chớp lát, Khâu Chân ngẩng đầu, nhìn thẳng Tiêu Mộ Thanh hai mắt, nghiêm mặt nói ra: "Hy vọng người đừng đem bên trong thành hơn một vạn các huynh đệ đều hại chết, " vừa nói chuyện, hắn đem cờ lệnh trong tay đưa cho Tiêu Mộ Thanh, nói: "Hiện tại tạm thời do người chỉ huy!"

Thời khắc máu chốt Khâu Chân có thể chủ động phóng quyền cho mình, Tiêu Mộ Thanh cũng lớn cảm xúc bất ngờ, nhìn Khâu Chân, lại nhìn một cái đưa tới trước mặt mình lệnh kỳ, muốn đưa tay nhận, nhưng lại có chút chần chờ, nhìn lệnh kỳ kinh ngạc ngây ngốc.

"Tiêu tông quân, người còn đang chờ cái gì?" Khâu Chân ngưng tiếng hỏi.

Tiêu Mộ Thanh phục hồi tinh thần lại, không do dự nữa, tiếp nhận lệnh kỳ đồng thời, nói ra: "Cảm ơn Khâu đại nhân với thuộc hạ tín nhiệm!" Hắn quân lệnh kỳ cầm trong tay, cảm xúc từng đợt dâng trào, chẳng bao lâu sau, hắn cũng mộng tưởng qua tay mình cầm lệnh kỳ, chỉ huy thiên quân vạn mã tráng cảnh, không nghĩ tới hôm nay vậy mà biến thành hiện thực.

Không thời gian cảm khái, hắn phát tay gọi tới truyền lệnh quan, nói ra: "Truyền lệnh xuống, giữ thành tướng sĩ cần phải bảo vệ tốt dầu hỏa, bao thuở sử dụng, xem ta lệnh kỳ hành sự!"

"Vâng!" Tiêu Mộ Thanh có lệnh kỳ nơi tay, hắn chính là bây giờ quan chỉ huy, lính liên lạc nào dám chậm trễ, vội vàng đáp ứng một tiếng, chạy như bay.

Lúc này Man binh đầu nhập công thành nhân lực càng nhiều, ngoại trừ chủ tướng cực kỳ thị vệ thân cận, Man binh cười quân ở ngoài gần như tất cả đều dùng ở chiến trường, đánh nhau thang mây gần bó một loạt, đếm với vạn kẻ Man binh dường như giống như đã thủ điền đường như tiếp cận thành ba, mà giữ thành Phong quân cũng đem có thể sử dụng phòng thủ thành phố vũ khí đều dùng.

Từ lầu trên tường thành phi rơi xuống lẫn cây, ném đá nhiều như mưa đá, bay vút xuống tên coi như hạt mưa, từ giữa không trung té rớt Man binh giống hệt xuống dưới bánh chèo giống nhau, nhưng mãnh liệt như vậy công kích không ngờ đỡ không được Man binh xung phong liều chết, không lâu sau, đã có Man binh hướng lầu trên tường thành, mới vừa tới Man binh ngay cả vũ khí cũng không kịp huy động, liền bị xông tới mặt mây cây thậm chí là bao lâu rễ cây thương đâm cả người lỗ thủng, ngựa mặt té xuống, nhưng sau đó theo tới Man binh điên cuồng đón đồng dao thương mãnh nhào qua, đang bị đâm thành tổ ong vỡ vụn đồng thời cũng thành công áp đảo vô số quân coi giữ, làm phía cùng đồng bọn thắng được thời gian.

Ở Man binh như vậy liều mạng dưới sự đả kích, Phong quân dần dần chiêu không chịu nổi, tụ tập ở lầu trên tường thành đó Man binh càng ngày càng nhiều.

Khi Phong quân bị vây thủ thế thời điểm còn giữ lấy ưu thế, mà một khi bên địch công thành bức tường, biến thành mặt đối mặt thi đấu thì, Phong quân hoàn toàn không phải là Man binh đối thủ, thường thường hai ba người Phong quân đều đứng không được một tên Man binh, chiến trường đôi bên ưu khuyết đó thế đón phần.

Toà nhà hình tháp đó Khâu Chân đem chiến trường nhìn rõ ràng, hắn cấp luyện một chút giận chân, nếu như Man binh không có công thành đầu, phe mình dựa giữ thành ưu thế còn có được liều mạng, hiện tại Man binh đã sa tới nơi, phe mình đã lại không ưu thế đáng nói, chiến bại chỉ là vấn đề thời gian.

Hắn hung hăng chụp được mũi tên đồng, chợt quay người lại, căm tức Tiêu Mộ Thanh, cả giận: "Người hại chết chúng ta sao. . . ."

Hắn lời còn chưa nói hết, nguyên bản đứng tại chỗ xa cũng không Tiêu Mộ Thanh đột nhiên giờ lên lệnh kỳ, liên tục vung vẩy. Xong lệnh kỳ hiệu lệnh chút trông giữ dầu hỏa Phong quân cùng nhau đem nồi chảo đoạn khỏi gài rú được vọt tới tường thành sát biên giới, đem bên trong đốt sôi trào nóng hồi dầu hỏa khuyh bỏ ra đi.

Man binh có phần người đã hướng tường thành, có thể có nhiều người hơn còn đang leo lên thang mây cùng chờ ở dưới tường thành, ở chút dầu hỏa vào dầu đồ xuống, có thể khổ phía dưới chút chưa kịp ba lần trên tường thành Man binh. Hỏa đạo nóng hồi, đừng nói bị vào dầu tưới, cho dù bị dầu tích dính vào da cũng có thể nóng ra một đại thủy pháo.

Chỉ là trong khoảnh khắc, thang mây, dưới thành tường tiếng kêu thảm thiết nổi thành một mảnh, vô số Man binh bị dầu hỏa nóng ngay cả da mặt đều tróc rơi xuống, lộ ra mớ hồ máu thịt cùng mớ xương trắng, ngoài hình đó thảm, làm người ta không người mắt thấy.

Này vẫn chưa xong, gặp dầu hỏa toàn bộ khuyh bỏ ra đi sau đó, tiêu mục thanh ở đây vung vẩy lệnh kỳ, nửa người đều lộ ra toà nhà hình tháp, kéo cái cổ hô lớn: "Phóng hỏa mũi tên, chút dầu!"

Theo mệnh lệnh của hắn, phùng tuần mẫn đều châm quả thực, trong lúc nhất thời, tường thành hỏa tiễn bắn ra bốn phía.

Dầu hỏa dính hỏa vừa được, theo hỏa tiễn hạ xuống, Biên Thành dưới thành tức khắc hóa thành một cái biển lửa, tùy theo mà đến là tiếng kêu thảm thiết thê lương.

chút không có bị dầu hỏa lan đến gần chắc là chăm chú bị phỏng Man binh thân ở trong biển lửa, thẳng bị đốt cả người là hỏa, thét chói tai liên tục, ngoài tiếng kêu đó thảm liệt, lệnh tường thành Phong quân đều cảm thấy rợn cả tóc gáy, trong không khí tràn ngập nhận nồng đậm da thịt thiêu đốt hồi nách vị.

Man binh chủ tướng hiển nhiên không ngờ tới gặp phải trạng huống như vậy, hơi sững sốt chỉ chốc lát, vội vàng hạ lệnh, để toàn bộ công thành Man binh lập tức rút về.

Hỏa hải càng đốt càng mãnh liệt, bị ngăn cản ở bên ngoài Man binh căn bản khó có thể kháo tiền, nghe chủ tướng hạ lệnh lui lại, đông đảo Man binh đều quay đầu, lui trở về phe mình phe cánh.

Bọn họ bỏ chạy, dưới thành Man binh bị đốt thành tro bụi, mà chút đã ba tường thành Man binh lập tức biến thành một mình. Chiến trường tình thế chính là như vậy thay đổi trong nháy mắt, những xông vào trước hết mặt Man binh cho là mình là đập mở thắng lợi đó cửa dừng sĩ, nhưng bây giờ khen ngược, bọn họ biến thành chui vào tử vong đó cửa tử sĩ.

Phía sau là hỏa hải, phía trước là người ta tập nập Phong quân, có thể nói này thiên Man binh vô luận về phía trước không ngờ về phía sau cũng là cùng đường, tuy rằng trong tay bọn họ còn nắm chặt vũ khí tuy rằng biểu hiện vẫn như cũ hung hãn, nhưng trong ánh mắt đã toát ra tâm tình tuyệt vọng, trái lại Phong quân, sĩ khí tăng vọt, đem thiên người Man binh phân cách thành thực đoạn, bao quanh vây quanh.

Chiến đấu đến tận đây, toà nhà hình tháp Tiêu Mộ Thanh ở trong lòng thường thường xả giận, chớ nhìn hắn mặt ngoài trầm ổn, kỳ thực tâm từ lâu nhéo thành một đám, hắn khẩn trương trình độ tuyệt không lần cho ở đây bất luận kẻ nào, kéo dài thời gian, dung túng Man binh thành là kế hoạch của hắn, khuyh sái dầu hỏa cắt đứt Man binh cũng là kế hoạch của hắn, sát thương địch binh cũng còn thứ nhì, chỉ cần mục đích là để tận lực nhiều thiêu hủy Man binh thang mây, chỉ cần Man binh thang mây không đủ, Man binh nhân lực cho dù nhiều hơn nữa cũng khó mà múa tác dụng. Kế hoạch của hắn có thể rốt cuộc đại hoạch thành công, này một thanh hỏa hoạn, đem Man binh hơn phân nửa thang mây đều đốt thành tro bụi, đồng thời còn thật to sát thương Man binh, nặng tóa nhục khí của đối phương.

Hắn nghiêng đầu lần thứ hai gọi ngay cả lính liên lạc, nói ra: "Truyền mệnh lệnh của ta, với bị nhốt cho tường thành Man binh tận lực nhiều bắt được miệng, với chút dựa vào nơi hiểm yếu chống lại này, thì giết không tha!"

"Vâng! Tòng quân!" Đánh một trận dưới sự chỉ huy lệnh, truyền lệnh quan với Tiêu Mộ Thanh năng lực bội phục có thừa, đối kỳ lòng tin cũng lớn tăng, đáp lời thì lo lắng thật nhiều, tiếng vang dội.

Tiêu Mộ Thanh phun ra một ngụm trọc khí, quay đầu nhìn về phía Khâu Chân, mỉm cười, nói ra: "Vừa rồi, để đại nhân bị sợ hãi!" Hắn trong lời nói có chuyện, mặt ngoài là ở trấn an Khâu Chân, kì thực tới phúng hân thiếu kiên nhẫn, không có phong độ của một đại tướng.

Khâu Chân phục hồi tinh thần lại, kinh ngạc nhìn Tiêu Mộ Thanh. Mặc kệ Tiêu Mộ Thanh thái độ làm người làm sao, nhưng năng lực thật có chỗ hơn người, gặp nguy không loạn, ý nghĩ bình tĩnh, lại thêm kinh nghiệm phong phú, người này ở chiến trường thế nhưng một có thể làm bên địch tâm kinh đảm hân đối thủ.

Nghe ra hắn trong lời nói ý giễu cợt, Khâu Chân cũng không tức giận, chỉ ít mặt ngoài là không tức giận, hắn đạm nhiên cười cười, hơi hột đến: "Chấn kinh nói không, chỉ là lần đầu đánh với Man binh có chút khẩn trương mà thôi." Vừa nói chuyện, hắn xoay chuyển ánh mắt, nhìn về phía Tiêu Mộ Thanh nắm chặt ở trong lòng bàn tay lệnh kỳ.

Hiện tại Man binh tạm triệt, thương vong không ít, thang mây lại thiêu hủy hơn phân nửa, nói vậy nhất thì bán hội khó có thể lại triển khai thế tiến công, theo lý thuyết lúc này Tiêu Mộ Thanh hẳn là đem lệnh kỳ trả lại cho khâu thật, có thể người sau ngược lại đem an ổn, cũng dùng thoải mái.

Cố ý quên khâu thật ánh mắt của, Tiêu Mộ Thanh Ha ha cười cười, chuyển con mắt nhìn về phía ngoài thành,

Xa xôi nói ra: "Man binh lần công thành bị thua thiệt nhiều, lần thứ hai công thành, nhất định lại xuất ra toàn bộ lực lượng, khi đó chúng ta chống đỡ đứng dậy đem cố hết sức!"

Khâu thật cau mày hỏi: "Vậy phải làm thế nào? Thực hành trò cũ, lại dùng hỏa công?"

Tiêu Mộ Thanh lắc đầu, nói ra: "Bên địch đã có phòng bị, lại dùng hỏa công, khó có thể đạt được hiệu quả, hiện tại chỉ có thể dựa Đường đại nhân, nếu như Đường đại nhân có thể đứng lúc chạy tới, ta đợi là được đại phá địch quân, dường như đại người không thể tới rồi, chúng ta chỉ sợ cũng... Dữ nhiều lành ít!"

Khâu thật tình giữa run lên, hỏi: "Ngươi cho rằng Man binh kế tiếp lại làm sao công thành?"

Tiêu Mộ Thanh đáp: "Hoặc là tứ diện xuất kích, hoặc là với linh chiến sĩ xung phong thẳng lấy cửa thành!"

Khâu thật cũng hấp miêng lưng khí, nếu như Man binh rõ ràng phân tán ra tới, bao vây tấn công tứ diện tường thành, phe mình phòng thủ liền mất đi trọng điểm giờ, nhân lực vốn cũng không nhiều, lại phân tán đến tứ diện tường thành, sợ rằng rất nhanh đã sẽ bị Man binh tiêu diệt từng bộ phận. Nghe xong Tiêu Mộ Thanh phân tích, khâu thật sắc mặt cũng ngưng trọng. Man binh lưu lại ở tường thành hơn một ngàn binh lính vẫn chưa chống lại bao lâu, bỏ một bộ phận bị giết ở ngoài, đám người còn lại toàn bộ làm việc Phong quân bắt tù binh.

Tiêu Mộ Thanh làm người ta đem những Man binh trói lại, đổ lên lầu trên tường thành trước, bọn họ cho dù không được con tin tác dụng, cũng có thể dùng để uy hiếp bên địch.

Lần công thành thảm bại, lệnh Man binh cũng tổn thất không nhỏ, thương vong hơn vạn người, không đợi Man binh triển khai vòng kế tiếp tiến công, trận doanh hậu phương bụi bặm phi dương, đi vội tới một đội nhân mã.

Vong du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dã Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: Quyển 6

Từ Man binh hậu phương chạy tới quân đội nhân số không ít, binh lực hơn vạn, đội ngũ không có rõ ràng cờ xí cùng băng, tuy rằng cũng là bộ binh, nhưng tốc cũng không chậm, chạy trốn đem mặt đất bụi bặm đều cuốn nổi lên thật là cao.

Chi này nhân mã cũng không phải là Phong quân, mà là đi vốn là Vọng Trấn cần quét lại vô công nhi phản Man binh. Theo chi này nhân mã thêm vào, man quân người của lực lại khôi phục lại vạn đi lên, vừa mới rơi xuống đi xuống sĩ khí cũng tăng lên.

Man binh vẫn chưa đình lại quá thời gian dài chỉnh đốn, đợt thứ hai thế tiến công lại triển khai.

Chính như Tiêu Mộ Thanh sở liệu, lúc này Man binh không có lại tập nhân lực chỉ công kích một chỗ, mà là đem nhân viên phân tán ra tới, đem Biên Thành bao quanh vây quanh, tứ diện đủ đánh. Kể từ đó, Biên Thành phòng tuyến bắt đầu thay đổi trứng chọi đá, tuy rằng phòng thủ thành phố hoàn bị, nhưng có hại nhân lực quá ít, không đủ hai vạn người, phòng ngự tứ diện tường thành, bình quân một mặt tường thành quân coi giữ còn chưa đủ để năm nghìn người, này đâu có thể chịu nổi như lang như hổ Man binh?

Rất nhanh, ngoại trừ Khâu Chân đám người sở chính diện tường thành bên ngoài, cái khác ba mặt tường thành đều báo nguy.

Không đợi Khâu Chân phái người đi tới viện trợ, Man binh phía đối diện thành ngay mặt mãnh đánh lại triển khai.

Chỉ thấy hơn mười tên Man binh thúc to lớn sét đánh xa thẳng đến cửa thành mà đến.

Sét đánh xa là chuyên môn dùng để đánh cửa thành lợi khí, thể tích khổng lồ, phân lượng rất nặng, mặt trên giặt có bốn, năm người to đại thụ cái cọc, bên ngoài bao vây sắt lá, trước tiếm sau hình tròn, với dây thừng buộc chặt cố định ở, khi sét đánh xa bị đổ lên trước cửa thành thì, binh sĩ đủ eGclb đẩy giặt cây cái cọc đánh cửa thành, với cửa thành lực phá hoại rất mạnh.

Gặp Man binh vận dụng sét đánh xa công thành, Tiêu Mộ Thanh lập tức hạ lệnh, tập cung tên, bắn một lượt đầy vận sét đánh xa Man binh.

Trên tường thành mũi tên như mưa xuống, hơn mười người Man binh trong nháy mắt đã bị bắn trở thành con nhím, cũng vũng máu, ngay cả sét đánh trên xe cũng cắm đầy mũi tên. Nhưng rất nhanh nhiều Man binh bổ sung bắt đầu, ngoài có người xe đẩy, có người đưa khiên lên, cách ngăn đỡ mũi tên vũ. Man binh càng tụ càng nhiều, tám chắn cũng cái kín không kê hở, lúc này mũi tên đã rất khó lại thương tổn được đối phương.

Chờ sét đánh xa bị đổ lên thành dưới chân thì, lầu trên thành lần cây ném đá hạ xuống, nguyên bản đưa khiên lên Man binh lập tức bị đập bảy linh tám rơi, Man binh phe cánh mới vừa một tán ra, vũ tiễn lại tùy theo mà đến, trong khoảnh khắc Man binh bị bắn ngã một mảng lớn. Lúc này, vài Man Trương từ sau phương chạy tới, bọn họ đội phía trước, bên luân khôi vũ khí chém chém lần cây ném đá, bên lệnh Man binh tiếp tục xe đẩy, va chạm mở cửa thành.

Này vài tên Man Trương thêm vào, lập tức thay đổi trên chiến trường tình thế, Man binh nhắc lên lá chắn tới không sợ tiễn trận loạn xạ, chỉ sợ từ trên trời giáng xuống lần cây ném đá, hai thứ đồ này lực va đập quá lớn, cho dù với tám chắn tiếp được, người phía sau cũng phải bị ép thành nhục bính, hơn nữa một ngày rơi xuống, sát thương thường thường là một mảng lớn.

Man Trương của người khoác linh khôi, cầm trong tay linh binh, mũi tên đối với bọn họ mà nói không có uy hiếp, về phần lần cây ném đá, bọn họ cho dù chém bắt phôi, cũng có thể lợi dụng xảo kinh tương kì đón đỡ mở. Có những Man Trương yểm hộ, Phong quân cũng lại trở nên không được đối phương sét đánh xa đầy mạnh. Không lâu sau, sét đánh xa bị đổ lên trước cửa thành, mười mấy tên Man binh kéo động phía trên cây cái cọc, sau đó cùng nhau đẩy về trước, ném mạnh cửa thành.

Ầm, ầm, ầm!

Sét đánh xa đánh tiếng điếc tai nhức óc, chính mặt tường thành đều hơi bị rung động. Bên trong thành Phong quân như ong vỡ tổ dường như đứng vững cửa thành, chỉ sợ đối phương phá cửa mà vào. Nhưng nhân lực dù sao cũng có hạn, chưa có thể đỡ nổi sét đánh xa phá hoại, sét đánh xa chỉ đánh hơn mười lần, cửa thành lại bắt đầu buông lỏng, khuôn cửa bốn phía đá vụn phi lạc, ra mòi dường như có bất cứ lúc nào bị đánh ngã khả năng.

Lúc này cho dù ai cũng có thể nhìn ra được, tiếp tục như vậy nữa, không bao lâu cửa thành nhất định phá, nhưng lúc này lại không có người có thể ngăn cản Man binh, toà nhà hình tháp thượng. Khâu Chân cùng Tiêu Mộ Thanh đám người sắc mặt đều khó coi.

Liên này thời khắc nguy cấp, Gia Hi cùng Giang Mặc hai vị này gia nhập người tu linh hệ Bóng Tối chém ra trọng yếu tác dụng. Hắn hai người song song thi triển Âm Ảnh Phiêu Di, nguyên bản trên tường thành thân ảnh biến mất, thoáng qua đang lúc xuất hiện Man binh sét đánh trên xe, hai người ăn mặc cùng là màu đen linh khôi, Giang Mặc tay linh kiếm là tinh tế như cương châm linh kiếm, Gia Hi còn lại là một thanh thật dài linh đao.

Hiện thân sau, không đợi chung quanh Man binh phản ứng kịp, Giang Mặc tay linh kiếm đã ngay cả đâm ra đi. Chỉ nghe bỗ nhào, bỗ nhào, bỗ nhào liên tục buồn bực vang, hơn mười tên Man binh nhanh chóng tránh không kịp, đều là trước ngực muốn hại bị đâm, kêu thảm gục mà. Gia Hi cũng không có dừng lại, hắn đứng sét đánh trên xe, giơ tay lên linh đao, nhắm ngay sét đánh xa hung hăng bỗ xuống.

Vũ khí này với phòng thủ thành phố nguy hại quá lớn, nếu không thể sớm cho kịp phá đi nói, ấy chiến đấu phe mình phải thua. Là hắn linh đao lập tức muốn chém sét đánh xa trong nháy mắt, đâm nghiêng trong đột nhiên chạy tới một thương, thương đầu tiên không phải là bốn người đến, mà là bốn tay hắn đao.

Leng keng khoảng!

Một thương này, mũi thương chính đâm Gia Hi trên thân đao, xuống dưới chém đó thể cũng bị vỡ thành quét ngang, đứng sét đánh bên cạnh xe hai gã Man binh ngay cả chuyện gì xảy ra đều không thấy rõ, liền bị quét ngang mà đến linh đao chém vừa vận, hai quả lớn chừng cái đầu suy nghĩ bắn lên, máu tươi văng lên thật là cao.

A! Gia Hi thầm giật mình, vội vàng quay đầu kiểm tra, chỉ thấy bên cạnh hắn đứng có một tên Man Trương, người này mặc kim sắc linh khôi, cầm trong tay có một thanh thật dài linh thương.

Ngôn ngữ không thông, lại là chiến đấu kịch liệt đích đáng trận, Gia Hi không có dư thừa nói lời vô ích, trở tay chính là một đao, linh ba quét ra, thẳng lấy tên kia Man Trương cổ.

Man Trương tu vi cũng dị thường thâm hậu, linh thương do xuống dưới hướng về phía trước chọn, một đao dựng đứng linh ba sinh ra, nghênh về phía trước phương.

Thình thịch!

Lưỡng đạo linh ba chạm vào nhau, linh khí bắn ra bốn phía, tên kia Man Tương linh ba đem Gia Hi linh ba từ chính tâm tất cả làm hai, thế đi không giảm, tiếp tục cận Gia Hi bổ tới.

Thầm kêu một tiếng lợi hại! Gia Hi đoán được tu vi của đối phương so với chính mình cao hơn ra một bậc, hấn không kịp ngẫm nghĩ nữa, thân hình lướt ngang, nhảy xuống sét đánh xa, tránh né đối phương linh ba.

Răng rắc!

Linh ba không có chém Gia Hi, va chạm trên tường thành, ngay cả kiên cố vô cùng tường thành tảng đá đều bị linh ba bổ ra một cái hẹp dài vết rách. Tên kia Man Tương không nghe theo không buông tha, dự định tiếp tục truy kích Gia Hi, lúc này Giang Mặc cầm gươm đây, cổ tay run run trong lúc đó, kiếm như linh xà, nhanh như tia chớp đâm ra năm kiếm.

Man Tương đề tự bảo vệ mình chỉ có thể buông tha truy kích, thu thương chống đỡ, và Giang Mặc chiến đấu một chỗ.

Kỳ thực luận tu vi Giang Mặc cũng không như vậy người, bất quá hấn thân thủ linh hoạt, tính tình bình tĩnh, ý nghĩ cũng khôn khéo, cũng không và đối phương cứng đối cứng, chỉ áp dụng du đấu sách lược và đó chu toàn, Man Tương nghĩ thắng hấn cũng không quá khả năng.

Thừa dịp Giang Mặc cuốn lấy đối thủ khoảng không cơ, Gia Hi với trước cửa thành Man binh triển khai chém giết.

Man binh dừng mãnh, nhưng cũng không phải tu vi cao thâm linh chiến sĩ đối thủ, Gia Hi mỗi một lần quơ đao luôn sẽ có Man binh bị hấn chém, không lâu sau, trước cửa thành đã có mười mấy tên Man binh đao ngã xuống đất, cũng nửa không bò dậy nổi. Gia Hi hung mãnh, ra chiêu sắc nhọn, phía sau Man binh sinh lòng sợ hãi, hơn hết lại không một người nghĩ chân không tiến lên, cho dù biết rõ là đi chịu chết, ứng với liều mạng vọt tới trước giết.

Đây cũng chính là Man binh chỗ đáng sợ.

Man binh số lượng nhiều dường như vĩnh vô chỉ cảnh, Gia Hi giết cũng một nhóm, lập tức bổ khuyết một nhóm, giết không xong, chém không dứt. Chính hấn bên trái đột bên phải hướng tàn sát Man binh thời điểm, có khác hai gã Man Tương đón, này tu vi của hai người và vừa rồi tên kia Man Tương không sai biệt nhiều, cùng là tu vi thâm hậu cao thủ, hấn hai người hợp lại chiến đấu Gia Hi, người sau đầu còn có thể ngăn cản được.

Đôi bên chỉ giao chiến mười mấy hiệp, Gia Hi cánh tay trái liền bị đối phương báng súng tào, theo răng rắc một tiếng giòn vang, Gia Hi cánh tay trái chỗ linh khải lên tiếng trả lời mà lộn xộn, thầm kêu một tiếng không tốt, không đợi đối phương tiếp tục ra chiêu truy kích, hấn vội vàng thi triển ám ảnh phóng khoáng, thân hình biến mất, ngược lại cửa thành công tò vò xuất hiện.

hai gã Man Tương song song cười lạnh một tiếng, nói chân truy sát qua đây.

Tự biết không phải là đối thủ của Man Tương, hơn nữa cánh tay trái lại bị thương, Gia Hi không muốn tái chiến, quay còn và đối phương đây đưa đầu Giang Mặc hô: "Rút về đi!"

Giang Mặc và Man Tương có hợp lại không thoải mái, hơn hết chém giết nhưng có thể làm được mắt quan đường, tai nghe bát phương, hấn thấy Gia Hi bị thương, hơn hết lúc này còn chưa có phá hủy Man binh sét đánh xa, cho dù rút về bên trong thành, chờ Man binh công phá cửa thành tánh mạng của mình cũng không giữ được, lúc này ngoại trừ liều mạng đánh một trận, lại không có nó sách.

Hấn cũng không miễn cưỡng, Gia Hi, cấp đánh hai chiêu, đem đối chiến Man Tương tạm thời bức lui, hấn nhân cơ hội giật ra ngoài vòng tròn, đồng thời với Gia Hi quát lên: "Người về thành trước!" Đang khi nói chuyện, hấn tiếp cận cửa thành động lui nhanh, đồng thời linh kiếm vung vẩy, xuất ra toàn bộ lực lượng, quét ra một cái linh ba, thẳng lấy sét đánh xa.

Hấn mau, có thể Man Tương tốc mau, nguyên bản truy sát Gia Hi hai gã Man Tương song song xuất thủ, lưỡng đạo linh ba gắng gượng đem Giang Mặc linh ba đánh nát, sau đó các kéo dài đao, bốn hấn mà đến.

Vù vù!

Song đao xé gió, phần lấy Giang Mặc suy nghĩ cùng vòng eo, người sau vừa không ngăn cản, cũng không trốn, thi triển Ám Ảnh Phiêu Di, trong nháy mắt vọt đến hai gã Man Tương phía sau, tựa hồ sớm đoán được hấn sẽ có chiêu này, hai gã Man Tương cơ hồ là hấn hiện thân trước tiên lại thu đao sau chém, Giang Mặc không thể nào né tránh, chỉ có thể cầm kiếm đón đỡ.

Leng keng!

Hai thanh linh đao cùng nhau chém kiếm của hấn thượng, tuy rằng hấn đem đối phương sát chiêu chặn, nhưng lực đánh vào quá lớn, thân hình của hấn không tự chủ được về phía sau bay đi.

Ừng ừng —— Giang Mặc thân thể không Không chính, vừa vặn va chạm sét đánh trên xe, hấn tự thân trọng lượng hơn nửa đạn bắn tới quán tính, kỳ lực nói đâu chỉ nghìn cân, sét đánh xa vốn là yếu đuối, đâu cái được mãnh liệt như vậy đánh, trong khoảnh khắc sét đánh xa đã bị va chạm tàn cái giá, mặt trên rễ cây đại cộc gỗ cỏi rơi xuống, bánh xe ra thật là xa.

"A —— "

Hai gã Man Tương không ngờ tới gặp phải kết quả như vậy, không giết thành đôi tay, ngược lại đem phe mình thật vất vả đổ lên trước cửa thành sét đánh xa đựng hư, lộng xảo thành chuyên, hai gã Man Tương lửa giận công tâm, chỉ hơi sừng sốt chỉ chốc lát, lại song song nổi giận gầm lên một tiếng, thẳng tiếp cận ngã sắp xuống mà còn chưa bỏ dẫy Giang Mặc phóng đi.

Người chưa tới, đao tới trước, song đao chẳng phân biệt được trước sau, cùng nhau chém về phía Giang Mặc thân thể.

Giang Mặc với tự thân thân thể đựng hư sét đánh xa, hấn bị lực va đập cũng không nhỏ, nằm trên mặt đất, cháng váng đầu hoa mắt, mơ hồ thấy hai gã Man Tương lại truy sát qua đây, hấn cắn chặt hàm răng đứng lên, lần thứ hai hoành kiếm chiêu cái.

Choang!

Lúc này đây, hai gã Man Tương xuất đao nặng, theo một tiếng chói tai giòn vang, Giang Mặc ngay cả người mang kiếm lại bị va chạm bay ra ngoài, chỉ nghe một tiếng trống vang lên buồn bực vang, lúc này thân thể hấn nặng nề va chạm trên cửa thành. Cửa thành là do thuần túy đồng chế tạo, lại kiên lại vừa cứng, có thể hấn đánh lệnh cửa thành đều hơi bị rung động, có thể thấy được ngoài lực đao to lớn.

Hai gã Man Tương là hạ tử thủ, hạ quyết tâm, dù cho chém bắt từ Giang Mặc, chán cũng đem hấn đánh chết.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dàn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 105: Quyển 6

Lúc này Giang Mặc đã được nội thương, linh kiếm tuột tay mà bay, linh khai xuống dưới mũi miệng vọt máu, ý thức cũng không rõ không rõ.

Khi hai gã Man Tương trọng đao gào thét mà đến thì, hấn lại vô lực né tránh, càng không lực đi chống đỡ, hơn hết ám hệ linh võ tuyệt kỹ Âm Ảnh Phiêu Di trở thành hấn cứu mạng pháp bảo, hấn với còn dư lại không có mấy tàn niệm thi triển Âm Ảnh Phiêu Di, trong nháy mắt trở lại tường thành mũi tên đồng phía, hấn mới vừa vừa hiện thân, thân linh khai lại tàn mất, người cũng ngất đi.

Tường thành Phong quân đầu tiên là bị đột nhiên xuất hiện Giang Mặc lại càng hoảng sợ, nhưng thấy hấn miệng mũi chảy máu, sắc mặt tái nhợt, hai mắt nhắm nghiền, vội vàng ủng đi vào, ngay cả lời cái, đem hấn đưa đi dưới thành, tìm quân y cứu trị.

Giang Mặc lấy cái chết đáng về hợp lại, tuy rằng thành công hủy hoại Man binh sét đánh xa, nhưng này chỉ giải quyết rồi một góc băng sơn, căn bản xoay không quay được Biên Thành toàn thể hoàn cảnh xấu.

Man binh tứ diện bao vây tấn công càng ngày càng hung mãnh, mắt thấy Biên Thành quân coi giữ không đỡ được, lúc này, Man binh phe cánh hậu phương lại đi tới một đội nhân mã.

Cùng phía trước ba Man binh như thế, đội nhân mã này cũng không đánh cờ hiệu, thanh nhất sắc bộ binh, nhưng độ rất nhanh, xa xa nhìn lại, bụi bặm phi dương, cũng nhìn không ra bây đầu có bao nhiêu, lại là chưa quốc quân epVXp đội.

Nghe thuộc hạ đèn on, hậu phương lại tới nhân mã, Man binh chủ tướng sừng sốt, không biết rõ sở đây cũng là chưa ba người. Hấn quay đầu lại nhìn xung quanh, nhìn một lát cũng không nhìn ra một nguyên có tới, lập tức mệnh lệnh tới báo cáo thủ hạ, để hấn đi vào kiểm tra tới đội nhân mã này đến tới cùng là ai.

Tên kia Man binh tiểu giáo lĩnh lệnh đi, kết quả chuyến đi này cũng không trở lại nữa.

Tới đội nhân mã này không phải là người bên ngoài, đúng là với Đường Dàn làm mai phục tại vốn là Vọng Trấn hai nghìn Phong quân.

Man binh triển khai công thành, Đường Dần trước tiên chiếm được thám tử đèn on, lập tức đem phân tán ở trong trấn phe mình binh lính hết thấy chiêu tập đứng dậy, chạy tới Biên Thành.

Bọn họ còn chưa có đạt được, rất xa lại thấy Biên Thành bên này hòa quang tận trời, người hô ngựa hý, không cần nghĩ cũng biết đang ở triển khai chiến đấu kịch liệt.

Đường Dần biết Man binh đông đảo, rất sợ phe mình chống đỡ không được, lòng nóng như lửa đốt, hấn nhắc tới toàn bộ, chạy ở trước mặt nhất, quan huynh đệ, Trình Cẩm, Ngao Tinh cùng với hai nghìn binh lính đều bị hấn rất xa ném ở sau người.

Hấn chính về phía trước đi vội, đột nhiên thấy phía trước khoái mã mà đến một tên Man binh, Đường Dần nhiều nhạy bén, lập tức hiểu rồi đây là Man binh đến đây điều tra nhân viên, hấn bắt động thanh sắc, chỉ là vọt tới trước độ nhanh hơn.

Hấn thấy được tên kia Man binh tiểu giáo, người sau cũng đồng dạng thấy được hấn, Man binh tiểu giáo chỉ nhìn Đường Dần ăn mặc lại đoán được hấn là Phong nhân, không cần hỏi, phía theo cũng đều là Phong quân.

Man binh tiểu giáo không dám kháo tiền, vội vàng siết ở chiến mã dây cương, quay đầu ngựa lại, dự định trở lại báo tin.

Hấn mau, có thể không mau hơn Đường Dần Ấm Ảnh Phiêu Di, ngay hấn quay đầu ngựa lại trong nháy mắt, Đường Dần đã xuất hiện ở lưng ngựa, liền đứng ở tiểu giáo phía sau, hai người gần gần như dán cùng một chỗ.

"A!" Man binh tiểu giáo sợ kinh kêu thành tiếng, đang muốn bắt đao, đem vọt chiến mã Đường Dần loại bỏ đi, có thể người sau trước một bước nắm cổ tay của hấn, khác cái tay thì hung hăng nắm ở tiểu giáo cổ của.

Theo màu đen hòa quang thoáng hiện, tiểu giáo ngay cả tiếng kêu cũng không ra, thân thể hóa thành sương mù, mất đi chủ nhân áo giáp y phục đều từ ngựa rơi là tả trên mặt đất.

Đường Dần lặng lẽ, thuận thế cười chiến mã, xoay tay lại chọt vỗ mông ngựa, giục chiến mã, thẳng tiếp cận Man binh phe cánh phóng đi.

Trước đây hấn nghe nói qua Man Bang Mặt Bó Mã dị thường cường tráng, hiện tại tự thể nghiệm, cảm giác quả thực như vậy, chiến mã mặc dù đang chạy vội, động lòng người ngồi ở mặt gần như không - cảm giác quá lớn xóc nảy, khuyết điểm duy nhất chính là độ quá chậm, nhất là cùng hấn con chiến mã như ánh khi xuất, độ kém cách xa.

Không có quá nhiều thời gian linh hội, Đường Dần đã giục ngựa vọt tới Man binh trận doanh trận Vĩ, canh giữ ở trận Vĩ Man binh vốn tưởng rằng là phe mình tiểu giáo đi mà quay lại, hợp lại không có quá nhiều chú ý, khi Đường Dần kỵ mã vọt tới bọn họ trước mắt thì, những Man binh mới chột hiện tại lúc đầu chiến mã là phe mình chiến mã, nhưng ngựa người đã thay đổi, hiện tại ngồi ở lưng ngựa đúng là một Phong nhân.

"Là kẻ thù! Mặc ngữ" một tên Man binh kinh thanh thét chói tai.

Lời của hấn tiếng vừa mới mới vừa hô lên miệng, Đường Dần đã đến hấn trước mắt, hấn buông ra dây cương, rút ra song đao, chiến mã từ Man binh bên cạnh kinh qua thì, hấn mũi đao cũng thuận thế rạch ra Man binh cổ họng.

Bỏ nhào!

Ánh đao hiển hiện, huyết quang phun tung toé. Man binh hai tay nắm bị cắt đứt cổ họng lao đảo trở ra, ngồi xuống trên mặt đất, co quắp vài cái, không có động tĩnh, những thứ khác Man binh thấy thể kinh hãi, một ủng mà, thương dài phủ, cùng nhau tiếp cận Đường Dần đâm chém qua đây.

Đường Dần thả ra linh khí, thân trong nháy mắt ngưng tụ thành linh khải, lập tức khép lại song đao, hoàn thành binh đó linh hóa, song đao hợp lại hai làm một, hóa thành một thanh liêm đao thật dài, ở cánh tay hấn run run trong lúc đó, chỉ nghe kêu gọi một tiếng, liêm đao mặt ngoài phức nhận một tầng đặc hơn ngọn lửa màu đen.

"Giết "

Đường Dần ở ngựa hét lớn một tiếng, liêm đao quét ngang ra, chúng Man binh cửa đều cử kích chống đỡ, có thể thông thường thương làm sao có thể cái được linh binh khí, theo một phen răng rắc, răng rắc giòn tiếng vang, che ở chiến mã trước một loạt Man binh ngay cả người mang kích bị cùng nhau chém thành hai đoạn.

Kích đoạn, còn có đoạn kích lưu lại, mà thật đáng buồn chính là người bị chém đứt sau liên căn đầu ti cũng không có còn lại, thân thể đã bị liêm đao bám vào Hắc ám hỏa đốt sạch sẽ, hóa thành nhè nhẹ linh khí.

Phía sau Man binh nhìn thấy lần này tràng cảnh, dường như bị qua điện dường như, giương mắt liú lười, không biết là người nào the the kêu lên: "Liêm đao! Được hắc hỏa liêm đao!"

Xôn xao một tiếng này gọi lệnh Man binh cửa không tự chủ được lui về phía sau tí.

Lần ở vốn là Vọng Trần giao chiến, tuy rằng kích thước không lớn, có thể Đường Dần cho Man binh cửa để lại ấn tượng khắc sâu, ở Bối Tắt thành bang bên trong đã có đồn đãi, Phong quốc có vị cầm trong tay mang đao đánh lửa đao chiến tướng, dị thường lợi hại, quả thực liền giống chiến trường từ thần, không người có thể địch. Lúc này bọn họ nhìn thấy Đường Dần, cùng với đem hình dạng quái dị lại che lấp hắc hỏa liêm đao, Man binh cửa tức khắc nhớ lại này đồn đãi, bản năng lui về phía sau tị.

Bọn họ ra khỏi, Đường Dần thì gần, hẳn đã quyết định chú ý, thừa dịp Man binh chuẩn bị chưa đủ trục bánh xe biến tốc, thẳng đột đối phương trung quân, trước chém giết quân địch đem hơn nửa.

Bộ binh mau nữa cũng không mau hơn chiến mã. Khi Man binh tâm hồn sợ hãi liên tiếp lui về phía sau là lúc, Đường Dần kỳ mã xung phong liều chết tới, liêm đao vung vẩy trong lúc đó, hắc hỏa tràn ngập, trên không trung vẽ ra từng đạo quỷ dị hắc quang. Trong coi trận Vĩ trảm Man binh, chỉ trong nháy mắt liền biến mất hơn phân nửa, mà rơi là tả khôi giáp cùng vũ khí khắp nơi đều là.

Còn thừa lại chút Man binh hoàn toàn bị sợ vỡ mật, không có người nào dám chủ động trước chặn lại, cũng không có người nào dám che ở Đường Dần chiến mã phía trước, mười mấy tên Man binh đều tiếp cận trái phải hai bên nhượng bộ.

Bọn họ nhượng bộ, vừa lúc cho Đường Dần nhường ra một cái lối đi, hẳn hai chân hung hăng kẹp lấy chiến mã bụng ngựa, tiến nhập trại địch, thẳng đột trung quân.

Trung quân là chủ tướng chỗ nơi, là cả trận doanh trung tâm chỉ huy, đương nhiên cũng là rất địa phương trọng yếu, vốn nên là phòng thủ nghiêm mật mới đúng, có thể Man binh chủ yếu binh lực đã đầu nhập thành chiến đấu ở giữa, phe cánh trong lưu lại Man binh lác đác không có mấy, thêm Đường Dần lại hung ác độc địa không gì sánh được, nhảy vào Man binh phe cánh, như vào chỗ không người, linh tinh tuôn ra tới Man binh còn không có dựa vào đến chiến mã trước mắt, đã bị hắc liêm đao chém giết trên mặt đất.

Rất nhanh, Đường Dần vọt tới Man binh trận doanh trung tâm nội địa, rất xa thấy một người trung niên Man Tướng ở vào trong đám người, chỉ nhìn hắc hoa lệ quần áo cùng trước đám sau ủng phổ trương, Đường Dần lập tức đoán được người này ở Man binh giữa địa vị không đơn giản, mười đó chính là Man binh chủ tướng, hẳn không hề nghĩ ngại, trực tiếp giục ngựa xung phong liều chết đi tới.

Thấy hẳn vọt tới, Man binh chủ tướng thị vệ chung quanh cửa đều trước ngăn, những Man binh cũng là người tu luyện, hơn nữa tu vi đều gọi được thâm hậu, đánh nhau kịch liệt kỹ xảo cũng chặt chẽ, hơn hai mươi tên thị vệ, đồng thời thi triển binh đồ linh hóa, tình cảnh xưng được đồ sộ.

Chờ đôi bên mới vừa tiếp xúc được cùng nhau, Đường Dần trong tay liêm đao đã dẫn đầu chém ra, đồng thời một đạo hẹp dài hình bán nguyệt linh ba cũng phi bắn ra.

Bọn thị vệ cửa cảm thấy ra Đường Dần tu vi thâm hậu, đối kỳ ra linh ba cũng không dám đón đỡ, hoặc là toát ra hoặc là sản xuất tại chỗ, né tránh kỳ phong mũi nhọn. Linh ba qua đi, bọn thị vệ một ủng mà, có người công kích Đường Dần, có người công kích chiến ngựa, hơn hai mươi đem linh vũ khí từ bốn phương tám hướng kéo tới.

Không hợp lại tu vi, chỉ luận tranh đấu kỹ xảo, không người có thể so sánh được Đường Dần.

Đối phương nhân số tuy nhiều, nhưng Đường Dần còn không để vào mắt, hẳn không chút hoang mang, liêm đao vũ mớ, dễ dàng đem công kích của đối phương nhất nhất hóa giải được, không đợi đối phương triển khai đợt thứ hai đủ đánh, Đường Dần liêm đao đã điện giống nhau đâm đi ra ngoài.

Một tên nhún nhảy thị vệ người còn ở giữa không trung, bụng dưới bị đâm tới liêm đao thống vừa vặn, hẳn chỉ tới kịp ra ngăn ngai kêu lên, tiếp tục, thân thể liền bị liêm đao Hắc ám hỏa hỏa tan mất, vô chủ quần áo và đồ dùng hàng ngày cùng vũ khí từ giữa không trung tán lạc xuống.

Những thị vệ này cũng là từ sĩ, hơn nữa dựa theo Bối Tắt thành bang quy định, một ngày chủ tướng bị giết, bọn họ những thị vệ thân cận cũng muốn hết thảy xử tử, cho nên khi bọn họ mắt mở trừng trừng nhìn đồng bọn chết thảm, rõ ràng biết mình không địch lại đối phương, lại không một người lùi bước không tiến lên, ngược lại tấn công càng thêm điên cuồng, càng thêm không muốn sống.

Đường Dần vẫn chưa đem những thị vệ này để vào mắt, hơn hết đang đánh đấu ở giữa hẳn hãy nhìn đến tên kia Man binh trung niên tướng lĩnh chính giục ngựa bay về phía trước bên, lại hướng nhìn đằng trước, là đại đội Bối Tắt kỵ binh.

Đây chính là trong truyền thuyết Man Bang trọng trang giáp kỵ binh, chỉ thấy này nhóm kỵ binh, đều là mặc rất nặng khôi giáp, từ khi đến, toàn bộ bao vây ở áo giáp bên trong, chỉ có ở mặt thiết chế mặt nạ chứa lại hai người lỗ nhỏ, bọn họ không phải là linh chiến sĩ, nhưng này một thân trang phục và đạo cụ, đủ để cùng người khoác linh khôi linh chiến sĩ cùng so sánh, ( ) lại hướng xuống dưới xem, ngay cả bọn họ nhảy qua xuống dưới chiến mã cũng khoác thật dày áo giáp, hai quân đánh với là lúc, bọn họ liền giống có thể di động sắt thép pháo đài, ở chiến trường sở mứa sức chiến đấu cũng liền có thể tương đương được.

Nếu để cho Man binh chủ tướng trốn vào trọng trang giáp kỵ binh phe cánh ở giữa, còn muốn giết hẳn, đã có thể khó khăn thêm khó khăn.

Đường Dần khản trương, hẳn trầm giọng quát lên: "Hết thảy rút ngay cho ta!" Đang khi nói chuyện, trong tay hắc liêm đao cấp múa mấy chiêu, liền đới ra mấy đạo sắc bén linh ba.

Hắn vốn tưởng rằng có thể đem cuốn lấy mình Man binh thị vệ ra khỏi, có thể một cách không ngờ chính là những thị vệ này lại tán thành bị lĩnh ba chặt đứt chém bị thương, cũng không lui về phía sau một, nhưng gắt gao dây đưa hắn không tha.

Mắt thấy Man binh chủ tướng liền muốn đi vào trọng trang giáp kỵ binh trong đội ngũ, Đường Dần chìm hừ một tiếng, sâu thở sâu, chỉ thấy hắn cười chiến mã thân thể đột nhiên biến mất, hóa thành nhân nhạ sương dày đặc, hình như ở trong không khí chung mất đường như, ngược lại xuất hiện ở tên kia Man binh tướng lĩnh chiến mã trắc hậu phương.

"Xuống!"

Đường Dần quát lên một tiếng lớn, liềm đao quét ra, chỉ nghe răng rắc hai tiếng, trung niên tướng lĩnh nhảy qua xuống dưới chiến mã hai sau ngựa chân lên tiếng trả lời mà đoạn, chiến mã mất đi ngựa chân chống đỡ, được lực sau cùng, ngồi trên lưng ngựa trung niên tướng lĩnh cũng không tự chủ được ngã mặt ngã xuống.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 106: Quyển 6

Man binh chủ tướng cũng sẽ không lĩnh võ, từ lưng ngựa thẳng tắp ngã xuống, ra nặng nề vật nặng đập âm thanh động đất.

Hắn không Không chính, vừa vịn ném tới Đường Dần dưới chân cửa, không đợi Man binh chủ tướng dùng dằng từ mà đứng lên, Đường Dần lay động liềm đao, tán đi mặt Hắc ám hỏa, ngay sau đó, liềm đao dựng thẳng lên, nhắm ngay Man binh chủ tướng cổ của, toàn lực chém loại bỏ đi.

"A. . ."

Mắt mở trừng trừng nhìn kinh người liềm đao ngựa mặt bỏ tới, Man binh chủ tướng muốn né tránh, nhưng rơi cả người đau nhức thân thể lúc này lại dùng không ra một chút xú khí lực, hắn hai mắt tròn xoe, không tự chủ được ra một tiếng tiếng thét chói tai, hai tay cũng bản năng nâng lên, vây quanh ở suy nghĩ.

Có thể cánh tay của người chỉ là huyết nhục chi khu, làm sao có thể đỡ nổi linh hóa sau binh khí. Vành tai giữa chỉ nghe răng rắc một tiếng giòn vang, Man binh chủ tướng cổ của kể cả hai cánh tay, lên tiếng trả lời mà đoạn, lớn chừng cái đầu suy nghĩ ngã nhào trên mặt đất, bánh xe ra thật là xa.

Đường Dần bước xa trước, đầu tiên là đem chặt đầu đập ở, sau đó cúi người nhấc tới, giơ cao khỏi đỉnh đầu, hướng về phía nhưng hướng mình bên này vọt tới Man Bang kỵ binh quát to: "Phạm ta gió to biên cảnh người, giết không tha!"

Xôn xao Bối Tắt thành bang trọng trang giáp các kỵ binh gặp phe mình chủ tướng bị địch nhân chém giết, đều bị vừa kinh vừa sợ, sắc mặt đại biến, nhưng gần dừng lại ba giây đồng hồ, các kỵ binh lại đều tru lên lại toàn lực tiếp cận Đường Dần phóng đi.

Đường Dần sắc mặt âm trầm, một tay cầm Man binh chủ tướng đầu, một tay cầm liềm đao, nghênh tiếp cận đối phương.

Rất nhanh, đôi bên tiếp xúc được cùng nhau, không đợi Đường Dần ra chiêu, đối phương xông lên phía trước nhất kỵ sĩ đầu tiên là một thương, đâm thẳng Đường Dần trong ngực, người sau nghiêng người né tránh, tránh ra phong mang, tiếp tục xoay tay lại một đao, chém ngang đối phương vòng eo, đừng nói trọng trang giáp kỵ binh nguyên nhân khô giáp quá nặng nhì động làm ngốc, mặc dù là thân pháp linh xảo người cũng chưa chắc có thể lẫn mất mở Đường Dần khoái đao.

Ca!

Đường Dần đao này chính chém ở kỵ sĩ vòng eo, nếu là giống nhau binh tướng bị trọng đao của hắn chém trúng, thân thể lập tức phải bị chém thành hai đoạn, mà trọng trang giáp kỵ binh khô giáp quá dày, cho dù Đường Dần cũng rất khó tương kì khô giáp hoàn toàn chém đứt.

Liêm đao chỉ chém vào phần nửa chém liền không đi, dừng lại ở kỵ sĩ trong thân thể, phải chết là thân đao bị khô giáp cái khe gát gao kẹp lấy, khó có thể rút ra, Đường Dần còn đang cố sức, sau đó theo tới trọng trang giáp kỵ binh lại đến, hai cây trường thương, phần đâm mặt của hán cửa cùng ngực.

Đường Dần thở sâu, thân thể ngồi xồm xuống, thuận thế về phía trước cuộn cuộn, tách ra kỵ binh công kích đồng thời, đem kẹp lấy liên đao tên kia kỵ sĩ cũng từ ngựa gắng gượng kéo tới xuống dưới. Lúc này tên kia kỵ sĩ đã chết, chỉ là thân khô giáp nhưng tạt ở Đường Dần liên đao, dường như sinh trường ở mặt đường như.

Thâm kêu một tiếng phiến phức! Đường Dần vận đủ lực cánh tay, đem liên đao luân lên, thấy một tên kỵ binh lại hướng mình vọt tới, thân hình hấn xách vừa chuyển, hoành xuất ra hơn ba thước xa, thừa dịp tên kia trọng trang kỵ binh từ bên người mình đi qua trục bánh xe biến tốc, hấn đem luân nhận liên đao hung hăng đập tới.

Đao không tới, lộ về mặt kỵ sĩ xác ngược lại trước còi rơi xuống, thẳng bay qua.

Đồng!

Theo một tiếng buồn bức vang, xác nặng nề đánh vào chiến mã nghiêng người.

Trọng trang kỵ binh xác bản thân liền đủ nặng, lại thêm bị Đường Dần luân ra kinh đạo, có thể nói là bốc đồng mười phần, con chiến mã bị đụng hoành bay ra nửa thước rất xa, và một ... khác con chiến mã chạm vào nhau, chỉ nghe tòm một tiếng, hai con chiến mã cùng nhau trở mình cũng, ngồi ở mặt kỵ sĩ cũng cuộn cuộn xuống.

Hai gã trọng trang giáp kỵ binh nằm ở mà, chỉ có thể uống phí vùng vẫy, nhưng căn bản không đứng nổi, thân thật đầy khô giáp là cho bọn hấn mạnh bảo hộ, đồng thời cũng mang cho bọn hấn nặng nề gánh vác, một ngày xuống ngựa liền thay đổi nửa bước khó đi.

Đường Dần thấy thế, ý muốn khê động, không kịp suy nghĩ, đối phương kỵ binh lại giết tới nơi.

Chi này Bối Tắt trọng trang giáp kỵ binh đại khái chỉ có hơn hai ngàn chúng, nhưng sức chiến đấu lại dị thường cường hấn, cho dù là Đường Dần bị giam ở trong đó, cũng có nịch vào trong nước dùng bất lực cảm giác, nhất là trọng trang giáp kỵ binh ở xung phong thì sinh ra lực va đập, nếu như hấn không phải là có linh khải hộ thể, lại có một thân lơ lửng không chừng thân pháp, lúc này chỉ sợ sớm đã bị đối phương đụng gãy xương đứt gân, đập thành thịt nát.

Trọng trang giáp kỵ binh quả nhiên danh bất hư truyền. Đường Dần bây giờ là tràn đầy linh hội, thu hồi ý khinh thị, hấn thi triển Âm Ảnh Phiêu Di, từ trọng trang kỵ binh người của ngựa giữa vọt đến ngoại vi, thừa dịp một tên kỵ sĩ còn không có phản ứng kịp, hấn hoành đao tương kì hạ được chiến mã, sau đó thuận thế cười đi.

Đang ở ngựa, lại đánh với trọng trang giáp kỵ binh liền có vẻ buông lỏng rất nhiều, Đường Dần vung vẩy liên đao, không còn và đối phương cứng đối cứng trực tiếp chém giết, mà là liên tục thả ra linh ba, với linh ba đi chém giết bên địch, cho dù không thể phá giáp, chỉ ít cũng có thể tương kì va chạm xuống dưới chiến mã, dùng trọng trang kỵ binh biến thành phế vật.

Hơn hết như vậy đấu pháp không thể phóng ra Hắc ám hỏa, linh khí không cách nào xong khôi phục, mà liên tục thả ra linh ba lại rất hao tổn linh khí, tranh đấu không lâu sau, Đường Dần đã nghĩ trong cơ thể linh khí trôi đi nghiêm trọng.

Đúng lúc này, quan huynh đệ, Trình Cẩm, Ngạo Tình cùng với hai nghìn Phong quân chạy tới, quan Nguyên Vũ cùng Quan Nguyên Bưu tu vi tới cao, chạy ở trước mặt nhất, thứ nhất là phân biệt chém xuống một tên trọng trang kỵ binh đầu, sau đó các che ở Đường Dần tả hữu, cùng với kẻ vai chiến đấu.

Thừa dịp quan huynh đệ chạy tới, Đường Dần thật dài chậm giọng điệu, chỉ hơi chút ngừng chỉ chốc lát, quay đầu lại quan coi, gấp phe mình binh lính ngựa muốn giết tới nơi, hấn với quan huynh đệ vội la lên: "Ồ đây giao cho ta, hai người người lãnh đạo các huynh đệ tiếp tục trước đột, trước giải Biên Thành đó nguy!"

Giải Biên Thành đó nguy chỉ là thứ nhất, thứ hai, Bối Tắt trọng trang giáp kỵ binh quá lợi hại, phe mình hai ngàn người thành viên căn bản không phải đối thủ, một ngày đánh nhau, không biết được chết trận bao nhiêu huynh đệ.

Nghe vậy, quan huynh đệ cùng là sùng sốt, Quan Nguyên Bưu nói ra: "Đại nhân, chúng ta trợ người giúp một tay. . ."

Không đợi hấn nói xong, Đường Dần trầm giọng cắt đứt, quát lên: "Chính là thiên người địch binh, ta dùng các người tương trợ? Nghe mệnh lệnh của ta, lập tức giết tiếp cận Biên Thành, và bên trong thành huynh đệ nội ứng ngoại hợp, trước phá công thành Man binh, nếu là làm lỡ thời cơ chiến đấu, ta muốn người đầu của hai người!"

Tuy rằng nhìn không thấy Đường Dần biểu tình, có thể chỉ nghe hấn lãnh nhược băng sương đang nói, quan Nguyên Vũ đã kích linh linh rùng mình một cái, nếu không dám nói nhiều một câu nói lời vô ích, và quan Nguyên Vũ hai người song song quay đầu lại, làm bộ muốn trở về chạy.

"Đứng lại!" Đường Dần uống ở hai người, đồng thời run lên tay, cầm trong tay chặt đầu ném cho quan Nguyên Vũ, nói ra: "Man binh chủ tướng đã bị ta giết chết, chờ và bên địch tiếp xúc thì, đừng quên biểu diễn bọn họ chủ tướng chặt đầu!"

"Hiểu rồi! Đại nhân!" Quan Nguyên Vũ dứt khoát lên tiếng, dẫn theo chặt đầu, và huynh đệ Quan Nguyên Bưu lãnh đạo hai nghìn binh lính, nhiều khai trọng trang giáp kỵ binh, lao thẳng tới Biên Thành dưới thành.

Bọn họ là đi, có thể Trình Cẩm cùng Ngạo Tinh vẫn chưa đi, hẳn hai người đi được Đường Dần bên người, thay thế quan huynh đệ mới vừa vị trí.

Đường Dần không có sUm5 lại vội vã hai người rời khỏi, chỉ liếc hai người liếc mắt, sau đó mắt nhìn phía trước bên địch, nói ra: "Man binh không giáp thật dày, không hãi sợ linh binh, tranh đấu thì đừng ham chém giết bên địch, chỉ cần tương kì hạ được chiến mã là được!"

Trình Cẩm cùng Ngạo Tinh song song gặt đầu, đánh với Bối Tất trọng trang giáp kỵ binh, hai người biểu tình đều không thoải mái, Phong quân trong tay bọn họ thể nhưng bị nhiều thua thiệt, tử trận trong hàng tướng lĩnh cũng không thiếu linh võ cao thủ.

Thở sâu, Đường Dần giờ lên liềm đao, quát lên: "Giết!" Lời còn chưa dứt, hẳn dẫn đầu giục ngựa nhằm phía trọng trang giáp kỵ binh đội ngũ hình vuông.

Trọng trang giáp kỵ binh đối với người khác hợp lại không chú ý, gần như tất cả đầu mâu đều nhắm ngay Đường Dần một người, một lòng nghĩ làm phe mình chủ tướng báo thù, cũng vì sau khi trở về hạo cho mặt một cái công đạo.

Man binh bộ binh không giảng cứu cái gì trận hình, nhưng kỵ binh cũng không đứng, mười ngời mười trăm người đội ngũ hình vuông phá lệ chỉnh tề, một ngày ngộ địch, lập tức hình thành túi kẹp đó thể, tương kì vững vàng giam ở trong đó.

Đường Dần, Trình Cẩm, Ngạo Tinh cũng là người tu linh hệ Bóng Tối, cũng không sợ vòng vây của đối phương, chỉ là đối phương thân 'Da dày' quá làm người ta đau đầu, đánh đấu cũng phá lệ tiêu hao linh khí.

Hỗn chiến không lâu sau, Đường Dần giống như Trình Cẩm, Ngạo Tinh hai người đánh tan, lại biến thành đơn đả độc đấu.

Càng và đối phương giao thủ, hẳn càng có thể hiện tại nhược điểm của đối phương, đối với người tu linh mà nói, đánh với trọng trang giáp kỵ binh ra chiêu phải vừa nhanh vừa chuẩn, đánh chết muốn hại, chẳng hạn như đối phương hai mắt, cổ cùng với các đốt ngón tay liên tiếp chỗ, này mấy chỗ nơi ấy sẽ không có bảo hộ, sẽ liền là bảo vệ chỗ yếu nhất, nếu là thông thường binh lính đánh với trọng trang giáp kỵ binh, trước phải công kích chiến ngựa, tuy rằng giết không thể gây thương tổn được đối thủ, nhưng để trọng trang giáp kỵ binh mất đi chiến mã là được tương kì biến thành chiến trường vô dụng đó binh, thậm chí ngay cả trốn chết năng lực cũng không có, mà trọng trang kỵ binh chiến mã cũng có giáp dày bảo hộ, muốn công kích cũng chỉ có thể công kích chân ngựa.

Công kích chân ngựa tốt nhất chiêu phương pháp bắt quá đầy đất cõn đao.

Đường Dần là một nghĩ đến liền hành động người, để ứng nghiệm ý nghĩ của chính mình, hẳn bỏ qua chiến mã, bộ hành tác chiến.

Thấy hẳn xuống ngựa, trọng trang giáp các kỵ binh công kích thay đổi càng thêm sắc nhọn, từng cái trường thương từ bốn phương tám hướng tiếp cận hẳn đâm tới.

Vũ khí dài không thích hợp mà cõn đao, Đường Dần cầm trong tay liềm đao phân hoá, hóa thành hai thanh Nguyệt Nha loại người loan đao, tiếp tục ngay tại chỗ cuộn cuộn, ( ) tránh né loạn thương đồng thời, song đao chém ra, theo ánh đao hiện lên, một con chiến mã hai vó câu lên tiếng trả lời mà đoạn, chiến mã kỵ sĩ chuẩn bị không đủ, kêu sợ hãi được rơi lăn xuống tới, chỉ nghe tõm một tiếng, kỵ sĩ rơi xuống đất giống như một khối thực thiết đập mà, thanh âm nặng nề.

Đường Dần chỉ chốc lát cũng không ngừng, cuộn cuộn đó thể không giảm, lại hoành bánh xe đi ra ngoài, đồng thời song đao lại chém chém khác con chiến mã hai vó câu. Lúc này ngựa kỵ sĩ đã có phòng bị, nhưng tiếc rằng Đường Dần độ quá nhanh, hơn nữa trọng trang giáp kỵ binh chiến mã cũng quá cồng kềnh, nghĩ lánh chưa từng thời gian, mũi đao nứt ra lõi thanh âm lại vang lên, chiến mã hai chân đứt đoạn, về phía trước gục.

Mà cõn đao là xuống dưới ba đường đao pháp, chuyên tấn công đối thủ nửa người dưới, lúc này bị Đường Dần dùng cho loạn chiến bên trong, nhất là đối phương lại đã phải không đủ linh hoạt trọng trang giáp kỵ binh, có thể nói là đem mà cõn đao uy lực múa đến cực đến nổi, không lâu sau, đã có trăm con Bối Tất ngựa ngã xuống đất không dậy nổi, té xuống đất liều mạng vùng vẫy lại không đứng dậy nổi Man binh kỵ sĩ lung tung.

Không đả thương được Đường Dần, ngược lại bị Đường Dần liên tục sát thương, man quân trọng trang giáp kỵ binh nhuệ khí giảm đi, Đường Dần thấy thế, càng gia tăng ra chiêu, mà cõn đao càng dùng càng thạo, nhưng lại càng đánh càng thuận lợi, chỉ thấy thân hình hẳn như điện, khi thì ở kỵ binh đối phương phương trận giữa qua lại không ngớt, khi thì trốn ở chiến mã phúc xuống dưới, nhưng sở qua mà, từ lại kèm theo chiến mã hí tiếng cùng với vật nặng đập mà buồn bức tiếng vang.

Bọn họ bên này ở chiến đấu kịch liệt, bên kia, Biên Thành nơi đó chiến đấu cũng đạt được gay cấn trình độ.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dẫn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 107: Quyền 6

Quan Nguyên Vũ cùng Quan Nguyên Buru hai người lãnh đạo hai nghìn Phong quân, đột nhiên từ Man quân bốn trận giữa tuôn ra, này có thể đại xuất công thành Man binh dự liệu. Chính lý lúc này Man binh là tứ diện bao vây tấn công, nhân lực phân tán, Quan huynh đệ chỉ này kì binh giống như một đem thấy máu phong hầu con dao, cầm thẳng vào Man quân trung tâm

Quan huynh đệ cũng là tu vi đạt được linh nguyên cảnh cao thủ, mới vừa cùng Man binh tiếp xúc liền thi triển ra hệ Ánh sáng linh võ tuyệt kỹ gió nứt ra phân thân thuật. Hai huynh đệ phân biệt huyền hóa ra chín phân thân, nhảy vào Man binh trong trận doanh, trước đưa đến nhiều loạn đối thủ tác dụng, sau đó chân thân xung phong liều chết đi vào, gặp người chém liền, ngộ người liền giết, đúng như cùng gió thu cuốn hết lá vàng giống nhau.

Chủ tướng dũng mãnh, phía dưới binh lính cũng sĩ khí tăng vọt, hai nghìn Phong quân, dường như hai nghìn mãnh hổ xuống núi, dựa Quan huynh đệ nhuệ khí, sau đó chém giết Man binh.

Bọn họ đột nhiên xuất hiện lệnh Man binh phe cánh đại loạn, nhất là trước cửa thành Man binh, bọn họ đã bị Quan huynh đệ trực tiếp nhất trùng kích, hậu phương Man binh bị giết được kể tiếp lui về phía sau, bảy linh tám roi, trước phương Man binh vẫn còn tiếp tục công thành, toàn thể phe cánh đã tách rời, loạn thành nhất đoàn.

Lúc này, bên trong thành Khâu Chân đám người đã thấy phe mình viện quân chạy tới, khí thế tăng nhiều, Tiêu Mộ Thanh chỉ chốc lát cũng không làm lỡ, lập tức huy động lệnh kỳ, nhấn nhủ quân lệnh, mở cửa thành ra, toàn quân đột kích.

Nguyên bản đang nỗ lực thúc sét đánh xa tiếp cận cửa thành Man binh còn không có biết rõ ràng chuyện gì xảy ra, đột nhiên cửa thành mở rộng ra, đang khi bọn họ kinh ngạc ngây ngô, cho rằng bên trong thành Phong quân tự biết không địch lại, chủ động mở thành đầu hàng, bên trong thành Phong quân như ong vỡ tổ dường như xung phong liều chết xuất hiện, và Man binh hỗn chiến ở một chỗ.

Quan Nguyên Vũ tay cầm Man binh chủ tướng đầu, đưa mắt nhìn bốn phía, không tìm khác, tìm được trước Man binh quân kỳ. Rất nhanh, hán ngay Man binh phe cánh trong hiện tại một tên cười con ngựa cao to Man Trương, người này trong tay đem có một mặt quân kỳ, có phi ưng đồ án, đúng là Bối Tắt thành bang bang kỳ.

Xem thôi, quan Nguyên Vũ tát vào mồm liệt mở, nói thương liền bốn người cười ngựa Man Trương lướt đi.

Trong tay hán linh thương ngay cả tảo mang đâm, sát thương Man binh vô số, rất nhanh đã vọt tới Man Trương trước mắt, người sau cũng chú ý tới hán tiếp cận, không đợi quan Nguyên Vũ ra chiêu, Man Trương đã dẫn đầu đâm ra một đao, thẳng lấy quan Nguyên Vũ mặt, người sau lạnh cười ra tiếng, trong tay thương vung lên, đem đôi phương đao dễ dàng ngăn, tiếp tục, bắn lên thân hình, 0Escv nhảy lên thật cao, một tay mang dùng súng, nhắm ngay Man Trương suy nghĩ, lực chém Hoa Sơn mãnh đập xuống.

Man Trương vội vàng hoành đao chống đỡ, thế nhưng tu vi tinh thâm quan Nguyên Vũ sở kén ra đòn nghiêm trọng lại không phải hán có thể tiếp được ở.

Chỉ nghe răng rắc một tiếng, rất đem vật cầm trong tay linh đao bị cứng rắn đập nát, đồng thời thương chút nào chưa giảm, tiếp tục đập tiếp cận Man Trương đỉnh đầu.

Bỏ nhào!

Man Trương tiếng cũng không hừ một chút, suy nghĩ bị báng súng thất bại một hi lộn xộn, không đầu xác ở chiến mã lung lay vài hoảng, thẳng tấp mà té xuống đất, quân kỳ cũng theo đó tuột tay.

Không đợi quân kỳ ngã xuống đất, quan Nguyên Vũ giành trước tiếp được, đem Man Trương chủ tướng đầu tiếp cận quân kỳ cầm xuống, sau đó

giờ lên thật cao, mặc kệ Man binh có thể hay không nghe hiểu lời của mình, cả tiếng kêu quát lên: "Các người chủ tướng đã chết, không muốn bước hẳn rạp khuôn theo, liền ngoan ngoãn bỏ vũ khí xuống đầu hàng, nếu như gian ngoan không thay đổi, còn làm hấp hối vùng vẫy, này chính là của các người tấm gương!"

Man binh là nghe không hiểu hẳn đang nói cái gì, bất quá hẳn cao quăng tám tiếng nói lại hấp dẫn Man binh chú ý của lực.

Chúng Man binh cửa đều tìm theo tiếng tiếp cận hẳn nhìn bên này tới, khi mọi người thấy rõ ràng phe mình quân kỳ sở cắm chặt đầu thì, đều bị sắc mặt đại biến. Phải biết rằng chủ tướng chính là một nhánh quân đội nào, người cầm đầu bỏ mình, coi như là để quân đội mất đi suy nghĩ, làm sao còn có thể tác chiến? Trong khi giây chết người cầm đầu bị giết, với các tướng sĩ sĩ khí đã kích thực sự quá lớn.

Chủ tướng bị giết tin tức dường như ôn dịch giống nhau ở Man binh giữa truyền ra, với Man binh sĩ khí mà nói, tin tức này cũng quả thực dường như ôn dịch, nghe nói tin tức Man binh đều bị đại loạn tay chân, mất đi người tâm phúc, không biết kế tiếp còn muốn tiếp tục hay không công thành.

Mà chiến trường thời gian chính là sinh mạng, đối thủ sẽ không cho người chinh đồn thời gian, lại không biết cho người tập hợp lại cơ hội, hiện tại Man binh tuy nhiều, nhưng mất đi chủ tướng thống nhất chỉ huy, các nơi Man binh từ từ biến thành đều tự làm chiến đấu, qua lại trong lúc đó đã mất hàm tiếp, lại thêm nói không phối hợp, sĩ khí cũng rơi xuống đến khe, nếu như nói vừa mới bắt đầu chiến đấu là vì công thành, lúc này chiến đấu chính là đơn thuần để tự bảo vệ mình, trái lại Phong quân, sĩ khí như hồng, kêu giết mấy ngày liền, bên ngoài, phía đối diện thành ngay mặt Man binh thực thi nội ngoại vây thế gọng kìm đó thế, thẳng đem Man binh có quân lính tan rã, thành nhóm thành nhóm xuống phía dưới tan vỡ.

Toà nhà hình tháp, Tiêu Mộ Thanh tay vịn mũi tên đồng, ánh mắt lom lom nhìn mà nhìn bên ngoài thành chiến đấu, cũng thẳng đến lúc này, hẳn treo cao ở tiếng nói mất lòng của mới rồi cuộc rơi trở về chỗ cũ.

Chỉ thấy Man binh tan vỡ đó thế đã thành kết cục đã định, hẳn buộc chặt tình hình thực tế tự rồi cuộc đến buông lỏng, có thể nói lần này đối địch, từ bày mưu tính kế đến lâm trận chỉ huy, hẳn cũng là lớn lấy được thành công, dụng công không được không để hình dung một chút không quá phận, bất quá hẳn có chút nào như trút được gánh nặng có vẻ, sống lưng mà càng cố gắng càng thẳng, cảm chậm rãi dương, mặt toát ra coi rẻ hết thấy biểu tình.

Nếu nói 'Đàm tiếu đang lúc tường lở tan thành mây khói', Tiêu Mộ Thanh hiện tại chính là cảm giác như vậy.

Man binh cũng không gì hơn cái này, hai vạn tân binh đại thắng sáu vạn Man quân, cũng không phải không có khả năng nha! Nghĩ tới đây, hẳn mặt vẻ đắc ý càng đậm, theo bản năng, bàn tay của hẳn cũng quân lệnh kỳ ác chắc hơn.

Tiêu Mộ Thanh cùng Khâu Chân là cùng một loại người, đồng dạng tuổi trẻ tài cao, tài học hơn người, cũng đồng dạng có dã tâm rất lớn, chính là bởi vì có nhiều lắm quen biết chỗ, cho nên giữa hai người mới có thể sản sinh mãnh liệt bài xích cảm xúc.

Chỉ là hẳn hai người lựa chọn lộ tuyến bất đồng, Khâu Chân đi là mưu thần đường, mà Tiêu Mộ Thanh đi thì là Thống soái đường.

Ở Phong quân nội ứng ngoại hợp dưới, Biên Thành ngay phía trước Man binh dẫn đầu không đỡ được, bắt đầu toàn diện tan vỡ, mà tan vỡ tình hình thực tế tự lại tấn ảnh hưởng đến địa phương khác Man binh, đầu tiên là tiểu đội Man binh theo tan vỡ, tận lực bồi tiếp thành nhóm thành nhóm Man binh tiếp cận Morpheus liên bang cảnh nội thua trốn.

Công thành Man binh bại xuống dưới trận đi, bao vây tấn công Đường Dần trọng trang giáp các kỵ binh cũng không nguyện lại tiếp tục dừng, nhờ ra chờ đối phương đại đội nhân mã đánh tới, bọn họ còn muốn chạy đều không đi được. Ở kỵ binh tướng lĩnh dưới sự chỉ huy, Man quân trọng trang giáp kỵ binh bỏ qua Đường Dần, sau đội thay đổi trước đội, cũng theo đại bộ đội trốn đi bốn quốc.

Trọng trang giáp kỵ binh vốn có hơn hai ngàn chúng, mà quay về triệt là lúc, nhân số đã không đủ hai nghìn, Đường Dần gần như bằng vào sức một mình đủ lưu lại mấy trăm quân địch, là trọng yếu hơn là một mình hẳn kéo lại Man binh giữa sức chiến đấu cực mạnh cũng rành nhất về cận chiến đội kỵ binh ngũ, làm Biên Thành nơi đó đại hoạch toàn thắng đưa đến tác dụng cực kỳ trọng yếu.

Man quân trọng trang giáp kỵ binh bắt đầu lui lại, Đường Dần thu đao quan vọng, đồng thời dài trường hư liễu khẩu khí, lúc này lại nhìn chung quanh chiến trường, khắp nơi đều là bị thương chiến mã, khắp nơi đều là rơi trên mặt đất khó có thể hành động Man Tướng kỵ binh, mà sẽ tìm Trình Cẩm cùng Ngao Tinh hai người, đã không gặp hình bóng.

Thầm kêu một tiếng không xong, lẽ nào hẳn hai người ở hỗn chiến giữa bị giết?

Đang ở Đường Dần âm thầm lo lắng là lúc, khi hẳn cách đó không xa chiến mã đột nhiên lật lên, tiếp tục, có hai người 'Người tâm phúc' từ phía dưới đứng lên, Đường Dần đầu tiên là lại càng hoảng sợ, nhất định con người nhìn kỹ, hai vị này không phải là người bên ngoài, đúng là Trình Cẩm cùng Ngao Tinh, hẳn hai người thân cũng là vết máu, cũng không biết là mình còn là kẻ thù, mắt lạnh nhìn lại, thật tốt như hai người người tâm phúc.

"Đại nhân!"

Trình Cẩm cùng Ngao Tinh song song thở hổn hển đi lên tới.

Đường Dần quan sát hai người bọn họ, hỏi: "Hai người người không có việc gì?"

"Không có việc gì!" Trình Cẩm cúi đầu nhìn kìa bản thân thân vết máu, cười nói: "Đây đều là bên địch chiến mã máu!"

"Đại nhân biện pháp rất thực dụng, chuyên tấn công chân ngựa, quả nhiên để cho địch nhân kỵ binh uy lực giảm nhiều!" Ngao Tinh nói tiếp.

Đường Dần đầu tiên là ngăn ra, sau đó cũng cười, nói ra: "Lúc đầu hai người người đã thấy hấn làm sao đối phó địch nhân rồi!"

"Đúng vậy!" Trình Cẩm nói ra: "Kỳ thực ta và Ngao Tinh vẫn chưa đã bị bao nhiêu công kích của địch nhân, đối phương chủ yếu đem tinh lực đều đặt ở đại nhân thân!"

Hấn đây là lời nói thật, Man quân kỵ binh đối với hấn và Ngao Tinh công kích quả thực không nhiều lắm, hơn nữa hai người bọn họ vẫn luôn du đấu ở Đường Dần phụ cận, bởi vì không có gặp bao vây tấn công, cho nên cũng có không rảnh quan sát Đường Dần đối địch tình hình thực tế hướng. Đường Dần công kích chân ngựa phương thức hiển nhiên là đúng bệnh hốt thuốc, tìm được rồi Man quân trọng trang giáp kỵ binh kẻ hở, Trình Cẩm cùng Ngao Tinh hai người song song noi theo, chỉ là hai người bọn họ sẽ không mà cưỡi đao, thân pháp cũng xa không có Đường Dần như vậy linh hoạt, tranh đấu bên trong, thường thường bị ngựa máu tươi về mặt đầy người, cũng thường thường bị ngã xuống chiến mã áp vừa vịn, cũng may hai người có linh khái hộ thể, cũng không sợ trọng áp.

Nhìn bại lui đi kỵ binh, lại nhìn một cái Biên Thành nơi đó tình hình chiến đấu, Trình Cẩm vừa mừng vừa sợ nói: "Man binh thất bại!"

Man binh lúc này thăm trạng Đường Dần đương nhiên cũng nhìn thấy, hấn lắc lắc trong tay song đao, lần nữa tiến hành linh hóa, dùng đó hợp lại hai làm một, hóa thành liêm đao, sau đó nghiêng đầu nói ra: "Mặc dù là thất bại, cũng không thể để cho bọn họ trốn dễ dàng, truy!" Nói xong, hấn hướng về tan vỡ Man binh truy sát đi tới.

Hấn không khí lực đuổi theo cản Man quân giữa kỵ binh, có thể không có ý định buông tha đối phương bộ binh, Man binh tuy rằng thua trốn phía trước, có thể Đường Dần độ cực nhanh, mấy người bước xa thoát ra, lại đã rút ngắn thật nhiều giữa song phương khoảng cách.

Đang đuổi giết Man binh trong quá trình miệng hấn cũng không nhàn rỗi, thỉnh thoảng hướng về phía chung quanh Phong quân cao giọng kêu quát lên: "Đừng có ngừng nghỉ, lập tức truy sát địch binh"

Từ bên trong thành tuôn ra tới Phong quân lúc này đều có sau khi chết quăng đời còn lại cảm giác, ( ) gặp Man binh đã lui, đều dự định trầm tĩnh lại, hảo hảo nghỉ ngơi một chút, có thể Đường Dần mệnh lệnh lập tức lại để cho bọn họ vừa mới buông lỏng xuống thần kinh một lần nữa buộc chặt. Truy? Nếu là truy kích nói, chẳng phải là muốn tiến nhập Mạc Phi Tư liên bang cảnh nội?

Ở mọi người trong trí nhớ, tự hai nước giao chiến tới nay, Phong quân còn chẳng bao giờ bước vào qua Mạc Phi Tư liên bang, với Mạc Phi Tư cảnh nội, Phong quân đều có loại bản năng cảm giác sợ hãi.

Có thể Đường Dần mệnh lệnh không có làm cho cửa do dự thời gian, quân lệnh như núi, chủ tướng hạ lệnh, binh lính cửa nào dám không theo? Hơn nữa Đường Dần đã gương cho binh sĩ, đột ở trước mặt nhất, này bao nhiêu để Phong quân sợ hãi trong lòng cảm xúc giảm bớt một số.

Đường Dần đem người truy sát Man binh, một truy chính là hai mươi dặm.

Này hai mươi dặm mà, Đường Dần không nhớ rõ ngã vào bản thân dưới đao Man binh có bao nhiêu, cũng không nhớ rõ có bao nhiêu Man binh hóa thành linh khí bị bản thân hút sạch sẽ, chỉ là nhớ kỹ hai mươi dặm mà, tất cả đều là mệnh mông bát ngát đại thảo nguyên, vô biên không mếp, bát ngát làm người ta lú lờ, trong lúc không có đựng tới một tòa Man Bang thị trấn, thậm chí không có đựng tới một chỗ thôn xóm.

Này, chính là Man Bang đất!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 108: Quyển 6

Truy sát Man binh hai mươi dặm, Đường Dần cũng không dám lại tiếp tục dưới sự truy kích đi, Man Bang lãnh thổ quá mở mang, hơn nữa phe mình với Man Bang địa thế cũng rất lạ, lại tiếp tục thâm nhập, nhỡ ra rơi vào quân địch ôm chặt thì phiền toái.

Lúc này, hấn dừng bước chân, hạ lệnh toàn quân ngừng truy kích, đường cũ trở về.

Nghe được mệnh lệnh này, trong lòng cũng là bảy tám lần Phong quân đều bị thờ dài một hơi, âm thầm may mắn, rốt cục có thể trở về phe mình quốc thổ.

Nhìn ra cho dù đạt được thắng lợi phe mình binh lính nhưng với Man binh cùng với Man Bang lãnh địa còn có sợ hãi, Đường Dần đứng vững xoay người lại, trụ đao nhìn chung quanh phe mình binh tướng, lớn tiếng nói: "Mấy vạn Man binh, bị chúng ta chính là không được hai vạn người giết quảng mũi còi giáp, thất bại thảm hại mà về, các ngươi còn cho rằng Man binh đáng sợ à? Lớn như vậy Man Bang lãnh địa, chúng ta chính là vạn người đột nhập trong đó, hai mươi dặm bên trong như vào chỗ không người, các ngươi còn cho rằng Man Bang lãnh địa đáng sợ à? Sau đó, chúng ta không chỉ có muốn ngăn cản Man binh bước vào ta gió to lãnh thổ, ngược lại chúng ta còn muốn thường thường xâm lấn bọn họ Man Bang lãnh địa, cướp sạch mọi tiền tài, cướp đoạt mọi tài nguyên, bỏ quân ta tự, trắng ta gió to hùng vĩ!"

Đường Dần nói, nói thẳng Phong quân cửa thần thái phi dương, sĩ khí tăng vọt, với Man binh sợ hãi cảm xúc cũng lớn đại giảm bớt, mọi người khí huyết sôi trào, giờ lên cao vũ khí, cùng kêu lên hò hét: "Gió to! Gió to! Gió to!"

"Thu nạp Man binh quân vật tư, sau đội thay đổi trước đội, rút về Biên Thành!"

Ở Đường Dần ra mệnh lệnh, Phong quân đường cũ trở về gió mà.

"Quốc gia gặp nạn, ta khi xuất chinh, da ngựa bọc thây, trắng ta hùng phong! Gió to! Gió to! Gió to!" Đường, Phong quân hát vang quân ca, mặt mang được nụ cười, đắc thắng mà về.

Biên Thành đánh một trận, với Đường Dần thậm chí toàn bộ huyện Bình Nguyên đều cực kỳ trọng yếu. Đường Dần với ấy chiến đấu hoàn toàn ẩn chứng thực lực của chính mình, cũng điện định mình ở huyện Bình Nguyên bên trong không được dao động địa vị, hợp lại tạo nhận ngày xưa lệ mặc cho huyện thủ sở không đạt được uy vọng, còn thắng được trong huyện quảng đại dân chúng tôn kính cùng sùng bái.

Về phần huyện Bình Nguyên, với ấy chiến đấu phá tan Man binh không thể chiến thắng thần thoại, bị thương nặng Man Bang nhuệ khí đồng thời cũng lớn tăng phe mình lòng tin.

Man binh thảm bại, bỏ lại vật tư, đồ quân nhu vô số kể, Phong quân một đường trở về Biên Thành một đường lấy lấy, đủ giả bộ hơn mười xa, chờ trở lại Biên Thành sau đó, Man binh tại đây di lưu vật tư càng nhiều, lớn như vậy quân doanh, Man binh gần như không mang đi một món khác, toàn bộ để lại cho Phong quân, trong đó vũ khí, khôi giáp, lương thảo vô số kể, ngoài ra còn có trăm con Mạt Bố Mã chưa kịp dắt đi.

Đường Dần ra lệnh một tiếng, đem tịch thu được vật tư toàn bộ đóng gói trang xa, kể cả Mạt Bố Mã ở bên trong, trước chờ về Hoành Thành nhập kho, kế tiếp, bắt đầu kiểm kê Man binh bắt tù binh cùng đôi bên nhân viên xác. Biên Thành chi chiến, Phong quân trận vong hơn ba ngàn chúng, mà Man binh thì trận vong gần ba vạn người, có khác hơn bốn ngàn Man binh chưa kịp đào tẩu, bị gió quân bắt giữ bắt sống.

Lấy yếu thắng mạnh, lại với cực tiểu giá phải trả đổi lấy Man binh tổn thất thật lớn, này ở huyện Bình Nguyên coi như là mở khơi dòng.

Phong quân quét tước chiến trường tạm thời không đề cập tới, Đường Dần lãnh đạo trong quân nòng cốt tiến nhập Biên Thành.

Cho đến lúc này, mọi người mới đem thân linh khai tán đi, lại xem bọn hấn, một các dường như bị nước lâm qua dường như, thân y phục sớm bị ướt đầm mồ hôi, bao quát Đường Dần ở bên trong.

Mọi người qua lại nhìn kìa, đầu tiên là ngẩn người, tiếp tục không hèn mà cùng cười ha ha đứng dậy. Đường Dần cũng bật cười, hấn run lên thân y phục, cảm giác lạnh suu suu, phá lệ nhẹ nhàng khoan khoái.

"Kinh qua một trận chiến này, phỏng chừng Man binh trong khoảng thời gian ngắn không dám tái phạm ta gió to biên giới!" Quan Nguyên Bưu cười ha ha đắc ý nói.

"Không sai!" Tiêu Mộ Thanh nói tiếp: "Bất quá chúng ta cũng không thể phớt lờ, ngược lại phải làm nắm chặt thời gian huy binh, huấn luyện, củng cố phòng thủ thành phố, phỏng chừng chờ Man binh lần thứ hai đột kích thì, sẽ vận dụng to lớn hơn quân đội."

Hấn một câu nói, đem mọi người vui sướng tươi tắn hơn phân nửa.

Hơn hết Đường Dần lại lớn giọng ngoài đầu, khen: "Tiêu tham quân nói có đạo lý, nghĩ đứng ở bất bại, trước phải phòng ngừa chu đáo!"

Gặp Đường Dần cũng nói như vậy, mọi người qua lại nhìn kìa, người nào cũng không có nhận ngôn.

Mới vừa gia nhập trong thành, chỉ thấy hai bên đường phố chật ních Phong quốc dân chúng, mọi người mặt vẻ vui thích so với bọn hán những vừa mới đánh thắng trận lớn quân nhân càng tăng lên, mọi người ủng tề ở một chỗ, đốt, rước cô lên, đều muốn trước đó Đường Dần cùng với dưới trướng binh tướng phong thái.

Những người dân này, đại thể cũng là từ vốn là Vọng Trấn thiên nhập Biên Thành, vừa mới bắt đầu nghe nói Man binh đánh tới, hơn nữa nhân số qua sáu vạn, những người dân này đều có tai vạ đến nơi cảm giác, cho rằng lúc này bản thân chết chắc rồi, lại vô sanh còn khả năng, nhưng không nghĩ tới giữ thành gần không được hai vạn Phong quân lại lớn phá địch binh, đem đến đây công thành Man binh giết hoa rơi nước chảy, ngoài hưng phấn trong lòng tình cảm có thể nghĩ.

Thị trưởng trọng văn dẫn đầu từ trong đám người đi tới, nghênh Đường Dần, đến trước mắt còn chưa lên tiếng, đầu tiên là khúc đầu gối quỳ xuống, mặt còn mang theo cười, cũng đã lão lệ tung hoành, run giọng nói ra: "Có đại nhân tọa trấn, chống đỡ Man Bang, là ta gió to đó phúc, huyện Bình Nguyên đó phúc, càn binh nguyên dân chúng đó phúc a!"

Theo trọng văn nói tiếng, chung quanh mấy nghìn dân chúng cũng đều quỳ xuống, đưa mắt nhìn lại, đoàn người gục một mảnh.

Đường Dần tiếng lòng xúc động, nếu như nói mới vừa mặc cho thì hán chỉ tận trung cương vị công tác, như vậy hiện tại, hán đang từ từ dung nhập trong đó, dung nhập Phong quốc, dung nhập huyện Bình Nguyên. Hán nhìn khắp bốn phía, nhìn quỳ đầy đường nói dân chúng, kinh ngạc ngây ngốc, không phải nói cái gì hảo.

Lúc này, ở bên người hán Khâu Chân nhẹ nhàng kéo xuống vạt áo của hán, không có nói nhiều, chỉ thấp giọng nói hai chữ: "Dân tâm."

Đường Dần trong lòng khẽ động, lập tức hiểu Khâu Chân ý tứ, hán nhảy tới trước một bước, đỡ lấy trọng văn hai cánh tay đồng thời, mình cũng quỳ một chân trên đất, nghiêm mặt nói ra: "Trước đây, Man binh lũ phạm biên cảnh, lũ cấm không ngừng, là quan phủ đó qua, quan phủ vô năng, liên lụy người dân trong huyện, sinh linh đồ thán, hiện tại do ta đảm nhiệm huyện thủ, thế tất tận dụng ta có khả năng, chống đỡ kẻ thù bên ngoài, bảo ta gió to biên cảnh thái bình, bảo ta người dân trong huyện bình an, dường như làm không được điểm này, ta xZRT thể như vậy cái cộc!" Trong lúc nói chuyện, Đường Dần động thân đứng lên, bước nhanh đi tới ven đường một cọc buộc ngựa trước, cổ tay trong lúc huy động, ô quang hiện lên, không thấy hán dùng lực như thế nào, lại tuôn ra rặng rắc một tiếng giòn vang, nguyên do tảng đá chế tạo mà thành cọc buộc ngựa lên tiếng trả lời mà đoạn, vết cắt đó tron nhẵn, như mặt kiếng.

Xôn xao thấy thế, đường phố dân chúng một mảnh ồ lên.

Không biết là người nào trước cao giọng kêu quát lên: "Đại nhân uy vũ"

Ngay sau đó, mấy nghìn dân chúng cùng nhau hô lớn: "Đại nhân uy vũ, Phong quân uy vũ! Đại nhân uy vũ, Phong quân uy vũ" tiếng kêu duy trì liên tục, liên miên bất tuyệt.

Đường Dần nhìn khí huyết trào, cũng nghe lòng của triều dâng trào, phù động tâm tình thật lâu không cách nào bình tĩnh trở lại, hán không phải là kích thích người của, nhưng lúc này thật có giục ngựa giờ roi, sát nhập Man Bang kích thích.

Nhìn hán mặt thần thái phi dương, Khâu Chân âm thầm nhếch miệng, thấp giọng nêu ý kiến nói: "Đại nhân, người là muốn cổ động dân chúng, mà không phải bị dân chúng sợ cổ động."

Hán chậu nước lạnh này tưới cấp thì, Đường Dần trong cơ thể nhiệt huyết vừa muốn bắt đầu thiêu đốt, đã bị tắt xuống. Hán trắng rõ ràng vẻ mặt bình tĩnh, lão thần khắp nơi Khâu Chân, cười khổ lắc đầu, dẫn người trở về đi phủ thành chủ.

Biên Thành đã mất thành chủ đó chức, phủ đệ cũng bị trống không, hiện tại vừa lúc trở thành Đường Dần ngủ lại cùng thương nghị việc quân cơ sự vụ nơi ấy.

Hán ngồi ở phủ đệ chánh đường giữa, Phong quân các tướng lĩnh phân ngồi trái phải hai bên.

Đường Dần cười ha hả nhìn chung quanh liên can dưới trướng, nói ra: "Lần này thắng lợi, các ngài cũng là công không được không!"

"Đại nhân quá khen!" Mọi người cùng nhau hạ thấp người chấp tay.

Đường Dần mỉm cười nhìn về phía Khâu Chân cùng Tiêu Mộ Thanh, nói ra: "Biên Thành ngăn địch, Khâu đại nhân cùng Tiêu tham quân công lao lớn nhất!"

Mọi người không có ý kiến, đều gật đầu bày tỏ tán thành, chỉ có Tiêu Mộ Thanh nghe xong trong lòng khó chịu, có thể nói từ đầu tới đuôi chống lại Man binh cũng là hán khéo tay chỉ huy, nếu như không phải là hán tiếp nhận quyền chỉ huy, để Khâu Chân tiếp tục chỉ huy, Man binh đã sớm phá thành mà vào.

Đường Dần nhiều nhay bèn, chỉ nhìn Tiêu Mộ Thanh mặt bất dĩ vi nhiên biểu tình, ngựa hiểu tâm tư của hán. Hán khẽ mỉm cười một cái, nói ra: "Tiêu tham quân với lời của ta có gì dị nghị không?"

"Không! Thuộc hạ không dám!" Tiêu Mộ Thanh đã tâm lớn hơn nữa, da mặt dày nữa, cũng không tiện ở trước mắt bao người bên ngoài tranh công.

Tiêu Mộ Thanh ở Biên Thành tiếp nhận Khâu Chân quyền chỉ huy, chỉ huy quân coi giữ chống đỡ ở Man binh cường công, Đường Dần cũng nghe nói chuyện này.

Hắn xa xôi nói ra: "Tiêu tham quân, nếu như là người thân là trong quân chủ tướng, đang cùng đối địch chiến đấu là lúc, có tài hoa thuộc hạ đột nhiên tiếp cận người muốn quyền chỉ huy, người lại sẽ để quyền?"

"Này. . ."

Tiêu Mộ Thanh ghen lời, áp ứng.

Đường Dần cười nói: "Đừng nói là người, ngay cả ta cũng làm không được điểm này, hơn hết, Khâu đại nhân lại làm xong rồi. Ở thời khắc quan trọng nhất, có thể tin nhiệm người, để cạnh nhau quyền cho người, vô luận lòng dạ không ngờ khí phách, Khâu đại nhân đều khiến người khâm phục, cũng chính bởi vì Khâu đại nhân quyết định thật nhanh cùng với Tiêu tham quân của người mới có thể cùng kinh nghiệm mới bảo trụ Biên Thành không mất, cho nên nói hai người người công lao lớn nhất, lời này hẳn là hợp lại không quá đáng, Tiêu tham quân, người cứ nói đi?"

Tiêu Mộ Thanh đánh giật mình, vội vàng đứng lên hình, khom người thì lễ nói: "Đại nhân giáo huấn cực kỳ!" Vừa nói chuyện, hắn vừa nhìn về phía Khâu Chân, nghiêm mặt nói: "Khâu đại nhân khí độ, cũng thực lệnh thuộc hạ bội phục đến cực điểm!"

Đây là nếu nói gió chiều nào che chiều ấy. ( ) mặc kệ Tiêu Mộ Thanh trong lòng có tức giận hay không, chỉ ít cho thấy là biểu hiện ra tâm duyệt thành phục có vẻ.

Đường Dần không còn vì vậy bận rộn ngôn, Tiêu Mộ Thanh đã tâm, hắn đương nhiên nhìn ra được, Tiêu Mộ Thanh tranh cường háo thắng, hắn đương nhiên cũng cảm giác được, bất quá hắn cho rằng đây là chuyện tốt, không có dã tâm chẳng khác nào không có lòng háo thắng, không có tranh cường háo thắng chẳng khác nào không có tận tâm tận lực, mất đi hai điểm này, vô luận năng lực rất mạnh, có nhiều tài hoa, trong quân đội đều khó khăn thành đại khí.

Lúc này, Khâu Chân tiếp cận Tiêu Mộ Thanh cười nói: "Tiêu tham quân khách khí!" Nói, hắn thoải phong nhất chuyển, với Đường Dần nói ra: "Đại nhân, hiện tại người ứng với lập tức cho vương đình truyền tống tin mừng, nói rõ chúng ta ở Biên Thành đại thắng Man binh, giết địch vô số, với ấy tiếp cận vương đình tranh công!"

Đường Dần con người xoay chuyển, hỏi: "Vương đình nếu là được biết việc này, sẽ cho cái gì thưởng? Chẳng lẽ muốn đem ta dời huyện Bình Nguyên?"

Hiện tại, cho dù vương đình phái người tới xin Đường Dần rời khỏi, hắn cũng không chịu.

Ở huyện Bình Nguyên đảm nhiệm huyện thủ, hắn càng làm càng thuận lợi, cũng càng làm càng nhẹ nhàng, chủ yếu nhất là hắn có thể tại đây không chút kiêng kỵ bồi dưỡng tâm phúc của mình bộ hạ, lại có thể thỉnh thoảng chiến trường giết địch tăng tiến tu vi, toàn bộ Phong quốc, thậm chí toàn bộ đế quốc Hạo Thiên, sẽ không có gì nơi ấy so với huyện Bình Nguyên thích hợp hơn.

Vong du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Quyền 6

Khâu Chân đi theo Đường Dần thời gian dài nhất, hiển nhiên cũng rất hiểu rồi tâm tư của hắn, hắn Ha ha cười, lắc đầu nói ra: "Sẽ không! Chính là bởi vì đại nhân đánh thắng trận, cùng cố biên cương, vương đình mới càng thêm sẽ không đem đại nhân dời, nói ngược lại, nếu là đại nhân đang huyện Bình Nguyên không hề làm, chắc là ngay cả bị đánh bại, vương đình ngược lại có thể đem đại nhân triệu hồi đô thành."

"A!" Đường Dần lên tiếng, lo lắng mà cười, nói ra: "Hào, cứ dựa theo ý tứ của người, giúp ta khởi thảo một phần tấu chương, giao cho vương đình!"

"Vâng! Đại nhân!" Làm sao viết tấu chương, làm sao có thể đem tấu chương nội dung viết tức khuyếch đại lại lệnh người tin phục, Khâu Chân có thể sánh bằng Đường Dần lành nghề hơn.

Kế tiếp, Đường Dần lại đem Biên Thành chuyện vụ kể lại an bài một phen, hợp lại đem đầu tiên binh đoàn một lần nửa triệu hồi Biên Thành bỏ phòng, thứ tư, binh đoàn thứ năm thì kéo trở về Hoành Thành chinh đồn.

Một trận, thứ tư, thứ năm hai người binh đoàn trận vong có ba nghìn người, người bị thương cũng có năm nghìn tả hữu, nhân viên tổn thất quá bán, cần phải tiếp tục huy binh, thu nạp sinh lực.

Ngày thứ hai, thứ bậc một binh đoàn đến Biên Thành sau đó, Đường Dần lúc này mới đem người trở về đi Hoành Thành.

Trước khi trước khi rời đi, Khâu Chân gặp Đường Dần nhưng người mặc cảm y, sang chánh, ngay cả xưng không thích hợp.

Đường Dần không giải thích được, cúi đầu nhìn kìa mình ăn mặc, không nghĩ có gì không ổn chỗ, hỏi hần: "Có chỗ nào không đúng à?"

Khâu Chân cười nói: "Dường như ở binh thường đại nhân mặc vàng la tợ lụa đương nhiên sẽ không không thích hợp, nhưng bây giờ không được, người ở bên ngoài xem ra, đại nhân này áo liền quần căn bản không giống đi mang binh đánh giặc, lại thêm giống đi du sơn ngoạn thủy, dân chúng tự nhiên sẽ đem thắng lợi công lao ghi tạc Phong quân tướng sĩ thân, mà không lại ghi tạc đại nhân đầu."

Đường Dần vui vẻ, nhún vai nói ra: "Ghi tạc của người nào đầu đều không thể nói là, ta cuối cùng không nên và đi phía dưới các tướng sĩ đoạt danh tiếng!"

Khâu Chân lắc đầu liên tục, nói ra: "Đại nhân, người sai rồi, hiện tại huyện Bình Nguyên cần nhất là cái gì? Là dân chúng lòng tin! Nhưng lòng tin phải như thế nào thành lập, cái này cần có một người có thể đứng ra hành động anh hùng, gây cho dân chúng hy vọng, để dân chúng có cảm giác an toàn, thậm chí để dân chúng đi sùng bái, đại nhân khi đứng chính là cái này người, mà người này cũng chỉ có thể là đại nhân, chỉ có như vậy, dân chúng mới có thể sản sinh lực ngưng tụ, lực hướng tâm, làm huyện Bình Nguyên trùng kiến đặt cơ sở, như vậy, cũng có thể càng thêm củng cố đại nhân địa vị!"

Thì ra là thế! Đường Dần còn thật không có Khâu Chân nghĩ sâu như vậy xa, tí mĩ cân nhắc, nghĩ Khâu Chân nói đại có đạo lý. Hần gật đầu, liền thanh đáp: "Có đạo lý. Ta hần là mặc khôì giáp?"

"Đúng là!"

"Hào! Liền nghe lời người!"

Đường Dần có đôi khi quật cường, có đôi khi cũng rất nghe khuyên. Nghe theo Khâu Chân ý kiến, hần đổi Phong quân tướng lĩnh hắc khôì hắc giáp, thất lung nhảy qua bội kiếm, sau khoác lụa hồng sắc áo choàng, cưỡi chiến mã, đem người trở về Hoành Thành.

Đường không nói chuyện, trời đến nổi chính ngo, đến Hoành Thành.

Không đợi vào thành, Đường Dần liền cảm thấy được bên trong thành bầu không khí không đúng lắm, huyện Bình Nguyên bên trong thành thì phồn hoa nhất trong ngày thường cho dù xưng không náo nhiệt, cũng là người đến người đi, nhưng bây giờ, bên trong thành lại tiếng động đều không, lặng ngắt như tờ.

Đang ở hần sinh lòng nghi ngờ thời điểm, ra khỏi thành nghênh tiếp quan Nguyên Cát, Bạch Dững đám người đều bước nhanh trước, một các vẻ mặt tươi cười, chấp tay thi lễ nói: "Chúc mừng đại nhân, chiến thắng trở về mà về!"

"Ừ!" Đường Dần không yên lòng lên tiếng, sau đó nhìn về phía Hoành Thành, hỏi: "Bên trong thành. . ."

Hần lời còn chưa nói hết, quan Nguyên Cát đã giành nói trước: "Đại nhân, bên trong thành xin!" Vừa nói chuyện, hần nghiêng người vọt đến một bên.

Đường Dần nghi ngờ nhìn hần một cái, lại nhìn một cái Bạch Dững đám người, không biết bọn họ trong hồ lô muốn làm cái gì.

Không có tiếp tục truy vấn, hần giục ngựa vào thành.

Mới vừa gần đây, hần đã bị bên trong thành cảnh tượng lại càng hoảng sợ, chỉ thấy Hoành Thành chứa đường phố đó, người ta tấp nập đứng đầy Phong quốc dân chúng, tự Đường Dần nhậm chức tới nay, còn chẳng bao giờ ở Hoành Thành trong gặp qua nhiều người như vậy, đoán chừng phải đến mười vạn tên, hy vọng mắt nhìn đi, hắc áp áp một mảng lớn.

Đường Dần bị tình cảnh trước mắt sợ ngây người, lúc này, đường phố dân chúng cũng nhìn thấy hần, đột nhiên, tiếng hoan hô vang lên, tiếng vỗ tay như sấm động, cùng lúc đó, vô số đỏ tươi cánh hoa từ trên trời giáng xuống.

Hắn cười ở ngựa, chậm rãi dương đầu, lúc đầu hai bên đường phố lầu các cũng tụ đầy người, nữ có nam có, trẻ có già có, mọi người tay cầm lăng hoa, thỉnh thoảng đem trong đó cánh hoa thoải mái xuất hiện, thành thiên vạn cánh hoa trên không trung phiêu đảng, hình như đó tươi hoa tuyết.

Đường Dần xòe bàn tay ra, tiếp được một mảnh cánh hoa, sau đó chậm rãi co rút lại ngửi chỉ, nắm chặt nắm tay.

Dân chúng đối với hắn hoan nghênh làm hắn tự đáy lòng cảm động, một loại bị người thừa nhận cảm giác thành tựu du nhiên nhi sinh.

Phong quốc dân chúng, tính tình sáng sủa lại tùy tính, với Đường Dần hoan nghênh cũng không phải là do chính thức tổ chức, mà là dân chúng mục đích bản thân, như đã nói qua, nếu như chính thức có thể tổ chức lời nói, như vậy Đường Dần nhậm chức ngày đầu tiên liền thấy lần này tràng cảnh.

Càng hiểu rồi điểm này, Đường Dần lòng của tự càng rung động khó khăn bình. Hắn giục ngựa chậm rãi đi ở đường phố, nơi đi qua, tiếng hoan hô không ngừng, dân chúng hô to Đường Dần tên, tiếng gầm một, vang dội rung trời, hồi âm thật lâu không tiêu tan.

Đường Dần gần như phiêu trở về trung tâm huyện, cho đến ngồi ở cái ghế, bọn hạ nhân đưa nước trà cùng điểm tâm, hắn nhưng có người ở cảnh trong mơ cảm giác.

Theo Đường Dần gần đây mọi người thấy hắn bộ dáng này, qua lại nhìn kìa, không thể ngừng đều nở nụ cười.

Theo bọn họ, đây có lẽ là chuyện rất bình thường, nhưng cho Đường Dần mang tới chấn động quá lớn, hắn là cô nhi, chịu đủ trần gian cơ khổ huyện, hiện tại trở thành vạn chúng chúc mừng anh hùng, này nhấp nhô mức nước chênh lệch của lòng sông so với mặt biển quá lớn, cũng dễ cho Đường Dần có chút khó thích ứng, thậm chí có cảm giác không chân thật.

"Đại nhân, có hai người tin tức ta muốn đi gặp người bẩm báo!"

Quan Nguyên Cát nói giật mình tỉnh giấc Đường Dần, người sau phục hồi tinh thần lại, hai mắt trực câu câu nhìn hắn, hỏi: "Tin tức gì?"

"Đại nhân viết cho Phách Quan Thủ tướng Anh Bộ tướng quân tin đã đưa đến, Anh Bộ tướng quân hứa hẹn, chỉ cần đại nhân có cần, hắn chắc chắn thể chân vác tương trợ, mua chớ ngựa một chuyến, hắn cũng sẽ từ đó hiệp trợ. Mặt khác, ta đã làm cho Mạc quốc thương nhân trước mang đến một trăm con quân mã giao cho đại nhân giám định, hiện đang ở đường."

Đường Dần nghe nói mừng rỡ, thật không nghĩ tới, cùng mình chỉ có duyên gặp mặt một lần Anh Bộ vậy mà lại giúp mình lớn như vậy chiếu cố. Hắn liên tục gật đầu, cười nói: "Ta ứng với thăm tạ Anh Bộ tướng quân!"

Quan Nguyên Cát không có tỏ thái độ, sờ tay vào ngực, lấy ra một phong thư đưa cho Đường Dần, nói ra: "Đại nhân, đây là Anh Bộ tướng quân hồi âm."

"A?" Đường Dần tiếp nhận, mở phong thư, lấy ra giấy viết thư.

Mặt nội dung rất đơn giản, chữ viết mười phần viết ngoạn, hiển nhiên Anh Bộ trình độ văn hóa cũng không cao, ngắn ngủi mấy câu trong lời nói còn kèm theo không ít lỗi chính tả, hơn hết đại khái ý tứ Đường Dần vẫn có thể đọc được, Anh Bộ là có tâm cùng hắn thăm giao, hy vọng hai người có thể trở thành là tri kỷ, huynh đệ, qua lại dẫn chờ một chút.

Xem thôi sau đó, Đường Dần đem tin thu về, cẩn thận cất kỹ, sau đó vừa nhìn về phía quan Nguyên Cát, hỏi: "Nguyên Cát, người thứ hai tin tức là. . ."

Quan Nguyên Cát nói ra: "Công chúa điện hạ đi sứ Ninh quốc điều đình gió ninh hai nước hưu chiến, Ninh quốc đã tiếp thu điều đình, ngừng đối với nước ta động chiến tranh, đồng ngoài cửa Ninh quân ở từng bước triệt thoái phía sau, mặt khác, để tỏ lòng thành ý, vua đã thay đổi Đồng Môn chủ tướng, do điều đó lễ thủ nhi đại chi!"

Tin tức này, đúng là Đường Dần chú ý sự tình, lúc đầu công chúa Ân Nhu đi Ninh quốc điều đình cũng lớn lấy được thành công, điều này làm cho trong lòng hắn một tảng đá bình an rơi xuống đất. Sau đó hắn lại nâng lên cầm, ngửa đầu, yên lặng trầm tư.

Không có nhớ lầm, Đồng Môn Thủ tướng chắc là lương nhà dài công tử Lương Khải, Khâu Chân từng nói qua người này là dụng binh thiên tài, đem Lương Khải bỏ cũ thay mới mất, đổi này điều đó lễ, thật đúng là làm người ta bất ngờ.

Hắn nghi vấn hỏi: "Này điều đó lễ là ai?"

"Đại nhân khả năng không biết hắn, nhưng nếu là nhắc tới hắn nhạc phụ, đại nhân khẳng định liền không xa lạ gì."

"Hắn nhạc phụ là. . ."

"Tướng quân, chung thiên!"

"A!" Đường Dần đương nhiên không phải không biết chung thiên là ai. Người dương, lương, vũ, chung tứ đại gia tộc hợp xưng Phong quốc tứ đại quyền quý, là Phong quốc lớn nhất thực quyền bốn đại quý tộc, chung thiên đúng là Chung gia tộc trưởng. Ở Đường Dần trong ấn tượng, Chung gia luôn luôn ngân đề điều, tức không tranh chấp, cũng không đoạt, chỉ là ngồi quan ba nhà khác đầu người chết ta sống.

Kỳ thực, ở Đường Dần xem ra, chỗ cần người không gọi, Chung gia rốt cuộc tứ đại quyền quý giữa chân chính đáng sợ, thậm chí so với đường hoàng ương ngành Lương gia càng sâu.

Bởi vì Đồng Môn khoảng cách huyện Bình Nguyên quá xa vời, một người ở Phong quốc rất tây, một người ở Phong quốc rất đông bắc, mọi người nghe xong quan Nguyên Cát nói cũng không phản ứng gì.

Nhưng Khâu Chân lại xa xôi thờ dài, nói ra: "Vua như vậy quyết định, thực sự quá mạo hiểm. Đồng Môn nếu có Lương Khải tọa trấn, lại phòng thủ kiên cố, dù có thiên quân vạn mã tới phạm, cũng khó khăn bước vào Đồng Môn nửa bước, mà điều đó lẽ không phải, người này không có một bộ tuyệt đẹp túi da, thực tế chỉ là một ý nghĩ trống không giá áo túi com, do hấn trấn thủ Đồng Môn, dường như Ninh quốc đột nhiên bội ước, giết một hồi mã thương, Đồng Môn thế tất khó giữ được!"

Đường Dần nghe xong, tối thiểu, nhưng còn lại đại đa số người không cho là đúng.

Chu Nặc xua tay nói ra: "Đồng Môn lại sẽ không xảy ra chuyện, lại cùng chúng ta có quan hệ gì đâu?"

Khâu Chân nâng lên lông mày, hỏi ngược lại: "Phúc sao dưới khỏi có hết oán? Đồng Môn nếu là bị phá, kế tiếp vùng đất bằng phẳng, Ninh quân có thể thẳng đột đô thành, đô thành khó giữ được, ta gió to chẳng phải cũng mất nước à? Gió to cũng bị mất, ( ) còn có chúng ta huyện Bình Nguyên à?"

"Này. . ." Chu Nặc bị Khâu Chân nói mặt đỏ tới mang tai, hấn mặc dù là thứ ba binh đoàn binh đoàn trưởng, nhưng là một thô nhân, điển hình thẳng tính, nghĩ sao nói vậy, nói ra sẽ không kinh qua đại não, bất quá hấn cũng có một chút chỗ tốt, chính là biết sai ngửa sửa.

Hấn liếc miết những người khác, thấy mọi người đều ở đây bắt mắt nhìn mình, trách cứ hấn lắm miệng, hấn ngược ngừng nhúc nhủ, ngay cả xưng Khâu Chân dạy phải.

Dừng một chút, hấn lại hỏi: ". . . Có phải hay không cần đại nhân tiếp cận vua gián ngôn, không nên thay đổi Đồng Môn Thủ tướng?"

Khâu Chân nở nụ cười, khi nở nụ cười, nói ra: "Đại nhân chức vị cố nhiên không thấp, nhưng là chỉ là quan viên địa phương, làm sao có thể thay đổi thay đổi vương đình quyết sách, hơn nữa vương đình nội quan hệ phức tạp, sợ ý một chút sẽ đưa tới sát thân đó lấy được, huống đây là tứ đại quyền quý tranh, đại nhân hay là ít tham dự tuyệt vời!"

Này không phải nói bằng chưa nói nha! Chu Nặc bĩu môi, ở trong lòng lầm bầm một câu, nhưng không dám nói mở miệng.

"Cho nên nói, đại nhân ứng với sớm làm an bài, đề phòng bất trắc!" Khâu Chân nhọc hữu sở chỉ nói một câu, sau đó ngậm miệng, không nói thêm lời nào. Có mấy lời, ở trước mặt mọi người cũng khó mà nói ra miệng.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 110: Quyền 6

Đường Dần với Khâu Chân ý tứ cái hiểu cái không, nhưng thấy hấn không có tiếp tục nói hết ý tứ, cũng liền không hỏi tới nữa.

Hấn thoại phong nhất chuyển, với dưới trưởng binh đoàn trưởng cửa nói ra: "Mặc kệ thế nào, lần này thắng lợi hợp lại không đủ để chán nhiep

Man Bang, cũng không thể ngăn cản ngày sau Man binh tiếp tục xâm lấn, cho nên, trung binh còn muốn tiếp tục nữa, huấn luyện vẫn như cũ được kiên trì!"

"Vâng! Đại nhân!" Bạch Dũng, Chu Nặc, Cổ Việt, Lý Uy này bốn gã binh đoàn trưởng cùng nhau đứng dậy xác nhận.

Đường Dần trầm mặc chỉ chốc lát, quay đầu hỏi Khâu Chân nói: "Với huyện Bình Nguyên trạng huống trước mắt, có hay không lại tiếp tục tăng binh đoàn khả năng?"

"Này nha. . ." Khâu Chân chăm chú suy nghĩ một chút, lắc đầu nói ra: "Sợ rằng không được. Một huyện bên trong, thiết lập năm binh đoàn, đã coi như là mở Phong quốc khoi đông, nếu là lại trang bị thêm binh đoàn mới, chỉ sợ vương đình bên kia không chỉ có sẽ không phê chuẩn, chuẩn bị không tốt còn có thể ngờ vực vô căn cứ đại nhân động cơ, dù sao, cây to đón gió a!"

Đường Dần gật đầu, Khâu Chân lo lắng cũng là có đạo lý, hắn con người xoay chuyển, xa xôi mà cười, nói ra: "Có thể không cần tăng binh đoàn, nhưng chúng ta có thể mở rộng biên chế nha! Một người lính đoàn, chúng ta có thể mở rộng đến một vạn năm ngàn người có thể hai vạn người, kể từ đó, cũng chẳng khác nào tăng mới binh đoàn."

Khâu Chân không ngờ tới Đường Dần lại nghĩ ra như vậy chủ ý, ngẩn ra một chút, lập tức cũng cười, nói ra: "Đại nhân chủ ý tuy tốt, có thể quân lương vật tư là cái vấn đề! Hiện tại trong quận chỉ cho chúng ta năm binh đoàn quân lương, lương thảo cùng vật tư, nếu như đại nhân mở rộng biên chế, quân lương, lương thảo, vật tư đều muốn không đủ."

Đường Dần đã lo lắng đến điểm này, hắn nói ra: "Bởi vì bình thường và Man binh giao chiến, huyện Bình Nguyên tiền của quân tiêu hao quá lớn là có thể lý giải, chúng ta có thể tiếp cận trong quận nhiều đòi tiền của quân lương hướng, mặt khác, chúng ta cũng có thể dựa vào trong huyện thu nhập từ thuế cung cấp nuôi dưỡng quân đội, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là được trước đem trong huyện thu nhập từ thuế làm cho đi."

Vừa nói chuyện, hắn nhìn về phía quan Nguyên Cát, làm cho nội chính, quan Nguyên Cát là chủ yếu người thi hành, có thể hay không đề cao thu nhập từ thuế, hiển nhiên cũng phải hỏi quan Nguyên Cát.

Người sau hiển nhiên hiểu rồi Đường Dần là ở tuân hỏi mình, hắn nghiêm mặt, nói ra: "Đại nhân muốn tăng binh lực, bảo ta huyện Bình Nguyên ổn định và hoà bình lâu dài, ta quan Nguyên Cát cho dù quật mà ba thước, cũng sẽ làm ra tiền tài, với hiệp trợ đại nhân. Đương nhiên, có chút chính sách còn cần đại nhân phê chuẩn!" Vừa nói chuyện, hắn thuận thế từ ống tay áo trong rút ra gấp lại công văn, đưa cho Đường Dần.

Đường Dần kinh ngạc nhìn quan Nguyên Cát, lại nhìn nhìn trong tay công văn, không thể ngừng lắc đầu mà cười, lúc đầu quan Nguyên Cát là sớm có chuẩn bị a! Hắn đem công văn triển khai, nhìn chăm chú nhìn kỹ, mặt điều thứ nhất chính là lớn lực bồi dưỡng nông nghiệp, với trồng trọt người dành cho tướng thưởng, nếu là trồng trọt xuất sắc, giao lương thực nhiều, còn có thể ấy thu được sơ cấp tước vị.

Quan Nguyên Cát gặp Đường Dần nhìn chăm chú, đi lên tới, giảng giải: "Huyện Bình Nguyên mấy năm liên tục chiến loạn, rất nhiều dân chúng đều chạy trốn tới núi hoang lỗ mắng trong rừng lánh nạn, nông mà nhiều năm không người trồng trọt, mảnh lớn hoang phế, chấn hưng huyện Bình Nguyên, lương sản xuất là trọng yếu nhất, cũng là hỗ trợ đại nhân tăng cường quân bị căn bản, cho nên, ứng với trước khôi phục nông canh. Với tướng thưởng hấp dẫn lánh nạn dân chúng trở lại gia viên, với tước vị kích dân chúng cày ruộng nhiệt tình, chỉ có như vậy, huyện Bình Nguyên nông sản xuất mới có thể ở trong khoảng thời gian ngắn thấy rõ hiệu quả."

Đường Dần vừa nghe vừa lớn một chút ngoài đầu. Tục ngữ nói thật là tốt, binh mã không nhúc nhích, lương thảo đi trước, trong quân không thể một ngày không có lương thực, lương thực với quân đội mà nói cực kỳ trọng yếu, thậm chí có thể không có quân lương, nhưng không thể không có quân lương.

Hắn trầm tư chỉ chốc lát, lập tức đáp: "Này có thể thực thi!"

Quan Nguyên Cát tiếp tục giảng giải: "Thứ hai, chấn hưng thương nghiệp. Cho tới nay, huyện Bình Nguyên loạn trong giấc ngoài, thương nghiệp bị vậy đình trệ trạng thái, trong huyện vật tư bán không được, phía ngoài vật tư ra sức không gần tới, đây cũng là tạo thành huyện Bình Nguyên nghèo khó nhân tố chủ yếu, để hấp dẫn thương nhân tiến nhập huyện Bình Nguyên, trước phải có an ổn thái bình hoàn cảnh, hiện tại Man binh thất bại thảm hại, trong huyện nạn trộm cướp đã cự tuyệt, hoàn cảnh không có vấn đề, thứ nhì liền muốn giảm miễn thương thuế, chỉ cần có thể có lợi, thương nhân hiển nhiên dừng được tới, chỉ có thương nhân rất nhiều dừng mảnh vào, mới có thể gây cho huyện Bình Nguyên đã lâu phồn vinh."

Có đạo lý! Đường Dần gật đầu nói: "Điều này cũng phê chuẩn!"

Gặp quan Nguyên Cát còn phải tiếp tục giảng giải xuống phía dưới, mà những người khác ngồi ở cái ghế cũng là không yên lòng có vẻ, Đường Dần khoát khoát tay, tạm thời cắt đứt quan Nguyên Cát, nói với mọi người nói: "Các ngài nếu như không có những thứ khác quân vụ có thể nghĩ, như vậy đi về nghỉ trước!"

"Vâng! Đại nhân! Thuộc hạ xin cáo lui!" Tất cả mọi người là trong quân tướng lĩnh, với chính vụ họp lại không chú ý, nghe Đường Dần nói có thể ly khai, bọn họ như trút được gánh nặng, đều đứng dậy cáo từ, chỉ có Khâu Chân lưu lại không có đi, họp lại không phải là bởi vì hắn quan tâm chính vụ, mà là hắn lời nói mới rồi còn chưa có nói.

Chờ tất cả mọi người đi sau đó, Đường Dần với quan Nguyên Cát cười nói: "Nguyên Cát, người nói tiếp!"

Quan Nguyên Cát gật đầu, nói ra: "Điều thứ ba, không bám vào một khuôn mẫu, đề bạt nhân tài. Với Phong quốc lịch pháp mà nói, vô luận quân chính, ngoài quan viên đều cần trước có tước vị lại ứng chức quan, cứ như vậy, chẳng khác nào đem những không có tước vị nhân tài xa lánh tại ngoại, mà người dân bình thường là khó có thể chính mình tước vị, cho nên, cho tới nay chức quan đều bị những quý tộc kia trường kỳ chiếm, đại nhân ứng với phá tan này giới hạn, đề bạt nhân tài ứng với không tồn phiên diện, đối xử bình đẳng."

"Ừ!" Đường Dần đối với chuyện này là tràn đầy linh hội, hơn nữa bản thân hắn cũng không có dòng dõi phiên diện, quý tộc cùng bình dân bách tính trong mắt hắn đều giống nhau, nói ngược lại, hẳn ngược lại nghĩ người dân bình thường so với quý tộc lại thêm giản dị.

Lúc này Khâu Chân chen lời nói: "Nếu như đề bạt nhân tài, nhậm mệnh chức quan không cần tước vị, như vậy điều thứ nhất, với tước vị tướng thường nghề nông xuất sắc người liền mất đi ý nghĩa."

Quan Nguyên Cát thần nhiên mà cười, nói ra: "Khâu đại nhân nói chính là ta muốn nói điều thứ tư, với tước vị gánh tội thay! Đại nhân, chúng ta Phong nhân tính tình ngay thẳng dũng mãnh, dễ tranh cường hạo thắng, tư đấu thường có sống, nguyên nhân tư đấu đã thương người mà ngồi tù người đồng đạo, thế nhưng dường như chính mình tước vị, liền có thể tước vị trung hoà chịu tội, với ấy tới cổ vũ mọi người tranh thủ tước vị."

Đường Dần nhủ mảy một cái, quan Nguyên Cát trước ba điều hắn cũng không có dị nghị, chỉ riêng này điều thứ tư, với tước vị gánh tội thay điểm này hẳn không cách nào gạt bừa, có tội ngay cả có tội, có thể nào đem tước vị đi trung hoà đâu? Đường nhiên, người hiện đại người bình đẳng tư tưởng không thể đem tới chuẩn mực thời đại này người của, nhưng Đường Dần vẫn cảm thấy trong lòng khó chịu.

Quan Nguyên Cát nhìn ra Đường Dần bất mãn, hẳn khê thờ dài, nói ra: "Điều này kỳ thực chỉ là có tính cách tạm thời, mục đích gì là vì kích thích mọi người nỗ lực trồng trọt, hảo tranh thủ tước vị, vì mình thu được một 'Miễn tử kim bài', đến khi ngày sau huyện Bình Nguyên hết thấy đều khôi phục hưng thịnh sau đó, này hiển nhiên cũng liền trở thành phế thải."

Đường Dần trầm ngâm một hồi, gật đầu nhận lời nói: "Hảo! Điều này xduAl cũng có thể phê chuẩn!"

"Đa tạ Đại nhân!" Quan Nguyên Cát chấp tay nói cảm ơn, tiếp tục nói: "Thứ năm điều, hấp dẫn cái khác thành huyện dân chúng thiên nhập huyện Bình Nguyên. . ."

Quan Nguyên Cát nói, Đường Dần nghe, người trước nói thao thao bất tuyệt, người sau cũng nghe mùi ngon, chờ quan Nguyên Cát đem công văn hai mươi điều bộ giảng giải hết sau đó, đã qua đủ một người nửa canh giờ.

Rốt cục hiểu rõ hết toàn bộ nội dung, Đường Dần thờ dài một hơi, này phần công văn tự xem đứng dậy đều nghĩ luy, không biết quan Nguyên Cát trong biên chế viết thì được tốn hao bao nhiêu ý muốn.

Hắn hướng về phía quan Nguyên Cát cảm kích cười, nói ra: "Nguyên Cát, người cực khổ, này hai mươi điều nội dung, ta toàn bộ đồng ý, người buông tay đi làm là tốt rồi!"

Quan Nguyên Cát động thân đứng lên, ở Đường Dần trước mặt cung kính khom người thi lễ, nói ra: "Ty chức tuân mệnh!"

Người có tài hoa hiếm thấy, mà hiểu được thưởng thức lại tín nhiệm người của hắn càng khó được. Quan Nguyên Cát đầu nhập vào Đường Dần sau đó, có thể nói hắn ở bên trong chính phương diện thiên phú xong trình độ lớn nhất mùa, này làm cũng huyện Bình Nguyên tấn quật khởi điện định kiên cố cơ sở.

Có thể coi là đến phiên ta! Quan Nguyên Cát nói, Đường Dần cùng hắn cùng xả giận, một bên Khâu Chân cũng đồng dạng thờ dài một hơi.

Không đợi Đường Dần bắt chuyện, hắn trước canh chừng quốc địa đồ đem ra, cửa hàng ở trác.

Đường Dần không hiểu nhìn Khâu Chân, không biết hắn lại cái gì điện.

Khâu Chân nhìn kia Đường Dần, lại nhìn một cái địa đồ, hỏi: "Đại nhân, nếu như Đồng Môn bên kia thật sinh ý bên ngoài, đồ thành có biến, người cho là chúng ta ứng với làm sao tự bảo vệ mình?"

Đường Dần nhếch lông mày, nghi vấn hỏi: "Người cho là Ninh quốc lại không tuân thủ hứa hẹn, lần thứ hai cử binh tới đánh!"

"Tất cả cũng có thể, phòng hoạn cho không đốt cuối cùng không có sai."

Đường Dần đứng dậy, đi tới trước bàn, nhìn một chút địa đồ, chậm rãi lắc đầu, huyện Bình Nguyên địa thế không tốt, tứ diện bình nguyên, không hiểm có thể, nếu quả thật có bên địch từ bên trong công tới, căn bản không cách nào chống đối. Hắn cười khổ nói: "Nếu như Ninh binh thật có thể tiến quân thần tốc, đánh tới chúng ta ở đây, chúng ta cũng chỉ có liều mạng đánh một trận."

Khâu Chân lắc đầu, nói ra: "Không phải! Đại nhân, kỳ thực có chỗ nơi hiểm yếu, có thể cắt đứt địch binh cho ngoại bộ, khó có thể bước vào ta

huyện một!"

"A?" Huyện Bình Nguyên còn có như vậy nơi hiểm yếu à? Đường Dần cúi đầu, tỉ mỉ kiểm tra địa đồ, tìm một lát cũng không hiện tại Khâu Chân nói chỗ này nơi hiểm yếu, hán nghi ngờ hỏi: "Ở đâu?"

"Tại đây!"

Khâu Chân ngón tay xẹt qua huyện Bình Nguyên, luôn luôn dựa vào đến thiên quan.

Đường Dần cùng quan Nguyên Cát xem thời, sắc mặt cùng là khê biến.

Thiên quan là một trời một vực quận nhập khẩu, trạm kiểm soát với Bắc, đều vì một trời một vực quận lãnh địa. Đường Dần đến huyện Bình Nguyên nhậm chức thì cũng đi ngang qua thiên quan, khi đó hán đã cảm thấy thiên quan chỗ ngồi này tất yếu thành trì địa thế gấp may mắn, thậm chí càng hơn Đồng Môn, chỉ là thiên quan ở vào Phong quốc cảnh nội, cũng không chiến lược ý nghĩa.

Thiên quan cũng không phải là huyện Bình Nguyên cai quản, mà là lệ thuộc trực tiếp một trời một vực quận, Đường Dần chỉ là huyện Bình Nguyên huyện thủ, làm sao có thể quản đến thiên quan đi?

Khâu Chân hiển nhiên lý giải Đường Dần cùng quan Nguyên Cát hoang mang, hán nhìn hai bên một chút, hạ giọng, hỏi: "Lẽ nào, đại nhân chỉ thỏa mãn làm một huyện đồ à?"

Đường Dần nghe vậy, lập tức nheo mắt lại.

Khâu Chân nghiêm mặt nói: "Đại nhân mục tiêu không chỉ là phải đối ngoại, cũng có thể đối nội, đối nội, mục tiêu chính là một trời một vực quận quận chức!" Dừng một chút, hán lại nói: "Quận Dư Hợp chỉ là một lòng tham không đáy người vô dụng, đại nhân ứng với sớm làm chuẩn bị, thủ nhi đại chi. Đã khổng chế toàn bộ một trời một vực quận, liền có thể với thiên quan vì bình chương, vô luận là Ninh quân đánh tới không ngờ vương đình sẽ đối đại nhân bất lợi, chúng ta đều có thể còn chờ không chi!"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Quyển 6

Khâu Chân nói xong, Đường Dần cùng quan Nguyên Cát thật lâu không nói gì. Không biết nên nói Khâu Chân đã tâm lớn hay là nên nói lá gan của hán lớn, lại muốn Đường Dần lật đổ Dư Hợp, sau đó thủ nhi đại chi, làm một trời một vực quận quận.

Trầm mặc hồi lâu, Đường Dần phục hồi tinh thần lại, lắc đầu mà cười, nói ra: "Đường đường quận, há là ta nghĩ lật đổ là có thể ban đảo. . ."

Không đợi hán nói xong, Khâu Chân ngắt lời nói: "Kỳ thật cũng không khó, đại nhân chỉ cần đợi một thời cơ!"

"Dạng gì thời cơ?"

Khâu Chân khoe miệng giật giật, không có tiếp tục nói hết, thoại phong nhất chuyển, nói ra: "Mặc kệ dạng gì thời cơ, đại nhân muốn ngồi quận vị trí, trong tay phải chính mình một nhánh thực lực mạnh thịnh lại quy mô khổng lồ quân đội, cho nên nói, đại nhân muốn tăng cường quân bị, đúng là việc cấp bách đại sự."

"Ừ!" Đường Dần gật đầu. Hán muốn tăng cường quân bị, là vì trả lời Man Bang xâm lấn, mà Khâu Chân hỗ trợ hán tăng cường quân bị, thì là vì đối nội, tìm cách tương đồng, nhưng mục đích lại tuyệt nhiên ngược lại. Dừng một chút, hán hỏi quan Nguyên Cát nói: "Nguyên Cát, với ta huyện trạng huống trước mắt, tối đa có thể duy trì bao nhiêu quân đội?"

Quan Nguyên Cát suy nghĩ một chút, nói ra: "Tám vạn đến mười vạn trong lúc đó."

"Tốt lắm, chúng ta trước hết đem quân đội mở rộng đến tám vạn!" Đường Dần nói với Khâu Chân: "Đem ý của ta truyền đạt cho các binh đoàn trưởng, để cho bọn họ nắm chặt thời gian, tận dụng cố gắng lớn nhất, tuyển nhận lính mới!"

"Vâng! Đại nhân!"

"Mặt khác, cho thêm Dư Hợp viết phần công văn, trước báo hi, sau đó sẽ cần lương hướng, đòi lấy vật gì tư, bổ sung trong huyện dự trữ!"

"Hiểu rồi!"

"Nguyên Cát, người giúp ta chuẩn bị một phần hậu lễ, đưa đến Phách Quan, giao cho Anh Bộ tướng quân, chúng ta cũng không thể làm cho nhà uổng phí hỗ trợ."

Quan Nguyên Cát cười, nói ra: "Đại nhân, điểm ấy thuộc hạ đã đã thông báo."

"Tốt!" Đường Dần mỉm cười gật đầu, quan Nguyên Cát làm việc chu đáo, luôn luôn không cần hấn tâm.

Đem nên giao phó đều giao phó xong, Khâu Chân cùng quan Nguyên Cát lúc này mới song song rời đi.

Chờ hấn hai người đi rồi, Đường Dần lại đi nhìn Giang Mặc cùng Gia Hi hai người.

Ở Biên Thành trong chiến đấu, Giang Mặc cùng Gia Hi đều bị thương, hơn hết người trước là bị nội thương, thương thế nặng hơn, người sau chỉ là bị thương ngoài da mà thôi, cũng không lo ngại. Hiện tại giang, gia hai người đều ở tại trung tâm huyện khách phòng, gian phòng không nhỏ, một tá một hữu các trung bày một cái giường, bên trong phòng ngoại trừ Giang Mặc cùng Gia Hi bên ngoài, còn có Trình Cẩm cùng Ngao Tinh.

Thấy Đường Dần đến đây, bốn người đầu tiên là sững sờ, sau đó vội vàng đứng dậy thi lễ, nằm ở giường Giang Mặc cũng muốn đứng dậy, Đường Dần giành trước trước, đem bả vai hấn đè lại, lắc đầu nói ra: "Hào hảo đường thương, không cần khách sáo!"

Nói chuyện đồng thời, hấn tỉ mỉ quan sát Giang Mặc, người sau thân không có rõ ràng ngoại thương, thế nhưng nội phủ nguyên nhân Man Tương đòn nghiêm trọng mà bị hao tổn, sắc mặt tái nhợt, thân thể suy yếu, cho dù là người tu linh hệ Bóng Tối, cũng phải cần một khoảng thời gian tỉ mỉ điều dưỡng. Khác quan Gia Hi, người sau ngoại thương đã thông qua tối đó linh khí MPJx5 chữa trị, khỏi hấn như lúc ban đầu.

Biên Thành đánh một trận, Giang Mặc cùng Gia Hi hai người biểu hiện anh dũng, nhất là người trước, thời khắc máu chốt, dẫu có chết không lùi, hợp lại tính mạng đánh rớt Man binh công thành vũ khí, làm phe mình tiếp viện thắng được thời gian, kể công đến nổi vĩ.

Đường Dần yên lặng lo lắng nên cho Giang Mặc dạng gì tưởng thưởng, nếu như hấn là trong quân tướng lĩnh, như vậy trực tiếp thăng quan tiến tước là được rồi, có thể Giang Mặc vừa mới thêm vào bản thân dưới trường không lâu sau, trong quân đội cũng không chức vị, hơn nữa hiện nay năm binh đoàn cũng không có chỗ trống để hấn bổ khuyết.

Hấn thùy trầm tư, thật lâu không lời.

Trình Cẩm, Ngao Tinh, Giang Mặc, Gia Hi bốn người không biết hấn đang suy nghĩ gì, nhất là Giang Mặc, thấp thỏm bất an trong lòng, bốn người bọn họ vừa mới đầu nhập vào Đường Dần, một trận chiến đấu xuống, người khác đều bình yên vô sự, chỉ có bản thân chịu chịu trọng thương, Đường Dần có thể hay không bởi vậy hoài nghi thực lực của chính mình, mà muốn buông tha bản thân?

Nghĩ tới đây, Giang Mặc nóng nảy, thân giờ cao, nói ra: "Đại nhân, lần này là thuộc hạ đại ý, bị mọi gây thương tích, lần sau. . ."

"Ha ha!" Đường Dần mỉm cười cắt đứt Giang Mặc, vỗ vỗ bả vai hấn, nói ra: "Ta cũng không trách ý tứ của ngươi, chính ngược lại, ta ngược lại nghĩ ngươi liều mạng ra khỏi địch, công lao quá nhiều, cho nên ta đang suy nghĩ nên cho ngươi dạng gì thưởng cho." Dừng một chút, hấn lại nhìn nhìn Trình Cẩm, Ngao Tinh, Gia Hi ba người, đầu động, người tu linh hệ Bóng Tối đối lập hệ Ánh sáng người tu linh có không thể thay thế ưu thế, cho nên người tu linh hệ Bóng Tối nhân tài mườì phần hiếm thấy, bản thân phải đem bọn họ vững vàng mượn hơi ở bên cạnh mình. Nghĩ, hấn ý muốn khẽ động, nói ra: "Ta có một ý tưởng, không biết các ngươi cho rằng có thích hợp hay không!"

Bốn người qua lại nhìn kia, cùng kêu lên nói ra: "Đại nhân mời nói!"

"Các ngươi bốn người, tạm không sắp xếp trong quân, mà tự thành phe, chuyên ti phụ trách đối nội đối ngoại tình hình thực tế báo, ám sát cùng với hiệp trợ Phong quân tác chiến, các ngươi cho rằng làm sao?"

Có thực tế sự vụ có thể làm cuối cùng so với không có bất kỳ danh hiệu còn mạnh hơn nhiều, điều này cũng làm cho bốn trong lòng của người ta càng thêm thiết thực. Bọn họ không có suy nghĩ nhiều, trăm miệng một lời mà đáp: "Chúng ta nghe từ đại nhân!"

Trình Cẩm con ngươi xoay chuyển, lại hỏi tới: ". . . Đại nhân, chúng ta sau đó nghe ai chỉ huy?"

"Trực tiếp nghe ta điều khiển!"

Bốn người nghe vậy, trong lòng quá mức vui mừng, mặt không tự chủ hiện ra nụ cười, trực tiếp nghe Đường Dần điều động, chẳng khác nào là Đường Dần bộ hạ trực thuộc, không bị người khác quản chế, lại thêm nói không bị hệ Ảnh sáng người tu linh xa lánh. Trình Cẩm lại hỏi tới: "Đại nhân, chúng ta đây tên gọi là gì?"

"Gọi. . ." Đường Dần cũng không biết nên gọi bọn hắn cái gì, dừng lại chỉ chốc lát, thuận miệng nói ra: "Đã bảo đâm sau lưng! Tôi, là nói rõ các người tu luyện là tới đó linh võ, mũi tên, là hy vọng các người có thể giống bay lượn đó mũi tên, không kiên không thôi, giết địch từ ngoài ngàn dặm!"

Bốn người sức sống hơi bị chấn động, cùng kêu lên nói ra: "Đa tạ Đại nhân ban tên cho!"

Đường Dần cười, nói ra: "Trình Cẩm, người tạm thời làm đâm sau lưng đội trưởng, Giang Mặc làm đội phó, ngày sau dường như còn nữa người tu linh hệ Bóng Tối tìm nơi nương tựa, giống nhau sắp xếp đâm sau lưng bên trong, các ngài cho rằng làm sao?"

"Không thành vấn đề, đại nhân!" Do Trình Cẩm cùng Giang Mặc xuất nhậm chính đội phó, Ngao Tinh cùng Gia Hi đều không ý kiến, mặt khác còn muốn đem sau đó tới đầu người tu linh hệ Bóng Tối toàn bộ sắp xếp đâm sau lưng, đây tuyệt đối là chuyện tốt. Nhất là Trình Cẩm, bị Đường Dần bổ nhiệm làm đội trưởng, hùng tâm nhất thời, lập tức liền quyết định, mượn hơi càng nhiều hơn người tu linh hệ Bóng Tối tiến nhập đâm sau lưng, tương kì làm tốt làm mạnh mẽ, tự thành hệ thống.

Giang Mặc hiển nhiên cũng thập phần hưng phấn, lần này bị thương, nếu không không có đã bị Đường Dần trách cứ, ngược lại còn phải đến đội phó chức, rõ ràng nhân họa đắc phúc.

Lúc này, ngược lại thì Gia Hi mặt lộ vẻ khó khăn mà thấp giọng hỏi: "Đại nhân, chúng ta đây bỗng lộc là. . ." Hắn hỏi lời này trực tiếp, nhưng là rất thực tế, dù sao không có ai sẽ nguyện ý vì người ta làm không công, hơn nữa còn là vào sanh ra tử không công.

Đường Dần cũng không thấy trách hắn thẳng thắn, thân nhiên mà cười, ngay cả không hề nghĩ ngợi, nói ra: "Với binh đoàn đãi ngộ mà tính. Đội trưởng lĩnh binh đoàn trưởng quân lương, đội phó lĩnh phó binh đoàn trưởng quân lương, đội viên giống nhau lĩnh Thiên phủ trưởng quân lương!"

Đãi ngộ này bị cho là đủ cao, kỳ thực đãi ngộ bao nhiêu, Gia Hi cũng không phải rất quan tâm, thế nhưng Đường Dần cho đãi ngộ càng cao, nói rõ bọn họ ở trong mắt hắn địa vị lại càng nặng, điều này làm cho người tu linh hệ Bóng Tối thấp ti lại thích mạnh lòng tự trọng có thể được đến thỏa mãn.

Gia Hi nghe xong, yên lòng, vui mừng lộ rõ trên nét mặt, vội vàng nhúng tay thi lễ nói: "Đa tạ Đại nhân!"

Đường Dần gật đầu, nhìn chung quanh bốn người, nói ra: "Các người nghỉ ngơi thật tốt, dường như có chuyện gì, cứ tới tìm ta!"

"Vâng! Đại nhân!"

Lúc này Đường Dần cũng không quá coi trọng hắn nhất thời tính nhận xây dựng đâm sau lưng, mục đích gì chỉ là vì lung lạc ở đến đây tìm nơi nương tựa mình người tu linh hệ Bóng Tối, nhưng hắn không có nghĩ tới vâng, ngày sau đâm sau lưng còn thật thành trong tay hắn một nhánh đa thương người cho vô hình mũi tên nhọn, vô luận là đối nội hay là đối với bên ngoài, đều làm người ta nghe tin đã sợ mất mật.

Biên Thành đánh một trận, Phong quân thất bại thảm hại Man binh, toàn bộ huyện Bình Nguyên đều rơi vào vui mừng ở giữa, dân chúng đi bộ đội cũng trở nên dị thường dũng được, gần trung bình ngày đầu tiên, đến đây báo danh người của liền qua hai vạn, trong đó có huyện Bình Nguyên dân chúng, cũng có cái khác thành huyện cư dân mộ danh mà đến, loại tình huống này ngược lại lệnh Đường Dần cùng với dưới trướng các tướng lĩnh cảm thấy bên ngoài.

Các binh đoàn trưởng bởi vì tăng thu nhập tân binh một chuyện mà thay đổi bận rộn, Đường Dần cũng không nhàn rỗi, hắn tìm tới Cổ Việt, đem sở học của hắn trôi qua mà cần đao phương pháp truyền cho người sau, hợp lại để Cổ Việt lại truyền thụ cho toàn quân, với ấy tới phá Man binh trọng trang giáp kỵ binh.

Mà cần đao phương pháp muốn tinh thông rất khó, nhưng chỉ xin nhập môn cũng rất dễ, Đường Dần hóa phồn làm giản, chỉ truyền thụ giản đơn lại thực dụng chiêu thức.

Cổ Việt rất nhạy bén, một chút tức thông, không mấy ngày nữa lại đem Đường Dần truyền đao pháp rèn luyện, sau đó lại ứng dụng đến với toàn quân huấn luyện ở giữa. Hắn thấy, này không chỉ có phá Man binh trọng trang giáp kỵ binh hữu hiệu, cho dù là gần người đánh nhau kịch liệt, hấp hối bảo mệnh là lúc, hiệu quả cũng rất tốt.

Trong khi huấn luyện, Biên Thành đánh một trận thì tịch thu được Man binh khôi giáp, chiến mã phái công dụng, với thân thể cường tráng binh lính trang phục thành Man binh trọng trang giáp kỵ binh có vẻ, sau đó sẽ và Phong quân đối chiến, như vậy thực chiến huấn luyện, lệnh Phong quân với mà cút đao pháp nắm giữ thay đổi càng thêm thuần thực cùng linh hoạt, đồng thời cũng dễ tìm được trọng trang giáp kỵ binh càng nhiều hơn nhược điểm.

Hôm nay, Nhạc Thiên cùng Ngã Gia song song tìm đến Đường Dần, đồng thời còn mang đến một vị cốt sấu như sài người trung niên.

Nhìn thấy Đường Dần sau đó, Nhạc Thiên lấy ra một tờ bản vẽ, than ở trác, nói ra: "Đại nhân, đây là ta cùng Ngã Gia một lần nữa hội chế Man Bang địa đồ!"

Nghe nói lời này, Đường Dần lập tức hứng thú, đi lên tới, cúi đầu nhìn kỹ.

Tấm bản đồ này hoà thuận vui vẻ trời từng cho hần xem qua xem da dê địa đồ giống nhau y chang, chỉ là mặt đánh dấu đã toàn bộ sử dụng gió vắn.

Đường Dần vừa nhìn vừa hỏi: "Này quả nhiên là Bối Tát thành bang địa đồ?"

"Đúng vậy, đại nhân!"

Nhạc Thiên đáp: "Ta đã tìm người toàn bộ phiên dịch qua đây."

"Tìm ai phiên dịch?" Đường Dần thuận miệng hỏi.

"Hần!" Nhạc Thiên chỉ chỉ hần lĩnh tới tên trung niên nhân kia.

Đường Dần ngẩn ra, ngẩng đầu xem, theo Nhạc Thiên ngón tay, quan sát người trung niên. Người này hần là chỉ có ngoài bốn mươi, nhưng da ngăm đen, vóc người gầy, khuôn mặt nếp nhăn, mắt lạnh nhìn lại dường như có hơn năm mươi tuổi có vẻ, quần áo cũ nát, phía dưới giày đã phá động, hiển nhiên người này ngày cũng không tốt qua.

"Người là. . ."

Đường Dần mới vừa mở miệng, người trung niên thân thể run lên, vội vã quỳ xuống thi lễ, lắp bắp nói: "Tiểu nhân Trương Tuyên, bái kiến đại nhân!"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Quyển 6

"Đứng dậy, không cần đa lễ." Đường Dần dương đầu nói ra.

"Vâng! Đại nhân!" Tự xưng Trương Tuyên người trung niên run rẩy mà đứng lên.

Đường Dần cảm lấy địa đồ, hỏi: "Đây là người phiên dịch?"

"Đúng vậy!"

"Người biết Man ngữ?"

"Đúng vậy." Trương Tuyên không dám nhìn Đường Dần, cúi đầu nhỏ giọng đáp. Ở huyện Bình Nguyên, lại ngôn ngữ Bối Tát cũng không có nhiều người, hơn nữa đây cũng không phải là cái gì ánh sáng rực rỡ chuyện, thậm chí còn lại được Phong nhân châm biếm nói móc, bị trừ bắt trung Phong quốc đầu nhập vào Man Bang chụp mũ.

Đường Dần thật sâu nhìn Trương Tuyên liếc mắt, hỏi: "Người tại sao lại Man ngữ?"

"Bởi vì. . . Bởi vì tiểu nhân từng ở Man Bang cuộc sống qua mười năm."

"A?" Đường Dần nhếch lông mày.

"Đại nhân không nên hiểu lầm, tiểu nhân cũng không phải là tìm nơi nương tựa Man Bang, mà là bị mọi bắt đi làm nô lệ." Vừa nói chuyện, Trương Tuyên lẻ lười.

Đường Dần tập trung nhìn vào, chỉ thấy ở Trương Tuyên đầu lười có một thật to đi vòng dấu vết, rất hiển nhiên, đó là bị đốt đỏ thiết gắng gượng lạc đi, cho dù rất rất xưa, nhưng dấu vết vẫn đang rõ ràng.

Đối với một người tới: k đây là cả đời đều không thể cọ rửa mất sỉ nhục.

Hắn nhíu mày, hỏi: "Phong nhân chúng ta bị bắt đến Man Bang làm nô lệ rất nhiều à?"

Trương Tuyên nuốt nước bọt, gật đầu đáp: "Rất nhiều! Mọi căn bản không coi chúng ta là người xem, rất nhiều Phong nhân bị bắt đi không lâu sau đã bị chiết mà tử, giống như ta vậy có thể còn sống đem về quốc không có mấy người."

"Nguyên lai là như vậy!" Đường Dần trong lòng thở dài đồng thời, với Man Bang hận ý cũng càng sâu. Hắn buông xuống địa đồ, hỏi: "Người bị bắt đi nơi ấy là nơi nào? Dựa vào cho ta xem!"

"Là này!" Trương Tuyên ngón tay địa đồ, nói ra: "Nó gọi Thú Vương Trấn."

Đường Dần nhìn hắn chỉ nơi ấy, ở đây khoảng cách Phong quốc biên cảnh không tính là quá xa, hẳn là rốt cuộc Bối Tát thành bang bên trong và gió mà nhất tới gần thành trấn.

Trương Tuyên nói ra: "Nơi này là Man Bang quân sự trọng địa, trữ hàng đại lượng tiền của quân, lương thảo, cũng là Man quân xâm lấn nước ta ván cầu, mỗi lần đại cổ Man quân tập kích quốc gia của ta, đều có thể từ Bối Tát thành ra, trên đường đi ngang qua Thú Vương Trấn tiến hành tiếp tế tiếp viện, sau đó sẽ chuyển do Thú Vương Trấn đột nhập quốc gia của ta lãnh địa."

"A!" Đường Dần mắt lộ ra tinh quang, xa xôi lên tiếng, lúc đầu Man Bang còn có trọng yếu như vậy quân sự tất yếu giấu kín ở Phong quốc phụ cận. Nghĩ, hắn ngẩng đầu lên, nhìn thẳng Trương Tuyên, hỏi: "Thú Vương Trấn có bao nhiêu Man binh đóng ở?"

"Đại. . . Có chừng năm nghìn đến một vạn người. . ." Trương Tuyên bị Đường Dần trong đôi mắt đột nhiên bắn ra hàn quang lại càng hoảng sợ, ở Đường Dần phía trước, hắn vốn là chờ đợi lo lắng, hiện tại càng sợ ngay cả lời đều nói không rõ số.

Thấy thế, Đường Dần thu hồi trong mắt hàn ý, mỉm cười, phóng nhẹ nhàng giọng nói: "Người không cần sợ, chỉ cần người cung cấp tin tức chuẩn xác, ta sẽ thưởng trọng hậu người!"

"Vâng, vâng, vâng!" Trương Tuyên liên tục đáp ứng, nói: "Đại nhân, dù cho mượn nửa tiểu nhân mấy người lá gan, tiểu nhân cũng không dám lừa người a, ta nói những thứ này đều là tận mắt nhìn thấy, tuyệt đối chân thực, nhưng là. . . Ta thoát đi Thú Vương Trấn đã có một đoạn thời gian, về phần hiện tại ở nơi nào quân coi giữ có bao nhiêu, ta cũng không rõ ràng lắm."

"Này cũng không thể nói là." Đường Dần con người chuyển động, không yên lòng khoát khoát tay, đánh lên Thú Vương Trấn kế hoạch đã ở trong đầu hắn nổi lên mà thành. Qua một lát, hắn lại gục đầu xuống tới, đốt địa đồ, hỏi: "Nơi này chính là Bối Tát thành bang đô thành?"

"Đúng vậy, đại nhân, nơi này chính là Bối Tát thành."

"Mạc Phi Tư liên bang giống Bối Tát thành bang loại này quy mô quốc gia có mấy người?"

"Này. . ." Trương Tuyên liếc liếc môi, Mạc Phi Tư cụ thể do bao nhiêu thành bang cấu thành, hắn cũng không phải rất giải, hắn như đầu, nói ra: "Cụ thể có mấy người thành bang ta không biết, nhưng ta biết Bối Tát thành bang là chúng thành bang giữa lớn nhất mạnh nhất một người, ở Mạc Phi Tư liên bang bên trong có hết sức quan trọng tác dụng."

"Nói như vậy, chinh phục Bối Tát, chẳng khác nào chinh phục Mạc Phi Tư?" Đường Dần tò mò truy vấn.

"Này. . . Hẳn là không sai biệt lắm!" Trương Tuyên trả lời ba phải cái nào cũng được.

Từ hắn thân lại hỏi không ra vật có giá trị, Đường Dần cười ha hả nói ra: "Trương Tuyên, người bây giờ có thể có chỗ ở?"

"Tiểu nhân ở tại thành tây."

"Ừ!" Đường Dần giờ phía dưới, nói ra: "Ta xem người cũng không cần đi trở về, sau đó liền ở lại trung tâm huyện!"

"A?" Trương Tuyên lại càng hoảng sợ, hoài nghi Đường Dần nói bóng gió có phải hay không muốn giết mất bản thân a.

Ngay cả bên cạnh Nhạc Thiên cùng Ngã Gia cũng là tối nhíu, không hiểu nổi Đường Dần là ý gì tranh.

"Đại nhân tha mạng a!" Trương Tuyên sợ tởm quỳ xuống, liên thanh nói ra: "Tiểu nhân những câu là thật, cự tuyệt không nửa điểm giả tạo, đại nhân minh xét, đại nhân minh xét a!"

Đường Dần sách một tiếng, bất mãn nói: "Ta vừa không có muốn giết ngươi, ngươi xin cái gì tha? Đứng dậy!" Dừng lại, hần lại nói: "Ta cho ngươi ở lại trung tâm huyện, là muốn ngươi dạy ta ngôn ngữ Bối Tắt, về phần tiền công nha, mỗi tháng theo như mười lượng bạc coi là, ngươi có thể thoả mãn?"

"A? A, a! Là như thế này a!"

Trương Tuyên nghe vậy, lúc này mới hiểu rõ Đường Dần ý tứ, đồng thời ở trong lòng cũng thở ra một hơi dài, hần lau mồ hôi lạnh trên trán, vội vàng từ mà bỏ lên, liên thanh nói ra: "Thoả mãn, thoả mãn! Chỉ cần đại nhân để tiểu nhân làm sự tình, tiểu nhân nhất định không hề câu oán hận."

"Ha ha!" Đường Dần nở nụ cười.

Lúc này, Ngã Gia hỏi: "Đại nhân, ngươi vì sao phải học Man ngữ?"

"Không chỉ có ta muốn học, các ngươi cũng hết thảy muốn học!" Đường Dần nghiêm mặt nói ra: "Ngày sau, chúng ta và Man Bang chiến đấu còn không biết muốn duy trì liên tục bao lâu, không hiểu Man Bang ngôn ngữ, làm sao có thể giải đối thủ? Làm sao có thể thấy rõ địch nhân tin tức trọng yếu? Phải nhớ kỹ, tri kỷ tri bỉ, mới có thể bách chiến bách thắng!"

Thì ra là thế! Nhạc Thiên cùng Ngã Gia qua lại nhìn kìa, cùng nhau gật đầu đáp: "Thuộc hạ biết rồi."

Đường Dần nói ra: "Nhất là hai người ngươi, lại thêm hần là học được Man ngữ, đồng thời đốc xúc đều tự bộ hạ trong thời gian ngắn nhất tinh thông Man ngữ, hai người phụ trách với Man Bang dò hỏi, nếu không lại Man ngữ, rất khó phán đoán đoạt được tình báo độ chuẩn xác."

"Đại nhân giáo huấn cực kỳ!" Nhạc Thiên cùng Ngã Gia tối le lưỡi, đồng thời cũng đem Đường Dần nói nhớ cho kỹ. Đường Dần nói hợp lại không sai, nghĩ dò hỏi Man Bang tình hình thực tế báo, nếu không lại Man ngữ liền quá phiền toái.

Đường Dần tiếp cận quản gia Đường Trung vẫy vẫy tay, sau đó hướng về phía Trương Tuyên đương phía dưới, nói ra: "Trước dẫn hần xuống phía dưới, sẽ giúp hần gian khách phòng!"

"Vâng! Đại nhân!" Đường Trung không nói nhiều, bị Đường Dần tìm để làm trung tâm huyện quản gia sau, với Đường Dần ân tình khắc trong tâm khảm, hết thảy đều với hần trông ngửa.

Đường Trung là trong quân lão du điều, giỏi về sát ngôn quan sắc, cảm giác Đường Dần còn nói ra suy nghĩ của mình, hần không có đi ở phía trước, mà là để Trương Tuyên đi đầu. Chờ Trương Tuyên sau khi ra ngoài, hần tiến đến Đường Dần trước mắt.

Thầm kêu một tiếng nhảy bèn, Đường Dần khoe miệng gạt gạt, thấp giọng nói ra: "Đường Trung, tránh khần người này, tạm thời đừng cho hần rời khỏi trung tâm huyện nửa bước!"

"Hiểu rồi!" Đường Trung đáp ứng một tiếng, sau đó bước nhanh ra ngoài.

Đường Trung mang Trương Tuyên chân trước mới vừa đi, Đường Dần lập tức phục hạ thân tử, chăm chú kiểm tra địa đồ, hợp lại ở trong lòng yên lặng tính toán, qua một hồi lâu, hần chỉ điểm địa đồ Thú Vương Trấn, nói ra: "Chỗ này Man Bang tất yếu, chúng ta phải phá hủy! Nhạc Thiên, Ngã Gia, ta cho hai người ngươi nhiệm vụ thứ nhất, chính là điều tra rõ Thú Vương Trấn tất cả tin tức, bao quát bên trong đóng quân Man binh số lượng, phòng thủ thành phố tình trạng cùng với quanh thân địa hình địa thế, còn có khoảng cách ta gió mà cụ thể có bao nhiêu trong, nói chung, càng kẻ lại càng tốt, có thể làm đến à?"

Không đợi Nhạc Thiên trả lời, Ngã Gia đã giành trước đáp: "Không thành vấn đề, đại nhân, thuộc hạ tự mình trước đi tìm hiểu!"

Ngã Gia nói như vậy, Nhạc Thiên cũng không tiện từ chối nữa, vốn có với bộ hạ huấn luyện còn chưa có toàn bộ hoàn thành, không ứng tiếp tay như thế nhiệm vụ trọng yếu, thế nhưng Ngã Gia đáp ứng chỉ có thể để hần kiên trì tiếp thu, hần cười khổ nói: "Thuộc hạ tuân mệnh!"

Đường Dần hài lòng gật đầu, nói ra: "Sau khi chuyện thành công, nặng nề có phần thưởng, hai người ngươi đi!"

"Thuộc hạ cáo từ!" Nhạc Thiên cùng Ngã Gia song song chấp tay, xoay người rời đi.

Hần hai người đi rồi, Đường Dần nhưng nhìn chăm chăm địa đồ, yên lặng trầm tư.

Nếu thật là muốn đánh lén Man Bang trọng trấn, trước phải chuẩn bị chính là quân mã, bộ hành đi trước, lặn lội đường xa, vậy quá không hiện thực, cũng dễ bị địch nhân hiện hành tung, chỉ có dựa vào kỵ binh độ, với sét đánh không kịp bưng tai đó thế, thực thi tiến công chớp nhoáng đánh lén mới có đắc thủ khả năng.

Thế nhưng, phe mình quân mã ở chỗ nào?

Đường Dần chưa kịp quân mã một chuyện lo lắng, nhưng không quá hai ngày, tin tức tốt truyền đến, Ninh quốc ngựa thương đến Hoành Thành, đồng thời còn mang đến một trăm con Ninh quốc chiến mã.

Nghe nói tin tức này, Đường Dần hiển nhiên mừng rỡ, và trước tới báo tin quan Nguyên Cát bước nhanh ra phủ.

Cửa phủ bên ngoài, dừng có trăm con con ngựa cao to, giai được toàn thân đỏ thẫm, thân không có một tạp mao.

Đang ở Đường Dần đưa mắt quan vọng là lúc, một người trung niên vẻ mặt tươi cười mà đã đi tới, ở quan Nguyên Cát ánh mắt ý bảo xuống dưới, hần bước nhanh đi tới Đường Dần trước mắt, một tự mình tới đất, thái độ khiêm tốn khách khí nói ra: "Các hạ chính là Đường Dần Đường đại nhân! Tiểu nhân triệu tự, là Mạc quốc thương nhân, đặc biệt tới tiếp!"

Đường Dần đầu tiên là quan sát triệu tự một phen, sau đó quay đầu nhìn về phía quan Nguyên Cát.

Quan Nguyên Cát thấp giọng nói ra: "Này chính là ta tiếp cận đại nhân nhắc tới Mạc quốc bằng, cùng ta vắng lai đã có ba năm, thái độ làm người thành tín, mười phần tin cậy."

"Ừ!" Đường Dần hướng về phía triệu tự cười, nói ra: "Triệu huynh đường xa mà đến, một đường tân khổ, bên trong phủ xin!"

"A! Đại nhân trước hết mời!"

Triệu tự bên theo Đường Dần vào phủ, bên chỉ huy thủ hạ người hầu đem ngựa hết thấy kéo vào bên trong phủ.

Tiến nhập đại đường, mọi người phân chủ khách ngồi xuống.

Để cho người đưa nước trà sau đó, Đường Dần cười hỏi: "Triệu huynh một đường đến tận đây, ( ) đường có thể thái bình?"

"Ha ha!" Triệu tự khẽ cười một tiếng, nói ra: "Nâng đại nhân, lên đường bình an." Vừa nói chuyện, hần lại tiếp cận quan Nguyên Cát chấp tay, nói ra: "Nguyên Cát huynh cho ta an bài đi theo nhân viên, thân có chứa Phong quốc quan văn, cho nên đường gặp mấy trạm kiểm soát, vẫn chưa đã bị nhiều lần kiểm tra."

"A!" Đường Dần thầm khen quan Nguyên Cát cẩn thận tỉ mỉ, mọi chuyện lo lắng chu toàn. Hỏi hần: "Lần này mang tới thốt ngựa có bao nhiêu?"

"Vừa lúc một trăm con."

"Như vậy giá tiền phương diện. . ."

"Giá tiền phương diện Nguyên Cát huynh đã cùng ta nói qua, tại hạ nghĩ, mỗi con lương ngựa một trăm hai mươi lượng bạc bị cho là giá cả vừa phải, đại nhân cảm thấy thế nào?"

Đường Dần nào biết đâu rằng Mạc quốc ngựa phải bao nhiêu tiền mua mới có lời, bất quá hần hiểu rồi ngựa thương lợi nhuận rất cao, có thể đem giới cách đề thấp nên tận lực đề thấp, huống đã biết bên đang ở tăng cường quân bị, cần tiền gấp tã, có thể tiết kiệm thì tiết kiệm nha!

Hần mỉm cười, nâng chung trà lên nước, giả vờ lão thành vừa tới hàm thăm dò mà nói ra: "Ta cùng với Phách Quan chủ tướng Anh Bộ tướng quân thế nhưng nhiều năm già bằng, theo ta được biết, Mạc quốc ngựa cũng không có đắt như vậy a."

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 113: Quyển 6

Ở Đường Dần nghĩ đến, Anh Bộ nhiều năm đóng ở Phách Quan, với Mạc quốc tình trạng hiển nhiên cũng hết sức quen thuộc, với hấn tới ngoa ngoa mã thương, có thể có thể có sở giúp đỡ.

Quả nhiên, nghe Đường Dần nói như vậy, Triệu Trư xoa xoa tay, đầy mặt cười gượng, hơi lộ ra nghèo thái. Đường Dần cùng Anh Bộ có phải hay không nhiều năm hảo bằng hấn không biết, nhưng Anh Bộ chốt mở cho đi cũng là thật, nghĩ đến và Đường Dần quan hệ không cạn.

Trầm mặc chỉ chốc lát, hấn cười lạnh nói: "Mỗi con một trăm lượng, đây là ta có thể đưa ra giá thấp nhất. Đại nhân, từ Mạc quốc đến nơi đây, thiên lý xa xôi, lộ trình xa xôi, cần phí dụng cũng cao, nếu như giới cách lại thấp, ta cũng không có lời, mong rằng đại nhân nhiều hơn lượng giải."

Đường Dần cười, thầm nghĩ trong lòng quả nhiên còn có rơi chậm lại giá cả không gian. Hấn nín mắt quan Nguyên Cát, mà chắc là cũng đang tiếp cận hấn hơi hoảng đầu, bày tỏ đây cũng không phải là thấp nhất tuyền. Hấn thờ sâu, lo lắng nói ra: "Mua chiến mã, ta muốn không chỉ có riêng là mấy trăm con, mà là muốn mấy nghìn thậm chí vạn con, nếu như Triệu huynh thật có lòng cùng ta hợp tác, như vậy thì nên xuất ra thành ý của người."

Triệu Trư thầm nghĩ Đường Dần khó chơi, hấn cười khổ nói: "Đại nhân, ta vận chuyển ngựa từ Mạc quốc đến gió qua, đây là bao nhiêu phiêu lưu, nếu không có thành ý, ta sao như vậy?"

Đường Dần gật đầu hơi ngưng lại, sau đó nghiêm mặt nói ra: "Mỗi con chiến mã tám mươi hai, đi ra ngoài này một trăm con không tính là, ta còn muốn một nghìn con."

Lời của hấn, không có nửa điểm chần chờ, nói chém vàng chặn thiết, bày tỏ không có có thể thương lượng đường sống.

Trư nhíu mày một cái, thùy không nói. Mỗi con tám mươi hai, trong đó đương nhiên vẫn là có lợi nhuận thể kiếm, chỉ là này lợi nhuận đã nở nụ cười rất nhiều, hấn đang suy nghĩ, có đáng giá hay không được làm cho này chút lợi nhuận mà mạo to lớn như thể phiêu lưu.

Thấy hấn trầm tư, Đường Dần chậm rãi nói ra: "Kỳ thực, một ngàn này con chiến mã cũng chỉ là bắt đầu mà thôi, sau đó ta sẽ mua càng nhiều, đương nhiên, nếu như Triệu huynh nghĩ ta mở giới cách quá thấp, cũng có thể buông tha cùng ta hợp tác, ta sẽ khác tìm người khác."

"Không, không, không!" Vừa nghe Đường Dần muốn tìm khác mã thương, Triệu Trư suy nghĩ dao động giống trống bỏi dường như, trước mắt này thương cơ quá làm khó được, nếu bỏ qua, không biết được để cho mình kiếm ít bao nhiêu tiền. Hấn cắn chặt răng, đem tâm đưa ngang một cái, nói ra: "Hảo! Ta tiếp thu đại nhân giới cách, đã mỗi con tám mươi hai mà tính!"

"Hảo!" Đường Dần nhìn lên quan Nguyên Cát, mà lúc này chắc là mặt mỉm cười, chỉ là hơi gật đầu, bày tỏ ấy giới cách có thể tiếp thu, thấy thế, Đường Dần động thân đứng lên, với Triệu Trư cười nói: "Hy vọng chúng ta sau đó có thể vắng lại vui sướng."

"Đương nhiên, đương nhiên, cũng xin đại nhân nhiều hơn chiếu cố."

"Triệu huynh khách khí!"

Và Triệu Trư quyết định ngựa giới, Đường Dần lập tức lệnh Đường Trung đi bạc trong kho lấy ra tám thiên lượng bạc trắng, giao cho Triệu Trư, mua trước xuống dưới hấn mang tới này một trăm con chiến mã.

Thừa dịp Triệu Trư kiểm kê ngân lượng không đương, hấn đi ra phòng khách, từ Triệu Trư mang tới trăm ngựa giữa tùy ý lấy ra một, sau đó vung lên ngựa, ở trong viện hoàn chạy.

Những ngựa Mạc quốc con tuy rằng không bằng Vũ Mị đưa hấn con như ảnh hảo, nhưng là không tra được chưa đi, ngoài độ so với gió quốc chiến mã mau nhiều, so với Man Bang khấn bước ngựa lại càng không biết nhanh bao nhiêu lần. Nếu là thật có thể chính mình mấy nghìn con Mạc quốc chiến mã, bản thân liền có thể lãnh đạo ma xuống dưới kỵ binh tiến quân thần tốc, giết vào Man Bang, lướt đi như thường, thậm chí trực tiếp đánh tới Man Bang Bối Tát thành cũng không phải là không thể được.

Ở trong viện lại xoay vài vòng, Đường Dần mới nhảy xuống chiến mã, đồng thời yêu thích mà vỗ vỗ lưng ngựa. Lúc này, Triệu Trư từ trong phòng đi ra, tiểu hỏi: "Đại nhân còn thoả mãn?"

"Ừm!" Đường Dần bất động thanh sắc gật đầu, nói uSIKe ra: "Tuy rằng xưng không phẩm, nhưng là không tệ."

Triệu Trư ngẩn người, vội hỏi: "Ta cho đại nhân mang tới ngựa cũng là chọn kỹ lựa khéo xuất hiện. . ."

Đường Dần khoát khoát tay, cắt đứt lời của hấn, sau đó lệnh gia đình dắt tới hấn con như ảnh, cười hỏi: "Triệu huynh nghĩ ta đây con ngựa Mạc quốc làm sao?"

Triệu Trư là mã thương, hiển nhiên cũng là chuyên gia đánh giá ngựa, không cần cười đi thể hội, chỉ nhìn như ảnh ngoại hình lại biết đây là thiên lý chọn một thật là tốt ngựa.

Kiến hấn mặt lộ vẻ kinh sắc, Đường Dần nói ra: "Đây là ta từ khác ngựa Mạc quốc thương trong tay mua được, hy vọng Triệu huynh có thể thường xuyên đưa tới vài con như vậy hảo mã!" Hấn nói như vậy, là là ám chỉ Triệu Trư, trong tay mình cũng không phải là chỉ có hấn một tên mã nguyên, cũng để cho Triệu Trư không nên ý đồ ở giới cách lại nghĩ cách.

"Vâng, vâng, vâng, nhất định, nhất định!" Triệu Trư liên tục gật đầu cung tay, nguyên bản định liệu trước điệu bộ cũng theo đó giảm mạnh. Đường Dần cười, quay đầu với quan Nguyên Cát nói ra: "Ồ trong thành tìm một nhà tốt nhất lữ quán, dàn xếp Triệu huynh ở, chúng ta cũng không thể chậm trễ khách nhân."

"Vâng, đại nhân!" Quan Nguyên Cát lên tiếng, mặt hiện ra nụ cười nhàn nhạt.

Đường Dần biểu hiện so với hấn trong dự đoán tốt, đem giới cách áp như vậy thấp, bớt đi hấn sẽ cùng Triệu Trư can thiệp phiền phức.

Và Triệu Trư xao định chiến mã một chuyện, điều này làm cho Đường Dần tối thờ phào, cũng để cho trong lòng hấn cơ hội lại về phía trước bước ra một bước dài, kế tiếp, chính là chờ Nhạc Thiên Ngã Gia đem Thủ Vương Trấn tình hình thực tế báo truyền quay lại cùng với Mạc quốc rất nhiều chiến mã vận đến.

Đường Dần tự đến huyện Bình Nguyên nhậm chức tới nay, liên tục động binh tác chiến, đầu tiên là tiêu diệt nạn trộm cướp, sau đó lại cùng Man binh giao chiến huyện Bình Nguyên cũng không phải là nguyên nhân liên tục chinh chiến thay đổi tiêu điều, ngược lại biểu hiện ra vui sướng tiếp cận vinh danh mới, đương nhiên, cái đó và tang quan Nguyên Cát sân nhà nội chính duyên cớ mật không được phần.

Quan Nguyên Cát chính sách bởi vì có Đường Dần hỗ trợ, xong hoàn toàn chấp hành, với nông canh thưởng cho, với binh dân tước vị ngợi khen, không chỉ có đem trốn chết núi sâu lánh nạn dân chúng hấp dẫn trở về, đồng thời cũng hấp dẫn cái khác huyện trấn dân chúng đi trước huyện Bình Nguyên định cư, với thương nghiệp trên diện rộng giảm thuế, hấp dẫn số lớn thương nhân tới huyện Bình Nguyên buôn bán, hủy bỏ quan viên tước vị hạn chế, dùng rất nhiều có tài hoa binh dân xong triển lãm, tăng lên không gian, các loại chánh sách thực thi, để huyện Bình Nguyên rực rỡ hấn lên, biểu hiện rõ ràng nhất nơi ấy chính là huyện Bình Nguyên thị trấn Hoàn Thành.

Đường Dần sơ đến nổi Hoàn Thành thời điểm, đường phố gần như nhìn không thấy bao nhiêu người đi đường, trái phải hai bên cửa hàng cũng đều bị vây làm bán thời gian nghiệp trạng thái, mà bây giờ, đường phố đó người đến người đi, lạc trạch không dứt, đang nhìn bên trong thành cửa hàng, đều bị mặt tiền của cửa hàng mở rộng ra, khách nhân tiến tiến xuất xuất, sinh ý thịnh vượng, Hoàn Thành đã và Đường Dần vừa tới là lúc tưởng như hai thành.

Ngán ngủ đêm tháng lại đạt được như vậy hiệu quả, hiển nhiên cũng là Đường Dần chuẩn bị không kịp.

Thị trấn triển lãm không thể rời bỏ dân tâm, mà muốn tranh thủ dân tâm nhất định phải biết được nói dân chúng muốn là cái gì, muốn biết dân chúng muốn là cái gì, hỏi thăm chức quan viên sợ rằng không chiếm được chuẩn xác đáp cỗ án, biện pháp tốt nhất chính là tự mình đi ra ngoài xuống dưới phóng.

Đêm nay, Đường Dần sau khi ăn cơm xong, tìm tới Khâu Chân, hai người đổi to chế áo tang thường phục, ra trung tâm huyện, đi trước Hoàn Thành náo nhiệt nhất chợ đêm.

Trước đây Hoàn Thành chợ đêm cũng là muốn cách mười ngày nửa tháng mới có một lần, trong chợ đêm tiểu thương cũng là lác đác không có mấy, mà bây giờ gần như hàng ngày ta là đều có, giăng đèn kết hoa, liên xuyên đèn lồng tương dạ chợ chiếu sáng như ban ngày, du lịch chợ đêm dân chúng cũng nhiều, tung bừng nhộn nhịp, tiếng người ồn ào.

Đi đến nơi đây, để Đường Dần có loại thân ở Diêm thành lỗi giác.

Đường Dần sự vụ bận rộn, rất ít có thể rút ra không rảnh xuất hiện, nhìn cái gì đều nghĩ mới mẻ, Khâu Chân thì không phải, gặp Đường Dần hết nhìn đông tới nhìn tây, hấn cười nói: "Đường đại ca, người nghĩ Hoàn Thành chợ đêm làm sao?" Tư đề hạ, Khâu Chân với Đường Dần xưng hô lại biến thành thân cận Đường đại ca, hơn nữa thường phục đi tuần, đang gọi đại nhân hấn cũng không thích hợp.

"Rất náo nhiệt, có trở lại Diêm thành cảm giác!" Đường Dần cười nói.

"Ha ha!" Khâu Chân nửa nói đùa: "Như vậy tiếp tục triển lãm xuống phía dưới, có lẽ chỉ có một ngày đêm Hoàn Thành sầm uất trình độ cũng có thể so với được Diêm thành đâu!"

Đường Dần nghe xong ngửa mặt mà cười

Đi tới một nhà bán kẹo đơn đã chào mời, Đường Dần dừng lại, hấn với đồ ăn vặt không có hứng thú, nhưng lúc này lại nghĩ ném thử huyện Bình Nguyên kẹo phong vị. Hấn bên chọn kẹo, bên hỏi kẹo bày lâu bản nói: "Vị đại ca này, gần nhất sinh ý làm sao?"

Đường Dần tướng mạo anh tuấn, lại là trời sinh mặt cười, mười phần làm cho vui mừng, đương nhiên, cùng hấn thâm giao người tuyệt không lại cho là như vậy, kẹo bày ông chủ hiển nhiên đối với hấn rất có hảo cảm, cười nói: "Gần nhất người thành phố sinh ra, sinh ý cũng phá lệ hảo, ! Tiểu huynh đệ, nghe giọng nói ngươi là người bên ngoài, không nên tại gia, tới Hoàn Thành làm tiểu buôn bán, không dùng được mấy năm có thể mua

phòng mua đất!"

Nghe ông chủ nói như vậy, Đường Dần lòng của tình phá lệ vui sướng, vốn định mua một bao tô đường, tiện tay lại cầm lấy hai túi, hỏi: "Ba túi bao nhiêu tiền?"

"Ba mươi tiền đồng."

Đường Dần không có rai rác tiền đồng, từ trong túi lấy ra nửa lượng bạc vụn, đưa cho ông chủ, cười nói: "Không cần thối lại."

Ở Phong quốc, một lượng bạc tương đương một thiên mai tiền đồng, nửa lượng bạc liền năm trăm mai. Ông chủ đầu tiên là cả kinh, tiếp nhận bạc, xác nhận là thật sau, đẩy mặt tươi cười, luôn miệng nói cảm ơn.

Đường Dần đem vật cầm trong tay kẹo phân cho Khâu Chân, vừa ăn vừa tiếp tục về phía trước bước chậm.

Hai người rời khỏi kẹo bày còn không có hai bước, chợt nghe phía sau truyền ra một tiếng kêu sợ hãi.

Đường Dần quay đầu lại quan coi, chỉ thấy ba người vốc người đại hán khô ngô đứng ở kẹo bày trước, một tên trong đó đại hán nắm ông chủ trong tay cầm bạc vụn cái tay kia cổ tay, hi hi cười lạnh nói: "Ông chủ sinh ý không sai a, khối này bạc ta giúp người nhận, dù cho người đêm nay tại đây bày sạp phí dụng!"

Kẹo bày ông chủ sắc mặt khó coi, một bộ dám giận lại không dám ngôn có vẻ, đầy mặt đỏ lên, lắp bắp nói: "Mỗi đêm không phải là muốn một trăm tiền đồng à? Khối này bạc chừng năm trăm tiền đồng."

"Mất mẹ nó dong dài!" trắng mờ hôi không đợi ông chủ nói xong, một tay lấy trong tay hán bạc vụn đoạt lấy đi, sau đó thuận thế đem ông chủ căn cứ đẩy ra, trước khi đi, còn và đồng bọn các lĩnh hai túi kẹo.

Nhìn ba người nghênh ngang rời đi bóng lưng, kẹo nói ông chủ tức giận cả người trắng run run, nắm tay ác khẩu trương, cũng không dám trước tìm ngoài lý luận.

ba người đại hán đi tới tiếp theo bán hàng rong trước, cùng vừa rời như thế, lại là đòi tiền lại là đem từ đông sang tây, thái độ xúc phạm, dáng vẻ bề vệ hiệu trưởng, người bán hàng rong các lão bản căn bản không dám trêu chọc bọn hán, nhâm kỳ khi dễ.

Thấy thế, Đường Dần nhủ mảy, nghi ngờ nhìn về phía bên cạnh Khâu Chân.

Hán thân là huyện Bình Nguyên huyện thủ cũng không dám như vậy đối đãi bản địa dân chúng, này ba người đại hán vậy mà so với chính mình còn lợi hại hơn, vô pháp vô thiên tới cực điểm, ghê tởm hơn chính là còn dám một mình thu thuế.

Khâu Chân cũng không biết ba người này, hán thấp giọng nói ra: "Đây ác bá." Dừng lại, hán còn nói thêm: "Ta đi báo tin Cổ Việt, để hán phái người đến bắt bộ mấy người này."

Đường Dần cúi chào tay, chỉ bắt mấy ngày nay, chỉ tiêu không trị bản, dường như không ai cho bọn hán chỗ dựa, ba người này lại có thể như vậy giáo kiêu ngạo? Muốn bắt phải bắt đầu to.

Hán nhẹ giọng nói ra: "Lúc trở về nhớ kỹ nhắc nhở ta, để Trình Miên lập tức tới gặp ta!"

"Vâng!" Khâu Chân đáp ứng một tiếng, trong lòng lại chẳng biết tại sao, không rõ việc này làm thế nào không tìm quan Nguyên Cát hoặc Bạch Dững, Cổ Việt những binh đoàn trưởng, mà là đi tìm Trình Miên.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới* Convert được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 114: Quyền 6

Bị ba người một phen náo loạn như thế, Đường Dần cũng mất đi tiếp tục đi dạo thêm phần hăng hái, đang muốn dẹp đường trở về phủ, vành tai giữa âm mơ hồ nghe được cổ tình nhạc tiếng truyền đến.

Hắn tìm theo tiếng nhìn lại, lúc đầu cách đó không xa có nhà phô trương không nhỏ lầu trà. Âm nhạc chính là từ nơi nào truyền đến

Đường Dần tiếp cận Khâu Chân bắt chuyện một tiếng, lững lờ đi tới.

Lầu trà phần xuống dưới hai tầng, bên trong không gian mười phần rộng mở, dọn dẹp cũng rất sạch sẽ, tiếp cận trong xem, phía trong cùng là cao hơn nửa người sân khấu kịch, lúc này chính có người ở đài một nhọc, vừa nói vừa hát, nhưng cũng không phải kinh kịch loại hình, ngược lại cùng hiện đại nói phim truyện có chút giống nhau.

Đường Dần vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy loại hình thức này hí kịch. Hứng thú mười phần, tùy ý tìm hàng đơn vị đưa hạ xuống, sau đó tự tình hội thần thoát nhìn, ,

Đài diễn trò rất bình dân hóa, trang phục, đạo cụ đều mười phần thô ráp, đơn sơ, nhưng lúc đó bài trí đến xem đã coi là là phi thường làm khó được.

Lúc này đang diễn một đoạn gia viên bị Man binh chà đạp tình cảnh, này khiến cho dưới đài rất nhiều khách nhân cộng minh, không ít người nhìn một chút liền rơi lệ.

Giữa lúc bên trong sân bầu không khí tràn ngập đau buồn tâm tình thời điểm, đài đột nhiên xuất hiện một tên cầm trong tay một đao cho một người, hắn lãnh đạo Phong binh hợp lại đem ngang ngược Man binh nhất nhất giết chết, lúc này, dưới đài vang lên một mảnh tiếng vỗ tay cùng tiếng hoan hô, lầu trà bầu không khí cũng tin lửa nóng.

Khâu Chân nhếch miệng nở nụ cười, quay bên cạnh Đường Dần thấp giọng nói ra; "Đường đại ca, đây là đang diễn người a!"

"A?" Đường Dần mừng rỡ, thấy dụng tâm hơn, ngay cả điểm tiểu nhị tới hỏi chút vật gì chưa từng nghe.

Khâu Chân muốn một bình trà nước, giường hai tầng hạt dưa cùng hoa sinh, bởi Đường Dần nhìn tiếp.

Sân khấu kịch, người áo đen đuổi chạy Man binh, đã bị dân chúng tôn sùng, bị gió quân tiền hô hậu ủng, chỉ cao khí ngang ly khai, có thể không đội dân chúng triền khai chúc mừng, một đám trang phục hung hăng đại hán lại hướng đài tới, chèn ép dân chúng, lại đánh lại đoạt, dẫn tới dân chúng kêu khóc mấy ngày liền.

Nếu là Đường Dần không đi dạo chợ đêm, không thấy được ác bá chèn ép tiểu thương, vậy hắn chỉ sẽ cho rằng đây là một tuồng kịch. Không có ý nghĩa thực tế, nhưng lúc này lại nhìn thấy những, lòng có cảm xúc, xem ra ở dân chúng lòng của trong, với ác bá căm hận cùng càng sâu cho Man binh, dường như trở chính đốn, còn cao đến đâu?

Hắn yên lặng hạ quyết tâm, sau khi trở về, trước cần phải làm là đem những ác bá cùng với mặt ô dù hết thầy giải quyết hết.

Hắn chính suy nghĩ, lúc này, cấp nghe lầu trà nơi cửa chính truyền đến một tiếng vang thật lớn, tiếp tục, mười mấy tên Phong quân cầm trong tay thương vọt vào.

Đây cũng không phải là đang diễn trò. Tới những thứ này đều là thứ thiệt Phong quân, vũ khí trong tay cũng đều là người thiệt.

"Dừng! Không nên diễn! Không nên lại diễn!" Phong quân giữa đi ra một tên đội trưởng bộ dáng hán tử, hắn nắm bội kiếm chuôi kiếm, ánh mắt như điện, ở bên trong trà lâu đi tới đi lui.

Lầu trà những khách nhân kể cả đài một nhọc mọi người cùng là quá sợ hãi, không rõ sinh chuyện gì, tại sao lại đột nhiên xuất hiện nhiều như vậy quan binh.

Lầu trà chừng quỹ là vị năm mươi ra mặt người trung niên, hắn vòng qua quầy hàng, bước nhanh chạy đến đây, không cười ứng với vất cười, cúi đầu khom lưng mà hỏi thăm; "Quân gia, sinh chuyện gì? Vì sao. . ."

"Sinh chuyện gì?" Dẫn đội đội trưởng đưa tay đem chừng quần cổ áo của người nắm, quát lên; "Các người diễn là cái gì làm trò? Tà thuyết mê hoặc người khác hoặc chúng, ta hiện tại muốn niệm phong lầu trà, không cho phép ai có thể, lập tức rời khỏi!"

Xôn xao quan binh đội trưởng chính là vừa dứt lời, trong quán trà những khách nhân lại vội vã đứng lên, phía sau tiếp trước hướng ra phía ngoài chạy đi, tục ngữ nói nhân dân không đầu với quan, người dân bình thường cho dù trong lòng như thế nào đi nữa bất mãn, cũng không dám và quan binh gọi nhíp thậm chí sinh xung đột.

Quán trà chừng quần sắc mặt khó khăn xem tới cực điểm, thế nhưng lại không có biện pháp chút nào, chỉ có thể mắt mở trừng trừng nhìn những

khách nhân chạy trời chết, thúc thủ vô sách.

Đường Dần cùng Khâu Chân hiển nhiên không có chạy, hai người đều đang suy đoán này đội Phong quân là lệ thuộc người nào binh đoàn, tại sao lại có lớn như vậy quyền hạn, có thể tùy ý niêm phong bên trong thành quán trà.

"Chúng ta có gì sai đâu? Tại sao muốn bị niêm phong?"

Lúc này, sân khấu kịch phía truyền ra tiếng nộ cô gái thanh âm, theo tiếng, một tên cô gái trẻ tuổi từ sau đài đi ra.

Nàng xem đi chỉ có chừng hai mươi tuổi tác, đẹp đẽ phu phần rõ ràng, xinh đẹp như hoa, tuyệt mỹ ngũ quan tinh điều tinh tế tạc giống nhau, người còn chưa tới, mê người xạ hương đã trước mặt phác lại. Mặc dù là gặp qua quen mặt Đường Dần cùng Khâu Chân cũng không nhận được thăm khen một tiếng: Đẹp quá!

Đến đó chờ cô gái xinh đẹp, quan binh đội trưởng không tự chủ ngẩn ngơ, hai mắt thẳng, tròn mắt đều nhanh bay ra mắt khuôn, nắm chưởng quỹ áo tay của cũng theo bản năng buông ra.

"Người. . ." Không biết qua bao lâu, quan binh đội trưởng cuối cùng từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, ánh mắt tham lam ở nữ tử là lướt có hứng thú thân thể du động, thôn khẩu thổ mạt, giả vờ trấn tĩnh mà hỏi thăm: "Tiểu thư là ai?"

Cô gái trẻ tuổi đi tới trước mắt, trước không để ý tới hắn, mà là đỡ lấy chưởng quân, hỏi: "Chung bá, người không có việc gì?"

"Không có việc gì, không có việc gì!" Chưởng quỹ lắc đầu liên tục, nhìn kia nữ tử, lại nhìn một cái sắc mị mị quan binh đội trưởng, mặt lộ vẻ vẻ buồn rầu, thấp giọng nói ra: "Tiểu thư người. . ."

Nữ tử hướng hắn cười, ám chỉ hắn không cần lo lắng, sau đó, lúc này mới nhìn về phía quan binh đội trưởng, ôn nhu nói: "Nhà này quán trà là ta mở."

"A?" Quan binh đội trưởng đang lo tìm không được mụ cớ, vừa nghe lời này, hai mắt lập tức tỏa ánh sáng, hi hi cười lạnh nói: "Vậy thì thật là tốt, người theo chúng ta đi một chuyến!"

"Tại sao?"

"Của người quán trà với một nhục danh hiệu, tà thuyết mê hoặc người khác hoặc chúng, gây xích mích, kích động dân chúng tâm tình, chỉ ấy một cái, liền cũng đủ muốn đầu của người."

"Ha ha!" Nữ tử nếu không không có khẩn trương sợ vẻ, ngược lại bật cười, nói ra: "Nhà ta lâu trà, khai biến toàn quốc, vì sao ở nơi khác đều bình an vô sự, hết lần này tới lần khác ở người ở đây là được tà thuyết mê hoặc người khác hoặc chúng? Ta gặp các người có tật giết mình, bụng dạ khó lường cũng là thật!"

"Lớn mật!" Quan binh đội trưởng nghe vậy giận dữ, vươn tay ra, làm bộ phải bắt tiếp cận nữ tử.

Nàng kia sắc mặt đột nhiên lạnh lẽo, trầm giọng nói: "Người mới là lớn mật! Nghĩ niêm phong ta Phạm gia lâu trà, trước điếm lượng một chút mình tám lạng nửa cân!"

Phạm gia? Quan binh đội trưởng ngẩn ra, nghi vấn hỏi: "Người Phạm gia?"

Cô gái trẻ tuổi nâng lên đầy phấn má, hỏi ngược lại: "Phong quốc còn có người nào Phạm gia?"

"Này. . ." Nghe vậy, quan binh đội trưởng hơi biến sắc mặt.

Nguyên bản xem nào Cq1nf nhiệt Đường Dần trong lòng không giải thích được, không biết quan binh đội trưởng thế nào vừa nghe Phạm gia danh hào, khí thế thế nào lập tức yếu đi xuống?

Tới hắn là với Phong quân bất mãn, nghĩ bọn họ cảm một cái có lẽ có tội danh sẽ theo ý niêm phong quán trà, là cảm mạnh mẽ lảng yếu, chèn ép thương hộ, hiện tại hắn ngược lại bắt đầu khuynh hướng Phong quân bên này, không muốn nhìn thấy bộ hạ của mình trước mặt người ở bên ngoài cật biệt, nhất là đối phương còn chỉ là một chừng hai mươi nữ tử.

Hắn hồ nghi nhìn về phía Khâu Chân, để hắn giải đáp trong lòng nghi ngờ.

Khâu Chân thè lưỡi, thấp giọng nói ra: "Đường đại ca sẽ không ngay cả Phạm gia đều chưa nói qua à?"

Gặp Đường Dần mặt lộ ra vẻ mờ mịt, hắn tới thở dài, có đôi khi hắn thật hoài nghi Đường Dần đến tột cùng là không phải là Phong nhân. Hắn ở Đường Dần bên tai nhỏ giọng nói: "Phạm gia là quốc nội lớn nhất thương hộ!"

Hắn lờ này một chút không khoa trương, Phạm gia ở Phong quốc sinh ý làm cực đại, sở kinh doanh không chỉ có có lầu trà, còn có tửu lâu, lầu quán, châu bảo, lối thời, hiệu cầm đồ, bạc trang chờ một chút, phàm là có thể có lợi sinh ý đều có liên quan đến, trải rộng toàn quốc các huyện các quận, Phạm gia biên lai giao nhận hàng hoá, toàn quốc thông dụng, Phạm gia ngân phiếu, tín dự và quan phủ ngân phiếu chênh lệch không bao nhiêu. Phạm gia tuy rằng không phải là quý tộc, nhưng dựa gia tài bạc triệu, cùng vương đình tứ đại quyền quý đều có vãng lai, quan hệ thân mật, kỳ thực lực, uy vọng hiển nhiên cũng xa không phải phổ thông thương gia có khả năng bằng được.

Cho nên cô gái trẻ tuổi có còn chờ không chỉ kinh nghiệm, cho nên quan binh đội trưởng ở nghe được Phạm gia danh hào sau đó đáng về bề vệ giám đi.

"Nếu là thông minh lời nói, người bây giờ lập tức rời khỏi, ta có thể khi làm chuyện gì chưa từng sinh, nếu không, đừng nói là người, sẽ là của người ti, ti ti, thậm chí huyện Bình Nguyên huyện thủ, cũng sẽ chịu không nổi!" Nói xong, cô gái trẻ tuổi mặt như sương lạnh, vung ống tay áo, nếu không để ý đến hắn, xoay người trở về sau này dài.

Nàng là đi, lại đem quan binh đội trưởng lạnh ở nơi này.

Bất nàng không phải là, đi cũng không được, trong lúc nhất thời đâm lao phải theo lao, quan binh đội trưởng chính là sắc mặt khó khăn xem tới cực điểm.

Sắc mặt hắn khó coi, xem nào nhiệt Đường Dần sắc mặt cũng đẹp mắt không đi nơi nào.

Hắn không biết Phạm gia sinh ý cụ thể làm được nhiều, hơn hết cô gái này thái độ thật là làm người không dám khen tặng, xưng phải là kiêu ngạo tới cực điểm, liền ngay cả mình cũng bị nàng mang ra tới giẫm ở dưới chân, là có thể nhin, thực không được kiên nhẫn.

Giữa lúc Đường Dần nghĩ đứng lên ngăn cô gái trẻ tuổi rời đi thời điểm, Khâu Chân vội vàng đem hắn kéo, thấp giọng khuyên nhủ: "Đại nhân, nhin một chút, Phạm gia không thể đắc tội, huyện Bình Nguyên muốn khôi phục thịnh vượng, cũng không thể rời bỏ Phạm gia!"

Nghe vậy, Đường Dần trong bụng con tức tức khắc tiết mất hơn phân nửa, thờ hỏn hển mà lắc đầu, đồng thời môi nhúc nhích, cũng không biết hắn ở tâm bầm cái gì. Vô tâm suy nghĩ tiếp tục ngồi xuống, hắn đứng lên hình, trực tiếp đi ra ngoài.

Qua tên kia gốc đứng tại chỗ quan binh đội trưởng thì, trong lòng hắn thầm mắng một tiếng đồ vô dụng, mắt mặt thấy được, đơn giản là bại hoại Phong quân uy vọng. Không có nhiều lời bất luận cái gì lời nói, hắn sai bước đi ra lầu trà. ( )

Mới ra tới, hắn liền với cùng sau lưng tự mình Khâu Chân nói ra: "Tra! Tra một chút này nhóm quan binh là người nào binh đoàn, lệ thuộc trực tiếp cho của người nào dưới trướng! Binh hùng hùng một tên, tướng hùng hùng một ổ, binh đoàn của bọn họ dài cũng nên triệt đã đổi!"

Khâu Chân hiển nhiên hiểu rồi Đường Dần bây giờ là trong lòng bức bối, hắn Ha ha cười, không nhanh không chậm nói ra: "Hào, ta sẽ tra rõ." Dừng một chút, hắn xem mắt nhưng phi thường nào nhiệt chợ đêm, hỏi: "Đường đại ca, chúng ta còn đi dạo không đi dạo?" "Không đi dạo." Đường Dần không nhin được vung xuống tay, nói ra: "Về nhà!"

"Vâng!" Khâu Chân trong miệng đáp ứng, lại ức chế không được mặt hiện ra nụ cười.

Đường Dần tác phong quyết đoán, mạnh mẽ vang dội, nhưng có thời gian cũng sẽ biểu hiện ra tính trẻ con, đây cũng không phải là có thể thường thường gặp được.

Trở về đi trung tâm huyện đường, Đường Dần luôn luôn truy vấn Phạm gia đến tột cùng làm cái gì sinh ý, lại làm bao lớn. Khâu Chân tri vô bất ngôn, nhất nhất giảng giải, Đường Dần vừa nghe vừa sạ thiết, đồng thời với Phạm gia to lớn và thực lực cũng có đại khái hiểu rõ.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Quyển 6

Trở lại trung tâm huyện dinh thự, vô dụng Khâu Chân nhắc nhở, Đường Dần tìm tới Trình Cẩm, để hắn điều tra họ Dạ vùng ác bá là lai lịch gì, phía sau có cái gì người hỗ trợ.

Trình Cẩm nghe xong, liền thanh ứng hảo, suy nghĩ một chút, hắn lại hỏi: "Đại nhân, điều tra thời điểm khả năng khó tránh khỏi cần chút thủ đoạn cứng rắn, không biết đại nhân đoán không cho phép?"

Đường Dần không hề nghĩ ngợi, trực tiếp trả lời: "Chỉ cần có nếu cần, liền mặc dù buông tay đi làm."

Trình Cẩm nháy nháy mắt, lại hỏi: "Vậy vạn nhất người chết đâu?"

Đường Dần suy nghĩ một chút, nói ra: "Chỉ cần không ra điều tra phạm vi, ta có thể không nhìn."

Nghe Đường Dần nói như vậy, Trình Cẩm hoàn toàn yên lòng, chấp tay nói ra: "Thuộc hạ cái này đi thăm dò, trong vòng hai ngày, sẽ cho đại nhân hài lòng trả lời thuyết phục."

Nói xong, Trình Cẩm làm bộ phải đi, Đường Dần đột nhiên lại nhớ tới một việc, đem Trình Cẩm lại bảo ở, nói ra: "Họ Dạ phụ cận còn có nhà tên là xuân hương các quán trà, ngày hôm nay vẫn có quan binh đi thăm dò phong, người thuận tiện tra một chút, chút quan binh là lệ thuộc cho người nào binh đoàn."

"Vâng! Đại nhân!" Trình Cẩm đáp ứng một tiếng, xoay người bước nhanh rời đi.

Đường Dần cho phép Trình Cẩm đang điều tra trong quá trình có thể đi động dùng hình phạt riêng, điều này cũng bị đâm sau lưng luôn luôn quán triệt xuống phía dưới, ngày sau đâm sau lưng sở dĩ làm người ta sợ hãi, ngoài tàn khốc lại phức tạp hình phạt cũng là một cái trong số đó.

Muốn điều tra họ Dạ vùng ác bá rất dễ, tra ra đi quán trà niêm phong quan binh thân phận cũng không khó khăn, Trình Cẩm cùng với Ngao Tinh, Gia Hi ba người phân công nhau hành động, rất nhanh đã đem sự tình điều tra rõ.

Họ Dạ ác bá coi như là có lai lịch lớn, bọn họ đều là Hoành Thành thành chủ Vương Mãnh gia đình, ở họ Dạ vùng mạnh mẽ thu tài vật cũng không phải một ngày đêm hai ngày, mà là hàng ngày hơi bị, dẫn tới họ Dạ tiểu thương tiếng oán than dậy đất, nhưng sợ hãi Vương Mãnh quyền thế, tiểu thương cửa cũng đều tức giận nhưng không dám nói.

Tục ngữ nói quan huyện không bằng hiện quán. Vương Mãnh là Hoành Thành thành chủ, chủ quán Hoành Thành sự vụ lớn nhỏ, hắn mạnh mẽ thu thuế phí chuyện bị hắn đè xuống, Đường Dần cùng với chủ quán nội chánh quan Nguyên Cát cũng không biết tình. Mặt khác, đi vào quán trà niêm phong quan binh cũng không phải là đến từ huyện Bình Nguyên năm binh đoàn, mà là Hoành Thành bên trong thành quan binh, những quan binh số lượng không nhiều lắm, cũng không sắp xếp binh đoàn ở giữa, lại thêm không tham gia huấn luyện cùng chiến đấu, trong ngày thường chủ quán bên trong thành trị an, được thành chủ trực tiếp sai.

Hoành Thành quan binh đi vào niêm phong quán trà, hiển nhiên cũng là Vương Mãnh ra lệnh. Trong quán trà hí kịch đưa hắn mạnh mẽ thu tài vật chuyện tình tất cả đều diễn xuất tới, Vương Mãnh cũng sợ tin tức khuếch tán, tiếng gió thổi truyền tới Đường Dần chắc là quan Nguyên Cát trong lỗ tai, tình cảnh HUOHS của mình đã có thể không ổn. Nhưng hắn vạn lần không ngờ chính là, hôm nay vẫn sinh chuyện hết lần này tới lần khác bị cái trang đi đạo Đường Dần thăm dò vừa vặn.

Điều tra rõ tất cả sau đó, theo lý thuyết Trình Cẩm nên đem tin tức trở về truyền Đường Dần, giao soa sự tình, bất quá hắn cũng không có làm như vậy, mà là dự định tiếp tục truy tra được.

Ngao Tinh cùng Gia Hi không giải thích được, hỏi: "Chúng ta còn tiếp tục tra cái gì?"

"Tra Vương Mãnh!" Trình Cẩm chậm rãi nói ra: "Chúng ta bây giờ chỉ là điều tra rõ một đại khái, trong tay cũng không có chứng cứ xác thực, nhờ ra chờ đại nhân hỏi Vương Mãnh thời điểm, hắn liệu chết không thừa nhận, vậy làm sao bây giờ? Chuẩn bị không tốt đại nhân còn có thể trách chúng ta làm việc bất lợi đâu!"

Ngao Tinh cùng Gia Hi tinh tế vừa nghĩ, thâm nghĩ hữu lý! Lập tức Ngao Tinh hỏi: "Tra Vương Mãnh cái gì?"

Trình Cẩm ngưng giọng nói: "Tra nhà hắn kho tiền. Vương Mãnh tư thu tiểu thương tài vật, trong nhà tiền tài nhất định không ít, hắn chính là một tên thành chủ, hàng năm lĩnh không được bao nhiêu bổng lộc, chỉ cần điều tra rõ nhà của hắn tài, sẽ không sợ hắn lại chống chế."

Nghe vậy, Ngao Tinh cùng Gia Hi bèn nhìn nhau cười, trong lòng đủ tán Trình Cẩm nhạy bén, làm việc chu toàn.

Lúc đầu buổi chiều, Trình Cẩm, Ngao Tinh, Gia Hi ba người bí mật lên vào phủ thành chủ. Ba người hắn cũng là nổi tiếng người tu linh hệ Bóng Tối, tiềm hành đối với bọn họ mà nói lại thích hợp bất quá, hơn nữa phủ thành chủ cũng không phải cái gì rỗng đảm hồ, bên trong không có tu vi cao thâm linh võ giả, điều này làm cho ba người hành động thay đổi càng thêm thuận lợi.

Trình Cẩm ba người người khoác tuần tụy màu đen linh khải, nằm ở đỉnh đó, vẫn không nhúc nhích, thật tốt giống và đêm tối hòa làm một thể

đường như, nếu không tỉ mỉ quan khán, rất khó hiện tại mái hiên nằm úp sấp có ba cái đại người sống.

Chờ hai gã tuần tra ban đêm gia đình từ trước phòng lúc đi qua, Trình Cẩm tiếp cận Ngao Tinh, Gia Hi nháy mắt, ba người cùng nhau thi triển Âm Ảnh Phiêu Di, ngoài thân ảnh giống như quỷ mỹ giống nhau xuất hiện ở hai gã gia đình bên cạnh thân.

Không đợi hai gia đình phản ứng kịp, Gia Hi xuất thủ như điện, một chương bắn trúng một tên gia đình bột rể cây, gia đình kia tiếng cũng không hừ một chút, hai mắt trắng dã, đã hôn mê, khác danh gia đình thấy thế, thẳng sợ sắc mặt của trắng bệch, vừa muốn há mồm kêu to, lại phát hiện mình một câu nói cũng không kêu được, lúc đầu một cái bàn tay đã từ sau lưng của hắn vươn tới, chăm chú che miệng của hắn.

Linh khải lạnh như băng, gia đình cảm giác mình tạt vào mồm giống bị khối băng ngăn chặn đường như.

"Chớ để cho! Dám cở hòng một tiếng, ta để đầu của ngươi dọn nhà!" Trình Cẩm bùng gia đình tạt vào mồm, gần kề bên tai của hắn, thấp giọng nói ra.

Gia đình lúc nào gặp được trường hợp như vậy, sợ cả người quay đơ, hai chân run run thành hai cái diện điều.

Hắn nói không ra lời, nhưng suy nghĩ còn có thể động, liên tục gật đầu.

"Mang ta đi Vương Mãnh bạc kho!"

". . ."

Gặp gia đình không có phản ứng, Trình Cẩm thuận thế đem linh đao giơ lên, dán tại mặt của hắn, nanh tiếng nói ra: "Không để cho ta hơn nữa lần thứ hai!"

Thấy đem lóe ra quỹ dị u quang lại vô cùng sắc bén linh đao, gia đình nước mắt nước mũi nhất tề chảy ra, còn sống nửa điểm chần chờ cũng biến mất không thấy, hắn liên tục gật đầu, run giọng đáp lời.

Phủ thành chủ bạc kho ở vào phủ đệ trong đoàn, bên ngoài có một tên quan binh thủ vệ, đối với thông thường quan binh, ba người hiển nhiên không nói chơi, Ngao Tinh tỷ số xuất thủ trước, quan tướng binh kích choáng váng, hơn nữa với linh đao tước mất bạc kho đóng cửa, đẩy cửa mà vào.

Tiến nhập bạc kho, ba người nhìn chăm chú nhìn kỹ, đập vào mắt giữa chính là bài phóng chính tề cái rương, đại thể tính được, chừng hơn hai mươi chỉ.

Tùy ý mở một cái rương, bên trong đựng là bình hoa, tranh chữ, cổ thơm mát cổ sắc, nhìn lại niên đại rất xưa.

Trình Cẩm ba người cũng không biết những thứ này là lỗi thời, cũng không biết bọn họ giá trị, gặp chỉ là chút bình hoa các loại từ đồng sang tây, cảm thấy thất vọng, tiếp tục lại kiểm tra những thứ khác cái rương. Cùng vừa rồi mở con kia cái rương như thế, những thứ khác trong rương cũng phần lớn cũng là chút đồ cổ, vài vốc, gấm vóc các loại, về phần vàng bạc châu báu, mao cũng không thấy một.

"Mẹ nó!" Trình Cẩm thấp giọng chửi bới một tiếng, cầm lấy tên kia mau sợ choáng váng gia đình, hỏi: "Ngươi xác định chỉ có chỗ này bạc kho?"

Gia đình ngờ ngác gật đầu, đáp: "Là. . . Đúng vậy! Chỉ. . . Chỉ có gian phòng này bạc kho!"

"* tiền đâu? Vương Mãnh đem tiền đều chuẩn bị đi đâu rồi?" Trình Cẩm gần kề gia đình, lộ ra ánh sáng nhạt, linh khải ngưng hóa mà thành mặt nạ màu đen càng lộ vẻ dữ tợn.

Gia đình gần như muốn tè ra quần, hắn lắc đầu liên tục, nói ra: "Đại gia, ta không biết a, tiểu nhân thật không biết a. . ."

Trình Cẩm gật đầu, lạnh cười ra tiếng, nói ra: "Ta xem không dám ngươi chắc là sẽ không chiêu!" Vừa nói chuyện, hắn từ gia đình thân gạt một vãi, đoàn hai cái, cứng rắn nhét vào trong miệng của hắn, tiếp tục, hắn hai ngón tay trước thân, do linh khải hình thành dài móng tay dài đâm thẳng tiếp cận gia đình hai mắt.

Hắn này muốn cứng rắn trừ gia đình con mắt của.

Đúng lúc này, Ngao Tinh đột nhiên mở miệng nói ra: "Đội trưởng, nơi này có mật thất!"

A? Trình Cẩm nghe vậy, sức sống đại chấn, đồng thời dừng ngón tay, quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy Ngao Tinh đứng ở bậc trong kho đoạn tường trước, nhẹ nhàng gõ, bên trong ra thỉnh thỉnh bạch chỗ trống tiếng. Nàng tìm kiếm khắp nơi mật thất chột mở, thế nhưng sờ một vòng cũng không tìm được mở nhốt ở đâu.

Trình Cẩm đem gia đình giao cho Gia Hi, sau đó đi tới Ngao Tinh bên người, đem nòng giặt lại, ngay sau đó trong tay linh đao chợt tiếp cận tường đâm tới. Nếu như tường rõ ràng hết hy vọng, hấn linh đao cũng đâm không sâu, thế nhưng hấn một đao đâm tới, còn không có quá lực, toàn bộ thân đao đã không có vào trong đó.

Bên trong quả nhiên có kỳ hoặc! Trình Cẩm cũng không rút đao, chỉ là dùng sức cắt ngang, tiếp tục lại dựng thẳng chém, trong nháy mắt, hấn ở tường cứng rắn cắt ra nửa mét tăng tường hình vuông, sau đó rút ra linh đao, nói chân mảnh đá một cái tường, theo Một tiếng trống vang lên buồn bực vang, bị hấn cắt thành rô tường tiếp cận bên trong bóc ra, bức tường tức khắc nhiều hơn một tứ phương phương lỗ thủng lớn.

Trình Cẩm tiếp cận Ngao Tinh cười cười, nói ra: "Này nhiều bớt việc!" Trong lúc nói chuyện, hấn đã khom lưng chui vào.

Bên trong tường mật thất cũng không lớn, hơn hết bên trong bản ngay ngắn chính chất đồng được ngân lượng lại nhiều kinh người, từng cục bạc lóng lánh nên bạc đủ mở nhận cao hơn nửa người, cho dù bảo thủ phòng chừng cũng có trăm tám mươi vạn lượng nhiều.

Như vậy khôn cùng huyện Bình Nguyên, như vậy thế lương Hoàn Thành, Vương Mãnh vậy mà có thể nắm vào nhiều như vậy tiền tài, thật là làm người khó có thể tưởng tượng, không thể nghĩ ngờ.

Nhìn trắng loá bạc, Trình Cẩm tròn tròn mắt, Ngao Tinh, Gia Hi tròn tròn mắt, tên kia gia đình cũng đồng dạng tròn tròn mắt, ngay cả gia đình cũng không biết bạc kho trong còn có mật thất, mà trong mật thất lại có như vậy lớn ngân lượng.

Không biết qua bao lâu, Trình Cẩm trước phục hồi tinh thần lại, hấn tùy tay cầm lên một nén bạc, ở trong lòng bàn tay cân nhắc, xuy cười ra tiếng, xa xôi nói ra: "Hảo một tên Hoàn Thành thành chủ, hảo một tên lòng tham không đáy cầu quan!" Vừa nói chuyện, hấn nói với Ngao Tinh: "Tiểu tình, người ngựa trở về phủ đi tìm đại nhân, đem tình huống nơi này nói rõ!"

Không đợi Ngao Tinh ứng với lời nói, hấn lại nói với Gia Hi: "Gia Hi, người lưu thủ nơi đây, đừng cho bất luận kẻ nào tiến nhập, nếu có người xông vào lời nói, trước hết giết sau tẩu!"

"Đội trưởng, vậy còn người?" Ngao Tinh cùng Gia Hi trăm miệng một lời mà hỏi thăm.

"Ta?" Trình Cẩm phát phát tay giữa linh đao, nói ra: "Ta đi tìm Vương Mãnh con chó kia quan!"

Từ phủ thành chủ bạc kho trong hiện tại nhiều như vậy tiền tài, xưng được chứng cứ vô cùng xác thực, Trình Cẩm cũng không đang ần núp bộ dạng, kéo tên kia gia đình, thẳng đến thành chủ Vương Mãnh ngủ lại phòng ngủ.

Đường, có tuần tra thị vệ cùng gia đình thấy một thân linh khai Trình Cẩm, không khỏi lại càng hoảng sợ, đều vây đến đây.

Trình Cẩm tàn sát thân linh khai, từ trong lòng móc ra quân bài, quát lớn: "Ta là huyện thủ đại nhân dưới trưởng binh đoàn trưởng, đến đây nơi đây điều tra, ta xem ai dám tới ngăn?" Bây giờ còn chưa người biết đâm sau lưng phong hào, vì để tránh cho phiền phức, Trình Cẩm chỉ có thể tự xưng là Đường Dần binh đoàn trưởng, hơn nữa Đường Dần cũng đã nói hấn quan giai cùng binh đoàn trưởng tương đồng.

Huyện thủ đại nhân binh đoàn trưởng? Phủ thành chủ thị vệ cùng bọn gia đình hai mặt nhìn nhau, trong lúc nhất thời cũng không biết có nên hay không can hấn.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hấn tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 116: Quyển 6

Bởi huyện Bình Nguyên tăng cường quân bị rất nhanh, có tâm thiết lập binh đoàn, phủ thành chủ bọn thị vệ cũng không biết tất cả binh đoàn trưởng, hơn hết xem Trình Cẩm lúc nói chuyện mười phần phần khích, khí thế lại hướng, không coi ai ra gì, phòng chừng nói không giả, bọn thị vệ sinh lòng sợ hãi, không dám đơn giản trước.

Trình Cẩm mặc kệ nhiều như vậy, cầm lấy gia đình, thẳng đến Vương Mãnh phòng ngủ.

Hắn mới vừa tới cửa, cửa phòng liền mở ra, từ bên trong đi ra một tên tướng ngũ đoản, thể hình mập mạp người trung niên, này mắt người không lớn, nhanh như chớp loạn chuyển, xuất hiện thì mặt còn mang theo lửa giận, lớn tiếng quát hỏi: "Thế nào loạn như vậy? Đã xảy ra chuyện gì. . ."
Hắn nói còn chưa nói hết, lại nhìn đâm đầu đi tới Trình Cẩm.

Người khác không biết Trình Cẩm, nhưng Vương Mãnh có thể nhận thức, hắn ở huyện phủ cùng với chạm qua mặt, hơn hết cũng không biết tên của hắn, cũng không biết hắn quan giai, chỉ biết là hắn là Đường Dân người bên cạnh. Lúc này đột nhiên thấy Trình Cẩm, Vương Mãnh sùng sốt, hồ nghi nói: "Người. . ."

Hắn vừa mới nói ra một người chữ, Trình Cẩm đã bước đi đến hắn trước mắt, không nói hai lời, trước đem cổ của hắn nắm, lạnh lùng nói: "Khá lắm to gan cầu quan, ăn hối lộ trái pháp luật, chết không có gì đáng tiếc, hiện tại người còn có lời gì nói?"

Vương Mãnh bị Trình Cẩm đồ ập xuống thoả mạ mắng chửi, hắn mờ mịt tròn tròn mắt, thì thảo nói ra: "Người. . . Người đây là ý gì?"

"Có ý tứ?" Trình Cẩm bàn tay cố sức, đem vừa mới ra cửa Vương Mãnh lại đẩy trở lại phòng ngủ bên trong, sau đó thuận thể đem cửa phòng quan, rồi mới lên tiếng: "Người bạc kho trong chút tạp thất tạp bát từ đông sang tây tạm thời không đề cập tới, người nói cho tôi, trong mật thất trăm vạn lượng bạc lại là chuyện gì xảy ra?"

A? Nghe nói lời này, Vương Mãnh suy nghĩ tức khắc vù vù một tiếng, theo bản năng cũng hấp miệng lương khí, hắn làm sao biết bạc kho mật thất, lại làm sao biết trong mật thất có bạc? Trừ mình ra cùng hai gã tri kỷ tâm phúc ở ngoài, không có ai biết việc này. Hắn sắc mặt đại biến, ngốc tại chỗ, thật lâu không nói.

"Hừ!" Trình Cẩm lạnh lùng hừ một tiếng, đem Vương Mãnh dùng kéo dài tới trước bàn, cầm lấy mặt giấy bút, đưa tới hắn trước mắt, nói ra: "Đem người làm sao ăn hối lộ trái pháp luật, thu quát tiền tài chuyện đều cho ta nhất ngữ nhất thập viết ra, hiện tại liền viết!"

Vương Mãnh từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, hắn không cười cứng rắn vất cười, run giọng nói ra: "Này. . . Vị tướng quân này, người. . . Người hiểu lầm, những bạc này cũng là ta bằng, hắn là tạm thời gửi ở chỗ này của ta!" Nói xong, hắn tròn trịa đầu lớn còn gật liên tục, bày tỏ bản thân nói hợp lại không có gì dối.

Trình Cẩm chưa tin chuyện hoang đường của hắn, cười nhạt nói: "Xem ra, không dùng tới giờ thủ đoạn cứng rắn, người chắc là sẽ không thành thật khai báo!" Vừa dứt lời, hắn chợt một quyền, nặng nề nện ở Vương Mãnh bụng dưới.

Vương Mãnh là quan văn, sẽ không lĩnh võ, trong ngày thường lại sống an nhàn sung sướng, chưa bị như vậy ra sức đánh, một quyền xuống phía dưới, thẳng đem hắn đau ngao kêu thảm một tiếng, giống quả bóng xì hơi, thân thể theo trác chân mềm nhũn trượt ngồi vào mả.

Cái này cũng không coi xong, Trình Cẩm mở nắm tay, sương mù màu đen do bàn tay thả ra ngoài, trong nháy mắt, sương dày đặc ngưng kết, khi bàn tay hóa thành một tầng ngấm đen phát sáng linh khải, mắt lạnh nhìn lại, dường như tay hắn mang theo một hắc thiết cái bao tay đường như.

Giang bàn tay ra, Trình Cẩm một tay lấy Vương Mãnh cổ tay trái chế trụ, không thấy hắn dùng lực như thế nào, chỉ là ngũ chỉ thu về, theo răng rắc một tiếng giòn vang, Vương Mãnh xương cổ tay cứng rắn tiếng mà lộn xộn, hơn hết dường như nhìn đồng hồ mặt không ngờ hoàn hảo không tổn hao gì, nhưng toàn bộ bàn tay đã mất tự nhiên đáp kéo xuống, trên không trung qua lại lắc lư.

Này thật có thể nói là đau đến xương tủy. Vương Mãnh đời này cũng không như thế đau qua, hắn ra một tiếng tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt, sau đó hai mắt trở mình, đau đã hôn mê.

Cùng lúc đó, phòng ngủ trong đoàn cũng truyền ra một tiếng kêu sợ hãi. Trình Cẩm quay đầu nhìn lên, lúc đầu bên trong phòng giường còn ngồi ra một tên thiếu phụ, nâng hai tay cầm chân bông, che ở trước ngực, thân thể kịch liệt run rẩy, hiển nhiên đã bị tình cảnh trước mắt sợ ngốc sợ ngây người.

Đối với mình không có uy hiếp, Trình Cẩm hợp lại không để ý tới nữ nhân kia, lại đưa ánh mắt trở xuống đến hôn mê bất tỉnh Vương Mãnh thân. Hắn ngồi xổm người xuống, với móng tay điểm trụ Vương Mãnh người của giữa, đột cổ sức xuống dưới theo như, người sau hừ hừ hai tiếng, xa xôi chuyển tình.

Trình Cẩm đem giấy bút ném ở mả, quát lên: "Viết! Không muốn sống được tội, liền ngoan ngoãn cho ta viết ra, nói cách khác, "hắn bao trùm linh khải bàn tay ở Vương Mãnh trước mắt hoảng liêu hoảng, nói ra: "Kế tiếp ta liền bóp nát của người hai chân, oạt mất của người, trừ của người mũi, sau cùng bẻ gãy cổ của người!"

"Ồi chào" Vương Mãnh rên rỉ thống khổ một tiếng, đối với mình nát bấy xương cổ tay, ngay cả cũng không dám nhìn, lại rõ ràng lại mập mạp to lớn này đã đầy đỏ mồ hôi, hắn run rẩy mà nói ra: "Ta. . . Ta là đường đường vương đình mệnh quan, Hoành Thành thành chủ, người. . . Người cả gan làm loạn, vu oan giá họa, ta thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua cho người. . ."

Còn không viết? ! Trình Cẩm gạt đầu, nói ra: "Người đã muốn làm quỷ, ta sẽ thanh toán người!" Vừa nói chuyện, bàn tay hắn xuống dưới dòi, chế

trụ Vương Mãnh mất cá chân, thân thể hơi nghiêng về phía rwLsy trước, làm bộ muốn bóp xuống phía dưới.

Nhớ tới vừa rồi phi nhân có thể chịu được đau đớn, Vương Mãnh kích linh linh rung mình một cái, hần liền thanh nói ra: "Chờ một chút! Chờ một chút! Tướng quân, chỉ cần ngươi có thể buông tha ta, bạc kho trong những tiền kia ta đều cho ngươi, đó là một trăm vạn lượng a, ngươi suy nghĩ một chút, cho dù ngươi làm cả đời tướng quân, cũng không kiếm được nhiều như vậy tiền!"

Trình Cẩm hình như nghe xong thế giới buồn cười nhất truyện cười, không thể ngừng ngửa mặt mà cười, chậm rãi nói ra: "Đường như gần đây tiền, ta sẽ không đầu quân, với tư vị của ta, chỉ cần làm mấy năm đạo phi liên có thể giả tài bạc triệu, nhưng ta mong muốn không phải là những. Ngươi ta tâm bất từ, tai vạ đến nơi còn muốn làm hấp hối vùng vẫy, nhưng ta lại có thể là người thông lộ người!" Còn chưa có nói xong, Trình Cẩm cảm lấy Vương Mãnh mất cá chân tay của cổ tay đã bắt đầu chậm rãi chặt lại.

Lúc này hần không có lập tức tương kì mất cá chân bóp nát, mà là chậm rãi đều đều thi lực, đương nhiên, hần cũng để cho Vương Mãnh đau khổ càng sâu quá nặng.

"A" Vương Mãnh lần thứ hai ra kêu thảm thiết, hần thậm chí có thể nghe được xương của mình ra khanh khách sắp nghiền nát âm hưởng.

"Không nên lại ngắt, tôi làm, tôi làm a. . ." Hần bị mềm cứng rắn không ăn Trình Cẩm dọa một số gần như tan vỡ, điên cuồng như tru lên, đồng thời nước mắt nước mũi cùng nhau chảy ra, lại hỗn hợp hai gò má mồ hôi, cả khuôn mặt đã không rõ thành một đám.

"Tốt!" Nghe hần nói viết, Trình Cẩm hài lòng gật đầu, lúc này mới buông ra Vương Mãnh mất cá chân, lại đem giấy bút tiếp cận trước mặt hần đây một cái.

Bị ép bắt đắc dĩ, Vương Mãnh đưa hần làm sao ăn hối lộ trái pháp luật, mạnh mẽ thu bên trong thành tiểu thương thương thuế chuyện nhất nhất viết ra. Kỳ thực gần vài năm, hần ở nghèo khó Hoàn Thành có thể vơ vét của cải đạt trăm vạn hai nhiều, làm gây nên cũng không không hơn, nhưng Trình Cẩm không để ý tới nhiều như vậy, chỉ cần điều này đã cũng đủ trị Vương Mãnh tội, hần mong muốn cũng chính là này.

Chờ Vương Mãnh viết xong, hần cầm lấy chỉ đến xem xem, sau khi xác nhận, với cương đao cắt Vương Mãnh ngón tay của, dùng hần máu của mình ở lời khai vẽ áp.

Làm xong những, Trình Cẩm âm thầm thở phào, hần mạnh mẽ Vương Mãnh cung khai cũng là có nguy hiểm, nhớ ra người sau bản chất đủ cứng, chết sống không tiếp thu, vậy mình cũng không tiện tiếp cận Đường Dần giải thích, mặc kệ nói như thế nào, Vương Mãnh cũng là đường đường thành chủ, bản thân vận dụng hình phạt riêng, ở pháp lý là không nói được, cũng may Vương Mãnh loại nhu nhược, đánh một trận, dọa một cái liền tất cả đều nhận tội.

Lúc này, phủ thành chủ bên ngoài đột nhiên một phen đại loạn, tiếp tục, cửa phủ bị người từ bên ngoài phá khai, đại đội quan binh trào gần đây.

Phủ thành chủ bọn thị vệ thấy thế đều sợ chết khiếp, một các liền tiếp lui về phía sau, ngay cả trước tiếp lời người của không có.

Theo quan binh đại lượng nhảy vào, Đường Dần cũng từ bên ngoài sai bước đi gần đây, ở bên cạnh hần còn có báo tin Ngạo Tinh cùng với nghe thấy tin mà đến Quan Nguyên Cát.

Ở Ngạo Tinh dưới sự chỉ dẫn, Đường Dần cùng Quan Nguyên Cát đầu tiên là đi phủ thành chủ bạc kho, ở nơi nào, thấy được Vương Mãnh trữ hàng tài vật.

Trước không nhìn bạc, chỉ cần bên ngoài mật thất mật chút đồ cỏ, gấm vóc giá trị sẽ không phi, lại vào mật thất, thấy bên trong chong chóng chất như núi nén bạc, Đường Dần cùng Quan Nguyên Cát đều có chút kinh ngạc trở về hơn hết thần.

Đường Dần đời này còn chưa thấy qua nhiều như vậy bạc, chính là một người thành chủ là có thể vơ vét của cải đến trình độ như vậy, xưng phải là nhìn thấy mà giật mình.

Mà Quan Nguyên Cát ở kinh ngạc đồng thời, sắc mặt cũng đỏ lên, hần là chủ trào nội chính, khi hần phụ trách trong phạm vi xuất hiện như thế một người đại tham quan, hần đương nhiên cũng khó trốn ngoài cữu.

Kỳ thực Quan Nguyên Cát nhậm chức tới nay đã thay đổi một nhóm quan viên, nhưng này chút cũng là huyện lý lệ thuộc trực tiếp quan viên, hần tạm thời còn không có có nhiều hơn tình lực để xuống trong huyện các thành các trấn, nói trở về trong, cũng nhiều một hần không có nhiều hơn tình lực quan tâm các thị trấn, thay đổi các thị trấn quan viên, không phải, có thể hay không bắt được Vương Mãnh này đại tham quan thật đúng là liên không nhất định đâu!

Dù vậy, Quan Nguyên Cát nhưng cảm xúc mặt trận trận đốt, cùng Đường Dần rời khỏi mật thất sau đó, hần khom người thi lễ, áy náy nói ra: "Đại nhân, đây là thuộc hạ đó qua, là thuộc hạ sơ sót!"

Lúc này Đường Dần ngược lại rất khai sáng, không có trách cứ Quan Nguyên Cát, ngược lại an ủi: "Nguyên Cát, đây cũng không phải là lỗi của ngươi, ăn hối lộ trái pháp luật người của là Vương Mãnh, cũng không phải ngươi, hưởng ngươi xử lý chính vụ, chứa nhiều việc vặt, sao có thể làm được chu đáo, ngươi cũng không phải thần tiên!"

Nghe hắn nói như vậy, Quan Nguyên Cát lòng của tình nếu không không dễ dàng, phản cang cảm thấy phải cang cảm thấy.

Hắn lắc đầu cười khổ, Đường Dần sâu rõ ràng lý lẽ, sẽ chỉ làm hắn càng thêm tận tâm tận lực, vai gánh vác cũng sẽ càng thêm nặng nề.

Đường Dần hỏi trong coi bạc kho Gia Hi nói: "Trình Cẩm ở đâu?"

"Đại nhân, đội trưởng đi tìm Vương Mãnh!"

"A!" Đường Dần lên tiếng, lập tức tìm tới một tên phủ thành chủ thị vệ, do hắn chỉ dẫn, tiếp cận Vương Mãnh phòng ngủ đi.

Khi Đường Dần đám người tới Vương Mãnh phòng ngủ thì, người sau đã bị Trình Cẩm đầy đoạ hấp hối, thần chí không rõ, ánh mắt hắn là nhìn Đường Dần, nhưng ánh mắt đã mất tiêu cự.

Một bên Trình Cẩm vội vàng bước nhanh trước thi lễ, thấp giọng nói ra: "Đại nhân!" Vừa nói chuyện, hắn đem Vương Mãnh viết lời khai vô cùng cung kính mà đưa tới.

Đường Dần dương phía dưới, ý bảo Trình Cẩm không cần đa lễ, sau đó tiếp nhận lời khai, triển khai nhìn kỹ, đại thể nhìn qua một lần sau đó, hắn phải đem lời khai ném ở mà, ánh mắt ngưng mắt nhìn Vương Mãnh, lạnh giọng nói ra: "Vi để cho huyện Bình Nguyên mau phồn vinh, để dân chúng an cư lạc nghiệp, huyện lý đặc biệt chế định giảm miễn thuế chính sách, mà người thân là thành chủ lại hết lần này tới lần khác nghịch ngoai nói mà đi đó, trung gian kiếm lời túi tiền riêng, tội không thể tha thứ!"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Quyển 6

Nghe được Đường Dần phát biểu, Vương Mãnh lúc này mới hơi chút thanh tỉnh một chút, hắn mắt lom lom nhìn Đường Dần, thanh âm run rẩy lại yếu ớt mà nói ra: "Đại nhân, thuộc hạ biết sai rồi, đại nhân tha mạng a. . ."

"Chậm!" Đường Dần đều lười nhiều liếc hắn một cái, xoay người hình, bên đi ra phía ngoài vừa nói nói: "Chém!"

Hắn đang nói vừa mới roi, Trình Cẩm liền đem đao rút ra, nhắm ngay Vương Mãnh cổ của, tàn bạo bỏ xuống.

Xi! Theo hàn quang lóe lên, Vương Mãnh lớn chừng cái đầu suy nghĩ từ vai ngã nhào trên mặt đất, Trình Cẩm thuận thế nhắc tới, theo Đường Dần đi ra phòng ngủ, bên trong phòng chỉ còn lại có phụ nữ liên tục không ngừng tiếng thét chói tai.

Đến bên ngoài, Đường Dần quay đầu lại nhìn nhìn Trình Cẩm, càng xem càng thương thức, càng xem càng thích, nghĩ Trình Cẩm thái độ làm người bình tĩnh, làm việc chu toàn, lại có một thân hảo tu vi, xưng phải là khó được nhân tài.

Nếu như nói ngay từ đầu hắn vẫn chưa quá coi trọng Trình Cẩm cùng với đám sau lưng, hiện tại thì phải đổi kỳ nhìn với cặp mắt khác xưa.

Lúc này hắn chính là bởi vì tăng cường quân bị, mua chiến mã mà dẫn đến bạc kho chưa đủ sự tỉnh lo lắng, từ Vương Mãnh trong sao được trăm vạn lượng bạc trắng có thể nói là hiếm hoi cấp. Đường Dần trong lòng tức giận đồng thời cũng mơ hồ mang chút vui sướng, hắn nói với Trình Cẩm: "Trình Cẩm, người lần này lập được đại công, nghĩ muốn cái gì thưởng?"

"Làm đại nhân làm việc, thuộc hạ bắt đồ thưởng!" Trình Cẩm chấp tay, nghiêm mặt nói ra.

Đường Dần mỉm cười gật đầu, nói ra: "Công phần thưởng qua phạt, thiên kinh địa nghĩa. Đám sau lưng mỗi người ký đại công một lần, hợp lại thưởng cho bạc hai nghìn hai." Dừng một chút, hắn lại nói: "Trình Cẩm, việc này người làm tốt, sau đó tiếp tục nữa, nghiêm tra trong huyện ăn hối lộ trái pháp luật đó quan viên, hiện tại, có thể trước kiểm tra sau tấu, dường như chứng cứ vô cùng xác thực, thành chủ dưới quan viên có thể tiền

trăm hậu tấu!"

Điều tra Vương Mãnh một chuyện, không duyên cớ nhiều hơn trăm vạn lượng bạc trắng, điều này làm cho Đường Dần thương thức được ngon ngọt, hiển nhiên sẽ không vì vậy dừng tay, Vương Mãnh còn như vậy, nghĩ đến trong huyện vẫn tồn tại có án hối lộ trái pháp luật quan lại, hẳn muốn đâm sau lưng tiếp tục tra được, một có thể chính trong huyện quan lại bầu không khí, hai cũng có thể bỏ khuyết bạc kho, nhất cử hai được.

Bất quá hẳn cho Trình Cẩm quyền hạn cũng coi như khá lớn, với quan viên trước kiểm tra sau tấu liền cũng đủ dọa người, còn đối với thành chủ dưới quan viên có thể tiền trăm hậu tấu liền càng làm cho người ta sợ hãi ba phần. Vương Mãnh một án không chỉ có lệnh đâm sau lưng danh hào ở huyện Bình Nguyên bên trong danh tiếng đại chấn, cũng để cho trong huyện đại tiểu quan viên với đâm sau lưng nhượng bộ lui binh, kính trọng nhưng không gần gũi.

Đường Dần với Trình Cẩm trọng dụng hiển nhiên lệnh người sau càng thêm dụng tâm, đồng thời người tu linh hệ Bồng Tỏi ở huyện Bình Nguyên nắm trong tay thực quyền một chuyện cũng rộng làm truyền ra, dẫn tới càng nhiều hơn người tu linh hệ Bồng Tỏi đến đây tìm nơi nương tựa, lại thêm Trình Cẩm bản thân kéo tới một đám băng, không mấy ngày nữa, đâm sau lưng thành viên đã mở rộng đến hơn - ba mươi người.

Tuy rằng các thành viên tu vi tốt xấu lẫn lộn, nhưng là thanh nhất sắc người tu linh hệ Bồng Tỏi.

Bởi nhân số tăng nhanh, để dễ dàng cho quản lý, Trình Cẩm ở trong tối mũi tên thiết lập ba đội, tu vi cao người vào một đội, kém người thì vào ba đội, không không dưới người vào hai đội, để tiết kiệm phí dụng, một đội thành viên linh Thiên phu trưởng bổng lộc, hai đội thành viên linh đại đội trưởng bổng lộc, ba đội thành viên linh tiểu đội trưởng bổng lộc.

Mặt khác hẳn lại làm đâm sau lưng thành viên đỉnh chế thống nhất phục sức, áo giáp. Đâm sau lưng thành viên cũng là bên trong mặc miếng vải đen y, áo khoác màu đen da khải, đầu không khôi, bối phi hắc áo cừu, bên hông kéo dài qua hắc da vô đao bội đao, đến tận đây, Đường Dần dưới trường đâm sau lưng tổ chức cơ bản định hình, ngày sau chỉ có thành viên tăng, mà không nữa lớn biến động.

Từ Vương Mãnh nhà niêm phong trăm vạn lượng bạc trắng, lệnh Đường Dần lo lắng chân rất nhiều, hẳn lập tức để Quan Nguyên Cát tìm tới ngựa Mạc quốc thương triệu tự, với mỗi con tám mươi hai giới cách lại tăng đỉnh Mạc quốc chiến mã ba nghìn con, tiến hành trước quyết định một nghìn con, tổng cộng có bốn ngàn so sánh nhiều, qua loa tính được, nhiều như vậy chiến mã cũng cần hơn ba mươi vạn lượng bạc.

Đường Dần lập tức mua nhiều như vậy chiến mã, lệnh triệu tự vui mừng dị thường, liền thanh đáp ứng, trong vòng nửa tháng nhất định đưa đến. Hẳn ở Hoành Thành không có nhiều hơn dừng, cùng ngày liền dẫn người hầu trở về đi Mạc quốc, trừ bị ngựa.

Đưa đi triệu tự, Đường Dần cùng Quan Nguyên Cát đi huyện phủ bạc kho, nhìn từ Vương Mãnh nhà kiểm bắt được đồ cổ, gấm vóc, vải vóc, Đường Dần bên xoa cằm vừa nói nói: "Nếu là đem mấy thứ này hết thảy bán đi, nghĩ đến cũng có thể đổi trở về không ít bạc!"

Đường Dần trước đây với tiền tài là chớ không quan tâm, cũng không chú ý, nhưng bây giờ không giống nhau, chỉ cần nghe được tiền, hai mắt đều tỏa ánh sáng, cũng không phải là hẳn thay đổi tham lam, mà là hẳn lúc này lại thêm có thể cảm nhận được tiền tài ở loạn thế giữa tầm quan trọng. Tăng cường quân bị, mua vật tư, mua quân mã lương thảo, phóng quân lương, phụ trận vong cùng bị thương tướng sĩ, bên nào không cần tiền, chỉ còn chờ trong quận phóng về điểm này quân lương cùng vật tư, bình nguyên quân tám vạn binh lính sống lại sống chết đói, nghèo chết.

Quan Nguyên Cát gật đầu, nói ra: "Nếu như có thể tìm được đại người mua, mấy thứ này, không sai biệt lắm có thể bán mười vạn hai."

"Đại người mua!" Đường Dần cau mày một cái, âm thanh động đất thì thảo nói ra: "Ta huyện Bình Nguyên bên trong, nơi đó có đại người mua?" Nói đến đây, hẳn đột nhiên nhớ tới một người, mấy ngày hôm trước ban đêm ở trong quán trà gặp phải vị kia tuổi thanh xuân thiếu nữ, năng tự xưng là Phạm gia người của, mà Phạm gia không phải là đại người mua à?

Dường như bản thân đi xin nàng mua mấy thứ này, không biết nàng có thể hay không tiếp thu? Nghĩ, Đường Dần lại lắc đầu, hẳn không phải là một sẽ chủ động mở miệng cầu người người của, huống đối phương còn là một phụ nữ, lại là một còn không để hẳn vào trong mắt phụ nữ.

Đường Dần đột nhiên nhếch miệng cười, nhìn về phía Quan Nguyên Cát, nói ra: "Nguyên Cát, ngươi không phải là trong huyện lớn nhất thương nhân à?"

Quan Nguyên Cát cười khổ một tiếng, nói ra: "Trước kia là, nhưng bây giờ khẳng định không phải, ta quản gia trong có thể quyền tiền tài đều quyền đi ra, còn muốn cho tới tiền, phải bán phòng bán mã!"

Nghe nói lời này, Đường Dần liên tục xua tay, cười nói: "Vây cũng không đến mức." Hẳn biết, nhậm chức tới nay Quan Nguyên Cát là không ít hiển cho trong nhà tiền tài đã bỏ khuyết huyện kho, coi như mình lại làm sao cần tiền, hẳn cũng không thể đem Quan Nguyên Cát đến bán phòng bán mã trình độ. "Hiện tại chúng ta tay còn hơn một trăm vạn lượng bạc, bán mấy thứ này cũng không nóng lòng nhất thời, sau này hãy nói!" Đường Dần vỗ vỗ Quan Nguyên Cát vai, xoay người đi ra bạc kho.

Đường Dần vốn muốn đem những vật phẩm này bán cho Phạm gia, nhưng lại không tiện ý tứ chủ động mở miệng, làm hẳn không có nghĩ tới vâng, Phạm gia ngược lại chủ động tìm cửa.

Buổi trưa, Đường Dần sau khi ăn cơm xong, đang ở trung tâm huyện hậu viện tản bộ, lúc này, quản gia Đường Trung báo lại, nói Phạm nấn đến đây bái kiến Đường Dần.

Phạm mẫn? Đường Dần với tên này rất xa lạ, trong ấn tượng không biết người này, hỏi hần: "Nàng là ai? Có chuyện gì không?"

"Đại nhân, nàng không rõ ràng ý đồ đến, hơn hết tự xưng là Phạm cử đó nữ."

Nếu là lúc trước, Đường Dần cũng không biết Phạm cử là người ra sao cũng, bất quá hần từ Khâu Chân nơi nào nghe nói Phạm gia, cũng biết Phạm gia người chủ sự chính là Phạm cử. Phạm cử đó nữ? Lễ nào này Phạm mẫn chính là ngày đó mình ở trong quán trà gặp phải việc ấy xuất khẩu cuồng ngôn phụ nữ? Nghĩ tới đây, hần ngược lại vững vàng, nói với Đường Trung: "Xin nàng gần đây! Để cho nàng ở đại sảnh chờ ta."

"Vâng! Đại nhân!" Đường Trung đáp ứng một tiếng, đi ra ngoài.

Đường Dần lại đang hậu viện ít đi dạo một hồi, lúc này mới trở về nhà, sau đó lại không nhanh không chậm đổi thân sạch sẽ y phục, chậm rãi đi đại đường gặp Phạm mẫn.

Phạm gia không phải là lộ vẻ quý gia tộc, nhưng lại là thương nghiệp trù, nhà tư hùng hậu, phú khả địch quốc, ở Phong quốc địa vị cũng xưng được hết sức quan trọng. Phạm cử đó nữ, địa vị hiển nhiên cao quý, người bên ngoài thấy nào dám chậm trễ, mà Đường Dần lại đem lạnh ở đại đường, nhất đẳng liên tiếp cận nửa giờ đầu thời gian, này Phạm gia tiểu thư lòng của trong sao có thể thoải mái.

Khi Đường Dần đến lúc đó, nàng đang ngồi ở cái ghế thường thức trà, phẩm chính là chén thứ ba trà.

Thấy Đường Dần, Phạm mẫn đặt chén trà xuống, đứng lên hình, bất động thanh sắc nói ra: "Tiểu nữ tử Phạm mẫn, đặc biệt tới bái kiến Đường đại nhân!"

Phạm mẫn cũng không nhận ra Đường Dần, hơn hết nghe nói qua đồn đãi, với Đường Dần bề ngoài cũng có chút hiểu rõ, ngày hôm nay gặp mặt, cảm giác nghe đồn không uổng, Đường Dần quả nhiên tuổi còn trẻ, tướng mạo cũng Thanh Tú tuần lãng, trời sinh mặt cười, cho dù phụng phịu nhìn lại cũng giống là vui vẻ, làm cho tự nhiên mà vậy sản sinh thân cận cảm xúc, bất quá hần thân loại lộ ra ngoài khí chất lại âm lãnh, tà khí, làm cho mang đến một không nói được lực uy hiếp, bị hần nhìn, là tốt rồi giống ra phú khả năng bất cứ lúc nào phác lai ác lang nhìn chăm chăm dường như, điểm này là theo như đồn đãi không có nói ra trôi qua, tổng thể mà nói, Đường Dần bề ngoài cùng bên trong khí chất tuyệt nhiên ngược lại, hần liền giống một mâu thuẫn tổng hợp thể.

Nàng đang quan sát Đường Dần, người sau cũng đang quan sát nàng. Quả nhiên là nàng! Trong quán trà việc ấy có thể làm cho mình 'Chịu không nổi' phụ nữ! Ngày hôm nay Phạm mẫn ăn mặc trang phục, xinh đẹp hơn, càng lộ ra ung dung hoa quý, làm cho nghĩ không đưa ánh mắt tập trung ở nàng thân đều khó khăn. Xinh đẹp lại tự ngạo phụ nữ! Đường Dần trong lòng cười nhạt, mặt có thể không có chút nào biểu lộ, hần cười ha ha nói ra: "Hôm nay là quất cái gì gió, lại đem Phạm gia tiểu thư thổi tới ta phủ!"

"Đại nhân khách khí!" Phạm mẫn ngậm có ý nói móc mà nói ra: "Đại nhân tài năng ở trăm vội vàng giữa rút ra không rãnh gặp ta, là tiểu nữ tử vinh hạnh. Nghĩ đến, chuyện của người lớn vụ nhất định rất nhiều?"

Hai ngày này hần thanh nhàn rất, ở đâu ra sự vụ? Đường Dần mặt dày đỏ sạm, trong lòng nói lầm bầm: Khá lắm linh nha răng nhọn nha đầu! Hần Ha ha cười khan một tiếng, nói ra: "Hoàn hảo, hoàn hảo! Phạm mẫn tiểu thư đến đây, không biết có chuyện gì?"

Phạm mẫn nghiêm mặt, cắt vào chính đề, nói ra: "Ta có việc xin đại nhân hỗ trợ."

"A?" Đường Dần khoát tay một cái, ý bảo Phạm mẫn ngồi xuống, sau đó hần đã ở chủ vị ngồi xuống, đoạn khỏi bên cạnh bàn chén trà, hàm cười hỏi: "Phạm mẫn tiểu thư có chuyện mời nói!"

"Đại nhân hần là đối với chúng ta Phạm gia có hiểu biết?"

"Ừ! Có biết một, hai."

"Chúng ta Phạm gia muốn đem sinh ý kéo dài đến huyện Bình Nguyên, bao quát ở trong huyện mở tửu lâu, lầu trà, hiệu cầm đồ cùng với phường nhuộm, canh cửi phường chò, này không rfdx9 chỉ có có lợi cho huyện Bình Nguyên phồn vinh, cũng có thể tăng đại nhân chính tích, nghĩ đến đại nhân chắc là hoan nghênh?" Phạm mẫn mặt ngoài khách khí hỏi.

"Đương nhiên!" Đường Dần còn không có phải biết nàng ý đồ gì, suy nghĩ bên chuyển động bên gật đầu đáp: "Đương nhiên hoan nghênh."

"Hơn hết đại nhân người cũng biết, huyện Bình Nguyên hợp lại không yên ổn, thường xuyên gặp kẻ thù bên ngoài xâm lấn không nói, trăm nghề cũng hoang phế, dân cư lại ít, chúng ta Phạm gia dường như ở huyện Bình Nguyên mở nhiều như vậy cửa hàng, đầu nhập nhiều như vậy tiền tài, sợ rằng rất khó kiếm được tiền a!"

"Ý của ngươi là. . ."

"Hy vọng đại nhân có thể trừ ta Phạm gia bày thành thương thuế, cũng chỉ có như vậy, chúng ta đầu nhập mới không còn lỗ lỗ nhiều lắm, nghĩ đến đại nhân cũng sẽ không phản đối?" Phạm mẫn tay trụ cái ghế bắt tay, thân thể trước dò xét, cười híp mắt nói ra. Nàng lúc nói chuyện không chỉ có

định liệu trước, nhưng lại nghiêm nhiên một bộ bố thí người đáng đáp. Đứng Đường Dần sau lưng Quan huynh đệ thấy thế, mũi đều thiếu chút nữa khí sai lệch.

Võng du hay main không yy không nảo tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 118: Quyển 6

Đêm nay, Đường Dần lần thứ hai đến dự Phạm gia Hương Xuân lầu trà quán. Nói xem cùng hấn cùng đi còn có quan hai huynh đệ.

Trong quán trà khách nhân không coi là nhiều, thưa thớt tán ngồi. Đường Dần ở tầm thường nhất trong góc phòng ngồi xuống, tiếp cận điểm tiêu nhị điểm một bầu trà lại, vừa uống vừa xem cuộc vui. Quan hai huynh đệ với trà cùng hí kịch đều không có hứng thú, hai người, bốn con mắt, nhanh như chớp loạn chuyển, đánh

Lượng trong điểm trà khách.

Màn kịch của hôm nay phim truyện là tha cho hai ngày trước, Đường Dần chỉ nhìn một hồi lại không hứng thú lắm, uống cạn nửa bình trà nước sau lại chuẩn bị đẹp đường trở về phủ, lúc này, quan Nguyên Vũ ghé vào lỗ tai hấn nhẹ giọng nói ra: "Đại nhân, trong điểm có linh võ cao thủ!"

"A?" Đường Dần đang muốn đứng dậy rời đi, vừa nghe lời này, nguyên bản muốn giờ cao thân thể lại đoạn ngồi xuống. Có thể bị Quan huynh đệ xưng là cao thủ cũng không có nhiều người, mà người như thế vậy mà gặp phải ở huyện Bình Nguyên, làm hấn cảm thấy hiếu kỳ. Hỏi hấn: "Đối phương có bao nhiêu người,

Tu vi cao bao nhiêu?"

Quan hai huynh đệ là hệ Ánh sáng người tu linh, đối với hệ Ánh sáng linh vũ kỹ có thể thấy rõ từ lâu luyện như lửa thuần thanh, thấy rõ tuy rằng không phải là công kích kỹ năng, nhưng đặc biệt thực dụng, có thể phân chia người thường cùng người tu linh, hợp lại có thể lộ ra người tu linh tu vi cảnh giới. Hấn hai người là Đường Dần

Bảo vệ đêm, ở nơi công cộng, hai người đều thành thói quen trước thấy rõ một phen, nhìn kìa có hay không ẩn núp nguy cơ.

Lần này, hai người cẩn thận tỉ mỉ có đèn on, quả nhiên lộ ra người tu linh tồn tại.

"Phải có năm người, tu vi đều ở đây đạt đến trình độ tuyệt vời đi."

"A?" Đường Dần hấp khí, tu vi có thể đạt được linh đạt đến trình độ tuyệt vời người tu linh cũng ít khi thấy, hơn nữa lập tức mạo nhận năm người, sự tình sợ rằng không đơn giản. Hấn theo bản năng hạ thấp giọng hỏi: "Mục tiêu của đối phương thế nhưng ta?"

Quan Nguyên Vũ lắc đầu, nói ra: "Hiện tại ở không nhìn ra."

Đường Dần nói: "Chưa năm người? Dựa vào cho ta xem."

Quan Nguyên Vũ thẳng tắp thân thể, tay phóng tới dưới bàn, bên chỉ điểm vừa nói nói: "Đại nhân bên trái phía trước mặc màu xanh bố y hấn tử, phía trước mang mũ cúi đầu uống trà việc ấy, còn có số dương bàn thứ hai ba người."

Theo quan Nguyên Vũ nói, Đường Dần đi, nếu như chỉ từ bề ngoài xem, năm người này cùng người dân bình thường không có gì sai biệt, hơn nữa Đường Dần từ bọn họ thân cũng không - cảm giác chủ tâm giết người, hấn trời sanh gần như cho như dã thú trực giác từ trước đến nay linh mãnh, hấn có thể trăm phần trăm

khẳng định, năm người này không là hướng về phía bản thân tới.

Lẽ nào, bọn họ cũng giống như mình, đến trong quán trà chỉ là vì xem cuộc vui? Đường Dần lắc đầu mà cười. Hắn lại hỏi: "Chỉ năm người này?"

"Đúng vậy! Về phần những thứ khác người tu linh, đều ở phía sau đài, vậy hẳn là là Phạm Mẫn tùy tùng."

Phạm gia là thương giáp nhà giàu, bên người có người tu linh làm bảo tiêu rất bình thường, Đường Dần không có lại tiếp tục hỏi, tiếp tục uống trà.

Một bầu trà lại đã uống xong, gặp năm người kia nhưng không có bất kỳ phải ly khai ý tứ, Đường Dần giơ tay lên tới, gọi tới điểm tiểu nhị, lại điểm một bình trà nước.

Hắn chính chờ trà tới thời điểm, đột nhiên người được một quen thuộc làn gió thơm trước mặt bay tới, cùng lúc đó, Đường Dần cũng cảm giác được quán trà bên trong chủ tâm giết người nhất thời.

Hắn trầm kinh hãi, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy Phạm Mẫn cầm một bình trà nước hương mình đi tới, mặt khác, năm người tu vi tinh thâm người tu linh đều ở đây dùng khỏe mắt dư quang chăm chú liếc Phạm Mẫn.

A! Lúc này Đường Dần rốt cục làm rõ ràng, năm người này quả thực không là hướng về phía bản thân tới, mà là nhằm vào được Phạm Mẫn. Đương nhiên, cái này cũng không kỳ quái, Phạm gia phú khả địch quốc, gia tài bạc triệu, đánh hẳn Phạm gia người chủ ý khẳng định không ít, nói vậy năm người này chính là một cái trong số đó. Nghĩ

Đêm nay, Đường Dần lần thứ hai đến dự Phạm gia Hương Xuân lầu trà quán. Cùng hắn cùng đi còn có quan hai huynh đệ.

Trong quán trà khách nhân không coi là nhiều, thưa thớt tán ngồi. Đường Dần ở tầm thường nhất trong góc phòng ngồi xuống, tiếp cận điểm tiểu nhị điểm một bầu trà lại, vừa uống vừa xem cuộc vui. Quan hai huynh đệ với trà cùng hí kịch đều không có hứng thú, hai người, bốn con mắt, nhanh như chớp loạn chuyển, quan sát trong điểm trà khách.

Màn kịch của hôm nay phim truyện là tha cho hai ngày trước, Đường Dần chỉ nhìn một hồi lại không hứng thú lắm, uống cạn nửa bình trà nước sau lại chuẩn bị dẹp đường trở về phủ, lúc này, quan Nguyên Vũ ghé vào lỗ tai hắn nhẹ giọng nói ra: "Đại nhân, trong điểm có linh võ cao thủ!"

"A?" Đường Dần đang muốn đứng dậy rời đi, vừa nghe lời này, nguyên bản muốn giơ cao thân thể lại đoạn ngồi xuống. Có thể bị Quan huynh đệ xưng là cao thủ cũng không có nhiều người, mà người như thế vậy mà gặp phải ở huyện Bình Nguyên, làm hắn cảm thấy hiếu kỳ. Hỏi hắn: "Đối phương có bao nhiêu người,

Tu vi cao bao nhiêu?"

Quan hai huynh đệ là hệ Ánh sáng người tu linh, đối với hệ Ánh sáng linh vũ kỹ có thể thấy rõ từ lâu luyện như lửa thuần thanh, thấy rõ tuy rằng không phải là công kích kỹ năng, nhưng đặc biệt thực dụng, có thể phân chia người thường cùng người tu linh, hợp lại có thể lộ ra người tu linh tu vi cảnh giới. Hẳn hai người là Đường Dần

Bảo vệ đem, ở nơi công cộng, hai người đều thành thói quen trước thấy rõ một phen, nhìn kia có hay không ẩn nấp nguy cơ.

Lần này, hai người cẩn thận tỉ mỉ có đèn on, quả nhiên lộ ra người tu linh tồn tại.

"Phải có năm người, tu vi đều ở đây đạt đến trình độ tuyệt vời đi."

"A?" Đường Dần hấp khí, tu vi có thể đạt được linh đạt đến trình độ tuyệt vời người tu linh cũng ít khi thấy, hơn nữa lập tức mạo nhận năm người, sự tình sợ rằng không đơn giản. Hắn theo bản năng hạ thấp giọng hỏi: "Mục tiêu của đối phương thế nhưng ta?"

Quan Nguyên Vũ lắc đầu, nói ra: "Hiện tại ở không nhìn ra."

Đường Dần nói: "Chưa năm người? Dựa vào cho ta xem"

Quan Nguyên Vũ thẳng tắp thân thể, tay phóng tới dưới bàn, bên chỉ điểm vừa nói nói: "Đại nhân bên trái phía trước mặc màu xanh bố y hán tử, phía trước mang mũ cúi đầu uống trà việc ấy, còn có số dương bàn thứ hai ba người."

Theo quan Nguyên Vũ nói, Đường Dần đi, nếu như chỉ từ bề ngoài xem, năm người này cùng người dân bình thường không có gì sai biệt, hơn nữa Đường Dần từ bọn họ thân cũng không - cảm giác chủ tâm giết người, hẳn trời sanh gần như cho như dã thú trực giác từ trước đến nay linh mãnh, hẳn có thể trăm phần trăm

khẳng định, năm người này không là hướng về phía bản thân tới.

Lẽ nào, bọn họ cũng giống như mình, đến trong quán trà chỉ là vì xem cuộc vui? Đường Dần lắc đầu mà cười. Hắn lại hỏi: "Chỉ năm người này?"

"Đúng vậy! Về phần những thứ khác người tu linh, đều ở phía sau đài, vậy hẳn là là Phạm Mẫn tùy tùng."

Phạm gia là thương giáp nhà giàu, bên người có người tu linh làm bảo tiêu rất bình thường, Đường Dần không có lại tiếp tục hỏi, tiếp tục uống trà.

Một bầu trà lại đã uống xong, gặp năm người kia nhưng không có bất kỳ phải ly khai ý tứ, Đường Dần giờ tay lên tới, gọi tới điểm tiểu nhị, lại điểm một bình trà nước.

Hắn chính chờ trà tới thời điểm, hảo nhất hai ba tiếng Trung đột nhiên người được một quen thuộc làn gió thơm trước mặt bay tới, cùng lúc đó, Đường Dần cũng cảm giác được quán trà bên trong chủ tâm giết người nhất thời.

Hắn thâm kinh hãi, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy Phạm Mẫn cầm một bình trà nước hướng mình đi tới, mặt khác, năm người tu vi tinh thâm người tu linh đều ở đây dùng khỏe mắt dư quang chăm chú liếc Phạm Mẫn.

A! Lúc này Đường Dần rốt cục làm rõ ràng, năm người này quả thực không là hướng về phía bản thân tới, mà là nhằm vào được Phạm Mẫn. Đương nhiên, cái này cũng không kỳ quái, Phạm gia phú khả địch quốc, gia tài bạc triệu, đánh hẳn Phạm gia người chủ ý khẳng định không ít, nói vậy năm người này chính là một cái trong số đó. Nghĩ

Đường Dần quái dị mà quay đầu nhìn quan Nguyên Vũ, hồ nghi nói: "Nguyên Vũ, người lời ngày hôm nay thế nào nhiều như vậy?"

Quan Nguyên Vũ cấp vội vàng cúi đầu, nhỏ giọng nói ra: "Thuộc hạ chỉ là luận sự."

Đường Dần không để ý tới hắn, lại đi về phía trước một đoạn, đột nhiên dừng bước, hai mắt trực câu câu nhìn quan Nguyên Vũ.

Quan Nguyên Vũ cho rằng Đường Dần ở tự trách mình lảm miệng, liền vội vàng nói: "Đại nhân, là thuộc hạ lảm mồm, lần tới cự tuyệt không tái phạm!"

Đường Dần khoát khoát tay, thu hồi ánh mắt, cúi đầu trầm ngâm chỉ chốc lát, thì thào nói ra: "Người nói cũng có đạo lý."

Nếu như Phạm Mẫn thật ở mình hai đầu bờ ruộng sinh ý bên ngoài, Phạm gia ở huyện Bình Nguyên sinh ý khẳng định vì vậy dừng, chuẩn bị không tốt còn có thể liên căn bỏ chạy, đây quả thật là bất lợi cho huyện Bình Nguyên triển lãm.

Tuy rằng rất đáng ghét Phạm Mẫn, nhưng thân phận của nàng rồi lại hết lần này tới lần khác rất trọng yếu, thật là làm số người đau. Đường Dần cười khò lặc đầu, với quan hai huynh đệ nói ra: "Chúng ta trở lại!"

"Trở về chưa? Huyện phủ à?"

"Trở về quán trà!" Đường Dần tức giận lên tiếng, lại sai bước hy vọng đi trở về đi.

Quan hai huynh đệ qua lại nhìn kia, không hện mà cùng đều nở nụ cười.

Chờ Đường Dần cùng quan hai huynh đệ lúc trở lại, quán trà đã bắt đầu đánh chuông, điểm tiểu nhị của chính khách khí lễ độ xin còn đang quán trà bên trong dừng trà khách rời khỏi.

Thấy thế, Đường Dần cùng quan huynh đệ không có đi vào, mà là đi vào quán trà đối diện tiểu hồ đồng trong, tình quan kỳ biến.

Người ta giả vờ đánh, thông thường các khách uống trà sẽ không dây dưa không ngớt, đại thể không cần xin liền sẽ chủ động rời khỏi, mà năm người người tu linh ngồi ở cái ghế cũng không có động.

Lúc này, lớn như vậy quán trà, chỉ còn lại có năm người người tu linh cùng vội vàng thu thập cái bàn, tạp vật điểm tiểu nhị.

Liếc về mấy người bọn họ còn chưa đi, một tên tuổi tác hơi dài tiểu nhị bước nhanh đi tới, vẻ mặt tươi cười nói ra: "Mấy vị khách quan, tiểu điểm hiện tại giả vờ đánh!"

Năm người kia hình như không nghe được hắn nói chuyện dường như, ngồi ở cái ghế khể động không nhúc nhích, ngay cả mí mắt cũng không liêu một chút.

Cho là bọn họ không nghe được, điểm tiểu nhị lại giả tăng âm lượng nặng nói một lần, có thể năm người vẫn như cũ bất vi sở động, không coi ai ra gì cúi đầu chậm rãi uống trà.

Nê Bò Tát còn có ba phần tính năng của đất. Đụng tới như vậy không thể nói lý khách nhân, điểm tiểu nhị lửa giận cũng đốt, hắn giọng nói bất thiện hỏi: "Các người lỗ tai điếc à? Không nghe được chúng ta giả vờ đánh à?"

Năm người, nhưng không ai đáp lời, cũng không ai nhiều liếc hắn một cái, hình như khi đứng ở trước mặt bọn họ điểm tiểu nhị là không khí giống nhau.

Mẹ nó! Lúc này điểm tiểu nhị thật nóng nảy, đưa tay đi bắt một người trong đó vai, đồng thời cả giận nói: "Các người giả vờ điếc hả?"

Tay hắn mới vừa đụng tới người kia vai, người sau thân thể chấn động mạnh, trong nháy mắt liền đem điểm tiểu nhị NFUYK tay của văng ra, tiếp tục, cánh tay hắn thuận thế hướng ra phía ngoài vùng lên, không Không chính, vừa vịn quét điểm tiểu nhị vòng eo.

Người sau còn không có phản ứng kịp, chỉ cảm thấy thân thể giống bị chạy như bay giữa xe ngựa đụng vào đường như, cả người thẳng tắp bay rớt ra ngoài.

P/S: Đừng thắc mắc nguyên nhân không có chương 119, ta rà trên uukanshu lẫn quanben-xiaoshuo đều thấy hai chương 118 và 119 trùng nhau về nội dung.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dã Tại Di Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương

Vĩnh Hằng Thần Đế mệnh mông thanh âm uy nghiêm tại Vô Ảnh Ma thần sâu trong đáy lòng vang lên ầm ầm, thiên địa rung động, đỉnh tai nhức óc, rốt cục đem Vô Ảnh Ma thần từ kéo dài chấn kinh xoắn xuýt bên trong giật mình tỉnh lại.

Vô Ảnh Ma thần lấy lại tinh thần, nhận không được dư vị một chút chính mình vừa mới cái kia "Vượt qua lễ thường" kinh hãi cử động, lạnh lùng trên mặt không khỏi hơi lộ ra một nụ cười khổ, hướng về phía Vĩnh Hằng Thần Đế cung bái nói: "Vô Ảnh thất thố, để Thần Đế bị chê cười!"

"Ha-Ha, dùng cái gì bị chê cười cái này chính là Nhân chi thường tình, ta hiểu!" Vĩnh Hằng Thần Đế lại là một trận cười to, chán thanh nói.

"Nhân chi thường tình sao" Vô Ảnh lắc đầu, lẩm bẩm một tiếng, sau đó nhớ tới Thần Đế vừa mới theo như lời nói, nhất thời dò hỏi: "Thần Đế hai loại bản nguyên có ý tứ là "

Vĩnh Hằng Thần Đế hai tay nhẹ tựa tại trên thần tọa, bá khí trên mặt mỉm cười, giải thích nói: "Vô Ảnh có chỗ không biết, hai loại bản nguyên, có một loại là người giải đến bản nguyên, cái kia đích thật là Bản Nguyên Đại Đạo chi Thần nói, nhưng một loại khác bản nguyên đoán chừng người không có trải qua, nguyên có không giải cũng bình thường."

"A Thần Đế thỉnh giảng, xin lắng tai nghe!" Vô Ảnh hiếu kỳ hỏi.

"Theo ta được biết, bọn người Hỗn Độn Ma Thần bởi vì là Hỗn Độn thời đại nhân vật chính, là cao quý Ba Ngàn Đại Đạo con cung, truyền thừa Ba Ngàn Đại Đạo, cho nên, đột phá Thiên Đạo tôn cảnh hẳn không có mấy may kiếp nạn bình cảnh đi" Vĩnh Hằng Thần Đế mỉm cười, nhàn nhạt hỏi ngược lại.

"Ừm ừm, không tệ! Chỉ cần chúng ta Hỗn Độn Ma Thần tự thân có thông thiên năng lực, có thể đi thẳng đến Thiên Đạo lớn nhất điển phong cảnh giới, trung gian không có chút nào bình cảnh kiếp nạn có thể nói. Chỉ có đột phá tới Hỗn Độn vô thượng cảnh, lĩnh ngộ bản nguyên, mới gặp được chúng ta Hỗn Độn Ma Thần lớn nhất Đại Bình Cảnh kiếp nạn. Đây cũng là Hỗn Độn Ma Thần cực kỳ khao khát bản nguyên nguyên nhân chỗ." Vô Ảnh gật gật đầu, trầm giọng nói.

"Cái này đúng. Chúng ta thuộc về Hồng Hoàng thế giới bản thổ sinh linh, tự nhiên cùng người chờ Hỗn Độn Ma Thần có khác biệt. Mặc kệ là thiên phú vẫn là thực lực, không hề nghi ngờ đều là chênh lệch vô cùng xa khoảng cách xa. Cho nên, chúng ta Hồng Hoàng bản thổ sinh linh đột phá Thiên Đạo Tôn Giả cảnh là có kiếp nạn, cũng là một đường sinh cơ, cái này kiếp nạn theo đột phá Hỗn Độn vô thượng cảnh kiếp nạn cùng loại, vì Mệnh Tinh kiếp." Vĩnh Hằng Thần Đế cười giải thích.

Mà Vô Ảnh Ma thần nghe được "Hồng Hoàng bản thổ sinh linh mặc kệ thiên phú vẫn là thực lực, đều cùng Hỗn Độn Ma Thần có vô cùng xa khoảng cách xa" câu nói này, thần sắc hơi chậm lại, lạnh lùng trên mặt không khỏi lộ ra một tia có thể xưng quý dị xoắn xuýt biểu lộ, tâm lý nhận không được chậm rãi nhắc tới: "Có làm hay không a, Thần Đế người thiên phú của mình cùng thực lực là như thế sao Hỗn Độn Ma Thần khó mà lĩnh ngộ bản nguyên, đều bị người tại Đẳng Thiên cảnh giới lĩnh ngộ, thiên phú như vậy trực tiếp đem Hỗn Độn Ma Thần vung ra vô hạn con phố a!

Còn có thực lực, Đấng Thiên cảnh giới liền có thể chọn chiến Thiên Đạo cảnh giới Hỗn Độn Ma Thần, đây là cái gọi là cùng Hỗn Độn Ma Thần thực lực có vô cùng xa khoảng cách xa "

Vô Ảnh Ma thần nhất thời cảm giác đến tâm linh của mình có chút chịu không nổi, cái thể giới này làm sao đây là Bàn Cổ đại thần khai ích cái kia Hồng Hoang thể giới sao cái này theo truyền thừa trí nhớ không đúng, rất lợi hại không đúng, cái này có phần lớn khác biệt.

Khó có thể tưởng tượng, luôn luôn Cao Lãnh chí thượng Hỗn Độn Ma Thần, tâm linh lại sẽ bị Vĩnh Hằng Thần Đế đánh thương tích đầy mình, Thiên Bãng Địa Liệt!

Vô Ảnh Ma thần đáy lòng lại là một phen xoắn xuýt, tối hậu rốt cuộc mình bạch một sự thật: Thần Đế chính là một cái không thuộc về bây giờ thời đại này siêu cấp biến thái, vô thượng yêu nghiệt, hẳn không phải bình thường tu sĩ nhưng so sánh, cái gì kinh thiên động địa chuyện phát sinh tại Thần Đế trên thân đều là "Bình thường", ầu, rất bình thường.

Đáy lòng chuyển qua lần này suy nghĩ, Vô Ảnh Ma thần tựa hồ buông xuống cái gì, rốt cục ung dung mà dẫn nhẹ một hơi, lấy lại tinh thần, khôi phục lại nhất quán lạnh lùng tư thái, trầm giọng hỏi: "Mệnh Tinh kiếp "

Vĩnh Hằng Thần Đế giờ phút này đối với Vô Ảnh Ma thần tâm linh chuyển biến không có chút cảm giác nào, chẳng qua là 3SE cảm thấy vừa mới Vô Ảnh Ma thần thần thái khá là quái dị, nhưng trong nháy mắt lại khôi phục bình thường, cũng không có suy nghĩ nhiều, gật đầu giải thích nói: "Mệnh Tinh kiếp là Hồng Hoang bản thổ sinh linh tất độ một cái kiếp nạn. Vượt qua cái này kiếp nạn, liền có thể một bước lên trời, cất bước vô thượng Tôn Giả cảnh, từ đó chương không Ba Ngàn Đại Đạo bản nguyên. Không độ được, không cần nhiều lời, thân từ đạo tiêu, phi hồn yên diệt mà thôi!"

Đi qua Vĩnh Hằng Thần Đế giải thích, Vô Ảnh Ma thần nhất thời hiểu được, gật đầu cảm thán nói: "Thì ra là thế, xem ra Đại Đạo đến nhất định a, chúng ta Hỗn Độn Ma Thần bởi vì vi tiên thiên thiên phú cơ duyên, Đại Đạo Truyền Thừa, đột phá Thiên Đạo Tôn Giả cảnh không trở ngại chút nào, cố nhiên mà không có chút nào kiếp nạn có thể nói.

Mà Hồng Hoang bản thổ sinh linh tuy nhiên Tiên Thiên thiên phú, cơ duyên truyền thừa ít hơn so với chúng ta, nhưng cái này kiếp nạn mặc dù là kiếp nạn, nhưng cùng lúc lại là dưới đường lớn một đường sinh cơ, là cơ duyên lớn lao. Vượt qua, liền có thể một trương cao cánh, thành tựu Thiên Đạo vô song. Không độ được, cái kia chính là thực lực cơ duyên sở định."

"Không tệ, đúng là như thế. Tu sĩ chỉ cần tự thân có đại nghị lực, đại trí tuệ, đồng thời vừa có đại cơ duyên phụ trợ, mặc kệ xuất thân như thế nào, đều có leo tu đạo đến đỉnh cơ hội. Xuất thân tốt không phải là tuyệt đối, chỉ là có cái tốt khởi điểm, nhưng không có nghĩa là có cái tốt điểm cuối." Khẽ gật đầu, Vĩnh Hằng Thần Đế cũng là trầm giọng nói ra.

"Nói như vậy, Thần Đế một loại khác bản nguyên chính là Ba Ngàn Đại Đạo bản nguyên" Vô Ảnh Ma thần mỉm cười, rốt cục đạt được một loại khác bản nguyên đáp án.

"Ha-Ha, đúng thế. Một loại là bản nguyên Thần Đạo, một loại là Thần Đạo bản nguyên. Đều là bản nguyên, đều là Thần Đạo, thuyết pháp khác biệt, nhưng lại có vô thượng khác biệt." Vĩnh Hằng Thần Đế cười to nói.

"Đúng vậy a, đúng là như thế! Thần Đạo bản nguyên chỉ là Ba Ngàn Đại Đạo bản nguyên, chương không cái này thì có thể đột phá Chí Thiên Đạo Tôn cảnh; mà bản nguyên Thần Đạo lại là thuộc về Bốn Nguyên Đại Đạo, lĩnh ngộ nó thì có thể đột phá Hỗn Độn vô thượng cảnh a!" Vô Ảnh cũng là mỉm cười gật đầu, cảm thán không thôi.

Vô Ảnh hướng về phía Vĩnh Hằng Thần Đế hơi khom người một cái, cung bái nói: "Vô Ảnh chúc mừng Thần Đế tại Đấng Thiên cảnh liền có thể lĩnh ngộ hai loại bản nguyên, thiên phú như vậy, nên được 'Tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả' . Sau đó Thiên Đạo, Hỗn Độn hai cảnh, Thần Đế nhưng thừa phong phá lãng, nổi thẳng mà lên, cho đến tu luyện đến đỉnh, Đại Đạo đỉnh phong. Vô Ảnh thành tâm đi theo Thần Đế khoảng chừng, nguyện theo Thần Đế bước chân, cùng nhau bước về phía tu luyện đỉnh phong!"

Nghe Vô Ảnh ca ngợi, Vĩnh Hằng Thần Đế lại là mỉm cười, lắc đầu nói: "Ta có thể tại cảnh giới này thì lĩnh ngộ hai loại bản nguyên, lại không phải một mình ta chi công. Mà lại, giống như ta người, không chỉ một người a!"

"Còn có không chỉ một người" Vô Ảnh lại là một phen chấn kinh, cái này chấn kinh từng đợt từng đợt đến, quả thực là cuồng oanh loạn tạc a, đem Vô Ảnh Ma thần tâm linh, đánh cho kinh ngạc.

"Không tệ, về sau ngươi hẳn là biết." Vĩnh Hằng Thần Đế cười thần bí, hẳn nói dĩ nhiên chính là Hỗn Độn Ma Đế, Cổ Thương bọn họ.

Cùng là Đế Thương phân thân, mỗi cái phân thân tự nhiên là bất phân cao thấp, tề khu đồng tiến . Còn Vĩnh Hằng Thần Đế hiện tại cảnh giới này có thể lĩnh ngộ hai Đại Bốn Nguyên, hoàn toàn chính xác không phải lực lượng một người, mà là có Bản Tôn trợ giúp, hoặc là nói ba ngàn bản nguyên Đạo Chủ trợ giúp.

Ba ngàn bản nguyên Đạo Chủ, ba ngàn Phó Tôn ý niệm biến thành, lĩnh ngộ Ba Ngàn Đại Đạo, từ đó chấp chương ba ngàn Bốn Nguyên Đại Đạo, ngưng tụ Cửu Thái Pháp tinh, là Bốn Nguyên Đại Đạo Chúa Tể.

Thần Đế Ma Đế bọn họ cố nhiên có trùng thiên ngạo khí cùng đấu chí, riêng phần mình làm chủ, mọi thứ không muốn phiền phức Bản Tôn, nhưng hướng về phía loại này linh ngộ Bản Nguyên Đại Đạo sự tình, loại này cơ duyên lớn lao truyền thừa, đây là Đế Thương bọn họ tu luyện nội tình, đương nhiên hội ngoại lệ.

Tu luyện nội tình tự nhiên có thể mượn nhờ, nếu vì cái gọi là ngạo khí, có có sẵn truyền thừa nội tình không dùng, lại tổn hao vô số thời gian đi lĩnh ngộ, cái kia chính là lẫn lộn đầu đuôi. Mà lại, mỗi người bọn họ phát triển dự tính ban đầu chính là, vì tìm kiếm lớn nhất phát triển, thu hoạch được hoàn mỹ nhất kết quả.

Ngạo khí mạnh hơn, há có thể vì phạm dự tính ban đầu

Đế Thương cùng chư vị phân thân, thiếu hụt chính là thời gian, quý báu nhất cũng là thời gian.

Thần Đế Ma Đế chuẩn tắc chính là, Đại Đạo Truyền Thừa cùng tài nguyên tu luyện, đây là bọn họ tu luyện trên đường nội tình, đây đều là có thể lẫn nhau mượn nhờ, cộng đồng được lợi; nhưng hành sự trên, lại là riêng phần mình mà tính, trên cơ bản lẫn nhau không giúp đỡ, không liên quan tới nhau, tùy tính phát triển, chỉ cần đều phù hợp Bản Tôn cái kia mục tiêu cuối cùng: Siêu thoát Bất Hủ.

Cho nên, Vĩnh Hằng Thần Đế chính là truyền thừa Thần Đạo bản nguyên Đạo Chủ, từ đó linh ngộ thuộc về tự thân Bản Nguyên Đại Đạo Vĩnh Hằng Thần Đạo.

Đương nhiên, bởi vì tự thân trước mắt tu vi có hạn, linh ngộ Vĩnh Hằng Thần Đạo theo Thần Đạo bản nguyên Đạo Chủ muốn so, có vô hạn xa xôi chênh lệch, nhưng bất kể nói thế nào, đều đã nhập môn, đã bước vào bản nguyên đại môn.

Chính là bởi vì có Thần Đạo bản nguyên Đạo Chủ truyền thừa chỉ dẫn, Vĩnh Hằng Thần Đế mới có thể tại Đẳng Thiên cảnh thì nghịch Thiên lĩnh ngộ bản nguyên. Đây mới là tạo thành khiến Vô Ảnh cái này lạnh lùng Hỗn Độn Ma Thần, Kỳ Tâm Linh đều bị đá kích khiếp sợ bí ẩn nhất chân tướng.

Cái này liên quan khóa một điểm, Vĩnh Hằng Thần Đế đương nhiên sẽ không theo Vô Ảnh Ma thần giải thích!

Liên quan tới ba ngàn bản nguyên Đạo Chủ, chỉ có Đế Thương cùng chư phân thân mới có tư cách biết được. Bất kỳ người nào khác, cho dù là quan hệ lại thân mật người, Đế Thương cùng chư vị phân thân cũng sẽ không chia sẻ cho bọn hắn.

Vĩnh Hằng Thần Đế Tu Thần đạo làm chủ, Đế Đạo làm phụ, hắn cũng là một cái Đế Vương, Đế Vương đều là tối thần bí, ẩn tàng sâu nhất người.

Một cái cao thâm mạt trắc Đế Vương mới có thể làm hạ thần đoán chi không thấu, giống như một mảnh thâm thúy cuộn cuộn biển lớn, vĩnh viễn không biết rõ giới hạn ở đâu. Như thế mới có thể làm hạ thần vui lòng phục tùng, trung thành tuyệt đối, đây chính là Đế Vương Ngự Hạ Chi Đạo.

Nhìn xem Vô Ảnh Ma thần liền biết, cũng là bởi vì Vĩnh Hằng Thần Đế biểu hiện ra nghịch Thiên thiên phú kinh khủng, đem Vô Ảnh Ma thần ẩn giấu ở đáy lòng chỗ sâu nhất cái kia một tia Hỗn Độn Ma Thần vô thượng ngạo khí cho đánh tan.

Nguyên cố, bây giờ Vô Ảnh Ma thần là chân chính mà thần phục với Vĩnh Hằng Thần Đế, cho nên vừa mới sẽ nói ra vĩnh viễn đi theo Thần Đế khoảng chừng minh thế chỉ ngôn.

Về phần Vĩnh Hằng Thần Đế là sao không có truyền thừa Đế Đạo bản nguyên, đó là bởi vì Bản Tôn, Bản Tôn mới thật sự là truyền thừa Đế Đạo.

Đế Thương cùng chư đại phân thân, đều là chủ tu đạo khác nhau, có thể tham khảo lẫn nhau sử dụng, nhưng tuyệt không tái diễn.

Vĩnh Hằng Thần Đế, kiên cố đi Thần Đạo con đường này, tu luyện tự thân Vĩnh Hằng Thần Đạo, dậm chân Vĩnh Hằng, bước về phía đến đỉnh, là đủ!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dẫn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: Quyển 6

Tôm, rầm ròi bị đánh bay ra ngoài tiểu nhị đang đánh vào bàn, sau khi hạ xuống, và nghiền nát đầu gối cút thành một đám, tiếng cũng không có hòng một chút, tại chỗ liền chết ngất.

"Ôi chào!" Gặp phe mình tiểu nhị bị trà khách đánh ngất xỉu, những thứ khác điểm tiểu nhị không rõ chuyện gì xảy ra, đều vây đến đây.

Quán trà bên trong hỗn loạn cũng khiến cho thân ở phía sau đài Phạm Mẫn chú ý của, nàng về mặt nghi vấn đi ra, lớn tiếng hỏi: "Chuyện gì xảy ra?"

Thấy nàng hiện thân, năm người người tu linh cùng nhau đứng lên, không để ý tới những người khác, thẳng tiếp cận Phạm Mẫn phóng đi.

Một người trong đó độ cấp mau, dẫn đầu nhào tới Phạm Mẫn trước mắt, đưa tay đã bắt bả vai của nàng.

Phạm Mẫn xuất thân gia đình giàu sang, nuông chiều từ bé, chưa gặp qua trường hợp như vậy, đôi mắt - trông mong nhìn đối phương bỏ nhào hướng mình, trong lúc nhất thời lại giật mình ở tại chỗ, đã quên né tránh.

Ngay tay của người kia nắm muốn tiếp xúc được Phạm Mẫn vai trong nháy mắt, ở sau lưng nàng đột nhiên truyền ra một tiếng gào to, tiếp tục thoát ra một gã đại hán, người này xuất thủ như điện, giành trước chế trụ Phạm Mẫn tay của cổ tay, chợt về phía sau vùng, theo nàng một tiếng kêu sợ hãi, Phạm Mẫn cả người bay rớt ra ngoài, đồng thời cũng khó khăn lắm tránh được đối phương một móng.

"Các vị là ai? Vì sao với tiểu thư nhà ta đột nhiên động thủ?" Đại hán kia là Phạm Mẫn tùy tùng một trong, cũng là linh khí tu vi kỹ càng cao thủ, câu hỏi đồng thời, hần thân tràn linh khí, linh khai hóa và bình đó linh hóa cũng trong lúc đó hoàn thành.

Không có người trả lời, năm người người tu linh đều bỏ rơi bên ngoài áo cừu, lấy ra đều tự vũ khí, tiếp tục, năm người cùng nhau thả người, đánh về phía tên kia đại hán. Người còn ở giữa không trung, linh khai đã bao lại quanh thân, đồng thời trường kiếm trong tay hóa thành linh kiếm. Chỉ thấy năm đem linh kiếm lóe ra kinh người hàn quang, phần đâm đại hán quanh thân muốn hại.

Đại hán kia ngược lại cũng cường ngạnh, cầm đao đón đỡ, quán trà bên trong chợt nổi lên liên tiếp giong tiếng vang, đôi bên xuất thủ đều cực nhanh, chỉ thấy bên trong sân bóng người qua lại không ngớt, linh binh và linh binh va chạm tia lửa văng khắp nơi, hơn hết chỉ thi đấu không được mười hiệp, ngực của đại hán đã bị đối phương nặng đá trúng, người như đạn pháo giống nhau đạn bắn ra, đánh vào tường, ra bịch một tiếng buồn bực vang.

Không đợi đại hán đứng dậy, một tên người tu linh đã lên đến hần trước mắt, cổ tay lăm nhăm, trở tay cầm kiếm, xuống phía dưới mãnh liệt.

Bỏ nhào!

Một kiếm này, đang đâm vào đại hán hậu tâm chỗ, người sau kêu thảm một tiếng, cự tuyệt khí bỏ mình, đồng thời thân linh khai hóa thành linh vụ, chậm rãi tán đi, lộ ra chân thân.

Giết chết tên kia đại hán, năm người người tu linh chỉ chốc lát cũng không dừng lại, lại xông thẳng phía sau đài, đuổi theo Phạm Mẫn.

Phụ trách bảo hộ Phạm Mẫn tùy tùng cũng không ít, nhưng trong đó người tu linh cũng không phải nhiều, gặp đối phương đuổi tới phía sau đài, hơn mười tên đại hán cầm đao đội tới gần. Những người này cũng là Phạm gia phổ thông gia đình, nơi đó là đối thủ của đối phương. Năm người người tu linh quả thực như vào chỗ không người, linh kiếm thi triển ra, chỉ vừa đi vừa qua đang lúc, lại đem hơn mười danh gia đình đâm ngã xuống đất.

Xem mắt được Phạm Mẫn ở vài tên thiếp thân tùy tùng dưới sự bảo vệ muốn từ quán trà hậu môn chạy ra khỏi, hai gã người tu linh đoạn quát một tiếng, bay lên không nhảy lên, hai người này độ cực nhanh, sau khi đứng dậy chân đạp tường, thân thể gần như và mặt đất bình hành, nếu như hai cái quỹ ảnh dường như phóng qua Phạm Mẫn đám người, giành trước vọt tới hậu môn trước cửa, đem ngăn chặn.

"A?"

Phạm Mẫn đang về phía trước chạy, bị hai cái này từ trên trời giáng xuống người tu linh lại càng hoảng sợ, hoa dung thất sắc, bản năng liên tiếp lui về phía sau, thế nhưng phía ba người người tu linh đã đuổi tới, đem nàng cùng với tùy tùng vây vào giữa.

"Các ngươi là ai, tại sao muốn giết ta?" Phạm Mẫn không hổ là đại hộ nhân gia tử nữ, gặp nguy không loạn, cho dù đối mặt như vậy hiểm cảnh, mặt ngoài vẫn có thể giả ra trấn tĩnh có vẻ. Nàng xem xem trước sau bên địch, lớn tiếng nói: "Vô luận các ngươi là bị của người nào sai khiến, bắt người ta bao nhiêu tiền, ta đều có thể ra gấp đôi, không, là gấp ba!"

Năm người người tu linh như là người điếc, dường như căn bản không nghe được lời của nàng, chậm rãi tiếp cận Phạm Mẫn gần.

Đúng lúc này, chợt nghe quán trà phía sau đài lóe vào có người xuy cười một tiếng, nói ra: "Vốn có ân oán của các ngươi ta không nên nhúng tay hỏi đến, hơn hết, nơi này là huyện Bình Nguyên, là của ta hai đầu bờ ruộng, ở chỗ của ta giết người nếu ta ngồi yên không lý đến lời nói, liền có chút quá không nói được!"

Nghe nói tiếng, năm người người tu linh và Phạm Mẫn cùng là cả kinh, không hện mà cùng đưa mắt nhìn lại.

Chỉ thấy phía sau đài cửa, y theo cửa đứng thẳng một người, này không phải là người bên ngoài, đúng là đi mà quay lại Đường Dần.

Thấy hấn, đôi bên phản ứng các không giống nhau, Phạm Mẫn tự nhiên là vừa mừng vừa sợ, đồng thời trong lòng còn mơ hồ có chút làm Đường Dần lo lắng, mà năm người người tu linh thì cùng là biến sắc, qua lại nhìn kìa, không để ý đến Đường Dần, mà là thi triển toàn lực, với nhanh nhất độ tiếp cận Phạm Mẫn mãnh nhào qua.

"Uông!" Phạm Mẫn bên người vài tên bảo tiêu cũng không phải cho không, gặp đối phương vọt tới, mấy người không hện mà cùng che ở Phạm Mẫn trước sau, đem đối phương ngăn ở.

Bọn họ là người tu linh, tự thân tu vi cũng xem là tốt, nhưng cùng năm người này khi xuất, vẫn có chênh lệch không nhỏ, đôi bên vừa mới tiếp xúc, thì có hai gã bảo tiêu trúng chiêu, song song bị đánh bay ra ngoài, đánh vào tường, hai người khác cũng là chỉ có chống đỡ công, không còn sức đánh trả chút nào, mắt thấy sẽ ngã vào kiếm của đối phương xuống dưới.

Thấy thế, Đường Dần nhếch lông mày.

Lúc này hấn không muốn nhiều gây phiền toái, hiện tại còn không biết đối phương là thân phận gì, lai lịch gì, nếu như có thể trực tiếp đem sợ chạy, hấn cũng sẽ không ngại mà theo đuổi xuống phía dưới, bất quá bây giờ đối phương lại khi hấn không tồn tại, ngay trước mặt hấn nhưng với Phạm Mẫn mạnh mẽ hạ thủ, này kích khởi Đường Dần lửa giận trong lòng.

Đường Dần bản tính tàn bạo, phệ máu, hấn nguyên tắc là muốn sao không ra tay, xuất thủ cũng sẽ không lưu tình mặt.

Hấn mím môi một cái theo sau, thân hình còn không có động, sương mù màu đen đã từ trong cơ thể hấn mang tất cả ra, trong nháy mắt ngưng hóa thành linh khải, linh khải hoàn thành trong nháy mắt, thân hình của hấn cũng theo đó biến mất, không đợi Phạm Mẫn biết rõ ràng chuyện gì xảy ra, đột nhiên, bên người nàng nhiều hơn một đám sương dày đặc, Phạm Mẫn lại càng hoảng sợ, bản năng kinh kêu thành tiếng, khi hấn là nhìn chăm chú nhìn nửa thời điểm, Đường Dần đã xuất hiện ở bên cạnh mình.

A?

Phạm Mẫn không phải là người tu linh, lại thêm không kiến thức qua người tu linh hệ Bóng Tối kỹ năng, nàng cả người đều bị Đường Dần thi triển Âm Ảnh Phiêu Di sợ ngây người, hoài nghi hai mắt của mình có phải hay không xuất hiện ảo giác. Nàng ngây ngô, có thể Đường Dần không nhận rồi, thân hình xách vừa chuyển, trực tiếp tiếp vọt đến một tên người tu linh phía sau, không thấy hấn làm sao rút đao, nhưng một thanh trắng tàn hình linh đao đã xuất hiện ở lòng bàn tay của hấn, vô thanh vô tức tiếp cận tên người tu linh hậu tâm thọt tới.

Thầm kêu một tiếng thật nhanh! Tên kia người tu linh ý thức được gặp phải cường địch, cả người tóc gáy đều dựng đứng, hấn vội vàng lác mình, tránh ra phong mang, tiếp tục xoay tay lại một kiếm, thẳng lấy Đường Dần cổ.

Hừ! Đường Dần trong lòng cười nhạt, kế tiếp bước lướt, thân như quỷ mỵ, tách ra đối phương trở tay kiếm đồng thời, lại vọt đến người kia ngay phía trước, phía dưới nhắc tới chân tới, một cước ngoan dạng đi ra ngoài.

Tên kia người tu linh sắc mặt đột biến, bản năng về phía sau cấp vọt.

Hấn là đem Đường Dần nặng đá tránh được, có thể người khác còn ở giữa không trung, không đợi rơi xuống đất, Đường Dần đã lẳng không ra hiện tại ở phía sau hấn, loan đao trong tay nghiêng đại an toàn bối mãnh vỗ xuống.

Nếu là người bình thường, lúc này vô luận như thế nào cũng nhanh chóng không tránh khỏi, mà tên kia người tu linh tu vi sâu đậm, kinh nghiệm cũng phong phú, phản ứng cực nhanh làm người ta lú lờ.

Người đeo sau ác phong không giới, đoán được đối phương lại thi triển Âm Ảnh Phiêu Di đến phía sau mình, hấn thở sâu, để trong cơ thể linh khí ép xuống, thân thể theo xuống phía dưới cấp trụ.

Ừm!

Người tu linh kia thân thể nặng nề đập trên mặt đất, không chỉ có đem mặt đất cửa hàng tấm ván gỗ đập nát vài góc, ngay cả phía dưới thổ địa cũng bị đập ra một cái hố to.

Không đợi Đường Dần tiếp tục truy kích, hai có người tu linh hướng đến đây, nghênh ở Đường Dần, và chỉ chiến ở một chỗ.

"Nghĩ với nhiều thủ thắng, hỏi trước một chút đại gia đao trong tay!" Theo đang nói, quan Nguyên Vũ cùng Quan Nguyên Bru cũng nhảy vào phía sau đài, thêm vào chiến đoàn.

Này hai huynh đệ phân biệt với một tên người tu linh.

Hắn hai người cũng là tu vi đạt được linh nguyên cảnh giới nhất lưu cao thủ, cùng với đối chiến hai gã người tu linh căn bản không phải hai người bọn họ đối thủ, bị hắn hai người đao thẳng vọt xuống dưới giết, hiện tượng nguy hiểm còn sinh, này hay là bởi vì quan hai huynh đệ không sử dụng tiện tay võ trường thương, nói cách khác, đối phương hai người sợ rằng ngay cả mười hiệp đều đi hơn hết đi.

Đường Dần tu vi không có quan hai huynh đệ tinh thâm, nhưng hắn lấy một địch hai, lại chút nào không rơi xuống hạ phong. Bởi liên tiếp không ngừng chinh chiến, Đường Dần kinh nghiệm thực chiến quả phong phú, ám hệ linh võ tuyệt kỹ Âm Ảnh Phiêu Di cũng bị hắn ứng dụng như lửa thuần thanh, chỉ một chiêu này lại đã có thể bảo đảm hắn đứng ở thế.

Và hai gã người tu linh đánh sáu, bảy hiệp, Đường Dần liếc về Phạm Mẫn hai gã bảo tiêu đã bị sau cùng tên kia người tu linh luống cuống tay chân, thân linh khải cũng bị đẩy ra có vài lỗ hồng lớn, từ bên trong ồ ồ chảy ra máu tươi, nhỏ xuống đầy đất, hai người này chiến bại chỉ là vấn đề thời gian, mà hắn hai người một cũng, Phạm Mẫn là được không hề bảo hộ mặc cho người làm thịt son dương.

Đường Dần ở né tránh hai gã người tu linh đoạt công đồng thời cũng chặt tránh bên kia chiến đấu, thừa dịp đối phương mãnh đánh hai gã bảo tiêu thời điểm, hắn nắm một người trực bánh xe biến tốc, chọt hết lớn một tiếng, trong tay đao tuốt tay mà bay, thẳng lấy tên kia người tu linh suy nghĩ.

Người nọ đang một lòng nghĩ đem hai gã vương bản bảo tiêu chém giết, Đường Dần loan đao đâm nghiêng trong đột nhiên bay tới, nhưng làm hắn sợ không nhẹ.

Cơ hồ là xuất phát từ bản năng phản ứng, tên kia người tu linh vội vàng khom lưng cúi đầu, hiện lên bay tới loan đao.

Bá!

Loan đao là xoa đỉnh đầu hắn xẹt qua, liên đới đem đỉnh đầu hắn linh khải đều tước mất một, hiểm hiểm liền đem hắn nửa cái đầu tước mất.

Rắc rắc! Loan đao bay qua sau đó, đang đâm trúng tường, theo một tiếng giong vang, toàn bộ thân đao chưa từng nhập trong tường, có thể thấy được trong đó lực đạo to lớn.

Nguy hiểm thật! Tên kia người tu linh vừa muốn hừ giọng điệu, có thể đột nhiên ý thức được không thích hợp, hắn vội vàng quay đầu lại, lạnh lùng thấy phía sau mình nhiều hơn một người, cả người Linh Khải màu đen Đường Dần.

Đường Dần ở ném ra loan đao trong nháy mắt đã thi triển ra Âm Ảnh Phiêu Di, đến phía sau của đối phương, phía trước vọt ra loan đao chỉ là đưa đến nhiễu loạn đối phương lực chú ý tác dụng.

Hắn chiêu này quả nhiên có hiệu quả, đối phương đem lực chú ý toàn bộ tập trung ở kéo tới loan đao, lại bỏ quên hắn, lúc này tên kia người tu linh mới ý thức tới không tốt, nhưng đã quá muộn.

Đường Dần ngũ chỉ khép lại, bàn tay duỗi thẳng, nhắm ngay tên kia người tu linh ngang lưng, hung hăng đâm xuống phía dưới.

Cho dù ở không phóng ra linh khải dưới tình huống, Đường Dần tay của đao đã lực đạo mười phần, hướng hiện tại tay còn bao vây lấy cứng cỏi dị thường linh khải.

Vong du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 121: Quyển 6

Do linh khải ngưng hóa mà thành đầu ngón tay sắc bén như đao, dễ dàng đâm thủng tên kia người tu linh linh khải, thuận thế cắm vào trong cơ thể hắn.

Chỉ nghe xì một tiếng, Đường Dần toàn bộ tay đều tên kia người tu linh ngang lưng, đối phương kêu lên thảm thiết, đang muốn xoay tay lại phản đâm Đường Dần, sau đó người ngũ chỉ rút về, bỏ nhào một tiếng, đem tên kia người tu linh xương cột sống hung hăng nắm, tiếp tục chọt dùng lực,

theo răng rắc giòn vang, đôi phương cột sống lên tiếng trả lời mà đoạn.

Cột sống là người thể đầu mối, cột sống chặt đứt, người cũng liền phé đi, tên kia người tu linh trở tay kiểm không còn có đâm xuống, người đã mềm nhũn tê liệt ngã xuống, hai trần ngập sợ hãi hai mắt tròn tròn xoe, mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu người không ngừng chảy ra, nhưng người lại một câu nói cũng không nói được.

Nỗi thống khổ của hắn cũng không có duy trì liên tục bao lâu, Đường Dần đưa vào trong cơ thể hắn bàn tay lòng bàn tay bốc cháy lên Hắc ám hóa.

Kêu gọi!

Tên kia người tu linh ngay cả người mang linh khải, nhất tề hóa thành sương mù, chỉ còn lại có một đồng quần áo và đồ dùng hàng ngày do Đường Dần bàn tay phiêu nhiên bóc ra.

"A?" Tình cảnh này, đừng nói lệnh còn sót lại bốn gã người tu linh thất kinh, cũng để cho Phạm Mẫn cùng nàng hai gã bảo tiêu da đầu đánh tê dại, không thể ngừng ngay cả rung mình.

Đường Dần ngửa mặt, hút không trung phiêu đăng linh khí.

Tu vi của hắn bản cũng đã tiếp cận linh nguyên cảnh giới, lần này hút mất một người tu vi đạt được linh hóa cảnh giới người tu linh, dùng tu vi của hắn cảnh giới xông vượt bậc, đột phá linh đạt đến trình độ tuyệt vời, thuận lợi đạt được linh nguyên cảnh.

Linh đạt đến trình độ tuyệt vời cùng linh nguyên cảnh tuy rằng chỉ kém nhất cấp, nhưng có bản chất khác nhau, tu vi ở linh hóa giai đoạn, chỉ có thể nói là tên xuất sắc người tu linh, mà tu vi đạt được linh nguyên, thì thuộc về là cao cấp người tu linh.

Đường Dần đang hút ăn mất tên kia người tu linh sau đó, rõ ràng cảm giác được thế giới này thay đổi bất đồng, mình cũng thay đổi cùng trước đây không giống nhau.

Thế giới thay đổi càng thêm rõ ràng, rõ ràng nhanh hơn muốn trong suốt, hắn thậm chí có thể thấy 8ryEm xa xa trong góc phòng mạng nhện kề cận thật nhỏ phi trùng, như vậy rất nhỏ, như vậy tinh xảo, chính hắn giác quan thứ sáu cũng trở nên càng mạnh, ý nghĩ thay đổi càng thêm ánh sáng, thần thể nhẹ bỗng, dường như muốn và thể gian hòa làm một thể.

Đây là linh nguyên cảnh, hảo cảm giác kỳ diệu! Đường Dần tán đi bộ mặt linh khải, nhắm mắt lại, hít một hơi thật sâu, hiện tại, ngay cả không khí tựa hồ cũng thay đổi tươi mát không gì sánh được, hít vào phổi trong, dùng thân thể của chính mình tràn đầy khí lực.

Không rõ Đường Dần sinh chuyện gì, nhưng thấy hắn khác thường có vẻ, bốn gã người tu linh đều cho là có cơ có thể ngồi, bỏ qua Quan huynh đệ, không hẹn mà cùng tiếp cận hắn phác sát qua đây.

Bốn người, bốn đem linh kiếm, do tứ diện phản đâm Đường Dần chung quanh.

Đường Dần hình như không cảm giác dường như, chờ bốn đem linh kiếm đâm tới hắn trước mắt thì, hắn nhưng động cũng không nhúc nhích, cũng không đón đỡ ý tứ.

Thấy thế, Phạm Mẫn kinh kêu thành tiếng, quan hai huynh đệ cũng lại càng hoảng sợ, muốn ra tay ngăn cản cũng không còn kịp rồi, theo bản năng kêu lên: "Đại nhân đừng lo. . ."

Bốn người tu vi không có biến hóa, ra chiêu độ cũng không thay đổi, nhưng ở Đường Dần cảm giác giữa, bọn họ xuất kiếm trở nên chậm.

Hắn bỗng nhiên mở mắt, nhìn ngựa muốn đâm tới thân thể mình linh kiếm, xa xôi nói ra: "Quá chậm!" Trong lúc nói chuyện, thân hình hắn hoảng động, song quyền đều xuất hiện, ngay cả đánh bốn quyền.

Công kích của đối phương phía trước, hắn ra quyền tại hậu, nhưng quả đâm của hắn lại trước một bước bắn trúng bốn người ngực, theo ca ca tứ thanh giòn vang, bốn gã người tu linh bộ ngực linh khải lên tiếng trả lời mà lộn xộn, bốn người là tứ tứ diện phác lai, lúc này lại phản tiếp cận tứ diện bay đi.

Đông, đông, đông, đông bốn người đều tự bay ra thật là xa, thêm đụng vào tường, thêm đánh vào sân khấu kịch tấm ván gỗ, trong lúc nhất thời lộn xộn không ngừng bên tai.

Quan hai huynh đệ thảm ghệt mình, hai người bọn họ biết Đường Dần thân thủ được, thế nhưng cũng không có lợi hại như vậy, lập tức đánh bay bốn gã linh hóa cảnh giới người tu linh, ngay cả hắn hai người cũng làm không được điểm này.

Nhìn chung quanh ngã xuống đất bốn người, Đường Dần không nhanh không chậm đi tới tường trước, đem lúc trước hất ra loan đao rút ra.

Lúc này, cách hắn gần nhất tên kia người tu linh chột từ mà vọt lên, đem cả người linh khí đều cho linh kiếm, tiếp tục, kiếm trong tay đầu tiên là hoành múa, sau đó dựng thẳng chém.

Kiểm quang lóe ra trong lúc đó, mấy đạo thập tự hình linh ba tiếp cận Đường Dần cấp bay qua.

Đây là hệ Ánh sáng linh vô tuyệt tích một trong thập tự giao nhau chém.

Thập tự giao nhau chém uy lực thật lớn, phạm vi công kích cũng rộng, thường nhân căn bản không thể nào né tránh, mà Đường Dần không phải là thường nhân, gặp đối phương sát chiêu kéo tới, hắn không né không tránh, thi triển Âm Ảnh Phiêu Di, như quỷ mị mà xuất hiện ở tên kia người tu linh bên cạnh thân, loan đao trong tay cũng tùy thế chém ra.

Thân đao xẹt qua không khí thì đột nhiên bốc cháy lên ngọn lửa màu đen, không đợi tên kia người tu linh phản ứng kịp, bám vào được Hắc ám hóa đũa đao đã từ hắn cổ xẹt qua. Mũi đao đang cắt đoạn hắn cổ họng đồng thời, Hắc ám hóa cũng đem thân thể hắn hóa thành linh khí.

Leng keng!

Vô chủ kiếm thép rơi xuống đất, ra một tiếng giòn giã âm hưởng.

Tiếng vang cũng thức tỉnh còn sót lại ba người người tu linh. Chỉ trong nháy mắt, năm người người tu linh giữa hai người bị Đường Dần hút sạch sẽ, hải cốt không còn, mặt khác ba người người tu linh không khỏi từ bên trong ra ngoài cảm giác được sợ hãi, cũng mất đi tái chiến tiếp ý chí chiến đấu.

Ba người bọn họ qua lại nhìn kìa, bỏ qua Phạm Mẫn, không hẹn mà cùng hướng ra phía ngoài chạy đi.

Nếu như ở Đường Dần không xuất thủ trước, bọn họ muốn chạy, Đường Dần cự tuyệt sẽ không ngăn trở, nhưng bây giờ, Đường Dần đã sẽ không cho hắn thêm cửa cơ hội chạy trốn.

Nếu dính gây phiền toái, nhất định phải phải đem phiền phức xử lý sạch sẽ, không thể lưu lại hậu hoạn.

Đường Dần với quan hai huynh đệ quát lên: "Không thể thả chạy một người!" Đang nói còn chưa rồi, hắn đã thả người liền xông ra ngoài, thẳng truy về phía sau cửa chạy thực mạng tên kia người tu linh.

Khi Đường Dần tu vi ở linh đạt đến trình độ tuyệt vời thời điểm, bọn họ độ liền so với không hắn, hiện tại tu vi của hắn cảnh giới xong biến chất, ngoài độ thay đổi nhanh hơn, thân hình hoảng động trong lúc đó, cả người như mũi tên rời cung, thẳng bắn ra, khi hắn toàn lực chạy trốn thời điểm, người chung quanh căn bản thấy không rõ lắm, chỉ có thể mơ hồ thấy một cái bóng đen xẹt qua.

Tên kia người tu linh mới vừa chạy đến hậu môn cửa, Đường Dần lại đã đuổi tới phía sau hắn, trong tay linh đao cũng theo nghiêng vồ xuống.

Người tu linh cảm thấy được Đường Dần giết đưa tới, nhưng hắn lúc này đang toàn bộ vọt tới trước, căn bản không cách nào né tránh, chỉ có thể đem độ đề thăng tới cực đến nỗi, đồng thời thân thể co lại thành một đám, nhân thể về phía trước cuộn cuộn, hy vọng có thể tách ra một đao này.

Thế nhưng hắn đánh giá cao mình độ, cũng đánh giá thấp Đường Dần độ, thân thể của hắn vừa mới đoàn nhận, Đường Dần đao nghiệp đã đến trước mắt, vành tai giữa chỉ nghe răng rắc một tiếng giòn vang, linh đao từ người tu linh vai trái chém vào, do ngoài bên phải thất lưng lộ ra, nghiêng đem chém thành hai đoạn.

Mà không có xác, cũng không có để lại một giọt máu tươi, người tu linh máu còn không có phun ra ngoài, liền bị Hắc ám hóa đốt làm sương mù.

Thân thể biến mất, có thể y phục còn đang, tên kia người tu linh quần áo và đồ dùng hàng ngày được ngoài lao điên cuồng thì quán tính bay ra hậu môn, rơi là tả trên mặt đất.

Đường Dần đem không trung phiêu đăng linh khí hút sạch sẽ, quay đầu trở lại, nhìn nữa hai gã khác người tu linh, hai vị này cũng không hảo đi nơi nào, song song bị đuổi giết tới Quan huynh đệ cuốn lấy, bởi hai người ý chí chiến đấu hoàn toàn không có, tâm hoảng ý loạn dưới, chỉ và Quan huynh đệ giao thủ ba cái hiệp, liền bị song song lật úp trên mặt đất.

Không đợi hai người bò lên, Quan huynh đệ đao đã đứng vững hai người cổ của.

Quan hai huynh đệ kinh nghiệm phong phú, động tác cũng nhanh nhẹn, chế trụ hai người sau, đều tự huơ quyền, đem bộ mặt linh khai đánh nát, sau đó đều tự lấy ra một cái nhỏ bình, từ bên trong đổ ra một quả tán linh đan, cứng rắn nhét vào hai người trong miệng.

Tán linh đan là thường dùng đan dược, cũng không độc tính, đối với người bình thường cũng không có ảnh hưởng gì, nhưng cho người tu linh ăn vào, lại khiến cho trong cơ thể linh khí khó có thể tụ tập, biến thành sẽ không linh võ người bình thường.

Và tán linh đan đáng về đối ứng chính là tụ linh đan, người sau có thể giải người trước công hiệu.

Tán linh đan cùng tụ linh đan cũng đều là người tu linh thân phòng đan dược.

Cho hai gã người tu linh ăn vào tán linh đan sau, hai người này tức khắc giống quả bóng xi hơi, sức sống uể oải, người cũng lập tức yên xuống phía dưới, thân linh khải tán tán mất, trong tay linh kiếm khôi phục nguyên hình.

Quan hai huynh đệ thuận thế đem đai lưng cởi ra, đem hai gã người tu linh hai tay của buộc chặt ở, xác nhận hai người không thể chạy trốn sau đó, quan hai huynh đệ mới giờ cao thân, dùng đầu ngón chân gạt một cái hai người, cười lạnh nói: "Vừa rồi đại nhân khai ân muốn tha các ngươi đi, các ngươi không đi, hiện tại thế nào? Còn muốn chạy cũng không đi được!"

Hai gã người tu linh nằm ở mà, nhắm mắt lại, không rên một tiếng.

Lúc này, Đường Dần đã đi tới.

Quan hai huynh đệ hỏi: "Đại nhân, xử trí như thế nào hai người bọn họ?"

Đường Dần tán mất thân linh khải, cúi đầu nhìn một chút hai người, nói ra: "Trước mang về trung tâm huyện, giao cho Trình Cẩm, để hắn thẩm vấn thân phận của những người này cùng ý đồ đến!" Hiện tại, hắn với đâm sau lưng thẩm vấn cổ tay rất có lòng tin, nhiều như vậy thiết xi tham quan ô lại đều bị bọn họ kiểm tra như thực chất cung khai, đây cũng không phải là người bình thường có thể làm được.

"Vâng! Đại nhân!" Quan hai huynh đệ song song đáp ứng một tiếng.

Đường Dần quay đầu vừa nhìn về phía trốn ở góc tường Phạm Mẫn, khoe miệng khê nhếch, nói ra: "Vừa rồi ta đã nói rồi, các ngươi Phạm gia nhiều tiền, nhưng phiền phức cũng nhiều, nghĩ không ra nhanh như vậy liền ứng nghiệm."

Phạm Mẫn từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, giống không biết Đường Dần dường như, kinh ngạc nhìn hắn.

Nàng biết Đường Dần là võ tướng xuất thân, có thể thấy được đến hắn cùng với địch lúc đối chiến có vẻ, còn có thể không tự chủ được cảm thấy trận trận sợ hãi. Một là Đường Dần xuất thủ quá độc ác, hai là Hắc ám hóa quá quý dị cũng quá kinh khủng, giết người sau đó không để lại xác, chỉ chừa quần áo và đồ dùng hàng ngày, ngấm lại cũng làm cho người giác sợ nổi da gà.

Qua hồi lâu, Phạm Mẫn mới đưa nháp nhô kịch liệt tình hình thực tế tự ổn định lại, nàng với Đường Dần ánh mắt, lắc đầu nhẹ giọng nói ra: "Ta. . . Ta không biết bọn họ là ai, cũng không biết bọn họ tại sao muốn tập kích ta. . ."

Đường Dần nhún nhún vai, nói ra: "Lúc này là vận khí của ngươi hảo, trùng hợp có ta ở đây trận, nhưng tiếp theo, ngươi có thể vị tất còn có vận khí tốt như vậy."

Nghe nói lời này, Phạm Mẫn hồi tưởng vừa rồi sinh tình huống, không khỏi ngay cả rùng mình. Đường Dần nói không sai, nếu như không phải là hắn đúng lúc chạy tới, mình bây giờ sợ rằng sớm đã trở thành những thich khách dưới kiếm đó quý.

Nàng nuốt nước bọt, lòng vẫn còn sợ hãi hỏi: "Ngươi nghĩ. . . Bọn họ còn có thể đối với ta mới hạ thủ?"

Đường Dần ngửa mặt mà cười, nói ra: "Ta cũng không phải thần tiên, ta làm sao biết bọn họ còn có thể hay không lại xuống tay với ngươi." Nói xong, hắn vỗ tay một cái, nói ra: "Nghĩ đến tới nay là sẽ không tái sinh ngoài ý muốn, ta trước mang hai người này trở lại, nếu là từ hắn hai người thân kiểm tra ra đầu mối gì, lại đúng lúc báo tin của ngươi!"

Thấy hắn phải đi, Phạm Mẫn giống bị điện đến dường như, thân thể run run một cái, vội hỏi: "Đường đại nhân chờ một chút. . ."

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 122: Quyển 6

"Còn có chuyện gì?" Đường Dần quay đầu lại, tò mò nhìn Phạm Mẫn.

Phạm Mẫn nhìn về phía Đường Dần, trong lòng âm thầm thở dài. Đường Dần người này cố nhiên không làm cho vui mừng, lúc chiến đấu cũng rất lạnh máu kinh khủng, nhưng mặc kệ nói như thế nào, hẳn là bảo vệ mình, mà bây giờ bên cạnh mình bảo tiêu chỉ còn lại có hai người, đường như tiếp tục ở tại quán trà, chờ thích khách lần thứ hai đột kích, bản thân liền đỡ nhiều lạnh ít, mà nếu kết quả ở tại những địa phương khác, cũng chưa chắc có thể an toàn, nghĩ tới nghĩ lui, năng nghĩ chỉ có một nơi ấy bảo đảm nhất, đó chính là phòng vệ nghiêm ngặt lại có Đường Dần trấn giữ trung tâm huyện.

Nàng miễn cưỡng vất cười, nói ra: "Lần này cảm ơn Đường đại nhân xuất thủ cứu giúp, Phạm Mẫn vô cùng cảm kích!"

Thấy nàng đột nhiên thay đổi khách khí như vậy, Đường Dần có chút không quá thích ứng, thuận miệng đáp: "Một cái nhấc tay mà thôi, Phạm Mẫn tiểu thư không cần khách khí!" Kỳ thực Đường Dần cảm giác mình ngược lại hẳn là cảm tạ Phạm Mẫn, nếu không phải hút mất tu vi cao như vậy thích khách, tự cảnh giới của mình hiện tại cũng sẽ không xong vượt bậc.

"Phạm Mẫn còn có một món yêu cầu quá đáng, không biết đại nhân có thể không đáp ứng?" Phạm Mẫn hỏi cẩn thận từng li từng tí, đỏ mặt, cúi đầu, nhéo góc áo, lộ ra tiểu nữ tử điệu bộ.

Đường Dần vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy nàng bộ dáng này, chậm rãi nhũ mây, nói ra: "Phạm Mẫn tiểu thư có chuyện mời nói!"

"Ta..." Phạm Mẫn ngượng ngùng ấp úng nói: "Ta lo lắng thích khách còn có thể trở lại, mà bên cạnh ta tùy tùng lại quá ít, không dám sẽ ở trong quán trà ở đi, thế nhưng những địa phương khác cũng chưa chắc an toàn, cho nên... Cho nên..."

Nàng cho nên nửa ngày cũng không nói ra một bên dưới.

Đường Dần nhiều nhảy bèn, vừa nghe lời này, mơ hồ hiểu ý của nàng, hẳn cười hỏi: "Cho nên, ngươi không biết là muốn vào ở ta trong phủ?"

Phạm Mẫn chờ chính là Đường Dần chủ động đi xuống nhận. Nghe xong lời của hắn, mặt nàng đôn lộ ra vẻ vui mừng, có thể thoáng qua trong lúc đó lại bị điềm đạm đáng yêu biểu tình thay thế, nàng xa xôi nói ra: "Toàn bộ huyện Bình Nguyên, chỗ an toàn nhất chính là lớn người phủ, đại nhân có thể mời ta đi, ta vạn phần cảm tạ!"

Bản thân lúc nào chủ động mời nàng? Nàng thật đúng là lại thuận can đi ba. Đường Dần thiếu chút nữa khí nở nụ cười, không đợi hắn nói chuyện, Phạm Mẫn lại giành nói: "Hơn hết Đường đại nhân có thể yên tâm, ta sẽ không xin khoan dung lâu lắm, chờ cha ta lại phái tới một nhóm bảo hộ người của ta sau đó, ta có thể dọn ra ngoài, đương nhiên, trong khoảng thời gian này ta cũng sẽ không ở đất phủ ăn không phải trả tiền ở chùa, ta có thể cho đại nhân tiền thuê!"

"Đây không phải là tiền thuê vấn đề!" Đường Dần đánh tâm nhãn trong không hy vọng Phạm Mẫn vào ở trong nhà của mình, nhưng xem nàng phở làm bộ đáng thương có vẻ, lại không tốt trực tiếp cắt đứt quan hệ, hẳn uyển nói: "Ngươi ta sống chung một phủ, chỉ sợ sẽ có tổn hại Phạm Mẫn tiểu thư danh tiết!"

"Ta không chú ý!" Đường Dần thanh âm chưa dứt, Phạm Mẫn lập tức nói tiếp.

"Thế nhưng..." Đường Dần không ngờ muốn cự tuyệt.

Có thể Phạm Mẫn căn bản không mở cho hắn miệng cơ hội cự tuyệt, nàng ánh mắt u oán nhìn Đường Dần, nhẹ giọng hỏi: "Lẽ nào, đại nhân thật liền thấy chết mà không cứu sao?"

Bỏ kiêu rất tính tình không nói, Phạm Mẫn dung mạo có thể coi được tuyệt mỹ, lúc này lại phối ta thấy giống như biểu tình, cho dù ai đều không thể nhẫn tâm cự tuyệt.

Ngay cả như vậy cao lớn thô kệch lại ý chí sắt đá quan hai huynh đệ cũng có chút động tâm, không hẹn mà cùng với Đường Dần thấp giọng nói ra: "Đại nhân..."

Đường Dần Quan huynh đệ, lại nhìn nhìn vẻ mặt mong đợi Phạm Mẫn, đập đập cái trán, bắt đắc dĩ mà cười, hắn nhún vai nói ra: "Bên trong phủ cơm rau dưa, điều kiện đơn sơ, và Phạm gia hiển nhiên không thể đánh đồng, hy vọng Phạm Mẫn tiểu thư không nên quá chú ý."

Vừa nghe lời này, Phạm Mẫn mừng rỡ, liền thanh đáp: "Đường đại nhân xin yên tâm, ta sẽ mau chóng thích ứng."

Đường Dần nâng lên lông mày, bản thân nói như vậy chỉ là lời khách sáo, Phạm Mẫn thật đúng là tưởng thật. Không đợi hắn nói tiếp, Phạm Mẫn vội vàng lại cười nói: "Mặc kệ nói như thế nào, vẫn là phải cảm ơn Đường đại nhân thu lưu!"

Hơi giờ phía dưới, Đường Dần quay đầu với Quan huynh đệ nói ra: "Giúp Phạm Mẫn tiểu thư thu dọn đồ đạc, chúng ta trở về phủ!"

Phạm Mẫn hành lý cùng vụn vặt vật còn không có thu thập xong, nghe thấy tin mà đến đại đội quan binh đã đến, đi đầu mà đến mặc cho Hoành Thành thành chủ, người này tên là xem lộ, là được Quan Nguyên Cát đề bạt lên chức tới, tuổi tác không lớn, chưa tới ba mươi, tướng mạo bình thường, vóc người cao gầy.

Ở trong quán trà thấy Đường Dần, xem lộ mười phần bắt ngờ, hơn hết phản ứng cũng mau, vội vàng trước thi lễ, vô cùng cung kính hỏi hạo: "Hạ quan xem lộ, gặp qua đại nhân!"

Đường Dần với xem lộ không hiểu nhiều, hơn hết bên trong thành sinh tranh đấu hành hung sự kiện, làm thành chủ có thể tự mình chạy tới hiện trường, nói rõ người này coi như không tệ. Hấn hướng về phía xem lộ nhẹ nhàng giờ phía dưới, nói ra: "Trương đại nhân, gần nhất Hoành Thành người ngoại lai miệng rất nhiều, trong đó khó tránh khỏi hỗn tạp kẻ phạm pháp, cho nên, Hoành Thành trị an cần phải tăng cường."

"Hạ quan hiểu rồi!" Xem lộ thủy xác nhận, sau đó nhìn kia hỗn loạn kinh khủng quán trà, nghi vấn hỏi: "Đại nhân, đây là..."

"Đến đây gây chuyện kẻ bất cóc đã bị ta bắt, việc này ngươi không cần xen vào nữa!"

"Vâng! Đại nhân."

Dựa theo Đường Dần ý tứ, xem lộ chỉ là để thủ hạ chính là quan binh hỗ trợ đem quán trà lần, về phần cụ thể là chuyện gì xảy ra, hấn cũng không dám hỏi nhiều.

Đường Dần mang theo Phạm Mẫn cùng với hai gã bị bắt người tu linh trở lại trung tâm huyện.

Ở tại trung tâm huyện bên trong nữ cũng không có nhiều người, tính tế tính được, chỉ có Ngã Gia, Ngao Tinh cùng với bên trong phủ hơn mười người tiểu nha hoàn, hiện tại sinh ra một Phạm Mẫn, phiền phức rất nhiều, nàng và Ngã Gia, Ngao Tinh không giống với, Phạm Mẫn là thiên kim đại tiểu thư, nuông chiều từ bé, sống an nhàn sung sướng, để cho nàng ở tại khách phòng không quá thích hợp, chỉ có thể vì nàng chỉnh lý ra một tòa độc lập sân ngủ lại.

Cũng may trung tâm huyện khá lớn, phòng nhiều, sân nhiều, khoảng không một tòa trạch viện cũng không phải là việc khó.

Đường Dần với Phạm Mẫn cũng coi như phải là chiếu cố có thừa, có thể người sau lại hoàn toàn không cảm kích.

Tiến nhập huyện phủ sau, thỉnh cầu Đường Dần thu lưu thì điếm đạ đáng yêu biến mất, thay vào đó là chọn ba lấy bốn. Một hồi ngại sân quá nhỏ, một hồi lại ngại cỏ dại nhiều lắm, gian phòng không sạch sẽ, hoàn toàn không có ăn nhờ ở đậu thái độ, Đường Dần không kiên trì nghe nàng oán giận, trực tiếp đem Phạm Mẫn kín đáo đưa cho Đường Trung, để mặt ngoài nhìn lại một nẹp quần gia đi ứng phó nàng.

Đường Trung lời nói ít, trừ Đường Dần, đối với bất kỳ người nào đều rất lãnh đạm, hỏi hấn mười câu cũng chưa chắc có thể trở về một câu, mặt biểu tình nghìn bài một điệu, dường như mang theo một bộ mặt nạ dường như, thuộc về cái loại này ghim một cái dùi đều không thấy máu người của. Kiểu man Phạm Mẫn thăm dò Đường Trung rốt cuộc đụng phải nam tường, nàng oán giận, Đường Trung ngoảnh mặt làm ngơ, nàng tính tiểu thư, Đường Trung không để ý tới không thái, cả người như là đầu gỗ giống nhau, Phạm Mẫn ngay cả có một bụng con tức cũng không thể nào tiết.

Bên kia, Đường Dần tìm tới Trình Cẩm, đem hai gã bị bắt người tu linh giao cho hấn, để hấn thăm vấn những người này đến tột cùng là thân phận như thế nào, thì tại sao muốn ám sát Phạm Mẫn.

Trình Cẩm không có hỏi nhiều, tiếp thu hai gã người tu linh, lĩnh lệnh đi.

Một phen lăn qua lăn lại xuống, đã đến canh ba trời, cho đến lúc này, Đường Dần mới coi là rút ra không rảnh, trở về phòng ngủ.

Sáng sớm, sáng sớm, Đường Dần còn chưa tỉnh ngủ, Trình Cẩm lại tìm cửa.

Hấn giận đơn rửa mặt chải đầu một phen, mặc quần áo tử tế, để Trình Cẩm gần đây.

Trình Cẩm tiến nhập bên trong phòng, đầu tiên là chấp tay thi lễ, sau đó nói: "Đại nhân, ta đã suốt đêm thăm vấn qua hai gã thích khách."

"Có thể có thu hoạch?" Đường Dần vừa uống trà nước nâng cao tinh thần vừa hỏi.

"Đúng vậy, hai người đều thông báo."

"A?" Đường Dần sức sống hơi bị rung lên, hỏi: "Nói tường tận nói."

"Này..." Trình Cẩm mặt lộ vẻ khó khăn, ngôn ngữ lại chỉ.

Đường Dần nhiều nhay bén, thấy thế lập tức ý thức được sự tình khả năng không đơn giản, hỏi hấn: "Thân phận của hai người này không bình thường?"

Trình Cẩm lắc đầu, nói ra: "Hai người bọn họ chỉ là người thường, nhưng bài trí lại giống nhau."

"Bối cảnh gì?"

"Hai người bọn họ... Hai người bọn họ tự xưng là chung thiên môn khách!"

"Chung thiên?" Đường Dần nhíu mày. Chung thiên thế nhưng đường đường vương đình tứ đại quyền quý một trong, Phong quốc tướng quân, làm sao có thể sẽ phái ra môn khách ám sát Phạm Mẫn đâu? Còn nữa nói Phạm gia cùng tứ đại quyền quý không là đều có vàng lai sao, lại làm sao có thể sẽ cùng chung thiên kết thù kết oán? Ở Đường Dần xem ra, chung thiên cùng Phạm Mẫn hoàn toàn là trâu ngựa bất tương cùng hai người.

"Chung thiên không có lý do gì mạo phiêu lưu ám sát Phạm Mẫn, này không biết là hai gã thích khách nói lung tung?" Đường Dần ngưng tiếng hỏi.

"Cũng sẽ không, thuộc hạ là đem hai người xa nhau thẩm tra xử lý, hai người không có thông đồng cơ hội, cho nên không có khả năng đều nhắc tới chung thiên." Trình Cẩm nghiêm mặt nói ra: "Mặt khác, đại nhân, hai gã thích khách ăn nói, bọn họ đến đây cũng không phải là ám sát Phạm Mẫn, mà là muốn bắt nạt!"

Đường Dần nháy nháy mắt, roi vào trầm tư. Không sai, ở trong quán trà, năm người sửa nếu thật muốn ám sát Phạm Mẫn, cơ hội hạ thủ rất nhiều, Phạm Mẫn căn bản không hề phòng bị, cho dù là ở động thủ thời điểm, năm người người tu linh cũng chỉ là với Phạm Mẫn tùy tùng hạ độc thủ, với nàng cũng là dùng bắt.

Thế nhưng cái này cũng nói không thông a, chung thiên tựa hồ lại thêm không có lý do gì đi bắt Phạm Mẫn, nếu như nói đối phương là người nghèo, muốn bắt Phạm Mẫn xáo trá Phạm gia một khoản tiền cũng có thể nói xuôi được, mà chung thiên thân là Phong quốc tướng quân, tứ đại quyền quý một trong, nhà tư hùng hậu, đâu còn cần đi lừa bịp tổng tiền Phạm gia?

Đây thật là một bộ không thể tưởng tượng nổi quái sự. Đường Dần không thể ngừng lắc đầu mà cười. Hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, ( ) này nhìn như đơn giản ám sát sự kiện vậy mà sẽ đem chung thiên này đại nhân vật dính dáng gần đây.

Thấy hắn thật lâu không nói gì, Trình Cẩm thấp giọng hỏi: "Đại nhân, việc này còn truy tra được à?"

"Thế nào truy tra?" Đường Dần hỏi ngược lại: "Lẽ nào người còn có thể mang theo của người đâm sau lưng đi Diêm thành thẩm vấn chung thiên phải không? 21gtL Quên đi, việc này liền dừng ở đây, không nên truy cứu tiếp nữa."

Đường Dần chương 122: Tiểu thuyết: Đường Dần ở dị giới

"Còn có chuyện gì?" Đường Dần quay đầu lại, tò mò nhìn Phạm Mẫn.

Phạm Mẫn nhìn về phía Đường Dần, trong lòng âm thầm thở dài. Đường Dần người này cố nhiên không làm cho vui mừng, lúc chiến đấu cũng rất lạnh máu kinh khủng, nhưng mặc kệ nói như thế nào, hắn là bảo vệ mình, mà bây giờ bên cạnh mình bảo tiêu chỉ còn lại có hai người, dường như tiếp tục ở tại quán trà, chờ thích khách lần thứ hai đột kích, bản thân liền dữ nhiều lành ít, mà nếu kết quả ở tại những địa phương khác, cũng chưa chắc có thể an toàn, nghĩ tới nghĩ lui, nàng nghĩ chỉ có một nơi ấy bảo đảm nhất, đó chính là phòng vệ nghiêm ngặt lại có Đường Dần trấn giữ trung tâm huyện.

Nàng miễn cưỡng vắt cười, nói ra: "Lần này cảm ơn Đường đại nhân xuất thủ cứu giúp, Phạm Mẫn vô cùng cảm kích!"

Thấy nàng đột nhiên thay đổi khách khí như vậy, Đường Dần có chút không quá thích ứng, thuận miệng đáp: "Một cái nhắc tay mà thôi, Phạm Mẫn tiểu thư không cần khách khí!" Kỳ thực Đường Dần cảm giác mình ngược lại hắn là cảm tạ Phạm Mẫn, nếu không phải hút mất tu vi cao như vậy thích khách, tự cảnh giới của mình hiện tại cũng sẽ không xong vượt bậc.

"Phạm Mẫn còn có một món yêu cầu quá đáng, không biết đại nhân có thể không đáp ứng?" Phạm Mẫn hỏi cẩn thận từng li từng tí, đỏ mặt, cúi đầu, néo góc áo, lộ ra tiểu nữ tử điệu bộ.

Đường Dần vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy nàng bộ dáng này, chậm rãi nhíu mày, nói ra: "Phạm Mẫn tiểu thư có chuyện mời nói!"

"Ta..." Phạm Mẫn ngưng ngừng ấp úng nói: "Ta lo lắng thích khách còn có thể trở lại, mà bên cạnh ta tùy tùng lại quá ít, không dám sẽ ở trong quán trà ở đi, thế nhưng những địa phương khác cũng chưa chắc an toàn, cho nên... Cho nên..."

Nàng cho nên nửa ngày cũng không nói ra một bên dưới.

Đường Dần nhiều nhạy bén, vừa nghe lời này, mơ hồ hiểu ý của nàng, hắn cười hỏi: "Cho nên, người không biết là muốn vào ở ta trong phủ?"

Phạm Mẫn chờ chính là Đường Dần chủ động đi xuống nhận. Nghe xong lời của hắn, mặt nàng đỏ ửng lộ ra vẻ vui mừng, có thể thoáng qua trong lúc đó lại bị điềm đạm đáng yêu biểu tình thay thế, nàng xa xôi nói ra: "Toàn bộ huyện Bình Nguyên, chỗ an toàn nhất chính là lớn người phủ, đại nhân có thể mời ta đi, ta vạn phần cảm tạ!"

Bản thân lúc nào chủ động mời nàng? Nàng thật đúng là lại thuận can đi ba. Đường Dần thiếu chút nữa khí nở nụ cười, không đợi hắn nói chuyện, Phạm Mẫn lại giành nói: "Hơn hết Đường đại nhân có thể yên tâm, ta sẽ không xin khoan dung lâu lắm, chờ cha ta lại phái tới một nhóm bảo hộ người của ta sau đó, ta có thể dọn ra ngoài, đương nhiên, trong khoảng thời gian này ta cũng sẽ không ở đất phủ ăn không phải trả tiền ở chùa, ta có thể cho đại nhân tiền thuê!"

"Đây không phải là tiền thuê vấn đề!" Đường Dần đánh tâm nhãn trong không hy vọng Phạm Mẫn vào ở trong nhà của mình, nhưng xem nàng phó làm bộ đáng thương có vẻ, lại không tốt trực tiếp cắt đứt quan hệ, hần uyển nói: "Người ta sống chung một phủ, chỉ sợ sẽ có tổn hại Phạm Mẫn tiểu thư danh tiết!"

"Ta không chú ý!" Đường Dần thanh âm chưa dứt, Phạm Mẫn lập tức nói tiếp.

"Thế nhưng..." Đường Dần không ngờ muốn cự tuyệt.

Có thể Phạm Mẫn căn bản không mở cho hần miệng cơ hội cự tuyệt, nàng ánh mắt u oán nhìn Đường Dần, nhẹ giọng hỏi: "Lẽ nào, đại nhân thật liền thấy chết mà không cứu sao?"

Bỏ kiêu rất tính tình không nói, Phạm Mẫn dung mạo có thể coi được tuyệt mỹ, lúc này lại phối ta thấy giống như biểu tình, cho dù ai đều không thể nhẫn tâm cự tuyệt.

Ngay cả như vậy cao lớn thô kệch lại ý chí sắt đá quan hai huynh đệ cũng có chút động tâm, không hện mà cùng với Đường Dần thấp giọng nói ra: "Đại nhân..."

Đường Dần Quan huynh đệ, lại nhìn nhìn vẻ mặt mong đợi Phạm Mẫn, đập đập cái trán, bắt đắc dĩ mà cười, hần nhún vai nói ra: "Bên trong phủ com rau dưa, điều kiện đơn sơ, và Phạm gia hiển nhiên không thể đánh đồng, hy vọng Phạm Mẫn tiểu thư không nên quá chú ý."

Vừa nghe lời này, Phạm Mẫn mừng rỡ, liền thanh đáp: "Đường đại nhân xin yên tâm, ta sẽ mau chóng thích ứng."

Đường Dần nâng lên lông mày, bản thân nói như vậy chỉ là lời khách sáo, Phạm Mẫn thật đúng là tương thật. Không đợi hần nói tiếp, Phạm Mẫn vội vàng lại cười nói: "Mặc kệ nói như thế nào, vẫn là phải cảm ơn Đường đại nhân thu lưu!"

Hơi giờ phía dưới, Đường Dần quay đầu với Quan huynh đệ nói ra: "Giúp Phạm Mẫn tiểu thư thu dọn đồ đạc, chúng ta trở về phủ!"

Phạm Mẫn hành lý cùng vụn vặt vật còn không có thu thập xong, nghe thấy tin mà đến đại đội quan binh đã đến, đi đầu mà đến mặc cho Hoành Thành thành chủ, người này tên là xem lộ, là được Quan Nguyên Cát đề bạt lên chức tới, tuổi tác không lớn, chưa tới ba mươi, tướng mạo bình thường, vóc người cao gầy.

Ở trong quán trà thấy Đường Dần, xem lộ mười phần bất ngờ, hơn hết phản ứng cũng mau, vội vàng trước thi lễ, vô cùng cung kính hỏi hảo: "Hạ quan xem lộ, gặp qua đại nhân!"

Đường Dần với xem lộ không hiểu nhiều, hơn hết bên trong thành sinh tranh đấu hành hung sự kiện, làm thành chủ có thể tự mình chạy tới hiện trường, nói rõ người này coi như không tệ. Hần hướng về phía xem lộ nhẹ nhàng giờ phía dưới, nói ra: "Trương đại nhân, gần nhất Hoành Thành người ngoại lai miệng rất nhiều, trong đó khó tránh khỏi hỗn tạp kẻ phạm pháp, cho nên, Hoành Thành trị an cần phải tăng cường."

"Hạ quan hiểu rồi!" Xem lộ thùy xác nhận, sau đó nhìn kia hỗn loạn kinh khủng quán trà, nghi vấn hỏi: "Đại nhân, đây là..."

"Đến đây gây chuyện kẻ bất cóc đã bị ta bắt, việc này người không cần xen vào nữa!"

"Vâng! Đại nhân."

Dựa theo Đường Dần ý tứ, xem lộ chỉ là để thủ hạ chính là quan binh hỗ trợ đem quán trà lần, về phần cụ thể là chuyện gì xảy ra, hần cũng không dám hỏi nhiều.

Đường Dần mang theo Phạm Mẫn cùng với hai gã bị bắt người tu linh trở lại trung tâm huyện.

Ở tại trung tâm huyện bên trong nữ cũng không có nhiều người, tinh tế tính được, chỉ có Ngã Gia, Ngao Tinh cùng với bên trong phủ hơn mười người tiểu nha hoàn, hiện tại sinh ra một Phạm Mẫn, phiền phức rất nhiều, nàng và Ngã Gia, Ngao Tinh không giống với, Phạm Mẫn là thiên kim đại tiểu thư, nuông chiều từ bé, sống an nhàn sung sướng, để cho nàng ở tại khách phòng không quá thích hợp, chỉ có thể vì nàng chỉnh lý ra một tòa độc lập sân ngủ lại.

Cũng may trung tâm huyện khá lớn, phòng nhiều, sân nhiều, khoảng không một tòa trạch viện cũng không phải là việc khó.

Đường Dần với Phạm Mẫn cũng coi như phải là chiếu cố có thừa, có thể người sau lại hoàn toàn không cảm kích.

Tiến nhập huyện phủ sau, thỉnh cầu Đường Dần thu lưu thì điềm đạm đáng yêu biến mất, thay vào đó là chọn ba lấy bốn. Một hồi ngại sân quá nhỏ, một hồi lại ngại cỏ dại nhiều lắm, gian phòng không sạch sẽ, hoàn toàn không có ăn nhờ ở đậu thái độ, Đường Dần không kiên trì nghe nàng oán giận, trực tiếp đem Phạm Mẫn kín đáo đưa cho Đường Trung, để mặt ngoài nhìn lại mộc nạp quản gia đi ứng phó nàng.

Đường Trung lời nói ít, trừ Đường Dần, đối với bất kỳ người nào đều rất lãnh đạm, hỏi hần mười câu cũng chưa chắc có thể trở về một câu, mặt

biểu tình nghìn bài một điệu, dường như mang theo một bộ mặt nạ dường như, thuộc về cái loại này ghim một cái dùi đều không thấy máu người của. Kiều man Phạm Mẫn thăm dò Đường Trung rốt cuộc đứng phải nam tường, nàng oán giận, Đường Trung ngoảnh mặt làm ngơ, nàng tính tiểu thư, Đường Trung không để ý tới không thái, cả người như là đầu gối giống nhau, Phạm Mẫn ngay cả có một bụng con tức cũng không thể nào tiết.

Bên kia, Đường Dần tìm tới Trình Cẩm, đem hai gã bị bắt người tu linh giao cho hắn, để hắn thăm vấn những người này đến tột cùng là thân phận như thế nào, thì tại sao muốn ám sát Phạm Mẫn.

Trình Cẩm không có hỏi nhiều, tiếp thu hai gã người tu linh, lĩnh lệnh đi.

Một phen lăn qua lăn lại xuống, đã đến canh ba trời, cho đến lúc này, Đường Dần mới coi là rút ra rồi rảnh, trở về phòng ngủ.

Sáng sớm, sáng sớm, Đường Dần còn chưa tỉnh ngủ, Trình Cẩm lại tìm cửa.

Hắn giản đơn rửa mặt chải đầu một phen, mặc quần áo tử tế, để Trình Cẩm gần đây.

Trình Cẩm tiến nhập bên trong phòng, đầu tiên là chấp tay thi lễ, sau đó nói: "Đại nhân, ta đã suốt đêm thăm vấn qua hai gã thích khách."

"Có thể có thu hoạch?" Đường Dần vừa uống trà nước nâng cao tinh thần vừa hỏi.

"Đúng vậy, hai người đều thông báo."

"A?" Đường Dần sức sống hơi bị rung lên, hỏi: "Nói tường tận nói."

"Này..." Trình Cẩm mặt lộ vẻ khó khăn, ngôn ngữ lại chỉ.

Đường Dần nhiều nhảy bèn, thấy thế lập tức ý thức được sự tình khả năng không đơn giản, hỏi hắn: "Thân phận của hai người này không bình thường?"

Trình Cẩm lắc đầu, nói ra: "Hai người bọn họ chỉ là người thường, nhưng bài trí lại giống nhau."

"Bối cảnh gì?"

"Hai người bọn họ... Hai người bọn họ tự xưng là chung thiên môn khách!"

"Chung thiên?" Đường Dần nhíu mày. Chung thiên thế nhưng đường đường vương đình tứ đại quyền quý một trong. Phong quốc tướng quân, làm sao có thể sẽ phái ra môn khách ám sát Phạm Mẫn đâu? Còn nữa nói Phạm gia cùng tứ đại quyền quý không là đều có vãng lai sao, lại làm sao có thể sẽ cùng chung thiên kết thù kết oán? Ở Đường Dần xem ra, chung thiên cùng Phạm Mẫn hoàn toàn là trâu ngựa bất tương cùng hai người.

"Chung thiên không có lý do gì mạo phiêu lưu ám sát Phạm Mẫn, này không biết là hai gã thích khách nói lung tung?" Đường Dần ngưng tiếng hỏi.

"Cũng sẽ không, thuộc hạ là đem hai người xa nhau thăm tra xử lý, hai người không có thông đồng cơ hội, cho nên không có khả năng đều nhắc tới chung thiên." Trình Cẩm nghiêm mặt nói ra: "Mặt khác, đại nhân, hai gã thích khách ăn nói, bọn họ đến đây cũng không phải là ám sát Phạm Mẫn, mà là muốn bắt nàng!"

Đường Dần nháy nháy mắt, rơi vào trầm tư. Không sai, ở trong quán trà, năm người sửa nếu thật muốn ám sát Phạm Mẫn, cơ hội hạ thủ rất nhiều, Phạm Mẫn căn bản không hề phòng bị, cho dù là ở động thủ thời điểm, năm người người tu linh cũng chỉ là với Phạm Mẫn tùy tùng hạ độc thủ, với nàng cũng là dùng bất.

Thế nhưng cái này cũng nói không thông a, chung thiên tựa hồ lại thêm không có lý do gì đi bắt Phạm Mẫn, nếu như nói đối phương là người nghèo, muốn bắt Phạm Mẫn xảo trá Phạm gia một khoản tiền cũng có thể nói xuôi được, mà chung thiên thân là Phong quốc tướng quân, tứ đại quyền quý một trong, nhà tư hùng hậu, đâu còn cần đi lừa bịp tổng tiền Phạm gia?

Đây thật là một bộ không thể tưởng tượng nổi quái sự. Đường Dần không thể ngừng lắc đầu mà cười. Hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, ( ) này nhìn như đơn giản ám sát sự kiện vậy mà sẽ đem chung thiên này đại nhân vật dính dáng gần đây.

Thấy hắn thật lâu không nói gì, Trình Cẩm thấp giọng hỏi: "Đại nhân, việc này còn truy tra được à?"

"Thế nào truy tra?" Đường Dần hỏi ngược lại: "Lẽ nào người còn có thể mang theo của người đâm sau lưng đi Diêm thành thăm vấn chung thiên phải không? Quên đi, việc này liền dừng ở đây, không nên truy cứu tiếp nữa."

Đường Dần cũng không phải kích thích người của, biết cái gì nên thăm dò cái gì không nên thăm dò, liên lụy đến tứ đại quyền quý, mình có thể tự liên tị, không cần phải ... Chen chân đi vào, đưa tới phiền phức.

Có thể hắn không biết, khi hắn cứu Phạm Mẫn, hợp lại thu lưu nàng ở bên trong phủ thời điểm, chẳng khác nào dẫn phiền phức thân.

"Như vậy, đại nhân, hai gã thích khách xử trí như thế nào? Thả à?"

"Không thể thả!" Đường Dần trong mắt hàn quang lóe lên tức mắt, lạnh lùng nói ra: "Thả hán hai người, chẳng khác nào nói cho chung thiên chúng ta đã biết rồi chuyện của hán, không bằng tới một chết không có đối chứng, mọi người cùng nhau giả ngu, khi làm chuyện gì chưa từng đã sanh!"

Trình Cẩm đầu tiên là ngẩn người, sau đó hiểu ý mà cười, gật đầu đáp: "Đại nhân, ta hiểu rồi nên làm như thế nào." Cũng không phải kích thích người của, biết cái gì nên thăm dò cái gì không nên thăm dò, liên lụy đến tử đại quyền quý, mình có thể tị liên tị, không cần phải ... Chen chân đi vào, đưa tới phiền phức.

Có thể hán không biết, khi hán cứu Phạm Mẫn, hợp lại chứa chấp năng ở bên trong phủ thời điểm, chẳng khác nào dẫn phiền phức thân.

"Như vậy, đại nhân, hai gã thích khách xử trí như thế nào? Thả à?"

"Không thể thả!" Đường Dần trong mắt hàn quang lóe lên tức mắt, lạnh lùng nói ra: "Thả hán hai người, chẳng khác nào nói cho chung thiên chúng ta đã biết rồi chuyện của hán, không bằng tới một chết không có đối chứng, mọi người cùng nhau giả ngu, khi làm chuyện gì chưa từng đã sanh!"

Trình Cẩm đầu tiên là ngẩn người, sau đó hiểu ý mà cười, gật đầu đáp: "Đại nhân, ta hiểu rồi nên làm như thế nào."

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 123: Quyển 6

Hồ Hiến cầu cứu trước tiên truyền tới Dương Xuyên, Bách Lâm hai thành, hai thành thống quân người cầm đầu theo thứ tự là Lý Vinh cùng Lục Hồng Minh.

Lý Vinh thân phận không đơn giản, hán là Mạc quốc đại tướng quân Lý vào đường đệ, hơn hết ngoài người vẫn rất có chút thực học, tinh thông binh thư chiến đấu sách, giỏi về thống quân chiến tranh, ban đầu ở Ninh quốc trên chiến trường lập được qua không ít chiến công, rất được Thiệu Phuong thưởng thức.

Lục Hồng Minh thì là xuất thân quan văn, nhưng hán với binh thư chiến đấu sách nghiên cứu so với Lý Vinh còn muốn hiểu, hơn nữa tài sáng tạo bén nhạy, nói đến binh pháp tới miệng lưỡi lưu loát, mặc dù là làm soái nhiều năm lão tướng cũng không sánh bằng hán.

Ở trong mắt Thiệu Phuong, Lý Vinh cùng Lục Hồng Minh là loại Mạc quốc nổi tiếng tướng lĩnh, do hán hai người trấn thủ biên phòng, hán cảm giác cũng đặc biệt yên tâm.

Thu được Hồ Hiến báo nguy truyền thư, Lý Vinh cùng Lục Hồng Minh cũng là thất kinh, hai người đối với Phong quân quy mô xâm lấn cũng ít nhiều có chút bất ngờ. Hơn hết hai người lựa chọn lại xuất kỳ nhất trí, đều không lập tức phát binh cứu viện xuống nước trấn, mà là ngồi trước quan kỳ biến.

Theo Lục Hồng Minh, Phong quân xâm lấn còn chúc phô trương thanh thế, mục đích gì chính là giống đem phe mình đánh vào ngọc quốc đại quân dẫn trở về. Hán không tin Phong quân thật dám đi đánh hạ nước trấn.

Mà đồng dạng không xuất binh Lý Vinh nghĩ có thể cùng Lục Hồng Minh không giống với, hán là tâm tồn lo lắng, Lý Vinh cho rằng Phong quân dám giống trông khua chiêng trống gờ xuống nước trấn, nhất định là từ lâu chuẩn bị sẵn sàng, phe mình nếu là qua loa cứu viện, rất có thể sẽ trúng gió quân gian kế.

Hán cố ý phái ra nhóm lớn thám tử đi quan sát Phong quân hướng đi, mặt khác còn cố ý làm người ta ở Dương Xuyên cùng xuống nước trấn trong lúc đó điều tra, xem có hay không Phong quốc phục binh.

Lý Vinh không hồ là tên ưu tú thống soái, ý muốn như tợ. Dương Xuyên khi đến nước trấn mặc dù mới gần ba trăm trong, nhưng đường cũng

không tốt đi, nhiều đồi núi cùng khe núi, rất dễ bố trí mai phục, hẳn xuất hiện ở binh viện trợ xuống nước trước đã phòng đến Phong quân khả năng dùng vây giờ đánh viện binh đó kể.

Nếu như hẳn dụng phải là giống nhau đối thủ, hay là thật sẽ bị hẳn tra ra kẻ hở, mà lần này hẳn dụng phải là binh nguyên quân, phục binh chủ tướng không ngờ kinh nghiệm phong phú ngô quảng. Ngô quảng ở Dương Xuyên cùng xuống nước trong lúc đó trung đoạn bố trí mai phục, phục binh khoảng cách quan đạo khá xa, hơn nữa còn là phân tán ra tới, xé chắn ra lẻ, mặt khác ngô quảng còn phải ra tiêu diệt Phong quân làm trạm gác ngầm, một ngày phát hiện Mạc quốc thám tử, giết chết bất luận tội.

Lý Vinh phái ra cơ sở ngầm có đến ngô quảng bố trí mai phục vùng này tra xét, kết quả hoặc là chút nào không phát hiện vô công nhi phản, hoặc là không giải thích được trần gian bốc hơi lên, đến sau cùng cũng không phát hiện phục binh bóng dáng.

Có thể rất nhiều thám tử mất tích không ngờ khiến cho Lý Vinh cảnh giác, cũng để cho hẳn càng thêm kiên định không thể qua loa xuất binh.

Lại nói với Tiêu Mộ Thanh cầm đầu binh nguyên quân thứ chín, đệ thập binh đoàn, hai người binh đoàn mới hai vạn người, coi là quân đoàn hậu cần đội chờ không phải nhân viên chiến đấu nhiều nhất cũng liền ba vạn người, nhưng xuống phía dưới nước trần đầy mạnh thì, đội ngũ kéo được thật dài, hơn nữa mỗi người đều không nhàn rỗi, cơ bản nhân thủ một mặt đại kỳ, phía sau cầm mặt lá cờ nhỏ, bởi vì cờ xí nhiều, giữa người và người khoảng thời gian cho dù giật lại cũng không hiện lên rồi rạc. Đường như ở phía xa quan sát, binh nguyên quân chính chỉ đội ngũ theo mang lay động, quân kỳ như rừng, trùng trùng điệp điệp liên miên ra hơn mười dặm, đội hình lớn đến kinh người.

Như thế một nhánh đội ngũ đừng nói mười vạn sẽ cho người tin tưởng, dù cho nói mười lăm vạn, hai mươi vạn cũng lại làm cho người tin phục.

Tiêu Mộ Thanh liền suất lĩnh như thế một nhánh không có kỳ biểu 'Đại quân' đến xuống nước trấn.

Khoảng cách xuống nước trấn còn có năm dặm xa, Tiêu Mộ Thanh hạ lệnh đóng, doanh trại quân đội kiên không kiên cố hẳn mặc kệ, nhưng nhất định phải đại, nếu như nhìn qua có thể chứa nạp hơn mười vạn người vậy tốt nhất bất quá. Hẳn ra lệnh một tiếng, toàn quân giai động, đồn cũi đồn cũi, oạt thổ oạt thổ, tu kiến trại tường tu kiến trại tường, chừng ba vạn Phong quân đều đầu vào đây dựng doanh trại.

Binh nguyên quân nghiêm chỉnh huấn luyện, hành động cũng rất nhanh, chỉ hai canh giờ, doanh trại đã mới gặp gỡ quy mô. Các tướng sĩ dựa theo Tiêu Mộ Thanh yêu cầu, không cầu chất lượng, chỉ cầu diện tích, đem doanh trại ghim diện tích hơn mười dặm, tiếp cận bên trong xem, doanh trại từng hàng, lều trại từng nhóm, rậm rạp, rất đồ sộ. Ở quân doanh các nơi đất trống, Phong quân còn chỉ nhận rất nhiều thảo nhân, hợp lại mặc bộ Phong quân khôi giáp, đường như ở phía xa quan vọng, rất khó biện ra thật giả.

Ở đó đồng thời, Tiêu Mộ Thanh suất lĩnh dưới trướng hai vị binh đoàn trưởng cùng hơn mười tên thiên tướng cùng với mấy nghìn Phong quân, đem binh nguyên quân mấy vạn, nổ phá thành hết thảy vận chuyển xuất hiện, tại hạ nước trấn ngoài thành hai dặm nơi ấy liệt hảo trận thế.

Tiêu Mộ Thanh ngồi ở trên ngựa, đưa mắt xuống phía dưới nước trấn nhìn, chỗ ngồi này thôn trấn cùng một nhỏ thành thị không sai biệt nhiều, tường thành cũng cao, trên tường đứng có mặt áp áp chớ quân, Mạc quốc cờ xí cắm đầy lầu trên tường thành.

Quan vọng chỉ chốc lát, Tiêu Mộ Thanh cười lạnh một tiếng, trầm quay đầu lại, hỏi hột hỏi tả hữu nói: "Ai muốn xung phong, đi vào làm cho địch mất trận?"

Hẳn vừa dứt lời, một vị tên là cao xương thiên tướng giục ngựa tiến lên hai bước, chấp tay chân tiếng quát lên: "Thượng tướng quân, mặt tướng nguyện đi!"

Tiêu Mộ Thanh nhìn hẳn một cái, gật đầu, đạm nhiên nói ra: "Cho phép!"

Xong hẳn cho phép, cao xương hai chân một đạp đầu bàn đạp người, hét lớn một tiếng, giục ngựa lao ra bồn trận, chỉ trong nháy mắt, hẳn đã đến xuống nước ngoài trấn trăm bước xa, lúc này, lầu trên thành tiếng rít, một mũi tên nhọn bay vút xuống, đang đình ở chiến mã phía trước trên mặt đất.

Chiến mã loảng tuếch hí dài, móng trước thật cao nâng lên, ở tại chỗ xoay hai chuyển mới dừng lại tới. Cao xương ổn định chiến mã, dương bài nhìn về phía lầu trên tường thành, dùng trong tay linh đao một ngón tay, la lớn: "Ta là Phong quốc binh nguyên quân thiên tướng quân cao xương! Mạc quốc tiểu nhi, người ra đi tìm cái chết?"

Lúc này Mạc quốc rống trướng lệnh Hồ Hiến ngay lầu trên tường thành, Phong quân đại doanh hẳn để ở trong mắt, Phong quân mở ở ngoài thành đếm với thiên kế khí giới công thành hẳn cũng thấy rõ, không cần giao chiến, chỉ nhìn Phong quân trận thế hẳn liền tâm lạnh nửa đoạn. Gặp có Phong Trướng qua tới khiêu chiến, hẳn cũng háp miệng lương khí, vội vàng với tả hữu nói ra: "Không có bản tướng mệnh lệnh, bất luận kẻ nào không được xuất chiến!"

Không cần hẳn nói, chớ quân trên dưới vốn là không ai dự định ra khỏi thành nghênh chiến. Bây giờ nghe hết mệnh lệnh của hẳn, chớ quân các tướng lĩnh không khỏi như trút được gánh nặng, âm thầm thở phào nhẹ nhõm. Binh hùng hùng một người, tướng hùng hùng một ổ. Hồ Hiến chính là một rất sợ chết, nhất như chuột hạng người, dưới tay hẳn các tướng lĩnh có thể tốt đi nơi nào?

Ngoài thành cao xương ngay cả kêu ba lần, xuống nước trần không người trả lời, càng không người ứng chiến, thấy thế, cao xương khí thế càng tăng lên, hất một tay nói đao, giục ngựa ở trước thành điệu vô dương oai qua lại xoay quanh, đồng thời cười ha ha nói: "Mạc quốc tiểu nhi, ngược lại có tự mình hiểu lấy, biết xuất hiện đánh một trận cũng là chịu chết, ta xin khuyên bọn ngươi một câu, hiện tại mở thành đầu hàng còn có đường sống, dường như đến khi quân ta quy mô tiến công là lúc, xuống nước trần bên trong đem chỗ gà không tha, không có một ngọn cỏ!"

Ôi chào! Hồ Hiến ở lầu trên thành lại là nhếch miệng, lại là sát mồ hôi lạnh, hắt run rẩy mà hỏi thăm: "Chúng ta phải đi Dương Xuyên, trăm trước khi người của có hay không đã đem cầu cứu thư đưa đến?"

"Hồi bẩm tướng quân, từ lâu đưa đến."

"Có thể là viện binh của chúng ta đâu? Hiện tại Phong quân đã nguy cấp, vì sao Dương Xuyên, trăm trước khi viện quân còn chậm chạp chưa tới?"

"Này. . ." Hồ Hiến thủ hạ chính là các tướng lĩnh cũng trở về đáp không được.

"Mau nhanh lại phái người đi cầu cứu, vô luận như thế nào, cũng phải đem viện quân mời tới!" Hồ Hiến gấp đến độ vô đầu bứt tai, run giọng nói ra: "Phong quân binh lực đông đảo, chỉ sợ không chỉ bình nguyên quân một người quân đoàn, một ngày chờ đối phương triển khai tiến công, nhất định là vây thành mà đánh, đến lúc đó, chúng ta nghĩ phải người ra khỏi thành cầu viện đều không ra được!"

Nói xong, thấy thủ hạ người còn ngốc đứng tại chỗ, Hồ Hiến vừa vội vừa tức, liên tục giậm chân, hô lớn: "Các ngươi ngược lại đi a, còn đứng ngây đó làm gì?"

"A? A, dạ dạ dạ, tướng quân, mặt tướng cái này lại phải người đi cầu viện."

Xuống nước trần chờ quân lần thứ hai phái người cười khoái mã đi đi Dương Xuyên cùng trăm trước khi, lại hướng Lý Vinh cùng Lục Hồng Minh hai người cầu cứu. Bọn họ phải ra người mới vừa từ từ đông sang tây hai bên rời khỏi xuống nước trần, bình nguyên quân cũng thối lên tấn công kèn lệnh.

Bình nguyên quân đương nhiên sẽ không đem binh lực trực tiếp đầu nhập đến công thành chiến đấu giữa, dù sao bọn họ có thể chiến đấu đó binh mới hai vạn người, chỉ cần triển khai công thành lập tức phải lùi, Tiêu Mộ Thanh mệnh lệnh phe mình mấy bắn đá cùng nổ phá thành toàn bộ thúc đẩy, không cần có giữ lại, muốn với liên tục không ngừng viễn trình đá kích áp chế cùng thăm dò đối thủ.

Hiện tại bình nguyên quân tuy rằng phần đi ra tám vạn binh lực cùng phần lớn tướng lĩnh, nhưng phục binh là không dùng được mấy bắn đá cùng nổ phá thành những đại hình vũ khí, toàn quân mấy bắn đá cùng nổ phá thành cơ bản đều ở đây bọn họ này hai vạn nhân thủ thượng, lúc này cùng nhau phát động, thanh thế bức nào kinh người.

Trong 277By lúc nhất thời, Phong quân phe cánh trong máy móc chuyển động, bắn ra không ngừng bên tai, đếm với thiên kế đạn đá bay vút lên đến không trung, vẽ ra từng đạo đường vòng cung, xuống phía dưới nước trần tường thành ném tới, đồng dạng đếm với thiên kế tên nỏ hoa phá trường không, lộ vẻ chói tai gào thét, vô tình đâm thấu tường thành mũi tên đồng.

Chỉ là trong khoảnh khắc, xuống nước trần tường thành chung quanh nổ hoa, tiếng ầm ầm, tường thành nghiêng nát tiếng, mọi người tiếng kêu thảm thiết trộn lẫn cùng một chỗ, lầu trên thành huyết nhục văng tung tóe, hòn đá văng khắp nơi, khói đặc trập trập, biến thành người sống sờ sờ đang lúc địa vực.

Mạc quốc nơi ấy quân nơi nào thấy qua hung mãnh như vậy tiến công, thậm chí ngay cả Phong quân tiến công nhân viên bóng dáng cũng không thấy, bản thân đã trước bị đập đầu óc choáng váng, khổ không thể tả.

"Tướng quân, Phong quân tiến công quá mạnh, chúng ta mau nhanh xuống dưới tường thành nữa!" Nơi ấy quân các tướng lĩnh che chở Hồ Hiến, té tiếp cận dưới thành chạy đi.

Hồ Hiến ôm đầu, một bên đi dưới thành chạy một bên hô lớn: "Tiếp tục phái người cầu viện binh. . ." Hắn đang nói còn chưa rơi, một quả từ trên trời giáng xuống thật lớn đạn đá nện ở hần phía trước chỗ không xa, hai gã đang ở đi dưới thành chạy chó binh bị đập vừa vặn, hai người ngay cả tiếng kêu cũng không tới kịp phát sinh, tại chỗ đập thành thịt nát, văng khắp nơi máu thịt đã phun đến Hồ Hiến trên mặt của cùng trên người.

Hắn thấy rõ ràng, cũng từ nội tâm sinh ra hàn ý, hai chân như nhũn ra, suýt nữa không than tới đất thượng, hắn mang theo khóc nức nở kêu lên: "Lại phải người cầu viện binh, đều chỉ cần không thấy được viện binh, chúng ta liền không ngừng phái người. . ."

Hồ Hiến cùng các tướng lĩnh đều triệt hạ lầu trên tường thành, những thứ khác chó binh đã ở thành thượng không ở nổi nữa, thành đàn thành phiến đi chen chúc dưới thành, người hô ngựa hí, xuống nước trần chính diện bắc thành bức tường đã loạn thành hỗn loạn.

Bạn đang đọc truyện *Đường Dắt Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 124: Quyền 6

Phạm Mẫn ở Đường Dắt trong nhà ở lâu dài xuống phía dưới, bình thường Đường Dắt không biết tìm Phạm Mẫn, người sau cũng sẽ không tới tìm hần, hai người ngược lại cũng tương an vô sự.

Mấy ngày sau, bí mật ẩn núp đến Bối Tát thành bang tìm hiểu Thú Vương Trấn tin tức Nhạc Thiên cùng Ngã Gia hai người song song trở về.

Biết được hần hai người trở về, Đường Dắt mừng rỡ, lập tức đưa hần hai người cho đòi tới.

Gặp mặt sau đó, Nhạc Thiên cùng Ngã Gia còn không có chào, Đường Dắt lại đã không kịp chờ đợi hỏi: "Thú Vương Trấn tình hình thực tế huống đều tìm kiếm rõ ràng?"

Nhạc Thiên cùng Ngã Gia mới vừa trở về Hoành Thành đã bị Đường Dắt triệu kiến, ngay cả y phục cũng không kịp đổi, phong trần mệt mỏi, đầy mặt dơ bẩn. Hần hai người cùng nhau gât đầu, nói ra: "Đại nhân, đều tra rõ!"

"A? Tình huống cụ thể thế nào?"

Ngã Gia từ trong lòng bộ ra hé ra da dê địa đồ, đưa cho Đường Dắt, nghiêm mặt nói ra: "Đại nhân, đây là Thú Vương Trấn địa đồ."

Đường Dắt vội vàng tiếp nhận, triển khai tỉ mỉ kiểm tra, địa đồ hiển nhiên là Ngã Gia đến lúc họa, họa sĩ tuy rằng thô ráp giản đơn, nhưng vẫn là có thể để cho người thấy rõ ràng.

Thú Vương Trấn khoảng cách Phong quốc biên cảnh quả thực không tính là xa, chỉ hơn một trăm dặm lộ trình, dường như cười khoái mã, chỉ cần nửa ngày công phu là có thể chạy tới. Bởi vì là trừ hàng Bối Tát quân vật liệu trọng trấn, Thú Vương Trấn diện tích không nhỏ, ngoại vi còn có giản dị tường thành cùng phòng thủ thành phố phương tiện, nhưng bên trong quân coi giữ tương đối không nhiều lắm, có thể là bởi vì Biên Thành đánh một trận Bối Tát quân thảm bại quan hệ, Thú Vương Trấn quân coi giữ số lượng cũng chịu ảnh hưởng, hiện nay chỉ có hơn ba ngàn người. Quan trọng nhất là, Phong quân chẳng bao giờ tiến nhập qua Bối Tát cảnh nội, cho nên Thú Vương Trấn lòng đề phòng rất yếu, bên trong quân đội kỷ luật cũng mười phần rời rạc.

Đường Dắt vừa nhìn địa đồ, Nhạc Thiên cùng Ngã Gia hai người bên vì hần làm cận kề giảng giải.

Hần mặc dù không có nói chuyện, nhưng đem hai người miêu tả tình huống đều nhất nhất ghi tạc trong đầu, đồng thời đại não đã ở bay vận chuyển.

Chờ Nhạc Thiên cùng Ngã Gia cáo một đoạn lạc hậu, Đường Dắt hỏi: "Thú Vương Trấn phụ cận hay không còn có Man binh cứ điểm?" Vấn đề này rất then chốt, Thú Vương Trấn quân coi giữ chỉ hơn ba ngàn người, rất dễ đối phó, nhưng phụ cận dường như còn có Man binh cứ điểm, có thể trước tiên chạy tới tiếp viện, chuyện kia thì phiền toái.

Không nghĩ tới Đường Dắt lại đột nhiên hỏi Thú Vương Trấn bên ngoài vấn đề, Ngã Gia không có chuẩn bị, nàng nhú mày một cái, nói ra: "Này. . . Thuộc hạ còn chưa có điều tra. . ."

Hần tiếng còn chưa rơi, Nhạc Thiên nhảy tới trước một bước, nói ra: "Ồ Thú Vương Trấn tây bắc bộ, năm ngoài mười dặm còn có một tọa thị trấn, tình huống cụ thể bất minh, nhưng thị trấn quy mô rất lớn, nghĩ đến bên trong Man binh số lượng cũng không ít."

Ngã Gia kinh ngạc nhìn Nhạc Thiên, thật không nghĩ tới, Nhạc Thiên vậy mà đem người thủ hạ phái đến năm ngoài mười dặm địa phương? Nàng bất mãn thấp giọng nói ra: "Lúc đầu nguoi sớm biết rằng đại nhân lại hỏi như vậy, tại sao không nhắc nhở ta một tiếng?"

Nhạc Thiên cười khô, hần cũng không phải Đường Dắt con giun trong bụng, làm sao có thể biết Đường Dắt sẽ có câu hỏi như thế. Hần nói ra: "Chúng ta bây giờ tuy rằng xong hé ra Bối Tát thành bang địa đồ, nhưng này quá sơ lược, hơn nữa không có kinh qua thẩm tra đối chiếu cũng không biết trong đó có hay không có sai lầm, cho nên ta dự định tự mình vẽ một tấm bản đồ, vừa lúc mượn lần này lên vào Bối Tát thành bang cơ hội, ta liền đem thuộc hạ phân công đi ra ngoài, tìm kiếm địa thế, cũng không có tận lực đi thăm dò Thú Vương Trấn chung quanh là còn có hay không Man Bang tất yếu."

Ngã Gia không phục, còn muốn nói nữa, Đường Dắt mỉm cười khoát tay một cái, cắt đứt nàng phía dưới, nói với Nhạc Thiên: "Lần này Nhạc

Thiên làm tốt, cũng rất cẩn thận, lý nên ngợi khen!" Vừa nói chuyện, hần rồi hướng sắc mặt không tốt Ngã Gia nói ra: "Hy vọng tiếp theo, người có thể làm hoà thuận vui vẻ tướng quân đồng dạng xuất sắc."

Ngụ ý, chính là lần này Ngã Gia không có Nhạc Thiên làm hảo.

Nghe Đường Dần nói như vậy, Ngã Gia dù cho trong lòng không phục, cũng không tiện nói thêm gì nữa, hơn nữa sự thực xảy ra trước mắt, Nhạc Thiên lần này tìm kiếm quả thực so với nàng càng tốt hơn. Nàng len lén trừng Nhạc Thiên liếc mắt, sau đó gục đầu xuống, trầm mặc không nói, nhưng trong lòng nàng đã hạ quyết tâm, chờ tiếp theo, mình nhất định phải đem Nhạc Thiên so với xuống phía dưới.

Từ năng lực thượng nói, Ngã Gia quả thực không bằng Nhạc Thiên, nhưng người trước có đuôi vĩnh không chịu thua sức sống, làm lên sự tình tới cũng đặc biệt nỗ lực, điểm ấy lệnh Đường Dần mười phần thương thức, cũng chính là bởi vì như vậy, hần mới đem Ngã Gia chỉ này tổ chức tình báo luôn luôn bảo lưu lại đi, cũng không có bởi vì tiết kiệm chi mà hủy bỏ mất.

Đường Dần nhìn Thù Vương Trần địa đồ, trầm tư một chút, lập tức dương đầu với phía dưới người đi theo hầu nói ra: "Lập tức triệu tập chúng tướng quân, đến đây ta chỗ thương nghị quân vụ!"

"Vâng!" Người đi theo hầu nhúng tay đáp ứng một tiếng, thật nhanh chạy ra ngoài.

Không lâu sau, Khâu Chân, các binh đoàn binh đoàn trưởng cùng với Trình Cẩm, Tiêu Mộ Thanh đám người lần lượt chạy tới.

Hiện tại Đường Dần dưới trướng người tài ba càng ngày càng nhiều, mở nhận sẽ đến, trong phòng cũng là kín người hết chỗ.

Đường Dần lệnh người hầu đem trong phòng cái ghế hết thấy triệt mất, sau đó ở giữa trưng bày hai cái bàn, mọi người đứng thẳng xung quanh, bao quát chính hần ở bên trong. Ở Đường Dần xem ra, quân vụ hội nghị không là thường thức trà lại, không cần phải ... Ngồi trên ghế chậm rãi trò chuyện, muốn thương nghị, liền thẳng phá trọng điểm, giản đơn sáng tỏ.

Hần đem Ngã Gia hội chế địa đồ đặt ở bàn giữa, nhìn chung quanh mọi người, nói ra: "Nhạc tướng quân cùng Ngã tướng quân mới vừa từ Man Bang trở về, khoảng cách Biên Thành ngoài trăm dặm, có Man Bang quân sự trọng trấn —— Thù Vương Trần, mỗi lần Man binh xâm lấn lãnh thổ nước ta, cũng là đi qua nơi đây trước làm tiếp tế tiếp viện, mọi người có ý kiến gì không?"

Cổ Việt nắm chặt nắm tay, nghiêm mặt nói ra: "Đại nhân, nếu trấn này với Man Bang trọng yếu như vậy, chúng ta liền ứng với sớm cho kịp diệt trừ, chấm dứt hậu họa."

"Cổ ý của tướng quân là muốn ta binh nguyên quân xâm nhập Man Bang lãnh địa, công kích Thù Vương Trần?" Trương Chu hỏi.

"Không sai."

"Không thích hợp!" Trương Chu lắc đầu liên tục, nói ra: "Làm như vậy quá mạo hiểm, ta Phong quân chẳng bao giờ xâm lấn qua Man Bang, lần này cần thâm nhập Man Bang lãnh địa trăm dặm tác chiến, quá nguy hiểm, một người không tốt, phải toàn quân bị diệt." Trương Chu là binh nguyên quân lão nhân, tư tưởng cũng tương đối bảo thủ, hần thấy, xâm nhập Man Bang tác chiến chẳng khác nào là tự tìm đường chết.

Cổ Việt là điển hình phái cấp tiến, hần nghiêm mặt nói ra: "Lần trước ở Biên Thành thất bại thảm hại Man binh, đại nhân dẫn đầu chúng ta truy địch hơn mười dặm đều bình yên vô sự, bởi vậy có thể thấy được, Man binh cũng không gì hơn cái này, Man Bang lãnh địa quân ta cũng có thể tới lui tự nhiên, Trương tướng quân vì sao dài địch nhân nhuệ khí, mà diệt chúng ta nhà mình uy phong?"

"không giống với!"

"Không có gì không giống với."

Hần hai người người một lời ta một lời, tranh chấp không dưới, Đường Dần bị hai người bọn họ sáo đầu đầu, hần là hỗ trợ Cổ Việt, đánh lén Thù Vương Trần cũng là hần đã sớm nghĩ tốt kế hoạch, bất quá hần cũng hiểu rồi, hiện nay binh nguyên quân bên trong giống Trương Chu loại này ôm tư tưởng cũ người của không phải số ít, nếu không thể thuyết phục hần, chỉ sợ sẽ ở quân bên trong khiến cho phân kỳ.

Hần tiếp cận một bên Nhạc Thiên nháy mắt.

Người sau hội ý, nói ra: "Thù Vương Trần khoảng cách quốc gia của ta chỉ có hơn trăm trong, cái này cũng không coi là xa, cho dù là bộ binh, không dùng được hai ngày công phu cũng có thể đến, hơn nữa trên đường cũng không Man binh trạm kiểm soát, cũng không Man binh tất yếu, chủ yếu nhất là, chúng ta chẳng bao giờ chủ động công kích qua Man Bang lãnh địa, cho nên Man binh không hề phòng bị, mặt khác, Thù Vương Trần quân coi giữ không nhiều lắm, ở chừng ba ngàn người, quân ta nếu là có thể thực thi đột nhiên tập kích chiến thuật, nhất định giết Man binh trở tay không kịp, tiêu diệt hết thú vương thành quân coi giữ!"

Trương Chu nghe vậy, chép miệng, nói ra: "Thế nhưng, khi ta quân tiếp cận Thù Vương Trần vào thời điểm, bị địch nhân trinh sát đến làm sao bây

giờ? Cho dù không có trình sát đến, cho dù thật thành công đánh lên Thú Vương Trấn, tiêu diệt hết nơi đó Man binh, nhưng chúng ta lại nên tại sao trở về? Hai ngày, này cũng đủ để Man binh tập kết rất nhiều quân đội, truy kích, chặn quân ta, một ngày rơi vào địch nhân ôm chặt, quân ta tướng sĩ đã có thể có đi không trở lại. . ."

"Sẽ không xuất hiện loại tình huống này!" Không đợi Trương Chu nói bốc nói phét nói xong, Đường Dần ngắt lời nói: "Chúng ta biết dùng cười Mạc quốc chiến mã kỵ binh đánh lên Thú Vương Trấn, vừa đi một lần, không dùng được một ngày quang cảnh!"

"A?" Trương Chu giật mình mở to hai mắt, Mạc quốc chiến mã? Phe mình trong tay nào có Mạc quốc chiến mã?

Đường Dần mỉm cười, nói ra: "Ta từ ngựa Mạc quốc thương trong tay của nàng đã đặt hàng bốn ngàn con chiến mã, ba ngày bên trong, những chiến mã liền có thể vận đặt Hoành Thành, đến lúc đó, quân ta phái ra bốn ngàn kỵ binh, đánh lên Thú Vương Trấn, đừng nói sẽ không bị Man binh thăm từ hiện tại, cho dù phát hiện, bọn họ truyền báo tin tức độ cũng sẽ không có chúng ta sai nha, Trương tướng quân, người cứ nói đi?"

"Này. . ." Trương Chu xoa xoa cằm, 8ZO72 thì thảo nói ra: "Nếu có Mạc quốc chiến mã nói, ấy chiến đấu ngược lại được không, hơn hết, chỉ với bốn ngàn kỵ binh đi công kích hơn ba ngàn Man binh, cho dù thắng, quân ta cũng tổn thất không nhỏ a!"

"Không sai!" Đường Dần gật đầu, theo lời của hắn nói ra: "Cho nên, ấy chiến đấu ta muốn đích thân đi trước."

Bỏ nhào! Trương Chu nghe vậy thiếu chút nữa thổ huyết. Trước đây nhiều lần đảm nhiệm huyện thủ, trốn Man binh đều tránh không kịp, mà Đường Dần này huyện thủ lại được hảo ngược lại, hết lần này tới lần khác thích đi Man binh nhiều nơi ấy gần, càng nguy hiểm, hắn càng muốn hôn lịch thân lâm.

"Đại nhân!" Trương Chu nghiêm mặt nói ra: "Có Mạc quốc chiến mã có thể dùng, quân ta cũng là có thể lo lắng đánh lên Man Bang Thú Vương Trấn, nhưng đại nhân muốn đích thân đi trước, này. . . Cái này quá nguy hiểm, đại nhân cũng không cần phải ... Tự mình đi!"

Đường Dần lắc đầu, nói ra: "Có ta ở đây, phía dưới tướng sĩ cũng sẽ không sợ hãi Man binh, có thể anh dừng tác chiến, cũng chỉ có như vậy, mới có thể đem chúng ta tổn thất xuống đến thấp nhất. Mạc quốc chiến mã được không dễ, mà ta Phong quân tánh mạng của tướng sĩ càng quý giá, nếu như vị tướng quân nào tự tin năng lực ở trên ta, lần này ta cũng có thể để hiển!"

Trương Chu nghe xong, lập tức câm miệng, không nói thêm nữa. Đường Dần nói có nhiên làm cho cảm động, hơn hết cũng là ở dùng lời dè người, hắn là huyện thủ, làm như thuộc hạ, người nào có lá gan lớn như vậy dám đảm đương mọi thuyết năng lực mạnh hơn hắn?

Chỉ hơi chút dừng lại ba giây, thừa dịp tất cả mọi người không nói, Đường Dần nói tiếp: "Nếu tất cả mọi người không ý kiến phản đối, như vậy, việc này liền quyết định như vậy. Ta mang ba nghìn kỵ binh, tiến công Thú Vương Trấn, mặt khác, Tiêu tham quân thông lĩnh một nghìn kỵ binh, đi đầu đi trước Thú Vương Trấn tây bắc bộ mười dặm bên ngoài, tại đây bố trí mai phục, một ngày Man binh tiếp cận người phương chạy trốn, cần phải không thể thủ hạ lưu tình, giồng nhau giết chết bất luận tội!"

Tiêu Mộ Thanh không rõ Đường Dần vì sao phải bản thân hết lần này tới lần khác ở Thú Vương Trấn tây bắc bố trí mai phục, hắn nhiều nhay bén, kinh nghiệm cũng phong phú, con người xoay chuyển, nghi vấn hỏi: "Lẽ nào Thú Vương Trấn hướng tây bắc còn có Man binh tất yếu?"

Đường Dần nở nụ cười, thầm nghĩ một tiếng nhay bén, hắn gật đầu đáp: "Không có tất yếu, nhưng có Man binh thị trấn!"

Thú Vương Trấn phụ cận còn có Man binh thị trấn? Mọi người nghe vậy, sắc mặt cùng là biến đổi.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Quyển 6

Nếu như chỉ cần đối phó chỉ một Thú Vương Trấn, còn có thể tiếp thu, nhưng phụ cận dường như còn có Man Bang thị trấn, lần hành động này liền quá mạo hiểm.

Thấy mọi người mặt lộ vẻ kinh ngạc cùng vẻ lo âu, Đường Dần cười nói: "Các vị không cần lo ngại, nhạc tướng quân đã dò rõ, tòa thành kia trấn khoảng cách Thủ Vương Trấn có hơn năm mươi trong, có Tiêu tham quân mang nửa đường chặn giết, đừng nói thị trấn trong Man binh không chiếm được Thủ Vương Trấn bị tập kích tin tức, cho dù biết rồi, khi bọn hán tới rồi thì chúng ta cũng đã đắc thắng mà về!"

Mọi người cũng không Đường Dần lạc quan như vậy, luôn cảm thấy ấy chiến đấu áp dụng phiêu lưu quá lớn, một cái sơ sẩy, Đường Dần một đám phải bị nhốt Man Bang, toàn quân bị diệt.

Đường Dần căn bản không cho bọn hán xen mồm cơ hội, quay đầu lại nói với Trình Cẩm: "Trình tướng quân, người tỳ số đâm sau lưng theo ta đang đi trước, không cần các người phá trận giết địch, chỉ cần ở ngoài trấn ngăn trốn chạy Man binh!"

Trình Cẩm gần nhất càng ngày càng đã bị Đường Dần tín nhiệm cùng trọng dụng, trong quân đội địa vị cũng nhận được trên diện rộng đề cao, cho dù giống Trương Chu như vậy lão nhân nhìn thấy Trình Cẩm, cũng đứng ngoài khách khí có thừa. Nghe nói Đường Dần chỉ lệnh, Trình Cẩm không có dị nghị, không nói hai lời, những tay thi lễ nói: "Thuộc hạ tuân mệnh!"

Đường Dần không sợ đánh không dưới Thủ Vương Trấn, sợ nhất là Man binh chạy trốn đến tây bắc bộ thị trấn, đưa tới viện quân, an bài đâm sau lưng ở ngoài thành trở giết Man binh, là tầng thứ nhất bảo hiểm, an bài Tiêu Mộ Thanh ở mười dặm bên ngoài nơi ấy bố trí mai phục, còn lại là tầng thứ hai bảo hiểm, có hai người này chặn lại, nghĩ đến có thể vạn vô nhất thất.

Đem sự tình đều an bài hết, Đường Dần nhìn chung quanh mọi người, hỏi: "Các ngài nhưng còn có quân vụ muốn nghị?"

Mọi người qua lại nhìn kìa, giai lúc đầu.

Thấy thế, Đường Dần gật đầu nói: "Như vô sự, các ngài có thể xin trở về, ngày hôm nay thương nghị việc, không được tiết ra ngoài!"

"Thuộc hạ hiểu rồi!" Mọi người cùng kêu lên đáp.

"Mặt khác, " Đường Dần còn nói thêm: "Các vị binh đoàn trưởng sau khi trở về, các chọn lựa ra một nghìn tên cưỡi ngựa tốt nhất tướng sĩ."

"Vâng! Đại nhân!" Huyện Bình Nguyên năm vị binh đoàn trưởng, chỉ có Bạch Dũng không ở, hán hiện tại đang đóng ở Biên Thành. Lúc này Đường Dần với binh lính cửa huấn luyện yêu cầu nghiêm khắc xong đến on, bình nguyên quân mấy vạn người, cơ bản mỗi người đều có thể cưỡi ngựa, lên ngựa tức là kỵ binh, xuống ngựa chính là bộ binh, chọn cưỡi ngựa hoàn mỹ tướng sĩ rất dễ.

"Các ngài có thể xin trở về!"

"Vâng! Thuộc hạ xin cáo lui!" Mọi người lần lượt rời đi, đều tự trở về chuẩn bị bị, khẩu thật không có đi, một bộ muốn nói lại thôi đáng đáp. Không biết hán có chuyện gì, Đường Dần tò mò hỏi: "Có chuyện gì sao?"

Khâu Chân trầm mặc chỉ chốc lát, thấp giọng nói ra: "Đại nhân lần này đánh lên Thủ Vương Trấn, sở mang chiến mã phải có dư phó!"

"A?" Đường Dần không rõ Khâu Chân tại sao nói như vậy, từ Biên Thành ra, đến Thủ Vương Trấn chỉ hơn trăm trong, gần như vậy khoảng cách, tựa hồ không cần thiết mang đồ dự bị chiến mã.

Khâu Chân giải thích: "Thủ Vương Trấn là Man Bang vật tư trữ hàng nơi ấy, đồ vật bên trong chắc chắn sẽ không ít, đại nhân nếu là trực tiếp đem thiêu hủy, thực đang đáng tiếc, nếu là có thể mang về một bộ phận, cũng có thể bổ khuyết quân ta quân kho!"

Đây là sự thực, hơn hết Mạc quốc chiến mã cứ như vậy nhiều, không có dư phó, muốn dẫn đồ dự bị chiến mã, nhất định phải được giảm quân số, ba nghìn người đi đánh Thủ Vương Trấn liền đủ có nguy hiểm, dường như đang yếu bớt, ngoài phiêu lưu lớn hơn nữa, cho nên Khâu Chân đang nói việc này có vẻ thật khó khăn.

Đường Dần ngược lại không nghĩ tới điểm này, trải qua Khâu Chân nhắc nhở, trong lòng hán bỗng nhiên khẽ động, thầm nghĩ một tiếng đúng vậy, mình tại sao đem việc này quên, Man binh có thể cướp đoạt huyện Bình Nguyên vật tư, vậy mình vì sao không thể cướp đoạt Man binh vật tư đâu? Lần này nếu không trắng trợn cướp sạch một phen, chẳng lẽ không phải quá lãng phí cơ hội này nha? !

Hán ngửa mặt mà cười, khen: "Người nói có đạo lý, xem ra, ta không thể mang ba nghìn huynh đệ đi, chỉ mang hai nghìn huynh đệ, lệnh mang một nghìn con khoảng không ngựa, kéo nó Man Bang vật tư!"

Khâu thật lo lắng chính là cái này, hán vội vàng nói: "Thế nhưng đại nhân, hai nghìn huynh đệ có phải hay không quá ít giờ. Cướp đoạt chiến lợi phẩm là nhỏ, phá hủy Thủ Vương Trấn là đại, đại nhân phải nghĩ lại a!"

Đường Dần chẳng hề để ý mà nói ra: "Chỉ ba nghìn Man binh, có gì đáng sợ? Nếu có nếu cần, ta mang một ngàn rưỡi trăm huynh đệ đi trước cũng được!"

Khâu Chân nghe xong dọa run run một cái, Đường Dần tính tình hán giải, hán thật có thể nói được thì làm được. Khâu Chân lắc đầu liên tục, vội vàng nói: "Một nghìn con khoảng không ngựa cũng đủ dùng, nghĩ đến Man binh cũng không có nhiều như vậy vật tư để chúng ta kéo!"

"Ừm!" Đường Dần cũng cảm thấy như vậy, hần cười ha hả nói ra: "Lúc này nếu là thật có thể đoạt lại vật tư, ta phải nặng nề phần thưởng ngươi!"

Khấu Chân cười khò, hiện tại, hần chỉ cầu Đường Dần có thể bình an vô sự trở về là tốt rồi. Chính như Đường Dần theo như lời, không qua ba ngày, triệu lệ đem Mạc quốc chiến mã vận đến. Tròn bốn ngàn con chiến mã, số lượng đông đảo, không có khả năng toàn bộ kéo vào trong thành, tạm thời đưa vào Hoành Thành ra Phong quân quân doanh, phân công cho các binh đoàn trưởng tiến hành kiểm nghiệm.

Đối chiến ngựa tiền khoản, Đường Dần cũng không khát nợ, làm người ta từ bạc trong kho đưa ra ba mươi hai vạn lượng bạc, toàn bộ giao cho triệu tự.

Đây là đôi bên lần đầu tiên buôn bán, hợp tác rất vui sướng, xác nhận qua chiến mã không có lừa dối, Đường Dần lại tiếp cận triệu tự đặt hàng hai nghìn con.

Bất quá lần này triệu tự không thể ở trong khoảng thời gian ngắn giao hàng, bốn ngàn con chiến mã đã làm cho triệu tự xuất ra tất cả tồn ngựa, tái tụ tập hai nghìn con có thể chuyển không phải dễ dàng như vậy, cũng may Đường Dần cũng không cần dùng gấp, để hần sau khi trở về chậm rãi hồi môn.

Chiến mã vừa đến, Đường Dần lại chuẩn bị nhích người đi trước Biên Thành, phụ trách mai phục trở giết Man binh Tiêu Mộ Thanh lãnh đạo một nghìn kỵ binh đi đầu một.

Đêm đó, hai nghìn kỵ binh cũng chuẩn bị hoàn tất, chỉ chờ Đường Dần ra lệnh một tiếng, đi vào Biên Thành.

Trung tâm huyện.

Đường Dần ở phòng của mình ăn mặc khôi giáp, lúc này, phòng ngoại truyện tới tiếng đập cửa.

"Gần đây!" Đường Dần không ngừng đầu trả lời một câu.

Cửa phòng mở ra, Phạm Mẫn từ bên ngoài đi gần đây.

Đường Dần sững sờ, hỏi: "Phạm Mẫn tiểu thư có việc?"

"Nghe nói, đại nhân phải xuất chinh Man Bang?" Phạm Mẫn trên mặt của khó được toát ra vẻ lo âu.

Không biết là người nào cùng Phạm Mẫn nói việc này, Đường Dần đạm nhiên mà cười, nói ra: "Chỉ là một hồi tiểu chiến đấu!"

Phạm Mẫn lắc đầu nói ra: "Dường như chỉ là tiểu chiến đấu, đại nhân hà tất tự mình đi trước?"

Nàng lời này trực lợi Đường Dần nói không từ. Hần nhún nhún vai, cầm lấy khôi giáp, mặc lên người.

Phạm Mẫn đi tới sau lưng của hần, giúp hần hệ khôi giáp thượng nút thắt, đồng thời thấp giọng hỏi: "Ấy chiến đấu rất nguy hiểm à?"

Nghĩ không ra Phạm Mẫn lại đối với mình quan tâm như vậy, Đường Dần trong lòng ấm áp, hần nghiêng đầu nói ra: "Ngồi lon không rời miệng giêng phá, đại tướng khó tránh khỏi trước trận vong. Trên chiến trường, chuyện gì đều có thể xảy ra, cho nên, cũng sẽ không tồn tại có hay không nguy hiểm cái vấn đề này." Mặc kệ quy mô đại tiểu, bất kỳ chiến đấu nào đều cũng có nguy hiểm, nếu thật là đụng với cao thủ, dù cho chỉ có một người, chủ tướng tính mạng cũng chưa chắc có thể giữ được.

Phạm Mẫn lòng của chợt rụt một chút, nàng nhẹ giọng nói ra: "Ta hy vọng đại nhân có thể bình an vô sự đắc thắng mà về!"

Đường Dần xoay người, quay Phạm Mẫn ánh mắt, dừng lại chỉ chốc lát, hần hai mắt cong cong, tự đáy lòng mà cười, nói ra: "Cho ngươi mượn chút lành." Nói xong, hần lôi kéo trên người khôi giáp, xác nhận không có vấn đề, sau đó nụ cười trên mặt dần dần biến thành lạnh như băng âm hiểm cười, xa xôi nói ra: "Không cần lo lắng cho ta, chân chính cần lo lắng chính là chút cũng bị ta công kích Man binh!"

Hết lời nói, hần lại thâm sâu sâu nhìn Phạm Mẫn liếc mắt, thuận miệng nói: "Đi!" Trong lúc nói chuyện, hần đã sải bước đi ra ngoài.

Được Đường Dần rời đi bóng lưng, Phạm Mẫn tâm tình nhấp nhô bất định, thật lâu khó có thể bình tĩnh, kỳ thực ngay cả chính nàng đều không phân rõ sở, nàng hy vọng Đường Dần bình an trở về là bởi vì mình quan tâm hần, không ngờ sợ bản thân lại bởi vậy mất đi cư trú chỗ, mất đi trung tâm huyện bảo hộ.

Đường Dần do Thượng Quan hai huynh đệ cùng đi, ra Hoành Thành, và chờ ở ngoài thành hai nghìn kỵ binh hội hợp một chỗ, hơn nữa một nghìn con không người ngồi khoảng không ngựa, đang đi trước Biên Thành.

Mạc quốc chiến mã độ quả thực mau kinh người, Biên Thành khoảng cách Hoành Thành tuy rằng không tính là xa, nhưng là tuyệt đối không gần, Phong quốc chiến mã được chạy hơn nửa ngày thời gian, mà Đường Dần buổi chiều ra, chỉ canh ba trời liền đến Biên Thành.

Biên Thành ở đây, trừ Thủ tướng Bạch Dừng bên ngoài, còn có đi đầu chạy đến Tiêu Mộ Thanh, Trình Cẩm, Nhạc Thiên, Ngã Gia đám người.

Chạm mặt sau đó, Đường Dần liên thành chưa từng gần, chỉ là ở ngoài thành đem mọi người triệu tập đến một chỗ.

Hắn yên lặng đây coi một cái thời gian, nếu như bây giờ do Biên Thành ra, đến Thú Vương Trấn chắc là sáng sớm bảy, tám giờ, là mở điểm tâm thời gian, bởi Man binh chuẩn bị không đủ, khi đó cũng có thể là đứng phương phòng bị tương đối thư giãn thời điểm, đúng là động thủ thời cơ tốt.

Hắn nhìn chung quanh Trình Cẩm, Tiêu Mộ Thanh, Nhạc Thiên, Ngã Gia bốn người, nói ra: "Chúng ta không thể ở Biên Thành dừng lại, hiện tại phải lập tức ra!"

Mọi người cùng nhau gật đầu, đáp: "Đại nhân chỉ để ý hạ lệnh!"

Đường Dần quả nhiên mà truyền lệnh nói: "Nhạc tướng quân mang Tiêu tham quân đi trước mai phục địa điểm, Ngã tướng quân thì mang ta đi đến Thú Vương Trấn, Trình tướng quân cùng ta đồng hành, các ngài có thể có không hiểu chỗ?"

"Cũng không không hiểu! Đại nhân!"

"Tốt lắm, chúng ta bây giờ đã đi!" Đường Dần tiếp cận mọi người giờ giờ lên đầu, tiếp tục vùng lên cỡi chiến mã. Mọi người thấy thế, chỉ chốc lát cũng không đình lại, đều lên ngựa, theo Đường Dần, trực tiếp đi qua Biên Thành, gục ngựa thẳng vào Bối Tát thành bang lãnh địa.

Phong quân từ trước đến nay không dám chủ động xâm lấn Man Bang lãnh 84rk6 địa, này quan niệm ở Phong nhân trong lòng thâm căn cố đế, với mọi mà nói cũng là như vậy, hai nước biên cảnh giải đất, Man binh ngay cả đồn biên phòng cũng không sắp đặt, điều này cũng làm cho Đường Dần một đám tiền quân thần tốc thay đổi thông suốt.

Tiến nhập Bối Tát thành bang lãnh địa, thật tốt như bị bao phủ ở mênh mông bát ngát thảo biển bên trong, về phía trước chạy đi mười dặm là thảo nguyên, chạy đi hai mươi dặm, ba mươi dặm không ngờ thảo nguyên, không có thị trấn, không có thôn trang, không ai nhà, thêm chỉ là thảo nguyên, vô biên không mếp, hình như vĩnh viễn không đầu cùng, này đương nhiên cũng là hoang vắng quốc gia chủ yếu đặc thù.

Nếu như không có Nhạc Thiên cùng Ngã Gia chỉ dẫn, cho dù có địa đồ nơi tay, Đường Dần chỉ sợ cũng khó có thể tìm được Thú Vương Trấn đích xác phá vị trí. Thảo nào Phong quân không dám tiến nhập Man Bang lãnh địa, như thế một mảng lớn thảo nguyên, tùy tiện tiến đến, không cần và bên địch giao thủ, bản thân phải trước mắt phương hướng ở bên trong.

Mạc quốc chiến mã với độ tăng trưởng, mà Bối Tát lãnh địa lại là thảo nguyên, vùng đất bằng phẳng, không có đường núi gập ghềnh cùng đường nhỏ, này có thể nhường cho Mạc quốc chiến mã xông mửa không gian, chiến mã bỏ qua bốn vó, độ cực nhanh, thật giống như nhanh như điện chớp, bốn ngàn con chiến mã cùng nhau chạy vội, từ xa nhìn lại, giống hệt một đạo gió xoáy thổi qua.

Đến Thú Vương Trấn thời gian so với Đường Dần trong dự đoán phải nhanh nhiều lắm, hắn vốn tưởng rằng phải sớm thượng bảy, tám giờ mới có thể đến, nhưng thực tế đến thì xa vời mới hơi sáng, lúc này không sai biệt lắm vừa mới mới vừa tiếp cận sáu giờ, cũng chính là giờ mẹo.

Vong du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 126: Quyển 6

Khoảng cách Thú Vương Trấn còn cách một đoạn, Đường Dần hạ lệnh bộ đội dừng lại, sau đó gọi tới Tiêu Mộ Thanh, Trình Cẩm hai người, nói ra: "Tiêu tham quân, người lãnh đạo một nghìn kỵ binh vòng qua Thú Vương Trấn, đi trước dự định mai phục địa điểm!"

"Thuộc hạ hiểu rồi!" Tiêu Mộ Thanh ở trên ngựa chấp tay, chỉ chốc lát cũng không đình lại, do Nhạc Thiên dẫn đường, lãnh đạo một nghìn kỵ binh, không dám tiếp cận Thú Vương Trấn, mà là tha chỉ một vòng lớn, tiếp cận Thú Vương Trấn hướng tây bắc bước đi.

Chờ Tiêu Mộ Thanh đi rồi, Đường Dần lại nói với Trình Cẩm: "Trình tướng quân, người lãnh đạo của người đâm sau lưng, đi đầu ẩn núp đến Thủ Vương Trần phụ cận, giải quyết ngoài trấn đồn biên phòng, nhớ kỹ, tuyệt đối không thể bứt mây động rừng!"

"Vâng! Đại nhân!" Trình Cẩm nặng nề giờ phía dưới, hạ chiến mã, triệu tập đâm sau lưng thành viên, bộ hành tiếp cận Thủ Vương Trần tiềm hành đi tới.

Phái đi Tiêu Mộ Thanh cùng Trình Cẩm, Đường Dần rồi hướng toàn quân hạ lệnh: "Bọc móng ngựa!" Vừa nói chuyện, hấn dẫn đầu xuống ngựa, đem sớm chuẩn bị xong khăn vải bố rút ra, sau đó đem chiến mã bốn vó chăm chú bọc lại, làm như vậy là vì để cho chiến mã ở xung phong thì đem thanh âm xuống đến thấp nhất.

Chúng Phong quân thấy thế đều noi theo, đem nhảy qua xuống dưới chiến mã chân chăm chú gói kỹ, thuận tiện đem ngựa môi cũng dùng vải hệ chặt.

Vạn sự sẵn sàng, chỉ còn thiếu gió đông. Hiện tại Đường Dần chỉ chờ đâm sau lưng đem Thủ Vương Trần vòng ngoài đồn biên phòng thanh lý sạch sẽ liền có thể thẳng tiến lên.

Đường Dần cùng Ngã Gia song song leo đến một tòa thổ phá thượng, ở đây vừa lúc có thể quan sát được Thủ Vương Trần toàn cảnh. Lúc này sắc trời mỏng lung, cả tòa thôn trấn như chết sự yên lặng, tỉ mỉ kiểm tra, thôn trấn vòng ngoài tường thành cũng không cao, mặt trên cũng không có lính gác tuần tra, nhìn ra được, Man binh tính cảnh giác rất kém cỏi, có thể nói không hề phòng bị.

Đường Dần ánh mắt dời xuống, đi tìm tiềm hành đi qua đâm sau lưng nhân viên.

Có thể trước mắt lộ vẻ một mảnh mệnh mỏng cỏ hoang mà, cỏ dại mọc thành bụi, tiếp cận cao hơn nửa người, đâm sau lưng nhân viên nằm vùng ở trong đó, cho dù là với Đường Dần thị lực đều tìm không ra tới.

Lần này Trình Cẩm không đem đâm sau lưng ba cái đội đều tới, chỉ mang đến thực lực mạnh nhất một đội, người phải không nhiều, nhưng mỗi người tinh nhuệ.

Bọn họ phân tán ra tới, dựa theo Ngã Gia vẽ địa đồ tìm kiếm Thủ Vương Trần trạm kiểm soát.

Trình Cẩm lựa chọn mục tiêu công kích là nguy hiểm nhất cũng quan trọng nhất trấn cửa ngay phía trước, nơi đó có năm người Man binh thủ vệ.

Này năm người Man binh giữ một đêm, hiện tại vừa lúc là sáng sớm, đúng là bọn họ rất uể oải quỵen đãi thời điểm, năm người ngồi vây chung một chỗ, ôm thương, đang ngủ gật.

Trình Cẩm không ra hơi thở chậm rãi tiếp cận, thấy rõ ràng tình trạng, khoe miệng hấn nhếch lên, lộ ra cười nhạt.

Nguyên bản hấn là nằm ở thảo trong đồng, vừa vận hình trong nháy mắt xuất hiện ở năm người thủ vệ bên cạnh thân, đồng thời trên người cũng trao thượng linh khải, trong tay cương đao cũng thay đổi làm lại tinh tế lại đáng đáp linh đao.

Trình Cẩm với Âm Ảnh Phiêu Di đến năm người trước mắt, chỉ chớp lát cũng không dừng lại, trong tay linh đao trực tiếp đâm vào một tên thủ vệ ngực.

Trí mạng một đao.

Linh mũi đao lợi, trực tiếp đâm thủng tên kia thủ vệ trái tim, người sau liên thanh đều hừ một chút, thân thể đã thẳng tắp xuống phía dưới ngã xuống. Bởi vì bọn họ năm người là gắn bó mà ngồi, dường như một người rồi ngã xuống, bốn người khác cũng sẽ bị giật mình tỉnh giấc, Trình Cẩm đoạt trước một bước, đem thủ vệ muốn ngã xuống thân thể đứng vững, tiếp tục nhìn nữa bốn người khác, còn đang ngủ say, không hề phát hiện, Trình Cẩm đầu còn khách khí, giờ tay chém xuống, đem bốn gã thủ vệ nhất nhất ám sát.

Động tác của hấn quá nhanh, ngay cả giết năm người thủ vệ, chỉ là trong nháy mắt chuyện, hơn nữa liên thanh KHR30 đều không. Đem năm người thủ vệ xác kéo vào thảo trong đồng, sau đó dò xét một vòng, không có tái hiện những thứ khác Man binh, lúc này mới một lần nữa ẩn trở về trong bụi cỏ.

Đâm sau lưng một tổ thành viên khác hành động cũng dị thường thuận lợi, sạch sẽ lưu loát đem ngoài trấn Man binh trạm kiểm soát toàn bộ giải quyết hết, xác định lại không trạm gác sau đó, Trình Cẩm lại tiếp cận Thủ Vương Trần tường thành, muốn tiếp tục đem trên tường thành thủ vệ cũng diệt trừ.

Tường thành không cao, vô luận là sử dụng Âm Ảnh Phiêu Di không ngờ trực tiếp leo lên đi đều rất dễ, nhưng phía trên Man binh số lượng nhiều lắm, cho dù đối phương không hề phòng bị, nghĩ không ra tiếng động toàn bộ giải quyết hết cũng quá không hiện thực.

Quan sát một hồi, Trình Cẩm tìm không được cơ hội hạ thủ, lúc này mới lãnh đạo đâm sau lưng thành viên lặng lẽ tiềm hành trở lại, tiếp cận Đường Dần giao lĩnh.

Có thể đem ngoài trần đồn biên phòng thanh lý mất cũng đã đủ rồi, về phần trên tường thành Man binh, Đường Dần cũng không quản được nhiều như vậy, hấn chiến mã, chém vàng chặn thiết mà hạ lệnh: "Toàn thể huynh đệ, theo ta xông lên giết qua đi, tận dụng mình lớn nhất có khả năng, chém giết toàn bộ có thể di động mọi!"

Hết lời nói, hấn hai chân vừa đạp bụng ngựa, chiến mã hội ý, bỏ qua bốn vó, thẳng tiếp cận Thú Vương Trần chạy như bay.

Phía dưới hai nghìn Phong quân cũng đều tự giục chiến mã, theo sát Đường Dần phía sau.

Hai nghìn kỵ binh, độ rất nhanh, bởi vì móng ngựa bị bọc lại quan hệ, chiến mã chạy băng băng giữa vẫn chưa ra bao nhiêu âm hưởng, nhưng hai nghìn kỵ binh xung phong thì sở sản sinh mặt đất rung động không có thể như vậy có thể dựa vào khăn vải bố bao vây liền trung hoà mất.

Khi kỵ binh khoảng cách Thú Vương Trần còn có hơn hai trăm thước thời điểm, trên tường thành Man binh rốt cục có phát giác, hơn hết lúc này sắc trời mỏng lung, trên tường thành Man binh thấy có đội kỵ binh ở mau tiếp cận, nhưng đối phương không đánh cờ hiệu, trên người phục sức lại xem không rõ lắm, không cách nào phán đoán đối phương là địch nhân hay là người một nhà.

Tên vóc người khôi ngô Man binh bò tới trên đầu tường xuống phía dưới hô lớn: "Các người là ai? Nói lên danh hào! (chớ) "

Xông lên phía trước nhất Đường Dần không chút suy nghĩ, trực tiếp trả lời một câu: "Người một nhà! (chớ)" lúc này, hấn học tập ngôn ngữ Bối Tát có tác dụng, một câu ngôn ngữ Bối Tát đáp lời, làm đối phương cảnh giác giảm đi.

Hai khoảng trăm thước, thoáng qua tức đến, khi Đường Dần giục ngựa vọt tới trước cửa thành thời điểm, lầu trên thành Man binh lúc này mới đột nhiên hiện tại bấy đầu mặc dĩ nhiên là Phong quốc áo giáp.

"Là kẻ thù. . ." Tên kia vóc người khôi ngô Man binh sắc mặt đại biến, theo bản năng kinh kêu thành tiếng, có thể tiếng kêu vừa mới hô lên miệng, thanh âm lại hơi ngừng, một mũi tên thì tinh chuẩn mà đình ở cổ họng của hấn thượng.

Ừm! Man binh xác thẳng tắp ngã xuống đất, không đợi chung quanh Man binh phản ứng kịp, thiên hạ mũi tên như mưa xuống, hai nghìn kỵ binh nhanh như tên bắn thanh thế cũng dị thường kinh người, trong khoảnh khắc, trên tường thành Man binh rồi ngã xuống một mảnh.

"Địch nhân tập kích! Là địch nhân tập kích! Đóng cửa thành! Mau đóng cửa thành ——" trên tường thành Man binh đầu mục giết mình tỉnh lại, kéo cái cổ hô to.

Thế nhưng lúc này còn muốn đóng cửa thành, đã rồi không còn kịp rồi.

Đường Dần nhảy qua xuống dưới như ảnh, độ nhanh nhất, dẫn đầu nhảy vào cửa thành động, gần đây sau đó, trong tay liêm đao thuận thế tiếp cận tả hữu chém ra, răng rắc, răng rắc! Theo hai nói hàn quang lóe lên, ý đồ đóng cửa thành Man binh rồi ngã xuống một loạt.

Cái khác Man binh thấy thế, vừa kinh vừa sợ, đều cử đao, tiếp cận Đường Dần phóng đi.

Đường Dần hừ cười một tiếng, liêm đao hoành múa, linh ba bắn ra, tiếp cận hấn vọt tới vài Man binh bị linh ba quét vừa vụn, tiếng kêu thảm thiết nổi lên bốn phía, vài Man binh cùng nhau bị chặn ngang chặt đứt, xì ra máu tươi tiền đầy đất.

Hiện tại tu vi của hấn đạt được linh nguyên cảnh, ra linh ba càng cường đại hơn sắc nhọn, bén không thể đỡ, dù cho Man binh trên người khôi giáp rất nặng, nhưng linh ba chém giết nhận Man binh tới, không ngờ như là thiết thái giống nhau.

Theo vài tên Man binh ngã xuống đất, binh lính đối phương nếu không không có giám sát, mà phản ở mau tăng nhanh, càng ngày càng nhiều Man binh từ trên tường thành, trần bên trong chạy đến, tiếp cận cửa thành bên này tụ tập.

Dường như là như thế này hao tổn nữa, phe mình nhân viên được toàn bộ bị lá chắn ở cửa thành bên ngoài, thời gian càng kéo dài, liền mất đi đánh lén hiệu quả, chờ Man binh toàn bộ phản ứng kịp, biến thành công phòng trận địa chiến đấu, còn muốn bắt Thú Vương Trần đã có thể khó khăn.

Nghĩ tới đây, Đường Dần khản trương, bỗng nhiên đoạn quát một tiếng, liêm đao trên thân đao dấy lên Hắc ám hỏa, tiếp tục vận đủ lực cánh tay, bên vọt tới trước bên điên cuồng chém giết.

Cửa thành động chật hẹp, Man binh tụ tập người lại, khi Đường Dần liêm đao bổ tới thì, Man binh của liên thiểm tránh không gian cũng không có, mũi đao xé mở Man binh trên người khôi giáp, Hắc ám hỏa đốt cháy Man binh thân thể, Đường Dần chiến mã về phía trước gần đây tới một thước, nhưng hóa thành linh vụ Man binh lại đạt hơn hơn trăm người, có thể thấy được chiến đấu kịch liệt.

"Đại nhân tránh ra!"

Lúc này, Đường Dần phía sau truyền đến Thượng Quan huynh đệ kêu tiếng quát.

Tuy rằng không biết chuyện gì xảy ra, nhưng Đường Dần không ngờ bát ngựa ra khỏi ra khỏi cửa thành.

Ngay hấn rời khỏi trong nháy mắt, Thượng Quan Nguyên Vũ cùng thượng Quan Nguyên Bưu song song huy động trong tay linh thương, xuất ra linh võ tuyệt kỹ thập tự giao nhau chém. Thập tự giao nhau chém là đại phạm vi công kích kỹ năng, bị hai gã tu vi đạt được linh nguyên cảnh người tu linh thi triển ra, uy lực thật lớn, lưỡng đạo thập tự hình hoa linh ba đảo qua, tụ tập ở cửa thành trong động Man binh tức khắc rồi ngã xuống hơn phân nửa, còn dư lại Man binh sợ sắc mặt đại biến, không khỏi lão đảo trở ra.

Lại hiềm thấy, Đường Dần sao có thể bỏ qua, bên giục ngựa nhảy vào đồng thời bên quay đầu lại la lớn: "Giết đi vào!"

Kêu gọi!

Đường Dần lãnh đạo kỵ binh, một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm nhảy vào Thú Vương Trấn bên trong.

Bộ binh chống lại kỵ binh, quan trọng nhất là số lượng, chỉ có số lượng quá nhiều mới có thể đứng vững tấn công của đối phương, một ngày số lượng không đủ, kỵ binh căn bản không cần động thủ, chỉ dựa vào chiến mã xông tới cùng thái đập là có thể dồn đối thủ vào chỗ chết.

Lúc này là tình huống chính là như vậy, Thượng Quan hai huynh đệ hợp lại được tiêu hao số lớn linh khí xuất ra thập tự giao nhau chém, đem cửa thành trong động Man binh trong nháy mắt chém giết hơn phân nửa, còn thừa lại người ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có, liền bị sau đó hướng gần đây kỵ binh đụng ngã lẫn trên mặt đất, không chờ bọn hấn bỏ lên, kỵ binh phía sau ngược lại cũng, chiến mã gót sắt vô tình từ trên người bọn họ trúng tên đi tới, trong khoảnh khắc người đã bị đập tử phân ngũ liệt, biến thành thịt nát.

Chờ tiến nhập trong trấn, kỵ binh chạy nước rút xong mùa không gian, hai nghìn kỵ binh, gặp người liền chém, gặp người liền giết, thẳng đem chút rải rác xuất hiện ngăn trở Man binh giết kêu cha gọi mẹ.

Đường Dần mặc kệ người khác, nghẹn sức chân khí tiếp cận thôn trấn giữa hướng, 'Đánh rần đánh giáp đầu, bắt giặc phải bắt vua trước' tư tưởng đã trở thành hấn trong chiến đấu quy tắc, chỉ cần giết mất địch nhân đầu mục, còn dư lại Man binh bắt chiến tự loạn. ( )

Man binh quả thực chuẩn bị không đủ, nghe được tiếng kêu, rất nhiều từ trong lúc ngủ mơ đánh thức Man binh từ doanh trại giữa chạy đến, trên người ngay cả khôi giáp cũng không mặc, trong tay cũng không có vũ khí, chờ đến trên đường phố, còn không thấy rõ chuyện gì xảy ra, lại lọt vào xung phong liều chết tới được Phong quân kỵ binh đón đầu thống kích, Man binh cửa cho đến chết chưa từng biết rõ ràng này đội Phong quốc kỵ binh là thế nào giết tới được.

Rất nhanh, Đường Dần liền đột đến thôn trấn giữa giải đất, ở đây tụ tập Man binh số lượng rất nhiều, có chút mặc trên người khôi giáp, có vài người còn chỉ quần soóc, cầm trong tay vũ khí cũng đủ loại, có đao có kích, còn có côn báng cùng móc sắt. Man binh cửa đại thể cũng là mặt lộ vẻ vẻ mờ mịt, hết nhìn đông tới nhìn tây, tìm kiếm tung tích của địch nhân.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 127: Quyển 6

Đường Dần thấy thế, xoay đao sẽ giết đi tới.

Man binh cửa lúc này đang đang tìm bên địch, gặp Đường Dần làm lại, như ong vỡ tổ dường như nghênh đón. Rất nhanh đôi bên tiếp xúc được cùng nhau, Đường Dần bắt đầu ngay cả thi sát chiêu, ánh đao lóe ra trong lúc đó, hơn mười tên Man binh hóa thành linh vụ, khôi giáp, quần áo và đồ dùng hàng ngày rơi là tả trên mặt đất, cái khác Man binh thấy thế giật nảy mình, không hèn mà cùng nhớ tới gần nhất mười phần thịnh hành lời đồn đãi kia.

Đang lúc bọn hấn ngây ngô thời điểm, Man binh hậu phương truyền đến một tiếng gào to: "Tránh ra! (chớ)" theo tiếng, một tên cười con ngựa cao to Man Tương từ trong đám người lao tới, thẳng đến Đường Dần đi.

Nghĩ đến người này phải là Man binh chủ tướng! Đường Dần đánh giá Man Tương, chỉ nhìn hấn một thân linh khôi hơn nửa trong tay linh đao, là

được phán đoán người này tu vi chí ít đạt được linh đạt đến trình độ tuyệt vời.

Hắn đang quan sát Man Tưng, đối phương cũng đang quan sát hắn, trên dưới xem xét Đường Dần hai mắt, Man Tưng chậm rãi cầm trong tay đao giơ lên, mũi đao nhắm thẳng vào Đường Dần.

Không cần lên tiếng, Man Tưng cử động chẳng khác nào là đúng Đường Dần hạ khiêu chiến thư.

Đường Dần hiểu chiến, làm sao nhất gan chiến đấu, hắn thúc vào bụng ngựa, giục ngựa nhằm phía Man Tưng, trong tay đao thuận thế luân khởi, nghiêng chém cổ của đối phương.

Man Tưng động tác cũng không chậm, đồng thời giục ngựa vọt tới trước, hoành đao chống đỡ.

Hai ngựa giao thác đồng thời, cũng truyền ra leng keng khoảng một tiếng điếc tai nhức óc vụ nổ tiếng, Đường Dần chiến mã trực tiếp vọt tới, mà Man Tưng lại cả người lẫn ngựa bị chấn lướt ngang nửa thước, nửa hiệp xuống, đôi bên trên dưới đốn phần. Man Tưng thẳm kêu một tiếng lợi hại, quay đầu ngựa, một lần nữa giết trở về, trong tay đao đâm thẳng Đường Dần trước ngực.

Đường Dần ở trên ngựa nghiêng người né tránh, ngay hai ngựa sát bên người mà qua trong nháy mắt, hắn trở tay một đao, trở về phá Man Tưng cái ót. Man Tưng lại càng hoảng sợ, vội vàng xuống phía dưới nằm rạp người, bá! Liềm đao cơ hồ là kẻ đỉnh đầu của hắn quét ngang qua, hắn dường như tránh né lại hơi chậm chỉ chốc lát, suy nghĩ phải bị đao này phách.

Một hiệp xuống, Man Tưng đã kinh ra một thân mồ hôi lạnh, đối phương không chỉ có tu vi cao, xuất thủ cũng mau, chiêu phương pháp lại quỷ dị, có thể nói là cực khó đối phó, nhưng Man Tưng cũng không dám lui ra phía sau một, hiện tại Thủ Vương Trần đang gấp địch nhân tập kích, quân tâm đại loạn, làm chủ tướng, hắn dường như lại sợ địch trốn tránh chiến đấu, chỉ sẽ làm phía dưới binh tướng sĩ khí đại tóa, lại thêm bất lợi cho phe mình.

Lúc này Man Tưng là không đường thối lui, chiến đấu cũng phải chiến đấu, bất chiến cũng phải chiến đấu.

Hắn hét lớn một tiếng, nhanh hơn ngựa, vũ đao trước mặt chém chém Đường Dần.

Lúc này Đường Dần không có lại tránh né, hoành nhận trong tay liềm đao, hướng về phía trước đón đỡ.

Leng keng khoảng!

Lại là một tiếng thiết khí tiếng va chạm, Man Tưng cảm giác mình đao này giống chém vào một tảng đá lớn trên, thẳng chấn bản thân hai cổ tay vừa chưa xót lại tê dại, hang cộp trện trện đau đớn, ngay hai ngựa sai đặng là lúc, Đường Dần liềm đao lại ngang quét ra, Man Tưng thu đao thua, chỉ có thể lần thứ hai cúi đầu né tránh, vậy mà lúc này Đường Dần dùng là hư chiêu, đao là quét ngang qua, nhưng trước tiên lại thu hồi lại, thân đao thu về là lúc, đang vượt qua Man Tưng thẳng tắp thân thể, vành tai giữa chỉ nghe đùng một tiếng giòn vang, liềm đao đao can đang nện ở Man Tưng mặt trời phía trên.

Một kích này lực đạo quá lớn, Man Tưng trên đầu linh khải lên tiếng trả lời mà lộn xộn, cả người được ngoài quán tính, ở trên ngựa ngồi lập không được, nghiêng người té xuống.

Ừm! Man Tưng hình thể lực lưỡng trầm trọng, sau khi hạ xuống, ra nặng nề âm hưởng.

Hắn ngược lại cũng cường ngạnh, quỳ rạp trên mặt đất, ngay cả khí cũng không trì hoãn một chút, trực tiếp lại bò dậy, nhìn nữa Man Tưng, trên đầu linh khải không có, phi đầu tán, cái trán máu tươi chảy ròng, thẳng về mặt, ngoài hình thật là chật vật.

"Ta muốn đầu của ngươi!" Đường Dần kéo dây cương, động tác nhanh chóng nhảy xuống chiến mã, kéo đao tiếp cận Man Tưng phóng đi.

Khả năng bởi vì suy nghĩ gấp đôn nghiêm trọng quan hệ, Man Tưng thấy Đường Dần xông về phía mình, đứng tại chỗ không phản ứng chút nào, không có cử đao nghênh chiến có vẻ, cũng không có xoay người trốn chạy ý tứ, cả người giống choáng váng dường như.

Đường Dần khoe miệng thật cao nhếch lên, mấy người bước xa đã đến Man Tưng trước mắt, trong tay đao cũng thuận thế múa nhận, làm bộ sẽ vỗ xuống.

Đúng lúc này, Man Tưng đột nhiên ngẩng đầu lên, hai đầy tơ máu mà thay đổi đỏ thắm mắt gắt gao nhìn chăm chăm Đường Dần, đồng thời trong lúc nhất thời, trong tay hắn linh đao trong giây lát lóe ra nhận tia sáng chói mắt, do xuống dưới mà lên chọn đi ra ngoài.

Theo linh đao lấy ra, vô số đạo linh ba sanh thành, phô thiên cái địa tiếp cận Đường Dần bao phủ đi tới.

Này ngàn vạn linh ba lại tinh tế lại nhỏ, giống như một đem đem vô hình phi đao, đan vào thành hé ra lưới lớn, làm cho không người nào từ né tránh.

Quá nhanh, khoảng cách của hai người cũng quá gần, khi Đường Dần ý thức được không tốt thời điểm, vô số đạo linh ba đã đến trước mắt, hắn thậm chí ngay cả thi triển Âm Ảnh Phiêu Di thời gian cũng không có.

Đây là hệ Ánh sáng linh võ tuyệt kỹ —— Linh Loạn? Gió.

Tu luyện loại kỹ năng này người tu linh cũng không nhiều, cũng không phải là không thực dụng, vừa vặn ngược lại, Linh Loạn? Gió uy lực quá lớn, thế cho nên muốn tiêu hao người tu linh số lớn linh khí, một tên tu vi đạt được linh đạt đến trình độ tuyệt vời người tu linh đang thi triển hết Linh Loạn? Gió sau đó, trong cơ thể tụ tập linh khí sẽ hao hết sạch, chờ hân lại tụ tập được nhiều đủ linh khí có thể chống đỡ bản thân thời điểm chiến đấu, trong khoảng thời gian này cũng đủ đối phương giết hân mấy qua lại.

Đây là một loại sẽ người chết sẽ ta mất mạng liều mạng kỹ năng.

Hiện tại Man Tương đã bị Đường Dần * thượng cùng đường, hợp lại tu vi so với hơn hết Đường Dần, luận thân thủ lại càng không như Đường Dần, hân chỉ có thể liều mạng đánh một trận, thi triển Linh Loạn? Gió, xem có thể hay không đối phương vào chỗ chết.

Hân chiêu này quả thực có hiệu quả, Đường Dần ăn khinh thường mệt, cho rằng đối phương bị mình một đao can đập hôn mê, căn bản không nghĩ tới Man Tương là cố ý dẫn bản thân tiếp cận, hảo phóng ra sát chiêu.

Với hân linh nguyên cảnh linh khải cũng chống đỡ không được Linh Loạn? Gió trùng kích, vô số đạo linh ba nện ở Đường Dần linh khải thượng, ca ca không ngừng bên tai, chỉ là trong nháy mắt, Đường Dần trên người linh khải đã bị rách ra hơn mười đầu đường người, linh ba liên tục không ngừng đánh để thân hình hân bay rớt ra ngoài, đủ té ra hơn năm thước xa.

Thi triển hết Linh Loạn? Gió, Man Tương giống quả bóng xi hơi, thân thể lay động vài cái, vô lực ngã ngồi trên mặt đất, trên người linh khải đốn tán, trong tay linh đao cũng theo đó khôi phục thành nguyên hình.

Nhìn nữa Đường Dần, ngoài hình có thể sánh bằng Man Tương thậm hơn, toàn thân cũng là vết đao người, hằng hà ra có bao nhiêu điều, máu tươi theo linh khải cái khe mạch mạch chảy xuôi ra, cả người đã như là huyết nhân giống nhau.

Bị Linh Loạn? Gió từ chính diện kết kết thật thật bắn trúng, người này coi như là phế đi. Man Tương tuy rằng hết sạch linh khí, nhưng là khuôn mặt vẻ hung phẫn, ngồi dưới đất, ngửa mặt cười to, với chung quanh Man bình quát lên: "Loại bỏ đầu của hân, ta muốn dẫn trở về Bối Tắt thành hãm cho bệ hạ! (chó)" nguyên văn lạch lạch.

Chung quanh Man bình cũng đều là vừa mừng vừa sợ, vừa nghĩ tới mình có thể phá xuống dưới cái người trong truyền thuyết cầm trong tay mang đao đánh lửa đao tử thần suy nghĩ, trong cơ thể khí huyết đều sôi trào. Bọn họ với Đường Dần nhưng lòng còn sợ hãi, không dám trực tiếp xông lên, mà là thận trọng đi bước một chậm rãi tiếp cận.

Bọn họ còn không có xúm lại bắt đầu, nằm ở động bất động Đường Dần đột nhiên giống lò xo dường như từ dưới đất bính nhận.

Biến cố bất thành linh thẳng đem vây đi lên Man bình sợ đều kinh kêu thành tiếng, rầm một tiếng, một các theo bản năng liên tiếp lui về phía sau, trong mắt tràn ngập sợ hãi, giống nhìn quái dị nhìn Đường Dần.

Đường Dần lúc này cũng quả thực giống quái vật, trên người linh khải thiên sang bách khổng, toàn thân cũng là máu, mắt lạnh nhìn lại, giống hết chỉ một đồ tươi huyết nhân, trên mặt hân linh khải nát phân nửa, lộ ra nửa xem bị máu nhuộm đỏ khuôn mặt, lại hợp với vậy đối với lóc ra tà quang con mắt của, ngoài hình như là lệ quỷ, ma quỷ.

Một người thương tổn được loại trình độ này lại vẫn có thể đứng nhận, này ở Man bình cửa nghĩ đến đơn giản là chuyện bất khả tư nghị.

Đường Dần xem chưa từng xem vết thương trên người, hân lắc lắc nắm thật chắc ở lòng bàn tay liềm đao, trên mặt không có chút nào về thống khổ, ngược lại khóe miệng thật cao nhếch lên, lộ ra làm cho rợn cả tóc gáy tà cười.

Hân hai mắt xuyên thấu qua đoàn người, nhìn thẳng ngoài vòng tròn Man Tương, đầu lưỡi vuron, thêm thêm (nguyên văn lạch lạch) vết máu ở khóe miệng, chậm rãi nói ra: "Linh Loạn? Gió, cũng không gì hơn cái này. Nếu giết không được ta, người liền cho người ngu xuẩn trả giá thật lớn!" Trong lúc nói chuyện, hân chậm rãi tiếp cận Man Tương đi đến.

Man Tương gần như không thể tin được hai mắt của mình, thương nặng như vậy, đối phương nếu không không chết, lại còn có thể nói chuyện, còn có thể chiến đấu, thật chẳng lẽ là ma quỷ phải không?

Đường Dần thân chịu trọng thương, mà xung quanh cũng đều là đếm không hết Man bình, nhưng Man Tương làm mất đi ở sâu trong nội tâm mạo nhận nhẹ hân ý, thân thể cũng không tự chủ được run rẩy.

Gặp Đường Dần tiến thêm một bước, ngăn cản ở trước mặt mình Man bình cửa liền ra khỏi một, Man Tương giống tựa như điên vậy hét to: "Ngăn cản hân, mau ngăn cản hân!"

Ở Man Tương ngay cả trở mình (nguyên văn lạch lạch) dưới sự thúc giục, hai gã Man bình chứa lá gan xông lên (nguyên văn lạch lạch) Đường Dần,

hai thanh trường kiếm đâm về phía ngực của hắn.

Đường Dần ngay cả trốn cũng không trốn, gắng gượng được để kiếm đâm nghiêng ở trên người của mình.

Linh khải cứng cỏi, lại có thể là đao kiếm bình thường có thể phá.

Theo leng keng hai tiếng, hai thanh trường kiếm đâm nghiêng đến Đường Dần trước ngực linh khải, nếu không có thể đẩy mạnh nửa phần, không đợi hai gã Man binh thu kiếm lui về, Đường Dần liềm đao đã hoành múa đi ra ngoài, bỏ nhào, một đao xuống phía dưới, hai đầu bắn lên, chung quanh Man binh còn không thấy rõ, hai cổ không đầu xác kẻ cả phi trên không trung chặt đầu đều biến thành linh vụ, sau cùng chỉ còn lại có hai trống không mũi giáp từ không trung té xuống đất, bánh xe ra thật là xa.

Không có xác, không có vết máu, hai người hoạt binh loạn khiêu đại người sống cứ như vậy hư không tiêu thất.

Tình cảnh này, ai có thể không sợ?

Chúng Man binh cửa mắt đi tiến lên nữa ngăn dừng khí, giống nước biển thủy triều xuống giống nhau đều tiếp cận trái phải hai bên né tránh.

Bọn họ tránh ra, có thể cho Đường Dần nhường ra một cái thông suốt dương quan đại đạo.

Đường Dần sai bước đi tới Man Tương trước mắt.

Người sau sợ mặt như màu đất, thét chói tai liên tục, còn đang không ngừng mệnh lệnh xung quanh Man binh bắt đầu vây giết Đường Dần, thế nhưng Man binh cửa căn bản không ai nghe hắn chỉ huy, chỉ là giống tránh né như ôn dịch chỉ một tình cảm lui về phía sau.

Đường Dần khoe miệng nhếch lên càng cao, cúi người xuống, vươn tay ra, một tay lấy Man Tương cổ của chế trụ, sau đó cổ sức nâng lên, đem cứng rắn giờ lên.

Lúc này Man Tương không cách nào ngưng tụ linh khí, ngay cả tế vi chống lại đều làm không được, cái cổ bị Đường Dần tạp ở, hô hấp khó khăn, cách mặt đất hai chân loạn đặng, nguyên bản sắc mặt tái nhợt lúc này đã nghẹn thành đỏ lên.

Đường Dần khéo tay giờ Man Tương, một tay kéo đao, nhìn chung quanh chung quanh đồng đảo Man binh, hai mắt tinh quang lóe ra, chấn tiếng quát lên: "Ta không cần biết các ngươi là ai, nhưng là các ngươi phải nhớ kỹ ta, tên của ta gọi —— Đường Dần!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 128: Quyển 6

Trong lúc nói chuyện, Đường Dần lòng bàn tay hắc hóa dấy lên, tên kia Man Tương ngay cả chuyện gì xảy ra đều không thấy rõ, người đã bị Hắc ám hóa đốt một không còn một mảnh, thân thể hóa thành nhẹ nhẹ linh vụ, phiêu đảng trên không trung.

Đường Dần ngẩng đầu lên, há to mồm, linh vụ theo mũi miệng của hắn một chút không lọt toàn bộ hút vào đến trong cơ thể hắn.

Trong nháy mắt, trên người của hắn linh khải hình như bị rút vào sinh mệnh dường như, tất cả cái khe đều ở đây mau trưởng thành, hợp lại, sau cùng, biến thành hoàn hảo như lúc ban đầu. Thấy thế, chung quanh Man binh cửa ra khỏi nhanh hơn.

Kỳ thực mới vừa Đường Dần cũng chỉ là phô trương thanh thế nỏ mạnh hết đà, có thể nói Linh Loạn? Gió đối với hắn gây thương tổn là trước nay chưa có, có thể đứng lập, có thể chiến đấu, hoàn toàn dựa vào hắn mạnh ý chí gắng đạt tới sinh đang chống đỡ, hắn biết rõ, nếu như mình ngã xuống đất không dậy nổi nói, chung quanh Man binh rất nhanh đã sẽ đem mình băm thây vạn đoạn, cũng may hắn phô trương thanh thế cảm lấy hiệu quả, chấn nhiếp ở đồng đảo Man binh, để hắn thuận lợi hút mất Man Tương, lại khôi phục tức giận.

Đương nhiên, chỉ một Man Binh còn hợp lại không đủ để để hấn sở bị thương tổn hoàn toàn khôi phục lại, hấn cần nhiều linh khí hơn. Lúc này, chung quanh Man binh cửa đối với hấn mà nói đã không còn là uy hiếp, mà là đồ ăn, là có thể lượng, là có thể bỏ khuyết hấn hư không từ đông sang tây.

Đường Dần sẽ không bởi vì bọn họ mới vừa tránh lui mà thủ hạ lưu tình, hấn hai mắt lóe ra tham lam lại âm lãnh hàn quang, như là ác lang thấy dê con đường như, xoay đao nhắm phía Man binh trong đám người, Hắc ám hỏa bị hấn dùng đến mức tận cùng, không chỉ là thần đao bám vào cháy điểm, ngay cả trên người của hấn linh khải cũng bắt đầu dấy lên hắc hỏa, để cả người hấn bao phủ ở mỏng mỏng hắc hỏa bên trong.

Hấn ở trong đám người vừa đi vừa qua trong lúc đó, chung quanh Man binh được Hắc ám hỏa lan đến, không khỏi là bộ mặt bắt đầu thiêu đốt, tiếp tục hắc hỏa khuếch tán đến toàn thân, có tiếng kêu thảm thiết bên tai không dứt, từng luồng linh vụ từ trong đám người mọc lên, trên không trung ngưng tụ, sau cùng lại bị hút vào trong cơ thể hấn.

Đường Dần đã không nhớ rõ hấn hút mất bao nhiêu người, trong đầu chỉ còn lại có thiêu đốt một cái ý niệm trong đầu, trong tay đao ở đốt, cả người hấn đã ở đốt, giống muốn thiêu huỷ mất thế gian tất cả sinh mệnh dường như.

Khi hấn khôi phục ý thức thời điểm, toàn bộ thôn trấn giữa đã nhìn không thấy chỉ một Man binh, thêm chỉ có khắp nơi trên đất khô giáp, vũ khí, tán bảy linh tám rơi.

Kêu gọi! Đường Dần chậm rãi hu giọng điệu, linh khải xuống dưới, hấn thân mồ hôi, cảm quần áo đều ướt đầm. Đang ở hấn nghĩ ngồi xuống nghỉ khải khí thời điểm, chợt nghe bên trái bài trong phòng có tiếng vang, Đường Dần vừa mới buông lỏng xuống thần kinh rồi lập tức băng bó nhận, hấn hít một hơi thật sâu, dẫn theo liềm đao, thân bài phòng ốc đi đến.

Đến trước cửa, Đường Dần nói chân một cước, đem phòng ốc cửa gỗ đá văng, ngay sau đó, người cũng chui vào bên trong phòng.

Phòng ốc trống trải, trừ thật dài chăn đệm nằm dưới đất, không còn gì nữa, lúc này, có trên trăm tên mặc bình dân phục sức mọi núp ở phòng ốc thì đoàn, trong đó nữ có nam có, trẻ có già có, nghĩ đến bọn họ chắc là Thú Vương Trấn trong công nhân, tiểu thương hoặc là Man binh thân nhân.

Đường Dần đột nhiên tiến đến, đưa tới đoàn người một mảnh kêu sợ hãi, mọi người vây cùng một chỗ, co lại thành một đám, một đôi vạn phần hoảng sợ mắt nhìn chăm chú vào hấn.

Hấn ngẩn ra một chút, sau đó ngoe đầu nở nụ cười, hỏi: "Các ngươi là ai? (sò)" hấn mới vừa học ngôn ngữ Bối Tát, cũng không phải rất nhuần nhuyễn, nói chuyện lần điệu cũng mười phần quái dị.

"Vật. . . Chúng ta là bình dân, không là binh sĩ, chúng ta chẳng bao giờ đã đến Phong quốc, cũng không có giết qua Phong nhân. . . (sò)" một tên thanh niên mọi hoảng hoảng trưng trưng giải thích.

Đường Dần với ngôn ngữ Bối Tát vốn cũng không thành thạo, hơn nữa đối phương nói chuyện vừa nhanh, bởi vì khẩu trương âm điệu cũng thay đổi, Đường Dần là có nghe không có hiểu, hấn lạnh giọng nói ra: "Câm miệng! (sò) "

Nghe hấn giọng nói lạnh như băng, thanh niên kia khẩu trương hơn, lắp ba lắp bắp giải thích một liên tục.

Hấn tiếng huyền não lệnh Đường Dần tâm phiền ý loạn, không hề dự triệu, người sau giờ tay lên tới, liềm đao quét ngang ra.

Phác!

Một đao này, đang đâm trúng thanh niên mặt trời thượng, mũi đao từ bên trái nhập, do phía bên phải lộ ra, trực tiếp quán xuyên thanh niên suy nghĩ, một đao xuống phía dưới, thanh niên lời nói chỉ hơi ngừng, bên trong phòng cũng đột nhiên thay đổi thanh tịnh, Đường Dần thư thái mà thờ dài, trở về cánh tay thu đao.

Tương thông! Xác trực đỉnh đỉnh ngã sắp xuống, vẩy ra ra máu tươi cùng óc vẩy mọi người chung quanh về mặt đầy người, phòng ốc bên trong yên lặng gần gần co vài giây xuyên, tiếp tục, tiếng thét chói tai nổi lên bốn phía, mọi người điên dường như liều mạng tru lên, tiếng rống được, cầu khấn. . .

Thông thường bình dân sao có thể chống đỡ được linh ba chém giết, Đường Dần chỉ phóng ra ba cái linh ba, bên trong phòng lại đã tiếng động đều không. Không trọn vẹn xác, gãy chi rơi lá tả đầy đất, máu tươi đem tường, mặt đất đều nhuộm thành màu đỏ sậm.

Nhìn chung quanh một vòng, xác nhận không có người sống, Đường Dần khoe miệng giật giật, tiện tay bỏ rơi liềm đao, xoay người đi OVBB1 ra đi ra ngoài.

Đường Dần trời sinh tính vốn là phệ máu, hơn nữa trong mắt hấn, Bối Tát bình dân cùng Man binh không có gì khác nhau, cũng là ắt phương bên địch.

Chờ hấn đi ra phòng ốc thì, trước mặt phi chạy tới một đội kỵ binh, Đường Dần đang muốn nói đao ứng chiến, tập trung nhìn vào, nguyên lai là đã

phương binh lính, vì vị kia không là người bên ngoài, đúng là hãn bảo vệ đem một trong Thượng Quan Nguyên Vũ.

"Đại nhân, lúc đầu người ở nơi này!" Thượng Quan Nguyên Vũ giục ngựa vọt tới Đường Dần trước mắt, sau đó tung người xuống ngựa, thân thiết mà quan sát Đường Dần một phen, thấy hãn cả người là máu, nhưng linh khải hoàn hảo vô khuyết, yên lòng, hãn hưng phấn nói: "Đại nhân, trấn bên trong Man binh đã bị chúng ta trùng khoa, trừ tiểu bộ phân đào tẩu ở ngoài, đại bộ phận đều được chúng ta dưới đao đó quý, còn có một chút bị chúng ta bắt làm tù binh!"

Lời nói đồng thời, hãn cũng đang quan sát bốn phía, nhìn khắp nơi trên đất vũ khí cùng khôi giáp, quần áo và đồ dùng hàng ngày, trong lòng hãn âm thầm lưu luyến, theo Đường Dần lâu như vậy, không cần hỏi cũng biết, những thứ này đều là bị Hắc ám hóa mê chết cháy Man binh của lưu lại, vũ khí nhiều như vậy khôi giáp, không biết Đường Dần tại đây giết bao nhiêu người. Hãn khốc mắt dư quang lại liếc lên Đường Dần sau lưng bên trong phòng, thấy trên mặt đất máu thịt không rõ, ăn mặc binh dân phục sức thì khó, hãn thất kinh, nghi vấn hỏi: "Đại nhân, bọn họ là. . ."

"Mọi! Man Bang binh dân." Đường Dần xa xôi nói ra: "Mọi là kẻ thù, giống nhau giết không tha!"

Quan Nguyên Vũ đầu tiên là gật đầu, sau đó lại lắc đầu, nói ra: "Đại nhân, nếu là giết chết bọn họ thì thật là đáng tiếc, không bằng mang về Hoàn Thành."

Đường Dần nhũ mày, hỏi ngược lại: "Dẫn bọn hãn trở lại có ích lợi gì?"

Có thể trở thành nô lệ bán đi! Thượng Quan Nguyên Vũ nói ra: "Man binh bắt chúng ta người trong nước làm nô lệ, chúng ta cũng có thể bắt người của bọn họ làm nô lệ, hơn nữa mọi thể trạng cường tráng, lại mười phần rất thừa thớt, đem bọn họ bán đi, nhất định có thể giá trị giá tốt!"

Nghe xong Thượng Quan Nguyên Vũ nói, Đường Dần dậm chân, tội tự trách mình quá kích thích, thế nào không nghĩ tới điểm này, sớm biết rằng sẽ không giết những người đó. Hãn gật đầu, nói ra: "Cứ dựa theo ý tứ của người, đem nơi này mọi hết thảy mang về Hoàn Thành, về phần Man binh bắt tù binh, ngay tại chỗ giải quyết!"

"Vâng! Đại nhân!" Thượng Quan Nguyên Vũ đáp ứng một tiếng, gọi tới vài tên binh lính, để cho bọn họ đem Đường Dần mệnh lệnh truyền đạt ra.

Đường Dần một câu nói, quyết định mấy trăm bị bắt Man binh sinh tử.

Xong Đường Dần mệnh lệnh, Phong quân đem bị bắt làm tù binh Man binh kéo đến chân thôn trấn giữa đất trống, đầu tiên là đem đánh quỳ gối mà, tiếp tục Phong quân cửa đều rút ra bội đao, không lưu tình chút nào loại bỏ Man binh suy nghĩ.

Thì trong lúc đó, Thú Vương Trấn trong trấn máu chảy thành sông, thì khắp nơi trên đất, đúng như cùng địa ngục nhân gian giống nhau.

Có khác Phong quân phụ trách đem Man binh chặt đầu trang xa, Man binh suy nghĩ cũng là có tác dụng, có thể chở về Diêm thành, thần vương đình xin công, đồng thời cũng có thể cho thấy Đường Dần này huyện thù chiến tích huy hoàng.

Thú Vương Trấn chiến đấu tiên tiên hậu hậu chỉ giằng co nửa canh giờ liền kết thúc, ba nghìn Man binh ở không hề phòng bị dưới tình huống bị đánh trở tay không kịp, chủ tướng bị Đường Dần giết chết, phía dưới Man binh cửa trừ chạy ra khỏi hơn năm trăm người bên ngoài, đám người còn lại hết thảy phơi bày ở trấn bên trong.

Mà Phong quân bên này ở trong chiến đấu cũng có hơn bốn trăm người thương vong, hơn hết này tổn thất cùng Man binh khi xuất nhỏ hơn thượng rất nhiều.

Đang ở lương dân dò xét chiến trường thời điểm, lưu ở ngoài thành trở về Man binh Trình Cẩm đám người trở về, này hơn mười người đâm sau lưng thành viên đều là đầy người máu tươi, hiển nhiên ở ngoài thành cũng thu hoạch pha phong.

Nhìn thấy Đường Dần, Trình Cẩm tiến lên thì lễ, nghiêm mặt nói ra: "Đại nhân, đâm sau lưng ở ngoài trấn cùng chém giết Man Bang đào binh hơn hai trăm người, có khác hơn ba trăm người hướng tây bắc phương chạy trốn, đại nhân, chúng ta có cần hay không đuổi theo?"

Đường Dần nghe vậy, thần nhiên mà cười, Man binh quả nhiên là hướng tây bắc phương trốn chạy, cũng may bản thân sớm có sắp xếp, Tiêu Mộ Thanh một nghìn kỵ binh cũng đủ đem này ba trăm đào binh ăn tươi.

Hãn gật đầu, nói ra: "Không cần lại truy, cùng tướng quân cực khổ!"

"Đại nhân khách khí!"

Đắc thắng Phong quân mã bắt đình đề, ở toàn trấn sưu tầm Man binh vật tư, rất nhanh, Thú Vương Trấn vài toà tiền của quân kho bị gió quân tìm được, bên trong trừ hàng vật tư phức tạp, trừ rất nhiều Man binh khôi giáp, vũ khí ở ngoài, còn có thang mây, sét đánh xa chờ công thành vũ khí, có khác mức khổng lồ lương thảo cùng Bối Tát thành bang tiền bạc, tiền đồng chờ.

Nhiều như vậy chiến lợi phẩm, lệnh Đường Dần sinh lòng vui mừng, hãn lập tức hạ lệnh, đem Man Bang trong quân khó khôi giáp, vũ khí, lương

thảo, tiền bạc hết thầy đóng gói mang đi, về phần thang mây, sét đánh xa những đại món, ngay tại chỗ thiêu hủy.

Man binh khôi giáp cũng là gang chế thành, thô ráp lại rất nặng, Phong quân tuy rằng không thể mặc, nhưng cũng với đem tới luyện thép, chế tác vũ khí, về phần tiền bạc cùng tiền đồng, Phong quốc tuy rằng không lưu thông, nhưng bạc chính là bạc, đồng chính là đồng, hóa điệu sau đó cũng vẫn là có thể chế tác thành nén bạc cùng Phong quốc tiền đồng.

Thú Vương Trấn trong trừ hàng tiền của quân so với Đường Dần trong dự đoán muốn nhiều hơn, toàn bộ trang thượng ngựa, phòng chừng tám thiên con ngựa đều kéo không xong, đường bên trong chỉ có thể hạ lệnh, đem lương thảo, khôi giáp những trăm trọng vật khí mất, nhìn chút ném đầy đất một túi túi lương thực, Đường Dần đau lòng không thôi, sớm biết như vậy, không bằng ít đeo năm trăm huy hiệu, mang nhiều năm trăm con khoảng không ngựa.

Man quân vật tư đã làm cho chiến mã kinh khủng gánh nặng, về phần Thú Vương Trấn trong mấy trăm tên bị bắt Bối Tát binh dân, muốn mang đều mang không đi.

Đường Dần ngược lại rất dứt khoát, trực tiếp hạ lệnh, hết thầy xử tử.

Phong quân đã lười nữa từng cái một chém giết, đem những binh dân toàn bộ nhốt vào quân kho trong, ở bên ngoài đôi nhận rom rã, rượu thượng hoá dầu, tiếp tục phóng nấu cơm tới.

Do Đường Dần suất lĩnh Phong quân so với Man binh tăng thêm sự kinh khủng, không chỉ có đem người giết sạch, từ đông sang tây cướp sạch, liên thành trấn đều không lưu, chung quanh phóng hỏa, dường như lớn Thú Vương Trấn, trong khoảnh khắc liền rơi vào một cái biển lửa bên trong.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 129: Quyển 6

Phóng hết lửa sau, Đường Dần cảm thấy mệt mỏi, mang theo dưới trướng kỵ binh, rút khỏi Thú Vương Trấn, sau đó lại bảo tới Ngã Gia, lệnh nàng phái ra thủ hạ trinh sát kỵ binh, đi vào Tiêu Mộ Thanh mai phục địa điểm, báo tin hán lập tức mang đội trở về Phong quốc.

Bọn họ tới đánh lén thì độ rất nhanh, có thể trở về Phong quốc thì, độ thật to chậm lại, không chỉ có khoảng không ngựa trên lưng ngựa đã hết vật tư, ngay cả người cưỡi ngựa Phong quân cũng mang theo không ít thứ, đại bao tiểu khóa, treo đầy lưng ngựa.

Đường Dần giục ngựa ở phe mình trong đội ngũ dò xét một vòng, lại vẫn phát hiện vài tên vác Bối Tát nữ nhân Phong quân. Hắn vừa bực mình vừa buồn cười, với một tên trong đó Phong quân hỏi: "Người mang nữ nhân trở về tới làm cái gì?"

Tên kia bị hỏi Phong quốc binh lính về mặt xấu hổ, mặt đỏ tới mang tai, lắp bắp nói: "Đại nhân, Man Bang phụ nữ cố gắng. . . Ly kỳ, cho nên ta. . . Ta nghĩ mang về quốc. . ."

Lời vừa nói ra, chung quanh Phong quân đều nhếch miệng nở nụ cười.

Tên kia binh lính lại thêm không có ý tứ, cúi đầu nói ra: "Đại nhân, nếu như không được, vậy ta hiện tại liền đem nàng giết!" Vừa nói chuyện, hắn sẽ loại bỏ bội đao.

Đường Dần khoát khoát tay, nói ra: "Chỉ cần không ảnh hưởng hành quân độ, tùy người."

Tên kia binh lính mừng rỡ, liền thanh nói ra: "Sẽ không, sẽ không, ta tuyệt đối sẽ không liên lụy mọi người. . ."

Bất quá hắn còn không có vui vẻ lâu lắm, Đường Dần lại bổ sung một câu: "Về nước sau đó, bắt tù binh cần nộp lên!"

"A. . ." Binh lính trên mặt vui mừng cứng ngắc ở, tức khắc trở nên vô tình.

Đường Dần hàm cười nói: "Giao một tên bắt tù binh, với giết Man binh năm người luận thưởng."

Những lời này, để binh lính lập tức lại tinh thần, như vậy mà tính, bản thân mang nặng trở lại cũng không quá mệt nha!

Phong quân trở về độ tuy rằng tử tổn, nhưng binh lính của tình hình thực tế tự cũng đều buông lỏng, qua lại trong lúc đó hữu thuyết hữu tiểu, đối lập người nào giết Man binh nhiều, người nào mạng về chiến lợi phẩm dày.

Đội ngũ đi ra thời gian không lâu sau, Tiêu Mộ Thanh liền đem người đuổi theo.

Chính như Đường Dần sở liệu, tiếp cận phương hướng tây bắc chạy thực mạng Man binh không có chạy trốn Tiêu Mộ Thanh một đám mai phục, hơn ba trăm Man binh, bị Tiêu Mộ Thanh đem người chém giết hầu như không còn, không ai sống sót. Tiêu Mộ Thanh một ngàn này kỵ binh chia sẻ Đường Dần một đám vật tư, dùng hành quân nhanh chóng rất nhiều.

Không nhìn thấy Nhạc Thiên theo Tiêu Mộ Thanh trở về, Đường Dần thật là kỳ quái, hỏi hân: "Tiêu tham quân, nhạc đem quân nhân đâu?"

Tiêu Mộ Thanh vội hỏi: "Nhạc tướng quân không có tùy ta trở về, hân muốn ở lại Man Bang!"

Nghe không hiểu lời này có ý tứ, Đường Dần nhíu lông mày.

Tiêu Mộ Thanh giải thích: "Nhạc tướng quân nói lần này quân ta đánh lên Thú Vương Trấn, Man Bang chắc chắn xuất binh trả thù, hân ở lại Man Bang, có thể trinh sát Man binh hướng đi, đúng lúc đến on đại nhân, làm tốt tương ứng chuẩn bị!"

"A, thì ra là thế!" Đường Dần lớn một chút ngoài đầu, thầm khen Nhạc Thiên ý muốn chu đáo chặt chẽ, lường trước chu toàn.

Nghe xong Tiêu Mộ Thanh nói, đi theo Đường Dần bên người Ngã Gia ngồi không yên, nàng với Đường Dần chấp tay nói ra: "Đại nhân, ta cũng muốn lưu ở Man Bang, tìm kiếm Man binh cử động."

Đường Dần suy nghĩ một chút, lắc đầu, nói ra: "Có vui tướng quân ở tại chỗ này như vậy đủ rồi, chúng ta không cần phải ... Lãng phí nữa nhân lực. . ."

Ngã Gia nghe vậy khẩn trương, nghiêm mặt hỏi: "Đại nhân thế nhưng không tin nhiệm thuộc hạ năng lực?"

Đường Dần hiểu rõ Ngã Gia tính tình, dừng xem nàng là nữ nhân, nhưng quật cường đứng dậy chín con bò đều kéo không trở lại, nếu là cứng rắn không cho Ngã Gia lưu lại, còn nói không chừng lại cho mình chế tạo ra phiền toái gì đâu! Hân trầm tư chỉ chốc lát, nói ra: "Như vậy đi, nhạc tướng quân tìm hiểu địch tình, Ngã tướng quân người lãnh đạo tìm hiểu Man Bang thị trấn, cho chúng ta tiếp theo đánh lên làm chuẩn bị!"

Ngã Gia ngần ra, kinh ngạc hỏi: "Đại nhân còn muốn đánh lên Man Bang cái khác thị trấn?"

Đường Dần ngửa mặt mà cười, nói ra: "Chính là Thú Vương Trấn coi là cái gì, chúng ta muốn với bị chỉ đạo còn dùng bị thân, đánh nó Man Bang một không được an bình, thuận tiện cũng có thể bổ khuyết quân ta quân kho!" Đánh lên Thú Vương Trấn đại hoạch thành công, Đường Dần ăn vào ngon ngọt, đương nhiên sẽ không vì vậy dừng tay, còn muốn tổ chức vòng kế tiếp đánh lên.

Ngã Gia ngần người, sau đó vui vẻ ra mặt, liên tục gật đầu đáp: "Thuộc hạ hiểu! Đại nhân xin yên tâm, thuộc hạ chắc chắn Man Bang biên cảnh thành trì hết thấy tìm hiểu rõ ràng."

Đường Dần cười nói: "Không nhất định là biên cảnh thành trì, thích đương cũng có thể thâm nhập Man Bang lãnh địa nội bộ, như vậy mới có thể dễ Man Bang đối với chúng ta sợ hãi làm sâu sắc!"

"Biết rồi, đại nhân!"

Ngã Gia giống như Nhạc Thiên, không theo Đường Dần trở về Phong quốc, mà là lựa chọn ở lại Bối Tát thành bang cảnh nội, nàng và Nhạc Thiên, chỉ một tìm hiểu rất thành tình báo, chỉ một tìm hiểu Man binh tình báo, phân công minh xác, hai người đều tự thống lĩnh tổ chức tình báo cũng đang không ngừng trên thực tế xông rên đức, thay đổi càng thêm hoàn mỹ.

Đường Dần đánh lên Thú Vương Trấn đại thắng mà về, hợp lại thu được trở về số lớn vật tư, hiển nhiên cũng đã bị Hoành Thành dân chúng sắp hàng hai bên đường hoan nghênh, trên đường phố kín người hết chỗ, tiếng cười, tiếng hoan hô bên tai không dứt, khắp bầu trời phát phối cánh hoa để Hoành Thành biến thành lấy thành.

Được dân chúng từng cái hoan thiên hi địa khuôn mặt tươi cười, Đường Dần cũng càng thêm kiên định mình mệnh mẽ binh đường, trong loạn thế, yên ổn chỉ có thể dựa vào cường thịnh binh lực mới có thể có đến, đang nếu nói binh người, quốc to lớn sự tình, chết sinh đất, tồn vong chi đạo.

Trở lại trung tâm huyện trước cửa, Đường Dần còn chưa xuống ngựa, bên trong phủ người của liền ra đón, có người làm, có thị vệ, còn có Phạm Mẫn.

Đường Dần bình an trở về, Phạm Mẫn nhìn qua đường bắt luận kẻ nào đều vui vẻ, bước nhanh đến Đường Dần trước ngựa, đầu tiên là tỉ mỉ quan sát hân, nhìn hân có bị thương không.

Và Man Tương trong chiến đấu Đường Dần bị Linh Loạn gió bắn trúng, trên người vết đao người nguyên nhân hút đại lượng linh khí mà khép lại, nhưng khôi giáp thượng vết rách cùng trên y phục vết máu cũng không lại bởi vì hút linh khí mà biến mất, nhìn hân cả người vết máu, Phạm Mẫn lòng của hơi bị run lên, khẩn trương hỏi: "Người. . . Người bị thương?"

Đường Dần cũng không phải đầu gỗ, đương nhiên có thể cảm nhận được Phạm Mẫn đối với mình quan tâm, hân cười nhạt một tiếng, động tác lưu loát tung người xuống ngựa, bên đem chiến mã dây cương giao cho người hầu vừa cười nói: "Hai quân giao chiến, thụ thương lại sở khó tránh khỏi, hiện tại đã không sao!"

Phạm Mẫn đầu tin tưởng lời của hân, này cả người lỗ hồng cùng vết máu nói rõ Đường Dần bị thương rất nặng, làm sao có thể đầu có là tốt chứ! Nàng tiến lên một, đưa tay đi kéo Đường Dần cánh tay, đồng thời nói ra: "Đề ta xem một chút!"

Đường Dần nở nụ cười, Phong quốc mặc dù không có nam nữ thụ thụ bất thân quan niệm, nhưng khi trời hóa nhật dưới cũng không có phụ nữ trước mặt mọi người lột đàn ông quần áo đạo lý. Dưới chân hân chỉ một bước lướt, thân như bùn thu giống nhau vòng qua Phạm Mẫn, bên tiếp cận bên trong phũ đi vừa cười nói: "Người xem ta hiện tại giống bị thương có vẻ à?"

Hân tránh rất xảo diệu, tức không cho Phạm Mẫn xấu hổ, lại có thể cho thấy bản thân bình yên vô sự.

Thấy thế, Phạm Mẫn sừng sốt, xem Đường Dần linh xảo động tác, mười phần phần khích thanh âm, quả thực không giống là bị thương có vẻ. Cho đến lúc này, nàng mới chợt ý thức được hành động mới vừa rồi của mình quá thất lễ, mình và Đường Dần quan hệ còn xa không thân mật đến loại trình độ đó.

Sắc mặt nàng đỏ lên, nhưng rất nhanh lại khôi phục bình thường, để che giấu xấu hổ, nàng đuổi theo Đường Dần, tò mò hỏi: "Các người đánh vào thành trấn à? Man Bang thị trấn là bộ dáng gì?"

Đường Dần nhún nhún vai, thuận miệng nói ra: "Hựu phá hựu lập, xa không bằng chúng ta Phong quốc." Điều này cũng đúng lời nói thật, Bối Tật thành bang rốt cuộc vật tư tương đối thiếu thốn quốc gia, hưng quốc chỉ đạo chính là xuất ngoại cướp đoạt, với cướp giết quanh thân quốc gia tài vật tới chóng đỡ nhận toàn bộ vương quốc.

Lời nói trong lúc đó, Đường Dần tiến nhập đại đường, theo hân gần đây còn có Khâu Chân, thượng Quan Nguyên Cát, các binh đoàn trưởng cùng với theo hân xuất chinh Tiêu Mộ Thanh, Trình Cẩm đảm người.

Ra bọn họ muốn thương nghị quân vụ, Phạm Mẫn ngay cả có nhiều hơn nữa lời muốn nói cũng không tiện tiếp tục lưu lại, nàng chủ động lui phòng khách, hơn hết trước khi trước khi rời đi lại bồi thêm một câu: "Đại lát nữa ta tới tìm người!"

Đường Dần hướng về phía nàng gật đầu. Nàng không tìm đến mình, bản thân còn phải đi tìm nàng, lần này từ Thủ Vương Trấn kéo trở về gì đó không ít, trong đó còn có thật nhiều Man Bang phụ tùng, mấy thứ này ở lại trên tay mình vô dụng, nhìn kia Phạm gia có thể hay không bán đi.

Chờ Phạm Mẫn đi rồi, phòng khách thay đổi thần kỳ yên lặng, Đường Dần nghỉ ngơi ngẩng đầu, nhìn chung quanh mọi người, chỉ thấy mọi người đều ở đây dùng nập mờ quan điểm nhìn mình.

Khâu Chân nhúc nhúc đầu, cười ha ha, nói ra: "Đại nhân là gần quan được ban lộc a!"

Đường Dần còn không có phản ứng kịp hân lời này ý tứ, thượng Quan Nguyên Cát đã nghiêm mặt nói tiếp: "Phạm gia tuy rằng không là quý tộc, nhưng gia tài hùng hậu, với đại nhân giúp đỡ không thể đo lường!"

"Đúng vậy!" Những người khác đều phụ họa, bày tỏ tán đồng liên tục gật đầu.

Cho đến lúc này Đường Dần mới coi là hiểu rõ trong lòng bọn họ đang suy nghĩ gì, hân cười ha ha, nói ra: "Các người đều hiểu lầm, Phạm Mẫn chỉ là mượn ở phủ của ta."

"Đại nhân cũng không cần không có ý tứ nha, Phạm Mẫn tiểu thư không chỉ có đáng đáp xinh đẹp, gia thế cũng xuất chúng, cùng đại nhân coi như là môn đương hộ đối, trai tài gái sắc a!" Khâu Chân kFmqY nửa chăm chú nửa đùa nửa thật nói.

Kỳ thực Đường Dần cùng Phạm Mẫn quan hệ, hân rõ ràng nhất, bất quá hân ngược lại thật hy vọng hai người có thể kết hợp.

Đường Dần dường như muốn trở thành liên đại nghiệp, không thể rời bỏ tiền, mà Phạm gia phú khả địch quốc, này vừa lúc có thể bù đắp Đường Dần hiện nay rất nhân tố bất lợi.

Cùng Khâu Chân nhận thức đã lâu như vậy, trong lòng hân đang đánh cái gì chủ ý, Đường Dần sao có thể không rõ, hân nhếch lông mày, dò xét được thân thể cười hỏi: "Là không phải là vì tiền, người có thể bán đứng ta đi ra ngoài a?"

Khâu Chân nháy nháy mắt, xem Đường Dần cười tà khí, liền vội vàng lắc đầu, nói ra: "Không có, không có, thuộc hạ cũng không dám làm như thế."

"Thế nhưng ngươi dám nghĩ như vậy!" Đường Dần liếc hắt một cái, thuận miệng bốt phóng túng nụ cười, cắt vào chính đề, nói ra: "Công tác thống kê một chút, chúng ta lúc này tịch thu được chiến lợi phẩm có bao nhiêu."

Nghe vậy, Khâu Chân cũng thu hồi đùa giỡn ý, gật đầu đáp: "Vâng!"

"Đại nhân!" Tiêu Mộ Thanh lúc này xen vào nói: "Trên đường trở về, ( ) ta xem các tướng sĩ tịch thu được vật tư đều không ít, mấy thứ này, phải làm hết thầy thượng giao ra đây, đây cũng là ta Phong quân quân quy."

Vấn đề này, Đường Dần ở trên đường cũng cân nhắc qua, các tướng sĩ thâm nhập Man Bang đất, vào sanh ra tử chiến đấu, lý nên xong tướng thưởng, nhưng hiện nay quân kho trống rỗng, bản thân cho không ra nhiều như vậy thưởng cho, như vậy, để chiến lợi phẩm về các tướng sĩ toàn bộ coi như là tình lý bên trong, nói cách khác, sau đó ai còn nguyện ý theo bản thân viễn chinh Man Bang.

Trị binh chi đạo, cũng không phải là Đường Dần cường hạng, hắt nghể tiếng hỏi: "Tướng sĩ của tịch thu được chiến lợi phẩm, không thể về các tướng sĩ toàn bộ à?"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 130: Quyển 6

"Đại nhân, tuyệt đối không được a!" Tiêu Mộ Thanh vội vàng nói: "Thử ví dụ nếu là vừa mở, sau đó ở trên chiến trường, các tướng sĩ chỉ lo điên cuồng cướp tài sản, ai còn chăm chú chiến tranh giết địch? Chúng ta đây Phong quân lại cùng trộm cướp như vậy đám ô hợp có gì khác biệt?"

Đường Dần hấp khí, trầm nghĩ một tiếng hữu lý. Hỏi hần: "Vậy theo Tiêu tham quân đó gặp đâu?"

"Các tướng sĩ tịch thu được vật tư, phải toàn bộ nộp lên, nếu có tư tàng người, lúc này lấy quân pháp luận xử, trừng phạt nghiêm khắc không tha!"

"Này. . ." Đường Dần nhú mày, trầm tư không nói.

Thấy hần thái độ bất minh, Tiêu Mộ Thanh vội la lên: "Đại nhân, kỷ luật quân đội không nghiêm, quân phải không quân, mong rằng đại nhân minh giám!"

Đường Dần thống binh, từ trước đến nay rồi rạc, chỉ cầu binh lính của có thể đánh có thể chiến đấu, về phần kỷ luật phương diện, yêu cầu của hần không cao, vừa nghe Tiêu Mộ Thanh nhắc tới quân kỷ hai chữ, hần đã cảm thấy đau đầu. Đường Dần tư tưởng cùng cái khác tướng lĩnh không giống với, làm một người hiện đại, hần không có cao thấp phân biệt giàu nghèo, có khả năng nghĩ tới cũng không chỉ là bản thân, còn có hần và hần kẻ vai chiến đấu tướng sĩ các huynh đệ. Hần nhìn như lãnh khốc bạc tình, kỳ thực lại rất trọng tình cảm, hần không cách nào dễ dàng tha thứ thuộc hạ của mình bị người khi dễ, cũng vô pháp dễ các bộ hạ đã bị đãi ngộ không công bình.

Trầm mặc hồi lâu, hần mới chậm rãi nói ra: "Tiêu tham quân nói có lý, nhưng chiến lợi phẩm toàn bộ nộp lên cũng quá ép buộc, ta xem như vậy đi, sau đó tướng sĩ sở tịch thu được chiến lợi phẩm, sáu thành nộp lên, bốn thành có thể lưu cho mình sử dụng, như vậy cũng có thể tốt hơn điều động các tướng sĩ ý chí chiến đấu cùng sĩ khí, Tiêu tham quân, ngươi cho là thế nào?"

"Có thể là. . . Này không hợp ta quy định quân đội Đại Phong. . ."

Không chờ hần nói hết lời, Đường Dần không nhịn được xua tay nói ra: "Đừng ... nữa cùng ta nói quân kỷ quân quy các loại từ đông sang tây, địa phương khác ta mặc kệ, nhưng ở huyện Bình Nguyên, hết thầy đều nếu nghe ta, ngươi bây giờ chỉ cần nói cho ta biết, làm như vậy có thể hay không đi, về phần cái khác, không cần lo lắng."

Tiêu Mộ Thanh cười khở thờ dài, cân nhắc chỉ chốc lát, nói ra: "Liên y theo đại nhân đó gấp!" Vừa nói chuyện, hắn lại quay đầu nói với Trình Cẩm: "Hon hết, việc này còn phải nhiều hơn xin nhờ Trình tướng quân!"

Trình Cẩm sừng sốt, hồ nghi nói: "Xin nhờ ta cái gì?"

Tiêu Mộ Thanh nói ra: "Hy vọng đâm sau lưng có thể từ đó chăm chú tra hạch, bắt được chút zodD0 tư tàng chiến lợi phẩm binh lính, với đang ta bình nguyên quân quân gió."

"A!" Trình Cẩm lên tiếng, ngẩng đầu nhìn về phía Đường Dần.

Tiêu Mộ Thanh hiện nay chỉ là một tòng quân, không có quyền lợi mệnh lệnh hắn sở sự tình, hơn nữa coi như là chức vị ở trên hắn tướng lĩnh, cũng không có đối với hắn quơ tay múa chân quyền lợi, hắn chỉ nghe Đường Dần một người mệnh lệnh.

Gặp Trình Cẩm hỏi nhìn mình, Đường Dần gật đầu, nói ra: "Điểm này có thể dựa theo Tiêu tham quân ý tứ đủ!"

Trình Cẩm nghe vậy, chấp tay nói ra: "Thuộc hạ tuân mệnh!"

Cùng mọi người lại thương nghị một phen quân vụ, Đường Dần lúc này mới trở về phòng ngủ của mình.

Trận này ngựa không ngừng vó đường dài bốn tập để Đường Dần bội cảm uể oải, trên người của hắn khô giáp tổn hại nơi ấy nhiều lắm, cơ bản rốt cuộc bị hỏng, không cần cởi ra nút thắt, chỉ hơi cố sức lôi kéo, thép khải đã từ trên người rơi xuống, hắn tá mắt trên người áo giáp, cởi y phục xuống, nhảy vào bên trong phòng đã sớm chuẩn bị xong nước ấm.

Tôi là một đại thùng gỗ nước trong, chờ hắn sau khi tắm xong, trong thùng gỗ nước liền biến thành hồng nước, vậy cũng là máu của hắn.

Bây giờ suy nghĩ một chút, Đường Dần cũng có chút nghĩ mà sợ, cũng may tu vi của đối phương không tính là cao, dùng chỉ là Linh Loạn gió, dường như đối thủ là tu vi cao thâm người, có thể xuất ra Linh Loạn cực, với tình huống lúc đó bản thân phải bị sống sờ sờ cắn nát, lại vô sinh còn khả năng.

Lần sau tuyệt không có thể lại như vậy phốt lờ. Đường Dần ăn một lần mệt, cũng dài một bài học.

Linh Loạn cực kỳ Linh Loạn gió thăng cấp kỹ năng, uy lực lớn hơn nữa, công kích phạm vi cũng càng quảng, nếu không có cường đại linh áp đỉnh ở đối phương kỹ năng, vô luận như thế nào cũng trốn không thoát phạm vi công kích, đương nhiên, lại Âm Ảnh Phiêu Di người tu linh hệ Bóng Tối ngoại trừ.

Đường Dần sau khi tắm xong, vừa mới thay một bộ bộ đồ mới, Phạm Mẫn đã tới rồi.

"Phạm Mẫn tiểu thư mời ngồi!" Đường Dần cười khanh khách mà khoát khoát tay.

"Ta không phải đã nói rồi sao, không nên kêu nữa ta Phạm Mẫn tiểu thư." Phạm Mẫn bất mãn nói: "Gọi tiểu Mẫn thì tốt rồi."

Xung hô chỉ là một danh hiệu mà thôi, tên gì đều không thể nói là, Đường Dần nhún nhún vai, nói ra: "Hào, sau đó ta là người tiểu Mẫn."

"Vậy ta cũng có thể gọi tên của người à?"

"Tùy người."

"Đường Dần!"

"Ừ?" Đường Dần uống nước trà, nghi ngờ xem nàng.

Phạm Mẫn cười, nói ra: "Ta hiện tại, ta có chút thích người."

"Khụ. . ." Đường Dần thiếu chút nữa bị trong miệng nước trà sang đến, hắn ho nhẹ một tiếng, đặt chén trà xuống, nghi ngờ nhìn Phạm Mẫn.

Phong quốc dân phong mở cửa, Phong nhân tính tình cũng ngay thẳng, thích chính là thích, sẽ không che che giấu giấu, hơn nữa Phạm Mẫn gia cảnh thật tốt quá, từ nhỏ đến lớn, Phạm Mẫn thích từ đông sang tây nhất định cũng có thể xong, theo nàng, nàng thích Đường Dần, Đường Dần cũng nhất định sẽ thích nàng, đây là thiên kinh địa nghĩa sự tình.

Hon hết Đường Dần phản ứng lại lệnh nàng thất vọng, người sau trực câu câu nhìn nàng, trên mặt không có vẻ mặt vui mừng, thêm chỉ là mờ mịt, đứng ở bên cạnh bàn, một câu nói cũng chưa nói.

"Thế nào? Người không thích ta?" Phạm Mẫn lòng của căn do hưng phấn trong nháy mắt rơi xuống đáy cốc, nàng nhú mày, chống lại Đường Dần ánh mắt.

"Này. . ." Đường Dần cười khỏ, đang muốn nên giải thích thế nào thời điểm, Phạm Mẫn lại hỏi tới: "Lẽ nào người có người thích?"

Thích người? Nghe xong lời này, Đường Dần trong đầu lập tức hiện ra Ân Nhu khuôn mặt. Trầm mặc chỉ chốc lát, hần gật đầu, cũng không giấu diếm, nói ra: "Đúng vậy."

Lời này giống như một đem cự chùy vào đầu nện xuống, Phạm Mẫn lòng của chợt quất một cái, đầu cũng chậm chậm rũ xuống.

Trong phòng yên tĩnh, Đường Dần cùng Phạm Mẫn tương đối mà đứng, người nào đều không nói gì, bầu không khí cũng biến thành dị thường xấu hổ.

Qua hồi lâu, Phạm Mẫn đột nhiên ngẩng đầu, không cam lòng mà hỏi thăm: "Nàng đẹp không? Nàng là người nào? Tên gọi là gì?" Nàng ở trung tâm huyện ở thời gian đã không tính là đoán, hiện tại Đường Dần căn bản không có vợ, cũng không có cùng nữ nhân nào đi đặc biệt gần, nàng thực sự không nghĩ ra được Đường Dần thích người sẽ là ai.

Nàng không có thói quen thua cho người khác, cũng không cam lòng thua.

"Nàng rất đẹp, ở trong mắt ta, nàng hần là tốt cuộc trên thế giới nữ nhân đẹp nhất." Đường Dần ánh mắt dần dần thay đổi nhu hòa, giờ khắc này, ngay cả chính hần cũng không phân rõ sở lời này là hần nói không ngờ xuất từ Nghiêm Liệt lời tâm huyết. "Nàng gọi Ân Nhu!"

"Ân Nhu?" Phạm Mẫn thăm nghĩ hảo tên quen thuộc, bản thân khẳng định ở đâu nghe qua, nhưng trong lúc nhất thời lại không nghĩ ra.

Nàng suy nghĩ hồi lâu, trong đầu linh quang lóe lên, bỗng nhiên nhớ tới Ân Nhu là ai! Nàng kinh ngạc nói: "Nếu như ta nhớ không lầm, đế quốc công chúa điện hạ đã bảo Ân Nhu."

Đường Dần vui vẻ, gật đầu đáp: "Ta nói phụ nữ chính là nàng."

Phạm Mẫn nghe vậy ngẩn người, tiếp tục nhếch miệng nở nụ cười.

Ân Nhu đến đây Phong quốc đô thành Diêm thành điều đình thì, nàng cũng có đi xem náo nhiệt, gặp qua Ân Nhu có vẻ, công chúa quả thật rất đẹp, thậm chí dung mạo của nàng dùng vẻ đẹp để hình dung cũng để cho người nghĩ không chuẩn xác, chỉ sợ không chỉ có là Đường Dần, phạm là là gặp qua Ân Nhu người của đều có thể bất tri bất giác với nàng sản sinh mê luyện tình cảm.

Hơn hết Đường Dần cùng thân phận của Ân Nhu kém quá cách xa, một là đường đường đế quốc công chúa điện hạ, chỉ một chi là đế quốc kỳ xuống dưới chư hầu quốc huyện thủ, hai người bọn họ trên cơ bản tốt cuộc cực kỳ xa người của, hiển nhiên cũng không khả năng sẽ có kết quả.

Nghe xong Đường Dần nói, Phạm Mẫn vừa mới nghiền nát lòng của rồi lập tức hợp lại, cả người cũng theo đó buông lỏng.

Nàng thăm dò tính mà nói ra: "Công chúa điện hạ quả thực rất đẹp a, hơn hết, người khả năng vĩnh viễn cũng sẽ không tái kiến công chúa điện hạ đâu!"

"Đúng vậy!" Đường Dần nhẹ khẽ thở dài, hần không phải người ngu, lại làm sao không biết mình cùng Ân Nhu khoảng cách có xa lắm không.

"Công chúa điện hạ khoảng cách người rất xa, nhưng ta lại khoảng cách người rất gần." Phạm Mẫn ôn nhu nói.

Phạm Mẫn rất đẹp, khí chất cũng xuất chúng, lúc này thiếu ngày thường kiêu rất, sinh ra chút mềm mại đáng yêu, thoạt nhìn càng thêm mê người, cũng càng thêm lệnh động lòng người.

Đường Dần là bạc tình, nhưng dù sao không là cây cỏ, nhìn trước mắt Phạm Mẫn, cảm xúc cũng có chút di động.

"Người xuất chinh Man Bang trong khoảng thời gian này, ta luôn luôn rất sợ, sợ người sinh ý bên ngoài, sợ người cũng chưa về, sợ ta sẽ không còn được gặp lại người. . ." Nàng cúi đầu, thanh âm tiêu nhân ngay cả chính nàng đều nhanh nghe không được, nhưng Đường Dần lại nghe thấy.

Lời này tựa như cùng một mũi tên, ở giữa Đường Dần tâm trạng.

Từ nhỏ đến lớn, chưa từng có người nào chân chính quan tâm tới hần, nhất là phụ nữ. Đến dị giới, tuy rằng đụng phải Vũ Mị, nhưng nàng quá mạnh mẽ thế, cùng với Vũ Mị thì, Đường Dần hoàn toàn bị nàng quang mang bao trùm, cho dù biểu hiện ra không có biểu lộ ra, trong lòng cũng là mơ hồ nghĩ không thoải mái. Nhưng Phạm Mẫn không giống với, nàng quả thực khoảng cách Đường Dần rất gần, loại này gần không phải là chỉ khoảng cách, mà là dựa vào thân phận và địa vị, cùng với Phạm Mẫn, hần sẽ không cảm giác được áp lực, cho dù thường xuyên đấu võ mồm, cũng có dễ dàng, sáng khoái cảm giác.

Được điềm đam đáng yêu Phạm Mẫn, Đường Dần giờ tay lên tới, trên không trung dừng lại chỉ chốc lát, không ngờ nhẹ nhàng đặt tại hai vai của nàng thượng, cười nói: "Sợ cái gì, ta. . . Đây không phải là bình yên vô sự trở về chưa? !"

Bị hần đỡ lấy hai vai, Phạm Mẫn thuận thế tới gần trong ngực của hần, cảm giác hần trong ngực ấm áp, nhịp tim lợi hại, dường như há miệng sẽ

bính ra bên ngoài cơ thể dường như, nhưng cũng ngọt kết kết, nghĩ đến, này tự ứng cái thị thích một người cảm giác.

Nàng hai tay cầm lấy Đường Dần bên hông vạt áo, bắt khẩn trương, hình như cả đời đều không nghĩ buông tay dường như.

Nàng ngẩng đầu lên, kiều mạn mà nói ra: "Ta mặc kệ, nói chung ta thích người, người liền nhất định phải thích ta!"

Đường Dần bị lời của nàng chọc cười, nháy nháy mắt, nửa chăm chú nửa đùa nửa thật nói: "Ta làm hết sức."

Hắn không biết mình lại sẽ không thích thượng Phạm Mẫn, thế nhưng có một chút hắn có thể khẳng định, bản thân kỳ thực hợp lại không ghét nàng tiếp cận cùng đụng vào.

Lúc này, phòng bên ngoài đột nhiên truyền đến tiếng đập cửa.

Đường Dần phục hồi tinh thần lại, nhẹ nhàng đẩy ra Phạm Mẫn, sau đó nói: "Gần đây."

Cửa phòng mở ra, Đường Trung từ bên ngoài đi gần đây, thấy Phạm Mẫn ở Đường Dần bên trong phòng, lại là một bộ ngọc diện mặt hồng hào có vẻ, hắn chết bản trên mặt của ngay cả nửa phần biến hóa cũng không có, với Đường Dần nói ra: "Đại nhân, Tiêu tham quân phái người tới hỏi, chiến lợi phẩm đã toàn bộ sửa sang lại, đại nhân có muốn hay không đi vào kiểm tra?"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 131: Quyển 6

Mặc cho quân địch tấn công doanh trại, phe mình ngồi yên làm ngơ? Ngô quảng cùng Giang Phàm thực sự không hiểu nổi Tiêu Mộ Thanh trong óc rốt cuộc suy nghĩ cái gì.

Bên kia, dũng sĩ quân đại doanh.

Nam Duyên trở lại trung quân trưởng không lâu sau, thám tử báo cáo, truy sát Phong quân đã triệt, đại doanh xung quanh vẫn chưa phát hiện Phong quốc phục binh, Phong quân chủ lực đều co đầu rút cổ ở trong Phong doanh trại.

Nghe nói dò xét báo, Nam Duyên tức giận âm thầm giậm chân, xem ra Phong quân truy sát là bị thắng lợi hướng đầu óc mê muội não, mà không phải có lòng huyền hư, có mưu đồ khác, bản thân thực sự quá mức cẩn thận, bỏ qua chém giết ngô quảng cơ hội.

Đáng tiếc trên thế giới không có hối hận dược, Nam Duyên không cam tâm nữa lại ảo não, hiện tại cũng không còn kịp rồi. Hắn ngồi ở giữa trong quân trưởng mặt trầm như nước, trầm mặc không nói gì. Những thứ khác sờ đem cùng tham sự cửa cũng đều đập lạp suy nghĩ, đại khí không dám suyễn.

Ngày hôm nay cuộc chiến này có quá mức tích, phe mình ngay cả tổn hại năm viên Đại tướng không nói, nhưng ngay cả Phong quân một cọng tóc gãy cũng không có thể gây tổn thương cho đến, toàn quân sĩ khí rơi xuống tới cực điểm, càng đáng trách chính là, phe mình mười vạn kỵ binh cánh bị Phong quốc ba nghìn bộ binh sợ đem về đại doanh, này nếu như phổ biến, phải nhường người trong thiên hạ cười đến rụng răng, dũng sĩ quân mặt mũi của mất hết.

Đùng!

Không hề dự triệu, Nam Duyên vỗ mạnh một cái bàn. Tả hữu chúng tướng cửa sợ đến run run một cái, đều ngẩng đầu lên, mặt mang kinh sắc về phía hắn nhìn lại.

"Giờ kẻ trộm ngao mạn, không coi ai ra gì, cho rằng may mắn thắng quân ta một hồi lại không đem quân ta để vào mắt. Binh pháp hữu vân, kiêu binh tất bại, dường như bản soái không có đoán sai, đêm nay Phong doanh nhất định đề phòng sơ suất, quân ta có thể thừa dịp đêm bí mật đánh

úp doanh trại địch!" Nam Duyên lúc nói chuyện hai mắt lóe ra kinh người tinh quang.

Chúng tướng nghe vậy, sức sống cùng là hơi bị rung lên, mọi người qua lại nhìn kìa, sau đó trăm miệng một lời mà nói ra: "Tướng quân phải như thế nào an bài, xin cứ việc phân phó!"

Gặp chúng tướng còn cũng không mất đi xuất chiến, Nam Duyên hơi cảm xúc an tâm, hần mím cười gật đầu, nghiêm mặt nói ra: "Ta có tí mĩ quan sát Phong quân đại doanh, rời rạc lộn xộn, không thích hợp rất nhiều kỵ binh xung phong liều chết, đêm nay bí mật đánh úp doanh trại địch, bản soái dự định phải một đêm, tỷ số hơn vạn cười tập kích Phong doanh, giết địch làm lẫn, đốt ngoài lương thảo làm đầu, không biết vị tướng quân nào nguyện đem ấy trọng trách?"

Nam Duyên chiến thuật cũng có đạo lý của hần, chính như hần theo như lời, bình nguyên quân đại doanh bố trí không có chương pháp gì, thậm chí có thể nói là loạn thất bát tao, đồng một tòa doanh trại, tây một tòa lầu trại, gần như đều nhìn không thấy có dáng dấp giống như đất trồng, rất nhiều kỵ binh tiến nhập, căn bản không thi triển được. Mặt khác, Phong quân là thâm nhập sở cảnh tác chiến, hậu cần tiếp tế tiếp viện bất lợi, chỉ cần hủy ngoài lương thảo, Phong quân bất chiến tự loạn, chỉ có thể lựa chọn lui lại, chờ Phong quân vừa rút lui, dừng sĩ quân là được nhân cơ hội truy sát, có thể nhất cử tiêu diệt Phong quân toàn bộ.

Hơn hết chúng tướng đều cũng hấp miệng lương khí, chỉ mang vạn người đánh lên Phong doanh, đây cũng quá mạo hiểm, rất có thể chính là hữu khứ vô hồi a!

"Thế nào? Liệt vào tướng quân cũng không dám ra ngoài chiến đấu?"

"Tướng quân, chỉ mang vạn kỵ có phải hay không quá. . ."

"Đường như không nắm chắc, bản soái sao phải bọn ngươi trước đi chịu chết? !" Nam Duyên trầm giọng nói ra.

Hần vừa dứt lời, dừng sĩ quân đầu tiên binh đoàn trưởng Cổ Phong cất bước ra khỏi hàng, lớn tiếng nói: "Tướng quân, mặt tướng nguyện tỷ số đầu tiên binh đoàn huyênh đệ đi vào bí mật đánh úp doanh trại địch!"

Cổ Phong là dừng sĩ trong quân lão tướng, một là hần tuổi tác dài, thứ nhì là hần thêm vào dừng sĩ quân thời gian lâu dài, hần mười sáu tuổi đi bộ đội lại ở dừng sĩ quân, hiện tại đã năm mươi có hơn, ở dừng sĩ quân không sai biệt lắm có bốn mươi năm đầu, ngoài tư lịch so với Nam Duyên đều đã sâu nhiều, trong ngày thường, Nam Duyên thái độ đối với hần cũng là có chứa ba phần kính ý.

Gặp Cổ Phong xin đi giết giặc xuất chiến, Nam Duyên ngược lại có vẻ có chút do dự, tuy rằng hần lời thề son sắt mà nói đêm nay bí mật đánh úp doanh trại địch bình tĩnh có thể thành công, nhưng nguy hiểm trong đó còn là rất lớn, đêm Cổ Phong loại này đức cao vọng trọng lão tướng phái ra đi, một ngày có một không hay xảy ra, sẽ cho toàn quân sĩ khí lại tạo thành chỉ một đả kích trầm trọng, hơn nữa cũng cái được không bù đắp đủ cái mất.

Xem Nam Duyên thật lâu không lời, Cổ Phong mặt dày ứng đỏ, nhảy tới trước một bước, chấn tiếng hỏi: "Tướng quân thế nhưng cho rằng mặt tướng quá già, vô lực ra trận?"

Nam Duyên sững sốt một chút, tiếp cận Cổ Phong liên tục xua tay, đồng thời về phía trước khuynh khuynh thân thể, hàm cười nói: "Lão tướng quân không nên hiểu lầm, bản soái tuyệt không ý này. . ." Nói đến đây, hần dừng lại, hơi trầm ngâm chỉ chốc lát, sau cùng đem khớp hàm một cắn, gật đầu nói: "Được rồi! Đêm nay đánh lên Phong doanh liền giao cho cổ lão tướng quân, hơn hết, đang trộm doanh trước, bản soái còn phải lại tí mĩ quan sát, lão tướng quân cần chờ ta quân lệnh hành sự."

"Mặt tướng tuân mệnh!" Cổ Phong nhúng tay lĩnh lệnh, thanh âm đó to, chấn người màng tai.

Vào lúc ban đêm, quả nhiên như Nam Duyên sở liệu, Phong quân đại doanh bắt đầu chúc mừng ban ngày trận đầu thắng lợi, các tướng sĩ hoan thanh tiểu ngữ cùng với đùa giỡn vui cười có tiếng ở doanh bên ngoài thật là xa cũng có thể nghe được. Dừng sĩ quân thám tử dò rõ Phong quân đại doanh tình hình thực tế hướng sau, lập tức trở về báo cho Nam Duyên.

Nam Duyên mừng rỡ, trong lòng cười thầm, lần này, Phong quân cần phải vì mình ngạo mạn trả giá thật lớn! Hần không do dự nữa, cho đòi tới Cổ Phong, làm hần chuẩn bị sẵn sàng, canh ba trời ra doanh, nhiều đường đi được Phong doanh phía sau, đến khi canh tư thiên thời, do Phong doanh phía sau triển khai đánh lên, mục tiêu chính là Phong quân lương thảo, tận khả năng toàn bộ tiêu hủy.

Cổ Phong liên tục gật đầu, sau đó lệnh mệnh đi.

Phong quân ăn mừng luôn luôn duy trì liên tục đến đêm khuya, chờ chúc mừng kết thúc, Phong doanh rơi vào một mảnh yên lặng ở giữa, đại doanh trong thỉnh thoảng có tia sáng hiện lên, nhìn ra được, đó là lẻ tẻ Phong quân đang đi tuần.

Dựa theo Nam Duyên quân lệnh, Cổ Phong ở canh ba trời đúng giờ mang theo dừng sĩ quân đầu tiên binh đoàn rời khỏi đại doanh, mượn màn đêm làm yểm hộ, lặng lẽ tiếp cận Phong doanh phía sau đi vòng.

Cổ Phong là kinh nghiệm phong phú lão tướng, ở từ Phong doanh bên cạnh thân lặng lẽ lưu trôi qua thời điểm, hần cố ý phân phó thuộc hạ, người hàm thảo, ngựa ngậm tăm, trích chuông đồng, khóa móng ngựa, toàn quân chớ lên tiếng.

Khi hần dưới sự suất lĩnh, dừng sĩ quân đầu tiên binh đoàn giống như một chi hồn ma binh đoàn, lặng yên không tiếng động lại nhanh vô cùng từ Phong quân đại doanh hơi nghiêng đi qua.

Chờ đi vòng qua Phong doanh phía sau, Cổ Phong lập tức phái ra thám tử, đi thăm dò dò xét Phong doanh có không động tĩnh, chính hần thì dẫn đầu toàn quân giấu kín cho một nơi kín đáo.

Rất nhanh, thám tử báo cáo, Phong doanh như trước gió êm sóng lặng, không hề cảnh giác.

Cổ Phong nghe nói dài hơi giọng điệu, tướng quân quả nhiên liệu sự như thần, đoán chắc Phong doanh đề phòng sơ suất, phe mình thừa dịp lần tới.

Có lẽ là ngay cả ông trời đều giúp đỡ dừng sĩ quân, tối hôm đó, trời u ám, gió đêm gào thét, bầu trời tối đen được đưa tay không thấy được zAft5 năm ngón, nhưng lại hết lần này tới lần khác không trời mưa, đang thích hợp kỵ binh đánh lên và phát triển nổ súng đánh.

Cổ Phong cường chế kích động trong lòng, hạ lệnh toàn quân tạm thời xuống ngựa nghỉ ngơi, đến khi canh tư trời, toàn quân bí mật đánh úp doanh trại địch.

Thời gian trôi qua rất nhanh, ở Cổ Phong kiên nhẫn chờ xuống dưới, canh tư trời đã đến. Hần chấn tác tinh thần, dẫn đầu lên ngựa, không nên kêu gọi đầu hàng, chỉ là huy động cánh tay, dưới trướng sớ quân ăn ý đều đứng dậy, các kéo dây cương, phi thân lên ngựa, đồng thời lấy ra vũ khí, chỉ chờ Cổ Phong ra lệnh một tiếng, giết tiếp cận Phong quân đại doanh.

Cổ Phong hai mắt tinh quang lóe ra, trầm giọng nói ra: "Tối nay chi chiến, quan hệ quân ta bộ mặt, cũng quan hệ người ta đám người sinh tử, chi có thể thành công, không thể thất bại, các ngài huynh đệ, tùy ta xuất chiến, giết —— "

Nói xong, lão nhân đầu tàu gương mẫu, tiếp cận Phong quân đại doanh hậu môn phương hướng phóng đi, đầu tiên binh đoàn bọn kỵ binh theo sát phía sau, mau giống như như như gió lốc.

Binh nguyên quân đại doanh quả thực không hề phòng bị, trong coi đại doanh hậu môn binh lính ngay cả một thanh tỉnh cũng không có, một các ôm trong ngực thương ngồi dưới đất ngủ gật.

Phong quân binh lính đối với dừng sĩ quân tiếp cận không hề phát hiện, thậm chí ngay cả giờ kỵ binh chạy trốn âm hưởng đều không nghe được, chỉ là chờ đối phương càng ngày càng gần thì, mới có người dám giác mặt đất ở hơi rung động.

Có một tên Phong quân binh lính dẫn đầu bị giật mình tỉnh giấc, hần mắt buồn ngủ mông lung, mang trên mặt không hiểu, đầu tiên là sờ sờ mặt đất, sau đó lại hướng bốn phía nhìn, ánh mắt có thể đạt được chỗ, đều là một mảnh đen nhánh, cái gì đều nhìn không thấy.

Chẳng lẽ là động đất phải không? Tên kia Phong quân binh lính đẩy một cái bên người ngủ ngáy đồng bọn, gấp giọng kêu: "Tĩnh tĩnh! Mau tỉnh lại!"

"Gi chứ?" Khác tên Phong quân hoàn thành không rõ mà hỏi thăm.

"Người cảm xúc không cảm giác được?"

"Cảm giác được cái gì?"

"Mặt đất giống hệt đang chấn động. . ."

"Ta xem người là ngủ mơ hồ." Khác tên Phong quân trở mình, tiếp tục Đại Thụy.

Tên này Phong quân cau mày trầm mặc chỉ chốc lát, rốt cục vẫn phải không nén được trong lòng hiếu kỳ, cầm lấy cầm ở một bên cây đuốc, chậm rãi tiếp cận phía trước trong màn đêm đi đến.

Hần mới đi ra khỏi hơn - ba mươi bước, đã rõ ràng cảm giác được mặt đất rung động càng ngày càng mãnh liệt, hợp lại loáng thoáng kèm theo trầm thấp rầm rầm tiếng.

Đây rốt cuộc là cái gì hồi sự? Phong quân binh lính lại về phía trước đi vội mấy bước, đồng thời cây đuốc đem giơ lên thật cao, híp mắt suy nghĩ con người, tỉ mỉ về phía trước quan vọng.

Bỗng nhiên trong lúc đó, ở cây đuốc yếu ớt hỏa quang bắn lên dưới, màn đêm ở giữa chạy như bay ra một con, không đợi tên này Phong binh phản ứng kịp, đôi phương đã vọt tới hần trước mắt.

Phong binh tát vào mồm đã rồi mở, tiếng kêu đã đội cổ họng, nhưng đối phương móng ngựa trước một bước đạp ở ngực của hần thượng.

Thình thịch!

Theo một tiếng buồn bực vang, Phong bình giồng hết bắn ra ngực miêng đạn pháo, cả người bay ngược ra bảy tám mét xa, nằm trên mặt đất, mũi miêng vọt máu, bộ ngực áo giáp xuống phía dưới lồm xồm thật lớn một cái hố.

Hắn dùng dằng còn muốn bò lên, ( ) nhưng chiến mã đã từ trên người của hắn vô tình đạp lên, ngay sau đó, thứ hai con, thứ ba con chiến mã lại từ trên người hắn đạp đi tới, chỉ trong nháy mắt, nhóm lớn kỵ binh liền đem gió này bình thân thể đạp thành thịt nát.

Ở chạy băng băng kỵ binh trước mặt, bộ binh yếu ớt kinh khủng một kích. Trong màn đêm chạy đi tới này đội kỵ binh đúng là với Cổ Phong cảm đầu dũng sĩ quân đầu tiên binh đoàn.

Ở lúc đó, vô luận binh đoàn không ngờ quân đoàn, bài danh phía trước cũng là mạnh nhất, dũng sĩ quân đầu tiên binh đoàn sức chiến đấu ở toàn quân cũng là số một.

Bọn họ ở Cổ Phong dưới sự suất lĩnh, chỉ là trong khoảnh khắc lại đã vọt tới Phong quân cửa doanh trước mắt, chính ở chỗ này ngủ gà ngủ gật ở Phong quân binh lính cửa hồ lý hồ đồ làm ngay người ta đề xuống dưới đó quý.

Cổ Phong ngược lại cũng không canh chừng quân thủ vệ đều giết sạch, lấy xuống hai người người sống, * hỏi ra Phong quân lương thảo trữ hàng hướng, sau đó dẫn binh thẳng đột tiến Phong quân đại doanh.

Bây giờ là thật nhìn ra Phong quân chuẩn bị không đủ, như thể một nhánh kỵ binh đột nhập doanh bên trong, giết mình tỉnh lại Phong quân thẳng bị dọa đến chung quanh tán loạn, gọi mấy ngày liền, lại tổ chức không dậy nổi hữu hiệu ngăn chặn.

Dũng sĩ quân hơn vạn cười ở bình nguyên quân đại doanh trong như vào chỗ không người, tiến quân thần tốc, không sai biệt lắm là thông suốt mà vọt tới đại doanh nội địa, Phong quân lương thảo trữ hàng chỗ.

P/S: Hết tập 6

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dàn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 132: Quyển 7

Tự Tân Lâu không chỉ có sinh ý quy mô lớn, vị trí đắc địa, tay nghề đầu bếp cũng tốt, hơn nữa Phạm gia biển chữ vàng, sinh ý mười phần thịnh vượng, người đến người đi, nói liền không dứt.

Mỗi lần đến đây, Khâu Chân bọn người không tự chủ được tự đáy lòng cảm thán.

Quan Nguyên Bru bắt bắt ngực, đùa giỡn nói ra: "Chúng ta ở trên chiến trường liều sống liều chết, một tháng bỗng lộc khả năng vẫn chưa có người nào nhà tửu lâu một ngày đêm kiếm nhiều đâu!"

Đường Dàn cười mà không lời. Trong khoảng thời gian này hắn cùng với Phạm Mẫn quan hệ càng ngày càng tăng, nhưng đối với Phạm gia sinh ý từ không hỏi tới, Phạm Mẫn ở huyện Bình Nguyên mở nhiều như vậy cửa hàng, mỗi tháng thu nhập có bao nhiêu hắn thật đúng là không biết chuyện.

Quan Nguyên Vũ trắng huỳnh đệ liếc mắt, nói ra: "Vậy người không nên tòng quân, liền lưu ở trong thành việc buôn bán được rồi!"

Quan Nguyên Bru suy nghĩ dao động cùng trống bỏi dường như, liên thanh nói ra: "Thời khắc đó không được, ta vẫn cảm thấy hành quân chiến tranh có ý tứ."

Nguyên Vũ cùng Nguyên Bưu là huynh đệ sanh đôi, dáng dấp tương đồng, tính cách lại kém rất lớn, người trước ôn trọng, sau đó người kích thích.

Không lâu sau, tiểu nhị đem rượu và thức ăn nhất nhất đưa lên. Rượu là Phong quốc đặc hữu rượu trắng, lại lạt lại mãnh liệt, món ăn chính là Đường Dân bọn họ có món ăn thôn quê, trong đó có nũ heo, chim trĩ, thỏ rừng những vật này, kinh qua từ lâu sư phó tay, Biên Thành từng đạo mỹ vị món ngon, mùi thơm xông vào mũi.

Mọi người vừa ăn vừa uống, lời nói cũng dần dần nhiều hơn, từ lúc sẵn cho tới đúng Man binh tác chiến, từ rượu và thức ăn cho tới các chư hầu quốc phong thổ, thiên nam địa bắc, không chỗ nào không nói chuyện.

Đường Dân không nói nhiều, nhưng nghe được rất nghiêm túc, hẳn cũng nghĩ nhiều tìm hiểu một chút đế quốc Hạo Thiên hiện trạng.

Nói Phong quốc chung quanh quốc gia, thì không thể không nói chuyện Ninh Mạc hai nước.

Ninh quốc là Phong quốc kẻ địch vốn có xưa nay, kết thù kết oán quá sâu, nói lên Ninh quốc, mọi người ý kiến thống nhất, đều nghĩ hiện tại tuy rằng bảo trì hòa bình, nhưng sớm muộn gì có một ngày sẽ có trận đại chiến. Tiêu Mộ Thanh cho rằng đúng ninh khai chiến trước ứng với trước xuất kích Mạc quốc, Mạc quốc thực lực cường đại, ở Phong quốc nam bộ, nhìn chăm chăm, không trước đem Mạc quốc bình định, Phong quốc rất có buồn phiền ở nhà, hơn hết Khâu Chân cũng ý kiến của hắn ngược lại, cho rằng Mạc quốc tuy mạnh, nhưng không đáng để lo, cũng không phải là Mạc quốc binh không mạnh, mà là Mạc quốc nắm quyền quyền quý không quả quyết, thay đổi thất thường, cho dù ở Ninh quốc quy mô tiến công Đồng Môn thời điểm, Mạc quốc cũng chỉ là đóng quân cho gió sở biên cảnh, không dám xuất binh tham chiến.

Đương nhiên, bọn họ đàm luận những xúi giục thuận miệng nói một chút mà thôi, liền hiện nay mà nói bọn họ còn đều không có năng lực đi tả hữu đại cục.

Đang đang lúc mọi người nói chuyện phiếm thời điểm, bên ngoài bao sương truyền đến tiếng đàn, làn điệu ưu mỹ, mùi phấn êm tai.

Mọi người nghe tiếng, sức sống đều vì một trong chấn, Trương Chu cười nói: "Đại nhân, đem bên ngoài đánh đàn người mời đến tới cho chúng ta độc tấu làm sao?"

Không đợi Đường Dân nói chuyện, mọi người trước đều gật đầu ứng hảo, Khâu Chân cũng cười nói: "Vừa uống rượu vừa nghe cầm, ngược lại một bộ chuyện đẹp."

Đường Dân không có ý kiến, đương đầu nói ra: "Hảo, gọi tiểu nhị gần đây."

Trương Chu đáp ứng một tiếng, đứng dậy kéo cửa phòng ra, đem tiểu nhị nộp qua đây, đồng thời từ trong túi lấy ra một lượng bạc, đưa cho tiểu nhị, nói ra: "Để bên ngoài đánh đàn ngài gần đây cho chúng ta khảy đàn vài khúc."

Hai tiếp nhận bạc, liền thanh ứng hảo.

Mọi người đang bên trong bao sương đợi một hồi lâu, không đem người đánh đàn chờ tới, tiểu nhị ngược lại về mặt lưng túng đi đến. Hắn đầy mặt cười gượng, hướng về phía mọi người bái một cái, bồi vừa cười vừa nói: "Vài vị đại nhân, thực sự không có ý tứ, sát vách trong bao sương khách nhân trước đem người đánh đàn mời đi, những người lớn chờ một chút."

Đã có người nhanh chân đến trước, mọi Aonen người cũng không tiện nói cái gì, có thể đợi một hồi lâu, nhưng không thấy người đánh đàn qua đây, Trương Chu có chút không nhẫn được, lần thứ hai gọi tới tiểu nhị, hỏi: "Thế nào còn chưa tới?"

"Sát vách trong bao sương khách nhân xuất thủ chuyên gia, cho nên. . ." Tiểu nhị xoa tay giải thích.

Trương Chu nhíu mày, hỏi: "Bọn họ ra bao nhiêu? Ta lại thêm hai lượng được rồi, "

Hai khổ sở thấp giọng nói ra: "Bên kia khách nhân trừ mười lượng bạc."

Trương Chu nghe vậy thiếu chút nữa thổ huyết, chỉ là nghe một từ khúc, vậy mà ra mười lượng bạc, sát vách cũng là những người nào? Thân là binh đoàn trưởng, hẳn lòng không tính là ít, nhưng lập tức muốn móc ra mười lượng bạc cũng là ở luyện tiếc, hẳn thở sâu, chậm rãi lại ngồi trở lại đến ghế trên,

Thấy thế, Đường Dân ngẩng đầu, đúng tiểu nhị chậm rãi nói: "Chúng ta đây ra hai mươi hai lượng rồi, người đi đem người mang tới."

"A?" Điểm tiểu nhị cũng có chút tròn mắt, nghe khúc phải ra khỏi hai mươi lượng bạc, thấy những điều chưa hề thấy, mới nghe lần đầu, sùng sốt chỉ chốc lát hẳn mới hồi phục tinh thần lại, ngờ ngác giờ phía dưới, đáp: "Hảo. . . Hảo, đại nhân, ta đây phải đi!"

Chờ tiểu nhị đi rồi, Đường Dân nhìn về phía Trương Chu, cười nhạt một tiếng, nâng chén nói ra: "Tới, chúng ta tiếp tục uống rượu!"

Đường Dần nói từ trước đến nay không nhiều lắm, dễ làm cho cao cao tại thượng cao ngạo cảm xúc, nhưng đối với thủ hạ huynh đệ cũng rất chiều cõ, hẳn sẽ không để cho người thủ hạ bị người khi dễ, cũng sẽ không để người thủ hạ không xuống đài được.

Trương Chu đương nhiên có thể cảm nhận được Đường Dần sắc sảo, trong lòng hẳn cảm kích, vội vàng bung ly rượu lên, nói ra: "Đại nhân, ta mời người!"

"Ha ha!" Đường Dần hí mắt mà cười, nói ra: "Uổng phí!"

"Uổng phí!"

Mọi người cũng đều nâng chén, đem trong chén uống một hơi cạn sạch.

Bọn họ đẩy ly đôi ngọn đèn, lại uống một hồi, vẫn là không có đem người đánh đàn chờ tới, điểm tiểu nhị lần thứ hai gõ cửa mà vào, xoa một chút cái trán đỏ mồ hôi, cười khổ nói: "Đại nhân, bên kia khách nhân. . . Còn chưa phải thả người, đã đem. . . Đem giá tiền lại gia tăng đến năm mươi hai."

Nghe lời này, đừng nói Trương Chu ngồi không yên, mọi người khác cũng đều đại nhú. Thượng Quan Nguyên Bưu tức giận đến vỗ án tức giận nói: "Này rõ ràng cho thấy cùng chúng ta không qua được nha! Lão tử ngược lại muốn nhìn, sát vách đều tmd là loại người nào!" Vừa nói chuyện, hẳn nhắc chân sẽ đi ra phía ngoài, nhìn hẳn khí thế hung hăng có vẻ, không giống như là nhìn người, càng giống như phải đi tìm người liều mạng.

Đường Dần cũng thật tò mò thân phận của đối phương, vẫn chưa ngăn cản Nguyên Bưu, hơn hết Khâu Chân lại gõ bàn một cái nói, bắt mẫn ho nhẹ một tiếng, hẳn lo lắng nói ra: "Đoạn thời gian trước, Đường đại ca vừa mới trùng trị Hoành Thành vùng ác bá, hiện tại, chúng ta cũng không thể thủ nhi đại chi a! Đường đại ca, người cứ nói đi?"

Đường Dần vốn có không nghĩ thượng Quan Nguyên Bưu có cái gì chỗ không đúng, nhưng nghe hết Khâu Chân nói, hẳn mặt dày đỏ lên, lắc đầu mà cười, đáp: "Ừ! Tiểu thật nói có đạo lý, Nguyên Bưu, ngồi trở lại đến đây đi!"

"Hừ!" Thượng Quan Nguyên Bưu nặng nề hừ một tiếng, một lần nữa ngồi trở lại đến ghế trên, người là đã trở về, nhưng khí còn chưa tiêu, hai cánh tay vây quanh, hai mắt tròn tròn, khuôn mặt tức giận.

Điểm tiểu nhị nào còn dám ở lâu, đang ngồi những người này, tùy tiện lấy ra chỉ một hẳn đều không thể trâu vào, hẳn nuốt nước bọt, nhỏ giọng nói ra: "Tiểu nhân đi ra ngoài trước!" Nói xong, trốn cũng giống nhau bước nhanh đi ra ghế lộ.

Gặp mọi người sắc mặt đều không giai, Đường Dần thân nhiên cười, nói ra: "Thiên hạ kẻ có tiền rất nhiều, mọi người cũng không cần để ở trong lòng."

"Đối phương là cố ý cùng chúng ta đối nghịch, này rõ ràng muốn ở động thủ trên đầu thái tuế nha!" Thượng Quan Nguyên Bưu tức giận bắt bình nói.

Đường Dần nhếch lông mày, nhưng cuối cùng vẫn nhìn xuống phía dưới, chỉ là dùng khóe mắt dư quang ngắm Trình Cẩm liếc mắt, ý bảo hẳn đợi lát nữa đi thăm dò tra rõ thân phận của đối phương.

Không đợi Trình Cẩm đi thăm dò, đối phương ngược lại chủ động tìm tới cửa.

Giữa lúc Đường Dần đám người muốn rời đi thời điểm, phòng ngoại truyền tới tiếng đập cửa.

Cho là chủ quán tiểu nhị, mọi người cũng không nhiều hỏi, trực tiếp kêu ngoài tiến đến.

Cửa phòng mở ra, từ bên ngoài đi tới một đám người, vì là vị hơn - ba mươi tuổi hẳn tử.

Không biết đối phương là ai, Thượng Quan huynh đệ cùng với Trình Cẩm đám người đều đứng lên hình, ánh mắt tràn ngập đề phòng nhìn bọn họ.

Tên kia đại hẳn hướng mọi người chấp tay cười, nói ra: "Các vị không nên hiểu lầm, chúng ta không có ác ý, chỉ là căn phòng cách vách thực khách, đến đây và các vị lên tiếng kêu gọi."

"A!" Thượng Quan Nguyên Bưu mới vừa có chút đẹp loạn con tức tức khắc lại trên đỉnh ót, bản thân không đi tìm bọn họ còn chưa tính, bọn họ cũng chủ động tìm tới rồi. Hẳn hừ cười nói: "Lúc đầu các người chính là sát vách lấy năm mươi lượng bạc nghe khúc coi tiền như rác a!"

Lời vừa nói ra, vào những người đó sắc mặt cũng là biến đổi, vì tên kia đại hẳn ngược lại đầy mặt thông dong, căn bản không để ý thượng Quan Nguyên Bưu, mà là đưa ánh mắt nhìn về phía ngồi ngay ngắn ở giữa Đường Dần trên người, hẳn cười nói: "Nói vậy các hạ chính là bình nguyên Huyền Huyền giữ Đường Dần Đường đại nhân nữa, vừa rồi chỉ là cùng đại nhân mở tiêu đùa giỡn, mong rằng đại nhân không lấy làm phiền lòng!"

A? Đối phương có thể một mực gọi ra tên của mình, Đường Dần có chút bất ngờ, hẳn ngồi trên ghế không nhúc nhích, khóe miệng hơi thượng

thiếu, hỏi: "Xin hỏi, các hạ là ai?"

"Ta là Lục Phóng!" Tên kia đại hán quay đầu lại chia chia sau lưng mọi người, nói ra: "Những điều là bằng hữu của ta, chúng ta vân du đến Hoành Thành, vừa lúc vượt qua đại nhân đang ấy ăn cơm, cho nên đặc biệt tới tiếp!"

Đường Dần, Khâu Chân đám người đứng Lục Phóng tên rất lạ, hơn hết Trình Cẩm ngược lại sững sờ.

Hắn trước đây có nghe nói qua Lục Phóng người này, người này tuy rằng không là cái gì quan to hiển quý, nhưng rất nổi danh, ở Phong quốc rất cuộc tương đối nổi danh hy vọng du hiệp.

Du hiệp lại xưng hào kiệt, không về chức bất luận kẻ nào chức quan, vân du tứ phương, chạy các chư hầu quốc, tự thành môn phái, tự xưng hành hiệp trượng nghĩa, kỳ thực chỉ bằng bản thân cốt chắc hành sự mà thôi, cũng trong tiểu thuyết võ hiệp chút người giang hồ không sai biệt lắm.

Trình Cẩm nằm ở Đường Dần bên tai, nhẹ giọng nói ra: "Đại nhân, người này là du hiệp, là ta Phong quốc nhân sĩ!"

Du hiệp? Đường Dần đứng du hiệp cái từ này hợp lại không xa lạ gì, nếu bàn về tới, Nghiêm Liệt sinh tiền coi như là một tên du hiệp.

Có thể bởi vì Nghiêm Liệt quan hệ, Đường Dần đứng Lục Phóng những người này xảy ra hảo cảm, hắn đứng lên hình, xua tay nói ra: "Nguyên lai là Lộ hào kiệt, người tới là khách, nếu các ngài vân du đến ta huyện Bình Nguyên, như vậy chính là ta khách nhân, ngày hôm nay các ngài trưởng đều tính cho ta."

Đường Dần hào sảng chuyên gia và có du hiệp cửa tính tình ăn nhip với nhau, mọi người nghe vậy, trên mặt nô ý đốn mất, đều là hút thuốc vui cười.

Du hiệp hoà nhã mặt, Đường Dần lễ ngộ hiển nhiên cũng để cho bọn họ rất là hưởng thụ. Lục Phóng ngửa mặt mà cười, nói ra: "Đại nhân mau!" Vừa nói chuyện, hắn quay đầu lại khoát khoát tay, để đồng bọn đem đánh đàn ngài lĩnh tiến đến, sau đó đứng Đường Dần cười nói: "Nếu như đại nhân không ngại, tại hạ muốn cùng đại nhân ngồi cùng bàn cộng ẩm!"

"Ha ha ——" Đường Dần cũng cười, nói ra: "Ta cũng đang có ý đó!"

Gặp đôi bên không có xích mích ý tứ, Trình Cẩm âm thầm hư giọng điệu.

Hắn ngược lại không phải là sợ Lục Phóng những du hiệp, mà là nghĩ du hiệp thực sự quá đáng ghét.

Du hiệp cơ bản cũng là chút bảo thủ người, làm việc chỉ bằng sở thích của mình, nếu là đắc tội bọn họ, giống như là bị oan hồn quần thần, dù cho bọn họ đánh không lại người, cũng sẽ ở bên cạnh người đông lộng lộng, tây lộng lộng, làm cho chút phá hoại gì gì đó, làm cho đau đầu, hơn nữa du hiệp bạn bè nhiều, lại chung quanh du đảng, gieo rắc dư luận cực nhanh, rất dễ là có thể đem một người danh tiếng bôi xấu.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 133: Quyển 7

Trình Cẩm đối với du hiệp không có ấn tượng tốt, Đường Dần thì không phải, bỏ Nghiêm Liệt từng là du hiệp không tính là hắn trước đây làm sát thủ hào sau khi chết chính là một kẻ phóng đảng, cùng du hiệp cũng có quen biết nơi ấy.

Và Lục Phóng đám người uống rượu với nhau, Đường Dần cảm thấy rất vui sướng, bọn họ không giống Khâu Chân những không dưới, vô luận và quan hệ của mình có bao nhiêu thân cận, nhưng mơ hồ giữa đối với hắn vẫn có loại thuộc hạ chống lại ti về kính sợ, Lục Phóng đám người thì không phải, nghĩ sao nói vậy, vô câu vô thúc, hào hiệp hào phóng.

Mọi người ngồi vây chung một chỗ, lại uống nhiều rượu, đám giai uống mặt mày hồng hào. Đường Dần nhìn chung quanh Lục Phóng vài người, hỏi:

"6 huynh các người hiện tại có thể có nơi ở?"

Phóng cười ha ha một tiếng, nói ra: "Chúng ta vừa xong huyện Bình Nguyên, còn không tìm được chỗ đặt chân."

"Đường như là như thế này, không bằng ở đến phủ của ta."

"Này. . ." Có thể đã bị Đường Dần mời, Lục Phóng đám người hiển nhiên rất vui vẻ, làm du hiệp, tiền tới cũng nhanh, lấy nhanh hơn, đem năm mươi hai nghe khúc, cũng chỉ có bọn họ làm được xuất hiện, nếu là có thể vào ở trung tâm huyện, ăn ở không lo, có thể tiết kiệm được một khoản chi tiêu không nói, chủ yếu hơn chính là trên mặt mình cũng có thể thật to làm rạng rỡ.

Đáng ghét du hiệp khóa không chỉ có là Trình Cẩm, chút quan to hiển quý cửa đối với du hiệp cũng đều chán ghét rất, khinh thường bọn họ, lại thêm không muốn cùng bọn họ tiếp xúc, nghĩ có phần, Đường Dần thân là huyện thủ, lại là vương đình ban thưởng phong trần Bắc tướng quân, thân phận không thấp, gần nhất liên tục đối với Man Bang xuất binh, thanh danh hiển hách, có thể được đến Đường Dần tin một bề, Lục Phóng mấy người này đều có lảng lảng cảm giác.

"Chúng ta cùng đại nhân lần đầu quen biết, chớ không biết xấu hổ đáng phủ quý rồi, lại thêm không có ý tứ ở ở tại đất phủ a!" Lục Phóng khách khí nói.

Đường Dần cười cười, nói ra: "Du hiệp cũng là sáng khoái hào hiệp hào kiệt, 6 huynh thế nào như vậy xoay nhãn nhỏ bóp? Ở ta quý phủ, các ngài huynh đệ muốn ở bao lâu cũng được, có thể trở thành nhà mình như thế nha!"

Lúc này, là Đường Dần có ý định ở mượn hơi Lục Phóng những người này. Hiện tại hắn dưới trướng muốn binh có binh, phải có đem, duy nhất thiếu hụt chính là môn khách. Nếu là có thể đem Lục Phóng những du hiệp thu làm môn hạ, tự nhiên sẽ đối với mình có trợ giúp lớn.

Nghe xong Đường Dần nói, Lục Phóng ngửa đầu cười to, giọng rượu lên, nói ra: "Đại nhân hào sảng lệnh tại hạ bội phục, là ta quá không phóng khoáng, đại nhân không lấy làm phiền lòng, ta tự phạt một ly!" Vừa nói chuyện, rầm một tiếng, đem rượu trong ly uống sạch sẽ.

Phóng nhóm bảy người, toàn bộ vào ở Đường Dần trung tâm huyện, hơn nữa này ở một cái liên biến thành ở lâu dài. Ở trung tâm huyện cuộc sống nhàn nhã, có Đường Dần cung cấp nuôi dưỡng, bọn họ không lo ăn uống, y phục thay thoải mái cảm y, xuất môn thì có ngựa cỡi, chỗ ở cũng thư thái, như thế điều kiện tốt, đầu lễ tạ thần ý rời khỏi.

Du hiệp cùng du hiệp cũng không giống với, có vài người thích vân du tứ phương, tăng trưởng nhãn giới, mà có chút du hiệp du đảng sau một thời gian ngắn đã nghĩ an định lại, chỉ là phải tìm được cơ hội thích hợp cũng rất khó khăn, cho nên những người này vân du liên biến thành tìm cơ hội vân du, Lục Phóng bảy người là thuộc người sau.

Gần huyện Bình Nguyên phát triển rất nhanh, Lục Phóng đám người kết bạn đến đó, muốn nhìn một chút có thể hay không tìm được cơ hội, không nghĩ tới gặp Đường Dần, nhưng lại xong Đường Dần lễ ngộ, Lục Phóng mấy người vừa lúc thuận can đi lên ba, dự định ở Đường Dần ở đây an định lại.

Mấy ngày sau, gặp Lục Phóng đám người không có rời đi ý tứ, Đường Dần liền chủ động đưa ra thu Lục Phóng bảy người làm môn khách chuyện, mà Lục Phóng đám người cũng đang có ý đó, cùng Đường Dần ăn nhậu với nhau, thuận lý thành chương lại danh chánh ngôn thuận ở lại trung tâm huyện.

Phạm giao hữu rất rộng, hắn ở Đường Dần ở đây an định lại, rất nhanh đã đưa tới một đoàn bạn bè, những người này cũng đều là du hiệp, nương nhờ Đường Dần quý phủ, lại ăn lại uống, này lệnh trung tâm huyện chi tăng nhiều, hơn hết Đường Dần cũng không ngại, đối với Lục Phóng những du hiệp bạn bè cũng đều rất khách khí.

Du hiệp giới tín tức truyền bá quá nhanh, Đường Dần đối với du hiệp lễ ngộ một truyền mười, mười truyền một trăm, danh tiếng kia trước bị du hiệp giờ lên, cũng lệnh rất nhiều thất bại du hiệp đều hợp nhau, cũng không lâu lắm, Đường Dần bên người sở tụ tập du hiệp lại quá bán trăm, những người này kéo bè kéo cánh, tự thành nhất phái, ngược lại cũng hành trình một không được sao lãng lực lượng.

Hôm nay, sáng sớm, Phạm Mẫn lại tìm Đường Dần.

Gặp mặt sau đó, Đường Dần còn chưa lên tiếng, Phạm Mẫn đã trước bắt mắt hét lên: "Đường Dần, người muốn xen vào hảo của người môn khách, không nên lại để cho bọn họ cũng không có việc gì đi nhà của ta trong chạy!" Hiện tại Phạm Mẫn cùng Đường Dần quan hệ thân cận rất nhiều, nhưng vẫn còn mờ ám thời hạn, so với băng hữu bình thường gần hơn một, so với bạn bè trai gái vẫn còn thiếu chút nữa.

Nghe vậy, Đường Dần lập tức nhếch lông mày, nghi vấn hỏi: "Bọn họ có đi quá rồi người sao? Là ai?"

"Chưa có tới quá rầy ta, ngược lại tới quá rầy bên cạnh ta nha hoàn!"

"Ha ha!" Đường Dần vùng xung quanh lông mày xoè ra, ngửa mặt mà cười, nói ra: "Yếu điệu thực A7Jkr nữ, quân tử hảo cầu nha, việc này ta có thể không quản được."

Phạm Mẫn chút thiếp thân bọn nha hoàn tức tuổi còn trẻ vừa đẹp, mà du hiệp cửa cũng là chút người đàn ông độc thân, không có nhà phòng, hiện

tại ở Đường Dần bên người an định lại, gần thủy lâu đài, theo đuổi Phạm Mẫn nha hoàn cũng là có thể lý giải.

Tức giận trắng Đường Dần liếc mắt, nàng con người xoay chuyển, hỏi: "Vậy người nói ta có tính không thực nữ?"

Đường Dần sừng sốt, không hiểu rồi hấn tại sao hỏi như vậy, cẩn thận đáp: "Hấn là coi là nữ!"

"Vậy người có tính không quân tử đâu?" Phạm Mẫn lại giả vờ tùy ý hỏi.

Đường Dần thông minh như vậy vừa nghe lời này liền lập tức hiểu rồi ý của nàng, hấn lắc đầu, nói ra: "Ta còn xa không tính là quân tử!"

Không có được lý tưởng đáp án, Phạm Mẫn hừ hừ một tiếng, kiêu mới nói lầm bầm: "Kẻ dối trá!"

Được nàng đồ nhận đôi môi, Đường Dần lòng của hơi bị khê động, trong cơ thể có đùi kích thích, nghĩ nếm thử môi của nàng có phải hay không cũng như là người của nàng như thế lại ngọt lại lạt.

Gặp Đường Dần nhìn ánh mắt của mình đột nhiên trở nên sâu thẳm, chưa nhận sự Phạm Mẫn cái hiểu cái không, nhịp tim chợt nhanh hơn, nàng theo bản năng thân thể hơi nghiêng về phía trước, đầu cũng qua loa nâng lên, giờ khắc này, Đường Dần đáy lòng chỗ sâu đạo kia phòng tuyến cũng tuyên cáo tan rã.

Lâu ngày sinh tình. Phạm Mẫn loại này dung xinh đẹp và khôn khéo, kiêu mạn cùng trời thật cho một thân nữ tử sinh hoạt chung một chỗ, nếu nói là không tâm động, đây tuyệt đối là không thể nào.

Đúng lúc này xem, tiếng gõ cửa dồn dập vang lên, cũng thức tỉnh phương giữa hai người.

"Tiến đến!" Đường Dần tiếng nói có chút khàn khàn nói ra.

Hấn vừa dứt lời, Đường Trung vội vã đi đến, nói ra: "Đại nhân, nhạc tướng quân truyền quay lại quân tình khẩn cấp, bây giờ liền ở đại sảnh chờ!"

Tôi bị Đường Trung cắt đứt, Đường Dần lòng có bất mãn, nhưng vừa nghe xong lời này, hấn thần chí đốn là một rõ ràng, lập tức nói với Phạm Mẫn: "Chính sự quan trọng hơn, ta trước nhìn nhìn ra cái gì sự tình."

"A!"

Phạm Mẫn mặt đỏ tới mang tai, đứng tại chỗ không yên lòng lên tiếng, ngay cả Đường Dần tự nhủ là cái gì đều không có nghe rõ.

Đường Dần ra phòng ngủ, bước nhanh hướng đi phòng khách.

Lúc này, đang có một tên chừng hai mươi, thân mặc da thú y phục, mọi ăn mặc thanh niên ngồi trên ghế uống một hóp lớn nước, thấy Đường Dần tới nơi, thanh niên vội vàng đem cái chén buông xuống, đứng lên hình, quỳ một chân trên đất thi lễ nói: "Đại nhân, thuộc hạ phụng nhạc tướng quân lệnh, đặc biệt truyền quay lại quân tình khẩn cấp."

"Người là nhạc tướng quân bộ hạ?" Thanh niên ăn mặc mọi phục sức, trên mặt phong trần một mối, hắc nhất đạo bạch nhất đạo, thấy không rõ lắm đáng đáp, cũng không phân rõ hấn có phải hay không mọi, hơn hết nói cũng là tiêu chuẩn gió ngữ.

"Đây là thuộc hạ quân bài!" Thanh niên từ trong lòng lấy ra một mẻ quân bài, đưa cho Đường Dần.

Trong đó một quân bài là Phong quân bình thường quân bài, mà một ... khác khối còn lại là tính chất đặc biệt, thoát nhìn so với thông thường quân bài tinh xảo rất nhiều, thượng điều đặc biệt hoa văn, mặt trái còn có khắc có 'Thiên Nhân' hai chữ.

Đây là Nhạc Thiên tên của mình, Thiên Nhân quân bài cũng là hấn một mình nhận người chế luyện, một là có thể làm phe mình nhân viên đặc biệt bằng chứng, hai cũng là có thể nhường cho hấn dưới trướng cùng Ngã Gia bên kia phân chia mờ. Ngã Gia hiển nhiên cũng không cam lạc hậu, noi theo Nhạc Thiên, cho phe mình lấy một cùng với đối ứng tên, cũng chế tác đặc biệt địa vồng quân bài.

Thiên Nhân cùng địa vồng tên cũng chính là như thế có được, này hai đại tổ chức tình báo như là Đường Dần thiên lý nhãn thuận phong nhĩ, thấy rõ địch tình từ ngoài ngàn dặm, Đường Dần ở trên chiến trường chỗ có lệnh người sợ hãi, Thiên Nhân cùng địa vồng công không được không.

Qua quân bài, xác nhận thân phận của người đến, Đường Dần phiền lòng xuống, hỏi hấn: "Man Bang có tình huống gì?"

"Mọi tập kết hai mươi vạn đại quân, đang tiếp cận vào huyện ta, đại nhân sớm làm chuẩn bị a!"

Hai mươi vạn đại quân? Đường Dần trầm ổn như vậy, nghe vậy thân thể cũng là chấn động.

Bối Tát cùng Phong quốc trở mặt lâu như vậy, tuy rằng thường thường xâm phạm, nhưng quân đội cơ bản cũng là mười vạn dưới, xuất động hai mươi vạn đại quân vẫn là lần đầu tiên, bởi vậy cũng không khó coi ra, Bối Tát là thật bị bản thân đánh nóng nảy, cũng ép, vận dụng khổng lồ như

vậy quân đội, chính là mở làm ra một bộ muốn cùng mình quyết một trận tử chiến tư thế.

Lạnh một hồi, Đường Dần phục hồi tinh thần lại, hỏi: "Tin tức chuẩn xác?"

Thanh niên nghiêm mặt nói: "Đại nhân, quân tình trọng đại, tuyệt đối thiên chân vạn xác."

"Hào, ta biết, người đi xuống trước nghỉ ngơi đi!"

"Vâng! Đại nhân, thuộc hạ xin cáo lui!" Thanh niên lên tiếng, xoay người rời đi.

Chờ thanh niên đi rồi, Đường Dần chấp tay sau đầu, ở đại sảnh đi qua đi lại, lo lắng lúc này phải như thế nào chống đỡ Man Bang đại quân. Nghĩ tới nghĩ lui, cũng tìm không được một cái biện pháp ổn thỏa, hần gọi tới người hầu, để lúc nào đi triệu tập Khâu Chân đám người tới trung tâm huyện thương nghị quân vụ.

Êm đẹp lại thương nghị quân vụ, không cần hỏi cũng biết, khẳng định có sự kiện khẩn cấp sinh. Nhận được Đường Dần chỉ lệnh, mọi người không dám đình lại, lập tức đến đây trung tâm huyện đưa tin.

Chờ tất cả mọi người đến đông đủ sau, Đường Dần nói ra: "Nhạc tướng quân vừa mới phái người báo cáo, Man Bang phái ra hai mươi vạn quân đội đang tiếp cận vào huyện ta."

"A?" Lời này vừa nói ra, mọi người tại đây không khỏi thất kinh. Tròn hai mươi vạn quân đội, đây đối với huyện Bình Nguyên mà nói đơn giản là con số thiên văn, đang lúc mọi người trong ấn tượng, chỉ có quốc chiến đấu mới phải xuất hiện khổng lồ như vậy quân đội, mà thôi phe mình một huyện lực, làm sao chống đỡ?

Trương Chu phản ứng đầu tiên chính là mau nhanh cầu cứu. Hần nghiêm mặt nói ra: "Đại nhân, hai mươi vạn Man binh, chúng ta vô luận như thế nào cũng đánh không lại, đại nhân ứng với vội vàng cho vương đình lên lớp giảng bài cầu viện, còn có, đối với trong quận cũng muốn cầu cứu sách, để quận trưởng đại nhân lập tức phái binh tiếp viện."

"Ừ!" Đường Dần gật đầu, nghĩ Trương Chu nói có lý, hần vừa nhìn về phía Khâu Chân, hỏi ý tứ của hần.

Ở chiến lược chiến đấu sách phương diện, Khâu Chân thế nhưng so với chính mình lợi hại nhiều lắm, thậm chí có thể nói ở đây những người này chung vào một chỗ cũng so ra kém hần chỉ một.

Khâu Chân diện vô biểu tình, cúi đầu trầm ngâm một hồi, hần phương lúc đầu nói ra: "Tiếp cận trong quận cầu viện là phải, nhưng tiếp cận vương đình cầu viện, ta xem thì không cần!"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 134: Quyển 7

"Tại sao?" Mọi người nghi ngờ không hiểu nhìn Khâu Chân.

Khâu Chân thở dài, cười khổ nói: "Hai mươi vạn quân địch, nhân nhạ là quân thượng cùng các đại thần thượng nghị phải lấy thượng vài ngày, dù cho có thể đồng ý tiếp viện huyện Bình Nguyên, triệu tập quân đội, điều phối vật tư, trừ bị lương thảo, những đều cần thời gian, toàn bộ chuẩn bị hoàn thành lại được tổn hao mấy ngày, mà từ Diêm thành đến huyện Bình Nguyên coi như là hành quân gấp, cũng phải cần sắp tới hai mươi ngày, từ đầu tới đuôi tính được, vương đình viện quân đến huyện Bình Nguyên ít nhất phải cần một tháng, thời gian lâu như vậy, sợ rằng Man binh ở cũng đã phá chúng ta thành, giết sạch người của chúng ta!"

Nghe xong Khâu Chân nói, mọi người như là quả bóng xì hơi, tất cả đều không từ.

Hắn nói là lời nói thật, suy nghĩ kỹ một chút, vương đình nếu có thể trong vòng một tháng đem viện quân phái đến đều rút cuộc mau.

Đồng ý trăm ngàn chỉ chốc lát, hỏi: "Vây ý của ngươi là đâu?"

Khâu Chân nghiêm mặt nói ra: "Dựa vào người khác không bằng dựa vào tự chúng ta, mọi người hẳn là chuẩn bị sẵn sàng, muốn bằng chúng ta sức một mình chống đỡ lần này Man Bang đại quân."

Trương Chu hai hàng lông mày đều nhanh vận thành một khó chịu, lo lắng nói ra: "Hai mươi vạn Man binh, chúng ta đâu có thể ngăn cản được? Lễ nào trong quận cũng sẽ không phái tới viện quân à?"

Khâu Chân lắc đầu, nói ra: "Ta không biết, có lẽ sẽ, hay là sẽ không, hơn hết cho dù phái ra viện quân, nhân số cũng sẽ không nhiều lắm, hơn nữa trong quận binh lính thiếu kinh nghiệm thực chiến, ngày thường huấn luyện cũng thư giãn, sức chiến đấu sẽ không quá mạnh mẽ, tới nơi cũng chưa chắc có thể giúp được chúng ta vội vàng "

Lời của hắn như là một cây cương châm, đem trong lòng mọi người hy vọng toàn bộ thất bại.

Chu Nặc tròn tròn một yên lặng, tức giận nói ra: "Dường như là dựa theo Khâu đại nhân nói như vậy, chúng ta đây cũng không cần đánh, vương đình viện quân sẽ không tới, trong quận viện quân lại vì tất có thể phái thượng dùng sạn một, mà bằng tự chúng ta lại đỡ không được nhiều như vậy bên địch, vậy làm sao đủ? Không đánh mà chạy à?"

Lời nói trong lúc đó, mọi người đưa mắt cùng nhau nhìn về phía Đường Dần, hắn là huyện thủ, phe mình là chiến đấu là triệt, toàn bằng hắn một câu nói.

Không đánh mà chạy? Ở Đường Dần trong tự điển còn tìm không được cái từ này, hắn nhìn chung quanh mọi người, xa xôi nói ra: "Nhớ kỹ Ninh quân quy mô tiến công Đồng Môn thời điểm, Tông Chính tướng quân từng nói qua, Phong quốc chỉ có chết trận sa trường đó tướng quân, mà không có lâm trận bỏ chạy tướng lĩnh. Ta tuy rằng chưa tính là thân ở chức vị quan trọng tướng quân, nhưng cũng không muốn làm hấp hối lùi bước kẻ hèn nhất, hy vọng các ngài huynh đệ cũng có thể giống như ta, thủ vững huyện Bình Nguyên, quyết không lui về phía sau nửa bước."

Đường Dần lời này biểu lộ quyết tâm của mình, coi như là một mình nghênh địch, cũng phải cùng bên địch chiến đấu rút cuộc.

Hắn nói như vậy cũng để cho trong lòng mọi người có để, Thượng Quan huynh đệ cùng với Chu Nặc đám người đều chấp tay nói ra: "Đại nhân cứ việc yên tâm, thuộc hạ thề cùng đại nhân cùng sinh tử, cùng tiến thoái!"

"Tốt!" Đường Dần gật đầu, ngón tay hắn nhẹ nhàng gõ lên mặt bàn, suy nghĩ đang bay nhanh động, lo lắng với phe mình tám vạn binh làm sao và Man binh hai mươi vạn chống lại, hai mươi vạn người thực sự nhiều lắm, vô luận là tiến công thôn trấn không ngờ thành trì, sợ rằng vừa đi vừa qua trong lúc đó là có thể san bằng, phe mình dường như muốn chống đỡ, nhất định phải được tập trung toàn bộ binh lực. Nghĩ tới đây, hắn quả quyết hạ lệnh: "Biên Thành chúng ta không thể lại giữ, Biên Thành quân coi giữ kể cả bên trong thành dân chúng, toàn bộ triệt đến Hoành Thành, chúng ta tập trung nhân lực, chỉ giữ Hoành Thành điểm này."

Khâu Chân đối với lần này không có dị nghị, đáp: "Đại nhân rõ ràng gấp!"

Đường Dần con ngươi xoay chuyển, trong đầu linh quang lóe lên, đưa mắt nhìn về phía trầm mặc im lặng Tiêu Mộ Thanh, nói ra: "Tiêu tham quân!"

"Có thuộc hạ!" Tiêu Mộ Thanh cấp vội vàng ngẩng đầu, nhìn Đường Dần.

Đường Dần nói ra: "Hoành Thành phòng ngự, ta nghĩ giao cho ngươi tới phụ trách, ngươi có thể nguyện đảm ấy trọng trách?"

A? Nghe xong lời này, đừng nói Tiêu Mộ Thanh sửng sốt, ở đây những người khác cũng đều thất kinh. Hoành Thành là huyện Bình Nguyên hạch tâm, quan hệ phe mình trọng trách cùng với huyện Bình Nguyên hơn mười vạn dân chúng sinh tử tồn vong, Đường Dần vậy mà để Tiêu Mộ Thanh phụ trách Hoành Thành phòng ngự, chẳng khác nào đem huyện Bình Nguyên số phận giao cho Tiêu Mộ Thanh trong tay của nàng, điều này có thể không làm cho cảm thấy kinh ngạc?

Sợ run một lát, Tiêu Mộ Thanh mới hồi phục tinh thần lại, hắn vội vàng nói: "Đại nhân, thuộc hạ. . . Sợ rằng khó có thể nhưng ấy trọng trách, hơn nữa có đại nhân đang, thuộc hạ lại sao dám lạm quyền. . ."

Không chờ hắn nói hết lời, Đường Dần lắc đầu ngắt lời nói: "Ta sẽ không ở lại Hoành Thành!"

"Cái gì?" Mọi người kinh ngạc mở to hai mắt.

"Vây Ngụy cứu Triệu!" Đường Dần gấp trong mắt mọi người vẻ mê mang càng đậm, giải thích: "Hai mươi vạn Man binh, chỉ dựa vào không lùi, chỉ có thể nghĩ biện pháp so với bọn hắn lui lại, cho nên, ta dự định lãnh đạo chúng ta kỵ binh, đột nhập Man Bang lãnh địa, bỏ qua quân địch, thẳng lấy Man Bang thủ đô —— Bối Tát thành, cũng chỉ có thủ đô bị tập kích, mới có thể đem Man Bang đại quân nhào đi tới!"

Thì ra là thế, mọi người nghe xong, đều thở dài một hơi, có thể nghĩ lại vừa nghĩ, tâm cũng đều nói lên. Bối Tát thành, đây chính là Bối Tát thành bang hạch tâm, tức là đô thành lại là khởi nguyên địa, phòng vệ kháng định nghiêm ngặt, hiện nay phe mình kỵ binh chỉ có hơn bốn ngàn, đi vào công kích, chỉ sợ đánh lên phải không, ngược lại sẽ bị đối phương bao vây tiêu diệt.

Ngay cả Khâu Chân lúc này cũng liền ngay cả nhếch miệng, nói ra "Đại nhân, kế này quá mạo hiểm, hơn nữa vị tất được không, nhờ ra Bối Tát quân coi giữ đông đảo, đại nhân chỉ mang bốn ngàn kỵ binh tránh không được lấy trứng chọi đá?

Đường Dần hừ cười một tiếng, nói ra: "Và Man Bang giao chiến lâu như vậy, lẽ nào người đối với Man Bang còn không biết sao? Man Bang hoang vắng, hai mươi vạn quân đội lại là sao mà khổng lồ chữ số, Man Bang gom góp ra nhiều người như vậy, nói vậy cũng là đập nổi bán sắt, nếu ta đoán không sai nói, Bối Tát thành bên trong quân đội đã khoảng không, tức là có quân coi giữ, số lượng cũng không có khả năng hơn vạn, hơn nữa Man Bang cự tuyệt sẽ không nghĩ tới khi bọn hắn đại quân áp cảnh thời điểm ta còn dám đi đánh lên bọn họ đô thành, xuất kỳ bất ý, đánh úp, bình tĩnh có thể một kích phá địch!"

Khâu Chân chăm chú cân nhắc Đường Dần lời nói này, nghĩ hần nói cũng có đạo lý, kế này tuy rằng mạo hiểm, nhưng là vẫn có thể xem là chỉ một kỳ chiêu, chuẩn bị không tốt thật có thể thắng vì đánh bất ngờ. Thế nhưng Bối Tát thành ở Man Bang phủ đệ, lộ trình xa xôi, Đường Dần chỉ tỷ số bốn ngàn kỵ binh đi trước, vạn sinh ý bên ngoài làm sao bây giờ? Dù cho chỉ bị một tên Man binh hiện hành dấu vết, kế này cũng có thể có thể thất bại trong gang tấc, Đường Dần kể cả dưới trường bốn ngàn kỵ binh hết thấy được liên lụy tính mạng.

Bốn ngàn về phía sau, khâu thật vẫn cảm thấy kế này phiêu lưu quá lớn, nhưng như đã nói qua, trừ biện pháp này, phe mình đã lại không ra khỏi địch thượng sách.

Khâu thật không có nói tiếp, những người khác cũng đều yên lặng không nói gì, toàn bộ trong đại sảnh yên tĩnh, tiếng động đều không, như chết yên lặng.

Đường Dần nhếch lông mày, nhìn chung quanh mọi người, xì một tiếng nở nụ cười, nói ra: "Các ngài ngược lại lời nói lời nói a!"

Tiêu Mộ Thanh thận trọng hỏi: "Nhờ ra. . . Đại nhân đang Man Bang sinh ý bên ngoài làm sao bây giờ?"

Đường Dần nhún nhún vai, miễn bất tại hồ nói ra: "Vay ta cũng chỉ có thể trông cậy vào các người giết nhiều Man binh, giúp ta báo thù."

"Đại nhân, hiện tại không có thể như vậy đùa giỡn thời điểm."

"Ta không có hay nói đùa!" Đường Dần nghiêm mặt nói ra: "Nếu ta thật không được chết ở Man Bang, ta hy vọng các vị có thể kiên trì, cùng mọi chiến đấu rốt cuộc, nếu là người cửa chết, ta ở Man Bang cũng sẽ không đã trở về, có thể giết bao nhiêu là bao nhiêu, biết dùng mọi huyết tể điện các vị huynh đệ anh linh!"

Lời vừa nói ra, mọi người tại đây trong lòng nóng, vành mắt đỏ lên, thiếu chút nữa đều rơi lệ. Đường Dần không là người giỏi ăn nói, cũng sẽ không đem tình nghĩa huynh đệ động ở bên môi, thế nhưng hần sẽ có hành động thực tế làm được, mọi người theo hần lâu như vậy trong lòng đều hiểu, hần lời này cũng không mà thôi, mà là thật có thể nói được thì làm được.

Tiêu Mộ Thanh thở sâu, nhảy tới trước một bước, chấp tay nói ra "Đại nhân cứ việc yên tâm, ta sẽ tận dụng ta rất đến có khả năng, chống đỡ mọi tiến công, đợi đại nhân chiến thắng trở về mà về!"

Đường Dần thật sâu nhìn Tiêu Mộ Thanh liếc mắt, nói ra: "Có người những lời này, ta an tâm, nếu ta trở về, Hoành Thành còn đang, ta liền lên người làm quan trên bình nguyên quân tướng quân!"

Tiêu Mộ Thanh hình như bị nhấn một cái dường như, thân thể bỗng nhiên chấn động, khác lời nói không có nhiều lời, trực tiếp quỳ một chân trên đất, thật tiếng nói ra: "Thuộc hạ trước đa tạ Đại nhân."

Bình nguyên quân tuy rằng chỉ có năm binh đoàn, nhưng nhân lực đã có tám vạn đám người ấy, tiếp cận chỉ một chính quy tập đoàn quân, chương quân bình nguyên quân, thì tương đương với tập đoàn quân tướng soái, Tiêu Mộ Thanh nằm mơ đều ngóng nhìn ngày này, hần lại có thể nào không thịnh hành phần? !

Đường Dần đem Hoành Thành phòng ngự quyền chỉ huy giao cho Tiêu Mộ Thanh, mà chính hần thì chuẩn bị dẫn đầu bốn ngàn kỵ binh đánh lên Bối Tát thành.

Này vậy Ngụy cứu Triệu mưu kế có thể nói là lớn mật tới cực điểm, trong đó chỉ cần xuất hiện tể vi mừng cả phê, Đường Dần lại xong đời, dưới trường bốn ngàn kỵ binh lại xong đời, kể cả hoành trong thành hơn mười vạn quân dân đều có thể xong đời.

Hần tìm tới tên kia báo tin Thiên Nhân tám trăm, làm hần lập tức cho Nhạc Thiên truyền tin, để hần lập tức trở về huyện Bình Nguyên. Đường Dần muốn đánh lên Bối Tát thành, không thể thiếu Nhạc Thiên hiệp trợ.

Không cần hần lệnh, xuất hiện lớn như vậy địch tình Nhạc Thiên lại sao có thể không trở lại.

Hai ngày sau, Nhạc Thiên cười khoái mã trở về Hoành Thành, cùng ngày, Ngã Gia cũng phong trần mệt mỏi chạy về.

Đường Dần để Ngã Gia hiệp trợ Tiêu Mộ Thanh, trấn thủ Hoành Thành, về phần lời an hấn thì đem kế hoạch của chính mình đối kỳ nói rõ.

Nhạc Thiên nghe xong, cũng là cả kinh, hơn hết rất nhanh đã trấn tĩnh lại.

Hai tháng này hấn luôn luôn ở lại Man Bang, đối với Man Bang hiểu rõ cũng tiến thêm một bước làm sâu sắc, nhất là đối với Bối Tát thành bang hoàn cảnh địa lý, quen thuộc rất nhiều. Nghe xong Đường Dần chuẩn bị đánh lên Bối Tát thành kế hoạch, hấn suy nghĩ một hồi, nói ra: "Đại nhân, kế này được không!"

Nghe Nhạc Thiên nói như vậy, Đường Dần sức sống đốn là vì to lớn chấn, hỏi tới "Tại sao nói như vậy?"

"Ta biết một cái có thể bỏ qua Man Bang thành trì trực tiếp thông Bối Tát thành lộ tuyến, con đường kia tuyến thượng không có Man Bang tất yếu, cũng không có Man binh đóng ở, chỉ là, điều kiện gian khổ một số, đường cũng mười phần khó đi. . ."

Đường Dần nghe vậy mừng rỡ, đánh lên Bối Tát thành, làm hấn rất lo lắng liền là như thế nào tách ra Man binh, hấn cười nói: "Đường có khó không đi không trọng yếu, quan trọng là ... Có thể hay không để cho chúng ta an toàn đến Bối Tát thành!"

"Con đường này là ta từ mọi dân chăn nuôi lấy được, cũng có phải thủ hạ huynh đệ đi xác định qua, quả OwUd9 thực có thể nối thẳng Bối Tát thành, nhưng là nhiều đường, lộ tuyến dài, hoàn cảnh khổ luyện, cũng không thích hợp hành quân, trước đây Man binh đi qua con đường này, sau lại liền dần dần hoang phế, thân thể hiện tại rất nhiều mọi cũng không biết còn có con đường này.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 135: Quyển 7

"Hào, hào, hào!" Nghe xong Nhạc Thiên giảng giải, Đường Dần ngay cả khen tam thanh hảo, hấn vỗ vỗ Nhạc Thiên vai, nói ra: "Chúng ta liền đi đường này tuyến!" Dừng chỉ chốc lát, hấn lại hỏi: "Man binh còn bao lâu có thể đạt biên cảnh?"

"Với Man binh hành quân độ đến xem, tối đa sẽ không qua năm ngày!" Nhạc Thiên nghiêm mặt nói ra.

"Nhanh như vậy!" Đường Dần hấp khí, hấn con người xoay chuyển, hỏi: "Đường như chúng ta bây giờ ra, dựa theo người nói con đường kia tuyến đi, vài ngày có thể đến Bối Tát thành?"

Nhạc Thiên ở trong lòng tính toán một hồi, thấp giọng nói ra: "Cũng phải. . . Năm, sáu ngày!"

"Muốn lâu như vậy?" Đường Dần xuất ra Bối Tát địa đồ, nhìn một chút Bối Tát thành vị trí, nói ra: "Với khoảng cách đến xem, chúng ta cười Mạc quốc chiến mã, ba ngày tả hữu sẽ chờ chạy tới nữa!"

Nhạc Thiên cười khổ, nói ra: "Đại nhân, chúng ta nếu không phải cảm kỳ Man binh, thẳng tiến lên, ba ngày là có thể đến, nhưng chúng ta lúc này lộ tuyến thế nhưng nhiều đường mà đi, hơn nữa lộ trình gian khổ, thế tất ảnh hưởng hành quân độ, năm, sáu ngày có thể đạt Bối Tát thành coi như là mau."

Man binh năm ngày là có thể đến huyện Bình Nguyên, mà thôi phương chạy tới Bối Tát thành cũng phải cần năm, sáu ngày, đến lúc đó dù cho đánh lên thành công, chờ Man binh nhận được tin tức cũng phải là mấy ngày sau, trong khoảng thời gian này, Hoành Thành có thể hay không giữ được?

Hai ngày này Đường Dần không có quan tâm Hoành Thành phòng vệ, về phần trạng huống cụ thể làm sao, hấn cũng không phải rất rõ ràng. Hấn lập tức làm người ta tìm tới Khâu Chân, hỏi trước mắt hấn phòng thủ thành phố tình trạng làm sao.

Khâu Chân cười, nói ra: "Hiện nay Tiêu tham quân đang vận dụng toàn thành binh lực cùng nhân lực chế tạo nội thành bức tường."

"Nội thành bức tường?"

"Đúng vậy! Tiêu tham quân nói chỉ một đạo tường thành còn không bảo hiểm, cần nhiều hơn nữa thêm một đạo bên trong bức tường, có thể nhường cho chúng ta nhiều một đạo phòng tuyến, nhiều kéo dài cùng tiêu ma Man binh!" Giữ thành không là Khâu Chân cường hạng, đối với Tiêu Mộ Thanh phòng ngự sách lược hẳn cũng không có lời thừa thãi có thể nói.

Đường Dần gật đầu, nhiều một đạo nội thành bức tường quả thực có thể lệnh Hoành Thành phòng thủ thành phố tăng mạnh rất nhiều, chỉ là Man Bang đại quân liền sắp tới, không biết trong thời gian ngắn như vậy Tiêu Mộ Thanh có thể hay không đem nội thành bức tường trúc hết. Hiện tại cũng không quân được nhiều như vậy, dùng người thì không nghỉ ngơi người, nghỉ người thì không dùng người, nếu trọng dụng Tiêu Mộ Thanh, Đường Dần liền đem Hoành Thành toàn quyền giao cho hắn.

Hắn lại hỏi Khâu Chân nói: "Phái người đi trong quận thỉnh cầu viện quân à?"

Khâu Chân hơi chần chờ một chút, gật đầu nói: "Đã phái!" Hẳn quả thực phái người đi, hơn hết phái cũng là một vị mắt cao hơn đội, không bị người đời kiến Thiên phu trưởng, hẳn có thể dự đoán được, khi quận Dư Hợp nhìn thấy này Thiên phu trưởng thì, chắc chắn sẽ không cho hắn cái gì tốt sắc mặt, viện quân cũng khẳng định phái không tới, hẳn mong muốn cũng chính là này.

Cùng với để Dư Hợp phái tới một đám người ô hợp, vương chân vương tay cho phe mình thêm phiền, còn không bằng hẳn một người lính đều không phái, như vậy thứ nhất, một ngày chờ phe mình phòng ngự ở này ba Man Bang đại quân, là được thuận lý thành chương tấu Dư Hợp một quyền, buộc hẳn xuống đài, về phần quận không vì, Đường Dần cũng liền có cơ hội tranh thủ.

Chỉ là lời như vậy không thể nói rõ, hẳn phải cho bình nguyên quân hy vọng, để bình nguyên quân ở chống đỡ Man quân thời điểm có thể chờ đợi trong quận viện quân đến, để cho bọn họ có tiếp tục chiến đấu tiếp động lực, đương nhiên, này chờ đợi cũng sẽ là xa xa không hẹn.

Có thể nói Đường Dần cực kỳ dưới h3f0D trưởng các tướng lĩnh tinh lực chủ yếu cũng là dùng ở đối ngoại, chỉ có Khâu Chân ở giao trái tim cơ dùng cho đối nội, hơn hết nếu không có khẩu thật như vậy chỉ một đã tâm bùng bùng lại giáo hoạt đa đoan người của, Đường Dần cũng không có khả năng thành tựu ngày sau đại nghiệp.

Đang nếu nói họa vô đơn chí, Đường Dần đang chuẩn bị nhích người đánh lên Bối Tát thành, người vẫn chưa đi, một tin tức kinh thiên động địa truyền đến, tin tức này cũng càng thêm xác nhận Khâu Chân trước đây suy đoán, phe mình đội không được vương đình viện quân.

Lúc đầu Ninh quốc đột nhiên đơn phương xé bỏ từng đối với công chúa Ân Nhu hứa hứa hẹn, cử tạ binh tập kích Phong quốc môn hộ —— Đồng Môn.

Lần này Ninh quốc phái ra hai vị thượng tướng quân, theo thứ tự là chiến đấu vô song cùng chiến đấu vô địch, này hai huynh đệ thống binh bốn mươi vạn, nhất cử công chiếm Đồng Môn. Đồng Môn mới nhậm chức Thủ tướng điều đó lẽ bị Ninh quân bắt giữ bắt sống, phía dưới tướng sĩ từ thương hầu như không còn.

Bốn mươi vạn Ninh quân ở chiếm lĩnh Đồng Môn sau mã bắt đình đề, tiến quân thần tốc, thẳng lấy Phong quốc đô thành Diêm thành, Diêm thành báo nguy, vương đình cấp chiếu các nơi Phong quân, đi trước Diêm thành, bảo vệ thủ đô, ở không hề chuẩn bị phòng bị dưới tình huống, Phong quốc tình thế đã tràn ngập nguy cơ, vương đình ngay cả tự bảo vệ mình cũng thành vấn đề, làm sao còn có thể phái binh tới tiếp viện huyện Bình Nguyên đâu?

Tin tức này, dùng nói ở Hoành Thành khiến cho sóng to gió lớn, cho dù là toàn bộ Phong quốc cũng loạn thành một đám, Đồng Môn mất, chẳng khác nào vứt bỏ Phong quốc môn hộ, dường như đô thành lại bị công chiếm, Phong quốc chẳng khác nào mất nước.

Nếu không có Man binh quy mô tới phạm, Đường Dần cũng sẽ tỷ số bình nguyên quân chạy tới đô thành cứu viện, chỉ tiếc hiện tại hẳn là có lòng không đủ lực, muốn bảo đô thành, trước phải tự bảo vệ mình thành công.

Biết được Đường Dần lại muốn viễn chinh Man Bang, hơn nữa còn là đi xuất chinh Man Bang đô thành, Phạm Mẫn thực sự không an tâm, trước tới tìm hắn.

Lúc này Đường Dần đang ở thu dọn đồ đạc. Mỗi lần xuất chinh, Đường Dần cũng sẽ không mang dư thừa vụn vặt, nhưng lần này không giống với, lộ trình xa xôi, hơn nữa đã nhập mùa đông, Man Bang khí trời càng hàn lãnh, phải nhiều bị quần áo và đồ dùng hàng ngày cùng đồ ăn.

Nhìn thấy Đường Dần, Phạm Mẫn không có lập tức nói chuyện, mà là lẳng lặng đứng ở một bên, giúp hắn chỉnh lý.

Sở làm cho bên trong thành khủng hoảng, hiện tại Man binh quy mô tới phạm tin tức còn đang phong tỏa ở giữa, dân chúng họp lại không biết chuyện, bao quát Phạm Mẫn ở bên trong.

Đem Đường Dần quần áo và đồ dùng hàng ngày xếp bần bần tròn, Phạm Mẫn phương xa xôi nói ra: "Em đẹp tại sao đột nhiên muốn đi đánh lên Man Bang thủ đô?"

Đường Dần khoe miệng giết giết, muốn nói lại thôi, thoải phong nhất chuyển, cười nói: "Ta đương nhiên là có phải đi lý do. Không cần lo lắng, lần này hòa bình thì cũng không có gì khác nhau."

Phạm Mẫn không hiểu quân sự, cũng không biết Man Bang tình hình thực tế hướng, nhưng nàng cũng biết đó thành đối với một quốc gia tầm quan trọng, hiện tại Phong quốc đô thành cũng không đang được Ninh quốc đại quân uy hiếp nha, làm lòng người bàng hoàng!

Nàng xa xôi nói ra: "Lần này, gặp phải bên địch nhất định sẽ rất nhiều nữa? !"

"Hay là rất nhiều, hay là không nhiều lắm, trời biết." Đường Dần thuận miệng lên tiếng, sau đó thẳng tắp thân thể, nhìn thẳng vào Phạm Mẫn, nói ra: "Tiểu Mẫn, ngươi không phải nói muốn đem sinh ý chạy đến trong quận à? Ta xem trong khoảng thời gian này ngươi đi trước Thuận Châu nhìn một cái, xem có cái gì sinh ý hảo làm."

Đường Dần rất ít quan tâm bản thân trên phương diện làm ăn chuyện, ngày hôm nay đột nhiên nhắc tới, để Phạm Mẫn mùi phần bất ngờ. Nàng thông minh như vậy, suy nghĩ chuyển động, lập tức ý thức được Đường Dần nói như vậy khẳng định còn có khác tầng ý tứ, kết hợp với hấn đột nhiên muốn đi tập kích Man Bang thủ đô, trong lòng khẽ động, nàng hỏi: "Hoành Thành. . . Có phải hay không muốn sinh chuyện gì?"

Phạm Mẫn có bao nhiêu cơ linh, Đường Dần sao có thể không biết, lúc này nàng nếu đã cảm giác được không thích hợp, hấn nghĩ man cũng không đối gạt được, chậm rãi gờ phía dưới, hấn nghiêm mặt nói ra: "Lần này Man Bang cử binh hai mươi vạn, tiến công ta huyện Bình Nguyên, có thể hay không ngăn cản được, ai cũng nói không rõ sở, Hoành Thành đã một chỗ hiểm địa, cho nên ta muốn đi đánh lên Bối Tát thành, cũng là làm * ra khỏi Man binh, giải Hoành Thành đó nguy!"

Nguyên lai là như vậy! Như vậy mà nói, Đường Dần cũng không phải là chủ động đánh lên Bối Tát thành, mà là bị * hành động bắt buộc đi, như vậy chuyện này cũng liền càng thêm hung hiểm! Phạm Mẫn toàn bộ tâm đều nói cổ họng, hơn hết trên mặt biểu tình ngược lại càng thêm kiên định, nàng dùng sức lắc đầu, nói ra: "Ta không đi, ta muốn ở lại Hoành Thành, chờ ngươi trở về."

Sống chết trước mắt phương gặp chân tình, Phạm Mẫn quật cường và chấp nhất lệnh Đường Dần trong lòng vạn phần cảm động, có ấy hồng nhan, phu phục hà cầu? Đường Dần khó có thể kiềm chế trong lòng cảm tình, đưa tay đem Phạm Mẫn tiêm gây vai vây quanh ở, không có gì dễ ngon đồ ngọt, cũng không có thể non hẹn biển, chỉ là ở bên tai nàng đồn mà nhẹ giọng nói ra: "Ta sẽ trở về!"

Phạm Mẫn rúc vào Đường Dần trong lòng, sắt thép chế tạo áo giáp là lạnh như băng, nhưng nàng có thể cảm giác được Đường Dần trái tim kia là nóng hổi, hơn nữa cách mình là như vậy gần, so với ngày xưa bất cứ lúc nào đều đã gần.

"Đại nhân, nhạc tướng quân ở bên ngoài phủ chờ!"

Đường Trung nói tiếng ở ngoài cửa nhớ tới, lúc này hấn không có gõ cửa gần đây, ai nói cứ nhắc người của sẽ không có cơ trí thời điểm? !

Đường Dần nghe vậy, nghĩ đẩy ra Phạm Mẫn, nhưng hiện tại Phạm Mẫn gắt gao cầm lấy hấn áo giáp bảo vệ mạng, không có ý buông tay.

Hấn nở nụ cười, thấp giọng nói ra: "Ta nói có thể lại trở về, ta liền nhất định có thể làm được, hiện tại chỉ là tạm dừng, cũng không phải xa nhau. . ."

Hấn lời còn chưa nói hết, Phạm Mẫn đã giơ tay lên tới, che cái miệng của hấn.

Nàng không nói gì, mặt không thay đổi từ trong lòng lấy ra một cái khăn tay, tỉ mỉ lau Đường Dần trên khô giáp cát bụi, sau đó đưa tay khăn nhét vào trong tay của hấn, lùi lại một bước, trên dưới quan sát một phen, phương cười khanh khách mà nói ra: "Lúc này thật tốt, sạch sẽ sinh ra."

Nàng là đang cười, hơn hết lại cười làm cho lòng người đau.

Đường Dần cầm Phạm Mẫn tay của khăn, mặt trên có trên người nàng đặc hữu xạ hương, thơm mát mà không nồng, rõ ràng thanh u thăm thẳm, làm cho mê muội.

Hấn đưa tay khăn nhét vào hung giáp bên trong, hướng về phía Phạm Mẫn mỉm cười, sau đó cũng không dừng lại, sai bước đi ra ngoài, lúc ra cửa hấn như trước ngay cả đầu cũng không trở về một chút, chỉ là hào hiệp mà khoát tay một cái, nói: "Đi!"

Thần thái của hấn, nghe ngữ khí của hấn, không giống phải đi liều mạng chiến đấu, lại thêm giống ra đi tham gia một hội tiệc.

Chờ Đường Dần thân ảnh biến mất ở ngoài cửa, Phạm Mẫn cũng nữa không kiên trì nổi, nụ cười trên mặt biến mất, nước mắt như đứt gãy Pearl nhỏ giọt xuống.

Nàng nhớ kỹ Đường Dần từng đã nói: Ngồi lon không rời miệng giếng phá, đại tướng khó tránh khỏi trước trận vong. . .

Đường Dần còn chưa đi ra biệt thự, phía sau tiếng bước chân truyền đến, chỉ thấy Trình Cẩm, Lục Phóng hai người vội vã chạy tới.

Không hiểu nhìn hán hai người, chờ đến bản thân trước mắt sau đó, hỏi hán: "Hai người có chuyện gì sao?"

"Đại nhân, ta nghĩ đi chung với người!" Hai người trầm miệng một lời mà nói ra.

Đường Dần lắc đầu, nói ra: "Ta chuyến này cũng không hung hiểm, chân chính hung hiểm chính là Hoành Thành, hai người người muốn lưu lại, lãnh đạo đều tự huynh đệ hiệp trợ quân coi giữ, chống đỡ Man binh!"

Phóng nghiêm mặt nói: "Đại nhân, ta cũng không phải là bình nguyên quân, giữ thành cũng không quản chuyện của ta, ta chỉ nghĩ đi theo người!"

Đường Dần đối với Lục Phóng lễ ngộ có thừa, điểm ấy lệnh Lục Phóng mười phần cảm kích, nếu như Đường Dần mất, hán cũng không có lưu lại nữa cần phải.

"Ha ha!" Đường Dần khẽ cười một tiếng, chấp tay nói ra: "Lục huynh đối với ta trọng tình trọng nghĩa, ta rất cảm tạ, thế nhưng Hoành Thành là của ta căn cơ, ta rất không yên tâm cũng chính là Hoành Thành, ta hy vọng Lục huynh có thể tận tâm tận lực, giúp ta giúp đỡ giải sầu."

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Quyển 7

"Đại nhân. . ."

"Không cần nói nữa, nếu như Hoành Thành xảy ra ngoài ý muốn, vậy ta đây lần mạo hiểm xuất chinh liền thay đổi không có chút ý nghĩa nào." Đường Dần nghiêm mặt nói: "Hoành Thành có thể hay không giữ được, tất cả đều dựa các vị, hy vọng các vị cũng không để cho ta thất vọng!"

Đường Dần cố ý không mang theo Trình Cẩm cùng Lục Phóng đi trước, hán hai người cũng không có biện pháp, chỉ có thể nhìn Đường Dần rời đi bóng lưng giương mắt nhìn.

Cùng thường ngày, Đường Dần bên người tướng lĩnh chỉ có Thượng Quan hai huynh đệ. Thượng Quan Nguyên Vũ cùng thượng Quan Nguyên Bưu tuy rằng hành sự trùng động một số, nhưng lĩnh võ Cao Cường, ở trong chiến đấu thật có thể giúp đỡ Đường Dần đại ân.

Đường Dần, Nhạc Thiên, Thượng Quan huynh đệ ra khỏi thành, và bốn ngàn kỵ binh hội hợp một chỗ, sau đó thẳng tiếp cận Bối Tát thành bang lãnh địa đi.

Nhạc Thiên nói con đường này, vừa mới bắt đầu còn rất tốt đi, chính là thẳng mặc Bối Tát thành bang khăn bố trí đại thảo nguyên, thế nhưng qua thảo nguyên sau đó, phương hướng cải biến, tiến vào núi sâu trong rừng rậm.

Lúc này đúng là mùa đông, Bối Tát thành bang lại so với gió quốc lạnh đến nhiều, hơn nữa còn đang trong núi sâu ghé qua, gió núi lạnh thấu xương thổi vào người, trực khiến người lạnh đến nội tâm.

Lúc tới Phong quân đã làm việc tương ứng chuẩn bị, mỗi người đều mặc thượng thật dày miên trang, có thể trong núi hàn lãnh vẫn là dễ Phong quân khó có thể thừa thụ, cho dù Đường Dần đều bị đông đầu nhân đau, hán phỏng chừng trong núi ôn độ xong dưới 0 hơn bốn mươi độ.

Khí hậu hàn lãnh còn chưa tính, đường cũng không tiện đi, nói đúng ra căn bản cũng không có đường, thật dày tuyết động đem mặt đất toàn bộ bao trùm ở, một cước đạp đi, chỉ có thể nhìn đến nửa đầu gối lộ ở bên ngoài, lộ trình gian nan thì, chiến mã đều không nhúc nhích, người được xuống mạnh mẽ kéo chiến mã, như vậy hành quân độ, có thể mau mới gọi quái.

Đi qua khăn bố trí đại thảo nguyên chỉ dùng một ngày đêm nhiều thời giờ, mà tiến vào núi sâu, đi ước chừng ba ngày cũng không thấy được đầu cùng, hơn nữa càng đi Bắc đi khí trời càng lạnh, lúc này đừng nói là người, ngay cả chiến mã đều không chịu nổi, ngựa đông đứng cũng không vững, bốn chân đều run lập cập.

Thâm nhập Man Bang lãnh địa, chiến mã thì tương đương với sinh mệnh, nếu như chiến mã chết, người cũng không sống được, để bảo hộ chiến mã, rất nhiều Phong quân đều đem trên người áo bông cỡi, bao vây ở ngựa trên người.

Đến phe mình binh lính thăm trạng, Đường Dần tâm tình cũng không xong phiền muộn tới cực điểm. Hắn tìm được Nhạc Thiên, hỏi: "Chúng ta còn phải đi bao lâu có thể đạt Bối Tắt thành?"

Nhạc Thiên đưa mắt thường thường bốn phía, lại tuân hỏi một chút thủ hạ chính là thám tử, trả lời: "Đại nhân, cũng nhanh!"

Những lời này Đường Dần chỉ ít đều nghe tới năm mươi lần. Hắn ngưng giọng nói: "Ngày đầu tiên vào núi thời điểm người liền nói như vậy, hiện tại chúng ta đã ở trong núi đi ba ngày, người hay là nói như vậy?"

Nhạc Thiên cười khở, đầy mặt lúng túng nói ra: "Lúc này là thật sắp tới."

Đường Dần nhìn hắn một cái, hừ hừ một tiếng, không có hỏi nhiều nữa, quay đầu vừa nhìn về phía phe mình binh lính.

Không có áo bông bảo hộ, binh lính cửa đông mặt đều thanh, lúc này đúng là thời gian nghỉ ngơi, Phong quân cửa tốp năm tốp ba, lui ôm cùng một chỗ, loại trạng thái này, đừng nói và mọi đánh giấc, có thể hay không sống đi ra sơn lâm cũng là cái vấn đề.

Đường Dần chậm rãi bước đi tới một đám binh lính trước mắt, cúi người xuống, giã khỏi mấy cây củi đốt đầu nhập đồng lửa giữa.

Đến Đường Dần tới nơi, chung quanh Phong quân cùng nhau đứng lên, thanh âm run rẩy chào: "Đại. . . Đại nhân!"

Hắn trong lòng run lên, vội vàng khoát tay một cái, giọng nói bình thản nói ra: "Ngồi, ngồi, không dùng!"

Hắn nhìn kìa chung quanh binh lính, nói ra: "Các huynh đệ nhện nữa kiên nhẫn, chúng ta rất nhanh đã VABFH có thể đi ra núi rừng."

"Sớm biết rằng. . . Man Bang lạnh như thế. . . Chúng ta là hơn mạng áo bông đi ra. . ." Một tên chừng hai mươi binh lính môi trở nên trắng, há miệng run rẩy nói ra.

"Đúng vậy. . . Sớm biết rằng như vậy mang nhiều chút y phục thì tốt rồi, hay là chúng ta Phong quốc ẩm áp. . ." Cái khác binh lính nghe vậy, đều nói tiếp.

Đường Dần mím môi một cái, thẳng tắp vòng eo, tiếp cận tên kia trẻ tuổi binh lính đi đến.

Tên thanh niên kia thấy thế dọa khui một cái, vội làm mình nói sai, Đường Dần muốn trách tự trách mình, hắn lập tức đẩy ra chung quanh đồng bọn, run rẩy mà đứng lên, nhìn Đường Dần lấp bắp nói: "Đại. . . Đại nhân. . . Ta. . . Ta. . ."

Đường Dần hướng về phía hắn cười, vỗ vỗ bả vai hắn, tiếp tục tiện tay tướng lĩnh miệng nút thắt cởi ra, cởi bên ngoài áo cừu, khoác lên binh lính trên người của, xa xôi than thở: "Khởi viết không có quần áo? Và người đồng bào." Tình cảnh này, hắn nhớ lại Kinh Thi giữa tần ca, trước đây nghe được câu này thì không có cảm giác gì, mà bây giờ, hắn mới phát hiện bài hát này viết là như vậy chuẩn xác.

Đối với lời của hắn binh lính cửa cái hiểu cái không, hơn hết cử động của hắn lại lệnh mọi người tại đây đại được cảm động.

Cầm lấy khoác lên đầu vai bên ngoài áo cừu, tên thanh niên kia binh lính nước mắt chảy ra, sợ run chỉ chốc lát, hắn chợt phục hồi tinh thần lại, vội vàng đi xuống kéo, không dám mặc lên người.

Đường Dần đề lại tay hắn, nói ra: "Ăn mặc nữa, ta, không lạnh!"

"Đại nhân!" Lúc này, chung quanh binh lính cửa cũng đều đều đứng lên, cùng nhau mà nhìn Đường Dần.

Thiên hạ tướng quân sở bất thắng sở, đều nói có thể cùng phía dưới binh lính cửa đồng cam cộng khổ, còn chân chính có thể làm được điểm này lại có mấy người? Khẩu hiệu kêu lại vang lên cũng không như chỉ một thật đơn giản hành động tới thực tế. Như vậy Đường Dần lại có thể nào không cho phía dưới binh lính lấy cái chết đáng về tùy.

Tên lên tuổi tác lính già dẫn đầu cao giọng hát nói: "Quốc gia gặp nạn, ta khi xuất chinh, da ngựa bọc thân, tráng ta hùng phong!"

Tiếng ca rất nhanh lây cái khác tướng sĩ, mọi người cũng theo hát vang nhận: "Quốc gia gặp nạn, ta khi xuất chinh, da ngựa bọc thân, tráng ta hùng phong! Gió, gió, gió to ——"

Phong quốc quân ca hát một lần lại một lần, càng hát càng gan đực khơi trong, mọi người cũng càng hát thân thể càng nóng, hàn lãnh cảm giác ngược lại đang dần dần biến mất.

Nghe mọi người tiếng ca, nhìn mọi người từng cái trẻ tuổi khuôn mặt, Đường Dần là đánh tâm nhãn trong cảm động, cũng đánh tâm nhãn trong yêu thích dưới tướng Phong quốc các tướng sĩ.

Hắn cùng với chúng binh lính cửa ngõ vây chung một chỗ, khỏe mắt dư quang vừa lúc liếc về đứng ở cách đó không xa tứ diện nhìn xung quanh Nhạc Thiên, ngón tay hắn được Nhạc Thiên, nói ra: "Các ngươi đều thấy rõ ràng."

Binh lính cửa nghe không hiểu hắn lời này là có ý gì, hai mặt nhìn nhau, có người lấy can đảm hỏi: "Đại nhân để chúng ta thấy rõ ràng cái gì."

"Thấy rõ ràng người này mặt, cũng đều lao lao nhớ ở trong lòng." Hắn đột Nhạc Thiên, nói ra: "Chính là hắn dẫn chúng ta đi con đường này, nếu như chúng ta bất hạnh bị đông cứng chết ở trong núi sâu, chúng ta dù cho thành quý đều không thể bỏ qua hắn, nếu như chúng ta có thể may mắn sống đi ra, trở lại Phong quốc, các ngươi cũng đừng quên nhắc nhở ta, muốn trọng thưởng người kia!"

Binh lính cửa nghe xong đầu tiên là sững sốt, tiếp tục cười vang đứng dậy, Nhạc Thiên mình cũng là bị Đường Dần nói dở khóc dở cười, lắc đầu liên tục.

Đường Dần có rất ít đùa giỡn thời điểm, lúc này đột nhiên nói lên đùa giỡn, ngược lại có khác một phen mùi vị, cũng để cho mọi người bầu không khí hoạt động.

Đúng lúc này, phía trước đột nhiên truyền đến tiếng vó ngựa, binh lính cửa cùng là cả kinh, đều cầm lấy vũ khí trong tay.

Đường Dần ngay cả đầu lười đứng lên, hắn giác quan thứ sáu hơn người, đã sớm nghe được tiếng vó ngựa, hơn nữa từ lâu đoán được chỉ có một con ngựa, cho nên lười để ý tới.

Rất nhanh, một con chiến mã phi chạy tới, người tới cũng không phải là mọi, mà là Nhạc Thiên phái đi ra Thiên Nhân thám tử.

Người này xuống ngựa sau, đoạt bước đến Nhạc Thiên trước mắt, ghé vào lỗ tai hắn thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ.

Nghe xong người thủ hạ báo cáo, Nhạc Thiên đầu tiên là mặt lộ vẻ kinh sắc, tiếp tục vui vẻ ra mặt, hắn chạy đến Đường Dần trước mắt, nói ra: "Đại nhân, tin tức tốt!"

"Thế nào? Chúng ta rốt cục muốn đi ra núi sâu à?" Đường Dần nhếch lên mí mắt, liếc nhìn Nhạc Thiên.

Nhạc Thiên cười khan nhức đầu, nói ra: "Đó cũng không phải, hơn hết ở hướng tây bắc hiện tại một tòa mọi thôn trang nhỏ, hắn là có thể cung quân ta ban đêm nghỉ ngơi."

"A?" Đường Dần mừng rỡ, bánh xe một chút từ đứng dậy, hướng tây bắc phương hướng nhìn, trong mắt lộ vẻ một mảnh trắng xóa tuyết mà, căn bản nhìn không thấy thôn trang bóng dáng, hơn hết loại sự tình này Nhạc Thiên sẽ không giả báo, hắn nháy nháy mắt, nói làm bầm "Rõ ràng trời không tuyệt đường người, ngay cả loại địa phương này cũng có thể bị người tìm được thôn xóm, không biết là người may mắn hay là mọi quá bất hạnh!"

Nhạc Thiên báo dĩ cười khổ.

Có thôn trang có thể ở, ai còn nguyện ý tại đây trời giá rét mà đông thôn quê dừng lại, Đường Dần lập tức đi tới mình trước ngựa, bên phóng người lên ngựa bên tiếp cận chung quanh binh lính cửa quát lên: "Lên ngựa! Chúng ta muốn đi mọi làng suối ấm!"

"Vâng!"

Binh lính cửa vừa nghe đến thôn trang hai chữ, mắt phát sáng đều nhanh lờ ra ánh sáng, sức sống gấp trăm lần, cùng nhau đáp ứng một tiếng, lên đều tự chiến mã, do Nhạc Thiên dưới tướng thám tử chỉ dẫn, thẳng đến hướng tây bắc mọi thôn trang chạy đi.

Ở hướng tây bắc quả thật có tọa thôn xóm, thôn trang nhỏ không lớn, chỉ có ba hàng phòng ở, phòng chừng cũng liền hơn hai mươi gia đình trên trăm người mà thôi, trong đó đại thể cũng là hộ săn bắn, từng nhà bên ngoài đều treo có dã thú da lông còn có thịt đông gì đó, phòng ốc đơn sơ, chỗ heo lán, như vậy quy mô, ở Phong quốc ngay cả thôn trang cũng không tính, chỉ có thể rút cuộc một hàng rào.

Nhưng đối với hiện tại vừa lạnh vừa đói Phong quân mà nói, ở đây quả thực cùng thiên đường không sai biệt lắm.

Bốn ngàn kỵ binh, thêm chân ngựa, nhanh như điện chớp giống nhau cuồn cuộn chạy tới.

Tiếng vó ngựa vang dội, mọi người mới vừa tiến vào trong thôn, liền kinh động trong thôn người của, rất nhiều người nhà cửa phòng mở ra, các thôn dân tò mò xuất hiện quan vọng.

Chỗ ngồi này thôn trang ở vào nửa gần cách trạng thái, các thôn dân đều chưa thấy qua Phong nhân, cũng chưa từng thấy qua Phong binh, thấy nhiều như vậy kỵ binh đột nhiên tiến nhập thôn trang, không rõ chuyện gì xảy ra, các thôn dân đều đi ra nhà cửa, đứng ở thôn trang đất bên đường, nghi chân quan vọng.

Đường Dần thấy thế, ( ) khỏe miệng nhếch lên, giục chiến mã, đi ở đội ngũ hàng đầu, đồng thời quay đầu lại hạ lệnh, để các tướng sĩ phân tán ra

tới, trước đem thôn trang vây nhận.

Lúc này, một tên thôn trưởng bộ dáng trung niên mọi từ thôn dân giữa đi tới, tiến lên hai bước, quay Phong quân lớn tiếng hỏi: "Các người là ai? Tại sao tới đến thôn chúng ta trong? Là ở trong núi lạc đường à? (sờ) "

Đường Dần mỉm cười, giục ngựa đến người trung niên trước mắt, trên dưới quan sát hẩn một phen, không nói chuyện, mà là xoay tay lại đem phía sau loan đao rút ra, không hề dự triệu, bỗng nhiên bổ xuống.

Bỏ nhào!

Một đao này, dính chặt như sam chém vào trung niên mọi trên cổ của, người sau trên mặt còn mạng theo kinh ngạc, nhưng suy nghĩ đã đạn đến giữa không trung, xì ra máu tươi đem tinh khiết tuyết mà nhuộm màu đỏ tươi.

"Giết! Giết sạch mọi người ở đây!" Một đao chém đứt trung niên rất đầu của người ta, Đường Dần cầm trong tay đao thuận thế về phía trước phương đoàn người một ngón tay, nghiêng đầu cao giọng quát lên.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 137: Quyển 7

Theo Đường Dần ra lệnh một tiếng, bốn ngàn kỵ binh một ừng mà lên, chiến mã chạy chồm, tiếng kêu rung trời, chỉ từ đầu đường vọt tới mụn Vĩ, thì có hơn hai mươi tên thôn dân bị chiến mã đạp thành thịt nát.

Thôn dân vốn cũng không nhiều, hơn nữa cũng là hộ sản bản, không có trải qua chiến trường, đâu có thể là bốn ngàn trang bị đầy đủ hết kỵ binh đối thủ, không lâu sau, trong thôn đàn ông đã bị Phong quân giết sạch, về phần trong thôn phụ nữ thì bị nhốt nhốt nắm, trở thành Phong quân tiết nhục dục đối tượng, trong lúc nhất thời, trong thôn loạn thành hỗn loạn, Phong quân vui cười tiếng, nữ nhân khóc thét tiếng nổi thành một mảnh.

Đường Dần đối với quân kỵ yêu cầu từ trước đến nay không nghiêm, chỉ cần phía dưới binh lính có thể lên trận giết địch, người một nhà trong lúc đó sẽ không xảy ra xung đột là được, ngoài hành động của nó hẩn khái không hỏi tới. Cũng chính vì hẩn yêu cầu thư giãn, nguyện ý theo Đường Dần xuất hiện chiến tranh Phong quân rất nhiều.

Hẩn đi vào một gian tương đối giác đại phòng ốc, Thượng Quan huynh đệ lập tức theo gần đây, đầu tiên là kiểm tra một phen, xác nhận phóng giữa không người sau đó, quy quy củ củ đứng ở Đường Dần phía sau.

Đường Dần đi tới hỏa lò trước, đem bên cạnh củi lửa tiếp cận bên trong thêm thêm, sau đó bên hướng về phía hỏa lò xoa tay bên quan sát trong phòng bài biện. Bên trong phòng trống trải, không có quá nhiều bài biện, trừ cái bàn bên ngoài không còn gì nữa. Hẩn quay đầu hướng Thượng Quan hai huynh đệ nói ra: "Đi tìm một chút ăn gì đó, tốt nhất là nóng hổi giờ."

"Tốt, đại nhân!" Thượng Quan hai huynh đệ đáp ứng một tiếng, song song đi vào nhà bếp.

Đường Dần lắc lắc đông tay cứng ngắc, từ trong túi lấy ra Bối Tắt thành địa đồ, cửa hàng trên mặt đất.

Tranh là Ngã Gia cho hẩn, vẽ so với trước đây tinh xảo rất nhiều, đối với Bối Tắt thành đại thể kết cấu đều có cận kề ghi lại.

Lúc này, Nhạc Thiên từ ngoài cửa đi gần đây, gặp Đường Dần ở hỏa lò bên, hẩn vội vàng bu lại, há miệng run rẩy sườn ảm.

Bối Tắt thành cấu tạo cùng Phong quốc không giống với, ở thị trấn chính bắc, tây nam, đông nam ba phương hướng còn xây có ba tòa tòa thành, khoảng cách Bối Tắt thành đều không xa, trình góc đó thế, này ba tòa tòa thành cũng chính là chủ thành vệ thành, một ngày có bên địch quy mô tiến công thì, ba tòa tòa thành và chủ thành hô ứng lẫn nhau, tức có thể hiệp trợ chủ thành phòng ngự có thể kiểm chế bên địch.

"Người nói Bối Tắt thành bây giờ quân coi giữ có thể có bao nhiêu?" Đường Dần trước sau không có ngừng đầu, ánh mắt cũng luôn luôn rơi vào trên bản đồ, nhưng hẳn chính là biết Nhạc Thiên đến bên cạnh mình.

"Không đủ một vạn!" Nhạc Thiên khẳng định nói ra.

"Ít như vậy?" Đường Dần híp mắt suy nghĩ con người.

"Một vạn hay là ta đi sinh ra nói." Nhạc Thiên nói ra: "Lần này Man Bang tập kết hai mươi vạn đại quân, không chỉ có từ nơi ấy điều động nhóm lớn quân đội, hơn nữa đem Bối Tắt thành lệ thuộc trực tiếp quân đội cũng đều phải đi ra, rất rõ ràng, Man Bang là muốn một tiếng trống làm tỉnh thần hăng hái thêm đem chúng ta đánh cho tàn phế, vĩnh tuyệt hậu mắc, cho dù ai cũng không thể dự đoán được, đang bị đại quân xâm lấn dưới tình huống chúng ta có thể phản kỳ đạo mà đi, đánh lên bọn họ thủ đô, cho nên nói, kế hoạch của đại nhân tuy rằng mạo hiểm, nhưng thành công hy vọng lại rất lớn."

Đường Dần gật đầu, ngửa mặt mà cười.

Nhạc Thiên nhìn địa đồ, hỏi: "Chờ đến Bối Tắt thành, đại nhân chuẩn bị đánh như thế nào? Trước giải quyết vòng ngoài ba tòa tòa thành à?"

Đường Dần khoát khoát tay, nói ra: "Nếu địch binh không nhiều lắm, cũng không cần quản nó, chúng ta trực tiếp giết vào chủ thành, đánh nó vương cung, ta cũng muốn nhìn một chút này Bối Tắt quốc vương đến tốt cùng là một người nào, cũng chánh hảo thử xem, là đầu của hắn cứng rắn còn là đao của ta cứng rắn!" Trong lúc nói chuyện, khóe miệng hẳn thật cao nhếch lên, lộ ra âm hiểm cười.

Nhạc Thiên không có ý kiến, Đường Dần am hiểu nhất chính là đoàn binh giao tiếp chiến đấu, ở nơi này phương diện gần như không ai có thể hơn được hắn.

Hai người không còn nói chuyện với nhau, trong phòng an tĩnh lại, hơn hết phòng bên ngoài tiếng thét chói tai tiếng khóc kêu còn đang thỉnh thoảng truyền gần đây. Nhạc Thiên mím môi một cái, quay đầu nói ra: "Đại nhân, phía dưới binh lính môn đang ở xâm phạm trong thôn phụ nữ, người xem..."

"Nhìn cái gì?" Đường Dần nhún vai nói ra: "Nếu như người cũng muốn nói liền bản thân đi ra ngoài tìm, ta chỗ này cũng không có phụ nữ."

"Khụ!" Nhạc Thiên thiếu chút nữa bị nước miếng của mình ế đến, ho khan một tiếng, thấp giọng nói ra: "Ta nghĩ... Như vậy không tốt lắm đâu!"

Đường Dần thu hồi địa đồ, quay đầu nhìn thẳng vào Nhạc Thiên, nói ra: "Ta không có nghĩ đâu không tốt. Các huynh đệ cực khổ mấy ngày, tìm giờ việc vui có cái gì bất thường? Huống các nàng sớm muộn gì cũng là chết, thế nào một chết kiểu này lại có gì khác biệt?"

Đây là Đường Dần, đối với mình bên này huynh đệ cực độ bao dung, nhưng đối với phe mình ra người, liền có vẻ máu lạnh dọa người. Gặp Nhạc Thiên còn muốn lên tiếng, Đường Dần cắt đứt hẳn, xa xôi nói ra: "Chiến trường thay đổi luôn, ai cũng không dám bảo chúng sau một khắc tánh mạng của mình còn có thể hay không giữ được, rất nhiều huynh đệ ngay cả nữ nhân đều không chạm qua, ngày hôm nay liền thỏa mãn bọn họ một chút đi!"

Hắn đi tới trước cửa sổ, nhìn xa ngoài cửa sổ, thì thảo nói ra: "Đêm nay, ở đây hẳn là rất an toàn." Quay đầu trở lại, hắn nhìn Nhạc Thiên nở nụ cười, nói ra: "Nhạc Thiên, cùng với tại đây khuyến ta, còn không bằng bản thân đi tìm giờ việc vui!"

Nhạc Thiên cười khổ, lắc đầu nói ra: "Ta không có hứng thú." Ngừng lại chỉ chốc lát, hắn lại hỏi: "Đại nhân đối với mọi rợ phụ nữ cũng không có hứng thú à?"

Đường Dần cười hai mắt e195H cong cong, nhẹ giọng nói ra: "Ta chỉ là không thích cùng người khác chia xẻ."

Trong thôn trang ăn gì đó không ít, đại thể cũng là chút thịt khô, bánh mì các loại, Phong quân đối với rất thực vật không có thói quen, không thể làm gì khác hơn là ăn bản thân mang theo người lương thực, cũng may trong thôn trang có hỏa có nước, không đến mức khẳng cống đến cứng rắn lương khô.

Mọi cũng có trà, hơn hết cũng là trà sữa, uống có mùi thiện vị, mùi vị là lạ, nhưng còn không đến mức khó có thể nuốt xuống. Vừa ăn lương khô vừa uống trà, hơn nữa mọi chế luyện thịt khô, điền đầy bụng không thành vấn đề.

Buổi tối, Phong quân môn tốp năm tốp ba, có vài người tụ tập ở mọi bên trong phòng, có vài người thì ngồi vây quanh ở trong viện, đáp nhận trưởng bối, bên quất trà sữa, vừa ăn lương khô cùng thịt khô, nói chuyện phiếm đàm tiếu, không chút nào trước khi đại chiến không khí khẩn trương.

Đường Dần ở trong thôn bước chậm dò xét, Thượng Quan huynh đệ cùng với Nhạc Thiên đi theo hắn tả hữu.

"Đại nhân, nghe nói Ninh quân chiếm lĩnh Đồng Môn, đang tiếp cận Diêm thành * gần?" Nhạc Thiên hỏi.

"Đúng vậy!" Nhắc tới đô thành bên kia, Đường Dần đã cảm thấy đau đầu, nếu để cho Lương Khải tiếp tục trấn thủ Đồng Môn, lại làm sao sinh chuyện như vậy, hiện tại Ninh quân đại binh xâm lấn, cũng là vương đình gieo gió gặt bão.

". . ." Nhạc Thiên nhìn hai bên một chút, hạ thấp giọng hỏi: "Đại nhân sau đó có tính toán gì không?"

"Dự định?" Đường Dần ngẩn người, bất đắc dĩ nói ra: "Chúng ta thiên ở huyện Bình Nguyên, ngoài tầm tay với, huống còn có Man Bang này đại uy hiếp, chỉ có thể ngồi trước quan kỳ biến."

Nhạc Thiên tỉnh táo nói ra: "Bốn mươi vạn Ninh quân, quốc gia của ta trong khoảng thời gian ngắn căn bản không cách nào tập kết tương đối binh lực cùng với chống lại, chỉ biết bị Ninh quân tiêu diệt từng bộ phận, Diêm thành ném một cái, Ninh quân sẽ tiếp tục hướng đông Bắc đẩy mạnh, chỉ sợ không bao lâu, là có thể đánh tới một trời một vực quận. . ."

Phong diện này chuyện, Đường Dần chỉ là suy nghĩ một chút đều nghĩ tâm phiền. Hắn xua tay cắt đứt Nhạc Thiên nói, nói ra: "Hiện tại quân những còn quá sớm, có thể thành công hay không ra khỏi mắt mọi đại quân mới là việc cấp bách."

Nhạc Thiên cũng không nghĩ như vậy, nếu như Phong quốc bị ninh tiêu diệt, phe mình ở đối với mọi trong chiến tranh đạt được nhiều hơn nữa thắng lợi cũng trở nên vô dụng. Hắn khẽ thở dài, nói ra: "Mặc kệ thế nào, đại nhân được sớm làm dự định, không phải, đại nhân đang huyện Bình Nguyên đầu nhập tâm huyết đều muốn phó mặc."

Đường Dần nháy nháy mắt, cười khổ nói: "Vô ốc bị thùng gặp phải mưa suốt đêm. Thật khó a!"

". . ." Nhạc Thiên trầm mặc không nói gì, không lời chống đỡ.

Ngày mai.

Phong quân lên đường, trước khi rời khỏi thôn trang thì, Phong quân theo thói quen lại dự định phóng hỏa đốt thôn, hơn hết lúc này lại bị Đường Dần trở dừng lại. Dựa theo Nhạc Thiên thuyết pháp, ở đây khoảng cách Bối Tát thành đã không xa, nếu là phóng hỏa, sợ rằng sẽ khiến Man binh cảnh giác, còn nữa nói phe mình cũng không phải là hữu khứ vô hồi, chờ lúc trở lại, khả năng còn cần cái chỗ này đặt chân.

Hành trình vẫn như cũ gian khổ, nhưng xong thôn trang tiếp tế tiếp viện, Phong quân môn so với trước đây đã thoải mái rất nhiều, này chứa nếu là bởi vì trong thôn trang da thú đều bị Phong quân môn dùng tới, da thú có thể sánh bằng áo bông giữ ấm hơn, bọc đắp lên người, lại không hải sợ gió núi diễn tấu. Lúc này Phong quân đã không có quân dung mà nói, đầy bụi đất, các người khoác da thú, nhìn qua cùng mọi không sai biệt lắm.

Nhạc Thiên không có nói sai, thôn trang khoảng cách Bối Tát thành quả thực không tính là quá xa, mọi người vừa vội được rồi một ngày một đêm, rốt cục đi ra núi sâu, mặc nữa qua một đại cánh rừng, về phía trước xem, trong tầm mắt mờ mờ xuất hiện một tòa thật to thành trì bóng dáng.

Đó chính là Bối Tát thành.

Đi ước chừng sáu ngày, rốt cục thấy Bối Tát thành thân ảnh của, Phong quân môn không khỏi kích động dị thường. Đường Dần lúc này hạ lệnh, toàn quân lui về trong rừng nghỉ ngơi hai canh giờ.

Mượn này hai một canh giờ, lại bị lại quỵện Phong quân môn đều xuống ngựa, trưởng bối cũng không chi, trực tiếp cửa hàng trên mặt đất, ngã xuống đất liền ngủ.

Đường Dần đi tới rừng rậm sát biên giới, đặt lên một quả cây già, khép mắt tiếp cận Bối Tát thành phương hướng quan vọng.

Bởi khoảng cách quá xa, hắn cũng nhìn không rõ lắm, chỉ là cảm giác Bối Tát thành quy mô rất lớn, không lẫn cho gió đều Diêm thành.

Hai canh giờ qua đi, vừa lúc là chính Ngọ, Đường Dần truyền lệnh xuống, để binh lính môn điền đầy bụng, chuẩn bị tiến công.

Đừng xem ở Đường Dần dưới trướng Phong quân không có kỷ luật quân đội đáng nói, nhưng muốn ra chiến trường, Phong quân môn đều nghiêm túc, động tác chỉnh tề, đều nhảy lên chiến mã, một các trợn to hai mắt, ngừng thở, chỉ chờ Đường Dần ra lệnh một tiếng, xung phong liều chết đi ra ngoài.

Đường Dần quay đầu lại nhìn sang, gặp mình Phương huynh đệ đã chuẩn bị thỏa đáng, hắn rút ra một thanh loan đao, giơ lên thật cao, trên không trung dừng lại ba giây đồng hồ, chợt xuống phía dưới vừa rơi xuống, đồng thời quát lên: "Hướng!"

Xôn xao —— bốn ngàn kỵ binh, như là thủy triều giống nhau từ trong rừng rậm trào ra ngoài, ngựa nói đến tận cùng, lao thẳng tới Bối Tát thành.

Bối Tát thành là Bối Tát thành bang hạch tâm, cũng là lớn nhất thị trấn, mọi tiến tiến xuất xuất, sóng người không ngừng, mười phần náo nhiệt.

Mọi năm mộng cũng muốn không được, Phong quân vậy mà lại thần không biết quỷ không hay thâm nhập phe mình nội địa, đánh lên thủ đô.

Cho đến Phong quân khoảng cách Bối Tát thành đã không được năm khoảng trăm thước, Bối Tát thành quân coi giữ môn mới ý thức tới địch tình.

Thời gian, Bối Tát thành nơi cửa thành người hô ngựa hí, kêu la mấy ngày liền, Man binh môn muốn đem cửa thành cầu treo thu hồi, thế nhưng

cửa thành cùng cầu treo thượng cũng là thành đàn dân chúng, cầu treo nghĩ kéo đều kéo không nhúc nhích, cửa thành cũng căn bản quan không hơn.

Rất xa, thấy đối phương cửa thành đại loạn, Đường Dần biết đối phương rốt cục hiện tại phe mình bộ dạng, hấn càng nhanh hơn ngựa, quay đầu lại quát to: "Bắn cung!"

Phong quân môn nghe vậy, đều đem trên lưng trường cung gỡ xuống, tiếp tục rút ra mũi tên, liên lụy mũi tên dây cung, loạn tiễn đủ.

Kêu gọi!

Mạc vũ tiễn do kỵ binh đội ngũ hình vuông giữa bay lên trời, trên không trung vẽ ra một đạo thật dài đường vòng cung, sau đó tiếp cận Bối Tắt thành cửa thành cấp hạ xuống.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 138: Quyển 7

Phác, phác, phác —— Bí Tịch Vũ Tiễn, trong lúc nhất thời, mũi tên mất nhập thịt không ngừng bên tai, ở trước cửa thành thành Ứng Tế một đám Man binh cùng dân chúng rồi ngã xuống một dải.

Này chỉ là bắt đầu, càng nhiều hơn mũi tên theo sát phía sau, vô tình bắn chết được trước cửa thành tất cả sinh mệnh. Chỉ trong nháy mắt, trên mặt đất đã cắm đầy mũi tên, xác xép la được xác, máu tươi trên mặt đất tụ tập đến cùng nhau, lưu thông vào thành hào trong. Cửa thành tiền, cầu treo thượng, tiếng khóc, tiếng kêu, tiếng cầu cứu, đau tiếng hô liên tiếp.

Ngoài thành bị hoảng sợ dân chúng còn đang điên tiếp cận bên trong thành dung dịch lạnh lẽ chậm chạp không ngừng nổi tới, mắt thấy Đường Dần một đám kỵ binh sẽ vọt tới gần nghìn, phụ trách giữ thành Man binh ngược lại cũng quyết đoán, thay đổi vết đao, phản giết tiếp cận phe mình dân chúng, đám đem * rời khỏi cầu treo, sau đó IVpmR9 chiếm môn vận tác, theo chá chá xích sắt bị kéo chặt thanh âm, cầu treo thay đổi nâng lên, mà nằm ở phía trên xác, thì giống xuống dưới bánh chèo đường như, sét đánh thông thường cút nay thành hào bên trong.

Nếu để cho bọn họ thu hồi cầu treo, Đường Dần một đám cũng cũng dừng nghĩ ở vọt vào bên trong thành, đánh lên kế hoạch cũng đem tùy theo thất bại.

Đang ở cầu treo chậm rãi nâng lên thời điểm, Đường Dần dẫn đầu vọt tới vào trước, lúc này cầu treo cách cách mặt đất đã có hơn hai thước cao, Đường Dần mau rút ra song đao, xác nhập đến cùng nhau, linh hóa thành liên đao, ngay sau đó, hấn một tay nói đao, khác cái tay cổ sức kéo chiến mã như ảnh dây cương, quát to: "Nhận!"

Vù vù!

Như ảnh ngầm hiểu tâm ý của chủ nhân, bốn chân uốn lượn, chột trùng mặt đất, bay lên không nhảy lên, bay về phía trước phác, không chỉ có nhảy vọt qua thành hào, cũng thuận thế càng đến cầu treo trên, chiến mã còn chưa có rơi xuống đất, Đường Dần đao đã múa đi ra ngoài.

Theo răng rắc, răng rắc hai tiếng giòn vang, lưỡng đao phân biệt chém chém vào cầu treo hai cái xích sắt thượng, vậy lớn bằng cánh tay xích sắt ở liên đao cứng rắn chém dưới lên tiếng trả lời mà đoạn, bị thật cao chọn tức giận cầu treo cũng theo đó oanh một tiếng nặng nề hạ xuống.

Phác!

Đường Dần chiến mã rơi xuống đất, đứng ở cầu treo trên, này đơn đao chiến mã hướng ngọn núi rung động tất cả mọi người tại chỗ, ứng tế ở cửa thành Man binh cùng dân chúng còn không có phản ánh qua đây, liền có là người quen đoạn làm hai đoạn.

Xôn xao —— thấy thế, mọi môn rốt cục chiếu phim qua đây, vừa sợ lại khụ, kêu khóc tiếp cận bên trong thành chạy, bởi người nơi này nhiều lắm,

người vát người, người đôi người, ủng thành một đám, ai cũng chạy không được. Có bọn họ chống đỡ, đến lúc đó hình thành một miếng thịt to lá chắn, Đường Dần một đám muốn vào cũng vào không được.

Cũng không thời gian cùng đặc biệt buồn bức hao tổn nữa, Đường Dần đem liêm đao giao cho hấn làm tay trái, tay phải bình thân, trong lòng bàn tay sương dày đặc vờn quanh, trong nháy mắt thành hình một quả màu đen quang cầu. Theo cổ tay hấn run run trong lúc đó, màu đen quang cầu bay vào trong đám người, đang nện ở một người trung niên trên đầu.

Vù vù! Màu đen quang cầu nổ tung, hóa thành sương dày đặc, đem trung niên thân thể của con người bao quanh bao lại, xuyên thấu qua sương dày đặc, mơ hồ có thể thấy trung niên thân thể của con người biến thành mực màu đen, hợp lại bắt đầu tấn bành trướng, như là đang không ngừng thổi phồng khí cầu, thân thể sưng đến thì ra là mấy lần, tiếp tục, đúng như đồng khí cầu giống nhau muốn nổ tung lên.

Vậy phá thành mảnh nhỏ màu đen máu thịt văng tứ phía, làm người chung quanh, đầy người, bị ngoài lan đến gần người của lại tùy theo bị sương dày đặc bao ở, thân thể bành trướng, sau cùng ra phù hợp, bịch một tiếng nổ tung, sau đó vẩy ra màu đen máu thịt lại lan đến gần người nhiều hơn.
..

Đây quả thực tựa như cùng ôn dịch giống nhau, chỉ cần bị ngoài lan đến gần, liền khó thoát ý tứ, hợp lại khuếch tán cho người nhiều hơn.

Đường Dần thực chiến kỹ năng đúng là ám hệ linh võ học ám hệ tam đại kỹ năng một trong, ám ảnh ma chú.

Ám Ảnh Phiêu Di, ảnh phân thân, ám ảnh ma chú có thể hợp lại xưng ám hệ tam đại kỹ năng, hiển nhiên các điều có chỗ độc đáo nhất là Ám Ảnh Phiêu Di, bị người tu linh hệ Bóng Tối rộng khắp sử dụng, mà ám ảnh ma chú thuộc về mười phần ác độc linh vũ kỹ có thể, ở trên chiến trường hợp lại không thực dụng, chưa nêu là bởi vì ấy kỹ năng không bị thả ra người không chế, giết địch chẳng phân biệt được người ta, nếu không có linh khai hộ thể, chỉ cần được ngoài lan đến đều khó thoát khỏi cái chết.

Đương nhiên, muốn cho ngoài ngừng cũng rất dễ, chỉ cần người chung quanh nhanh chóng lui lại, không được cái nào xen lẫn tới đó linh khí máu thịt lan đến gần là được rồi.

Lúc này cửa thành bị mọi chặn, phe mình nghĩ hướng cũng hướng không đi vào, Đường Dần không thể làm gì khác hơn là dùng ra ám ảnh ma chú, nổ tung đoàn người.

Đến lần này tràng cảnh, không cần Đường Dần ngăn trở, Phong quân nghĩ vọt tới trước cũng không dám vọt, ngay cả nhảy qua xuống dưới chiến mã đều ở đây chỉ một tình cảm lui về phía sau.

Lá chắn ở cửa thành người nhiều như vậy, ở trong tối ảnh ma chú tàn sát bừa bãi xuống dưới, trong nháy mắt đã lại không một một người sống, chỉ còn lại có đầy đất máu đen cùng với lộn xộn y miếng vải.

Đường Dần quay đầu lại nhìn một cái, gấp phe mình binh lính đều nhìn cửa thành kinh ngạc ngây ngồ, kể cả Thượng Quan huynh đệ hoà thuận vui vẻ trời ở bên trong. Hấn cắn răng, chần uống được: "Các người còn đang chờ cái gì? Hướng!"

Lời nói chỉ thấy, Đường Dần đã giục ngựa nhảy vào Bối Tát bên trong thành.

Phong quân môn tử trong khiếp sợ tỉnh táo lại, nhìn Đường Dần bóng lưng, trong lòng không thể ngừng một loạt mao, cũng may đại nhân là phe mình đại nhân, mà không phải bên địch, nói cách khác? ? ? ? ? Chúng binh lính môn qua lại nhìn kia, tiếp tục cùng nhau hò hét, giục ngựa theo Đường Dần hướng vào trong thành.

Bốn ngàn kỵ binh, và lớn như vậy Bối Tát thành, thượng triệu dân chúng khi xuất quả thực có thể coi là bé nhỏ không đáng kể, bất quá bọn hấn tới quá đột nhiên, hạ thủ cũng quá độc ác, gặp người liền giết, gặp người liền chém, cũng không quân đối phương là binh hay là người dân bình thường, nơi đi qua, máu chảy thành sông, thẳng đem Bối Tát thành gây nghiêng trời lệch đất, kêu khóc mấy ngày liền.

Đường Dần nghiêng đầu đối với Thượng Quan huynh đệ nói ra: "Nguyên Vũ, người mang một ngàn rưỡi trăm huynh đệ đi phía trái giết, Nguyên Buru, người mang một ngàn rưỡi trăm huynh đệ đi bên phải giết, đám người còn lại đi theo ta!"

Hấn lãnh đạo một nghìn kỵ binh, trực tiếp xông lên Bối Tát thành trung tín chủ đạo, Bối Tát thành bang đem có thể vận dụng quân đội đều đem ra hết, đô thành bên trong trừ mấy nghìn quân coi giữ ở ngoài đã lại không thể dùng đó binh.

Bọn họ từ chủ đạo đột kích, như vào chỗ không người, trên đường chỉ thấy tứ tán bôn đào Bối Tát dân chúng, không có đụng với người nào.

Thông suốt đi qua chủ đạo, lại hướng nhìn đằng trước, chính là Bối Tát vương cung.

Bị tát vương cung có thể nói là xanh vàng rực rỡ, mấy năm liên tục cướp đoạt chung quanh vương quốc tài phú cơ bản đều tập hợp hơn thế, vương cung bên ngoài có thật cao cung bức tường vây bảo vệ, tiếp cận trong xem, vương cung bên trong khu nhà cao to hùng vĩ, diện tích rộng, liên tục xâm lấn phân qua lãnh địa trung tâm chỉ huy.

Đường Dần xem thôi, khí huyết sôi trào, lộ ra ở linh khải bên ngoài con mắt của cũng dần dần thay đổi màu đỏ tươi.

Lúc này, vương cung bên trong sớm có được địch tấn công cảnh báo, vương cung cửa chính bị đóng thật chặt, cung bức tường trên cũng là vương cung thị vệ.

Đường Dần một đám vừa mới kháo tiền, trên tường thành mũi tên như mưa xuống, hơn mười tên Phong quân chuẩn bị không đủ, bị cả người lẫn ngựa bắn trở thành con nhím, chết thảm cho trước cửa cung.

Đường Dần mặc dù có linh khải hộ thể, cũng không cụ nhanh như tên bắn, nhưng nhảy qua xuống dưới chiến mã cũng không có linh khải bảo hộ.

Hắn tung người xuống ngựa, kéo liềm đao liền trực tiếp tiến lên, Man binh vũ tiễn lập tức tập trung ở hắn trên người một người.

Dây đặc tiễn trận đúng như cùng hạt mưa giống nhau, Đường Dần vung vẩy trong tay liềm đao, gọi mũi tên, có thể nhưng có tên thỉnh thoảng đi qua liềm đao, dính ở trên người của hắn. Mũi tên đánh linh khải, dính đương rung động, Đường Dần thân thể cũng sẽ được ngoài quán tính, không tự chủ được rút lui vài bước.

Linh khải sức chịu đựng cũng không phải là vô hạn, liên hệ gặp lợi khí đã kích cũng sẽ nghiền nát, Đường Dần tu vi bây giờ đạt được linh nguyên cảnh, trên người linh khải cũng đủ cứng cỏi, có thể ở như vậy dây đặc tiễn trận xuống dưới hắn nhưng không dám khinh thường, lại miễn cưỡng về phía trước đỉnh vài bước, sau đó thi triển Ám Ảnh Phiêu Di, đầu tiên là vọt đến cung bức tường chân tường dưới chân, không đợi Man binh bọn thị vệ phản ứng kịp, hắn có lần thứ hai thi triển Ám Ảnh Phiêu Di, hiện thân ở cung trên tường.

Thế thân cận chiến thể nhưng Đường Dần sở trường, liềm đao kể cả tự thân thân thể đều bị Hắc ám hóa bao lại, tiếp tục, nhảy vào Man binh thị vệ trong trận doanh, vung vẩy liềm đao, đại khai sát giới.

Cung trên tường bọn thị vệ sức chiến đấu rất mạnh, nhưng là tương đối mà nói, bọn họ dù sao không là người tu linh, hơn nữa cung bức tường chật hẹp, nhiều người cũng không thi triển được, đụng với Đường Dần này linh nguyên cảnh người tu linh chỉ có thể rơi vào mặc cho người làm thịt phân.

Chiến đấu thời gian cũng không lâu, đã có trên trăm tên Man binh thị vệ chết vào Hắc ám hóa thiêu huỷ, hóa thành linh vụ, hút vào Đường Dần trong cơ thể. Khác có không ít người trong lúc hỗn loạn động liên tục tay cũng không có nhúc nhích, đã bị vắt xuống dưới cung bức tường, té gãy xương đứt gân.

Cung trên tường bên địch bị Đường Dần khống chế, phía dưới Phong quân nhân cơ hội giết qua tới, vương cung cửa cung là sắt lá bao gồm đầu gỗ cửa, Phong quân môn đều xuống ngựa, hợp lực chống đối, chỉ nghe thùng thùng đồng tiếng đánh bên tai không dứt, cửa cung còn có thể chịu nổi, nhưng then cửa không chịu nổi mãnh liệt như vậy đánh.

Rất nhanh, then cửa đứt, cửa cung lên tiếng trả lời mà mở, một nghìn Phong quân, như mãnh hổ xuống núi, chen chúc mà vào, hoặc xông vào trong cung, hoặc bò lên trên cung bức tường, và Man binh thị vệ đánh thành một đám.

Gặp mình Phương huynh đệ mình đứng giết gần đây, Đường Dần ở cung trên tường không ở ham chiến, với Ám Ảnh Phiêu Di nhanh chóng xuống dưới, sải bước tiếp cận vương cung chính điện phóng đi.

Hắn còn không có tiến nhập cửa chính, trước mặt bay ra hai cái bóng người.

Đường Dần mất sắc, đang muốn xoay đao chém giết thời điểm hiện tại bay ra ngoài chính là phe mình binh lính, hắn phản ứng cực nhanh, ngay tại chỗ đem liềm đao đưa ngang một cái, tha trụ hai gã bay ra Phong quân, cúi đầu nhìn nữa hai người, nơi bụng da khải kỷ bị lợi khí đẩy ra, ruột tử trong cơ thể chảy ra tới, hai người bốn mắt nhìn trở mình, đã rồi cự tuyệt khí bỏ mình.

Chậm rãi buông xuống xác, Đường Dần chợt ngừng đầu, trong mắt màu đỏ tươi chẳng biết lúc nào đã biến thành là máu đỏ như máu, thân hình hoảng động trong lúc đó, hắn hai người vai liền nhảy vào vương cung chính điện.

Người vừa mới tiến đến, trước mặt thì có song đao bổ tới, Đường Dần trốn cũng không trốn, chỉ là cảm trong tay liềm đao vung lên, leng keng khoảng, theo hai tiếng thiết khí va chạm, hai thanh chém tới được linh đao cùng nhau bị văng ra, cùng lúc đó, xuất đao hai gã người tu linh cũng song song lần đẩy lui hai bước.

Đường Dần đưa mắt quan khán, ngăn cản ở trước mặt mình chính là hai gã Man Bang linh chiến sĩ, người khoác linh khải, trong tay linh đao, ở ngoài phía sau, thì có hơn hai mươi tên mặc hoa y mọi, ngoài tuổi tác đều đã không nhỏ, xem phục sức, chắc là Man Bang đại thần, ánh mắt thẳng qua những đại thần này, lại hướng trong xem, ở đầu đoàn ngay chính giữa vàng ghế ngồi ngay ngắn một tên năm mươi ra mắt trung niên mọi, người này vóc người lực lưỡng, cao to, cho dù ngồi trên ghế, nhưng có vẻ so với người chung quanh trắng kiện, hắn mặc vàng hồng đan vào hoa lệ cảm bảo, đầu đội vàng quan, thắt lưng hệ vàng mang, ngồi trên ghế, vững như bàn thạch, cho dù là ở đó thành bị tập kích, vương cung bị phá dưới tình huống, trên mặt biểu tình cũng không có giống những người khác như vậy thất kinh, chỉ cần này đôi mắt gặp nguy không loạn lại trang trọng uy nghiêm kỳ thực liền không phải người bên ngoài có thể so sánh.

Không cần hỏi, chỉ nhìn hắn này áo liền quần cùng với bá đạo mười phần khí thế, khẳng định chính là Bối Tát thành bang quốc vương.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dẫn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 139: Quyền 7

Đường Dẫn lời vừa nói ra, trong điện mọi người sắc mặt đột biến, đồng thời vang lên một đồng tiếng hít thở.

Vậy hai gã Linh chiến sĩ đột hét lớn một tiếng, song song tiếp cận Đường Dẫn đánh tới.

Hai thanh linh đao, một tả một hữu, đều bỏ về phía Đường Dẫn suy nghĩ.

Người với người là bất đồng, người với người động tác cũng là có tốc độ đó phần.

Đường Dẫn nghiêng người, đầu tiên là tách ra trước hết đánh tới mình một đao kia, ngay sau đó, một gã khác Linh chiến sĩ đao cũng đến, hấn ở cú đầu tị kỳ phong mạng đồng thời, cánh tay trước dò xét, loang loáng đá hỏa giống nhau chế trụ đối phương cầm đao tay của cổ tay, sau đó mượn lực sử lực, chọt về phía sau lôi kéo, theo một tiếng kêu sợ hãi, tên kia Linh chiến sĩ bay qua Đường Dẫn đỉnh đầu, thẳng tiếp cận phía sau hấn tường đánh tới.

Àm âm!

Linh chiến sĩ thân thể vốn là không lồ, hơn nữa này va chạm lực đao mười phần, ra một tiếng không gì sánh được to lớn âm hưởng, ngay cả tường đều bị va chạm ra chỉ một đại ao gài bầy.

Tên kia Linh chiến sĩ bắn ngược rơi xuống đất, bị đụng phải cháng vàng đầu hoa mắt, không đợi hấn từ dưới đất bò dậy, Đường Dẫn không biết lúc nào đã đứng trước mặt, vậy đối với máu đỏ mắt xuống phía dưới mắt nhìn xuống, ngoài hình như là ma quỷ giống nhau.

"A?" Linh chiến sĩ kinh hãi, bản năng hét lên một tiếng, nắm chặt linh đao, còn muốn động thủ lần nữa, Đường Dẫn trong tay liềm đao đã giành trước chém ra, mũi đao đang đâm vào Linh chiến sĩ trên ngực, người sau lúc này ngay cả tiếng kêu cũng không gọi ra, thân thể đã hóa thành một đám hư vô mờ mịt linh vụ.

Một gã khác Linh chiến sĩ hú lên quái dị, từ Đường Dẫn phía sau mãnh nhảy lên qua đây, ngay cả người đeo đao, xông thẳng Đường Dẫn ngang lưng.

Hấn tới đột nhiên, độ cũng nhanh vô cùng, chỉ tiếc và Âm Ảnh Phiêu Di trong nháy mắt di chuyển khi xuất, hay là quá chậm, hấn không có đụng vào Đường Dẫn, đụng vào chỉ là một đám không khí, khi thân thể hấn còn ở giữa không trung thời điểm, Đường Dẫn lại ở bên người hấn hiện thân, một tay lấy sau đó bột rễ cây nắm ở, sau đó tiếp cận trên đầu nhất cử, vậy Linh chiến sĩ thân thể lớn như vậy bị hấn một tay giơ cao khỏi đội, không thấy hấn dùng lực như thế nào, vành tai giữa chỉ nghe răng rắc một tiếng, Đường Dẫn ngửi chỉ như là kim sắt, nói tên kia Linh chiến sĩ nơi cổ linh khải kẻ cả xương ông chân ở bên trong cứng rắn bóp nát.

Linh chiến sĩ như là thu được điện giật, vùng vẫy ngừng, trong tay linh đao cũng tuột tay rơi xuống đất.

Đường Dẫn phải đem Linh chiến sĩ ném xuống đất, lúc này người sau còn chưa có tắt thở, quỳ rạp trên mặt đất, tứ chi còn đang có một chút không một thân cơ quắp, hai con mắt lộ ra tuyệt vọng tro nguội. Đường Dẫn chậm rãi ngồi xổm người xuống, ánh mắt khiến vương tọa trên Bối Tát quốc vương, từ hấn cặp kia ẩn vào linh khải sau cong cong mắt có thể nhìn ra hấn lúc này là đang cười.

Đắc ý lại giễu cợt cười.

Hấn hai ngón tay uốn lượn, như là móc sắt, cầm một cái chế trụ trên mặt đất Linh chiến sĩ hai mắt, hai ngón tay chưa từng nhập đối phương trong hốc mắt, đem lại nói lên, theo trên tay hấn Hắc ám hóa hiện lên, tên kia Linh chiến sĩ cuối cùng từ trong thống khổ giải thoát rồi, thân thể hóa thành vô hình linh vụ, Đường Dẫn trên tay của cũng chỉ còn lại có một trống không thiết chế mũ giáp.

Giết người, đối với người khác mà nói có thể là bị ép bắt đắc dĩ cử động, nhưng đối với Đường Dần mà nói, càng giống như là loại lạc thú, hấn lẫm khốc cùng tàn nhẫn, cũng không phải là tận lực biểu hiện ra, mà là từ nội tâm tự nhiên mà vậy lộ ra tới, cũng chính là bởi vì như vậy, hấn mới có thể để cho người khác từ nội tâm chạy tới sợ hãi.

Hai gã Linh chiến sĩ, chỉ trong nháy mắt toàn bộ chết vào Đường Dần Hắc ám hóa giữa, ở đây Bối Tát các đại thần không khỏi vừa kinh vừa sợ, bản năng liên tiếp lui về phía sau, xem Đường Dần ánh mắt của quả thực giống đang nhìn luôn luôn giết người không chớp mắt ma quỷ.

Kỳ thực, Bối Tát thành bang Linh chiến sĩ không đến mức như vậy chỉ ít, lại như thế chẳng tể, ở Đường Dần trước mặt kinh khủng một kích, Bối Tát thành bang có thực lực Linh chiến sĩ đều tùy quân viễn chinh Phong quốc, cho dù bị Đường Dần chém giết hai người này, thua cũng không phải thua ở tu vi và linh võ, mà là thua ở trong lòng thượng. Đường Dần một đám tới đột nhiên, hơn nửa số lượng bắt mình, lại thể như chẻ tre, trực tiếp sát nhập vương cung, thể đó mãnh, coi như không người có thể đương, Bối Tát thành đều giống như muốn ở đối phương thiết kỵ xuống dưới bị diệt, không đợi giao thủ, hai gã Linh chiến sĩ lòng của liền rối loạn, trước khí thế thượng bại bởi đối phương, này như thế nào còn có thể là Đường Dần đối thủ.

Hấn một tay kéo liềm đao, chậm rãi tiếp cận Bối Tát quốc vương đi đến. Liềm đao xẹt qua đá cẩm thạch mặt đất, ra tiếng vang xào xạc.

Hấn đi độ cũng không nhanh, nhưng chung quanh các đại thần lại không một người dám lên trước ngăn cản, đúng lúc này, Bối Tát quốc vương bên cạnh thân lại đứng ra một tên Linh chiến sĩ.

Chỉ nhìn trước ngực nàng thật cao hờ ra cũng biết là nữ nhân, Đường Dần chỉ liếc qua một cái, độ không giảm, vẫn như cũ tiếp cận Bối Tát quốc vương đi đến.

Chỉ thấy Đường Dần càng đi càng gần, tên kia Linh chiến sĩ đem vật cầm trong tay linh thương giơ lên, mũi thương nhắm thẳng vào Đường Dần.

Không đợi Đường Dần làm ra phản ứng, Bối Tát quốc vương ngược lại trước động dung, hấn mày nhăn lại, cánh tay vì khê nâng lên, giống như muốn ngăn cản tên kia Linh chiến sĩ, nhưng đứng là vẫn còn không có đem lời nói nói ra khỏi miệng.

Khi Đường Dần khoảng cách Bối Tát quốc vương đã tiếp cận ba thước thời điểm, tên kia Linh chiến sĩ bỗng nhiên quát tháo một tiếng, trong tay linh thương sáng mờ vạn đạo, từng cỗ một linh ba như là vũ tiễn giống nhau tiếp cận Đường Dần vọt tới.

Đây là Linh Vũ giả kỹ năng Huyết Truy Hồn.

Huyết Truy Hồn uy lực quá nhiều, hơn nữa chuyên phá linh lau, Đường Dần cũng không dám để kỳ phong mũi nhọn, thân hình hoảng động trong lúc đó, thi triển Âm Ảnh Phiêu Di, do Bối Tát quốc vương ba mộc ở ngoài, trong nháy mắt vọt đến hấn trước mắt.

Hai người khoảng cách đến nay, gần như đều đã dán cùng một chỗ.

Ở Bối Tát thành bang, thậm chí toàn bộ Mạc Phi Tư liên bang, người tu linh hệ Bóng Tối đã bị trở thành tà ác diệt trừ hầu như không còn, mấy trăm năm trước liên tuyệt kỹ, cho nên đối với người tu linh hệ Bóng Tối kỹ năng cũng mười phần lạ, Đường Dần thi triển Âm Ảnh Phiêu Di trong nháy mắt hiện lên công kích của mình, lại dựa vào đến quốc vương trước mắt, tên kia Linh chiến sĩ lại càng hoảng sợ, theo bản năng tiềm gọi ra. Đường Dần liền cảnh cũng không có để ý năng, một tay cầm lấy Bối Tát quốc vương cổ áo của người, khác cái tay đem liềm đao giơ lên thật cao.

"A —— "

Thấy thế, Bối Tát các đại thần không hẹn mà cùng ra một phen kêu lên.

Đường Dần đao là ngừng lên, lại chậm chạp không có rơi xuống.

Khi địch nhân lớn nhất sống hay chết liền nắm giữ trong tay tự mình thì, hấn phù động tâm tình ngược lại hết giận bình tĩnh.

Muốn giết Bối Tát quốc vương, rất đơn giản, cái tay giữa đao vung lên là được, nhưng giết hết hấn sau đó làm sao bây giờ? Man Bang hai mươi vạn đại quân đã tiếp cận, nếu là có quốc vương bị bản thân giết chết, chỉ sợ không chỉ có sẽ không lui lại, ngược lại sẽ càng thêm kiên định quyết tâm, và phe mình quyết một trận tử chiến, vì nước vương báo thù.

Lão đầu từ này thật đúng là không thể giết!

Đường Dần giơ liềm đao lại từ từ để xuống, với mũi đao * ở Bối Tát quốc vương cổ. Đồng thời, tán đi gương mặt linh khai, lộ ra tuần lẫm ngũ quan, máu đỏ mắt trọc câu câu chống lại Bối Tát quốc vương ánh mắt.

Bối Tát quốc vương vốn cho là mình chết chắc rồi, có thể thấy được Đường Dần bỗng nhiên ngừng tay, nhưng lại triệt mất gương mặt linh khai, hấn mười phần bất ngờ, mờ mịt nhìn Đường Dần.

"Ta là Đường Dần, là Phong quốc huyện Bình Nguyên hiền thủ! (sờ) "

Bối Tát quốc vương phân bố rõ ràng cái gì là Phong quốc, cũng không phân rõ cái gì là huyện thủ, chỉ là biết hán là đế quốc Hạo Thiên tướng quân, hán không có nói tiếp, mà là lặng lẽ nhìn Đường Dần.

Đường Dần ngao nghể mà ngẩng đầu lên, ánh mắt thùy nhím kỹ Bối Tát quốc vương, tiếp tục nói: "Muốn giết người, như là lấy đồ trong túi giống nhau dễ, nếu như người đủ thông minh lời nói, lập tức để quân đội của người rút về đi, nếu như ở cố ý cô tình quang, vậy người chính là ở đem tánh mạng của mình hay nói giỡn. Dù cho người có thể phá ta huyện Bình Nguyên thành trì, thế nhưng ta cũng có thể cho người có đầu người, không có rời giường! Không tin, người cũng có thể thử lại lần nữa" vừa nói chuyện, hán buông tay ra, thẳng tắp thân thể, liềm đao cũng chậm chậm buông xuống, lùi lại một bước, lạnh giọng nói ra: "Ngày hôm nay đầu của người trước ở lại trên người ta, đường như ta thấy bị tát thành binh không triệt, ta lại đến lấy trở về!"

Hết lời nói, Đường Dần quay người lại hình, trực tiếp tiếp cận trong điện đi đến.

Đao đã gác ở bị tát quốc vương trên cổ của, Đường Dần vậy mà đến lúc thu tay lại, này có thể đại xuất ở đây dự liệu của tất cả mọi người, kể cả bị tát quốc vương mình ở bên trong.

Đường Dần tới nhanh, đi nhanh hơn, thân ảnh của hán đã biến mất ở cửa đại điện bên ngoài hồi lâu, trong điện mọi người mới gặp qua thần tới, vừa rồi sanh tất cả dường như là con ác mộng. Tất cả mọi người có loại ở quý môn quan bên ngoài bởi hồi một vòng lại lần nữa trở lại trần gian cảm giác.

Lúc này, bị tát quốc vương cố gắng vạch giấy vòng eo cong xuống phía dưới, từng ngum từng ngum thở hổn hển, đồng thời sờ sờ trên trán vuron đồ mồ hôi. Sóng chết trước mắt muốn nói hán không sợ đây tuyệt đối là gạt người, chẳng qua là tôn nghiêm chống đỡ hán ở bên địch trước mặt không biểu hiện ra khiếp đảm cùng chột dạ. Hiện tại Đường Dần đi, hán cũng không cần ở mạnh mẽ chữa.

Cảm giác mình quanh thân trên dưới lạnh vèo vèo, lấy tay như đúc lúc đầu, y phục trên người đã bị mồ hôi lạnh thế.

Ai! Bị tát quốc vương ngẫm thờ dài, hán trước đây chỉ là nghe phía trước các tướng sĩ nói Đường Dần đáng sợ, hôm nay nhìn thấy, quả thế, này đâu hay là người, sự kiện chính là khoác da người ma quỷ. Tuy rằng Đường Dần đã đi rồi, thế nhưng nếu muốn đến hán vậy đối với trần ngập to máu mà thay đổi máu đỏ mất, hán liền không nhịn được hàng loạt nghĩ mà sợ.

Đối với Đường Dần người này bên địch, quả thực chính là nghi xương ác mộng!

Tên đại thần chiến chiến nguy nguy từ trong đám người đi tới, thấp giọng hỏi: "Bệ hạ, nghe thanh âm địch. IVcrpf. . . Địch binh dường như là rút lui. . ."

Rút lui? Bị tát quốc vương cười khổ, bây giờ là rút lui, có thể ai có thể bảo chứng đối phương đánh lên không có tiếp theo, ở tiếp theo? Lúc này bị tát quốc vương ngồi tại vương cung bên trong, trực giác phía sau lạnh, nồng nặc không theo như cảm xúc, bao phủ toàn thân.

Phe mình hai mươi vạn đại quân đến tốt cùng là triệt còn chưa phải triệt? Nếu không triệt, Đường Dần lần thứ hai đột kích làm sao bây giờ? Lẽ nào chỉ vì tiến công đế quốc Hạo Thiên mấy người biên cảnh thành trì sẽ được bản thân thiên cũng không được?

Bị tát quốc vương chăm chú ta đây nắm tay, trầm mặc hồi lâu, hán lại yếu ớt thờ dài một tiếng, ngẩng đầu đối với phía dưới các đại thần nói ra: "Gọi truyền lệnh quan tới!"

Đường Dần là người ngoài rút lui, có thể bọn họ là kẻ trộm đi không khoảng không, rút khỏi Bối Tát thành đồng thời còn cướp sạch đi một nhóm lớn vàng bạc tiền bạc châu báu, có chút là từ trong vương cung cướp, có chút là từ dân chúng trong nhà cướp đi, mỗi người trên người của đều giả bộ bồn hết bát phong.

Lúc tới bọn họ là bốn ngàn người, ở Bối Tát thành trong chiến đấu đều biết trăm binh lính trận vong, có khác mấy trăm người bị thương, Đường Dần không có bỏ lại thương vong Phong quân, mang theo người bị thương cùng xác, bước trên dài dòng về nước đường. Bọn họ bên này đánh cho đại hoạch thành công, mà bên kia huyện Bình Nguyên còn không biết tin tức, hiện tại hai mươi vạn Man binh đã tiến nhập Phong quốc cảnh nội, toàn bộ huyện Bình Nguyên đều khẩn trương tới cực điểm.

Bối Tát đại quân cũng không có tiến công Biên Thành, mà là đi vòng qua, thẳng lấy Hoành Thành.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Chương 140: Quyển 7

Người qua một vạn lại vô biên không mếp, hai mươi vạn Bối Tắt quân đội có thể dùng người ta tấp nập để hình dung, đến Hoành Thành sau đó, Man binh đóng, chỉ cần là doanh trại liền đem Hoành Thành vây quanh một vòng, bọc được chặt như nêm cối.

Trên thành tường, tuy rằng Khâu Chân, Tiêu Mộ Thanh đám người sớm có chuẩn bị tâm lý, nhưng thấy như vậy đồng đảo quân địch, ứng với không khỏi cảm giác được hàng loạt hàn ý.

Bình nguyên quân chưa từng thấy qua nhiều như vậy bên địch, do phía trên tướng lĩnh đến nổi phía dưới binh lính, giai giao trái tim nhắc tới tiếng nói mất.

Man binh động tác quá nhanh, hậu phương còn đang xây dựng cơ sở tạm thời, trước mặt quân đội đã làm tốt công thành chuẩn bị.

Chỉ thấy Man quân phe cánh ở giữa tuôn ra vô số Man binh, ở Hoành Thành ngay phía trước xếp thành hàng, đưa mắt nhìn lại, hắc áp áp một dải, ít nói cũng có năm vạn đám người ấy. Theo trống trận lôi động, một tên Man tướng từ trong đám người giục ngựa lao ra, ở Hoành Thành trước cửa chính cả tiếng khiêu chiến.

Cửa chính bên này nhất định là bên địch chủ công phương hướng, không chỉ có Khâu Chân, Tiêu Mộ Thanh đám người ở ấy, ngoài ra còn có đầu tiên, thứ hai hai người binh đoàn, ba vạn tướng sĩ trấn thủ. Mặt khác ba cái binh đoàn thì phần giữ Hoành Thành đông, nam, tây ba mặt.

Đến Man tướng khiêu chiến, người khác còn không có ngôn ngữ, Trương Chu dưới trướng một tên Thiên phu trưởng cất bước tiến lên, nói với Tiêu Mộ Thanh: "Tiêu đại nhân, ta nguyện xuất chiến!"

Tiêu Mộ Thanh vốn là một tông quân quan hàm, chức vị cũng không cao, nhưng bây giờ đã bị Đường Dàn thăng làm Hoành Thành chủ tướng, hiển nhiên xưa đâu bằng nay.

Hắn nhìn kia xin chiến đấu Thiên phu trưởng, lại nhìn một cái ngoài thành Man tướng, khoát khoát tay, nói ra: "Không cần phải gấp gấp xuất chiến, chúng ta xem trước một chút Man binh động tĩnh hơn nữa!"

"Này. . ." Tên kia Thiên phu trưởng quái dị ngắm Tiêu Mộ Thanh liếc mắt. Người ta đã ở trước trận mắng trận, nếu không phải ra đứng nghênh địch, chẳng phải là trở thành nhát gan chiến đấu, diệt phe mình uy phong, sung địch nhân sĩ khí. Hơn hết Tiêu Mộ Thanh là chủ tướng, hắn không đồng ý xuất chiến, Thiên phu trưởng cũng không có can đảm một mình đi ra ngoài.

Tiêu Mộ Thanh từ lâu đánh được rồi chủ ý, chính là kéo, kéo dài tới phe mình viện quân đến, kéo dài tới Đường Dàn trở về, kéo dài tới Man binh trước chịu không nổi buông tha công thành.

Gặp Hoành Thành bên kia không người ứng chiến, Man tướng ở trước thành kêu càng mừng hơn, chỉ tiếc trên tường thành không có mấy người có thể nghe được Man ngữ, hiển nhiên cũng không biết hắn đang kêu cái gì.

Chửi bậy một phen, Phong quân nhưng hồ hững, vậy Man tướng cũng tự cảm xúc không thú vị, lập tức quay đầu ngựa lại, trở về bản đội.

Hắn trở lại không lâu sau, Man quân trống trận đập được càng thêm dày đặc, đồng thời lại truyền ra dài tiếng kèn.

Ngay sau đó, năm vạn Man binh cùng nhau nhích người, tiếp cận Hoành Thành cửa chính tiếp cận đề tới.

Ra đối phương là chuẩn bị công thành, Tiêu Mộ Thanh nghiêng đầu nói ra: "Mọi công thành bắt đầu rồi, để các tướng sĩ chuẩn bị bắn cung!" Linh liên lạc môn đem lời của hắn từng đạo truyền xuống, trên tường thành phùng quân môn đều rút ra mũi tên, dựng cung lên dây cung.

Khi Man binh tiến vào Hoành Thành tầm bắn bên trong thì, dẫn đầu Man tướng la to một tiếng, theo tiếng la của hắn, nguyên bản đi thông thả Man binh môn đều ngựa mặt lên trời tru lên, giờ cao vũ khí, như cỡi cương ngựa hoang giống nhau chạy trốn, triển khai xung phong.

Mọi thế trạng cường tráng, chạy trốn độ cũng mau, từ thượng đi xuống quan vọng, hắc áp áp Man binh giống hệt thủy triều dường như cuộn trào mãnh liệt phác lại, thoáng qua trong lúc đó, khoảng cách Hoành Thành tường thành đã không đủ trăm mét.

Tiêu Mộ Thanh thở sâu, giờ tay lên tới, bỗng nhiên vung về phía trước một cái, quát lên: "Bắn cung!"

Ba vạn quân coi giữ, cùng nhau bắn ra điều linh, bay lên trời mũi tên che trời đáp ngày, dày đặc vũ tiễn vào đầu hạ xuống, Man binh phe cánh tức

khắc tiếng kêu thảm thiết nổi lên bốn phía, thành phiến thành phiến Man binh bị bắn ngã xuống đất,

Không ai đi nâng đồng bọn, cũng không có ai đi để ý tới người bị thương, người ngã xuống càng nhiều, chỉ biết kích Man binh xung phong hơn mau, rất nhiều người bị thương ngã xuống đất sau còn chưa tới kịp bò lên, đã bị phía sau Man binh đạp ngã lần, giẫm ở dưới chân.

Man binh hung mãnh thì không cách nào dùng tên thì ngăn trở, điểm này Tiêu Mộ Thanh sớm có linh hội, nhìn Man binh lập tức sẽ vọt tới tường thành dưới, hẳn nếu không không có khăn trương, trên mặt ngược lại lộ ra cười nhạt.

Ngay Man binh vọt tới chân tường dưới trong nháy mắt, tường thành trước mặt đất đột nhiên lõm xuống xuống phía dưới, phía trên Man binh ngay cả chuyện gì xảy ra chưa từng làm rõ ràng, lại quăng ngã đi vào, này gài bẫy là quay chung quanh tường thành sở oạt, chừng hai thước rộng, bốn thước sâu, giống như một điều loại nhỏ thành hào, nhưng bên trong không có nước, mà là cắm đầy mìn được lại tiềm lại lợi đáng tin.

Man binh ngã vào đi, lập tức đã bị thiết thiên đâm thủng, chỉ trong khoảnh khắc, hẹp dài gài bẫy bên trong lại nhiều hơn trên trăm đạo cụ Man binh xác, mà phía sau Man binh nhìn rõ ràng, nhưng muốn nhận bước chân đều thu lại không được, phía sau bọn họ Man binh gấp lại kinh đạo quá lớn, cơ hồ là gắng gượng đem bọn họ đội vào trong hố, trong lúc nhất thời, dưới thành tường tiếng kêu thảm thiết nổi thành một mảnh.

Thừa dịp Man binh phe cánh đại loạn cơ hội, Tiêu Mộ Thanh lần thứ hai giờ tay lên tới, quát lên: "Nói đầu hòa!"

Dầu hòa từ thành thượng trút xuống xuống, có thể khổ gài bẫy bên trong Man binh, có vài người chết, nhưng có nhiều người hơn còn chưa chết, dùng dằng hướng tới gài bẫy bên ngoài ba, dầu hỏa đổ xuống, vậy chút chưa chết Man binh thẳng bị nóng chảy đất lần, tiếng kêu thê lương, làm người ta rợn cả tóc gáy.

Trên chiến trường không là người chết, chính là ta vong, Tiêu Mộ Thanh cũng không lòng thanh thần đi đồng tình bên địch, chờ tưới hết lửa dầu sau đó, lập tức lại hạ lệnh bắn cung.

Man binh phe cánh ý loạn, lại chiêu không chịu nổi lâu trên thành vũ tiễn loạn xạ, hơn nữa có hộ thành câu cách ngăn cản, thang mây cái không đứng dậy, Man binh chỉ có thể qua loa lui ra.

Man binh bại xuống dưới trận đi, trên tường thành Phong quân đem nhanh như tên bắn càng thêm ra sức, thành phiến mũi tên do Man binh phía truy bắn tới, Man binh trúng tên ngã xuống đất người vô số kể.

Man binh lần công thành này thời gian theo như không dài, nhưng tử thương Man binh lại qua hơn ba ngàn chúng, đưa mắt nhìn lại, hoành trước cửa thành cây phơi khắp nơi, vút vũ khí khắp nơi đều là.

Ra khỏi Man binh đợt thứ nhất tiến công, Phong quân môn đều thở phào nhẹ nhõm, không khỏi là mặt lộ vẻ vui mừng, hơn hết Tiêu Mộ Thanh có thể dễ dàng không dưới tới, hộ thành câu đã bại lộ, hẳn có thể dự cảm tới đến, Man binh vòng kế tiếp tiến công đem càng thêm sắc nhọn, khó khăn phòng.

Man binh đợt thứ hai công kích không có lập tức triển khai, hiển nhiên bọn họ là ở điều chỉnh chiến thuật.

Ngày này, Phong quân tinh thần đều vẫn duy trì khăn trương cực độ, có thể ngoài dự đoán của mọi người là, mãi đến bầu trời tối đen Man binh cũng không có lần thứ hai công thành, giống hết bị đánh lùi một lần sau, bầm tím Man quân sĩ khí, không dám đơn giản tiến công.

Buổi chiều không thích hợp công thành, đối công thành một phương cũng cực kỳ bất lợi, Phong quân môn tình hình thực tế tự tất cả đều buông lỏng xuống, rất nhiều tân binh ngồi vây chung một chỗ nói chuyện phiếm đàm tiếu, thảo luận Man quân cũng không gì hơn cái này, chỉ ăn một lần đánh bại câu sớ đến không dám lại công.

Tiêu Mộ Thanh dò xét tường thành thời điểm nghe được Phong quân môn thảo luận, trong lòng không khỏi khẽ động, thầm nghĩ Man quân sẽ không nghịch ngoại nói mà đi đó, tới một buổi chiều công thành nữa? Buổi tối bất lợi cho công thành một phương, mình mới biết, Man binh hiển nhiên cũng biết, bọn họ có thể hay không thừa dịp phe mình phòng bị thư giãn là lúc mà đột nhiên khó khăn đâu.

Nghĩ tới đây, Tiêu Mộ Thanh nhíu mày, con ngươi xoay chuyển, nhanh hơn bước chân, trở về mũi tên tháp thượng tìm Khâu Chân thương nghị.

Chiến trường vốn là đấu trí đấu dũng nơi ấy, chủ tướng nghĩ sai thì hỏng hết, đủ để cải biến đôi bên số phận.

Đêm khuya, Hoành Thành lầu trên tường thành yên tĩnh, thỉnh thoảng có thể thấy vài tên binh lính tuần tra Hoan Hoan đi qua thân ảnh.

Trời đến nổi canh ba, Man binh phe cánh trong lặng lẽ thoát ra hơn hai mươi cái bóng người.

Những người này độ cực nhanh, tiếp tục bóng đêm yểm hộ, như là phiêu đẳng quỷ mị giống nhau, lặng yên không tiếng động tiếp cận đến tường thành dưới chân.

Ấn dấu cho thành hào chó bên trong, biểu hiện lẳng lặng nghe một hồi, cảm giác lầu trên thành tuần tra Phong quân trôi qua, trong đó có hai người mau lấy ra dây thừng, sau đó luân khởi phía trên thiết trào, chợt có sức hướng về phía trước vung, thiết trào bay ra, hai thiết trào cùng nhau ôm lấy

trên tường thành mũi tên đồng, hai người kia cố sức lôi kéo, xác nhận câu cũng đủ rắn chắc, sau IVA6An đó cầm lấy dây thừng, tấn tiếp cận trên tường thành leo lên.

Này hơn hai mươi người là nổi tiếng Linh chiến sĩ, động tác bén nhạy linh xảo, mượn dây thừng phụ trợ, toàn bộ đặt lên tường thành.

Ẩn thân cho mũi tên đồng bóng ma giữa, bọn họ đưa mắt hướng bốn phía nhìn, Phong quân ở buổi chiều phòng thủ rất thư giãn, vệ binh tuần tra không né, gác canh gác thị vệ ít hơn, cho dù có lỗ hổng là dựa vào được tường thành cúi đầu ngủ gật.

Vậy hơn hai mươi tên Linh chiến sĩ qua lại nhìn kìa, sau đó, hạ đem dây thừng đề lên, lại hệ cho tường thành một đầu khác, theo dây thừng từ trên tường thành chậm rãi tuột xuống.

Hành động của bọn họ đặc biệt thuận lợi, cơ bản không đã bị cái gì quấy rầy liên lẩn xuống bên trong thành. Không có tiếp tục tiếp cận trong thành lên vào, mà là miêu thất lung, thân thể kẻ tường thành rẽ cây tiếp cận hướng cửa thành thận trọng đi đến.

Ở công phòng chiến giữa, cửa thành thế nhưng trọng yếu nhất, đầu cũng là xếp vào trọng binh phòng thủ, nhưng bây giờ là đêm khuya, Phong quân binh lính môn đã sớm đi nghỉ ngơi nằm ngủ, chỉ chừa có hai gã vệ binh ở cửa thành ở đây gác.

Kinh qua một ngày khản trương chuẩn bị chiến tranh, hai gã vệ binh tựa hồ cũng mệt mỏi, song song ngồi dưới đất, đập lạp suy nghĩ, vẫn không nhúc nhích, giống hết đang ở ngủ say ở giữa.

Những Linh chiến sĩ thấy thế, qua lại nháy mắt, tiếp tục thoát ra hai người, thật nhanh đến hai gã vệ binh trước mắt, theo ánh đao hiện lên, hai tên lính cô của đều bị rạch ra, máu tươi phun ra, người cũng mềm nhũn ngã xuống, ngay cả tiếng kêu cũng không tới kịp ra một tiếng.

Dứt khoát giải quyết hết thủ vệ hai gã Phong quân, hơn hai mươi người lập tức vọt tới trước cửa thành, hợp lực đem to lớn then cửa bàn xuống, ngay sau đó, kéo mở cửa thành, một tên Linh chiến sĩ vọt đến ngoài cửa thành, từ trong lòng lấy ra đồ nhen lửa người, đem thối, với hơi yếu hóa quang tiếp cận Man quân phe cánh báo tin.

Đội phe mình Linh chiến sĩ ra thành công tín hiệu, Man quân doanh trại cửa chính lập tức mở, từ bên trong chạy ra một đội kỵ binh. Đây đội kỵ binh chừng năm nghìn đám người ấy, kỵ sĩ kẻ cả phía dưới chiến mã khoác khôi giáp thật dày, đây chính là Bối Tát thành bang lợi hại nhất cũng nhất được tên binh chủng, trọng trang giáp kỵ binh.

Những kỵ binh này đã sớm làm tốt tương ứng chuẩn bị, cho móng ngựa bao vây mặt trên bộ, dùng chiến mã phía trước vào giữa tận lực không ra vang, sở làm cho mặt đất rung động, trọng trang giáp kỵ binh cũng không có triển khai xung phong, chậm lại độ, chậm rãi tiếp cận cửa thành.

Mà ở Man quân phe cánh bên trong, toàn bộ Man binh đều đã đao ra khỏi vỏ, mũi tên lên dây cung, chỉ chờ kỵ binh sát nhập bên trong thành, thừa dịp quân coi giữ đại loạn là lúc, tứ diện bao vây tấn công, nhất cử đem Hoành Thành bắt.

Trọng trang giáp kỵ binh sức chiến đấu rất mạnh, tuy rằng sau đó hơn năm ngàn chúng, nhưng tàn sát vào thành bên trong, đủ để đem Hoành Thành khuấy một long trời lở đất, đến lúc đó hai mươi vạn Man quân lại tứ diện bao vây tấn công, tới một nội ứng ngoại hợp, Hoành Thành hiển nhiên không đỡ được.

Man quân người cầm đầu tính toán rất chu đáo chặt chẽ, nhưng lại đánh giá thấp Phong quân bên này chủ tướng ý nghĩ.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dàn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 141: Quyển 7

Hơn hai mươi tên Bối Tát Linh chiến sĩ len lén mở cửa thành ra, dự định phóng phe mình trọng trang giáp kỵ binh vào thành, thế nhưng đường lang bộ tầm, tước tại hậu, đang khi bọn hán cho rằng đại công cáo thành thời điểm, hơn mười điều bóng đen đột nhiên ra hiện tại sau lưng bọn họ.

Này mười lăm người, đột nhiên xuất hiện, tối im hơi lặng tiếng, dường như vốn là đứng ở nơi đó dường như. Bọn họ động tác nhất trí, dẫn theo thanh nhất sắc linh đao, tiếp cận đến Bối Tát Linh chiến sĩ môn phía sau, trong tay đao cũng theo đó hung hăng đâm đi ra ngoài.

Sự tình tiến triển hồ tam thường thuận lợi, lúc này Bối Tát Linh chiến sĩ môn lòng tràn đầy vui mừng, lực chú ý đều đặt ở phe mình trọng trang giáp kỵ binh trên người, chỉ hy vọng bọn họ có thể mau chóng chạy tới, đầu nghĩ đến phía sau đột nhiên người đến, hơn nữa bắt đầu liền đột xuống dưới.

Phác, phác, phác —— mười lăm đem linh đao cũng không đâm vào không khí, tinh chuẩn đem mười lăm tên Bối Tát Linh chiến sĩ hậu tâm đâm thủng, linh đao đâm thấu linh khải thì chỉ điểm nhỏ nhẹ buồn bực tiếng vang, mười lăm tên Linh chiến sĩ ngay cả tiếng kêu cũng không tới kịp hô lên liền đi đời nhà ma. Hơn hết, này rất nhỏ tiếng vang hay là khiến cho phía trước Linh chiến sĩ chú ý của.

Trong đó có ba người nghi ngờ quay đầu trở lại, muốn nhìn một chút phía đã xảy ra chuyện gì, có thể đang lúc bọn hắn quay đầu trong nháy mắt, đen như mực linh đao cũng đến trước mắt, ba người kia liền đối phương là dạng gì người, có bao nhiêu người không thấy rõ, thấy chỉ là một cái thoáng mà qua hắc mạng, tận lực bồi tiếp một phen thiên toàn địa chuyển.

Lúc đầu, đầu của bọn họ đã bị sắc bén linh đao gắng gượng chém mất, lăn lông lốc trên mặt đất.

Phun ra máu tươi văng tứ phía, cho đến lúc này, còn thừa lại vài tên Bối Tát Linh chiến sĩ ý thức được không tốt, quay người lại nhìn nữa, phe mình đồng bọn đều đã ngã vào vũng máu ở giữa, mười lăm tên người khoác Linh Khải màu đen Linh chiến sĩ liền đứng ở sau lưng của bọn họ, trong tay linh đao còn đang tích thăng được máu tươi.

Ôi chao, không tốt, giữa địch nhân cái trùng! Vài tên Bối Tát Linh chiến sĩ phản ứng ngược lại cũng rất nhanh, không cùng đối phương giao thủ tứ, trước tiên tiếp cận ngoài cửa thành chạy, muốn cho phe mình kỵ binh mật báo, để cho bọn họ lập tức quay đầu lại trở lại, không nên vào thành.

Bọn họ độ mau, nhưng không mau hơn ám hệ Linh chiến sĩ Âm Ảnh Phiêu Di, mười lăm tên người áo đen, trong nháy mắt đã đến vài tên Linh chiến sĩ bên cạnh thân, linh đao đều xuất hiện, theo hơn mười nói tới mờ mịt hàn quang lóe lên, nhìn nữa vậy vài tên Bối Tát Linh chiến sĩ, thân thể bị chém thành mấy khúc, sứt mẻ kinh khủng tứ chi cùng thân người rơi là tả ở cửa thành trong động.

Một quả lớn chừng cái đầu suy nghĩ theo thành cửa mở ra khe bánh xe đi ra ngoài, không Không đang, vừa vận chút châm lửa báo tin tên kia Linh chiến sĩ dưới chân, lúc này hắn còn không biết cửa thành nội sinh chuyện gì, cảm giác có thứ gì đụng vào chân của mình sau rễ cây, cúi đầu nhìn lên, đúng dịp thấy đồng bọn chặt đầu, thẳng sợ sắc mặt đại biến, bản năng phản ứng về phía trước chạy trốn, đồng thời hét lớn: "Không nên qua. . ."

Lời của hắn vừa mới mới vừa hô lên miệng, từ cửa thành trong khe hở đột nhiên vươn một cái bàn tay, bịch một tiếng che miệng của hắn, thuận thế đem cứng rắn kéo trở về thành bên trong cánh cửa.

Tiếp tục, cửa thành ở đây lại an tĩnh lại, mơ hồ có thể nghe được cổng tò vò trong có mũi đao nứt ra giáp phá thịt thanh âm truyền ra, sau đó, đỏ thắm máu tươi theo cửa thành khe ồ ồ chảy ra.

Đừng nói Bối Tát trọng trang giáp kỵ binh khoảng cách quá xa, nhìn không rõ lắm, cho dù đến trước mắt, cũng thấy không rõ lắm đen sì sì cổng tò vò trong đều sinh chuyện gì, hơn nữa kỵ binh phương trận ở đi tới trong quá trình vẫn có trọng đại tạp âm, cho dù bao ở móng ngựa, áo giáp trong lúc đó qua lại ma sát thanh âm cũng không nhỏ, căn bản nghe không được cửa thành trong động ra về điểm này nhỏ nhẹ tiếng vang.

Rất nhanh, năm nghìn trọng trang giáp kỵ binh tiếp cận đến cửa thành động. Vậy mười lăm tên người áo đen nếu không không có rút lui khỏi, ngược lại đem cửa thành hoàn toàn mở, biểu hiện ra một bộ hoan nghênh kỵ binh vào thành có vẻ.

Sắc trời đen kịt, cửa thành trong động càng sâu tay không gặp ngũ chỉ, Bối Tát trọng trang giáp kỵ binh không nghi ngờ nó, chỉ coi thành là phe mình Linh chiến sĩ hành động thành công, nếu cửa thành mở rộng ra, nào có không đi vào đạo lý.

Năm nghìn kỵ binh, một cỗ não vọt vào Hoành Thành bên trong thành. Bọn họ chân trước tiến thêm tới, lưu ở cửa thành chỗ mười lăm tên người áo đen liền thuận thế đem cửa thành đóng lại, hơn nữa then cửa, nghe được phía sau cửa thành quan

Bé thanh âm, trọng trang giáp các kỵ binh cùng là cả kinh, đều quay đầu lại quan vọng, trong đó dẫn đầu tướng lĩnh thấp giọng quát hỏi: "Đóng cửa thành làm gì? Đại quân của chúng ta còn ở phía sau đâu!"

Hắn thanh âm chưa dứt, đột nhiên, bốn phía truyền ra liên tiếp tiếng huýt gió, tiếp tục, trên tường thành, dưới thành tường, hai bên đường phố nóc nhà, phòng ốc xuống dưới tuôn ra vô số Phong quân, một ngọn đèn ngọn đèn cây đuốc cũng theo đó chầm, đem bên trong thành chiếu sáng như ban ngày.

Đồng thời, có một tên thân nhóm linh khải, cầm trong tay linh thương cô gái đem đứng ở đỉnh trên cao giọng quát lên: "Các ngươi đại quân, vào không được!" Này cô gái đem không là người bên ngoài, đúng là chương quân địa vông Ngã Gia. Ở Đường Dân dưới sự yêu cầu, nàng có học qua ngôn ngữ Bối Tát, không đến mức như thế nào tinh thông, nhưng thông thường nói chuyện hay là không có vấn đề.

"A?" Lúc này cảnh này, coi như là kẻ ngu si cũng có thể xem hiểu rồi mình là tiến vào Phong quân cái trong trong. Trọng trang giáp kỵ binh tướng lĩnh kinh kêu thành tiếng, bản năng quay đầu lại nhìn về phía nơi cửa thành đứng mọi người, đến từ hạo một hai ba lúc này có hỏa quang, nhìn chăm chú nhìn nữa, vậy nơi nào là phe mình Lĩnh chiến sĩ, mà là một nhóm thân thảo Lĩnh Khải màu đen người xa lạ, tiếp cận, lung tung cũng là nghiền nát xác, đó là ở trọng trang giáp kỵ binh vào thành là lúc gắng gượng đạp lộn xộn, hơn hết đi qua rơi là tả đầy đất khối giáp mảnh nhỏ có thể phân biệt ra được, những người này cũng là trước lạng lẽ lên vào Hoành Thành Bối Tất Lĩnh chiến sĩ.

Không xong, bên địch lúc đầu sớm có phòng bị, phe mình bị lừa! Hiện tại ý thức được điểm này đã rồi chậm, năm nghìn kỵ binh, bị hơn vạn quân Bình Nguyên bao quanh vây quanh, cửa thành lại bị đóng lại, này thật là trở thành hủ giữa trời, đóng cửa đánh chó.

"Các huynh đệ không cần sợ, mọi người tùy ta tuôn ra đi!" Trọng trang giáp kỵ binh tướng lĩnh rất nhanh khôi phục bình tĩnh, tuy rằng hăm sâu trại địch, nhưng hắn cũng không sợ, hắn biết rõ phe mình sức chiến đấu mạnh bao nhiêu, bị gió quân vây quanh, cho dù không thể giết đôi phương một hoa rơi nước chảy, nhưng lao ra ôm chặt luôn luôn không có vấn đề.

Dường như ở trước đây, Phong quân quả thực đem Bối Tất trọng trang giáp kỵ binh không có cách nào, đối kỵ sợ hãi như hổ báo, nhưng bây giờ không giống nhau. Không đội trọng trang giáp kỵ binh tiếp cận cửa thành bên kia đột phá vòng vây, chung quanh quân Bình Nguyên dẫn đầu động tiến công.

Những quân Bình Nguyên bộ binh, trong tay dẫn theo thanh nhất sắc Trảm mã đao, đao đem cùng thân đao như nhau dài, hai tay cầm ác, cũng không công kích lập tức kỵ sĩ, chuyên tấn công chiến mã chân ngựa, một các như là quả cầu thịt dường như, trên mặt đất trở mình tới lần đi, nhưng nơi đi qua, luôn luôn Bối Tất chiến mã hí dài ngã xuống đất.

Mất đi chân ngựa chiến mã đau đớn, có thể lập tức kỵ sĩ thống khổ hơn, từ lập tức té xuống đất, người cũng bị chấn bảy bất tỉnh tám choáng váng, có thể trong khi gãy chết trên người khôi giáp lại quá nặng nề, nghĩ từ dưới đất bò dậy liền không lên nổi, muốn còi trên người vương bạn khôi giáp liền khó hơn, nếu như không có người khác giúp đỡ, chính bọn nó căn bản làm không được điểm này.

Chỉ trong khoảnh khắc, trọng trang giáp kỵ binh gục tiếp theo dài, chiến mã tiếng gào thét, mọi người tiếng gào liên tiếp, vì Man tướng thấy lần này tràng cảnh, trông mắt đều nhanh mắt đi ra, Phong quân đây là cái gì đầu pháp, thế nào trước đây chưa từng thấy qua? Hắn còn không có hiểu rõ Phong quân chiến thuật, hai gã quân Bình Nguyên đã bán xe đến ngựa của hắn trước, song đao đều xuất hiện, thương hại hắn nhảy qua xuống dưới chiến mã bốn đá đủ đoạn, chiến mã khuynh đảo đồng thời cũng đem hắn bay xuống.

Thình thịch!

Man tướng nặng nề té xuống đất, thật tốt giống một tảng đá lớn đập mà dường như, vậy hai gã quân Bình Nguyên thuận thế vọt tới hắn trước mắt, một người xuất đao chọn hai mắt của hắn, một người quơ đao chém hắn cổ. Nhưng IVq3N5 Man tướng có thể không phải thông thường Man binh có thể sánh bằng, không chỉ có trời sinh thần lực, linh võ cũng Cao Cường, không đội hai gã Phong quân đao chém tới, trong tay hắn linh thương đã trước quét ngang ra.

Răng rắc!

Hai gã quân Bình Nguyên bị linh thương tảo vừa vặn, song song bị chặn ngang chặt đứt, Man tướng thuận thế từ dưới đất bò dậy, vung vẩy trong tay linh thương, ngay cả chém mang chọn, giết vài quân Bình Nguyên. Đang ở hắn đại khai sát giới thời điểm, một cái bóng đen ở sau lưng của hắn hiện thân, linh đao vô thanh vô tức đâm về phía hắn sau bột rễ cây.

Man tướng không có nghe được bối hậu lai nhân, nhưng trong cơ thể tự nhiên mà vậy tán đi ra linh áp lại cảm thấy, hắn biến sắc, lập tức nghiêng người né tránh, bả! Linh đao là kẻ hai gò má của hắn chọt lóc lên, Man tướng giận dữ rống to hơn, xoay tay lại chính là một thương quét ngang, đồng thời cũng quay người lại hình.

Thế nhưng phía sau trống rỗng, nơi đó có bán cá nhân ảnh, đang ở hắn cảm giác ngạc nhiên thời điểm, bên cạnh thân linh áp rung động, lại có người ở hắn bên cạnh ngấm hạ, Man tướng bị đối phương thân pháp quỷ dị khiến cho tâm hoảng ý loạn, bên kêu to đánh bạo bên hơi thương đón đỡ, thế nhưng cùng vừa rồi như nhau, bên cạnh thân vẫn là không có nửa người. Man tướng thỉnh thoảng có thể cảm giác được mình bên cạnh cùng hậu phương đã bị công kích, có thể mỗi khi quay đầu kiểm tra thời điểm lại không thấy được người, hắn cảm giác mình căn bản không phải đang cùng người đánh, mà là đối mặt một lơ lửng không chừng quỷ mị, đánh lâu như vậy, hắn ngay cả đối phương y bên cũng không thấy.

Vốn là rơi vào ôm chặt, hơn nữa địch nhân quỷ dị, Man tướng lòng của hoàn toàn rối loạn, linh áp cảm giác đã không bằng lúc bắt đầu chuẩn xác như vậy, chỉ thấy hắn đứng ở bên trong sân, giống người điên dường như vung vẩy trong tay linh thương, thế nhưng bên cạnh hắn căn bản không ai, hắn đánh tới cũng chỉ là không khí mà thôi.

Ngay Man tướng mau bị * điên thời điểm, một cái bóng đen xuất hiện ở phía sau của hắn, lúc này bóng đen vô ích mũi đao, mà là với linh đao đao đem ngoan đập Man tướng cái ót.

Một kích này tới quá nhanh, cũng quá đột nhiên, nửa trạng thái điên cuồng xuống dưới Man tướng căn bản không phản ứng chút nào, cái ót liền bị đánh trúng, theo đùng một tiếng giòn vang, Man tướng đầu linh khải kể cả bên trong mũ giáp ở bên trong, toàn bộ bị chấn nát, máu tươi theo đỉnh đầu chảy ra, thẳng về mặt, người về phía trước đoạt ra hai bước, sau đó đứng không vững, một ngổ dưới đất.

Cho đến lúc này, hắn mới nhìn rõ đối thủ của mình, chỉ là tầm mắt của hắn đã bắt đầu không rõ, mơ hồ nhìn thấy mình xung quanh không là đứng có một người, mà là mười lăm người người áo đen, đây cũng là hắn ở mất đi ý thức trước sau cùng thấy cảnh tượng.

Này mười lăm tên người áo đen đứng là với Trình Cẩm vì đâm sau lưng một đội, cũng là đâm sau lưng giữa tình nhuệ nhất một đội, kỳ thành viên tu vi đều đạt tới lĩnh đạt đến trình độ tuyệt vời. Trình Cẩm y theo Tiêu Mộ Thanh yêu cầu, cùng cái khác Phong quân như nhau, đều mai phục tại cửa thành phụ cận, khi Bối Tát Linh chiến sĩ lên vào bên trong thành thời điểm, bọn họ cũng đã phát hiện, chỉ là không nhúc nhích thanh sắc, chờ đối phương mở cửa thành ra, hợp lại đối với Bối Tát doanh địa thông hết gió, báo xong tin sau đó, bọn họ mới đột nhiên tuôn ra, với Âm Ảnh Phiêu Di giết đối thủ trở tay không kịp, vừa rồi và Man tướng đối chiến, quả thực không là Trình Cẩm một người, mà là bọn hắn mười lăm người luân phiên ra trận, dường như để Trình Cẩm một người như vậy nhiều lần liên tục thi triển Âm Ảnh Phiêu Di, hắn cũng làm không được, hơn hết sau cùng một đao kia đem cũng là hắn đập không sai.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dã Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 142: Quyển 7

Trình Cẩm một đao này đem trực tiếp đem Man tướng đập choáng váng, đâm sau lưng thành viên mau vây đến đây, bên đem tán linh đan nhét vào Man tướng trong miệng, bên lấy ra dây thừng, đem hung hăng buộc chặt ở.

Man tướng bị bọn họ bắt giữ bất sống, mất đi tướng lĩnh chỉ huy trọng trang giáp kỵ binh loạn hơn, đối với đầy đất cuộn cuộn Phong quân bọn họ không có biện pháp chút nào, chỉ có thể trơ mắt nhìn đồng bọn chỉ một tiếp tục một cái trở mình xuống dưới chiến mã.

Bên kia, Bối Tát quân đại doanh còn không rõ ràng lắm bên trong thành tình hình thực tế hướng, chỉ là nghe Hoành Thành trong thành đại loạn, kêu giết mấy ngày liền, Bối Tát quân người cầm đầu không do dự nữa, ra lệnh một tiếng, toàn quân đột kích, triển khai công thành.

Lần công thành này, Bối Tát quân đầu nhập phần lớn binh lực, tứ diện đủ đánh, hơn nữa mang thang mây cũng làm cải biến, vì trả lời Hoành Thành hộ thành câu, Bối Tát quân đem thang mây nhận dài, cho dù bỏ vào hộ thành trong rãnh, cũng có thể dùng thang mây đạt được tường thành đỉnh.

Cho là có bên mình trọng trang giáp kỵ binh ở trong thành xung phong liều chết có thể dẫn tới quân coi giữ đại loạn, thế nhưng công thành mới vừa mở ra, liền lọt vào tường thành quân Bình Nguyên đón đầu thống kích, mũi tên như bay hoàng, dày đặc như mưa giờ, thành phiên thành phiên Man binh ở xung phong giữa cuộn cuộn ngã xuống đất.

Thật vất vả tiếp cận đến dưới thành, lại lọt vào cơn mọc ném đá đau đập, dẫn tới Man binh tử thương vô số, dưới thành xác chồng chất như núi, máu chảy thành sông.

Buổi chiều vốn cũng không thích hợp công thành, đường nhìn không đủ, thấy không rõ lắm tình trạng, thường thường phía trước tướng sĩ ở ra khỏi, sau đó phương nhân viên còn đang vọt tới trước, qua lại xông tới, cho nhau trúng tên, có thể dùng toàn thể phe cánh đại loạn, mà kể từ đó, bị tên bắn chết bắn bị thương Man binh càng nhiều.

Đang ở Man binh đánh hoài không hạ được, sĩ khí bị nhục thời điểm, Hoành Thành chính diện tường thành, vị kia bị bắt trọng trang giáp kỵ binh tướng lĩnh cùng với phía dưới trọng trang giáp các kỵ binh bị đều đẩy lên trên tường thành, những trong ngày thường vênh vào tự đắc trọng trang giáp kỵ binh lúc này mất đi ngày xưa ánh sáng rực rỡ, bọn họ thân khô giáp sớm bị Phong quân lột mất, một các trần truồng buộc thành một chuỗi, như là đầu bại gà trống, hữu khí vô lực cúi được suy nghĩ.

Đến tình cảnh như thế, Man quân một mảnh ồ lên, vốn có bọn họ còn đem hy vọng ký thác vào những trọng trang giáp kỵ binh thân, nào nghĩ tới lại trở thành người ta bắt tù binh.

Bối Tát quân thống soái vừa khiếp sợ lại là thất vọng, lúc này cường thịnh trở lại đánh đã rồi vô dụng, chỉ biết tăng thêm bên mình thương vong mà thôi, hắn truyền hạ mệnh lệnh, toàn quân tạm thời lui về bản trận, tạm dừng công thành.

Man quân quy mô công thành vô công nhi phản, rút lui trong quá trình tránh không được lại gặp quân Bình Nguyên truy bắn, tử thương binh lính vô số kẻ.

Lúc này, rất bên trong trại lính đã không có lạc quan tình hình thực tế tự tồn tại, tới thời điểm, bọn họ vốn tưởng rằng bên mình hai mươi vạn đại quân vừa đi vừa qua đang lúc là có thể đem huyện Bình Nguyên bình định, có thể tình huống thực tế cho dù không có thuận lợi vậy, chính là chỉ một Hoành Thành, rõ ràng đánh phải không, đánh lên cũng không thành, ngay cả trở mình bị nhục, dẫn đến Bối Tắt quân sĩ khí rất là hạ.

Bối Tắt quân người cầm đầu cũng bỏ qua trước đây chiến đấu quyết định dự định, hấn hạ lệnh ở bên trong trại lính trúc tạo thần đài, một có thể dùng cho cầu phúc, hai là tế điện chiến trường trận vong tướng sĩ anh linh. Man binh hiệu suất mau kinh người, cao tới mấy thước thần đài, chỉ một ngày liền kiến tạo hoàn thành.

Trúc hết thần đài ngày thứ hai, sáng sớm, Man quân công thành lại triển khai.

Lúc này đây, Man quân không có mạnh nữa đánh vọt mạnh, mà là thận trọng đẩy mạnh, đông đảo Man binh đều nhắc lên thiết thuẫn, xa xa nhìn lại, thiết thuẫn nổi thành một mảnh, ở Hoành Thành bốn IrVxaS phía hình thành một mặt đi vòng cự cái gương lớn, phản xạ ánh sáng mặt trời đâm mắt người con mắt.

Gặp địch nhân công thành lại nữa rồi, quân Bình Nguyên vẫn như cũ trước dùng tên bắn, bắt quá đối với nhận lá chắn Man binh mà nói nhanh như tên bắn lực sát thương đã rồi giảm đi, gặp nhanh như tên bắn không được sát thương địch binh hiệu quả, Tiêu Mộ Thanh lập tức hạ lệnh ngừng bắn cung, tiết kiệm mũi tên. Bọn họ không còn bắn cung, Man binh nhanh như tên bắn ngược lại tới nơi.

Khi Man quân đẩy mạnh đến tầm bắn bên trong sau, giờ lên tám chắn đều hạ xuống, tiếp tục, loạn tiến thủ, bắn về phía lầu trên tường thành.

Này luân nhanh như tên bắn đại xuất quân Bình Nguyên dự liệu, chuẩn bị không đủ, bị mũi tên lan đến gần binh lính rồi ngã xuống một loạt, rất nhanh, quân Bình Nguyên cũng chỉ nhận tám chắn, thừa dịp đối phương rơi là chắn bắn cung trong nháy mắt, giành trước mũi tên, chiều này quả nhiên có hiệu quả, Man binh phe cánh đón là một phen đại loạn, thuẫn trận cũng được mở ra chỗ hổng.

Căn bản không cho Man quân điều chỉnh thời gian, tường thành mũi tên như mưa xuống, nơi đó có chỗ hổng liền hướng chưa bắn, dưới thành Man quân tiếng kêu thảm thiết liên tiếp.

Hơn hết do thủy đến nỗi cuối cùng Man quân đẩy mạnh độ cũng không giảm bớt một, đập những đồng bạn xác, dẫm đẩy mạnh đến dưới thành, tiếp tục nhắc lên thang mây, binh lính môn ném xuống tám chắn, dùng hàm răng cắn dao kiếm, dụng cả tay chân, điên cuồng đi thang mây leo lên.

Côn mộc ném đá đang không ngừng đi xuống, thang mây cũng đang thỉnh thoảng bị cây gậy trúc đẩy ra, Man binh không để ý sinh tử tiếp tục ba, chiến đấu đến tận đây cũng theo đó tiến nhập gay cấn.

Lớn như vậy Hoành Thành, bốn bề tường thành, mỗi khắp ngõ ngách đều ở đây sinh được chiến đấu, Bối Tắt quân cường công như là thủy triều giống nhau, một ba tiếp tục một ba, liên miên bất tuyệt.

Chiến trường đôi bên tướng sĩ theo chiến đấu tăng lên, thận tuyến phân bố thêm, gần như đều đã quên sinh tử, trong đầu chỉ còn lại có một cái ý niệm trong đầu, giết chết địch nhân trước mắt.

Man binh nhiều như con kiến, theo thang mây cùng đây từng đây tường thành, thỉnh thoảng có người khóc thét được từ giữa không trung té rớt, quân Bình Nguyên cắn răng thủ vững, cũng không thì có người bị dưới thành tên bắn trúng, hoặc ngựa mất ngã sắp xuống, hoặc vừa... vừa ghim xuống dưới tường thành, thành dưới chân xác xếp la một tầng lại một tầng, bốn thước sâu hộ thành cầu, gần như cũng bị đôi bên binh lính xác điền bình.

Chiến đấu kịch liệt từ sáng sớm luôn luôn đánh tới chạng vạng, trong lúc Man binh mấy lần phá tan phòng tuyến, giết lầu trên tường thành, mà lại bị quân Bình Nguyên mấy lần cứng rắn đứng trở lại, đôi bên thương vong đều trình thẳng tắp lên.

Trời gần buổi tối, Man quân tiến công rốt cục cáo một đoạn rơi, chiến đấu kịch liệt một ngày đêm uể oải kinh khủng Man binh qua loa lui lại, lúc này, Hoành Thành quân Bình Nguyên cũng không lại mũi tên truy bắn, Man quân uể oải, bọn họ càng mệt nhọc, Man quân mới vừa vừa lui, rất nhiều quân Bình Nguyên tướng sĩ đã tình trạng kiệt sức quay đơ ở tường thành, chỉ còn lại có hồng học thở dốc khí lực.

Ngày chiến đấu xuống, Bối Tắt quân thương vong qua ba vạn, mà quân Bình Nguyên thương vong cũng tiếp cận vạn người, đương nhiên, đôi bên thương vong nhân số của giữa cũng là người bị thương chiếm đa số.

Buổi chiều, do Quan Nguyên Cát tổ chức Hoành Thành dân chúng tường thành, hơn nữa chuẩn bị cho tốt cơm nước cùng với số lớn đường nước, cung quân Bình Nguyên bổ sung thể lực, có khác dân chúng vận chuyển phòng thủ thành phố phương tiện, đem đầu tường lán cây ném đá dầu hỏa những vật này nhất nhất bỏ khuyết đủ. Có bên trong thành dân chúng hiệp trợ, tiết kiệm quân Bình Nguyên rất nhiều thể lực, cũng nhận được đầy đủ thời gian nghỉ ngơi.

Lúc này không thể nhỏ xem dân chúng múa tác dụng, chiến trường thể lực cực kỳ trọng yếu, cái này cũng trực tiếp quyết định đôi bên tướng sĩ

sống hay chết cùng với chiến quả thành và bại.

Và hung mãnh như dã thú Man quân tác chiến mười phần gian khổ, có thể cũng chính bởi vì có loại này gian khổ tôi luyện mới dùng quân Bình Nguyên có cường đại sức chiến đấu, ngày sau cùng với nó chur hầu quốc trong khi giao chiến, đã lại tìm không được giống Bối Tắt quân mạnh mẽ như vậy đối thủ.

Nam thành, toà nhà hình tháp.

Khâu Chân, Tiêu Mộ Thanh, Ngã Gia cùng với năm người quân đoàn trưởng lúc này đều tụ ở nam thành bức tường toà nhà hình tháp bên trong, thiếu nhìn nơi xa Man quân đại doanh, mọi người yên lặng không nói gì. Nghiêm chỉnh mà nói, ngày hôm nay chỉ có thể coi là đôi bên lần đầu tiên chính diện giao phong, nhưng gần ngày đầu tiên liên hao tổn gần vạn người, kế tiếp trạng còn đánh như thế nào?

Lòng của mọi người tình đều không thoải mái.

Khâu Chân yếu ớt nói ra: "Nói vậy, ngày hôm nay vẫn Man binh sẽ không sử dụng nữa đánh lên chiến thuật."

Điểm này không cần hẳn nói, cho dù ai cũng có thể nhìn ra được, Man quân kinh qua một ngày cường công đã mệt mỏi kinh khủng, vẫn không có khả năng lại triển khai công kích, trừ phi Man quân chủ tướng điên rồi, đã không để ý phía dưới binh lính môn sinh tử.

Tiêu Mộ Thanh nhìn chằm chằm ngoài thành Man quân Nam doanh, đột nhiên đưa tay dựa vào tiếp cận doanh địa, nói ra: "Nơi nào chắc là Man quân trữ hàng lương thảo đất!"

"A?" Mọi người đều theo ngón tay hần phương hướng nhìn lại, sắc trời hôn ám, mọi người chỉ có thể mơ hồ thấy Man quân doanh địa đường nét, tình huống cụ thể nhìn không rõ lắm.

Không đợi mọi người nói chuyện, Ngã Gia nói tiếp: "Hẳn là tại đây không sai, mấy ngày nay ta cũng luôn luôn đang quan sát Man quân lương thảo trữ hàng đất, hiện tại Man quân lương thảo luôn luôn từ Nam doanh lòi ra, sau đó sẽ phân cho các doanh."

Nghe Ngã Gia cũng nói như vậy, Tiêu Mộ Thanh càng thêm xác định, hần gật đầu, thoại phong nhất chuyển, nói ra: "Ta có một chủ ý!"

"Cái gì chủ ý?" Mọi người trăm miệng một lời mà hỏi thăm

"Ngày hôm nay vẫn Man binh sẽ không tới đánh lên chúng ta, ta cũng nghĩ phản đi đánh lên Man quân doanh trại!" Tiêu Mộ Thanh đón mà nói ra, sau đó nhìn chung quanh mọi người, hỏi: "Các vị ý của tướng quân như thế nào?"

Mọi người qua lại nhìn kia, đều là mặt lộ vẻ khó xử.

Trương Chu nhếch miệng cười khổ, lắc đầu nói ra: "Man binh không đến đánh ta môn liền cảm ơn trời đất, chúng ta còn muốn chủ động ra khỏi thành đi đánh lên Man quân đại doanh, đó không phải là tự chịu khổ cực, dẽ vào miệng cọp à?"

Tiêu Mộ Thanh mỉm cười, nói ra: "Đúng vậy! Chúng ta chủ động xuất kích rất doanh, không thể nghi ngờ là lấy trúng chọi đá, nói vậy Man quân cũng nghĩ như vậy, cho nên đối phương chắc chắn sẽ không có sở phòng bị, nếu là ta quân tài năng ở đêm nay lặng lẽ phái ra một đạo nhân mã, thừa dịp Man quân uể oải nghỉ ngơi là lúc đánh lên Man quân Nam doanh, không cầu giết địch, chỉ cầu đốt lương thảo của chúng, bình tĩnh có thể nhất cử thành công. Nếu là đem Man quân lương thảo đốt rụi, đối phương hai mươi vạn đại quân không có ăn uống, chỉ sợ cũng không kiên trì được bao lâu liền sẽ chủ động rút quân!"

Nghe vậy, lòng của mọi người cũng là khẽ động.

A, Tiêu Mộ Thanh suy nghĩ cũng có đạo lý, Man quân quả thực không có khả năng nghĩ đến bên mình dám phản đánh lên bọn họ doanh địa, nếu thật có thể một kích thành công, vậy Man quân lui lại liền sắp tới.

Khâu thật cẩn thận suy nghĩ Tiêu Mộ Thanh mưu kế, tư tiền tướng hậu, nghĩ kế này được không, hần không thể ngừng lần thứ hai quan vọng Man quân Nam doanh, nghi ngờ hỏi: "Có thể xác định Man quân lương thảo liền độn để xuống Nam doanh à?"

Tiêu Mộ Thanh lắc đầu, nói ra: "Chúng ta không có năng lực thâm nhập rất doanh, hiển nhiên cũng liền nói không xác thực không xác định, hơn hết cho dù không có trữ hàng lương thảo, chúng ta đột nhiên sát nhập, sợ nó một sợ cũng là có thể được, cũng không thể để Man quân như vậy thái bình trú đóng ở ta Hoàn Thành ngoài thành!"

Khâu Chân giờ phía dưới, nhìn chung quanh một vòng năm vị binh đoàn trưởng, sau đó hỏi Tiêu Mộ Thanh nói: "Như vậy, Tiêu tướng quân cho rằng nên phái bao nhiêu binh đi trước, lại do ai tới thông lĩnh?"

Tiêu Mộ Thanh không chút suy nghĩ, lúc này nói ra: "Ta nghĩ đầu tiên, thứ hai binh đoàn các ra năm nghìn tướng sĩ, do Trương tướng quân, Bạch tướng quân phân tỷ số đều tự dưới tướng đi trước, có thể phá trại địch!"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dẫn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 143: Quyền 7

Tiêu Mộ Thanh nói xong, mọi người đều tiếp cận Trương Chu cùng Bạch Dũng nhìn lại.

Trương Chu cùng Bạch Dũng đều là trong lòng chấn động, đánh lên Man quân đại doanh, nói dễ vậy sao, chuẩn bị không tốt liền có đi không trở lại.

Xem phái hai gã binh đoàn trưởng đi trước, Khâu Chân cũng hiểu được có chút không thích hợp, hần nói ra: "Tiêu tướng quân có phải hay không suy nghĩ một chút nữa?"

Tiêu Mộ Thanh lắc đầu, nghiêm mặt nói ra: "Chúng ta không cách nào biết được đại nhân nơi đó tình huống, hiện tại chỉ có thể dựa vào chúng ta lực lượng của chính mình ra khỏi địch, địch nhiều ta ít, lâu dài giữ lẫn nhau xuống phía dưới, tiêu hao quá nhiều, Hoành Thành cũng khó bảo không có mất, cho nên phải chiến đấu quyết định, dường như nghĩ mau lui lại địch, chỉ có đoạn ngoài lương thảo con đường này có thể đi. Lần ấy đánh lên cực kỳ trọng yếu, phải một kích thành công, chúng ta năm binh đoàn giữa đầu tiên, thứ hai, thứ ba này ba cái binh đoàn là mạnh nhất, ba vị binh đoàn trưởng giữa, Trương tướng quân cùng Bạch tướng quân lại rất hơi trầm ổn, gặp chuyện bình tĩnh, cho nên, việc này chỉ có thể xin nhờ hai vị tướng quân, hy vọng hai vị tướng quân ở nguy cơ trước mắt có thể không kể một người được mất, giải ta Hoành Thành đó vậy!"

Lời nói trong lúc đó, Tiêu Mộ Thanh cũng nhận tay tới, đối với Trương Chu cùng Bạch Dũng hai người khom người thi lễ.

Thấy thế, Trương Chu cùng Bạch Dũng song song trước, vội vàng đem Tiêu Mộ Thanh nâng ở, liên thanh nói ra: "Tướng quân nói quá lời, thuộc hạ quý không dám nhận!"

Tiêu Mộ Thanh đem nói được loại trình độ này, Trương Chu cùng Bạch Dũng hai người nghĩ từ chối cũng không có từ chối đường sống, chỉ có thể kiên trì lĩnh lệnh tiếp thu.

Đêm đó, Hoành Thành quân coi giữ không có động tĩnh, đến khi rạng sáng ngày hôm sau năm canh ngày thời điểm, cổng thành phía nam bị lạng lẽ mở, theo cửa thành khe thoát ra hơn mười cái bóng đen to lớn.

Lúc này tiếp cận ánh bình minh, sắc trời nhất hôn ám, hơn nửa hiện tại đúng là mọi người nhất mệt mỏi rồi, phòng bị nhất thư giãn thời điểm. Lúc này đánh lên, thời cơ bất có thể nói là vừa khen ngược chỗ.

Phong quân đại đội nhân mã còn chưa ra khỏi thành, với Trình Cẩm vì đâm sau lưng nhân viên đi đầu một, đi giải quyết trại địch trạm gác.

Người tu linh hệ Bóng Tối không có phạm vi lớn sát thương linh vũ kỹ có thể, cũng không thích hợp ở trong loạn quân hỗn chiến, nhưng bọn hần cũng là trời sanh thợ săn, am hiểu tiềm hành, xuất kỳ bất ý ám sát.

Trình Cẩm đâm người mượn bóng đêm yểm hộ, không ra hơi thở ả núp đến Man quân Nam doanh cửa doanh bên ngoài.

Hoành Thành cửa nam không là Man quân chủ công phương hướng, kỳ chủ lực cũng không ở Nam doanh, doanh bên ngoài thủ vệ không nhiều lắm, Trình Cẩm đâm người không phí bao nhiêu tình cảm đã đem Man quân trạm gác nhất nhất giải quyết hết, ngay cả cửa doanh hai bên khán đài Man binh cũng không có thể may mắn tránh khỏi, đâm sau lưng thành viên với Âm Ảnh Phiêu Di vọt đến khán đài, đem lính gác mau đâm chết, sau đó đem xác cột vào vai chính, xa xa nhìn lại, căn bản không cách nào giác lính gác đã chết, dường như còn đang mặt gác canh gác đường như.

Chờ toàn bộ giải quyết xong sau đó, đâm sau lưng thành viên mau bỏ đi trở về, hợp lại đem tin tức truyền cho bên trong thành.

Đâm sau lưng thành viên mới vừa trở về, Trương Chu, Bạch Dũng hai người liền dẫn đầu một vạn quân Bình Nguyên trào ra khỏi cửa thành. Bọn họ đều không kỵ mã, một các thân mặc áo đen, áo khoác hắc giáp, sọ ra vang, mỗi đều hệ miếng vải đen khăn, này vạn quân tốt thân không mang dư thừa vụn vặt, chỉ mang đầu hỏa, ra khỏi thành sau đó, bỏ qua hai chân, tiếp cận Man quân Nam doanh thẳng tiến lên.

Không có người nói chuyện, cũng không có ai kêu giết, chỉ có áo giáp ma sát ra rầm tiếng cùng với mọi người hô xích hô xích tiếng thờ đóc.

Bởi Man quân Nam doanh vòng ngoài trạm gác đã bị đâm sau lưng đi đầu giải quyết, xem, rõ ràng hai người tiến triển thuận lợi, rất nhanh lại vọt tới doanh địa viên môn trước.

Do thân thủ cường tráng Phong quân trước bay qua doanh địa hàng rào, từ bên trong mở cửa doanh, tiếp tục, Trương Chu cùng Bạch Dững đều tự huy động trường thương, mệnh lệnh dưới trướng binh lính xung phong liều chết đi vào.

Này một vạn quân Bình Nguyên, quả thực là tốt rồi giống từ trời rơi xuống dường như, Man quân không hề phát hiện, cũng không có bất kỳ phòng bị, bị đánh trở tay không kịp, rất nhiều quân tốt còn đang doanh trại ngủ liền bị hướng gần đây quân Bình Nguyên loạn đao chém giết, hồ lý hồ đồ chết ở ngủ mơ bên trong.

Tiêu Mộ Thanh cùng Ngã Gia quan sát không sai, Bởi Tất quân Nam doanh đúng là ngoài lương thảo trữ hàng đất, hướng nam doanh nội địa xung phong, rất nhanh đã thấy thành hàng khó phòng, đẩy ra màn cửa, tiếp cận bên trong nhìn lên, đều là chất đồng được thật chỉnh tề lương thực, thấy thế, Trương Chu cùng Bạch Dững hai người vui mừng, song song hạ lệnh mệnh lệnh, cũng dầu hỏa, đốt lương.

Lương thảo khô ráo, dính hỏa tức được, huống còn thêm dầu hỏa, này một thanh hỏa hoạn được đứng dậy, nghĩ không chế đều không không chế được, gió trợ hỏa thế, hỏa mượn gió uy, ngọn lửa tán loạn, theo gió khuếch tán, từng hàng khó phòng tức khắc rơi vào trong biển lửa, thường thường nhìn lại, ngoài hỏa thế đồ mãnh, hình như đem thiên đồ đốt bên.

Nam doanh giận lên, toàn bộ Man quân đại doanh cũng loạn thành hỗn loạn, người hô ngựa hý, tiếng kêu không ngừng.

Hỏa thế càng đốt càng lớn, ngay cả phóng hỏa quân Bình Nguyên môn đều bị được liên tiếp lui về phía sau.

Được hỏa hoạn tàn sát bừa bãi, từ doanh trại trong hốt hoảng chạy đến Man quân kêu trời trách đất, Trương Chu cùng Bạch Dững hai người liếc nhau, không hện mà cùng ngửa mặt cười to, thật không nghĩ tới, sự tình có thể tiến triển như vậy thông thuận, xem ra Tiêu Mộ Thanh quả thật có chỗ hơn người, đại nhân an bài hẳn làm Hoành Thành chủ tướng thật đúng là an bài được rồi.

Trương Chu cười nói: "Man quân hơn hết mà nhĩ, không chịu được như thế một kích, thật muốn lại hướng bọn họ nội địa xung phong liều chết một chút!"

Bạch Dững vội vã ngăn cản, nói ra: "Chúng ta nhiệm vụ đã thành, được lập tức trở về giao lệnh, mau nhanh triệt!"

"Ừ!" Trương Chu gật đầu. Hắn cũng chỉ mà thôi, bọn họ chỉ mang đến một vạn người, đánh Man quân một đánh lên tạm được, thật đám người nhà tập kết con người toàn vẹn ngựa, bọn họ cũng liền không chiếm được tiện nghi gì.

Giữa lúc Trương Chu cùng Bạch Dững chỉ đặc ý hết nghĩ lĩnh binh lúc rút lui, đột nhiên hiện tại bọn họ đã triệt không đi ra.

Không biết từ đâu chui ra ngoài vô số Man quân đã xem Nam doanh viên môn phá hỏng, trong khi giãy chết, đang lúc mọi người phía sau truyền đến rầm rập tiếng vó ngựa, xoay quay đầu lại nhìn lên, xem, rõ ràng hai sắc mặt người đột biến, từ sau đó phương mau chạy tới một nhánh kỵ binh, hắc áp áp một mảnh, cũng không phân rõ một đếm, vậy chút cũng là Bởi Tất trọng trang giáp kỵ binh.

"Gặp! Chúng ta cũng trùng kè!" Trương Chu theo bản năng cả kinh kêu lên.

Theo lý thuyết, Man quân kinh qua cả ngày công thành khăng định uể oải kinh khủng, bọn họ lại là xuất kỳ bất ý đánh úp đánh lên, Man quân phản ứng mau nữa, cũng không có khả năng như vậy mạnh mẽ tự hợp nổi nhiều như vậy bộ binh cùng kỵ binh, còn đem doanh địa viên môn ngăn chặn, tới một tiền hậu giáp kích, điều này hiển nhiên là đúng phương sớm có sắp xếp, dường như từ lâu coi là đến Phong quân sẽ ở đêm nay đến đây đánh lên dường như.

Điểm ấy Trương Chu thật đúng là đã đoán sai, Bởi Tất quân chủ tướng cũng không phải thần tiên, hẳn nào biết đâu rằng Hoành Thành bên kia có thể quan sát được bên mình lương thảo độn phóng ở địa phương nào, lại là từ lúc nào phái binh đánh lên, hơn nữa hẳn nếu là thật tính toán đến, lương thảo lại có thể nào dễ dàng như vậy bị Phong quân tiêu hủy?

Bởi Tất quân người cầm đầu cũng là giỏi về thống binh vừa mới, biết rõ lương thảo IN5C6F trọng yếu, cho nên an bài trọng binh trong coi, không ngừng đêm nay, mà là trọng binh vẫn luôn ở, chỉ là quân Bình Nguyên đột kích thời cơ bất thật tốt quá, đúng là Man quân uể oải đề phòng sơ suất là lúc, bị đánh trở tay không kịp, khi Man binh tập kết hoàn tất sau đó, quân Bình Nguyên đã bắt đầu phóng hỏa đốt lương, muốn ngăn trở chưa từng thời gian.

Lúc này trước có Man binh chặn đường, sau có trọng trang giáp kỵ binh truy kích, vạn quân Bình Nguyên bằng bị nhốt ở rất doanh bên trong, hơn nữa đôi phương binh lực còn đang không ngừng tăng, thấy lần này tình cảnh, quân Bình Nguyên vui sướng tâm tình quét sạch, thay vào đó là nồng đậm sợ hãi cùng tuyệt vọng.

Bạch Dững thái độ làm người quả thực trầm ổn, bình tĩnh, chỉ là hơi ngẩn ra một chút, lập tức hướng tả hữu nhân viên rống lớn kêu lên: "Hướng! Toàn thể huynh đệ cùng nhau tiếp cận viên môn hướng!"

Xôn xao —— theo mệnh lệnh của hấn, quân Bình Nguyên như thủy triều giống nhau tiếp cận viên môn bên kia vọt tới.

Hiện tại viên môn ở đây tụ tập Man binh có hơn ba ngàn chúng, binh phải không nhiều, nhưng Man binh sức chiến đấu quá mạnh mẽ, chính diện giao phong, quân Bình Nguyên không chiếm bất kỳ ưu thế.

Rất nhanh đôi bên tiếp xúc được cùng nhau, binh đối với binh, đem đối với đem, triển khai người chết ta sống đại hỗn chiến.

Bọn họ ở giao thủ, mà phía sau trọng trang giáp kỵ binh độ không giảm, khoảng cách quân Bình Nguyên càng ngày càng gần, nếu là chờ này đội trọng trang giáp kỵ binh lại vọt tới trước mắt, Trương Chu cùng Bạch Dững này một vạn người được nói rõ ở Man quân đại doanh trong.

Lúc này, Trương Chu xuất liên tục đếm thương, đâm cũng chung quanh vài tên Man binh, sau đó bước nhanh chạy đến Bạch Dững bên cạnh, bên thở hổn hển vừa nói nói: "Bên địch càng ngày càng nhiều, kỵ binh phía sau cũng muốn đến, trì hoãn nữa xuống phía dưới, huynh đệ ta người sợ rằng đều không đi được! Người dẫn người xung phong liều chết viên môn, ta trở lại ngăn trở Man quân kỵ binh, yểm hộ người rút lui khỏi!"

"Vậy còn người?" Bạch Dững trong lòng run lên, vùng xung quanh lông mày co rút nhanh. Trương Chu lúc này phải về đầu ngăn trở trọng trang giáp kỵ binh, coi như là đi chịu chết.

Trương Chu ngăn người, lập tức lớn tiếng nói: "Người không cần phải xen vào ta, đi trước hơn nữa!"

"Không được!" Bạch Dững cùng Trương Chu cũng là quân Bình Nguyên lão nhân, cộng sự nhiều năm, trong lúc đó cảm tình cũng mười phần thâm hậu, lúc này sống chết trước mắt, hấn sao có thể ném xuống Trương Chu mặc kệ một mình đào sinh. Hấn nói ra: "Người rút lui trước, ta đi ngăn trở kỵ binh!"

"Đừng dài dòng!" Trương Chu nóng nảy, một thanh đem Bạch Dững vai nắm, đem mang theo mình trước mắt, gấp giọng nói ra: "Bây giờ không phải là tranh luận thời điểm! Người nếu là có thể nhìn thấy đại nhân, liền đối với đại nhân nói ta Trương Chu không có bội nhọ Phong quân uy danh!" Nói xong, cánh tay hấn cố sức, hung hăng đem Bạch Dững đẩy ra, sau đó cao giọng hô: "Đầu tiên binh đoàn huynh đệ nghe lệnh, hết thảy tùy ta trở giết mọi kỵ binh!"

Không để ý tới nữa Bạch Dững, Trương Chu hiệu lệnh dưới trướng, về phía sau phương phản xung trở lại.

Bình thường nghị sự thời điểm, Trương Chu là rất cẩn thận nhất gan nhất chỉ một, nhưng bây giờ trong lúc nguy cấp, ở sống hay chết lựa chọn, hấn lựa chọn người sau, lựa chọn bản thân lưu lại yểm hộ đồng bào huynh đệ rút lui khỏi, người tính hai mặt khi hấn thân xông thể hiện.

Được Trương Chu đem người nước xoáy bóng lưng, ( ) Bạch Dững cắn chặt môi, tơ máu đều từ khóe miệng rỉ ra.

Hấn hung hăng dặm chân, hét lớn một tiếng, luân thương tiếp cận viên môn chỗ Man binh xung phong liều chết đi tới.

Cũng không phải là hấn nhất gan sợ chết, mà là hiện tại đã không thể cãi nữa, Trương Chu với tính mạng đáng về bác vì hấn cùng dưới trướng huynh đệ sáng tạo ra cơ hội đào sanh, nếu không phải tranh thủ, không chỉ có lãng phí Trương Chu khổ tâm, cũng uống phí đáp mình và thủ hạ binh lính tính mạng.

Cho dù không đành lòng, cho dù tim như bị đao cắt, hấn cũng chỉ có thể cắn răng, hoành hạ tâm lai lui lại.

Bạch Dững đem người đột phá vòng vây, Trương Chu thì lãnh đạo đầu tiên binh đoàn năm nghìn binh lính nghênh Bối Tắt trọng trang giáp kỵ binh.

Trọng trang giáp kỵ binh đang chạy vội xung phong thời điểm, vô luận dùng cái gì chiến thuật đều không dùng được, binh lính môn mặc dù sẽ mà cõn đao, nhưng còn chưa thi triển ra phải bị chiến mã đánh bay giết chết.

Khi khoảng cách của song phương cũng đủ tiếp cận thì, Trương Chu lập tức hạ lệnh, đội lá chắn.

Mười mấy tên Phong quân ở đội ngũ hàng đầu đem tấm chắn đứng lên, còn lại Phong quân thì hợp lực đứng vững tấm chắn, chuẩn bị tiếp thu trọng trang giáp kỵ binh đánh.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hấn tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Chương 144: Quyển 7

Đường Dần quan sát Phụng Dương địa hình, cảm giác thành này hiểm trở, dễ thủ khó công, nghĩ chính diện phá thành, khó như lên trời, lập tức liền muốn đến đánh lên ban đêm thu thành.

Hắn an bài Trình Cẩm tuyến ra hơn trăm tên đâm sau lưng nhân viên, lập tức lại lệnh toàn quân chuẩn bị sẵn sàng, chỉ cần thấy được bọn họ đánh lên ban đêm thành công tín hiệu, một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm sát nhập bên trong thành.

Đêm đó, Đường Dần cùng Trình Cẩm mang theo đâm sau lưng nhân viên lặng lẽ tiếp cận Phụng Dương lặn đi tới. Bọn họ đều là người tu linh hệ Bóng Tối, đều vì ban đêm lặn cao thủ. Mượn màn đêm làm yểm hộ, bọn họ lặng lẽ vòng qua công nói, tiếp cận Phụng Dương dưới thành tiếp cận.

Thế nhưng, Đường Dần đám người mới khó khăn lắm tiếp cận đến Phụng Dương năm mươi bước, bỗng nhiên nghe được lầu trên tường thành cảnh báo tiếng vang lớn, ngay sau đó, bZR9 một loạt hỏa tiễn từ lầu trên thành bay vụt xuống.

"Không tốt, đại vương! Mạc quân sớm có phòng bị, có người tu linh ở lầu trên tường thành thả ra thấy rồi!" Trình Cẩm phản ứng cực nhanh, trước tiên tiếp cận Đường Dần nói ra cảnh cáo.

Lầu trên thành bay vụt xuống hỏa tiễn để Đường Dần đám người bộ dạng lộ rõ, đã như vậy, Đường Dần cũng dứt khoát thông suốt đi ra, đối với Trình Cẩm đám người quát lên: "Không cần khẩn trương, bọn người tùy ta cứng rắn hướng lên đầu thành!"

Lúc này, Đường Dần cũng không ẩn dấu bộ dạng, sai bước tiếp cận Phụng Dương dưới thành cứng rắn tiến lên. Trình Cẩm đám người sợ hãi có thất, vội vàng đi theo.

Thành thượng Mạc quân đã rồi phát hiện Đường Dần đoàn người, rất nhanh, lầu trên tường thành trên mũi tên như mưa xuống, dày đặc mũi tên phô thiên cái địa tiếp cận bọn họ bao phủ qua đây.

Vừa mới bắt đầu, Đường Dần đám người còn có thể thi triển Âm Ảnh Phiêu Di lánh địch nhân tiền trận, nhưng càng tiếp cận tường thành, quân địch người tu linh thả ra linh áp lại càng mạnh, dần dần, tu vi hơi yếu đâm sau lưng nhân viên đã không cách nào ở cường đại linh áp hạ thi triển Âm Ảnh Phiêu Di, bị bay vụt xuống tên bắn vừa vặn, kêu thảm đều tè ngã xuống đất.

Đường Dần còn dự định tiếp tục mạnh mẽ hướng, nhưng không lâu sau, hắn cũng cảm thụ được bên địch thả ra linh áp càng ngày càng mạnh, như vậy mạnh mẽ lao xuống, đừng nói Trình Cẩm đám người Âm Ảnh Phiêu Di thi triển không được, coi như mình chỉ sợ cũng khó có thể may mắn tránh khỏi. Đường Dần kích thích về kích thích, nhưng thời khắc mấu chốt, ý nghĩ rất là rất lạnh tĩnh, hắn quyết định thật nhanh, hạ lệnh ngừng mạnh mẽ hướng, toàn thể triệt thoái phía sau.

Lúc này đây Đường Dần tự mình phát khởi đánh lên ban đêm cuối lại với nỗ lực hơn mười tên đâm sau lưng nhân viên thương vong mà qua loa kết thúc.

Chờ Đường Dần rút về đến doanh trại, cũng bắt đầu cảm giác được suy nghĩ hàng loạt làm đau, đánh như thế nào chỉ một tên điều chưa biết Phụng Dương thành vậy mà khó như thế, rõ ràng đánh không được, đánh lên ban đêm cũng không được, lẽ nào bên mình mượn Phụng Dương không có biện pháp chút nào phải không?

Đối với ngăn cản cho trước mắt chỗ ngồi này Phụng Dương thành, đừng nói Đường Dần không có cách, ngay cả Phong quân giữa tướng lĩnh, mưu sĩ môn cũng đều không hề phá địch đó sách, kể cả đi theo Khâu Chân ở bên trong.

Ngồi ở giữa trong quân trướng, Đường Dần không nói được một lời, cúi đầu sanh muộn khí, cũng không biết là khí Phụng Dương Mạc quân khó chơi hay là khí bên mình vô năng.

Không biết qua bao lâu, hắn ngẩng đầu lên, nhìn chung quanh mọi người, hỏi: "Liệt vị đều chỉ nói vậy thôi, chúng ta rốt cuộc như thế nào có thể công phá Phụng Dương?"

Đường Dần hỏi xong lời nói, trong đại trướng lặng ngắt như tờ, ngay cả một trả lời người của cũng không có.

Thấy thế, hắn nở nụ cười, chẳng qua là bị tức cười, Đường Dần bên lắc đầu bên yếu ớt nói ra: "Ta nghe người ta nói, làm hỏi ra một vấn đề, tất cả mọi người không trả lời thời điểm, vậy nói rõ mọi người trong lòng đều đã có đáp án."

Nghe vậy, mọi người hai mặt nhìn nhau, cuối cùng vẫn là Khâu Chân mở miệng nói ra: "Đại vương, Phụng Dương địa thế gấp may mắn, đừng nói ta mười vạn tướng sĩ khó có thể đánh hạ, mặc dù tới thượng triệu tướng sĩ, chỉ sợ cũng đánh không dưới tới, huống, Phụng Dương vốn cũng không ở quân ta trước đó mưu tính trong phạm vi, mà Tây Sơn quận cũng chỉ có một xa xôi đó quận, cũng không giá trị quá lớn, với thần đó gấp, còn là. . . Buông tha đánh Tây Sơn quận, quân ta tiếp tục hướng nam đẩy mạnh, cho Thiệu Phụng làm áp lực."

Khâu Chân nói rồi cuộc nói ra lòng của mọi người tiếng, hần vừa dứt lời, Nhạc Thiên nói tiếp: "Đại vương, cứ mặt tướng sở tra xét tình hình thực tế báo, Tây Sơn quận quân tuy là nơi ấy quân, nhưng binh lực lại vượt lên trước hai mươi vạn, hơn nữa chiến lực chút nào không lẫn cho Mạc quốc giữa quân. Tây Sơn quận rời xa Mạc quốc triều đình, có thể nói quốc giữa quốc gia, Tây Sơn quận quân có thật nhiều tướng lĩnh cùng binh lính cũng là đời đời tông quân, lực ngưng tụ rất mạnh, hiện tại lại ở ở bản quân tác chiến, có thể nói là chiếm hết thiên thời, địa lợi, nhân hòa, quân ta và lực địch, cũng không phải là. . . Cũng không phải là cứ chỉ sáng suốt!"

Mọi người vừa nghe vừa gật đầu, hiện tại mọi người tìm cách cùng Khâu Chân, Nhạc Thiên không sai biệt lắm, đều cho là nên lui binh, không cần thiết ở Tây Sơn quận này không quan trọng gì nơi ấy uống phí hao tổn, đình lại hiện nay tốt thời cơ chiến đấu.

Đường Dần ngưng mắt nhìn mọi người, nghi vấn hỏi: "Liệt vị cũng đều cho rằng nên rút quân?"

"Đúng vậy, đại vương, đem thời gian đều lãng phí ở Tây Sơn quận, cho dù cuối có thể đánh xuống dưới ấy quận, chúng ta cũng cái được không bù đắp đủ cái mất a. . ."

Đường Dần khoát khoát tay, cắt đứt mọi người vào gián, nói ra: "Tây Sơn quận quả thực không là muốn mà, cũng không ở trước đây chúng ta mưu đồ trong phạm vi, nhưng tình huống bây giờ bất đồng, Mạc quốc nơi ấy quân chủ lực đã tràn vào Tây Sơn quận, nếu chúng ta bỏ mặc, như vậy này nhóm Mạc quân bất cứ lúc nào cũng có thể có thể từ chúng ta trặc hậu phương tác loạn, chúng ta phía trước phương tác chiến cũng sẽ không yên tĩnh, hơn nữa, lý thắng tướng quân cùng với ta hơn vạn tướng sĩ tổn hại cho Phụng Dương trước thành, như thế huyết hải thâm cừu há có thể không báo? Cho nên, vô luận như thế nào ta nhất định muốn bắt xuống dưới Tây Sơn quận!"

Lời của hần cũng không phải là không có đạo lý, đương nhiên, Khâu Chân đám người vào gián cũng chưa chắc có sai, hiện tại, Phong quân quả thực gặp phải chỉ một lưỡng nan lựa chọn, tiếp tục đánh Tây Sơn quận, sợ lại hao binh tổn tướng cũng chưa chắc có thể đánh được xuống, mà không đánh Tây Sơn quận, đây cũng là một to lớn hậu họa, bất cứ lúc nào có thể ở Phong quân chủ lực phía sau lưng hăng thẳng thượng một đao, đánh và không dám, làm người ta rất khó lựa chọn.

Thương nghị tới thương nghị đi cũng thương nghị không ra một kết quả, Đường Dần tâm phiền ý loạn phát tay một cái, nói ra: "Thời gian không còn sớm, các ngài cũng đều đi về nghỉ ngơi đi, chúng ta ngày mai bàn lại!"

Mọi người cho nhau nhìn kìa, bắt đầu đi đứng lên hình, đều chấp tay thi lễ nói: "Bọn thần xin cáo lui!"

Đường Dần còn dự định ngày mai tiếp tục thương nghị có muốn hay không đánh Phụng Dương cùng thế nào đánh Phụng Dương việc này nghị, thế nhưng khuya hôm đó liền xảy ra nhiều loạn.

Canh tư thiên thời, Đường Dần đang ở trong doanh trường ngủ say, chợt nghe bên ngoài một phen đại loạn, mặc dù là đang ngủ phản ứng của hần cũng cực kỳ linh mẫn, cơ hồ là bản năng vùng lên ngồi dậy, đồng thời trong tay cũng nhiều ra hai thanh hình bán nguyệt loan đao.

Hần lác lác đầu còn có chút hôn mê, mới vừa muốn đi ra xem một chút chuyện gì xảy ra, lúc này, một tên Phong quân thị vệ hoảng hoảng trương trương chạy vào, gấp giọng nói ra: "Đại vương, không xong, quân địch thừa dịp đêm bí mật đánh úp doanh trại địch, quân ta doanh trại nấu cơm!"

"Cái gì?" Đường Dần nghe xong, nổi trận lôi đình, đêm nay bản thân vừa mới đánh lên Phụng Dương thất bại, kết quả Phụng Dương lại cho mình tới một phản đánh lên, rõ ràng buồn cười. Hần nhảy đứng lên hình, nắm lên áo khoác, bên khoác lên người bên sai bước đi ra ngoài.

Đến bên ngoài, đưa mắt nhìn nữa, thật sao, doanh trại phía tây bên kia ngọn lửa tận trời, khói đặc nổi lên bốn phía, ngoài hỏa thế đó vờn, liên tục bên đều sắp bị đốt đỏ. Tuy nói quân địch tới bí mật đánh úp doanh trại địch, làm sao có thể nhận lớn như vậy hỏa? Không đợi hần biết rõ ràng chuyện gì xảy ra, triển bằng, nguy hiểm hai đem khoái mã chạy tới, đến Đường Dần trước mắt, hai người tung người xuống ngựa, nhưng tay thi lễ nói: "Đại vương, vừa mới quân địch bí mật đánh úp doanh trại địch, dùng hỏa tiễn bắn vào doanh trại, chẳng biết tại sao, quân ta doanh trại dính hỏa liên, hiện tại tây doanh trại đã hóa thành hỏa hải!"

Đường Dần tròn mắt đều đỏ, từ trước đến nay cũng là hần đi đánh lên người ta, bao giờ bị địch nhân như vậy đánh lên qua? Hần kéo qua một con chiến mã, phi thân nhảy đi tới, trảo nghiêng lĩnh cứu đi khỏi đồng thời, đem vật cầm trong tay song đao cũng hoàn thành linh hóa, quát to: "Hãy bớt sàm ngôn đi, tùy ta nghiền địch!"

"Đại vương. . ." Triển bằng mặt lộ vẻ khó khăn mà nói ra: "Quân địch phóng hết mấy vòng hỏa tiễn liền trốn, hiện tại phòng chừng đã đem về Phụng Dương thành!"

"A?" Đường Dần nghe nói lời này, mũi đều nhanh khí sai lệch, Mạc quân dám đến bí mật đánh úp doanh trại địch, cũng không dám nhập doanh đánh một trận, đây là cái gì đồ vô dụng chiến thuật?

"Đại vương, hỏa thể lan tràn rất mạnh, sẽ bùng lên bất diệt, xem ra chỗ ngồi này doanh trại là không giữ được, còn là. . . Hay là trước triệt đi ra ngoài đi!" Ngụy hiền lấy can đảm nói ra.

Đường Dần hiện tại khá có một loại hữu lực dùng không ra cảm giác, hấn ngừng đầu hướng tây bên nhìn sang, chính như triển bằng cùng ngụy hiền theo như lời, bên mình doanh trại bên trong hỏa thể khuếch tán quá nhanh, này mới bây lớn sẽ công phu, hấn thậm chí có thể cảm nhận được chúc nóng sóng nhiệt trước mặt hàng loạt phác lại.

"Đáng chết Mặc tặc!" Đường Dần chửi bới một tiếng, nhưng cuối cùng vẫn hạ lệnh, toàn quân rút khỏi doanh trại.

Hiện tại Phong quân đóng quân chỗ này doanh trại cũng không phải Phong quân bản thân dựng, mà là Mặc quân ở Tây Sơn miệng kiến tạo trạm kiểm soát, bây giờ bị đốt, Phong quân cũng không cảm thấy yêu thương, đem có thể mang đi đồ quân nhu, lương thảo, lều trại hết thấy đều vận chuyển đi, triệt khi đến một chỗ Mặc quốc trạm kiểm soát đi đóng quân.

Phong quân triệt đến một chỗ Mặc quốc tân trạm kiểm soát đóng trại, cũng không lâu lắm, Phong quân tổn thất liên công tác thống kê xuất hiện, nộp lên đến Đường Dần trong tay của nàng. Lần này Mặc quân bí mật đánh úp doanh trại địch, hai quân không có trực tiếp tiếp xúc, Phong quân thương vong cũng không lớn, người bị thương phần nhiều là bỏng cùng tự đụng nhau va chạm, trúng tên thì gây vết thương nhẹ, mặt khác, đồ quân nhu, lương thảo cũng không có gì tổn thất, ngược lại lều trại bị thiêu hủy không ít. Để cho Phong quân không cách nào tiếp nhận là Mặc quân dám chủ động công ra thành, đồng thời thành công thiêu hủy bên mình doanh địa, đây đối với Phong quân tướng sĩ mà nói đơn giản là vô cùng nhục nhã.

Ở tân dựng trung quân trong lều, Đường Dần còn chưa ngồi nóng đất, Khâu Chân từ bên ngoài vội vã đi gần đây, nói ra: "Đại vương, chỗ này doanh trại chúng ta cũng ở không được."

Đường Dần vùng xung quanh lông mày mặt nhăn nhanh hơn muốn vận thành một khó chịu, hỏi: "Có ý tứ?"

"Đại vương mời xem!" Vừa nói chuyện, Khâu Chân tiến lên, đưa cho Đường Dần một cây côn gỗ.

Đường Dần không hiểu tiếp nhận một cây, nhiều lần lật xem, một cây trơn tru, hợp lại không khác thường, hấn ngừng đầu bắt mắt chất vấn: "Khâu Chân, ngươi để ta nhìn cái gì?"

"Đây là thần từ trạm kiểm soát trại tường thượng chiết xuống." Khâu Chân cầm một cây, phóng tới ngọn nến thượng, tiếp xúc được ngọn nến ngọn lửa, chỉ nghe chọt một tiếng, cành cây côn gỗ bắt đầu bốc cháy lên, tuy rằng Khâu Chân ném xuống động tác của nó đã rất nhanh, nhưng ngón tay vẫn bị đốt tới một chút, hấn một bên phui, một bên nghiêm mặt nói ra: "Đại vương, dựng trạm kiểm soát những bó củi thượng sớm bị quân địch quét lên qua dầu tòng, chỉ là Mặc quân sử dụng đặc thù thủ pháp, trừ đi dầu tòng mùi, cho nên, một cây nhìn qua rất trơn tru, nhưng dính hỏa liên, sẽ bùng lên bất diệt."

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 145: Quyển 7

"Thì ra là thế!" Đường Dần nhìn trên mặt đất thiêu đốt một cây, chậm rãi gạt đầu, thảo nào Mặc quân lại như vậy dễ dàng đem Tây Sơn Khẩu bên trong hơn mười chỗ trạm kiểm soát toàn bộ nhường lại, nguyên lai là sớm có dự mưu, trước đó quét lên hảo dầu tòng, đối với bên mình sử dụng hỏa công.

"Đại vương, nếu như ta quân không rút khỏi Tây Sơn Khẩu, ta nghĩ Mặc quân hay là lại sự cố kế nặng thi, thừa dịp đêm bí mật đánh úp doanh trại địch, không cần tiếp cận quân ta doanh địa, chỉ là xa xa phóng hỏa mũi tên, liền có thể cho ta quân tạo thành tổn thất. Lần này quân ta vận khí tốt, chỉ là hủy hoại một số lều trại, nếu như lần sau lương thảo bị hao tổn, hậu quả kia đã có thể nghiêm trọng." Khâu Chân ý vị thâm trường nhắc nhở.

Đường Dần gõ một cái cái trán, trầm ngâm một lát, phương cười khổ nói: "Thoạt nhìn, là chúng ta quá đánh giá thấp này Tây Sơn quận, cũng quá đánh giá thấp thiêu dự người này!"

"Không sai!" Lời này Khâu Chân bày tỏ tán thành, nói ra: "Thiệu Phương có thể đem thiệu thị gia tộc đuổi tận giết tuyệt, nhưng hết lần này tới lần khác không dám động một quân đứng đầu thiệu dư, có thể thấy được ngay cả Thiệu Phương đối với người này cũng rất nhiều kiêng kỵ."

Đường Dần khẽ thở dài, nói ra: "Được rồi, cứ dựa theo ý tứ của người đi, quân ta rút khỏi Tây Sơn Khẩu, ở Tây Sơn Khẩu bên ngoài xây dựng cơ sở tạm thời."

Khâu Chân chấp tay nói ra: "Đại vương anh minh!"

Phong quân tiến nhập Tây Sơn Khẩu, đẩy mạnh mau, triệt được cũng mau, ở tiền công Phụng Dương bị nghẹt sau đó, Đường Dần hạ lệnh, toàn quân rời khỏi Tây Sơn Khẩu, hợp lại canh phòng nghiêm ngặt Mạc quân đánh lên. Hiện tại Phong quân thành đàm lao phải theo lao đó thế, tiến công không là, triệt thoái cũng không xong, Tây Sơn quân đã thành Đường Dần đại họa tâm phúc.

Giữa lúc Phong quân ở Tây Sơn Khẩu bên ngoài tiến thoái lưỡng nan thời điểm, một người chạy tới Phong quân đại doanh, Phong quốc trị túc bên trong sử, Trương Hàm, cùng Trương Hàm cùng đi còn có một vị, Thái Khuê.

Trương Hàm là tử ninh mà chạy tới. Trước đây quân Tam Thủy tiếp viện nói thua kém, và quân Dookie giao chiến, Trương Hàm bị Đường Dần phái đến ninh mã, phụ trách quân Tam Thủy hậu cần sự vụ, Trương Hàm đến ninh mã sau đó, dứt khoát hẳn hoi trừng trị ninh mã một nhóm lớn tham quan ô lại, đồng thời cũng dính đến Thái Tụng, vì để tránh cho phiền phức, Thái Tụng cho Trương Hàm không ít chỗ tốt, quan hệ của hai người cũng bởi vậy trở nên thân mật đứng dậy.

Theo nói thua kém chiến tranh kết thúc, Trương Hàm cũng có thể trở về gió đều Diêm thành, mà lúc này, Phong quốc và Mạc quốc trong lúc đó chiến tranh lại bùng nổ.

Thân ở Vu Ninh mà quân Tam Thủy cùng Thiên Ứng quân toàn bộ xuôi nam, đối với thuộc về Mạc quốc phạm vi thế lực bên trong ninh nam tám quận phát động tiến công, theo lý thuyết, Trương Hàm có thể tiếp tục ở lại ninh mã, phối hợp hai quân hậu cần sự vụ, nhưng Trương Hàm bản thân nghĩ ở lại ninh mã tiền đồ xa vời, mặc dù mình làm ra công tích, xa ở Mạc quốc đại vương cũng chưa chắc có thể xem tới được, lập tức quyết định bản thân đi đi Mạc quốc, tuy rằng vị tất có thể trở ra thượng lực, nhưng ở đại vương bên người làm việc, luôn luôn sống khá giả ở ninh mã bên này.

Biết được Trương Hàm phải ly khai ninh mã, đi hy vọng Mạc quốc và Đường Dần hội hợp, Thái Tụng chủ động tìm tới, còn nhất định đưa lên lễ trọng, tiếp cận Trương Hàm đưa ra, hy vọng hẳn có thể tiếp cận đại vương để cử mình con trai thứ hai Thái Khuê, để Thái IHLéa Khuê tài năng ở triều đình mưu một quan nửa chức.

Ăn thịt người nhà mỗi ngày, đem tay của người ta cắn, Trương Hàm thu Thái gia hối lộ nhiều lắm, hiện tại Thái Tụng đưa ra như vậy thỉnh cầu, hẳn cũng không tiện cự tuyệt, huống chi hẳn nghĩ đến, đại vương đối với Thái gia ấn tượng cũng không tốt, hiện tại sở dĩ trọng yếu Thái Tụng, cũng chẳng qua là ngộ biến từng quyền, mặc dù đem Thái Khuê đề cử cho đại vương, cũng chưa chắc sẽ phải chịu trọng dụng, không ảnh hưởng tới địa vị của mình ở trong triều.

Cáo già Trương Hàm nằm mơ cũng không nghĩ ra, hẳn thiên toán vạn toán, lần này lại nhìn lầm.

Thái Tụng khẳng định đem mình trợ thủ đắc lực nhất, thân mật nhất nhị nhĩ tử đưa đến triều đình nhậm chức, này tất cả đều là Thái Khuê ý của mình.

Trương Hàm có thể nhìn ra Đường Dần trọng dụng Thái gia chỉ là nhất thời ngộ biến từng quyền, nhay bén tuyệt đỉnh Thái Khuê lại làm sao trong không nhìn ra? Hẳn tiếp cận Thái Tụng đưa ra, Thái gia nghĩ cũng có địa vị của mình cùng quyền thế, chỉ dựa vào tiểu muội thái lại lã cùng đại vương quan hệ giữa là xa xa không đủ, về phần hữu tướng thượng Quan Nguyên Cát, vậy càng là không đáng tin cậy, dựa vào người không bằng dựa vào mình, Thái gia phải có một người ở trong triều đảm nhiệm chức vị quan trọng, đồng thời còn cần xong đại vương nặng tin cùng trọng dụng, chỉ có như vậy, Thái gia ở ninh mã địa vị mới có thể luôn luôn lâu dài xuống phía dưới, không đến mức một ngày kia đột nhiên bị họa sát thân.

Để Thái Tụng thủ đoạn bắt quả tang, đùa một âm mưu thủ đoạn có thể, nhưng ở cái nhìn đại cục thượng, hẳn xa không bằng Thái Khuê, hơn nữa hẳn đối với mình rất có tự mình hiểu lấy, cũng biết rõ con trai thứ hai ý nghĩ hơn xa bản thân, cho nên cho tới nay hẳn đối với Thái Khuê kẻ sách cũng là nói gì nghe nấy. Lần này nghe Thái Khuê đưa ra muốn mượn Trương Hàm làm ván cầu đến trong triều nhậm chức, Thái Tụng tuy rằng không muốn, cũng rất là lo lắng, nhưng cuối cùng vẫn gật đầu đồng ý.

Đây là Trương Hàm cùng Thái Khuê cùng đề Phong quân đại doanh quá trình.

Đối với Trương Hàm đến, Đường Dần cùng trong quân các tướng lĩnh đều thật bất ngờ, hẳn là trị túc bên trong sử, mặc dù chức quan lớn, cũng là văn chức, tới trong quân không hề tác dụng.

Ở Phong quân đại doanh trung quân trưởng, Trương Hàm cùng Thái Khuê nhìn thấy Đường Dần.

Thấy Trương Hàm, Đường Dần liền thật bất ngờ, gặp Thái Khuê cũng tới, trong lòng hẳn càng không giải thích được, hơn hết cũng không có gấp đặt câu hỏi, hỏi trước Trương Hàm nói: "Trương Hàm, người chạy thể nào đến Mạc quốc tới nơi?"

Trương Hàm từ lâu nghĩ hảo thoả từ, vội vàng trả lời: "Hồi bẩm đại vương, quân Tam Thủy đã từ nói thua kém rút về quốc nội, vì thân ở ninh mã chuyện vụ đã xong, cho nên trở về đều phục mệnh, nửa đường, thân lại nghe nói Mạc quốc mạo phạm quốc gia của ta, đại vương tự mình tỷ số sự phụ xuất chinh, sự cố vì thân tiện đường chạy tới, xem có hay không vì thân có thể xuất lực nơi ấy."

Nghe xong lời này, Đường Dần không nghĩ thế nào, Khâu Chân ở bên đã lớn nhú. Khâu Chân cùng Trương Hâm hai người từ trước đến nay là hồ xem không vừa mắt, hai người mâu thuẫn tồn tại đã lâu. Khâu Chân cười lạnh một tiếng, nói ra: "Trương đại nhân thân là đại thần trong triều, chẳng lẽ không biết trong triều quy củ? Đại vương vẫn chưa triệu kiến người, người một mình đến đây, chỉ ấy một cái, liền có thể bình tĩnh người một khi quân đó tội!"

Trương Hâm tức giận đến tới mắt trợn trắng, nhưng biểu hiện trên mặt hay là rất bình thản, hắn nói ra: "Hạ quan thiên lý xa xôi mà đến, cũng là xuất phát từ đối với đại vương một mảnh trung thành, Khâu Trương mặc dù nhìn lâu hạ quan không vừa mắt, nhưng là không cần đem 'Khi quân đó tội' như vậy chụp mũ từ khi đến quan trên đầu nữa? !"

"Ha ha!" Khâu Chân khí vui vẻ, dương đầu hỏi: "Chẳng lẽ là bốn tướng oan uổng người phải không? Từ ninh mà đến Mạc quốc, lộ trình đâu chỉ thiên lý, chào người chỉ một 'Tiện đường' a!"

Hắn hai người người một lời ta một lời mà đối chọi gay gắt, Thái Khuê ở bên luôn luôn cúi đầu, trầm mặc không nói gì, bất quá hắn thế nhưng ở trong tới tới quan sát ở đây về mặt của mọi người, cũng hy vọng có thể mau chóng phân biệt ra được trong triều phe phái, hảo quy hoạch ra bản thân ngày sau chiếm ở đâu một bên có lợi nhất.

Mọi người ở đây hoặc là võ tướng, hoặc là mưu sĩ, cơ bản cũng là tả tướng Khâu Chân bên này thuộc hạ, hiển nhiên cũng với Khâu Chân như Thiên Lôi sai đầu đánh đó. Khâu Chân nhìn Trương Hâm không vừa mắt, những người khác đối với Trương Hâm sắc mặt của cũng không tốt gì.

Thấy hắn hai người lại tranh chấp, vốn là tâm phiền Đường Dần khoát khoát tay, nói ra: "Không nên lại sáo." Hắn quay đầu nói với Khâu Chân: "Khâu Chân, Trương Hâm có thể từ ninh mà chạy tới Mạc quốc, cũng là xuất phát từ có ý tốt, thời kỳ phi thường, không cần sẽ ở lễ tiết thượng tính toán chi li." Nói xong, hắn rồi hướng Trương Hâm nói: "Hai quân giao chiến, người một quan văn có thể làm chi vi, hay là sớm đi hồi triều giữa xử lý chính vụ nữa, hiện tại Nguyên Cát cũng cần đặc lực giúp đỡ!"

Đường Dần nói nghe tựa hồ hai bên đều không khuynh hướng, trên thực tế, từ đó hay là có thể cảm giác được hắn đối với Trương Hâm tín nhiệm cùng coi trọng.

Trương Hâm dám đối với Khâu Chân bất kính, nhưng đối với Đường Dần cũng không dám chậm trễ chút nào, hắn liên tục gật đầu, đáp: "Đại vương giáo huấn được cực kỳ, vì thần ngày mai lại về nước bên trong."

Đường Dần nở nụ cười, nói ra: "Cũng không cần nóng lòng nhất thời, người có thể trong quân đội nghỉ ngơi trước mấy ngày."

Trương Hâm động dung nói: "Cảm ơn đại vương thông cảm."

"Hừ!" Khâu Chân trầm giọng hừ lạnh, nghiêng đầu sang chỗ khác, xem cũng không nhìn hắn.

Sợ hắn hai lại tái khởi tranh chấp, Đường Dần cảm mở lời đầu, nhìn về phía Thái Khuê, hỏi: "Thái Khuê, người không ở ninh mà giúp đỡ phụ thân của người, tới phía trước chiến trường làm chi?"

Không đợi Thái Khuê nói chuyện, Trương Hâm giành trước nói tiếp: "Hiện tại chính là ta gió to người hầu trong đó, mà Thái công tử tức trí đa mưu, là khó được nhân tài, cho nên vì thân đặc biệt đem hắn mang đến, đề cử cho đại vương." Nói chuyện đồng thời, hắn còn tiếp cận hắn Đường Dần lần nữa nhảy mắt.

Đường Dần nhiều nhạy bén, thấy thế, lập tức hiểu Trương Hâm ý đồ. Hắn nói là đem Thái Khuê đề cử cho mình, trên thực tế là mang đến cho mình một người bản chất, nếu như ngày nào đó Thái Tụng dám ở ninh mà sinh loạn, như vậy thứ nhất chết chính là của hắn thân nhi tử Thái Khuê.

Hắn ngửa mặt mà cười, biết thời biết thế mà nói ra: "Nếu là Trương đại nhân đề cử nhân tài, vậy nhất định không sai được." Dừng một chút, Đường Dần lại nói: "Thái Khuê, người liền tạm mặc cho bên trái gián chủ tịch quốc hội sử nữa, ngày sau nếu có công tích, làm tiếp đề thăng."

Phong quốc bên trái gián chủ tịch quốc hội sử ở trong triều chỉ là một vi bất túc đạo lục phẩm tiểu quan, không có quyền tham dự hưởng nghị, lệ thuộc trực tiếp cấp trên là thừa tướng Trường Sử, nói trắng ra là chính là thừa tướng dài dùi bút thư kiêm trợ lý, công vụ một đồng lớn, công lao sẽ không có, cố sức không được cảm ơn chức vụ.

Thái Khuê vốn là không kỳ vọng Đường Dần có thể cho mình cái gì đại quan, cho nên nghe Đường Dần phong bản thân làm bên trái gián chủ tịch quốc hội sử, lúc này về phía trước đập đầu, nói: "Vi thần cảm ơn đại vương long ân!"

Đường Dần mỉm cười gật đầu, nói ra: "Trương đại nhân trở về đều là lúc, ( ) người tùy Trương đại nhân cùng đi."

"Vâng! Đại vương." Thái Khuê vô cùng cung kính mà lên tiếng, sau đó hỏi: "Đại vương, quân ta trú đóng ở Tây Sơn Khẩu bên ngoài, không biết là dụng ý gì?"

Nghe nói lời này, ở đây chúng tướng mặt dày cùng là đỏ lên, bên mình đánh không dưới Phụng Dương, ở Tây Sơn Khẩu bên trong lại tao Mạc quân đánh lên, là bị vùi vãi trú đóng ở Tây Sơn Khẩu bên ngoài.

Thấy mọi người đều mặt lộ vẻ khó xử, nhất là Khâu Chân cũng ở trong đó, Trương Hâm sao có thể bỏ qua này nhục nhã kẻ thù chính trị cơ hội? Hân vội vàng nói tiếp: "Đúng vậy, đại vương, hiện tại chính là ta quân tiến quân thần tốc, thâm nhập Mạc quốc nội địa thời điểm, thế nào lại đóng quân hơn thế đâu?"

Mọi người đều là người một nhà, Đường Dần cũng không cần thiết giấu diếm, hân nhún nhún vai, thở dài một tiếng, nói ra: "Vốn có, quân ta muốn tấn công chiếm Tây Sơn quận, thế nhưng Tây Sơn quận môn hộ Phụng Dương dễ thủ khó công, quân ta vài lần tiến công bị nghẹt, nhưng lại hao binh tổn tướng, cho nên, chỉ có thể bị ép trú đóng ở này, vất óc suy nghĩ phá địch đó sách."

"Thì ra là thế! Thần cho rằng, có Khâu Trương ở, quân ta nhất định có thể bách chiến bách thắng, đánh không khỏi khắc, nghĩ không ra, lại bị chính là một tòa Phụng Dương chặn." Trương Hâm lúc nói chuyện cũng không quên châm biếm mà miết Khâu Chân liếc mắt, Ngụ ý, người đường đường tá tướng cũng không gì hơn cái này.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 146: Quyển 7

Trương Hâm vốn định nói móc Khâu Chân vài câu, không chú ý tới mình đem Đường Dần cũng nói móc vào được. Đường Dần tự mình chỉ huy toàn quân, tác chiến bất lợi, hân đương nhiên phải bị bài trách.

Mới vừa nói hết lời, Trương Hâm cũng ý thức được bản thân lỡ lời, nhìn lên quan coi Đường Dần biểu tình, quả nhiên, người sau sắc mặt của âm trầm xuống.

Giữa lúc hân vất óc suy nghĩ như thế nào bù đắp mình nói lỡ thì, Thái Khuê đột nhiên mở miệng nói ra: "Đại vương, kỳ thực muốn phá Phụng Dương, thậm chí toàn bộ Tây Sơn quận, cũng khiến trách sự tình."

"A?" Nghe nói lời này, ở đây ánh mắt của mọi người cùng là sáng ngời, đều tiếp cận Thái Khuê nhìn lại. Đường Dần cũng mừng rỡ, hỏi tới: "Thái Khuê, người có gì diệu kế?"

Thái Khuê cười, hỏi ngược lại: "Đại vương cho rằng Thiệu Phụng cùng Thiệu Dự quan hệ như thế nào?"

Đường Dần chăm chú suy nghĩ một chút, nói ra: "Thiệu Phụng khẳng định muốn đưa Thiệu Dự vào chỗ chết, đem Mạc quốc quốc nội thiệu thị bộ tộc nhỏ cỏ nhỏ tận gốc, có thể lại nguyên nhân Tây Sơn quận hiểm trở, mà không dám động hân; Thiệu Dự cũng khẳng định biết Thiệu Phụng lòng của suy nghĩ, tự nhiên sẽ đối với Thiệu Phụng nơi chốn đề phòng. Ta nghĩ, lần này Phụng Dương chuẩn bị chiến tranh như vậy đầy đủ, trong đó rất lớn cùng lúc nguyên nhân là ở phòng Thiệu Phụng."

"Không sai!" Thái Khuê liên tục gật đầu, thở dài nói: "Đại vương anh minh, nhìn rõ mọi việc! Thiệu Phụng cùng Thiệu Dự tên là đồng tông quân thân, kì thực là qua lại đề phòng, qua lại căm thù lại các hữu lo lắng, cho nên, vì thần cho rằng cường công Tây Sơn quận cũng không phải là thượng sách, như vậy chỉ biết đem Thiệu Dự * được chó cùng rút giậu, cùng ta quân hợp lại một cá chết lưới rách, ngược lại thì Thiệu Phụng đang ngồi thu ngư ông thụ lợi. Quân ta nếu là có thể lợi dụng Thiệu Phụng cùng Thiệu Dự trong lúc đó kẻ hở, chiêu hàng Thiệu Dự, không chỉ có miễn đi binh qua nỗi khổ, lại có thể nhường cho đại vương thu phục toàn bộ Tây Sơn quận, thần nghĩ, phương này là thượng sách." Thái Khuê chậm rãi mà nói, nghe lời của hân, căn bản không nghĩ là mới đến, lại thêm giống hết sức quen thuộc gió sờ chiến trường, cũng rất quen thuộc Mạc quốc quốc nội quan hệ.

Chờ hân nói xong, mọi người tại đây không khỏi trong lòng khẽ động, rất có đầy ra vân vụ mỗi ngày ngày cảm giác, chỉ có Trương Hâm vùng xung quanh lông mày mặt nhăn quá chặt chẽ, hân cũng không phải là cho rằng Thái Khuê kế sách không tốt, mà là đang lăm bằm Thái Khuê lòng của kẻ thế nào nặng như vậy, từ Ninh quốc đến Mạc quốc, dọc theo đường đi hân chẳng bao giờ liền Mạc quốc chuyện tình nói qua đôi câu vài lời, có thể vừa thấy được đại vương liền miệng lưỡi lưu loát đưa ra chiêu hàng đó kế, người này thực sự không đơn giản a!

Đường Dần nháy nháy mắt, tỉ mỉ suy nghĩ Thái Khuê nói, qua một lát, hân cười lạnh một tiếng, nói ra: "Thiệu Dự hại chết lý thắng tướng quân, lại

hao tổn quân ta hơn vạn huynh đệ, thù này không báo, khó tiêu mối hận trong lòng của ta!"

Thái Khuê nghiêm mặt nói: "Chỉ cần có thể chiêu hàng Thiệu Dữ, để hắn đối với đại vương cúi đầu xưng thần, đại vương còn lo lắng ngày sau tìm không được đòn hấn vào chỗ chết cơ hội à?"

Đường Dần con người xoay chuyển, xì một tiếng nở nụ cười, lại hỏi: "Thái Khuê, vậy người cho rằng chiêu hàng Thiệu Dữ cơ hội có thể bao lớn?"

Thái Khuê không chút suy nghĩ, bật thốt lên nói ra: "Nếu như việc này do vì thần đi làm, vì thần có mười thành chắc chắn."

"A?" Đường Dần không nghĩ tới Thái Khuê lòng tin đã vậy còn quá chân.

Trương Hàm ở bên lời nói lạnh nhạt mà nói ra: "Thái Khuê, ở đại vương trước mặt cũng không nên nói vậy, không phải, đây chính là khi quân đó tội, phải xử cực hình!"

Thái Khuê tiếp cận Đường Dần chấp tay nói ra: "Vi thần nguyện tiếp cận đại vương lập được quân lệnh trạng!"

Đường Dần sững sốt một chút, ngửa mặt cười to, xua tay nói ra: "Không cần lập quân lệnh trạng phiền phức như vậy. Việc này, bản vương có thể giao cho người đi làm, không thành công, bản vương sẽ không phạt người, thành công, bản vương lại ngay cả lên người tam cấp!"

Thái Khuê quỳ xuống đất dập đầu, cả tiếng hát ngâm nói: "Vi thần cảm ơn đại vương!"

Nghe ý tứ của hắn, tựa hồ đã nắm chắc phần thắng, mọi người không nghĩ ra, Thái Khuê lòng tin rốt cuộc là từ đâu xuất hiện. Không sai, Thiệu Phụng cùng Thiệu Dữ là có kẻ hở cùng mâu thuẫn, nhưng chiêu hàng Thiệu Dữ cũng không phải dễ dàng như vậy, chỉ ít mọi người ngay cả chiêu hàng Thiệu Dữ vào tay giờ đều không nghĩ tới.

Đường Dần đối với Thái Khuê cũng không phải là không biết chút nào, hắn đã sớm nghe Nhạc Thiên cùng Ngã Gia tiếp cận hắn báo cáo qua, Thái Tụng là một ý nghĩ bình thường, lòng tham không đáy hạng người, mà ngoài người Thái Khuê lại tức trí đa mưu, không phải vật trong ao. Hiện tại gặp Thái Khuê như vậy lòng tin mười phần, Đường Dần cũng là tràn ngập kỳ vọng, hắn cười hỏi: "Thái Khuê, người nói trước đi nói xem, chiêu hàng Thiệu Dữ bước đầu tiên chúng ta muốn?"

"Lui quân!"

"Cái gì?" Mọi người tại đây không hẹn mà cùng trợn to hai mắt.

Thái Khuê gần từng chữ nói ra: "Muốn hàng phục Thiệu Dữ, quân ta trước phải lui quân!" Dừng một chút, hắn nhìn thẳng Đường Dần, nói ra: "Đại vương nếu để vì thần tới làm việc này, nên đầy đủ tín nhiệm vì thần phán đoán cùng hành động."

Đường Dần chống lại Thái Khuê ánh mắt, thật lâu không lời.

Lúc này, triển bằng cùng ngự yên song song ra khỏi hàng, nhúng tay thì lễ nói: "Đại vương, mặt tướng đã cho ta quân hiện tại tuyệt không có thể lui quân, quân ta ở Tây Sơn Khẩu, mới có thể cho Thiệu Dữ tạo thành áp lực, có vội vã ngoài đầu hàng khả năng, một ngày lui quân, Thiệu Dữ bình tĩnh sẽ cho rằng quân ta sợ bọn họ, khởi còn có thể tiếp thu quân ta chiêu hàng?"

Cái khác chúng tướng đều lớn một chút ngoài đầu, bày tỏ tán thành triển bằng cùng ngự yên thuyết pháp. Đường Dần vẫn không có nhận ngôn, tiếp tục nhìn về phía Thái Khuê. Người sau khỏe miệng hơi gạt gạt, lộ ra một chút như có như không cười nhạt, có thể rất nhanh lại biến mất, hắn cúi đầu, lặng lẽ.

Đường Dần không có quên Thái Khuê biểu hiện trên mặt biến hóa, hắn cười hỏi: "Thái Khuê, lẽ nào người không nói ra suy nghĩ của mình à?"

Thái Khuê khom người nói ra: "Vi thần muốn nói, vừa rồi đều đã nói qua, nếu như đại vương tín nhiệm vì thần, liền toàn quyền để vì thần xử lý việc này, vì thần cũng cự tuyệt sẽ không làm đại vương thất vọng."

Đường Dần lại trầm ngâm chỉ chốc lát, sau đó giao trái tim đưa ngang một cái, làm ra quyết định, vỗ án nói: "Hào! Bản vương tín người lúc này đây, truyền ta quân lệnh, quân ta nhận doanh trại bỏ trại, lui quân!"

"Đại vương!"

"Các vị tướng quân không cần nói thêm nữa, ý ta đã quyết!"

Kỳ thực nghiêm chỉnh mà nói, Đường Dần cũng không phải một năng lực đặc biệt xuất chúng người, nhưng hắn có chỉ một rất trọng yếu sở trường, đó chính là tri nhân thiện nhậm, gặp chuyện quyết đoán. Hắn mặc dù có thể sức đẹp nghị luận của mọi người, tiếp thu Thái Khuê ý kiến, cũng là có hấn ý nghĩ của chính mình.

Đầu tiên hắn đã hoặc nhiều hoặc ít mà nghe qua một số về Thái Khuê chuyện tình, biết người này ý nghĩ khôn khéo, giỏi về mưu lược, thứ nhì, hắn không cho là Thái Khuê có lá gan lớn như vậy dám ở trước mặt mình nói vậy, dù cho hắn không chú ý tánh mạng của mình, nhưng sẽ không không

lo lắng toàn gia già trẻ tính mạng.

Dựa theo Thái Khuê kể sách, Phong quân lựa chọn 'Lui quân', hơn hết Phong quân lui quân chỉ là rút lui khỏi Tây Sơn quận, mà không phải rút khỏi Mạc quốc, vừa vận ngược lại, lệ thuộc trực tiếp quân tiếp tục xuôi nam, thâm nhập Mạc quốc nội địa, nhìn qua, Phong quân hình như không dám coi là tấn công nữa Tây Sơn quận, mà giống là muốn đi và quân Bình Nguyên cùng oai vũ quân hội hợp.

Ở rút quân đích đáng ngày ban đêm, Đường Dần tìm tới Thái Khuê, hai người ở Đường Dần tắm trướng bên trong nói chuyện trắng đêm, bởi không có người bên ngoài ở đây, ai cũng không biết hai người bọn họ suốt cả một buổi tối tất cả nói chút gì, đến khi sáng ngày thứ hai, hai người cũng là thần thái sáng láng, không nhìn ra có chút uể oải đó đáng về.

Cất bước Thái Khuê, Đường Dần lập tức lại làm người ta tìm tới Thiệu Tuấn, gặp mặt sau đó, Đường Dần bài mở miệng trước nói ra: "Thiệu Vương huynh, bản vương sớm có dự định, ở Mạc quốc phụng bái cho người thành lập chỉ một chính thống Mạc Vương chính quyền."

Thiệu Tuấn không giải thích được gập đầu, việc này hẳn đã sớm nghe Đường Dần nói về, không biết bây giờ lại đột nhiên nhắc tới là có ý gì.

Đường Dần lại nói: "Nghĩ ở Mạc quốc phụng bái tạo tân triều đình, Tây Sơn quận có hay không có thể thần phục liền trở nên cực kỳ trọng yếu. Người và Thiệu Dự là dòng họ, bản vương dự định thỉnh cầu thiệu Vương huynh tự mình đi một chuyến, đi đi tây phương sơn quận, trông thấy Thiệu Dự, khuyên hẳn quy hàng."

Phác! Thiệu Tuấn suýt nữa thổ huyết. Hắn và Thiệu Dự tuy là dòng họ, nhưng vắng lai cũng không nhiều lần, quan hệ giữa bình thân như nước, huống hiện tại ở trên danh nghĩa hẳn là Mạc quốc kẻ phản bội, mà Thiệu Dự hay là Mạc quốc quận thủ, bản thân đi Tây Sơn quận chiêu hàng hẳn, đó không phải là dẽ vào miệng cộp, tự tìm đường chết à?

Thiệu Tuấn sững sốt một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại, tởm một tiếng, hắn quỳ gối quỳ xuống đất, nước mắt nước mũi nhất tề chảy ra, run giọng cầu khẩn nói: "Phong vương điện hạ để ta đi chiêu hàng Thiệu Dự, coi như là để ta đi chịu chết a. . . Phong vương điện hạ giờ cao đánh khẽ, bỏ qua cho ta đi. . ."

Đường Dần khoát khoát tay, cắt đứt Thiệu Dự cầu xin, nói ra: "Thiệu Vương huynh không cần khẩn trương, nếu bản vương trước đây khẳng cứ người, liền tuyệt không lại hại người. Lần này để thiệu Vương huynh đi chiêu hàng Thiệu Dự, bản vương đã có mười phần chắc chắn, mặc kệ thành công hay không, Thiệu Dự cũng sẽ không hại người."

Người nói ngược lại nhẹ, như vậy có nắm chắc, người tại sao không đi chiêu hàng? Thiệu Tuấn ở trong lòng lẩm bẫm, trên mặt vẫn là một thanh nước mũi một thanh lệ.

Đường Dần cười ha hả nói ra: "Mặt khác, bản vương còn có thể lại phái một người cùng người đồng hành, chờ nhìn thấy Thiệu Dự, cũng có thể trợ người giúp một tay."

Thiệu Tuấn ngừng tiếng khóc, run rẩy mà hỏi thăm: "Không biết. . . Phong vương điện hạ muốn phái người phương nào bảo hộ ta?"

Đường Dần nói ra: "Thái Khuê!"

"Oa ——" Thiệu Tuấn lần thứ hai khóc lớn, hơn nữa tiếng khóc lớn hơn nữa, hắn còn tưởng rằng Đường Dần có thể phái cho mình một viên Đại tướng đầu, không nghĩ tới cũng là một quan văn, hơn nữa còn là lục phẩm quan văn nhỏ, phái người như vậy cùng mình đồng hành, không là trợ bản thân giúp một tay, càng không phải là bảo vệ mình, mà là muốn cho mình tiếp khách táng. . .

Một đại nam nhân, có thể khóc thành này phó phẩm chất cũng thật là không dễ dàng. Đường Dần trong lòng cười thầm, đứng lên hình, chậm rãi bước đi tới Thiệu Tuấn trước mặt, đầu tiên là vỗ nhẹ nhẹ phách bờ vai của hắn, sau đó đem hắn đỡ lên tới, ôn nhu nói: "Thiệu Vương huynh, bản vương có thể cam đoan với người, người lần này chiêu hàng cự tuyệt không có nguy hiểm, lẽ nào, người không tin được bản vương à?"

"Không không không! Ta đương nhiên tin tưởng Phong vương điện hạ, thế nhưng. . ."

Không đợi hắn nói xong, Đường Dần giành nói: "Người đã tin tưởng bản vương, vậy theo như ý tứ của bản vương làm nữa! Đến khi sau khi chuyện thành công, người cũng có thể thuận lý thành chương trở thành Mạc quốc tân vương đưa ra giải quyết chung."

"Có thể, thế nhưng. . ."

"Bây đầu !" Đường Dần tiếp cận Trưởng Ngoại Hâm quát một tiếng.

"Đại vương có gì phân phó?" A Tam, A Tứ từ bên ngoài đi vào, nhúng tay thi lễ.

"An bài xe ngựa, hợp lại phái quân ta tính nhuê đó quân nhân hộ tống thiệu Vương huynh đi đi Phụng Dương!"

"Tuân mệnh!" A Tam A Tứ song song đáp ứng một tiếng, sau đó trở về đã rồi há hốc mồm Thiệu Tuấn trước mắt, làm ra xin tay của thế, nói ra: "Mạc Vương điện hạ, xin mời!"

Đường Dần hoàn toàn là không trâu bắt chó đi cày, kiên quyết Thiệu Tuấn giải đến Tây Sơn quận đi chiêu hàng Thiệu Dự, đương nhiên, hán hợp lại không lo lắng sự tình lại không thành công, bởi vì cùng Thiệu Tuấn cùng đi người của là Thái Khuê

Võng du hay main không yy không nảo tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147: Quyển 7

Đường Dần gan to bao nhiêu, Tiêu Mộ Thanh hiểu quá rồi, đừng nói Bối Tát đô thành, coi như là rồng đàm hồ Đường Dần cũng có lá gan dám đi xông vào một lần.

Nhìn về mặt bắt dĩ nhiên Quan Nguyên Nhượng, Tiêu Mộ Thanh không có tiếp tục cùng hán tranh luận, chỉ là cười gượng hai tiếng, nghênh hán tiếp cận bên trong thành đi.

Quan Nguyên Nhượng có thật lợi hại, hán ở thành thấy rất rõ ràng, bây giờ muốn chống đỡ Bối Tát đại quân, tránh không được phải nhiều nhiều dựa người này, hán cũng không dám đắc tội.

Với Tiêu Mộ Thanh vì Phong quân cơ hồ là chúng tinh phùng nguyệt - sao quanh trăng sáng giống nhau, trước đám sau ủng đem Quan Nguyên Nhượng đón vào bên trong thành. Người sau ngược lại cũng yên tâm thoải mái tiếp thu mọi người ủng phủng, ngồi ở ngựa, ngay cả xuống dưới cũng không xuống dưới, suy nghĩ tăng lên, khỏe miệng chọn, giống như cười chế nhạo, đương đương đắc ý, hán thấy, mọi người đối với hán như vậy là phải, nếu như không là hán đứng lúc tới rồi, Man quân chỉ sợ sớm đã sát nhập bên trong thành.

Đang đi về phía trước, phía trước mau đi tới một đám người, vì một vị không là người bên ngoài, đúng là Quan Nguyên Cát.

Quan Nguyên Nhượng mắt sắc, rất xa thấy đại ca tới nơi, đầu tiên là sững sờ một chút, sau đó mặt về đắc ý đón mắt, phản ứng đầu tiên chính là trước từ ngựa xuống, cứng rắn bài trừ hòa bình nụ cười, thỉnh thoảng quay mọi người chung quanh gật đầu thăm hỏi. Tiêu Mộ Thanh rất kỳ quái, không hiểu nổi hán thế nào đột nhiên đối với bên mình mọi người thái độ tới một một trăm tám mươi độ đại chuyển biến.

Đội một hồi, hán cũng nhìn thấy mau đi tới Quan Nguyên Cát đám người, lúc này mới trong lòng hiểu rõ, lúc đầu Quan Nguyên Nhượng đối với đại ca của hán cũng là kính nể rất a!

Quan Nguyên Cát không sửa qua linh võ, hán ba cái huynh đệ nhưng đều là linh võ Cao Cường người, nhưng huynh đệ ba người thái độ đối với hán cũng là vừa kính vừa sợ, đương nhiên, tôn kính thành phần muốn xa quá nhiều cho sợ, phụ mẫu mất, huynh trưởng vi phụ, mặc kệ ba người lại như thế nào được, ở Quan Nguyên Cát trước mặt chỉ là đệ đệ, là hậu bối.

Không đợi Quan Nguyên Cát đi tới trước mắt, Quan Nguyên Nhượng giành trước bước nhanh nghênh đón, đến Quan Nguyên Cát trước mặt, hán sửa sang lại y quan, tiếp tục quỳ gối quỳ xuống đất, không đợi nói chuyện, vành mắt trước đỏ. Quan Nguyên Nhượng vân du tứ phương, rồi nhà sở tại, coi như và đại ca phân biệt cũng có đã nhiều năm quang cảnh, lúc này thấy mặt, cảm xúc dâng trào, chậm chỉ chốc lát, hán phương thanh âm run rẩy nói ra: "Đệ Nguyên Nhượng, bái kiến đại ca!"

Nhìn đã rồi nhà nhiều lúc này quỳ ở trước mặt mình huynh đệ, Quan Nguyên Cát nước mắt cũng rớt xuống, vội vàng đưa tay đem Nguyên Nhượng nâng dậy, hạ hạ tí mĩ quan sát hán, cảm giác huynh đệ so với chính mình trong ấn tượng muốn đen rất nhiều, nhìn lại cũng thành thực không ít, hán kích động liên tục gật đầu, nước nỏ nói: "Trở về là tốt rồi, trở về là tốt rồi!"

Huynh đệ hai người nhiều không thấy, cửu biệt gặp lại, hiển nhiên đều có một bụng lời nói, có thiên ngôn vạn ngữ phải nói, có thể Tiêu Mộ Thanh không thời gian chờ hán hai trò chuyện việc nhà, hán tiến đến trước mắt, cười nói: "Quan lớn người có Nguyên Nhượng tướng quân như vậy huynh đệ, rõ ràng quan gia phúc khí, cũng là ta huyện Bình Nguyên phúc khí a!"

Hán lời nói này rất có kỹ xảo, tức biểu hiện ra khen tặng kính trọng ý, lại len lén cho Quan Nguyên Nhượng thêm một tướng quân danh hiệu, Ngụ ý chính là muốn đem hán kéo vào quân Bình Nguyên.

Quan hai huynh đệ sao có thể nghe không hiểu lời của hần bên ngoài đó âm, Quan Nguyên Cát không nói thêm gì, mà Quan Nguyên Nhượng thì bất mãn nói: "Ta chỉ là một người rảnh rỗi, lúc nào thay đổi Thành tướng quân? Nếu không phải biết lần này huyện Bình Nguyên gặp nạn, đại ca của ta bị nhốt, ta cũng sẽ không thiên lý xa xôi gấp trở về."

Hắn đây là lời nói thật, Quan Nguyên Nhượng lúc này cũng không đi bộ đội ý, sợ dĩ trở về huyện Bình Nguyên, chỉ vì hiểu rõ Hoành Thành đó nguy, bảo trụ đại ca của mình tính mạng.

Tiêu Mộ Thanh già mặt đỏ lên, xoa tay cười gượng, khó xử mà nhìn về phía Quan Nguyên Cát. Quan Nguyên Nhượng người này quá ngạo mạn, ngạo mạn có chút không thể nói lý, muốn đem hần kéo vào quân Bình Nguyên, giúp bên mình ra khỏi địch, chỉ có thể từ ngoài huynh trưởng nơi nào hạ thủ.

Quan Nguyên Cát hiển nhiên hiểu rồi Tiêu Mộ Thanh ý tứ, nhưng hần không là rất không nói lý đại ca, lại không biết vội vã huynh đệ làm ra nào đó lựa chọn, hần trầm mặc một chút, nói ra: "Nguyên Nhượng, huyện Bình Nguyên là của chúng ta cố hương, huyện Bình Nguyên dân chúng là của chúng ta hương thân, hiện tại trong lúc nguy cấp, Man Bang hai mươi vạn đại quân xâm lấn ta huyện, chúng ta khi chỉ mình lớn nhất có khả năng, bảo hộ cố thổ, bảo đảm dân chúng bình an!"

Quan Nguyên Nhượng mỉm cười, ngạo nghễ nói ra: Mau đại ca cứ việc yên tâm, có ta ở VMx4r đây, phiên bang mạn di tuyệt không lại bước vào Hoành Thành nửa bước!"

Nghe hần nói như vậy, Quan Nguyên Cát yên lòng, chỉ cần huynh đệ khẳng xuất lực, thêm không gia nhập quân Bình Nguyên đều râu ria.

Tiêu Mộ Thanh khoe miệng giật giật, muốn nói chuyện, nhưng rất cuối cùng vẫn là nhịn được. Hần là đánh tâm nhãn trong hy vọng Quan Nguyên Nhượng có thể đầu nhập quân Bình Nguyên, hiện tại Trương Chu trận vong, vừa lúc thiếu khuyết một tên binh đoàn trưởng, nếu là Quan Nguyên Nhượng có thể tiếp nhận vị trí này, với hần vậy thân nổi tiếng lĩnh võ, hoàn toàn nhưng làm quân Bình Nguyên sức chiến đấu để thắng một cấp bậc, bản thân ngày sau cũng có thể có lớn hơn làm, chỉ là Quan Nguyên Nhượng người này tức ngạo mạn lại bất thông tình lý, bản thân dường như được thật chặt, sợ rằng lại hoàn toàn ngược lại.

Quan Nguyên Nhượng nhìn chung quanh tả hữu, không nhìn thấy bản thân hai người huynh đệ, hần nghi vấn hỏi: "Đại ca, Nguyên Vũ cùng Nguyên Bưu đâu?"

"Hần hai người đã tùy đại nhân viễn chinh Man Bang đô thành đi!"

"A?" Tiêu Mộ Thanh nói như vậy, Quan Nguyên Nhượng không tin, nhưng đại ca cũng nói như vậy, liền không phải do hần không tin. Lẽ nào, Đường Dần thật dám một mình thâm nhập, đi đánh lén Man Bang đô thành? Nay thật không còn nghi ngờ gì nữa. Lúc này, Quan Nguyên Nhượng đối với Đường Dần ngược lại sinh ra hứng thú nồng hậu, muốn nhìn một chút hần đến tốt cùng là một hạng người gì.

Trong lòng nghĩ như vậy, nhưng hần môi không nói như vậy, nói lầm bầm: "Này huyện thủ bản thân muốn tìm chết cũng thì thôi, còn muốn kéo hai ta một huynh đệ, nếu như Nguyên Vũ cùng Nguyên Bưu có cái ngoài ý muốn, ta tuyệt không tha cho hần!"

Tiêu Mộ Thanh nghe vậy thân thể chấn động, âm thầm thề lời, Quan Nguyên Cát thì sắc mặt trầm xuống, thấp giọng mắng: "Nguyên Nhượng, không được hồ ngôn loạn ngữ, lại càng không rất đúng đại nhân vô lễ!"

Gặp đại ca sắc mặt không tốt, Quan Nguyên Nhượng vội vàng cúi đầu xác nhận.

Trở lại bên trong thành quan gia phủ đệ, mọi người phân chủ khách ngồi xuống. Quan Nguyên Nhượng đông nhìn một cái, tây nhìn sang, cảm giác trong nhà biến hóa không ít, vốn có cho rằng đại ca làm việc giữ chức phó huyện, gia cảnh có thể trở nên càng thêm giàu có, không nghĩ tới tuyệt nhiên ngược lại, trong vật đáng tiền ngược lại không có không ít, thị vệ tăng nhanh, có thể người hầu không còn lại mấy người, hiển nhiên ngày trôi qua xa không bằng trước đây.

Người ta chức vị, là càng làm càng giàu có, đại ca của mình chức vị là càng làm càng nghèo, Quan Nguyên Nhượng cũng không biết mình là nên khóc hay nên cười, hần chấp tay sau đít ở trong viện đặc bộ, thỉnh thoảng lắc đầu thờ dài.

Mọi người ngồi xuống không lâu sau, Bạch Dững, Chu Nặc, Cổ Việt, Lý Uy này bốn gã binh đoàn trưởng cũng từ bên ngoài đi gần đây, đồng thời còn mang đến bên mình tướng sĩ thương vong công tác thống kê.

Mỗi lần thấy bên mình thương vong công tác thống kê, tất cả mọi người cảm thấy đau đầu, nhất là ngày hôm nay, khổ chiến cả ngày, bên ngoài tường thành đều từng bị địch nhân công chiếm, quân Bình Nguyên thương vong quá nhiều.

Năm binh đoàn, nguyên bản tám vạn người, bây giờ còn có thể cầm vũ khí lên chiến đấu binh lính đã không đủ bốn vạn, thương vong hơn phân nửa, coi như là vậy chút có thể chiến đấu binh lính, cũng gần như các đều bị thương trong người, uể oải kinh khủng, bên mình sức chiến đấu giảm mạnh đến loại trình độ này, còn có thể chống đỡ ở Man quân cường công ả?

Thấy mọi người cúi đầu trầm mặc không nói gì, Tiêu Mộ Thanh nghiêm mặt nói ra: "Quân ta thương vong quá nhiều, mà Man quân tổn thất lại thêm cự, huống hiện tại chúng ta có Nguyên Nhượng. . . Nguyên Nhượng huynh hiệp trợ, ngăn địch không thành vấn đề!"

Quan Nguyên Cát nói ra: "Nếu là binh lực thực sự không đủ, ta có thể tổ chức bên trong thành dân chúng, hiệp trợ quân ta giữ thành!"

Tiêu Mộ Thanh vội vàng lắc đầu, nói ra: "Không thích hợp! Dân chúng không có bị chính quy huấn luyện, lại thêm chưa từng thấy qua chiến trường máu tanh, nếu để cho dân chúng chiến trường và Man binh giao chiến, không chỉ là tăng thêm thương vong, chuẩn bị không tốt còn có thể rất nhiều chạy tán loạn, ảnh hưởng sĩ khí quân ta, tăng trưởng Man binh đáng về bề vẽ, chiến cuộc đối với ta quân càng thêm bất lợi!"

Nghe xong Tiêu Mộ Thanh phân tích, Quan Nguyên Cát gật đầu, nghĩ hần nói rất có lý, để dân chúng hỗ trợ vận một phòng thủ thành phố phương tiện còn có thể, thế nhưng thật tổ chức chiến trường, quả thực phiền lưu quá lớn.

Chu Nặc hừ lạnh một tiếng, nói ra: "Khoái Nhược quận trong có thể phái tới viện quân, Hoàn Thành chưa về phần rơi vào khốn cảnh như vậy?"

Lời của hần lập tức khiến cho mọi người cộng minh, lúc này đôi bên đều đã đánh cho tình trạng kiệt sức, cũng là nỗ lực hết đà, chỉ cần quận trong phái tới cho dù là một vạn người viện quân, cũng đủ để xoay bên mình bị động thế cục.

Mọi người lòng đầy căm phẫn, chỉ có Khâu Chân lòng biết rõ là chuyện gì xảy ra. Hần sẽ không bỏ qua điều động mọi người tâm tình bất mãn cơ hội, con người xoay chuyển, phụ họa theo đuôi nói: "Dư Hợp chính là một lòng tham không đáy tiểu nhân, nếu ta môn có thể cho hần đưa đi nhóm lớn vàng bạc châu báu, hần có thể một vui vẻ liền đem viện quân phái tới, không có tiền tài, hần mới sẽ không quản chúng ta quân Bình Nguyên cùng với bình nguyên dân chúng chết sống đâu!"

"Này cậu quan!" Chu Nặc nắm lên nắm tay hung hăng nện xuống mặt bàn.

Mọi người cũng đều là khí huyết trào, hai mắt phun hỏa.

Quan Nguyên Nhượng lúc này đi vào trong nhà, nhìn chung quanh mọi người liếc mắt, yếu ớt nói ra: "Chờ Man quân vừa lui, ta phải đi Thuận Châu lấy hần đầu chó!"

Quan Nguyên Cát đại niếu, cũng không chờ hần nói chuyện, vài tên binh đoàn trưởng đã đều nói tiếp: "Đối với! Nguyên Nhượng huynh, đến lúc đó chúng ta cùng đi với người, không giết Dư Hợp này cậu quan, xin lỗi tử trận các tướng sĩ, lại thêm xin lỗi với thân hi sinh cho tổ quốc Trương tướng quân!"

Ở Khâu Chân hơi hột gây xích mích xuống dưới, mọi người đối với Man quân căm hận lập tức liền tái giá đến Dư Hợp thân, mà lúc này Dư Hợp còn đang Thuận Châu tổ chức binh lực, chuẩn bị tiếp viện Diêm thành, căn bản không biết mình lúc này đã thành quân Bình Nguyên tướng sĩ cái đích cho mọi người chỉ trích.

Quan Nguyên Nhượng kéo cái ghế ngồi xuống, nói ra: "Man binh cũng không ở cự, chúng ta cũng không cần lưu ở trong thành tử thủ, chờ ngày mai Man binh trở lại công thành, ta ra khỏi thành nghênh địch."

"Này. . ." Tiêu Mộ Thanh trầm ngâm một chút, lo âu nói ra: "Nguyên Nhượng huynh cũng không thể phớt lờ a, Man quân binh lực đông đảo, nếu là ra khỏi thành nghênh chiến, chỉ sợ. . ."

"Hừ!" Quan Nguyên Nhượng cười lạnh một tiếng, xoay tay lại nắm mình lên ba tiêm hai lưỡi đao, nói ra: "Sợ cái gì? Giết một địch, chỉ đao đâm một cái là được, giết một đám địch, chỉ đao vung lên là được, quân địch dù có trăm vạn, ở trong mắt ta, cũng chỉ là loạt đại làm thịt dê bò mà thôi!"

Lời này có thể nói là cuồng tới cực điểm, hơn hết Quan Nguyên Nhượng cũng có đầy đủ cuồng vọng kinh nghiệm, ở chiến trường, hần có vạn người không địch lại đó dừng, ngày sau trong chinh chiến, hần cũng quả thực được một 'Vạn người địch' tên hiệu, bị Đường Dần phong làm 'Bất bại tướng quân', một cây ba tiêm hai lưỡi đao, quét ngang.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dàn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 148: Quyển 7

Quan Nguyên Nhượng đến, vô hình chung để Hoành Thành quân coi giữ thực lực đại tăng.

Vốn có hấn nghĩ ngày thứ hai ra khỏi thành nghênh địch, kết quả không có chờ tới bên địch, Man binh ngược lại bắt đầu thu thập hành lý, lều trại, chuẩn bị lui quân.

Đương nhiên, Man binh muốn lui quân, cũng không phải là bị Quan Nguyên Nhượng dọa lui, mà là nhận được vương đình ý chỉ.

Đường Dần đem người đánh lên Bối Tát thành, ấy chiến đấu đại hoạch thành công, không chỉ có nhất cử sát nhập vương cung, còn kém giờ muốn Bối Tát quốc vương suy nghĩ, Bối Tát quốc vương đối với Đường Dần úy óng quá sâu, càng nghĩ càng sợ, Đường Dần một đám chân trước mới vừa ra khỏi, hấn lại tìm tới truyền lệnh quan cho thống lĩnh đại quân khác Ni Tư hạ đạt chỉ lệnh, toàn quân lập tức lui lại, không được sẽ cùng Phong quân giao chiến.

Đó là mấy ngày trước, chờ truyền lệnh quan đem chỉ thị của hấn đưa đến huyện Bình Nguyên Man quân đại doanh, đã qua tròn năm ngày, Man quân và quân Bình Nguyên ở Hoành Thành ở đây cũng ác chiến mấy lần. Lúc này khác Ni Tư đang đứng ở tình cảnh tiến thoái lưỡng nan, không biết nên đánh hay là nên triệt, thấy quốc vương chỉ lệnh, hấn ở trong lòng cũng thở ra một hơi dài, vừa lúc mượn phá xuống lừa, theo quốc vương ý chỉ, thuận lý thành chương hạ lệnh toàn quân lui lại.

Thấy Man Bang đại quân rút lui, Hoành Thành quân coi giữ hiển nhiên vô cùng, trước tiên đem tin tức mạng vào thành bên trong.

Nghe nói tin tức, dân chúng đều từ trong nhà xuất hiện, trào đầu đường, vui sướng bầu không khí như là lễ khánh giống nhau.

Quan Nguyên Nhượng vốn tưởng rằng ngày hôm nay còn có thể đại triển thân thủ, không nghĩ tới bản thân còn chưa xuất chiến, Man binh liền rút lui, trong lòng cảm thấy thất vọng, lập tức nghĩ ra thành truy sát rút lui Man binh, bị Quan Nguyên Cát cùng với Tiêu Mộ Thanh đám người ngăn cản, Man binh nếu rút lui liền rút lui, Hoành Thành hiện tại đã lại không qua nổi lần qua lần lại, mọi người hiểu đó với để ý, lấy tình động thật là tốt đón xin khuyên, lúc này mới rốt cuộc đem Quan Nguyên Nhượng kéo trở về.

Man quân lui lại, tâm tình khẩn trương xong thư giãn, quân Bình Nguyên các tướng sĩ tức khắc rồi ngã xuống một mảnh, rất nhiều sanh long hoạt hồ binh lính vừa nghe đến Man quân rút lui tin tức hình như khí lực bị hút khô rồi dường như lập tức ngã xuống đất không đứng lên nổi, cả người xuống dưới bấp bệch của không có một không đau xót, duy trì liên tục năm ngày ác chiến có thể kiên trì đến bây giờ coi như là chỉ một kỳ tích.

Man quân đi, chờ quân Bình Nguyên đi ngoài thành thanh lý Man quân doanh địa thì, phát hiện Trương Chu sứt mẻ kinh khủng mũ giáp, vẻ phân xác cùng áo giáp sớm không chỗ tìm, mặt khác, còn hiện tại rất nhiều quân Bình Nguyên xác, đó là Trương Chu dưới trướng năm nghìn tướng sĩ, tròn năm nghìn người, không ai sống sót, rất nhiều xác đều với không trọn vẹn không được đầy đủ, quân Bình Nguyên môn là chảy huyết lệ đem thi thể nhất nhất thu liệm.

Lần này Hoành Thành đánh một trận, quân Bình Nguyên trực tiếp giảm quân số liền đạt ba vạn người đám người ấy, binh đoàn trưởng trận vong một người, Thiên phu trưởng trận vong mười người, cho dù chĩa vào Man quân công kích, cũng chỉ có thể rốt cuộc thắng thảm.

Ngày mai, viễn chinh Bối Tát thủ đô Đường Dần cũng đem người binh an trở về Hoành Thành, quá trình lặn lội đường xa Đường Dần một đám, ngoài quân dung so với Hoành Thành quân coi giữ còn thảm, rất nhiều tướng sĩ thân áo giáp cũng bị mất, khoác da thú, không chỗ tắm, mọi người thân mặt, hắc một đạo, rõ ràng một đạo, hồng một đạo, bụi bặm, mồ hôi, vết máu lẫn lộn cùng một chỗ, đều được vai mặt hoa.

Bọn họ bộ dáng này, so với Man binh còn giống Man binh, khi Hoành Thành trạm gác thấy bọn họ thì thật đúng là bị lại càng hoảng sợ, cho là Man quân giết một hồi mã thương, lại đánh đã trở về.

Đường Dần lần này không có trực tiếp tham dự Hoành Thành thủ vệ chiến đấu, nhưng hấn đánh lên bên địch thủ đô sách lược lại đưa đến kỳ hiệu, ảnh hưởng sâu xa, cũng coi như là trực tiếp dọa lui Man quân, lúc này chiến thắng trở về mà về, hiển nhiên đã bị Hoành Thành dân chúng nhiệt liệt đón chào, không một nhóm kỵ binh vào thành, dân chúng liền tự vọt tới ngoài thành hoan nghênh.

Thấy Hoành Thành vô sự, lo lắng đề phòng Đường Dần cũng thở ra một hơi dài, hấn sợ nhất chính là mình đánh lên thành công, mà Hoành Thành không thể bảo vệ cho, vậy hấn làm ra nỗ lực liên toàn bộ thành uống phí công.

"Đại nhân: Chúc mừng đại nhân, chiến thắng trở về mà về!"

Lúc này, với Khâu Chân, Quan Nguyên Cát, Tiêu Mộ Thanh vì quân Bình Nguyên tướng lĩnh cùng Hoành Thành quan viên môn cũng đều ra đón, nhìn thấy Đường Dần, đồng loạt khom người thi lễ. Đánh xong bất chuyện, Tiêu Mộ Thanh lại nhảy tới trước một bước, một tự mình tới đất, kích động nói ra: "Đại nhân, thuộc hạ không nhục sứ mệnh, bảo Hoành Thành không mất!"

Đường Dần ở ngựa thùy con mắt nhìn một chút Tiêu Mộ Thanh, lo lắng mà cười, Tiêu Mộ Thanh nói câu này chính là đang nhắc nhở bản thân không nên quên trước đây hứa hẹn, cho hán quân Bình Nguyên chức Thống soái. Đường Dần trong lòng không có khó chịu, ngược lại rất thích Tiêu Mộ Thanh gọn gàng dứt khoát, hán thích loại này nghĩ muốn cái gì phải đi trực tiếp tranh thủ người.

Hắn gật đầu, hàm cười nói: "Tiêu tướng quân, nguoi khổ rồi."

Nghe Đường Dần không gọi mình Tiêu tham quân, Tiêu Mộ Thanh lập tức mừng rỡ, liền thanh nói ra: "Làm đại nhân tận trung, làm đại nhân công hiến sức lực, thuộc hạ không hề sợ khổ cực."

Chung quanh quân Bình Nguyên các tướng sĩ thấy thế đều có chút há hốc mồm, ở Đường Dần trước mặt, Tiêu Mộ Thanh có thể nói là hết sức a dua nịnh hót khả năng sự tình, mười phần một tiểu nhân, đầu còn có nửa điểm ở chiến trường gặp nguy không loạn, gương cho binh sĩ phong độ của một đại tướng? Tiền tiền hậu hậu, đơn giản là tướng như hai người.

Kỳ thực cái này cũng rất dễ hiểu, chiến trường biểu hiện ưu tú thống soái nói lý ra vị tất chính là một chính nhân quân tử.

Dễ nghe lời nói ai cũng thích nghe, Đường Dần cũng không ngoại lệ, hắn ở ngựa cười ha ha.

Lúc này, trong đám người đột nhiên truyền ra một tiếng hừ lạnh, Đường Dần sững sốt, ngưng cười tiếng, tìm theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy sau lưng Quan Nguyên Cát đứng có một vị vóc dáng trung bình vừa đen lại ngạo thanh niên, người khác cũng không mang binh khí, chỉ có trong tay hắn cầm một thanh ba tiêm hai lưỡi đao, đứng ở trong đám người, đang mắt liếc nhìn bản thân.

Không đợi Đường Dần ra hỏi, ở sau lưng của hán quan hai huynh đệ cùng nhau kinh hô một tiếng: "Nhị ca!" Theo tiếng, hai huynh đệ song song xuống ngựa, đoạt bước tiếp cận mặt đen thanh niên chạy đi.

Nhị ca? Có thể bị quan Nguyên Vũ cùng Quan Nguyên Buru xưng là nhị ca chỉ có một người, đó chính là quan gia lão nhị, Quan Nguyên Nhượng.

Lẽ nào người này chính là Quan Nguyên Nhượng?

Đối với tên Quan Nguyên Nhượng, Đường Dần hợp lại không xa lạ gì, hắn không chỉ một lần nghe người ta nhắc qua, quan hai huynh đệ cũng bình thường nói với hán mình nhị ca như thế nào như thế nào lợi hại, hán hai huynh đệ cho dù trói cùng một chỗ cũng so với một lòng ca một ngón tay chờ một chút mọi việc như thế khen.

Gặp hai huynh đệ bình an trở về, Quan Nguyên Nhượng hiển nhiên hết sức cao hứng, phân biệt cùng hai huynh đệ ôm một phen, sau đó hỏi: "Hai nguoi thật tùy Đường Dần đi đánh Man Bang đô thành?"

"Đúng vậy!" Quan hai huynh đệ liên tục gật đầu, trăm miệng một lời mà nói ra: "Chúng ta đều giết vào Man Bang trong vương cung, còn đoạt không ít thứ tốt đâu!" Nay hai huynh đệ hiển vật quý dường như giặt lại áo giáp, tiếp cận Quan Nguyên Nhượng cùng với mọi người chung quanh khoe khoang bọn họ lược lấy được vàng bạc châu báu chờ chiến lợi phẩm.

Man Bang đô thành thật đúng là bị Đường Dần cho đánh tiến vào! Quan Nguyên Nhượng không khỏi đối với Đường Dần nhìn với cặp mắt khác xưa.

Hắn đang quan sát Đường Dần, Đường Dần cũng đồng dạng đang quan sát hắn, ánh mắt hai người trên không trung va chạm, lập tức lóe ra hỏa quang.

Đồng dạng tuổi trẻ tài cao, đồng dạng cao ngạo tính cách, hán hai người quan hệ giữa chỉ có thể có hai loại, hoặc là kinh địch, hoặc là chấp.

Tiêu Mộ Thanh cảm giác được hai người không tầm thường, vội vàng đứng ra hoà giải, đối với Đường Dần cười nói: "Đại nhân, vị này chính là quan đại nhân Nhị đệ, Quan Nguyên Nhượng!" Sau đó hán lại nói với Quan Nguyên Nhượng: "Đây chính là Đường Dần Đường đại nhân!"

"A!" Quan Nguyên Nhượng gật đầu, suy nghĩ thật cao nâng lên, khiêu khích dường như quay Đường Dần nói ra: "Ta đối với nguoi sớm có nghe thấy, luôn luôn nghe nói nguoi dũng mãnh thiện chiến, không biết nguoi có dám và tại hạ đánh một trận?"

Phác! Quan Nguyên Cát cùng với mọi người chung quanh nghe xong lời này đều thiếu chút nữa thổ huyết, không làm - rõ được Quan Nguyên Nhượng trong đầu của đến tột cùng suy nghĩ cái PgQUm gì từ đông sang tây, thế nào vừa thấy được Đường Dần liền nhận khiêu chiến đâu?

"Đại nhân. . ." Rất sợ Đường Dần quy tội huynh đệ, Quan Nguyên Cát vội vàng trước hai bước, quay Đường Dần thật sâu thi lễ, nói ra: "Bỏ đệ du đang quen, không hiểu quy củ, mong rằng đại nhân không lấy làm phiền lòng. . ."

Đường Dần đối với Quan Nguyên Cát mỉm cười, sau đó vừa nhìn về phía Quan Nguyên Nhượng, ngồi ngay ngắn ngựa chẳng mấy may suy suyễn, cười ha ha có vẻ cũng để cho người không phân rõ hán là cao hứng hay là tức giận, hán lo lắng hỏi: "Nguoi dựa vào cái gì tiếp cận ta khiêu chiến? Nguoi ở đây chiến trường có thể đối phó bao nhiêu bên địch?"

Quan Nguyên Nhượng hừ vừa cười vừa nói: "Ta có vạn người không địch lại đừng cảm?"

"Thì tính sao? Thiên hạ lớn như vậy, nhiều người như vậy, người lợi hại hơn nữa còn có thể đem tất cả mọi người có thể đánh cũng à? Cái dũng của thất phu, chỉ có thể ngang dọc đầy đất, lại không thể chinh chiến thiên hạ!"

Cái dũng của thất phu? Quan Nguyên Nhượng vẫn là lần đầu tiên bị người khác nói như vậy, hấn tức giận nhếch lông mày, hỏi ngược lại: "Vậy còn người?"

"Ta có thể! : Đường Dần mất lộ ra tinh quang, đốn mà nói ra: "Nếu như ta nghĩ làm như vậy."

Đường Dần trong mắt đột nhiên bắn ra quang mang cũng để cho Quan Nguyên Nhượng thân thể chấn động, trong lòng vì kinh, dừng chỉ chốc lát, hấn hừ cười một tiếng, nói ra: "Nói bốc nói phét, ai sẽ không?"

Nhún vai, Đường Dần bót phóng tung trong mắt tinh quang, cười nói: "Đường như người cho là ta chỉ là nói bốc nói phét, vậy ở lại bên cạnh ta, nhìn ta một chút đến tột cùng có thể nếu không thể làm được điểm này."

"Tốt!" Quan Nguyên Nhượng không chút suy nghĩ, bật thốt lên nói tiếp, có thể lời mới vừa vừa ra khỏi miệng, hấn liền ý thức được mình làm, này Đường Dần quả giáo hoạt, ( ) dùng lời nói đem mình cho nhiều tiến vào, ở lại bên người của hấn, vậy không chẳng khác nào đầu nhập vào cho hấn à? Hấn mắt hồ trợn tròn, vừa tức vừa nảo, tay chỉ Đường Dần quát lên: "Người. . ."

Hấn lời nói còn chưa mở miệng, Đường Dần đã giành nói trước: "Quân tử nhứt ngôn, tứ mã nan truy, chúng ta cứ như vậy quyết định!" Nói xong, cũng không để ý tới Quan Nguyên Nhượng phản ứng gì, hấn về phía trước phương mọi người khoát khoát tay, sau đó giục ngựa vào thành, nghênh ngang từ Quan Nguyên Nhượng bên cạnh đi qua.

Cái gì gọi là cứ như vậy quyết định, bản thân đáp ứng hấn cái gì? Quan Nguyên Nhượng thờ hồn hển mà quay người lại, nhìn Đường Dần ở ngựa bóng lưng, đang muốn gọi, bị Quan Nguyên Cát kéo, người sau ngữ trọng tâm trường nói ra: "Nguyên Nhượng, làm người thành tín tối trọng yếu, không được lật lọng. Đại nhân tuy rằng tuổi còn trẻ, nhưng năng lực hơn người, lại lòng ôm chí lớn, ngày sau tiền đồ vô lượng."

Hấn không là khuyến Quan Nguyên Nhượng nhất định phải đầu nhập vào đến Đường Dần dưới trướng, mà là cảm thấy lấy tính tình của hấn nếu là cùng Đường Dần nháo cương, thực sự không tốt xong việc, không bằng tạm thời trước anh em kết nghĩa ổn định, về phần huynh đệ ngày sau có phải là thật hay không nên vì Đường Dần làm việc, vậy chút cũng cũng là thứ nhì.

Nghe đại ca nói như vậy, Quan Nguyên Nhượng giống quả bóng xì hơi, lời ra đến khóe miệng cũng theo đó nuốt trở vào, bắt đắc dĩ lắc đầu.

Cùng Đường Dần lần đầu tiên gặp mặt, Quan Nguyên Nhượng liền đối với Đường Dần giáo hoạt chắc là nói phản ứng cơ hội miễn để lại ấn tượng khác sâu.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 149: Quyển 7

Lương Nhân nói ra: "Kỳ thực, chúng ta xin Trương đại nhân làm sự tình rất đơn giản, chỉ cần Trương đại nhân để đại vương bỏ cũ thay mới Tây Sơn quận quận thủ là được."

"Bỏ cũ thay mới Tây Sơn quận quận thủ?" Trương Vinh trầm kinh hãi.

"Không sai!" Lương Nhân tiến lên hai bước, tiến đến Trương Vinh trước mặt, nhỏ giọng nói ra: "Chỉ cần Trương đại nhân có thể làm được điểm này, chúng ta đem dâng tặng hoàng kim vạn lượng."

Trương Vinh con người xoay chuyển, sau đó nhìn quét Lương Nhân, Lưu Loan Dương hai người, lắc đầu nói ra: "Các người không là mã

thương."

Lương, Lưu hai người cười mà không lời. Trương Vinh tỉnh tề cân nhắc hai tên của người, chỉ một Lương Nhân, chỉ một Lưu Loan Dương, nhân có thể làm 'Người' nói, dương cũng có thể làm 'Đề' nói, một người một đề hợp lại cùng một chỗ chính là một dương chữ, hai người kia ngay cả tự báo tên cũng đều là giả.

Trương Vinh hấp giọng điệu, ngưng tiếng hỏi: "Hai người người rốt cuộc là ai?"

Lương Nhân cúi đầu nhìn một chút chén trà trên bàn, vươn tay ra, trạm xuống dưới nước trà, sau đó ở bàn thượng viết ra một chữ 'Gió' chữ, hàm cười nói: "Kỳ thực chúng ta là ai, cũng không trọng yếu, Trương đại nhân không biết cũng so với biết tốt, quan trọng nhất là, chúng ta xin Trương đại nhân làm sự tình cũng không khó, sau khi chuyện thành công, còn có hoàng kim vạn lượng có thể thu, cứ sao mà không làm đâu?"

Nguyên lai là Phong quốc người! Trương Vinh vùng xung quanh lông mày không tự chủ cau một cái, bàn tay ở bàn thượng rất nhanh xẹt qua, đem nước trà viết xuống gió chữ biến mất, hần nói ra: "Ta mặc kệ các người là ai, nhưng ta phải biết rằng mục đích của các người!"

Lương Nhân nhún nhún vai, hàm cười nói: "Này. . . Thứ cho khó khăn phụng cáo." Vừa nói chuyện, hần lại từ trong lòng trừu loan ra một tấm ngân phiếu, phóng tới bàn thượng, tiếp cận Trương Vinh trước mặt đẩy, nói ra: "Đây là một nghìn hai hoàng kim, ngân phiếu định mức tuyệt đối xuất thân từ Mạc quốc hướng loan đình, vô luận ở Mạc quốc chưa một gian cửa hàng bạc đều có thể lấy ra, đây coi là của chúng ta tiền đặt cọc nữa! Chỉ cần Trương đại nhân hoàn thành việc này, chúng ta sẽ đem còn dư lại chín ngàn lượng hoàng kim nhất tịnh đưa lên, đương nhiên, Trương đại nhân không cần phải lo lắng chúng ta lại nói không giữ lời, bởi vì chúng ta sau đó cơ hội hợp tác còn có rất nhiều, huống, nhà của ta chứa loan người cũng không phải người hẹp hòi."

Nhìn trước mặt mình kim phiếu, Trương Vinh thật lâu không nói gì. Một nghìn hai hoàng kim không coi là nhiều, nhưng một vạn hai hoàng kim liền quá có dụ loan hoặc lực, này không sai biệt lắm tương đương với hần hơn mười năm bổng lộc, muốn nói Trương Vinh không tâm động, đây tuyệt đối là gạt người.

Thấy hần tức không tiếp thu, nhưng là không minh xác cự tuyệt, Lương Nhân mỉm cười, chấp tay nói ra: "Trương đại nhân, chúng ta chờ tin tức tốt của người, cáo từ trước." Nói xong, hần tiếp cận Lưu Loan Dương bỏ rơi đầu, xoay người phải đi.

Lúc này, kinh ngạc chờ ra Trương Vinh đột nhiên mặt không thay đổi mở miệng nói ra: "Chờ một chút."

Lương Nhân, Lưu Loan Dương quay người lại, không hiểu nhìn hần. Trương Vinh cầm lấy bàn thượng kim phiếu, qua lại đem loan đùa, qua một hồi lâu, khóe miệng hần chọn loan nhận, lắc đầu nói ra: "Chúng ta sau đó, sẽ không còn nữa cơ hội hợp tác."

Nghe nói lời này, Lương Nhân, Lưu Loan Dương sắc mặt cùng là biến đổi, cũng song song cũng hấp miệng lương khí. Trương Vinh cảm trong tay kim phiếu cất vào ống tay áo, hàm cười nói: "Hai vị không cần khẩn trương, tuy rằng chúng ta sau đó sẽ không lại hợp tác, nhưng lần này, ta có thể giúp các người." Nói, hần giờ tay lên một ngón tay Lưu Loan Dương, nói ra: "Hần có thể rời khỏi!" Tiếp tục, lại dựa vào tiếp cận Lương Nhân, nói: "Nhưng người muốn lưu lại, sau khi chuyện thành công, ta thấy còn thừa lại kim phiếu, tự nhiên sẽ thả người rời khỏi. Hơn hết, con ấy một lần, ngày sau hai người người nếu là còn dám tới tìm ta, ta nhất định chém không tha!"

Lương Nhân cùng Lưu Loan Dương cho nhau nhìn kia, trên mặt không hèn mà cùng hiện ra nụ cười. Lương Nhân chấp tay nói ra: "Cung kính không bằng tuân mệnh, trong khoảng thời gian này, tại hạ sợ rằng muốn quấy rầy Trương đại nhân."

"Khách khí, khách khí!" Trương Vinh ngoài cười nhưng trong không cười mà nói ra.

Trương Vinh đã rồi biết Lương Nhân cùng thân phận của Lưu Loan Dương, cũng biết hai người bọn họ phía sau chứa loan người là ai, nhưng hần cho rằng thay đổi Tây Sơn quận quận thủ chuyện này quả thực không khó, hơn nữa đối với Mạc quốc an nguy mà nói cũng không có ảnh hưởng gì, huống hồ đây là đại vương vẫn luôn nghĩ loan làm sự tình. Lúc này hần biết thời biết thế, thúc đẩy việc này, không chỉ có giải quyết rồi đại vương một cái tâm bệnh, bản thân có thể được vạn lượng hoàng kim, vẹn toàn đôi bên chuyện, tại sao không làm đâu? Hơn hết Trương Vinh cũng không phải ngốc loan đưa, mình và Phong quốc gian tế cấu kết coi như là chơi với lửa, không nghĩ qua là sẽ đưa lửa tự loan đốt, cho nên, hần con chịu làm lúc này đây, hết loan sự tình sau đó, lập tức cùng Phong quốc mật thám nhất đạo lưỡng đoạn. Về phần lưu lại Lương Nhân, chỉ là muốn trừ người kế tiếp bản chất, đừng đến lúc đó bản thân đem sự tình hoàn thành, cũng không tiền có thể cầm, vậy uống phí xuất lực.

Phong quốc thám tử mặc dù có thể quan điểm độc đáo tìm thượng Trương Vinh, đó là bởi vì bọn họ nhận được Đường Dần mật loan lệnh, Đường Dần có thể hạ đạt như vậy mật loan lệnh, cũng không phải là hần đối với Trương Vinh người này có hiểu rõ hơn, này hoàn toàn là Thái Khuê hiển kế. Thu loan mua Trương Vinh, cũng chỉ là Thái Khuê toàn bộ trong kế hoạch một bộ phận mà thôi.

Thu người tiền tài, giúp người tiêu tai. Trương Vinh bắt Phong quốc thám tử vàng bạc sau đó, lại bắt đầu vắt hết óc cân nhắc như thế nào loan ở Thiệu Phong trước mặt đưa ra thay đổi Tây Sơn quận quận thủ chuyện, nói như thế nào có thể để đề nghị của mình không hiện lên quá đường đột.

Sự tình có đúng dịp, không quá hai ngày, Tây Sơn quận phương diện vừa lúc truyền đến tin tức, xưng Thiệu Dự đã đem Thiệu Tuấn nhận vào Phụng Dương thành, nhưng tức không giết hần, cũng không tróc hần, còn lấy thượng tân đó lễ đãi hần. Tin tức này đối với người bên ngoài mà

nói có thể chỉ là không quan trọng gì việc nhỏ, nhưng Trương Vinh bén nhạy ý thức được cơ hội tới.

Trong triều đình, hẳn vì vậy sự tình loạn lạc Thiệu Dự. "Đại vương, Thiệu Dự to gan lớn mật, công nhiên chứa chấp khâm phạm, kỳ tâm đã chiêu loạn đứng loạn đường như loạn lật tẩy, đại vương ứng với nghiêm loạn trừng ấy kẻ trộm a!"

Thiệu Dự vốn là Thiệu Phụng mất loạn giữa loạn đình, cái gai trong thịt, chưa trừ diệt không hài lòng, hiện tại lại nghe nói hẳn chứa chấp Thiệu Tuấn, trong lòng càng khó chịu. Chờ Trương Vinh nói xong, sắc mặt hẳn âm trầm không có lập tức tỏ thái độ, mà là hoàn nhìn trái phải, hỏi: "Liệt vào ái khanh ý tứ đâu?"

Tả tướng quách huy cau mày nói ra: "Thiệu Dự là nên chết, hơn hết. . . Bây giờ còn không được trừng trị hẳn thời điểm, ta Loạn Quốc hiện nay hai tuyến tác chiến, trước ngoại trừ mất, mới có thể lại giải bên trong ưu!"

Thiệu Phụng ngồi ở vương ghế, sắc mặt càng thêm âm trầm khó coi. Đại tướng quân Lý vào cũng nói theo: "Mặt tướng nghĩ quách đáng về nói có lý, hiện tại động Thiệu Dự, không phải cử chỉ sáng suốt a!"

Cùng tồn tại triều đình thượng đồng thịnh âm thầm gật đầu, tuy nói quách huy cùng Lý vào cũng là giỏi về a dua nịnh hót tiểu nhân, nhưng ít ra ý nghĩ còn không có nghĩ Trương Vinh đơn giản như vậy.

"Đại vương!" Trương Vinh chấp tay nói ra: "Hiện tại Thiệu Dự đã không là bên trong ưu, mà là ta Loạn Quốc họa ngoại xâm."

"Chỉ giáo cho?" Thiệu Phụng thân loạn người trước dò xét, ánh mắt lom lom nhìn mà hỏi thăm.

Trương Vinh nói ra: "Thiệu Tuấn đã vào ở Phụng Dương, mà lúc này Phong quân lại vừa vận buông thả đánh Tây Sơn quận, thay đổi đầu mâu, tiếp tục hướng nam đẩy mạnh, hoàn toàn không để ý Tây Sơn quận này buồn phiền ở nhà, này có phải hay không quá không hợp với lẽ thường?"

Ồ? Nghe hẳn vừa nói như vậy, mọi người tại đây cùng là ngẩn ra, đứng vậy, Phong quân cử động quả thật có chút khác thường. Lý vào bên suy nghĩ bên thì thảo nói ra: "Trương đại nhân nói cũng có đạo lý. Phong quân tác phong từ trước đến nay đều cũng có thủ tất báo, lần này đánh Phụng Dương, nghe nói con một trượng đánh xuống liền hao binh tổn tướng mấy vạn đám người ấy, Phong quân không làm tấn công lần thứ hai liền qua loa lui lại, tiếp tục xuôi nam, thực sự không thể tưởng tượng nổi, cũng không phải Phong quân phong cách."

"Hừ!" Trương Vinh hừ cười một tiếng, nói ra: "Kỳ thực rất dễ hiểu, đó chính là Thiệu Dự đã phản chiến hướng về phía Phong quốc, hẳn đã làm việc ta Mạc quốc phản bội loạn không, nếu không, hẳn làm sao sẽ như vậy long trọng mà tiếp đãi Thiệu Tuấn, Phong quân như thế nào lại như vậy phóng tâm mà tiếp tục xuôi nam? Tục ngữ nói thật tốt, không có lửa làm sao có khói, các vị đại nhân, tướng quân đều hẳn là đến dân gian đi bộ một chút, nghe một chút, Thiệu Dự tiếp cận Phong quốc đầu hàng chuyện đã không là bí mật, con có chúng ta vẫn chưa hay biết gì đâu!"

Đùng!

Thiệu Phụng vỗ án, lớn tiếng quát hỏi: "Lại có việc này?"

Cả triều văn võ đại thần môn giai bị dọa đến run run một cái, Lý vào không dám giấu diếm, lắp bắp nói: "Dân gian thật có Thiệu Dự đầu hàng Phong quốc đồn đãi, chỉ là đồn đãi dù sao cũng là đồn đãi, vị tất có thể tin, cho nên, bọn thần cũng không dám tiếp cận đại vương bẩm báo. . ."

Không chờ hẳn nói hết lời, Thiệu Phụng đã tức giận đến giận sôi lên, hét lớn: "Có phải hay không phải chờ tới Thiệu Dự dẫn Phong quân đánh tới bản vương mí mắt dưới các ngươi mới đến tiếp cận bản vương bẩm báo?"

Ừm! Triều đình thượng văn võ đại thần môn đủ là tả mà quỳ rạp xuống đất, liên thanh nói ra: "Vi thần không dám, đại vương bớt giận, vi thần không dám!"

"Không dám? Nếu không có Trương đại nhân hôm nay nhắc tới, bản vương đến bây giờ còn không biết chuyện đâu!"

"Thế nhưng, hướng loạn đình quả thực không thu được Tây Sơn quận phản chiến truyền báo!"

"Tây Sơn quận sở dĩ không có minh mục trưng đầu tuyên dương phản chiến, tiếp cận Phong quốc đầu hàng, đó là bởi vì Thiệu Dự đang sợ." Trương Vinh cười lạnh nói: "Trời giúp ta đại sợ, để hàn trung cùng nguyên điếm hai vị đại nhân dẫn đầu quân ta mười lăm vạn chúng trước một bước trú vào Phụng Dương, Thiệu Dự nhất định là lo lắng Hàn đại nhân cùng nguyên đại nhân, sợ ở trong thành đánh nội chiến, cho nên mới đem đầu hàng một chuyện đè ép xuống, không dám lập tức tuyên bố. Thần nghĩ, đến khi Phong quân bình định Tây Sơn quận chung quanh quận huyện, chắc chắn thay đổi đầu mâu, và Thiệu Dự nội ứng ngoại hợp, vây quét Hàn đại nhân cùng nguyên đại nhân nhất bộ, cho nên, đại vương, chúng ta không thể đợi thêm nữa, tiên hạ thủ vi cường, phải lập tức thôi loạn miễn Thiệu Dự quan loan chức, vĩnh trừ hậu họa."

Lời này rốt cuộc nói đến Thiệu Phụng trong tâm khảm, () người sau vừa nghe vừa liên tục gật đầu, chờ Trương Vinh nói xong, hẳn hướng tả hữu nói: "Đây mới là bản vương muốn nghe kim thạch lời hay, các ngươi cũng nên tiếp cận Trương đại nhân nhiều học một ít."

Chúng quan văn, võ tướng bị Thiệu Phụng nói xong mặt đỏ tới mang tai, một các cúi được suy nghĩ, cũng không dám thờ ơ mạnh.

Người bên ngoài không dám nói lời nào, thế nhưng đồng thịnh dám, hiện tại Mạc quốc trong triều đình duy nhất dám chống đối Thiệu Phương cũng chỉ còn lại có đồng mức. Lão già loan người nhảy tới trước một bước, lớn tiếng nói: "Đại vương, Thiệu Dự rốt cuộc có không tiếp cận Phong quốc đầu hàng còn chưa biết được, có thể nào qua loa thôi loan miễn Thiệu Dự quan loan chức? Nếu như Thiệu Dự không giáng, đại vương thôi loan miễn chẳng khác nào là ở * Thiệu Dự phản chiến tiếp cận Phong quốc, xin hãy đại vương nghĩ lại a!"

"Sự tình đã rõ ràng như thế, ngươi còn đang giúp hắn nói chuyện, đồng thịnh, ngươi rốt cuộc có có ý gì?" Thiệu Phương tức giận đến sắc mặt đỏ lên, hai tay đè xuống bàn, gần như cho gầm thét hết lớn.

"Đại vương, thần là vào trung lương nói như vậy, không muốn mất mở trường trường nhìn đại sò giang sơn hủy hoại chỉ trong chớp lát. . ."

"Lớn mật!" Ý có Thiệu Phương chỗ dựa, Trương Vinh giận dựa vào đồng thịnh, chột quát lên: "Đồng thịnh, ngươi thật to gan, dám trước mặt mọi người dựa vào mắng đại vương là hôn Loan quân? !"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dã Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 150: Quyển 7

Đồng Thịnh đề ý đều không đề ý Trương Vinh, đối với Thiệu Phương ý vị thâm trường nói ra: "Đại vương, vì thần trước đây có thể thành tâm thành ý trợ đại vương thành tựu đại nghiệp, hiện tại lại sao trái lại hại đại vương? Hiện nay nước ta thế cục dù chưa đến tràn ngập nguy cơ trình độ, nhưng là không lạc quan, Tây Sơn quân đối với nước ta vô cùng trọng yếu, tuyệt không có thể sinh loạn, ở không biết rõ ràng chân tướng của chuyện trước, đại vương không được qua loa làm ra quyết định a!"

Lão nhân một phen lời tâm huyết lệnh Thiệu Phương tỉnh táo không ít, người sau vốn là đã đứng lên thân hình lại từ từ ngồi xuống, cau mày, một lúc lâu không nói gì.

Gặp sự tình tựa hồ còn có chuyển cơ, Đồng Thịnh vội vàng lại nói: "Đại vương, nếu Hàn đại nhân cùng nguyên đại nhân hiện tại đều ở đây Tây Sơn quân, sao không truyền thư cho hai vị đại nhân, hỏi rõ một đến tốt cùng sau đó làm tiếp định đoạt đâu?"

Trương Vinh hấp khí, nếu như hỏi rõ bản thân chỉ sợ cũng liên tìm không được buộc Thiệu Dự lý do. Hắn lập tức đứng ra phản đối, lớn tiếng nói: "Thiệu Dự phản quốc, đã thành sự thực, không cần lại hỏi hàn, nguyên hai vị đại nhân? Ta xem đồng đáng về là đang cố ý kéo dài thời gian nữa!"

Đồng Thịnh cảm tức Trương Vinh, cắn răng nghiêng lợi nói ra: "Nịnh thần tặc tử, đừng hòng loạn ta đại sò triều cương!"

Trương Vinh già đỏ mặt lên, còn muốn lên tiếng, lúc này, Thiệu Phương khoát khoát tay, nhìn kìa Đồng Thịnh, lại nhìn một cái Trương Vinh, con ngươi xoay chuyển, đạm nhiên nói ra: "Cũng tốt, dùng bỏ câu đưa tin Tây Sơn quân, vừa đi một lần cũng không dùng được vài ngày, tạm thời dựa theo đồng đáng về ý tứ đủ nữa!"

"Thế nhưng đại vương. . ."

Thiệu Phương khoát khoát tay, nói: "Không nên nói nữa. Đồng đáng về, bản vương sẽ tin ngươi lúc này đây, cũng hy vọng ngươi đừng cho bản vương thất vọng!"

Mặc kệ Thiệu Phương xem Đồng Thịnh nhiều không vừa mắt, nhưng 3jmEZ ban đầu ở hán nguy nan nhất thời điểm, Đồng Thịnh là đứng bên này, hơn nữa hắn có thể đạt được vương vị, Đồng Thịnh kẻ công đến nổi vĩ, ở Thiệu Phương lòng của trong, Đồng Thịnh hay là chiếm chỉ một rất vị trí trọng yếu, nói cách khác, Đồng Thịnh năm lần bảy lượt mà chống đối hắn, với Thiệu Phương tính cách, sớm giết hắn.

Gặp Thiệu Phương cuối tiếp nhận rồi Đồng Thịnh hiến kế, Trương Vinh tâm lạnh nửa đoạn, kỳ thực trong lòng hắn rất rõ ràng, nếu như Thiệu Dự thật phản chiến tiếp cận Phong quốc nói, hàn trung cùng nguyên điều nhất định sẽ trước tiên truyền thư cho triều đình, báo cáo chân tướng, nhưng bây giờ triều đình căn bản tịch thu đến hai người truyền thư, nói rõ Thiệu Dự phản chiến chỉ là tung tin vịt mà thôi.

Thôi tránh không được Thiệu Dữ chức quan cũng không có gì, đáng tiếc là Phong quốc mật thám đáp ứng cho hấn chín ngàn lượng hoàng kim cũng nhất tịnh hồng bát, đây mới là để cho Trương Vinh bóp cổ tay thử dài chuyện, hấn nhìn Đồng Thịnh, hận đến hàm răng đều ngứa, nắm tay ác quá chặt chẽ.

Thiệu Phụng thân viết dùng bồ câu đưa tin rất nhanh truyền tới Phụng Dương hàn trung trong tay của nàng. Hàn trung nhìn xong Thiệu Phụng tự tay viết thư, ý muốn nhanh quay ngược trở lại, Thiệu Dữ rốt cuộc có hay không phản chiến tiếp cận Phong quốc, kỳ thực hấn cũng nói không rõ số, Tây Sơn quận trên dưới đều vì Thiệu Dữ thân tín, người ta thương nghị chuyện thời điểm cần bản không để hấn tham dự, Thiệu Dữ trong lòng đang đánh cái quỷ gì chủ ý, hàn trung hợp lại không biết, hơn hết có chuyện hấn có thể khẳng định, đó chính là Thiệu Dữ đối với triều đình trung thành hợp lại không đáng tin, đối với Phong quốc cũng có chứa quyền rũ ý, không phải hấn sẽ không mỗi ngày đều sành ăn mà khoản đãi Thiệu Tuấn cùng Thái Khuê, nhất là Thái Khuê hay là Phong quốc quan viên.

Có thể nói ở hàn trung trong tiềm thức, từ lâu coi Thiệu Dữ là thành bất cứ lúc nào khả năng phản quốc tội thần đối đãi.

Nếu như không có nhận đến lớn vương truyền thư cũng thì thôi, nếu hiện tại đại vương chủ động tới hỏi, hấn cảm giác mình cũng sẽ không dùng khách khí nữa.

Khi hấn viết cho Thiệu Phụng thư trả lời ở giữa, cũng không có lời gì tốt, kể chuyện Thiệu Dữ bất trung bất nghĩa, ở kẻ phản bội Thiệu Tuấn cùng gió kẻ trộm Thái Khuê trước mặt chỗ vẫy đuôi mừng chủ, và Phong quân quan hệ mờ ám không rõ.

Ở nhận sách cùng thư trả lời trong chuyện này, hàn trung không cùng nguyên điểm làm thương nghị, thậm chí ngay cả nói cũng không nói, cũng không phải là hấn không tín nhiệm nguyên điểm, mà là nghĩ nguyên điểm người này can đảm không được, sợ trước lang, nghĩ mà sợ hổ, bởi vì hiện tại bên mình thân ở cho Thiệu Dữ hai đầu bờ ruộng, liền nơi chôn khiêm nhượng tránh lui, cho hấn biết đại vương truyền thư, sợ lại làm lỡ đại sự.

Hàn trung này phong tự chủ trương thư trả lời, coi như là trực tiếp cho Thiệu Dữ định ra rồi phản quốc đó tội. Này phong thư trả lời truyền tới Trần Giang, chờ Thiệu Phụng xem thôi sau đó, giận tím mặt, làm trò cả triều văn võ mặt, đem bản đều đá ngã lăn, hấn cầm hàn trung thư trả lời, trực tiếp đi tới Đồng Thịnh trước mặt, đem thư hung hăng rơi ở Đồng Thịnh trên mặt của, gầm hét lên: "Đồng Thịnh, hiện tại ngươi còn dám nói Thiệu Dữ không phản quốc à?"

Đồng Thịnh đầy mặt kinh ngạc, run rẩy mà nhặt lên thư, tỉ mỉ kiểm tra, chờ hấn sau khi xem xong cũng trợn tròn mắt, bên cạnh nhân vị tất có thể tin, nhưng hàn trung lời không thể không tin, hàn trung chính là một điển hình con một sách, đối với Thiệu Phụng đối với triều đình trung thành không thể nghi ngờ, hơn nữa tính tình của hấn lại quật lại vừa cứng, nếu như không là xuất phát từ hấn bản ý, dù cho đánh chết hấn cũng không viết ra được như vậy tin.

Lẽ nào, Thiệu Dữ thật ở thời khắc mấu chốt này phản chiến tiếp cận Phong quốc? Thế nhưng bất thường a, nếu như Thiệu Dữ thật phản quốc, hàn trung vì sao thua sớm truyền thư nói rõ việc này? Vì sao phải đến khi đại vương hỏi thời điểm mới nói rõ ràng? Trong này rốt cuộc là cái gì hồi sự?

Kinh nghiệm già như vậy nói, ý nghĩ như vậy tinh minh Đồng Thịnh cũng bị hàn trung này phong thư trả lời làm cho mơ hồ.

Trương Vinh tuy rằng cũng không biết cụ thể là cái gì hồi sự, nhưng hấn có thể sẽ không bỏ qua cơ hội như vậy, hấn vội vàng nói: "Đại vương, thần đã sớm nói Thiệu Dữ đã phản quốc, nhưng đồng đáng về hết lần này tới lần khác nói gạt đại vương, kéo dài thời gian. Đại vương, việc này không nên chậm trễ, thừa dịp Hàn đại nhân cùng nguyên đại nhân đều ở đây Phụng Dương, mau nhanh bãi miễn Thiệu Dữ chức quan, nếu có cơ hội, còn có thể để hai vị đại nhân trực tiếp đem Thiệu Dữ bắt giữ, áp phó đến Trần Giang, giao cho đại vương xử trí!"

"Ừ!" Thiệu Phụng liên tục gật đầu, nói ra: "Trương ái khanh nói đúng, lập tức truyền thư cho hàn trung, nguyên điểm, để hấn hai người tìm cơ hội tróc nã Thiệu Dữ, có thể lưu người sống hiển nhiên tốt nhất, dường như không có cơ hội, ngoài đem chém giết cũng có thể, sau khi chuyện thành công, bản vương nặng nề có phần thưởng!"

Xong rồi! Đồng Thịnh nghe xong, trong lòng không thể ngừng ai thán một tiếng, Tây Sơn quận tuy rằng thiên ở tây bắc, nhưng cảnh nội quận quân đã có hai mươi vạn tên, có này hai mươi vạn tinh nhuệ đó sự phụ tồn tại, đối với Phong quốc mà nói thủy chung là một tai họa ngầm, trước sau sẽ có buồn phiền ở nhà, hiện tại đại vương muốn giết Thiệu Dữ, coi như là đem này hai mươi vạn tinh nhuệ toàn bộ đưa cho Phong quốc, phương bắc đem lại không trọng binh có thể cùng Phong quân chống lại.

"Đại vương a, Thiệu Dữ không thể bắt, càng không thể giết a. . ." Đồng Thịnh thì thào nói ra.

"Im miệng!" Không nghe Đồng Thịnh nói chuyện hoàn hảo giờ, vừa nghe hấn cho tới bây giờ còn nói không thể động Thiệu Dữ, Thiệu Phụng giận run người, tay chỉ Đồng Thịnh, nín nửa ngày mới mắng ra ba chữ: "Lão thất phu ——"

"Cút! Cút ra ngoài! Trong triều đình, bản vương lại không muốn gặp lại ngươi!"

Đây là Thiệu Phụng lần thứ hai trước mặt mọi người đem Đồng Thịnh trục xuất ra triều đình, mà lúc này Đồng Thịnh cũng thật có chút tâm ý nguội lạnh.

Đối với kết quả như vậy, cao hứng nhất bất quá cho Trương Vinh.

Tan triều sau đó, hấn mau nhanh ngồi xe trở về phủ, tìm tới Khấu Áp ở bên trong phủ Lương Nhân, sau đó đem Thiệu Phụng muốn tróc nã Thiệu

Dự việc nhất ngũ nhất thập nói một lần.

Lương Nhân nghe xong cũng hết sức cao hứng, lập tức viết một phong thư, để Trương Vinh phái gia đình cầm thư đến bên trong thành nổi danh trong tù quán đi tìm Lưu dương, Lưu dương xem qua thư, tự nhiên sẽ đưa tới kim phiếu.

Trương Vinh dựa theo Lương Nhân ý tứ, phái tâm phúc gia đình đi đi tù quán, không cần gia đình tìm Lưu dương, người sau chủ động tìm tới, xem qua gia đình mang tới thư sau, liên tục gặt đầu, làm cho mang tới một hộp gỗ, vui tươi hơn hờ theo sát tùy gia đình đi đi Trương phủ.

Lưu dương nhìn thấy Trương Vinh sau đó, đem hộp gỗ giao cho hắn, người sau mở nhìn lên, bên trong cũng là từng cái trăm lượng hoàng kim kim kim phiếu, không nhiều không ít, vừa lúc chín mươi xem. Trương Vinh cảm thấy mỹ mãn, đang muốn đem Lương Nhân cùng Lưu dương hai người đuổi đi, có thể Lương Nhân lại không chịu rời khỏi, còn phải tiếp tục ở tại Trương Vinh quý phủ.

Trương Vinh nghe vậy, mi đầu đại trứ, lạnh lùng nói ra: "Bản quan đã nói với các người, liên hợp tác với các người lúc này đây, người nương nhờ bản quan quý phủ không đi là có ý gì?"

Lương Nhân cười hi hi nói: "Trương đại nhân, không ai lại ngại tiền của mình nhiều nữa? Chỉ cần Trương đại nhân khẳng tiếp tục cùng chúng ta hợp tác, ta dám cam đoan, còn có thể cho Trương đại nhân mang đến càng nhiều hơn vàng bạc châu báu, không chỉ có đủ Trương đại nhân cả đời cảm y ngọc thực, ngay cả hậu thế đều có thể vinh hoa phú quý suốt đời."

Trương Vinh vùng xung quanh lông mày mặt nhăn nhanh hơn muốn vắn thành một khó chịu, thế nhưng cũng không có trực tiếp cự tuyệt.

Lương Nhân lại ngoài cười nhưng trong không cười mà tiếp tục nói: "Huống, Trương đại nhân cũng không hy vọng chúng ta lần này chuyện hợp tác phổ biến nữa? Nếu như nhờ ra truyền tới Mạc Vương điện hạ trong lỗ tai, Trương đại nhân không chỉ có đầu của mình có lẽ nhất, ngay cả người nhà, chỉ sợ cũng đều sẽ phải chịu liên lụy đâu!"

Trương Vinh giận dữ, một thanh đem Lương Nhân cản cổ người nhéo, tức giận nói: "Người uy hiếp bản quan?"

"Ha ha, tiểu nhân chỉ là người dân thường, sao dám uy hiếp Trương đại nhân còn người? Tiểu nhân quá mệnh một cái, Trương đại nhân thân đẹp để mệnh đất, sẽ không cùng tiểu nhân không chấp nhất nữa?"

Trương Vinh cảm lấy Lương Nhân, rất lâu sau đó, sau cùng, chậm rãi buông ra y phục của hắn. Hiện tại dù cho giết Lương Nhân cùng Lưu dương cũng không dùng, Phong quốc xếp vào ở Trần Giang mật thám cũng không có khả năng con hai người bọn họ hai người, phía sau đồng đảng không biết phải nhiều ít đâu, sự tình một ngày truyền ra, hậu quả quả nhiên là thiết tưởng không chịu nổi a!

Lương Nhân như không có chuyện gì xảy ra sửa sang lại y phục trên người, nói ra: "Nếu Trương đại nhân có thể hợp tác với chúng ta một lần, cần gì phải quan tâm hợp tác lần thứ hai đâu? Huống, sự hợp tác của chúng ta đối với tất cả mọi người mới có lợi, Trương đại nhân cũng không bị tổn hại gì nha!"

Trương Vinh cắn răng hỏi: "Các người còn muốn ta làm cái gì?"

Lương Nhân lắc đầu, mỉm cười nói: "Hiện tại còn không biết, hơn hết, nhà của ta chủ từ nếu thật có việc muốn nhờ, nhất định sẽ để Trương đại nhân trước tiên biết đến."

Trương Vinh lửa giận trong lòng dần dần biến thành bất đắc dĩ, nguyên bản thân thể cứng ngắc cũng chậm chậm mềm nhũn xuống phía dưới. Một đi nhằm, từng bước giai sai. Đang đứng ở đối địch hai quốc gia, người ta lại làm sao có thể lại đơn giản buông tha giống Trương Vinh loại này thân chức vị cao 'Cá lớn'?

Mạc quốc triều đình bên này còn không có nắm vững đem Thiệu Dụ mật lệnh phát ra ngoài, Phong quốc Thiên Nhân, địa võng tình hình thực tế báo danh là trước một bước tổng xuất.

Ngang ở vào Phong quân ở giữa Đường Dần nhận được Thiên Nhân cùng địa võng đưa tới tin tức sau đó, vui mừng quá đổi, không thể ngừng ngựa mặt lên trời cười dài, liên thanh than thở: "Đại sự thành vậy!"

Phong quân chúng tướng không rõ chuyện gì xảy ra, đều hỏi: "Đại vương, chuyện gì xảy ra?"

"Chính các người xem?" Đường Dần đem tờ giấy đưa cho mọi người. Chúng tướng xem qua, cũng đều vui vẻ, đều nói ra: "Mạc quốc muốn thay đổi Tây Sơn quận quận thủ? Đây có thể thật tốt quá, thừa dịp Tây Sơn quận rung chuyển là lúc, quân ta có thể quy mô tiến công, bình tĩnh có thể một kích phá địch!"

Đường Dần lắc đầu liên tục, cười nói: "Hiện tại không cần lại công mạnh, chúng ta ngồi đợi Thiệu Dụ quy phục là được!"

Bạn đang đọc truyện *Đường Dân Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 151: Quyền 7

Phượng Dương.

Hôm nay Thiệu Dự vẫn cùng thường ngày, lại chủ động tới tìm Thiệu Tuấn cùng Thái Khuê, uống rượu vui đùa. Chờ rượu qua ba tuần, món ăn qua ngũ vị, Thiệu Dự hăng hái vẫn như cũ tăng vọt, lại để cho người tìm tới ca cơ và vũ cơ, làm mọi người biểu diễn trợ hứng.

Hon hết Thiệu Dự rất nhanh đã phát hiện, hiện trường chỉ có hán và Thiệu Tuấn rất đầu nhập, mà Thái Khuê thì ở bên thờ dài thờ ngắn, chỉ một tình cảm lác đác. Thiệu Dự không giải thích được, để chén rượu xuống, hỏi Thái Khuê nói: "Thái công tử có cái gì lo lắng việc à?"

Thái Khuê ngẩng đầu nhìn một chút Thiệu Dự, khoe miệng giật giật, cuối cùng vẫn là không nói chuyện, cầm chén rượu lên, giương lên đầu, đem rượu trong ly nước uống sạch sẽ. Thấy hán này phó muốn nói lại thôi biểu tình, Thiệu Dự trong lòng càng thêm nghi ngờ, thân thể tiếp cận Thái Khuê bên kia nghiêng nghiêng, nói ra: "Không biết Thái công tử có gì nỗi niềm khó nói?"

Thái Khuê cúi đầu suy nghĩ một hồi lâu, phương thuyết nói: "Ta là đang vì Thiệu đại nhân thờ dài."

Thiệu Dự sừng sốt, mờ mịt nói: "Chỉ giáo cho?"

Thái Khuê nói ra: "Thiệu đại nhân đã tai vạ đến nơi, còn không tự biết?"

Lời này vừa nói ra, để bên kia đang say mê cho ca vũ biểu diễn Thiệu Tuấn đều thất kinh, để chén rượu xuống, thuận lợi lau miệng bên rượu tí, ánh mắt lom lom nhìn mà nhìn Thái Khuê. Thiệu Dự mi đầu đại trứ, cường chế trong lòng không hài lòng, hỏi: "Ta hiện tại thật tốt, Thái công tử tại sao nói ta đã tai vạ đến nơi?"

Thái Khuê nháy nháy mắt, ánh mắt tiếp cận tả hữu quét một vòng. Thiệu Dự hội ý, vỗ tay một cái, gọi dừng ca vũ biểu diễn, sau đó phát tay trầm giọng nói ra: "Các người tất cả đi xuống nữa!"

Trong phòng ca vũ cơ cùng với hạ nhân, nha hoàn đều lui ra ngoài, chỉ có vài tên Thiệu Dự thị vệ thân cận lưu lại. Lúc này, Thái Khuê mới chậm rãi mở miệng nói ra: "Sáng sớm hôm nay, đại vương phái người tới Phượng Dương mang cho ta một phong thư, Thiệu đại nhân nên biết việc này nữa?"

Sáng sớm là có Phong nhân tới Phượng Dương cho Thái Khuê đưa thư, nhưng Thiệu Dự cũng không biết thư là Đường Dân phái người đưa tới, hơn nữa hán không cho là Thiệu Tuấn cùng Thái Khuê hai cái này quang can tư lệnh tài năng ở trên địa bàn của mình có cái gì làm, cho nên cũng không làm cho kiểm tra sách nội dung bức thư.

Hán suy nghĩ chỉ chốc lát, gật đầu nói: "Ta biết việc này."

"Thiệu đại nhân xin xem qua!" Thái Khuê từ ống tay áo trong lấy ra thư, đưa cho Thiệu Dự. Người sau vội vàng tiếp nhận, cúi đầu vừa nhìn, sắc mặt đột biến. Sách nội dung bức thư cũng không nhiều, nhưng đối với hán mà nói lại quá rung động, phía trên là Phong quốc mật thám ở Trấn Giang lấy được tình báo, rõ ràng viết Thiệu Phương đã hạ đạt mật lệnh, bãi miễn Thiệu Dự tất cả chức quan cùng tước vị, hợp lại để Hàn Trung cùng Nguyên Điền hai người tìm cơ hội tróc nã Thiệu Dự, chết sống bất kể.

Thiệu Dự cầm thư, chân thời gian chừng một nén hương không nói nên lời. Thiệu Tuấn gặp thần sắc hán có cái gì không đúng, không thể ngừng thấp giọng hỏi Thái Khuê nói: "Thái đại nhân, đại vương thư thượng viết cái gì?"

Thái Khuê đạm nhiên nói ra: "Điện hạ cứ yên tâm vui đùa, cái khác mọi việc, do tại hạ xử lý là tốt rồi."

Thiệu Tuấn huych một mềm cái đỉnh, tự giác không là tư vị, nhưng cũng không dám nói thêm cái gì, cộp cộp môi, cầm bầu rượu lên, tự rót tự uống.

Qua hồi lâu, Thiệu Dự Ha ha cười, đem thư đưa trả lại cho Thái Khuê, nói ra: "Này hoặc là tung tin vịt, sẽ chính là quý quốc kế ly gián nữa?"

Thái Khuê nhận thư trả lời tín, tâm xấp hạo, đo trở về trong lòng, yếu ớt nói ra: "Lời của chúng ta, Thiệu đại nhân có thể không tin, thế nhưng ở sống còn vấn đề thượng, Thiệu đại nhân cũng không thể không đề phòng a. Tại hạ ngôn tấn vu thử, Thiệu đại nhân tự giải quyết cho tốt!"

Lời của hắn không đến nơi đến chốn, nhưng cũng để Thiệu Dự lòng của thật lâu khó có thể bình tĩnh. Đây có lẽ là Phong quốc kế ly gián, có thể vạn nhất nếu là thật đâu? Hiện tại Hàn Trung cùng Nguyên Điem thông soái mười lăm vạn đại quân đều ở đây Phụng Dương, một ngày đột nhiên làm khó dễ, bản thân dường như không hề chuẩn bị, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Lúc này, Thiệu Dự đã không có lại tiếp tục xã giao cùng vui đùa ý muốn, hắn đứng lên hình, đối với Thiệu Tuấn cùng Thái Khuê chấp tay nói ra: "Thúc phụ, Thái công tử, ta đột nhiên nghĩ đến còn có chút chính vụ không xử lý xong, trước xin lỗi không tiếp được."

Thiệu Tuấn còn chưa tận hứng, gặp Thiệu Dự phải đi, lưu luyến mà nói ra: "Có chuyện gì, hiền chất có thể cho người thủ hạ đi xử lý nha!"

Thiệu Dự không yên lòng nói ra: "Sự quan trọng đại, ta phải tự mình đi đủ, thúc phụ, ta ngày mai trở lại tiếp!"

"Vây. . . Được rồi!"

Sau khi từ biệt Thiệu Tuấn cùng Thái Khuê, Thiệu Dự bước nhanh ra ngoài, đến bên ngoài, phát tay gọi tới một tên thị vệ, gấp giọng nói ra: "Tốc tốc đem Lưu Đình ngài tìm tới gặp ta!"

Rời khỏi đi quán, trở lại Phụng Dương tướng quân phủ, Thiệu Dự mới vừa ngồi xuống, Lưu Đình liền từ bên ngoài vội vã đi đến, đến Thiệu Dự trước mắt, khom người thi lễ, hỏi: "Đại nhân, đã xảy ra chuyện gì tìm người tìm được vội và như vậy?"

Thiệu Dự phát tay đem trong phòng thị vệ đều đuổi đi, sau đó hỏi: "Gần nhất trong khoảng thời gian này, Hàn Trung cùng Nguyên Điem hai người có thể cùng triều đình từng có liên hệ?"

"A. . ." Không nghĩ tới Thiệu Dự lại đột nhiên hỏi này, Lưu Đình suy nghĩ một hồi, nói ra: "Trước đó vài ngày, triều đình từng cho Hàn đại nhân dùng bồ câu đưa tin."

"Truyền thư thượng viết cái gì?" Thiệu Dự khẩn trương hỏi.

Lưu Đình mặt lộ vẻ khó xử, nói ra: "Đó là đáp có đại vương sếp ấn truyền thư, ta đợi nào dám mở kiểm tra? !"

Thiệu Dự dậm chân, hỏi: "Liền trực tiếp cho Hàn Trung?"

"Đúng vậy!" Lưu Đình ngờ ngạc gờ phía dưới, không hiểu nói: "Đại nhân, có vấn đề gì không?"

Thiệu Dự nhảy đứng lên, chấp tay sau đầu, ở bên trong phòng đi qua đi lại, nói ra: "Sáng sớm hôm nay, Thái Khuê vừa mới nhận được Phong quốc ở Trần Giang thám tử truyền thư, xưng Thiệu Phụng đã xuống dưới mặt lệnh bãi miễn ta chức quan cùng tước vị, hợp lại để Hàn Trung cùng Nguyên Điem hai người áp ta đến Trần Giang vấn tội."

"A?" Lưu Đình sắc mặt đại biến, phản ứng đầu tiên chính là: "Đại nhân, này không biết là Phong quốc kế ly gián nữa?"

"Ta cũng nghĩ như vậy, Thiệu Phụng lại ngu xuẩn, còn muốn dồn ta vào chỗ chết, cũng không phải ở phía sau dựng đến ta." Thiệu Dự cau mày nói ra: "Có thể vạn nhất nếu là thật đâu? Đừng quên, cùng Hàn Trung, Nguyên Điem đang ở Phụng Dương còn có hai người bọn họ mười lăm vạn đại quân, nhờ ra đột nhiên đối với ta làm khó dễ, ta như thế nào trả lời?"

Như thế! Lưu Đình chậm rãi gật đầu, thì thảo nói ra: "Đại nhân lo lắng được không sai, không sợ nhất vạn, chỉ sợ nhờ ra. Chúng ta có Phụng Dương nơi hiểm yếu, dù cho tới địch nhiều hơn nữa, cũng có thể cự địch cho gia môn ở ngoài, chỉ khi 3LrGv nào nội bộ sinh loạn, chúng ta tình thế liền tràn ngập nguy cơ."

Thiệu Dự hỏi: "Vây ý của tiên sinh là. . ."

"Đại nhân thế nào không tìm cơ hội thăm dò một chút Hàn Trung cùng Nguyên Điem hai người? Nếu là trong lòng có quỷ, chắc chắn có điều biểu lộ." Lưu Đình hiến kế nói.

"Ừ! Liền theo như ý của tiên sinh đủ, đêm mai, ta ở bên trong phủ thiết yến, xin Hàn Trung, Nguyên Điem đến đây." Thiệu Dự con người chuyển động, thấp giọng nói ra.

Còn chưa tới ngày thứ hai ban đêm, ngày mai buổi sáng, Trần Giang phương diện lại có truyền thư đến Phụng Dương, mặt trên vẫn là đáp có Thiệu Phụng sếp ấn, đồng thời viết có Hàn Trung thân khai chữ.

Trần Giang cùng Phụng Dương trong lúc đó dùng bồ câu đưa tin là không có khả năng trực tiếp truyền tới Hàn Trung trên tay, phải có Phụng Dương phương diện chuyển cho Hàn Trung, hơn hết thư trên có Thiệu Phụng con dấu, mặc dù là Thiệu Dự cũng không dám một mình mở ra, trừ phi hắn công nhiên tạo phản, cùng Mạc quốc triều đình hoàn toàn quyết liệt.

Thiệu Phuong thư bị y nguyên không thay đổi đưa đến Hàn Trung trên tay của, người sau mở ra vừa nhìn, vui mừng quá đổi, đây là một phong Thiệu Phuong thân viết mật lệnh, muốn hấn và Nguyên Diễm hợp lực bắt Thiệu Dữ, dường như ngộ chống lại, đem trực tiếp chém giết cũng có thể.

Hàn Trung đã sớm hoài nghi Thiệu Dữ trung thành, đã sớm nhìn hấn không thuận mắt, hiện tại đại vương tự mình hạ lệnh diệt trừ người này, hấn sao mắt hững đầu? Hơn nữa lúc này có đại vương mật lệnh, cũng không phải do Nguyên Diễm lại chần chừ chừ.

Hấn lúc này làm cho tìm tới Nguyên Diễm, sau đó đem Thiệu Phuong mật lệnh cho Nguyên Diễm xem qua. Người sau xem qua này phong mật lệnh, toàn bộ tâm luôn luôn ở đi đây đó trong chìm, sắc mặt một hồi rõ ràng, một hồi thanh, thay đổi trong nháy mắt.

Thấy thế, Hàn Trung âm thầm cười lạnh một tiếng, hỏi: "Nguyên đại nhân cho rằng đại vương mật lệnh có chỗ không ổn?"

Không thích hợp! Thiên đại không thích hợp! Thành công, rắn mắt đầu Tây Sơn quận sẽ bên trong luan, thất bại, Thiệu Dữ sẽ dẫn đầu dưới trướng phản chiến tiếp cận Phong quốc, dường như là dựa theo mật lệnh chấp hành, mặc kệ thành công hay không, đối với bên mình mà nói cũng là lớn khôn bất lợi.

Thế nhưng đại vương chỉ lệnh đã hạ, không có khả năng lại thay đổi, mặc dù không thích hợp, bản thân có thể như thế nào đây? Nguyên Diễm cười khổ, lắc đầu nói ra: "Đại vương anh minh, hạ quan hợp lại không cho là có chỗ không ổn."

"Vậy là tốt rồi!" Hàn Trung nói ra: "Chúng ta cứ dựa theo đại vương chỉ lệnh đủ! Phụng Dương bên trong thành có chúng ta mười lăm vạn đại quân, có thể ở đêm khuya, đánh lên tướng quân phủ, đem Thiệu Dữ kẻ trộm đảng nhất cử tiêu diệt."

"Phải có có thể!" Nguyên Diễm suy nghĩ lắc giống bát lang cổ dường như, nói ra: "Làm như vậy sẽ khiến quân ta cùng Tây Sơn quân nội chiến, một trận đánh xuống, không biết phải chết bao nhiêu tướng sĩ, như vậy hao tổn mấy mớ, đối với nước ta bất lợi."

Hàn Trung có đôi khi thật hoài nghi Nguyên Diễm có phải hay không đặc biệt muốn cùng mình đối nghịch, tự bên trái, hấn không nên nói bên phải, tự đông, hấn hết lần này tới lần khác sẽ nói tây. Hấn giọng nói không tốt mà chất vấn: "Vậy nguyên ý của đại nhân đâu?"

Sự tình đã không cách nào cải biến, hiện tại Nguyên Diễm chỉ có thể tận lực đem tổn thất xuống đến thấp nhất. Hấn trầm ngâm một lát, nói ra: "Chúng ta đến Tây Sơn quận tới nay, còn chẳng bao giờ chủ động mời qua Thiệu Dữ, không bằng tối mai, chúng ta thiết yến, khoản đãi Thiệu Dữ. . ."

Không đợi hấn nói xong, Hàn Trung liền không kịp chờ đợi nói tiếp: "Chúng ta có thể ở tịch đang lúc bố trí mai phục, đến khi Thiệu Dữ cực kỳ vây cánh đề phòng sơ suất là lúc, đột nhiên tuân ra, đem nhất cử bắt!"

Lúc này ngược lại trở nên thông minh. Nguyên Diễm cười khổ gật đầu, nói ra: "Làm như vậy, có thể nhường cho giữa song phương tranh đấu xuống đến ít nhất, dù sao Thiệu Dữ là Tây Sơn quận rỗng bài, chỉ cần đem hấn nắm, những người khác không đáng để lo, hơn nữa cái này cũng có lợi cho chúng ta ổn định thế cục, tiến tới khống chế Tây Sơn quận toàn bộ quận."

"Đừng!" Hàn Trung vỗ tay mà cười, khen: "Biện pháp tốt! Nguyên đại nhân quả nhiên cơ trí hơn người, chúng ta cứ làm như vậy!"

Ai! Nhìn mặt tươi cười, thần thái đắc ý Hàn Trung, Nguyên Diễm trong lòng khổ luyện thán một tiếng, hấn thực sự không nghĩ ra được bây giờ còn có cái gì tốt để Hàn Trung giá trị được chỗ cao hững.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hấn tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dàn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 152: Quyển 7

A? Nghe nói Thiệu Dữ muốn xin bản thân đi tướng quân phủ ăn cơm, Hàn Trung cùng Nguyên Diễm tất cả giật mình, hai người bọn họ vừa mới

còn đang thương nghị như thế nào thiết yến xin Thiệu Dự đến đây, hiện tại khen ngược, người ta chủ động đã tìm tới cửa. [thần ẩn vương tọa]

Hàn Trung mặt không thay đổi phát tay một cái, nói ra: "Biết rồi, ngươi đi xuống đi!"

Chờ báo tin binh lính rời khỏi, Hàn Trung lập tức gương mặt tươi cười, đối với Nguyên Điem hưng phấn mà nói ra: "Nguyên đại nhân, xem ra không cần chúng ta nghĩ biện pháp đi xin Thiệu Dự, đêm nay chính là một tuyệt hảo cơ hội."

Nguyên Điem như có điều suy nghĩ gập đầu, sau đó lại có chút ít lo lắng mà nói ra: "Hơn hết ngươi ta hai người muốn đi tướng quân phủ dự tiệc, động thủ chưa chắc sẽ dễ dàng như vậy a."

Hàn Trung cười, lòng tin mười phần mà nói ra: "Ồ tướng quân phủ động thủ có thể hiệu quả cao hơn, chỉ ít Thiệu Dự phòng tâm đánh bại đến thấp nhất. Ngươi ta xuất kỳ bất ý, đánh úp, bình tĩnh có thể một kích chế địch!"

"Ừ!" Nguyên Điem cũng cho rằng Hàn Trung nói không là không đạo lý, bất quá hẳn cuối cùng cảm giác sự tình tựa hồ thật trùng hợp, quả thực giống trước đó thiết kế được rồi dường như, nhưng muốn nói Thiệu Dự đã phát hiện mình và Hàn Trung muốn xuống tay với hẳn vậy lại không quá khả năng, dù sao đại vương truyền tới là mật lệnh, bất luận kẻ nào cũng không có xem qua, Thiệu Dự cũng không có khả năng biết nội dung bên trong.

Hàn Trung cùng Nguyên Điem đang thương nghị như thế nào bắt đem Thiệu Dự, sự tình có đúng dịp, hết lần này tới lần khác lúc này Thiệu Dự phát tới thiệp mời, mời hai người đi đi tướng quân phủ dùng yến. Hai người quyết định tương kế tựu kế, đã đem quân bên trong phủ bắt giữ Thiệu Dự.

Hàn, nguyên hai người không có thể như vậy quang can tư lệnh, ở Phụng Dương bên trong thành, hai người có mười lăm vạn chúng bộ hạ, bởi vì Nguyên Điem sợ đem sự tình làm lớn chuyện, con bí mật điều động năm nghìn thân tín bộ đội, đem lạng lẽ mai phục tại tướng quân phủ bốn phía, mặt khác, hẳn càng làm dưới tướng tương đối xuất chúng người tu linh toàn bộ tụ lại đến cùng nhau, để cho bọn họ trang phục thành phổ thông binh lính đáng dấp, hợp lại trước đó ăn vào tán linh đan, theo hẳn hai người lẫn vào tướng quân phủ.

Nguyên Điem an bài đã coi là là phi thường chu đáo chặt chẽ, nếu như Thiệu Dự không hề phòng bị nói, thật có thể sẽ bị hẳn đánh lén đắc thủ, thế nhưng Thiệu Dự từ lâu xong Thái Khuê nhắc nhở, đã an bài mật thám chặt chẽ tránh Hàn Trung cùng Nguyên Điem hai người nhất cử nhất động, hẳn, nguyên hai người bố trí cơ bản đều ở đây Thiệu Dự trong lòng bàn tay.

Biết được Hàn Trung cùng Nguyên Điem một bên triệu tập người tu linh, một bên lạng lẽ đem nhóm lớn bộ hạ mai phục tại tướng quân phủ phụ cận, Thiệu Dự trong lòng đã rồi sáng tỏ, Thái Khuê nhắc nhở cũng không không có lừa thì sao có khối, Hàn Trung cùng Nguyên Điem hai người quả thực đã bắt đầu chuẩn bị muốn xuống tay với tự mình. Hẳn khẩn cấp tìm tới thân tín của mình Lưu Đình, cùng hẳn thương nghị như thế nào trả lời.

Lưu Đình nghe xong, trầm tư chỉ chốc lát, nói ra: "Đại nhân, tiên hạ thủ vi cường, sau hạ thủ gặp nạn, nếu Thiệu Dự muốn diệt trừ đại nhân, đại nhân tự nhiên thúy phản chiến, tiếp cận Phong quân quy phục."

Thiệu Dự không là không muốn qua, nhưng trong lòng nhưng có lo lắng. Hẳn khẽ thở dài, nói ra: "Không lâu, Phong quân tiến công Phụng Dương, hao binh tổn tướng hơn vạn người, ta dường như tiếp cận Phong quân đầu hàng, Phong nhân lại có thể lưu tính mạng của ta?"

Lưu Đình sang chánh, nói ra: "Đại nhân quá lo lắng, tiểu nhân cho rằng, này vừa vặn là đại nhân tiếp cận Phong quân quy phục tư bản."

"A?"

"Phong vương tự mình dẫn đại quân tiến công Phụng Dương đều khó khăn với vượt qua Lôi Trì nửa bước, có thể thấy được ta Tây Sơn quận phòng thủ kiên cố, hiện tại Phong quân tuy rằng thế như chẻ tre, nhưng tác dụng chậm không đủ, nhất là ta Tây Sơn quận, tựa như cùng chôn ở Phong quân phía sau một cây đao, bất cứ lúc nào cũng có thể có thể cho Phong quân một kích trí mạng, cho nên, chỉ cần đại vương kháng quy phục, Phong vương chắc chắn vui mừng vạn phần, đừng nói lúc trước con tổn thất hơn vạn người, mặc dù tổn thất mười vạn, hai mươi vạn, Phong vương cũng sẽ không làm khó đại nhân." Lưu Đình nói ra: "Đương nhiên, đây cũng chỉ là tiểu nhân suy đoán của mình, Phong vương rốt cuộc có thể hay không tiếp thu đại nhân, này còn phải từ Thái Khuê nơi nào thăm dò một chút ý."

"Ừ!" Thiệu Dự lớn một chút ngoài đầu, như có điều suy nghĩ nói ra: "Xem ra, ta còn phải rồi đến đi quán đi một chuyến."

Phụng Dương đi quán.

Thiệu Dự buổi sáng rời đi, trời đến nổi chạng vạng tới thời điểm hẳn lại nữa rồi. Thái Khuê đoán được Thiệu Dự còn phải lại tìm đến mình, chỉ là không nghĩ tới hẳn nhanh như vậy liền tìm tới.

Chờ đôi bên gặp mặt sau đó, Thiệu Dự đề ý cũng không đề ý Thiệu Tuấn, trực tiếp đi tới Thái Khuê trước mắt, chấp tay thi lễ, một tự mình tới đất, nói ra: "Buổi sáng thì ta có việc gấp rời khỏi, mong rằng Thái công từ không lấy làm phiền lòng a!"

"Thiệu đại nhân nói xong đầu lời nói, chiết giết tại hạ!" Thái Khuê chấp tay hoàn lễ. Hẳn rõ ràng cảm giác được Thiệu Dự đối với thái độ mình biến hóa, nghĩ đến nhất định là Hàn Trung cùng Nguyên Điem đã thu được Thiệu Dự mật lệnh, có điều dị động bị Thiệu Dự phát hiện.

Đôi bên ngồi xuống sau đó, Thiệu Dự đầu tiên là cùng Thái Khuê hàn huyên một hồi, sau đó cắt vào chính đề, hần giả vờ tùy ý hỏi: "Thái công tử lúc trước nhắc nhở ta, xưng đại vương muốn gây bất lợi cho ta, thật lại như vậy à?"

Thái Khuê ý muốn chuyển động đồng thời mỉm cười, nói ra: "Đương nhiên! Nếu là ta không có phông chừng sai, Thiệu Phưong rất nhanh đã sẽ đối Thiệu đại nhân hạ thủ."

"Ai!" Thiệu Dự nặng nề thở dài một tiếng, bắt đầu nói ra: "Ta Thiệu Dự mặc dù thiên ở Tây Sơn quận, nhưng mắt cũng không mù, cái lỗ tai cũng không điếc, đồng tông tộc nhân liên tiếp ngộ hại, ta lại sao không biết đâu? Thế nhưng vua đề thần chết, thần không dám bắt tử, mặc dù đại vương muốn ta Thiệu Dự suy nghĩ, ta cũng không dám vi mệnh a!"

Này giáo hoạt Thiệu Dự, tới dò xét mình ý đâu! Thái Khuê mới không tin Thiệu Dự chuyện ma quỷ, hần nếu là như thế trung thành với Thiệu Phưong nói, cũng sẽ không nhiệt tình như vậy mà khoản đãi mình và Thiệu Tuấn.

Hần lúc đầu nói ra: "Thiệu đại nhân nói 'Vua đề thần chết, thần không dám bắt tử' là không sai, nhưng cũng phải nhìn vua là cái gì vua, Thiệu Phưong sớm bị thiên tử bãi miễn, từ lâu không còn là Mạc Vương, mà là một công nhân cái lời thiên mệnh, tàn hại cùng tộc nình thần tặc tử, như vậy vua, Thiệu đại nhân còn trung hần làm chi? Tiếp tục trung với Thiệu Phưong, chẳng phải biến thành cùng Thiệu Phưong đồng lưu hợp ô phản bội đảng? Đó cũng là ngu trung a!"

Thiệu Dự tựa hồ thụ giáo liên tục gật đầu, có thể lại không thể làm gì nói: "Không phải có thể như thế nào đây? Ta lại có đâu đường có thể đi đâu?"

Ừ! Nói đến trọng điểm. Thái Khuê trong lòng cười thầm, nói: "Tại hạ cho Thiệu đại nhân dựa vào con đường sáng như thế nào?"

Thiệu Dự mừng rỡ, vội vàng hạ thấp người chấp tay nói: "Ta sớm nghe nói Thái công tử túc trí đa mưu, là trăm năm khó gặp tài tử, mong rằng Thái công tử công khai!"

"Khí nình thần, pho chính thống; xa tiểu nhân, thị hiền chúa!" Thái Khuê thân thủ dựa vào tiếp cận một bên chính đại miệng uống rượu, giống hết chuyện gì đều không có quan hệ gì với hần Thiệu Tuấn. Nói xong, ngay cả Thái Khuê mình cũng nghĩ mặt đỏ, bần nhảo không dính lên tường, vô luận từ góc độ nào bên trên, ở Thiệu Tuấn trên người đều tìm không được hiền chúa bóng dáng.

Thiệu Dự cũng mặc kệ Thiệu Tuấn là nhạy bén hay là ngu ngốc, nghe xong Thái Khuê nói, hần lộ ra nhà tranh đón mở, bỗng nhiên tỉnh ngộ biểu tình, có thể rất nhanh, hần ngũ quan cũng đều néo đến cùng nhau, khuôn mặt đau khổ, than thở: "Một sai, từng bước sai! Ta cũng muốn rời xa phản thần, truy phụng hiền chúa, thế nhưng, lúc trước ta được Thiệu Phưong lừa bịp, cùng thúc phụ vung tay, đôi bên giai thương vong quá nhiều, thúc phụ lại có thể nào không trách tội cho ta, có thể nào không ghi hận cho ta?"

Thiệu Tuấn căn bản không có nghe ra Thiệu Dự ý tại ngôn ngoại, thật đúng là cho rằng Thiệu Dự sợ bản thân ghi hận hần, hần vội vàng đứng lên, đi tới Thiệu Dự bên 3v6Y1 người, ngay cả phách bờ vai của hần, nói ra: "Người không biết không trách! Hiền chất cứ việc yên tâm, chỉ cần hiền chất là thật tâm nghĩ chuyển đầu làm thúc dưới trướng, làm thúc tuyệt không oán người."

Thiệu Dự nhìn liền đều lười nhìn hần, mắt nhìn chăm chăm vào Thái Khuê.

Thái Khuê ngửa mặt mà cười, vỗ bộ ngực bảo chứng, nói ra: "Thiệu đại nhân, tại hạ có thể làm đảm bảo, người dường như quy phục, nếu không sẽ không nguy hiểm đến tánh mạng, ngược lại còn có thể thăng quan tiến tước!"

Thiệu Dự trên mặt vinh quang lóe lên, hai mắt sáng lên, khấn trương hỏi tới: "Thái công tử nói thế có thật không?"

Thái Khuê nặng nề mà giờ phía dưới, nói ra: "Tại hạ với Thái gia danh vọng đảm bảo!"

Đùng! Thiệu Dự nặng nề mà chụp được cái tát, nói ra: "Có Thái công tử những lời này, ta an tâm." Vừa nói chuyện, hần chuyển con mắt nhìn về phía Lưu Đình, gặp người sau hơi gật đầu một cái, hần lập tức động thân đứng lên, nghiêm mặt nói ra: "Vi biểu thành ý, ta nguyện hiến Hàn Trung, Nguyên Điem hai người hạng bề trên đầu!"

Thái Khuê cũng đi theo thân, chống lại Thiệu Dự ánh mắt, yếu ớt nói ra: "Có hai người này số người, vua ta chắc chắn mừng rỡ, Thiệu đại nhân cũng có thể vô tư!"

"Ha ha ——" Thiệu Dự, Thái Khuê hai người không hẹn mà cùng cười to lên. Thiệu Tuấn ở bên nghe được mây mù dày đặc, cũng theo hần hai người a a cười gượng.

Ở Thái Khuê ở đây dò xét xong ý, Thiệu Dự hoàn toàn yên lòng, cũng hoàn toàn hạ quyết tâm, phản Thiệu Phưong, đầu Đường Dần.

Đêm đó, Hàn Trung cùng Nguyên Điem hai người đứng hẹn phó yêu. Hai người bọn họ lúc tới tình cảnh cũng không nhỏ, thân bình hộ vệ thêm đến cùng nhau, tiếp cận hơn hai trăm hào, như chúng tinh phùng nguyệt - sao quanh trăng sáng giống nhau bị vòng vây vào tướng quân phủ.

Ổ tướng quân phủ chánh đường, từ lâu an bài xong tiệc rượu, mọi người phân chủ khách ngồi xuống. Hàn, nguyên đang cùng Thiệu Dự nói lời khách sáo đồng thời cũng đang lặng lẽ quan sát bốn phía, tướng quân phủ hòa bình thì không có gì khác nhau, đại đường trong thị vệ cũng không nhiều, ra ra vào vào đa số hầu hạ mọi người tới tở cùng tỳ nữ.

Hàn Trung cùng Nguyên Diễm liếc nhìn nhau, âm thầm gật đầu, đêm nay đúng là tróc nã Thiệu Dự cơ hội thật tốt.

Rất nhanh, ở tới tở cùng tỳ nữ đến đây qua lại không ngớt giữa, trước mặt mọi người bàn thượng đều đã bày đầy rượu và thức ăn, Thiệu Dự nâng chén, cười nói: "Hàn đại nhân, nguyên đại nhân, chúng ta hợp lực chống địch, cuối cùng cũng không có nhục đại vương tín nhiệm, thành công đẩy lùi Phong quân, ở đây, ta trước kính nhị vị một ly!"

"Ha ha, Thiệu đại nhân quá khách khí." Hàn Trung cùng Nguyên Diễm ứng phó một tiếng, ( ) nâng chén cùng Thiệu Dự đối ẩm.

Đôi bên vừa ăn vừa uống, cười cười nói nói, bầu không khí xuất kỳ hòa hợp, thế nhưng ngay kỳ nhạc hoà thuận vui vẻ phía sau, lại giấu giếm tràn đầy chủ tâm giết người.

Hàn Trung cùng Nguyên Diễm mang tới những thị vệ kia ngay đại đường ở ngoài, trong đó người tu linh môn đã lặng lẽ ăn vào tỳ linh đan, khôi phục linh khí, chỉ cần hàn, nguyên hai người phóng xuất ám hiệu, bọn họ là được đang tuôn ra, coi Thiệu Dự là trận bắt.

Thế nhưng bên kia, ở đại đường bình phong sau đó, cũng tụ mẫn Thiệu Dự thân tín cùng với đao phủ thủ, mọi người sát quyền mài nắm, chỉ chờ Thiệu Dự ra lệnh một tiếng.

Đây là một hồi danh phù kỳ thực các mạng ý xấu Hồng Môn Yến.

Đôi bên rượu qua ba tuần, món ăn qua ngũ vị, gấp thời cơ cũng không xê xích gì nhiều, Hàn Trung đầu tiên làm khó dễ, hần mở miệng hỏi: "Thiệu đại nhân, tại hạ có nghi hoặc hỏi, không biết có nên nói hay không?"

Thiệu Dự cười nói: "Hàn đại nhân có chuyện mời nói."

Hàn Trung bót phóng túng nụ cười, nghiêm mặt nói: "Thiệu Tuấn là đại vương phát lệnh truy nã đó tội phạm quan trọng, Thái Khuê càng địch quốc nặng thân, Thiệu đại nhân lại đem hai người bọn họ tôn sùng là thượng tẩn, ở lại Phụng Dương bên trong thành, ta phải hoài nghi Thiệu đại nhân đối với đại vương trung thành a!" Vừa nói chuyện, hần không để lại dấu vết bụng ly rượu lên, dùng khóe mắt dư quang liếc nhìn Thiệu Dự.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dàn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 153: Quyển 7

Thiệu Dự lạnh nhạt nói ra: "Hai nước khai chiến, không chém đối xử, Thiệu Tuấn và Thái Khuê đều vì Phong quốc đặc phái viên, ta chiêu đãi hần hai người cũng không chỗ không ổn."

Hàn Trung cười lạnh nói: "Thiệu đại nhân rõ ràng nói so với hát hoàn hảo nghe. Ta xem ngươi là ý định tư thông địch quốc, mưu đồ gây rối không!"

Thiệu Dự nhún nhún vai, nói ra: "Muốn thêm tội đầu cần lo không từ, Hàn đại nhân dường như nghĩ oan uổng ta, vậy ta cũng không có biện pháp."

"Ta có oan uổng ngươi hay không, ngươi trong lòng mình hiểu rồi!" Hàn Trung thân thể về phía trước nghiêng nghiêng, trầm giọng nói ra: "Thiệu đại nhân, ngươi ta cùng điện xưng thân, ta cũng không muốn nhìn ngươi đi lên cùng đường, thừa dịp bây giờ còn có cơ hội, ngươi ứng với lập tức đem Thiệu Tuấn và Thái Khuê hai kẻ trộm bắt, ta còn có thể giúp ngươi tiếp cận đại vương xin tha thứ, nếu không, hối hận thì đã muộn!"

"Ha ha!" Thiệu Dự đầu tiên là nhẹ cười, ngay sau đó lại ngửa mặt cười ha hả.

Hàn Trung và Nguyên Diễm liếc nhìn nhau, người trước quát hỏi: "Thiệu đại nhân vì sao cười?"

"Ta đang cười Hàn đại nhân." Thiệu Dữ dừng tiếng cười, thân nhiên nói ra: "Ta Thiệu Dữ làm quan hơn mười năm, làm việc còn cần người tới nhắc nhở?" Chớ nhìn hắn chỉ có hơn - ba mươi tuổi, nhưng chức vị quả thực mau ba mươi năm.

Hàn Trung gật đầu, nói ra: "Hào lời hay khó khăn khuyến đáng h2nNU chết quỷ! Nếu Thiệu đại nhân khăng khăng một mực, cũng đừng trách bản quan không khách khí!" Trong lúc nói chuyện, hắn đem cái ly trong tay tàn bạo tiếp cận trên mặt đất rơi đi.

Đừng!

Chén rượu trên mặt đất quăng ngã một nhỏ vụn, gần như trong cùng một lúc, bên ngoài một phen đại loạn, chỉ nghe người hô ngựa hý, đinh đinh đương đương vàng minh tiếng không ngừng.

Thiệu Dữ theo bản năng ngẩng đầu hướng phía ngoài nhìn, hơn hết có cửa phòng ngăn trở, cái gì đều không thấy rõ, hắn hé mắt, ngưng tiếng hỏi: "Hàn đại nhân, đây là có chuyện gì?"

Hàn Trung cười lạnh một tiếng, nói ra: "Thiệu Dữ, người rất nhanh thì sẽ biết chuyện gì xảy ra!" Hắn vừa dứt lời, vành tai giữa chợt nghe răng rắc một tiếng giòn vang, đại sảnh cửa phòng ở bên ngoài bị người gắng gượng mà phá khai, đồng thời từ bên ngoài diệt tiến đến một người.

Người này thân trảo linh khải, hơn hết toàn thân lại cảm đầy tên, máu tươi theo linh khải tích tấp chảy xuôi tới đất. Người này khó khăn từ dưới đất bò dậy, lao đảo mà đi về phía trước ra hai bước, hét lớn: "Đại nhân, bên ngoài có mai phục. . ."

Hắn còn chưa có nói xong, từ bên ngoài lại xông vào tới một vị, người này vẫn là thân trảo linh khải, trong tay dẫn theo một thanh sáng loáng linh đao, thân hình cực nhanh, giống như tiếp báo, trong nháy mắt vọt tới bị thương người tu linh phía sau, gió tay chém xuống, răng rắc, theo hàn quang lóe lên, vậy bị thương người tu linh suy nghĩ lên tiếng trả lời rơi xuống đất.

Phác! Đò thắm máu tươi từ xác đoạn cảnh ra phun ra ba thước rất cao, đồng thời cũng đưa tới trong đại sảnh một trận kinh hô và tiếng thét chói tai.

Sau vào người tu linh nhắc tới chặt đầu, sải bước đi tới Thiệu Dữ trước mắt, mọi người chung quanh còn vậy phản ứng kịp là chuyện gì xảy ra, người nọ đã quỳ một chân trên đất, nhưng tay thì lễ, chần tiếng nói: "Ty chúc thi lễ, để đại nhân bị sợ hãi!"

Thiệu Dữ sắc mặt của từ lâu khôi phục bình thường, hắn mỉm cười hơi gờ phía dưới, cái gì cũng chưa nói, đoan khôi ly rượu trước mặt, chậm rãi uống rượu.

Mãi đến lúc này, Hàn Trung và Nguyên Điem mới ý thức tới sau vào người tu linh nguyên lai là Thiệu Dữ bộ hạ, lúc đầu Thiệu Dữ là sớm có chuẩn bị, lúc đầu bên mình là giữa người ta mai phục! Hàn Trung vỗ án, ngón tay Thiệu Dữ, hét lớn: "Thiệu Dữ người dám. . ."

Xôn xao —— sau tám binh phong mặt chen chúc ra người tu linh và đao phủ thủ môn cắt đứt lời của hắn, số dĩ bách kế đao phủ thủ nhanh chóng vọt tới Hàn Trung và Nguyên Điem xung quanh, đem hai người bao quanh vây vào giữa, người tu linh môn thì tụ lại ở Thiệu Dữ tả hữu, đem hắn bảo hộ được nghiêm nghiêm thật thật.

Trong đại sảnh không khí giống hết trong nháy mắt động lại dường như, không có người nói chuyện, cũng không có bất kỳ thanh âm nào, áp lực vô hình ở trong đại sảnh chậm rãi ngưng kết, đè ép biết dùng người môn sắp không thở nổi, đó là người tu linh môn tự nhiên mà vậy phát ra linh áp.

Phòng khách ra hỗn loạn vẫn còn tiếp tục, tên qua lại không ngớt vèo vèo tiếng liên tiếp, đao kiếm tiếng va chạm liên tiếp, người bị thương đau gọi và gần chết trước khóc thét nói thành một mảnh.

Thiệu Dữ để ly xuống, tự rót tự uống, chậm rì rì nói ra: "Hàn đại nhân, ta mới vừa nói qua, ta Thiệu Dữ làm quan hơn mười năm, làm việc khỏi dùng người tới dạy? !" Vừa nói chuyện, hắn đứng lên hình, tiếp cận Hàn Trung và Nguyên Điem hai người đi đến, vây quanh hai người đao phủ thủ môn đều tiếp cận trái phải hai bên nhường bộ, nhường ra một cái lối đi. Thiệu Dữ ở trong đám người đứng vững, tiếp tục nói: "Đường của ta, từ trước đến nay cũng là ta tự lựa chọn, chưa bao giờ dùng người khác giúp ta đi chọn."

"Thiệu Dữ thất phu, lúc đầu người sớm có dự mưu tạo phản!" Hàn Trung hú lên quái dị, xoay tay lại rút ra bội kiếm, gào thét tiếp cận Thiệu Dữ phóng đi.

Không đợi hắn vọt tới Thiệu Dữ trước mắt, một tên ở vào hắn phụ cận đao phủ thủ mau tay nhanh mắt, phát tay chính là nghiêm phủ, chợt vỗ Hàn Trung mặt. Bởi vì Thiệu Dữ còn không có hạ lệnh giết hắn, đao phủ thủ cũng có thủ hạ lưu tình, chỉ dùng để phủ mặt phách, mà không phải dùng phủ nhận chém.

Dù vậy, Hàn Trung cũng đồng dạng chịu không nổi, theo dùng một tiếng giòn vang, phủ mặt dính chặt như sam phát ở trên mặt hắn, Hàn Trung kêu thảm một tiếng, vọt tới trước thân thể ngã mặt ngã xuống đất, mũi quan đều rơi bay ra thật là xa, nằm trên mặt đất, hai tay che mặt, máu tươi theo ngón tay của hắn khe ồ ồ chảy ra.

"Hừ hừ!" Thiệu Dữ âm cười một tiếng, xem cũng không nhìn ngá xuống đất không dậy nổi Hàn Trung, chuyển con mắt nhìn về phía Nguyên Điem. Hàn Trung là thư sinh, một chút xiu linh võ cũng sẽ không, mà Nguyên Điem thế nhưng võ tướng xuất thân, linh võ tuy rằng chưa nói tới có thật lợi hại, nhưng là không kém đi nơi nào.

Lúc này, hấn ở trong lòng ngầm thở dài, vốn tưởng rằng tới nay là bắt Thiệu Dữ cơ hội tốt, không nghĩ tới bên mình ý đồ cánh bị hấn xuyên qua, trước đó bố trí xong mai phục, hay là, đây là ý trời không!

"Nguyên đại nhân, thức thì vụ giả vi tuần kiệt, đêm nay, ngươi và Hàn đại nhân đều đã có chạy đằng trời, cùng với làm Thiệu Phương kẻ chết thay, không bằng tùy ta chuyển đầu Phong vương điện hạ, ngày sau nhưng có thể an hưởng quan to lộc hậu, vinh hoa phú quý." Thiệu Dữ tự đáy lòng khuyến nhủ.

Hấn chường mắt Hàn Trung, cũng biết Nguyên Điem là rất giỏi một nhân tài, nếu có thể mượn hơi hấn đang đầu nhập vào Phong quốc, mình cũng rút cuộc lại lập một công.

Nguyên Điem nhếch miệng nở nụ cười, hấn ngồi ở chỗ đệm thượng không hề động, bưng ly rượu lên, đem rượu uống một hơi cạn sạch. Sau khi uống xong, hấn lại lấy ra khăn tay, mạn điều tư lý lau mép một cái, sau đó này mới chậm rãi đứng lên, bên trừu bội kiếm bên hông bên lặc đầu nói ra: "Thiệu đại nhân có thể giáng Phong quốc, nhưng ta không thể."

Theo Nguyên Điem rút ra bội kiếm, Thiệu Dữ chung quanh người tu linh môn như lâm đại địch đều đem hấn về phía sau kéo. Thiệu Dữ tiếp cận mọi người khoát khoát tay, ý bảo bọn họ không cần khẩn trương, sau đó, cau mày hỏi: "Nguyên đại nhân vì sao nói như vậy?"

"Thiệu đại nhân không có buồn phiền ở nhà, nhưng ta có." Nguyên Điem cúi đầu nhìn trong tay bội kiếm, yếu ớt nói ra: "Thiệu đại nhân có thể không có hết sức chân thành chi tâm, nhưng ta không thể."

Tiếng nói của hấn không cao, nhưng Thiệu Dữ có thể nghe ra Nguyên Điem thái độ cường ngạnh, mặt khác, hấn cũng có thể hiểu được Nguyên Điem nói buồn phiền ở nhà là cái gì. Người nhà của hấn đều ở đây Tây Sơn quận, bản thân quy phục, toàn gia giai đầu, mà Nguyên Điem không giống nhau, người nhà của hấn đều ở đây Trần Giang, hấn dường như đầu hàng, toàn gia gặp nạn.

"Ai!" Thiệu Dữ thở dài một tiếng, bất đắc dĩ nói ra: "Xem ra, ngươi ta cùng điện xưng thần ngày cũng chỉ có thể dừng ở đây!"

Nguyên Điem cười, cổ tay khẽ đảo, cũng nói bội kiếm, phản cái đến trên cổ của mình, hấn nhìn thẳng Thiệu Dữ, ý vị thâm trường nói ra: "Thiệu đại nhân, cho ta sau cùng nhắc nhở ngươi một câu, Đường Dần cũng không lòng dạ trông trái người, ngươi hôm nay đầu nhập vào cho hấn, ngày sau nhất định được ngoài hại!" Nói xong, cánh tay hấn cổ sức than, chợt nghe phác một tiếng, kiếm phong vô tình xé mở cổ họng của hấn, máu tèm ba thước, cụt hứng ngã xuống đất.

Nhìn Nguyên Điem tự sát xác, Thiệu Dữ trong lòng cũng nói không nên lời là một tư vị gì, vừa giác không đành lòng, lại giác xấu hổ, mặt khác, ở trong lòng của hấn cũng nguyên nhân Nguyên Điem câu nói sau cùng mà bịt kín một tầng bóng ma.

"Đại nhân, ấy kẻ trộm sắp chết còn nói năng lỗ mãng, chửi rủa đại nhân, há có thể lưu hấn toàn thân?" Thiệu Dữ bên người người tu linh môn đều rống giận ra, làm bộ muốn lên đi đem Nguyên Điem băm thây vạn đoạn.

Thiệu Dữ khoát khoát tay, nói ra: "Quên đi, Nguyên Điem mặc dù muốn hại ta, nhưng là vẫn có thể xem là điều thiết cốt boong boong hấn tử."

"Vâng! Đại nhân! Vâng. . . Hàn Trung đâu?"

Thiệu Dữ cúi đầu xem mắt nhưng không thể từ dưới đất bò dậy Hàn Trung, cười lạnh một tiếng, mặt không thay đổi lãnh khốc nói: "Giết!"

Hấn vừa dứt lời, một tên đao phủ thủ liền không kịp chờ đợi vọt tiến lên, một búa chém vào Hàn Trung trên cổ của.

Hàn Trung, Nguyên Điem hai người vốn định thừa dịp tiệc rượu cơ hội bắt Thiệu Dữ, kết quả ngược lại là bản thân song song chết thảm ở yến hội trên, liên đới, cùng bọn chúng cùng đi người tu linh môn chỉ một chưa từng chạy mất, sẽ bị Thiệu Dữ bộ hạ bắt, sẽ bị giết, mặt khác mai phục cho tướng quân phủ phụ cận mấy nghìn quân binh cũng không hảo đi nơi nào, bọn họ ngay cả tiếp cận tướng quân phủ phát động cơ hội tiến công cũng không có, liền bị địch nhân gấp mấy lần bao quanh vây quanh, sau cùng chỉ có thể bất đắc dĩ tước vũ khí đầu hàng.

Trận này mưu đồ bí mật bắt Thiệu Dữ hành động sau cùng lấy thất bại cáo chung, trong đó có nhiên có Thiệu Phương và Hàn Trung mình sai lầm tồn tại, thế nhưng cũng không có thể hay không nhận thức Thái Khuê mưu kế cao minh.

Hấn chỗ cao mình không phải mưu kế có bao nhiêu huyền diệu, mà là đang cho hấn thấy rõ nhân tâm.

Hấn nhìn thấu Thiệu Dữ nơi chốn vì mình lưu đường lui ý muốn, cho nên dám quang minh chính đại tùy Thiệu Tuấn đi trước Phương Dương, hấn thấy rõ Mạc quốc triều đình thượng đông đảo đại thần, cho nên có thể tinh chuẩn mà tìm được thái phó Trương Vinh này đột phá khẩu, hấn tính đúng Thiệu Phương và Thiệu Dữ trong lúc đó các loại mâu thuẫn, đại thêm lợi dụng, thành công để hai người ở rất không nên quyết liệt thời điểm phát sinh quyết liệt, * phản Thiệu Dữ, trợ Phong quân không đánh mà thắng nhất cử bắt toàn bộ Tây Sơn quận.

Võ tướng muốn trở thành tên, là dựa vào chiến tranh, mà Thái Khuê này tức sẽ không linh võ cũng sẽ không thống binh chiến tranh quan văn cũng là dựa vào dùng trí Tây Sơn quận, một kẻ thành danh.

Mặc dù ở sau Đường Dần cũng lớn tán Thái Khuê, một người còn hơn hùng binh trăm vạn.

Nguyên bản đã làm bộ tiếp tục xuôi nam Phong quân đang nghe nghe thấy Thiệu Dực tỷ số toàn bộ quận quan binh phản chiến tin tức sau, lập tức điều quay đầu trở lại, trở về Tây Sơn quận.

Đây là Phong quân lần thứ hai tiến nhập Tây Sơn quận. Hai lần tiến nhập Tây Sơn quận, Phong quân cũng là hùng tâm vạn trượng, hơn hết lần đầu tiên cũng là lấy thất bại cáo chung, mà lần này, Phong quân còn lại là với tiếp nhận đầu hàng người điều bộ đến đây.

Đường Dần dẫn binh vừa xong Tây Sơn Khẩu, liền thấy phía trước đứng đầy hắc áp áp Mạc quân. Mạc quân không có đánh kỳ, trong tay không có vũ khí, trên đầu cũng không mang mũ giáp, cầm đầu một vị, trên người trói gỗ, quỳ trên mặt đất, hoàn toàn một bộ tội thần chịu đòn nhận tội điệu bộ.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 154: Quyển 7

Ngay Đường Dần quyết định cử binh xuôi nam, viện trợ Diêm thành là lúc, Bối Tát thành bang đột nhiên phái ra đặc phái viên đến đây nghị hòa.

Này rất có ý tứ, nước và nước nghị hòa, Bối Tát lý nên đi tìm Hạo Thiên Hoàng Đình, dù cho không đi cũng Ứng Hoà Phong quốc vương đình thương nghị, nhưng hai người này Bối Tát chưa từng tìm, mà là trực tiếp tới tìm Đường Dần, có thể thấy được Bối Tát thành bang bản khoản không phải để quốc Hạo Thiên, cũng không phải Phong quốc, mà là với Đường Dần vì huyện Bình Nguyên.

Bối Tát thành bang đặc phái viên mang đến không ít lễ vật, lại cho Đường Dần đưa tới một phong Bối Tát quốc vương tự tay viết thư, mời hẳn đi trước Bối Tát thành bang thủ đô Bối Tát thành, ngay mặt thương nghị đôi bên hoà đàm việc.

Đường Dần đem đặc phái viên mang tới thư, lễ vật hết thấy nhận lấy, chỉ nói mình trước suy nghĩ một chút, ngày mai cho thêm trả lời thuyết phục, sau đó lại làm người ta đem đặc phái viên mời đi ra ngoài, đem dàn xếp ở Thuận Châu đi quán.

Chờ đặc phái viên đi rồi, quận phủ phòng khách lập tức nổ tung oa, Bối Tát chủ động đến đây nghị hòa đây tuyệt đối là chuyện tốt, nhưng mời Đường Dần đi Bối Tát thành, này phòng chừng chính là rắp tâm bất lương, rất nhiều quận trong các quan văn đều khuyên can Đường Dần, vô luận như thế nào cũng không thể tiếp thu Bối Tát điều kiện.

Bọn họ khuyên can ngược lại chánh hợp Đường Dần tâm ý, cũng không phải là hẳn không dám đi, mà là hẳn căn bản liền không muốn cùng Bối Tát thành bang nghị hòa, trước đây hẳn chỉ là một huyện đó giữ, liền đem Bối Tát thành bang gây không được an bình, hiện tại hẳn làm việc quận, thực lực tăng cường mấy lần, lại đánh với Bối Tát thành bang, ngay cả đánh lên, nhiều chiến thuật đều không cần, có thể trực tiếp xuất binh cùng với cứng đối cứng đối chiến.

Nghe các quan văn kiến nghị bản thân không đi, Đường Dần vừa lúc biết thời biết thế, gật đầu đáp: "Các người nói có lý, việc này hay là cẩn thận một chút cho thỏa đáng."

Đường Dần từ trước đến nay thích mạo hiểm, lúc nào cẩn thận qua? Thượng Quan Nguyên Cát tối nhủ, nghi vấn hỏi: "Lẽ nào đại nhân không hy vọng và Bối Tát nghị hòa?"

Thâm nghĩ một tiếng nhay bén, Đường Dần ngửa mặt mà cười, nói ra: "Bối Tát vàng bạc châu báu nhiều, Bối Tát thương phẩm lại đáng giá, Bối Tát người còn có thể chộp tới làm nô lệ, nếu là nghị hòa, chúng ta sau đó còn đoạt cái gì? Bắt cái gì? Tiền lại từ không nên?"

"Ừ!" Người khác còn chưa lên tiếng, thượng Quan Nguyên Nhượng trước lớn một chút ngoài đầu, liên thanh phụ họa, hẳn đối với Đường Dần nói

ra: "Ta nghĩ đại nhân hẳn là nữa một lần Bối Tát thành, không phải nghị hòa, mà là trực tiếp đánh tới, ta nguyện tùy đại nhân đang đi trước." Hắn vẫn nhớ Đường Dần đánh lên qua Bối Tát thành, mà bản thân còn chưa làm được qua điểm này.

Thượng Quan Nguyên Cát tức giận liếc mắt một cái thượng Quan Nguyên Nhượng, hướng về phía Đường Dần chấp tay nói ra: "Đại nhân không được a! Nếu Bối Tát chủ động cầu hoà, chúng ta liền ứng với năm cơ hội này, dường như tiếp tục và Bối Tát trở mặt xuống phía dưới, chiến hòa không ngừng, sau cùng gặp nạn hay là người dân bình thường. Hơn nữa Bối Tát thực lực quá mức mạnh mẽ, dường như lại cử binh tới đánh làm sao bây giờ? Thật đem Bối Tát nóng nảy, hẳn tập kết Mạc Phi Tư liền bang toàn bộ binh lực tới đánh chúng ta sẽ làm thế nào? Mong rằng đại nhân nghĩ lại a!"

Đường Dần lạnh cười ra tiếng, hít một hơi thu hút con người ngao ngễ nói ra: "Bọn họ nếu thật dám ... nữa tới, ta liền để cho bọn họ có đến mà không có về, thuận tiện thu hồi Bối Tát quốc vương suy nghĩ!"

"Ừ!" Thượng Quan Nguyên Nhượng lại bắt đầu gật đầu, lời này hẳn thích nghe.

Lúc này, trước sau không ngôn ngữ Khâu Chân đột nhiên mở miệng nói ra: "Đại nhân không phải là không quên mất mình trọng tâm nên để chỗ nào vừa... vừa a?"

Lời vừa nói ra, mọi người tại đây cùng là sững sờ, kể cả Đường Dần ở bên trong. Hắn nghi vấn hỏi: "Lời này có ý tứ?"

Khâu Chân trì hoãn tiếng nói ra: "Bối Tát thành bang lớn như vậy, đại nhân dù cho xuất binh lại chuyên cần, còn có thể đem Bối Tát thành bang tóm thu sao? Có thể đem Mạc Phi Tư liền bang đều chiếm đoạt sao? Nếu không phải có thể, nó ở đại nhân hậu phương chính là đại họa tâm phúc, được phải trọng binh đóng ở biên cảnh, mà bây giờ Diêm thành tràn ngập nguy cơ, bất cứ lúc nào cũng có thể có thể bị Ninh quân công hãm, đến lúc đó đại nhân tức được phòng trước lại là nhìn sau, chẳng phải là rơi vào bị người giáp công quân cảnh? Muốn đánh Bối Tát thành bang, hiện tại cũng không phải thời cơ tốt, đại nhân hiện tại phải làm chắc là ổn định một bên, tập trung tinh lực trả lời bên kia, với thực lực của chúng ta bây giờ, còn xa không đủ để hai tuyến tác chiến."

Hắn phân tích sâu sắc, mọi người nghe được liên tục gật đầu.

Thượng Quan Nguyên Cát nói tiếp: "Cuớp đoạt Bối Tát tài vật, quả thật có thể tăng chúng ta tài chính thu nhập, thế nhưng điểm này hzEoh chờ đợi bên nghị hòa sau đó hoàn toàn có thể đi qua bình thường mua bán để đạt tới, nếu như chỉ là manh mục sử dụng vũ lực, liên tục chinh chiến, vậy. . . Ách mất liền quá ngắn cạn."

Khâu Chân và thượng Quan Nguyên Cát hai người là một chút cũng không lưu tình mặt, lời nói cũng nói rất nặng, mọi người cũng không nhịn được mơ hồ vì hắn hai người lo lắng, nhất là vậy chút quan văn, bọn họ là thượng Quan Nguyên Cát đề bạt lên, và Đường Dần tiếp xúc không nhiều lắm, nhưng cũng biết hắn là máu thành tính, Dur Hợp phạm pháp, hẳn vậy mà đem Dur Hợp toàn tộc đều diệt, có thể thấy được ngoài tàn bạo trình độ.

Ngay cả thượng Quan Nguyên Nhượng đều nghĩ đại ca đem lời nói quá nặng giờ.

Quả nhiên, bị cái nút ánh mắt thien cận chụp mũi, Đường Dần sắc mặt của tức khắc trầm xuống, mắt hồ lóe ra kinh người tinh quang, trực câu câu trừng mắt thượng Quan Nguyên Cát.

Lúc này, trong đại sảnh bầu không khí lập tức buồn bức xuống, mọi người cúi đầu, không dám nhìn Đường Dần, không dám thở mạnh.

Không biết qua bao lâu, Đường Dần tinh quang trong mắt biến mất, thở sâu, sau đó xì một tiếng nở nụ cười, là khí cười, hắn lắc đầu, thấp giọng nói lầm bầm: "tmd."

Ai cũng không nghĩ tới Đường Dần lúc này có thể cười mắng ra một câu Tam Tự kinh, đang đang lúc mọi người thang mục kết thiệt là lúc, Đường Dần hỏi: "Vậy làm sao bây giờ? Hai người nói cho ta biết bây giờ nên làm gì?"

"Tiếp thu nghị hòa!" Khâu Chân và thượng Quan Nguyên Cát đáp trăm miệng một lời.

"Và Man Bang nghị hòa,... ít nhất ... Có thể đưa đến ổn định Man Bang tác dụng, giải quyết rồi chúng ta buồn phiền ở nhà, hơn nữa bây giờ là Man Bang chủ động cầu hoà, chúng ta còn có thể đưa ra một số ưu đãi cho điều kiện của chúng ta, nhân cơ hội kiểm lấy chỗ tốt." Khâu Chân mỉm cười nói: "Chỉ là, chúng ta bây giờ còn không biết Bối Tát này nghị hòa là xuất phát từ thật tình hay là chỉ vì dẫn đại nhân mắc câu."

Đường Dần gật đầu. Tính cách của hắn giữa quả thật có hung tàn máu lạnh một mặt, nhưng là có khoan dung một mặt, bị Khâu Chân và thượng Quan Nguyên Cát trước mặt mọi người răn dạy, trong lòng hắn quả thực rất tức giận, có thể nghĩ lại vừa nghĩ, hắn hai người nói cũng có đạo lý, hơn nữa hai người này hiếm thấy đường kính nhất trí, đó chỉ có thể nói là bản thân sai rồi.

Đương nhiên, cũng chính là bởi vì hiểu rõ Đường Dần cá tính, Khâu Chân và thượng Quan Nguyên Cát mới dám thẳng thắn.

Hắn quay đầu nhìn về phía Nhạc Thiên và Ngã Gia, hỏi: "Man Bang gần nhất có động tĩnh gì?"

Nhạc Thiên lắc đầu nói ra: "Không có động tĩnh. Mạn quân xuất chinh ta huyện bất lợi, về nước sau đó đại quân liền phân tán, hiện tại cũng không một lần nữa chiêu tập hướng đi." Bối Tát thành bang là toàn dân luật nghĩa vụ quân sự, chiến tranh thời điểm, toàn dân giai bình, mà không chiến tranh thời điểm, phòng binh lực rất ít, đại bộ phận binh lính đều bị phân phát về nhà.

Bối Tát thành bang là tài nguyên tương đối thiếu thốn quốc gia, nông canh cũng lạc hậu, căn bản không cách nào quanh năm cung cấp nuôi dưỡng không lồ như vậy quân đội.

Đường Dần yếu ớt nói ra: "Như vậy đến xem, Mạn Bang tựa hồ không có lại đối với ta huyện dụng binh ý niệm trong đầu."

"Đúng vậy, đại nhân."

"Vậy lần này nghị hòa cũng là sự thật?"

Điểm ấy Nhạc Thiên cũng không dám bảo chứng, liền vội vàng lắc đầu, nói ra: "Thuộc hạ không biết."

"Ha ha!" Đường Dần ngửa mặt mà cười, nói ra: "Nếu bị người ta mời, khởi không hề đi đạo lý? Cho dù Bối Tát thành cũng không phải lần đầu tiên đi, nữa một lần cũng không sao!"

"Đại nhân!" Nghe Đường Dần muốn đi Bối Tát thủ đô, thượng Quan Nguyên Cát còn nói thêm: "Việc này còn ứng với bàn bạc kỹ hơn, không được đơn giản qua nguy hiểm."

"Ài?" Đường Dần khoát khoát tay, nói ra: "Mọi hiểm chiến thượng võ, nếu như ta không đi, không đã nói lên ta nhất gan sợ Mạn Bang sao? Một khi bị mọi xem thường, này nghị hòa chỉ sợ cũng liền khó có thể tiếp tục."

Lúc này Khâu Chân ngược lại tán đồng. Không phải mọi chuyện đều xin mạo hiểm, mạo hiểm cũng là chú ý hồi báo, và Mạn Bang nghị hòa thành công, đối với bên mình có trăm lợi mà không một hại, Đường Dần mạo hiểm đi trước cũng là đáng giá. Hắn đáp: "Ta tán Thành đại nhân đi vào!"

Thượng Quan Nguyên Nhượng lập tức lại nói tiếp: "Ta nguyện tùy đại nhân đang đi trước."

Đường Dần cười to, dò xét được thân thể nói ra: "Có Nguyên Nhượng theo ta, ngay cả mọi mưu đồ gây rối, cũng không đủ gây cho sợ hãi!"

Thượng Quan Nguyên Cát khước miệng giật giật, cuối cùng vẫn đem khuyên can nói nuốt trở vào, nghĩ có Nhị đệ bảo hộ Đường Dần quả thực rất an toàn, không sợ Bối Tát đánh cái gì oai chủ ý.

Ngày mai, Đường Dần triệu kiến Bối Tát thành bang đặc phái viên, quyết định tiếp thu mời, nguyện đi trước Bối Tát thành nghị hòa.

Bối Tát thành bang sứ giả mừng rỡ, và Đường Dần đính hảo ngày sau đó, mừng rỡ đi.

Nghe nói Đường Dần lại muốn đi Bối Tát thành, Phạm Mẫn trước tiên tìm được Đường Dần, dùng vừa lo lắng lại là oán trách ánh mắt nhìn hắn, yếu ớt nói ra: "Đường đại ca, ngươi không phải nói sắp tới sẽ không sẽ cùng mọi đánh giặc sao? Tại sao lại muốn đi mọi thủ đô?"

Đường Dần cười, nhẹ phủ bả vai của nàng, nói ra: "Lần này đi trước, cũng không phải là chiến tranh, mà là muốn đi nghị hòa, chờ nghị hòa đạt thành, chúng ta cùng Mạn Bang liền thật muốn chỉ qua hưu chiến!"

"Mọi là thành tâm nghị hòa? Có thể hay không. . ." Phạm Mẫn lo lắng nặng nề, rất sợ Đường Dần hữu khứ vô hồi.

"Hừ!" Đường Dần hừ cười một tiếng, ánh mắt dần dần thay đổi sâu thẳm, khước miệng nhếch lên, lộ vẻ tà cười, nói ra: "Mọi nếu là thật lòng nghị hòa cũng thì thôi, nếu là có ý gạt ta đến Bối Tát thành đi, như vậy, là dẽ vào miệng cọp hay là lang nhập bầy dê đã có thể không nhất định."

Không biết hắn ở trên chiến trường là bộ dáng gì, bất quá hắn đang khi nói chuyện hiển nhiên loại lộ ra ngoài sát khí lại lệnh Phạm Mẫn kích linh linh rung mình một cái.

Cảm giác được nàng thân thể run run một chút, Đường Dần trên người sát khí dần mất, hắn xoay tay lại giải hết bên ngoài áo cừu, khoác lên Phạm Mẫn trên người của, cau mày trách mắng: "Bây giờ thiên khí rất lạnh, không mặc nhiều quần áo một chút, nhiễm phong hàn cũng không người sẽ quản ngươi."

Phạm Mẫn cảm lấy Đường Dần áo khoác, thuận thế tới gần trong ngực của hắn. ( ) tuy rằng hắn là ở quá lớn bản thân, nhưng Phạm Mẫn trong lòng lại ngọt. Đường Dần không phải một có thể nói ra đồ ngon đồ ngọt người của, nhưng này hợp lại không có nghĩa là hắn không sẵn sàng.

"Ta cùng đi với ngươi có thể chứ?" Phạm Mẫn giọng lên đầu, thấp giọng hỏi.

Đường Dần nói ra: "Lần này coi như, dường như lần sau còn có cơ hội đi Bối Tát thành, ta lại dẫn ngươi đi."

Phạm Mẫn hỏi như vậy cũng chỉ là thăm dò, nghe vậy, nàng ánh mắt âm thầm xuống, nói ra: "Còn nói không phải đi chiến tranh, nếu không chiến tranh, vì sao không thể mang ta?"

Đường Dần sững sốt một chút, lập tức ôm lấy nàng nửa đùa nửa thật nói: "Không dẫn ngươi đi, có thể sẽ gió êm sóng lặng, dẫn ngươi đi, chuẩn bị không tốt thật lại đánh nhau đâu!"

Phạm Mẫn không giải thích được, nghi vấn hỏi: "Tại sao?"

Đường Dần cười nói: "Nhớ ra Bối Tát quốc vương nhìn thấy ngươi sau đó ái mộ không ngớt, tiếp cận ta muốn ngươi, ngươi nói ta nên làm cái gì bây giờ? Không đem ngươi cho ra đi, đôi bên xích mích mặt, không phải đánh nhau sao?"

Nghe xong lời này, Phạm Mẫn sắc mặt đỏ hồng, ngượng ngùng đem mặt vùi nhập Đường Dần trong lòng, hơn hết người lại vui sướng mau bay lên. Đường Dần một câu đùa giỡn, cũng để cho Phạm Mẫn lo lắng tình cảm giảm bớt rất nhiều.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 155: Quyền 7

Cách xa nhau một ngày, Đường Dần lên đường ra đi, đi trước Bối Tát thành đô.

Cùng hán đồng hành trừ Thượng Quan hai huynh đệ ở ngoài, còn có thượng Quan Nguyên Nhượng cùng với Khâu Chân.

Khâu Chân sở dĩ đi theo, là sợ Đường Dần kích thích, và Man Bang ở nghị hòa trong quá trình sinh xung đột.

Bởi không phải đi chiến tranh, Đường Dần sở mang hộ vệ cũng không nhiều, chỉ có hơn trăm người, hơn hết này hơn trăm người không đơn giản, trong đó một nửa là với Lục Phóng vì Đường Dần môn khách, một nửa kia còn lại là với Trình Cẩm vì đâm sau lưng nhân viên. Hơn một trăm người, đều là người tu linh, ngoài sức chiến đấu mạnh cho dù gặp phải hơn vạn Man quân cũng không e ngại.

Đường Dần bản thân không có kỵ mã, mà là ngồi ở trong xe ngựa, cùng hán ngồi chung còn có Khâu Chân.

Bối Tát thành bang ở vào Bắc Hàn đất, trời giá rét mà đông lạnh, Khâu Chân lại sợ lạnh, lui ở trong xe ngựa, trên thân khoác điều da, hạ thân đang đắp đệm chăn, hai tay chụ vào ống tay áo trong, chỉ kém không có ở bên trong xe châm lửa sưởi ấm.

Đường Dần so với hán tự tại hơn, chỉ thông thường miên trang, thỉnh thoảng vén màn cửa sổ lên, quan vọng cảnh sắc bên ngoài. Bối Tát băng thiên tuyết địa để hán nhớ lại quê quán của hán.

Đội ngũ tiến nhập Bối Tát cảnh nội không lâu sau, phía trước trước mặt chạy tới một đội Bối Tát kỵ binh, bọn họ không phải tới chiến tranh, mà là có ý trước tới đón tiếp Đường Dần một đám.

Có Man quân bạn hành, trên đường bớt đi rất nhiều phiền phức, đi ngang qua Bối Tát thành trì thì không sẽ phải chịu quân coi giữ kiểm tra.

Không nói chuyện, ở Bối Tát kỵ binh bởi đi xuống dưới, Đường Dần một đám thuận lợi đến Bối Tát ngoài thành.

Sự tình chính là như vậy có ý tứ, lần trước Đường Dần đến đây thì, là từ bên ngoài cứng rắn giết đi vào, mà lần này trở lại, còn lại là do Bối Tát người chủ động xin đi vào.

Đường Dần hạ lệnh đội ngũ ngừng trước mắt, lưu thủ ngoài thành, mà chính hán thì từ trong mã xa xuất hiện, lệnh Lục Phóng kéo qua một con chiến mã, hán phóng người lên ngựa, sau đó nói ra: "Các ngươi đều ở tại chỗ này, con Nguyên Nhượng một người theo ta vào thành là được."

"Này. . ." Mọi người nghe vậy, hai mặt nhìn nhau, đều bị Đường Dần mệnh lệnh nói che. Con mang theo Quan Nguyên Nhượng vào thành, nhờ ra

giữa người ta cái trông làm sao bây giờ? Lẽ nào thượng Quan Nguyên Nhượng một người là có thể bảo vệ tốt Đường Dần? Còn nữa nói Khâu Chân thiên lý xa xôi theo tới, không phải là làm tham dự việc nghị hòa sao? Hiện tại ngay cả Khâu Chân cũng không mang, vậy hẳn theo tới còn có ý nghĩa gì?

Mọi người không giải thích được, chỉ có thượng Quan Nguyên Nhượng có thâm ý khác nhìn Đường Dần, ánh mắt lộ ra khác thường ánh sáng.

"Các ngươi chỉ cần lưu thủ là tốt rồi, những chuyện khác không cần nhiều quản!" Đường Dần nói xong, hướng về phía trước Quan Nguyên Nhượng bỏ rơi đầu, sau đó giục ngựa vào thành.

Đường Dần con mang một người vào thành, ngay cả bồi được Bối Tát quân đều thật bất ngờ, không biết nên nói Đường Dần người này là gan quá lớn, hay là nên nói hắn đối với bên mình quá yên tâm.

Ở Bối Tát kỵ binh dưới sự hộ vệ, Đường Dần và thượng Quan Nguyên Nhượng hợp lại hE2gT cười mà đi, nghênh ngang tiến nhập bên trong thành.

Bối Tát thành dân chúng cũng biết việc nghị hòa, đều nghị chân ở đường phố trái phải hai bên, quan vọng Phong quốc đến đây nghị hòa tướng lĩnh. Mọi người chỉ trò, đều nhỏ giọng nghị luận, không ai có thể kêu lên Đường Dần tên, nhưng lại không biết Đường Dần là người, hơn hết gặp thượng Quan Nguyên Nhượng mặt đen dọa người, đều chỉ vào hắn, kêu lên hắn chính là cái người cầm trong tay màu đen liềm đao Phong quốc ác ma.

Bị Bối Tát người chỉ điểm nghị luận bản thân, thượng Quan Nguyên Nhượng dờ khóc dờ cười, hắn quay đầu nhìn một cái bên cạnh Đường Dần, đột nhiên vươn tay ra,捏捏 hai gò má của hắn, đồng thời thấp giọng nói lầm bầm: "Còn cố gắng thật. . ."

Đường Dần tròn to hai mắt, kinh ngạc nhìn thượng Quan Nguyên Nhượng.

Người sau tiếp cận hắn quyền góp gần, thấp giọng hỏi: "Ngươi là ai?"

Đường Dần đầu tiên là sững sốt, lập tức nở nụ cười, thầm nghĩ hay là thượng Quan Nguyên Nhượng tu vi thâm hậu, thấy rõ cũng lợi hại, có thể nhìn ra kẻ hở. Hắn yếu ớt nói ra: "Ta tự nhiên là Đường Dần, của người quận trưởng đại nhân."

"A!" Thượng Quan Nguyên Nhượng xuy cười một tiếng, trường kíp xoay tiếp cận nơi khác, không nhìn hắn nữa.

Đường Dần tiếp tục nói: "Chờ nghị hòa là lúc, một ngày có biến, không cần phải xen vào ta, người trước đột phá vòng vây đi ra ngoài."

"Đương nhiên!" Thượng Quan Nguyên Nhượng không chút do dự gật đầu, nói lầm bầm: "Thiên tài sẽ quản chết sống của ngươi đâu!" Tiếp tục hắn thoải mái nhất chuyện, lại hỏi: "Ngươi biết các người người tu linh hệ Bóng Tối vì sao không được hệ Ánh sáng người tu linh dễ dàng tha thứ sao?"

Đường Dần cười hỏi: "Vì sao?"

"Hèn mọn lại quý dị, thiếu khuyết quang minh chính đại võ giả tinh thần."

"Ha ha!" Đường Dần ngửa mặt mỉm cười, nói ra: "Võ đạo như binh nói, đều là quý nói, nếu như ngay cả tính mạng đều có lẽ nhất, chỉ cần quang minh chính đại thì có ích lợi gì?"

Thượng Quan Nguyên Nhượng đối với hắn lí do thoái thác không cho là đúng, nhưng lại phản bác bất quá hắn, lười nhiều lời, ngậm miệng không còn tranh luận.

Bối Tát vương cung.

Bị Bối Tát người quan vọng đàm phán hoà bình luận, Đường Dần và thượng Quan Nguyên Nhượng đến vương trước cửa cung, ở đây đã có Bối Tát quan viên cùng vương cung thị vệ chờ lâu ngày, chỉ thấy Đường Dần và thượng Quan Nguyên Nhượng hai người, trên mặt bọn họ đều hiện lên vẻ mờ mịt, không thể ngừng lại tiếp cận hai người phía sau nhìn sang, không có lại nhìn thấy những thứ khác Phong nhân, thêm chỉ là Bối Tát đã biết bên kỵ binh vệ đội.

Tên kia quan viên sợ run một hồi, mới bước nhanh tiến lên đón tới, tay vịn trước ngực, khom người thi lễ, hỏi: "Xin hỏi, vị nào là Đường Dần Đường tướng quân? (sờ) "

Thượng Quan Nguyên Nhượng không hiểu ngôn ngữ Bối Tát, hiển nhiên nghe không hiểu hắn đang nói cái gì, Đường Dần thì tung người xuống ngựa, với ngôn ngữ Bối Tát đáp: "Ta là Đường Dần! (sờ, dưới hơi) "

"A!" Tên kia quan viên ngờ ngạc nhìn Đường Dần, có chút ngây người.

Lần trước Đường Dần giết vào vương cung, hắn cũng có ở đây, có thể nói là đối kỳ khác sâu ấn tượng, chỉ bất quá khi đó Đường Dần thân áo linh khôi, che lại vốn có tướng mạo, tuy rằng sau cùng tán đi bộ mặt linh khôi, nhưng cũng chỉ là quốc vương thấy rõ ràng bộ dáng của hắn, những đại thần khác chỉ thấy là bóng lưng.

"Đường đại nhân, mời vào bên trong!" Bối Tát quan viên phục hồi tinh thần lại, vội vàng nghiêng người đứng ở một bên, xin Đường Dần tiến nhập vương cung.

Đường Dần mặt không đổi sắc, khoe miệng cao gầy, mang theo như có như không tà cười, sai bước tiêu sái vào vương cung bên trong, thượng Quan Nguyên Nhượng hiển nhiên cũng dứt khoát, đi theo Đường Dần phía sau cũng đi vào.

Đường Dần đã tới một lần vương cung, chỉ là khi đó ở hỗn chiến, không có nhiều hơn lưu ý, hiện tại nhìn nữa, hẳn cũng đứng vương cung rộng lớn đồ sộ âm thầm lưu luyến, Bối Tát thành bang vật tư như vậy thiếu thốn, lại có thể làm ra như vậy quy mô vương cung, này được từ chung quanh quốc gia cướp đoạt bao nhiêu tiền tài?

Tiến nhập vương cung chính điện, Bối Tát quốc vương Sanchez von Prologis ở giữa ngồi ở vương vị thượng, phía dưới trái phải hai bên thì đứng đầy Bối Tát thành bang văn võ đại thần, không lâu đem người tiến công huyện Bình Nguyên Koenig von Prologis cũng ở trong đó.

Chờ Đường Dần và thượng Quan Nguyên Nhượng một gần đây, Bối Tát quốc vương cùng với các đại thần ánh mắt liền tập trung ở hẳn trên người của hai người, trong đó võ tướng môn có không ít người đều âm thầm xuất ra thấy rõ, dò thám biết hẳn hai người tu vi.

Tìm được Đường Dần trên người không thể nào, nhưng tìm được thượng Quan Nguyên Nhượng trên người sau đó, Bối Tát võ tướng môn cùng là cả kinh, nguyên nhân làm căn bản liền dò xét không được tu vi của hắn đạt được cảnh giới gì, đây chỉ có hai loại khả năng, sẽ hẳn không cụ bị linh vũ tu luyện, sẽ chính là của hắn tu vi quá sâu dày, qua chúng quá nhiều người.

Bối Tát quốc vương Sanchez gặp qua Đường Dần, lúc này Đường Dần không phi linh khái, liếc mắt liền đem hắn nhận ra được, thân thể của hắn hơi chiến động một cái, nếu như không tỉ mỉ lưu ý căn bản không nhìn ra, hắn về phía trước khom người, thông dong cười nói: "Đường tướng quân đường xa mà đến, cực khổ."

Đường Dần đưa mắt chống lại Sanchez ánh mắt, cười ha hả nói ra: "Nhiều ngày không gặp, quốc vương bệ hạ hay là biệt lai vô dạng a!" Trong lúc nói chuyện, hắn ánh mắt dời xuống, còn cố ý thật sâu nhìn thoáng qua Sanchez cổ.

Hiện tại bên trong đại điện, Bối Tát võ tướng đông đảo, trong đó hiển nhiên đủ nổi tiếng người tu linh, bất quá khi Đường Dần nhìn về phía Sanchez cái cổ thì, người sau nhưng tối rùng mình một cái, trong lòng nổi da gà. Bất quá hắn biểu hiện ra có thể không có chút nào biểu lộ, cắt vào chính đề, hỏi: "Không biết Đường tướng quân đối với người ta đôi bên nghị hòa một chuyện có ý kiến gì không?"

"Nghị hòa đương nhiên có thể, hơn hết ta có điều kiện." Đường Dần nói ra.

"Hừ!" Không đợi Sanchez nói chuyện, Koenig hừ lạnh. Tiếng, giành nói trước: "Nghị hòa là đúng quý phương có lợi, người còn dám và chúng ta nói điều kiện?"

Đường Dần mỉm cười nhìn về phía Koenig, nói ra: "Không chỉ nói đối với ta có lợi, mà là đối với người ta đôi bên đều có lợi, nếu không có lợi chỗ, các người lại chậm sẽ chủ động tìm ta nghị hòa đâu?"

"Đó là. . ." Koenig xem mắt Sanchez, lời vừa ra đến khoe miệng lại nuốt trở vào. Bối Tát vương đình cũng không phải là tất cả mọi người hỗ trợ nghị hòa, chủ trương nghị hòa chủ yếu là quốc vương Sanchez, mà Koenig là chủ chiến nhất phái, đối với việc nghị hòa hẳn có nhiều câu oán hận.

Sanchez hướng về phía đệ đệ của mình khoát khoát tay, ám chỉ hẳn không nên cha lời nói, hắn nói ra: "Đường tướng quân có điều kiện gì có thể trước."

Đường Dần nói ra: "Đầu tiên, hai nước biên cảnh phụ cận, không được đóng quân đại quân, tỏ vẻ thành ý; thứ hai, mở cửa Bối Tát toàn bộ thành trì, sự chấp thuận ta Phong quốc thương nhân tự do thông hành, thương mại; thứ ba, Bối Tát nhiều nhiều ta cảnh, cần đền tiền bồi thường."

Nghe xong lời này, Bối Tát các đại thần đều nhú chặt vùng xung quanh lồng mày.

Đường Dần đưa ra này ba điều, quả thực có thể so với dưới thành ước hẹn, còn kém không để Bối Tát cho hắn cắt đất.

Koenig tức giận đến sắc mặt đỏ lên, tay cầm bội kiếm chuôi kiếm, chợt tiếp cận Đường Dần nhảy qua gần hai bước, tức giận nói: "Chúng ta tuy rằng chủ động đưa ra nghị hòa, lẽ nào người thật cho là chúng ta sợ người sao?"

Thượng Quan Nguyên Nhượng nghe không hiểu bọn họ đang nói cái gì, hơn hết có thể xem hiểu Koenig cử động, cho là hắn muốn động thủ, hắn chỉ một bước xa lên đến Koenig trước mắt, đưa tay đem hắn cầm kiếm chế trụ cổ tay.

Thấy thế, Đường Dần cười nhạt một tiếng, nhẹ giọng nói ra: "Nguyên Nhượng, lui ra."

Thượng Quan Nguyên Nhượng hung hăng trừng Koenig liếc mắt, buông ra cổ tay của hắn, lui trở về Đường Dần phía sau.

Đường Dần đưa tay dựa vào tiếp cận Koenig, yếu ớt nói ra: "Đường như người không tiếp thụ này ba điều, như vậy, chúng ta liền ở trên chiến

trường gặp!"

"Hào, hào, hào ——" Koenig liên thanh ứng hảo, tự Bối Tát thành bang thành lập tới nay, còn chưa bị như vậy nhục nhã, hẳn tức giận thân thể đều thẳng run run, trừ hảo cũng nói không nên lời ngoài lời của hắn.

Mất thấy việc nghị hòa sẽ nói bằng, Sanchez vội vàng nói: "Đường tướng quân không nên tức giận, việc nghị hòa chúng ta có thể từ từ nói chuyện nha!" Vừa nói chuyện, hắn rồi hướng Koenig bắt mắt thấp giọng khiển trách: "Phổ Lạc tư công tước, người không nên lại netbsp; gặp Sanchez có nổi giận ý, Koenig bắt đắ đi tới thời dài, chỉ có thể chậm rãi ra khỏi trở về chỗ cũ.

Sanchez con người xoay chuyển, đối với Đường Dần cười nói: "Việc nghị hòa, là đối với chúng ta đôi bên đều có lợi, cho nên, các loại điều kiện cũng có thể là hồ huệ chúng ta đôi bên."

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 156: Quyển 7

Đôi bên đối với Đường Dần nói lên điều kiện triển khai thảo luận, cũng xốc lên đánh giằng co mở màn, Bối Tát các đại thần cũng tham dự gần đây.

Đối với điều kiện thứ nhất, không ở đôi bên biên cảnh đóng quân đại quân một chuyện, Bối Tát thành bang đáp ứng, hơn hết yêu cầu Đường Dần bên này cũng không được đóng giữ đại quân, tỏ vẻ công bình. Hiện nay Đường Dần vốn cũng không có dư thừa binh lực đóng ở biên cảnh, đối với Bối Tát điều kiện hiển nhiên cũng liền vui vẻ tiếp nhận rồi.

Điều kiện thứ hai, mở cửa Bối Tát toàn bộ thành trì với cung thương dịch, Sanchez đáp ứng đồng thời lại trái lại yêu cầu Đường Dần, canh chừng nước thành trì cũng đứng Bối Tát mở h1wtl cửa, ít nhất là Đường Dần đất quân hạt bên trong thành trì toàn bộ đối với Bối Tát mở cửa. Điểm này Đường Dần kiên quyết không lùi để, mở cửa thành trì, chẳng khác nào cho phép Bối Tát người tự do ra vào, nhờ ra để Bối Tát bộ đội rất nhiều lần lộn vào trong thành, đột nhiên khó khăn có thể thì phiền toái. Mà Bối Tát bên này cũng có và Đường Dần đồng dạng lo lắng, đôi bên người tới ta đi, cứ để ý cố gắng, ai cũng không làm nhượng bộ. Đến sau cùng, thương nghị rơi vào cục diện bế tắc, Đường Dần và Sanchez chỉ có thể đều thối lui một, Đường Dần đồng ý, mở cửa Biên Thành và Hoành Thành, mà Sanchez đồng ý, mở cửa Bối Tát biên cảnh năm tòa thành trì. Nay điểm thứ hai đôi bên cuối cùng là lại đạt thành công thức.

Chờ đến cái điều kiện thứ ba, Đường Dần đưa ra muốn Bối Tát tiếp cận bên mình bồi thường, há miệng chính là hoàng kim năm mươi vạn lượng, bạc năm trăm vạn lượng.

Bối Tát đâu chịu chịu ngoan ngoãn cho ra nhiều như vậy vàng bạc, đôi bên lại đang vấn đề bồi thường thượng cò kè mặc cả, tranh chấp đến sau cùng cũng không tranh chấp ra một kết quả.

Lúc này sắc trời đã rồi đại hắc, đôi bên nói đến bây giờ cũng đều có chút uể oải, cảm giác so với ở trên chiến trường chiến tranh còn muốn khổ cực.

Sanchez nói ra: "Đường tướng quân, hiện tại thời gian đã tối, việc này chúng ta ngày mai bàn lại như thế nào?"

Đường Dần gật đầu, nói ra: "Đương nhiên có thể."

Sanchez cười nói: "Đêm nay vương cung bên trong tổ chức tiệc tối, mong rằng Đường tướng quân có thể lưu lại tham gia."

Đường Dần mới vừa muốn cự tuyệt, có thể sừng sốt chỉ chốc lát, lại đáp ứng: "Tốt lắm, cũng kính không bằng tuân mệnh."

Sanchez nghe vậy cười ha ha.

Bối Tát vương cung tiệc tối có thể không giống tầm thường, không chỉ có quy mô lớn, tiệc rượu cũng phong phú.

Tiệc phòng khách tiếp cận năm thước cao, dài rộng không sai biệt lắm đều có hai chùng mười thước, lớn như vậy điện phủ bên trong tụ đầy người, đều là Bối Tát thành bang quan to hiển quý cực kỳ thân nhân, thành đàn người hầu tiến tiến xuất xuất, qua lại không ngớt ở trong đám người.

Đường Dần đối với loại này kiểu dáng Âu Tây tiệc hợp lại không xa lạ gì, nhưng thượng Quan Nguyên Nhượng lại ngạc nhiên không thôi, nhìn cái gì đều nghĩ mới mẻ, nhất là tiệc thượng sử dụng ngọc lưu ly cái chén, trong suốt trong sáng, như thủy tinh giống nhau, tên này ở Phong quốc là không thấy được.

Tham dự hội nghị tất cả mọi người là Bối Tát quý tộc, chỉ có Đường Dần và thượng Quan Nguyên Nhượng hai cái này Phong nhân, hơn nữa cũng chỉ có hai ăn mặc và những người khác bất đồng, hiển nhiên trở thành tiệc thượng tiêu điểm, rất nhiều quý tộc từ lâu nghe nói qua Đường Dần danh hào, cho nên mượn tiệc cơ hội đặc biệt tới quan coi, hẳn đến tới cùng là một hạng người gì.

Chờ thấy rõ ràng Đường Dần dáng dấp sau đó, Bối Tát các quý tộc lại bội cảm thất vọng, vốn tưởng rằng Đường Dần có cái gì ba đầu sáu tay đâu, lúc đầu so với thông thường Bối Tát người còn không bằng, hẳn người cao một thước tám ở Bối Tát người ở giữa chỉ có thể coi là lớp giữa, vóc người lại gầy, hơn nữa trời sinh mặt cười, người phương Đông mặt, ở Bối Tát người thoát nhìn sống giống nửa đại đũa nhỏ, và cái gì cầm trong tay liềm đao ác ma dính không hơn nửa điểm quan hệ. Ngược lại bên cạnh hẳn thượng Quan Nguyên Nhượng có uy vũ làn gió, hể ra đại mặt đen không gian mà uy, biểu tình lạnh như băng, giống một mặt đen sắt thần.

Tiệc bên trong, Bối Tát vương đình phụ trách chiêu đãi Đường Dần quan viên thỉnh thoảng tiếp cận hẳn giới thiệu chung quanh quý tộc, cho dù Đường Dần đầu óc thông minh đi nữa, cũng không nhớ được nhiều như vậy phức tạp tên họ.

Hơn hết Sanchez bên người một tên mặc váy sa màu trắng cô nàng trẻ trung hơn tuổi lại khiến cho Đường Dần chú ý, cô gái này lang có hai mươi ba, bốn năm tuổi, mắt xanh vàng, da trắng như tuyết, sống mũi thật cao, vô luận với người phương Đông vẫn là lấy người phương Tây quan điểm đến xem bọn ta có thể xưng là xinh đẹp động lòng người.

Đường Dần mặc dù có thể chú ý nàng, là bởi vì nàng thỉnh thoảng đưa ánh mắt phiêu hướng mình, trong ánh mắt lộ ra tự tin và khiêu khích, dường như hai người đã từng thấy qua dường như, hơn hết ở Đường Dần trong ấn tượng hẳn đối với nữ nhân này cũng không ấn tượng.

Thượng Quan Nguyên Nhượng mất sắc, tiến đến Đường Dần bên người, hẳn, lại nhìn một cái Bối Tát bên cạnh quốc vương vị kia cô nàng, nghi vấn hỏi: "Người nhận thức nàng?"

Đường Dần lắc đầu.

"Nàng tựa hồ đối với người rất có hứng thú a!" Thượng Quan Nguyên Nhượng cười gian nói.

Đường Dần nhũ mày, nói mỗi một ngữ, mùi rượu xông vào mũi, hiển nhiên thượng Quan Nguyên Nhượng không ít mê rượu, hẳn không trả lời, mà là trầm giọng nói ra: "It uống rượu một chút."

"Và Phong quốc rượu mạnh khi xuất, Bối Tát rượu quả thực giống kẹo nước như nhau." Thượng Quan Nguyên Nhượng bất dĩ vi nhiên nói ra.

"Loại rượu này tác dụng chậm rất lớn, dễ dàng hơn say lòng người, đừng quên chúng ta bây giờ thân ở ở địa phương nào, nếu là say ngã, tính mạng cũng khó bảo!" Đường Dần yếu ớt nói ra. Tiệc thượng rượu cũng là rượu đỏ, uống êm ả, ngọt ngào, sấp sấp, mùi rượu phải không chân, nhưng rất dễ làm cho trong lúc vô tình say ngã.

Thượng Quan Nguyên Nhượng kinh ngạc nhìn Đường Dần, cảm giác kiến thức của hẳn so với chính mình còn muốn quảng, hình như không có gì sự tình là hẳn không biết. Sinh lòng bội phục, nhưng ngoài miệng cũng không nói, hẳn chẳng hề để ý mà nói ra: "Trên cái thế giới này có thể say ngã rượu của ta còn chưa có đâu!" Vừa nói chuyện, hẳn đã đem cái ly trong tay buông xuống, nếu không nhiều hớp một cái.

Đúng lúc này, Koenig ở một đám người vòng vây xuống dưới tiếp cận Đường Dần đi tới.

Chỉ nhìn hẳn ôm banh chạy thì vênh vào tự đắc tư thế, Đường Dần liền dự cảm đến phiền phức tới nơi, mà chung quanh các quý tộc tựa hồ cũng nhận thấy được bất thường, đều ngừng nói chuyện với nhau, tiếp cận bọn họ bên này quan vọng.

Koenig trực tiếp đi tới Đường Dần trước mắt, cười hắc hắc, hư tình giả nghĩa mà hỏi thăm: "Đường tướng quân, tiệc thượng rượu và thức ăn còn thoả mãn?"

Đường Dần bất động thanh sắc, lạnh nhạt nói ra: "Chưa nói tới quá tốt, cũng không tính là quá xấu."

Koenig ngẩn người, sau đó khí nở nụ cười, hẳn hơi trầm nghiêng người người, quay đầu lại một ngón tay sau lưng một tên cường tráng tráng hẳn, nói ra: "Đây là chúng ta Bối Tát đánh nhau kịch liệt vua, ở gác đầu tròng thượng đã thắng liên tiếp hơn năm mươi trận, chẳng bao giờ bị bại."

Đường Dần đưa mắt quan sát Koenig ngón tay tên này đại hân.

Đây là thuần chánh người da đen người, thân cao hai thước có thừa, thể hình đó trắng, giống như một nhức đầu trâu, trên đầu không, lại quang lại phát sáng, da đen sấp mào dầu, hếch người, dày môi bên ngoài trở mình, cái trán bên cạnh có Bối Tát nô lệ đặc hữu hình tròn hoàn thập tự đầu

vết, không biết là Bối Tát người từ đâu một & . 1&6&. Quốc gia trong bắt được nô lệ.

Đường Dần nhìn tên này người da đen, này người da đen đã ở trên dưới quan sát Đường Dần, chỉ nhìn hai mắt, bẹp mũi cảm nhận, ra nặng nề một tiếng hừ lạnh.

"Quý phương lĩnh võ rất cao cường, bản thân bội phục, hơn hết không biết kỹ xảo cận chiến như thế nào? Đường tướng quân có hay không có gan này dám không cần lĩnh võ mà đánh với hân một trận?" Koenig hất cằm lên, khinh miệt liếc mắt nhìn Đường Dần.

Nghe nói lời này, toàn bộ tiệc phòng khách đều an tĩnh lại, mọi người đều quay đầu nhìn về phía Đường Dần, kể cả Bối Tát quốc vương Sanchez cùng với bên cạnh hân cô nàng ở bên trong.

Thượng Quan Nguyên Nhượng không biết hân đang nói cái gì, hơn hết cũng cảm giác được một đại khái, hân cười ha ha, đối với Đường Dần nói ra: "Muốn đánh nhau liền để cho ta tới!"

Đường Dần hướng hân bày ra tay. Thượng Quan Nguyên Nhượng tu vi là cao, nhưng nếu như con bàn về kỹ xảo cận chiến nói, thật đúng là vị tất có thể đánh thắng được loại này đặc biệt làm giác đầu nô lệ.

Hân chống lại Koenig ánh mắt, cười nói: "Có gì không thể? Ta chỉ là vì các hạ cảm thấy đáng tiếc."

Koenig không giải thích được, bật thốt lên hỏi: "Đáng tiếc cái gì?"

"Đáng tiếc muốn mất đi một tên rất có thể đánh nô lệ."

"Ha ha!" Koenig cười to, không biết là bị Đường Dần chọc cười vẫn bị hân khí cười, hân dò xét được suy nghĩ, gần kề Đường Dần, nói ra: "Nếu như đánh nhau kịch liệt thì Đường tướng quân tự nhận không địch lại, vì bảo mệnh, người cũng có thể sử dụng lĩnh võ."

Đường Dần nhún nhún vai, cười nói: "Không có cái người cần phải."

"Hào!" Koenig đánh dựa vào vang, đối với chung quanh các quý tộc quát lên: "Cũng làm cho mở, chúng ta Đường tướng quân đánh nhau kịch liệt có thật lợi hại!" Nói chuyện đồng thời, chính hân đã ở lui về phía sau, đi ngang qua tên kia người da đen bên người thì, hân thấp giọng nói ra: "Cách Lỗ, giết hân!"

Tên kia gọi cách Lỗ người da đen nô lệ gắt gao trừng mắt Đường Dần, hồng học thở hỗn hển, đã lớn lớn bằng bắp đùi cánh tay của, gân xanh có lấy rất cao, ngoài hình như là phải ra khỏi lưng giống như dã thú.

Lúc này, một tên Bối Tát thị vệ tiến lên, đem một cây thương đưa cho cách Lỗ, có khác thị vệ cũng đưa cho Đường Dần một thanh giống nhau y chang thương, hơn hết Đường Dần sau khi nhận lấy, xem cũng không xem, tiện tay liền ném đi, xoay người đi tới trước bàn, hai ngón tay xốc lên một cái ly uống rượu, vô vị vừa cười vừa nói: "Muốn lấy tính mạng của hân, chén rượu tức hĩ."

Xôn xao —— nghe xong Đường Dần lời này, Bối Tát các quý tộc một mảnh ồ lên. Cách Lỗ mặc dù chỉ là một nô lệ, nhưng hân ở Bối Tát thế nhưng cực có danh tiếng, chính như Koenig theo như lời, ở giác đầu tràng thượng tề giết giữa hân chẳng bao giờ thua qua, chết trong tay hân dừng sĩ giác đầu vô số kẻ, lần này Koenig đem hân lĩnh tới, cũng là có ý tỏa tỏa Đường Dần nhuệ khí.

Gặp Đường Dần muốn bắt chén rượu và cầm trong tay thương cách Lỗ giác đầu, ( ) quốc vương Sanchez cũng cười, chờ xem kịch vui, bên cạnh hân cô nàng thì mắt lộ ra tinh quang, hai mắt không nháy mắt nhìn Đường Dần.

Giữa sân, nhìn tay cầm chén rượu Đường Dần chậm rãi đi hướng mình, cách Lỗ đột nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, cầm kích đánh móc sau gáy, trong tay thương đâm thẳng Đường Dần ngực.

"Oh —— "

Bối Tát các quý tộc đều kinh hô thành tiếng, mọi người đều là vẻ mặt kinh hãi lại nét mặt hưng phấn, mặc kệ là nam hay nữ, là luôn ít. Ở trong mắt bọn hân, này căn bản không phải hai cái sinh mạng quyết đấu, mà là có thể mang cho bọn hân kích thích hoà thuận vui vẻ thú vị trò chơi. Đây là Bối Tát quý tộc.

Đường Dần trong lòng cười nhạt, chỉ bằng Bối Tát người không đem nô lệ khi người xem điểm này, thì có thể làm cho bản thân ngày sau tiến hành lợi dụng.

Trong lòng suy nghĩ, người khác cũng không nhàn rỗi, chờ thương đâm tới bản thân trước mắt thì, dưới chân hân chỉ một bước lướt, thân thể với không thể nghi ngờ độ lớn của góc và độ vọt đến cách Lỗ phía sau.

Cách Lỗ quả thật có chỗ hơn người, thân thể cao lớn như vậy, lại phản ứng thật nhanh, động tác cũng cực kỳ linh mãnh, ngay sau đó liền trở tay một kích, trở về đâm phía sau Đường Dần.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dẫn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 157: Quyền 7

Đường Dẫn lần thứ hai băng vào lĩnh xảo thân pháp, mau tránh ra Cách Lỗ trở về đám.

Cách Lỗ đánh, Đường Dẫn trốn, hai người người tới ta đi, trong nháy mắt liền tranh đấu mười người hiệp.

Trong đó Đường Dẫn không ra khỏi nhất chiêu, ở Bối Tắt quý tộc xem ra hẳn là bị Cách Lỗ có không có sức đánh trả, xung quanh kêu tiếng quát, tiếng cười nhạo liên tiếp, mọi người chỉ còn chờ xem Đường Dẫn như thế nào xấu mặt.

Trên thực tế Đường Dẫn chỉ là đang thử thăm dò Cách Lỗ mà thôi, mười người hiệp xuống, Cách Lỗ nên cũng bị hấn mò không sai biệt lắm, này người da đen cũng không quá nhiều chiến đấu kỹ năng, duy nhất có thể đáng giá huyền diệu chính là tự thân tố chất, thân thể trắng, khí lực đại, độ cũng mau, chiều dài cánh tay chân dài, hơn hết chỉ bằng những, ở Đường Dẫn trong mắt hẳn ngay cả tam lưu cao thủ cũng không tính.

Khi Cách Lỗ lần thứ hai một kích đâm tới thì, Đường Dẫn thân thể về phía sau bắn ra, rồi khỏi mấy bước xa, sau đó hẳn thẳng tắp thân thể, một tay bồng ở sau lưng, khác cái tay mang theo chén rượu hướng về phía Cách Lỗ hoảng hốt hoảng, nói ra: "Một tay giết người, nhất chiêu!"

Cách Lỗ nghe không hiểu hẳn lời này có ý tứ, hơn hết có thể nghe ra hẳn ý khinh thị, hẳn nổi giận gầm lên một tiếng, lần thứ hai cầm kích tiếp cận Đường Dẫn phác sát.

Ngay đôi bên muốn tiếp xúc trong nháy mắt, Đường Dẫn thân hình toàn nhận, như quỷ mị giống nhau tưng đến Cách Lỗ bên cạnh thân, chén rượu trong tay nhắm ngay hẳn quang ngực ngực hắc suy nghĩ, hung hăng đập xuống.

Quá nhanh, quá làm cho không người nào từ làm ra phản ứng.

Cách Lỗ chẳng qua là cảm thấy người trước mắt ánh lóe lên, tiếp tục, đỉnh đầu truyền đến một phen cơn đau.

Theo đùng một tiếng giòn vang, Đường Dẫn trong tay ngọc lưu ly cái chén ở giữa Cách Lỗ thiên linh cái, trong nháy mắt chén rượu nghiền nát, Đường Dẫn tay tức giận khối, hai ngón tay vung lên, vừa lúc ở không trung kẹp đến một ngọc lưu ly mảnh nhỏ, sau đó tay dựa vào thuận thế ở Cách Lỗ nơi cổ hời hợt xẹt qua.

Nói đến chậm, kì thực cực nhanh, hẳn đập nát chén rượu, kẹp lấy mảnh nhỏ, xẹt qua Cách Lỗ cổ họng, này liên tiếp động tác cũng là thân hình hẳn còn trên không trung thì trong nháy mắt hoàn thành. Chờ Đường Dẫn sau khi hạ xuống, đưa lưng về phía Cách Lỗ, ngay cả đầu cũng không trở về một chút, hai ngón tay một đạn, ngón tay giữa gian mảnh nhỏ đạn bay ra ngoài.

Lúc này nhìn nữa Cách Lỗ, cái cổ bị rạch ra một cái ba tấc dài lỗ hồng lớn, lại thêm phải chết khí quản và huyết quản cùng nhau bị cắt đứt, hẳn ném xuống thương, hai tay bưng cái cổ, máu tươi theo ngón tay hẳn khe không ngừng ồ ồ chảy ra.

"A —— "

Chung quanh các quý tộc thấy thế, một các sợ sắc mặt của đột biến, không tự chủ được đều lui về phía sau.

Cách Lỗ muốn hút khí, hơn hết miệng há to một hơi thở cũng hút không vào trong thân thể, hẳn muốn nói chuyện cầu cứu, hơn hết lại một chữ cũng phun không ra, trong cổ họng chỉ điểm khanh khách quái vang.

Ừm! Hẳn vô lực quý tới đất thượng, nghiêng đầu, gần hơn, hồ ánh mắt tuyệt vọng mà nhìn về phía Koenig.

Koenig lúc này cũng tròn mắt, ai có thể nghĩ tới, Bối Tắt trong thành đánh nhau kịch liệt lợi hại nhất dừng sĩ giác đấu, lại đang Đường Dẫn không thi triển lĩnh võ dưới tình huống với một cái ly uống rượu nhất kG3Hf chiêu giết chết, đây quả thực là không thể nghĩ ngờ tới cực điểm, cũng

có thể sợ tới cực điểm.

Hắn không để ý đến Cách Lỗ, chỉ là trợn to hai mắt nhìn Đường Dần, một câu nói cũng không nói được, chỉ còn lại có hô xích hô xích thờ dốt.

Đường Dần đi tới quầy xuống đất Cách Lỗ trước mắt, người sau lúc này còn không có tất thõ, hắn cầu xin mà nhìn Đường Dần, tát vào mồm hé ra hợp lại, như đang muốn nói gì.

Đường Dần có thể hiểu được hắn cắt yết hầu sau trước khi chết đau đớn, hắn nâng lên cánh tay, nắm chặt nắm tay, chọt một quyền đánh ra, ở giữa Cách Lỗ huyết Thái Dương.

Đây là có thể làm bất luận kẻ nào đều bị mất mạng tại chỗ trọng quyền. Cách Lỗ huyết Thái Dương xương sụn bị Đường Dần một quyền đánh nát, cả người đều hoành bay ra ngoài, sau khi hạ xuống, người tại chỗ lại cự tuyệt khi bỏ mình.

Lấy ra một cái khăn tay, Đường Dần tùy ý xoa một chút tay, chậm rãi nói ra: "Ta mới vừa nói qua, ngươi muốn mất đi một tên rất có thể đánh đây tở. Công tước các hạ."

Koenig rốt cục phục hồi tinh thần lại, sắc mặt cũng theo đó thay đổi dị thường khó coi, hung hăng trừng Đường Dần liếc mắt, tức giận hừ một tiếng, cái gì cũng chưa nói, xoay người phẩy tay áo bỏ đi.

Koenig chân trước vừa đi, tiệc phòng khách liền giống tạc oa đường như, mọi người nghị luận ầm ỉ, nhìn Đường Dần ánh mắt của cũng biến thành vừa kinh vừa sợ.

Vừa mới bắt đầu bọn họ vẫn chưa để mắt Đường Dần, có thể người sau này kỹ kinh bốn tọa một kích, có thể nói đem Bối Tát vương công quý tộc môn đều gây kinh hãi.

Bối Tát quốc vương Sanchez làm người ta đem Cách Lỗ xác lời ra đi, bọn người hầu cũng theo đó như ong vỡ tổ trào lên tới, đem trên đất vết máu sát xóa sạch sạch sẽ. Không lâu sau, tiệc phòng khách lại khôi phục bình thường, dường như không có đã sinh tranh đấu đường như, chỉ là trong không khí phiêu đảng nhàn nhạt mùi máu tươi.

Sanchez hướng đi Đường Dần, Ha ha cười, thờ dài nói: "Thật không nghĩ tới, Đường tướng quân trừ một thân nổi tiếng linh võ bên ngoài, ngay cả kỹ xảo cận chiến cũng lợi hại như vậy." Sanchez là đánh tâm nhãn trong thương thức Đường Dần, cũng là đánh tâm nhãn trong e ngại Đường Dần, nếu như hắn không phải đế quốc Hạo Thiên người của, mà là Bối Tát người, Sanchez nhất định sẽ không chút do dự đưa hắn chiêu nhập dưới trướng, dành cho quan lớn cao tước, chỉ tiếc, sự thực và nếu như vừa vận ngược lại.

Lúc này, bên trong hội trường những người khác cũng đều xúm lại qua đây, đối với Đường Dần lại là đến gần lại là mời rượu.

Bối Tát người so với gió người còn muốn thượng võ, sùng bái cường giả, Đường Dần giết Cách Lỗ, không có khiến cho Bối Tát quý tộc địch ý, ngược lại làm bọn hắn sinh ra lòng kính sợ, đối với Đường Dần thái độ cũng càng khách khí.

Đường Dần là tới người không hãi sợ, có bao nhiêu uống nhiều rượu ít rượu, hình như không sợ say ngã đường như, ngược lại thượng Quan Nguyên Nhượng đã bị Đường Dần nhắc nhở, nếu không nhiều tham một mực, tích rượu không dính.

Sanchez bên người áo trắng cô nàng cũng đã đi tới, trong tay nàng chẳng biết lúc nào nhiều hơn một thanh Bối Tát thức bội kiếm, hướng về phía Đường Dần mặt lạnh nói ra: "Ta nghĩ cùng ngươi tái chiến một lần!"

Đường Dần sững sốt, cái gì gọi là tái chiến? Bản thân trước đây cùng nàng đã giao thủ sao?

Thấy hắn lộ ra vẻ mờ mịt, áo trắng cô nàng nghiêm mặt nói ra: "Lần trước ngươi nhập vương cung, ta từng cùng ngươi đánh nhau một lần."

"A!" Đường Dần lúc này mới chợt hiểu nhớ tới lần trước đột nhập Bối Tát vương cung thì, Sanchez bên người quả thật có vị nữ tính Linh chiến sĩ, hơn nữa vừa ra tay liền đối với mình dùng ra Huyết Hồn Truy loại này lợi hại kỹ năng, chẳng qua là lúc đó nàng mặc linh khôi, Đường Dần hiện tại hiển nhiên không nhận ra nàng.

Hắn trên dưới quan sát áo trắng cô nàng, không nhìn ra lúc đó vị kia nữ tính Linh chiến sĩ dĩ nhiên là vị xinh đẹp như vậy lại nhu nhược cô nàng. Hắn cười nhạt một tiếng, lo lắng nói ra: "Nguyên lai là ngươi."

"Ngươi có dám lại đánh với ta một trận?" Áo trắng cô nàng ánh mắt lạnh như băng, trong tay bội kiếm lại hướng về phía trước mang đánh, ra mời dường như bất cứ lúc nào lại rút kiếm và Đường Dần ác chiến đường như.

Không đợi Đường Dần trả lời, Sanchez đã bắt mắt trừng tiếp cận áo trắng cô nàng, ngăn lại ở nàng khiêu khích, sau đó hắn lại tiếp cận Đường Dần cười, giới thiệu: "Nàng là nữ nhi của ta, tiểu na công chúa, như có chỗ đắc tội, Đường tướng quân bỏ qua cho." Nữ nhi mình tám lạng nửa cân, Sanchez hiểu rõ đi nữa hơn hết, mà Đường Dần có thật lợi hại, vừa rồi cũng thấy được, tìm Đường Dần khiêu chiến, Cách Lỗ chính là vết xe đổ.

Đường Dần cười, nói ra: "Quốc vương bệ hạ nghiêm trọng."

Đừng nói tiểu na chính xác là chúa, chỉ bằng nàng phụ nữ điểm này Đường Dần sẽ không nguyện và nàng giao thủ.

Đã bị phụ vương ngăn cản, tiểu na cảm giận bất bình, hơn hết cũng không dám lại cố ý xuống phía dưới.

Kế tiếp tiệc gió êm sóng lặng, không ai trở lại tìm Đường Dần phiền phức, chờ tiệc tiếp cận vĩ thanh thời điểm, Sanchez mời Đường Dần ban đêm ở tại Bối Tát thành đi quan, cũng không cản trở về chính hấn ở ngoài thành doanh địa.

Đường Dần vốn muốn cự tuyệt, có thể nghĩ lại vừa nghĩ, nếu là cự tuyệt dường như bản thân khiếp đảm, không dám ở bên trong thành qua đêm, hấn gật đầu, cười nói: "Vậy ta liền không khách khí."

Bối Tát người hào sảng, hiển nhiên cũng thích Đường Dần hào sảng cá tính, Sanchez ngửa mặt mà cười, lệnh người thủ hạ an bài Đường Dần nơi ở.

Nghe Đường Dần nguyện ý ở Bối Tát bên trong thành lưu đêm, tiểu na trong mắt lóe lên một đạo tinh quang, yên lặng quyết định chủ ý.

Do vương đình quan viên dẫn, Đường Dần và thượng Quan Nguyên Nhượng rời khỏi vương cung, đi vào đi quán.

Trên đường, Đường Dần chống lại Quan Nguyên Nhượng nói ra: "Nguyên Nhượng, ngươi ra khỏi thành đến chúng ta doanh địa ở, thuận tiện báo tin mọi người một tiếng, ta lưu ở trong thành qua đêm."

Ném xuống Đường Dần một người, thượng Quan Nguyên Nhượng sao có thể yên tâm, hấn nghi vấn hỏi: "Ta đi, đại nhân ngươi làm sao bây giờ?"

Hiện tại thượng Quan Nguyên Nhượng đối với Đường Dần càng ngày càng bội phục, liền đơn thuần với kỹ xảo cận chiến tới luận, hấn tự nhận cũng so ra kém Đường Dần.

Đường Dần cười, yếu ớt nói ra: "Nguyên Nhượng, đừng quên ngươi tới ấy nhiệm vụ là cái gì, bên kia là trọng điểm ngươi còn không phân rõ sở sao?"

Thượng Quan Nguyên Nhượng đầu tiên là ngẩn ra, lập tức trong lòng hiểu rõ, hấn cười ha ha một tiếng, vỗ vỗ đầu của mình, chấp tay nói ra: "Ta hiểu được." Nói xong, hấn không trì hoãn nữa, quay đầu ngựa, mau tiếp cận ngoài thành bên mình doanh địa đi.

Bối Tát thành đi quán rất hào hoa, bên trong trang sức thậm chí có thể cùng vương cung cùng so sánh, mặc kệ này có phải hay không Bối Tát công trình mất mũi, hơn hết người ở ở trong đó đúng là bội cảm thư thái.

Lại nói thượng Quan Nguyên Nhượng, giục ngựa chạy vội, mau ra Bối Tát thành, đến bên mình doanh địa, hấn phi thân xuống ngựa, tiếp cận chung quanh bên mình nhân viên hơi khẽ gật đầu một cái, sau đó sai bước đi tới trước xe ngựa.

Lúc này, Trình Cẩm và Lục Phóng vội vã đã đi tới, lúc rời đi là Đường Dần và thượng Quan Nguyên Nhượng cùng đi, thế nào đến buổi tối cũng chỉ có thượng Quan Nguyên Nhượng một người trở về, Đường Dần đi đâu rồi?

Thượng Quan Nguyên Nhượng đang muốn đẩy ra xe ngựa mình, Trình Cẩm đoạt trước một bước kéo y phục của hấn, ngưng tiếng hỏi: "Thượng Quan tướng quân, đại nhân đâu?"

"Đại nhân?" Thượng Quan Nguyên Nhượng cười, hướng về phía xe ngựa dương dương tự đắc đầu, nói ra: "Đại nhân dĩ nhiên là ở bên trong xe!"

"A?" Trình Cẩm và Lục Phóng cùng là cả kinh, đại nhân làm sao có thể ở bên trong xe, bọn họ rõ ràng là nhìn Đường Dần vào thành, vẫn chưa thấy hấn trở về, làm sao có thể sẽ ở bên trong xe đâu?

Thượng Quan Nguyên Nhượng thân thể chấn động, bỏ qua Trình Cẩm bàn tay, bên nhếch lên màn xe vừa nói nói: "Đại nhân chân thân còn muốn ở trong xe trốn tới khi nào?"

Theo hấn đẩy ra màn xe, mọi người nhìn chăm chú nhìn nữa, xe ngựa bên trong ngồi ngay ngắn hai người, trong đó một vị là Khâu Chân, một vị khác không phải Đường Dần hay là người nào? !

Thấy Đường Dần thật ở bên trong xe, tất cả mọi người tròn tròn mắt, đại nhân đang ở đây, vậy vào thành cái người và Bối Tát người nghị hòa 'Đại nhân' là ai?

Trình Cẩm phản ứng đầu tiên, mắt đố là sáng ngời, nhìn Đường Dần kinh ngạc nói: "Ảnh phân thân?"

Hấn nói không sai, Đường Dần xác thực thực dụng ảnh phân thân.

Bối Tát nghị hòa, ai biết thật hay giả, ai cũng không dám bảo chứng này có phải hay không một vòng tròn bộ, hấn cũng không nguyện với thân qua nguy hiểm, lợi dụng ảnh phân thân hóa ra phân thân, thay thế mình vào thành.

Đây cũng là Đường Dần con mang theo Quan Nguyên Nhưộng một người vào thành nguyên nhân chỗ, một ngày sinh ý bên ngoài, trở lên Quan Nguyên Nhưộng tu vi, không cầu giết địch, tự bảo vệ mình khẳng định không thành vấn đề, mà mình phân thân thì tùy tiện, cho dù bị giết cũng không quan đau khổ.

Võng du hay main không yy không nảo tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 158: Quyển 7

Ám Ảnh Phân Thân và hệ Ánh sáng Phong Liệt Phân Thân Thuật chỗ bắt đồng ở chỗ hóa xuất hiện phân thân cũng không phải là hư ảnh, mà là thực thể, thả ra kỹ năng người đem tự thân linh khí gần như toàn bộ tái giá cho phân thân, trong cơ thể mình đã mất linh khí có thể dùng, cũng chính là bởi vì như vậy, bây giờ Đường Dần coi như là một chút năng lực tự vệ cũng không có, cho nên trốn ở bên trong xe trước sau không dám thò đầu ra, ngay cả đối với phía dưới tầm phúc bọn thủ hạ chưa từng giải thích tình huống.

Đường Dần và phân thân tâm linh tương thông, phân thân chỗ đã thấy nghe được, hắn cũng có thể thấy nghe được.

Hắn ở bên trong xe đem phân thân tình huống gặp gỡ chuyển cáo cho Khâu Chân, lại do Khâu Chân nghĩ ra cách đối phó, sau đó do Đường Dần chỉ thị cho phân thân, mặc dù nói khâu thật không có vào thành nghị hòa, mà trên thực tế lại coi như là đang ở vương đình trên, đối với nghị hòa tiến triển rõ như lòng bàn tay.

Phân thân và Bối Tắt các đại thần tranh luận, kỳ thực thượng chính là Khâu Chân cùng bọn chúng tranh luận. Đây là Ám Ảnh Phân Thân chỗ kỳ diệu.

Trong đám người, chỉ có thượng Quan Nguyên Nhưộng liếc mắt nhìn ra huyền cơ trong đó, cũng chính là bởi vì như vậy, hắn mới có thể làm như vậy giong bỏ qua trong thành 'Đường Dần' mà một mình ra khỏi thành. Phân thân râu ria, chân chính cần phải bảo vệ chính là Đường Dần lưu ở ngoài thành bản tôn, cũng chính là chân thân.

Trình Cẩm một lời nói toạc ra thiên cơ, mọi người đều bỗng nhiên tỉnh ngộ, sau đó tất cả đều nở nụ cười, nhếch lên ngón tay cái, trăm miệng một lời mà khen: "Đại nhân, cao minh!"

Đường Dần hiện tại đã mất linh khí, chỉ dựa vào tự thân công phu quyền cước, và Linh chiến sĩ khi xuất kinh khủng một kích. Hắn an tọa ở bên trong xe, không hề về lo âu, ngược lại thản nhiên mà cười, mạn điều tư lý nói ra: "Hiện tại tính mạng của ta, liền giao cho các vị các huynh đệ."

Trình Cẩm và Lục Phóng nghe vậy, sắc mặt cùng là nghiêm, chém vàng chặn thiết mà nói ra: "Đại nhân cứ việc yên tâm, ta đợi tập thể gác đêm, cự tuyệt sẽ không để cho đại nhân sinh ý bên ngoài."

Đường Dần mỉm cười gật đầu, lại chuyển con mắt nhìn về phía thượng Quan Nguyên Nhưộng, nói ra: "Nguyên Nhưộng, ngươi sớm nghỉ ngơi một chút, sáng sớm ngày mai vào thành, sẽ cùng ta sẽ họp lại."

"Vâng! Đại nhân!" Thượng Quan Nguyên Nhưộng đáp ứng một tiếng. Hắn tu vi cao như vậy, cũng không khỏi không tự đáy lòng cảm thán ám hệ linh vô chỗ kỳ diệu, chân thân và phân thân, đơn giản là giống nhau y chang, chính là sống sờ sờ hai người, người thường căn bản không cách nào nhận trong đó thật giả.

Bên kia, Bối Tắt bên trong thành, Đường Dần phân thân không hề băn khoăn ngủ lại lãnh nghề quán khách phòng.

Phòng này lại lớn lại xa hoa, trang sức lộng lẫy, các loại bài biện, không phải nạm vàng chính là mạ bạc, nếu là dời đến hiện đại nói, ngay cả tổng thống phòng xếp đều so ra kém.

Bởi chỉ là phân thân, ngay cả y phục đều là do linh khí huyền hóa ra tới, cũng không phải là người thật, cũng không cần ngủ nghỉ ngơi, Đường Dần vừa... vừa ngã vào giường chủ thượng, chỉ là nhắm mắt giả bộ ngủ.

Trời đến nỗi canh ba thời điểm, ngoài cửa phòng đột nhiên truyền ra thanh âm rất nhỏ, đó là cửa phòng bị mở ra thì ra rất nhỏ tiếng va chạm.

Đường Dần nằm ở giường chủ thượng không hề động, hơn hết ánh mắt lại lập tức mở ra.

Lúc này bên trong phòng ngọn đèn dầu đã tắt, một mảnh đen nhánh, hơn hết bởi vì là người tu linh hệ Bóng Tối quan hệ, Đường Dần vẫn có thể rõ ràng thấy vật.

Cửa phòng bị mở ra một cái khe hở, tiếp tục, một cái bóng đen từ trong khe hở mau chui gần đây, người này vóc người tiêm cao gầy điệu, Đường Dần con mắt tá mắt liền đem nàng nhận ra được, trong lòng cười thầm, vị công chúa này điện hạ ban đêm không tại vương cung ngủ, chạy đến gian phòng của mình làm gì?

Phân thân tuy rằng không phải người thật, nhưng là Đường Dần chuyển thừa, có ý thức của mình, cũng thừa kế Đường Dần tính cách.

Hắn hít mắt suy nghĩ con người, yên lặng liếc bấy đầu, xem nàng đến tột cùng muốn làm gì.

Bóng đen kia sau khi tiến vào phòng, lập tức ngồi chồm hổm dưới đất, thật lâu không nhúc nhích, một là ở thích ứng trong phòng hôn ám, hai là đang quan sát gian phòng bố cục.

Đợi một hồi lâu, tha phương chậm rãi giờ cao thân, giờ cao chân, nhẹ rơi chân, dè dặt tiếp cận trước giường đi tới, lúc này, Đường Dần thấy rõ ràng hơn, cũng nhìn thấy trong tay nàng dẫn theo một thanh Hàn lỏng ánh kiếm thép.

Nàng thuận lợi đi tới trước giường, nhìn một chút nằm ở phía trên Đường Dần, khoe miệng thật cao nhếch lên, kiểm trong tay xuống phía dưới vừa rơi xuống, đứng vững Đường Dần cổ họng, tiếp tục, nhẹ giọng kêu: "Đường Dần!"

Vị công chúa này coi như không tệ, chí ít không có đột hạ sát thủ. Đường Dần trong lòng cười thầm, vẫn là vẫn không nhúc nhích.

"Ngu ngốc!" Bóng đen thấp giọng lầm bầm một câu: "Muốn giết người, dễ như trở bàn tay!" Vừa nói chuyện, nàng sử dụng kiếm thân vũ vũ Đường Dần hai gò má, giọng nói bất thiện nói ra: "Đường Dần, cắt cho ta đứng dậy!"

Đường Dần ngược lại cũng nghe lời, nàng đang nói còn chưa rơi, Đường Dần đột nhiên mở, tiếp tục thân như bóng cao su, ở giường chủ trên một cuộn cuộn lại ngồi dậy, xuất thủ như điện, cầm một cái chế trụ tới tay của người cổ tay, tiếp cận trong lòng thuận thế trở về mang. Bấy đầu bản năng kinh kêu thành tiếng, đứng thẳng không được, vừa... vừa ngã sấp xuống ở giường chủ thượng, Đường Dần động tác cũng lưu loát, thân thể khê đảo, trực tiếp áp đến người trên người của, một tay nhưng gắt gao chế trụ nàng cầm kiếm cổ tay, khác cái tay thì che nàng đại trương cái miệng nhỏ nhắn.

Hắn nhẹ giọng cười, nói nhỏ nói ra: "Quý quốc khoản tiền chắc chắn đợi thực sự chu đáo, lại đang ban đêm đưa một công chúa cho ta hưởng dụng."

Người tới chính là Đường Dần gặp qua hai mặt Bối Tát công chúa, Tiểu Na von Prologis.

Bối Tát dân phong và Phong quốc không sai biệt lắm, tuy rằng rất khai phóng, nhưng công chúa cũng không cùng người nam nhân nào như vậy tiếp xúc thân mật qua, lúc này nghe được hắn châm biếm, lại bị hắn đè ở trên người, sắc mặt nàng đỏ lên, ngay cả không hề nghĩ ngợi, không bị quản chế cái tay kia hung hăng quăng hắn một cái lỗ tai.

Đừng!

Này nhớ lỗ tai có rắn chắc, cũng đánh ra Đường Dần tà cuồng bản tính.

Hắn liếm miệng một cái sừng, hai mắt lóe ra phát sáng kinh người tà quang, bàn tay chốt cổ sức nắm chặt, Tiểu Na bị đau, kiểm trong tay tuột tay, Đường Dần không chút nào dừng lại, đem cổ tay nhấc tới trên đầu của nàng, thuận thế đem nàng khác cái tay oằn cũng nhất tịnh chế trụ, sau đó khoảng không một tay, nắm nàng cổ áo của, xuống phía dưới lôi kéo, theo rầm một tiếng, Tiểu Na bộ ngực vạt áo bị ngăn, da thịt trắng như tuyết tức khắc lộ ra một mảnh.

"Người. . ."

Tiểu Na lúc này mới đột nhiên ý thức được tình cảnh của mình không ổn, nàng muốn hét to, có thể Đường Dần đoạt trước một bước cúi đầu, với mình miệng ngăn lại miệng của nàng, tay cũng không có nhả rời, không ngừng xé rách bối na trên người quần áo và đồ dùng hàng ngày.

Đáng chết người. . . Tiểu Na lúc này hai tay bị chế trụ, lại bị Đường Dần cường hôn ở, muốn gọi kêu không được, bị ép bất đắc dĩ, chỉ có thể thả ra linh khải hộ thể.

Giữa lúc nàng nghĩ thả ra linh khải thời điểm, Đường Dần đột nhiên dừng lại, không còn giữ y phục của nàng, đầu cũng giờ lên, nghiêng cái lỗ tai, dường như đang nghe cái gì.

"Đáng chết, người mau nhanh cho ta buông tay. . ."

"Hu!"

Đường Dần giờ ngón trở lên, điểm trụ Tiểu Na môi, ngăn lại ở lời của nàng âm, sau đó thấp giọng hỏi: "Công chúa điện hạ còn mang tay lại sao?"

Tiểu Na bị hấn đột như kỳ lai hỏi một chút sững sốt, ngơ ngác điều hạ đầu, nói ra: "Cũng không có, tại sao hỏi như vậy?" Dừng một chút, nàng phục hồi tinh thần lại, thân thể bắt đầu gãy dựa, bên kịch liệt dùng dằng bên nào xấu hổ mà nói ra: "Ta đêm nay chỉ là tới tìm người tỷ thí, không phải tới cung người hưởng lạc, người mau buông!"

Đường Dần lại thờ dài một tiếng, hip mắt được cười mắt, yếu ớt nói ra: "Đêm nay thật là nóng náo, lại có khách phóng!"

"A?" Tiểu Na không hiểu rồi ý tứ của hấn, cau mày mờ mịt nhìn hấn.

Đường Dần tiếp cận ngoài cửa sổ nỏ nỏ môi, nhẹ giọng nói ra: "Đợi lát nữa người sẽ biết."

Tiểu Na theo Đường Dần chỉ, nhìn phía ngoài cửa sổ. Ánh trăng mờ lung, bên ngoài đen như mực cái gì đều thấy không rõ lắm.

Đợi một hồi, nàng đang muốn hỏi, đột nhiên nghe Đường Dần thấp giọng nói ra: "Tới nơi!"

Gần như cũng trong lúc đó, Tiểu Na trong giây lát thấy ngoài cửa sổ hữu điều bóng đen vọt qua, độ quá nhanh, lóe lên tức qua, giống như quỷ my giống nhau.

Tiểu Na trong lòng thất kinh, không tự chủ há mồm ra, ngoài cửa sổ người là ai? Có ý đồ gì?

Không đợi nàng suy nghĩ cẩn thận, Đường Dần xoay tay lại lôi kéo chần, đem hai người cùng nhau đắp lại.

Và Đường Dần cùng nhau nằm ở chần xuống dưới, Tiểu Na mới chợt phát hiện mình lúc này còn bị hấn đè ở trên người, không tỳ vết chút nào ngọc diện lại trở nên đỏ bừng, nàng tức giận nói: "Đường Dần, người chớ quá mức. . ."

"Nếu muốn xem trận trò hay nói, hiện tại liền không cần nói!" Đường Dần thấp giọng ngăn lại ở nàng.

Không nói lời nào, lẽ nào cứ như vậy nằm tại đây cho người chiếm tiện nghi? Tiểu Na thờ hỏn hển trừng mắt Đường Dần, chỉ tiếc trong chần ở hắc ám, có thể thấy chỉ là Đường Dần vậy đối với lóe ra tà quang con mắt cửa, lại nhìn không thấy khóe miệng hấn chỗ tà cười.

Răng rắc!

Lúc này, gian phòng cửa sổ một tiếng vang nhỏ khiến cho chú ý của nàng, nàng thở sâu, chậm rãi nhếch lên một góc chần, len lén hướng ra phía ngoài quan coi.

Chẳng biết lúc nào, ngưỡng cửa trên đài đã đứng có một tên người áo đen, người này cả người Linh Khái màu đen, và người tu linh hệ Bóng Tối linh khái không giống nhau, hấn là lại quang lại phát sáng, hiển nhiên là ở linh khái thượng sau xúc hắc nước son. Này người tay cầm một thanh hẹp dài linh đao, xuyên thấu qua cửa sổ khe, đem khóa rạch ra, tiếp tục, nhẹ nhàng đẩy ra cửa sổ, giống như một đui khói đen dường như vô thanh vô tức nhảy vào bên trong phòng.

Theo sát hấn sau đó, có khác bốn điều bóng đen theo cửa sổ nối đuôi nhau mà vào, trong tay có đem linh kiếm, cũng có đem linh thương.

Lúc này coi như là kẻ ngu si cũng có thể nhìn ra được bọn họ dự mưu gây rối, ý đồ ám sát Đường Dần.

Tiểu Na trong lòng thầm giật mình, đến tột cùng là ai muốn giết Đường Dần? Có một chút có thể khẳng định, sai khiến môn không phải là của mình phụ vương.

Đế quốc Hạo Thiên biến cảnh hiện tại đã trở thành một xương khó gặm, không vớt được chỗ tốt không nói, còn thường xuyên phản đâm Bối Tắt thành bang một chút, Sanchez đã dự định buông tha đối với đế quốc Hạo Thiên cướp đoạt, dùng hai nước thân thiện hữu hảo, ngay cả Tiểu Na đưa ra muốn tìm Đường Dần tỷ thí, cũng bị Sanchez cự tuyệt, cho nên hấn mới một mình chạy tới.

Nếu không phải phụ vương, vậy thì là ai đâu? Tiểu Na trong đầu linh quang lóe lên, lập tức xuất hiện ra một người thân ảnh, bản thân vị kia luôn luôn hiếu chiến thúc thúc, Koenig.

Nàng đang suy nghĩ, vào năm người cũng không có dừng, bọn họ trình hình quạt chậm rãi tiếp cận giường chiếu dựa qua đây, đi tới bên giường sau đó, năm người nhìn lẫn nhau một cái, sau đó không hẹn mà cùng giờ lên vũ khí trong tay, làm bộ muốn đang hạ xuống.

Lúc này, nằm giường chủ thượng Đường Dần đột nhiên quát lạnh một tiếng, đồng thời đem chần mền trên người mặc kệ bay lên.

Bên giường nằm người lại càng hoảng sợ, bản năng bứt ra về phía sau lách, mà Đường Dần như là liệt báo giống nhau từ giường chủ thượng vọt ra ngoài, trong nháy mắt đã đến một tên thích khách trước mắt, song quyền đều xuất hiện, mãnh kích đối phương ngược.

Thích khách mặc linh khôi, mà Đường Dần chỉ có nhục quyền tới kích, thích khách sao có thể dễ vào mắt, thăm nghĩ trong lòng người là bản thân muốn chết a! Nghĩ, hần ngay cả trốn cũng không trốn, xoay tay lại một đao, phản lấy Đường Dần suy nghĩ.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 159: Quyền 7

Đường Dần ngồi ở trên giường hẹp, trong lòng cảm thán, thoát nhìn, tối hôm nay là khó có thể ngủ một an giấc. Hần nhìn về phía ở cửa phòng cúi đầu mà đứng Quách Quyết, hữu khí vô lực hỏi: "Người lại có chuyện gì?"

"Hồi bẩm Phong vương điện hạ, nếu phong tiểu nhân làm thành chủ, như vậy, có phải hay không cũng có thể phân phối một số thuộc hạ cho tiểu nhân sai?" Quách Quyết nghi vấn hỏi.

Đường Dần nhếch lông mày, bản thân đã phong hần làm thành chủ còn không biết chân, vậy mà lại mặt dày hướng mình muốn thủ hạ? Không đợi hần nói chuyện, Quách Quyết lại giống pháo liên châu giống như nói: "Tiểu nhân này hữu danh vô thực thành chủ một ngày phổ biến, đối với Phong vương điện hạ danh vọng cũng có ảnh hưởng rất lớn a, dù sao Phong vương điện hạ cũng không muốn bị người tung tin vịt thành mặt ngoài nói một đằng, sau lưng làm một bộ không?"

Đường Dần vốn cũng không phải là một giỏi về ngôn từ người của, đụng với Quách Quyết loại này tức không sợ chết lại khẩu tài thật tốt người của, hần cũng không có biện pháp chút nào. Trừng mắt Quách Quyết một hồi lâu, Đường Dần bất đắc dĩ hỏi: "Người muốn bao nhiêu thủ hạ?"

"A, này nha. . ." Quách Quyết thật đúng là chưa nghĩ ra phải nhiều ít thủ hạ làm thích hợp, bên cân nhắc bên chi ngô đạo: "Tiểu nhân nghĩ, hai. . ."

"Bản vương phân ra hai nghìn quân binh về người điều khiển, nếu như không có chuyện khác, đi ra ngoài đi!" Nói xong, Đường Dần không nhịn được phát tay một cái, hợp lại đối với A Tam nói ra: "A Tam, người đi an bài."

"Vâng! Đại vương!" A Tam đáp ứng một tiếng, đối với nhưng đứng tại chỗ không nhúc nhích Quách Quyết nói ra: "Quách thành chủ, đại vương đã mời, xin mời!"

Quách Quyết hoàn hồn, hần vốn định muốn hai trăm người, không nghĩ tới Đường Dần chỉ một cái người điều cho mình hai ngàn người, lần này vô luận mình làm người nào tay đều cũng đủ dùng.

Đường Dần cũng không phải đùa ngốc, làm sao uổng phí sai cho hần hai nghìn quân binh, này hai ngàn người nói là về Quách Quyết chỉ huy, trên thực tế là đem hần xem chết, phòng ngừa hần tác loạn. Mặt khác, muôn phương thành đã bị Phong quân chiếm lĩnh, cũng quả thực cần lưu lại một phần quân binh thủ vệ thành trì.

A Tam mang theo Quách Quyết rời khỏi Đường Dần tắm phòng, bên lĩnh hần đi đem binh, bên dùng cảnh cáo giọng của nói ra: "Ngày hôm nay đại vương đã rất mệt mỏi, coi như là trời sập xuống, cũng đừng trở lại phiền đại vương!"

Quách Quyết cười, nói ra: "A Tam tướng quân xin yên tâm, đêm nay hạ quan là tuyệt đối sẽ không trở lại phiền đại vương." Đương nhiên, ngày mai đã có thể không nhất định. Hần ở trong lòng lại bổ sung một câu.

A Tam vẫn là lần đầu tiên bị người gọi thành A Tam tướng quân, lạnh như băng trên mặt hiện ra mỉm cười, nhưng cũng không nói thêm gì.

Giống hai nghìn quân binh loại này tiểu quy mô điều động không cần Đường Dần tự mình đứng ra, A Tam chỉ cần mang Đường Dần tín phù là được xử lý. Hần từ lệ thuộc trực tiếp quân đệ thập binh đoàn trong rút ra hai trận quân binh, tuyển ra một tên trong đó Thiên phu trưởng là chủ

đạo đem, để hắn nghe lệnh của Quách Quyết.

Thừa dịp Quách Quyết không chú ý thời điểm, A Tam không quên lạng lẽ bổ sung một câu: "Một ngày phát hiện Quách Quyết không hề quỹ hành vi, có thể tiên trăm hậu tấu."

Lệ thuộc trực tiếp quân cũng là kinh nghiệm phong phú lính già, hiển nhiên hiểu rồi đạo lý trong đó, hai gã Thiên phu trưởng liên tục gật đầu, bày tỏ tự mình biết nên làm như thế nào.

Nói hết binh sau, A Tam rời khỏi, Quách Quyết ngược lại không có đi, để hai gã Thiên phu trưởng lập tức tuyển ra trăm tên tinh nhuệ binh lính, tùy bản thân đi vắng lại phúc quán trà làm thăm dò.

Hai gã Thiên phu trưởng Trương Thuận, Lý Điền đều hoài nghi mình có nghe lầm hay không, này đêm hôm khuya khoắt, đi Lai Phúc quán trà làm cái gì thăm dò? Thăm dò cô hồn dã quỷ à? Hắn hai người đều không muốn đi, nhưng vận hơn hết Quách Quyết lần nữa yêu cầu, không thể làm gì khác hơn là tuyển ra trăm tên binh lính, đi theo hắn Lai Phúc quán trà.

Chờ bọn hắn đến Lai Phúc quán trà cửa, Trương Thuận và Lý Điền nói cái gì cũng không tiến vào, chỉ vào quán trà cửa phòng nói ra: "Quách thành chủ, muốn chính mình vào không, loại này nhà có ma, đánh chết chúng ta cũng sẽ không vào."

Phía dưới Phong quân binh lính cũng là báo xem nào nhiệt tâm lý, hô theo: "Không sai, không sai, huynh đệ chúng ta trời không sợ, đất không sợ, chính là sợ quỷ, thành chủ đại nhân nửa đêm không ngủ được, thích mù lặn qua lặn lại, vậy người liền bản thân đi lặn qua lặn lại không!"

Quách Quyết nhìn chung quanh mọi người, gật đầu, cũng không bắt buộc bọn họ, thật liền một thân một người đi vào quán trà bên trong.

Xem một mình hắn tiến vào tới om quán trà, mặc dù gan lớn binh lính cũng không nhìn được kích linh linh rung mình một cái, vây quanh Trương Thuận, Lý Điền tả hữu, đều hỏi: "Trương đại ca, Lý đại ca, tiểu tử này thật một người tiến vào, sẽ không xảy ra chuyện không?"

"Có thể xảy ra chuyện gì?" Trương Thuận xuy cười một tiếng, nói ra: "Hơn nửa đêm không cho huynh đệ chúng ta ngủ, nếu quả thật đụng với quỷ bị hù chết, đó cũng là hắn tự tìm, đáng đời!"

Đủ qua hơn nửa canh giờ, giữa lúc mọi người cho rằng Quách Quyết có phải hay không bị hù chết ở bên trong thời điểm, hắn giống làm kẻ trộm đường như lặng yên không tiếng động từ trong quán trà mặt chui ra ngoài. Mọi người thấy thế, đều tiến lên, thượng liếc mắt tiếp theo mắt đánh giá Quách Quyết, thất chuy bát thiết hỏi: "Quách đại nhân, người không sao chứ?"

Quách Quyết trên mặt của không có một chút xiu sợ hãi vẻ, ngược lại còn mang theo định liệu trước mà mỉm cười, lắc đầu nói ra: "Ta rất khỏe a!"

"Vậy. . . Có cái gì ... không phát hiện?" Trương Thuận và Lý Điền trăm miệng một lời mà hỏi thăm.

"Có!" Quách Quyết trả lời dứt khoát.

Xem, Lý hai người trong lòng chấn động, hỏi vội: "Phát hiện cái gì?"

Quách Quyết khoe mẽ nói: "Này nha. . . Tạm thời bảo mật! Các người vận khí tốt, làm bộ hạ của ta, phá án là lúc, công lao cũng không thể thiếu các người vậy phân!"

Ồi! Lời này để chúng mắt người cùng là sáng ngời, nếu như Quách Quyết có thể giúp mình lập công, vậy thì không cần không nịnh bợ hắn. Trương Thuận nuốt nước bọt, nói ra: "Vừa rồi để thành chủ đại nhân một người đi thăm dò, thực sự không có ý tứ a, thành chủ đại nhân còn muốn đi chưa? Lúc này lên núi đao, xuống biển lửa, huynh đệ nhất định phụng bồi tới cùng!"

"Đúng, đúng, đối với! Thành chủ đại nhân còn muốn đi chưa?"

Quách Quyết vui vẻ, nói ra: "Các người thật đúng là nói đúng, ta quả thực còn có một nơi ấy muốn đi."

"Là nơi nào?"

"Đình thi phòng!"

Phác! Mọi người thiếu chút nữa cùng nhau thổ huyết, lập tức hối hận bản thân mới vừa mới nói ra khỏi miệng câu nói kia.

Quách Quyết đủ chơi đùa suốt đêm, mắt chưa từng hợp lại qua, thế nhưng đến ngày thứ hai, hắn vẫn là thần thái sáng láng, chấp tay sau đít, mang theo liên can lệ thuộc trực tiếp quân bộ xuống dưới, ở trong phủ thành chủ đi dạo, mặc kệ nhận thức không biết, gặp người liền chào hỏi.

"Ai! Các huynh đệ chờ một chút!" Thấy phía trước có đội tuần tra thị vệ đi tới, Quách Quyết chủ động tiến lên, gọi lại bọn họ.

Bọn thị vệ đều dừng bước lại, một các trừng mắt mắt lạnh lẽo mà nhìn hắn chằm chằm.

Quách Quyết hình như không thấy được mọi người phiền chán, đầy mặt nụ cười mà hỏi thăm: "Không biết các vị huynh đệ có biết hay không tại hạ?"

Thị vệ giữa cầm đầu tiểu đội trưởng hừ lạnh một tiếng, nói ra: "Ít và chúng ta xưng huynh gọi đệ, bằng người cũng phải! Người không phải là tối hôm qua gây chuyện người thư sinh kia sao? Thật đúng là cho là mình là thành chủ? Cầm lòng gà đương mùa mồi tên! Các huynh đệ tiếp tục tuần tra, không cần để ý đến hắn!"

Bọn thị vệ đều trở mặt, từ Quách Quyết trước mặt điệu võ dương oai đi tới. Thân là đại vương thị vệ, bọn họ so với lệ thuộc trực tiếp quân còn muốn kiêu ngạo, đừng nói Quách Quyết người thành chủ này chỉ là làm dáng một chút mà thôi, mặc dù là một thật thành chủ tới nơi, bọn họ cũng không để vào mắt.

Đối với bọn thị vệ nhục nhã, Quách Quyết không thêm để ý chút nào, nụ cười trên mặt chưa từng giảm vô vị chia ra. Hắn da mặt đủ dày, có thể nhịn được, nhưng cùng sau lưng hắn lệ thuộc trực tiếp quân sĩ tốt môn có thể không chịu nổi, đem mình nóng mặt đi đánh P8IIF người ta lạnh cái mông, đây không phải là tự rước lấy nhục sao?

Nhìn ra lệ thuộc trực tiếp quân sắc mặt của mọi người không bình thường, Quách Quyết chậm rãi hỏi: "Thế nào? Các người không phục à?"

"Nào dám không phục? Người ta là đại vương thị vệ thân cận, làm sao có thể sẽ đem chúng ta để vào mắt!"

Quách Quyết cố tình lòng có thích thích đâu có vẻ, nói ra: "Cũng chớ nhìn bọn họ hiện tại kiêu ngạo, chúng ta sớm muộn gì lại bắt được bọn họ nhược điểm, đến lúc đó, phải là bọn hắn đi cầu chúng ta!"

"A?" Lệ thuộc trực tiếp quân mọi người nhất thời tinh thần tỉnh táo, đều hỏi: "Thành chủ đại nhân, làm sao bắt bọn họ nhược điểm?"

Quách Quyết thần bí như vậy nói: "Các người chỉ để ý nghe ta phân phó, mặc kệ ta hạ đạt cái gì mệnh lệnh, ta cho các người làm như thế nào, các người liền làm như thế đó, xảy ra vấn đề, do ta chia vào!"

"Chuyện nào có đáng gì? !" Lệ thuộc trực tiếp quân mọi người đều nhếch miệng nở nụ cười.

Rất nhanh, lại có một đội tuần tra thị vệ đi tới, Quách Quyết vẫn là như cũ, rồi thật là xa liền chào hỏi, đầy mặt nụ cười mà nói ra: "Các huynh đệ cực khổ!"

"Cút mẹ của người sờ chó! Lại vương bận, muốn đầu của người!" Đây đội thị vệ lại thêm kiêu ngạo, trực tiếp chỉ vào Quách Quyết mũi chửi ầm lên.

Quách Quyết sờ mũi một cái, hỏi đầu thổ kiểm lui ra. Hắn liền tiếp cận ba đội thị vệ chào hỏi, nghênh đón không phải mặt lạnh chính là quát mắng, sau cùng ngay cả chính hắn đều không nhịn nổi, nói lầm bầm: "Xem ra nơi này phong thủy bất thường, phải thay đổi một địa phương."

Hắn mang theo liên can lệ thuộc trực tiếp quân sĩ tốt đi vòng qua hậu viện, trên đường đụng tới thị vệ thì, nhưng tư tư bất quyện chủ động chào hỏi, bất quá chỉ là nhìn không thấy đối phương sắc mặt tốt.

Trời đến nổi chính Ngọ, Quách Quyết đang định đi ăn cơm, gặp đối diện lại có một đội thị vệ đi tới, hắn cường tiểu tiến ra đón, dùng nghìn bài một điệu ngôn từ nói ra: "Các huynh đệ cực khổ!"

Này đội thị vệ sừng sốt, cau mày quan sát Quách Quyết, cầm đầu tiểu đội trưởng hỏi: "Người là. . ."

A! Cuối cùng cũng đụng với không biết mình! Quách Quyết tinh thần đại chấn, cười ha hả nói ra: "Tại hạ Quách Quyết, là đại vương tân nhậm mệnh muôn phương thành thành chủ."

"A! Nguyên lai là Quách đại nhân, thất kính thất kính!" Đội trưởng thị vệ lễ phép tính mà chấp tay một cái, dự định mang theo thủ hạ tiếp tục tuần tra.

Quách Quyết đưa tay đem hắn ngăn cản, nói ra: "Huynh đệ chờ một chút, ta phụng đại vương mệnh lệnh, có việc muốn đi gặp người xác định!"

Nghe hắn mang ra đại vương hàng đầu, thị vệ tiểu đội trưởng sắc mặt đột nhiên là nghiêm, nghi vấn hỏi: "Không biết Quách đại nhân muốn xác định cái gì?"

"Ồ Lai Phúc quán trà phạm tội vậy vài tên huynh đệ!" Quách Quyết làm bộ mà thờ dài, nói ra: "Đại vương khai ân, tuy rằng miễn bọn hắn chết tội, nhưng mang vạ vẫn là phải phạt, đại vương muốn tại hạ công tác thống kê bọn họ danh sách, trình báo lên."

"Nguyên lai là như vậy." Đội trưởng thị vệ vừa muốn nói chuyện, có thể thoải phong nhất chuyển, chất vấn: "Việc này không nên về lữ Văn tướng quân phụ trách sao?"

Hắn nói lữ Văn tướng quân là thị Vệ thống lĩnh, có thể Quách Quyết là tối hôm qua mới làm thượng thành chủ, nào biết đâu rằng lữ Văn là ai. Hắn

phản ứng cũng mau, con người chuyển động trong lúc đó, đã mở miệng nói ra: "Đây chỉ là việc nhỏ, không cần làm phiền Lữ tướng quân, đại vương cũng là thuận tiện tiếp cận ta nói ra như vậy một chút."

Đội trưởng thị vệ nở nụ cười, gật đầu đáp: "Không sai! Quả thực chỉ là một chuyện nhỏ!" Vừa nói chuyện, hắn vỗ mạnh đầu suy nghĩ một hồi, nói ra: "Hôm qua phạm tội vậy vài tên huynh đệ cũng đều là đệ thất trận. . ." Hắn quay đầu lại hỏi người thủ hạ nói: "Còn nhớ rõ là chưa một đội sao?"

"Đội thứ ba Triệu lão hổ đám người kia nha!" Nổi danh thị vệ chẳng hề để ý mà nói ra.

"Đôi vớ! Là Lão Hổ đội, cụ thể gọi tên gì, ta cũng không nhớ rõ, Quách đại nhân hỏi lại hỏi những huynh đệ khác không!" Đội trưởng thị vệ nhún nhún vai, mang theo người thủ hạ đi ra ngoài.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dã Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 160: Quyển 7

Có thể tra ra những thị vệ kia là chưa một đội, đối với Quách Quyết mà nói đã đủ rồi. Hắn lập tức ra lệnh đem Trương Thuận, Lý Điền kể cả hai nghìn quân binh toàn bộ bù vào, giống trống kua chiêng đi đi thị vệ nơi ở.

Mọi người không biết chuyện gì xảy ra, Trương Thuận nửa ngủ nửa tỉnh, hoàn thành không rõ mà hỏi thăm: "Thành chủ đại nhân, lúc này lại có chuyện gì a?"

Quách Quyết như đinh chém sắt nói: "Đi bắt người!"

"Bắt người? Bắt người nào a?"

"Lai Phúc quán trà hung thủ giết người!"

"A? Thành chủ đại nhân, người tra ra là ai làm?"

"Ừ!" Quách Quyết lạnh nhạt lên tiếng. Ngày hôm đó đúng là Triệu lão hổ một đội kia thị vệ đất trống, toàn bộ ở nơi ở trong nghỉ ngơi. Triệu lão hổ tên là triệu hổ, bởi vì trời sinh tính dũng mãnh, yêu thích tranh chấp dũng đấu ngoan, cho nên mới có 'Con cọp' như vậy tên hiệu.

Quách Quyết dẫn người đến Đạt thị vệ nơi ở, tiếp cận người sau khi nghe ngóng, biết rõ rằng triệu hổ một đội thị vệ căn phòng, sau đó hạ lệnh, tức khắc tróc nã. Lệ thuộc trực tiếp quân đối với thị vệ doanh ngang ngược đã sớm xem không vừa mắt, lúc này có Quách Quyết xuất đầu, bọn họ hiển nhiên cũng sẽ không khách khí.

Trương Thuận, Lý Điền mang theo mười mấy tên tinh nhuệ binh lính nhảy vào triệu hổ bên trong phòng, không đợi bên trong bọn thị vệ phản ứng kịp chuyện gì xảy ra, đao nhỏ đã gác ở trên cổ của bọn họ.

Triệu hổ lúc nào bị như vậy uất khí, giận tím mặt, vỗ bàn hô lớn: "Các người muốn làm gì? Ăn hùng tâm báo tử đảm, dám đến thị vệ doanh tới dương oai?"

"Hi hi!" Trương Thuận cười quái dị một tiếng, nói ra: "Triệu hổ, thật xin lỗi, các huynh đệ cũng là phụng mệnh dẫn người đi câu hỏi, như có chỗ đắc tội, thông cảm, thông cảm!"

Triệu hổ và Trương Thuận thật đúng là nhận thức, hắn kiềm nén lửa giận, quát hỏi: "Ai muốn người dẫn ta đi câu hỏi?"

"Thành chủ Quách đại nhân!"

"Đại vương hôm qua nhậm mệnh cái người mặc nhân?"

"Không sai!"

"Mẹ nó, người còn có nhớ hay không mình là Phong nhân? Vậy mà nghe mặc nhân chỉ huy. . ."

Triệu hổ còn không có mắng xong, Trương Thuận đã không khách khí chút nào một đao đem nện ở trên mặt của hắn, trực tiếp đem triệu hổ lật úp trên mặt đất.

Trương Thuận cười lạnh cúi đầu dòm hắn, chậm rãi nói ra: "Chú ý người giọng nói chuyện, hiện tại người là tội nhân, còn tưởng là mình là thị vệ doanh trại trưởng à?"

"Trương Thuận!" Triệu hổ tức giận đến hai mắt đỏ bừng, gầm hét lên: "Lão tử sẽ không bỏ qua cho người!"

"Chờ người có thể giữ được tánh mạng rồi hãy nói!" Trương Thuận phất tay một cái, ra lệnh: "Đem người nơi này hết thầy mang cho ta đi!"

Trương Thuận và Lý Điền một chút không khách khí, đem triệu hổ này một đội thị vệ toàn bộ mạnh mẽ áp đi.

Lệ thuộc trực tiếp quân Khấu Áp thị vệ doanh trại tên thị vệ, chuyện này nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, hơn hết trước đây còn chẳng bao giờ phát sinh qua, rốt cuộc mở khơi dòng. Thấy tình cảnh này cái khác thị vệ không rõ chuyện gì xảy ra, vội vàng tiếp cận thị Vệ thống lĩnh lữ văn bẩm báo.

Lữ văn nghe xong cũng là thẩn kinh hãi, không rõ Quách Quyết đột nhiên phát ra cái gì thần kinh, cũng dám mạnh mẽ bắt thủ hạ của mình. Hắn tự mình tìm tới cửa, tiếp cận Quách Quyết để hỏi rõ ràng.

Quách Quyết cấp bậc và lữ văn kém khá xa, hơn hết ở lữ văn trước mặt, Quách Quyết ngược lại cường ngạnh rất, trực tiếp đem Đường Dần đòi ra ngoài, căn điều tra Lai Phúc quán trà một án là đại vương sai khiến, bản thân Khấu Áp mười tên thị vệ, chỉ là để cho bọn họ hiệp trợ điều tra.

Gặp và Quách Quyết phân rõ phải trái nói không thông, lữ văn cũng không cùng hắn nhiều tranh luận, xoay đầu lại đi tìm Đường Dần cáo trạng. Hắn cho rằng Đường Dần có thể giúp hắn chỗ dựa, trên thực tế làm như vậy thật quá ngu xuẩn.

Vì mình danh vọng, Đường Dần đều đem Quách Quyết bổ nhiệm làm thành chủ, đâu còn có thể lại ra mặt nhúng tay Quách Quyết tra án? Hy vọng của hắn là lữ văn bản thân đi giải quyết, mặc kệ hắn làm như thế nào, chỉ cần không để cho mình biết là tốt rồi, cho dù là nhất thời tức giận, đem Quách Quyết chém, mình cũng có biện pháp vì hắn cời tội. Có thể lữ văn hết lần này tới lần khác là đồ thiếu não, giống trống khua chiêng tới tìm hắn cáo Quách Quyết hình, nhìn còn vẻ mặt ủy khuất lữ văn, Đường Dần trong lòng thầm mắng một tiếng đầu heo, hận không thể đi tới mặc kệ hai người bọn họ lỗ tai.

"Như vậy việc nhỏ, chính mình đều không giải quyết được, còn tới bản vương trước mặt thuyết tam đạo tứ, người này thị Vệ thống lĩnh cũng không cần làm tiếp!" Đường Dần nắm chặt nắm tay, cười ha hả nanh tiếng nói ra.

Lữ văn nghe vậy, thân thể run run một cái, sợ đến quỳ trên mặt đất, một câu nói đều cũng không nói ra được. Cuối cùng vẫn là Khấu Chân đứng ra giúp hắn giải vây, nói ra: "Lữ tướng quân còn ở nơi này làm gì? Còn muốn chọc đại vương tức giận sao? Mau đi xuống đi!"

"Là, vâng! Đại vương, mặt tướng xin cáo lui!" Lữ văn lắp bắp lên tiếng, gặp đại vương chưa nói khác, như trút được gánh nặng đứng lên, hô đầu thổ kiểm lui ra ngoài.

Chờ lữ văn đi rồi, Đường Dần bắt đầu đi lác đầu, nói lầm bầm: "Quả thực chính là chà đạp!" Dừng lại, hắn nghiêng đầu nói với Khâu Chân: "Trận này các tướng sĩ đều rất khổ cực, đêm nay thiết yến, đem trong quân chúng tướng toàn bộ mời tới, được rồi, còn có đem cái người quách. . ."

"Quách Quyết!"

"A, đối với! Quách Quyết! Đem cái người Quách Quyết cũng nhất định mời tới, ta thuận tiện hỏi hỏi hắn án từ tra được thế nào."

Đừng xem Đường Dần nói xong hơi hột, nhưng khâu thật vẫn còn có thể nghe ra hắn rất quan tâm chuyện này. Tuy nói chỉ là chính là vài hộp mạng người, nhưng sự tình đã làm lớn chuyện, Đường Dần cũng đâm lao phải theo lao, đồng thời cũng quan hệ đến Đường Dần mình bộ mặt.

Khâu Chân con người xoay chuyển, liếc một cái Trình Cẩm, mỉm cười khuyên nhủ: "Nếu như đại vương thật đối với Quách Quyết có thật nhiều lo lắng, không bằng để Trình tướng quân phái người đem hắn giải quyết hết quên đi."

Đường Dần đòi này còn chẳng bao giờ sợ qua người nào, hướng chỉ là chỉ một không chút nào phần rỗng thư sinh nghèo rớt mòng tơi. Hình như nghe xong trên thế giới buồn cười nhất truyện cười, Đường Dần dương đầu cười ha ha, thân thể ngửa ra sau, nhìn chung quanh xung quanh, đối với mọi người bên cười lớn bên ngạo nghễ nói ra: "Ta sẽ quan tâm hắn? Còn phải đâm sau lưng đi giết hắn? Quả thực trời thiên hạ to lớn kìa!"

Chúng tướng cũng đều theo đều cười gượng, Khâu Chân cười đến vui vẻ nhất. Hắn mong muốn chính là Đường Dần những lời này, hắn thật đúng

là sợ Quách Quyết chỉ đem án tử tra được phân nửa, Đường Dần liền đột hạ sát thủ giết chết hắn, hiện tại được rồi, Đường Dần bản thân dùng lời nói đem mình che lại, hắn cũng sẽ không dùng lại lo lắng.

Đêm đó, dựa theo Đường Dần ý tứ, phủ thành chủ bên trong đại đứng hàng tiệc rượu, đem trong quân các tướng lĩnh hết thấy tìm tới, tề tụ một nhà, thoải mái chè chén.

Người bên ngoài dự họp hay không Đường Dần hợp lại không quan tâm, hiện tại hắn chỉ muốn biết Quách Quyết đem án tử làm được thế nào, hơn hết Quách Quyết giống là cố ý và hắn vận uống phí đường như, chúng tướng đều đã trình diện, duy chỉ có Quách Quyết không có xuất hiện.

Đường Dần không muốn biểu hiện quá quan tâm người này, cũng không phải thủ hạ đi hỏi, hắn đầy mặt dễ dàng, thảnh thơi và tả hữu các tướng lĩnh đầy ly đôi ngọn đèn.

Chờ tiệc thượng tất cả mọi người đã rượu qua ba tuần, món ăn qua ngũ vị, lúc này, zcbNn bên ngoài có Phong quân binh lính chạy vào, nhúng tay thì lễ, nói ra: "Đại vương, quách thành chủ đến!"

"Quách Quyết thật là lớn cái giá a! Này đều lúc nào, hắn vừa mới đến? !" Lữ văn ở ban ngày ăn Quách Quyết ngâm bồ hòn, trong lòng không cam lòng, hiện tại gặp Quách Quyết muộn, hiển nhiên sẽ không bỏ qua này cơ hội bỏ đá xuống giếng.

Có khác Phong Tương nói tiếp: "Hừ! Mạc nhân chính là mạc nhân, không hề lễ phép, không hiểu cấp bậc lễ nghĩa, và man hoang dị tộc có gì khác biệt?"

Đường Dần để ly rượu trong tay xuống, bất động thanh sắc nói ra: "Để hắn tiến đến."

"Vâng!" Binh lính đáp ứng một tiếng, xoay người chạy ra ngoài, không lâu sau, Quách Quyết từ bên ngoài đi vào.

Thấy chậm rãi đi tới Quách Quyết, mọi người tại đây mũi đều thiếu chút nữa khí sai lệch, rất nhiều tính tình kích thích Phong Tương đã đều giơ tay lên chế trụ chuỗi kiếm, bất cứ lúc nào đều có rút kiếm khả năng. Mặc dù là Đường Dần cũng dùng ánh mắt quái dị, ngoe suy nghĩ, mắt lé liếc nhìn hắn.

Lúc này, Quách Quyết ăn mặc một thân quan phục, vừa nhìn chỉ biết, quan phục không phải của hắn, cũng không hợp thể, này cũng không có gì, mấu chốt là bộ này quan phục cũng không phải là Phong quốc quan phục, mà là Mạc quốc quan phục, ở đều vì Phong Tương Phong binh tiệc trên, có vẻ dị thường chói mắt.

Tây Sơn quận phản chiến sau đó, do lên tới xuống dưới, thậm chí kể cả Thiệu Dữ ở bên trong, đều đã thay đổi Phong quốc quan phục, mà Quách Quyết là Đường Dần nhậm mệnh thành chủ, hắn ở trường hợp công khai xuống dưới nếu không không mặc Phong quốc quan phục, còn đường hoàng mặc vào Mạc quốc quan phục, này không chỉ có là đánh Phong quân mặt của, càng đang đánh Đường Dần mặt mũi của, Phong Tương môn tức giận cũng liền có thể tưởng tượng được.

Không cần người bên ngoài nói chuyện, lữ văn đã dẫn đầu làm khó dễ. Hắn chợt một loạt bàn, khí lực to lớn, một cái tát đem trước mặt bàn đánh rách tả tơi, hắn giận dựa vào Quách Quyết, quát to: "Quách Quyết, ngươi thật là lớn gan chó, công nhiên mặc Mạc quốc quan phục, ngươi là tới tạo phản a!"

Quách Quyết căn bản không để ý tới lữ văn, đi thẳng đến Đường Dần trước mặt, đứng vững, quỳ xuống đất thất lễ nói: "Hạ quan Quách Quyết, tham kiến Phong vương điện hạ."

Thái độ của hắn đúng mực, nhưng Đường Dần càng ngạo mạn, hình như không thấy được hắn người này, không nghe được lời của hắn đường như, cầm chén rượu, đối với xung quanh chúng tướng cười nói: "Liệt vào tướng quân, huynh đệ, bồi bản vương cạn thêm chén nữa!"

"Mặt tướng kính đại vương!" Chúng tướng gặp Đường Dần đối với Quách Quyết làm như không thấy, trong lòng cười thầm, đều nâng chén, và Đường Dần chè chén.

"Cạn nữa!"

"Uống phí!"

Tiệc thượng mọi người tâm tình chè chén, hoàn toàn khi Quách Quyết là đoàn không khí. Đường Dần không lên tiếng, Quách Quyết cũng không dám một mình đứng dậy, cứ như vậy luôn luôn quỳ trên mặt đất, vẫn duy trì đập đầu tư thế.

Không biết qua bao lâu, Đường Dần đã và dưới trướng chúng tướng cộng ằm đếm ly, lúc này mới giống chợt phát hiện Quách Quyết tồn tại, hắn cười ha hả nâng lên lông mày, nói ra: "Ai? Phía dưới quý chính là người nào a?"

Quách Quyết lần thứ hai lớn tiếng nói: "Hạ quan Quách Quyết, tham kiến Phong vương điện hạ!"

"A! Nguyên lai là Quách đại nhân! Ngươi nếu là không báo danh họ, bản vương đều không nhận ra là ngươi. Thật tốt người không làm, ngươi thế nào khoác một bộ chó da ở trên người a?" Đường Dần cố ý cười dài hỏi.

"Ha ha ——" lời này vừa nói ra, đưa tới cả sảnh đường cười vang có tiếng.

Quách Quyết như trước cúi đầu quỳ xuống đất, vô cùng cung kính mà trả lời: "Phong vương điện hạ dẫn binh tiến nhập Mạc quốc, là thừa lệnh vua người mệnh lệnh chinh phạt phản bội, hiện tại muôn phương bên trong thành phản bội đã trốn, nhưng thành trì như trước thuộc sở hữu Mạc quốc, hạ quan thân là thành chủ, mặc Mạc quốc quan phục tuyệt không chỗ không ổn. Lễ nào Phong vương điện hạ hy vọng hạ quan mặc Phong quốc quan phục, thừa nhận Phong quốc muốn chiếm đoạt Mạc quốc sao?"

Một câu nói, lệnh đại đường bên trong tiếng cười hơi ngừng, mọi người đều âm thầm hấp khí, Đường Dần cũng nhíu mày, thật lâu không lời.

Ấy chiến đấu, hẳn cũng không là vì chiếm đoạt Mạc quốc mà đến, hiện nay Phong quốc cũng không có như vậy thực lực của một nước, lần này chủ yếu là với tầm ăn lên và phân hoá Mạc quốc là chủ đạo, kể từ đó, Quách Quyết nói có thể thì không phải là cái chày cái cối, mà là rất có đạo lý, Đường Dần thậm chí đều nghĩ hẳn là lập tức truyền thư cho bên mình chiếm lĩnh các quận huyện, để các nơi quan viên không nên mặc nữa Phong quốc quan phục, ứng với một lần nữa đổi trở về Mạc quốc quan phục, đỡ phải lạc nhân khẩu thật.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 161: Quyển 7

Đường Dần trong lòng nhận đồng Quách Quyết thuyết từ, nhưng ngoài miệng có thể sẽ không thừa nhận, bất dĩ vì nhiên xuy vừa cười vừa nói: "Hừ! Miệng lưỡi lưu loát, xảo thiết như hoàng. "Nói xong, hắn chậm rãi hỏi: "Quách đại nhân, Lai Phúc quán trà một án ngươi làm được thế nào?"

Quách Quyết nghiêm mặt nói ra: "Vi thần đã toàn bộ điều tra rõ."

"A?" Đường Dần ngẩn người, cười hỏi: "Bản vương cho ngươi hai ngày, ngươi một ngày đêm đều không dùng liền điều tra rõ chân tướng?"

"Đúng vậy, Phong vương điện hạ." Quách Quyết ngôn đó chuẩn xác mà nói ra.

Đường Dần ngưng mắt nhìn hắn chỉ chốc lát, yếu ớt nói ra: "Quách đại nhân, bản vương được nhắc nhở ngươi, ở bản vương trước mặt cũng không nên nói ngoa, không phải muốn bình tĩnh ngươi khi quân đó tội."

Quách Quyết gật đầu đáp: "Điểm ấy vi thần hiểu rồi."

"Ừ!" Đường Dần cũng muốn nhìn một chút Quách Quyết tra ra nếu nói chân tướng rốt cuộc là cái gì. Hắn khoát khoát tay, nói ra: "Ngươi đứng lên mà nói!"

"Cảm ơn Phong vương điện hạ." Quách Quyết đứng lên, không nhanh không chậm mà nói ra: "Thần đã điều tra rõ, Lai Phúc quán trà hung thủ đều vì Phong vương điện hạ thân Biên thị vệ doanh giữa thị vệ. . ."

Hắn còn chưa có nói xong, Lữ Văn giận dữ nói: "Quách Quyết, ngươi đừng vội vu oan giá họa!" Vừa nói chuyện, hắn rồi hướng Đường Dần chấp tay nói ra: "Đại vương, mặt tướng cảm dĩ số người đảm bảo, việc này và thị vệ doanh tuyệt không liên quan. . ."

"Lữ tướng quân trước không nên đem lời nói quá vụn toàn, không phải, đợi lát nữa liền khó có thể thu tràng."

"Ngươi. . ."

"Bây đầu, mang tội phạm và lời khai!" Quách Quyết quay đầu lại, hướng phía ngoài hét lớn một tiếng. Theo tiếng nói của hắn, một đám lệ thuộc trực tiếp quân sĩ tốt đều đi tới, trong đó có người đang cầm khay, có người thì cái được mặc màu trắng áo tù nhân đại hán. Bọn họ mang tới những

tù phạm này, bọn chúng đều là mình đầy thương tích, màu trắng áo tù nhân vết máu loang lổ, một các cúi được suy nghĩ, cũng không biết là thanh tỉnh hay là hôn mê.

Chờ bọn hắn sau khi đứng vững, Quách Quyết ngón tay tù nhân, nói ra: "Bọn họ theo thứ tự là thị vệ doanh triệu hổ, cho thường, xem tranh. . ." Quách Quyết một bên giờ, vừa nói, một hơi thở kêu lên mười người tên của người.

Lữ Văn trong lòng run lên, tỉ mỉ quan sát, không sai, những tù phạm này đúng là triệu hổ đám người. Hắn nhảy đứng lên, cả giận nói: "Quách Quyết, người thật to gan, dám đối với ta thị vệ doanh người của vận dụng hình phạt riêng?"

"Hạ quan không dùng hình phạt riêng, mà là đường đường chánh chánh công thẩm!" Trong lúc nói chuyện, Quách Quyết thân tay cầm lên khay thượng một xấp trang giấy, cổ sức run lên, nói ra: "Những lại là bọn hắn lời khai, xin Phong vương điện hạ xem qua."

A Tam đi lên trước tới, tiếp nhận lời khai, xoay người lại đưa cho Đường Dần. Người sau cúi đầu nhìn một chút, lời khai nội dung cơ bản đều cơ bản giống nhau, bất quá cùng hắn nghe qua đã có xuất nhập. Lúc đó bọn thị vệ nói là quán trà chường quý lão bà cời sạch y phục câu dẫn bọn họ, mà ở khâu cung trong, thì nói là chường quý lão bà hình như có bệnh trạng, nằm trên giường không dậy nổi, thị vệ phụng mệnh lực soát thì, gặp ngoài quần áo xóc xếch, mới khởi sắc tâm, sinh ra * niệm.

Đường Dần âm thầm gật đầu, những khâu cung trong thuyết từ rõ ràng càng thêm có thể tin, mặc dù không là tình huống thật, cũng đáng về đi không xa. Hắn đang suy nghĩ, Lữ Văn lại không phục cả tiếng hét lên: "Cái gì đồ vô dụng lời khai, đây không phải là người lừa gạt ... Chính là người vu oan giá họa có được!"

Tựa hồ sớm đoán được sẽ khiến như vậy nghi vấn, Quách Quyết không chút hoang mang mà nói ra: "Những lời khai, tuyệt đối có thể tin, bởi vì có người có thể làm chứng?"

"Người nào?"

"Khâu Tương!" Quách Quyết định liệu trước nói: "Hạ quan thẩm vấn triệu hổ đám người thì, chỉ sợ thẩm vấn phạm sai lầm, cho nên đặc biệt mời tới Khâu Tương làm dự thỉnh. Mặt khác, hạ quan là xa nhau thẩm vấn, tuy có tra tấn, nhưng không làm xui khiến xưng tội, mà triệu hổ đám người lời khai cũng là giống nhau y chang, nếu quả thật là vu oan giá họa, vậy coi như quá trùng hợp không!"

"Này. . ." Lữ Văn nghẹn lời, quay đầu nhìn Khâu Chân, Đường Dần cùng với cái khác ánh mắt của mọi người cũng đều đều tiếp cận Khâu Chân đầu đi, im lặng hỏi hắn có phải hay không xác thực.

Khâu Chân chuyên gia thừa nhận, gật đầu nói: "Quách đại nhân nói không giả, khi Quách đại nhân đối với triệu hổ đám người chờ thẩm vấn là lúc, bốn tướng thật có ở đây, Quách đại nhân miêu tả cũng không sai, đúng là đối với phạm nhân xa nhau thẩm vấn, lại không làm xui khiến xưng tội, triệu hổ đám người lời khai giống nhau y chang cũng chỉ có một cái khả năng, bọn họ nói là tình hình thực tế!"

Có Khâu Chân này mạnh mẽ hữu lực người của chứng đứng ra nói chuyện, hoàn mỹ che lại ở đây mỗi người tạt vào mồm, mặc dù là Lữ Văn, cũng như là quả bóng xì hơi, thân thể lay động vài cái, sau cùng, vô lực ngồi trở lại tới chỗ ngồi người thượng.

Nếu như Quách Quyết mời ra người của chứng là người bên ngoài, chứng tướng còn dám biểu đạt mình bất mãn, thậm chí là nói nhục mạ, nhưng này nhân chứng hết lần này tới lần khác là Khâu Chân, chứng tướng người lãnh đạo trực tiếp, không ai dám nói thêm cái gì, mọi người đều cúi đầu, lựa chọn trầm mặc.

Đường Dần tự tiểu phi tiểu nhìn Khâu Chân, âm dương quái khí hỏi: "Không biết Khâu Tương và Quách đại nhân lúc nào trở nên như vậy thân cận?"

Khâu Chân cười, nói ra: "Là đại vương chỉ định Quách đại nhân tra án, khi Quách đại nhân tìm thần hỗ trợ, thần thực sự không cách nào cự tuyệt a!"

Đường Dần khoe miệng nhúc nhích, tựa như nói lời nói, nhưng lại hết lần này tới lần khác không nói ra tiếng.

Quách Quyết chấp tay nói ra: "Phong vương điện hạ, triệu hổ đám người đã nhận tội cung khai, không biết Phong vương điện hạ muốn xử trí như thế nào?"

Đường Dần không yên lòng nói ra: "Theo ý kiến của người đâu?"

Quách Quyết như đinh đóng cột mà nói ra: "Ứng với theo như quân pháp luận xử."

Đường Dần ngưng mắt nhìn Quách Quyết, nắm tay cầm từng, từng lại ác, thật lâu không nói gì.

Khâu Chân thấp giọng nói ra: "Đại vương, vua không lời nói đùa, nếu trước đây giao cho Quách đại nhân phá án, hiện tại đã có kết quả, cũng không thể thất tín với người a!"

Đường Dần tức giận hung hăng trừng Khâu Chân liếc mắt, sau cùng giao trái tim đưa ngang một cái, nói ra: "Như thế nào theo như quân pháp luận

xử, cũng giao cho Quách đại nhân đi làm không!" Nói xong, Đường Dần đem rượu trong ly uống một hớp uống phỉ, bên đứng lên bên đàn độn vô vị nói ra: "Mặc quốc rượu quá khó uống, khó có thể nuốt xuống, hôm nay tiệc, dừng ở đây!"

Thấy Đường Dần muốn rời chỗ, mọi người đều đứng dậy, chấp tay nói ra: "Mặt tướng cung tiễn đại vương. . ."

"Phong vương điện hạ khoan đã!" Quách Quyết luôn luôn và mọi người làm trái lại, người bên ngoài ở cung tiễn Đường Dần rời khỏi, chỉ có hán phát sinh không phối hợp thanh âm

Đường Dần chịu nhịn tính tình nói ra: "A, được rồi, bản vương còn không có cho người tướng thưởng đúng không? Người có thể tiếp cận Khâu Tương đi lĩnh trăm lượng hoàng kim tiền thưởng." Hần giống phải tên khất cái đường như tùy ý phát tay một cái.

"Vi thần cũng không phải là tiếp cận Phong vương điện hạ muốn tiền thưởng." Quách Quyết biểu tình ngưng trọng nói ra: "Vi thần sở dĩ giữ lại Phong vương điện hạ, là bởi vì vi thần còn chưa có đem vụ án giao phó xong."

"Còn có?" Đường Dần nhếch lông mày.

"Không sai!" Quách Quyết nói ra: "Tối hôm qua, vi thần có đi khám nghiệm tử thi, phát hiện quán trà chương quỹ, phu nhân cùng với tiểu nhị đều là chết vào đao kiếm chờ lợi khí dưới, chỉ có chương quỹ đó cô gái không phải, mà là nguyên nhân ngoại lực dẫn đến cảnh gãy xương đoạn, hít thở không thông mà chết!"

Lời này lệnh Đường Dần cùng với ở đây chư tướng sắc mặt đều vì một trong thay đổi, cắt đứt chương quỹ đó cô gái cái cổ không phải người bên ngoài, đúng là Đường Dần.

Đường Dần chậm rãi hít mũi thu hút con người, yếu ớt hỏi: "Người như vậy khẳng định?"

"Đúng vậy, Phong vương điện hạ!" Quách Quyết nghiêm mặt nói ra: "Chương quỹ đó là nữ cổ có rõ ràng bất ẩn ứ vết, hiển nhiên là bị người cứng rắn cắt đứt cái cổ, ngoài thủ đoạn của hung thủ, hung ác độc địa không gì sánh được, tàn nhẫn đến cực điểm. . ."

"Khụ khụ!" Khâu Chân nặng nề ho khan hai tiếng, trầm giọng nhắc nhở: "Quách đại nhân, người chỉ cần giảng thuật vụ án là được, về phần thủ đoạn của hung thủ, người không cần nhiều hơn làm lời!"

Quách Quyết tâm thần rung động, lập tức ý thức được bản thân vô cùng kích động, nói không lời nên nói, hần vội vàng chấp tay nói ra: "Khâu Tương nhắc nhở cực kỳ, là hạ quan nói lời."

Đường Dần khoe miệng co rúm, sắc mặt âm trầm khó coi, hần chậm rãi giơ tay lên, chia chia triệu hồ đám người, lạnh như băng hỏi: "Vậy Quách đại nhân cho rằng là chưa tên hung phạm giết chương quỹ đó cô gái?"

Quách Quyết nói ra: "Hung thủ không là ngay trong bọn họ bất kỳ một cái nào. Triệu hồ đám người, đều không sửa qua lĩnh võ, mặc dù có một thân cây mạnh, cũng không có khả năng đem người cảnh lời một thanh cắt đứt, cho nên, hung thủ trừ triệu hồ đám người ở ngoài, còn do người khác!"

Đường Dần đang phải tiếp tục truy vấn, nhưng lá nhà, cao vũ chờ đem lại không thể ngừng, đều khẩn trương đứng lên hình, lớn tiếng quát lên: "Im miệng! Quách Quyết, hung thủ rõ ràng chính là triệu hồ đám người, người không nên lại phức tạp!"

"Nếu Phong vương điện hạ để hạ quan tra án, vậy hạ quan liền nhất định phải tra được rõ ràng, nói rõ vụ án thì, cũng nhất định phải nói rõ được rõ ràng, há có thể chỉ nói phân nửa, đây không phải là khi quân đó tội sao?" Quách Quyết không hề sợ hãi mà nhìn chung quanh mọi người.

"Người. . ." Chúng tướng còn muốn lên tiếng, lúc này, Đường Dần phát tay nói ra: "Được rồi, các người để Quách đại nhân nói hết lời nha, bản vương cũng muốn nghe một chút, mặt khác tên kia hung thủ rốt cuộc là người nào!" Lúc nói chuyện, hần ánh mắt lom lom nhìn mà nhìn chăm chăm Quách Quyết.

Quách Quyết không chút do dự giơ tay lên tới, dựa vào tiếp cận Đường Dần, chân tiếng nói ra: "Một gã khác hung thủ đúng là Phong vương điện hạ!"

Xôn xao —— lời này vừa nói ra, tiệc trong đại sảnh một mảnh ồ lên, ngay sau đó, sàn sạt rút kiếm không ngừng bên tai, với Lữ Văn cảm đầu hơn mười tên Phong Tương dẫn theo bộ kiếm, đoạt bước vọt tới Quách Quyết trước mắt, không nói lời gì, đem hần theo như quý gói mà, Lữ Văn giơ lên cao bộ kiếm, gằn giọng nói: "Lão tử bỏ người này đại nghịch bất đạo sờ chó!"

"Dừng tay!" Thời khắc mấu chốt, Khâu TjQpa Chân đứng dậy, uống ở Lữ Văn, sau đó quay đầu không nói gì mà nhìn về phía Đường Dần.

Đường Dần có rất ít giống hiện tại như vậy lúng túng thời điểm, vừa - xấu hổ vừa hận, trong lòng cũng nói không nên lời là một tư vị gì. Hần nắm tay ác được khanh khách rung động, qua một hồi lâu, mới đem tâm tình bình tĩnh xuống.

Hần mỉm cười, sắc mặt khôi phục bình thường, hướng về phía mọi người khoát khoát tay, ý bảo bọn họ không cần đánh, sau đó, tâm bình khí hòa

hỏi: "Quách đại nhân, người nói bản vương là hung thủ, có thể có chứng cứ?"

Quách Quyết khó khăn đứng lên, sờ tay vào ngực, lấy ra một cái khăn tay, giơ lên cao đến không trung, nói ra: "Đây là chứng cứ!"

Bá! Ánh mắt của mọi người đồng loạt rơi xuống khăn tay thượng, khăn tay là thuần túy màu trắng, thượng thêu hoa văn, hơn hết có thể rõ ràng nhìn ra, khăn tay thượng dính có vết máu.

Quách Quyết chống lại Đường Dần ánh mắt, giống pháo liên châu giống như nói: "Tôi hôm qua, vì thần có suốt đêm đi thăm dò hiện trường, ở bên trong phòng trong góc phòng, vừa vận bị vì thần phát hiện này cái khăn tay. Khăn tay thượng vết máu là trình chứng án loại người, hiển nhiên là hung thủ hành hung hết lau qua tay sau đó đại ý vứt bỏ. Mà ngay lúc đó các tướng sĩ đều là mặc áo giáp, không có khả năng mang theo khăn tay, mặc dù mang theo, cũng nguyên nhân có áo giáp cách trở, không có khả năng lấy ra. Mặt khác, này cái khăn tay tính chất quý giá, thợ khéo tinh tế, xuất phát từ danh gia tay, không phải nhân gia bình thường có khả năng chính mình, máu chốt nhất chính là, khăn tay hai sừng phân biệt thêu có 'Phong' và 'Dần' chữ, vì thần đang cùng Phong vương điện hạ tôi tớ nói chuyện phiếm là lúc, biết được Phong vương điện hạ trong ngày thường sở dụng đúng là loại này khăn tay."

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 162: Quyển 7

Quách Quyết lấy ra cái khăn tay này, đúng là Đường Dần lúc đầu lau qua tay phía sau tùy ý quăng khối kia, hay là chí cao vô thượng quyền lợi quả thực để làm cho trở nên ma túy, làm việc từ trước đến nay cẩn thận Đường Dần hết lần này tới lần khác ở trong chuyện này sơ sẩy khinh thường.

Cái khăn tay này xưng là bằng chứng, để Đường Dần đều tìm không được từ chối mượn cớ. Phong Tương môn gặp tình thế càng ngày càng không ổn, đều quát lên: "Quách Quyết vậy mà vu oan đại vương, ghê tởm đến cực điểm, tội ác tày trời, đại vương, xin hạ lệnh xử tử ấy kẻ trộm không!"

Đường Dần cũng muốn giết Quách Quyết, chỉ là lúc này sau đó là giết hấn, tựa hồ quá muộn giờ. Ánh mắt của hấn sâu thẳm mà ngưng mắt nhìn Quách Quyết, ngậm miệng khăn trương, không rên một tiếng.

Nhìn xung quanh nghĩa phần điền ưng chứng tướng, Quách Quyết thần nhiên cười, nói ra: "Phong vương điện hạ đương nhiên có thể giết ta, vĩnh viễn che lại miệng vì thần, thế nhưng, Phong vương điện hạ phong không được toàn bộ miệng đòi!"

"Quách Quyết, người đã chết đã đến nơi, còn đang nói bậy luận ngữ. . ." Lữ Văn một thanh nhéo Quách Quyết cổ áo của người, đầy mặt đỏ lên mà phần nộ quát.

Một lúc lâu không nói gì Đường Dần đột nhiên khoát khoát tay, thổi phù một tiếng nở nụ cười, hấn ôn nhu nói: "Thoạt nhìn, quách đại nhân đã tìm được bằng chứng, bản vương nghĩ không thừa nhận đều không được! Không sai! Chương quỹ đó quả thực làm gốc Vương sở giết, người đi như đâu?"

Tĩnh! Đại đường trong trong nháy mắt trở nên một mảnh yên lặng, tất cả mọi người tại chỗ hình như bị lập tức điểm xù nói dường như, không nhúc nhích, ngừng thở, ngơ ngác nhìn Đường Dần. Ai cũng không nghĩ tới, đại vương vậy mà lại trước mặt mọi người thừa nhận việc này, cái này sự tình thực sự thay đổi phiên toái.

Quách Quyết ngẩng đầu lên tới, nhìn thẳng vào Đường Dần, gằn từng chữ một: "Thiên tử phạm pháp, và thứ dân cùng tội, đại vương phạm pháp, cũng ứng với theo nếp luận xử. Giết người thì thường mạng, thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa, đại vương tàn hại tay không phục jĩ lực mỏng manh nv người, theo nếp khi chỗ cực hình!"

Phác! Mọi người tại đây thiếu chút nữa thổ huyết, mọi người không biết rốt cuộc nên khen Quách Quyết quá jĩng rõ ràng, hay là nên mắng hấn quá ngu dốt. Nếu nói là hấn bỗ, có thể hấn tài năng ở không được một ngày trong đêm Lai Phúc quán trà chuyện tình tra được tra ra manh mối, nếu nói là hấn jĩng rõ ràng, có thể hấn vậy mà nói phải xử đại vương cực hình, đơn giản là ở bản thân muốn chết. Lúc này, rất nhiều người thậm chí đôi

với hấn sinh ra bội phục tình cảm, mặc kệ thế nào, đại vương là không có khả năng bị hấn * chết, loại này lấy trứng chọi đá đừng khí thực sự có thể tăng.

Nghe Quách Quyết nói mình nên bị phản xử cực hình, Đường Dần trên mặt mỉm cười không có tăng chia ra, cũng không có giảm chia ra, chìm yín chỉ chốc lát, cánh tay hơi hoảng động giữa, bàn tay nhiều hơn một thanh hình bán nguyệt loan đao, ngay sau đó, hấn tiện tay hướng ra phía ngoài vung lên, loan đao bay ra, trên không trung có toàn, rơi xuống Quách Quyết trước mặt.

Thình thịch! Loan đao dính trên mặt đất, ong ong rung động. Đường Dần an tọa cho chỗ ngồi, lạnh nhạt nói ra: "Bản vương ở tại nơi đây, nếu CLoeb như ngươi cho rằng bản vương nên chỗ cực hình, vậy ngươi liền tự mình động thủ không!"

Quách Quyết nhìn đỉnh ở trước mặt mình loan đao, qua một hồi lâu, hấn mới đưa tay, dùng sức đem loan đao từ dưới đất rút ra, sau đó, hai tay phùng đao, đi bước một tiếp cận Đường Dần đi đến.

Thấy hấn thật đúng là dám lấy đao tiếp cận đại vương đi, chung quanh Phong Tương Phong binh môn nếu không có thể làm như không thấy, A Tam A Tứ dẫn đầu quát lên: "Hộ giá!" Theo hai người tiếng quát, hô lặp lại, Phong binh Phong Tương môn cùng nhau che ở Đường Dần trước bàn, đem Quách Quyết ngăn cản.

Đường Dần bất mãn nhíu mày, trầm giọng nói: "Các ngươi hết thảy tránh ra, phóng hấn qua đây!" Hấn thật đúng là nghĩ kiến thức một chút Quách Quyết gan lớn tới trình độ nào, có phải là thật hay không dám lấy đao chém đầu của mình.

Phong binh Phong Tương môn hai mặt nhìn nhau, sau cùng ở Đường Dần yín lạnh dưới ánh mắt, bắt đầu đi đều tiếp cận trái phải hai bên nhường bộ.

Quách Quyết ở trước mặt bao người, nâng đao đi tới Đường Dần bàn trước, sau khi đứng vững, hấn chần chờ hai giây, sau đó, cung cung kính kính đem loan đao phóng tới bàn thượng, đồng thời nói ra: "Phong vương điện hạ làm vua của một nước, có sai cố nhiên muốn phạt, nhưng là được bảo lưu hữu dụng đồ cơ thể, cho nên, dựa theo lệ phương pháp, Phong vương điện hạ ứng với với phát ra đại bài, này. . . Xin mời Phong vương điện hạ tự hành kết thúc không!" Nói chuyện đồng thời, hấn càng làm phóng tới bàn thượng loan đao tiếp cận Đường Dần trước mặt đẩy một cái.

Ở ngay lúc đó niên đại, ý tứ là thân thể phát phu, thụ chi phụ mẫu, đối với người thường mà nói, bị * đoạn phát ra đã vô cùng nhục nhã, huống Đường Dần hay là đường đường vương công, lại là ở đông đảo Phong binh Phong Tương trước mặt.

Đường Dần vẫn thật không nghĩ tới Quách Quyết lại để cho mình với phát ra đại bài, ít nhiều có chút bất ngờ, ở quan niệm của hấn trong, tóc có cũng được không có cũng được, chém không chặt đứt không có gì khác nhau, bất quá hấn rất nhanh lại ý thức được thời đại này đối với tóc coi trọng trình độ, mình nếu là bị * đoạn phát ra, bộ mặt thượng thực sự ảo đại hơn hết đi.

Không đợi Đường Dần nói chuyện, tả hữu Phong Tương môn không nhìn được trước, đều quát lên: "Quách Quyết, ngươi cũng không nên * người quá mức!"

Quách Quyết không để ý đến mọi người, ánh mắt lom lom nhìn mà nhìn Đường Dần. Rất hiển nhiên, Quách Quyết là vương bát ăn quả cân, quyết tâm, chết cũng không chịu nhường bộ, nhưng nếu để Đường Dần trước mặt mọi người cắt phát ra, vậy không chỉ là một mình hấn sỉ nhục, lại thêm là cả Phong quốc thậm chí toàn thể Phong nhân sỉ nhục. Đồi bên rơi vào cục diện bế tắc.

Gặp sự tình đã tiến triển đến trình độ này, nên bản thân đứng ra giải quyết lúc, Khâu Chân đứng dậy, đi tới Đường Dần bên người, cúi người xuống, thấp giọng nói ra: "Đại vương, có thể hay không tiến thêm một bước nói chuyện?"

Hiện tại Đường Dần rất bất mãn chính là Khâu Chân, nếu như không phải của hấn vào gián, mình làm sơ chắc chắn sẽ không để Quách Quyết làm thành chủ, lại không biết để hấn đi tra án, hiện tại được rồi, tra tới tra lui, rốt cục tra được trên đầu của mình, đâm lao phải theo lao, bộ mặt mất hết.

Hấn quay đầu hung hăng trừng Khâu Chân liếc mắt, Ngụ ý là hỏi hấn: Ngươi bây giờ còn có đầu lời nói có thể nói? Khâu Chân đương nhiên hiểu rồi Đường Dần lúc này buồn bực, hấn giả vờ không biết, hỏi lần nữa: "Đại vương có thể hay không tiến thêm một bước nói chuyện?"

Cũng chính là Khâu Chân, nếu như đổi thành người bên ngoài, Đường Dần lúc này sớm trở mặt. Hấn thở sâu, chậm rãi đứng lên hình, cái gì cũng chưa nói, tiếp cận sau tám binh phong mặt đi đến.

Khâu Chân bước nhanh đi theo, sau đó lại lôi kéo Đường Dần ống tay áo đi thẳng đến góc tường chỗ mới dừng lại tới. Đường Dần có sức lắc lắc cánh tay, hỏi: "Khâu Chân, ngươi muốn nói gì?"

"Đại vương hấn là tiếp thu Quách Quyết nói, với phát ra đại bài, trước mặt mọi người tự phạt!" Khâu Chân thấp giọng nói ra.

"A!" Đường Dần xuy cười một tiếng, hỏi ngược lại: "Ta không có nghe lầm chứ? Lễ nào ngươi cho là ta ngày hôm nay bộ mặt vớt còn chưa đủ sao?"

Khâu Chân hỏi: "Vậy đại vương cho rằng là bộ mặt trọng yếu hay là thiên hạ giang sơn trọng yếu?"

Ừ? Đường Dần quái dị mà nhìn Khâu Chân, không hiểu nói: "Người lời này là có ý gì?"

Khâu Chân gật đầu nói: "Không sai! Đại vương dường như với phát ra đại bài, trước mặt mọi người tự phạt, quả thực đại mất bộ mặt, thế nhưng làm như vậy, lại có thể thắng được sở lòng của người ta a! Người không phải thánh hiền thực có thể không qua, đại vương cũng không ngoại lệ. Hôn hết, đại vương nếu là có thể ở phạm sai lầm sau đó, tự xét lại lệch lạc, hợp lại với tự phạt làm khiến trách, sẽ gặp đề người trong thiên hạ đối với đại vương nhìn với cặp mắt khác xưa. Sát hại Lai Phúc quán trà toàn gia, đây đúng là một lệch lạc, nhưng đồng thời cũng vẫn có thể xem là chỉ một cơ hội, đại vương hoàn toàn có thể đem việc này trở thành vừa ra làm trò, huyết án là làm trò bắt đầu, để Quách Quyết tra án là làm trò quá trình, nhưng làm trò kết quả cũng cho Quách Quyết thấy, mà là cho muốn phương thành dân chúng cùng với toàn bộ mặc nhân nhìn, muốn cho mọi người biết, đại vương là một biết sai có thể thay đổi, ý chí dường như cốc minh quân, mà không phải là Thiệu Phương như vậy tàn bạo bắt nhân hôn quân. Đây một rõ ràng một hôn đối lập, chẳng lẽ sẽ không để đại vương ở thắng đắc nhân tâm phương diện chiếm được tiên cơ sao?"

Nghe Khâu Chân nói một hồi, Đường Dần hấp khí, con ngươi liên tục chuyển động, chìm yín một hồi, trên mặt hần lộ ra nụ cười, khó có thể tin hỏi: "Lúc đầu, người là sớm có dự mưu?"

"Đương nhiên! Vì thần lại sao để đại vương đi làm một bộ không có chút ý nghĩa nào lại tự rước lấy nhục chuyện đâu?" Khâu Chân cười nói: "Mặc dù trước đây không có Quách Quyết, vì thần cũng sẽ khác phái người bên ngoài điều tra rõ việc này, làm đại vương thắng được mặc nhân danh tiếng. Hôn hết có Quách Quyết này mặc nhân xung phong nhận việc đứng ra, hiệu quả hiển nhiên càng thêm, đồng thời cũng có thể để lộ cho mặc nhân chỉ một rất tin tức trọng yếu, đại vương là một duy mới là cử, bất luận xuất thân hiền chúa, dễ dàng cho ngày sau ta giở to thu nạp Mặc quốc nhân tài."

Đường Dần mỉm cười lắc đầu, cái gì gọi là đa mưu túc trí, ở Khâu Chân trên người thể hiện không bỏ sót, cũng may Khâu Chân là người một nhà, nếu là địch quốc có người tài giỏi như thế, vậy cũng là đại họa tâm phúc của mình.

"Ta hiểu được. Không phải là với phát ra đại bài sao? Điểm ấy bộ mặt ta còn là có thể vớt nhận!" Đường Dần nét mặt thoải mái mà nói ra.

Khâu Chân khom người nói ra: "Đại vương anh minh!" Dừng một chút, hần thoải phong nhất chuyển, lại hỏi: "Đại vương nghĩ Quách Quyết như thế nào?"

Đường Dần ngần người, bên cân nhắc bên thì thảo nói ra: "Người này tuy nói có mới, nhưng vô cùng cứng nhắc, không hiểu biến báo."

Khâu Chân nở nụ cười, nói ra: "Thiên hạ già già, không biết hàng vạn hàng nghìn, sở bất thắng sở, có dám cho thắng gian già già lại lác đác không có mấy, mà có can đảm không để ý người ta xing mệnh liễu chết thắng gian người thì lại thêm quả, chính là bởi vì như vậy, Quách Quyết liền có vẻ đáng quý."

Suy nghĩ kỹ một chút Khâu Chân nói, Đường Dần chậm rãi gật đầu, nghĩ hần nói xong không phải không đạo lý.

"Vi thần nghĩ, đại vương không thể bởi vì Quách Quyết ngay thẳng mà khí dùng hần, vừa vặn ngược lại, lại thêm hần là trọng dụng hần!" Khâu Chân bốt phóng túng nụ cười, ý vị thâm trường nói: "Nhìn quanh nước ta vẫn vô đại thần, có đem đáng về tài người Như Vân, nhưng trong đó khéo léo, giỏi về a đua nịnh hót người chúng, cương trực không A, có can đảm nghịch vua ý thẳng thần người quả. Thần gần nhất thường thường đang suy nghĩ, nếu có một ngày đêm thần không thể lại bởi ở đại vương bên người, như vậy cả triều đại thần còn có ai có thể giống thần như vậy có can đảm chống đối đại vương, tu chính đại vương quyết đoán? Cho đến Quách Quyết xuất hiện, thần mới coi là tìm được có thể tiếp nhận thần thí sinh tốt nhất."

Khâu Chân lời này để Đường Dần thật sâu hơi bị vận dụng, đồng thời cũng kích linh linh rùng mình một cái, theo bản năng đưa tay nắm chặt Khâu Chân cánh tay, nghi vấn hỏi: "Người làm sao sẽ không ở bên cạnh ta?"

"Đại vương, trời không hề trắc phong vân, người có sớm tối họa phúc. . ." Khâu Chân cúi đầu, thấp giọng nói ra.

Đường Dần tâm giống bị một châm đâm tới dường như, cơ lại thành một đám. Hần sớm thành thói quen Khâu Chân làm bạn, cũng sớm thành thói quen ở thời khắc mấu chốt tiếp nhận Khâu Chân hiến kế, hần chẳng bao giờ nghĩ tới có một ngày Khâu Chân lại không ở mình xung quanh.

Hần bản năng phản ứng đem Khâu Chân cánh tay trừ càng chắc hơn, đang sẽ nói ra: "Ta từ không tin trời không hề trắc phong vân, người có sớm tối họa phúc lời như vậy, ta chỉ tin nhân định thắng thiên, không nên quên người trước đây đối với ta hứa hẹn, người phải bởi ta hạ được một mảnh rộng ranh giới. Không có quá trình ta cho phép, người chưa cũng không thể đi, cũng không có ai có thể đem người từ bên cạnh ta cướp đi, cho dù là Thiên Vương lão tử chắc là địa ngục tử thần

---

meothaymo: Chương này có mấy chữ như xù, jing, yin... lão tác giả ko thèm ghi tiếng Hoa mà xài chữ phiên âm latin, khiến ta cũng ko biết đó là cái gì luôn -_-

Võng du hay main không yy không nảo tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dàn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 163: Quyền 7

Đường Dàn nói lệnh Khâu Chân cũng hết sức cảm động, người sau hít sâu mấy hơi, bót phóng tung tâm tình, giả vờ thần nhiên mà cười, nói ra: "Đại vương xin yên tâm, thần lại tận lực sống được so với đại vương càng lâu."

Nghe hắn nói như vậy, Đường Dàn nếu không không có không thoải mái ý, ngược lại buông lỏng không ít, vỗ vỗ bả vai hắn, cười nói: "Ta cũng hy vọng như vậy đâu!" Dừng một chút, hắn đem đề tài lại quay lại đến Quách Quyết trên người, hỏi: "Khâu Chân, người nói ứng với trọng thưởng Quách Quyết, vậy chờ chúng ta hạ được an khâu toàn bộ quận, để hắn làm quận thủ như thế nào?"

"Không được, không được!" Khâu Chân suy nghĩ lắc giống bát làng cổ dường như, nói ra: "Quách Quyết một thân, không thích hợp lưu tại địa phương, hắn đối với Mạc quốc quá trung thành, lưu tại địa phương, ngày sau tất thành mối họa."

Đường Dàn ồ một tiếng, nói ra: "Đúng vậy, hắn đối với Mạc quốc quá trung thành, người như vậy sớm muộn gì cũng là một phiền phức."

Khâu Chân đang sẽ nói: "Trung thành có thể chưa chắc là khuyết điểm, chỉ cần đại vương vận dụng khi, Quách Quyết sẽ Thái Tụng, Thiệu Dục vậy chút cỏ đầu tường càng làm cho người ta yên tâm"

"Ý của người là . . ."

"Điều Quách Quyết vào triều đình. Đại vương không phải phong Thái Khuê làm Ngự Sứ giữa thừa sao? Quách Quyết cũng có thể đảm nhiệm chức này, hơn nữa cũng càng thêm thích hợp!" Khâu Chân đề nghị.

"Hảo! Liên theo ý kiến của người!" Đường Dàn gật đầu nhận lời, tiếp tục tiếp cận binh phong bên kia nhìn, nói ra: "Chúng ta bế mạc được đủ lâu, nên đi ra."

"Vâng! Đại vương!"

Đường Dàn và Khâu Chân không nhanh không chậm từ sau tám binh phong mặt chuyển ra, hai người cùng là mặt vô biểu tình, chỉ nhìn một cách đơn thuần hai người bọn họ có vẻ, không ai có thể đoán ra hai người vừa rồi đều thương nghị chút ít cái gì.

Gặp đại vương đã xảy ra rồi, mọi người tại đây jing thần cùng là rung lên, thân thể theo bản năng nghiêng về trước, bàn tay cầm thật chặt chuỗi kiếm, chỉ chờ Đường Dàn ra lệnh một tiếng, là được cùng nhau nhào tới trước, đem Quách Quyết bầm thây vạn đoạn.

Đường Dàn nhìn chung quanh mọi người, sau cùng, ánh mắt rơi vào Quách Quyết trên người, giọng nói bình thản nói ra: "Quách đại nhân bất úy quân quyền, nhìn rõ mọi việc, cứ để ý cố gắng, cuối cùng tương lai phúc quán trả một án tra được tra ra manh mối, có thể nói trung lương đó điển phạm. Có ấy hiền thần, chỉ làm chính là một thành chủ thực sự quá khuất tài, bản vương cũng không muốn mai một nhân tài, hiện tại lên Quách Quyết làm Ngự Sứ giữa thừa."

Ai cũng không nghĩ tới, Quách Quyết đem hình phạt đều bình tĩnh đến lớn vương trên đầu, đại vương nếu không không trách hắn, ngược lại còn đem hắn thăng làm tam phẩm nhân viên quan trọng, này thật không còn nghi ngờ gì nữa. Mọi người hai mặt nhìn nhau, một lát chưa tỉnh hồn lại. Có chút ảo thông minh Phong Tương cho rằng Đường Dàn là cố ý cho Quách Quyết ngon ngọt, với ấy tới phong cái miệng của hắn, đều nói ra: "Quách Quyết, đại vương như vậy hậu đãi cho người, người còn không mau nhanh tạ ơn?"

Làm người ta môn vừa sợ vừa tức chính là, Quách Quyết đối với tam phẩm quan lớn không nhúc nhích chút nào, nghĩa chánh ngôn từ nói: "Phong vương điện hạ thật là tốt ý vì thần tâm lĩnh, nhưng vì thần thân là mạc nhân, khởi có ở Phong quốc triều đình nhậm chức đạo lý? Mong rằng Phong vương điện hạ thu hồi mệnh lệnh đã ban ra!"

"Quách Quyết lớn mật! Mạc quốc chó điên, quả nhiên không tán thưởng!" Phong Tương môn lòng đầy căm phẫn mà nhìn hắn chăm chăm.

Đường Dàn không có tức giận, còn vui vẻ, chậm rãi nói ra: "Mặc kệ người là sò nhân hay là Phong nhân, người cũng là thiên tử con dân, lần này

bản vương là đại thiên tử làm cho không phù hợp quy tắc, người không bị bản vương phong thưởng, chính là không bị thiên tử phong thưởng, lẽ nào, Quách đại nhân cũng có nhìn trời người không lòng thần phục?"

Này chụp mũ trừ đi, cũng đủ đem Quách Quyết đè ép, người sau mặt sẽ đột biến, hơi lạnh chỉ chớp lát, lập tức quỳ xuống đất dập đầu, gấp giọng nói ra: "Vi thần không dám, vi thần lĩnh mệnh!"

Hừ! Đường Dần trong lòng cười nhạt, có thiên tử này vương bài nơi tay, bản thân vĩnh viễn đều đứng ở chính thống vậy một bên, vĩnh viễn đều chiếm đạo đức điểm cao, thiết lập sự tình tới, thật sự là làm ít công to.

Hắn mỉm cười nói: "Biết sai có thể thay đổi thiện lớn lao đâu, lần này bản vương sẽ không phạt ngươi. Nhưng bản vương có thể không phạt ngươi, có thể bản vương bản thân có sai lại không thể không phạt, thiên tử phạm pháp, và thứ dân cùng tội, bản vương thân là vua của một nước, lại thêm ứng với làm gương tốt." Trong lúc nói chuyện, Đường Dần đưa tay nắm lên bản thượng loan đao, cổ tay khê đao, dùng chỗ cần thiết nhất nhắm ngay bản thân, hoành cánh tay lau đi.

"Đại vương không được ——" cả sảnh đường chúng tướng thấy thế, không khỏi sợ đến hồn phi phách tán, kinh kêu thành tiếng, đưa tay muốn ngăn trở Đường Dần, nhưng đã không còn kịp rồi.

Theo hàn quang lóe lên, một xấp dây vớ đen từ Đường Dần trên đầu tán lạc xuống, tình cảnh này, không chỉ có là Phong binh Phong Tương môn trợn mắt hốc mồm, ngay cả Quách Quyết cũng kinh ngạc há to mồm.

Hắn để Đường Dần với phát ra đại bài, trên thực tế là đe dọa thành phần càng nhiều hơn một chút, hắn hàm răng cũng không tin tự cao tự đại Phong vương Đường Dần có thể bị chính hắn một chính là Mạc quốc người dân thường * được tự đoạn tóc, thế nhưng với ấy tới tòa tòa Đường Dần và Phong quân đáng về bề bề cũng là tốt. Có thể hắn tuyệt đối không nghĩ tới, Đường Dần vậy mà thực sự làm như vậy, thân là một quốc gia quân chủ, có thể không để ý tới bộ mặt, cam tâm tình nguyện tiếp thu nặng như vậy trừng phạt, này phải cần bao nhiêu lòng dạ, chỉ ít không phải Mạc quốc hiện giữ quân chủ thiếu mới có thể làm được.

"Đại vương!" Không biết qua bao lâu, Phong Tương môn đều hoàn hồn, chen chúc tiến lên, một các cúi đầu quỳ xuống đất, ba chân bốn cẳng nhặt lên trên đất tóc ngắn, hai tay dâng, si si sách sách phóng tới Đường Dần trước mặt bản thượng.

Đường Dần tiếp cận mọi người phát tay một cái, ý bảo bọn họ đều trước lui về, sau đó đem đoạn phát ra nắm lên, tiếp cận Quách Quyết trước mặt một đệ, nói ra: "Đây là bản vương phạm sai lầm ao đại, người cảm không, giắt cho lâu trên tường thành, với ấy thị chúng, răn đe." Nói xong, hắn lại nhìn quét chư tướng khác, lạnh lùng nói ra: "Bình lính phạm sai lầm, tướng quân bị phạt, tướng quân có sai, bản vương bị phạt! Với bài đại phát ra việc, bản vương hy vọng sau đó sẽ không phát sinh nữa. Kể từ hôm nay, phạm bản quân tướng sĩ, vào nhà cướp của người, giết không tha, phạm lạm sát kẻ vô tội người, giết cứu tộc, đây là bản vương quân lệnh, tức khắc có hiệu lực, nếu có cái nào tướng quân đối với bộ hạ trừng phạt bất công, lợi dụng cùng tội luận xử!"

Ở đây chúng tướng sợ đến run run một cái, trước đây Đường Dần cũng luôn luôn cường điệu quân kỷ nghiêm minh, có thể lời là nói như vậy, ngay cả chính hắn đều không chú ý, phía dưới các tướng sĩ lại làm sao có thể coi trọng, nhưng bây giờ bất đồng, đại vương bị * có thể phát ra đại bài, phải trước mặt mọi người tự đoạn tóc, kể từ đó, chưa còn có người dám coi thường pháp lệnh?

Chúng tướng đều quỳ xuống đất, cùng kêu lên nói ra: "Mặt tướng tuân mệnh! Ta đợi nhất định quân kỷ nghiêm minh, ngày sau tuyệt không phạm sai lầm!"

"Ừ! Như thế tốt lắm." Đường Dần gật đầu, nhìn về phía còn đang kinh ngạc chờ ra Quách Quyết, mỉm cười cầm trong tay đoạn phát run đầu, nói ra: "Quách Quyết, ngươi còn không mau mau lấy đi bản vương đoạn phát ra?"

Quách Quyết thân thể chấn động, cuối cùng cũng trở về hồn, hắn bước nhanh về phía trước, vô cùng cung kính mà tiếp nhận Đường Dần trong tay đoạn phát ra, tiếp tục lui ra phía sau hai bước, liêu vạt áo quỳ xuống đất dập đầu, lớn tiếng nói: "Đại vương anh minh!" Quách Quyết vẫn luôn gọi Đường Dần Phong vương, nói rõ hắn vẫn từ nội tâm bài xích Đường Dần, hiện tại đổi giọng gọi đại vương, không thể nghi ngờ nói rõ hắn ở rất lớn trình độ thượng đã bắt đầu tiếp thu Đường Dần.

Lai Phúc quán trà một án chỉ là món vi bát tức đạo ảo sự kiện, và Phong quân động một chút là tàn sát hàng loạt dân trong thành hành vi khi xuất, thật sự là ảo vu gặp đại vu, nhưng bởi vì có Quách Quyết xuất hiện, mà dùng chuyện này trở nên ảnh hưởng sâu xa.

Đầu tiên, ở Phong quân trong lịch sử, đều biết lần kỷ luật quân đội cải cách, nhưng mấy lần trước thêm đến cùng nhau cũng không có lần này kỷ luật quân đội cải cách độ mạnh yếu đại, Phong quân do lên tới xuống dưới đều thấy rõ, trái với kỷ luật quân đội, ngay cả đại vương đều đã bị phạt, mình nếu là phạm sai lầm, chỉ có một con đường chết, Đường Dần làm gương tốt, coi như là từ trên căn bản ngăn chặn Phong quân quân kỷ lẫn lộn luan.

Thứ nhì, Đường Dần cách làm, nếu không không ảnh hưởng hắn danh dự, ngược lại còn quảng được bao tán, thắng được không ít mạc nhân ái mộ. Hắn vốn là phạm có tàn sát Mạc quốc dân chúng vô tội đó sai, nhưng sau lại cam nguyện bị phạt, tự đoạn ngoài phát ra, ở trên người hắn, mạc nhân thấy mình quân hiền chứa bóng dáng, nhất là và sắp tới gần như cho điên cuồng Thiệu Phưong làm so sánh, cao thấp vội hiện.

Lần thứ hai, chính là Quách Quyết thêm vào. Phong quốc bản đồ mở rộng quá nhanh, cần phải có số lớn nhân tài tới chống đỡ quốc gia lớn mạnh, kể từ đó, Phong quốc triều đình thương chủng tộc càng ngày càng tạp, trong đó có Phong nhân, cũng có ninh người, mặc nhân chờ một chút, tộc quần bất đồng, tạo thành phe phái bất đồng, các đảng phái giữa tranh quyền đoạt thế, lục đục với nhau, nhưng Phong quốc triều đình toàn thể bầu không khí luôn luôn rất đang, cũng không phải là Đường Dân có bao nhiêu anh minh quyết đoán, mà là bởi vì Phong quốc triều đình thượng trước sau có một cỗ có can đảm thẳng thắn rõ ràng loại tồn tại, Quách Quyết chính là trong đó trọng thần một trong.

Lai Phúc quán trà án tử đến đây kết thúc, thiệp án thị vệ doanh thị vệ bị toàn bộ xử trảm, tham dự trong đó Đường Dân cũng với phát ra đại bài tạ tội. Ngày mai, Quách Quyết tự mình giám sát, ở trong thành dán băng cáo thị, gồm Đường Dân đoạn phát ra và thị vệ đoạn bài nhất tịnh huyền treo lên.

Đường Dân dựa theo Khâu Chân ý tứ làm việc, hiện tại hắn còn nhìn không ra việc này ảnh hưởng sâu đậm xa, nhưng mắt mặt thấy được là khẳng định, lúc này hắn đã thủy làm người ta chuẩn bị ngựa xe, chờ đại quân xuôi nam xuất chinh thời điểm, hắn nghĩ ngồi xe ngựa ra khỏi thành. Đường Dân tùy quân xuất chinh thời điểm, nếu như không phải trên người có thương, đều sẽ chọn kỵ mã, hắn thích cùng các tướng sĩ sống vai mà đi, cũng thích cưỡi con ngựa cao to, được vạn chúng chúc mục diệu vô dương oai cảm giác, nhưng lần này, hắn thực sự không mặt mũi lại xuất đầu lộ diện.

Khâu Chân nghe nói việc này phía sau, lắc đầu mà cười, lập tức mang theo hai bao vây, tìm đến Đường Dân. Gặp mặt sau đó, hắn đem trong đó một bao vây cho Đường Dân, thúc giục: "Đại vương mau thay!"

Đường Dân không có lập tức nhận, không hiểu nhìn Khâu Chân, hỏi: "Thứ gì?"

"Thường phục!"

"Thường phục?" Đường Dân sững sốt một chút, sau đó hiểu ý gật đầu, cười khổ nói: "Người là để ta trang phục thành dân chúng đáng đáp, lẫn lộn ra khỏi thành đi, đỡ phải mặt mặt thấy được đúng không?"

Khâu Chân lắc đầu, nói ra: "Hợp lại không phải như vậy! Đại vương hiện tại thay thường phục, tùy thân ra phủ đi, nghe một chút."

Đường Dân cau mày hỏi: "Nhìn cái gì? Lại nghe cái gì?"

"Dân ý!" Khâu Chân cười yín yín mà nói ra.

Đường Dân và Khâu Chân đều thay thường phục, không mang bất kỳ tùy tùng, do phủ thành chủ phía sau mén lạng lẽ chạy ra ngoài. Ngày hôm nay khí trời tốt, tinh không vụn lỉ, trong xanh một mảnh, phiền lòng bão cát cũng khó được không thấy, ngược lại nhiệt độ không khí càng thêm nóng bức, đi vài bước lại làm cho ra một thân đầm mồ hôi.

Đường Dân bên theo Khâu Chân đi vừa hỏi: "Chúng ta muốn đi đâu?"

"Nhìn Thành Nam thông cáo, người nơi nào tối đa, cũng náo nhiệt nhất." Khâu Chân từ lâu chuẩn bị sẵn sàng công tác.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dân Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 164: Quyền 7

Triệu Nhĩ dùng khoeo mắt liếc một cái Đường Dân, âm dương quái khí hỏi: "Người chính là Đường Dân?"

Đường Dân quan sát Triệu Nhĩ hai mắt, gật đầu cười nhạt nói: "Vâng!"

"Đường Dân tiếp chỉ ——" Triệu Nhĩ không nói nhằm nữa, xuất ra chung thiên ý chỉ, cả tiếng tiếng động lớn hát.

Có thể nói hết 'Đường Dân tiếp chỉ' sau đó, gặp Đường Dân chỉ là cúi đầu, lại đứng tại chỗ không nhúc nhích, Triệu Nhĩ sắc mặt của lập tức trầm

xuống, quái trùng mắt, đề cao tiếng nói, nói lần nữa: "Đường Dần tiếp chi!"

Đường Dần nghe vậy, vẫn không động, càng không có quỳ xuống tiếp chi ý tứ.

Lúc này, chung quanh một trời một vực quân nhân loạt bắt đầu xuất hiện trập trập động, như trước không có người nói chuyện, hơn hết áo giáp giữa tiếng va chạm cũng đã liên tiếp, Chu Nặc đứng ở đoàn người hàng đầu, hoàn mắt nỗ tĩnh, xoay tay lại cầm bội kiếm chuôi kiếm, làm bộ muốn rút kiếm, Bạch Dững vội vàng đem cổ tay của hắn đè lại, hướng về phía hắn khẽ lắc đầu một cái, ý bảo hắn không nên vọng động.

Bọn họ bây giờ còn không rõ ràng lắm Đường Dần quyết định, có thể nào hành động thiếu suy nghĩ?

Đã bị Bạch Dững ngăn cản, Chu Nặc cầm kiếm tay mới chậm rãi buông ra.

Bên trong sân.

Gặp Đường Dần vẫn không động, Triệu Nhĩ tức giận vô cùng, chỉ vào Đường Dần chớp mắt kêu lên: "Lớn mặt Đường Dần, ngươi còn không mau nhanh quỳ xuống tiếp chi, lẽ nào ngươi muốn tạo phản phải không?"

"Ha ha ——" nguyên bản thùy mà đứng Đường Dần bỗng nhiên ngẩng đầu lên, một đôi lóe ra tà quang con mắt của gần như muốn bắn ra ánh sáng, cũng đem Triệu Nhĩ lại càng hoảng sợ. Người sau trong lòng hoảng sợ, lắp bắp nói: "Đường Dần nhận. . ."

"Ta đón ngươi mẹ!" Không hề dự triệu, loạn đao đã xuất hiện ở Đường Dần trong tay, theo cánh tay hắn trong lúc huy động, loạn đao do xuống dưới mà lên nghiêng quét ra đi, theo rằng rắc một tiếng giòn vang, Triệu Nhĩ nửa cái đầu bị gãy gượng tước mắt, óc chảy lan đầy đất.

Đường Dần đi nhanh tiến lên, một tay lấy chặt đầu đầu nắm, sau đó đem Triệu Nhĩ nửa cái đầu giơ lên thật cao, hướng về phía bốn phía binh tướng quát lớn: "Đây chính là ta quyết tâm!"

Xôn xao —— đao này vừa ra, lời vừa nói ra, bên trong quảng trường chỉ một thoáng một mảnh oanh động, bất kể là binh lính hay là tướng lĩnh, không khỏi cùng kêu lên hò hét: "Đại nhân uy vũ, phục quốc, phục quốc; đại nhân uy vũ, phục quốc, phục quốc ——"

Tiếng kêu duy trì liên tục, thật lâu không dứt, với Khâu Chân vì các tướng lĩnh môn cũng rốt cục thở phào nhẹ nhõm.

Đường Dần một đao chém giết Triệu Nhĩ, biểu lộ quyết tâm của mình, đây cũng là hắn đối với chung thiên chính thức tuyên chiến, giữa song phương gần triển khai đại chiến cũng lặng yên giật lại màn che.

Tuy rằng xem Triết đã cho Đường Dần tất thắng tam đại lý do, bất quá bây giờ dù sao cũng là địch nhiều ta ít, không thể qua loa xuất binh.

Hiểu Đường Dần quyết định, thượng Quan Nguyên Cát, Phạm Mẫn cực kỳ Đường Dần môn khách môn cũng đều chạy tới thiên quan.

Thượng Quan Nguyên Cát nhìn thấy Đường Dần sau đó, câu nói đầu tiên liền trực tiếp nói rõ nói: "Không Quan đại nhân và phản quân đánh tới trình độ nào, chỉ cần không đợi sau cùng trước mắt, tuyệt không có thể lui giữ thiên quan, để nguy cấp chuyển tình sinh."

"A?" Không nghĩ tới thượng Quan Nguyên Cát đột nhiên cho mình mạo nhận một câu như vậy, Đường Dần nghi vấn hỏi: "Vì sao?"

Thượng Quan Nguyên Cát nghiêm mặt hỏi ngược lại: "Đại nhân căn cơ là cái gì?"

Không đợi Đường Dần trả lời, hắn giành nói trước: "Chính là một trời một vực quận, đại nhân tọa unction hơn hai mươi vạn quân đội, dựa vào cái gì tới hỗ trợ, chính là dựa vào một trời một vực quận phồn vinh, một ngày để cho địch nhân nguy cấp, ngăn chặn thiên quan, vậy thì đồng nghĩa với ngăn lại một trời một vực quận, đến lúc đó thượng nhân thoát đi, dân chúng chạy nạn, một trời một vực quận liền sẽ biến thành trước kia huyện Bình Nguyên, không có tài chính thu nhập, hơn hai mươi vạn quân đội thì như thế nào cung cấp nuôi dưỡng?"

Đường Dần tĩnh tế vừa nghĩ, tuy rằng nghĩ thượng Quan Nguyên Cát nói có chút nói quá sự thật, nhưng cũng không phải là không có đạo lý. Hiện tại một trời một vực quận phồn vinh chính là dựa vào phần đất bên ngoài thượng nhân kéo động, tài chính nơi phát ra cũng có rất lớn một bộ phận lấy tự cho trên người bọn họ, nếu như đại quân áp cạnh, những phần đất bên ngoài thượng nhân nhất định sẽ chạy mất, đây đối với một trời một vực quận thượng tồn cũng không có thể khinh thường.

Như vậy đến xem, muốn cùng chung thiên giao chiến, tốt nhất chính là với thiên quan bên ngoài chiến trường cho thỏa đáng, vì để cho bên mình tài chính không bị tổn thất, nhất định phải được bỏ qua phòng ngự mà lựa chọn tiến công. Hắn gật đầu, mỉm cười nói: "Nguyên Cát, ta biết rồi."

Buổi chiều, Đường Dần triệu tập dưới trướng chúng tướng, thương nghị quân vụ.

Hiện tại, một trời một vực quân biên chế đầy đủ hết, quan văn, võ tướng đông đảo, thương nghị quân vụ thì, chỉ là binh đoàn trưởng tướng lĩnh thì có hơn hai mươi hào, phó binh đoàn trưởng đã vất không vào lều lớn bên trong.

Nhìn bên trong trường mật áp áp mọi người, Đường Dần mở miệng trước nói ra: "Quân ta sắp cùng phản quân triển khai giao chiến, người nào có thượng sách, mau nói đi!"

"Đại nhân!" Lúc này, một vị tên là tiếng tăm quan văn chấp tay nói ra: "Chung thiên dưới trướng binh lính đông đảo, đại nhân xuất chinh, không thể liều lĩnh, mà ứng với thận trọng, một quân một quận từng cái công chiếm, sau đó sẽ mưu đồ đẩy mạnh đến Diêm thành." Hắn là tân đầu nhập vào Đường Dần nhân tài một trong, bị Đường Dần nạp làm phụ tá.

Hắn nói những chiến thuật cố nhiên có đạo lý, nhưng không phải Đường Dần muốn nghe.

Lúc này, xem Triết lặc đầu liên tục, bày tỏ không đồng ý tiếng tăm thuyết pháp, ap1~6~ hắn nghiêm mặt nói ra: "Long trọng người, bây giờ nói luận chiến hơi chiến đấu sách còn quá sớm một chút, chúng ta phải xuất chinh phản bội trước, trước phải được làm tốt một việc, cũng là trọng yếu nhất một việc, đó chính là cứu ra Lương Hưng, Vũ Ngu, người dương hạo thuần ba vị này trọng thần!"

Nghe nói lời này, Đường Dần ánh mắt sáng lên, không có cha lời nói, chờ hắn nói tiếp.

Xem Triết nói ra: "Cũng chỉ có cứu ra bọn họ, mới có thể thật to suy yếu chung thiên binh lực, nói ngược lại, đem ba vị này đại thần cứu được chúng ta ở đây, bọn họ Tam gia binh lực cũng hiển nhiên tới lại đầu nhập vào cho chúng ta, đây chính là tròn hai mươi vạn giữa quân, đầu nhập vào đến bên ta, ấy tiêu bí trường, quân ta đối với phản quân nhân số thượng hoàn cảnh xấu sẽ thật to thu nhỏ lại."

"Có đạo lý!" Đây mới là Đường Dần muốn nghe mưu lược. Hắn có thể không phải một với mưu lược tăng trưởng người của, nhưng hắn lại có thể phân biệt ra được người nào mưu lược đối với mình có lợi, người nào mưu lược gây bất lợi cho tự mình, Đường Dần có thể đi cho tới hôm nay bước này, cũng không là dựa vào được khinh xuất và vận khí đạt tới.

Hắn nhìn về phía Nhạc Thiên và Ngã Gia hai người, hỏi: "Diêm thành tình hình thực tế hướng hiện tại như thế nào? Có hay không đã tra rõ Lương Hưng, Vũ Ngu, người dương hạo thuần ba người này giam lỏng đất?"

"Đúng vậy, đại nhân!" Ngã Gia nói ra: "Đô thành hiện tại đã bị chung thiên một đảng khống chế được, giữ thành quân và vương cung hộ vệ cũng đều cơ bản đổi làm chung thiên lệ thuộc trực tiếp binh đoàn, đối với tiến nhập Diêm thành người của tiến hành nghiêm ngặt kiểm tra. Mặt khác, Lương Hưng, Vũ Ngu, người dương hạo thuần cực kỳ người nhà hiện tại đều bị giam lỏng ở Chung phủ, hợp lại do chung thiên dưới trướng thứ mười lăm binh đoàn phụ trách tạm giam."

Nghe vậy, Đường Dần nhú mày.

Khâu Chân nói ra: "Đại nhân, chúng ta có thể tổ chức một nhóm người lặng lẽ lên vào đến Diêm thành, tìm cơ hội cứu người!"

Đường Dần suy nghĩ một hồi, chậm rãi lắc đầu, hiện tại Diêm thành là do chung thiên người của giữ thành, nghĩ không được người phát giác lẫn vào bên trong thành rất buồn ngủ khó khăn, hơn nữa có tròn một người lính đoàn người của tạm giam Lương, vũ, người dương này Tam gia, nghĩ lặng yên không hơi thở đem bọn họ cứu ra càng khó khăn càng thêm khó khăn, mà một khi kinh động chung thiên, cứu người phải không, ngược lại thành chịu chết.

"Này. . . Sợ rằng rất khó!"

"Đại nhân, cuối tháng cuối tháng chung thiên lão tặc muốn cưới vợ nhà họ Vũ trưởng nữ Vũ Mị, đại nhân phải ngăn cản!" Xem Triết nói ra: "Nếu như ấy thân một thành, chung thiên chẳng khác nào đem nhà họ Vũ trời trời lại, cấp tốc nhà họ Vũ phải đứng vậy một bên, nhà họ Vũ nếu là lập trường dao động, Lương gia và người dương người sử dụng tự bảo vệ mình cực có thể sẽ cùng phong, đến lúc đó, đại nhân cho dù cứu ra ba người bọn họ cũng vì thì đã tới."

Đường Dần ngẩng đầu lên, yếu ớt cảm thán, hắn so với bất luận kẻ nào đều muốn cứu ra Vũ Mị, mà Diêm thành nội ngoại, phản quân thêm Ninh quân tiếp cận trăm vạn, như thế nào có thể đem người an toàn cứu ra?

"Cứu người trước, các người trước giúp ta nghĩ muốn như thế nào trà trộn vào thành không!" Đường Dần nhìn chung quanh mọi người, yếu ớt nói ra.

Khâu Chân và xem Triết nhìn lẫn nhau một cái, giai gục đầu xuống tới, trầm tư không nói.

Đang đang lúc mọi người vất óc suy nghĩ thượng sách thời điểm, Đường Dần môn khách Lục Phóng đột nhiên mở miệng nói ra: "Đại nhân, tại hạ cũng có biện pháp vào thành!"

"A?" Đường Dần cùng với mọi người ở đây tinh thần cùng là chấn động, hỏi: "Biện pháp gì?"

Lục Phóng nói ra: "Tại hạ có vị du hiệp bạn bè, ở tại Diêm thành." Vừa nói chuyện, hắn khó xử mà xem mắt Đường Dần, lại nói: "Đại nhân cũng biết, du hiệp vân du thiên hạ thời điểm, khó tránh khỏi sẽ gặp phải mạnh mẽ lấy hào đoạt chuyện, cũng khó tránh khỏi sẽ làm chút mạnh mẽ lấy hào đoạt chuyện. . ."

Nghe hán nói lời vô ích, Đường Dần không thể ngừng đảo cặp mắt trắng dã, hán háng giọng, nặng thêm giọng nói, nhắc nhở: "Nơi này là quân trường, thương nghị quân vụ nơi ấy, 6 huynh xin nói điểm chính."

Lục Phóng mọi người khác, người khác cũng cùng Đường Dần như nhau, giai được khuôn mặt không nhin được, hán âm thầm thè lưỡi, tiếp tục nói: "Nói trắng ra là, ta đây vị du hiệp bạn bè lúc còn trẻ từng làm qua một đoạn thời gian trộm cướp, nhưng sau lại hán cái tà quy chính, người đã ở Diêm thành mua phòng, định cư xuống. . ." Gặp Đường Dần khoe miệng co rúm, lại có không kiên nhẫn về, hán vội vàng còn nói thêm: "Hán sợ lúc còn trẻ làm những chuyện kia bạo, bị quan phủ tróc nã, cho nên tại gia chỗ ở giữa tư móc một cái mật đạo, có thể nổi thẳng ngoài thành. . ."

Nghe đến đó, Đường Dần trong mắt tinh quang lóe ra, hán nghi vấn hỏi: "Này mật đạo bây giờ còn đang?"

"Này. . ." Lục Phóng cũng không dám mười phần xác định, hán nói ra: "Tại hạ không biết, ta cùng với vị bằng hữu này cũng đã lâu không gặp, ( ) hiện tại hán rốt cuộc có còn hay không bảo lưu này mật đạo, ta cũng không rõ ràng lắm"

"Ừ. . ." Đường Dần trầm ngâm chỉ chốc lát, lúc này nói ra: "6 huynh, người bây giờ lập tức đi chuyển Diêm thành, người từng là du hiệp, ra vào cũng sẽ không đã bị quá nhiều kiểm tra, chờ nhìn thấy người vị bằng hữu này sau đó, trước hỏi rõ lập trường của hán, sau đó sẽ hỏi địa đạo việc, nếu là không có vấn đề, lập tức với chim bồ câu báo cáo!"

"Là, đại nhân!" Lục Phóng chấp tay đáp ứng một tiếng, sau đó lại truy vấn một câu: "Hiện tại đã đi sao?"

"Chính là hiện tại, lập tức, lập tức!" Đường Dần gấp giọng thúc giục.

"Vâng!" Lục Phóng không hỏi thêm nữa, lúc này xoay người hình đi ra lều lớn.

Chờ Lục Phóng đi rồi, Khâu Chân nói ra: "Đại nhân, nếu là có mật đạo có thể dùng, vậy chuyện này liền dễ làm, cho dù mạnh mẽ cứu người, cũng có thể dùng mật đạo đào tẩu, khi đó chỉ cần ở ngoài thành mật đạo mở miệng lưu người tiếp ứng là tốt rồi, không biết, đại nhân chuẩn bị phái người nào đi trước, lại phải bao nhiêu người thành viên?"

Phái người nào đi trước? Đường Dần nở nụ cười, vô luận phái người nào đi vào, hán đều sẽ cảm thấy lo lắng. Hán nói ra: "Việc này chỉ có thể do ta tự mình đi một chuyến, về phần mang người nào nha, " dùng một chút, hán nhìn một chút Trình Cẩm, nói ra: "Có đảm sau lưng huynh đệ tùy ta đi trước tức hĩ!"

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 165: Quyển 7

Đường Dần muốn đích thân đi Diêm thành cứu người, quan văn võ tướng môn hiển nhiên đều không tán thành, cho rằng trong đó phiêu lưu quá nhiều, làm bên mình Thống soái tối cao, không cần phải ... Tự mình đi qua nguy hiểm.

Khâu Chân ngay từ đầu cũng phản đối, nhưng nghĩ lại một cân nhắc, nhớ lại Đường Dần đi Bối Tát nghị hòa thì sử dụng Âm Ảnh Phân Thân, có loại này thần kỳ kỹ năng, cho dù đi Diêm thành cũng không cần tự mình đứng ra, con đề phân thân đi cứu người là tốt rồi.

Nghĩ thông suốt điểm này, hán ngược lại tán thành Đường Dần đi trước, có Đường Dần ở, sự tình có thể tiến triển thuận lợi hơn, ở gặp phải nguy cơ thì tùy cơ ứng biến phương diện, sợ rằng không người có thể ra kỳ tà hữu.

Khâu Chân đột nhiên thay đổi chủ ý, tán thành Đường Dần đi vào, mọi người cảm thấy bất ngờ.

Thượng Quan Nguyên Nhượng lão thần khắp nơi mà nói ra: "Loại sự tình này hiển nhiên không thể bớt ta. Dường như đại nhân không mang ta đi, phỏng chừng chuyện này dữ nhiều lành ít, dường như mang ta đi trước, cơ bản liền nắm chắc."

Đường Dần nghe xong lời này không thể ngừng ngửa mặt mà cười, hán thích cùng thưởng thức thượng Quan Nguyên Nhượng một điểm rất trọng

yếu là bởi vì người sau tính cách và hẳn có quen biết chỗ, hai người bọn họ cá tính giữa đều có được đồng dạng thích mạo hiểm thành phần, đều có thích đuổi theo sinh tử ở một đường giữa kích thích cảm xúc.

Không có làm nhiều lo lắng, Đường Dần nói ra: "Có Nguyên Nhượng đáng về bồi, vậy dĩ nhiên không thể tốt hơn."

Mọi người qua lại, không ngăn cản nữa. Khâu Chân là Đường Dần dưới trưởng đầu tiên người nhiều mưu trí, thượng Quan Nguyên Nhượng là Đường Dần dưới trưởng đầu tiên dũng tướng, hẳn hai người đều hỗ trợ Đường Dần quyết định, phản đối của những người khác tiếng liền có vẻ bé nhỏ không đáng kể.

Quyết định tự mình đi trước Diêm thành, Đường Dần cùng ngày lại tìm tới Khâu Chân và thượng Quan Nguyên Cát hai người, để hai người bọn họ tạm thời tọa trấn thiên quan chủ trì đại cục, mà chính hẳn thì muốn vào núi tu luyện.

Chuyến này hung hiểm, Đường Dần hiển nhiên lại không rõ lắm, cảm giác chỉ bằng mình bây giờ tu vi và kỹ năng, có thể hay không từ Diêm thành bình an trở về thật đúng là liền không nhất định, hẳn phải tăng mạnh mình kỹ năng.

Hắn chủ yếu muốn tu luyện chính là Hắc ám hóa, hiện nay hẳn Hắc ám hóa con đạt được tầng thứ nhất cảnh giới, từ vong thiêu đốt, hấp thụ linh khí cũng không nhiều, chỉ là 50% mà thôi, mà sử dụng Âm Ảnh Phản Thân tiến hành chiến đấu lại cực kỳ tiêu hao linh khí, nếu không có kịp thời bổ sung, chiến đấu rất khó duy trì liên tục, cho nên hẳn nghĩ đem mình Hắc ám hóa đề cao đến tầng thứ hai cảnh giới, cũng chính là linh hồn thiêu đốt. Linh hồn thiêu đốt có thể trăm phần trăm hấp thụ linh khí, điểm này đối với hẳn mà nói quá trọng yếu, hút mất một người tương đương với trước kia hai người, nếu là có thể hút mất Linh chiến sĩ, đoạt được linh khí đem càng nhiều, điểm này cũng đủ hỗ trợ mình phản thân tiến hành đáng đáp thời gian chiến đấu.

Chỉ nói là đứng dậy giản đơn, làm quá khó khăn, Hắc ám hóa cảnh giới không phải dễ dàng như vậy tăng lên, ngay cả trước đây Nghiêm Liệt cũng không có làm được điểm này.

Đột nhiên nghe nói hẳn muốn sơn tu luyện, Khâu Chân và thượng Quan Nguyên Cát cùng là ngăn ra, theo bản năng hỏi: "Đại nhân muốn đi đâu tòa sơn?"

Đường Dần nở nụ cười, hỏi ngược lại: "Thiên quan phụ cận còn có chưa tòa sơn?"

Thiên quan vị trí là hai sơn kẹp một câu, hai sơn chính là chỉ phong lãnh thổ một nước bên trong lòng lầy nổi danh vạn thú sơn. Vạn thú sơn liên miên mấy trăm dặm, đi ngang qua Phong quốc cánh nội, nếu như không phải có thiên quan tương liên, chẳng khác nào là đem một trời một vực quận và Phong quốc bản thổ cắt đứt. Vạn thú sơn núi non lại cao lại đầu tiểu, diện tích cũng rộng rãi, hợp lại bị tươi tốt nguyên thủy rừng rậm bao trùm, tiến nhập trong đó, rất dễ lại mất phương hướng ở bên trong, trước đây luôn luôn nghe đồn vạn thú sơn núi có thượng cổ tàn lưu lại mà thú thường lui tới, cũng có rất nhiều người tu linh vào núi thám hiểm, kết quả hoặc là hữu khứ vô hồi, hoặc là không hề thu hoạch, dần dần cũng liền không ai lại vào vạn thú sơn dò xét.

Lúc này Khâu Chân kinh ngạc nói: "Đại nhân muốn vạn thú sơn?"

"Đúng vậy!" Đường Dần L51wy cũng không giấu diếm, gật đầu. ap1~6~ muốn tu luyện Hắc ám hóa nhất định phải được sử dụng Hắc ám hóa, hiện tại hẳn tìm không được hạ thủ đối tượng, chỉ có thể với trong núi động vật làm luyện tập đối tượng.

Thượng Quan Nguyên Cát khẩn trương hỏi: "Đại nhân muốn một người đi vào sao?"

Đường Dần ừ một tiếng, cười nói: "Hai người không cần lo lắng, ta từ nhỏ sinh hoạt tại ngọn núi, tiến nhập rừng sâu núi thẳm liền giống đến nhà như nhau, không có việc gì."

Lời mặc dù nói như vậy, Khâu Chân và thượng Quan Nguyên Cát hay là cau mày, khuôn mặt lo lắng.

Đường Dần tiếp tục nói: "Ta lần này vào núi, chậm thì năm ngày, lâu thì mười ngày, chờ khi trở về Lục Phóng tin tức cũng không sai biệt lắm truyền quay lại, sẽ không đến trễ thời cơ chiến đấu." Dừng một chút, hẳn lại yếu ớt nói ra: "Tự học đi linh dũng võ tới, ta luôn luôn đang chiến đấu, trước sau không có nhích chút thời gian tiến hành hệ thống huấn luyện, lần này vào núi chính là vì tăng mạnh ta sở học kỹ năng, cũng là vì bảo chứng Diêm thành hành trình không đến mức vô công nhĩ phản."

Khâu Chân không ngăn cản nữa, chỉ là tới thờ dài, gật đầu, nghiêm mặt nói ra: "Đại nhân vào núi, cần phải chú ý an toàn của mình."

"Đây là đương nhiên." Đường Dần hí mắt mà cười, nói ra: "Ta rời khỏi trong khoảng thời gian này, các người yếu vụ nhất định giữ nghiêm bí mật, không phải, phía dưới các tướng sĩ chuẩn bị không tốt còn tưởng rằng ta đây một quận trưởng lâm trận bỏ chạy đâu!"

Khâu Chân và thượng Quan Nguyên Cát cũng đều nở nụ cười, cùng nhau gật đầu.

Trừ Khâu Chân và thượng Quan Nguyên Cát ở ngoài, không người biết Đường Dần vào núi tu luyện kế hoạch, vào lúc ban đêm, hẳn liền sửa sang xong bọc hành lý, thay thường phục, len lén ra thiên quan, tiến nhập vạn thú sơn.

Vạn thú sơn quá lớn, cánh rừng cũng quá rậm rạp, người vừa tiến vào trong đó, lập tức đã bị bao phủ ở mệnh môn biển rừng bên trong.

Đường Dần ở lâu sơn lâm, đối với trong núi hoàn cảnh thích ứng năng lực rất mạnh, hiện tại có thể dùng linh vũ tu làm, càng như cá gặp nước, tiến nhập trong núi sau đó, lại một tình cảm tiếp cận sơn lâm nội địa thâm nhập.

Bởi vết người rất hiếm hơn thế, trong núi chim muông rất nhiều, mà những thành đàn chim muông là được Đường Dần luyện tập Hắc ám hóa đối tượng.

Hắn ở trong núi đi ước chừng một buổi tối, chờ sắc trời sáng choang thì, hắn cũng không biết bản thân tổng cộng đi ra rất xa, hướng bốn phía quan vọng, trừ biển rừng chính là cao vút trong mây núi lớn.

Lại đi về phía trước một đoạn, trước mắt trở nên sáng ngời, phía trước là ngọn núi lớn cóc, trong cóc không có cánh rừng, mà là thành phiến xanh thảo nguyên, mặt áp áp bày dề đang trong sơn cốc nhàn nhã gặm cỏ xanh.

Thấy thế, Đường Dần mừng rỡ, hắn phục hạ thân tử, không ra hơi thở chậm rãi tiếp cận bày dề, chờ đến phụ cận sau đó, hắn xòe bàn tay ra, Hắc ám hóa khi hắn trong lòng bàn tay thiêu đốt nhảy lên, chờ một lát, hắn đột nhiên xuyên ra, bắt lại một sơn dương cái cổ, theo vù vù một tiếng, con kia sơn dương trong nháy mắt bị hoá táng làm linh yên, những thứ khác sơn dương ý thức được nguy hiểm, bắt đầu tứ tán bốn đào, chúng nó chạy trốn độ mau, lại không mau hơn Đường Dần, người sau truy đuổi bày dề, thỉnh thoảng xuất ra Hắc ám hóa, tất cả chạy trốn chết sơn dương cũng hắn Hắc ám hóa xuống dưới hóa thành nhàn nhạt linh vụ.

Sơn dương hóa thành linh khí tương đối nhận loài người tới muốn ít nhiều lắm, Đường Dần cũng không phải là vì tăng trưởng tu vi, chỉ là vì luyện tập Hắc ám hóa, thế nhưng bị giết quang hơn phân nửa bày dề, Hắc ám hóa hay là ở vào từ vong thiêu đốt cảnh giới.

Sau cùng, hắn cũng truy một mẻ, ngồi trên chiếu, mở tay ra nắm, nhìn trong lòng bàn tay dấy lên màu đen ngọn lửa, bắt đắc dĩ thở dài một tiếng.

Đề thăng Hắc ám hóa cảnh giới, có thể sánh bằng đề thăng sửa khó được nhiều, nói cách khác, trước đây Nghiêm Liệt đã sớm đem Hắc ám hóa luyện đến tầng thứ hai.

Hơi chút làm một ngừng, chờ Đường Dần trì hoãn được không sai biệt lắm, lần thứ hai đứng lên hình, tiếp tục tiếp cận vạn thú sơn ở chỗ sâu trong đi.

Hắn ở vạn thú sơn vừa đi chính là ba ngày, ba ngày qua này, con muốn gặp được chim muông, mặc kệ đại tiểu, hắn đều có thể trước tiên xông lên đối kỳ sử dụng Hắc ám hóa, bị hắn hoá táng chim muông không biết có bao nhiêu, nhưng Hắc ám hóa nhưng không có tăng dấu hiệu, điểm này lệnh Đường Dần hoàn toàn thất vọng.

Hon hết, hắn hợp lại không buông tha, tiếp tục thâm nhập.

Đến khi ngày thứ tư thời điểm, hắn vậy mà kỳ tích vậy đụng phải hai người, hai gã thâm nhập vạn thú sơn tới hái thuốc hộ săn bắn.

Tài năng ở trong núi sâu đụng tới người rất không dễ dàng, Đường Dần hết sức cao hứng, chủ động tiến lên chào hỏi.

Vừa mới bắt đầu hai gã hộ săn bắn còn đối với Đường Dần đề phòng mười phần, chờ trò chuyện, hai người hiện tại Đường Dần khách khí lễ độ, hơn nữa hắn trời sinh mặt cười, mười phần làm cho vui mừng, hai người cảnh giác cũng liền chậm rãi buông xuống.

Hai gã hộ săn bắn đều hơn - ba mươi tuổi, vừa đen vừa gầy, trên người lưng thảo khuông trong trang bị đầy đủ các loại khan hiếm dược liệu, trong đó cũng không thiếu nhân sâm, cỏ linh chi chờ trân phẩm.

Hai người hỏi Đường Dần nói: "Người thanh niên, ngươi vào vạn thú sơn làm gì?"

Đường Dần con người xoay chuyển, cười nói: "Nghe nói vạn thú sơn núi thường có thượng cổ ma thú thường lui tới, ta muốn gặp một lần!"

"Ha ha ——" nghe nói lời này, hai vị hộ săn bắn đều cười, song song lắc đầu, nói ra: "Đây chẳng qua là đồn đãi, thượng cổ ma thú đã sớm diệt tuyệt, hiện tại đâu còn có thể nhìn thấy, hai ta ở vạn thú sơn hái thuốc hơn mười năm, từ chưa thấy qua một con ma thú."

Đường Dần tuy rằng cũng không phải làm ma thú mà đến, nhưng nghe hắn này nói như vậy, vẫn còn có chút thất vọng. Hắn nghi vấn hỏi: "Hon hết tiến nhập vạn thú sơn rất nhiều người cũng không có ra, trong đó cũng không thiếu người tu linh, như vậy là chuyện gì xảy ra?"

Hai gã hộ săn bắn nhún nhún vai, nói ra: "Đoán chừng là ở trong núi lạc đường, nghĩ ra cũng ra không được, vạn thú sơn lớn như vậy, sơn và sơn cũng đều không sai biệt lắm đáng đáp, lần đầu tiên gần đây, rất dễ liền ở trong núi chuyển hôn mê."

"Đúng vậy! Hai ta cũng chạm qua đi tới đi lui chỉ là vây quanh một ngọn núi đảo quanh thám hiểm người. Ai, vậy chút thám hiểm người một lòng muốn tìm đến ma thú, kiêu ngạo tài mạo đẹp, ta xem chân chính ma thú chính là ở tại trong lòng của bọn họ."

Đường Dần ngửa mặt mà cười, không nhìn ra, này hai gã bình thường hộ săn bắn, nói tới nói lui ngược lại rất có triết lý.

"Người thanh niên, người tính toán đến đâu rồi?"

"Bay qua ngọn núi này." Đường Dần chia chia trước mắt núi lớn, nói ra: "Tiếp tục tiếp cận bên trong đi."

Hai gã hộ săn bắn hơi biến sắc mặt, lắc đầu nói ra: "Người thanh niên, ta khuyên người liền dừng ở đây, không nên lại hướng bên trong đi."

"Tại sao?" Đường Dần không hiểu nhìn hán hai người.

Hộ săn bắn nói ra: "Lại hướng trong, chính là vạn thú sơn trung tâm, nơi nào hai ta cũng chưa tiến vào qua, hơn hết, lại thường nghe người đời trước cảnh cáo, nơi đó có sai lang hổ báo những dã thú hung mãnh thường lui tới, mười phần hung tàn, ăn thịt người đều không nhả xương."

Một gã khác hộ săn bắn lớn một chút ngoài đầu, nói bổ sung: "Còn có đại mãng xà và gấu chó."

Đường Dần không cho là đúng, chỉ là nhún vai.

Thấy thế, hai gã hộ săn bắn hỏi: "Thế nào? Người thanh niên, người còn muốn đi sao?"

Đường Dần nói ra: "Dã thú cũng không đáng sợ, kỳ thực chân chính đáng sợ là người mới đúng."

Hai gã hộ săn bắn nghe không hiểu hán lời này có ý tứ, hơn hết thấy hán cố ý muốn đi, hai người đều cảm thấy đáng tiếc mà lắc đầu, dường như hán chuyến đi này liền cũng chưa về đường như.

Đường Dần bọn họ thảo khuông trong được liệu, cười nói: "Ta mang đồ ăn không nhiều lắm, không biết có thể hay không mua hai người người một vài thứ."

Hai gã hộ săn bắn hỏi: "Người thanh niên, người muốn mua cái gì?"

Đường Dần ở thảo khuông trong phiên liễu phiên, xuất ra hai thẻ hình lớn nhất nhân sâm, nói ra: "Sẽ này hai nữa!" Vừa nói chuyện, hán sờ tay vào ngực, lấy ra một vàng, đưa cho hai người, hỏi: "Số tiền này có đủ hay không?"

Hộ săn bắn hái được cũng là bán cho được thương, này hai nhân sâm tuy rằng cũng không tệ, nhưng được thương là tuyệt đối sẽ không cho ra nhiều như vậy vàng, hai gã hộ săn bắn thấy thế, vội vàng tiếp nhận vàng, ở trong tay cân nhắc, xác nhận là thật, sau đó liền thanh nói ra: "Được rồi được rồi, trên thực tế không dùng được nhiều như vậy, người thanh niên, người. . . Người lại chọn một số không!"

Phong nhân thuần phác, chiếm tiện nghi phía sau ngược lại nghĩ rất có lỗi với người ta.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 166: Quyển 7

"Ai? Người thanh niên, người lấy thêm một chút nha, bằng không hai ta cũng nghiêm chỉnh bắt người nhiều như vậy Kim Tử." Hai gã người đi săn đem giỏ cỏ đưa tới Đường Dần trước mặt, mặc kệ người sau thế nào chậm lại, vẫn là phải hán chọn nhiều một chút. Đường Dần không có biện pháp, không thể làm gì khác hơn là lại lấy ra mấy nhân sâm, hơi đem phía trên bùn đất giữ bớt, sau đó trực tiếp nhét vào trong miệng, ngậm lớn nhắm nuốt.

Mới vừa đào lên nhân sâm là đắng trong đó có ngọt, ngọt trong đó lại có đắng, cũng ăn không tốt, Đường Dần ngược lại có thể quen nếp thứ mùi này, hán từ không kén ăn, hưởng hay là đang cơ khi đói bụng.

Bắt Đường Dần nhiều như vậy Kim Tử, hai gã người đi săn hảo tâm lần thứ hai khuyên hán, không muốn hướng ngọn núi đi, hơn hết Đường Dần là có nghe không có để trong lòng, thấy hán bất dĩ vì nhiên hình dạng, hai gã người đi săn chỉ có thể nặng nề mà thở dài, trong lòng yên lặng cầu

nguyện, hy vọng hẳn khác ngoài ý.

Ngừng không sai biệt lắm, hai gã người đi săn hướng Đường Dần cáo từ, lần này vào núi buôn bán lời nhiều như vậy Kim Tử, hai gã người đi săn đều đã cảm thấy mỹ mãn, không dám coi là nhiều hơn nữa thái, phải ra khỏi sơn về nhà.

Đường Dần mỉm cười nhìn theo hai người rời khỏi, đem mua được vài người tổ lưu lại hai cái, còn lại toàn bộ ăn hết, sau đó đứng lên hình, chà xát hai tay, mở rộng mở rộng gân cốt, bắt đầu hướng đỉnh núi mau mà leo lên.

Hắn thân thủ cường tráng, không cần khí tài phụ trợ, thân như linh hầu vậy, khi thì nhúc nhích, khi thì toát ra, rất nhanh đã trên cái băng đỉnh núi.

Đến đỉnh núi, ở đây quái thạch san sát, cỏ dại mọc thành bụi, trong lúc vô tình, Đường Dần vào trên một tảng đá lớn hiện tại chữ viết, trên có khắc 'Vân Trung Tử đến tri chơi một cái' chữ. Hắn dùng tay sờ sờ vết khắc, đó là với linh binh cứng rắn cắt đi lên. Xem thôi, hắn lắc đầu mà cười, xem ra đã có thám hiểm người đã đến nơi đây, cùng người hiện đại giống nhau, lúc này thay mặt người tựa hồ cũng quen nếp vào bản thân sở trải qua chỗ lưu lại chứng cứ.

Hắn bấu môi, đi tới ngọn núi một bên kia, theo như hai gã người đi săn theo như lời, bên này dưới chân núi chính là vạn thú sơn trung tâm nội địa, hắn đứng ở vách đá, xuống phía dưới nhìn, sương mù dày đặc xung quanh, căn bản nhìn không thấy chân núi, hắn theo tay cầm lên một khối đá lớn, rất xa vút ra ngoài.

Vào tảng đá rơi xuống trong quá trình, hắn ở trong lòng thầm đếm, một, hai, ba, bốn. . . Chờ hắn đếm tới mười thời điểm, mới mơ hồ nghe được dưới chân núi truyền ra tiếng vọng.

Lớn như vậy hòn đá, vậy mà ước chừng qua mười giây mới rơi xuống đất, hơi coi là coi là, phía dưới được có vài trăm thước sZVBU sâu, này có thể sánh bằng một bên kia phải sâu nhiều lắm, bởi vậy có thể thấy được, vạn thú sơn trung tâm cũng là đồng chỗ trống khe, hơn nữa còn là một tòa rất sâu thung lũng.

Nếu là người thường, độc thân thấy sâu như vậy thung lũng, khẳng định không dám tiếp nữa, có thể Đường Dần chẳng hề để ý, hắn tán linh khí, cho mình song chương trảo khiêng linh cữu đi khai, như vậy tại hạ đi trong quá trình có thể bắt lại thêm bền chắc, sau đó, thân hình hoảng động, từ đỉnh núi mau mà bỏ hướng bên trong sơn cốc.

Ngọn núi này một bên quả thực so với ngoài một bên sâu thật nhiều, hơn nữa càng đi dưới bỏ ánh sáng càng không đủ, mặt trời đều bị chung quanh núi cao che đậy, cũng may Đường Dần là người tu linh hệ Bóng Tối, tầm mắt không thành vấn đề, dưới bỏ qua nửa giờ, hơi ảm đạm thêm, núi đá trên dài cả đài tiền, vừa ẩm ướt vừa ướt, lúc này Đường Dần trên bàn tay linh khải chém ra công hiệu, mười ngón như là móc sắt vậy, chăm chú chế trụ vách đá, chống đỡ thân thể hắn không đến mức trên đường cháy xuống.

Mặc dù là Đường Dần, cũng mất sức của chín trâu hai hổ mới từ đỉnh núi vào đáy cốc.

Tòa sơn cốc này so với Đường Dần trong dự đoán muốn lớn, phía trên cửa vào hẹp, mà để đoan thì rất trống trải, toàn thể hình bầu hồ lô, chẳng qua là ánh sáng quá mờ, nếu như Đường Dần không phải người tu linh hệ Bóng Tối, vào đáy cốc hẳn cũng khó mà thấy vật.

Có thể quanh năm không gặp quang ngày quan hệ, ở đây sinh trưởng cây cối có thật nhiều là Đường Dần thấy những điều chưa hề thấy, chưa bao giờ nghe, thậm chí để cho có loại ảo giác, dường như mình tới một cái thế giới khác, hết thấy đều có vẻ như vậy tân kỳ.

Hắn từ từ về phía trước thăm dò, mặt đất không có cỏ xanh, mà là dài đầy to lớn cái nấm, có một ít cái nấm thậm chí có đã lớn bằng hai bàn tay, Đường Dần còn chưa từng thấy qua lớn như vậy cái nấm, không thể ngừng đi tới một cự mà trước mắt, bẻ một, muốn ném thử nó là vị đạo trưởng nào đó.

Nhưng ngay khi hắn bẻ cái nấm trong nháy mắt, từ ngoài mặt vỡ chỗ đột nhiên trào ra mật áp áp giáp trùng màu đen, thuận thế còn bò lên trên bàn tay của hắn, Đường Dần phản ứng cực nhanh, trước tiên trần linh khí, với linh khải bao lại toàn thân, mà cũng trong lúc đó, vậy nhiều bọ cánh cứng màu đen theo song chương của hắn, hai chân cũng đóng đầy toàn thân của hắn, điên cuồng kháng cản.

Bọ cánh cứng kháng cản linh khải lúc ấy ra kéo kẹt, kéo kẹt rất nhỏ vừa chói tai tiếng va chạm.

Đây là cái gì quái trùng ? ! Đường Dần bỏ rơi một bàn tay phía trên sâu, sau đó xoay tay lại bảo vệ mình hai mắt, trong lòng thầm nhủ đồng thời, Hắc ám hóa phát lên, chỉ nghe vù vù một tiếng, hắn quanh thân đều bị Hắc ám hóa bao trùm, theo hí hí tiếng vang, leo đến trên người của hắn bọ cánh cứng trong nháy mắt hóa thành linh vụ.

Bọ cánh cứng nhỏ bé, ngàn vạn, nhưng hóa thành linh khí lại hết sức dày, bay bổng trên không trung, ngưng tụ thành một đám, Đường Dần ngửa mặt, theo hắn hô hấp, linh khí chậm rãi vào trong cơ thể, hắn nhắm mắt lại trở về chỗ cũ, qua một lát, hắn phương thì thảo nói ra hai chữ : "Thuần khiết!"

Những thứ này bọ cánh cứng linh khí không chỉ có so với dã thú linh khí thuần khiết, thậm chí so với loài người còn muốn tinh thuần, dường như là hút thiên địa tinh hoa sở trường thành dưỡng như.

Nghĩ không ra những thứ này chán ghét sâu sẽ có tinh thuần như thể linh khí. Đường Dần lập tức mừng rỡ, đem con kia bị bàn thân bẻ một cái nắm hoàn toàn bẻ lộn xộn, trong nháy mắt, càng nhiều hơn bọ cánh cứng xông ra. Bọ cánh cứng tuy nhiều, nhưng leo đến Đường Dần trên người như là thiêu thân lao đầu vào lửa, hữu khứ vô hồi, không lâu sau, từ cự ma đậm bò ra bọ cánh cứng đã bị Hắc ám hỏa đốt cháy hầu như không còn.

Đường Dần thở ra một hơi thật dài, đưa mắt nhìn bốn phía, đầy cốc khắp nơi đều là cự ma, loại này bọ cánh cứng màu đen không biết có bao nhiêu, nếu là toàn bộ hút mất, hẳn phỏng chừng tu vi của mình có thể từ linh nguyên cảnh trực tiếp thăng tới Linh Thiên Cảnh.

Nghĩ tới đây, hẳn nhếch miệng cười, chính cái gọi là vô tình cảm liễu liễu xanh um, bản thân vào vạn thú sơn chỉ là muốn luyện tập Hắc ám hỏa, không nghĩ tới lại đụng tới thể này một tầng trưởng tu vi bảo địa.

Có thể đem Hắc ám hỏa luyện đến linh hồn thiêu đốt cảnh giới cố nhiên là tốt, nhưng nếu đem tu vi đề cao đến Linh Thiên Cảnh vậy thì càng tốt hơn.

Đường Dần ức chế không được vui sướng trong lòng, lập tức vừa đi bài bên cạnh một con khác cự ma, có thể đẩy ra sau đó, chỉ nhìn cái nắm thịt luộc, không có tìm được một bọ cánh cứng. Đường Dần không cam lòng, ngay cả tay mang lên một lượt, đem cái nắm đập hi lộn xộn cũng không bọ cánh cứng bóng dáng.

"Mẹ nó, đây là có chuyện gì?" Đường Dần do lòng tràn đầy vui sướng trong nháy mắt biến thành lòng tràn đầy mất mát, lẽ nào toàn bộ thung lũng nhiều như vậy cái nắm, chỉ có vừa rồi một con kia cái nắm đậm có bọ cánh cứng? Bản thân trùng hợp xin ý kiến phê bình được đuổi kịp một con kia? Thiên hạ nào có trùng hợp như vậy chuyện.

Hắn không cam lòng, cũng không tin mình lại may mắn như vậy, hắn dứt khoát đem loan đao rút ra, bức thư vung tay lên, lập tức chặt đứt vài gốc cái nắm, có thể cùng vừa rồi con kia cái nắm giống nhau, bên trong vẫn không có bọ cánh cứng. Khi hắn vừa đi ra mấy thước, liên tục chém mất hơn hai mươi chỉ cái nắm lúc ấy chính lý bố trí cho cho lại gặp được đại lượng bọ cánh cứng từ cái nắm đậm chui ra cảnh tượng, lúc này hắn có thể bảo bối rất, tận lực không cho bọ cánh cứng chạy mất, với Hắc ám hỏa toàn bộ hút.

Vừa thử vài lần, Đường Dần mới phát hiện, cũng không phải mỗi cây nắm đậm đều có bọ cánh cứng, mà là loại giáp trùng này tựa hồ đem cái nắm trở thành mình sào huyệt, khẳng quang bên trong thịt, ở ở bên trong, mỗi miếng cái nắm lột đậm chỉ biết có một hai cái nắm ở có bọ cánh cứng.

Nguyên lai là như vậy! Hắn cười khổ lắc đầu, bọ cánh cứng linh khí tuy rằng tinh thuần, nhưng tương đối mà nói số lượng quá ít, mình bây giờ cũng không nhiều thời giờ như vậy đi từng cái kiểm tra những thứ này cái nắm chưa chỉ có bọ cánh cứng, chưa chỉ không có bọ cánh cứng.

Hắn không dám tán đi linh khải, ngược lại hợp lại song đao, linh hóa thành liêm đao, tiếp tục hướng cốc đậm thâm nhập. Thân ở tại đây một không biết thung lũng, nguy cơ tùy ý có thể vào, hắn không dám có chút đại ý.

Cốc trong cây cối nhiều, động vật cũng không ít, hơn nữa cũng là Đường Dần sở chưa thấy qua động vật.

Những thứ này động vật thể hình cũng không lớn, có tương tự với rắn mối, trên người vảy dài hết gai ngược, chạy động độ cực nhanh, có một ít là mềm thể tương tự, không có xương, giống quý danh giò bọ giống nhau trên mặt đất nhúc nhích, thân thể dính cháo đầy nọc độc, Đường Dần mới vừa vừa đi gần, giò bọ liền giống hắn phun ra nọc độc, ở tại linh khải trên, hí hí rung động, ăn mòn ra cỏ cỏ khói xanh.

Nó đối với Đường Dần phun độc thủy, Đường Dần trả thù với Hắc ám hỏa.

Bên trong sơn cốc động vật có một chung chút, đó chính là vô luận bọn họ ngoại hình như thế nào quái dị chán ghét, nhưng bị Hắc ám hỏa đốt cháy sau đó sở hóa thành linh khí đều cực kỳ thuần khiết, hút vào trong cơ thể lệnh Đường Dần tiền lời không cạn.

Nếu như hắn sẽ không sử dụng Hắc ám hỏa, nếu như hắn sẽ không đem Hắc ám hỏa bày kín toàn thân, như vậy khi hắn đụng tới vậy nhiều bọ cánh cứng thời điểm cũng đã chết.

Người tu linh tuy rằng có thể sử dụng linh khải hộ thể, nhưng lại là không cách nào bảo vệ mắt, làm bọ cánh cứng đóng đầy toàn thân thời điểm, cho dù có thể sử dụng tay đem mắt bảo vệ được, nhưng bọ cánh cứng cũng có thể từ từ đem trên người linh khải một chút xú gặm ăn mất, cuối cùng vẫn là lại rơi vào hải cốt không còn hoàn cảnh.

Đường Dần nhìn kỹ trong cốc sinh vật làm tăng tiến bản thân tu vi bảo vật, mà những người khác nếu là gần đây, mấy thứ này thì cũng là trí mạng Ác ma.

Hắn vừa đi hồi lâu, đến thung lũng trung tâm, cũng chỉ có ở đây vào chính buổi trưa sẽ có một chút ánh mặt trời chiếu gần đây, hơn hết nơi đây cũng là không có một ngọn cỏ, mặt đất trụi lủi, hướng trung tâm xem, mặt đất có chỉ hơn ba thước rộng lỗ đen, mặt đất tối như mực một mảnh, sâu không thấy đáy.

Sâu không thấy đáy bên trong sơn cốc vẫn còn có sâu không thấy đáy huyết động, làm người ta phải cảm thán Tạo hóa kỳ diệu.

Đường Dần chậm rãi bước đi tới huyết động bên, thăm dò hướng bên trong nhìn, cái gì đều không phát hiện, ngược lại mơ hồ có dòng âm khí trước mặt nhào tới.

Lá gan của hắn đã coi như là khá lớn, nhưng lúc này nhưng không thể ngừng âm thầm rung mình một cái, người cũng theo bản năng lùi lại một bước.

Lý trí của hắn nói cho hắn biết không nên đi vào, nhưng nồng đậm lòng hiếu kỳ vừa không nhịn được nghĩ để cho mình vào trong đó, tìm tòi đến tột cùng.

Tư tiền tướng hậu, hắn giao trái tim đưa ngang một cái, hay là quyết định đi vào nhìn một cái.

Nếu đã tới, nếu không dò xét một rõ ràng, bản thân sợ rằng được hối hận cả đời.

Bởi không mang dây thừng, Đường Dần chỉ phải một chút xiu leo xuống đi, hắn đem liềm đao phân giải mở, hóa thành hai thanh linh đao, sau đó đem loan đao xen vào huyết động thạch bích, coi đây là chống đỡ, một chút xiu thuận tiếp nữa.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 167: Quyển 7

Huyết động đến tột cùng rất sâu, Đường Dần hợp lại không rõ ràng lắm, nhưng hắn có thể nhớ kỹ mình đã bò không sai biệt lắm một giờ đầu thời gian, có thể hai chân nhưng không dính tới đất mặt, huyết động giống như thật không có để có thể luôn luôn thông vào trong địa ngục đường như, mặc dù với hắn can đảm, lúc này toàn bộ tâm tình đã co lại thành một đám.

Lúc này, hắn hướng về phía trước xem, đã nhìn không thấy cái lỗ, xuống phía dưới xem, lại thêm nhìn không thấy đáy động, cả người giống bị treo ở giữa không trung, trên dưới đều là không thể. Hiện tại hắn cũng đang do dự, mình rốt cuộc là trở lại còn tiếp tục xuống phía dưới, có thể nghĩ lại vừa nghĩ, bỏ vớ nửa chừng không phải là của mình cá tính, nếu chạy tới bước này, liền kiên trì mãi cho đến để quên đi.

Nghĩ tới đây, Đường Dần đem bộ ngực linh khải tán đi, móc ra lưu lại hai cái nhân sâm, toàn bộ nhét vào trong miệng, bổ sung thể lực, tiếp tục một lần nữa tráo được linh khải, tiếp tục xuống phía dưới bò.

Cũng không biết qua bao lâu, hắn cảm giác hai chân của mình cuối cùng đứng tới đó, vù vù, Đường Dần không thể ngừng dài trường hư liễu khẩu khí.

Hắn nhắc tới tâm tình còn chưa buông xuống, đột nhiên cảm giác dưới chân sở đạp vật chiến động một cái.

Đường Dần trong lòng căng thẳng, vội vàng cúi đầu kiểm tra.

Huyết động chỗ sâu là một chút ánh sáng cũng không có, mặc dù với Đường Dần người tu linh hệ Bóng Tối thân phận cũng chỉ có thể mơ hồ thấy ba thước bên trong. Khi hắn cúi đầu, khép mắt nhìn kỹ thời điểm, hắn đối mặt gương mặt.

Vậy rất khó nói là mặt người, nó có ngũ quan của người, nhưng da trắng bạch, rõ ràng đến không có bất kỳ huyết sắc, hai con mắt đã biến thành hai khe, không có mũi, chỉ có hai lỗ đen ở dưới con mắt, xuống chút nữa là một há to mồm, dài bản răng lồm chồm, tanh hôi mùi vị từ ngoài trong miệng thỉnh thoảng phun ra.

Nó có xấp xỉ cho loài người hình thể cùng ngũ quan, nhưng cũng không phải người, hoặc là nói nó tổ tiên có thể là loài người, nhưng ở đen kịt không ánh sáng ngầm sinh sống trăm ngàn năm sau đó, đã tiến hóa thành ngoài giống, thị giác đã toàn bộ thoái hóa, tương ứng mà thành là ben nhậy thính giác cùng khứu giác.

"Đây là thứ quý gì? !" Đường Dần bị dưới chân tờ này đột nhiên xuất hiện trắng bệch mặt xấu lại càng hoảng sợ, bật thốt lên kinh kêu thành tiếng.

Ngay hấn ra trong nháy mắt, loại người kia quái vật bỗng nhiên gào lên một tiếng, từ dưới đất vọt lên, nhào tới trên người của hấn, mở lớn mau liệt đến bên tai dưới miệng rộng, cắn một cái vào Đường Dần trên cổ.

Ừm! Quái vật khí lực lớn kinh người, nó nhào vào Đường Dần trên người, để cho cả người bao bọc linh khải Đường Dần cũng đứng thẳng không được, đụng đầu vào trên thạch bích.

Linh khải cứng cỏi, quái vật hàm răng tuy rằng sắc bén, nhưng đâm không thủng linh khải, bởi không có cắn vào đi, quái vật tiếng kêu hơn nữa thê lương, tựa như phát điên vào Đường Dần trên người liên tục khẳng cần.

Lúc này Đường Dần cuối cùng là phản ứng kịp, trước mắt vật này không phải quý, là có thực thể quái vật. Hấn cảm giác quái vật vào trên người mình cắn xé, sênh sịch nước bọt rít thành bản thân đầy người, hấn lạnh lùng hừ một tiếng, cánh tay chợt hướng về phía trước vừa nhấc, chỉ nghe xì một tiếng, trong tay hấn loan đao đã xen vào quái vật bụng dưới.

"Ngao ——" quái vật phát sinh thất thanh kêu thảm thiết, muốn từ Đường Dần trên người nhảy rời, hơn hết người sau lại đoạt trước một bước đưa hấn bắt được, khác chỉ trên tay loan đao cũng theo đó càng đâm càng sâu.

Quái vật đau gọi liên tục, kịch liệt vùng vẫy, Đường Dần thì há to mồm, học quái vật hình dạng cũng hướng về phía hét lớn một tiếng, tiếp tục, trên thân đao Hắc ám hòa sinh ra, quái vật kia tiếng kêu hơi ngừng, thân thể đã trong nháy mắt hóa thành linh vụ.

Đường Dần gián khởi mình một ... khác đem loan đao, bên đem linh khí hút mất, hấn bên lòng vẫn còn sợ hãi hung ác tiếng nói ra : "Muốn làm ta sợ, da của ngươi còn chưa đủ cứng rắn!"

Hấn chính lăm lăm, nhưng đột nhiên phát hiện mình không khí chung quanh có cái gì không đúng, hấn hít mắt thu hút con người, dò xét được đầu, hướng bốn phía dò xét, lúc này mới chợt hiểu phát hiện, không biết lúc nào, bên người của hấn đã ngồi chồm hổm hết loại này giống như người phi nhân quái vật, một các nghiêng cái lỗ tai, chính lắng nghe Đường Dần động tĩnh.

Mẹ nó! Vào khác sâu trong huyết động, bị thể này một đám thần bí vừa kinh khủng quái vật vây quanh, cho dù hấn có năng lực tự vệ, trong lòng vẫn là không nhận được chửi bới một tiếng.

Hấn đứng lên tại chỗ, vẫn không nhúc nhích, mà vậy bảy quái vật cũng không động, chẳng qua là vĩnh viễn tai lên lắng nghe.

Đường Dần từ từ ngồi xổm người xuống, chậm rãi về phía trước bò, đi tới một con quái vật trước mắt, mặt của hấn gần như đều đã dán tại con quái vật kia trên mặt, một người một quái cứ như vậy mặt đối mặt ngồi chồm hổm được, mà quái vật lại không phản ứng chút nào, Đường Dần lại từ từ vươn loan đao, vào trước mặt nó nhẹ nhàng quơ quơ, hay là không phản ứng chút nào, lúc này hấn có thể xác định một chút, những quái vật này không có thị lực, chẳng qua là dựa vào thính lực để làm ra phán đoán.

Hừ! Trong lòng cười lạnh một tiếng, Đường Dần là gan cũng lớn lên, những quái vật này muốn đem chính hấn một khách không mời mà đến làm như lấp đầy bụng đồ ăn, mà ai là ai đồ ăn cũng không nhất định đâu!

Hai tay hấn cầm đao, cánh tay chợt dùng sức vùng lên, song đao va chạm, phát sinh giòn giã tiếng vang, tại đây kinh ngạc tĩnh vô cùng địa huyết lộ ra được dị thường chói tai, Đường Dần đồng thời quát lớn : "Ta tại đây, các ngươi đều trở lại a!"

Theo tiếng c3a2S là của hấn, nguyên bản tồn tại tại chỗ bọn quái vật giống như đều bị đánh kích thích tổ dường như, đều đứng lên, không hẹn mà cùng hướng Đường Dần đánh tới.

Đường Dần đem song đao hợp lại, hợp lại thành liên đao, lay động trong lúc đó, hắc hỏa bao trùm thân đao.

Những quái vật này chỉ là khí lực lớn, thân thể trắng, động tác rất mạnh mẽ thôi, nhưng những thứ này sao có thể đối với Đường Dần cấu thành uy hiếp.

Quái vật nhào tới một nhóm, hấn Hắc ám hòa lại đốt cháy một nhóm, mà quái vật không có thị lực, nhìn không thấy Hắc ám hòa kinh khủng, nhưng liên tục không ngừng mà nhào tới đại hồng đại khiêu Đường Dần.

Đây là bánh bao thịt đánh chó, có đi không trở về, sinh hoạt tại ngầm quái vật đáng sợ lúc này lại trở thành Đường Dần bữa ăn ngon.

Quái vật phải coi như là cái này thế giới dưới đất trong đó của nhân loại, vạn vật đó linh, bọn họ bị Hắc ám hòa hoá táng sau đó biến thành thành linh khí so với phía trên vậy nhiều gấp trùng màu đen còn muốn thuần khiết, còn muốn hoàn mỹ, Đường Dần càng hút càng hưng phấn, càng hưng phấn liền kêu càng vui mừng, hấp dẫn tới được quái vật cũng nhiều hơn.

Không biết qua bao lâu, địa huyết chỗ sâu đột nhiên lại truyền ra một tiếng hơn nữa nặng nề tiếng kêu gào, nghe thế một tiếng kêu, bọn quái vật đối với Đường Dần công kích chợt ngừng, tiếp tục, không hẹn mà cùng tứ tán bỏ chạy, trong nháy mắt liền biến mất.

Chỉ này một hồi hút lấy ăn linh khí đã để cho Đường Dần nghĩ tu vi của mình đề cao một đoạn lớn, hân đang cao hứng, gặp bọn quái vật đều chạy trốn, đầu chịu ngừng tay, lập tức liền đuổi theo.

Huyệt động đề đoan cũng không lớn, trình viên hình, đường kính chỉ có hơn mười mét, làm Đường Dần chạy đến phần cuối lúc ấy mới phát hiện, trên thạch bích có thật nhiều huyệt động, trong đó có lớn có nhỏ, đó không phải là nhân công khai thác ra, mà là hiển nhiên hình thành.

Hắn tìm được một chỗ giác đại huyệt động, chừng hai người rất cao, thăm dò hướng bên trong nhìn, sau đó lại thả người vọt vào.

Cũng không chạy ra rất xa, chợt nghe đến trong huyệt động bùng có rầm rập vụ nổ truyền ra, thanh âm gấp, dường như là có vật nặng đang không ngừng đập mà dường như.

Đường Dần sững sốt, bản năng thả chậm bước chân, bên híp mắt thu hút con người vận đủ thị lực về phía trước quan vọng, bên thận trọng từ từ đi trước.

Ầm ầm tiếng càng ngày càng gần, không đợi Đường Dần xác nhận là chuyện gì xảy ra, chỉ cảm thấy trước mắt bóng đen lóe lên, tiếp tục, một lớn vô cùng quái vật trước mặt nhào tới.

Bởi tốc độ quá nhanh, huyệt động cũng quá bóng tối, Đường Dần căn bản không thấy rõ sờ, thân thể lại đã bị đối phương va chạm vừa vặn.

Hắn là đi vào cái huyệt động này, chờ ra lúc ấy nhưng là bị trực tiếp va chạm bay ra ngoài.

Đông!

Trong đó lực đạo quá lớn, Đường Dần bay ra huyệt động sau đó, ước chừng vừa bay ra hơn mười mét, cho đến thân thể đụng vào một bên kia thạch bích mới coi là dừng lại, kinh khủng như vậy lực va đập, Đường Dần cho dù có linh khai hộ thể vẫn là chịu không nổi, bắn ngược sau khi rơi xuống đất, hắn bò trên mặt đất, chỉ cảm thấy trong cơ thể khí huyết loạn va chạm, tiếng nói mất phát ra ngọt, không thể ngừng há mồm phun ra một búng máu mũi tên.

Đem miệng đầy máu nhỏ ra, Đường Dần lúc này mới cảm giác thư thái một chút, khi hắn ngẩng đầu nhìn nữa, trước mặt đã nhiều hơn một màu đen cự hình quái thú.

Con quái vật này có hai thước cao, lại chừng bảy, tám thước chiều dài, trên người che lấp thật dày lân giáp, giống như một chi bị phóng đại phía trên bách thượng thiên lần rắn mối.

Thấy rõ ràng con quái vật này, Đường Dần trong đầu lập tức hiện lên một chữ : Rồng.

Bất kể là phương tây ý nghĩa phía trên rồng hay là phương đông ý nghĩa phía trên rồng, nói chung con quái vật này cùng rồng rất giống, thân thể dài nhỏ, bốn cái móng vuốt to khỏe chấm đất, phía sau có cái đuôi thật dài, hai màu xanh biếc mắt bắn ra u quang, tà ác trừng mắt quỷ rập trên mặt đất Đường Dần, khoe miệng tích tấp chảy ra chất lỏng sền sệt.

Lúc này hắn hiểu được, vậy nhiều tương tự với người quái vật cũng không phải là bị bản thân hù dọa chạy, mà là bởi vì nghe được con quái vật này tiếng kêu mới đường chạy. Đường Dần với liềm đao nhánh mà, chậm rãi đứng lên, sau đó xoay xoay trong tay liềm đao, hướng trước mặt quái vật một ngón tay, quát lên : "Đến đây đi!"

Quái vật ngược lại cũng nghe lời, theo tiếng nói của hắn, quái vật chợt hướng Đường Dần đánh tới.

Đừng xem nó hình thể khổng lồ, nhưng tốc độ lại mau kinh người, trong nháy mắt đã đến Đường Dần trước mắt, miệng to như chậu máu mở, giống muốn một mực đem hắn nuốt trọn dường như.

Đường Dần không muốn cùng quái vật so với cấp tốc, trực tiếp thi triển ra Âm Ảnh Phiêu Di, vọt đến quái vật trên lưng, tiếp tục, hai tay xoay đao, dùng sức chân khí, hướng về phía phần lưng của nó hung hăng chém loại bỏ đi.

Vù vù!

Với Đường Dần linh nguyên cảnh tu vi, vận khởi toàn bộ linh khí trọng đao ngoài thanh thể hạng kinh người, liềm đao xé gió, đã không còn là bén nhọn gào thét, mà là nặng nề tiếng vang.

Răng rắc!

Một đao này chém dính chặt như sam, liềm đao phong mang ở giữa quái vật phía sau, hơn hết lệnh Đường Dần tuyệt đối không có nghĩ tới là, quái vật trên người lân giáp so với hắn trong tưởng tượng muốn cứng cỏi nhiều lắm, một đao này tiếp nữa, dường như là bỏ vào cục sắt phía trên, lân giáp nếu không không xuất hiện tổn thương chút nào, ngược lại đem Đường Dần từ quái vật trên lưng trực tiếp rung tiếp.

Hắn thân thể rơi xuống đất trong nháy mắt, quái vật chợt vừa quay đầu lại, há mồm đem hông của hắn bộ cắn trúng, sau đó đem cả người hắn đều điều lên.

Quái vật lực lớn kinh người, cắn hợp lại lực càng là thật lớn, Đường Dần bị nó ngậm lên miệng, cảm giác mình giống vào máy hơi ép dường như, trên người linh khải đều bị ép tới chầm chầm rung động.

Đường Dần cắn chặt răng, nhện xuống đau nhức, xoay tay lại một đao, chém vào quái vật trên môi.

Ở đây không có vậy bảo hộ, Đường Dần càng làm Hắc ám hóa bám vào vào liềm đao trên, vốn tưởng rằng có thể thương tổn được quái vật, có thể sự thực vừa vận ngược lại, Hắc ám hóa đốt trong đó quái vật môi, chỉ sinh ra một cỗ khói xanh, quái vật lông tóc không tổn hao gì, ngược lại cảm thụ được đau đớn, ngược lại đem Đường Dần cắn chặt hơn.

Cảm giác thân thể của mình đều sắp bị áp lấn, Đường Dần lần thứ hai phun ra một ngụm tiên huyết, nguy nan là lúc, hắn phản ứng cũng mau, vung mạnh ra một con đường linh ba, thẳng lấy quái vật mắt phải, hắn không tin quái vật này có thể ngay cả mắt đều như vậy da dày.

Quả nhiên, Đường Dần này nhớ linh ba ở giữa quái vật mắt phải, sắc nhọn linh ba trong nháy mắt lại đem quái vật con mắt cắt nứt ra, thừa dịp quái vật há mồm đau gọi là lúc, Đường Dần lập tức thi triển Âm Ảnh Phiêu Di, thoát đi quái vật miệng rộng, rời khỏi rất xa.

Lúc này nhìn nữa quái vật, mắt phải đã không mở ra được, nhưng hơn nữa cuồng bạo, không quan tâm mà chạy về phía Đường Dần, chạy động trong lúc đó, tứ chi đem mặt đất đá đều đụng nát, xưng là là cát bay đá chạy. ! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 168: Quyển 7

Có trước mặt giáo huấn, Đường Dần nếu không dám cùng nó cứng đối cứng, hoặc với Linh Xảo Thân Pháp né tránh, hoặc với Âm Ảnh Phiêu Di tách ra.

Thi triển thân pháp cùng Âm Ảnh Phiêu Di cũng là cần thể lực cùng linh khí, mà quái vật lại dường như không biết mệt mỏi, công kích không ngừng, một ba nhận một ba, một lúc sau, Đường Dần cũng chịu không nổi. Hiện tại hắn có hai lựa chọn, hoặc là tiến vào nhò côn trong huyết động chạy mất, hoặc là chính là lưu lại đem quái vật giết chết.

Trốn, không phải Đường Dần cá tính, hơn nữa hắn cũng không cam lòng vì vậy đào tẩu, lớn như vậy một con quái vật, nói vậy liền trong truyền thuyết thượng cổ ma thú, nếu có thể đem nó hút mất, tu vi của mình được tăng dài bao nhiêu? Mà nếu đâu mới có thể hút mất nó đâu? Quái vật da kiên thịt dày, căn bản không cụ mình linh binh cùng Hắc ám hóa.

Mắt mờ trùng trùng nhìn quái vật không biết mệt mỏi lần thứ hai xông về phía mình, Đường Dần giao trái tim đưa ngang một cái, thầm nghĩ một tiếng mà thôi, phú quý lộ về trong đó xin, sinh tử ngay ấy đánh một trận, lúc này hắn đứng tại chỗ không có tránh né, thể hiện cùng quái vật cứng đối cứng tư thế. Quái vật kia nơi nào cụ hắn, thấy hắn không tránh, vọt tới trước đó thể mạnh hơn, đồng thời miệng cũng lớn đại trương miệng.

Phác!

Quái vật vọt tới Đường Dần trước mắt sau đó, một mực lại đưa hắn ngậm ở miệng, sau đó dụng lực nhai, hàm răng cùng hàm răng trong lúc đó xung đột không đem Đường Dần chen lộn xộn, ngược lại đem hắn liềm đao chen cỏi tay, thậm kê một tiếng không xong, Đường Dần chính hướng đi bắt, vậy mà quái vật giống ói đàm dường như, phác một tiếng, đem liềm đao phun ra ngoài.

Ầm!

Liềm đao đụng trúng thạch bích rơi xuống đất, mất đi chủ nhân linh khí hỗ trợ, liềm đao khôi phục nguyên hình, vừa biến thành hai thanh thông thường loan đao.

Mà đối với Đường Dần mà nói, đã không có vũ khí còn lại là trí mạng, hắn chính ra sức muốn từ quái vật trong miệng chạy đi, nhưng này lúc ấy quái vật đem đầu hướng về phía trước giương lên, ừng ực một tiếng, trực tiếp đem Đường Dần cố gắng nuốt vào trong bụng.

Con mẹ nó! Đường Dần trôi vào quái vật trong bụng, trong lòng chửi bậy liên tục.

Hon hết quái vật trong bụng cũng không có đường khí, không có thời gian cho hắn đi chửi bới, Đường Dần thân thể bị đẩy dịch vị áp lực ruột quá chặt chẽ, mà dịch vị dính đến linh khải lập tức phát sinh hí hí tiếng vang, cấp tốc ăn mòn, Đường Dần nếu không phải có thể cho dù thoát thân, hắn cho dù không có bị nín chết cũng phải bị quái vật dịch vị rành rành hòa tan mất.

Hắn cắn gằn khớp hàm, chột vận động linh khí, đem cả người đều bố trí thành lập Hắc ám hóa, vốn có vào hắn nghĩ đến, quái vật bên ngoài da dày, không hãi sợ Hắc ám hóa đốt cháy, nhưng nội tạng khẳng định chịu không nổi, vậy mà lần này hắn vừa sai rồi, Hắc ám hóa đụng tới quái vật dịch vị, thật giống như lửa nhìn thấy nước dường như, trong nháy mắt tắt.

Phát hiện mình Hắc ám hóa hay là không có tác dụng, Đường Dần đầu vu vu một tiếng, lúc này hắn là thật sợ, ngay cả Hắc ám hóa đều không đã thương được quái vật nội tạng, bản thân như thế nào có thể chạy đi? Thật chẳng lẽ sẽ chết vào quái vật này trong bụng phải không?

Đường Dần lần thứ hai vận dụng linh khí, cho ngón tay phía trên linh khải sinh ra đầy đủ phong mang, sau đó điên cuồng xé bắt chung quanh thịt bích, nhưng thịt bích trình độ bền bỉ vượt qua tưởng tượng, với linh khải hóa thành móng vuốt cũng xé rách không ra, ngược lại thì dẫn tới quái vật dịch vị phản bổ tăng lên.

Trong cơ thể dưỡng khí càng ngày càng ít, Đường Dần thể lực cũng càng ngày càng yếu ớt, trong khi gãy chết trên người linh khải bị ăn mòn nghiêm trọng, hóa điều một tầng lại một tầng, đã sắp ăn mòn đến thân thể của hắn.

Bây giờ Đường Dần chỉ còn lại có một lựa chọn, chính là lập tức sử dụng Hắc ám hóa trong đó linh hồn thiêu đốt, cũng chỉ có linh hồn thiêu đốt chỉ có thể đối với quái vật cấu thành thương tổn, nếu là không sử dụng được, chính hắn thì phải chết đang trách vật trong bụng.

Sinh tử chẳng qua là vào một đường trong lúc đó, cầu sinh ** kích thích Đường Dần ý chí, để cho quanh người hắn thần kinh, cơ bắp thậm chí mỗi một cái tế bào đều ở đây kéo chặt.

Hắn dùng hết cuối cùng một mực khí lực, giang bàn tay ra, rống to hơn ra, chỉ thấy lòng bàn tay của hắn bốc cháy lên ngọn lửa màu đen, theo hắn không ngừng gầm rú, ngọn lửa càng đốt càng nứt ra, đến cuối cùng, mơ hồ bắn ra lam quang.

Này rất kỳ diệu, ngọn lửa là màu đen, nhưng lửa tâm tình cũng là màu xanh nhạt, lam quang càng ngày càng thịnh, chói mắt vừa quý dị.

Đường Dần cũng không biết bản thân thả ra Hắc ám hóa đã đạt tới trình độ nào, nhưng đây là hắn vào sống chết trước mắt một kích tối hậu.

Trong cơ thể hắn toàn bộ linh khí đều tập trung ở trên bàn tay Hắc ám hóa trong đó, sau đó, bàn tay hung hăng phách về phía quái vật trong cơ thể tràng bích.

Hí —— dịch vị đụng tới lam tâm tình Hắc ám hóa, trong nháy mắt bốc hơi lên.

"Ngao —— ngao ——"

Quái vật đột nhiên phát sinh tiếng kêu thảm thiết thê lương, Đường Dần xung quanh nguyên bản đồ bùng thịt bích trong nháy mắt lò mờ tiếp nữa, liên đới, phía trên bám vào được dịch vị cũng toàn bộ biến mất.

Thịt bích lò mờ đang nhanh chóng khuếch tán, tùy theo mà sinh trưởng cổ cổ linh khí tự động chui vào Đường Dần trong cơ thể, một thoáng kia, Đường Dần cảm giác mình giống như cùng quái vật hợp thể vậy, hắn có thể cảm giác được rõ ràng quái vật tư tự, thậm chí có thể cảm nhận được quái vật hi vọng ái ố, nhận biết quái vật sở trải qua tất cả.

Đây là Hắc ám hóa trong đó linh hồn thiêu đốt.

Trăm phần trăm hấp thụ sinh vật linh khí, hợp lại thu lấy sinh vật linh hồn, đem nhét vào trong cơ thể, cung cho mình sử dụng.

Ầm ầm!

Quái vật thân thể cao lớn lay động vài cái, sau đó ầm ầm ngã xuống đất, trong nháy mắt, địa huyết rơi vào một mảnh trong an tĩnh, giống như thời gian đều đình chỉ dường như, chỉ còn lại có quái vật cái bụng vào nhất khởi nhất phục.

Không biết qua bao lâu, có lẽ là mấy phút, có lẽ là mấy người giờ, lúc này, vậy nhiều nguyên bản chạy trốn chết tương tự với người bọn quái vật vừa đều từ tất cả lớn nhỏ trong huyết động chui ra ngoài, qua lại với hí hí tiếng kêu lạ câu thông được, sau đó không hẹn mà cùng từ từ hướng ngã xuống đất quái vật tới gần.

Bọn họ đi cẩn thận từng li từng tí, giống như quái vật bất cứ lúc nào lại từ dưới đất bò dậy, bắt bọn nó một mực nuốt vào bụng dậm đường như.

Rất nhanh, một tên tương tự người quái vật đi trước đều quái vật lớn bên người, lấy can đảm, lấy tay thọt quái vật thân thể, gấp bắt vì sợ động, nó gan lớn một chút, vừa ngay cả đâm mấy cái, quái vật hay là không phản ứng chút nào, nó hưng phấn liên thanh tru lên.

Đã bị nó ảnh hưởng, cái khác vậy nhiều tương tự người quái vật cũng đều tiến đến trước mắt, hướng về phía vậy to lớn thì thể vừa xé vừa đánh.

Có thể đúng lúc này, quái vật cái bụng bắt đầu rất nhanh bành trướng, giống như một chi đang không ngừng thổi lớn khí cầu, đứng ở phía trên tương tự người bọn quái vật đều kêu sợ hãi được ngã xuống, không đợi chúng nó biết rõ ràng chuyện gì xảy ra, chỉ nghe bịch một tiếng vang thật lớn, thì thể cái bụng bỗng nhiên muốn nổ tung lên, tiếp tục, cả người linh khải Đường Dần từ bên trong một bước ra ngoài.

Lúc này, trên người của hần linh khải đã phát sinh biến hóa điện thoại di động phỏng vấn : à | . ① | | | . m, biểu hiện ra nhiều hơn từng tầng một văn lộ, như là lân giáp vậy, ngón tay, ngón chân linh khải hướng ra phía ngoài dọc theo người ra ngoài, như là là dài the thể giáp móng vuốt, nhìn nửa hai mắt của hần, lóe ra sâu kín lực quang, mắt lạnh nhìn qua, hần lúc này đáng đáp so với những thứ này tương tự người quái vật lại thêm giống quái vật.

Mắt không có thể thấy mọi vật, tương tự người bọn quái vật không biết chuyện gì xảy ra tình huống, nhưng là bên nhạy cảm thấy được nguy hiểm tới gần, không ai đối với Đường Dần xuất thủ, đồng đạo quái vật giải tán lập tức, trốn ra rất xa, yên lặng lắng nghe Đường Dần động tĩnh.

Bây giờ Đường Dần, với linh hồn thiêu đốt hấp thụ quái vật linh khí cùng linh hồn, khổng lồ kia vừa tinh thuần linh khí để cho tu vi của hần lần thứ hai phát sinh biến chất, từ linh nguyên cảnh giới bay thẳng lên tới Linh Thiên Cảnh, mà dung hợp quái vật linh hồn sau đó, hần linh khải cũng lặng yên cái biến, bên ngoài nhiều phụ một tầng do linh khí hóa thành vậy, khiến cho thay đổi cứng cáp hơn, đồng thời còn cụ bị quái vật đem mắt, cho dù ở như vậy đen kịt địa huyết đậm, hần đã có thể nhìn kỹ như ban ngày, thấy rõ địa huyết trong mỗi khắp ngõ ngách.

Đây là Hắc ám hóa linh hồn thiêu đốt diệu dụng.

"Ha ha. . . Ha ha ha —— "

Đường Dần đưa mắt nhìn bốn phía, sau đó vươn tay ra, ý niệm trong lúc đó, màu đen ngọn lửa, màu xanh da trời lửa tâm tình ngọn lửa vào hần lòng bàn tay đập, hần đầu tiên là nhẹ cười, sau đó ngửa mặt cười to, tiếng cười sấm dậy, quanh quẩn trên mặt đất huyết trong đó thật lâu không tiêu tan.

Xôn xao —— xung quanh tránh né lên tương tự người bọn quái vật bị tiếng cười của hần chấn động màng nhĩ đau nhức, không cần hần xuất thủ, bọn quái vật đã đều tiến vào trên thạch bích nhỏ còn trong huyết động.

Tu vi đạt được Linh Thiên Cảnh, Đường Dần cũng muốn thử xem mình cùng trước đây có gì chỗ bất đồng, hần cúi người giảo khởi mình song đao, đem hợp lại cùng một chỗ, hóa thành liêm đao, sau đó thân hình như điện, nhanh chóng vào một huyết động bên trong.

Hầm ngầm trong đó huyết động bề bộn, bốn phương thông suốt, còn có thể thông hướng hứa hứa đa đa không gian trải đại địa động, này giống một tòa thật to ngầm mê cung, nếu là muốn điều tra rõ ràng, không có một hai tháng làm không được. Cho dù là vậy chỉ sinh trưởng dưới đất quái vật, nó cũng không có đem toàn bộ huyết động đều đi tới.

Đường Dần truy sát một hồi, với linh hồn thiêu đốt hút mất hơn mười con quái vật sau đó lại lui trở lại.

Không biết là tu vi tăng lên hay là bởi vì hút mất tương tự người quái vật quan hệ, hần thính giác cùng khứu giác cũng so với trước đây nhạy cảm rất nhiều, lần này vào địa huyết chỗ sâu thám hiểm đã làm hần tiền lời lương đa.

Hần trở lại bản thân mới vừa gần đây cái tên hình tròn hầm ngầm, nhìn xác quái vật, cảm giác rất kỳ diệu, dù sao hần vừa rồi đã hấp thụ quái vật linh hồn.

Lưu lại thi thể của nó, phòng chừng cuối cùng chỉ có thể trở thành là những quái vật khác vòng cơm trưa, Đường Dần thả ra Hắc ám hóa tử vong thiêu đốt, đem hoá tảng.

Quái vật tinh hoa đã đều bị linh hồn sấy khô, còn dư lại chẳng qua là thể xác, chờ chết vong thiêu đốt qua đi, như vậy thân thể cao lớn ngay cả một chút linh khí cũng không có sinh ra.

Xử lý xong xác quái vật, Đường Dần thờ sâu, vừa hướng to lớn huyết động đi tới, trước đây quái vật chính là từ nơi nào chui ra ngoài.

Bởi vì hấp thụ quái vật linh hồn, Đường Dần lấy được nó toàn bộ ký ức, nguyên do vào cái huyết động này sau đó, hần có vẻ quen việc dễ làm, trong lúc đó không đi bất kỳ đường vòng, thất nữ bát quái, đi tới một mảnh đất trống trải huyết, ở đây cùng với hần địa huyết bất đồng là sóng hết màu xanh biếc tinh thạch, như thủy tinh vừa tựa như đá quý, Đường Dần tiện tay nắm lên hai khối giác đại, lúc này mới rời khỏi huyết động.

Hần không biết những thứ này tinh thạch có tính là châu báu hay không, mang về hàng mẫu để cho Phạm Mẫn VtmSe xem qua là có thể biết giá trị của nó.

Đường Dần không còn trên mặt đất huyết dừng lại, theo vậy vòng góc vừa thật dài địa đạo, hướng về phía trước nhanh chóng leo lên.

Tiếp lúc ấy, hắn không biết phía dưới là tình huống gì, nguyên do bỏ cẩn thận từng li từng tí, tốc độ cũng rất chậm, nhưng ra lúc ấy hắn là chí đốc ý hết, tốc độ cực nhanh, với loan đao xen vào thạch bích, một tung nhảy liền hướng phía trên thoát ra hai, ba thước, tiếp tục lại với loan đao xen vào thạch bích, tiếp tục phía trên vọt.

Làm Đường Dần lúc đi ra, sắc trời lớn đen, thung lũng càng là đen dọa người, chít chít tiếng kêu lạ thỉnh thoảng từ bốn phía xuyên ra.

Hiện tại hắn đã không đem vậy nhiều giáp trùng màu đen để vào mắt, lại thêm lười * suy nghĩ đi tìm, hắn hơi nhận rõ một chút phương hướng, sau đó thẳng đến mình làm sơ lai lúc ấy nơi ấy đi tới. ! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 169: Quyển 7

Đường Dần vào Vạn Thú Sơn sơ sơ chín ngày mới ra ngoài, mấy ngày nay có thể sẽ lo lắng Khâu Chân cùng Thượng Quan Nguyên Cát.

Xem như chủ tướng, mọi người có chuyện quan trọng hiển nhiên đều đã tìm Đường Dần tới thương nghị, xử lý, mà Đường Dần đi NEoQU vắng, mọi người hiển nhiên khả nghi, không biết quận trưởng đại nhân đi đâu rồi.

Mọi người tìm không được Đường Dần, dĩ nhiên là tìm đến cùng hắn quan hệ thân cận nhất Khâu Chân, Khâu Chân giải thích nói Đường Dần vào bế quan tu luyện, hơn hết lời này hù hù thông thường quan vẫn còn có thể, sao có thể gạt được vậy nhiều võ tướng? Đường Dần là nội tông người tu linh hệ Bóng Tối, tu vi không phải dựa vào tu luyện tăng lên, làm sao có thể lại bế quan tu luyện?

Khâu Chân bị chứng tướng * hỏi không từ, cuối cùng chỉ có thể rất không nói để ý mà nói ra : "Đại nhân tại sao bế quan tu luyện, ta cũng không rõ ràng lắm, nếu như các người có nghi vấn gì, vậy chờ đại nhân xuất quan sẽ bàn."

"Đại nhân khi nào xuất quan?"

Khâu Chân vòng được hai cánh tay, điên được đầu ngón chân, lão thần khắp nơi mà nói ra : "Có lẽ là ba, năm ngày, có lẽ là mười ngày, nửa tháng, ai biết được!"

Nếu như không phải Khâu Chân chức quan rất cao, lại là Đường Dần coi trọng nhất thân tín, mọi người sợ rằng sớm không thể ngừng hung hăng đâm hắn một bữa.

Hắn có thể đỡ nổi chứng tướng truy vấn, lại đỡ không được Phạm Mẫn * hỏi, biết được Đường Dần mất tích, Phạm Mẫn cấp bách như là kiến bò trên chảo nóng, gần như suốt ngày theo Khâu Chân, càng không ngừng truy vấn Đường Dần ở nơi nào bế quan, tại sao muốn bế quan, lại muốn bế quan tới khi nào.

Bị Phạm Mẫn thế này một đại mỹ nữ suốt ngày đuổi theo là rất làm người ta hưởng thụ một việc, hơn hết cô gái này nếu là mình chủ công phụ nữ vậy khác làm khác bàn về, đến cuối cùng, Khâu Chân bị Phạm Mẫn dây dưa cũng muốn tìm một chỗ đi bế quan, hắn thậm chí hoài nghi Đường Dần là không phải là vì trốn nàng mới lựa chọn đi Vạn Thú Sơn.

Giữa lúc Khâu Chân sắp không chịu được thời điểm, Đường Dần cuối cùng quay trở về thiên quan.

Đường Dần trở về, lập tức khiến cho trọng binh đem môn oanh động, chính như hắn trước đây lúc rời đi sở liệu, thật là có người hoài nghi hắn mất tích có phải hay không lâm trận bỏ chạy, chẳng qua là Khâu Chân ý rất chặt, một mực chắc chắn Đường Dần ngay thiên quan bên trong, lúc này mới không dùng binh tướng môn tâm tình không khống chế được.

Lúc này thấy đến Đường Dần 'Xuất quan', mọi người nói cở hợng tính nhầm là hoàn toàn buông xuống, lệnh chứng tướng môn bội cảm ngạc nhiên là, Đường Dần tu vi thật đúng là tăng trưởng thật lớn một đoạn, bây giờ lại đã đạt được Linh Thiên Cảnh, cho dù là vào toàn bộ đế quốc Hạo

Thiên, tu vì có thể đạt được Linh Thiên Cảnh giới người tu linh cũng sẽ mười phần hiếm thấy.

"Đại nhân thực sự đi bề quan tu luyện?" Thượng Quan Nguyên Vũ cùng phía trên Quan Nguyên Bưu dùng xong thấy rõ sau đó, ngạc nhiên hỏi.

"Đương nhiên!" Đường Dần đắc ý gật đầu.

"Có thể là... Có thể là tu luyện thế nào có thể đem tu vi đề cao nhanh như vậy? Từ linh nguyên cảnh đạt được Linh Thiên Cảnh, đại nhân chỉ dùng chín ngày, ta hai huynh đệ sợ rằng khổ luyện chín năm cũng chưa chắc có thể đạt được." Thượng Quan Nguyên Vũ cau mày, thật là không giải thích được, lẽ nào Đường Dần giống anh hai giống nhau, cũng là linh võ kỳ tài?

Đường Dần ngửa mặt mà cười, nửa thật nửa giả nói ra: "Lúc tu luyện, ta đụng tới một cái cự long, hắn nói hắn có thể giúp ta thành công, kết quả, thật đúng là giúp ta tăng lên không ít tu vi."

"A? Cự long?" Mọi người nghe xong tranh này hai mặt nhìn nhau, cũng là như lọt vào trong sương mù không nghĩ ra, cũng không biết là thật hay giả.

Khâu Chân phản ứng cực nhanh, sau khi nghe con người xoay chuyển, trên mặt lập tức lộ ra một bộ vừa mừng vừa sợ biểu tình, khom người thi lễ, một tự mình tới đất, liền thanh nói ra: "Chúc mừng đại nhân, chúc mừng đại nhân!"

Hắn đột như kỳ lai chúc mừng để cho Đường Dần ngược lại sửng sốt, nghi vấn hỏi: "Khâu đại nhân, người chúc mừng ta cái gì?"

"Đương nhiên là cung Hạ đại nhân hữu thần rồng tương trợ a! Xem ra kết nối với thiên đô đứng ở chúng ta bên này, phải lên đồng rồng giúp đỡ đại nhân!" Nói, hắn quay đầu nhìn về phía cái khác chúng tướng, hưng phấn mà lớn tiếng nói: "có thể thấy được lần này chinh phạt nghịch tặc, quân ta tất thắng, lão tặc chung thiên nhất định vong!"

Xôn xao... Khâu Chân lời vừa nói ra, lệnh chúng tướng mừng rỡ không thôi, cùng kêu lên hò hét nói: "Chung thiên nhất định vong, chung thiên nhất định vong! Quân ta tất thắng! Quân ta tất thắng..."

Bản thân chỉ một câu nửa thật nửa giả đùa giỡn lời nói, vậy mà có thể đưa tới như vậy hiệu quả. Đường Dần cũng chuẩn bị thua.

Lúc này hắn đứng dịp thấy từ trong đám người rút ra Phạm Mẫn, Đường Dần trên mặt đột lộ ra nụ cười, đưa tay đem Phạm Mẫn ôm vào lòng, bên ôm lấy nàng hướng doanh trưởng của mình cúi đầu thấp giọng nói thầm: "Ta cũng không có thời gian với các người tại đây nói chuyện tào lao nói!"

Đương sự Đường Dần là đi, bất quá hắn chịu Thần long tương trợ đồn đãi cũng theo đó truyền ra, hơn nữa càng truyền càng mãnh liệt. Lúc đó cái tên niên đại, chín thành chín người cũng là mê tín, tin tưởng có ở trên trời chư thần tồn tại, cũng tin tưởng Thần long lại có ngoài vật, Đường Dần nếu có thể được đến Thần long tương trợ, dĩ nhiên chính là trời xanh lựa người, là thiên chi kiêu tử, rồng đó truyền thụ.

Tin tức này không chỉ có truyền khắp một trời một vực quận, cũng truyền đến toàn bộ Phong quốc, bởi vậy, Đường Dần dưới trướng quan văn võ tướng môn cũng đều có danh chính ngôn thuận vừa vang teng teng xưng hào, rồng đó bộ chúng.

Đường Dần trở lại thiên quan sau đó ngày thứ ba, . Lục phóng từ Diêm thành phát ra dùng bò câu đưa tin đến thiên quan, trong thư số lượng từ không nhiều lắm, chẳng qua là cho thấy địa đạo vẫn còn ở, bằng hữu của hắn cũng nguyện ý xuất lực hỗ trợ, để cho Đường Dần tốc phái người tới.

Lấy được lục phóng đúng là nhận thức, Đường Dần lập tức triệu tập dưới trướng tướng lĩnh, đưa ra hắn muốn đi vào Diêm thành, hợp lại mang theo Quan Nguyên Nhưộng, Thượng Quan Nguyên Vũ, phía trên Quan Nguyên Bưu tam huynh đệ cùng với Trình Cẩm cầm đầu đám sau lưng nhân viên.

Tuy rằng mọi người sớm có chuẩn bị tâm lý, vẫn cảm thấy Đường Dần chuyến này hung hiểm quá lớn, dù sao Diêm thành là chung thiên sào huyệt, mà Đường Dần lại là Phong quốc cảnh nội duy nhất công khai tỏ thái độ phản đối chung thiên người, đi trước Diêm thành cứu người, bằng nhỏ rằng cộp.

Nghe mọi người khuyến nói, Đường Dần cười ha ha, nói ra: "Các vị lẽ nào đã quên, ta chính là lấy được Thần long tương trợ người, đã có Thần long giúp ta, chung thiên vừa nơi nào có thể gây tổn thương cho ta mấy may?"

"Này... ." Nghe Đường Dần nói như vậy, tất cả mọi người không nói, hai mặt nhìn nhau, ai cũng không nói thêm gì nữa.

Đường Dần nghiêm mặt nói: "Ta không còn đoạn này trong lúc, quân vụ do Khâu đại nhân toàn quyền phụ trách, chính vụ do Thượng Quan đại nhân toàn quyền phụ trách, các vị có gì dị nghị không?"

Thấy mọi người đều lắc đầu, Đường Dần nói ra: "Như vậy, sự tình cứ quyết định như vậy, ta sáng sớm ngày mai lên đường."

"Đại nhân!" Lúc này, Trình Cẩm mặt lộ vẻ khó khăn nói: "Lục phóng người này là hay không có thể bức thư? Nhỡ ra hắn sử trá, cố ý dẫn chúng

ta đi vào. . ."

"Sẽ không." Không chờ hắn nói hết lời, Đường Dần đã dứt khoát cắt ngang hắn phía dưới, nói ra : "Du hiệp phẩm chất có thể so le không đồng đều, hơn hết du hiệp cũng nặng nhất tín nghĩa, ta tin tưởng, lực phóng tuyệt không lại gạt ta, Trình tướng quân cũng sẽ không nếu quá lo lắng."

"Vâng! Thuộc hạ hiểu." Nghe Đường Dần giọng nói kiên quyết, Trình Cẩm không dám nói tiếp.

Đêm đó, Đường Dần chủ động tới tìm Phạm Mẫn chào từ biệt.

Phạm Mẫn đối với Đường Dần lần này Diêm thành hành trình mười phần quan tâm, chẳng qua là luôn luôn không có chủ động tìm hắn hỏi, điều này làm cho Đường Dần bao nhiêu có một ít bất ngờ. Làm Đường Dần vào gian phòng của nàng thời điểm, nàng chính không yên lòng thẩm tra đối chiếu quyển sách, thấy hắn, nàng lập tức đem quyển sách buông xuống, đôi mắt to sáng rõ trực câu câu dòm hắn,

Đường Dần sững sốt, đi lên trước mắt, nghi vấn đến, "Tiểu Mẫn, ngươi làm sao vậy? Có chuyện gì không?"

"Ngươi muốn đi Diêm thành?"

"Đúng vậy."

"Cứu người?"

"Không sai."

"Vậy là ngươi vì cứu bọn họ, hay là chỉ vì cứu hắn một?" Lúc này Phạm Mẫn vấn đề quan tâm nhất. Nàng đã sớm từ Khâu Chân nơi nào nghe nói qua Vũ Mị chuyện, cũng biết Đường Dần cùng Vũ Mị quan hệ rất mờ ám, chuyện này giống như một cây kim cấn, đâm vào trong đầu của hắn, để cho nàng ăn không thòm cũng không ngủ ngon.

Đường Dần hơi sững sốt một chút, lại rõ ràng Phạm Mẫn nói là nàng là dựa vào người nào, hắn lặng im chỉ chốc lát, nói ra : "Đều đã cứu, nếu như không có nàng, sẽ không có ta hôm nay tất cả, dường như kết quả không có bọn họ, ta lại không thể có thể cùng chung thiên đi chống lại, nguyên do, nàng cùng bọn họ, ta phải cũng phải cứu ra."

Hắn những thứ này đều là lời nói thật, vẫn chưa có chút giấu diếm.

Phạm Mẫn yếu ớt thở dài, gục đầu xuống tới, nghi tiếng hỏi : "Vậy ngươi. . . Thích hắn sao?"

Đường Dần khoe miệng giật giật, cuối cùng lắc đầu nói : "Ta không biết."

"Vậy ngươi thích ta sao?"

Bản thân có thích hay không Phạm Mẫn? Điểm này đương nhiên là khẳng định. Hắn gật đầu, đến : "Đúng vậy."

Lấy được hắn khẳng định trả lời, Phạm Mẫn trong lòng một ngọt, tiếp tục vừa truy mùi vị : "Đem. . . Ngươi yêu ta sao?"

Nhắc tới yêu chữ, Đường Dần hồ đáp không được, bởi vì trong đầu hắn lóe lên người kia không phải Phạm Mẫn, mà là Thủy Tinh, hoặc là nói là Ân Nhu. Rất kỳ quái, hắn và Ân Nhu thời gian chung đụng cũng không dài, hơn nữa tại đây thời gian không lâu đậm cũng không đã gặp mặt mấy lần, nhưng Ân Nhu thân ảnh giống như là in vào trong đầu hắn, muốn bỏ rơi cũng bỏ rơi không được.

Thật lâu không có nghe được Đường Dần trả lời, Phạm Mẫn trên mặt toát ra vẻ thất vọng, nàng nhìn Đường Dần một lúc lâu, sau đó đưa tay thò nhẹ chút tim của hắn miệng, như là tuyên bố tuyên ngôn tựa như gần từng chữ : "Ta là sẽ không bỏ qua, bất kể là ai ở bên trong, ta đều có thể kiên trì."

Phạm Mẫn kiên trì cùng chấp nhất, có đôi khi để cho dựa vào vừa cảm động vừa lòng ta. Hiện tại chính là như vậy.

Hắn không có nói tiếp, trực tiếp đưa tay vòng ở Phạm Mẫn vòng eo, đem nàng lâu vào trong ngực, nhắm mắt lại, yên lặng ngửi thân thể hắn đặc hữu mùi thơm.

Hắn muốn, hắn nếu như không phải cùng Nghiêm Liệt dung hợp, hợp lại hai làm một, hắn đối với Ân Nhu cảm giác cũng chỉ là kinh nghiệm mà thôi, sẽ không giống như bây giờ, có vẻ sâu như vậy. . .

Yêu một người, cũng không phải món buông lòng sự tình, mà yêu một điều bất khả cập đích người, cảm giác thống khổ hơn thi.

Đường Dần khó có thể tự kiềm chế. Qua hồi lâu, nàng xoay người lại, từ mang theo người túi da trong đó móc ra một nửa lớn chừng bàn tay màu xanh lá cây tinh thạch, đưa cho Phạm Mẫn, nói ra : "Tặng cho ngươi."

Đường Dần rất cẩn thận, hắn cũng không biết loại này tinh thạch rốt cuộc là cái gì đông bốn, cũng không rõ ràng lắm đối với người thể có hay không tác dụng phụ, hai ngày này luôn luôn ngáy ngủ bên người, không cảm giác cái gì dị thường, lúc này mới lấy ra đưa cho Phạm Mẫn, về phần ngoài một, hắn muốn cho in vào bản thân trong linh hồn nữ nhân kia.

Thấy thể này một lớn xanh biếc dịu dàng đá quý, Phạm Mẫn ngạc nhiên nảy ra, đưa tay nhận lấy, xuyên thấu qua lòng bàn tay, cảm giác lạnh băng băng, nàng cũng chưa từng thấy qua tên này không thể ngừng hỏi : "Đây là cái gì?"

Thấy hắn cũng không biết, Đường Dần bất đắc dĩ mà cười nói : "Ta cũng không biết, nó là cự long đưa ta."

"Này. . . Nhất định rất quý trọng." Phạm Mẫn không biết hắn là cái gì, hơn hết đi qua thượng nhân quan điểm, một cái liền có thể nhìn ra hắn khẳng định giá trị xa xỉ, là trong bảo thạch cực phẩm, có thể cường hay là lớn như vậy một quả thực quá hiếm có. ! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 170: Quyển 7

Phụ nữ nào không thích châu báu? Hơn nữa còn là thể này hiếm thấy châu báu, còn do người yêu đưa. Phạm Mẫn rất bảo bối đem tinh thạch nâng niu ở trong lòng bàn tay, đây là, tinh thạch ngược lại không còn lạnh như băng, trở nên ấm áp, cũng để cho trong lòng của nàng tràn ngập ngọt ngào.

Ngày mai, Đường Dần lên đường, đi đi Diêm thành, sợ trên đường khiến cho hoài nghi, hắn không có mang quá nhiều nhân thủ, ra Thượng Quan tam huynh đệ, đám sau lưng hai mươi tên tu vi chỉ ít đạt được linh hóa cảnh giới thành viên cùng với hơn mười người môn khách bên ngoài, lại không mang nhiều những người khác.

Bọn họ chỉ hơn ba mươi người, trang phục thành thương khách bộ dáng, cưỡi ngựa nhanh suốt đêm thần tốc.

Từ thiên quan đi Diêm thành, một, trên đường phải mặc qua ba quận, theo thứ tự là quận Quan Nam, quận Kim Quang, quận Nhạ Hồ. Quận Quan Nam láng giềng gần thiên quan, ngoài quận thủ tuy rằng đã tỏ thái độ nguyên ý đối với Chung Thiên thuần phục, nhưng dù sao trời cao hoàng đế xa, ngoài miệng nói như vậy, hai trên thực tế vẫn chưa phó đó cho hành động, tức là xuất binh tiến đánh thiên quan, cũng không có đối với Đường Dần cầm đầu một trời một vực quận biểu hiện ra địch ý, toàn bộ quận Quan Nam còn giống như trước đây, thậm chí toàn bộ quận ngay cả đề phòng cũng không có làm việc. Lọt qua cửa nam, vào quận Kim Quang địa giới, nơi này thành trì cũng bắt đầu giới cẩn nghiêm, buổi tối cấm đi lại ban đêm, không khí khẩn trương từ từ nồng đậm lên, chờ vào quận Nhạ Hồ, mới chính thức cảm giác được đại chiến tới gần.

Cảnh Cường là Chung Thiên Khoái Hạ đại tướng, linh vũ tu vi đạt được Linh Nguyên Giới, dũng mãnh thiện chiến, mười nguyên cương mãnh võ tướng, nhưng thái độ làm người tàn bạo, bảo thủ, không hề bối rối nội chính, cũng không thích hợp làm việc quận trưởng, Chung Thiên sở dĩ trọng dụng hắn, chỉ là bởi vì hắn trung thành đủ.

Chỉ Cảnh Cường làm quận trưởng sau đó, nhạ hồ dân chúng liền sinh hoạt tại nước sôi lửa bỏng với nhau. Cảnh Cường với thiết huyết cổ tay không chế lời đồn, chết chóc xếp vào mật thám, một khi phát hiện có dân chúng với tâm tình bất mãn đàm luận Chung Thiên, ngộ không cần thẩm phán, hoặc là trực tiếp bắt được quan phủ chém đầu hoặc là liền phái người đem ám sát.

Vào lúc đó lời đồn là phi thường mở cửa, ngay cả thông thường văn nhân thậm chí dân chúng đều có thể trực tiếp lên lớp giảng bài cho quân vương, liên quốc gia đại sự nói ra bản thân chủ trương, mặc kệ quân vương có chấp nhận hay không, cự tuyệt sẽ không giết hại lên lớp giảng bài văn nhân hoặc là dân chúng, hai hiện tại quận Nhạ Hồ tình huống đã hoàn toàn thay đổi, câu nói đầu tiên có thể quyết định sinh tử của một người, vào loại độ cao này khẩn trương dưới tình huống, mỗi người thần kinh đều căng bó tới cực điểm, mọi người tâm tình bất mãn biểu hiện ra xem là bị chế trụ, trên thực tế đều chuyển dời đến chỗ tối, mọi người đối với Chung Thiên hơn nữa căm hận, cũng càng thêm nhớ khởi phong vương thời kỳ khai sáng.

Làm Đường Dần đoàn người vào quận Nhạ Hồ lúc ấy, cảm giác nơi đây quả thực thay đổi một bộ dáng, cũng không phải là cảnh vật cải biến, mà

là người thay đổi, trước kia quận Nhạc Hồ phi thường náo nhiệt, người đến người đi, thương khách như nước thủy triều, hai hiện tại, cho dù ban ngày ở trên đường cũng nhìn không thấy vài người, đều đứng hạn thành xếp thành đôi binh sĩ cầm trong tay thương, ở trên đường đi lại tuần tra.

Vệ binh môn quân trang đã thay đổi, vốn có Phong quân cũng là hắc y hắc giáp trang phục, mà bây giờ thì biến thành Hồng Y đỏ giáp, nhìn đã đổi mới trang binh sĩ, Đường Dần trong lòng cười nhạt, xem ra Chung Thiên thật đúng là muốn đem Phong quốc biến thành bằng nước, quốc hiệu, cờ hiệu thay đổi còn chưa đủ, ngay cả quân trang cũng muốn thay đổi.

Chính cái gọi là ngày muốn ngoài vòng, nhất định lệnh ngoài cuồng.

Đường Dần đám người vào thành sau đó tìm được một quán cơm, chút nhiều cơm nước, trước lấp đầy bụng.

Trong quán cơm vắng ngắt, điểm tiểu nhị vô tình mà ngủ gật, Đường Dần đoàn người tiến đến cũng không đem hấn giật mình tỉnh giấc.

Đường Dần liếc mắt một cái, liền trực tiếp đi vào trong điểm, vào một cái tới gần cửa sổ trước bàn ngồi xuống, Trình Cẩm đi tới điểm tiểu nhị trước mắt, gõ bàn một cái, trầm giọng nói ra : "Tĩnh tĩnh, tĩnh tĩnh!"

Điểm tiểu nhị mơ mơ màng màng mở mắt, xem - nhỏ sa tay đánh - đến trong điểm lập tức tới nơi nhiều người như vậy, có một ít không phản ứng kịp. Nghi vấn hỏi : "Các người là. . ."

"Đây không phải là tiệm cơm sao? Tiến đến đương nhiên là ăn cơm, các người còn làm việc không có mở cửa?" Trình Cẩm chân mày vặn thành một cục.

Tiểu nhị cuối cùng tỉnh táo lại, cúi đầu khom lưng liên thanh nói ra : "Làm việc, ngồi, ngồi, các khách quan mời ngồi, các người muốn ăn chút gì không?"

Trình Cẩm nói ra : "Tôi trước một trăm bánh bao, năm mươi cân thịt bò, thịt bò phía trên phân nửa là được, một nửa kia chúng ta mang đi. . ."

Điểm tiểu nhị nghe vậy chép miệng, cười khan nói : "Xin lỗi, khách quan, tiểu điểm không có nhiều như vậy thịt bò."

"Cái gì?" Trình Cẩm nhếch lông mày, bản thân chẳng qua là muốn năm mươi cân thịt bò, cũng không phải năm trăm cân, lớn như vậy tiệm cơm làm sao có thể lại không có? Hấn xuy cười một tiếng, hỏi ngược lại : "Người là cho là chúng ta không trả tiền nổi, lại ăn bá vương bữa ăn?"

"Không, không, không, khách quan hiểu lầm." Điểm tiểu nhị chà xát tay, cười khổ nói : "Khách quan, chính người xem, hiện tại trong điểm chưa có khách? Suốt ngày đều tới không được vài người, nguyên do tiểu điểm cũng không dự bị nhiều như vậy thịt bò."

Trình Cẩm nháy nháy mắt, nhìn chung quanh chừng đó, cũng không phải sao, lớn như vậy tiệm cơm, hơn mười cái bàn, trừ đã phương này chừng ba mươi người bên ngoài, lại chính là chỉ có hai gã thực khách, phải biết rằng hiện tại chính là chính Ngọ giờ cơm thời gian, chính phải là làm ăn chạy thời điểm. Hấn khẽ lắc đầu một cái, đưa mắt nhìn về phía Đường Dần.

Người sau nhẹ giọng nói ra : "Không có coi như, có cái gì liên phía trên cái gì nữa, chỉ cần có thể lấp đầy bụng là được!"

Trình Cẩm gật đầu, đối với điểm tiểu nhị nói ra : "Nhà của ta lớn. . . Thiếu gia nói người đều nghe được? Đi chuẩn bị đi!" Nói xong, hấn âm thầm thè lưỡi, thiếu chút nữa bản thân đã nói lỡ miệng, cũng may phản ứng rất nhanh, đứng lúc sửa lại.

"Được liệt, khách quan chờ!" Điểm tiểu nhị đáp ứng một tiếng, bước nhanh đi ra ngoài.

Trình Cẩm vào Đường Dần bên người ngồi xuống, thấp giọng nói ra : "Nghĩ không ra mới gần ngui mấy tháng, quận Nhạc Hồ liền biến thành cái dạng này."

Đường Dần nhún vai xuy cười một tiếng, không có nhiều lời.

Không lâu sau, điểm tiểu nhị nhất nhất đưa lên bánh bao cùng ăn sáng, bánh bao uống phí cứng rắn, nói không được là phóng mấy ngày, ăn sáng mùi vị cũng không được tốt lắm, tất cả mọi người là vừa ăn vừa nhíu.

Bởi cơm nước không hợp miệng, Đường Dần đám người cũng đều ăn rất nhanh, mọi người ở đây mau ăn cho tới khi nào xong thôi, một đội quan binh từ bên ngoài đi vào.

Quan binh chỉ có mười mấy người, giống tuần tra tiểu đội đến đó. Làm nói một tên tiểu đội trưởng trông mắt nhanh như chớp loạn chuyển, tà dậm tà khát, chỉ bất quá hấn tà khí cùng Đường Dần tà khí không giống nhau, Đường Dần tà khí là mang theo sát khí cùng điên cuồng, mà hấn tà thì tràn ngập bá đầu nói đầy.

Gặp đột nhiên có quan binh tiến đến, Trình Cẩm đám người trong lòng cùng là chấn động, mặc dù là tiếp tục đang ăn cơm, nhưng khác cái tay đã từ từ phóng tới dưới bàn, bắt được bên hông giấu điểm bội đao, chuẩn bị vừa có bất thường liền giải nguy xuất thủ.

Đường Dần có thể sánh bằng mọi người trầm ổn nhiều lắm, tự quan binh tiến đến, hấn không nhiều liếc mắt nhìn, ngay cả mí mắt đều không liêu

một chút, như cũ cúi đầu nhanh chóng đang ăn com món ăn.

Tiểu đội trưởng đưa mắt nhìn chung quanh một lần tiệm com, sau đó giọng nói bất thiện hỏi : "Phía ngoài vậy nhiều ngựa đều là của ai?"

Thăm nghĩ một tiếng phiền phức, Trình Cẩm đứng lên hình, hướng về phía tiểu đội trưởng chấp tay, mỉm cười nói : "Là tiểu nhân."

"A?" Tiểu đội trưởng ngơ đầu nhìn từ trên xuống dưới Trình Cẩm, hỏi : "Mang ngựa nhiều như vậy làm cái gì?"

"Tiểu nhân là bán dạo, ngựa tự nhiên là kéo hàng."

"Kéo hàng?" Tiểu đội trưởng hừ cười một tiếng, đi tới cùng cầm trước mắt, nói ra : "Ta tại sao không có thấy các người hàng a?"

"Đều đã trải qua bán mất, chúng ta bây giờ là chuẩn bị về nhà."

"Nguy hiểm!" Tiểu đội trưởng cười lạnh nói : Điện thoại di động rất nhanh xem : 1|6|. m "Ta gặp các người là mưu đồ gây rối nữa?"

Trình Miên trong mắt tinh quang vội hiện, cũng không nói gì què, nhưng tay đã lặng lẽ sờ về phía sau thắt lưng, làm bộ chuẩn bị rút đao, Đường Dần sau lưng hắn, trước một bước đưa hân chuẩn bị rút đao bàn tay bắt được, dùng sức nhéo nhéo, ý bảo ioWW2 hân không râu động thủ, hơn thế đồng thời, Đường Dần cũng đứng dậy, vẻ mặt tươi cười mà nói ra : "Chúng ta là kính thương đi ngang qua nơi đây, mong rằng tướng quân nhiều tạo thuận lợi." Trong lúc nói chuyện, trong tay của hân nhiều hơn một điểm bạc, đưa tới tiểu đội trưởng trước mắt.

Tiểu đội trưởng đòi này cũng không có bị người ta gọi là vù vù qua tướng quân, nghe xong Đường Dần nói hiển nhiên mười phần hướng thụ, hơn nữa đưa tới trước mặt mình bạc, sắc mặt âm trầm tức khắc mở lang đứng lên, không để lại dấu vết đem Đường Dần bạc nhận lấy, thuận thế nhét vào đai lưng đậm, sau đó làm bộ nói ra : "Gần nhất không yên ổn, trong khoảng thời gian này, tốt nhất không muốn xảy ra tới, liền đằng hoàng ở nhà ngủ ngó nữa!"

"Vâng! Tướng quân nói tức là!" Đường Dần mỉm cười nói.

Tiểu đội trưởng hài lòng gật đầu, quay đầu lại đối với thủ hạ binh lính dương dương tự đắc đầu, nói ra : "Không cần khăn trương, bọn họ đều là thông thường thương khách." Một điểm bạc, Đường Dần đám người lập tức từ mưu đồ gây rối biến thành thông thường thương khách, có thể thấy được kim tiền uy lực bao lớn.

Nghe nói tiểu đội trưởng nói tiếng, binh lính môn đều đem bụng lên thương buồn xuống, nét mặt cũng khôi phục như cũ.

Tiểu đội trưởng theo tay cầm lên một cái bánh bao, cắn một cái, quay đầu liền nhỏ ra, đem bánh màn thầu ném qua một bên, nói làm bầm : "Thứ quý gì." Nói lời này, hân vừa hướng hai gã khác thực khách đi tới, hỏi : "Hai người lại là đang làm gì?"

"Quân gia, tiểu nhân cũng là thương khách!"

"Oh? Ta xem không giống a!" Tiểu đội trưởng chấp tay sau đít, mắt lé hai người.

Này hai gã thương khách cũng không có Đường Dần như vậy lên tới, hơn nữa hai người bọn họ cũng đem không ra nhiều bạc như vậy. Hai người liền thanh nói ra : "Quân gia, chúng ta thật là lên lớp, còn có bằng chứng . ." Vừa nói chuyện, hai người từ trong lòng móc ra thương nhân đặc hữu hành thư, đưa cho tiểu đội trưởng.

Gặp từ hân trên người của hai người không chiếm được chỗ tốt, tiểu đội trưởng trong con giận dữ, tiếp nhận hành thư, xem cũng không xem trực tiếp liền xé, lạnh giọng nói ra : "Cái gì đồ vô dụng hành thư, lão tử nhìn người hai ngay cả có quý!" Vừa nói chuyện, hân nghiêng đầu quát lên : "Đem hai người này mang cho ta đi, áp trở lại thẩm vấn!"

Thượng Quan huynh đệ cùng với Trình Cẩm đám người thấy thế không khỏi lớn nhú, theo bản năng nắm chặt nắm tay.

Này không phải quan binh quả thực liền là một đám thổ phi, thảo nào quận Nhạc Hồ hiện tại như vậy tiêu điều, cửa hàng đại thể quan trang, tất cả đều là những thứ này Chung Thiên chó chạy cho gây.

Đường Dần không có mọi người như vậy lòng căm phẫn điển nguyên nhân, sau khi ngồi xuống, nhẹ giọng nói ra : "Mặc kệ chuyện của chúng ta, ngồi xuống tiếp tục ăn com."! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hân tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dàn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 171

Thượng Quan Nguyên Nhượng nhìn Đường Dàn, nói ra : "Đối phương chỉ có mười quan binh, đại nhân nếu nhớ cứu người, chẳng qua là một cái nhấc tay mà thôi."

Mười tên thông thường quan binh, bọn họ hơn ba mươi người muốn lấy mười người này tính mạng dễ như trở bàn tay, gật liên tục tiếng động cũng sẽ không phát ra ngoài.

Đường Dàn để đầu xuống, chứng thực Thượng Quan Nguyên Nhượng, hỏi ngược lại : "Chúng ta bây giờ quả thật có thể cứu hai người này, nhưng đây chỉ là một góc băng sơn, còn có ngàn vạn giống hai người bọn họ thế này bị oan uổng người, lẽ nào chúng ta cũng có thể cứu sao?"

"Không nhìn thấy cũng thì thôi, nếu thấy. . ."

Đường Dàn khoát khoát tay, nói ra : "Cứu người chỉ là trị phần ngọn, mà không có thể trị bản, nếu nhớ không cho loại chuyện này phát sinh nữa, phải diệt trừ Chung Thiên, hiện tại nếu như chỉ vì cứu hai người bại lộ thân phận của chúng ta, vậy thì không phải là cứu người, mà là hại nhân, ở hại càng nhiều người vô tội."

Thượng Quan Nguyên Nhượng nghe vậy, như có điều suy nghĩ gục đầu xuống, lặng im không nói gì.

Đường Dàn thật sâu nhìn hán một cái, cũng không nhiều lời nữa, tiếp tục ăn cơm.

Chờ mọi người đem cơm đều ăn xong rồi, Thượng Quan Nguyên Nhượng mới biệt xuất một câu, "Đại nhân nói có lý."

Đường Dàn thiếu chút nữa bật cười, Thượng Quan Nguyên Nhượng linh mẫn vô kỳ tài, nhưng thái độ làm người vừa quật cường suy nghĩ lại cứng nhắc, một bộ rất dễ hiểu chuyện, chính hán cần nhắc nửa ngày mới có thể suy nghĩ cẩn thận, người như thế vô luận phóng tới hiện đại hay là cổ đại, . Bọn bè cũng sẽ không rất nhiều, trên thực tế Thượng Quan Nguyên Nhượng cũng quả thực không vài cái bạn bè, bất quá Đường Dàn cũng rất thích Thượng Quan Nguyên Nhượng cá tính, càng cứng nhắc người, bị sau khi thuận phục càng phải trung thành một lòng, thậm chí đến chết cũng sẽ không phản bội.

Hai ngày sau, Đường Dàn một đám hữu kinh vô hiểm tiến vào Diêm thành địa giới.

Diêm thành và nhạc hồ khi xuất cũng coi như là thái bình, chẳng qua là ngoài thành trú quân nhiều lắm, cờ xí pháp phới, liên doanh mệnh mông bát ngát, cũng không phân rõ nơi nào là Phong quân doanh địa, nơi nào là Ninh quân doanh địa, chánh hành ở trên quan đạo, rất xa thấy đường phía trước bên đứng có một đám người. Cầm đầu không là người khác, đúng là Lục Phóng.

Ở Lục Phóng bên người còn đứng có một gã đại hán, người này ba mươi xuất đầu, khuôn mặt râu quai nón, thân hình khôi ngô cường tráng, khiến người ta liếc mắt một cái cũng biết là luyện gia tử, về phần những người khác, đại thể cũng là gia đình trang phục, trong đó còn hỗn tạp có vài thiên hòa Ngã Gia chẳng được.

Chờ Đường Dàn đám người nhanh đến Lục Phóng trước mắt thời điểm, người sau mới đem bọn họ nhận ra, trên mặt tức khắc lộ ra sắc mặt vui mừng, vội vàng chạy tiến lên, nhìn thấy Đường Dàn sau đó, hán khom người thi lễ, thấp giọng nói ra : "Đại nhân. Sao người lại tới đây?" Đi qua Thiên Nhân cùng địa vọng mật thám, hán đã biết Đường Dàn đến đây tin tức, bất quá hán nghĩ Đường Dàn xem như quận trưởng, tự mình đến Diêm thành, thực sự quá mức hung hiểm.

Đường Dàn ở trên ngựa hướng về phía hán mỉm cười, nói ra : "Chính là bởi vì ta tới, lần này hành động mới chỉ có thể thành công, không thể thất bại."

"Hiểu rồi! Đại nhân!" Lục Phóng gật đầu, sau đó lại xông tới sau lưng tên kia tướng mạo hung ác đại hán vỗ tay, vì Đường Dàn giới thiệu : "Đại nhân, vị này liền là bằng hữu của ta, Nhạc Từ Kiệt!"

Đường Dàn mỉm cười nhìn về phía tên kia đại hán, người sau giành trước thi lễ, một mực cung kính nói ra

: "Tiểu nhân gặp qua Đường đại nhân." Vừa nói chuyện, hán cẩn thận hướng bốn phía nhìn, lại nói : "Ở đây không phải nói chuyện chỗ, đại nhân có thể tới trước nhà ta tạm làm nghỉ ngơi."

"Tốt!"

Nhạc Tử Kiệt nói nhà không có thể như vậy ở vào Diêm thành bên trong nhà, mà là tọa lạc cho Diêm thành ngoại nhà cửa. Do hấn và Lục Phóng dẫn đường. Đường Dần đám người đi tới Nhạc Tử Kiệt ở ngoài thành tòa nhà. Nhìn ra được, người này nhà tư không ít, trước đây tiến hành trộm cướp thời điểm không ít vơ vét của cải, mặc dù là ngoài thành không thường ở nhà cửa cũng kiến tạo mười phần khí phái.

Đem Đường Dần mời vào chính sảnh, sau đó để cho hấn ngồi vào chủ vị, Nhạc Tử Kiệt thì ngồi ở một bên ra tay bên, đối với Đường Dần chấp tay nói ra: "Tiểu nhân ngưỡng mộ đã lâu để cho đại nhân đại danh, trước đây Lục huynh trả lại cho ta viết qua thư, để cho ta đi vào tìm nơi nương tựa, bất quá, nhà của ta phòng cũng là Diêm thành, thực sự không đi được."

Lục Phóng tức giận nặng hừ một tiếng, "Không phải không đi được, là ngươi luyện tức gia sản của ngươi mà thôi!"

Nhạc Tử Kiệt bị hấn nói già đỏ mặt lên, xoa tay cười gượng.

Đường Dần nhìn ra được, hấn và Lục Phóng giao tình không cạn.

Hấn nghi vấn hỏi: "Nhạc huynh cùng Lục huynh là thế nào nhận thức?"

Nhắc tới cái này, Nhạc Tử Kiệt sắc mặt đỏ hơn, không tốt ý thức nói ra: "Nói vậy đại nhân cũng biết ta trước kia làm gì, một lần 'Buôn bán' thời điểm đụng tới cứng rắn người, nếu không phải Lục huynh trùng hợp đi ngang qua, đã cứu ta mệnh, ta chỉ sợ cũng không sống được đến bây giờ."

"Nguyên lai là thế này." Đường Dần gật đầu, sau đó thoại phong nhất chuyển, cắt vào chính đề, hỏi: "Ngươi có địa đạo có thể vào Diêm thành bên trong! &qu; lúc nói chuyện, hấn nhìn thẳng Nhạc Tử Kiệt, hai con mắt nhanh chóng duyệt ra ánh sáng u u.

Nhạc Tử Kiệt bị hấn nhìn ở trong lòng phát lạnh, thầm kêu tốt ánh mắt sắc bén, vị này quận trưởng không có thể như vậy người thường! Hấn nuốt nước bọt, gật gật đầu nói: "Đúng vậy, đại nhân, tiểu nhân ở trong nhà riêng của mình đào một cái thông hướng ngoài thành địa đạo."

"Lối ra tại nơi?"

"Ở tại nơi đây." Nhạc Tử Kiệt như thực chất đáp.

"Cái này?" Đường Dần ngăn ra.

Nhạc Tử Kiệt có thể giải thích nói: "Tiểu nhân sở dĩ ở chỗ này xây chỗ ở, vì che giấu tai mắt người."

Đường Dần ồ một tiếng, sau đó vui vẻ, cái này Nhạc Tử Kiệt ngược lại rất thông minh.

Hấn nâng chung trà lên, đầu tiên là tùy ý ngửi một cái, sau đó chậm rãi uống một ngụm, thuận miệng hỏi: "Lần này ngươi chịu giúp ta, lẽ nào sẽ không sợ bị Chung Thiên điều tra ra. Trị tội ngươi sao?"

Đường Dần lời này dĩ nhiên không phải thuận miệng hỏi một chút mà thôi, mà là đang thăm dò Nhạc Tử Kiệt.

Nhạc Tử Kiệt là đạo phi xuất thân, thái độ làm người mười phần cơ linh, vậy có thể nghe không hiểu Đường Dần nói ngoại đó âm, hấn vội vàng nghiêm mặt nói ra: "Tiểu nhân nếu dám đáp ứng Lục huynh xuất thủ tương trợ, cũng đã làm tốt chuẩn bị tâm lý, hơn nữa chờ sau khi chuyện thành công, tiểu nhân cũng không chuẩn bị tiếp tục ở lại Diêm thành, phải theo đại nhân cùng đi một trời một vực quận, được rồi, tiểu nhân người nhà hiện tại đã ở đi một trời một vực quận trên đường, hợp lại do đại nhân thuộc hạ hộ tống." Theo như lời hấn chính là Đường Dần thuộc hạ chính là chỉ thiên mất cùng địa vòng mặt thám.

Nghe vậy, Đường Dần bất động thanh sắc nhìn về phía Nhạc Thiên cùng Ngã Gia bộ hạ, gặp người sau gật đầu, ý bảo Nhạc Tử Kiệt nói không giả, hấn lúc này mới yên lòng lại.

Nhạc Tử Kiệt làm như vậy rất nhạy bén, trước quân gia người đưa đến một trời một vực quận, một là có thể trốn tị mằm tai vạ, hai cũng là bỏ đi Đường Dần cảnh giác, hấn coi như là quân gia người trước đưa cho Đường Dần làm con tin, với ấy để chứng minh bản thân không có ác ý, nói cách khác, chờ hấn đem địa đạo nói cho Đường Dần sau đó, người sau rất có thể vì ngăn chặn hậu hoạn mà giết chết hấn thậm chí cả nhà của hấn diệt khẩu.

Hấn cẩn thận không phải là không có đạo lý, mà Đường Dần cũng quả thật có thể làm ra chuyện như vậy.

Lấy được thủ hạ chính là xác nhận, Đường Dần trước mặt mà cười, nói ra: "Cũng tốt, ngày sau Diêm thành còn không biết phải loạn thành bộ dáng gì nữa, quân gia người đưa đến một trời một vực quận trước tránh một chút, chí ít tính mạng không lo. Việc này nếu có thể thành công, ta sẽ trọng thưởng ngươi, ngày sau đánh trở về Diêm thành, cũng sẽ không quên công lao của ngươi."

"Ôi chào, đa tạ Đại nhân!" Nhạc Tử Kiệt vội vàng đứng lên hình, một tự mình tới đất.

Đường Dần nhìn mặt ngoài thô mãnh mà thực tế thận trọng như tên đại Nhạc Tử Kiệt, mỉm cười gật đầu.

Nhạc Từ Kiệt địa đạo giấu rất ầm ỹ, ngoài thành lối ra ở vào nhà cửa nhà bếp lò bếp phía dưới, giấu ở loại địa phương này, cho dù quan binh tới lục soát đêm rất khó phát hiện.

Địa đạo lại thấp lại hẹp, đường hành lang chỉ có thể đi một người, bên trong đen như mực, không có một chút ánh sáng, tốt đang lúc mọi người đều chuẩn bị cho tốt cây đuốc.

"Đại nhân, địa đạo ảm ướt, chú ý dưới chân, cẩn thận trượt chân." Nhạc Từ Kiệt đi ở phía trước, bên dẫn đường bên nhắc nhở phía sau Đường Dần.

Chờ hán quay đầu trở lại nhìn về phía Đường Dần lúc ấy, lại càng hoảng sợ, bởi lò mờ, hán không thấy rõ Đường Dần ngẩng quan, ngược lại thấy được hán vậy một đôi xanh lá yếu ớt lóe ra quý dị tia sáng đêm mất, nếu như không phải xác nhận hán là người, hán gần như muốn hoài nghi mình nhìn thấy quý.

Kích linh linh rung mình một cái, Nhạc Từ Kiệt vội vàng đem đầu xoay trở lại, âm thầm thề.

Giữa đường trình quá bán thời điểm, địa đạo càng ảm ướt, hơn nữa phía trên còn bắt đầu sấm nước, tích tích đáp đáp lâm biết dùng người về mặt đầy người, bội cảm khó chịu. Nhạc Từ Kiệt giải thích : "Phía trên này là thành hào, cho nên có sấm nước, qua đoạn này thì tốt rồi.

Đường Dần không có trả lời, bất quá nhưng trong lòng đang thầm giật mình, đất này nói tuy rằng mọc đơn sơ, lại có thể đi ngang qua thành hào, có thể thấy được xuống đất sâu, coi như là đại công trình, mà công trình lớn như vậy dĩ nhiên không người phát hiện, không biết nên Nhạc Từ Kiệt năng lực mạnh mẽ, hay là nên nói vận khí của hán tốt.

Trên mặt đất nói trong đó đi ước chừng hơn nửa canh giờ, cuối cùng đã tới lối ra.

Bọn người từ lộ trình ra, trước mắt đây đây phát sáng, nơi này đúng là Nhạc Từ Kiệt ở vào thành bên trong viện phòng ngủ, mà địa đạo vào chỗ cho giường chiếu phía dưới.

Nhạc Từ Kiệt cười ha hả nhìn về phía Đường Dần, nói ra : "Đại nhân, nơi này chính là ta ở trong thành tòa nhà!

Địa đạo chính là như vậy kỳ diệu, mọi người mới vừa rồi còn ở vào ngoài thành, mà chỉ chớp mắt liền toàn bộ tiến vào thành bên trong, dường như xuyên qua thời không dường như.

Nhạc Từ Kiệt người nhà đều đã đi rồi, người hầu cũng tất cả giải tán, trừ tâm phúc gia đình ngoại, không nữa người còn lại, lớn như vậy nhà cửa có vẻ trống rỗng.

Mọi người tề tụ cho Nhạc Từ Kiệt phòng ngủ, Đường Dần hỏi : "Hiện tại Lương vũ người dương Tam gia người còn bị giam giữ ở Chung Thiên quý phủ sao?"

"Đúng vậy, đại nhân!" Nhạc Thiên dưới trương cơ sở ngầm gật đầu đáp.

"Có thể có Chung phủ địa đồ?"

"Chỉ vẽ ra ngoại vi, bởi vì phòng thủ quá nghiêm mật, chúng ta không cách nào lẫn vào trong đó, đối với bên trong cấu tạo không cách nào tìm kiếm rõ ràng." Ngã Gia bộ hạ từ trong lòng móc ra sơ đồ phác thảo, vô cùng cung kính mà đưa cho Đường Dần.

Đường Dần tiếp nhận, triển khai vừa nhìn, lập tức lắc đầu, tấm bản đồ này vẽ quá sơ lược, chỉ có đại khái kết cấu, chi tiết không có hội ra, hán như có điều suy nghĩ yếu ớt nói ra;" động thủ lúc trước, chúng ta phải nắm giữ nặng phủ cận kề hình, nói cách khác, ngay cả cứu người cũng không biết đi nơi nào cứu, thì như thế nào có thể làm ra tương ứng sắp xếp? "

"Đại nhân, chúng ta sẽ đi tìm hiểu!" Thiên Nhãn cùng địa võng mặt thám trăm miệng một lời nói.

Sẽ đi tìm hiểu chỉ sợ cũng chưa chắc có thể lộ ra cái gì trọng yếu tình báo, Đường Dần con người xoay chuyển, xoa tay nói ra : "Không cần, chờ sau khi trời tối, ta đi tìm một người hỗ trợ." ! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Chương 172

Nghe Đường Dàn nói muốn tìm người hỗ trợ, Thượng Quan tam huynh đệ cùng với Lục Phóng, Trình Cẩm đám người cùng là ngẩn ra, trăm miệng một lời mà hỏi thăm: "Đại nhân muốn đi tìm người nào?"

Đường Dàn cười nói: "Chung Thiên ** một chuyện chúng ta trước hết là lấy được của người nào tin tức?"

"Đặng Minh Dương?"

"Không sai!" Đường Dàn yếu ớt nói ra: "Đặng Minh Dương là bộ hạ cũ của ta, nếu hắn khẳng ở trước tiên hướng ta mật báo, nói rõ hắn đối với Chung Thiên ** một chuyện cũng là cảm ý kiến phản đối, ta đêm nay sẽ đi gặp hắn, phỏng chừng hắn có thể giúp lên chúng ta vội vàng!"

"Đại nhân, hắn sẽ không. . ." Trình Cẩm từ trước đến nay đa nghi, lại chưa từng thấy qua Đặng Minh Dương người này, đối kỳ rất lo lắng.

"Không có việc gì, không cần lo lắng." Đường Dàn hiểu rồi ý tứ của hắn, mỉm cười lắc đầu.

Vào lúc ban đêm, Đường Dàn đi tìm Đặng Minh Dương, bởi vì không phải đi đánh nhau, cũng không phải muốn * vội vã Đặng Minh Dương đi vào khuôn khổ, Đường Dàn vốn không dự định dẫn người đi trước, nhưng Thượng Quan Nguyên Nhượng một tình cảm yêu cầu đi theo, Đường Dàn ngần ngại, cũng liền đem hắn mang theo.

Hai người đều thay người dân bình thường thường mặc áo tang bố trí khó, Đường Dàn còn cố ý đeo đỉnh đầu mũ rom, che khuất hơn phân nửa mặt, hẳn trước đây dù sao ở Diêm thành đã làm binh đoàn trưởng, nhận thức người của hắn không ít, hẳn cũng không hy vọng mình tới Diêm thành tin tức truyền tới Chung Thiên nơi nào.

Ra Nhạc Từ Kiệt tòa nhà, hai người thẳng đến Đặng Minh Dương nơi ở.

Trước đây Đặng Minh Dương là Đường Dàn dưới trướng Thiên phu trưởng, nhà hắn địa chỉ, Đường Dàn hay là rất quen thuộc.

Rất sợ phức tạp, Đường Dàn cùng Thượng Quan Nguyên Nhượng không có ở Diêm thành nội loạn đi dạo, thẳng đến Đặng Minh Dương phủ đệ đi.

Đặng Minh Dương gia cảnh coi như không tệ, ở Diêm thành bên trong có ** sân, tuy rằng không tính lớn, nhưng nhà giữa, sương phòng tất cả đạo cụ toàn bộ.

Đến rồi cửa nhà hắn sau đó, Đường Dàn đứng ở một bên, ý bảo Thượng Quan Nguyên Nhượng gõ cửa, người sau lên tiếng, đi tới trước cửa, ngay cả chụp mấy cái, có thể bên trong không có động tĩnh gì, Thượng Quan Nguyên Nhượng cau mày một cái, lại liên tục vỗ vào mấy lần, đợi một hồi lâu, bên trong cánh cửa mới truyền ra ôm banh chạy tiếng, tiếp tục, cửa phòng từ từ mở một cái khe hở, từ bên trong lộ ra nửa khuôn mặt.

Mở cửa là một mặc màu xám bố y thanh niên, xem ngoài trang phục, giống Đặng Minh Dương trong nhà người hầu. Thanh niên mang trên mặt nhát gan sợ, khách khí mặt chỉ có hai người, hẳn rõ ràng thở phào nhẹ nhõm, đưa mắt quan sát một phen gõ cửa Thượng Quan Nguyên Nhượng, nghĩ lạ mắt rất, nghi vấn hỏi: "Người là ai? Có chuyện gì không?"

Quan Nguyên Nhượng trực tiếp nói ra: "Ta tìm Đặng Thiên Quân!"

Thanh niên chân mày nhíu càng sâu, vẻ mặt không nhìn được nói ra: "Xin lỗi, lão gia nhà ta bây giờ không có ở đây." Nói xong, lui ra phía sau một bước, làm bộ sẽ phải đóng cửa. Lúc này, Đường Dàn vươn tay ra, một tay lấy cửa phòng đè lại, sau đó giờ giờ lên trên đầu mũ rom, cười hỏi: "A ngô, nhà ngươi quan to có bận rộn như vậy sao? Trẻ như thế còn không ở nhà."

Thanh niên nghe vậy, trên mặt không kiên nhẫn vẻ càng đậm, khí đạo: "Lão gia nhà ta vội vàng thông thả mắc mớ gì tới người. . ." Hắn vừa nói chuyện vừa hướng Đường Dàn nhìn lại, chờ hắn thấy rõ ràng Đường Dàn bộ dáng sau đó, cả người kinh nếu gà gồ, phía dưới không nói nên lời.

Đường Dàn thấy thế, nụ cười càng sâu, hỏi: "Thế nào? Mới một năm quang cảnh không gặp, liền không biết ta?"

"Đường. . . Đường tướng quân?" Thanh niên từ trong khiếp sợ tỉnh táo lại, quả thực không thể tin được hai mắt của mình, Đường Dàn trở về Diêm thành, cái tên công nhiên phản kháng Chung Thiên Đường Dàn cũng dám trở về Diêm thành, cái này thật không còn nghi ngờ gì nữa.

"Đặng Thiên Quân rốt cuộc có ở nhà không?"

"Ồ . . . Tại gia!"

"Vậy ta có thể vào sao?"

"Tốt, tốt. . ." Thanh niên giống bị hạ ma chú dường như, mắt trực câu câu nhìn Đường Dần, ngo ngắc nhắc xuống đầu, sau đó máy móc vậy mà lui sang một bên, để cho ** cửa. Đường Dần hướng Thượng Quan Nguyên Nhưộng bỏ roi đầu, sải bước đi vào trong viện.

Chờ Đường Dần cùng Thượng Quan Nguyên Nhưộng gần đây sau đó, thanh niên phung kích linh linh rung mình một cái, bỗng nhiên phản ứng kịp, sau đó đóng kỹ cửa phòng khóa lại, xoay người như một làn khói chạy vào nhà giữa. Không cần sai cũng biết chắc là cho Đặng Minh Dương mật báo đi. Quả nhiên, thanh niên tiến vào nhà giữa không lâu sau, Đặng Minh Dương liền từ bên trong chui ra.

Chờ hắn thấy đứng ở trong viện Đường Dần lúc ấy, hắn vừa mừng vừa sợ, đồng thời bị thương do sinh lòng, đoạt bước lên trước, đến rồi Đường Dần trước mặt, hắn vành mắt đỏ lên, quỳ một chân trên đất, thanh âm run rẩy nói ra : "Thuộc hạ. . . Đặng Minh Dương, bái kiến tướng quân!"

Đường Dần đưa tay đem hắn đỡ lên tới, trên dưới quan sát Đặng Minh Dương, cảm giác hắn so với chính mình rời khỏi khi đó tiêu tụy rất nhiều, nghĩ đến Chung Thiên soạn vị trong khoảng thời gian này cuộc sống của hắn cũng không tốt lắm. Hắn nói ra : "Đặng Thiên Quân không cần đa lễ, huống, người bây giờ đã không phải là bộ hạ của ta!"

Nghe xong lời này, Đặng Minh Dương nước mắt suýt nữa rơi xuống, sớm biết có hôm nay, mình làm sơ thật phải theo Đường Dần đi huyện Bình Nguyên.

Chính như Đường Dần sở liệu, mấy ngày này, Đặng Minh Dương quả thực không tốt lắm. Đường Dần từ nhậm thứ hai binh đoàn trưởng chức vụ sau đó, hắn vẫn tiếp tục ở lại binh đoàn bên trong đảm nhiệm Thiên phu trưởng. Chung Thiên soạn vị sau đó, đối với nhà họ Vũ coi trọng nhất thứ hai binh đoàn đương nhiên sẽ không bỏ qua, triệt bỏ vốn là binh đoàn trưởng, đối với phía dưới Thiên phu trưởng cũng là hết sức **, người nào nếu có nửa điểm câu oán hận, lập tức sẽ đưa tới họa sát thân, mấy ngày nay, Đặng Minh Dương thấy có quá nhiều đồng僚 chết vào Chung Thiên tay, hắn trả không suy nghĩ, com không muốn, ngủ đều ngủ không an ổn, rất sợ Chung Thiên đại đao lúc nào sẽ chém tới trên đầu của mình.

Lúc này thấy đến Đường Dần, hắn cảm xúc bắt đầu khởi động, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, hối hận không thôi. Hắn thở sâu, chấp tay nói ra : "Thuộc hạ trước kia là tướng quân bộ hạ, hiện tại cũng vẫn là tướng quân bộ hạ!"

Đường Dần cười, hướng về phía nhà giữa dương phía dưới, nói ra : "Chúng ta đi vào nói chuyện đi!"

Đặng Minh Dương hưng hăng chụp được đầu của mình, vội vã nghiêng người, đưa tay nói ra : "Mời, mời, mời! Tướng quân mau mời vào bên trong." Vừa nói chuyện, hắn nhìn về phía và Đường Dần cùng đi Thượng Quan Nguyên Nhưộng, Đặng Minh Dương có thể không biết hắn, trên dưới quan sát vài lần, nghi ngờ hỏi : "Tướng quân, vị này vâng. . ."

"Người một nhà!"

Đường Dần giản đơn trả lời một câu, không có nhiều lời. Bất quá hắn câu này người một nhà lại lệnh Đặng Minh Dương hết sức cao hứng, Đường Dần có thể nói như vậy, không thể nghi ngờ chính là đem mình cũng trở thành người mình.

Tiến vào nhà giữa sau đó, Đặng Minh Dương đem Đường Dần lui qua ghế trên, sau đó gọi người hầu cận mau mang trà. Đường Dần thấy thế, mỉm cười khoát khoát tay, nói ra : "Minh Dương, không cần khách khí như vậy!"

"Phải." Đặng Minh Dương quy củ mà ngồi ở một bên, gật đầu nói ra.

Đường Dần thật sâu nhìn hắn một cái, nói ra : "Người cũng biết ta đây lần trở về Diêm thành mục đích?"

Đặng Minh Dương hút giọng điệu, con người xoay chuyển, nghi nói : "Lẽ nào đại nhân là tới cứu người?"

"Không sai!" Đường Dần nói ra : "Lương gia, nhà họ Vũ, Từ Dương nhà người ta hết thấy đều đã cứu đi."

"Cái này. . ." Đặng Minh Dương hơi biến sắc mặt, hắn đoán ra Đường Dần là tới cứu người, nhưng mà chỉ cho là hắn là tới cứu Vũ Mị, không nghĩ tới hắn phải cứu đi nhiều người như vậy.

Đường Dần nói ra : "Cái này Tam gia nắm trong tay binh lực đạt được hai mươi vạn tên, ta phải đem bọn họ kéo đến ta bên này tới, nói cách khác, với ta thực lực trước mắt, rất khó đi và Chung Thiên chống lại, Minh Dương, ta hy vọng người có thể giúp ta."

Đặng Minh Dương đinh đầu mồ hôi lạnh xõng ra, muốn đem cái này Tam gia người đều cứu đi, nói dễ vậy sao, Lương, vũ, Từ Dương cũng là cường hào giàu sang, danh môn quý tộc, gia quyến nhiều lắm, Tam gia họp lại cùng một chỗ, phải gần hơn một nghìn người, nhiều người như vậy,

làm sao có thể cứu phải đi ra ngoài à? Còn nữa nói bọn họ bây giờ bị giam giữ ở Chung phủ, có mười lăm binh đoàn trông coi, vậy cũng vạn binh lực.

Gặp Đặng Minh Dương mặt lộ vẻ khó khăn, Đường Dần hít mắt được thu hút con người, hơi hốt hỏi : "Thế nào? Minh Dương người không muốn giúp ta?"

"Không, không, không!" Đặng Minh Dương vội vàng lắc đầu, nói ra : "Tướng quân để cho thủ hạ đi làm sự tình, thuộc hạ nhất định sẽ đi làm, tướng quân để cho ta hỗ trợ, ta cũng nhất định sẽ đi giúp, chẳng qua là, Lưong vũ, Tử Dương Tam gia gia quyền nhiều lắm, không sai biệt lắm gần ngàn người, lại có một người lính đoàn đang bảo vệ, tướng quân nếu là mạnh mẽ cứu, khẳng định phải rút dây động rừng, coi như có thể ra Chung phủ, chỉ sợ. . . Chỉ sợ cũng không xảy ra Diêm thành."

Đường Dần cũng không nghĩ tới Tam gia gia quyền thu về tới có thể có nhiều người như vậy, nghe xong Đặng Minh Dương nói, hần nhủ mảy, coi như là có địa đạo có thể thông đến ngoài thành, nhưng nhiều người như vậy, trong đó cũng tránh không được có người già yếu, coi như từ mà nói ra thành, chỉ sợ cũng rất khó thoát khỏi Chung Thiên truy sát.

Cho nên muốn cứu người, cự tuyệt không thể rút dây động rừng, phải lên lút tiến hành, nhưng muốn ở phòng thủ nghiêm mật Chung phủ thần không biết quỷ không hay cứu ra hơn một nghìn người, điều này có thể sao? Lúc này, Đường Dần đều có chút lòng tin không đủ. Lặng im hồi lâu, ánh mắt hần đột sáng ngời, hỏi : "Thứ mười lăm binh đoàn binh đoàn trưởng là ai?"

"Đồng hồ tang." Đặng Minh Dương đáp : "Hần là Chung Thiên cháu ruột."

"Rất lợi hại phải không?" Đường Dần thuận miệng hỏi.

"Tu vi của hần tuy rằng chỉ đạt được linh đạt đến trình độ tuyệt vời, bất quá thái độ làm người tương đối nhạy bén giả dối, không dễ dàng đối phó." Đặng Minh Dương trả lời cẩn thận từng li từng tí, dùng chỉ chốc lát, hần còn nói thêm : "Bất quá người này hết sức háo sắc, đối với nhà họ Vũ tiểu thư cùng nhị tiểu thư đều thêm nhỏ dãi ba thước, nếu như không phải có Chung Thiên ở phía trên đè nặng, hần có thể đã sớm hạ thủ. . ."

Đường Dần trong mắt tinh quang hiện lên, lại hỏi : "Người và hần giao tình ra sao?"

Đặng Minh Dương lắc đầu, nói ra : "Vén vén đã gặp mặt mấy lần mà thôi, cũng không giao tình." Giống hần loại này chút nào không bối cảnh Thiên phu trưởng, đồng hồ tang làm sao để vào mắt, cho dù hần nhớ kết giao tình, người ta cũng chưa chắc phải để ý đến hần.

Đường Dần hé 4ak9m mắt, thì thào nói ra : "Nếu hần thái độ làm người háo sắc, muốn đem hần ước ra cũng không khó khăn, chỉ cần với mỹ sắc câu dẫn là được."

"Mỹ sắc?" Đặng Minh Dương tròn to hai mắt, hần không rõ, Đường Dần muốn đem đồng hồ tang ước ra tới làm cái gì, nếu là ngầm hạ ** đem hần diệt trừ, vậy không đợi cứu người cũng đã trước rút dây động rừng.

Đường Dần ngửa mặt suy nghĩ một chút, đột nhiên cười, cười đến tà khí, hỏi : "Có thể hay không mời bà chị ra ngồi một chút?"

Phác! Đặng Minh Dương thiếu chút nữa bị nước miếng của mình nghẹn đến, hần đương nhiên biết Đường Dần cũng không tốt sắc, lúc này đột nhiên nhắc tới lão bà của mình, chẳng lẽ là để cho nàng đi câu dẫn đồng hồ tang? Hần đầy mặt cười gượng, nói ra : "Tướng quân, cái này. . . Cái này là. . ."

Hần đoán không lầm, Đường Dần quả thật có ý này.

Trước đây hần liền nghe nói qua Đặng Minh Dương phu nhân rất đẹp, chẳng qua là luôn luôn chưa thấy qua, hiện tại hần nhớ nhìn một cái, có phải là thật hay không như theo như đồn đãi như vậy mạo mỹ, nếu thật sự là như thế, cũng là có thể lợi dụng.

Hần cười ha ha một tiếng, nói ra : "Minh Dương, người yên tâm, ta sẽ không để cho phu nhân của người thua thiệt."

"Có thể vâng. . ." Đặng Minh Dương đã mơ hồ nhận thấy được Đường Dần ý đồ, mặc kệ nói như thế nào, làm như một người đàn ông, để cho vợ đi câu dẫn ngoài đàn ông, cho dù ai trong lòng cũng sẽ không thoải mái! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hần tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Chương 173

Đường Dần đương nhiên lý giải Đặng Minh Dương tâm tình, hần nói ra : "Ta nếu nói sẽ không làm tôn phu nhân có hại liền nhất định sẽ nói đến làm được, Minh Dương, người lại có cái gì lo lắng đâu?"

Đặng Minh Dương cắn môi một cái, trầm ngâm chỉ chốc lát, phương miễn cưỡng gật đầu đồng ý, để cho người hầu đi đem phu nhân của mình mời đi ra.

Đặng Minh Dương phu nhân so với hần trẻ hơn nhiều lắm, chỉ hai mươi lăm, sáu tuổi mà đáng vẻ, bộ dáng xưng là là đoan trang thanh tú đẹp đẽ, tuy rằng không đến mức khiến người ta kinh **, nhưng con gái rượu dịu dàng động lòng người đáng vẻ hay là có khác một phen ý nhị.

Đường Dần xem thôi, âm thầm gật đầu, suy nghĩ bay lộn đồng thời, kế hoạch cũng ở trong lòng dần dần thành hình.

Hần kéo qua Đặng Minh Dương, ghé vào lỗ tai hần thấp giọng nói nhỏ nhẹ, Đặng Minh Dương vừa nghe vừa gật đầu, chờ Đường Dần nói xong, hần chép miệng, nghi vấn hỏi : "Tướng quân, sẽ không xuất hiện bất ngờ đi "

"Ha ha!" Đường Dần ngửa mặt mà cười, nói ra : "Yên tâm, có ta ở đây, muốn lấy Chung Tang mệnh, dễ như trở bàn tay."

"Được rồi! Ta nghe đại nhân." Đặng Minh Dương giao trái tim đưa ngang một cái, quyết định bất chấp lần này hiểm, một khi được chuyện, hần tin tưởng với Đường Dần ** đường cự tuyệt sẽ không bạc đãi bản thân, ngày sau có thể hay không thăng chức rất nhanh cũng liền ở đây nhất cử.

Đường Dần và Đặng Minh Dương mưu đồ bí mật sau đó, bản thân nên rời đi trước, lại giữ Thượng Quan Nguyên Nhượng lại, về đẹp kỳ danh viết hiệp trợ Đặng Minh Dương, trên thực tế là giám thị hần. Dù sao hai người đã có một năm quang cảnh không thấy, Đường Dần cũng sợ hãi Đặng Minh Dương nhất gan chuyện xấu, lâm trận thay đổi bản đứng bản thân, sự quan trọng đại, hần phải cẩn thận một chút.

Trở lại Nhạc Từ Kiệt trong nhà, hần lập tức để cho Nhạc Từ Kiệt chuẩn bị ngựa xe, người sau không rõ hần có ý tứ, nghi vấn hỏi : "Đại nhân yêu ta chuẩn bị bao nhiêu xe ngựa?"

"Chỉ ít hai trăm chiếc, thành bên trong một trăm, ngoài thành một trăm." Đường Dần nghiêm mặt nói ra.

"A? Cần nhiều như vậy xe ngựa? !" Nhạc Từ Kiệt kinh ngạc há to mồm.

"Rất khó làm được sao?" Đường Dần nhếch lông mày hỏi ngược lại.

"Không, không, không!" Nhạc Từ Kiệt lắc đầu liên tục, nói ra : "Đại nhân cho ta hai ngày, ta nhất định làm thỏa đáng!"

"Ừ!" Đường Dần hài lòng gật đầu, nói ra : "Cần chi phí, đều coi là ở trên đầu của ta, chờ trở lại một trời một vực quận, ta gấp bội trả lại người."

"A, đại nhân thực sự quá khách khí." Nhạc Từ Kiệt đầy mặt tươi cười nói ra. Ngoài miệng nói như vậy, trong lòng hần cũng là thở phào, phải biết rằng trừ bị hai trăm chiếc xe ngựa cần chi phí cũng không ít, để cho hần lập tức xuất ra nhiều tiền như vậy, hần bao nhiêu cũng luyến tiếc, bất quá nghe Đường Dần khẳng định gấp bội hoàn lại, trong lòng hiển nhiên hết sức cao hứng.

Hướng Nhạc Từ Kiệt giao phó xong những thứ này, Đường Dần càng làm Trình Cẩm cùng Lục Phóng tìm tới, và hai người thương nghị hành động cụ thể chi tiết.

Đường Dần kế hoạch rất đơn giản, trước đem Chung Tang dụ đến Đặng Minh Dương trong nhà, bản thân sẽ đem hần diệt trừ, sau đó giả dạng thành Chung Tang bộ dáng, đi Chung phủ nói người, chờ đem Lương, vũ, Từ Dương Tam gia người đều nói ra sau đó, toàn bộ trang thượng xe, đưa đi Nhạc Từ Kiệt trong nhà, lại do mật đạo đem người lên lút chuyển dời đến ngoài thành. Tích mớ **. Hần để cho với Trình Cẩm cầm đầu đâm sau lưng nhân viên lưu ở trong thành hiệp trợ bản thân, mà thôi Lục Phóng cầm đầu môn khách thì toàn bộ lưu ở ngoài thành, đem xe ngựa chuẩn bị thỏa đáng, chờ bên mình vừa ra địa đạo, là được trực tiếp ngồi xe rời khỏi Diêm thành, trở về một trời một vực quận.

Kế hoạch của hần là an bài như vậy, nhưng sự tình có thể hay không dựa theo kế hoạch của hần thuận lợi tiến hành đã có thể không nhất định.

Sau khi nghe xong, Trình Cẩm cùng Lục Phóng đều ở đây âm thầm hấp khí, hai người lặng im chỉ chốc lát, đột nhiên trầm miệng một lời mà nói ra : "Đại nhân ra sao có thể trang phục thành Chung Tang bộ dáng? Đồ chơi hần cùng với đại nhân hình thể cùng tướng mạo đều sai biệt quá nhiều, có thể sẽ bị nhìn ra kẻ hở a!"

Đường Dần lòng tin ở **, ngửa mặt mà cười, nói ra : "Ta tự có biện pháp." Dừng một chút

, ánh mắt của hắn sâu thẳm mà lại thì thảo cười nói : "Trước đây có thể làm không được, nhưng bây giờ tuyệt đối có thể."

"Oh?" Trình Miên cùng Lục Phóng nhìn lẫn nhau một cái, đều là cảm xúc chẳng biết tại sao, suy nghĩ nát óc cũng nghĩ không thông Đường Dần nói biện 4DyUf pháp là chỉ cái gì.

Sự tình ở dựa theo Đường Dần kế hoạch tiến triển được, Nhạc Tử Kiệt chung quanh gom góp xe ngựa tạm thời không đề cập tới, lại nói Đặng Minh Dương.

Hôm nay, Đặng Minh Dương thay thường phục, dắt phu nhân ra ngoài đi dạo phố, bên người còn mang theo vị da xanh đen người hầu, vị này làm lại chính là Thượng Quan viên đứng.

Ba người tới khu náo nhiệt sau đó, hữu ý vô ý đi Chung phủ phụ cận đi dạo.

Chung phủ ở vào Diêm thành trong lòng giải đất, xung quanh mười phần náo nhiệt, tất cả lớn nhỏ cửa hàng tiểu thương rất nhiều, hiện tại, Chung Thiên cùng người nhà đều chứng cứ rõ ràng nói thuận ở đất vào vương cung, Chung phủ cũng thành tạm giam vương cung duyên trọng thần ngục giam, chung quanh giới cấm nghiêm, thì ra là tiểu thương đều bị đuổi đi, vậy nhiều không đi được cửa hàng cũng ngừng kinh doanh hơn phân nửa.

Đi dạo đến nơi đây sau đó, ba người thả chậm bước chân, tiến vào còn dư lại không có mấy cửa hàng dậm đông nhìn một cái, tây nhìn sang, có ý định kéo dài thời điểm.

Rất nhanh, ngày tới chính ngọ, Chung phủ cửa chính mở rộng ra, một đám mặc Hồng Y giáp quan binh đi ra, đoàn người chính giữa là vị mặc thường phục thanh niên, ba mươi ra mặt niên kỷ, da trắng không râu, tính tế mi đôi mắt nhỏ, ánh mắt nghiêng mà không chính, vừa nhìn cũng biết là một bạ đầu nói đầy người.

Người thanh niên này đúng là Chung Thiên cháu trai, Chung Tang.

Đến Chung Tang đi ra, Đặng Minh Dương mừng rỡ, lặng lẽ lôi kéo phu nhân ống tay áo, lại hướng về phía trước quan viên lẳng nháy mắt, sau đó bước nhanh đi ra cửa hàng, về mặt cười mà ngheh đón.

Không đợi hắn tới gần, Chung Tang thị vệ chung quanh đã đem hắn ngăn cản, cảnh giác mười phần quát hỏi : "Người nào?"

Đặng Minh Dương không để ý đến những thị vệ này, tích mớ **. Mà là xua tay hướng về phía trong đám người Chung Tang chào hỏi, "Chung tướng quân, rõ ràng thật trùng hợp, lại đang ở đây đụng phải."

Chung Thiên nghe tiếng sững sốt, quay đầu nhìn về phía Đặng Minh Dương, nghi vấn hỏi : "Người là ? ? ? ? ?"

"Ta là Đặng Minh Dương, thứ hai binh đoàn thứ sáu trận Thiên phu trưởng."

"A! Là người a!" Nghe Đặng Minh Dương vừa nói như vậy, Chung Tang tức khắc đem hắn nhớ lên, hắn phất tay một cái, ý bảo thị vệ chung quanh lui ra, sau đó mắt liếc quan sát chạy chậm đến bản thân trước mắt Đặng Minh Dương, cười hỏi : "Đặng Thiên Quân, ngày hôm nay người chạy đến nơi đây làm cái gì?"

Hắn đối với Đặng Minh Dương không có quá nhiều ấn tượng, chỉ là biết có hắn thế này một người, trong ấn tượng người này nhất gan rất, hắn cũng không nhận ra Đặng Minh Dương tới đây phải có cái gì gây rối hành vi.

Ở đây, không nghĩ tới giống như Chung tướng quân gặp được, thật là có duyên, hữu duyên a!" Vừa nói chuyện, hắn quay đầu lại hướng phu nhân của mình vẫy tay, ý bảo nàng trở lại và Chung Tang chào.

"A, thế này a!" Chung Tang cũng không quá để ý, chẳng qua là lễ phép ** địa điểm phía dưới, tiếp tục tùy ý hướng Đặng Minh Dương phu nhân nhìn lại.

Chờ hắn thấy Đặng phu nhân bộ dáng sau đó, mắt tức khắc vì bùng sáng, không thể ngừng ở trong lòng thầm nghĩ một tiếng thật xinh đẹp phu nhân!

Bởi cùng Đặng Minh Dương không có gì giao tình, cũng nhìn không thuận mắt loại địa vị này tầm thường Thiên phu trưởng, Chung Tang bản muốn rời đi, hãy nhìn đến Đặng Minh Dương phu nhân sau đó, bước ra quá bán chân lại thu hồi lại, hai mắt không có chút nào cảm kích, trực câu câu nhìn chăm chăm Đặng phu nhân.

Đặng phu nhân lúc nào bị đàn ông như vậy thất lễ xem qua, không thể ngừng ngọc diện đỏ bừng, cúi thấp đầu, không dám nhìn Chung Tang ánh mắt, nhỏ giọng nói ra : "Gặp qua tướng quân "

Thanh âm của nàng rất nhỏ, lại khiến người ta một loại nũng nịu mỏng manh cảm xúc. Chung Tang càng xem càng là tâm tình nhột khó nhẹn, đứng ở nơi đó, ngay cả đôi mắt đều đã quên.

Đặng Minh Dương nhìn ở trong mắt, âm thầm khẽ cắn môi, bất quá trên mặt cũng không có bất kỳ biểu lộ, như là chút nào không biết chuyện đường như, đối với Chung Tang cười nói : "Chung tướng quân sự vụ bận rộn, tiểu nhân cũng liền không quấy rầy."

Cho đến lúc này, Chung Tang mới bừng tỉnh phục hồi tinh thần lại, liền thanh thoát tay nói : "Thông thả, thông thả." Trong lúc nói chuyện, hắn có nhìn về phía Đặng phu nhân, cô gái này mặc dù không có Vũ Mị cùng Vũ Anh xinh đẹp như vậy, nhưng diện mạo cũng được cho nghìn dặm chọn một, hơn nữa từ nội tâm lộ ra mỏng manh cảm xúc, khiến người ta có loại nhớ ửng vào ngực nàng kích thích.

"Chung tướng quân, tiểu nhân cáo từ trước!" Gặp Chung tướng quân sắc tâm đã bị câu dẫn ra, nhiệm vụ hoàn thành hơn phân nửa, Đặng Minh Dương làm bộ phải đi.

"Chờ một chút!"

Đặng Minh Dương bước chân còn không có bước ra, Chung Tang đã giành trước đem hắn ngăn cản, người sau đầy mặt không giải thích được, nghi vấn hỏi : "Tướng quân còn có việc sao?"

Chung Tang cười khan một tiếng, nói ra : "Nếu đừng phải liền chó vội đi nha! Nếu như Đặng tướng quân buổi trưa không có gì chuyện khẩn yếu nói, không bằng mang theo bà chị, chúng ta cùng đi tầu lâu ăn cơm, do ta mời khách, ra sao?"

Đặng Minh Dương trong lòng cười thầm, bình thường Chung Tang ánh mắt đều đã vừa được đỉnh đầu, tích mợ **. Giống bản thân thể nào Thiên phu trưởng, xem cũng sẽ không liếc mắt nhìn, cùng đừng nói mời khách ăn cơm. Ngày hôm nay sắc mê tâm khiêu, người là bản thân muốn chết, trách không được người khác! Nghĩ, hắn mặt lộ vẻ khó khăn, nói ra : "Thế này a, nhưng mà buổi trưa không được, khách tới nhà, không bằng thế này, tối mai, để ta làm đông, ở trong nhà khoản đãi Chung tướng quân thế nào?"

"Cái này. . ."

Chưa cho Chung Tang suy nghĩ thời điểm, Đặng Minh Dương lập tức lại bổ sung một câu : "Đến lúc đó ta và tướng quân một say mới nghỉ!"

Nghe được một say mới nghỉ bốn chữ, Chung Tang sẽ nhìn một cái Đặng Minh Dương bên người phu nhân, lập tức cười, thu được : "Tốt, đêm mai ta nhất định đến phủ đăng môn bái phỏng."

"Tiểu nhân liền cung Hậu tướng quân đại giá, cũng hy vọng tướng quân ngày sau nhiều hơn cất nhắc tiểu nhân!"

"Ha ha ——" vừa nghe lời này Chung Tang lại thêm yên tâm, ngửa mặt cười to, liền thanh nói ra : "Đâu có, đâu có!" Hãy nói đi, thế nào trùng hợp như vậy Đặng Minh Dương vừa vặn có thể gặp phải bản thân, nguyên lai là vì bản thân dẫn a, như vậy, hắn ngày hôm nay đem phu nhân ** tới làm không tốt cũng là cố ý làm. Nghĩ tới đây, Chung Tang nụ cười trên mặt sâu hơn.

Ngày mai, buổi chiều, Chung Tang đúng hẹn mà đến.

Lúc này hắn mang thị vệ cũng không nhiều, chỉ hơn mười tên thiếp thân tâm phúc. Đặng Minh Dương ra ngoài nghênh tiếp, nhiệt tình đem Chung Tang để cho vào phủ bên trong.

Và người thường một nhà khi xuất, trịnh Minh Dương nhà không coi là nhỏ, nhưng ở trong mắt Chung Tang, liền quá đơn sơ.

Vào, nhìn chung quanh một vòng, không nhìn thấy Đặng Minh Dương phu nhân, hắn cảm thấy thất vọng, và Đặng Minh Dương keo kiệt không hai câu, liền chủ động hỏi : "Bà chị đâu?"

"Đang nhà bếp chuẩn bị cơm nước."

"Ai? Chung Tang vùng xuống tay, nói ra : " không cần phiền phức như vậy, chỉ cần có rượu là được." Chỉ cần có rượu, có thể đem Đặng Minh Dương quá chén là được, đây mới là Chung Tang lời trong lòng.

"Ha ha!" Đặng Minh Dương vội vàng cười nói : "Chung tướng quân đại giá đến dự, ta há có thể bình thường đối đãi!" Vừa nói chuyện, hắn còn từ trong lòng ngực móc ra một bao bạc, nhét vào Chung Tang trong tay của nàng, bởi cười nói : "Tiểu nhân ngày sau tiền đồ, còn nhiều hơn nhiều dựa Chung tướng quân a." ! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Chương 174

Chút tiền lẻ này, Chung Tang còn không để vào mắt, bất quá Đặng Minh Dương cử động lại làm hấn phòng tâm tình đại tá.

Hấn mặt lộ vẻ ngao sặc, tiếp nhận bạc bọc sau đó, nhìn liền cũng không xem, trực tiếp vứt cho thủ hạ chính là người đi theo hầu, dương dương đắc ý nói ra : "Đặng Thiên Quân, với người nói thật, đừng nhìn ta hiện tại chỉ là binh đoàn trưởng, nhưng đây chỉ là tạm thời, chờ tình thế ổn định lại sau đó, ta ít nhất cũng có thể đảm nhiệm quân đoàn trưởng chức, người suy nghĩ một chút, chính quốc gia cũng là thúc thúc ta, ta nghĩ muốn cái gì dạng chức vụ không chiếm được? Chỉ cần người theo ta, khẳng định không thể thiếu chỗ tốt của người."

"Dạ, dạ, dạ! Tiểu nhân ngày sau nhất định sẽ đối với tướng quân trung thành một lòng!" Đặng Minh Dương được sủng ái mà lo sợ mà liên tục chấp tay.

"Ừ!" Chung Tang dùng mũi lên tiếng, gặp Chung phu nhân còn chưa ra, hấn có một ít không chờ nổi, nói ra : "Không được lại để cho bà chị ở trong phòng bếp bận rộn, cần mau đem rượu đi!"

"Tốt!" Đặng Minh Dương mỉm cười đáp ứng, để cho người hầu gọi phu nhân gần đây, thuận tiện đem làm tốt cơm nước cũng cùng nhau đưa lên.

Không lâu sau, Đặng phu nhân thành thực mà đến, trong tay còn cầm khay, phía trên trưng bày bầu rượu cùng chén rượu.

Bây giờ là buổi chiều, bên trong phòng đốt ngọn nến, lúc này nhìn nữa Đặng phu nhân, càng lộ ra xinh đẹp như hoa, sắc nước hương trời.

"Tướng quân, mời dùng rượu!" Đặng phu nhân vì Chung Tang cùng Đặng Minh Dương mỗi người rót đầy một chén rượu, phần đỉnh cho Chung Tang.

Chung Tang tiếp nhận chén rượu đồng thời, còn cố ý dùng ngón tay đụng đụng Đặng phu nhân mu bàn tay, đồng thời cười nói : "Bà chị khách khí!"

Hành động này, là cực kỳ vô lễ hành vi, nếu không phải trước đó lấy được trượng phu nhắc nhở, Đặng phu nhân lúc này có thể phải trở mặt.

Nàng giống điện giật dường như vội vàng rút tay về, cúi đầu, mà nàng cái này phò xấu hổ mang nhát gan đáng vẽ, xem ở Chung Tang trong mắt của càng cảm thấy phải mê người.

Hấn và Đặng Minh Dương hai người đẩy bồi đổi ngọn đèn, có ý định lon rượu, không lâu sau, hai người đã trọn chân uống cạn năm bầu rượu, tích mớ tay đánh. Đương nhiên, trong đó hơn phân nửa đều bị mạnh mẽ rót đến Đặng Minh Dương trong bụng. Người sau đã khuôn mặt men say, ngồi ở cái đệm lên, thân thể lắc đầu liên tục, mí mắt cũng nặng nề chọn không đứng dậy.

Đầu lưỡi hấn cay xè, áp úng mà nói ra : "Chung tướng quân, tiểu nhân. . . Không thắng từ lực, uống. . . Uống không trôi. . ."

"Ai?" Chung Tang cố tình bất mãn nói : "Người nào không biết người Đặng Thiên Quân ngàn bồi không ngã? Lẽ nào người vẫn cùng ta còn giả vờ phải không?"

"Không không không, ta uống, ta còn uống. . ." Xem Đặng Minh Dương đáng vẽ, hiển nhiên đã tỉnh thần không rõ, bụng ly rượu lên, ngay cả môi đều không tìm được. Chung Tang cầm lấy cổ tay của hấn, đem rượu trong ly dám rót vào trong miệng của hấn. Chờ Đặng Minh Dương nâng cốc sau khi uống xong, đầu trầm xuống phía dưới, ằm một cái, nặng nề mà dựa vào trên bàn.

"Đặng Thiên Quân? Đặng Thiên Quân?" Chung Tang liên tục hô hoán vài cái, gặp Đặng Minh Dương không phản ứng chút nào, hấn giả vờ đáng tiếc mà nhún nhún vai, nói lầm bầm : "Thế nào nhanh như vậy liền say ngã." Vừa nói chuyện, hấn hướng về phía một bên Đặng phủ người hầu vẫy tay, nói ra : "Mau, mau đưa nhà người đại nhân đỡ đến trong phòng đi nghỉ ngơi."

"Vâng!" Người hầu đáp ứng một tiếng, cố sức mà đỡ lên bất tỉnh nhân sự Đặng Minh Dương, khó khăn đi ra ngoài.

Lúc này, Đặng phu nhân cũng muốn đứng dậy đi, Chung Tang đưa tay, đem ngăn cản, cười không buồn cười, trông mắt nhanh như chớp loạn chuyển, ở Đặng phu nhân trên người ngắm tới ngắm lui, hấn mơn mấy phần say, cợt nhả mà nói ra : "Bà chị không nên gấp gáp nha, nếu như ngay cả người cũng đi, có phải hay không liền quá chậm trễ ta đây một quý khách."

Đặng phu nhân nghe vậy, không thể làm gì khác hơn là lại từ từ ngồi trở lại đến bên cạnh bàn.

Gặp người hầu đã đem Đặng Minh Dương đỡ ra khỏi phòng gian, Chung Tang nghiêng đầu tới, liếc liếc đứng ở tả hữu bọn thị vệ. Những người này đều là tâm phúc của hắn, biết rõ hắn tập tính, biết vị đại thiếu gia này lại coi trọng người ta vợ, nổi lên tà niệm, một cách thức thời yên lặng ra khỏi phòng, sau khi ra ngoài, còn không quên đem cửa phòng quan nghiêm.

"Bọn họ. . ." Đặng phu nhân không biết bọn thị vệ tại sao đột nhiên ly khai, mới vừa mở miệng nói chuyện, kiềm chế lâu như vậy Chung Tang sẽ không thể ngừng, bắt lại Đặng phu nhân cổ tay, đem nàng kéo vào trong ngực, hi hi * cười nói : "Nếu Đặng Thiên Quân bởi không được bản tướng quân, như vậy, liền do bà chị đến tốt lắm." Trong lúc nói chuyện, tay hắn đã theo Đặng phu nhân cổ áo sờ đi vào.

Đặng phu nhân cũng không biết trượng phu cùng Đường Dần chi tiết kế hoạch, lúc này bị Chung Tang khinh bạc, đòn là kinh hãi, sững sờ chỉ chốc lát, nàng phản ứng kịp, không chút suy nghĩ, phải liền cho Chung Tang một cái lỗ tai, tức giận trách mắng : "Tướng quân xin tự trọng!"

Chung Tang sờ sờ hai gò má, trên mặt vẻ dữ tợn vội hiện, hắn một tay lấy Đặng phu nhân đẩy ngã xuống đất, không đợi nàng đứng dậy, đã áp đến trên người của nàng, bên xé rách y phục của nàng, bên hi hi cười lạnh nói : "Tự trọng? Lại càng không tự trọng chuyện còn ở phía sau đâu! Chồng ngươi đều đem ngươi tặng cho ta, ngươi còn trang cái gì trinh tiết liệt nữ? !"

Đặng phu nhân là phụ nữ nhà, khí lực nơi nào có thể so sánh được Chung Tang, rất nhanh hai tay của nàng đã bị Chung Tang đơn chương theo như phải gặt gao, y sam cũng trở nên không chỉnh.

Đúng lúc này, đột nhiên lạnh như băng tiếng từ sau lưng của hắn truyền ra : "Hoá ra Chung gia người từ phải phía sau dưới đao nhỏ ngoại, còn quen nếp đối với nữ nhân đùa giỡn uy phong!"

Những lời này tiếng, nhưng làm Chung Tang sợ đến quá, giống là bị người đập cái đuôi dường như trực tiếp từ Đặng phu nhân trên người xông lên, bên quay đầu lại bên kinh thanh hỏi : "Người nào?"

Sau lưng hắn, đứng có một tên thân mặc áo đen thanh niên, xem tuổi tác hai mươi lăm, sáu dáng vẻ, mặt trắng như ngọc, mày kiếm mắt hổ, trời sinh mặt cười, nhếch miệng lên, bộ dáng tức đẹp trai lại khiến người ta sinh lòng hảo cảm, bất quá bây giờ, Chung Tang trong lòng có thể ở sợ hãi.

Thanh niên kia chống lại Chung Tang ánh mắt, chậm rãi mỉm cười nói : "Đường Dần!"

"Người. . . Người là ai?" Chung Tang quả thực không thể tin được lỗ tai của mình.

"Đường Dần!"

Chung Tang sững sờ chỉ chốc lát, sau đó không nói hai lời, xoay người liền hướng phòng ốc cửa sổ chạy đi, dự định phá cửa sổ mà chạy.

Không cần động thủ, nếu Đường Dần tại đây hiện thân, vậy cũng đã nói rõ hết chuyện này cũng là thiết kế tỉ mỉ tốt cái trò, tích mớ tay đánh. Lúc này nếu nữa và Đường Dần dây dưa, còn muốn được đem hắn lật đổ, lập được cái gì đồ vô dụng kỳ công, đó chính là đệ nhất thiên hạ ngu ngốc, Chung Tang đương nhiên sẽ không phạm cái này ngốc.

Bất quá, hắn lúc này còn muốn chạy, đã không còn kịp rồi.

Ngay hắn gần ngưỡng cửa, dự định nhảy song thời điểm chạy trốn, đột nhiên, từ ngoài cửa sổ đâm thẳng tiến đến một cây trường đao, một đao này vừa nhanh lại ngoài dự đoán mọi người, Chung Tang hú lên quái dị, bản năng phản ứng vội vàng xuống phía dưới cúi đầu, lúc này, một tên mặt đen thanh niên cầm trong tay ba the thế hai lưỡi đao từ ngoài cửa sổ nhảy gần đây, cầm trong tay đao đưa ngang một cái, cười lạnh nói : "Xin lỗi, đường này không thông!"

"A?"

Chung Tang vô ý thức rút lui hai bước, vừa định tráo khiêng linh cữu đi khỏi, bỗng nhiên nghĩ mình sau đó bột căn cứ căng thẳng, đã bị người vô thanh vô tức bắt được. Hắn giương mắt kêu sợ hãi, không chút suy nghĩ, lập tức tráo khiêng linh cữu đi khỏi, đồng thời xoay tay lại một quái, với cánh tay mặt nhấn đánh trả người sau lưng mặt.

Sau lưng hắn vị này, đúng là Đường Dần.

Hắn xoay tay lại một kích còn chưa tới, Đường Dần lòng bàn tay đã tản mát ra lam quang, tiếp tục, hắc hỏa sinh ra, chỉ nghe vù vù một tiếng, Chung Tang ngoài thân linh khải trong nháy mắt đã bị hoá tã, từ ngoài quanh thân toát ra nồng nặc linh vụ, cả người dường như bị lập tức bị hút hết sinh mệnh dường như, hai mắt tròn tròn, nhưng trong mắt đã không có bất kỳ ánh sáng rực rỡ, có chăng qua là tro ngói.

Ừm!

Đường Dần buông tay, đem thi thể ném xuống đất, tiếp tục, ngẩng đầu lên, hít một hơi thật sâu, theo hân hô hấp, không trung bay bổng linh vụ một chút không dư thừa toàn bộ nhét vào hân thể côn bên trong.

Hân nhắm mắt lại, ước chừng dừng lại mười giây đồng hồ, mới chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí.

Ngay sau đó, sương mù màu đen do quanh người hân phát ra, ngưng tụ ở bên người hân, sương dày đặc càng tụ càng nhiều, càng tụ càng dày đặc, cuối cùng do khí thể biến thành thực thể, đầu tiên là gương mặt từ từ thành hình, tích mờ tay đánh. Sau đó là thân thể, tứ chi, chỉ trong khoảnh khắc, ở Đường Dần bên người nhiều hơn một người sống sờ sờ, vô luận là diện mạo hay là quần áo, không khỏi cùng Đường Dần giống nhau y chang, giống như chính là một khuôn mẫu dập khắc ra đường như.

Kỳ cảnh còn chưa hết, do màu đen sương mù dày đặc hóa thành Đường Dần thân thể vận vẹo, ngũ quan lệch vị trí, lại hóa thành một không có mắt miệng khổng lồ tương tự người quái vật, hai chân rút ngắn, hai cánh tay thật dài, ngồi chồm hóm dưới đất, phá lệ kinh người, lúc này, đừng nói chưa tinh hồn Đặng phu 490QU nhân thiếu chút nữa hù dọa ngất đi, ngay cả kiến thức rộng rãi Thượng Quan Nguyên Nhượng cũng lại càng hoảng sợ.

"Mẹ nó!"

Đường Dần chân thân thấp giọng chửi một câu, lần thứ hai nhắm mắt lại, lúc này, bên cạnh hân quái vật cũng lần thứ hai tùy theo biến hóa, thân thể đã vượt qua lẽ thường mà vận vẹo chuyển động, ngũ quan cũng dần dần trở nên không rõ, chờ giây lát, hóa thành một cùng Chung Tang giống nhau y chang người, không chỉ có ngũ quan nhất trí, ngay cả trên người cảm y thậm chí hơi nhỏ chi tiết đều hoàn toàn tương đồng.

Đây quả thực là một cái khác Chung Tang.

Nếu như không phải mắt mở trừng trừng nhìn Chung Tang bị Đường Dần giết chết, cho dù ai đều sẽ không tin tưởng trước mắt cái này Chung Tang lại là giả.

Ôi chào! Qua hồi lâu, Thượng Quan Nguyên Nhượng mới từ trong khiếp sợ tỉnh táo lại, người cũng không nhận được cũng hít và một hơi, ám ảnh điểm, - thân liền đã coi như là đủ kỳ diệu, mà Đường Dần lại vẫn có thể thay đổi thay đổi Âm Ảnh Phân Thân hình thái cùng tướng mạo, đây quả thực thật là đáng sợ. Hân khó có thể tin tức đầu, nhìn về phía Đường Dần chân thân, hỏi: "Đại nhân, bộ người làm sao làm được?"

Đường Dần bản tôn cười mà không ngữ, ngược lại hóa thành Chung Tang phân thân cười nói: "Đây là linh hồn thiêu đốt diệu dụng!" Trong lúc nói chuyện, hân xòe bàn tay ra, trong lòng bàn tay đập một đám ngọn lửa màu đen, ngọn lửa là đen, nhưng lửa tâm tình cũng là màu xanh nhạt, thoát nhìn phá lệ quỷ dị.

Đồng!

Đúng lúc này, cửa phòng mở ra, từ bên ngoài xông gần đây một đám người, cảm đầu không phải người khác, đúng là Trình Cẩm, đi theo phía sau thì là đám sau lưng thành viên, trong tay bọn họ đều là xách theo sáng loáng cương đao, phía trên đỉnh đầy máu tươi, gần đây sau đó, Trình Cẩm nói ra: "Đại nhân, phía ngoài Chung Tang người đi theo hầu đều đã trải qua giải quyết hết. . ."

Lời còn chưa dứt, hân đứng dịp thấy Đường Dần bên người Chung Tang, sợ đến một cơ linh, liên thanh nói ra: "Đại nhân vì sao không giết hân?"

"Chung Tang đã chết." Hóa thành Chung Tang phân - thân cười ha hả đi tới thi thể trên đất trước, có nhất câu, đá phải Trình Cẩm trước mắt.

Trình Cẩm cúi đầu nhìn lên, cũng không phải sao, thi thể trên đất không phải Chung Tang hay là người nào? Vậy trước mắt cái này Chung Tang là ai? Hân kinh ngạc hỏi: "Vậy người. . ."

"Phân - thân!"

Phân - thân trả lời dứt khoát.

Âm Ảnh Phân Thân còn có thể cải biến hình dáng sao? Điểm này ngay cả Trình Cẩm cũng không biết, hơn nữa hân cũng làm không được.

Hân nhúc nhích đầu phát ra, trên dưới quan sát kẻ đảo Chung Tang, lại đi ra phía trước xoa bóp mặt của hân, giặt nhẹ y phục của hân, cười khổ lắc đầu, hay là không hiểu trong đó ngọn nguồn, nhưng là không hỏi thêm nữa, dù sao cũng ở Đường Dần bên người luôn có thể thấy một chút thiên hình vạn trạng sự tình, hân đã thấy nhưng không thể trách, tập mãi thành thói quen.

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hân tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Chương 175

Lúc này, vừa rồi đã say phải bất tỉnh nhân sự Đặng Minh Dương cũng chạy vào bên trong phòng, nhìn thấy Đường Dàn phân thân sau đó, hấn kinh nếu gà gồ, một lát nói không ra lời, không đợi hấn mở miệng, phân thân xoay tay lại gạt một cái cái mũi của mình, giành nói trước : "Ta là giả Chung Tang, thực sự Chung Tang ở nơi nào, đã chết."

Đặng Minh Dương theo ngón tay hấn nơi ấy ngo ngắc nhìn lại, cũng không phải sao, trên mặt đất còn nằm một vị giống nhau y chang Chung Tang, một hồi lâu hấn mới phản ứng được, nhìn chăm chăm Đường Dàn phân thân, thì thảo nói ra : "Giống, chân tướng, trang thực sự quá giống, quả thực không kém chút nào!"

Phân thân đắc ý ngửa mặt cười ha ha, tiếp tục cúi đầu nhìn một chút ngây ngô ngồi dưới đất sắc mặt tái nhợt, y sam không chỉnh Đặng phu nhân, ánh mắt không chút kiêng kỵ ở trên người nàng đảo quanh, hi hi * cười nói : "Thế nào? Bà chị bây giờ còn không trở về phòng sao?"

Nghe hấn nói như vậy, Đặng Minh Dương mới nhớ tới phu nhân của mình còn ở nơi này, vội vàng gọi tới một tên tiểu nha hoàn, đem phu nhân nâng trở về phòng ngủ.

Đặng Minh Dương cho rằng trước mắt cái này giả Chung Tang nói như vậy chẳng qua là đang nói đùa, cũng không quá để ý, mà trên thực tế, phân thân không chỉ có biến thành Chung Tang đáng vẻ, cũng chuyển thừa Chung Tang tính cách, * tiết lại bả đầu nói đây.

Nhìn Đặng phu nhân bị tiểu nha hoàn sam đi, hấn yếu ớt khẽ thở dài, lập tức nghiêm mặt, nói với Đặng Minh Dương : "Minh Dương, Chung Tang đã chết, người ở đây Diêm thành cũng không thể ở tiếp nữa, phải theo ta cùng đi một trời một vực quận!"

Biết rõ trước mắt cái này Chung Tang là giả, nhưng nghe hấn nói chuyện như vậy vẫn cảm thấy rất không được tự nhiên, hơn nữa hấn giọng nói chuyện vẫn cùng Đường Dàn giống nhau, để cho hấn có một ít không biết làm sao. Lúc này, Đường Dàn nói tiếp : "Minh Dương, người thu thập một chút đồ tể nhuyễn, đợi lát nữa ta an bài người đến đón người."

"Đại nhân, người bây giờ muốn đi đâu?"

"Đương nhiên phải đi Chung phủ." Trong lúc nói chuyện, trong mắt hấn lóe ra u quang. Hấp thụ Chung Tang linh hồn, có thể tiết kiệm rất nhiều sự tình, hiện tại, Chung phủ bên trong kết cấu đã hoàn toàn hiện ra cho trong đầu của hấn, thậm chí cái góc nào có trạm gác ngầm, người nào hướng có trọng binh phòng thủ, hấn đều rõ như lòng bàn tay, linh hồn thiêu đốt có thể sánh bằng tứ vong thiêu đốt công dụng lớn.

Lưu lại một tên đầm sau lưng thành viên, 'Giúp' Đặng Minh Dương chỉnh lý hành lý, Đường Dàn thì mang theo phân thân, Thượng Quan tam huynh đệ, Trình Cẩm chờ đầm sau lưng nhân viên rất nhanh trở lại Nhạc Từ Kiệt quý phủ.

Lúc này, Lục Phóng chờ môn khách đều đã do mà nói ra thành, nhạc bên trong trạch viện bên ngoài viện không khác, cũng là xe ngựa.

Đường Dàn đám người vừa xong, Nhạc Từ Kiệt liền từ bên trong cửa ra đón, đồng thời còn ra mười mấy tên mặc Hồng Y đồ giáp quan binh. Tích mớ tay đánh. Những người này đều là của hấn gia đình trang phục, mà trên người quân trang, vũ khí trong tay thì là từ Đặng Minh Dương nơi nào có được. Đặng Minh Dương thân là Thiên phu trưởng, lên lút làm nhiều tiền của quân hay là rất dễ dàng.

"Đại nhân, chúng ta đều đã trải qua chuẩn bị xong." Nhạc Từ Kiệt nghiêm mặt nói ra.

"Ừ!" Đường Dàn gật đầu, hướng sau lưng đoàn người bỏ rơi đầu, nói ra : "Toàn bộ thay đổi quần áo."

Bọn họ cỡi trên người thường phục, đều là thay Hồng Y đồ giáp quân trang, sẽ mang theo màu đỏ đội khôi, nhìn qua cùng thông thường binh lính không có gì khác nhau. Chờ tất cả mọi người chuẩn bị thỏa đáng sau đó, Đường Dàn lại hạ lệnh lên xe, đầm sau lưng nhân viên hơn nữa Nhạc Từ Kiệt gia đình có hơn một trăm người, mỗi người lái xe một chiếc xe ngựa, ra nhạc chỗ ở, thẳng đến Chung phủ đi.

Đi ra không có xa lắm không, Đường Dàn rồi hướng với Trình Cẩm dẫn đầu đầm sau lưng nhân viên hạ lệnh, hết thấy hóa ra phân thân. Ở Đường Dàn ra mệnh lệnh, hơn hai mươi người trong nháy mắt liền biến thành hơn bốn mươi người, chân thân làm xa phu, mà phân thân ở xe dưới bộ hành, nhìn qua giống bảo vệ xe thị vệ, ngược lại cũng có làm giả như thật tư thế.

Lúc này đêm đã khuya, đô thành bên trong đề phòng hay là rất nghiêm mật, ở trong thành đi lại tuần tra vệ đội tùy ý có thể thấy được.

Bọn họ nhiều như vậy công-voa, mặc dù là ăn mặc quân trang, vệ đội hay là trong buổi họp trước kiểm tra, lúc này, mọi người đều không nói, do

Đường Dần phân thân tiến lên trả lời.

Xem như Chung Thiên cháu ruột, thái độ làm người lại cao như vậy điều, trong quân nào có người không biết Chung Tang.

Thấy hấn ra, vệ đội đều giống chuột thấy mèo vậy, liền hỏi cũng không dám hỏi lại, tránh rất nhanh.

Dọc theo đường đi không có phát sinh bất kỳ bất ngờ, thuận lợi đạt được Chung phủ.

Đường Dần không để cho công-voa dừng đến cửa chính, mà là đổi dừng đến cửa sau, cửa chính thực sự quá trát nhãn, nhiều người mất tập, nhờ ra bị người nhìn thấu kế hở, tiết lộ phong thanh, vậy đại sự không ổn.

Chung phủ cửa sau cũng không rộng rộng rãi, dừng trên trăm chiếc xe, gần như đem chính điều hẻm nhỏ đều phá hỏng.

Đường Dần điểm côn thân dẫn đầu đi đến cửa sau trước cửa, giơ lên nắm tay, thùng thùng phá cửa.

Hấn ước chừng thất bại hơn mười lần cửa phòng, bên trong cánh cửa mới truyền ra động tĩnh, dừng lại chỉ chốc lát, cửa sau chợt bị giật lại, từ bên trong trào ra mười mấy tên cầm trong tay thương quan binh, cùng lúc đó, cửa sau hai bên trên tường viện rầm tiếng nhất thời, có ít nhất hơn hai trăm tên cung thủ lộ ra đầu tới, cung tên giống nhau liếc về phía đứng ở cửa sau xe ngựa.

Điểm côn thân Chung Tang thấy thế nhú chặt mày, lớn tiếng quát hỏi : "Các người làm gì? Muốn tạo phản sao?"

Nghe nói đang nói, bọn quan binh thăm dò khép mắt, nhìn về phía Chung Tang, có hai gã quan binh còn cố ý đem cây đuốc trong tay hướng Chung Tang trước mặt đưa đệ, thấy rõ ràng Chung Tang bộ dáng sau đó, bọn quan binh sắc mặt đều trở nên biến đổi, trong đó nổi danh Thiên phu trưởng xông chung quanh quan binh liên tục phát tay, hô : "Không cần khẩn trương, là tướng quân, là tướng quân đã trở về!"

Chung Tang nhìn về phía nói chuyện tên kia Thiên phu trưởng, tế tế lông mày thật cao nhếch lên, lạnh giọng hỏi : "Dư Khoan, người muốn làm gì?"

Nghe hấn đến giờ tên của mình, tên kia Thiên phu trưởng sợ giật mình, vội vàng chạy tiến lên đây, nhúng tay thi lễ, nói ra : "Tướng quân, người. . . Người không phải về nhà sao? Tại sao lại đã trở về? Thế nào. . . Thế nào còn đi cửa sau? Những thứ này xe ngựa lại là chuyện gì xảy ra?" Tên là Dư Khoan Thiên phu trưởng khuôn mặt không giải thích được, một hồi liên tiếp tốt mấy vấn đề.

"Người nói nhiều như vậy, không nên tiến hành Thiên phu trưởng, mà phải đi làm trung binh thuyết khách nha!" Chung Tang lạnh lùng liếc hấn một cái, tích mớ tay đánh. Đưa tay đưa hấn đẩy tới một bên, sau đó không coi ai ra gì tiêu sái vào cửa sau. Đây là Chung Tang cá tính, dựa mình bây giờ là quốc quân cháu trai, cho dù ai đều không để vào mắt, ngạo mạn mắt đều nhanh vừa được trên đỉnh đầu.

Trình Cẩm đảm người điểm côn thân thấy thế, lập tức cũng theo đó đi vào theo.

Dư Khoan bị Chung Tang răn dạy không xuống đài được, cũng không dám có nửa câu oán hận, xem cũng không xem Chung Tang tùy thân thị vệ, vội vàng lại đuổi theo, đầy mặt cười làm lành mà nói ra : "Thuộc hạ chẳng qua là quan tâm tướng quân, tướng quân nghìn vạn lần bỏ qua cho."

"Hừ!" Chung Tang dùng mũi lạnh lùng hừ một tiếng, đợi một hồi, phương chậm rãi nói ra : "Ta vừa mới nhận được Vương thúc mệnh lệnh, muốn đem chúng ta tạm giam Lương Hưng, Vũ Ngu, Từ Dương hạo thuần cập kỳ gia quyến hết thảy dời đi."

Nghe xong lời của hấn, Dư Khoan không có biểu hiện lộ ra chút nào bất ngờ, ngược lại nói nói : "Thảo nào đâu! Là muốn chuyển dời đến vương cung bên trong đi?"

Chung Tang ngược lại kỳ quái nâng lên đơn mao, ghé nhìn kỹ Dư Khoan, hỏi ngược lại : "Tại sao nói như vậy?"

"Vừa rồi đại vương tử đã tới, đã đem tiểu thư nhà họ Vũ Vũ Mị nhắc tới vương cung đi."

"Cái gì?" Nghe xong lời này, Chung Tang không khỏi cũng hút miệng lãnh khí, đại vương tử? Đó chính là Chung Tang con lớn nhất đồng hồ võ, hấn dĩ nhiên đem Vũ Mị nhắc tới vương cung đi? Thế nào hết lần này tới lần khác tại đây một ngày lúc nguy cấp nhất phát sinh loại này phức tạp chuyện!

Chung Tang đối với Chung Vũ Dương đứng không xa lạ gì, Chung Thiên có con trai thứ hai, lão Đại đồng hồ võ, lão Nhị đồng hồ văn, đồng hồ võ đúng là hấn anh em họ.

Gặp Chung Tang mặt hiện tại vẻ kinh ngạc, Dư Khoan tò mò hỏi : "Tướng quân không biết việc này?"

Chung Tang phản ứng cực nhanh, hừ cười một tiếng, nói ra : "Ta làm sao có thể phải không biết, chẳng qua là không biết là do ta Vương huynh tự

mình tới đón người." Vừa nói chuyện, hần lại tự nhủ nhỏ giọng thầm thì nói : "Ta đối với Vũ Mị cảm thấy hứng thú rất lâu rồi, cũng đừng làm cho đồng hồ võ người này thoát đi trước!"

Dư Khoan nghe vậy, âm thầm lắc đầu, đã biết vị người lãnh đạo trực tiếp háo sắc thành tính, ngay cả mình chủ nữ nhân đều rình, tâm hoài bất quỷ, có thể thấy được một thân phẩm. Bất quá mặc kệ Chung Tang nhân phẩm của kém thế nào đi nữa, dù sao cũng là tân nhậm quân vương thân thích, tiền trình của mình có thể không giống như cảm còn phải nhiều hơn dựa Chung Tang.

Hần liên thanh phụ họa nói : "Dạ, dạ, dạ."

Hai người vừa nói chuyện, bên hướng giam giữ trọng thần nơi ấy đi.

Trước đây có rất ít người biết, Chung phủ bên trong là có địa lao, hơn nữa còn là quy mô rất lớn địa lao, đương nhiên, cũng có rất ít người biết Chung Thiên trịnh trọng tuyển nhận môn khách, đem trong đó người siêu quần bạt tụy đề bạt thành tâm phúc của mình bộ hạ, vì hần uống phí vậy nhiều không thấy được ánh sáng hoạt động.

Hấp thụ Chung Tang linh hồn, lấy được hần toàn bộ ký ức, Đường Dần điểm cởn thân quen việc dễ làm, ở Chung phủ bên trong thất nữ bát quái, đến rồi một chỗ biệt viện, ở đây quan binh càng nhiều, mười bước một tốp, năm bước một tiểu, có khác vệ đội chẳng phân biệt được ngày đêm tuần tra, như vậy dày đặc trông coi, muốn trộm trộm đem người cứu đi, vậy căn bản là không thể nào.

Nhìn thấy nghênh ngang mà đến Chung Tang, bọn quan binh không không nhúng tay vào thi lễ, có một ít lính đứng bắt chính binh lính cũng đều uốn ngược bỏ, đứng nghiêm.

Đi tới biệt viện sương phòng, Chung Tang phải đã khôi hoàn toàn tinh thần, tại đây, nhưng mà có hai gã Chung Thiên tự mình nằm vùng môn khách thủ vệ.

Cái này hai gã môn khách tu vi đều đạt được linh nguyên cảnh, cũng không phải là toàn bộ môn khách trong đó tu vi cao nhất, nhưng linh võ lại hết sức lợi hại, nghe nói là đến từ thần tri.

Thần tri là đế quốc Hạo Thiên chín đại chư hầu nước một trong, quốc thổ diện tích cũng không lớn, cũng luôn luôn không tham dự các chư hầu nước trong lúc đó tranh đấu, trước sau bảo trì trung lập, bất quá thần tri cũng là linh võ nguồn gốc chỗ, ở nơi nào tu luyện linh võ thành phong trào, tích mớ tay đánh. Linh võ cao thủ cũng ừn ừn, rất nhiều chư hầu nước linh quân nhân mới cũng là tổn hao số tiền lớn từ thần tri cam kết đi qua, về phần thần mặt ao tích ít như vậy, dân cư lại không nhiều lắm, vì sao có thể đàn sinh ra một nhóm lại một nhóm đông đảo tu linh cao thủ, vậy liền không được biết rồi.

Chung Thiên dưới trướng đều biết tên cực kỳ lợi hại môn khách cũng 9oS1F là hần từ thần tri cam kết, ở Chung phủ trông coi địa lao của chính hai vị này chính là một trong số đó, cũng chính bởi vì có hần hai người ở, Chung Tang tuy rằng nhìn trộm Vũ Mị, Vũ Anh mỹ sắc hồi lâu, lại chậm chạp không dám ra tay.

Hiện tại Chung Tang đã bị Đường Dần điểm cởn thân thay thế được, vậy hai gã môn khách có thể hay không có phát giác, Đường Dần cũng không dám cam đoan.

Sương phòng rất phổ thông, cùng bình thường sương phòng không có gì khác nhau, bên trong trưng bày hai tờ giường, phía trên các ngò có một tên ngoài bốn mươi người trung niên.

Gặp Chung Tang dẫn một đội quan binh gần đây, hai người cũng là mặt mang hiếu kỳ, song song xuống giường, chấp tay nói ra : "Chung tướng quân đêm khuya đến đó, có gì phải làm sao?"

"Ha ha!" Chung Tang bĩu môi cười cười, chẳng qua là dùng khoe mắt dư quang ngắm hai người một cái, sau đó có lý chẳng sợ mà nói ra : "Đề Nhân."

Lại tới Đề Nhân! Hai gã trung niên môn khách mờ mịt nhủ mày. ! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 176

Chính như Thiên phu trưởng Dư Khoan đã nói, vào Đường Dần chờ người chưa tới lúc trước, đồng hồ võ đã tới trước một chuyến, gồm Vũ Mị đưa vương cung, hiện tại Chung Tang lại tới, còn Đề Nhân, hai gã môn khách lại làm sao có thể biết không kỳ quái?

Hai người hỏi: "Chung tướng quân muốn nói người nào?"

"Lương, Vũ, Từ Dương cái này Tam gia người toàn bộ nói đi." Chung Tang trả lời dứt khoát.

Chung Tang đối với cái này hai gã môn khách là lại sợ lại phiền chán, bình thường gặp mặt cũng là bộ dáng này, xa cách bộ dáng.

Hai gã trung niên môn khách nhìn lẫn nhau một cái, nhăn đầu chân mày, một người trong đó hỏi: "Có thể có đại vương thủ dụ?"

Nghe vậy, Chung Tang đôi mắt nhỏ lập tức tròn tròn, lông mày thật cao nâng lên, tức giận nói: "Vừa rồi ta Vương huynh nhắc tới người lúc ấy, hai người có từng muốn qua tay dụ?"

"Cái này. . ." Hai gã môn khách tức khắc nghẹn lời, đồng hồ võ nhưng mà Chung Thiên KHR3o con lớn nhất, hấn nhắc tới người, đương nhiên không cần gì thủ dụ.

Không đợi hai người trả lời, Chung Tang khí cấp bại phôi đi tới hai người trước mắt, xoay tay lại chia chia cái mũi của mình, tức giận quát lên: "Muốn thủ dụ đúng không? Nói cho người biết hai, mặt của ta chính là lớn vương thủ dụ, nếu như hai người người nghĩ ta từ đó giờ trở, phải đi tìm ta Vương thúc để hỏi rõ ràng." Nói xong, hấn lại không để ý tới hai người, khí thông thông tiêu sái đến sương phòng tường trước, đưa tay đẩy, tường dĩ nhiên lên tiếng trả lời mà mở, bên trong là điều xuống phía dưới thật dài đường hành lang.

Một tên trong đó môn khách còn muốn ngăn trở, lại bị đồng bọn kéo lại, người sau thấp giọng nói ra: "Chuyện nhà của người ta, chúng ta không được xen vào nữa."

Đối với Chung Tang người này, cái này hai gã trung niên môn khách cũng là tràn ngập bất đắc dĩ, tuy rằng chán ghét rất, nhưng cũng không dám đem hấn thế nào, Chung Thiên đối với Chung Tang đứa cháu này cũng là rất yêu thích, cơ hồ là coi hấn là thành con trai ruột của mình đối đãi, nói cách khác, tạm giam vương đình đại thần chuyện trọng yếu như vậy làm sao có thể sẽ thả tâm tình giao cho hấn để ý tới.

Hai gã môn khách không ngăn cản nữa Chung Tang, nhưng là theo hấn đi vào địa lao.

Ngọn địa lao xuống đất có năm, sáu mét sâu, thông đạo chật hẹp, mà tiến vào trong đó sau đó cho dù ai đều có thể bị trước mắt trống trải sở chấn động, ở đây giam giữ được vương đình đại thần cấp kỳ dòng họ, nhân số có mấy ngàn đám người ấy, có thể giam giữ nhiều người như vậy, ngoài diện tích to lớn cũng liền có thể tưởng tượng được.

Chung Tang tại đây chuyển qua vô số lần, hiển nhiên quen đi nữa tất bất quá, trực tiếp bên giam giữ Lương, Vũ, Từ Dương Tam gia nơi ấy đi tới.

Cái này Tam gia nhân viên giam giữ chỗ liền nhau, nam nữ xa nhau, giống bị quyền dưỡng lên súc vật, do thô thô bằng gỗ hàng rào vây thành lập.

Chung Tang đến, lập tức khiến cho nhà tù oanh động, Lương, Vũ, Từ Dương Tam gia người hiển nhiên cũng đều thấy hấn, gặp Chung Tang hướng mình bên này đi tới, mọi người đều từ dưới đất đứng lên, bắt được hàng rào gỗ, trừng mắt mắt lạnh lẽo mà nhìn hấn chăm chăm.

Thấy thế, Chung Tang không khỏi ngửa mặt mà cười, Đường Dần cũng đồng dạng cảm thấy rất buồn cười, Lương, Vũ, Từ Dương cái này Tam gia cũng là xuất thân hiển quý, là Phong quốc truyền thống quý tộc, sinh được liền sống an nhàn sung sướng, lúc nào từng có gặp như vậy, nhất là Lương Hưng, Vũ Ngu, Từ Dương hạo thuần ba vị này, thân là vương đình trọng thần, bình thường bị người kính được, cung chịu, hiện tại trở thành người ta tù nhân, nói vậy cũng là tức giận, uất ức tới cực điểm.

Từ Dương hạo thuần là ba vị đại thần trong đó rất ngay thẳng một, cũng rất vô tâm kếp, hấn song trao chăm chú thủ sẵn hàng rào gỗ, ngón tay giáp đều nhanh theo như rút ra, nhìn chậm rãi bước mà đến Chung Tang, gân xanh trên trán đều bính thành lập rất cao, khớp hàm cắn hi hi rung động, hung ác không được nhào tới trước cắn hấn hai cái dường như, chỉ tiếc hấn sớm bị vội vã ăn vào tán linh đan, một thân linh khí không cách nào ngưng tụ, như thế nào đi nữa cắn hấn Chung gia người, cũng chỉ có thể giương mắt nhìn.

Chung Tang bước đi thong thả, không nhanh không chậm đi tới trước mặt nàng, hi hi cười gian nói: "Từ Dương đại nhân đang ở đây ở còn quen nếp đi?"

"Xi!" Từ Dương hạo thuần hướng về phía Chung Tang nhỏ một bãi nước miếng, cắn răng nghiêng lợi nói ra: "Tiểu nhân! Có lá gan người để lại bản tướng quân đi ra ngoài, cùng ta đường đường chánh chánh đại chiến một trận!"

Chung Tang cuồng vọng ngửa mặt lên trời cười dài, đồng thời về phía sau ngoắc ngón tay.

Chịu trách nhiệm trông giữ nhà tù quan binh biết hẳn tay này thế là có ý gì, vội vàng chạy tiến lên đây, cung cung kính kính đưa tới trong tay hẳn một thanh roi.

Chung Tang nắm roi lên, theo tay vung lên, tiền đầu tinh chuẩn mà quất vào Từ Dương hạo thuần trước ngực, chỉ nghe bốp một tiếng. Từ Dương hạo thuần không tự chủ được rút lui hai bước, người cũng theo đó lung lay sắp đổ, dường như bất cứ lúc nào đều có thể ngã sấp xuống đáng về.

Lúc này hẳn không có linh khí hộ thể, cùng người thường không giống, hơn nữa nhà tù điều kiện quá kém, mấy ngày liên tiếp lại là tích lại là ngộp, thân thể tình trạng đã cực kém, nơi nào còn có thể chịu được Chung Tang roi. Hẳn mặt không có chút máu, cứng rắn cắn răng không có ngã, biểu tình dữ tợn, hai mắt gần như phun ra lửa.

Lúc này, Từ Dương nhà những người khác đều tiến lên, đưa hẳn nâng ở, sau đó một các lòng đầy căm phẫn mà căm tức Chung Tang.

Chung Tang đối với bọn họ thịnh nộ ngược lại làm như không thấy, thần nhiên chỗ đó, hẳn dùng roi trong tay chia chia Từ Dương hạo thuần, cười lạnh nói: "Từ Dương hạo thuần, ngươi thật đúng là làm mình và từ trước giống nhau, là cái gì đồ vô dụng đại tướng quân, ta cho ngươi biết, ở trong mắt ta ngươi bây giờ chính là con chó, thậm chí ngay cả chó cũng không bằng, muốn lấy tánh mạng của ngươi, so với bóp chết một con kiến còn dễ."

"Ngươi. . ." Từ Dương hạo thuần đôi mắt này cũng không bị loại này uất khí, vừa tức vừa cấp bách phía dưới, một búng máu bùng lên, oa một tiếng phun ra miệng máu loãng, phun đầy đất.

Chung Tang cũng lại càng hoảng sợ, trong lòng thâm nhũ bản thân diễn có điểm quá quá lừa. Bất quá trên mặt có thể không có gì biểu lộ, càng không có vẻ xấu hổ, hẳn xuy vừa cười vừa nói: "Chớ đem hộc máu hù dọa bản tướng quân, muốn chết cũng chờ ta đem ngươi giao ra chết lại!"

Chung quanh bọn quan binh cùng với vậy hai gã môn khách thấy thế, đều ở trong lòng thở dài, cái gì gọi là tiểu nhân đắc chí, Chung Tang chính là ví dụ tốt nhất.

Sĩ khả sát mà không chịu nhục. Huống Từ Dương hạo thuần còn vương đình tiền triều đường đường đại tướng quân, bản về tới cũng là Chung Tang trưởng bối, hiện tại nhận được hẳn như vậy đối đãi, ngay cả những thứ này và Từ Dương hạo thuần đứng ở mặt đối lập người cũng cảm thấy trong lòng chua xót, có một ít nhìn không được mắt.

Nhưng Chung Tang là vương thân, mọi người cho dù trong lòng có câu oán hận, cũng không nguyện nói ra khỏi miệng đi đắc tội hẳn.

Chung Tang cũng mặc kệ người khác nghĩ như thế nào, vẫn như cũ vênh vào tự đắc phát ra số người tham mưu, thân thủ một ngón tay của lao, nói ra: "Mở, đem người ở bên trong hết thảy mang đi ra ngoài!"

Hẳn là binh đoàn trưởng, phía dưới binh lính mặc kệ mệnh lệnh là cái gì, chỉ để ý đi thực hiện. Nghe thấy lệnh sau đó, những ngục tốt lập tức tiến lên, đem nhà tù lớn khóa mở, sau đó chen chúc mà vào, ngay cả kéo mang kéo, đem bên trong phòng giam người toàn bộ chạy ra.

"Chung Tang thằng cháu nhà tôi, ngươi muốn dẫn chúng ta đi đâu?" Từ Dương hạo thuần cố nén ngực cơn đau, tức giận hỏi.

"Ha ha ——" Chung Tang cười quái dị hai tiếng, chậm rãi nói ra: "Đưa các ngươi ra đi!"

Vừa nghe lời này, Từ Dương nhà đàn ông còn không có thể nào, ngược lại bên cạnh nhà tù các nữ quyền đều đều khóc lớn lên. Từ Dương hạo thuần lúc này cũng bất cứ giá nào, linh khí bị đóng cửa, nhưng miệng không có bị phong, hẳn tức miệng mắng to: "Đồng hồ người bị bệnh bạch tạng, đại nghịch bất đạo, thí giết quân chủ, ắt gặp trời phạt, ta Từ Dương hạo thuần thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua hẳn. . ."

Chung Tang không để ý chút nào trừ trừ lỗi tai của mình, sau đó đối với ngục tốt nói ra: "Đi, đi, đi! Để cho hẳn câm miệng!"

Hai gã ngục tốt vội tới Từ Dương hạo thuần trước mắt, nhìn một chút hẳn, mặt lộ vẻ khó khăn mà nói ra: "Đại tướng quân, thật xin lỗi." Vừa nói chuyện, hai người đem Từ Dương hạo thuần trên cổ tay xiềng xích gia tăng, sau đó lại dùng vải rách điều che lại miệng của hẳn.

Chung Tang lại thuận lợi chia chia Từ Dương nhà nữ quyền nhà tù, nói ra: "Còn có các nàng? Hết thầy áp lên xe!"

"Vâng! Tướng quân!"

Phía dưới những ngục tốt nghe theo mệnh lệnh của hẳn, càng làm Từ Dương nhà nữ quyền kéo ra ngoài, liên tiếp tiếng khóc tức khắc cũng liên liên thành một mảnh. Chung Tang lười nhìn hơn, tiếp tục hướng chỗ sâu đi, đi tới nhà họ Vũ nhà tù trước, đầu tiên là nhìn một chút nam nhà tù bên này, gặp Vũ Ngu ngồi ở bên trong trong góc phòng, sắc mặt âm trầm, lặng im không nói gì.

Hẳn âm thầm gật đầu, dùng xem nhà họ Vũ gia phong vẫn như cũ, nhưng thời khắc máu chốt lại đều rất trầm ổn, từ Vũ Ngu, cho tới nữ quyền,

cũng có thể trầm trù khỉ, đây mới là quý tộc thể gia ứng hữu khí độ. Hắn lại thâm sâu nhìn thoáng qua Vũ Ngu, sau đó đi tới nữ quyền nhà tù bên này, ở trong đám người, hắn một cái lại thấy được Vũ Anh.

Cùng mình trong ấn tượng giống nhau, còn đẹp như vậy điểm động lòng người, lại tư thế oai hùng hiên ngang, chẳng qua là nhìn qua tiêu tụy một chút.

Ánh mắt đảo qua Vũ Anh, chậm rãi nhìn chung quanh cái khác nữ quyền, quả nhiên ở trong đám người không có tìm được Vũ Mị thân ảnh, Chung Tang âm thầm cau mày, bản thân lần này đến đây, rất trọng yếu một cái mục đích chính là cứu đi Vũ Mị, hết thấy đều tiến triển thuận lợi vậy, chỉ riêng việc này không may xuất hiện, điểm ấy làm hắn đầu đầu không ngớt.

Vũ Mị là nhất định phải cứu, thực sự không được, cho dù là xông vào vương cung cũng phải đem cứu ra.

Trong lòng hắn nghĩ đến cách đối phó, có thể trên mặt còn là một bộ cột nhà đáng vẻ, ánh mắt cố ý dừng lại vào Vũ Anh trên người, đối tới đối lui, sau một lúc lâu, dường như không kịp đợi đường như, hướng về phía sau liên thanh kêu lên: "Sử giả sử giả, trước đưa cái này cửa lao mở."

Từ Dương nhà nam tử hơn nữa nữ quyền có chừng hai trăm số, đem bọn họ áp giải đi ra ngoài cũng đã để cho những ngực tốt luống cuống tay chân, hiện tại lại nghe đến Chung Tang hô hoán, không thể làm gì khác hơn là lại phân ra một nhóm người trở lại, mang nhà họ Vũ nữ quyền ra nhà tù.

Chung Tang không để ý người khác, làm Vũ Anh từ trước mặt hắn đi tới lúc ấy, hắn một tay lấy Vũ Anh cổ tay bắt được, cười nói: "Trong khoảng thời gian này để cho nhị tiểu thư chịu khổ, thân người người thế nào, có hay không nơi nào khó chịu." Vừa nói chuyện, hắn vươn tay ra, giả vờ thân thiết mà vào Vũ Anh trên người sờ loạn.

Vũ Anh mày kiếm lập tức dựng đứng xuống tới, mắt hạnh cũng theo đó tròn tròn, tuy rằng xuất thân danh môn, nhưng nàng không có thể như vậy lớn bình thường nhà khuê tú, mà là có thể lên trận tác chiến lĩnh binh chiến tranh cô gái tướng quân, nàng chột vung tay, đánh văng ra Chung Tang bàn tay, đồng thời quát lên: "Làm càn!"

Chung Tang sắc mặt rõ ràng trở nên biến đổi, nhưng rất nhanh lại nhu hòa xuống tới, lần thứ hai bắt được Vũ Anh cổ tay, đem nàng đưa trong ngực của mình, hi hi * cười nói: "Nếu là người có thể từ bản tướng quân, ta nhất định hướng Vương thúc xin tha thứ, không chỉ có tha cho người khỏi chết, cũng có thể để cho cả nhà người mạng sống, thế nào. . ."

Hắn lời còn chưa nói hết, Vũ Anh một búng nước miếng phun vào trên mặt của hắn, thân thể tức giận đến thẳng run run, chỉ vào Chung Tang mũi, mắng: "Súc sinh, vô sỉ, hạ lưu!" Xuất thân từ nhà họ Vũ, cái này đã nàng có khả năng nhớ tới mắng chửi người vô cùng tàn nhẫn từ ngữ.

Nhìn thấy Chung Tang bị Vũ Anh ói ra vẻ mặt nước bọt, chung quanh những ngực tốt đều là là một bộ muốn cười lại không dám cười bộ dáng, trong lòng cũng thầm mắng một tiếng: Nèn!

Kể cả vậy hai gã môn khách ở bên trong. ! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dàn Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 177

Hai gã môn khách mặc dù là Chung Thiên người, nhưng không có nghĩa là hai người bọn họ có thể nhận đồng Chung Thiên làm gây nên, cũng không có nghĩa là hai người có thể tiếp thu Chung gia người bay lên chi đầu tiên hành phượng hoàng ngạo mạn tâm tính cùng hành vi.

Có lẽ là Đường Dàn sở hóa thành cái này Chung Tang quá giống, vô luận là ngoại hình còn tính cách, đều là giống nhau y chang, làm người ta thấy liền phiền chán, đừng nói phía dưới binh lính không đem hắn nhận ra, ngay cả vậy hai gã môn khách cũng là không hề phát hiện, nếu như trong khoảng thời gian này, hai người có thể hơi dùng dưới thấy rõ đó, lập tức là có thể phát giác trước mắt Chung Tang nhưng thật ra là giả mạo, chỉ tiếc hai người cũng bị cái này từ đầu đến đuôi Chung Tang hù dọa.

Trừ Vũ Mị vậy cái ngoài ý muốn, sự tình tiến triển cũng rất thuận lợi, Chung Tang làm người ta mang đi Tử Dương nhà cùng nhà họ Vũ người sau đó, cuối cùng mới đi đến Lương gia nhà tù trước.

Mặc kệ Lương Hưng thái độ làm người ra sao ngang ngược, lại lòng dạ nhỏ hẹp, nhưng Lương gia vào tứ đại quyền quý với nhau đúng là nhân tài xuất hiện lớp lớp, Lương Hưng mấy nhĩ tử năng lực đều không đơn giản, trong đó liền kể cả ngày sau lưng lấy nổi danh Lương Khải, hẳn bị dụ là thống binh thiên tài, dài thẳng tướng quân, trước đây giải Đồng Môn đó nguy lúc ấy hẳn cũng đã là bậc lộ tài năng.

Đối với Lương gia, Đường Dần là lại chán ghét lại cảm tạ, trước đây hẳn vừa mới lấy được nhà họ Vũ trọng dụng là lúc, đúng là Lương Hưng một khuyến gián để cho Triển Hoa đem hẳn từ Diêm thành trực tiếp phối hợp đến xa xôi huyện Bình Nguyên, nhưng như đã nói qua, nếu không phải là đi huyện Bình Nguyên, Đường Dần cũng sẽ không có ngày hôm nay, đây là hẳn nhân họa đắc phúc, mà cũng không phải là Lương Hưng xuất phát từ hảo tâm.

Nhìn lão gian cự hoạt Lương Hưng thân ở nhà tù bên trong đáng vẽ, Đường Dần tức giận cũng tốt cười, nếu như hẳn không phải đem tinh lực đều dùng vào tranh quyền đoạt thế lên, hơi chút quan tâm một cái Chung gia, với đầu óc của hẳn cùng đa mưu túc trí, lại sao nhìn không ra Chung gia mưu đồ gây rối, lại sao có hôm nay MSTp0 lao ngục tai ương?

"Lương Hưng, Lương Tương, chớ ở bên trong giả chết, hiện tại giờ đến phiên ngươi lên đường." Đường Dần cố ý hù dọa hẳn.

Lương Hưng thân thể rõ ràng chấn động, trông mắt nhanh như chớp loạn chuyển, cũng không biết đang đánh cái quỷ gì chủ ý.

Chờ ngục tốt vững chãi phòng mở sau đó, Lương Hưng giành trước phá ra, đến rồi Chung Tang trước mắt, ăn nói khép nép mà hỏi thăm: "Đồng hồ. . . Chung tướng quân, ngươi. . . Bá phụ ngươi thật phải xử tử chúng ta?"

"Hừ!" Chung Tang âm thầm đảo cặp mắt trắng dã, với hừ cười xem như trả lời.

Lương Hưng trong lòng run lên, dự cảm bản thân đã tai vạ đến nơi, hẳn nhỏ giọng nói ra: "Chung tướng quân, ngươi có thể hay không hướng lệnh bác thông bẩm một tiếng, đã nói. . . Thì nói ta Lương Hưng nguyện tôn hẳn làm vua, mời hẳn buông tha ta một nhà già trẻ." Trong lúc nói chuyện, Lương Hưng ánh mắt lóe ra bất định, thỉnh thoảng lại phiêu hướng chừng đó, dường như rất sợ người khác nghe được dường như.

Lão hồ ly này! Nếu thật là Chung Tang, có thể sẽ bị lời của hẳn lừa gạt ở, bất quá cái này Chung Tang nhưng mà do Đường Dần biến ảo mà thành, sao có thể tin tưởng chuyện hoang đường của hẳn, với Lương Hưng tính cách nếu có thể cam tâm tình nguyện khước ở Chung Thiên phía dưới, đó mới gọi quái đầu, sở dĩ nói như vậy cũng chỉ là ổn bình đó kể, sau lưng còn không chừng tính toán cái gì đâu!

Trong lòng nghĩ như vậy, nhưng cũng không thể nói như vậy, hẳn cười ha hả gật đầu, nói ra: "Còn Lương Tương rõ ràng lí lẽ, hiểu được thấy gió dùng đà, cái này có thể sánh bằng ngoài ra hai người người bảo thủ mạnh hơn nhiều. Yên tâm, ta sẽ đem lời của ngươi đưa."

"Cảm ơn Chung tướng quân!" Lương Hưng bị hẳn ngay cả móc mạng tổn hại, sắc mặt lúc đỏ lúc trắng, lại lại không dám có chút đắc tội, ngược lại còn phải luôn miệng nói cảm ơn.

"Chớ dài dòng, đi mau!" Chung Tang đối với hẳn lại thêm không khách khí, chỉ kém không đi tới đá hẳn hai.

Lương nhà, nhà họ Vũ, Tử Dương nhà cộng lại hơn sáu trăm người, toàn bộ bị mang ra khỏi địa lao, đến rồi Chung phủ cửa sau, do thành đàn binh lính thôi táng căn vào xe ngựa bên trong.

Đất thị phi, Đường Dần không dám nhiều hơn dừng, ra cửa sau, lên ngựa con, đối với phía dưới binh lính môn phát tay một cái, quát lên: "Đều trở về đi, nhớ kỹ, tuyệt không có thể phớt lờ, đem còn lại những đại thần kia đều cho ta nhìn kỹ, xảy ra ngoài ý muốn, ta muốn đầu của các ngươi."

"Vâng! Tướng quân!" Dư Khoan bước nhanh chạy tiến lên đây, quỵn rũ mà hỏi thăm: "Có cần hay không ta mang nhiều các huynh đệ bồi tướng quân đang áp giải?"

Chung Tang nhếch lông mày, hừ lạnh nói: "Dùng ngươi đa sự? Cút về!"

Dư Khoan con ngựa này con chính sờ chân ngựa lên, rụt cổ một cái, đầy mặt cười gượng mà lui trở lại. Chung Tang ngồi ngay ngắn lập tức, vung tay lên, quát lên: "Đi!"

Rầm, rầm —— đoàn xe chậm rãi đi trước, chờ ra hẻm nhỏ, lên tới đại đạo, tốc độ xe nhanh hơn, hiển nhiên không đi vương cung, mà là thẳng đến Nhạc Từ Kiệt tòa nhà.

Có Chung Tang là vương bài này, trên đường không có đã bị bất kỳ ngăn cản cùng kiểm tra, thuận lợi trở lại nhạc chỗ ở.

Chờ đến cửa chính sau đó, mọi người cũng đều không cần đang giả bộ, đều xuống xe ngựa, đem phía sau cửa xe mở ra, hướng về phía bên trong xe mọi người gấp giọng giục, để cho ngoài mau nhanh xuống xe.

Lương, Vũ, Tử Dương Tam gia người cho là mình dữ nhiều lành ít, cũng bị Chung Thiên bí mật xử tử, bây giờ muốn nhất định cũng là đến rồi pháp

trường, có thể sau khi đi ra, tập trung nhìn vào, căn bản không phải cái gì đạo trường, mà là một tòa nhà dân trước.

Từ Dương hạo thuận trước hết thiếu kiên nhẫn, lúc này trong miệng hắn vài đã bị kéo, kéo cái cổ hô lớn: "Chung Tang, ngươi đem chúng ta mang đến nơi đây là có ý gì? Muốn giết muốn quả, ngươi tới một thống khoái, chớ cùng ta đùa giỡn đa dạng."

Lúc này, Chung Tang đi tới Từ Dương hạo thuận trước mắt, trên mặt hết sức lông bông vẻ đã mất, mà là đầy mặt nghiêm mặt, hắn chấp tay nói ra: "Từ Dương đại tướng quân, vừa rồi để cho ngươi chịu ủy khuất."

Thái độ của hắn đột nhiên tới một một trăm tám mươi độ chuyển biến lớn, ngược lại Từ Dương hạo thuận ngây ngẩn cả người, không biết cái này Chung Tang đang giờ trò quý gì, vô sự xum xoe, lẽ nào âm thầm đang đánh lại thêm ác độc chủ ý?

Hắn đề phòng mười phần mà trừng mắt Chung Tang, ngưng tiếng hỏi: "Ngươi muốn làm gì?"

Chung Tang không có trả lời, mà là xoay người hình, đưa lưng về phía Từ Dương hạo thuận, chờ giây lát, hắn lại xoay trở về, cười nói: "Đại tướng quân nhìn ta một chút là ai?"

Từ Dương hạo thuận nghe vậy hướng trên mặt hắn vừa nhìn, trong nháy mắt ngây dại, Chung Tang còn Chung Tang, y phục hình thể cũng không thay đổi, ngược lại mặt thay đổi, biến thành một cái anh tuấn mặt cười.

"Ngươi. . . Ngươi là Đường. . . Đường Dần?"

Từ Dương hạo thuận tròn mắt há hốc mồm mà kinh ngạc nói.

"Không sai!" Đường Dần phân thân cười khanh khách mà gật đầu, sau đó nói: "Vừa rồi vào tù trong đó đối với tướng quân bất kính, chỉ là vì diễn trò, để cho Chung Thiên chó chạy vững tin thân phận của ta, nếu có chỗ đắc tội, mong rằng đại tướng quân bao dung."

Bất thành linh chuyển biến quá kinh người, Từ Dương hạo thuận thật lâu không phản ứng kịp, ngây ngô đứng tại chỗ, chẳng qua là thần thờ nhắc xuống đầu, một câu nói đều không nói ra.

Đường Dần cũng không thời điểm cùng hắn hao tổn, gọi tới Thượng Quan Nguyên Nhược, với linh binh chém đứt Từ Dương hạo thuận trên người xiềng xích. Lúc này, đâm sau lưng nhân viên cũng đều thu hồi Âm Ảnh Phân Thân, rút ra bội đao, thi triển binh đó linh hóa, đem buộc chặt Tam gia mọi người tay chân xích sắt đều phách.

Đừng nói Từ Dương hạo thuận đầy mặt kinh ngạc chưa tỉnh hồn lại, những người khác cũng giống như vậy.

Đường Dần phân thân sải bước đi tới trong đám người, gia tăng tiếng lượng, nói ra: "Ta là một trời một vực quận quận trưởng Đường Dần, lần này ần núp đến Diêm thành, trang phục thành Chung Tang bộ dáng, chính là vì cứu các vị đi ra ngoài, các ngươi nếu là muốn theo ta đi, cũng không cần loạn, cũng không cần loạn nhượng, nơi này có mật đạo có thể ra khỏi thành!"

Hắn lời nói này để cho mọi người như ở trong mộng mới tỉnh, người khác có thể không biết Đường Dần, nhưng nhà họ Vũ đại đa số người có thể đều biết hắn, lúc này thấy đến Chung Tang nguyên lai là Đường Dần cải trang đối ban, người nhà họ Vũ không khỏi là vừa mừng vừa sợ, nhất là Vũ Ngu, lão nhân thiếu chút nữa kích động lưng giắt khí đi, bước nhanh đi tới hắn trước mắt, một thanh đem tay hắn bắt được, thanh âm run rẩy nói ra: "Đường hiền chất, quả thật là ngươi a!"

Nếu vào trước đây, Vũ Ngu đối với Đường Dần có thể xa không có khách khí như vậy, lại không biết với cháu ngoan tương xứng, nhưng tình huống bây giờ bất đồng, Đường Dần thân phận đã đường đường quận trưởng, dưới trướng có đại quân hai mươi vạn, lại là duy nhất có thể cứu bọn họ chạy trốn người, bất luận Vũ Ngu là xuất phát từ thật tình còn là cố ý làm, hiện tại hắn chỉ có thể lấy lòng cùng dựa vào Đường Dần.

"Vũ Tương!" Đường Dần không có dư thừa nói lời vô ích, chỉ hơi chấp tay, coi như là chào hỏi, hắn nói ra: "Thời gian cấp bách, các ngươi phải hiện tại phải đi!" Vừa nói chuyện, hắn nghiêng đầu nói với Trình Cẩm: "Cho đại gia phát ra tុ linh đan, sau đó lĩnh đại gia đi địa đạo!"

"Đại nhân, vậy còn ngươi?" Nghe Đường Dần ý tứ, dường như không dám coi là cùng mọi người cùng đi.

Đường Dần cười, nói ra: "Ta còn phải lưu lại, lại cứu một người!"

Lúc này, Vũ Ngu bỗng nhiên nhớ tới Vũ Mị vẫn còn ở Chung Thiên trong tay của nàng, gấp giọng nói ra: "Đường hiền chất, nhỏ mị nàng. . ."

Không đợi hắn nói xong, Đường Dần đã xua tay ngắt lời nói: "Ta đã biết, Vũ Tương không râu lo lắng, ta thì sẽ nghĩ biện pháp cứu ra Vũ Mị."

Vũ Ngu gật đầu, còn muốn nói chuyện, nhưng sau cùng lại nuốt trở vào, hiện tại hắn là có lòng không đủ lực, có thể thành công hay không cứu ra Vũ Mị, cũng chỉ có thể trông cậy vào Đường Dần.

Kỳ thực Lương, Vũ, Từ Dương Tam gia người tu linh cũng không ít, hiện tại tuy rằng đã ăn tុ linh đan, nhưng dù sao bọn họ dùng tán linh đan thời điểm dù sao quá dài, trong khoảng thời gian ngắn như cũ không cách nào khôi phục lại.

"Đại nhân!" Trình Cẩm nghiêm mặt nói ra: "Chúng ta lưu lại giúp người!"

Đường Dần vốn muốn cự tuyệt, nhưng nghĩ lại vừa nghĩ, lại gật đầu đồng ý, nói ra: "Chân thân đi, phân thân lưu lại!"

Trình Cẩm hít và một hơi, bọn họ không có Đường Dần tu vi cao như vậy, Âm Ảnh Phân Thân và chân thân trong lúc đó khoảng cách cũng không có khả năng giống Đường Dần như vậy có thể duy trì xa như vậy, phân thân lưu ở trong thành, mà chân thân rời khỏi, chỉ sợ cũng duy trì liên tục không được bao lâu. Hắn lo âu nói ra: "Đại nhân, thế này chỉ sợ chúng ta phân thân rất nhanh đã biết biến mất."

Đường Dần khoát khoát tay, nói ra: "Không quan hệ! Các người chỉ cần chỉ mình có khả năng là tốt rồi."

"Vậy đại nhân chân thân. . ."

"Biết lưu ở ngoài thành! Được rồi, không được bại lộ chân thân của ta xen lẫn trong trong các người."

Nghe vậy, Trình Cẩm cùng với Thượng Quan huynh đệ đám người gật đầu đáp ứng đồng thời cũng ít nhiều thở phào nhẹ nhõm, chỉ cần chân thân không ở trong thành, hung hiểm liền nhỏ hơn rất nhiều.

Lúc này Vũ Anh đã đi tới, nghi ngờ đánh giá Đường Dần, nghi vấn hỏi: "Người rõ ràng Đường Dần?"

Đường Dần đối với nàng cười, hỏi ngược lại: "Không phải còn sẽ là ai?"

"Vậy người vừa rồi vào trong phòng giam đối với ta. . ."

Biết nàng phải nói là cái gì, Đường Dần nhẹ giọng nói: "Vì thủ tín cho người, diễn trò mà thôi!"

Vũ Anh lý giải mà gật đầu, nàng sở biết cái tên Đường Dần, cũng không phải ham nữ sắc tiểu nhân. Nàng cắn môi một cái, nói ra: "Vừa rồi. . . Xin lỗi!" Dừng một chút, nàng vừa vội nói: "Xin người cần phải nghĩ biện pháp cứu ra tỷ tỷ!"

"Ừ!" Đường Dần đáp: "Ta sẽ tận dụng khả năng ta có!"

Nhìn theo Vũ Anh theo mọi người đi đi mất đạo, sau đó Đường Dần không dừng lại nữa, mang theo đám sau lưng nhân viên phân thân, sai bước chiến mã, thẳng đến vương cung đi. ! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 178

Rời vương cung còn có đoạn khoảng cách, Đường Dần siết chặt dây cương, ngừng lại.

Trình Cẩm đám người không rõ chuyện gì xảy ra, đều hướng hẳn dựa, hỏi: "Đại nhân, làm sao vậy?"

Đường Dần ngẩng đầu lên, nhắm mắt lại suy nghĩ chỉ chốc lát, nói ra: "Các người không thể theo ta vào cung, hơn nữa các người cũng vào không được, các người tại vương cung phía tây chờ ta, ta ra tình hình đặc biệt lúc ấy từ bên kia thoát thân, đến lúc đó lại cùng các người tụ họp!"

"Vâng, đại nhân!" Trình Cẩm đáp ứng một tiếng, sau đó lại nói: "Đại nhân cần phải phải cẩn thận nhiều hơn."

"Các người cũng là, không nên bị vương cung phụ cận tuần tra thị vệ phát hiện!"

"Hiểu rồi!"

Đường Dần và Trình Cẩm nắm người chia tay, đơn thân độc mã, đi vương cung cửa chính.

Chung Thiên là hành thích vua leo lên vương vị, hấn sợ mình cũng trong đó chiều này, cho nên đối với vương cung canh gác mười điểm coi trọng, toàn bộ vương cung, tuy rằng không đến mức đạt được như lâm đại địch trình độ, nhưng là hiện đầy rõ ràng tiểu, trạm gác ngằm, vương cung thị vệ đội tuần tra tùy ý có thể thấy được.

Hiện tại Đường Dần phân thân lại biến trở về Chung Tang bộ dáng, đến rồi vương cung sau đó, thật dường như là đến rồi nhà mình, nghênh ngang hướng dặm đi.

Vừa xong cửa cung trước mắt, chợt nghe cung bức tường trên có người cao giọng kêu quát: "Đứng lại! Người nào?"

"Là ta!" Chung Tang vẻ mặt ngạo khí mà ngừng đầu, nhìn về phía cung bức tường trên bảo vệ.

Phía trên bọn thị vệ dò xét được đầu nhìn kỹ, lập tức nhận ra thân phận của hấn, cầm đầu quan thị vệ cười nói: "Nguyên lai là Chung tướng quân! Chung tướng quân đêm khuya vào cung, có chuyện gấp gấp sao?"

"Nói lời vô ích? !" Chung Tang quả trách nói: "Không có chuyện gấp gấp, ta trễ như thế không ngủ được, chạy đến nơi đây làm gì? Mở rộng cửa!"

"A. . . Chung tướng quân, sắc mặt ta hướng đại vương thông bẩm một tiếng. . ."

Không đợi quan thị vệ nói xong, Chung Tang đã rồi khí cấp bại phôi kêu lên: Điện thoại di động rất nhanh xem: 1|6|. m "Ta tới còn thông bẩm cái gì? Làm trễ nãi đại sự, ta con mẹ nó muốn đầu của ngươi!"

Quan thị vệ âm thầm thề, sợ nếu không dám đình lại, tự mình hạ cung bức tường, hợp lại lệnh phía dưới thị vệ cửa mở cửa cung.

Kỳ thực tức lại đến buổi tối, vương cung cửa chính cũng không đến mức đóng kín, chẳng qua là Chung Thiên có tật giật mình, rất sợ người nào binh đoàn đột nhiên lâm phản, giết vào vương cung bên trong.

"Chung tướng quân bớt giận, tiểu nhân cũng là theo như chương hành sự." Mở cửa cung sau đó, quan thị vệ từ bên trong ra đón.

Chung Tang tung người xuống ngựa, hừ cười một tiếng, không để ý đến quan thị vệ, chẳng qua là đem chiến mã dây cương vứt cho hấn, sau đó cái gì cũng chưa nói, trực tiếp đi vào trong vương cung.

Đường Dần trước đây tiến hành binh đoàn trường thời điểm, vương cung trọng địa ngay cả vào cũng không tiến đến qua, cũng là thông qua Chung Tang ký ức, đối với vương cung kết cấu có đại khái hiểu rõ.

Vũ Mị bị giam áp ở nơi nào, hấn còn không biết. Tiến vào vương cung sau đó, có đội tuần tra thị vệ từ bên cạnh hấn đi ngang qua, Chung Tang đưa tay đem gọi lại, hỏi dẫn đầu tiểu đội trưởng nói: "Vũ Mị hiện tại có thể tại vương cung bên trong?"

Tiểu đội trưởng thấy người tới là Chung Tang, không dám chậm trễ, vội vàng khom người thi lễ, vô cùng cung kính mà hỏi đáp: "Đúng vậy! Trước đây không lâu đại điện hạ đã đem vũ tiểu thư mang vào trong cung."

"Nàng bị giam đến địa phương nào?"

"Cái này. . . Tiểu nhân không biết."

Chung Tang nhíu mày một cái, xua tay nói ra: "Đi thôi!"

"Vâng! Chung tướng quân!"

Tiểu đội trưởng không giải thích được nhìn hấn một cái, mang đội đi, Chung Thiên muốn lấy vợ Vũ Mị việc đã không phải bí mật, hấn không rõ Chung Tang đêm khuya vào cung tìm đến Vũ Mị là có ý gì, bất quá cái này là chuyện nhà của người ta, hấn cũng không dám hỏi nhiều.

Đừng xem Chung Tang chỉ là binh đoàn trưởng, nhưng thân phận có thể không giống bình thường, đi tại vương cung bên trong, không người dám tiến lên ngăn cản. Hấn liên tục hỏi ba đội tuần tra, mới dò rõ Vũ Mị là bị mang vào hậu cung, hơn nữa còn là Chung Thiên tầm cung, không cần hỏi cũng biết mang nàng tới nơi nào là có ý gì.

Lúc này Đường Dần càng là lòng nóng như lửa đốt, bỏ qua đi nhanh, về phía sau cung đi tới.

Nhanh đến hậu cung thời điểm, hấn đột nhiên dừng bước chân, hậu cung nhưng mà trọng địa, mặc dù Chung Tang là Chung Thiên cháu ruột, cũng không thể tùy tiện xông vào. Muốn vào hậu cung, nhất định phải phải đổi lại một thân phận. Nghĩ tới đây, hấn đánh giá chung quanh, đúng lúc này, một tên cung nữ từ đằng xa chậm rãi đi qua.

Ánh mắt hắn dừng sáng ngời, bước nhanh đuổi theo, chờ gần cung nữ sau đó, hắn mới chậm rãi chậm lại bước chân, đem xung quanh tuần tra về đội tặng cho đi, gặp chừng đó không người, đột nhiên thi triển Âm Ảnh Phiêu Di, trong nháy mắt đến rồi cung nữ phía sau, Hắc ám hỏa ngưng tụ vào lòng bàn tay của hắn, bàn tay của hắn cũng không tiếng không hút mà đè vào cung nữ sau đó bột căn cứ.

Cung nữ ngay cả tiếng kêu cũng không phát sinh, trong phút chốc trông mắt biến thành sắc tro tàn, thân thể cũng mềm nhũn ngã xuống, lúc này, Đường Dần Hắc ám hỏa lập tức do linh hồn thiêu đốt biến thành từ vong thiêu đốt, đem cung nữ thân thể hoá táng, cuối cùng chỉ còn lại có một đám quần áo và đồ dùng hàng ngày. Đường Dần đem quần áo và đồ dùng hàng ngày xóc lên, tùy tiện đoàn đoàn, ném tới một gốc cây già phía sau, chờ hắn lại từ phía sau cây ra lúc ấy, người đã biến thành cung nữ bộ dáng.

Không chỉ có bên ngoài giống nhau y chang, ngay cả đi thành lập đường tới cũng là thành thực mà đi diệu bộ, nếu như không cần thấy rõ đó, vô luận từ góc độ nào xem, hắn liền là bình thường trong cung tỳ nữ.

Thân phận biến ảo Thành cung nữ sau đó, hắn lúc này mới về phía sau cung đi tới.

Quả nhiên, thị vệ đối với cung nữ không có bất kỳ ngăn cản cùng kiểm tra, thậm chí cũng không nhiều liếc mắt nhìn.

Có cung nữ ký ức điện thoại di động rất nhanh xem: 1[6]. m, Đường Dần đối với vương cung địa hình càng là hiểu rõ, không đi dư thừa đường vòng, thẳng đến Chung Thiên tẩm cung.

Rất xa, lại thấy Chung Thiên tẩm cung bên trong đèn đuốc sáng trưng, thỉnh thoảng có cung nữ bưng khay tiến tiến xuất xuất.

Thấy thế, Đường Dần tâm kế khẽ động, không có trực tiếp đi vào, mà là theo vậy nhiều rồi đi cung nữ, lẫn vào trong đó, tiến vào trong cung hậu trừu phòng, giống cái khác cung nữ giống nhau, cũng cầm lấy một khay, ở phía trên thả kỹ bàn phá tốt hoa quả, lại theo chúng bọn đi Chung Thiên tẩm cung đi.

Xen lẫn trong chúng nữ ở giữa, Đường Dần thuận lợi tiến vào tẩm cung đậm.

Chung Thiên tẩm cung cũng chính là hoá ra Phong vương triển hóa tẩm cung, bên trong không gian cực đại, trang sức cũng là xanh vàng rực rỡ, lúc này, Chung Thiên ở giữa mà ngồi, ngồi ở bên cạnh hắn đứng là Đường Dần đau khổ tìm Vũ Mị.

Cường chế kích động trong lòng, Đường Dần như cũ không nhanh không chậm hướng Chung Thiên đi tới, chẳng qua là tâm tình đã dần dần nói lên.

Đi qua Chung Tang ký ức hắn biết, bỏ chung quanh đông đảo thị vệ không tính là, sau lưng Chung Thiên vậy bốn gã thân mặc tiện trang người cũng đều không đơn giản, bốn người này kể cả vào Chung phủ trông coi cửa lao hai gã môn khách cũng là xuất thân từ thần trị, mà ở lại Chung Thiên bên người bốn người này cũng chính là sáu người với nhau người nổi bật.

Bọn một tiếp tục một cái đem khay phóng tới Chung Thiên trước mặt bàn lên, sau đó lại cúi đầu, dè dặt rời khỏi tẩm cung.

Chung Thiên chú ý lực không đặt ở các nàng trên người, trong mắt hắn lúc này chỉ còn lại có Vũ Mị một người.

Vũ Mị là trời sinh mị dáng vẻ, từ nội tâm lộ ra đẹp đẽ, nàng như vậy tướng mạo nếu là phóng tới hiện đại, cho dù ai thấy cũng phải hoài nghi nàng là một một quan to phú quý *. Nàng đối với đàn ông có trí mạng lực hấp dẫn, coi như cùng cha nàng cùng thế hệ Chung Thiên cũng vô pháp chống cự, bị Vũ Mị quyến rũ tốt đẹp sắc hấp dẫn.

Đến nỗi với thông gia tới kéo long nhà họ Vũ đứng ở đã biết bên, theo Chung Thiên ngược lại biến thành thứ nhì.

Chung Thiên vẻ mặt vui cười, khi thì đối với Vũ Mị mời rượu, khi thì đem vòng trong đó hiếm lạ quả vô cùng ít nước, hoa quả, điểm tâm đưa đến trước mặt nàng, chỉ kém không tự mình đi nuốt, hắn bộ dáng này, cùng Chung Tang quả thực không có sai biệt, chính cái gọi là vật hợp theo loài, nhân dĩ quần phân nha!

Vũ Mị mị mặt ngược lại lạnh như băng, không có một chút xú nộ cười, chân mày cũng mặt nhăn quá chặt chẽ, trong lòng bất ổn, âm thầm lo lắng Chung Thiên kế tiếp còn muốn đối với mình làm cái gì.

Lúc này, đã đến phiên Đường Dần biến thành cung nữ buông xuống khay, hiện tại hắn và Chung Thiên gần trong gang tấc, chỉ có một bàn đó cách, muốn giết hắn chẳng qua là cánh tay vung lên chuyện, Đường Dần sao có thể không động tâm?

Chỉ cần cứu đi Vũ Mị muốn bại lộ thân phận, giết chết Chung Thiên lại cứu đi Vũ Mị còn biết bại lộ thân phận, nếu kết quả đều giống nhau, bản thân vì sao phải bỏ qua cái này cơ hội thật tốt đâu? Chỉ cần Chung Thiên vừa chết, ngoài dưới trướng phản bội cũng sẽ không chân gây cho sợ hãi. Nghĩ tới đây, Đường Dần tâm tính phát sinh biến hóa, do đơn thuần cứu người biến thành đi đầu đâm lại cứu người.

Tâm niệm chuyển động trong lúc đó, chủ tâm giết người hiển nhiên ra.

Gần như trong cùng một lúc, ở vào Chung Thiên sau lưng trong bốn người có hai người thân thể chấn động một cái, song song nhếch lên ánh mắt, trong mắt lóe ra quỹ dị ánh sáng rực rỡ, hướng Đường Dần nhìn lại.

Đường Dần mắt sắc, thấy rõ, thềm kêu một tiếng không xong, đó là thấy rõ đó. Không kịp ngẫm nghĩ nữa, hắn nâng khay hữu chưởng trong nháy mắt hóa thành một thanh thật dài sống bàn tay, không có bất kỳ dự triệu, bỏ qua khay, nhắm ngay Chung Thiên cái trán liền hung hăng đâm tiếp nữa.

Chung Thiên hoàn MvKee toàn không có phản ứng, thậm chí cũng không biết Đường Dần sống bàn tay đã đến bản thân chỗ hiểm trước mắt, có thể đứng lúc này, phía sau hắn một môn khách trong nháy mắt vọt đến bên người của hắn, động tác cực nhanh, quả thực có thể cùng Âm Ảnh Phiêu Di cùng so sánh, vào ngoài trong tay cũng nhiều ra một thanh lại rộng lại đáng đáp linh kiếm, cánh tay huy động, linh kiếm chính đánh vào Đường Dần sống bàn tay lên.

Vành tai trong đó chỉ nghe leng keng khoảng một tiếng giòn vang, Đường Dần đâm đi ra một đao bị đánh thiên, gần như dán Chung Thiên huyết Thái Dương xẹt qua.

Thật nhanh! Thật là cao tu vi! Lành nghề vừa ra tay, lại biết có hay không. Đường Dần ánh mắt lộ ra một chút kinh quang.

Cho đến lúc này, Chung Thiên mới phản ứng được, biết có người muốn đối với mình ám sát, khi hắn thấy rõ ràng một tên cung nữ đứng ở trước mặt mình, tay phải biến thành một cây trường đao thời điểm, hắn bản năng cả kinh kêu lên: "Yêu quái!" Trong lúc nói chuyện, hắn sắc mặt đại biến, nguyên bản ngồi ở bờ điểm trên thân thể liên tục sau đó cọ, đồng thời thét chói tai đến: "Thích khách! Có thích khách!"

Xôn xao —— theo tiếng kêu của hắn, bên trong tẩm cung ra một mảnh ồ lên, cung nữ ra bên ngoài chạy, thị vệ hướng dậm vào, người chen người, người và chạm người, trật tự dị thường hỗn loạn.

Lúc này, Chung Thiên phía sau một gã khác sử dụng biết được môn khách chậm rãi đi ra, che ở Chung Thiên trước mắt, nhìn thẳng Đường Dần, mặt không thay đổi nói ra: "Âm Ảnh Phân Thân? Đã có mặt ám sát, vì sao không có can đảm hiện thân." Trong lúc nói chuyện, trong tay hắn cũng nhiều ra một thanh cùng đồng bọn giống nhau y chang linh kiếm, vai hoảng động, trực tiếp lướt qua bàn, kiếm trong tay hóa thành sáng mờ vạn đạo, đâm về phía Đường Dần quanh thân chỗ hiểm.

"Ta diệt phân thân của ngươi, nhìn ngươi chân thân ở đâu!"

Đường Dần thất kinh, không phải là bởi vì đối phương vừa lên tới liền khiến cho ra Huyết Hồn Thứ loại này lợi hại kỹ năng, mà là đối phương dùng quá tùy ý, Huyết Hồn Thứ vốn thuộc hệ Ánh sáng linh vô trong đó cao cấp kỹ năng, bình thường người tu linh muốn sử dụng loại kỹ năng này phải trước ngưng tụ linh khí, mà người này lại giơ tay trong lúc đó lại dễ dàng dùng ra, ngoài tu vi cao, sợ rằng không thua kém chi mình, cũng đạt được Linh Thiên Cảnh giới. ! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 179

Bởi khoảng cách giữa hai người gần quá, Đường Dần muốn né tránh đã rồi không còn kịp rồi, chỉ có thể sử dụng Âm Ảnh Phiêu Di, trước tiên lui ra công kích của đối phương phạm vi.

Âm Ảnh Phiêu Di tốc độ mặc dù mau, thế nhưng danh môn khách tốc độ cũng không chậm, chờ Đường Dần hiện thân sau đó, lập tức lại nâng kiếm đuổi theo.

Đường Dần không muốn cùng hắn làm nhiều dây dưa, lần thứ hai thi triển Âm Ảnh Phiêu Di, đi thẳng đến Chung Thiên bên cạnh thân, sống bàn tay lập chém Hoa Sơn chém tiếp nữa.

Hắn đạo MyDt2 còn không có bỏ tới Chung Thiên đình đầu, một gã khác môn khách đã xuất kiếm đưa hắn đạo kê vào, lúc này đồng thời, thân thể hắn tan mất ra nồng nặc linh khí, Đường Dần vốn cho là hắn muốn thi triển linh khai hóa, không nghĩ tới đối phương linh khí không có hóa thành linh khai, trái lại hướng mình kéo tới.

Bởi vì và Nghiêm Liệt dung hợp, Đường Dần đối với linh võ học cũng xưng là kiến thức rộng rãi, nhưng đối phương hiện tại dùng là kỹ năng hắn còn thật không biết.

Chỉ thấy cửa kia khách thả ra linh khí như có dính tính chất giống nhau phụ đến trên người của hắn, không đợi Đường Dần biết rõ ràng chuyện gì xảy ra, cửa kia khách hai mắt chợt tròn tròn, lớn tiếng quát lên: "Linh bạo? Phá!"

Theo tiếng kêu của hắn, bám vào vào Đường Dần trên người linh khí trong nháy mắt muốn nổ tung lên, phát ra vụ nổ tiếng chấn cung điện đều thẳng chiến.

Đường Dần thân thể như là điều đứt gãy, chịu ngoài nổ tung lực đánh vào, về phía sau đàn bay ra ngoài.

Ừm!

Theo một tiếng buồn bực vang, hắn ước chừng bay ngược ra hơn năm thước xa mới té xuống đất, nhìn nữa Đường Dần, trước ngực bị nổ tung cái lỗ to lung, chừng hai người quả đấm lớn nhỏ, từ ngoài trước ngực có thể trực tiếp thấy sau lưng cảnh tượng, màu đen linh vụ từ hắn thể còn bên trong cổ cổ hướng ra phía ngoài toát ra.

Thật là lợi hại linh bạo? Phá! Đường Dần khó khăn từ dưới đất bò mà.

Tình huống lúc này rất quý dị, trước ngực hắn bị nổ ra lớn như vậy lỗ thủng lại vẫn có thể đứng thành lập, quý dị hơn chính là dĩ nhiên không có một giọt máu đỏ ra, chỉ có sương dày đặc toát ra, bên trong tầm cung chịu trách nhiệm bảo hộ Chung Thiên bọn thị vệ vốn định xông lên phía trước, thừa cơ đem thích khách chế trụ, có thể vừa nhìn thấy cái này cảnh tượng, mọi người chỉ cảm thấy da đầu tê dại, nhỏ bấp chân chuột rút, một các đừng nói kháo tiền, ngược lại bị sợ liên tiếp lui về phía sau, không biết rõ sở trước mắt cái này cung nữ ăn mặc thích khách đến tốt cùng là người còn quái vật.

Đường Dần không để ý đến chung quanh đông đảo vương cung thị vệ, hắn cúi đầu xem trước ngực mình lỗ thủng, méo một chút đầu, sau đó giờ tay lên đem đề lại, chỉ thấy vào bàn tay hắn bao trùm dưới, vừa mới bị nổ tung lỗ thủng bắt đầu từ từ thu nhỏ lại, không lâu sau, đã khôi phục hoàn hảo như lúc ban đầu, thể còn hướng nội dẫn ra ngoài không nhảy khi cũng theo đó ngừng.

Thoạt nhìn hắn là đem vết thương khép lại, trên thực tế Đường Dần thể còn bên trong linh khí đã rồi tổn hao nhiều, cũng may hắn chẳng qua là một phân thân, vạn nhất là chân thân ở đây, cái này một bùng nổ đủ để muốn hắn mệnh. Hắn từ từ ngẩng đầu, hai mắt lóe ra sâu kín lục quang, âm ngoan hung ác nhìn chăm chăm Chung Thiên tả hữu môn khách.

Vừa rồi bốn gã môn khách trong đó chỉ có hai gã cùng mình giao thủ, cũng đã để cho mình bị thua thiệt nhiều, nếu như hai người khác trở lên, hơn nữa khó có thể thoát thân, xem ra muốn giết Chung Thiên đã rồi không có khả năng, không thể làm gì khác hơn là trước cứu đi Vũ Mi, ít hôm nữa sau đó sẽ cùng Chung Thiên một so sánh. Nghĩ tới đây, Đường Dần trước mặt cười to, vỗ vỗ trước ngực mới vừa bị bùng nổ trôi qua nơi ấy, ngạo nghễ nói ra: "Ta nói thần tri linh võ Cao Thủ có thật lợi hại, kỳ thực cũng không gì hơn cái này."

Lời của hắn, lập tức dẫn tới Chung Thiên tả hữu bốn gã môn khách sắc mặt đột biến, vừa rồi vẫn chưa xuất thủ hai người lúc này cũng song song rút ra bội kiếm bên hông, từ từ nâng lên, mũi kiếm nhắm thẳng vào Đường Dần, đồng thời nói ra: "Các hạ quá khen, chúng ta cũng không phải là thần tri Cao Thủ, chẳng qua là vài cái vô danh tiểu tốt mà thôi!"

"Ta quân người nổi danh vô danh!" Đường Dần giờ tay lên tới, sống bàn tay rút về, lại biến thành bàn tay, hắn song chưởng hướng về phía trước, lòng bàn tay toát ra nồng nặc khói đen, khói đen ngưng mà không tán, chỉ trong nháy mắt, hai lòng bàn tay các nhiều hơn một lóe ra u quang đen cầu, hai cánh tay hắn đủ múa, quát lên: "Cần đường của ta, không phải người chết, chính là ta mất!" Theo tiếng nói của hắn, hai màu đen quang cầu cùng nhau bị vãi ra, một bay về phía Chung Thiên, một bay về phía bên cạnh thành đàn thị vệ trong đó.

"Ám Ảnh Ma Chú? Hừ! Chút tài mọn."

Một tên môn khách hoảng thân ngăn cản đến Chung Thiên trước mặt, nhìn màu đen quang cầu bay tới, không né cũng không tị, quanh thân chợt tràn một tầng sương trắng, trong nháy mắt ở trên người ngưng hóa thành linh khai, lúc này màu đen quang cầu đã đến hắn trước mặt, ở giữa ngực của hắn, chỉ nghe bịch một tiếng, đen cầu nổ tung, biến thành đoàn đoàn sương dày đặc, lập tức bám vào hắn linh khai trên, như là khoách tán mực nước giống nhau, rất nhanh đã đưa hắn quanh thân bọc lại.

Từ xa nhìn lại, cửa kia khách đã biến thành màu đen hình người.

Nhưng ở Ám Ảnh Ma Chú bao vây dưới, thân thể hắn không có bành trướng, ngược lại sương dày đặc đang từ từ trở thành nhạt, cuối cùng kể cả trên người của hắn linh khai ở bên trong đang biến mất.

Đường Dần Ám Ảnh Ma Chú chỉ là hóa điều trên người của hắn linh khai, đối kỳ thân thể không tạo thành bất kỳ thương tổn, nhưng những thị vệ kia cũng không có hắn thể này tu vi tinh thâm, đã bị Ám Ảnh Ma Chú công kích, trong nháy mắt lại bùng nổ cũng một bọn người, không có bị liên

lực bọn thị vệ bị dọa đến hoang mang lo sợ, tứ tán bỏ chạy.

Thừa dịp cái này hỗn loạn cơ hội, Đường Dần lần thứ hai thi triển Âm Ảnh Phiêu Di, chẳng qua là lúc này mục tiêu của hắn không còn là Chung Thiên, mà là ngọc ngai ở tại chỗ không biết rõ sở chuyện gì xảy ra Vũ Mị, lại bên người nàng hiện thân, Đường Dần cái gì cũng chưa nói, một tay lấy eo của nàng ôm lấy, tiếp tục thả người liền hướng ra chạy.

Vậy bốn gã môn khách vốn tưởng rằng Đường Dần nói xong lời độc địa muốn liều mạng với bọn họ, ai biết hắn lại nói kiên cường, nhưng làm lại hoàn toàn không phải chuyện như vậy, thấy hắn muốn chạy, bốn gã môn khách đều chịu buông tha, đều nhích người sẽ phải hướng ra phía ngoài đuổi, lúc này, chưa tỉnh hồn Chung Thiên gấp giọng kêu lên: "Lưu lại hai người bảo hộ ta!"

Bốn gã môn khách nguyên bản muốn khởi động thân hình tất cả đều dừng cùng nhau, qua lại xem, không khởi tới nhủ, trong đó có hai người lui ra phía sau một bước, tỏ vẻ bản thân lưu lại, hai người khác thấy thế nếu không đình lại, thân hình như mũi tên hướng ra phía ngoài vọt tới.

Lúc này Chung Thiên đã hồn không tuân thủ sắc, bắt quá biểu hiện ra dám giả dạng làm trầm ổn đáng vẻ, hắn nhìn phía dưới vậy nhiều thỉnh thoảng bành trưởng võ ra được bọn thị vệ, run giọng hỏi: "Ngọn lửa, băng phách, cái này. . . Đây là có chuyện gì?"

Chính như môn khách bản thân đã nói, bọn họ vào thần trí, quả thực không tính là nhất lưu Cao Thủ, thậm chí ngay cả tên của mình cũng không có, chỉ có danh hiệu, lưu lại hai người này, chia ra gọi ngọn lửa kiếm, băng phách kiếm, đuổi đi ra hai người thì gọi mặc mây kiếm, truy phong kiếm, bọn họ đều là xuất thân từ thần trí kiếm tông phe, ngoài ra thần trí còn có đao tông và súng tông hai đại phe phái.

Kỳ thực tu vi của bọn họ cũng không có Đường Dần sâu như vậy đây, nhiều nhất cũng chính là lực lượng ngang nhau, nhưng linh võ Cao Thủ trong lúc đó quyết đấu cũng không phải là vẹn vẹn dựa vào so đấu tu vi, còn muốn so đấu tự thân tu luyện kỹ năng, lâm trận phản ứng năng lực, trong chiến đấu tâm tính, tự thân thiên phú vân vân nhân tố, tu vi thấp người đánh bại tu vi cao người cũng là thường có phát sinh sự tình.

Đường Dần có hại vào không biết đối phương tu kỹ năng, còn đối với phương lại đối với ám hệ kỹ năng rõ như lòng bàn tay, bên tăng bên giảm, đánh nhau hiển nhiên có hại. Vừa rồi tên kia môn khách thi triển linh bạo? Phá là thần trí độc môn tuyệt kỹ, cũng là hệ Ánh sáng linh võ đỉnh cấp kỹ năng một trong, làm linh bạo? Phá thi triển đến rồi cực tới lúc ấy liền biến thành linh bạo? Cực, cái này có thể coi như là uy lực lớn nhất đơn đánh linh vũ kỹ có thể.

Nếu như không phải Đường Dần tu vi đạt được Linh Thiên Cảnh, linh khí hồn hậu tinh thâm, môn khách thả ra linh bạo? Phá đã đủ để đưa hắn bùng nổ một tan nát, lại sao chỉ là cái lỗ thủng?

"Chỉ là Âm Ảnh Ma Chú mà thôi, quân thượng không rầu lo lắng!" Ngọn lửa cùng băng phách hai người liếc nhau, sau đó cùng nhau thả ra linh áp.

Hai vị tu vi đạt được Linh Thiên Cảnh người tu linh sở thả ra linh áp cường đại dường nào, hơn mười người đã bị Âm Ảnh Ma Chú liên lực thị vệ thân thể đã bắt đầu cấp tốc bành trưởng, sẽ phải lập tức nổ tung thời điểm, linh áp đến rồi, đưa bọn họ bành trưởng đến rồi cực hạn thân thể gắng gượng ngăn chặn, khiến cho không cách nào nổ tung.

Lúc này, băng phách lạnh giọng nói ra: "Mọi người lập tức rời khỏi tầm cung, mau!"

Nghe nói lời của hắn, còn lại bọn thị vệ nơi nào còn dám đình lại, té hướng ra phía ngoài chạy đi.

Chờ bọn thị vệ hết thấy đều ra khỏi sau khi đi, hắn hai người cái này mới thu hồi linh áp, hơn mười người thân như lớn bóng cao su thị vệ lập tức thỉnh thỉnh thỉnh nổ tung, màu đen thịt tương văng tứ phía, nhưng bởi vì xung quanh đã không có ngoài thị vệ của hắn, không người lại chịu ngoài lan đến, liền tục bạo liệt cuối cùng ngừng, màu đen thịt tương vậy đầy đất, cuối cùng khói đen từ thịt tương trong đó chậm rãi toát ra, trên không trung tán đi, lúc này, màu đen thịt tương mới biến thành vốn là đỏ như máu.

Hai gã môn khách thành công ngăn lại ở bóng đen ma chú khuếch tán, có thể liền trong thời gian ngắn như vậy, Âm Ảnh Ma Chú đã tạo thành tồn thương cực lớn, mười mấy tên thị vệ chết vào trong đó, đầy đất máu thịt hồng thông thông một mảnh, vô cùng thắm, mùi máu tươi nồng nặc bay bông vào cả tòa tử cung bên trong.

"Thật là ác độc Âm Ảnh Ma Chú!" Ngọn lửa cùng băng phách tuy rằng hiểu rõ loại này ám hệ kỹ năng, nhưng thấy trước mắt thảm cảnh, nhưng không khởi tự đáy lòng cảm thán.

Lại nói ôm Vũ Mị đào tẩu Đường Dần, hắn đem thân pháp tăng lên tới cực tới, tốc độ cực nhanh, giống như một trận gió thổi qua, nhưng mà mặc mây cùng truy phong cũng hai vị Chung Thiên môn khách cũng là với thân pháp gấp thường, đuổi Đường Dần không tha.

Lúc này, toàn bộ vương cung đều đã trải qua biết có thích khách ám sát Chung Thiên, loạn thành một đám, khắp nơi đều có chạy trốn thị vệ, cùng với chạy tứ tán cung nữ.

Vào lúc đó cũng không có thái giám nghề nghiệp này, đừng nói vương cung, hoàng cung cũng không có, hoàng cung cùng vương cung trong đó hạ nhân chỉ có hai loại, hoặc là cung nữ, hoặc là chính là thị vệ.

Thông thường thị vệ đối với Đường Dần không cấu thành uy hiếp, ngược lại phía sau hai gã theo đuổi không bỏ người tu linh để cho hắn cảm thấy

đầu đầu.

Từ một đám chen chúc mà đến thị vệ đình đầu trực tiếp lướt qua, phía trước lại tới một đoàn thị vệ, đông nghịt một mảnh, ít nhất phải có trên trăm số đông đúc, Đường Dần đem khớp hàm một cắn, trực tiếp xông tới, bị hấn mang theo Vũ Mị lại càng hoảng sợ, bản năng kinh kêu thành tiếng.

Có thể Đường Dần vẫn chưa nhảy vào người của đối phương trong đám, vừa mới tiếp xúc, hấn xuất thủ như điện, giành trước chế trụ một tên thị vệ cái cổ, sau đó xách theo hấn thay đổi phương hướng, lại hướng bên kia chạy đi.

Ngay hấn đình lại chỉ chốc lát công phu, hai gã môn khách đã đuổi tới phía sau hấn, Đường Dần sớm có chuẩn bị, nhanh hơn thân pháp, đồng thời nắm bắt thị vệ cái cổ tay phóng xuất ra Âm Ảnh Ma Chú, chỉ thấy thị vệ giống bị vọt khí đường như, thân thể càng lớn càng đánh, càng lúc càng lớn, mau phồng đến cực hạn lúc ấy, hấn cũng không quay đầu lại, trực tiếp về phía sau mặc kệ đi.

Thình thịch!

Thị vệ thân thể còn ở giữa không trung, lại đã muốn nổ tung lên, bay vọt huyết tương cục thịt thẳng hướng hai gã truy sát Đường Dần môn khách trum tới.

"A?"

Hai gã môn khách theo bản năng kinh kêu thành tiếng ! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 180

Đối với Âm Ảnh Ma Chú, hai gã môn khách cũng không dám khinh thường, mặc dù có linh khai hộ thể, nhưng cũng cần tiêu hao linh khí đem trung hoà mất. Làm màu đen cục máu tiên đến trên người mình sau đó, hai gã môn khách phải dừng lại thân hình, âm thầm thả ra linh khí, gia cố trên người linh khai, chống lại Âm Ảnh Ma Chú ăn mòn.

Rất nhanh, Âm Ảnh Ma Chú công hiệu đi tới, trên người hai người linh khai cũng bị ăn mòn hầu như không còn, khi hấn hai người một lần nữa toả ra linh khí, trảo khiêng linh cữu đi khai sau đó, ngừng đầu sẽ tìm Đường Dần, nơi nào còn có tung ảnh của hấn.

Thật là giảo hoạt thích khách! Hai gã cửa khách khí giờ chân, chỉ có thể căn cứ trực tiếp tiếp tục về phía trước đuổi.

Hai người bọn họ là hướng bắc mặt đuổi, Đường Dần cũng là hướng tây mặt chạy. Lúc này không có hai gã môn khách truy sát, hấn áp lực giảm bớt rất nhiều, lúc này lại trả lời vương cung thị vệ sẽ không như vừa rồi khản trương như vậy, có thể tránh liên tị, có thể trốn liền trốn, tận lực bắt hòa đối phương chạm mặt.

Tình huống đã không có vừa rồi như vậy nguy cấp, lúc này Vũ Mị cũng hơi chút thở phào, nhìn cung nữ bộ dáng Đường Dần, nghi vấn hỏi: "Người đến tốt cùng là người nào? Là người còn quái vật? Muốn mang ta đi chưa?"

"Ta là người, điểm ấy người có thể yên tâm, hiện tại muốn cứu người đi ra ngoài, để cho người cùng người nhà của người hội hợp, đến nỗi ta là ai nha, sau đó người tự nhiên sẽ biết." Đường Dần nhất nhất trả lời, chỉ là không có nói ra tên của mình, bây giờ còn là tại vương cung bên trong, thân ở hiểm địa, không phải cùng Vũ Mị chính thức gặp nhau thời điểm.

Hấn nói mình là người, nhưng Vũ Mị cũng rất hoài nghi, nếu như là người, làm sao có thể trước ngực bị nổ ra cái lỗ thủng ngay cả một giọt máu cũng không chảy, như thế nào biết nhanh như vậy khép lại, hơn nữa hấn bây giờ là mang theo bản thân cấp tốc chạy trốn, nhưng lúc nói chuyện không có bất kỳ thờ dốt, bất quá nghe được muốn cùng người nhà hội hợp, nằng thân thể chấn động, vội vàng nói: "Người nhà của ta đều ở đây Chung Thiên phủ đệ."

"Đã cứu ra, nếu như không ra ngoài ý muốn, hiện tại cũng không sai biệt lắm nhanh đến ngoài thành."

"A?" Vũ Mị nghe vậy cả kinh, có chút không dám tin tưởng lỗi tai của mình, người nhà đều bị cứu ra? Điều này sao có thể? Nàng chần chờ chỉ chốc lát, nghi vấn hỏi: "Cũng là người cứu sao?"

"Không chỉ ta một người."

"Tại sao? Người tại sao phải giúp chúng ta? Ta trước đây từ chưa thấy qua người!"

Vũ Mị trở ngại không dứt, Đường Dần hiện tại nào có tâm tình đi cận kề trả lời thuyết phục nàng, hần nhẹ nhàng thở dài một tiếng, trầm thấp nói ra: "Không cần nói, lại mặt lại tới đích nhân rồi!"

Lời này mười điểm hữu hiệu, vừa nghe hần nói như vậy, Vũ Mị lập tức khẩn trương ngậm miệng

Phía trước quả thực lại nữa rồi bên địch, nhưng lại không chỉ một, chỉ thấy mặt áp áp thị vệ đứng ngay ngắn phương trận, một các cung lên đây cung, kiếm ra khỏi vỏ, trận địa sẵn sàng đón quân địch. Thấy rõ ràng phía trước bị bố trí nổi lên tiền trận, Đường Dần thẩm kinh hãi, nhưng lúc này nhớ ra khỏi cũng không đường thối lui, chỉ có thể cắn răng cứng rắn xông qua.

"Bắn cung!"

Theo hô to một tiếng, phía trước thị vệ đang bắn cung, mũi tên như mặt mưa, cùng nhau hướng Đường Dần bay vút mà đến. Vũ Mị thấy thế, sợ nhắm mắt lại, dừng nói nàng hiện tại ăn tấn linh đan không cách nào ngưng tụ linh khí, cho dù là vào toàn thịnh dưới trạng thái, lấy tu vi cũng đỡ không được như vậy dày đặc mũi tên.

Đường Dần trầm giọng nói ra: "Ôm chặt cổ của ta!" Nói chuyện được, hần đem Vũ Mị gánh cho phía sau mình, tiếp tục cúi người xuống, đón mưa tên về phía trước cấp bách xông.

Đình đình đang đang —— tên bắn vào trên người của hần, phát sinh sát khí và chạm dòi giòn vang, Đường Dần chịu ngoài mũi tên lực đánh vào, thân thể không tự chủ MpETK được liên tục cũng lùi lại mấy bước.

Tiếp tục như vậy có thể không làm được, bản thân căn bản thông bất quá đôi phương tiền trận.

Nghĩ, hần linh cơ khẽ động, phục hạ thân tới, thân thể bất cứ lúc nào bắt đầu phát sinh biến hóa, hai cái tay cánh tay thành dài, hai chân thay đổi ngắn, y phục trên người biến mất, lộ ra nếp uốn lại trắng bạch da, lại nhìn mặt hần, hai mắt chỉ còn lại có hai tinh tế vảy, mũi biến thành hai lỗ đen, miệng lớn đều liệt đến bên tai phía dưới, răng nanh lộ ra ngoài, ngoài hình thật là kinh người, sau lưng của hần Vũ Mị bị bất thành linh biến hóa sợ kiều dung thất sắc, cũng may nàng hay là đang Đường Dần phía sau, thấy không được hần chính diện, không phải trực tiếp phải hù dọa ngắt đi.

Cảm giác nàng vây quanh bản thân cổ hai tay của có buông lỏng dấu hiệu, Đường Dần lạnh giọng nói ra: "Ôm chặt ta!"

Trong lúc nói chuyện, cả người hần về phía trước chạy trốn, lúc này hần chạy trốn, là tứ chi chấm đất, tốc độ nhanh hơn, quả thực như là liệt báo chụp mỗi giống nhau, bọn thị vệ đời này cũng chưa từng thấy qua bộ dáng như thể quái vật, toàn bộ phương trận bị dọa đến đại loạn, mọi người tên bắn ra nhánh không bằng vừa rồi như vậy tinh chuẩn, tiền trận uy lực cũng theo đó giảm đi.

Thừa dịp cái này khó được trực bánh xe biến tốc, Đường Dần lưng Vũ Mị thuận thế vọt tới thị vệ phương trận trước mắt, thân hình hần nhảy lên thật cao, ở nơi nào lúc ấy vừa lúc nhào tới một tên thị vệ trên người.

Bởi vì hần tốc độ quá nhanh, sinh ra lực va đập cũng quá lớn, hần giẫm ở tên thị vệ kia trước ngực, ước chừng đem đẩy ra năm sáu mét xa, nơi đi qua, vương cung thị vệ không khỏi bị đụng động cũng tây oai, chờ Đường Dần từ thị vệ trên người nhảy ra thời điểm, người sau đã bị ép thành nhục bình, nhận không ra nhân hình, chỉ còn lại có một đám mơ hồ máu thịt.

Tiến vào thị vệ loạt người trong đó, Đường Dần lần thứ hai biến đổi hình dạng, khôi phục vốn có bộ dáng, hai tay cùng nhau hóa thành sống bàn tay, lên phụ Hắc ám hóa linh hồn thiêu đốt, thị vệ trên người da khải căn bản đỡ không được tay hần đao chém chém, chỉ trong khoảnh khắc liền có hơn ba mươi người bị ngoài sống bàn tay cắt trong đó, ngã xuống đất bỏ mình.

Đường Dần cũng đang tốt thừa cơ hội này hấp thụ linh khí, với bù đắp vừa rồi đã bị linh bạo ≤ phá lúc ấy sở trôi đi linh khí.

Bọn thị vệ hoàn toàn bị hần cái này nửa người nửa quỷ quái vật hù dọa bề mặt, mấy trăm người phương trận, loạn thành hỗn loạn, lúc này, chợt nghe có người tiếng hô: "Đại nhân, chúng ta tới rồi!"

Theo tiếng, với Trình Cẩm cầm đầu hai mươi tên đâm sau lưng người anh em từ bọn thị vệ phía sau xung phong liều chết ra.

Nhìn thấy bọn họ, Đường Dần đầu tiên là vui vẻ, tiếp tục ngưng tiếng hỏi: "Các người thế nào gần đây?"

Trình Cẩm nói ra: "Chúng ta giúp đại nhân giúp một tay!" Kỳ thực bọn họ là không gần không đi được, lúc này vương cung xuất hiện thích khách chuyện đã truyền tới ngoài cung, nhóm lớn quân đội chạy tới, đem vương cung bao quanh vây quanh, Trình Cẩm đảm người nếu không gần đây, phải bị ngăn cản ở bên ngoài.

"Đại nhân đi mau, bên ngoài hiện tại vào khắp nơi đều là Chung Thiên chó chạy, trễ nữa chỉ sợ cũng không còn kịp rồi!"

Đường Dần trong lòng căng thẳng, hướng về phía Trình Cẩm gật đầu, nói: "Đi!" Vừa nói chuyện, hắn không còn và bọn thị vệ dây dưa, tiếp tục hướng vương cung tây cung bức tường chạy đi.

Trước mắt cái này ba thị vệ bị Đường Dần đảm người tách ra, nhưng mà còn có nhiều hơn thị vệ đang nhanh chóng tập hợp trở lại, Chung Thiên cái này vương vị phải tới bất chính, có tật giật mình phía dưới, tại vương cung nhưng mà nằm vùng trọng binh phòng thủ.

Gặp càng ngày càng nhiều thị vệ vọt tới, Trình Cẩm quát lên: "Lưu lại mười người, ngăn trở đối phương!"

Theo mệnh lệnh của hắn, đám sau lưng nhân viên lập tức rời khỏi mười người, phân tán ra tới, chia ra đi ngăn trở từ bốn phương tám hướng trào tới được bên địch.

Mười người, và người ta tập nập thị vệ khi xuất quá tầm thường, chẳng qua là trong nháy mắt đã bị bao phủ vào biển người với nhau, chỉ nghe trong đám người tiếng đánh nhau bên tai không dứt, nhưng mười người thân ảnh đã không tìm được.

Vào chém ngã rất nhiều thị vệ đồng thời, đám sau lưng nhân viên trên người cũng không lúc ấy gặp đòn nghiêm trọng, bốn phương tám hướng cuộn trào mãnh liệt mà đến công kích từng đợt sóng đánh vào trên người của bọn họ, mỗi bị đánh trúng một cái, liền có khói đen toát ra, ngưng tụ điểm cổn thân linh khí cũng bị suy yếu một chút.

Sau lại, thấy bọn họ thực sự dừng hẳn, bọn thị vệ cũng không xét ở ngoan cố xông, mà là phải lên tường kích tay,

Với thật dài chiến đấu kịch đem vững vàng cái ở, khiến cho khó có thể di chuyển, sau đó thị vệ chung quanh lại đang bắn cung, theo mưa tên đảo qua, Ám Ảnh Phân Thân bị đâm phải thiên sang trăm lỗ, trở thành tổ ong vô vệ, tới đó linh khí khó hơn nữa với ngưng tụ, phiêu tán đến rồi không trung.

Bất quá do bọn họ mười người liều mạng ngăn trở, quả thực là Đường Dần đảm người thắng được không ít thời điểm, bọn họ một hơi vọt tới tây cung chân tường, lúc này trên tường đã tụ mãn vương cung thị vệ, Đường Dần bởi vì lưng Vũ Mị không cách nào xuất ra Ám Ảnh Phiêu Di, đối với bên người Trình Cẩm quát lên: "Xông lên, mở chỗ hồng!"

"Vâng!"

Trình Cẩm đáp ứng một tiếng, hướng mong đạt được đám sau lưng nhân viên bỏ rơi đầu, mọi người cùng nhau thi triển Ám Ảnh Phiêu Di, chớp mắt đến rồi trên đầu tường, và nơi đó bọn thị vệ chiến đấu đến một chỗ.

Có bọn họ xung phong liều chết, dẫn tới trên tường thị vệ đại loạn, mũi tên cũng không thả ra được, Đường Dần nhân cơ hội này, thuận lợi vọt tới chân tường, mười ngón uốn lượn, hóa thành linh đao, chế trụ tường, nhanh chóng đi lên leo lên.

Lúc này hắn đã khôi phục vốn có bộ dáng, giọng nói cũng thay đổi thành vốn là tiếng, sau lưng của hắn Vũ Mị càng nghe càng quen tai, chỉ là không thể nhìn thấy Đường Dần chính diện, không cách nào xác nhận.

Thừa dịp hắn leo lên tường cơ hội, nàng nghi tiếng hỏi: "Ngươi. . . Ngươi là Đường Dần?"

"Tức có phải thế không, ta chỉ là phân thân!" Đường Dần thuận miệng trả lời một câu, trong lúc nói chuyện, người đã lên đến trên thành tường, mười ngón hóa thành linh đao hợp lại, lại biến thành hai thanh thật dài sóng bản tay, và Trình Cẩm đảm người đang chém giết trên tường thị vệ.

Vũ Mị chăm chú vòng ở cổ của hắn, thân thể cũng theo đó dán chặt hơn, hai gò má chậm rãi tựa ở trên lưng của hắn, tuy rằng nghe không được nhịp tim của hắn, tuy rằng hắn chẳng qua là do Ám Ảnh Phân Thân hóa thành, thế nhưng nàng còn cảm thụ được một cổ nồng nặc ngọt ngào cảm xúc.

Quả nhiên là hắn, cái tên làm hắn mong nhớ ngày đêm đàn ông.

Tự Chung Thiên tuyên bố muốn kết hôn nàng là phi thời điểm, nàng liền với là mình đời này sẽ không còn được gặp lại Đường Dần, không nghĩ tới bản thân vậy mà sẽ cùng hắn chạm mặt, còn có thể cùng hắn gần trong gang tấc, nằm ở trên lưng của hắn, thật chặt ôm hắn, cho dù hiện tại lập tức để nàng chết đi nàng cũng tri túc.

"Những ngày qua, ta thường thường nằm mơ, mơ tới ngươi sẽ đến cứu ta, mang ta xa chạy cao bay!" Vũ Mị phục ở bên tai của hắn nhẹ nhàng nói ra, nước mắt bất tri bất giác chọt rơi xuống.

Đường Dần không có trả lời, vẫn như cũ vào chém giết thị vệ chung quanh, bất quá hấn xuất thủ lại rõ ràng trì hoãn một cái.

"Coi như hiện tại lập tức chết đi, ta cũng sẽ không còn nữa câu oán hận. . ."

"Ta sẽ không để cho ngươi chết!" Đường Dần dứt khoát trả lời một câu, cúi đầu hướng ngoài cung nhìn, phía dưới đông nghịt cũng là kỵ binh đội ngũ hình vuông, hấn quay đầu hướng Trình Cẩm quát lên: "Đừng đánh, mau bỏ đi!"

"Vâng!" Trình Cẩm đáp ứng một tiếng, đối với ngoài ra mười tên đâm sau lưng nhân viên quát lên: "Triệt!"

"Đội trưởng bảo hộ đại nhân đi trước, chúng ta lưu lại bọc hậu!" Mười tên đâm sau lưng nhân viên, nghe nói Trình Cẩm mệnh lệnh, không một người lui ra phía sau nửa bước, nhưng gắt gao ngăn trở từ hai bên xung phong liều chết đi lên thị vệ. Nếu như bọn họ đều bỏ chạy, để cho bọn thị vệ một lần nữa tập hợp trên tường, bố trí thành lập tiền trận, bọn họ kể cả Đường Dần sợ rằng đều không đi được. ! ~!

Võng du hay main không yy không nào tàn không đại hán tinh thần dân tộc logic là một bộ truyện hay #

Bạn đang đọc truyện *Đường Dần Tại Dị Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.